

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2022
9. volební období

Těsnopisecká zpráva o schůzi
Poslanecké sněmovny Parlamentu

Schválený pořad 6. schůze Poslanecké sněmovny

1. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 116/ - zkrácené jednání
2. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 201/1997 Sb., o platu a některých dalších náležitostech státních zástupců a o změně a doplnění zákona č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a v některých dalších organizacích a orgánech, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 117/ - zkrácené jednání
3. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 45/2013 Sb., o obětech trestných činů a o změně některých zákonů (zákon o obětech trestných činů), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 86/ - první čtení
4. Vládní návrh zákona o panevropském osobním penzijním produktu a o změně souvisejících zákonů (zákon o panevropském osobním penzijním produktu) /sněmovní tisk 61/ - první čtení
5. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 370/2017 Sb., o platebním styku, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 68/ - první čtení
6. Návrh poslanců Ivana Bartoše, Martina Kupky, Věry Kovářové, Jana Jakoba, Marka Výborného a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 283/2021 Sb., stavební zákon /sněmovní tisk 63/ - první čtení podle § 90 odst. 2
7. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 275/2012 Sb., o volbě prezidenta republiky a o změně některých zákonů (zákon o volbě prezidenta republiky), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 39/ - první čtení
8. Návrh poslanců Radka Vondráčka a dalších na vydání zákona o lobbování /sněmovní tisk 1/ - první čtení
9. Návrh poslanců Radka Vondráčka a dalších na vydání zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o lobbování /sněmovní tisk 2/ - první čtení

10. Návrh poslanců Lucie Šafránkové, Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů a některé další zákony /sněmovní tisk 3/ - první čtení
11. Návrh poslanců Jana Hrnčíře, Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 4/ - první čtení
12. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy, Jana Hrnčíře a dalších na vydání zákona o změně a zrušení některých zákonů v souvislosti se zrušením soudních exekutorů /sněmovní tisk 5/ - první čtení
13. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy, Jiřího Kobzy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, ve znění zákona č. 178/2018 Sb., ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 6/ - první čtení
14. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy, Jana Hrnčíře a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 7/ - první čtení
15. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy, Jana Hrnčíře a dalších na vydání ústavního zákona o celostátním referendu a o změně Ústavy České republiky /sněmovní tisk 8/ - první čtení
16. Návrh poslanců Lucie Šafránkové, Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 9/ - první čtení
17. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy, Jana Hrnčíře a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád), a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 10/ - první čtení
18. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy, Jana Hrnčíře a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 11/ - první čtení
19. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy, Radka Kotena a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 12/ - první čtení
20. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy, Jiřího Kobzy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 13/ - první čtení
21. Návrh poslanců Radka Kotena, Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 14/ - první čtení
22. Návrh poslanců Radka Kotena, Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 15/ - první čtení

23. Návrh poslanců Jiřího Kobzy, Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 16/ - první čtení
24. Návrh Zastupitelstva Pardubického kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 283/2021 Sb., stavební zákon a zákon č. 284/2021 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím stavebního zákona /sněmovní tisk 18/ - první čtení podle § 90 odst. 2
25. Návrh Zastupitelstva Pardubického kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení daní, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 19/ - první čtení
26. Návrh poslanců Lucie Šafránkové, Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 22/ - první čtení
27. Návrh poslanců Lucie Šafránkové, Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 23/ - první čtení
28. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy, Lucie Šafránkové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 73/2011 Sb., o Úřadu práce České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 24/ - první čtení
29. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy, Radka Kotena a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 25/ - první čtení podle § 90 odst. 2
30. Vládní návrh zákona o službách platform pro sdílení videonahrávek a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o službách platform pro sdílení videonahrávek) /sněmovní tisk 30/ - první čtení
31. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 31/ - první čtení
32. Návrh poslanců Patrika Nachera, Roberta Králíčka, Milana Wenzla, Lubomíra Brože, Marka Nováka, Ondřeje Babky, Martina Kolovratníka, Josefa Kotta, Romana Kubička a Zuzany Ožanové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 229/2002 Sb., o finančním arbitrovi, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 34/ - první čtení
33. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 37/ - první čtení podle § 90 odst. 2
34. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 38/ - první čtení

35. Návrh poslanců Heleny Válkové, Patrika Nachera, Marka Nováka, Jany Hanzlíkové, Zuzany Ožanové, Taťány Malé, Stanislava Fridricha, Josefa Bělici a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů a další související zákony /sněmovní tisk 40/ - první čtení podle § 90 odst. 2
36. Návrh Zastupitelstva hlavního města Prahy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 41/ - první čtení
37. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 78/2004 Sb., o nakládání s geneticky modifikovanými organismy a genetickými produkty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 43/ - první čtení
38. Návrh poslanců Patrika Nachera, Heleny Válkové, Roberta Králíčka, Jaroslava Bžocha, Kamala Farhana, Marka Nováka, Josefa Kotta a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 48/ - první čtení
39. Návrh poslanců Lucie Šafránkové, Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 52/ - první čtení
40. Návrh poslanců Jana Hrnčíře, Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 53/ - první čtení
41. Návrh poslance Andreje Babiše na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 54/ - první čtení podle § 90 odst. 2
42. Vládní návrh zákona o omezení dopadu vybraných plastových výrobků na životní prostředí /sněmovní tisk 55/ - první čtení
43. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o omezení dopadu vybraných plastových výrobků na životní prostředí /sněmovní tisk 56/ - první čtení
44. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 242/2000 Sb., o ekologickém zemědělství a o změně zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 57/ - první čtení
45. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 58/ - první čtení
46. Návrh poslanců Marka Nováka, Patrika Nachera, Karla Havlíčka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 66/ - první čtení
47. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 276/2003 Sb., o Antarktidě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 67/ - první čtení
48. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 61/2000 Sb., o námořní plavbě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 70/ - první čtení podle § 90 odst. 2

49. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 72/ - první čtení
50. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 73/ - první čtení
51. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 73/2012 Sb., o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, a o fluorovaných skleníkových plynech, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 75/ - první čtení
52. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 76/ - první čtení
53. Vládní návrh, kterým se předkládá Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Republikou Kosovo o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu, která byla podepsána v Prištině dne 26. listopadu 2013 /sněmovní tisk 65/ - první čtení
54. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Spolkové republiky Německo o údržbě a rozvoji mezinárodní vnitrozemské Labské vodní cesty, podepsaná v Praze a Berlíně dne 20. 7. 2021 /sněmovní tisk 88/ - první čtení
55. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Korejskou republikou o leteckých službách /sněmovní tisk 89/ - první čtení
56. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu ČR k vyslovení souhlasu s přijetím Prohlášení některých evropských vlád o fázi využívání nosných raket Ariane, Vega a Sojuz z Vesmírného střediska Guyana ve znění změn přijatých dne 4. prosince 2017 /sněmovní tisk 90/ - první čtení
57. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přístupem České republiky Protokol o výsadách a imunitách Evropské telekomunikační družicové organizace EUTELSAT a Dohoda, kterou se mění Protokol o výsadách a imunitách Evropské telekomunikační družicové organizace (EUTELSAT) ve znění opravy č. 1 ze dne 16. ledna 2006 a s ratifikací Úmluva zakládající Evropskou telekomunikační družicovou organizaci „EUTELSAT“ z roku 1982, její změny z roku 1983 a 1999 /sněmovní tisk 91/ - první čtení
58. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Akta Světové poštovní unie podepsaná na mimořádném Kongresu Světové poštovní unie, který se konal ve dnech 3. až 7. září 2018 v Addis Abebě, a na mimořádném Kongresu Světové poštovní unie, který se konal ve dnech 24. až 26. září 2019 v Ženevě /sněmovní tisk 92/ - první čtení

59. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva o mezinárodních Pravidlech pro zabránění srážkám na moři, 1972 (COLREG), ve znění pozdějších rezolucí /sněmovní tisk 93/ - první čtení
60. Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny
61. Návrh na volbu místopředsedy Poslanecké sněmovny
62. Návrh na odvolání členů a náhradníků Správní rady Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky
63. Návrh na odvolání členů a náhradníků Dozorčí rady Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky
64. Návrh na volbu členů a náhradníků Správní rady Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky
65. Návrh na volbu členů a náhradníků Dozorčí rady Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky
66. Návrh na volbu člena Etické komise České republiky pro ocenění účastníků odboje a odporu proti komunismu
67. Návrh na jmenování člena kontrolní rady Grantové agentury České republiky
68. Žádost vlády České republiky o vyslovení důvěry
69. Výroční zpráva o hospodaření Českého rozhlasu za rok 2017 /sněmovní tisk 78/
70. Výroční zpráva o hospodaření Českého rozhlasu za rok 2018 /sněmovní tisk 79/
71. Výroční zpráva o činnosti Českého rozhlasu za rok 2018 /sněmovní tisk 80/
72. Výroční zpráva o hospodaření Českého rozhlasu za rok 2019 /sněmovní tisk 81/
73. Výroční zpráva Rady Českého rozhlasu o činnosti Českého rozhlasu za rok 2019 /sněmovní tisk 82/
74. Výroční zpráva o hospodaření Českého rozhlasu za rok 2020 /sněmovní tisk 83/
75. Výroční zpráva Rady Českého rozhlasu o činnosti Českého rozhlasu za rok 2020 /sněmovní tisk 84/
76. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace
77. Ústní interpelace
78. Vládní návrh zákona o mimořádném ředitelském volnu a mimořádném vzdělávání distančním způsobem pro období epidemie onemocnění COVID-19 a o změně zákona č. 520/2021 Sb., o dalších úpravách poskytování ošetrovného v souvislosti s mimořádnými opatřeními při epidemii onemocnění COVID-19 /sněmovní tisk 128/ - zkrácené jednání

79. Vládní návrh zákona o panevropském osobním penzijním produktu a o změně souvisejících zákonů (zákon o panevropském osobním penzijním produktu) /sněmovní tisk 61/ - druhé čtení
80. Vládní návrh zákona o panevropském osobním penzijním produktu a o změně souvisejících zákonů (zákon o panevropském osobním penzijním produktu) /sněmovní tisk 61/ - třetí čtení
81. Vládní návrh, kterým se předkládá Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky k vyslovení předchozího souhlasu návrh nařízení Rady, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 168/2007 o zřízení Agentury Evropské unie pro základní práva /sněmovní tisk 98-E/
82. Návrh na potvrzení předsedů výborů Poslanecké sněmovny

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2022
9. volební období

TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA
o 6. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu
konané ve dnech 11. až 28. ledna 2022

Obsah:

Strana:

11. ledna 2022

Schůzi zahájila předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová.

Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Víta Rakušana 24

Usnesení schválena (č. 63 a č. 64).

Řeč poslance Tomia Okamury 27

Řeč poslankyně Aleny Schillerové 29

Řeč poslance Marka Výborného 30

Řeč poslankyně Heleny Válkové 30

Řeč poslance Jana Jakoba 31

Řeč poslankyně Aleny Schillerové 31

Řeč poslance Radima Fialy 33

Schválen pořad schůze.

1. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 116/ – zkrácené jednání

Usnesení schváleno (č. 65).

Řeč místopředsedy vlády, ministra práce a sociálních věcí ČR Mariana Jurečky 34

Řeč poslance Víta Kaňkovského 36

Řeč poslankyně Heleny Válkové 37

Řeč poslankyně Aleny Schillerové 38

Řeč poslance Radima Fialy 39

Řeč místopředsedkyně PSP Jany Mračkové Vildumetzové 40

Řeč poslance Jana Jakoba 41

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Věra Kovářová.

Řeč poslankyně Jany Pastuchové 41

Řeč poslance Igora Hendrycha 43

Řeč poslance Aleše Juchelky 44

Řeč poslance Víta Kaňkovského 46

Řeč poslance Aleše Juchelky	46
Řeč poslankyně Aleny Schillerové	47
Řeč poslance Víta Kaňkovského	47
Řeč poslance Marka Nováka	48
Řeč poslance Aleše Juchelky	48
Řeč poslance Marka Výborného	48
Řeč poslance Marka Nováka	49
Řeč poslance Aleše Juchelky	49
Řeč poslance Jiřího Kobzy	49
Řeč poslance Patrika Nachera	51
Řeč poslance Víta Kaňkovského	51
Řeč poslance Karla Havlíčka	52
Řeč místopředsedy vlády, ministra práce a sociálních věcí ČR Mariana Jurečky	53
Řeč poslance Aleše Juchelky	55
Řeč poslance Igora Hendrycha	55
Řeč poslankyně Aleny Schillerové	55
Řeč poslance Aleše Juchelky	56
Řeč místopředsedkyně PSP Jany Mračkové Vildumetzové	56
Řeč poslance Marka Nováka	56
Řeč poslankyně Jany Pastuchové	56
Řeč poslance Víta Kaňkovského	57
Řeč místopředsedkyně PSP Jany Mračkové Vildumetzové	57
Řeč poslance Víta Kaňkovského	58

Usnesení schváleno (č. 66).

Řeč poslance Víta Kaňkovského	60
-------------------------------------	----

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč místopředsedkyně PSP Věry Kovářové	60
Řeč poslance Víta Kaňkovského	60
Řeč poslankyně Jany Pastuchové	61
Řeč poslance Víta Kaňkovského	61
Řeč poslankyně Aleny Schillerové	63
Řeč poslance Jakuba Michálka	63
Řeč místopředsedkyně PSP Jany Mračkové Vildumetzové	63

2. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 201/1997 Sb., o platu a některých dalších náležitostech státních zástupců a o změně a doplnění zákona č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a v některých dalších organizacích a orgánech, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 117/ – zkrácené jednání

Řeč poslance Radka Vondráčka	64
Řeč poslance Marka Výborného	66
Řeč poslankyně Heleny Válkové	66
Řeč poslankyně Aleny Schillerové	67
Řeč poslankyně Zuzany Ožanové	68

Řeč poslance Tomia Okamury	68
Řeč ministra pro legislativu ČR Michala Šalomouna	69
Řeč poslance Tomáše Kohoutka	69
Řeč místopředsedy vlády, ministra práce a sociálních věcí ČR Mariana Jurečky	70
Řeč poslankyně Heleny Válkové	71
Řeč poslance Tomia Okamury	71
Řeč poslankyně Aleny Schillerové	72
Řeč poslankyně Zuzany Ožanové	72
Řeč poslance Patrika Nachera	73
Řeč poslance Marka Výborného	73
Řeč poslance Josefa Bělíci	74
Řeč poslance Tomia Okamury	74
Řeč ministra pro legislativu ČR Michala Šalomouna	74
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	75
Řeč poslankyně Aleny Schillerové	75
Řeč poslance Tomia Okamury	75
Řeč poslance Patrika Nachera	75

Usnesení schváleno (č. 67).

Řeč místopředsedy vlády, ministra práce a sociálních věcí ČR Mariana Jurečky	76
Řeč poslance Jiřího Havránka	77
Řeč poslance Tomia Okamury	78
Řeč poslance Jana Hrnčíře	78
Řeč poslankyně Aleny Schillerové	78

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Skopeček.

Řeč poslance Jana Hrnčíře	79
Řeč poslankyně Aleny Schillerové	79
Řeč poslance Jiřího Havránka	80

Usnesení schváleno (č. 68).

Řeč poslance Tomia Okamury	81
----------------------------------	----

3. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 45/2013 Sb., o obětech trestných činů a o změně některých zákonů (zákon o obětech trestných činů), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 86/ – první čtení

Řeč ministra spravedlnosti ČR Pavla Blažka	82
Řeč poslankyně Taťány Malé	82
Řeč ministra spravedlnosti ČR Pavla Blažka	82

Usnesení schváleno (č. 69).

4. Vládní návrh zákona o panevropském osobním penzijním produktu a o změně souvisejících zákonů (zákon o panevropském osobním penzijním produktu) /sněmovní tisk 61/ – první čtení

Řeč ministra financí ČR Zbyňka Stanjury	83
Řeč poslankyně Barbory Urbanové	84
Řeč ministra financí ČR Zbyňka Stanjury	84
Řeč poslance Jana Hrnčíře	84

Usnesení schváleno (č. 70).

5. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 370/2017 Sb., o platebním styku, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 68/ – první čtení

Řeč ministra financí ČR Zbyňka Stanjury	85
Řeč poslance Patrika Nachera	86

Usnesení schváleno (č. 71).

12. ledna 2022

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová.

68. Žádost vlády České republiky o vyslovení důvěry

Řeč předsedy vlády ČR Petra Fialy	88
Řeč poslance Andreje Babiše	94

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová.

Řeč poslankyně Aleny Schillerové	109
Řeč poslance Tomia Okamury	112
Řeč předsedy vlády ČR Petra Fialy	120

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Olga Richterová.

Řeč poslance Tomia Okamury	127
----------------------------------	-----

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Věra Kovářová.

Řeč poslance Tomia Okamury	128
Řeč místopředsedkyně PSP Jany Mračkové Vildumetzové	132
Řeč poslance Radima Fialy	136
Řeč poslance Patrika Nachera	137

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč poslance Karla Havlíčka	145
Řeč poslankyně Jany Pastuchové	149
Řeč poslance Pavla Růžičky	153
Řeč poslance Lubomíra Metnara	156

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Skopeček.

Řeč poslance Pavla Žáčka	158
--------------------------------	-----

Řeč poslance Lubomíra Metnara	159
Řeč poslankyně Heleny Válkové	159
Řeč poslance Martina Kolovratníka	164
Řeč poslance Marka Bendy	168
Řeč poslance Julia Špičáka	169
Řeč poslance Milana Brázdila	171
Řeč poslance Iva Vondráka	172

Další část schůze řídila místopředsdkyně PSP Olga Richterová.

Řeč poslance Karla Turečka	174
Řeč poslance Jaroslava Bžocha	177
Řeč poslance Roberta Králíčka	180
Řeč poslance Jana Richtera	180
Řeč poslankyně Jaroslavy Pokorné Jermanové	182
Řeč poslance Aleše Juchelky	185
Řeč poslance Jakuba Michálka	187
Řeč poslance Aleše Juchelky	187
Řeč poslance Drahoslava Ryby	188

Další část schůze řídila místopředsdkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová.

Řeč poslance Igora Hendrycha	190
Řeč poslance Pavla Žáčka	190
Řeč poslance Roberta Králíčka	191
Řeč poslankyně Aleny Schillerové	191
Řeč poslance Patrika Nachera	192
Řeč poslance Pavla Žáčka	192
Řeč místopředsedy vlády, ministra práce a sociálních věcí ČR Mariana Jurečky ...	192
Řeč poslance Roberta Králíčka	193
Řeč poslankyně Jany Pastuchové	193
Řeč poslankyně Zuzany Ožanové	193
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Víta Rakušana	195
Řeč poslankyně Aleny Schillerové	198
Řeč místopředsedy vlády a ministra zdravotnictví ČR Vlastimila Válka	200
Řeč poslance Karla Raise	201
Řeč poslance Roberta Králíčka	203
Řeč místopředsedy vlády a ministra pro místní rozvoj ČR Ivana Bartoše	205
Řeč poslance Roberta Stržíňka	208

Další část schůze řídila předsdkyně PSP Markéta Pekarová Adamová.

Řeč poslankyně Taťány Malé	209
Řeč poslankyně Margity Balaščíkové	210
Řeč místopředsedy vlády, ministra práce a sociálních věcí ČR Mariana Jurečky ...	214
Řeč poslance Radka Vondráčka	218
Řeč poslankyně Margity Balaščíkové	218
Řeč poslance Patrika Nachera	219
Řeč poslankyně Aleny Schillerové	219
Řeč místopředsedy vlády, ministra práce a sociálních věcí ČR Mariana Jurečky ...	221
Řeč ministryně obrany ČR Jany Černochové	221
Řeč poslankyně Aleny Schillerové	222
Řeč poslance Lubomíra Metnara	222

Řeč ministryně obrany ČR Jany Černochové	223
Řeč poslankyně Aleny Schillerové	223
Řeč poslance Lubomíra Metnara	223
Řeč ministryně obrany ČR Jany Černochové	223
Řeč poslankyně Aleny Schillerové	223
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jozefa Síkely	224

Další část schůze řídila místopředsdkyně PSP Věra Kovářová.

Řeč ministryně obrany ČR Jany Černochové	225
Řeč poslance Roberta Králíčka	226
Řeč poslance Karla Havlíčka	226
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jozefa Síkely	226
Řeč poslance Patrika Nachera	227
Řeč poslankyně Aleny Schillerové	227
Řeč místopředsedy vlády, ministra práce a sociálních věcí ČR Mariana Jurečky ...	227
Řeč poslankyně Aleny Schillerové	228
Řeč ministra financí ČR Zbyňka Stanjury	228

13. ledna 2022

Řeč poslance Bohuslava Svobody	233
Řeč poslance Karla Havlíčka	234
Řeč ministra financí ČR Zbyňka Stanjury	234
Řeč poslance Karla Havlíčka	235
Řeč poslankyně Aleny Schillerové	235
Řeč poslance Patrika Nachera	239
Řeč ministra financí ČR Zbyňka Stanjury	239
Řeč poslankyně Aleny Schillerové	240
Řeč místopředsedy vlády a ministra pro místní rozvoj ČR Ivana Bartoše	240
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	242
Řeč poslankyně Karly Maříkové	242

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč místopředsedy vlády a ministra zdravotnictví ČR Vlastimila Válka	244
Řeč poslankyně Karly Maříkové	245
Řeč poslankyně Marie Pošarové	245
Řeč poslance Vladimíra Zlínského	247
Řeč poslankyně Kláry Dostálové	250
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jozefa Síkely	255
Řeč poslankyně Kláry Dostálové	256
Řeč místopředsedy vlády a ministra pro místní rozvoj ČR Ivana Bartoše	256
Řeč poslankyně Kláry Dostálové	257
Řeč poslance Romana Kubíčka	257

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Skopeček.

Řeč poslance Jaroslava Bašty	262
Řeč poslankyně Jany Berkovcové	263
Řeč poslance Richarda Brabce	265
Řeč poslankyně Lucie Šafránkové	270
Řeč poslance Marka Nováka	272

Řeč poslance Roberta Králíčka	275
Řeč poslance Radka Vondráčka	275

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Olga Richterová.

Řeč poslance Radka Vondráčka	279
Řeč poslance Jiřího Kobzy	279
Řeč poslance Radovana Vícha	282
Řeč poslankyně Vladimíry Lesenské	283
Řeč poslankyně Ivety Štefanové	285
Řeč poslance Jana Síly	285
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	286
Řeč poslance Zdeňka Kettnera	287
Řeč poslance Marka Výborného	291
Řeč poslance Jana Berkiho	291
Řeč poslance Radima Fialy	292
Řeč poslance Jana Berkiho	292
Řeč poslance Oldřicha Černého	292
Řeč poslance Tomia Okamury	294

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová.

Řeč poslance Petra Letochy	294
Řeč poslance Tomia Okamury	295
Řeč poslance Radima Fialy	295
Řeč poslance Davida Pražáka	295
Řeč poslance Huberta Langa	299
Řeč poslance Martina Kukly	305
Řeč poslance Andreje Babiše	306
Řeč poslance Jana Volného	308
Řeč poslance Tomia Okamury	310
Řeč místopředsedy PSP Jana Bartoška	311
Řeč poslance Tomia Okamury	311
Řeč ministra financí ČR Zbyňka Stanjury	311

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová.

Řeč poslance Radima Fialy	311
Řeč místopředsedkyně PSP Jany Mračkové Vildumetzové	312
Řeč poslance Marka Výborného	312
Řeč poslance Radka Vondráčka	313
Řeč ministra financí ČR Zbyňka Stanjury	313
Řeč poslance Radima Fialy	313
Řeč poslance Tomia Okamury	314
Řeč předsedy vlády ČR Petra Fialy	315
Řeč poslance Tomia Okamury	315
Řeč předsedy vlády ČR Petra Fialy	316
Řeč poslance Radima Fialy	319
Řeč poslance Andreje Babiše	319
Řeč poslankyně Renáty Zajíčkové	327

Usnesení schváleno (č. 73).

Řeč předsedy vlády ČR Petra Fialy	327
---	-----

14. ledna 2022

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Skopec.

Řeč poslance Tomia Okamury	328
Řeč poslankyně Aleny Schillerové	331
Řeč poslance Josefa Cogana	332
Řeč poslance Jana Jakoba	332
Řeč poslance Tomia Okamury	332
Řeč poslance Jakuba Michálka	333
Řeč poslance Radima Fialy	334

6. Návrh poslanců Ivana Bartoše, Martina Kupky, Věry Kovářové, Jana Jakoba, Marka Výborného a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 283/2021 Sb., stavební zákon /sněmovní tisk 63/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč místopředsedy vlády a ministra pro místní rozvoj ČR Ivana Bartoše	335
Řeč poslance Roberta Králíčka	336
Řeč ministra dopravy ČR Martina Kupky	336
Řeč poslance Jana Jakoba	338
Řeč poslankyně Aleny Schillerové	338
Řeč poslance Marka Výborného	339
Řeč poslance Radima Fialy	339
Řeč ministra dopravy ČR Martina Kupky	340
Řeč poslankyně Bereniky Peštové	340
Řeč poslance Ivana Adamce	340
Řeč poslance Michala Kučery	341
Řeč poslance Jana Bureše	341
Řeč poslance Ondřeje Lochmana	341
Řeč poslankyně Bereniky Peštové	342
Řeč poslance Martina Kolovratníka	342
Řeč místopředsedkyně PSP Věry Kovářové	343
Řeč poslance Ondřeje Lochmana	343

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Olga Richterová.

Řeč poslance Ivana Adamce	343
Řeč poslance Lukáše Vlčka	344
Řeč poslance Martina Kolovratníka	344
Řeč poslance Roberta Králíčka	345
Řeč poslance Radima Fialy	345
Řeč místopředsedy vlády a ministra pro místní rozvoj ČR Ivana Bartoše	346
Řeč poslankyně Bereniky Peštové	348
Řeč ministra dopravy ČR Martina Kupky	348
Řeč poslankyně Bereniky Peštové	349
Řeč poslance Ivana Adamce	349
Řeč poslance Josefa Cogana	350
Řeč místopředsedy vlády a ministra pro místní rozvoj ČR Ivana Bartoše	350
Řeč poslance Lukáše Vlčka	351

Řeč poslankyně Bereniky Peštové	351
Řeč poslance Jana Bureše	352
Řeč místopředsedy vlády a ministra pro místní rozvoj ČR Ivana Bartoše	352
Řeč poslankyně Bereniky Peštové	352
Řeč poslance Víta Vomáčky	352
Řeč místopředsedy PSP Jana Skopečka	353

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová.

Řeč poslankyně Kláry Dostálové	354
--------------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 74).

Řeč poslance Jana Farského	365
Řeč poslance Patrika Nachera	366
Řeč poslance Jana Farského	366
Řeč poslance Radima Fialy	366
Řeč poslance Tomia Okamury	367
Řeč poslance Marka Bendy	367
Řeč poslance Radima Fialy	368
Řeč poslance Tomia Okamury	368

25. ledna 2022

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč poslance Marka Výborného	370
Řeč poslance Radima Fialy	372
Řeč poslankyně Aleny Schillerové	372
Řeč předsedy vlády ČR Petra Fialy	373
Řeč poslance Jana Jakoba	374
Řeč poslance Tomia Okamury	375
Řeč poslankyně Aleny Schillerové	376

Usnesení schváleno (č. 75).

78. Vládní návrh zákona o mimořádném ředitelském volnu a mimořádném vzdělávání distančním způsobem pro období epidemie onemocnění COVID-19 a o změně zákona č. 520/2021 Sb., o dalších úpravách poskytování ošetrovního v souvislosti s mimořádnými opatřeními při epidemii onemocnění COVID-19 /sněmovní tisk 128/ - zkrácené jednání

Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Petra Gazdika	378
Řeč poslankyně Renáty Zajíčkové	379
Řeč poslankyně Jany Berkovcové	381
Řeč poslance Milana Brázdila	382
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Petra Gazdika	382
Řeč poslance Davida Kasala	382
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Petra Gazdika	383
Řeč poslance Iva Vondráka	383
Řeč poslankyně Renáty Zajíčkové	384
Řeč poslance Iva Vondráka	385

Řeč poslance Stanislava Fridricha	385
Řeč poslance Karla Raise	385

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová.

Řeč poslankyně Aleny Schillerové	386
Řeč poslankyně Marie Pošarové	386
Řeč poslance Jana Laciny	387
Řeč poslance Zdeňka Kettnera	388
Řeč poslankyně Jany Pastuchové	390
Řeč poslance Karla Raise	390
Řeč poslance Víta Vomáčky	390
Řeč poslankyně Renáty Zajíčkové	391
Řeč poslance Viktora Vojtky	391
Řeč poslance Radka Kotena	391

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Skopeček.

Řeč místopředsedkyně PSP Jany Mračkové Vildumetzové	396
Řeč poslance Davida Kasala	396

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová.

Řeč poslankyně Renaty Oulehlové	396
Řeč poslance Vladimíra Zlínského	397
Řeč poslankyně Evy Fialové	398
Řeč poslance Radima Fialy	398

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč poslance Stanislava Fridricha	404
Řeč poslance Milana Brázdila	404
Řeč poslance Radka Rozvorala	404
Řeč místopředsedy vlády a ministra zdravotnictví ČR Vlastimila Válka	407
Řeč poslance Milana Brázdila	410
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Petra Gazdíka	410
Řeč místopředsedkyně PSP Jany Mračkové Vildumetzové	411
Řeč poslankyně Renáty Zajíčkové	412

Usnesení schváleno (č. 76).

Řeč poslankyně Renáty Zajíčkové	413
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Petra Gazdíka	413
Řeč poslance Radima Fialy	413

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Skopeček.

60.	Návrh	na změny	ve složení	orgánů	Poslanecké	sněmovny	
	Řeč poslance Martina Kolovratníka						414

Usnesení schváleno (č. 77 - 1. část).

	Řeč poslankyně Renaty Oulehlové	415
	Usnesení schváleno (č. 77 - 2. část).	
	Řeč poslance Martina Kolovratníka	415
61.	Návrh na volbu místopředsedy Poslanecké sněmovny	
	Řeč poslance Martina Kolovratníka	415
	Projednávání bodu bylo přerušeno.	
<i>26. ledna 2022</i>		
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.	
61.	Návrh na volbu místopředsedy Poslanecké sněmovny	
	Řeč poslance Martina Kolovratníka	418
	Řeč poslankyně Aleny Schillerové	419
	Projednávání bodu bylo přerušeno.	
79.	Vládní návrh zákona o panevropském osobním penzijním produktu a o změně souvisejících zákonů (zákon o panevropském osobním penzijním produktu) /sněmovní tisk 61/ - druhé čtení	
	Řeč ministra financí ČR Zbyňka Stanjury	420
	Řeč poslankyně Barbory Urbanové	420
	Řeč poslance Radima Fialy	421
	Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová.	
	Řeč poslance Jana Hrnčíře	424
	Řeč poslance Radima Fialy	430
37.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 78/2004 Sb., o nakládání s geneticky modifikovanými organismy a genetickými produkty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 43/ - první čtení	
	Řeč ministryně životního prostředí ČR Anny Hubáčkové	431
	Řeč poslance Davida Pražáka	432
	Řeč ministryně životního prostředí ČR Anny Hubáčkové	433
	Řeč poslance Ondřeje Babky	434
	Řeč místopředsedy vlády, ministra práce a sociálních věcí ČR Mariana Jurečky ...	434
	Řeč místopředsedy PSP Jana Bartoška	434
	Usnesení schváleno (č. 78).	

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Skopeček.

42. Vládní návrh zákona o omezení dopadu vybraných plastových výrobků na životní prostředí /sněmovní tisk 55/ - první čtení

Řeč ministryně životního prostředí ČR Anny Hubáčkové	435
Řeč poslankyně Bereniky Peštové	436
Řeč poslance Jiřího Kobzy	437
Řeč poslankyně Bereniky Peštové	438
Řeč poslance Vladimíra Zlínského	439
Řeč poslance Ondřeje Babky	440
Řeč poslance Patrika Nachera	443
Řeč poslankyně Bereniky Peštové	443
Řeč poslance Romana Kubička	444
Řeč poslance Davida Kasala	444
Řeč poslance Patrika Nachera	444
Řeč poslance Jana Jakoba	445
Řeč poslance Ondřeje Babky	445
Řeč poslankyně Bereniky Peštové	445
Řeč poslance Roberta Králíčka	446
Řeč poslance Patrika Nachera	446
Řeč poslankyně Evy Fialové	446
Řeč poslance Šimona Hellera	447
Řeč poslance Roberta Králíčka	447
Řeč poslankyně Zuzany Ožanové	447
Řeč poslankyně Aleny Schillerové	448
Řeč ministryně životního prostředí ČR Anny Hubáčkové	448
Řeč poslankyně Aleny Schillerové	448
Řeč poslance Ondřeje Babky	448
Řeč poslance Václava Krále	449
Řeč poslankyně Bereniky Peštové	450
Řeč poslance Víta Vomáčky	450
Řeč poslance Ondřeje Babky	451
Řeč poslankyně Bereniky Peštové	451
Řeč poslance Patrika Nachera	451
Řeč poslance Václava Krále	451
Řeč poslankyně Evy Fialové	452
Řeč poslankyně Bereniky Peštové	452
Řeč ministryně životního prostředí ČR Anny Hubáčkové	452
Řeč poslankyně Margity Balaščíkové	453
Řeč poslankyně Kláry Dostálové	455

Usnesení schváleno (č. 79 - 1. část).

Řeč poslance Roberta Králíčka	456
Řeč poslance Davida Kasala	456
Řeč poslance Karla Turečka	456
Řeč poslankyně Bereniky Peštové	457

Usnesení schváleno (č. 79 - 2. část).

43. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o omezení dopadu vybraných plastových výrobků na životní prostředí /sněmovní tisk 56/ - první čtení

Řeč ministryně životního prostředí ČR Anny Hubáčkové	458
Řeč poslankyně Bereniky Peštové	458

Projednávání bodu bylo přerušeno.

27. ledna 2022

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Skopeček.

Řeč poslance Marka Výborného	460
Řeč poslance Tomia Okamury	460

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová.

Řeč poslance Jana Jakoba	479
Řeč poslance Radima Fialy	480
Řeč poslance Radka Kotena	483
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	484
Řeč poslance Jaroslava Bašty	485
Řeč poslance Radka Vondráčka	486
Řeč poslance Jiřího Kobzy	488
Řeč místopředsedy PSP Jana Bartoška	488
Řeč poslance Jana Síly	489
Řeč poslance Zdeňka Kettnera	489

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová.

Řeč poslankyně Marie Pošarové	490
Řeč poslankyně Aleny Schillerové	491
Řeč poslance Marka Výborného	491
Řeč poslance Jana Jakoba	491
Řeč poslance Tomia Okamury	492
Řeč poslance Jakuba Michálka	495
Řeč poslance Radima Fialy	496
Řeč místopředsedy PSP Jana Bartoška	497
Řeč poslance Tomia Okamury	498
Řeč místopředsedy PSP Jana Bartoška	498
Řeč poslance Radima Fialy	498
Řeč místopředsedy PSP Jana Bartoška	499
Řeč poslance Radka Vondráčka	500
Řeč poslankyně Aleny Schillerové	502

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová.

77. Ústní interpelace

Řeč poslance Radka Kotena	503
Řeč předsedy vlády ČR Petra Fialy	503
Řeč poslance Jana Síly	505
Řeč předsedy vlády ČR Petra Fialy	506
Řeč poslance Radima Fialy	507
Řeč předsedy vlády ČR Petra Fialy	508
Řeč poslankyně Aleny Schillerové	510
Řeč předsedy vlády ČR Petra Fialy	510
Řeč poslance Patrika Nachera	512
Řeč předsedy vlády ČR Petra Fialy	512
Řeč poslankyně Bereniky Peštové	514
Řeč předsedy vlády ČR Petra Fialy	514
Řeč poslankyně Vladimíry Lesenské	516
Řeč předsedy vlády ČR Petra Fialy	516
Řeč poslance Tomia Okamury	517
Řeč předsedy vlády ČR Petra Fialy	518
Řeč poslankyně Margity Balaščíkové	520
Řeč předsedy vlády ČR Petra Fialy	520

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč poslance Davida Pražáka	521
Řeč ministra zemědělství ČR Zdeňka Nekuly	521
Řeč poslance Davida Pražáka	522
Řeč poslance Aleše Juchelky	523
Řeč poslance Martina Exnera	523
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Víta Rakušana	524
Řeč poslance Karla Havlíčka	525
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jozefa Síkely	525
Řeč poslankyně Michaely Šebelové	527
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Petra Gazdíka	527
Řeč poslance Jaroslava Bžocha	528
Řeč poslance Zdeňka Kettnera	528
Řeč ministra kultury ČR Martina Baxy	529
Řeč poslankyně Lucie Šafránkové	530
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jozefa Síkely	531
Řeč poslankyně Jany Hanzlíkové	532
Řeč poslankyně Elišky Olšákové	532
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Víta Rakušana	533
Řeč poslankyně Moniky Oborné	534
Řeč ministra zemědělství ČR Zdeňka Nekuly	534
Řeč poslance Radka Vondráčka	534
Řeč poslankyně Jany Pastuchové	535
Řeč místopředsedy vlády a ministra zdravotnictví ČR Vlastimila Válka	535
Řeč poslance Jana Síly	537
Řeč místopředsedy vlády a ministra zdravotnictví ČR Vlastimila Válka	538
Řeč poslankyně Jaroslavy Pokorné Jermanové	539
Řeč ministra kultury ČR Martina Baxy	540
Řeč poslance Jiřího Hájka	542
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Víta Rakušana	542
Řeč poslankyně Hany Naiclerové	543
Řeč ministra financí ČR Zbyňka Stanjury	543
Řeč poslance Martina Hájka	544

Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Petra Gazdika 544

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Skopeček.

Řeč poslance Radima Fialy 546

28. ledna 2022

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč poslankyně Aleny Schillerové 548

Řeč poslance Jana Jakoba 548

Řeč poslance Radima Fialy 549

Řeč poslance Jana Jakoba 549

Řeč poslance Karla Havlíčka 549

Řeč poslance Patrika Nachera 550

Řeč místopředsedkyně PSP Jany Mračkové Vildumetzové 552

Řeč poslance Radka Rozvorala 552

Řeč poslance Patrika Nachera 559

Řeč poslance Radka Vondráčka 559

Řeč poslance Jakuba Michálka 561

Řeč poslankyně Bereniky Peštové 561

Řeč poslance Roberta Králíčka 562

Řeč poslance Jana Jakoba 562

Řeč poslankyně Aleny Schillerové 563

Řeč poslance Patrika Nachera 565

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Skopeček.

Řeč poslankyně Aleny Schillerové 565

82. Návrh na potvrzení předsedů výborů Poslanecké sněmovny

Usnesení schváleno (č. 80).

57. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přístupem České republiky Protokol o výsadách a imunitách Evropské telekomunikační družicové organizace EUTELSAT a Dohoda, kterou se mění Protokol o výsadách a imunitách Evropské telekomunikační družicové organizace (EUTELSAT) ve znění opravy č. 1 ze dne 16. ledna 2006 a s ratifikací Úmluva zakládající Evropskou telekomunikační družicovou organizaci „EUTELSAT“ z roku 1982, její změny z roku 1983 a 1999 /sněmovní tisk 91/ - první čtení

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jozefa Síkely 568

Řeč poslance Ondřeje Lochmana 568

Řeč poslance Jiřího Kobzy 569

Řeč poslance Jaroslava Bžocha 570

Řeč poslance Karla Havlíčka 570

Řeč poslance Radima Fialy 570

Řeč poslance Ivana Adamce 573

Řeč místopředsedkyně PSP Jany Mračkové Vildumetzové 573

	Řeč poslance Ondřeje Lochmana	574
	Usnesení schváleno (č. 81 - 1. část).	
	Řeč poslance Radima Fialy	574
	Usnesení schváleno (č. 81 - 2. část).	
58.	Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Akta Světové poštovní unie podepsaná na mimořádném Kongresu Světové poštovní unie, který se konal ve dnech 3. až 7. září 2018 v Addis Abebě, a na mimořádném Kongresu Světové poštovní unie, který se konal ve dnech 24. až 26. září 2019 v Ženevě /sněmovní tisk 92/ - prvé čtení	
	Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jozefa Síkely	575
	Usnesení schváleno (č. 82 - 1. část).	
	Řeč poslance Ondřeje Lochmana	576
	Řeč poslance Jaroslava Bžocha	576
	Řeč poslance Radka Kotena	577
	Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová.	
	Usnesení schváleno (č. 82 - 2. část).	
36.	Návrh Zastupitelstva hlavního města Prahy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 41/ - prvé čtení	
	Řeč členky rady hl. m. Prahy Hany Kordové Marvanové	582
	Řeč poslance Vojtěcha Munzara	584
	Řeč poslance Jakuba Michálka	586
	Řeč poslance Patrika Nachera	587
	Řeč poslance Vojtěcha Munzara	591
	Řeč poslance Roberta Králíčka	591
	Další část schůze řídila předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová.	
	Řeč poslankyně Jany Hanzlíkové	592
	Řeč poslance Josefa Cogana	592
	Usnesení schváleno (č. 83).	
	Řeč poslankyně Aleny Schillerové	593
	Řeč poslance Marka Výborného	593
	Závěrečná řeč předsedkyně PSP Markéty Pekarové Adamové	

Zahájení schůze Poslanecké sněmovny

11. ledna 2022

Přítomno: 189 poslanců

(Schůze zahájena v 14.00 hodin.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajují 6. schůzi Poslanecké sněmovny a všechny vás na ní vítám.

Aby byla zaznamenána naše účast, poprosím za prvé už o klid a usazení. Aby byla zaznamenána naše účast, nejprve vás odhlásím a poprosím, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami, případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty.

Já vás poprosím opravdu o klid. Víím, že se vidíme všichni poprvé v novém roce, dovolím si té příležitosti ještě využít i k tomu, abych vám v něm popřála vše dobré. Děkuji.

Organizační výbor Poslanecké sněmovny stanovil návrh pořadu 6. schůze v úterý 14. prosince 2021. Pozvánka vám byla odeslána elektronickou poštou ve středu 15. prosince 2021.

Nejdříve na úvod našeho dnešního jednání bych vás, kolegyně a kolegové, kromě klidu chtěla požádat ještě o uctění památky zesnulého předsedy Evropského parlamentu. Ta zpráva nás všechny dnes během ranních hodin zastihla. Prosím tedy, abychom Davida Sassoliho uctili minutou ticha. Děkuji. (Přítomní povstali a minutou ticha uctili památku Davida Sassoliho.) Děkuji vám.

Vážené kolegyně a kolegové, vítám mezi námi na našem jednání novou vládu České republiky, a vzhledem k omluvě pana premiéra Petra Fialy, který, jak jistě pochopíte, z důvodu první zahraniční cesty požádal o zastoupení prvního místopředsedu vlády a ministra vnitra Víta Rakušana. A proto žádám, aby nás právě za omluveného předsedu vlády seznámil, představil nám jednotlivé členy vlády. Prosím, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Vít Rakušan: Hezký dobrý den, vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážené paní ministryně, vážení pánové ministři. Dovolte i mně osobně omluvit pana premiéra Petra Fialu, který je na velmi důležité zahraniční cestě, a to logicky na Slovensku, kam obvykle směřují první cesty významných ústavních činitelů.

Zároveň mně prosím dovolu, byť pro většinu z vás to bude samozřejmě formální seznámení, abych vám představil jednotlivé členky a členy nové vlády České republiky. (Jmenování postupně vstávají a úklonou se představují Sněmovně). Pan Marian Jurečka, místopředseda vlády a ministr práce a sociálních věcí. Pan Ivan Bartoš, místopředseda vlády pro digitalizaci a ministr pro místní rozvoj. Pan Vlastimil Válek, místopředseda vlády a ministr zdravotnictví. Pan Zbyněk Stanjura, ministr financí. Paní Jana Černochová, ministryně obrany. Pan Pavel Blažek, ministr spravedlnosti. Pan Jan Lipavský, ministr zahraničních věcí. Pan Jozef Síkela, ministr průmyslu a obchodu. Pan Martin Kupka, ministr dopravy. Pan Petr Gazdík, ministr školství, mládeže a tělovýchovy. Pan Zdeněk Nekula, ministr zemědělství. Paní Anna Hubáčková, ministryně životního prostředí. Pan Martin Baxa, ministr kultury. Paní Helena Langšádlová, ministryně pro vědu, výzkum a inovace. Pan Michal Šalomoun, ministr pro legislativu a předseda Legislativní rady vlády.

Zároveň mi dovozte z dnešního zasedání omluvit i pana ministra pro evropské záležitosti Mikuláše Beka, který je na zahraniční pracovní cestě v Bruselu. Já se jmenuji Vít Rakušan, už se trochu známe, jsem ministrem vnitra.

Dámy a pánové, chtěl bych vám říci tady na tom místě, že vláda České republiky se samozřejmě těší na spolupráci s vámi. My si uvědomujeme, že Parlament, Poslanecká sněmovna, ale i Senát, jsou těmi místy, které nás kontrolují, a těšíme se na věcnou diskusi, těšíme se na věcnou diskusi s věcnou opozicí a určitě to začne už v nejbližších minutách. Takže všechno dobré do nového roku, hodně zdraví a doufejme, že ta spolupráce bude konstruktivní. Děkuji vám. (Potlesk.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Já vám děkuji, pane vicepremiére.

A nyní přistoupíme k určení dvou ověřovatelů této schůze.

Navrhují, abychom určili poslankyni Renátu Zajíčkovou a poslance Stanislava Berkovce. Má někdo jiný návrh?

Jiný návrh neviduji, proto zahajují hlasování o ověřovatelích této schůze. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 1 bylo přihlášeno 182 poslanců a poslankyň a pro bylo 181 z nich. Tudíž konstatuji, že jsme ověřovateli 6. schůze Poslanecké sněmovny určili paní poslankyni Renátu Zajíčkovou a pana poslance Stanislava Berkovce.

Sděluji, že do zahájení schůze požádali o omluvení své neúčasti na jednání tito poslanci: Andrej Babiš z pracovních důvodů, Milan Feranec ze zdravotních důvodů, Josef Kott ze zdravotních důvodů, Jiří Mašek ze zdravotních důvodů, paní poslankyně Zdeňka Němečková Crkvenjaš z pracovních důvodů, Pavel Staněk z pracovních důvodů, pan poslanec Milan Wenzl ze zdravotních důvodů. A z členů vlády, jak již zaznělo, se omlouvá předseda vlády Petr Fiala z důvodu zahraniční cesty, ministr Mikuláš Bek z důvodů pracovních a od 15 do 17 hodin je zde avizována, taktéž z pracovních důvodů, omluva pana ministra Petra Gazdika.

Paní poslankyně a páni poslanci, dne 5. ledna tohoto roku jsem svým rozhodnutím číslo 10 na základě návrhu vlády vyhlásila stav legislativní nouze, a to na dobu od 5. ledna do 4. února 2022. Vláda v souvislosti s vyhlášením stavu legislativní nouze požádala, aby následující sněmovní tisky, které schválila a předložila do Poslanecké sněmovny, byly projednány ve zkráceném jednání podle § 99 odst. 2 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny.

Jedná se o vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, což je sněmovní tisk 116, a o vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 201/1997 Sb., o platu a některých dalších náležitostech státních zástupců a o změně a doplnění zákona č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a v některých dalších organizacích a orgánech, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů. Jedná se o sněmovní tisk 117.

Svým rozhodnutím číslo 11 jsem rozhodla o projednání těchto vládních návrhů ve zkráceném jednání, přikázala jsem sněmovní tisk 116 výboru pro sociální politiku, sněmovní tisk 117 rozpočtovému výboru a stanovila jim nepřekročitelnou lhůtu pro předložení usnesení, a to do dnes do 13. hodiny.

Vážené kolegyně a kolegové, podle § 99 odst. 4 jednacího řádu Poslanecké sněmovny máme ve stavu legislativní nouze před projednáním návrhu pořadu posoudit, zda stav legislativní nouze trvá. Otevírám k tomu rozpravu. Nevidím do ní nikoho přihlášeného, pokud

se tedy nikdo nehlásí do rozpravy, a opravdu nikoho nevidím, tak ji končím. A rovnou přikročíme k hlasování.

Přednesu návrh usnesení, o němž budeme hlasovat: "Poslanecká sněmovna potvrzuje trvání stavu legislativní nouze."

Já vás poprosím o hlasování. Zahajuji jej nyní a ptám se, kdo je pro? Ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 2 je přihlášeno 183 poslanců a pro hlasovalo 176 z nich. Návrh byl přijat. Budeme tedy pokračovat ve stavu právě schválené legislativní nouze.

A přistoupíme nyní ke stanovení pořadu 6. schůze, jehož návrh je uveden na pozvánce. Nejdříve vás seznámím s návrhy, na kterých se shodlo dnešní grémium.

Vidím tady přihlášenou faktickou, ale předpokládám, že pan poslanec Štolpa jenom při hlasování... Ano, odmažu.

Nicméně seznámím tedy se shodou z dnešního grémia, kdy navrhujeme zařadit do návrhu pořadu schůze dva nové body, a to návrhy zákonů, které byly předloženy v souvislosti s vyhlášením stavu legislativní nouze. Jedná se o zmíněné tisky 116, vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů ve zkráceném jednání, a sněmovní tisk 117, vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých dalších státních orgánů a tak dále, ve znění pozdějších předpisů, opět zkráceně jednání. Tyto sněmovní tisky navrhujeme zařadit pevně, a to dnes, tedy v úterý 11. ledna, jako první a druhý bod jednání.

Dále bych vás chtěla informovat, že jsem dne 7. ledna tohoto roku obdržela dopis předsedy vlády, kterým požádal, aby vláda mohla předstoupit před Poslaneckou sněmovnu a požádat o vyslovení důvěry. V této souvislosti navrhujeme zařadit nový bod Žádost vlády České republiky o vyslovení důvěry, a to do návrhu pořadu 6. schůze jako pevný bod na středu, tedy zítřek 12. ledna, jako první bod od 9 hodin.

A na závěr organizační sdělení: vláda dne 6. ledna tohoto roku vzala zpět následující návrhy zákonů: vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, což je sněmovní tisk 26, vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 383/2012 Sb., o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů, sněmovní tisk 27, vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů, krizový zákon, sněmovní tisk 2, vládní návrh zákona o vstupu a dovozu některých kulturních statků na celní území Evropské unie a o změně zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, což je sněmovní tisk 29, vládní návrh zákona o hromadném řízení, sněmovní tisk 35, vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o hromadném řízení, sněmovní tisk 36, a konečně vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů, což je sněmovní tisk 69. Konkrétně se jedná v tomto programu o body 23, 24, 25, 26, 30, 31 a 51 v návrhu pořadu, který máte k dispozici, a proto vás prosím, abyste si tyto body škrtnli nebo abyste si vyznačili, že tyto body už nebudou projednávány, ani se o tom nehlasuje. Je to na vědomí.

V souladu s naším jednacím řádem máme v návrhu pořadu 6. schůze zařazen bod 80, což jsou odpovědi členů vlády na písemné interpelace – k dnešnímu dni není tento bod naplněn. I tento bod si tedy můžete, prosím, škrtnout. To je z mé strany vše.

A nyní prosím, paní poslankyně a páni poslanci, abyste se k návrhu pořadu vyjádřili i vy. O slovo se už přihlásil pan předseda Tomio Okamura. Prosím ho tedy jako prvního přihlášeného, aby se ujal slova. Prosím, máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, já bych rád na úvod navrhl mimořádný bod s názvem Vysvětlení výroku předsedkyně Sněmovny Markéty Pekarové Adamové vůči Maďarsku. SPD odmítá nepřátelské, hloupé a arogantní výroky předsedkyně Sněmovny Markéty Pekarové Adamové z TOP 09 o tom, že Maďaři mají v nadcházejících parlamentních volbách vyhnat premiéra Orbána.

Pokračují tak kroky nové Fialovy vlády na rozvrat spolupráce ve středoevropském regionu v rámci V4 a snaha o posun naší republiky zcela do područí Bruselu a Berlína. Vyjádření paní Pekarové Adamové navazuje na výroky nového ministra pro Evropské záležitosti Mikuláše Beka za hnutí STAN, který řekl, že Česká republika bude stát na straně Bruselu proti Polsku a Maďarsku. Ministrovi Bekovi vadí, že polský soud rozhodl, že polské zákony jsou nadřazené nad legislativou Evropské unie. Podle Beka rozhodnutí polského soudu prý destabilizuje středoevropský region a Česká republika by měla prý podle něj uzavřít užší spojení s Německem. Tak na úvod bych chtěl požádat pana ministra Beka, aby nemluvil za Českou republiku, protože vaše vláda a váš volební výsledek vaší pětikoalice nezískal většinu hlasů voličů v České republice, kdy se započtou i propadlé hlasy, tak byste získali menšinu hlasů voličů v České republice, takže vy nezastupujete Českou republiku ani na základě výsledků voleb. Vy zastupujete menšinu občanů České republiky. A když se podíváme i na to spektrum propadlých hlasů, tak jsou to voliči, kteří podle všeho nejsou nakloněni k vašemu politickému programu. Takže to bych vás chtěl důrazně požádat, abyste si nehráli na něco, co nejste, protože váš volební výsledek tomu neodpovídá.

Je zřejmé, že s touto vládou bude pokračovat naprostá bezvýznamnost české zahraniční politiky, kterou samozřejmě ztělesňuje i nový ministr zahraničí Jan Lipavský, kterého už sami ani voliči Pirátů nechtěli ve Sněmovně, proto propadl ve volbách. Nová vláda směřuje k tomu, že už nebude potřeba český ministr zahraničí, ale bude stačit český velvyslanec v Německu jako za protektorátu.

Podle názoru SPD jsou přece vztahy k nejbližším sousedům, jako je V4, zásadní. Standardní zahraniční politika suverénní země má mít tři pilíře: za prvé nejbližší země a spojenci, za druhé velmoci, za třetí země, kde máme nějaký ekonomický zájem. Tento princip se teď rozpadá a to je špatně.

Takže já znovu zopakuji, že bych byl rád, abychom zařadili jako první bod dnešní schůze Poslanecké sněmovny bod s názvem Vysvětlení výroku předsedkyně Sněmovny Pekarové Adamové vůči Maďarsku.

Zároveň dodávám, že jestli vládní koalice tento bod neodsouhlasí, začneme sbírat potřebných 80 podpisů pro hlasování o odvolání předsedkyně Sněmovny Pekarové Adamové z této funkce. Jenom připomínám, že pro to, abychom mohli iniciovat toto hlasování, potřebujeme dvě pětiny podpisů poslanců Sněmovny. Následně, když je odevzdáme, tak opět vládní koalice arogantně může to hlasování odkládat, že tam není lhůta. Může ho odkládat, protože se budete bát toho hlasování. Nebo si skutečně zahlasujeme a podíváme se opět zpříma na to, kdo a jakou politiku tady schvaluje. V každém případě je to rekord, že takto krátce po volbách se tady budou sbírat podpisy pro odvolání předsedkyně Sněmovny. Je to neskutečná ostuda, co tady předvádí předsedkyně Sněmovny Pekarová Adamová, a není to první exces. (Potlesk poslanců SPD.)

V této souvislosti tady dnes máme další ukázkou pohrdání voliči i daným slovem. Předseda poslaneckého klubu STAN Jan Farský oznámil, že odlétá na půlroční stáž do Spojených států amerických. Když pomínu obsah té stáže, tak na univerzitě ve Spojených státech bude pracovat na projektu. Vzdá se kvůli tomu postu šéfa předsedy poslaneckého klubu STAN, ale na poslanecký mandát rezignovat nehodlá. On chce dál pokračovat ve funkci poslance.

Přitom se v koaliční smlouvě mezi Piráty a STAN v bodu 5.2.5 píše, že zvolený kandidát koalice – a teď cituji – "bude brát práci poslance jako prioritu a zařídí si své ostatní aktivity

(práce v samosprávě, studium, podnikání, výuka a tak dále) tak, aby výkonu funkce mohl věnovat dostatek času." Konec citátu. Půlroční stáž v Americe – to znamená, že se tady vůbec nemůže věnovat práci poslance – prý konzultoval a má to odsouhlaseno jak s předsedou strany hnutí STAN Vítem Rakušanem, takže ten taky schvaluje to porušení jejich koaliční smlouvy – Piráti, ti servilně mlčí jako vždy, protože ti jsou čtyři, jsou rádi, že jsou u korýtky, ti se radši už ani nevyjadřují. (Potlesk poslanců strany SPD.) Po tomto mu to prý odsouhlasili premiér Petr Fiala a oba ho prý podpořili.

Takže vidíme, že pan poslanec Farský jasně porušil koaliční smlouvu Pirátů a STAN a pohrdá jejich voliči. Pan poslanec Farský na svůj Twitter uvedl – to je ten pan poslanec Farský, až se na to bude někdo dívat v televizi, to je ten, jak si tady vždycky hrál na toho pana Čistého, který tady vždycky poučoval ostatní, to je takový ten pan Čistý, taková přezdívková možnost, pan Čistý, co teď porušuje všechno, co slíbil – teď pan Farský na svůj Twitter uvedl, že stáž pro něj je jedinečná možnost, jak rozvíjet dál svoji profesní kariéru. Takže se nechá zvolit do Sněmovny, tady už profesní kariéru pro občany rozvíjet nechce, ale ten mandát si chce nechat, a bude ji rozvíjet ve Spojených státech. Takže svoji kariéru staví na slibech voličům. Prostě je normálně podvedl, ty voliče, obelhal a podvedl, nic víc. Protože tady to čteme, co přesně máte v koaliční smlouvě. Jediným čestným řešením je, aby pan Farský rezignoval na post poslance. Tím by ten vládní poslanec naplnil to, co slíbil voličům.

Je zároveň šokující – i když já už je znám tady ze Sněmovny několik let, takže mě to nešokuje – že takové pohrdání voliči daným slovem podpoří předseda hnutí STAN Vít Rakušan i premiér Petr Fiala. Takže já chci, prostřednictvím paní předsedkyně, vyzvat poslance STAN Jana Farského, aby vysvětlil, proč podvedl jejich voliče a porušil předvolební slib.

Dokonce mi teď někteří novináři říkali, když se mě tázali před chvílí na to, co si myslíme o tomhle podvodném jednání poslance hnutí STAN Jana Farského, že prý on argumentuje – pan Farský – že prý tu půlroční práci v Americe pak chce zúčtovat tady pro práci poslance, proto si chce nechat poslanecký mandát. Nebo ne, pro práci pro občany prý říkal, pro práci pro občany, proto si chce nechat mandát. Ale k tomu přece nepotřebuje mandát. Tak ať složí poslance, věnuje se stáži ve Spojených státech a pak se může vrátit a může svoji práci zúčtovat pro občany. Ale proč si tedy nechává poslanecký mandát? Bojí se, že by neměl práci? Bojí se snad, že obsah té práce, kvůli které jede na stáž, nelze zúčtovat v České republice? Jiný důvod přece nemůže být.

Kde je pan poslanec Farský? Už radši tady zmizel ze Sněmovny. Novináři mi říkali, že se jim ho nedaří kontaktovat. Před chvílí jsem ho sice potkal dole, ale že ho celé dopoledne nemohli kontaktovat, aby se ho zeptali, jak to myslí. Koukám, že – nevím tedy, jaký je teď zasedací pořádek – ale nevidím ho nikde. No, určitě ho nevidíme u mikrofonu. To sice možná už vidím hůř do dálky, ale tady u mikrofonu ho nevidím určitě, protože to přece víme, že vysvětlovat nepůjde nic.

Takže to je ten bod, který chceme navrhnout, a zároveň se tady dějí další věci. Takže to je první věc, paní předsedkyně Pekarová Adamová.

Druhá věc, to bych vás chtěl požádat, abychom předřadili návrh zákona SPD. Je to bod 22, tisk 25. Je to zamrazení platů politiků na celé volební období. My bychom chtěli, aby to bylo předřazeno před ten váš návrh, protože kvůli vládě, kvůli této nové vládě Petra Fialy, se zvýšily od 1. 1. 2022 platy politiků o 6 %. Kvůli vám se zvýšily, protože návrh zákona z pera SPD už tady ležel na konci minulého roku. Kdybyste ho podpořili, tak jsme mohli v klidu v prosinci hlasovat – my jsme to podali v takzvané devadesátce – a už to mohlo být hotovo. Ale protože vy jste nechtěli zamrazovat platy politiků na celé volební období, tak jste náš návrh nepodpořili. Tím pádem jste plivli občanům do obličeje, protože jste si sami sobě zvýšili platy o 6 %. Zatímco Petr Fiala sliboval – vaše vláda – že do konce roku, poslední týden v prosinci, představíte plán proti zdražení energií, nepředstavili jste nic, protože žádný plán nemáte, ale sami sobě jste si nechali zvýšit platy politiků.

Tedy je tedy potřeba, abychom se k tomu postavili čelem. Proto navrhuji, abychom před váš bod o zmrazení platů politiků zařadili náš návrh zákona na zmrazení platů politiků na celé volební období. Ale abyste tak jednoduše nemohli zase podvádět voliče a slibovat ty vaše sliby chyby a skutek utek, tak jsme zároveň podali pozměňovací návrh pro jistotu i pod ten váš návrh zákona. Takže se bude hlasovat. Když to bude dnes, budeme hlasovat tak jako tak o našem návrhu, že chceme zamrazit platy na celé volební období, takže se tomu stejně nevyhnete. Tak jako tak se tomu nevyhnete. Tedy se dneska hezky podíváme spolu s veřejností na hlasování vládní pětikoalice, zdali podpoří váš návrh, s kterým jdete s křížkem po funuse, na zamrazení platů na pár měsíců, nebo jestli podpoříte náš návrh na zamrazení platů politiků na celé volební období. No, já myslím, že bude jasno také hned, a tomu vašemu populismu uděláme rychlý konec, protože občané okamžitě uvidí v médiích, jak to vlastně ve skutečnosti s vámi je. Výsledek už predikuji, už ho samozřejmě očekávám, protože vláda, která si přidá tři místa navíc, že se tady opravdu nemůžete ani vejít – to tedy koukám, taková tlačnice tady za mnou nebyla, to jsem snad ještě nezažil. Protože jak jste v pětikoalici, tak je takový zájem o korýtka – ono je jich málo, dokonce i židli ve Sněmovně – takhle tedy natěšnáno, to jsem opravdu za sebe neviděl. Ještě že někteří z vás nejsou poslanci, takže hlasovací zařízení asi bude stačit, ale to tedy je opravdu neuvěřitelná situace.

Takže to jsou naše návrhy. To bych chtěl, abychom tady o tom hlasovali, a samozřejmě uvidíme, jak se k tomu postavíte. Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců SPD.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za přednesení návrhu.

Další je přihlášená k pořadu schůze paní předsedkyně Alena Schillerová, a než dorazí k pultíku, tak tady mám dvě omluvy – od paní poslankyně Naiclerové z důvodu nemoci a od paní poslankyně Voborské, a to mezi 18.30 až 20.30 hodinou. Máte slovo.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Dovolte, abych požádala o zařazení dvou bodů, a to bodů číslo 65 a 66 – je to Návrh na změny v orgánech Poslanecké sněmovny a bod 66, Návrh na volbu místopředsedy Poslanecké sněmovny – a požádala o jejich pevné zařazení na středu 12. ledna na čas 12.30, což je přesně po uplynutí lhůty, kdy to nejdříve je možné.

Dovolte, abych obhájila tento svůj návrh. Myslím si, že zítra bude probíhat jednání o důvěře vlády. Bylo by velmi dobré a žádoucí a patřící ke zvyklostem, že vedení Poslanecké sněmovny bude kompletní. Stejně tak i zítra bude zasedat organizační výbor, kde v tuto chvíli hnutí ANO nemá dva zástupce, což samozřejmě pro jednání na tomto organizačním výboru je určité oslabení.

Takže dovolte, abych o toto požádala. Není to možné dříve, protože lhůta končí zítra ve 12 hodin. Domníváme se vzhledem k tomu, že nejsou signalizovány na politické úrovni žádné problémy s nominacemi, které jsem po konzultaci s klubem hnutí ANO podepsala a odeslala na volební výbor, tak se domnívám, že by to nemusel být problém a nemuselo by to nijak protáhnout – nebo narušit – zítřejší jednání o důvěře vlády. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Také děkuji za přednesení návrhu a další je přihlášený s přednostním právem k pořadu schůze pan předseda Výborný.

Jenom upřesním, že omluva paní poslankyně Naiclerové není jenom na dnešní den, ale od 10. až do 14. ledna.

Pane předsedo, prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, milé kolegyně, milí kolegové, já bych si dovil na základě dohody pěti předsedů poslaneckých klubů koalice SPOLU a koalice Pirátů a STAN navrhnout tuto změnu v programu 6. schůze Poslanecké sněmovny. Jedná se o předřazení pěti tisků v kapitole První čtení, konkrétně v tomto pořadí – navrhuji jejich zařazení na začátek bloku prvních čtení. Jedná se o bod číslo 57, sněmovní tisk číslo 86 – vládní návrh zákona, kterým se mění zákon 40/2009 Sb., trestní zákoník a tak dále. Dále jako druhý v pořadí bod číslo 46, sněmovní tisk 61 – vládní návrh zákona o panevropském osobním penzijním produktu a změně souvisejících zákonů. Jako třetí předřadit bod číslo 50, sněmovní tisk 68 – vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 370/2017 Sb., o platebním styku a tak dále. Všechny tyto tři tisky byly předloženy ještě vládou předchozí. Jako čtvrtý bod v pořadí navrhuje bod číslo 47 programu, sněmovní tisk 63 – návrh poslanců Ivana Bartoše, Martina Kupky, Věry Kovářové, Jana Jakoba, Marka Výborného a dalších na novelu stavebního zákona, když to zkrátíme. A jako pátý v pořadí bod číslo 34, sněmovní tisk 39 – senátní návrh novely zákona o volbách, zjednodušeně řečeno, korespondenční volba ze zahraničí.

Čili ještě jednou, navrhuji tyto body zařadit na začátek bloku prvních čtení v pořadí bodů 57, 46, 50, 47 a 34. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Také děkuji za přednesený návrh. Dále je přihlášená paní poslankyně Válková a vidím dalšího přihlášeného. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, paní předsedkyně. Milé kolegyně, milí kolegové, navrhuji zařadit do bloku prvních čtení sněmovní tisk 54, bod 41. Je to poslanecká novela zákona o platu představitelů státní moci. Myslím, že se to hodí k celkovému programu, protože tady se budeme zabývat touto otázkou. Předmětem návrhu je zmrazení platů představitelů státní moci na pět let, to znamená rok 2022 až 2026. Platů soudců a státních zástupců se navržené zmrazení platové úrovně v tomto návrhu netýká. O tom se jistě povede relativně široká a zajímavá debata, a proto si myslím, že by si zasloužil tento návrh zařadit do bloku prvních čtení. Nenavrhuji zde konkrétní dobu. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Paní poslankyně, nicméně tento bod v bloku prvních čtení již ve své podstatě v samotném návrhu je, takže teď ten váš návrh by bylo dobré opravdu, pokud chcete pevné zařazení, konkretizovat. Jinak v podstatě nemáme o čem hlasovat.

Poslankyně Helena Válková: Dobře, tak v takovém případě navrhuji, aby se zařadil časově za návrh, který tady přednesl, vašim prostřednictvím, paní předsedkyně, pan poslanec Okamura, protože ten navrhuje... Čili kdybyste byla tak laskavá a zopakovala přesně ten čas.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Ano, pan Okamura navrhuje předřazení bodu číslo 22, tisk 25, a to vlastně jako druhý bod, pokud projde jeho první návrh, tak to dává logiku. V případě, že neprojde jeho první návrh, tak jako první bod, a v tu chvíli podmiňujeme těmito dvěma schváleními i to zařazení, které navrhujete vy. Rozumíme tomu správně?

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, rozumíte správně, a děkuji za zpřesnění.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji. Další přihlášený je pan předseda poslaneckého klubu TOP 09 Jan Jakob. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Jakob: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážené dámy, vážení pánové, já si dovoluji dát protinávrh proti návrhu paní předsedkyně klubu ANO Schillerové, a tedy zařazení dvou volebních bodů pod číslem 65 a 66, tedy Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny a Návrh na volbu místopředsedy Poslanecké sněmovny, a to pevné zařazení na pátek od 13.30 hodin. Ten důvod je zřejmý, protože zítra nás čeká nepochybně dlouhá diskuse, naprosto klíčová, o žádosti vlády o vyslovení důvěry. Je to jeden z nejzásadnějších bodů, které se v Poslanecké sněmovně projednávají, proto bychom ho neradi přerušovali touto volbou. My jsme byli připraveni tu volbu zařadit dneska, bohužel však předseda volební komise stanovil tu lhůtu tak, jak stanovil, tedy dneska to kvůli lhůtám nelze provést. Tudíž navrhuji zařadit na pátek ve 13.30, kdy v klidu můžou tyto volby, tyto dva body být projednány. Nechci tím snižovat jejich důležitost, ale opravdu vzhledem k významnosti zítřejšího jednání to takto považujeme za lepší a důstojnější jak k tomu zítřejšímu jednání, tak k volbě místopředsedy Sněmovny jako takové. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za přednesení návrhu. Nyní vidím ještě přihlášení z místa paní předsedkyně Schillerové. Prosím.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji, paní předsedkyně. Já bych chtěla za předpokladu, že neprojde můj návrh na pevné zařazení bodů 65 a 66 na zítřek na 12.30, tak dávám protinávrh k návrhu pana předsedy Jakoba, aby volby právě proto, že řekl, že nechce snižovat jejich význam, tak já trochu v tom čase 13.30 to lehce cítím, tak dávám protinávrh, ať je to v pátek v 9 hodin. Čili pevné zařazení bodů 65 a 66 na pátek na 9. hodinu jako protinávrh k návrhu pana předsedy Jakoba za předpokladu, že neprojde můj první návrh na zařazení na zítřek na 12.30. Děkuji vám.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Je tady smršť protinávrhů, nicméně je mám zaznamenány. Ve chvíli, kdy budeme přistupovat k těmto bodům, budeme hlasovat v tom pořadí protinávrhů, jak reagují jeden na druhý.

Nicméně již nevidím dalšího přihlášeného či přihlášenou. Hlásí se ještě někdo s pozměňovacím nebo doplňujícím návrhem k programu, k návrhu pořadu schůze? Není-li tomu tak, můžeme přistoupit k hlasování o jednotlivých návrzích v pořadí, v jakém byly podány.

Nejprve tedy návrhy z grémia. Pokud není námitek, tak bych nechala hlasovat o těchto návrzích najednou. Nevnímám, že by někdo z lavice namítal.

Zaznamenávám zájem o odhlášení. Všechny vás tedy odhlásím a požádám vás, abyste se přihlásili svými kartami.

Zopakují návrhy z grémia, které budeme hlasovat, protože nebylo žádných námitek, jako celek, tedy najednou. Hlasujeme tedy o zařazení dvou nových bodů do návrhu pořadu. Jsou to návrhy zákonů předložené v souvislosti s vyhlášením stavu legislativní nouze, konkrétně sněmovní tisk 116, o státní sociální podpoře, ve zkráceném jednání, a sněmovní tisk 117, tedy o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci, ve zkráceném jednání, a to pevně na dnešní den, tedy na úterý 11. ledna 2022, a to v tom pořadí, v jakém byly předneseny, jako první a druhý bod. Další bod, který grémium navrhuje zařadit, je bod nový. Je to Žádost vlády České republiky o vyslovení důvěry, a to pevně na středu, tedy zítřejší den 12. 1., jako první bod v 9 hodin. A to jsou tedy tyto tři záležitosti.

Už se ustálil i náš počet a já mohu o těchto věcech zahájit hlasování. Táži se, kdo je pro tuto změnu pořadu schůze? Kdo je proti?

V hlasování číslo 3 bylo přihlášeno 184 poslankyň a poslanců a pro byli všichni přítomní, tudíž návrhy z grémia byly takto přijaty a my jsme zařadili tyto body.

Další jsou tedy návrhy, které byly předneseny dnes. Začneme v pořadí, ve kterém byly předkládány.

Pan předseda Okamura navrhuje zařadit nový bod. Nejdříve musíme vůbec na program, a pak bychom případně, když projde, hlasovali pevně zařazení tak, jak bylo navrženo. Ten bod, pokud se budu mýlit v lehké úpravě, tak mě kdyžtak pan předseda opraví, byl pod názvem Vysvětlení výroku předsedkyně Poslanecké sněmovny Markéty Pekarové Adamové vůči Maďarsku. Pan předseda se zněním souhlasí.

Zahajuji hlasování o zahájení (zařazení) nového bodu. (Kdo je pro?) Kdo je proti?

V hlasování číslo 4 máme přihlášeno 186 poslankyň a poslanců, pro bylo 85 z nich, proti 98. Návrh nebyl přijat, tudíž nemáme možnost hlasovat ani o pevném zařazení.

Další návrh, který přednesl pan předseda Okamura, se týká předřazení bodu, protože co se týče dalších, tak nezaznělo zařazení nových bodů, ale výtky, výhrady, které neměly podobu bodu. A předřazení se týkalo bodu č. 22, konkrétně tisk 25, který pan Okamura navrhuje zařadit jako první bod dnešního jednání.

Zahajuji tedy o tom hlasování a ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 5 bylo přihlášeno 187 poslankyň a poslanců, pro 85 z nich, proti 100. Návrh nebyl přijat.

Další jsou návrhy paní předsedkyně Schillerové, na něž reagoval pan předseda Jakob, takže ať se v tom dobře vyznáme: nejdříve zazněl návrh paní předsedkyně na předřazení bodů číslo 65 a 66. Já si dovoluji navrhnout hlasování o jednom balíku, oboje jsou to volby. Paní předsedkyně kýve, takže souhlasí. Původní návrh paní předsedkyně Schillerové je zařazení pevně na středu 12. ledna ve 12.30, načež zazněl protinávrh od pana předsedy Jakoba pevně na pátek ve 13.30, načež zazněl protinávrh od paní předsedkyně Schillerové na pátek, a to v 9 hodin. Tímhle tím návrhem bychom měli vlastně začínat, protože je to protinávrh. Ano, měli bychom tímto návrhem začínat, jestli to říkám správně, abychom opravdu dali hlasovat. Je to trošku zapeklitější.

Takže nejdříve bychom měli hlasovat návrh protinávru paní Schillerové. Souhlasíte s tím? Já si myslím, že vzhledem k tomu, že je to první, ano, ten první poslední, tak to dává takto logiku. Když je návrh protinávru a proti tomu protinávru zaznívá protinávrh, tak to je jediná možnost. Tudíž vlastně začínáme hlasováním návrhu pevného zařazení bodů 65 a 66, zkráceně volební body, a to na pátek, 9 hodin.

Doufám, že se všichni v tomto hlasování vyznají. Zahajuji jej a ptám se, kdo je pro pevné zařazení volebních bodů na pátek v 9 hodin? Kdo je proti?

V hlasování číslo 6 bylo přihlášeno 188 poslankyň a poslanců, pro hlasovalo 85, proti 3, zdrželo se 100, tudíž návrh byl zamítnut.

Vidím přihlášené fakticky, ale to, předpokládám, jsou jenom pozdější hlasování, protože nejsme v rozpravě, takže si dovoluji je všechny smazat.

Následně tedy návrh pana předsedy Jakoba jako protinávrh k původnímu návrhu paní předsedkyně Schillerové, a to jest zařadit pevně tyto dva body, 65 a 66, na pátek 13.30.

Ptám se, kdo je pro? Zahajuji hlasování. Kdo je proti?

V hlasování číslo 7 bylo přihlášeno 188 poslankyň a poslanců, pro 103, proti 23. Tento návrh byl přijat, tudíž původní návrh paní předsedkyně Schillerové je tímto nehlasovatelný. Tím jsme se vypořádali se zařazením bodů 65 a 66 pevně na program.

A nyní je tady návrh, který přednesl pan předseda Výborný. Jedná se o pevné zařazení bodu 57, sněmovní tisk 56, bod 46, sněmovní tisk 61, bod 50, sněmovní tisk 68, bod 47, sněmovní tisk 63, a bod 34, sněmovní tisk 39. Návrh byl v tomto pořadí a jako body na začátku bloku prvních čtení. Jsou to v tomto pořadí vlastně všechny.

S přednostním právem se hlásí pan předseda Fiala.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, kolegové, chtěl bych navrhnout, abychom hlasovali zvláště, odděleně, tyto všechny body, protože i my chceme podpořit některé body a některé ne, takže navrhuji, abychom hlasovali odděleně.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Dobře, určitě.

Budeme tedy hlasovat v pořadí tak, jak byly předneseny.

Zahajuji hlasování o zařazení bodu 57, tisk číslo 86. Kdo je pro pevné zařazení jako prvního bodu bloku prvních čtení, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 8 bylo přihlášeno 188 poslankyň poslanců a pro z nich bylo 168. Návrh byl tedy přijat a bod číslo 57 jsme zařadili jako první v tomto bloku.

Jako druhý v tomto bloku zazněl návrh na zařazení bodu 46, sněmovní tisk 61. To znamená, tentokrát hlasujeme o tom, že by to byl druhý bod bloku prvních čtení.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro tento návrh? Ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 9 bylo přihlášeno 188 poslankyň a poslanců a pro hlasovalo 168 z nich. Návrh byl přijat.

Jako třetí bod bychom hlasovali bod číslo 50, sněmovní tisk 68, zařadit jako třetí bod bloku prvních čtení.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh? Ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 10 přihlášeno 188 poslanců, pro hlasujících 168 z nich. Návrh byl přijat.

A poslední z návrhů pana poslance Výborného je bod číslo 34 jako pátý bod bloku prvních čtení, je to sněmovní tisk 39.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro pevné zařazení tohoto bodu? Ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 11, přihlášeno 188 poslanců (na tabuli 187), pro 102, proti 81. Návrh byl přijat.

Vypořádali jsme všechny návrhy, které zazněly od pana předsedy Výborného, to znamená, všech těchto pět bodů je zařazeno pevně v bloku prvních čtení.

Poslední návrh, který dnes zazněl k pořadu schůze, byl návrh od paní poslankyně Válkové. Nicméně vzhledem k tomu, že podmínka zařazení bodu nebyla splněna, nebyla prohlasována, tak tento návrh je nehlasovatelný.

Tím jsme se tedy vypořádali se všemi návrhy na změnu pořadu schůze. (Šum v sále.) Ještě byl nějaký opomenutý, když tady vidím přihlášené? (Krátké ujasnění.) Pardon, omlouvám se, dám chvíličku pauzu, vidím přihlášené, ano.

Tak jsem byla upozorněna, že jsme nehlasovali zařazení bodu 47. Omlouvám se za to. Hlásil se ještě s přednostním právem pan předseda Fiala? (Odpovídá mimo mikrofon.) To bylo právě upozornění na to. Děkuji za upozornění pány předsedy, omlouvám se za to, a budeme tedy hlasovat.

Je to předřazení bodu 47, je to zařazení jako čtvrtý bod bloku prvních čtení, sněmovní tisk 63.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 12 je přihlášeno 188 poslanců a pro bylo 101 z nich. Návrh byl přijat.

Poprosím ještě pro jistotu jednou, že bylo všech pět bodů pana poslance Výborného prohlasováno – omlouvám se ještě jednou za opomenutí toho bodu. Nicméně vypořádali jsme skutečně všechny návrhy na změnu pořadu.

A nyní budeme tedy hlasovat o celém návrhu pořadu 6. schůze Poslanecké sněmovny, jak byl písemně předložen a upraven právě schválenými pozměňovacími návrhy. Dávám tedy hlasovat o pořadu schůze.

Kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 13 bylo přihlášeno 188 poslankyň a poslanců, pro 103 přítomných. Návrh pořadu schůze tímto byl schválen.

Nyní tedy můžeme podle pořadu přistoupit k projednávání bodu

1.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 116/ – zkrácené jednání

Před projednáváním tohoto tisku bychom podle § 99 odst. 5 měli posoudit, zda jsou podmínky pro projednání zmíněného návrhu zákona ve zkráceném jednání. Já tedy otevírám rozpravu.

Nevidím nikoho přihlášeného. Pokud se tedy do rozpravy nikdo nehlásí, tak ji končím a přikročíme k hlasování.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna konstatuje, že nadále existují podmínky pro projednání vládního návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 116, ve zkráceném jednání."

Poprosím o hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 14 bylo přihlášeno 188 poslankyň a poslanců, z nichž 171 bylo pro. Já tedy konstatuji, že jsme usnesení přijali a projednáváme v legislativní nouzi nadále ve zkráceném jednání.

Otevírám tento bod, sněmovní tisk 116. Předložený návrh uvede místopředseda vlády a ministr práce a sociálních věcí Marian Jurečka. Prosím, ujměte se slova.

Místopředseda vlády, ministr práce a sociálních věcí ČR Marian Jurečka: Děkuji. Dobré odpoledne, vážená paní předsedkyně, členové a členky vlády, vážené poslankyně, poslanci. Dovolte mi, abych uvedl návrh zákona, sněmovní tisk 116. Je to zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře.

Smyslem návrhu tohoto zákona je reagovat na současnou situaci na trhu s energiemi, kde vidíme dynamický vývoj v posledním pololetí roku 2021 a zároveň také vnímáme ty odhady...

(Odmílčuje se pro hluk v sále.) Zároveň také vnímáme odhady Ministerstva průmyslu a obchodu a Energetického regulačního úřadu, které hovoří o tom, že by zvýšení v průměru v roce 2022 mohlo být v případě elektřiny o 37 % a v případě plynu zhruba o 40 %. Na tu situaci jsme se jako vláda rozhodli rázně a jasně reagovat tím, že předkládáme tuto novelu, kdy upravujeme výše normativů pro příspěvek na bydlení tak, abychom touto pomocí, adresnou konkrétní pomocí, byli schopni pomoci lidem, na které negativně situace s cenami energií bude dopadat.

V návrhu zákona také upravujeme několik dalších věcí, a to, že rozšiřujeme okruh možných žadatelů na lidi, kteří jsou například v podnájmech nebo mají různá břemena služebnosti, a případně ještě bude reagovat asi i kolega poslanec Kaňkovský ještě jedním návrhem tak, abychom to spektrum lidí, kterým je potřeba pomoci, měli zaplněno a aby nám tam nezůstávala nějaká takzvaná bílá místa na mapě.

A pak je tam třetí úprava, která dává vládě zmocnění, aby mimořádně v roce 2022 vláda mohla případně ještě reagovat na další vývoj na cenu s energiemi, pokud by docházelo ještě k nárůstu ceny elektřiny nebo plynu tak, aby vláda svým nařízením vlády mohla v roce 2022 zvýšit normativy, aby pomoc byla potom adekvátní situaci, protože je dneska těžké předjímat, jaká bude situace ve druhém, ve třetím nebo ve čtvrtém kvartálu. Takže to jsou ty konkrétní parametrické změny.

Když to řeknu řekněme v té rovině, jakým způsobem pomoc koncipujeme, tak nechceme jít cestou plošného řešení, které rozdává desítky miliard korun, jak tady bylo diskutováno ještě před Vánoce minulého roku, kdy se tady mluvilo o jednorázovém odpuštění DPH pro rok 2022 nebo například o snížení zeleného bonusu. My toto řešení nevidíme jako to nejvhodnější, protože bychom vydali, respektive ztratili na příjmech státního rozpočtu mezi 25 až 30 miliardami korun ročně, ale zároveň bychom těm, kteří by byli nejvíce postiženi, skutečnou smysluplnou a výraznou pomoc nebyli schopni doručit. Proto jdeme tím řešením, které vnímáme více jako řešení sociální, adresné, konkrétní, které je připraveno pomoci lidem, kteří pomoc opravdu potřebují, právě s ohledem na situaci a stav státního rozpočtu, na rekordní tempo zadlužování, které tady vidíme v posledních dvou letech. A i občané České republiky si zaslouží, aby tady byla vláda, která postupuje odpovědně, vláda, která myslí na to, že jednou tyto dluhy i s úroky – a to doslovně – budeme muset zaplatit.

Náklady na řešení, které já tady představuji, jsou odhadovány mezi 2,5 až 3 miliardami korun. Ten odhad vychází i z dat, se kterými pracovala předchozí vláda, a je rozšířen o okruh žadatelů, který jsme rozšířili z hlediska možných zájemců, kteří mohou žádat, právě z řad například podnájemníků.

Takže to jsou změny, které děláme, a zároveň k tomu již dnes připravujeme i poměrně masivní informační a komunikační kampaň. Na webu Úřadu práce i na webu Ministerstva práce a sociálních věcí jsou podrobné informace. Je tam dneska orientační kalkulačka, do které si mohou občané vypočítat, zdali potom budou těmi, kteří dosáhnou na tuto formu pomoci, a v jaké výši. A samozřejmě budeme také mít call centrum, kde bude možné poskytovat informace bezplatně, aby si lidé zase mohli ověřit u pracovníků Úřadu práce, zdali na tuto pomoc dosáhnou, případně jakou jinou formu pomoci ještě mohou využít. A také připravujeme i oslovení konkrétních obyvatel přes informační kanály Úřadu práce nebo České správy sociálního zabezpečení nebo i ve spolupráci se zástupci, s představiteli měst a obcí České republiky či se zástupci energetických distribučních společností. Takže snažíme se, aby v průběhu ledna opravdu lidé měli maximum informací a ti, kteří vnímají, že mají problém s úhradou svých záloh nebo s úhradou vyúčtování, aby se neváhali obrátit na úřady práce, kde jim informace budou rozšířeny a případně poskytnuta pomoc, jak si o pomoc požádat.

Já jsem taky avizoval, že chceme udělat v průběhu ledna ještě aktualizaci a úpravu metodiky pro mimořádnou okamžitou pomoc, protože ta je schopna pokrývat opravdu extrémní mimořádné situace tam, kde by nestačila pomoc ve formě příspěvku na bydlení. Takže i na toto budeme reagovat a samozřejmě jsme připraveni sledovat vývoj počtu žadatelů v jednotlivých

regionech. Jsme připraveni také případně reagovat na vývoj omikronu, protože pro nás je důležité, abychom byli schopni na úřadech práce, kde budou největší tlaky žadatelů, abychom tam byli schopni uspokojovat žadatele rychle, aby nedocházelo ke zbytečnému prodlení, abychom měli dostatečné personální kapacity, což bude samozřejmě potom pro vedení Úřadu práce jednou z důležitých priorit, abychom toto dokázali zvládnout.

My jsme se samozřejmě zabývali otázkou zjednodušení formuláře při přípravě toho zákona, jestli je možné některé – jak se říká lidově – kolonky, některé části, u kterých žádáme po žadateli informace, vypustit, ale nedošli jsme k tomu, že bychom dokázali nějakou informaci postrádat. Když se podíváte i vy, kolegyně, kolegové, na web MPSV nebo Úřadu práce, tam ten elektronický formulář je, je ho možné vyplnit. A vidíte, že tam jsou v zásadě nejpodstatnější informace, to znamená informace o žadateli, o lidech, kteří s ním sdílejí domácnost, o tom, kdo z nich je nebo není výdělečně činný, jaká je tam věková skupina jednotlivých členů domácnosti, a pak jsou tam přílohy, kterými ten žadatel dokladuje svoji výši příjmů a také i výši nákladů právě na bydlení. Není tam nic zbytečného navíc a počítáme s tím, že pokud to ten člověk nezvládne elektronicky z domova – kde to je možné, aby to bylo odesláno i bez toho, aniž by ten člověk musel mít nutně datovou schránku – tak potom v tom případě budou připraveni pracovníci úřadů práce pomoci těmto lidem, aby tuto žádost vyplnili a správně podali.

Ano, bude to pro nás a především pro pracovníky úřadů práce období o něco náročnější. Odhad žadatelů, kteří budou potřebovat pomoc, se pohybuje mezi 200, 220 až 270 tisíci lidmi. Uvidíme ještě, jaký bude vývoj situace z hlediska vývoje ceny energií. Ale jsme připraveni na to, v průběhu roku reagovat, a myslím si, že pořád je pro tento stát lepší a zodpovědnější pomoci adresně, cíleně než vzít 25, 30 miliard korun a pomoci lidem, kteří jsou v tom problému řekněme z jedné třetiny, protože například odpuštění DPH lidem, kteří by byli opravdu v těch největších problémech, řeší třetinu problému, ani ne třetinu. Takže my hledáme cestu konkrétní adresné pomoci právě i s ohledem na stav státního rozpočtu a jeho deficitu.

Děkuji vám za pozornost a děkuji za podporu tohoto materiálu. Dnes na jednání sociálního výboru byl tento materiál projednán, byl podpořen, takže doufám, že takto to projde i na jednání pléna Poslanecké sněmovny. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Já děkuji za přednesení a představení návrhu. Výbor pro sociální politiku, jemuž byl vládní návrh zákona přikázán rozhodnutím předsedkyně, jej projednal a přijal usnesení, které vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 116/1. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru pro sociální politiku, pan poslanec Vít Kaňkovský, informoval nás o projednání tohoto návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobré odpoledne, vážená paní předsedkyně, vážení členové vlády, milé kolegyně, kolegové, pan ministr, vicepremiér Marian Jurečka podrobně představil návrh zákona, sněmovní tisk 116. Já tady nebudu již jeho hlavní aspekty znovu zmiňovat. Výbor pro sociální politiku se sešel dnes dopoledne na svém mimořádném jednání, a jak už zde avizoval pan ministr, výbor podpořil tento návrh zákona a já si dovoluji vás seznámit s přijatým usnesením ze 4. schůze výboru pro sociální politiku ze dne 11. ledna 2022 k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů:

"Po úvodním slově ministra Mariana Jurečky a náměstkyně ministra práce a sociálních věcí Dany Roučkové, zpravodajské zprávě Víta Kaňkovského a po rozpravě výbor pro sociální politiku Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky

I. Navrhuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby se konala obecná rozprava o návrhu zákona;

II. navrhuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby se vedla podrobná rozprava ke všem částem návrhu zákona;

III. navrhuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby se jednání k tomuto návrhu zákona ukončila nejpozději do 19 hodin dne 11. ledna 2022;

IV. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby vyslovila souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 116, ve znění" – a tady bylo pozměňovacích návrhů, nicméně výbor pro sociální politiku žádný pozměňovací návrh nepřijal – "a

V. zmocňuje zpravodaje výboru, aby se stanoviskem výboru seznámil schůzi Poslanecké sněmovny a ve spolupráci s legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny provedl příslušné legislativně technické úpravy."

Tolik tedy usnesení výboru pro sociální politiku z dnešní 4. schůze z dnešního dopoledne. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji vám, pane zpravodaji. Nyní bychom měli rozhodnout, zda povedeme obecnou rozpravu tak, jak tady zaznělo od zpravodaje výboru, který se usnesl, že nám to doporučuje. Nicméně o tomto musíme hlasovat, já proto svolám poslankyně a poslance do sálu, abychom mohli hlasováním rozhodnout. Prosím, abychom si chvíličky vyčkali. Všechny vás odhlásím. Přihlaste se, prosím, svými přihlašovacími kartami, abychom mohli zaznamenat účast.

Pro všechny nově příchozí jenom opakuji, že hlasujeme o tom, zda povedeme k tomuto tisku obecnou rozpravu, jak nám výbor pro sociální politiku svým usnesením přijatým na jeho dnešním jednání doporučil. Myslím, že už jsme dali dostatečný časový prostor kolegyním a kolegům, aby se navrátili do sálu.

Zahájím hlasování o tom, zda povedeme obecnou rozpravu. Prosím, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 15, bylo přihlášeno 138 poslanců, pro 136 z nich. (Proti 1.) Tímto tedy otevírám obecnou rozpravu, jak jsme si právě odhlasovali.

Mám zde dva přihlášené s přednostními právy. Paní... (Reakce v plénu.) Ano. K hlasování nejdříve poprosím paní poslankyni Válkovou.

Poslankyně Helena Válková: Velmi nerada, ale přede všemi přiznávám, že jsem udělala chybu. Běžela jsem a omylem jsem zmáčkla puntíček paní kolegyně poslankyně Schillerové. To se nesmí stávat. Mně se to stalo. Hluboce se omlouvám a zpochybňuji toto hlasování. Už se to nestane. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Omlouvám se. Rozuměla jsem "nezpochybňuji", jak jste se otočila.

Poslankyně Helena Válková: Zpochybňuji hlasování.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Zpochybňujete. Zpochybňujete. Ano. Dobře. Dobře.

Poslankyně Helena Válková: Já ho zpochybňuji. A je to moje vina. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Rozumím tomu. Dobře. Stane se určitě něco takového.

Nicméně je tady zpochybněno hlasování, proto je námitka proti hlasování, o které bychom měli hlasovat.

Zahajují tedy hlasování o této námitce. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 16, bylo přihlášeno 150 poslankyň a poslanců, 138 z nich hlasovalo pro. (Nikdo proti.) Návrh této námitky byl přijat, nechám tedy hlasovat o původním návrhu znovu.

Připomenu pro nově příchozí, hlasujeme o tom, zda povedeme obecnou rozpravu k návrhu zákona.

Zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 17, bylo přihlášeno 158 poslanců a poslankyň, 148 bylo pro. (Proti nikdo.) Obecná rozprava tedy byla schválena, kterou tímto zahajují.

Nyní se s přednostními právy přihlásili paní předsedkyně Schillerová, pan předseda Fiala a pak je celá řada dalších přihlášených. První je tedy přihlášená paní předsedkyně Schillerová a tímto jí uděluji slovo.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Já nechám se vyjádřit především své kolegy, kteří se na oblast sociální specializují a zaměřují, ale dovoluji mi, abych v souvislosti s touto novelou, kterou jsme připraveni po nějakém dílčím vylepšení pozměňovacím návrhem, který předpokládám, že nebude činit na půdě této Sněmovny žádný problém, jsme připraveni podpořit, protože nakonec podvozkem tohoto návrhu byl návrh, který už předložila naše vláda a poslala do Sněmovny. A správným směrem, to říkám objektivně, protože jsme konstruktivní opozice, správným směrem došlo k rozšíření. A my tam navrhujeme ještě určité vylepšení, které vysvětlí mí kolegové, jako paní poslankyně Pastuchová, pan poslanec Juchelka a další.

Já bych chtěla spíš připomenout, a možná prosím i pana ministra, prostřednictvím vás, paní předsedkyně, aby řekl, kolika lidí počítá, že se bude tato pomoc týkat, jestli to má nějakým způsobem odhadnuto, protože já jsem četla o dopadech v částce 2 až 3 miliardy v předloženém návrhu. Slyšela jsem v pořadu Otázky Václava Moravce v neděli, že by to mohlo být možná 4,5 – a to neřekl pan ministr, to tam řekl někdo v diskusi – ale on mluvil o tom, že by to mohlo být 4,5, možná až 6 miliard. Takže řekněme si, kolika lidí se to týká.

Chci připomenout tady z tohoto místa, že ještě naše vláda, vláda Andreje Babiše, připravila balíček zákonů, které řešily energetickou chudobu, řešily komplexně pomoc velké řadě lidí, v podstatě všem, střední třídě, která chodí do práce, platí daně, má hypotéky a dostává se do úplně stejných problémů jako tato skupina, na kterou cílí pomoc, se kterou přichází současná vláda. My jsme počítali s tím, že zákon o státní sociální podpoře bude novelizován. Proto znovu říkám, my ho podpoříme po té debatě. Ale tady zůstává další část společnosti, která se ocitá v neřešitelných problémech. Energie vzrostou o 30 až 70 %. Návrh na snížení DPH se projevil za listopad podle Českého statistického úřadu snížením cen elektřiny o více jak 16 %, plynu o více jak 11 %. Nemuselo se přijmout nakonec snížení na celý rok, jak navrhovala naše vláda, mohlo se přistoupit k částečnému. Mohl být vydán generální pardon ministra financí, jak jsem ho k tomu ve veřejném prostoru vyzvala. Nic z toho se nestalo.

Další návrh, který byl předložen z dílny mého bývalého vládního kolegy, pana ministra průmyslu a obchodu Havlíčka, se týkal podpory na poplatky za obnovitelné zdroje, dosahoval až 1 500 korun a hradit jsme to chtěli podle dalšího návrhu mého dalšího bývalého kolegy pana ministra Brabce z Modernizačního fondu, abych si včera přečetla, že vládní strana, konkrétně pirátská, navrhuje jakousi uhlíkovou úlevu, já teď přesně nevím, jak to bylo v médiích nazváno, ve výši 1 600 korun, placenou z Modernizačního fondu. Je to tak? Je to vládní návrh? Není to

vládní návrh? Nebo prostě je to jenom výkřik do veřejného prostoru, který nemá zatím podporu vládnoucí pětikoalice?

Takže bych chtěla upozornit a nepřestanu na to upozorňovat, že dnešním rozhodnutím této Poslanecké sněmovny, ve které má vládnoucí pětikoalice jasnou většinu, byly mimo jiné tyto tři významné návrhy zákonů zamítnuty. A já se ptám a věřím, že pan ministr, prostřednictvím, paní předsedkyně, vás, že pan ministr odpoví během rozpravy – nebo na závěr, to už je mi jedno – odpoví, kolika lidí se bude týkat tato pomoc, zda jsou na to připraveni, zda jsou na to připraveny úřady práce, které za to nulové přidání platů od 1. ledna 2022 budou veškerou tuto pomoc procesovat.

Děkuji vám. (Potlesk z lavic ANO.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Též děkuji za váš příspěvek.

Načtu další omluvy, které mezitím dorazily. Dnes do konce jednacího dne ze zdravotních důvodů se omlouvá pan poslanec Koten a z pracovních důvodů mezi 15. a 16. hodinou je omluven pan poslanec Pavel Svoboda.

Přistoupíme tedy k dalšímu přihlášenému s přednostním právem, kterým je pan poslanec, předseda Radim Fiala. Prosím, máte slovo.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi také několik slov k této nově vznikající sociální dávce. Samozřejmě existuje několik variant k tomu, jak se s tím poprat, abychom lidem, kteří opravdu na to doplatí, a dlužno říci, že ti lidé za to nemohou, že se takhle zvyšují ceny energií, tak je jim potřeba nějakým způsobem pomoci. Můžeme o tom diskutovat, jestli je lépe udělat to zrušením DPH, nebo novou sociální dávkou.

Nicméně faktem je, a to si myslím, že málokdo má odvahu pojmenovat, že nedošlo ke zvýšení cen energií žádným skokovým způsobem ve smyslu toho, že se to zase vrátí zpátky. Nedošlo k žádnému zemětřesení na finančních trzích ani na komoditních burzách. Nedošlo ani k žádné havárii. Prostě je to vlivem eurozelené politiky, eurounijní zelené politiky. Například v Německu víme, že zastavili tři jaderné elektrárny, deset uhelných elektráren, a tím pádem bude docházet k tomu, že cena vyrobené energie v Evropě se bude i nadále zvyšovat. Samozřejmě další důvod, který je, který k tomu přispívá, je – a já to nazvu v uvozovkách kšeftování s emisními povolenkami, protože podle mého názoru Evropská unie měla zájem na tom, aby ti, kteří vypouští CO₂, si kupovali emisní povolenky, ale z emisních povolenek se staly cenné papíry, které kupují spekulanti, které nakupují různé fondy – například penzijní fondy za oceánem a podobně – a samozřejmě chtějí na nich vydělat.

Takže já uvedu jenom, abyste si to dokázali představit, jeden příklad. Jsem z Olomouckého kraje, kde jeden z posledních cukrovarů, které za eurodotace nebyly zrušeny a zbořeny, nestal se z nich brownfield, nebyly takzvaně exportovány a nové se postavily ve Francii, tak jeden z posledních cukrovarů v Olomouckém kraji, který hospodařil celkem slušně, si musí koupit emisní povolenky za 70 milionů korun, což znamená, že udělat nějaký zisk a vůbec investovat do výroby, inovovat, dělat něco, je téměř nemožné. To znamená, že tady to kšeftování s emisními povolenkami může znamenat i částečnou destrukci českého průmyslu, českého zemědělství.

A já jsem přesvědčen, že na to existují jenom dvě věci. Dlouhodobě buď tady vláda zavede sociální dávku, která tady bude takzvaně na furt, protože ceny energií se budou i nadále zvyšovat, a vládě to bude jedno, a samozřejmě, bude to stát – teď to stojí 2 až 3 miliardy, pak to bude stát 6 miliard, a pokud se ceny povolenek budou zvyšovat, tak samozřejmě čím dál víc lidí bude v energetické chudobě a to můžete stát časem až 10 miliard z rozpočtu.

Ale já si myslím, že je potřeba udělat dvě věci. Premiér Fiala to řekl v novoročním projevu, že nemáte věřit tomu, když někdo bude navrhopvat jednoduché řešení. Je to pravda. Tato věc skutečně nemá jednoduché řešení, ale myslím si, že jediná možnost je vystoupit ze systému kšeftování s emisními povolenkami, za prvé, a za druhé si myslím, že je potřeba vystoupit z takzvaného evropského Green Dealu a přestat dávat vyrobenou energii na komoditní burzy, aby ji mohli nakupovat třeba Němci. Němci jsou samozřejmě bohatý stát. Pokud bude stát energie německého občana to, co stojí tady, což tak pravděpodobně bude, tak je on na tom jinak, protože jejich minimální mzda se pohybuje někde kolem 80 000 korun, průměrná mzda. To znamená, že jsou na tom jinak. A my, pokud vláda bude chtít udělat něco pro české občany, bude muset přestat dávat vyrobenou energii na komoditní burzy. Já vím, že mně řeknou, že to bude velký problém s Evropskou unií, že to je nemožné, že to nelze, ale opravdu jiná varianta neexistuje – zajistit výrobu energie pro české občany je jediná možnost. Děkuji.

Předsdkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji. Další s přednostním právem je přihlášena paní místopředsdkyně Vildumetzová, Mračková Vildumetzová, omlouvám se. Já sama vím, jaké to je, tak si dávám pozor, ale omlouvám se ještě jednou. Paní Mračková Vildumetzová, máte slovo.

Místopředsdkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji moc za slovo. Vážená paní předsdkyně, vážení páni ministři, ministryně, vážené paní poslankyně, poslanci, dnes tady tedy projednáváme ve stavu legislativní nouze novelu zákona o státní sociální podpoře a vy určitě víte, že před Vánoci jsme tady přišli se třemi návrhy zákonů, které by se dotýkaly všech občanů České republiky, a především by všem občanům České republiky v rámci rostoucích cen energií pomohly.

Musím říct, že mě velmi mrzelo, že ten návrh zákona nebo návrh těch tří návrhů zákonů, který jeden předkládala paní Alena Schillerová, Karel Havlíček a Richard Brabec, že ani jeden z nich nebyl podpořen. A musím říct, že nulaprocentní DPH, které měli občané již v listopadu a v prosinci, protože ho prosadila právě Alena Schillerová, tak už v těchto měsících to občanům pomohlo. A pak se jí podařilo i dojednat s příslušným eurokomisařem, že by to bylo možné právě i na leden a další měsíce.

Velmi mě také mrzí, že jsme mohli podpořit úsporu všem občanům z obnovitelných zdrojů, nejenom občanů v domácnostech, ale i podnikatelům. Zhruba to bylo na jednu domácnost 1 500 korun. Kdybychom to shrnuli, tak ta úspora byla 35 %. Jak jsem tady říkala již před Vánoci, takovýto dárek se dal všem občanům České republiky a zároveň se i stalo to, že všechny tyto vládní návrhy zákonů v tuto chvíli nejsou v systému. To znamená, že i kdybychom na dnešní jednání schůze je chtěli zařadit, tak to není možné, protože vláda tyto návrhy vzala zpět. Takže my v tuto chvíli, pokud – a my to určitě budeme chtít znovu předložit – tak musíme to předložit jako poslanecký návrh.

Už to mně připadá velmi zvláštní. Přesto pan ministr práce a sociálních věcí pan Jurečka tady dnes předložil tento návrh zákona, který tvrdí, že bude zacílen na potřebné. My určitě to podpoříme, ale především jde o to, pane ministře, že já jsem přesvědčena o tom – a když se o tom bavím i s ostatními – že řada lidí prostě na ten úřad práce nepůjde. A když se dneska už podíváme na ty jednotlivé statistiky, tak je to z toho patrné, že tomu tak bude, a nastane následující: lidé si budou brát půjčky. Myslím si, že ten návrh, který jsme předkládali my v rámci tří návrhů zákonů, by pomohl většině nebo všem občanům České republiky.

Určitě víme, že dneska nám krachnul další dodavatel energií, takže je vidět, že ten problém, tak, jak jsme tady deklarovali, bude právě rezonovat nejvíce právě na začátku roku a bude to pak pokračovat. Jsem moc ráda, že jste se zabýval tím, aby ten formulář nebo respektive ta žádost, o kterou si budou občané žádat, tak aby to bylo co nejjednodušší. Takovým

paradoxem je, že současná vláda tím, že neschválila navýšení platů státním zaměstnancům v částce 1 400 korun, tak ta enormní zátěž, která v tuto chvíli bude na pracovníky Úřadu práce, tak prakticky oni nedostanou na základě toho, že jste to nepodpořili, tak nedostanou vůbec nic. A to, že řada lidí prostě na ten úřad práce nepůjde, protože tam podle mého názoru – a tak, jak se s těmi lidmi bavím – tam nebude chtít určitě stát tu frontu, která tam mnohokrát, mnohokrát je. Zároveň budete muset vyplnit několik stran formulářů, souhlasit také s tím, že si stát o vás bude ověřovat veškerá data, budete muset předložit kopii občanského průkazu všech členů, u dětí kopie rodných listů, každé tři měsíce dokládat doklad o výši příjmů, potvrzení o studiu, doklad o vyměřovaném výživném, nájemní smlouvu a smlouvy o dodávkách elektřiny.

Chápu, že musí být nějaký systém, musí se ty věci předložit, ale říkám to z toho důvodu, že si myslím, že to bude velmi administrativně náročné, a zároveň a opakuji to znovu, že mnoho lidí, kteří se dostanou do toho problému, tak na úřad práce prostě nepůjdou. Já abych pak chtěla v podrobné rozpravě ještě načíst doprovodné usnesení. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Také děkuji za vaše vystoupení. Další s přednostním právem je předseda poslaneckého klubu TOP 09, pan Jakob. Prosím pana předsedu. To je zatím vše z přednostních práv. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Jakob: Děkuji, paní předsedkyně. Vážené dámy, vážení pánové, dovoluji mi, abych velmi ve stručnosti vás seznámil se stanoviskem našeho klubu. Chtěl bych v první řadě moc poděkovat panu ministrovi a ministerstvu, že připravili dle mého soudu opravdu, vskutku elegantní řešení, jak pomoci konkrétním lidem. To elegantní řešení spočívá v navýšení měsíčních normativních nákladů na bydlení, a tedy je to úprava už fungujícího opatření, tudíž rozhodně nejde o nějakou novou dávku, jak tady jeden z předřečníků říkal.

Zároveň musím reagovat i na kolegyni paní místopředsedkyni, která mluvila před chvílí. Mně to přijde zvláštní, jak tady obhajujete ty tři návrhy, které už tady ani nejsou k projednání na stole. Fascinuje mě, když říkáte, že mohli dostat dárek všichni občané republiky. Přece vláda a my tady nejsme od toho, abychom rozdávali dárky všem občanům republiky. My jsme tady proto, abychom pomohli těm, kteří opravdu pomoc potřebují. Proto jsem moc rád, že na rozdíl od vašich návrhů minulé vlády, kdy šlo třeba o plošné zrušení DPH, které samo o sobě bylo velmi diskutabilní, tak na rozdíl od toho rozhazování a rozdávání dárečků tato pomoc je jasná, je cílená, je adresná a díky tomu opravdu pomůže těm, kteří jsou v kritické situaci a kteří pomoc potřebují, takže já moc za to děkuji. Děkuji za to, že bylo zpracováno takto rychle, a věřím, že i díky legislativní nouzi, která má opravdu opodstatnění, se ta pomoc opravdu k těm konkrétním lidem dostane. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane předsedo, a přeji hezké odpoledne.

A jak se tak rozhlížím, nevidím nikoho s přednostním právem, ta jsme již vyčerpali, a podíváme se na poslankyně a poslance, kteří jsou řádně přihlášení. Poprosím paní poslankyni Janu Pastuchovou, aby se ujala slova, a připraví se pan poslanec Igor Hendrych. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji, paní předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, bylo tady už mnoho řečeno z přednostních práv naší paní předsedkyni, přece jenom bych se ráda ještě malinko vyjádřila k tomuto sněmovnímu tisku, který – ale to už zde bylo také řečeno – 15. 12. 2021 předložila bývalá vláda jako sněmovní tisk 97. Chápu, že současný pan ministr, současná vláda, ještě bez důvěry, když to takhle řeknu, tento sněmovní tisk stáhla, aby mohl jít tento sněmovní tisk ve stavu legislativní nouze, a doplnil tam dvě věci – nebo navýšil

tam jednu dávku a rozšířil tento okruh osob na podnájemy – a jak máme v systému, tak asi budeme hlasovat o rekreačních objektech, aby ten okruh lidí byl větší.

Co kvituji a jsem za to opravdu moc ráda, že tam je zmocnění vlády se rozhodnout, že pokud ta cena půjde ještě výš, tak může ještě navýšit tyto normativní náklady. Co mi tam chybí, a toho se bude týkat i můj pozměňovací návrh, který načtu v podrobné rozpravě, je, že vláda sice si dala možnost navýšení, ale vlastně teď nevím, jestli bude chtít – nebude chtít, budou peníze – nebudou peníze, takže vrátím se k tomu, že můj pozměňovací návrh, který podávám společně s panem poslancem Juchelkou, se týká změny jednoho slova, a to, že vládě ukládáme povinnost, že těmto nízkopříjmovým občanům ty peníze ne "může", ale "zvýší". Je to jedno slovo. Místo "může" je tam, že to zvýší. Protože pojďme dát, vyslat zprávu tedy, že to není teď jen jedno gesto, ale že ty občany – i když bohužel se to netýká všech, jak navrhovala naše bývalá vláda našimi zákony – tak že ty lidi nenechá ve štychu, a opravdu jim slibuje – ne, že může, ale že jim pomůže.

Další věc. Pan ministr Jurečka, vaším prostřednictvím, nám na výboru pro sociální politiku zodpověděl několik dotazů. Jsem ráda, že tady ty odpovědi i od něj byly slyšet na plénu, nicméně náš návrh na nulové DPH neprošel kvůli tomu, že by to mělo vliv na další deficit státního rozpočtu. Nicméně my dneska, ani pan ministr Jurečka, jak nám řekl, opravdu nevíme, kolika domácností a kolika lidí se to bude týkat. Teď tam přibyly podnájemy, teď tam přibude rekreační ubytování s trvalým bydlištěm a zde se vychází jenom z analýzy pana Daniela Prokopa, který říká, že to bude zhruba 250 až 280 tisíc domácností. Tam opravdu nebyly zahrnuty rekreační domy, tam opravdu mnoho, můžu říct i seniorů, co znám z okolí, žije a to tam vůbec není započítáno. Takže mně opravdu chybí, kolik to ve skutečnosti bude stát, protože odkazujete se tady, že máme rozpočet takový, jaký je, a proto si nemůžeme dovolit pomoci i střední třídě, které se to samozřejmě dotkne také. Dotkne se to všech domácností a na střední třídu to dopadne úplně jiným způsobem.

Dále, jak řekla tady paní místopředsedkyně Mračková Vildumetzová, ze svého okolí vím, že – nebo já jsem se dneska na to ptala i pana ministra na výboru pro sociální politiku – máme seniory, kteří nemají internet, vůbec nikdy nebyli na úřadu práce a i mají stud na úřad práce jít. Může se jednat o handicapované lidi. Mnoho úřadů práce ani není ještě dosud, bohužel, přizpůsobeno na handicapované, i když ve většině ano, ale budou tam stát fronty společně s těmi, kdo si pro ty dávky chodí každý měsíc. Takže oni se zařadí do té fronty a budou tam čekat. Oni se stydí, takže mně přijde, že spíš tato vláda spoléhá na to, že si pro to polovina lidí nepřijde a stát ušetří, místo toho, aby pomohla všem. A protože nevím, jaký ten dopad, kolik těch domácností bude a kolik vlastně to bude stát peněz – víme to, že to nebude třeba podobné tomu, co navrhovala naše vláda s odpuštěním DPH? Já to nevím. Já si můžu myslet, že ne, ale může to dopadnout úplně jinak s tím, že je zde možnost navýšení normativních nákladů na bydlení, kdy vláda teď tam má "může", já navrhuji, ne že musí, ale že to udělá, že to zvýší. Takže to může udělat několikrát a dostaneme se na částku, kterou jste vyčítali naší vládě.

Další věc, která zazněla. Já jsem se ptala na konkrétní pomoc pro starého seniora, kterému je osmdesát let, nemá internet, nemá příbuzné, ale je soběstačný, nikdy na úřadu práce nebyl – jestli bude nějaké call centrum. Pan ministr mi řekl, že už je, teď řekl, že bude, takže já budu jenom ráda.

Byl tam další problém, a to bych byla ráda, aby na to pan ministr nezapomněl, slíbil, že se tím bude zabývat – že tady máme i občany, kteří jsou na provozu energie závislí svým zdravím. Jsou to lidé... už dneska máme lidi doma na ventilátoru, na různých přístrojích, kteří jsou připojeni na elektriku a opravdu ji potřebují ke svému životu, takže aby tady se i zohlednilo to, že tyto lidi to postihne a oni bez té elektriky opravdu můžou být doma, zaplat'pánbůh za to, že už tyhle možnosti zde v naší republice máme. Já jsem za to strašně ráda, ale pojďme myslet i na tyto lidi, kteří opravdu jsou závislí na těchto přístrojích.

Takže já se v podrobné rozpravě přihlásím k pozměňujícímu návrhu, který mění jenom to, že vláda ne "může", ale "zvýší" příspěvek nebo navýšení měsíčních normativních nákladů, pokud normativní náklady se budou zdvíhat, a ne že to bude záležet na benevolenci vlády, a buď jo, nebo ne, anebo teď se s tím nebudeme zabývat. Tak když už jste udělali tento krok, že chcete pomoci, tak slibte občanům, že to nebyl jenom planý slib, ale že to dodržíte i v budoucnosti. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, paní poslankyně. Nyní je do rozpravy přihlášen pan poslanec Igor Hendrych. Připraví se pan poslanec Aleš Juchelka. Pane poslanče, máte slovo, prosím.

Poslanec Igor Hendrych: Děkuji, paní předsedající. Vážení členové vlády, moc vás tady není v tuhle chvíli. Vážené kolegyně a kolegové, trochu navážu na řeč mých některých předřečníků a rozeberu problematiku příspěvku na bydlení možná trochu detailněji. Dneska jsme to probírali, jak bylo řečeno, konstatováno, na výboru pro sociální politiku. Já jsem panu ministrovi položil pár otázek. On mi na ně sice odpověděl, ale z mého pohledu ne úplně uspokojivě.

Ministerstvo práce a sociálních věcí předpokládá, že se zvýší částka proti současnému nebo čerstvě minulému stavu po zavedení tohoto instrumentu o 2,5 až 3 miliardy korun. Pan ministr v Otázkách Václava Moravce v neděli tvrdil, že to může být i 4,5 miliardy, když to bude potřeba, a paní docentka Zamrazilová, předsedkyně Národní rozpočtové rady, dokonce připustila, že by to mohlo být 6 miliard korun. Já stojím na tom vašem stupínku, že?

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Ano, pane poslanče. Já jsem vás nechtěla přerušovat, nicméně...

Poslanec Igor Hendrych: Já jsem tady poprvé. (Řečník odsunuje nohou stupínek pod řečnickým pultíkem.) Teď už to vypadá určitě lépe. (Předsedající: Ano.) Zdálo se mi to nějaké divné.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Myslím, že to pro vás teď bude pohodlnější. Prosím, pokračujte.

Poslanec Igor Hendrych: Je to tak, je to tak. Dám si na to příště pozor.

Tak abych neztratil nit, prosím vás. Takže tady se nějakým způsobem žongluje s nějakými čísly, ale mně to ani v jednom případě vůbec nesedí. Ani 3,5 miliardy, ani 3 miliardy, ani 4,5 miliardy, ani 6 miliard mi prostě nesedí. Protože když se podíváme na aktuální stav čerpání příspěvku na bydlení v roce 2021, které zveřejnil Úřad práce, tak zjistíme, že bylo vyčerpáno 7 miliard korun do dnešních dní, kdy tady žádná energetická krize nebyla, nebylo třeba nic saturovat, nikomu pomáhat navíc.

A zároveň existuje statistika nebo respektive jakási aproximace, kterou jsem si stáhl ze stránek Ministerstva práce a sociálních věcí, která je dostupná každému, kdo by měl o to zájem, v analýze, kterou si ministerstvo v loňském roce nechalo zpracovat, kde nám vychází, že pouze dva z deseti seniorů, respektive seniorských rodin, ten příspěvek pobírají. Čtyři rodiny s dětmi do 18 let pobírají tento příspěvek a tři potom z dalších oprávněných občanů. Když to shrneme a shrnul to pan Prokop z PAQ Research, který podle slov pana ministra Jurečky velmi úzce spolupracuje s Ministerstvem práce nebo s ním konkrétně, tak ten tvrdí, že 25 % domácností pobírá tento příspěvek do této chvíle, 25 % rovná se 7 miliard. Jedna čtvrtina oprávněné populace rovná se 7 miliard korun. Nerozumím tedy tomu, těm částkám, vracím se k tomu

zpátky: 3, 4, 5, 6 (miliard), je to strašně málo. Pokud bychom měli zacílit na celou populaci, a já předpokládám, že Ministerstvo práce a sociálních věcí chce zacílit na celou populaci, že chce, aby to pomohlo všem oprávněným, a ti oprávnění stoupnou i podle analýzy PAQ Research, no a v tom případě se ale dostáváme na čtyřnásobek aktuálního stavu a je to čtyřikrát sedm, což je 28 miliard korun.

Ale teď je otázka, jestli skutečně chceme pomoci celé oprávněné populaci, anebo dopředu tak nějak anticipujeme, že si na to ti lidé nesáhnou, že prostě tam nepůjdou, že si ten příspěvek nevyzvednou. A ten předpoklad tu skutečně je a už to tady zaznělo. Ti lidé nechodí, příspěvek užívá pouze 25 % populace. A ty důvody jsou známy už poměrně dlouho, to není žádná novinka, že se tyhlety sociální dávky v uvozovkách zkrátka nevyužívají. Lidé se stydí, mají s tím problém, že budou stigmatizováni, v těch frontách, už tady bylo řečeno, na úradech práce. Mnozí o tom nevědí. A u seniorů, kteří jsou na tom v čerpání zdaleka nejhůř, protože jsou pouze dva z deseti, tak tam je to ještě horší v tom, že v podstatě tahleta záležitost, vyřízení téhle záležitosti, není vůbec nízkoprahové, to už tady bylo také řečeno. Administrativa s tím spojená, respektive celý ten proces podání žádosti a tak dál, je pro spoustu seniorů příliš složitý a není, jak se říká, nízkoprahový.

Takže já to shrnu. Mám v podstatě na pana ministra, prostřednictvím paní předsedající, dvě základní otázky. Jedna je, kolik peněz to tedy bude stát, respektive opravdu chceme pomoci tomu procentu těch, kteří na to mají nárok? To je tak trošku spojené v jedné otázce. A potom opravdu konkrétněji specifikovat, jak budeme vlastně postupovat a jak toho docílíme, těch sta procent. Zatím bylo řečeno, že nějaká komunikační kampaň se chystá a bude a tak dál, ale já bych to chtěl slyšet skutečně přesně, konkrétně, tak, aby to mělo nějakou logiku a tak, aby to znělo věrohodně.

Samozřejmě, tahleta věc se bude sledovat. Nebudeme ji sledovat jenom my v opozici, ale bude ji sledovat, předpokládám, i odborná veřejnost a média a tak dál, jak se vám to bude dařit naplňovat v letošním roce. Jaká ta statistika nakonec bude? Dosáhnete na 70 %, na osmdesát? Uvidíme. I kdyby to mělo být devadesát, tak je to málo. Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji vám, pane poslanče. Jen připomínám i pro ostatní pány ministry a paní ministryně, můžete oslovovat napřímo, není nutné prostřednictvím předsedajícího. Děkuji.

Teď tu máme jednu faktickou poznámku, pan poslanec Petr Sadovský. Mám vás, pane poslanče Sadovský, přihlášeného k faktické poznámce. Dobře, rušíte, odmazávám vás tedy.

A budeme pokračovat, je přihlášen pan poslanec Aleš Juchelka a připraví se pan poslanec Jiří Kobza. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Aleš Juchelka: Moc vám děkuji, paní předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji, abych se také vyjádřil k státní sociální podpoře, kterou v tuto chvíli připravila nejen vláda minulá, ale i vláda současná s několika fresh parametry. Pokud se tady neustále říká o té mantře 2,5 až 3 miliardy, tomu jednoduše nevěřím, poněvadž v tuto chvíli vlastně neexistuje vůbec žádná analýza Ministerstva práce a sociálních věcí, jakého vzorku, jaké množiny lidí by se ten příspěvek na bydlení měl týkat. My nevíme, zdali to bude půl milionu nebo milion lidí, ale v tuto chvíli statisticky víme, že například podle nové zprávy o vyloučení z bydlení z roku 2021 se to může týkat až 900 000 občanů, kteří mají vlastní náklady na bydlení vyšší, než je těch 30 %, ze kterého se počítá náklad u příspěvku na bydlení. Takže ta mantra, že tato vláda ušetří, protože vyplatí pouze 2,5 až 3 miliardy korun, prostě a jednoduše není, neexistuje, poněvadž na to nemáme vůbec žádný vzorec, žádná relevantní data.

Krom toho ještě vládní koalice pravděpodobně bude připravovat skrze Piráty nějakou plošnou dávku, která bude prý stát až 50 miliard korun. A já pevně věřím, že i u tohoto bodu, který se právě týká zvýšení cen energií, se k tomu možná Piráti vyjádří, poněvadž jsem to už včera jenom četl v médiích, tak sám jsem zvědav, zdali to tak bude, nebo nebude, nebo vůbec co se tady v tomto připravuje.

Dopadá to na velikou část populace, a to velmi citelně, týká se to tedy hlavně rodin a ta energetická krize, jak se to jmenuje, tak jak vláda avizovala, že chce v rámci energetické krize zamezit energetické chudobě, tak to v tuto chvíli moc neplatí. "Rychle, cíleně a adresně" jsme slyšeli – v tuto chvíli nevíme ani žádné podmínky na mimořádnou okamžitou pomoc, jakým způsobem dostanou ti občané tu mimořádnou okamžitou pomoc, zdali mohou mít, když oni zažádají, hypotéku, zdali mohou mít leasing, zdali mohou mít nějaké peníze ušetřené, zdali mohou mít nějaký majetek ve svém vlastnictví, v tuto chvíli to nevíme a neví to ani žádní referenti na úřadech práce.

I když se snažím nějakým způsobem respektovat těch sto dnů hájení, musím se zde zeptat, jak to tedy ta vláda udělá. Svými opatřeními v rámci navýšení normativních nákladů na bydlení pomohla pouze těm nejslabším, těm, kteří již příspěvek na bydlení, jehož se toto opatření týká, tak už pobírají. Dalším to umožní zvýšením těch minimálních částek, to znamená, že celou tu množinu ještě zvýší. A tam je můj další dotaz, zdali se to někdy vrátí zpátky k tomu, jak počítá normativní náklady MPO, anebo zdali to zůstane tady v této výši a budeme se vždycky od této výše už odpichovat dál a dál v dalších letech, zdali toto bude ta skutečná norma.

Celá naše společnost čelí krizím – covidové, inflační, energetické. Já zde volám po reflexi reality života lidí, které označujeme za takzvanou střední třídu. Není možné, aby zůstali bez pomoci lidé, kteří pracují, starají se o své rodiny, jen proto, že zůstanou třeba těsně nad hranicí pomoci od státu a veškeré náklady tak ponese ze svého. Právě pro ně je připravena ta mimořádná okamžitá pomoc, protože jak já chápu, tak pokud oni ty své úspory už dají na zálohy na energie a na jejich platby, tak až potom, když jim třeba nezbude, dejme tomu, já nevím, na zimní bundu pro dítě, tak můžou zažádat o mimořádnou okamžitou pomoc. A to říkám i u seniorů, kteří mají třeba ušetřený nějaký polštář, když jim vypadne v domácnosti lednička anebo pračka.

Pokud jim tedy nepomůžeme, bude to pro rodiny velká rána do rozpočtu, a to taková, že již nezbude na podporu dalších ekonomických subjektů. Rodina si nebude moci dovolit jít do kina, na večeri, na bazén, zaplatit kroužky. Tím pádem budou sekundárně samozřejmě trpět ti, kteří jsou majiteli restaurací třeba. Vláda potrestala prostě ty, kteří si na příspěvek na bydlení nesáhnou. Drahé energie zaplatí dvakrát, jednou za sebe, podruhé za ty chudší. Rodina si nezajde, jak už jsem říkal, na bazén, na večeri, nezaplatí kroužky. Ta nejistota, kterou do rodin tou nepomocí zasela vláda, je opravdu veliká. Po technické stránce je zřejmě vše v pořádku. Vyplní se formulář, zajde se na úřad, vystojíte si nějakou řadu, počkáte na razítko, ale de facto, o čem já tady mluvím, je, že jsme nějakým způsobem tady tímto opatřením pouze pro nějakou skupinu lidí, a tím, že nepomůžeme těm aktivním, zaseli nějaké zrnko pochybnosti o sobě. Většina z nich bude vůbec poprvé v životě muset googlit adresu úřadu práce a seznamovat se světem dávek státní sociální podpory. A já se ptám, zdali je dobré rozšiřovat takovou skupinu lidí, kteří na tom jsou závislí, nebo na tom budou potřebovat do budoucna pomoci napořád. Nicméně důležitá a pro mě jako jediná smysluplná je tedy opravdu plošná pomoc tady v tomto, a to z několika důvodů, protože to zkrátka pomůže i jakémusi duševnímu povzbuzení a sounáležitosti, že v tom nejsou sami, že i na ně někdo myslí, přestože nikdy nepobírali například ani přídatky na děti. Celospolečenské krize, kam zejména ta energetická patří, bychom měli překonávat všichni společně a nerozdělovat opět společnost na ty, kterým pomůžeme, a na ty, kterým pomocí nespravedlivého klíče nepomůžeme. Nechceme přece, aby se nůžky, ve společnosti už tak nabroušené různými pandemickými opatřeními, ještě více rozevíraly. To je hloubení příkopu, ne budování vztahu mezi občanem a státem, a to ještě navíc v době nějaké krize. Také patřím k politikům, kteří si přejí co nejmenší stát, respektive co

nejméně ingerence do života lidí ze strany státního aparátu, ale v době krize je jeho povinností prostě a jednoduše dle mého názoru pomoci plošně.

Mám tady ještě jeden dotaz a pak vám ukážu ještě formuláře. Slyšel jsem, že se bude cíleně oslovovat také část obyvatel, myslím, že to tady pan ministr říkal, tuším v tom projevu, kdy se vhažovaly vládní návrhy zákonů, že budou referenti úřadů práce sami oslovovat a vyhledávat ty klienty, kteří by mohli mít nárok na příspěvek na bydlení. Tak mě zajímá, zdali to platí a jakým způsobem bude fungovat ten mechanismus, podle jakého klíče takový seznam bude vznikat, jak to úředníci vytipovávají a jak je oslovují.

A co se týče těch formulářů, tak jenom žádost o příspěvek na bydlení vypadá takto. (Ukazuje formuláře.) Musíte to všechno vyplnit i se všemi přílohami. Pokud máte doma studenta, musíte jít na studijní, aby měl potvrzení o studiu. Pokud máte doma nezaopatřené dítě, potřebujete potvrzení od lékaře, potřebujete od všech dětí rodné listy a od všech dospělých, kteří žijí ve společné domácnosti, občanské průkazy. Takhle vypadá ten formulář (ukazuje), se kterým oni budou muset dojít na úřad práce, a úřady práce opravdu to nebudou stíhat. Ve svých otevíracích hodinách každé pondělí a každou středu, referenti, kteří tam jsou, už teď mají tolik práce, že jim ještě tady toto přibude, díky tomu, že se tady rozhodneme nepomoci plošně, ale pomoci tak, jak chce tato vláda, i přesto, že jak říkám, je to pouze nějaká mantra, 2,5 až 3 miliardy. Bude to dle mého názoru o mnohem, o mnohem víc, protože nevíme, kolika lidí v tuto chvíli se to týká a kolik lidí na ten úřad práce přijde.

Energetická krize skutečně postihla nás všechny a já v tuto chvíli chci samozřejmě apelovat na všechny občany, aby pokud se do takovéto tísnivé situace dostanou, aby v tuto chvíli na úřady přišli, protože plošná pomoc pravděpodobně nebude – uvidíme, s čím přijdou Piráti. A chci požádat všechny zaměstnance úřadu práce, aby prostě a jednoduše byli trpěliví, i přesto, že jim vláda zmrazila platy a oni patří ve všech těch úřadech absolutně na chvost těch, kteří mají průměrnou mzdu u úřadu práce. Děkuji moc.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane poslanče za vaše vystoupení. Nyní je sice připraven pan poslanec Jiří Kobza, ale k faktické poznámce se přihlásil pan zpravodaj Kaňkovský. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vít Kaňkovský: Hezké odpoledne. Já se velmi omlouvám, ale musím reagovat na svého váženého kolegu Aleše Juchelku, prostřednictvím paní předsedající. Já bych si velmi přál, a jsem jeden z těch, který by si to přál opravdu velmi, abychom dokázali náš stát zbavit přebytečné administrativy. Opravdu velmi bych si to přál, zažívám si to ve zdravotnictví velmi často. Ale tady to skoro vypadá z vystoupení paní místopředsedkyně Mračkové Vildumetzové, kolegy Juchelky a tak dále, že hnutí ANO je už osm let v opozici. Ten formulář, který jste tady představoval, pane kolego, podle mého názoru nevznikl teď, za několik týdnů vlády Petra Fialy, ten formulář tady máme už velmi dlouho. A mě to mrzí, že je možná příliš rozsáhlý, že jsme ho nedokázali ještě nějakým způsobem udělat pro občany vlídnější, ale já si nepamatuji – a oba jsme seděli v sociálním výboru – že byste navrhoval v minulém volebním období ho nějak zjednodušit. Tak já se ptám, opravdu si myslíte, že pan ministr Jurečka to mohl stihnout za čtrnáct dní, kdy připravoval tento návrh zákona? Opravdu to považujete za fér? (Potlesk zprava.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane poslanče. Pan poslanec Juchelka s faktickou poznámkou a následuje paní předsedkyně Schillerová, také s faktickou. Prosím.

Poslanec Aleš Juchelka: Děkuji. Jenom k panu poslanci Kaňkovskému, prostřednictvím vás, paní předsedající. Já jsem vůbec neříkal, že ten formulář je nějakým způsobem špatně nebo že by se měl zjednodušit. Já jenom říkám, že pokud přijde půl milionu lidí s tímto formulářem na úřad práce, tak ti úředníci tam to nebudou stíhat, protože mají otevřeno pouze pondělí

a středy. Já jsem neslyšel, že by úřad práce se měnil nějakým způsobem nebo že by šel vstříc těm lidem. A řeknu vám to, že ti referenti na úřadu práce, tak mnohdy, když jim to tam přinesou vyplněné, jim volají zpátky, že budou muset něco doplnit nebo že to vyplnili špatně. Tím pádem se to ještě navíc samozřejmě ta doba vyplňování těchto formulářů prodlouží. Takže já proti těmto formulářům nic nemám. Vždyť i dneska na výboru pro sociální politiku říkal pan ministr Jurečka, že když to nějakým způsobem revidoval a mohl to zúžit, tak "tam není jediná kolonka, kterou by mohl škrtnout, protože všechny mají nějakým způsobem svůj smysl". Konec citace. Takže to není něco proti těm formulářům, proti zjednodušení, ale je to pouze obrana toho nesystému v tom, že my v tuto chvíli zahltneme úřady práce, které vydávají ještě dalších dvacet pět různých sociálních dávek.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane poslanče. S faktickou poznámkou je přihlášena paní předsedkyně Alena Schillerová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Pane poslanče Kaňkovský, prostřednictvím paní místopředsedkyně, vy to dobře víte, vy jste specialista na sociální politiku, jste tu už několikáté volební období, byl jste v sociálním výboru. Pamatuji si, jak mí bývalí kolegové z Ministerstva financí o vás mluvili vždy s respektem jako o člověku, který se v této oblasti vyzná, takže vy velmi dobře víte, prostřednictvím paní místopředsedkyně, že každý formulář je odrazem zákonné úpravy. To znamená, není tam nic, co si někdo vymyslí, nějaký úředník podívajících se z okna, ale přesně to odráží právní úpravu, kterou musela schválit tato Poslanecká sněmovna v bývalém nebo předbývalém období.

Já si pamatuji – nebyla to moje materie, ale pamatuji si ty bitvy tady o každou novelu jakéhokoliv sociálního zákona. Takže si myslím, že to nebylo od vás na druhé straně fér, promiňte, prostřednictvím paní místopředsedkyně. On pan poslanec Juchelka to přesně myslel, jak to teď řekl. On řekl: ta pomoc bude tak složitá a tak moc adresná, až si radši hodně lidí o ni ani nepožádá. Tak to myslel. Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, paní předsedkyně. Nyní opět s faktickou poznámkou pan zpravodaj Vít Kaňkovský. Prosím.

Poslanec Vít Kaňkovský: Děkuji paní předsedkyni Schillerové. Já jsem to možná úplně nepochopil, jak to kolega Juchelka myslel. Nicméně vyznělo to tak, že ten formulář je přebujelý, a jenom jsem se zamýšlel na tím, zda bychom s tím do budoucna něco nemohli udělat. Paní předsedkyně má pravdu v tom, že je to odraz zákonné úpravy, a je to pro nás velká výzva na toto volební období.

Ale já jsem se zamýšlel na tím – a ještě to doplním. My tady stojíme před tím, že řada rodin, řada jednotlivců, se skutečně ocitne v krizi z hlediska cen energií, a tato vláda přichází s adresnou pomocí. Chápu, že to není úplně jednoduché, ale my se tady nebavíme o nějaké nulové množině. Celá řada lidí, kterých se to bude dotýkat, už dneska ten příspěvek na bydlení pobírá. To znamená, že pro ty to nebude nová situace, ale budou mít ten příspěvek na bydlení vyšší. A ano, pro některé to bude nová situace.

Pan ministr Jurečka to říkal v úvodním slovu. My musíme udělat velmi dobrou informační kampaň. Musíme si uvědomit, že to nebude jenom na internetu, protože celá řada těch příjemců možná na internet nechodí. Také mluvil o tom, že je potřeba posílit úřad práce a že je potřeba jim za to případně dát i nějaké odměny. To tady také zaznělo, nebo minimálně to zaznělo ráno na výboru pro sociální politiku. Takže nedělejme z toho tolik politiky, ale snažme se skutečně těm lidem pomoci, protože oni na to čekají. A my říkáme, pomáhejme adresně.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane zpravodaji. Nyní ještě poprosím o strpení pana poslance Jiřího Kobzu, protože tu máme dvě faktické poznámky. Pan poslanec Marek Novák, poté pan poslanec Aleš Juchelka. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Novák: Děkuji za slovo, vážená paní předsedající. Já se jenom lehce technicky vmísím do té debaty. My jsme v minulém volebním období v rámci tisku 652, Dávky v hmotné nouzi, ve druhém čtení načetli usnesení, kde jsme vyzvali Ministerstvo práce a sociálních věcí, aby se právě těmito formuláři zabývalo. Takže prosím, podívejte se do stenozáznamů minulé Poslanecké sněmovny. Tam to naleznete. Bohužel, ačkoliv jsme se snažili projednání tohoto zákona protlačit a následně nechat schválit Poslaneckou sněmovnu i tohle doprovodné usnesení, tak tehdy to především a hlavně Pirátská strana blokovala. Tím pádem se to neprojednalo a ta výzva, to usnesení, se ani nedostalo na ministerstvo. Takže neříkejte prosím, že jsme to neřešili. Najděte si to ve stenozáznamech – tisk 652, minulé volební období. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Také děkuji, pane poslanče. Další faktická, pan poslanec Aleš Juchelka. Je to tak? Prosím, máte slovo. Připraví se s faktickou pan předseda Marek Výborný. Prosím.

Poslanec Aleš Juchelka: Jenom takovou poznámku. My to skutečně podpoříme, ten zákon o státní sociální podpoře. Já jenom prostě říkám, jakým způsobem to bude komplikované pro úřady práce, protože například tato novela ještě rozšiřuje podnájemní, nájemní bydlení, ty byty služebností a tak dále. Například u podnájemních bytů budou muset nejdříve úředníci u všech těch, kteří už tam jsou a berou mimořádnou okamžitou pomoc, protože mají podnájemní bydlení, tak díky této novele to budou muset přehodit, tady tyto podnájemníky, na příspěvek na bydlení. To znamená, že tam bude dvojitá agenda. A až oni jim vyplatí v rámci podnájemního bydlení díky této novele příspěvek na bydlení, a ještě se třeba nedostanou k částce na nějaký nárok na živobytí, tak to potom doplní buď mopkou, nebo třeba doplatkem na bydlení. Tak chci jenom říct, že vlastně i tady toto se bude nějakým způsobem dublovat a bude to ještě složitější z hlediska administrace pro referenty úřadu práce. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane poslanče. Nyní s faktickou poznámkou pan předseda Marek Výborný. Máte slovo, prosím.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji, paní místopředsedkyně. Jenom velmi krátce k panu kolegovi Novákovi. Děkuji za připomenutí tisku 652 a toho usnesení, ale chci upozornit, že to zde byla vaše vláda, která na to mohla reagovat, a to dokonce bez toho, že by musela čekat na nějaké usnesení Poslanecké sněmovny. Ministerstvo práce a sociálních věcí patřilo i pod vašeho pana premiéra a skutečně to mohlo být dávno vyřešeno.

Má pravdu váš kolega Aleš Juchelka, že skutečně ten formulář je odrazem toho, co je zákonnou povinností. Pak se ale bavme o tom, proč vaše vláda nenavrhla už to zjednodušení tak, abychom zjednodušili potom v druhém sledu i ty jednotlivé formuláře. Myslím, že současný pan ministr práce a sociálních věcí k tomu jistě přistoupí jinak než předchozí vláda. A pokud někde bude možno zákony zjednodušit tak, aby se zjednodušily ve smyslu toho i formuláře a bylo to uživatelsky přívětivější, proklientské, to znamená, aby ti, kteří mají nárok na adresnou pomoc, o které tady hovoříme, aby na ně dosáhli jednodušeji, abychom zároveň snížili byrokratické zatížení úřadu práce a těch, kteří administrují jednotlivé dávky, tak samozřejmě k tomu tato vláda a pan ministr přistoupí. Ale teď tady hovořit o tom, že to není, tak to skutečně pláčete na svém vlastním hrobě. Mám na mysli tedy na hrobě minulé vlády. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane poslanče. Nyní s další faktickou je přihlášen pan poslanec Marek Novák, prosím.

Poslanec Marek Novák: Děkuji za slovo. Jenom ke svému ctěnému kolegovi. Já jsem reagoval na to, že tady bylo řečeno, že poslanci hnutí ANO to vůbec neřešili. Není to pravda, vyvrátil jsem to, to je celé. Díky.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Nyní se přihlásil opět s faktickou pan poslanec Aleš Juchelka. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Aleš Juchelka: Děkuji moc. Nechci, aby to skončilo jako ta diskuse o tom, že tady někdo vytváří nějaké formuláře. Pojdme si to probrat jedno po druhém.

Žádost o příspěvek na bydlení, to je základní žádost. To se musí vyplnit, musí se tam vyplnit všichni ti, kteří ve společné domácnosti žijí, musí se tam vyplnit jejich doklady totožnosti. To je jasné, aby nedocházelo k nějakým únikům právě u této dávky.

Doklad o výši nákladů na bydlení. Musíte dodat nájemní smlouvu, musíte vyplnit formulář, musíte říct, kolik platíte náklady na bydlení, aby z toho mohla být ta dávka vypočítána. Doklady o výši vašeho čtvrtletního příjmu musíte doložit, samozřejmě, aby ten úředník, referent věděl, zdali máte nárok na příspěvek na bydlení. Pokud máte děti, které jsou nezaopatřené, potřebujete mít potvrzení o zdravotním stavu nezaopatřeného dítěte. To je z toho důvodu, pokud máte příspěvek na péči, že to je další příjem do rodiny, který se ale samozřejmě nepočítá. Potom máte potvrzení o neschopnosti nezaopatřeného dítěte soustavně se připravovat na budoucí povolání nebo vykonávat výdělečnou činnost pro nemoc nebo úraz, potřebujete mít potvrzení od lékaře. Pokud máte dítě, které je nezletilé, a studuje a není na úřadu práce, ale je studentem, potřebuje potvrzení o studiu. A takhle bych mohl pokračovat. Žádný ten formulář není zbytečný, to já vůbec neříkám, naopak. Ale říkám jenom to, že pokud toto bude muset doložit půl milionu lidí na úřadech práce, tak jednoduše, jak my tomu říkáme, se z toho ti úředníci opupínají.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane poslanče. Vyčerpali jsme faktické poznámky a nyní je přihlášen do obecné rozpravy pan poslanec Jiří Kobza. Prosím, pane poslanče. Máte slovo.

Poslanec Jiří Kobza: Děkuji, paní předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, milí kolegové, vše nejlepší v novém roce.

Já bych vás rád krátce seznámil se stanoviskem poslaneckého klubu SPD k navrhované změně v podobě nastavení příspěvku na bydlení, který podpoříme. Podpoříme, protože si myslíme, kdo rychle dává, dvakrát dává, a ti lidé to potřebují. To ovšem neznamená, že to považujeme za vhodnou, a už vůbec ne za komplexní, úplnou nebo konečnou formu pomoci občanům, rodinám, domácnostem postiženým stále rychleji rostoucí cenou energií a nákladů na bydlení.

Vláda zde v podstatě postupuje onou příslovečnou cestou nejmenšího odporu, když občany, kterým raketově stoupnou náklady na bydlení, posílá na úřad práce do fronty se žádostí o příspěvek na bydlení s tím, že možná půjde o žádost úspěšnou, ale dost možná, že také ne, protože vláda sice navrhuje mírné zvýšení tohoto příspěvku, ale parametry pro nárok na něj jsou – tedy poměr faktických nákladů na bydlení k celkovým příjmům domácnosti – se nemění. Stále ztížený, ba až nemožný přístup k tomuto příspěvku tak mají pracující občané ve srovnání s těmi nepracujícími, a tím nemáme na mysli seniory a zdravotně postižené. Stejně obtížný

přístup k tomu příspěvku pak mají nadále občané, kteří žijí ve vlastních nemovitostech, ve vlastních bytech nebo domech nebo, jak vidím já ve svém okolí, že si zabydlují na celý rok chaty, aby ušetřili.

Velkým problémem je i enormní administrativní náročnost žádosti o příspěvek na bydlení, obsahová i časová, a taky skutečnost, že dle odborné studie nedávno zveřejněné na serveru Seznam Zprávy mnoho osob, které by na tento příspěvek měly právní nárok, o jeho existenci ani nevědí. Ta studie odhaduje, že se jedná až o dvě třetiny občanů s tímto nárokem, to znamená zhruba 300 000 osob, zejména seniorů. A co se týče seniorů, systémovým řešením místo jejich odkazování na ponižující a složitou proceduru žádostí o sociální dávky, nejen růstu energií ve vztahu k této skupině našich spoluobčanů, by bylo zavedení minimálního zvýšení starobního důchodu aspoň ve výši minimální aktuální mzdy, což je dlouhodobý návrh hnutí SPD.

Ale podívejme se na tento problém i z hlediska těch lidí, žadatelů, protože bychom měli mluvit i o morální rovině problematiky, tedy o nutnosti podstoupit proceduru žádosti o sociální dávku, která je pro pracujícího občana v mnohém ponižující. My, co jsme tady druhé období, si pamatujeme na zoufalý pokus o zavedení takzvané sockarty, která měla usnadnit výběr sociálních dávek na základě magnetické karty. Proti tomu se ozvala celá řada asociací a spolků s tím, že vlastně je to – abych citoval pana Krásu – označení pro socky, a proto to nechtěli. Nicméně ve srovnání s tímto návrhem ten systém sociálních karet byl propracovanější.

Ale také bych rád podotkl, že řešíme následky tam, kde by každá zodpovědná vláda řešila příčiny. My bychom měli jít až k pověstným kořenům, k jádru problému, a tím je takzvaná společná energetická politika Evropské unie, naše zapojení v jednotném energetickém trhu Evropské unie včetně spekulativního modelu obchodování s emisními povolenkami, kterým naprosto nesmyslně zahazujeme naši komparativní výhodu spočívající v tom, že až dosud jsme soběstačnými výrobci a exportéry elektřiny. Zahazujeme tedy s tím i naši energetickou soběstačnost a bezpečnost ve jménu zelené ideologie takzvaných obnovitelných zdrojů, kterou nám diktuje Brusel a Berlín. A co tím získáváme? Snahou politiků zalíbit se Bruselu získáváme pouze narůstající energetickou chudobu českých občanů a možnost sponzorovat německé výrobce energie z větrníků a solárních panelů a v blízké budoucnosti, po zprovoznění plynovodu Nordstream 2, i dost pochybné privilegium nakupovat ruský plyn z Německa s německou přírážkou. To ještě nehovořím o naprosto šíleném a devastujícím plánu Evropské unie, Zelené dohodě pro Evropu, který naše předchozí vlády bezhlavě odkývaly a který ve stylu "poručíme větru dešti" nařizuje členským státům likvidaci lety prověřených kvalitních a levných energetických zdrojů v pochybném kurzu skokového snižování emisí, který je mnohdy doslova v rozporu s přírodními zájmy, zdravým rozumem a jehož důsledky na biosféru zatím nikdo zodpovědný a kvalifikovaný nespočítal.

Vidíte, že všechno souvisí se vším a energetická chudoba, kterou řešíme pro určitý segment našich občanů, má dalekosáhlejší kořeny a dalekosáhlejší příčiny a je nejvyšší čas, aby se vláda začala zabývat příčinami, nikoli důsledky, a aby myslela i na budoucí generace a vystoupila z tohoto energetického sebevražedného vlaku, dokud je čas. Energožebračenky totiž nejsou cestou, je to jen vábnička na odvedení pozornosti od skutečných příčin drahé elektřiny a neochoty této vlády tuto věc řešit, protože poníženě dokazovat svoji vlastní chudobu na úřadech je něco lidsky hrozného, pakliže nejste obratným manipulátorem, který žije ze sociálních dávek celý život, ale jste člověk, který celý život pracoval, a najednou zjišťujete, že práce nestačí k tomu, aby vás uživila, a musíte jít poníženě dokázat, že jste chudý, že vlastně nic nemáte, a vyplňovat spousty papírů a přesvědčovat úředníky – já nevím, kdo z vás si to dokáže představit, že by se v této situaci ocitnul.

Takže myslíme na ty lidi. Myšlenka selektivní pomoci, jakkoli je dobrá, na mě v tomto momentu dělá dojem, že s vaničkou vyléváme i dítě a že se to vlastně otáčí proti těm lidem, kterým by měla pomoci, protože řada z nich na tuto pomoc nedosáhne, nebude mít odvahu, nebude mít kuráž, bude se stydět jít dokazovat, že je chudý, že se mu nepovedl život, že není schopen uživit svoji rodinu. A to si myslím, že asi bychom neměli nějakým způsobem opomíjet,

a snažit se vymyslet takový systém, který pomůže těm lidem, protože nejde jenom o lidi, o soukromníky. Jde o malé firmy, jde o živnosti, které jsou také závislé na elektřině, a v podstatě nárůst cen je pro ně víceméně likvidační.

Takže samozřejmě, jak jsem řekl, my to podpoříme, protože aspoň něco z toho bude, ale dovolím si navrhnout, abychom se velmi důkladně zamysleli nad tím, jak to celé přepracovat, aby to bylo funkční, aby to obsáhlo co možná nejvíc lidí bez toho, že bychom je hnali tou uličkou hanby, chudoby, kterou by museli dokazovat. Já vám děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane poslanče, za vaše vystoupení. (Potlesk z řad poslanců SPD.) Máme tady faktickou poznámku, do ní je přihlášen pan poslanec Patrik Nacher. Prosím, pane poslanče. Připraví se s vystoupením pan poslanec Karel Havlíček, řádně přihlášený. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Patrik Nacher: Dámy a pánové, pěkné odpoledne. Já jsem pozorně poslouchal tu výměnu názorů, ty faktické, a musím říct, že postoji a pozici současné vlády trochu nerozumím, protože oni říkali, že budou v těch věcech čitelní. Mně to moc čitelné nepřijde, protože tam, kde jim to vyhovuje, nastupují na principu diskontinuity. Teď mám na mysli například stažení, zpětvzetí daňového zákona týkajícího se DPH, toho zpětvzetí. Pro lidi zvenku, ti to nevědí, to znamená, že ten zákon tady fakticky už není. Mohli jsme tady klidně ten původní vládní návrh probrat, říci nějaké parametry. Vy máte sílu na to, to neschválit, ale mohla tady proběhnout ta debata. Tím, že došlo ke zpětvzetí, mimo jiné třeba i těch hromadných žalob a podobně, k tomu se třeba někdy v budoucnu dostanu, tak to znamená, že si to nemůže nikdo osvojit, nemůžeme se tady o tom vůbec bavit. Ten zákon tady v zásadě v této budově vůbec není, neexistuje a podobně.

Na druhé straně tam, kde se vám to zase hodí, tak je tam ta kontinuita – teď se bavíme o tom formuláři. A přitom tady kolegové, kteří jsou odborníci na tuto oblast, jasně říkají ty určité limity, ať už jde o to, jestli to ti lidé budou chtít podstupovat, na straně jedné je celá řada lidí, kteří dodneška na úřadu práce nikdy o žádné dávky nežádali, anebo na straně druhé, když těch lidí bude více, jestli to ten úřad práce stačí zpracovat. A my se snad doufám všichni shodneme na tom, že tady kromě pomoci je důležitá rychlost té pomoci, a to mi tady trochu uniká. To znamená, že někdy, když se vám to hodí, je diskontinuita, někdy je to kontinuita. (Předsedající: Čas, pane poslanče.) A otázka je, jak to pomůže lidem. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. A nyní tu máme ještě další faktickou poznámku. Poprosím pana poslance Havlíčka ještě o strpení a slovo má pan zpravodaj Vít Kaňkovský. Prosím.

Poslanec Vít Kaňkovský: Já jenom krátce zareaguji, vašim prostřednictvím, paní předsedající, na kolegu Kobzu i na kolegu Nachera. Já si myslím, že všichni tady mluvíme o tomtéž. V tuto chvíli se celá řada rodin a jednotlivců ocitá ve velmi svízelné situaci v souvislosti s navýšením cen energií. Nikdo z nás v tuto chvíli ale neví, jak situace bude dále postupovat. Predikujeme, že se bude dále zhoršovat. Vláda hledala v tuto chvíli rychlé adresné řešení pro tuto situaci, ve které jsme v tuto chvíli, s nějakou predikcí možnosti ještě navýšení té pomoci. Nikdo neříká, že vláda nebude hledat další nástroje v průběhu roku, pokud se situace bude zhoršovat, a všichni bychom si přáli, abychom nehnali občany do té uličky hanby nebo jak to tady zaznělo, protože si myslím, že si všichni uvědomujeme, že to opravdu není nic záviděníhodného, ale hledáme pomoc pro ty nejpotřebnější, aby nezůstali úplně v té energetické chudobě, a že to tímto neskončí – zřejmě to neskončí, protože ceny energií porostou a predikce jsou skutečně velmi alarmující – tak si to vláda velmi dobře uvědomuje. Ale teď jsme hledali rychlé adresné řešení. Není úplně komfortní, všichni si to uvědomujeme, ale je to rychlá adresná

pomoc. Takže teď trošičku nechápu kolegu Nachera, kterého si jinak velmi vážím, že nás za to peskuje. Vy jste tady měli sněmovní tisk 97, který s tím vlastně začal, a tato vláda na něj navázala, tak úplně tu poznámku nechápu.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane zpravodaji. Nyní se konečně dostává na řadu řádně přihlášený do rozpravy pan poslanec Karel Havlíček. Prosím.

Poslanec Karel Havlíček: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, protože jsem byl celou dobu u přípravy všech různých opatření a řešení, tak si je dovolím jenom zrekapitulovat, ale úvodem před závorku vytknu to, že ten zákon vůbec není špatný. Zákon je dobrý, do značné míry vychází z toho, co už předložila naše vláda, ale uznávám, že je vylepšený o některé náležitosti a určitému vzorku obyvatel nepochybně pomůže.

Ten problém je v tom, že se nejsme schopni shodnout na tom, kolik vlastně domácností bude fakticky postižených a jestli chceme pomoci jenom těm opravdu nej-, nejzranitelnějším, na které míří toto opatření, které, znovu říkám, špatné není, anebo jestli chceme pomoci i ostatním nízkopříjmovým domácnostem a domácnostem středněpříjmovým. Protože pokud to sečteme, a na to jsou jednoduché statistiky, nízkopříjmových a středněpříjmových domácností máme v České republice 85 %. Argument, že kdybychom udělali plošné opatření, které my navrhuje, ať už přes DPH, nebo přes odpuštění v tuto chvíli těžko přijatelných poplatků za obnovitelné zdroje, že bychom je na rok přerušili, tak v tuto chvíli by se to dotklo, ano, 100 % domácností, to je zřejmé, ale dotklo by se to i firem, kterým bychom tím pomohli. Argumentovat tím, že oněch 15 % domácností, řekněme tedy těch bohatších, by to de facto ani nepocítilo a že je zbytečné jim to dávat, je podle mého názoru chybné, protože to bychom v zásadě nemohli snížit nikdy žádnou daň, protože bychom vždycky řekli, že těch 10, 15 % bohatých lidí se to ani nedotkne, ti to ani nepocítí, no tak vlastně ty daně nebudeme snižovat. To bychom se mohli podívat třeba na spotřební daň, nebo to byly pohonné hmoty, na naftu, jestli si vzpomínáte, v minulém roce, kterou jsme taky snížili. A nepochybně ti, kteří mají drahá auta, tak těch se to možná tolik nedotkne, ale drtivá většina těch, kteří autem jezdí, to pocítí. A to je to, na co my míříme, protože to je rychlé, je to jednoduché, na nic se nečeká, není to nijak dehonestující pro ty, kteří musí někde žádat, nemusí nikdo stát žádnou frontu, není to komplikované ve smyslu toho, že se v tom každý zorientuje, de facto nemusí dělat vůbec nic, pouze mu přijde nižší částka.

Ale já bych tuhleto diskusi, kterou jsme si řekli mnohokrát, celkem i bral. Já bych rozuměl tomu, když řekne pětikoalice, že je třeba šetřit, že ta pomoc nebude prostě na všechny ty, kterých se to dotkne, že to bude jenom na tom vzorku těch skutečně nej- nejpostižitelnějších a že v podstatě na to nejsou zdroje. Je to argument. Mohu s ním nesouhlasit, ale to je tak všechno, co můžeme v tuto chvíli dělat. Kdybych neměl minulý týden diskusi, bylo to v pořadí Máte slovo, s panem Michálkem z Pirátů, který k mému překvapení vnesl další řešení, které navrhuje člen pětikoalice, a to takzvaný uhlíkový bonus, 200 až 400 korun na každou osobu, každého obyvatele, de facto jakýsi voucher, který by každý dostal, který by se touto formou velmi jednoduše rozdistribuoval, víceméně tím, že by každý zaplatil o něco méně, což by ale ve finále stálo nějakých 50 miliard korun. Já jsem to slyšel poprvé, říkal jsem si: Dobře, možná je to něco úplně nového. Potom jsem to viděl na sociálních sítích Pirátů. Popravdě řečeno, není to úplně špatná myšlenka. To samo o sobě dává určitou logiku, každý dostane ať už 200, nebo 400 korun, nějak by se to asi dopočetlo, je to jednoduché, ale stálo by to několikanásobně víc než to, co navrhuje my. To, že by se to vzalo, jak navrhují Piráti, z Modernizačního fondu, taky není nic nového. My jsme taky říkali, že ty obnovitelné zdroje, které bychom odpustili, a de facto to není nic jiného než toto – jestli to nazývám tím, že nezaplatím za obnovitelné zdroje, anebo někomu dám čtyři stovky odpustek, slevu, tak je to úplně stejné, jenom jak to nazvu – pak udělejme to, co jsme navrhovali. Proč se bavíme o tom, že budeme dávat někomu nějaký uhlíkový bonus, a současně odmítáme to, co jsme tady připravili? Je to v zákonné formě,

je to jednoduché jak facka, a navíc to každý pochopí, protože v tuto chvíli ty domácnosti těžko vstřebají to, že mají platit za ten solární tunel, který nás bude stát 600 miliard korun poplatků, ještě v době energetické celosvětové krize.

Takže mi tedy není úplně jasno, k čemu vlastně pětikoalice míří, protože pokud si máme hrát na tu pomoc, pak toto v klidu odsouhlasme, dále se tomu nemusíme věnovat a řekněme si: Dobře, něco jsme udělali, bude to stát jednotky miliard korun. Pokud ale chceme skutečně zásadním způsobem pomoci, a já jsem toho názoru, že bychom měli pomoci, potom je to pomoc víceméně plošná a k těm dvěma, které jsme navrhli, v tuto chvíli je ve hře ještě třetí, ten uhlíkový bonus. Znovu říkám, že je to de facto totéž, akorát to jinak nazýváme. Ale potom si tedy pojd'me říct, jestli toto budeme zavádět, a tu diskusi rozved'me. Děkuji mockrát.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane poslanče, za vaše vystoupení. Dívám se, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy. Prosím, pane ministře.

Místopředseda vlády, ministr práce a sociálních věcí ČR Marian Jurečka: Děkuji moc, vážená paní předsedající. Nebudu se schovávat za to, že bych nechal ukončit obecnou rozpravu a až potom reagoval, jak to bylo někdy zvykem, ale chci reagovat na to, co tady zaznělo, dělal jsem si poznámky.

Byla to tady opakovaně zmíněna otázka, kolik to bude stát. Musím říct, neumí to dneska kvantifikovat nikdo. Neumí nikdo dneska říci, jaká bude cena energie v dubnu, v červenci, v září, v prosinci. Proto neumím dneska říci nějaký přesný odhad rozpočtového dopadu a přesný odhad počtu těch lidí nebo domácností, které budou v průběhu roku žadateli. Neumím to říct, byť bych se snažil to zpřesnit. Čísla, ze kterých vycházíme, jsou dána tím, co kvantifikovala má předchůdkyně. My jsme je rozšířili zhruba o objem žadatelů, kteří by byli ve skupině těch, kteří jsou podnájemníci, teď to rozšíříme řekněme ještě asi o jednotky stovek těch, kteří budou splňovat parametr bydlení v rámci rekreačního zkolaudovaného objektu, ale neumím vůbec kvantifikovat vývoj cen elektřiny ani plynu. Takže omlouvám se, je to opravdu částka, která je v tomto materiálu v důvodové zprávě na základě odhadu, který byl zpracován kolegy na Ministerstvu práce a sociálních věcí.

Ale co je důležité a co platí, to jsme řekli opakovaně a říkám to tady znovu, že všichni ti, kteří si požádají – a budeme se opravdu snažit, aby ta skupina byla co nejširší – jejich žádosti budou uspokojeny, pokud splní parametry, které v tom zákoně jsou dány. Není to tak, že bychom vyčerpali 3 miliardy korun a řekli: Tak a už nemáme finanční prostředky. Ne, takto to není. Přes to všechno pořád toto řešení, které bude adresné, cílené, bude výrazně levnější než odpuštění DPH a odpuštění části zeleného bonusu, protože toto opatření by znamenalo výpadek na příjmech státního rozpočtu více než 30 miliard korun, a pojd'te mi tady říci, kde byste si představovali, že by stát těch 30 miliard korun měl ušetřit, na které kapitole – doprava, zdravotnictví, školství? Nebo je to to jednoduché řešení, že by se o toto zvýšil státní dluh? Tak to je asi možná rozdíl v přístupu, ve kterém se liší bývalá vláda a tato vláda, kdy my říkáme, že tempo zadlužování prostě pro nás už nemůže být takové, jako bylo doposud. Každou korunu, kterou budeme vydávat, víme, že musíme otočit třikrát, protože jsme v situaci, když vezmeme příjmy do státního rozpočtu za loňský rok, tak všechny tyto příjmy byly automaticky z 99 % mandatorními výdaji. Všechny ostatní výdaje státu nad ty mandatorní děláme, a dělaly se za minulé vlády i za těch předchozích až na některé výjimečné roky, prakticky na deficit a na dluh. Tolik poznámka k této otázce.

Otázka plošného řešení – já jsem se tady k tomu vyjadřoval. Plošné řešení by znamenalo, že sice bychom udělali určitě radost i velkému množství občanů včetně asi mnoha z nás, kteří tady v této Poslanecké sněmovně sedíme, ale těm, kteří v tom průšvihy jsou dneska opravdu až po uši, jak se lidově říká, tak těm by ta pomoc přinesla řešení v případě jenom DPH z 21 %, to by bylo to řešení, ta pomoc, kdybychom započítali zelený bonus, tak bychom se blížili k jedné

třetině řešení toho problému. Tak to asi není to řešení, které bychom chtěli. A stejně bychom museli řekněme ty jednotky statisíců lidí, těch 150 až řekněme 250, 280 tisíc lidí, řešit stejně tím příspěvkem na bydlení. Takže to si musíme takhle ujasnit a říci si, že bychom neušetřili i při odpuštění DPH a zeleného bonusu práci lidí, kteří na úřadech práce budou muset zadministrovat ty žádosti, které dělají každý měsíc doposud, a teď se množina těch lidí rozšíří.

Já jsem slíbil a pracujeme na tom, jak jsem tady říkal, ve spolupráci i s partnery ostatními, abychom přes komunikaci, kterou každý měsíc vede Česká správa sociálního zabezpečení a úřady práce, na svých materiálech s klienty, občany této země, abychom dali informace o tom, kde, jakým způsobem se můžou dozvědět o pomoci, pokud mají problém s úhradou doplatků, vyúčtování nebo záloh v oblasti energií. Přivzeme k tomu i – a už jsme v komunikaci v této věci – zástupce energetických společností a zástupce samospráv v České republice, aby na co největším množství míst, kde se lidé a veřejnost setkávají nějakým způsobem na různých pracovištích se státem nebo s některými těmito zástupci, například energetických společností, ta informace byla. Takže na tom pracujeme. Plus sociální sítě, plus některé kanály, které využíváme přes média, která nám k tomu dávají prostor.

Samozřejmě kapacita na úřadech práce – já jsem si vědom toho, že to je úzké hrdlo té situace a s lidmi s vedením úřadu práce budeme pracovat maximálně na tom, abychom byli případně schopni kapacity posílit, abychom byli schopni reagovat případně na omikron třeba přesunem lidí z jiných pracovišť. A zároveň také platí to, co jsem řekl. A když mi přišla před týdnem řekněme určitá forma stížnosti od představitelů odborů úřadu práce, já jsem neřekl: Vyřídí to nějaký náměstek nebo náměstkyně. Já jsem řekl, že se s nimi osobně setkám, a jsem připraven a chci, abychom nastavili i nějaké cílové odměny navíc nad rámec odměn loňského roku, které budou vyplaceny za objem práce, který budou lidé na úřadech práce dělat navíc. Přijde mně to manažerské, motivační a něco, co je standardně běžné ve všech ostatních institucích.

Dovolte mi ještě poznámku – tady byly zmíněny úřady práce. Mě překvapilo, když od členů sociálního výboru, kteří jsou členy sociálního výboru už nějaký ten čas, tady zaznívá, že úřady práce pracují pondělí a středa od 8 hodin do 17. Já jsem si našel například úřad práce v Bílovci a ten úřad práce má úřední hodiny v pondělí, v úterý, ve středu i ve čtvrtek a pro některé typy klientů i v pátek. Takže nedělejte z úřadu práce tady před veřejností úřad, který by pracoval a přijímal žádosti a komunikoval s klienty jenom v pondělí a ve středu. Není tomu tak, všechny ostatní pobočky úřadu práce v České republice pracují někdy už od července loňského roku, kdy přestala platit omezení v rámci covidu, v režimu úředních dnů po všechny dny pracovního týdne.

A pokud jde o debatu k těm formulářům. Znovu jsem říkal – když si to tady projdete, máte to tady elektronicky – tak ty údaje, myslím, nejsou tak složité. Ano, zazněly tady ty přílohy, které je potřeba nahrát. Já jenom doplním: pokud ti žadatelé už dneska jsou klienty úřadu práce, tak se jim tam ty údaje, které tam jsou, přednastaví, jenom je verifikují, potvrzují. Takže není to tak, že by všichni od začátku datlovali všechny údaje úplně znovu. A budu rád, když během těch čtyř let posuneme digitalizaci tak, abychom čerpali z jiných registrů, z jiných systémů informace o tom, že dítě v té společné domácnosti je, že dítě z registru obyvatel má nějaký věk a tak dále. A budeme třeba v situaci, kdy za rok, za dva se tam tyto údaje předpřipraví a ten člověk je případně jenom upraví, pokud tam došlo k nějaké změně v rámci poměrů té rodiny, a i v této věci budeme těm lidem život zjednodušovat. Ale teď v té situaci nejsme, ten prostor nemáme. V zákoně jsme si opravdu procházeli, jestli můžeme něco vyškrtnout, ale spíše to teď není o tom, něco vyškrtnout, ale spíše do budoucna vzít informace z jiných částí registrů, kde stát informace má. Ale to je proces digitalizace, to je proces propojování systémů, a to nevyřešíme ani já, ani vy na půdě této Sněmovny dnes, kdy potřebujeme projednat tento zákon tak, abychom to do konce ledna stihli, abychom těm lidem dali šanci na pomoc. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane ministře. Vystoupení pana ministra vyvolalo dvě faktické poznámky. Pan poslanec Aleš Juchelka. Tři faktické poznámky. Následuje pan poslanec Igor Hendrych a paní předsedkyně Schillerová. Prosím, máte slovo.

Poslanec Aleš Juchelka: Děkuji moc. Já jenom k panu ministrovi. Já se omlouvám, to jsem já řekl o tom pondělí a o té středě, to jde za mnou. A taky mám jenom žádost na pana ministra, aby tedy v tuto chvíli, když skutečně ví a přiznává, že neví, že to bude minimálně 2,5 až 3 miliardy, ale že to bude více, tak aby se v médiích skutečně neprezentovalo to, že tato vláda šetří, protože bude maximálně vydávat na příspěvek na bydlení 3 miliardy. Protože takhle to v tom mediálním prostoru je a takhle to zní.

A já vím, že to samozřejmě není to maximum, které vy vydáte, protože neznáte přesnou množinu těch lidí, kteří si o příspěvek na bydlení požádají. Ale takhle to tam prostě je. A ono to může být klidně 15 nebo 20 miliard. Ale může to být klidně, jak říkají někteří odborníci a už to střizlivě navyšují na dvojnásobek na 6 miliard, ale určitě neříkejme, že příspěvek na bydlení bude stát 2,5 až 3 miliardy a že vláda takhle jednoduše šetří, protože ani sami, jak jste přiznal, to nevíte. Děkuji moc.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Také děkujeme za vystoupení, nyní je k faktické poznámce připraven pan poslanec Igor Hendrych a následuje paní předsedkyně Schillerová. Prosím, máte slovo.

Poslanec Igor Hendrych: Děkuji za slovo. Já se ještě vrátím k tomu, co jsem tady říkal ve svém prvním projevu. Pan ministr před chvílí řekl: Neumím si představit, že bychom měli vydat 25 až 30 miliard v případě, že bychom odpustili DPH. Ale já říkám to, co jsem říkal před chvílí: Momentálně čerpáme 7 miliard ročně a čerpá to 25 % oprávněné populace. Kdyby to dneska čerpalo 100 % populace, tak stát vydává dneska 28 miliard před tím stavem, který nás čeká, když se zvyšují normativní náklady a tak dál. Takže pokud opravdu si myslíme, že by to mělo zacílit na 100 % oprávněné populace, tak ta čísla mi nesedí.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane poslanče. Nyní je přihlášená paní předsedkyně Schillerová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Já bych znovu chtěla zopakovat, že hnutí ANO podpoří ten návrh. My tam máme pouze jeden pozměňovací návrh, který předpokládám, že nikomu z vás nebude dělat problém, neměl by – je logický a dává smysl. A my ho podpoříme, my to považujeme za smysluplné. Znovu opakuji, je to na podvozku, který připravila bývalá vláda. Já jsem ráda, že došlo k rozšíření tímto směrem.

Jenom mi dovolu, pane ministře, prostřednictvím paní místopředsedkyně, připomenout si trochu nostalgicky vzpomínku, když jsme tady projednávali kompenzační bonus z dílny Ministerstva financí pod mým vedením, jak on procházel několika vlnami a jak jste tady velice vehementně mně připomínal a četl osudy lidí, kteří na něho nedosáhli, když jsme přistoupili ve druhé vlně k selektivnímu výběru postižených podnikatelů. Jak jste tehdy říkal: Ale to je málo, a tady vám přečtu, a to vám přečtu – tak já jsem dávala celý minulý nebo předminulý týden do InstaStories příběhy, samozřejmě v anonymizované podobě po souhlasu těch lidí, příběhy lidí, kteří mi přesně píší to samé o vaší selektivní – prostřednictvím paní místopředsedkyně – o vaší selektivní pomoci, a kdy mi říkají, buď že na ni nedosáhnou, anebo mi říkají, že v osmdesáti támhle někde z Horní Lesní si to nikam vyřizovat nepůjdou.

Takže jenom to jsem si tak nostalgicky připomněla. A slova pana poslance Kaňkovského, že to asi není úplně konečná, že to zřejmě nebude moci na tom skončit, no tak to víme. To víme

už hodně dlouho, že prostě tady dáme pomoc určitému velmi malému procentu lidí. Přesto to podpoříme. My jsme to jako doplňkovou pomoc také takto chtěli, naše vláda. Ale že to nepomůže a že to ten problém ve společnosti nevyřeší, na tom se dokonce, jak jsem pochopila, shodujeme. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, paní předsedkyně, za dodržení času. Jen připomínám pro všechny ostatní kolegyně a kolegy: ministry je možné oslovovat napřímo, nikoliv prostřednictvím předsedajícího. Tím si ušetříte pár slov. Děkuji. Nyní je přihlášen k faktické poznámce opět pan poslanec Aleš Juchelka, nebo se odhlásil už poněkolikáté. Takže zase přihlášen, dobře, máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Aleš Juchelka: Mám krátkou poznámku k těm otvíracím hodinám, když už jsme tak praktičtí. Do 17 hodin je skutečně pondělí a středa. Jinak úterý, čtvrtek, pátek je do 11 hodin. Takže v odpoledních hodinách prosím všechny občany, kteří by chtěli jít na úřad práce a vyřídit svůj příspěvek na bydlení, aby to udělali pouze v pondělí a ve středu, protože potom už nebude možnost.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane poslanče. S faktickou poznámkou paní poslankyně, paní místopředsedkyně Mračková Vildumetzová. Prosím, máte slovo.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji moc za slovo. Já bych pouze chtěla reagovat také na úřední hodiny, které tady zazněly z úst pana ministra. Chtěla bych pouze říci, že úřední hodiny... respektive existuje usnesení vlády ohledně orgánů státní správy, kde jsou určené minimální úřední hodiny v pondělí a ve středu. A teď si myslím, že je to o jednání pana ministra práce a sociálních věcí s generálním ředitelem Úřadu práce, aby na něj apeloval, aby došlo k rozšíření těchto úředních hodin. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Také děkuji. Pan ministr chce reagovat? Nechce reagovat, dobře. Nicméně reagovat chce pan poslanec Marek Novák. Vaše faktická poznámka, prosím. Máte slovo.

Poslanec Marek Novák: Děkuji za slovo. Chápu, že úřední hodiny pana ministra rozesmály. Nicméně bychom si měli uvědomit, že pomoc dopadá na lidi, kteří chodí do zaměstnání, takže ti lidé, kterým se tady smějete, vážený pane ministře, si budou muset vzít dovolenou a jít si požádat o dávku, pokud nebudou mít dálkový přístup, aby to vyřídili digitálně. Jestli je vám to směšné, smějte se, máte tady na to kamery. Mně to směšné nepřijde.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane poslanče. Nyní se ptám, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy obecné? Není tomu tak.

Končím tedy obecnou rozpravu a táži se, zda je zájem o závěrečná slova? Pan ministr nemá zájem a pan zpravodaj také nemá zájem.

V tomto případě otevřeme rozpravu podrobnou. Do podrobné rozpravy je přihlášena paní poslankyně Jana Pastuchová a připraví se pan zpravodaj a poslanec Vít Kaňkovský. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji. Já se tímto hlásím k pozměňovacímu návrhu, který je veden pod číslem 257, a jde opravdu jenom o malou změnu: škrtnutí slova "může", ale

"zvýší". Abychom ten slib pro ty občany, nebo že to myslí vláda opravdu vážně, tak abychom jim to takto slíbili. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Také děkuji. Další je přihlášen pan poslanec Vít Kaňkovský. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vít Kaňkovský: Ještě jednou dobré odpoledne či spíše už podvečer. Já bych se chtěl přihlásit ke svému pozměňovacímu návrhu pod číslem sněmovního dokumentu 253. Už to tady bylo avizováno. My jsme při diskusi se zástupci poskytovatelů sociálních služeb, občanských poraden a některých dalších přišli ještě na jednu skupinu osob, které by vypadly z toho systému, a to jsou lidé, kteří využívají ke svému trvalému bydlení – a já zdůrazňuji, trvalému bydlení – objekty rekreační. Zdůrazňuji, že to z dikce pozměňovacího návrhu musí být vlastníci, tady není možné, aby to bylo formou podnájemního vztahu, a jsou tam poměrně přísné hygienicko-epidemiologické požadavky na to, co musí to rekreační bydlení splňovat. To znamená, tady už dopředu říkám, že to nemůže být nějaký zahradní domek bez přístupu k pitné vodě, nějaký objekt, který nemá záchod a další zázemí. To znamená, dovolujeme si navrhnout ještě rozšíření o tuto podle všeho nepříliš početnou skupinu osob. Vesměs jsou to někteří senioři anebo lidé, kteří třeba měli nějaký problém z hlediska krachu partnerského vztahu a podobně, a trvale bydlí ve zkolaudovaném objektu rekreačním, kde mají trvalé bydlení. Takže to si dovolujeme navrhnout ještě v rámci rozšíření těch právních titulů možných oprávněných žadatelů.

Co se týče rozpočtových dopadů, tam skutečně i podle toho, jakým způsobem je přistupováno k dávce doplatku na bydlení, která má podobné podmínky, tak by se to nemělo týkat nějakého širokého okruhu osob, protože ty podmínky jsou poměrně přísné. To znamená, tam by ty dodatečné náklady měly být v řádech několika desítek milionů. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Také děkuji a nyní vystoupí paní místopředsedkyně Jana Mračková Vildumetzová. Prosím, paní místopředsedkyně, máte slovo.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Vážená paní místopředsedkyně, vážené poslankyně, poslanci, tak jak jsem avizovala, ráda bych teď v podrobné rozpravě předložila doprovodné usnesení, o kterém budeme hlasovat pak bezprostředně, až budeme hlasovat o celém návrhu zákona, a ráda bych vám toto podrobné usnesení zde přednesla:

"Poslanecká sněmovna

I. ukládá panu ministrovi práce a sociálních věcí Marianu Jurečkovi zajistit kapacitně úřady práce tak, aby byly připravené bez front zařídit vyřizování podpor v rámci rostoucích cen energií, zároveň připravit internetové rozhraní tak, aby se zájemci mohli objednat na úřad na konkrétní čas a aby mohli poslat předvyplněné dokumenty k vyřízení on-line;

II. ukládá panu ministrovi práce a sociálních věcí poskytnout dostatečnou finanční motivaci a ohodnocení pracovníků úřadů práce, a to především s ohledem i na fakt, že podle vyjádření pana ministra budou ještě nad rámec svých běžných povinností obvolávat i případné adepty, kteří by tuto pomoc mohli potřebovat;

III. ukládá panu ministrovi práce a sociálních věcí předložit detailní data o počtu podaných a následně vyřízených žádostí této podpory po dnech a regionech všem předsedům klubů každé pondělí před zasedáním Poslanecké sněmovny;

IV. ukládá zároveň předložit i detailní metodiku, podle které budou úřady práce obvolávat potenciální příjemce této podpory."

A teď na základě komunikace s panem ministrem jsem si dovolila dát ještě jedno doprovodné usnesení, a to je, že "ukládáme řešit s generálním ředitelem Úřadu práce rozšíření úředních hodin", protože úřední hodiny v úterý a ve čtvrtek do 11 hodin mně v žádném případě nepřipadají dostatečné. Takže předávám paní místopředsedkyni Sněmovny toto doprovodné usnesení a chtěla bych požádat, abychom o každém bodu hlasovali zvlášť. Děkuji mnohokrát.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Také děkuji. Dívám se, zda je ještě někdo přihlášen do podrobné rozpravy? Není tomu tak. Končím tedy podrobnou rozpravu.

Táži se, zda pánové mají zájem o závěrečná slova? Pan ministr? (Ne.) Pan zpravodaj? Také ne. Končím tedy druhé čtení tohoto návrhu zákona.

A nyní bychom měli rozhodnout o tom, jak budeme dále postupovat. Byly předneseny dva pozměňovací návrhy, a proto máme možnosti: buď přeručíme jednání tohoto bodu do doby rozdání pozměňovacích návrhů, anebo máme tu možnost – a ptám se tedy pana zpravodaje, zda nevidí problém, že bychom netrvali na rozdání pozměňovacích návrhů, a zda by se procedura hlasování zvládla i bez rozdání pozměňovacích návrhů na stůl? Pane zpravodaji, prosím.

Poslanec Vít Kaňkovský: Milé kolegyně, vážení kolegové, já si dovoluji navrhnout vzhledem k tomu, že tady byly oba pozměňovací návrhy představeny a byly již nahrány někdy během dne, respektive někdy kolem oběda do sněmovního systému, navrhnout, abychom pokračovali v projednání ve třetím čtení.

A dovolil bych si navrhnout i proceduru, že bychom v rámci procedury nejdříve hlasovali pozměňovací návrh paní kolegyně Pastuchové, následně by se hlasoval mnou předložený pozměňovací návrh, poté by se hlasovalo o návrhu zákona jako celku a následně doprovodná usnesení. Samozřejmě, pokud bude v rámci Poslanecké sněmovny proti tomuto dána nějaká námitka, tak bychom si museli odsouhlasit pauzu a po písemném rozdání pozměňovacích návrhů následně hlasovat po pauze. Za mě tedy dávám návrh hlasovat teď v tuto chvíli, jak jsem navrhl.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Ještě jednou zopakují, vzhledem k tomu, že jsou pouze dva pozměňovací návrhy, které byly odůvodněny, všichni víme, o co se jedná, pan zpravodaj je ochoten řídit proceduru bez rozdání pozměňovacích návrhů rovnou na stůl, a mohli bychom tedy zahájit, pokud není proti tomu odpor, mohli bychom zahájit rovnou hlasování ve třetím čtení. Ano?

Poslanec Vít Kaňkovský: Já bych si dovolil tedy požádat, paní předsedající, zda bychom odsouhlasili navrženou proceduru.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Ano. Nyní budeme hlasovat o tom, co právě navrhl pan zpravodaj. Přivolám kolegy z předsálí a mezitím vás všechny odhlásím.

Všechny jsem vás odhlásila a prosím, abyste se znovu přihlásili svými registračními kartami. Nyní vyčkáme, až se ustálí počet přítomných.

A nyní budeme hlasovat o návrhu pana zpravodaje.

Táži se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 18, přihlášeno 183 poslanců a poslankyň, pro 169, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Nyní, protože podle § 99 odst. 7 zákona o jednacím řádu může ve zkráceném jednání následovat třetí čtení návrhu zákona bezprostředně po čtení druhém, zahajují třetí čtení

předloženého vládního návrhu zákona a očekávám, že zpravodaj výboru pro sociální politiku, pan poslanec Vít Kaňkovský, bude spolu se mnou sledovat od stolku zpravodajů rozpravu, kterou tímto otevírám.

Hlásí se někdo do rozpravy? Pokud se nikdo nehlásí, rozpravu končím.

Závěrečná slova? O ně není zájem ani ze strany pana ministra, ani ze strany pana zpravodaje.

Nezazněl návrh na zamítnutí, čili o něm hlasovat nebudeme.

A nyní bychom přistoupili k hlasování o pozměňovacích návrzích a případných legislativně technických úpravách. Prosím pana zpravodaje Víta Kaňkovského, aby nás seznámil s procedurou hlasování. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Vít Kaňkovský: Jak už jsem avizoval, navrhl bych proceduru, kdy bychom nejdříve hlasovali pozměňovací návrh paní kolegyně Jany Pastuchové, poté bychom hlasovali mnou přednesený pozměňovací návrh, poté bychom hlasovali o návrhu zákona jako celku a následně bychom hlasovali doprovodná usnesení.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Ano. Prosím tedy, abyste nás provedl hlasováním.

Poslanec Vít Kaňkovský: Jako první hlasování navrhuji pozměňovací návrh paní kolegyně Pastuchové. Ona ho představovala v obecné i podrobné rozpravě s tím, že ona v rámci zmocnění vlády pro možné další navýšení normativních nákladů podle vývoje cen energií tu možnost mění na povinnost, jestli to takto můžu okomentovat. Paní předkladatelka souhlasí.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Ano. Je to tak, paní poslankyně? (Ano.) Čili budeme hlasovat o návrhu paní poslankyně Pastuchové, jak navrhl pan zpravodaj. Zahajuji hlasování... (Pan zpravodaj: Stanovisko.)

Pardon, omlouvám se, samozřejmě. Hlasování (číslo 19) prohlašuji za zmatečné. Prosím pana ministra o stanovisko (Nesouhlas.) a pana zpravodaje (Nesouhlas.).

Můžeme zahájit hlasování, tedy hlasujeme. Táži se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 20, přihlášeno 187 poslanců, pro 84, proti 92. Pozměňovací návrh byl zamítnut. Prosím, pokračujeme dál.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dále bychom hlasovali pozměňovací návrh, který jsem přednesl v podrobné rozpravě, který se týká rozšíření okruhu možných příjemců o osoby, které trvale užívají nebo trvale bydlí v rekreačních objektech za těch daných podmínek, jak jsem je představil.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Prosím stanovisko pana ministra. (Souhlas.) Pana zpravodaje? (Souhlas.)

Zahajuji tedy hlasování a táži se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 21, přihlášeno 188 poslanců a poslankyň, pro 185, proti nikdo. Návrh byl přijat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Vít Kaňkovský: Tím jsme vyčerpali pozměňovací návrhy a mohli bychom v tuto chvíli hlasovat o návrhu zákona jako celku.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Ano, prosím o stanovisko pana ministra. (Souhlasím.) Stanovisko pana zpravodaje? (Souhlas.)

Zahajuji tedy hlasování a táži se, kdo je pro? (Zpravodaj: Přečíst...) Přečíst, ano. Přečtu usnesení, samozřejmě, omlouvám se. Přednesu tedy návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 116, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

A nyní tedy zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 22, přihlášeno 189 poslanců a poslankyň, pro 188, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Poslanec Vít Kaňkovský: V tuto chvíli bychom měli ještě...

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Pardon, já jenom bych se ráda vyjádřila, jestli by mě mohl někdo vystřídat. (Probíhá střídání předsedajících.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, přeji pěkně odpoledne a nyní uděluji přednostní právo paní místopředsedkyni Kovářové. Prosím, máte slovo.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Chtěla bych jen oznámit, že jsem hlasovala pro, ale na sjetině mám, že jsem se zdržela. Zpochybňuji hlasování.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Pane zpravodaji, součástí tohoto tisku jsou i doprovodná usnesení. Já vás poprosím, jestli je načtete, a já bych o nich dal hlasovat. Prosím. (Hlas mimo mikrofon: Zpochybnění hlasování.) Ještě zde máme zpochybnění hlasování, děkuji. Omlouvám se.

Z toho důvodu dám hlasovat o tom, že paní místopředsedkyně zpochybnila hlasování.

Já tedy zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro tento návrh? Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 23. Přihlášeno je 189 poslankyň a poslanců, pro návrh 187, proti nikdo. Konstatuji, že s návrhem byl vysloven souhlas, a z toho důvodu budeme opakovat hlasování.

A táži se, zda je nutné, abych dal přečíst nebo abych přečetl, o čem budeme hlasovat. Nevidím – všichni vědí, o čem hlasujeme.

To znamená, zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh? Poprosím, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 24. Přihlášeno je 189 poslankyň a poslanců, pro 188, proti žádný. Konstatuji, že s návrhem byl vysloven souhlas.

A nyní vás poprosím, pane zpravodaji, abyste nás provedl hlasováním o doprovodných usneseních. Prosím.

Poslanec Vít Kaňkovský: Jak už bylo avizováno, paní místopředsedkyně Mračková Vildumetzová přednesla návrh doprovodných usnesení k právě schválenému zákonu a máme v tuto chvíli dvě možnosti. Buď budeme hlasovat ta přednesená, navržená usnesení en bloc,

anebo budeme hlasovat po bodech. Jako zpravodaj navrhuji hlasování vcelku, ale ptám se pléna, zda chce po bodech. (Ruch v sále.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vás poprosím, abyste po sobě nepokřikovali. To znamená, registruji, že budeme hlasovat po jednotlivých bodech.

Registruji přihlášku k návrhu procedury. Prosím, paní poslankyně Pastuchová, zda chcete navrhnout jiný postup v případě hlasování doprovodných usnesení, prosím.

Poslankyně Jana Pastuchová: Já se moc omlouvám, pane předsedající, já jsem se hlásila už během hlasování před. Já bych si jenom chtěla upřesnit, když jedeme v legislativní nouzi, tak mezi druhým a třetím čtením není výbor, tudíž pan zpravodaj, se vší úctou, by se neměl vyjadřovat svým názorem, jestli souhlasí nebo nesouhlasí.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Ano, ta připomínka je namístě, máte pravdu.

Každopádně myslím si, že nám nic nebrání v tom, abychom přistoupili v současné době k hlasování doprovodných usnesení. A jenom zopakují pro pořádek, že zde padl návrh, abychom hlasovali po jednotlivých usneseních, která budou přečtena. Je zde protinávrh, že bychom hlasovali en bloc? Nevidím.

V tom případě vás poprosím, pane zpravodaji, abyste nám přednášel jednotlivá doprovodná usnesení, já po nich dám hlasovat.

Poslanec Vít Kaňkovský: Já se omlouvám ctěnému plénu Sněmovny za ten špatný postup.

A v tuto chvíli bychom hlasovali navržená usnesení. Za prvé paní předkladatelka navrhuje znění: "Poslanecká sněmovna ukládá ministrovi práce a sociálních věcí Marianu Jurečkovi zajistit kapacitně úřady práce tak, aby byly připravené bez front zařídit vyřizování podpor v rámci rostoucích cen energií. Zároveň připravit internetové rozhraní tak, aby se zájemci mohli objednat na úřad na konkrétní čas a zároveň mohli poslat předvyplněné dokumenty k vyřízení on-line."

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Návrh doprovodného usnesení byl přečten.

Zahajují hlasování a táži se, kdo je pro návrh tohoto usnesení? Ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 25. Přihlášeno 189 poslankyň a poslanců, pro návrh 84, proti 47. S tímto usnesením nebyl vysloven souhlas. Můžeme pokračovat.

Poslanec Vít Kaňkovský: Další usnesení pod bodem 2: "Poslanecká sněmovna ukládá ministrovi práce a sociálních věcí Marianu Jurečkovi poskytnout dostatečnou finanční motivaci a ohodnocení pracovníků úřadů práce, a to především s ohledem na fakt, že podle vyjádření ministra budou nad rámec svých běžných povinností obvolávat i případné adepty, kteří tuto pomoc mohli potřebovat."

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji.

Zahajují hlasování a táži se, kdo je pro návrh tohoto usnesení? Ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 26. Přihlášeno je 189 poslankyň a poslanců, pro 85, proti 16. S tímto návrhem nebyl vysloven souhlas. Můžeme pokračovat.

Poslanec Vít Kaňkovský: Třetí usnesení: "Poslanecká sněmovna ukládá ministrovi práce a sociálních věcí Marianu Jurečkovi předložit detailní data o počtu podaných a následně vyřízených žádostí této podpory po dnech a regionech všem předsedům klubů každé pondělí před zasedáním Poslanecké sněmovny."

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro toto doprovodné usnesení? Ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Je to hlasování s pořadovým číslem 27, přihlášeno je 189 poslankyň a poslanců, pro návrh 82, proti 37. Návrh byl zamítnut. Můžeme pokračovat.

Poslanec Vít Kaňkovský: Čtvrté usnesení: "Poslanecká sněmovna ukládá zároveň předložit i detailní metodiky, podle které budou úřady práce obvolávat potenciální příjemce této podpory."

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh tohoto doprovodného usnesení? Ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování s pořadovým číslem 28, přihlášeno je 189 poslankyň a poslanců, pro 83, proti 43. Tento návrh byl zamítnut. Můžeme pokračovat.

Poslanec Vít Kaňkovský: A poslední usnesení, za páté: "Poslanecká sněmovna ukládá ministrovi práce a sociálních věcí Marianu Jurečkovi řešit s generálním ředitelem Úřadu práce rozšíření úředních hodin."

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro návrh tohoto doprovodného usnesení? Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 29, přihlášeno je 189 poslankyň a poslanců, pro návrh 84, proti 15. I tento návrh byl zamítnut.

A já se pro pořádek ptám, zda jsme se vypořádali se všemi návrhy doprovodných usnesení?

Poslanec Vít Kaňkovský: Ano, pane místopředsedo, hlasovali jsme všechny přednesené návrhy usnesení.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane zpravodaji, a vzhledem k tomu, že jsme hlasovali o všech návrzích, které zde zazněly...

Vidím, že se hlásíte, paní předsedkyně. Chcete slovo ještě předtím, než uzavřu tento bod? (Ano.) Samozřejmě že máte možnost vystoupit. Jen jsem se chtěl zeptat, v které části jednání. Prosím.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji, pane místopředsedo, za slovo. Já nevím, co tady budilo takové všeobecné veselí, když se četlo navržené usnesení mé ctěné kolegyně, paní místopředsedkyně Mračkové Vildumetzové, a vůbec už nerozumím tomu, proč jste hlasovali proti. Vezmu svou zkušenost bývalé ministryně financí, kdy jsme na koleně – na koleně! – postavili on-line prostředí pro kompenzační bonus, jinak bychom ten milion žádostí nezprocesovali za nějakých 44 miliard ke konci loňského roku. Nerozumím tomu, proč by se každé pondělí neudělal výkaz. Automaticky jsem dostávala každé pondělí přesně po regionech informaci o tom, kolik bylo podáno žádostí, kolik bylo vyplaceno, v jaké to je fázi. A už vůbec nerozumím, proč jste zamítli rozšíření úředních hodin. To je snad všechno možné. Jenom aby občané věděli, co vás tak pobavilo a co jste prostě, jak se říká lidově, zatloukli. Děkuji. (Potlesk poslanců hnutí ANO 2011.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Registruji zde ještě přihlášku s přednostním právem pana poslance Michálka. Prosím.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Jenom jsem chtěl fakticky opravit. My jsme nezamítli rozšíření otevíracích hodin. My jsme zamítli usnesení Poslanecké sněmovny, kterým jste chtěli mikromanažovat ministra této vlády, aby se sešel s nějakým úředníkem. Chápu, že takhle to mohlo fungovat za vaší vlády, že schůzky jednotlivých lidí řešil premiér, ale představa, že stát bude fungovat tak, když to bude řešit jeden člověk, ať už je to předseda vlády, nebo že takto ctěná komora bude řešit takové věci, že bude ministroví vlády určovat, s kým se má kdy sejít, tak tak opravdu ten stát nespravíme! Myslím si, že členové této vlády jsou svéprávní, a není potřeba, abychom na této úrovni detailu schvalovali rozhodnutí, která navíc nejsou předjednána příslušným výborem. Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců pětikoalice.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Nyní se ještě hlásí s přednostním právem paní místopředsedkyně Mračková Vildumetzová. Prosím.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji za slovo. Já bych se ještě chtěla vyjádřit k těm úředním hodinám, především k tomu, co tady teď zaznělo z úst pana Michálka, protože mě asi při mém vystoupení neposlouchal, že existuje usnesení vlády z roku 1995, které říká, že pro státní orgány jsou úřední hodiny stanoveny právě tímto usnesením, a to v pondělí a ve středu od 8 do 17 hodin. Neplatí to pro územní samosprávné celky. Mě kolikrát velmi zvedá ze židle, že právě některá města a obce se tímto řídí. Ale protože je toto usnesení platné a účinné, tak kdo jediný může v tuto chvíli rozšířit ty úřední hodiny, je právě generální ředitel Úřadu práce, tak proto to dané usnesení. Děkuji. (Potlesk poslanců hnutí ANO 2011.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: I já vám děkuji za vaši poznámku a vzhledem k tomu, že se nikdo další nehlásí, končím projednávání tohoto bodu.

Podle schváleného programu přistoupíme k projednávání dalšího bodu

2.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 201/1997 Sb., o platu a některých dalších náležitostech státních zástupců a o změně a doplnění zákona č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a v některých dalších organizacích a orgánech,

**ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 117/ – zkrácené jednání**

Před jeho projednáváním bychom měli podle § 99 odst. 5 posoudit, zda jsou podmínky pro projednání zmíněného návrhu zákona ve zkráceném jednání. Otevírám rozpravu a vidím přihlášeného – pan poslanec Vondráček.

Jinak, kolegyně, kolegové, jestliže chcete diskutovat některá témata, poprosím vás, jděte do předsálí, ať se ostatní kolegové mohou soustředit na projednávání dané věci.

Prosím, máte slovo.

Poslanec Radek Vondráček: Děkuji za slovo, pane předsedající. Než začnu v rozpravě, v hlasování číslo 21 – hlasoval jsem pro, na sjetině mám "zdržel se". Nezpochybnuji hlasování.

A teď k tomu samotnému zkrácenému řízení. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji, abych vás pokud možno stručně a konstruktivně seznámil, jaké ve mně vyvolalo dilema předložení této normy ve zkráceném řízení za využití stavu legislativní nouze. To dilema je ve stručnosti způsobeno tím, ten zákon je připraven špatně a předložen špatně.

S dovolením, na úvod bych si chtěl vypomoci citátem z mailu, který mi dneska přišel: "Vláda předložila zákon o zmrazení platů představitelů státu ve stavu legislativní nouze. Je to vládní podfuk na ústavu a pravidla zákonodárného procesu. Členové vlády kašlou na slib dodržovat ústavu a zákony. Je to signál, že jak vláda začíná, tak bude i pokračovat, tedy můžeme očekávat soustavné tunelování ústavy a zákonů v naší zemi ze strany vlády." Konec citátu.

Jinými slovy, přestože vláda chce přijmout zákon ve stavu legislativní nouze, je naprosto zřejmé, že nejsou splněny zákonné podmínky pro takovýto postup. Zákonnou podmínkou totiž je mimořádná okolnost způsobující zásadní ohrožení základních práv a svobod občanů nebo bezpečnost státu nebo hrozba značných hospodářských škod. Tento návrh zákona z mého pohledu ale nic z toho nesplňuje. Je snad nějakým způsobem ohroženo základní právo nebo svoboda občanů? Je ohrožena bezpečnost tohoto státu? Nebo snad – vzhledem k očekávanému a v důvodové zprávě zmíněnému dopadu na státní rozpočet 0,6 miliardy korun českých tato částka neodpovídá v rámci toho, co vláda chce utrácet, pojmu značná hospodářská škoda. Ani jedna z možných zákonných podmínek pro zkrácené řízení zde není. Nejedná se ani o mimořádnou a neočekávanou okolnost. Vždyť přece zvýšení platů od 1. 1. je zcela očekávané a očekávatelné. A proč asi? Protože zákon, který jsme přijali v minulém volebním období, který zde byl přijat výraznou většinou přesahující ústavní většinu, zlikvidovali senátoři koaličních stran a už jsme nemohli v minulém období hlasovat a jejich vůli přehlasovat.

Někdy je samozřejmě interpretace zákona složitá. Někdy je dobré obrátit se na odborníky, kteří poskytnou právní výklad, ale to skutečně není tenhle případ. Tady v této otázce už rozhodoval Ústavní soud, máme k dispozici ústavní nálezy, jako je například ústavní nález č. 55/10, který jasně definuje, co je podmínkou pro přijetí normy ve stavu legislativní nouze. Ústavní soud se tím zabýval a není o tom sporu. Já jsem si přečetl důvodovou zprávu a jsem přesvědčen, že jsou, jsem přesvědčen, že jsou si toho vědomi i předkladatelé, protože oni tuto skutečnost v důvodové zprávě tak nějak tiše obcházejí. A mimo jiné citují jiný ústavní nález a píšou, že "možnost využití institutu stavu legislativní nouze v obdobném případě je za předpokladu širšího konsenzu zákonodárného sboru". Je to nález č. 12/10. Podstatný pro daný případ je existující souhlas všech poslaneckých klubů na nutnosti restriktivního zásahu vůči platům ústavních činitelů, který, jak předkladatel předpokládá, bude zdrojem konsenzu ve smyslu citovaného rozhodnutí Ústavního soudu.

Já bych se vás chtěl, pane ministře, zeptat, nebo pana premiéra, s kým jste tedy jednal. Kdy a jak proběhla ta jednání? Kdo za největší klub v této Sněmovně, za klub ANO 2011,

souhlasil s tím, že bude tato norma předložena ve stavu legislativní nouze? Kdo konkrétně souhlasil s takovým postupem? To je totiž konsenzus, že se s tou druhou stranou bavíte. S kým jste konzultoval normu, která dopadá na 4 800 osob, z toho přes 90 % jsou státní zástupci, soudci a právníci Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových? Poslanců a senátorů je jenom 281. Z těch 0,6 miliardy připadá na soudce, na tu úsporu připadá na soudce 403,7 milionu, na státní zástupce 138,3 milionu a u ostatních 56,7 milionu. To jsou údaje z důvodové zprávy. Tak to si opravdu, pane ministře, myslíte, že to ti soudci nedají na Ústavní soud, když to je převážně z jejich kapsy? Když je to faktické snížení platu, který jim teď nabíhá ve zvýšené výši? Takže my jsme ten zákon ještě nepřijali a my už teď víme, že není ústavně konformní a že ho Soudcovská unie s největší pravděpodobností napadne u Ústavního soudu. A to máme teď schvalovat, to nám tady předkládáte a tvrdíte, že je na tom nějaký konsenzus a že s tím souhlasíme. Tak já vám říkám, že nesouhlasíme.

Co je ale... podívejte, na začátku toho všeho byla snaha o nějaké hezké, symbolické gesto nás zákonodárců vyjádřit solidaritu s občany téhle republiky v těžce zkoušených dobách, protože jiný význam to nemá, opravdu z hlediska rozpočtového úspora 56 milionů není nijak signifikantní. Bylo to dobře míněné gesto, týkalo se jenom nás politiků. Ale teď se z té normy ten obsah už definitivně vytratil. A víte proč? Protože celou tu symbolickou hodnotu jste už svým dosavadním konáním hodili do koše. Ta částka 56,7 milionu totiž ještě ani nebyla získána do státního rozpočtu a už je utracená. A víte jak? Já vám dám třeba jeden příklad. Už o tom mluvil pan Okamura. Podívejte se na ty plné lavice za mnou.

Plat politického náměstka je 120 000 měsíčně. To je v základu, nepočítám ohodnocení a další odměny. Také nepočítám náklady na auto, řidiče, sekretariát, jedna asistentka, druhá asistentka. Prostě čistý základ jenom na toho náměstka, to je za rok 1 440 000 hrubého. Na jednom ministerstvu jsou ti političtí náměstci dva, to je 2 880 000. Na jednom ministerstvu je to za volební období 11 520 000 korun. A my těch ministerstev nebo těch ministrů máme osmnáct. To znamená, že my se můžeme dostat až na částku 207 360 000, a to nepočítám ty ostatní benefity, to nepočítám osobní ohodnocení. To je základní plat politických náměstků, převážně neúspěšných kandidátů těchto voleb. Takže opravdu si myslíte, že ti soudci vezmou ze svého 400 milionů a dají vám tady sponzorský dar na to, že se tady hradí piknik párty politických náměstků v tomto volebním období?

Víte, co je důležité a co je další rozdíl, který zřejmě mě vede k tomu, že já opravdu nevím, jak hlasovat? Protože my jako ANO podporujeme tu normu. My jsme byli ti, kteří ji předložili. My jsme tady dokonce před Vánoci mohli ve zkráceném řízení přijmout ten zákon, ale ne zpětně, ne retroaktivně. Zásadní rozdíl je, že my jsme přijali v minulém období normu, kterou senátoři smetli se stolu, a tam vláda navrhovala zmrazení. Ale teď navrhuje faktické snížení, protože od 1. ledna 2022 už všem nabíhá původní výše platu, na který vznikl právní nárok za příslušnou odpracovanou dobu. A tento stav je skutečně zjevně neústavní, zvláště za situace, kdy se týká jenom malé skupiny lidí placených státem. Pokud by se snižovaly platy všem státním zaměstnancům, bylo by to možná zdůvodnitelné, o tento případ se ale v této kauze nejedná.

Já si na závěr dovoluji – zase si půjčím ten mail, který mi dneska přišel, ten vám přečtu a tím budu končit: "Vláda oproti předchozím obdobným úpravám nenavrhuje zmrazení platů, ale jejich snížení, což je ústavně zcela jiná situace. Je zřejmé, že snížení platu někomu, komu již od 1. ledna na danou výši platu vznikl právní nárok za příslušnou odpracovanou dobu, je neústavní, pokud se týká malé skupiny lidí placených státem. Pokud vláda tvrdí v důvodové zprávě, že je zákon v souladu s ústavním pořádkem, lže. Ovšem na lhaní vlády v Poslanecké sněmovně si budeme muset zvykat. Návrh zákona je nejen neústavní, ale i politicky pokrytecký. Byly to totiž současné vládní strany, které v minulém roce zablokovaly v Senátu přijetí zákona, který danou věc řešil. Řešil ji však v řádném legislativním procesu a v době, kdy nebylo třeba, aby zákon již nově vzniklou výši platu snižoval." Konec citátu. Takže myšlenka v jádru dobrá, ovšem odpovězte mi skutečně na otázku, z jakého důvodu jste tam přidali ty soudce, státní zástupce a právníky ÚZSVM, protože tím se dostala ta norma opět za hranu ústavního pořádku.

A já tady na závěr musím konstatovat, že opravdu nevím, jak mám hlasovat, a s největší pravděpodobností se u toho zkráceného řízení zdržím. Přeje-li si vládní koalice prohlásit ten zkrácený legislativní proces, sejdeme se zde, předpokládám, s nějakým časovým odstupem a řekneme si, zda to bylo, nebo nebylo v souladu s ústavou, a tu odpověď nám dá Ústavní soud. Děkuji. (Potlesk z lavic poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče.

Nyní eviduji dvě přednostní práva. První je pan předseda Marek Výborný a po něm pan předseda Marian Jurečka.

Poslanec Marek Výborný: Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, já bych rád, aby tento bod byl dnes doprojednan tak, abychom se zítra mohli skutečně věnovat tomu klíčovému, kvůli kterému tady jsme, a to je žádost o důvěru vládě premiéra Petra Fialy. Dovolte mi tedy pro jistotu, máme sice 17.28 hodin, ale raději tedy navrhuji podle § 53 odst. 1 jednacího řádu jménem poslaneckých klubů KDU-ČSL, ODS, TOP 09, STAN a Piráti jednání a hlasování po 19. hodině. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Zagonguji, abych pozval, přivolal všechny do sálu.

Než se poslankyně a poslanci vrátí, přečtu omluvu. Dnes se z jednání schůze Poslanecké sněmovny dne 11. 1. 2022 do konce jednacího dne z důvodu nemoci omlouvá pan poslanec Richard Brabec.

Registruji žádost o vaše odhlášení. Já vás tedy odhlásím a požádám vás, abyste se opět přihlásili svými kartami. (Chvilku čeká.) Počkám, až se náš počet ustálí.

Zopakuji tedy návrh, který přednesl předseda Marek Výborný, jménem pěti poslaneckých klubů, o tom, abychom dnes jednali a hlasovali meritorně i procedurálně po 19. a 21. hodině. Všichni víme, o čem hlasujeme. Je to procedurální návrh, tedy dám o něm hlasovat bez rozpravy.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh? Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 30, přihlášeno je 171 poslankyň a poslanců, pro návrh 108, proti 1. Konstatuji, že s tímto návrhem byl vysloven souhlas.

Jako další s přednostním právem je přihlášený pan ministr Marian Jurečka. Prosím... svoji přihlášku tedy stahujete, děkuji. A jako další přihlášený do této rozpravy je pan poslanec Jan Hrnčíř. Nikde ho nevidím. (Poslanec Hrnčíř nechce vystoupit.) Není přihlášený. A ještě paní ministryně, ne, paní poslankyně Helena Válková. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, pane místopředsedo. Ministryní už nejsem dlouho, ale v každém případě děkuji za udělení slova. (Hluk v sále.) Já nevím, jestli tady je dostatek klidu, anebo jestli tou rouškou mě neslyšíte, ale já se skoro neslyším. Děkuji za klid.

Já jsem chtěla navázat na vystoupení svého kolegy, předsedy ústavně-právního výboru a bývalého předsedy Poslanecké sněmovny, který má tu historickou paměť a v podstatě nás svým vystoupením varoval. Připomínal nám, že se nám v minulosti nevyplatilo – a to se týká i třeba poslankyň a poslanců za mojí politickou stranu, hnutí ANO, já dám jeden příklad. Víte, jak skončily restituční u Ústavního soudu. A tady je to v podstatě jisté, že tento zákon z důvodů, které tady nebudu znovu opakovat a které jsou nejenom tím nálezem č. 55/10 Ústavního soudu zřejmé, takže z těch důvodů, které tady byly již vyloženy, a já jenom upozorňuji, že ta díkce článku 99 zákona o jednání řádu opravdu na tu normu není přiléhavá, a to si troufnu říct i vlastně jako vaše zmocněnkyně vlády pro lidská práva, že nejsou ohrožena základní práva

a svobody občanů tím, že tyto vybrané profesní skupiny – což je navíc ještě, a to tady nezaznělo, diskriminující – budou zkráceny na svých právech ve prospěch většího celku, a je to zdůvodněno tím, že státu hrozí buď škody, nebo je ohrožena bezpečnost státu. Takže v tomto ohledu jsem si jistá, že ty důvody by nás měly vést ke zvláštní obezřetnosti a neměli bychom manifestovat svým hlasováním ve prospěch projednávání této normy ve stavu legislativní nouze, a navíc i s jistou dávkou retroaktivity, o které zde byla také již řeč, protože 1. ledna všechny ty platy, které mají být sníženy, byly zvýšeny, takže opravdu nejde o zmrazení, tak bychom měli být velmi opatrní a ostražití.

Já jsem hlasovala pro tu normu, pro zákonný návrh zákona, kterou předložila bývalá vláda, nebyla schválena. Tenkrát ta vůle politická nebyla. Nová vláda má legitimně samozřejmě možnost znovu tuto otázku otevřít, ale ten proces, jakým jí otevřela, zpochybňuje platnost našeho hlasování od samotného počátku. A koneckonců já jsem si tu svoji roli tady definovala tak, že vždycky budu vystupovat na straně práva, nebo radši nebudu vystupovat vůbec. A tady v tomto ohledu se obávám, že ani jinak vystupovat nemůžu. Jsem také samozřejmě v dilematu, jistě jako politické gesto by to bylo hezké, občanům České republiky ukázat, že politici, státní zástupci svými vysokými platy, snížením, dávají najevo solidaritu s tím, jak jsou finančně postiženi jejich spoluobčané.

Ten problém je ale opravdu, že to není ústavně komfortní postup a že bude s vysokou pravděpodobností hraničící s jistotou Ústavním soudem přezkoumán s výsledkem, že byl neústavní. Pak je tady ještě ta skupina soudců, já úmyslně vyjímám státní zástupce, protože v hlavě tuším čtvrté, mezi výkonnou mocí, byť takto nejsou označeni, ale v článku 80 ústavy jsou uvedeni státní zástupci, tak řekněme, že tam ještě bych viděla i určitou vůli nebo možnost Ústavního soudu k tomu přihlédnout a neprohlásit ve vztahu k obsahu té normy, to znamená k zásahu do jejich platů, tuto část za neústavní. Ale vůbec si nedovedu představit, že by šel Ústavní soud proti své ustálené judikatuře v tom smyslu, že by připustil, aby Sněmovna snížila plat soudcům, a to ještě touto diskriminační retroaktivní formou.

Takže varuji, byť bych ráda pro tu normu zvedla svoji ruku. Rozhodla jsem se, že ji nezvednu, protože jako právníkovi mně to jde opravdu proti mému přesvědčení hlasovat pro něco, co u Ústavního soudu skončí způsobem, který jsem tady naznačila. A současně tedy vybízím i právníky bez ohledu na to, z jaké oblasti a z jakého politického spektra jsou, aby se před tím hlasováním zamysleli. Nejde o tak klíčovou normu, ale jde spíš o to, jestli budeme hlasovat v těchto otázkách, které už jsou i s optikou ústavního práva problematické v budoucnu a můžou být ještě významnější, tak jestli budeme hlasovat podle svého profesního přesvědčení, anebo prostě zapomeneme, že jsme právníci, a zvedneme ruku pro normu, o které předem budeme vědět, že bude zrušena. To už ať si každý podle svého vědomí a svědomí posoudí sám. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Já jenom pro pořádek říkám, že se ocitáme ve fázi projednávání, kdy řešíme, zda existují podmínky pro projednání zmíněného návrhu ve zkráceném jednání. Diskuse nebo obecná rozprava bude otevřena až poté, co otevřu první čtení. To znamená, paní předsedkyně Schillerová se hlásí přesně k tomuto tématu. Máte slovo.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji, pane místopředsedo. Budu velmi stručná. Můj kolega, pan poslanec a předseda ústavně-právního výboru Vondráček tady řekl velmi závažné skutečnosti. Podpořila ho i paní profesorka poslankyně Válková a já bych velmi chtěla poprosit pana ministra pro legislativní radu vlády Šalomouna, zda by mohl vystoupit tady na mikrofon a vysvětlit nám svůj postoj k tomu, jaký on má na tyto skutečnosti názor, protože jako člověk... Já jsem sedm let působila v Legislativní radě vlády v komisi pro finanční právo, mám velký respekt k Legislativní radě vlády. Předsedá jí ministr, který je určitě právník, určitě se tou otázkou zaobíral, určitě dával stanovisko vládě, která o tom hlasovala, určitě nějak hlasoval. Tak já bych ho moc prosila, jestli by se k tomu mohl tady před plénem Poslanecké sněmovny

vyjádřit, abychom si mohli udělat takový ucelený názor. Děkuji vám. (Potlesk z řad poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nikdo další se... Paní poslankyně se hlásí, a skutečně diskutujeme pouze na téma, zda jsou podmínky pro projednávání změnového zákona ve zkráceném jednání. Jestli je to k tématu, prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Dobrý den, vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové. Je to skutečně o tom, zda se jedná o legislativní stav nouze. Já bych připomněla kolegům, kteří byli v minulém volebním období v ústavně-právním výboru, že tento výbor byl v zásadních otázkách svým způsobem apolitický. I my, členové klubu hnutí ANO, jsme například nesouhlasili s naším Ministerstvem spravedlnosti, když chtělo v legislativním stavu nouze projednávat exekuce. Věděli jsme, že toto je protiprávní, a nechtěli jsme to podpořit. Nebylo to podpořeno a zákon se projednával řádně.

Domnívám se, že je vhodné dodržovat zákon, jednací řád Poslanecké sněmovny, a neprojednávat tento zákon v legislativním stavu nouze. Za mě, já tento zákon, byť je svým způsobem protiústavní, z principu podporuji. Naše snížení platu – nevím, jestli je vhodné snižovat i soudcům, ale snížení našich platů podporuji. Ale prosím vás, kdo má minimální základ právnického vzdělání, nemůže říct, že tento zákon má znaky, pro které by měl být projednáván v legislativním stavu nouze.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. S přednostním právem pan předseda Okamura. Pouze upozorňuji, jak jsem již předtím avizoval, že projednáváme, zda tento návrh zákona má být projednán ve zkráceném jednání. Prosím, máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, já bych chtěl tedy vyzvat nového ministra pana Šalomouna, ať se vyjádří. Nebo neví, nebo je nekompetentní? Tady sedí, my ho vyzýváme opakovaně, ať se vyjádří, zdali to tedy může být v legislativní nouzi, nebo ne. A pane ministře, vy sedíte? Tak já nevím, jestli nás posloucháte, nebo neposloucháte. Běžte na mikrofon teď, tady a hned a řekněte nám, jak to je. Anebo nám pojd'te říct, že nevíte. Nebo že si nejste jistý, že se potřebujete poradit. Takže jestli buď tedy jdete hned, nebo vám dám prostor, že si vezmu tři minuty pauzu, abyste se poradil. Protože za vámi byl už pan Michálek, aby vám poradil, to jsme viděli.

Tak ale tady je vážná věc. Za nás říkám, že my jsme pro zamrazení platu politiků. Je tady náš návrh na čtyři roky, do roku 2025, aby nás tady zase někdo neobviňoval, že tady snad něco protahuje Okamura za SPD. Naopak, vy to chcete jenom na pár měsíců, k tomu už jsem říkal. Ale teď se bavíme čistě o té věci. Takže, pane ministře, já tedy jsem vaše jméno nikdy neslyšel, neviděl jsem vás, vidíme se poprvé, ale určitě by bylo pěkné, kdybyste promluvil. Takže troufáte si na to, abyste nám to tedy tady hned řekl? (Ano.) Ano, pan ministr nemá problém. Tak vidíte, jak moje výzva funguje. Takže já bych dal prostor panu ministrovi, aby nám to tedy sdělil.

Jinak bych si tedy vzal tu pauzu na pár minut, abychom dali prostor, aby se vláda poradila, protože je vás sice víc, než vás bylo doposud, ale vidíte, že my bychom vám ten prostor rádi dali.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji a táži se, zda v této fázi projednávání ještě někdo další chcete vystoupit v rozpravě? Hlásíte se, pane ministře? Prosím, máte přednostní právo, můžete vystoupit.

Ministr pro legislativu ČR Michal Šalomoun: Vážené poslankyně a poslanci, jako předseda Legislativní rady vlády jsem k tomu dával stanovisko a je to v podkladech. To stanovisko je poměrně obsáhlé, takže se na něj můžete podívat. (Smích a protesty z lavic poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Tak, mám zde řadu přihlášek do diskuse. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Tomáš Kohoutek: Děkuji, dobré odpoledne nebo podvečer, vážený pane předsedající, členové vlády, kolegyně, kolegové. Já jsem se zájmem sledoval nedělní televizní Partii na Primě, kde vystupoval můj ctěný kolega, pan Jakub Michálek, kterého si samozřejmě velice vážím, a on tam řekl jednu velkou věc, respektive dobrou věc, v reakci na to, když se ho moderátorka ptala, jak to je s tím, že naše vláda deklaruje a prorokuje to, že chce šetřit, musíme šetřit, ale na Úřad vlády se nabralo 47 nových úředníků, zřídila se tři nová ministerstva.

Jakub Michálek tam řekl jednu výbornou větu, pod kterou se klidně podepíšu. Řekl, že pokud se naberou lidi na to, aby přidali vysokou přidanou hodnotu a v konečné fázi našemu státu ušetřili spoustu peněz, tak necht' jich je ne padesát, ale sto nebo dvě stě. A já s ním plně souhlasím. Ale já se tedy ptám vážené vlády, pana premiéra, pokud by tady byl, nebo někoho z místopředsedů vlády, například pana místopředsedy Mariana Jurečky jako předkladatele, prostřednictvím pana předsedajícího, jak to tedy je, když jste zřídili tři nová ministerstva, mimo to a vedle toho zejména ministra pro legislativu, který byl odůvodněn, respektive to zřízení toho ministerstva, bylo odůvodněno proto, aby se nepředkládaly legislativní zmetky.

Já si myslím, že každý student právnické fakulty po pár semestrech musí vědět, že legislativní zmetek je takový zmetek, kde se nerespektuje retroaktivita práva a samozřejmě nerespektuje se již vydaná judikatura obecných soudů a ústavních soudů o to víc. Když si přečtu důvodovou zprávu zákona, tak v bodě C je napsáno, že ve zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s Ústavou České republiky cituji, je psáno: "Navrhované změny jsou v souladu s Ústavou České republiky. Platová restrikce dopadá stejně na představitele všech pilířů státní moci. Zároveň se jedná o úpravu striktně časově omezenou, a to v situaci, kdy se realizují úsporná opatření ve vztahu k dalším skupinám osob odměňovaných z veřejných rozpočtů."

Já se tedy ptám: Máte speciálně zřízeného ministra pro legislativu, aby filtroval legislativní zmetky, jak jste nás často častovali zejména, pokud šlo o nouzový stav a předpisy v souvislosti s covidem, které byly v daleko závažnější situaci a v úplně jiném stavu věci, jako je to, když se řeší novela zákona o platu ústavních činitelů a soudců, kdy všichni tady, co jsme právníci – a je nás tu v tomto volebním období poměrně dost, ať už v opozici, nebo v koalici – tak každý právník, který je zastoupen v každém poslaneckém klubu, musí vědět, že se touto právní normou nejedná o zamrazení platů, ale o snížení platů, neboť všichni musíme moc dobře vědět, že v únoru nám všem přijde o 6 % zvýšený plat. To znamená, že pokud schválíme tuto právní normu kdykoliv – schválíme ji v lednu, schválíme ji v únoru, schválíme ji v březnu – tak si všichni snížíme platy o 6 %, nikoliv žádné zamrazení.

Takže přestaňme veřejnosti lhát o tom, že se zamrazují platy, protože tím, že jsme v lednu, tak se všem snižují platy. Já jako poslanec samozřejmě souhlasím s tím, ať my, 281 zákonodárců plus ministři, si snížíme platy, respektive vrátíme je na úroveň roku 2021. Doba je zlá, musíme nést stejně společenskou odpovědnost, jako nesou další jiné skupiny. Ale jako základ na každé právnické fakultě se učí, že základní právní zásadou je iura novit curia, to znamená, soud zná právo.

A jak chcete a jak můžete chtít po soudcích, abychom žili v právním státě v 21. století, respektovali jsme právní normy, a vy chcete, aby ti soudci samotní věděli, že my tady vytvoříme legislativní zmetek, přestože máme nového ministra pro legislativu, který ty legislativní zmetky má filtrovat, nemáme je tady dávat a oni že se nebudou bránit? Já je naprosto chápu a věřím

tomu, že naprostá většina těch soudců, kdyby se předložil rozumný návrh v roce 2020, že se zamrazí pro rok 2021, tak by byli natolik společensky odpovědní jako všichni ostatní a pochopili by, že doba je zlá, musíme se prostě přizpůsobit a musíme ukázat, že i všichni z nás jsme se schopni se nějak v uvozovkách uskromnit, ale nemůžete chtít, když tady všichni vládní činitelé deklaruji, že se zamrazují platy, když každý z nás – a nemusíme být ani všichni právníci – ale všichni víme, že už tady dávno nejde o zamrazení platů, ale jde o snížení platů.

Ale nemůžete chtít, když tady všichni vládní činitelé deklaruji, že se zamrazují platy, když každý z nás – a nemusíme být ani všichni právníci – ale všichni víme, že už tady dávno nejde o zamrazení platů, ale jde o snížení platů. Máte několik rozhodnutí Ústavního soudu o tom, že prostě soudcům, pokud není válečný stav nebo není republika v bankrotu, prostě ty platy snížit nemůžete a vy to tady vědomě děláte. A to se mi prostě nelíbí a bude to blamáž, protože žádná přidaná hodnota tím, že máme tři nové ministry, desítky nových úředníků, není, protože jestliže máme ministra pro legislativu a možná, ale není nám to tady schopný říct, kdyby přišel a řekl: já jsem to všem svým kolegům řekl, že to je nesmysl, co předkládáte, ale bohužel jsem byl přehlasován, ale to se nestalo. Takže přidaná hodnota nového ministra pro legislativu v tuto chvíli nulová a s ohledem na to, že ti soudci (Potlesk v sále.) si to dřív nebo později vysoudí, tak si samozřejmě vysoudí náklady řízení, vysoudí si ušlé úroky, resp. úroky z prodlení. Takže přidaná hodnota tohoto legislativního návrhu a nového ministra pro legislativu, pokud jde o tento právní předpis, bude minusová. Děkuji. (Silný potlesk.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Pro pořádek opakuji, že projednáváme, zda jsou podmínky pro projednání zmíněného návrhu zákona ve zkráceném jednání. (Výkřiky v sále.) Já vás poprosím, nepokřikujte po mně. Je důležité, abych zopakoval, v jaké fázi projednávání zákona se nacházíme a aby k tomu směřovala případná diskuse. Eviduji zde přednostní právo, se kterým se přihlásil pan ministr Marian Jurečka, pak zde eviduji dvě řádné přihlášky paní poslankyně Ožanové a pana poslance Nachera. Máte slovo.

Místopředseda vlády, ministr práce a sociálních věcí ČR Marian Jurečka: Děkuji moc. Já si dovolím reagovat na tu diskusi, která zde nyní je. Jednak jsem sice mlád, ale pamětníkem, devátým rokem v Poslanecké sněmovně a musím říct, že vždycky v těch debatách a u těch při poslanců, co je či není ústavní, tak jsem se držel spíše zkrátka, protože říkám, od toho tady my nejsme, od toho je tady Ústavní soud. Ústavní soud ať tyto věci posoudí. Já při vším respektu k mé bývalé kolegyni ve vládě paní prof. Válkové si pamatuji, jak tady byla debata, kdy někteří moji kolegové ze strany tehdejší opozice argumentovali. Např. to, že je protiústavní zpětně zdanit církevní restituce. A tehdy paní profesorka vystupovala a říkala, že to určitě protiústavní není. A tenkrát se asi spletla, protože Ústavní soud to potom rozhodl následně jinak. A opravdu já nechci vést tu polemiku o tom, co je nebo není protiústavní. Já jsem to dal jako příklad proto, abychom tyto věci nechali v gesci a rozhodování Ústavního soudu. Od toho Ústavní soud je.

Odůvodnění, proč to předkládáme ve stavu legislativní nouze, je argument případné hospodářské újmy a škody, která je v situaci, kdy je extrémní zatížení státního rozpočtu, opravdu bezprecedentní. Ta situace tady v minulosti nikdy taková nebyla, neměli jsme nikdy v České republice takový nárůst státního dluhu, výdajů státu, a proto to předkládáme ve stavu legislativní nouze. Podotknu, a to zaznělo ve veřejném prostoru, že jsme o tomto politicky rozhodli 29. prosince. Politické rozhodnutí vlády zaznělo 29. prosince. Ale protože kdybychom to udělali v průběhu ledna v (nesrozumitelné) legislativním procesu zpětně k 1. lednu, pak by to byla nepřipustná retroaktivita. Do toho jsme se pouštět nechtěli a řekli jsme, uděláme tento krok v průběhu ledna v legislativním procesu tak, aby to bylo jasné, čitelné rozhodnutí, které se potom bude týkat těch výplat a toho odměňování od 1. února. Jasně jsme řekli, není to vůči jedné skupině, úzké skupině soudců nebo státních zástupců, není to krok politický jenom proti skupině ústavních činitelů, soudců a státních zástupců, ale to zmrazení se týká i statisíců lidí,

kteří jsme udělali i vůči jiným profesím zaměstnanců ve veřejném sektoru, případně zaměstnanců pod státní službou.

Takže i to je určitá odpověď na minulé nálezy Ústavního soudu z hlediska toho, zdali je to přípustné nebo není přípustné, jestli tam je možné zahrnout kromě nás ústavních činitelů také soudce a státní zástupce. Ale vracím se k tomu, že politické rozhodnutí bylo učiněno před 1. lednem, před tím, než došlo k tomu nárůstu, ale protože legislativně bychom nebyli schopni toto zprocesovat v průběhu ledna a zpětná retroaktivita by byla opravdu něco, o čem bych se tady s vámi nepřel, proto to děláme od 1. února. Je to na období jedenácti měsíců, nemůže tady být námitka nějaké zhoršené objektivitě výkonu těchto profesí z důvodu jejich majetkové a příjmové újmy. Klidně tu debatu můžeme dál vést, ale myslím si, že stejně ten spor případně, pokud to bude napadeno, musí a jedině má možnost rozhodnout Ústavní soud. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. (Potlesk v části sálu.) Eviduji jednu faktickou poznámku od paní poslankyně Válkové a potom následují přednostní práva a řádně přihlášení. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, pane místopředsedo, asi ani nevyužiji na faktickou tu dvouminutovou možnost. Jenom chci upozornit pana ministra, který tak velice přesvědčivě tady hovořil, na dvě věci. Za první, já jsem byla jedna z těch mála, kteří v hnutí ANO tenkrát pro to nehlasovali, pro zdanění, a naopak, když si najdete moje záznamy, nikdy jsem nikde nevystoupila, protože jsem právě věděla, že to skončí u Ústavního soudu a jak rozhodne. To je také důkaz toho, že naše strana je demokratická, mohla jsem si to dovolit, protože jsem přesvědčila minimálně své kolegy, že to je můj postoj právníka a takhle jsem hlasovala. To za první.

A za druhé, vy dobře víte, že politické rozhodnutí načasované na určitou dobu nehraje z hlediska retroaktivity legislativní vůbec žádnou roli. Důležitý je ten legislativní akt jako takový, to znamená předložení k projednání. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, paní poslankyně. Nyní tedy s přednostním právem pan předseda Okamura a po něm paní předsedkyně Schillerová. Prosím, máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: No, vážené dámy a pánové, vždyť tady přece ministr a předseda KDU-ČSL Marian Jurečka neříká pravdu. Proč říkáte, že jste udělali politické rozhodnutí o zamrazení platů politiků 29. prosince? Proto jste to nestihli – tady neříkáte pravdu – proto jste to nestihli od 1. ledna. Přece politické rozhodnutí jste udělali předtím a jiné. Tady ležel už po volbách návrh SPD na zamrazení platů politiků od 1. ledna, leželo to tady, bylo to v systému. Mohli jsme to projednat už v prosinci, aby to platilo od 1. ledna a vy jste udělali politické rozhodnutí, že odmítnete a nepodpoříte ten návrh SPD, a by to bylo od 1. ledna. To je to první politické rozhodnutí, které jste udělali. Proto kvůli vaší vládě se zvýšily platy politiků o 6 % od 1. 1., na základě vašeho politického rozhodnutí. No a pak jste se dostali pod tlak a teprve to druhé politické rozhodnutí je, že 29. 12. jste se rozhodli s křížkem po funuse, že vlastně jakoby budete zamrazovat platy na necelý rok. Tak že kvůli vám, kvůli vašemu politickému rozhodnutí, kdy už jste tady měli většinu, se zvýšily platy politiků o 6 % od 1. 1., takže to je to první politické rozhodnutí, ne to, co říkáte vy. To, co jste říkal vy, je až druhé politické rozhodnutí následující. Takže si tady nevymýšlejte, že mě hlupáka dělat nemusíte. Já si přesně pamatuji, přesně si tady pamatuji tu poslušnost vašich rozhodnutí. To si vykládejte tamhle někomu, kdo nemá přehled. Ale u vás – vy jste to způsobili, vy jste tím původcem toho, že se tady zvýšily platy politiků a teď teda říkáte od 1. února například, to samo znamená, že vy jste způsobili vícenáklady z veřejného rozpočtu, to ještě pomínu. Ale nepomínu, když už

jste si tady takhle vymýšlel, že jste si dali jedno místo pro místopředsedu Sněmovny navíc, vytvořili jste si to navíc pro Piráty se čtyřmi poslanci. Ten náklad na to jedno místo místopředsedy navíc oproti dosavadnímu stavu je cca 20 mil. korun za volební období. Protože je vás v pětikoalici tolik a míst bylo málo, tak jste si museli místa dovytvořit a dokonce je tady tolik ministrů, že tady pan ministr Šalomoun, který je ministrem pro legislativu, musí dokonce sedět nahoře ve druhé řadě. Takže vy sedíte ve dvou řadách, abyste se vůbec vešli. To znamená tři místa ministrů navíc, místo patnácti osmnáct. Vytvořili jste přes 70 nových pracovních míst kvůli těmto třem novým politickým trafikám a ten celkový náklad jenom na těch 70 míst je 43 mil. korun navíc.

Takže sosáte, jak to jen jde, chrochtáte plnými doušky, a teď tady předvádíte komedii, že prý jste politicky rozhodli, že bude nějaké zamrazení. (Potlesk z řad poslanců SPD.) Vždyť vy jste rozhodli, že se to naopak zvyšuje, ty platy! Tak tady přestaňte vymýšlet a říkejte pravdu. (Potlesk poslance Foldyny.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní s přednostním právem paní předsedkyně Schillerová, prosím.

Poslankyně Alena Schillerová: Budu se striktně držet tématu. Pane místopředsedo, děkuju za slovo. Ještě tedy aspoň jednu větu na pana předsedu Okamuru. Ještě jste udělali další politické rozhodnutí, před volbami jste tady všichni hlasovali pro zmrazení platů politiků. A když se vás na to v Otázkách Václava Moravce v neděli zeptal moderátor, proč jste to nepodpořili v Senátu, tak vy jste na to řekl: Protože to bylo populistické předvolební gesto hnutí ANO. Ale pro které jste tady všichni vy, kteří jste tu seděli v minulém volebním období, zvedli ruku, aby to potom Senát hodil pod stůl.

A teď k té další otázce. Víte, my tady nepolemizujeme, my to pravděpodobně podpoříme, nepravděpodobně, určitě podpoříme, protože jsme to celou dobu chtěli, to zmrazení. Jenom vy, až jste se dostali, jak tady řekl pan předseda, pod ten tlak, tak jste s tím přišli s křížkem po funuse. Já jsem se velmi zdvořile hlasem pohádkového vlka ptala, jestli by byl pan ministr pro Legislativní radu vlády Šalomoun tak laskavý a řekl nám to otevřeně. My jsme v médiích jeho stanovisko četli, my jsme jeho vyjádření četli, nebo já určitě jsem ho četla, tak zda by to tady mohl říct, abychom viděli, jak to funguje, jestli to tam podpořil, jestli řekl kolegům, že názor Legislativní rady vlády je nějaký. Nic jiného jsme nechtěli.

A promiňte, kdyby si někdo toto dovolil, při vši úctě, z bývalých ministrů tady říct, ať se podíváme do papírů, tak to si nedovedu představit, co by se v této Poslanecké sněmovně v minulém volebním období dělo. Děkuji vám. (Potlesk z řad poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, paní předsedkyně. Konečně jsem se dozvěděl, jak mluví pohádkový vlk. (Veselost v sále.)

Poprosím paní poslankyni Ožanovou o její vystoupení a připraví se pan poslanec Nacher. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Děkuji, pane předsedající. Kolegyně, kolegové, já se samozřejmě ráda vrátím k meritům věci, protože, prosím vás, skutečně může někdo s právním vzděláním říct a souhlasit s tím, že tento zákon je v legislativním stavu nouze? Skutečně některý právník z koalice i z opozice pro tohle zvedne ruku? Pro mě by to bylo hodně překvapivé. Prosím vás, zkusme se nad tím zamyslet. Můžeme to urychlit, můžeme to řádně projednat ve lhůtách, můžeme si zkrátit lhůty a můžeme ten zákon natáhnout třeba na rok a půl, na dva roky, aby to skutečně mělo ten ekonomický dopad, jak chce koalice. Ale zkusme dodržovat, prosím, zákony této země. To jste vždycky prosazovali a říkali jste, že hnutí ANO tak nečiní. Zkusme

dodržet zákon o jednacím řádu Poslanecké sněmovny a neschválit projednávání v legislativním stavu nouze.

Já se domnívám, že při zkrácení lhůt jsme schopni tento zákon přijmout velmi rychle a pozměňovacím návrhem případně prodloužit to období toho snížení – ne zmrazení – platů na delší dobu. Prosím, zkusme se chovat zodpovědně a v souladu se zákony této země. Jsme zákonodárci, možná bychom měli zákony sami dodržovat. (Potlesk z řad poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. A nyní řádně přihlášený pan poslanec Patrik Nacher. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Patrik Nacher: Mě tady zaujaly dva momenty. O jednom už mluvil můj kolega Tomáš Kohoutek, to jest o té reakci kolegy Michalíka (správně Michálka). To byla jeho odpověď na moji otázku, že tato vláda má místo patnácti osmnáct členů, takže se nevejde do řady. Zrovna to vyšlo na pana ministra Šalomouna, že je v té druhé řadě. To je mi líto, pane kolego, ale on to právě hájil tou přidanou hodnotou. A tady to můj kolega hezky popsal, že tam ta přidaná hodnota tedy není, když už u druhé nebo třetí normy tady je takový zmatek.

Ten druhý moment, kterého jsem si všiml, je, že před čtyřmi hodinami tady místopředseda vlády Vít Rakušan představil všechny členy vlády a řekl, že ctí Poslaneckou sněmovnu, která má tu kontrolní činnost, a že s námi tedy bude se vším respektem komunikovat a podobně. Uplynou čtyři hodiny a na první slušný dotaz na pana ministra Šalomouna nám odpoví, ať si to najdeme písemně. To je ten respekt po čtyřech hodinách? Ne za čtyři měsíce, za půl roku, za dva roky, vždycky se zapomene, a pak se to tady rozjede, už s tím mám nějaké zkušenosti. Ale po čtyřech hodinách nás odkážete, pane ministře, abychom si to našli? Tak proč tady máme první, druhé a třetí čtení?

Tak doufám, že zítra pan premiér neřekne, ať si přečteme programové prohlášení, protože je v písemné podobě, má padesát tři stránek, nechť si to všichni přečteme, a nemusí vůbec vystupovat. Nemusíme tady vůbec vystupovat a budeme si číst důvodové zprávy. Takhle se podle mě ten respekt mezi vládou a Poslaneckou sněmovnou netvoří.

Děkuji a znovu vás vyzývám, abyste na mikrofon řekl svoje stanovisko jak k principu projednávání v legislativní nouzi, tak k tomu, jestli to je, nebo není protiústavní, co zaznělo někde v médiích. Děkuju. (Potlesk v řadách hnutí ANO.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji za váš příspěvek. S faktickou poznámkou se hlásí pan poslanec Marek Výborný. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Marek Výborný: Děkuju, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, pane ministře, s respektem k tomu, samozřejmě tady můžeme vést dlouhatánskou rozpravu, mám pocit, že jsme se možná trošku posunuli k bodu, který zde budeme mít na programu zítra. Já tomu rozumím, vůbec nechci upírat právo opozici se k tomu vyjádřit. Je zjevné, že v otázce stavu legislativní nouze právě u tohoto tisku se zde neshodneme, že jsou zde různé názory. Také je pravdou to, co tady zaznělo – prostě to v případě potřeby rozhodne Ústavní soud. Pojdme se, prosím, posunout dál, abychom rozhodli o tom, zda tedy tady je většina pro to, aby se v tomto režimu ten zákon projednával, a případně se pojdme bavit o návrhu zákona samotném a nějak se k němu postavit, ať už bude, či nebude schválen, ale řekněme tady, že na politickou debatu určitě bude dostatek prostoru v řádu třeba i mnoha hodin zítra. Děkuju pěkně.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já děkuji. S faktickou poznámkou se hlásí pan poslanec Bělíca a po něm s přednostním právem pan předseda Okamura. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Josef Bělíca: Dobrý den. Pane předsedající, dámy a pánové, nebudu dlouhý. Já bych se chtěl jenom zeptat pana ministra, jestli by se mohl zvednout a říct své stanovisko, aby to nemuseli říkat jeho kolegové z koaličních lavic, a mohl nám jasně říct, co si o tom myslí, jestli to protiústavní je, nebo není, jaký je jeho názor. My umíme číst, pane ministře, ale to, co tady zatím předvádíte, opravdu nesvědčí o tom, co říkal pan kolega Nacher, takže poprosím, jestli byste nám mohl k tomu říct vaše stanovisko, a myslíme to vážně. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. S přednostním právem se hlásí pan předseda Okamura. Prosím.

Poslanec Tomio Okamura: Já jsem tady slyšel pana poslance Výborného z vládní KDU-ČSL a vymýšlí si, že tady padají různá stanoviska, jestli je něco proústavní, nebo protiústavní. Jaká různá stanoviska? Od vás, od vašeho ministra jsme přece žádné stanovisko neslyšeli. On řekl, ať si to přečteme. To znamená, že jsme vyzvali ministra pro legislativu, a ten stanovisko neřekl, takže buď neví, nebo nevím co... (Veselost v sále.) A v každém případě, když je to tedy právník, pan Šalomoun – já sice právník nejsem, ale asi by měl vědět, že Sněmovna není zodpovědná vládě, vláda se zodpovídá Sněmovně. Takže mě tady a nikoho z SPD laskavě neúkolujte, že si mám něco přečíst. Já nejsem ani váš koncipient, ani nikdo jiný, a prostě sdělte jednoduše stanovisko. Chovejte se normálně slušně. My jsme vás tady požádali o stanovisko a vy jste arogantní. Proč tady dospělí lidé – nás je 20, dobře, jiné opoziční strany je 72, volily nás dohromady miliony lidí, a proč nás tady úkolujete vy, který nejste zvolený vůbec nikým? Vždyť vy nemáte vůbec mandát od žádného voliče. (Potlesk zejména z řad ANO.)

Takže já bych vás chtěl požádat, vím, že jste tady první den, ale mohli bychom mít snad všichni trochu korektní vztahy, ne? Takže když se vás zeptáme jako vlády – a já si přesně pamatuju na tato slova, která tuším říkal Zbyněk Stanjura, říkal a vytýkal – my jsme byli také opozice v minulém volebním období, vytýkali jsme vládě i my jako opozice – Sněmovna se nezodpovídá vládě, ale vláda se zodpovídá Sněmovně. Přesně ten obrat si tady pamatují, že tady opakovaně padal. A je to správný obrat. To je přece obrat, se kterým určitě souhlasíme. Ale teď by bylo dobré, kdybyste to taky dodržovali vy. To je všechno, protože situace se zase někdy může obrátit a zase budeme chtít ve Sněmovně vzájemně vědět ty informace a mít nějakou slušnou korektní odpověď. O to tady jde.

Takže bych chtěl opravdu požádat pana ministra – a teď to přičítám určité nezkušenosti – aby nebyl arogantní, neúkoloval nás tady, že si máme něco někde přečíst, protože pak to vypadá, že neví. Pak to vypadá, že není kompetentní. A to přece nechcete, pane ministře, takhle vypadat. (Smích v sále.) Proto jsem vás chtěl požádat, zdali byste sem šel a jednoduše to řekl v jedné, dvou větách. A máme to zkraje, můžeme si podat ruce, možná se tady budeme vídat celé čtyři roky, možná ne, ona ta životnost bývá různá. (Smích a potlesk v sále.) Ale o to jsem vás chtěl poprosit.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Vidím přihlášku do diskuse pana ministra. Prosím. Máte slovo.

Ministr pro legislativu ČR Michal Šalomoun: Vážené poslankyně a poslanci, já jsem to nebral jako neúctu k vám, to se omlouvám, pokud to tak vyznělo. Já jsem to vnímal tak, že stejně moje stanovisko je v zásadě známé a v médiích proběhlo. To stanovisko bylo takové, že upozorňovalo vládu na problémové momenty, které tady v zásadě popisujete, nicméně i když

to bylo na vládě diskutováno, tak vláda je kolektivní orgán a padlo rozhodnutí, že i přes ty problémy, i přes riziko toho, že to může být Ústavním soudem, pokud by návrh na zrušení toho zákona přišel, tak i přesto se vláda usnesla, že to jako návrh zákona nebo tedy novelu do Poslanecké sněmovny poslala. Takže taková je situace.

A co bych k tomu řekl – to, co říkal pan předseda Vondráček. Ano, to, že to může vyvolat aktivitu ze strany justice, a to, že je tady jakási říkejme tomu justiční tradice, že by se mohlo případně stát, že by tento návrh byl úspěšný, tak to se holt stát může, ale i přesto si to vláda vyhodnotila tím způsobem, že to udělala tak, jak to udělala. (Potlesk opozičních poslanců.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji, pane ministře. Eviduji faktickou poznámku pana poslance Faltýnka, poté s přednostním právem paní ministryně, paní předsedkyně Schillerová. Prosím.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já bych chtěl ocenit – sice to trvalo dlouho, pane ministře – ale chtěl bych ocenit vaši odpověď férovou a děkuji za ni. Děkuji. (Potlesk poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní tedy s přednostním právem paní předsedkyně Schillerová. Prosím.

Poslankyně Alena Schillerová: Já jsem v podstatě chtěla říct to samé, co můj ctěný kolega pan Faltýnek. Chtěla jsem poděkovat panu ministrovi, vážím si toho, že přišel k mikrofonu a že nám řekl, že na vládě – je to hrdina – měl tento názor. A že ho vláda přehlasovala, to prostě je holý fakt. Děkuji. (Potlesk poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Ještě s přednostním právem pan předseda Okamura. Prosím.

Poslanec Tomio Okamura: No tak když už poděkovali všichni, tak to abych vám poděkoval i já za klub SPD, protože to tak je. To tak prostě je. Vy jste přišel s velice, musím říct, odvážným vyjádřením a my ho politicky vnímáme. Děkuji a těšíme se na spolupráci. (Smích a potlesk opozičních poslanců.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Faktická poznámka pana poslance Patrika Nachera. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji. Tak já využívám toho, že tady vidím Jakuba Michálka, se kterým jsem byl v té televizi. Také bych chtěl nejprve poděkovat panu ministrovi za jeho upřímný pohled a zároveň bych se chtěl svého kolegy Jakuba Michálka, který mě tam přesvědčoval o přidané hodnotě nové pozice ministr pro legislativu, zeptat, kde je ta přidaná hodnota toho nového ministra, když ho neposloucháte, to, co vám říká. (Smích a potlesk opozičních poslanců.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji a vzhledem k tomu, že nikdo další se do rozpravy nehlásí, tak v tom případě končím rozpravu a přistoupíme k hlasování. Přednesu návrh usnesení. Zagonguji, aby se poslanci a poslankyně dostavili na hlasování. A nyní tedy přednesu návrh usnesení a poté eviduji žádost o vaše opětovné přihlášení.

Nejprve tedy přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna konstatuje, že nadále existují podmínky pro projednání vládního návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 201/1997 Sb., o platu a některých dalších náležitostech státních zástupců, a o změně a doplnění zákona č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a v některých dalších organizacích a orgánech, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 117 – zkrácené jednání." Eviduji vaše odhlášení. Já vás tedy všechny odhlásím a požádám vás, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami. Počkám, až se počet ustálí.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro návrh tohoto usnesení? Ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Je to hlasování s pořadovým číslem 31, přihlášeno je 173 poslankyň a poslanců, pro návrh 110, proti 6. Já konstatuji, že s tímto návrhem byl vysloven souhlas.

A já tedy otevírám tento bod, který zní Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 201/1997 Sb., o platu a některých dalších náležitostech státních zástupců, a o změně a doplnění zákona č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a v některých dalších organizacích a orgánech, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 117 – zkrácené jednání. Předložený návrh uvede místopředseda vlády a ministr práce a sociálních věcí Marian Jurečka.

A vás, kolegové a kolegyně, kteří máte potřebu něco diskutovat, požádám, abyste šli diskutovat do předsálí, aby ministr Marian Jurečka mohl v klidu přednést a uvést tento bod. Prosím, pane ministře.

Místopředseda vlády, ministr práce a sociálních věcí ČR Marian Jurečka: Děkuji. Vážený pane předsedající, budu opravdu velmi stručný. Myslím si, že už v předešlé rozpravě v otázce stavu legislativní nouze zazněly některé aspekty návrhu tohoto zákona č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců. Já k tomu řeknu tolik, že vláda se rozhodla s ohledem na ekonomickou a rozpočtovou situaci v České republice a s ohledem na státní rozpočet, jeho vývoj v posledních především dvou letech na extrémní tempo zadlužování státu přistoupit k tomu, že opravdu napříč všemi rozpočtovými kapitolami hledáme úspory výdajů státního rozpočtu. Opravdu hledáme úspory výdajů v jednotkách milionů korun, takže každá částka, kde s ohledem na současnou situaci můžeme snížit výdaje státního rozpočtu, je důležitou.

Tím reaguji také na to, co tady zaznělo v předešlé rozpravě, že snad nějaká částka kolem 50 milionů korun měsíčně, což je průměrná řekněme úspora z hlediska výdajů státního rozpočtu, že je nějaká zanedbatelná a podobně – nikoliv, není tomu tak. (Někteří poslanci ve skupinkách hlučně hovoří.) Přistupujeme k tomu opravdu velmi zodpovědně, tempo zadlužování je nutné zastavit. Proto jsme udělali na sklonku roku 2021 i krok, který nebyl populární a znamenal úsporu v řádu opět jednotek miliard korun na platech ve veřejném sektoru u velké části zaměstnanců veřejného sektoru. A pro to, abychom udělali i ten krok, který znamená nejenom úsporu finančních prostředků, ale i krok, který znamená určitou sounáležitost a solidaritu, tak jsme se rozhodli a přistoupili jsme k tomu, že pro rok 2022 přistoupíme ke snížení platové základny, která vzrostla o 6 % pro měsíc leden u nás, u ústavních činitelů, ale také u soudců a státních zástupců tak, abychom se dokázali vrátit zpátky na platovou základnu úrovně roku 2021. Tímto krokem zhruba za těch 11 měsíců, protože se to bude týkat následně...

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, pane ministře, že vstupuji do vašeho projevu, ale týká se to jak poslanců v pravém rohu sálu, tak poslanců v levém rohu sálu. Jestli chcete diskutovat, jděte do předsálí! Nerušte poslance, kteří poslouchají, kteří poslouchají přednes ministra Mariana Jurečky, a diskutujte v předsálí! Děkuji vám, že to budete respektovat. Prosím, pane ministře.

Místopředseda vlády, ministr práce a sociálních věcí ČR Marian Jurečka: Děkuji, pane předsedající. Tak proto jsme přistoupili k tomu kroku, který znamená zhruba úsporu ve výdajích státního rozpočtu 0,6 miliardy korun na 11 měsíců, a proto je navržena účinnost tak, aby se to dotklo následně potom odměňování od února. Protože jsme v lednu, máme legislativní proces, i když budeme jednat v rámci stavu legislativní nouze, tak není možné už upravit výdaje a odměňování v průběhu ledna 2022.

Tolik stručně shrnutí podstaty tohoto zákona. To znamená, upravujeme platovou základnu pro ústavní činitele, soudce a státní zástupce tak, aby byla ve stejné výši, jako byla v roce 2021. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane ministře. Rozpočtový výbor, jemuž byl vládní návrh zákona přikázán rozhodnutím předsedkyně, jej projednal a přijal usnesení, které vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 117/1.

A nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj rozpočtového výboru poslanec Jiří Havránek a informoval nás o projednání tohoto návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Jiří Havránek: Vážený pane místopředsedo, já vám děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, milí členové vlády, jelikož je to zde moje první vystoupení, ještě vám popřeji úspěšné jednání a úspěšný letošní rok. Co se týče samotného návrhu, který zde projednáváme, vláda jej předložila Sněmovně 5. ledna 2022 a téhož dne byl nám poslancům tento návrh rozeslán jako sněmovní tisk 117.

Co se týče usnesení rozpočtového výboru, který jednal dnes dopoledne a pověřil mne, abych vás zde s ním seznámil, tak já se do něj rovnou pustím:

"Rozpočtový výbor

(I.) navrhuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby se o návrhu zákona konala obecná rozprava;

II. navrhuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby se vedla rozprava podrobná ke všem částem návrhu zákona;

III. navrhuje, aby Poslanecká sněmovna Parlamentu své jednání ukončila nejpozději do 24 hodin dne 11. ledna 2022;

IV. doporučuje Poslanecké sněmovně, aby s vládním návrhem zákona vyslovila souhlas ve znění pozměňovacích návrhů schválených Poslaneckou sněmovnou Parlamentu, a

V. zmocňuje zpravodaje výboru, aby s tímto usnesením seznámil schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu a ve spolupráci s legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny provedl příslušné legislativně technické úpravy."

Já si dovolím ještě říct, že v průběhu jednání rozpočtového výboru byl představen jeden pozměňovací návrh pana kolegy Hrnčíře, který měl za cíl v podstatě prodloužit lhůtu zmrazení platů až do 31. prosince 2025, nicméně tento návrh nebyl přijat. Já vám děkuji v tuto chvíli.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane zpravodaji.

Nyní i na základě doporučení rozpočtového výboru rozhodneme hlasováním, zda povedeme obecnou rozpravu.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro návrh, aby se vedla obecná rozprava v tomto bodu? Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 32, přihlášeno je 171 poslankyň a poslanců, pro návrh 143, proti nikdo. Vyslovili jsme souhlas s tím, že povedeme obecnou rozpravu.

A já tedy otevírám obecnou rozpravu a do té eviduji dvě přihlášky. První je pan poslanec Hrnčíř, poté paní předsedkyně Schillerová, ale předtím se s přednostním právem hlásí pan poslanec Okamura. Prosím.

Poslanec Tomio Okamura: Já mám jenom technickou poznámku, protože já, protože jsem tady vystupoval, tak jsem si odskočil, a jestli byste mohl jenom používat ten gong. A je to i pro celé volební období – protože řada z nás bychom byli neradi, aby nám uteklo hlasování. Tak jenom bych vás poprosil, že je tam ten gong, tak by bylo dobré ho třeba občas zmáčkнуть, abychom se mohli dostavit, a dal nám třeba aspoň těch deset sekund. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Není problém, vždy vás vyzvu k tomu, abyste se jednání účastnili. Současně ale je potřeba, že každý poslanec je zodpovědný za to, aby sledoval jednání Poslanecké sněmovny a hlasování se účastnil. (Část poslanců vlevo se mírně ohrazuje.) Ale není problém na hlasování upozornit.

Nyní tedy poprosím, aby se ujal slova pan poslanec Jan Hrnčíř a připraví se řádně přihlášená paní předsedkyně Alena Schillerová. Jsme v obecné rozpravě. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Hrnčíř: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, děkuji za slovo. Já jsem si tady vyslechl slova pana ministra Jurečky. Souhlasím s tím, že Česká republika je zadlužená, že se zadlužuje rychle, to pravda je. Nemyslím si, že bychom státní rozpočet zachránili tím, že zmrazíme platy ústavních činitelů na 11 měsíců, to si myslím, že opravdu nestačí a bude potřeba těch opatření daleko víc. Samozřejmě, velký problém je i zvyšování cen energií, růst inflace, to znamená, spousta našich domácností má problémy, to znamená, je potřeba skutečně solidárně přistoupit ke snížení platů a domníváme se, že na těch 11 měsíců to prostě nestačí. Proto jsem jménem SPD podal pozměňovací návrh, který platy ústavních činitelů zmrazí do konce roku 2025, to znamená po celé volební období. Tyto ušetřené dejme tomu 2,5 miliardy korun by právě mohly pomoci třeba při řešení růstu energií nebo jako odměna třeba pro zdravotníky a podobně. Takže já se k tomu přihlásím ještě v podrobné rozpravě. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče.

Jen pro pořádek se chci zeptat: Měl jsem zde faktickou poznámku pana poslance Špičáka, tak nevím akorát, jestli se jednalo pouze o to, že... Ne, dobře, děkuji vám.

V tom případně řádně přihlášená paní předsedkyně Schillerová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dovolte, abych obhájila svůj pozměňovací návrh, který je ještě ambicióznější než pozměňovací návrh mého předřečníka. My se vracíme vlastně částečně k tomu návrhu, který předložila bývalá vláda Andreje Babiše a který vlastně dospěl až do Senátu, kde nebyl schválen. To znamená, že navrhuji, aby byla provedena ta platová úprava – nechci to nazývat zmrazení, protože už je to dneska vlastně snížení – ta platová úprava aby byla provedena až do 31. prosince 2026, čili na pět let, tak jak jsme to navrhovali v návrhu, který jsem před chvílí citovala.

Chtěla bych připomenout, že v roce 2021 by došlo také ke zmrazení platů ústavních činitelů, ale bylo to spojeno s tím, že se zmrazilo všechny platy ve veřejném sektoru v souvislosti se zrušením superhrubé mzdy, kdy získali všichni 7 % čistého navíc, a navíc v kombinaci se slevou 3 000 korun jsme se tedy rozhodli platy napříč nezvyšovat a nevyvolalo to... Udělali jsme to včas tak, aby to bylo jasné, od 1. ledna 2021, a žádné problémy to nevyvolalo.

Takže my podpoříme návrh, ať už nakonec projde v jakékoli formě. Myslíme si, že i když projde ve formě, kdy ten dopad – plusový dopad myslím – na veřejné rozpočty bude zanedbatelný, to je ten vládní návrh, ten je úplně zanedbatelný, ale je to i jakýsi symbol, takže chci upozornit, ale pořád pojďme zkusit si ještě hlasovat o návrzích. My podpoříme, pokud neprojde tento pozměňovací návrh, podpoříme i pozměňovací návrh SPD, protože ten je pořád lepší v tuto chvíli než pozměňovací návrh vládní, jak byl předložen. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji, paní ministryně. Zeptám se, jestli se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy? Nevidím. Obecnou rozpravu tedy končím.

Prosím o případná závěrečná slova. Nejsou.

Dovolte tedy, abych otevřel podrobnou rozpravu.

Protože žádné návrhy v obecné rozpravě nezazněly, otevírám tedy obecnou (správně: podrobnou) rozpravu. Připomínám, že pozměňovací a jiné návrhy přednesené v podrobné rozpravě musejí být vždy odůvodněny. O slovo se přihlásili v podrobné rozpravě? Nikdo? (Tabule je náhle prázdná, ačkoli před chvílí tam ještě svítila jména Hrnčíř a Schillerová. Rozruch v sále.) Pardon, takže byl přihlášen pan poslanec Hrnčíř. Prosím ho o vystoupení v podrobné rozpravě.

Poslanec Jan Hrnčíř: Děkuji za slovo, pane předsedající. Zdá se, že mě někdo vymazal z té tabule. Já se tedy hlásím k svému pozměňovacímu návrhu, který jsem tady už uvedl, a je odůvodněn pod sněmovním dokumentem číslo 250. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Další byla přihlášená paní předsedkyně klubu hnutí ANO paní Schillerová. Prosím, máte slovo v podrobné rozpravě.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Nic si z toho nedělejte, pane poslanče Hrnčíři, mě vymazali taky. Já se v podrobné rozpravě hlásím k pozměňovacímu návrhu pod číslem 258. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji pěkně. Hlásí se ještě někdo do podrobné rozpravy, kdo byl ať už vymazán, nebo nevymazán?

K faktické poznámce se hlásí pan kolega Nacher? Není tomu tak. Děkuju.

Neeviduji tedy žádné přihlášky do podrobné rozpravy, podrobnou rozpravu končím.

Znovu se ptám, zda je zájem o závěrečná slova? Není.

Přistoupíme tedy k hlasování o přednesených návrzích. Je potřeba se zeptat pana zpravodaje, zda je dohoda na tom, že můžeme pokračovat v hlasování o pozměňovacích návrzích, to znamená, že můžeme přejít k třetímu čtení, případně zda je zájem a poptávka po tom, jednání přerušit?

Poslanec Jiří Havránek: Pane předsedající, děkuji vám. Věřím, že tohohle rozhodnutí nebudu litovat. Nicméně tím, že zazněly pouze dva pozměňovací návrhy, myslím si, že můžeme pokračovat rovnou do třetího čtení.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Končím tedy druhé čtení tohoto návrhu. Protože podle § 99 odst. 7 zákona o jednacím řádu může ve zkráceném jednání následovat třetí čtení návrhu zákona bezprostředně po čtení druhém, zahajuji třetí čtení předloženého vládního návrhu zákona a očekávám, že zpravodaj rozpočtového výboru, pan poslanec Jiří Havránek bude spolu se mnou sledovat od stolku zpravodajů rozpravu, kterou tímto otevírám.

Hlásí se někdo do rozpravy? Opět nikoho neeviduji. Rozpravu tedy končím.

Znovu se ptám, zda je zájem o závěrečná slova? (Není.)

Návrh na zamítnutí nezazněl, čili budeme hlasovat o pozměňovacích návrzích, případně legislativně technických úpravách, a prosím pana zpravodaje Jiřího Havránka, aby nás seznámil s procedurou.

Poslanec Jiří Havránek: Ještě jednou vám děkuji, pane místopředsedo. Jak jste již zmínil, návrh na zamítnutí zákona nezazněl, stejně tak jsme neobdrželi po kontaktu s legislativou žádné legislativně technické připomínky, a proto si dovolím navrhnout proceduru takovou, že bychom nejprve hlasovali o návrhu paní poslankyně Aleny Schillerové, jehož cílem je prodloužit navrhovanou změnu platů z jednoho roku na pět, tedy do 31. prosince 2026, následně, pokud by nebyl přijat, bychom hlasovali návrh pana poslance Jana Hrnčíře, pokud by byl přijat, tak samozřejmě návrh pana kolegy Hrnčíře je nehlasovatelný, a následně zákon jako celek.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Ptám se, jestli je souhlas s takto navrženou procedurou, případně se někdo hlásí s alternativním návrhem procedury? Pokud tomu tak není, můžeme pokračovat podle navržené procedury. Poprosím znovu pana poslance Havránka, aby přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy, o kterých budeme hlasovat.

Zagonguji, aby z předsálí mohli dorazit poslanci, kteří chtějí hlasovat.

Mezitím si dovolím, než kolegové dorazí, přečíst omluvy. Omlouvá se pan doktor Pavel Staněk z jednání Poslanecké sněmovny ze zdravotních důvodů.

Myslím, že kdo chtěl, tak do sálu dorazil. Poprosím pana zpravodaje pana poslance Jiřího Havránka, aby načítal jednotlivé pozměňovací návrhy, o kterých budeme hlasovat.

Poslanec Jiří Havránek: Jako první tedy budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu paní poslankyně Aleny Schillerové.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Zahajuji hlasování. (Reakce v sále, že ještě stanoviska.) Pardon. Ukončuji hlasování (číslo 33) jako zmatečné. Ptám se na stanovisko pana ministra. (Nesouhlas.) Nesouhlas.

Čili teprve teď zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro návrh? Ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti? Zdržel se?

Hlasování číslo 34, bylo přihlášeno 179, pro hlasovalo 78, proti 91. Návrh byl zamítnut.

Prosím, pane zpravodaji, další návrh.

Poslanec Jiří Havránek: Jelikož návrh byl zamítnut, dalším návrhem je návrh pana kolegy Hrnčíře, který má za cíl prodloužit období zmrazení platů ústavních činitelů do konce roku 2025.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Děkuji. Ptám se na stanovisko pana ministra. (Proti. Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování o tomto pozměňovacím návrhu. Ptám se, kdo je pro? Ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti? Zdržel se?

Hlasování číslo 35, bylo přihlášeno 179 poslanců, pro bylo 79 poslanců, proti 90. I tento pozměňovací návrh byl zamítnut.

Pane zpravodaji, prosím o další návrh.

Poslanec Jiří Havránek: Jelikož jsme se vypořádali se všemi pozměňovacími návrhy, můžeme přistoupit k hlasování o zákonu jako celku.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Děkuju pěkně. O všech návrzích bylo hlasováno. Přistoupíme tedy k hlasování o zákonu jako celku. Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 201/1997 Sb., o platu a některých dalších náležitostech státních zástupců a o změně a doplnění zákona č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a v některých dalších organizacích a orgánech, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 117, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahajuji hlasování a ptám se... (Rozruch v sále.) Pardon, pardon. Ukončuji hlasování. Prohlašuji jej za zmatečné. Ptám se na stanovisko pana předkladatele. (Souhlas.)

Zahajuji tedy hlasování a ptám se, kdo je pro načtené usnesení? Ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti? Zdržel se?

Hlasování číslo 37, bylo přihlášeno 178 poslanců, pro hlasovalo 173, proti žádný. Návrh byl přijat.

Hlásí se s přednostním právem pan předseda Okamura.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, abych to přeložil pro občany, aby tomu každý rozuměl. Takže nová vláda hnutí STAN, ODS, KDU-ČSL, TOP 09 a Pirátů zamítla zamrazení platů politiků na pět let. Následně tato vláda zamítla zamrazení (platů) politiků na čtyři roky a prohlašovali si na cíl zamrazení platů politiků na čtyři roky a následně si sami na sílu prohlašovali zamrazení platů politiků na necelý rok. Takže my jsme to samozřejmě podpořili, protože něco je víc než nic, ale je potřeba si jasně říct, jak si představuje nová vládní koalice změnu, jak si představují ten nový čerstvý vítr.

A teď to dám, krátce řečeno, do kontrastu s tím, že Petr Fiala jako premiér sliboval, že do posledního týdne v prosinci, neboli teď je to čtrnáct dní zpátky, představí plán občanům, že představí plán na vyřešení zdražování energií v České republice. Plán vláda nepředstavila žádný. Žádný systémový plán vláda nepředstavila! To znamená, pro občany plán není, tam není plán žádný, ani pro většinu občanů žádná pomoc ohledně zdražování energií taky není ze strany vlády, ale sama vláda, sami politici vládní si prohlašovali, že místo zamrazení platů na čtyři roky nebo pět let – tady byly dva návrhy – si tady zamrazili platy na několik měsíců.

Ano, i díky hlasům SPD, protože naše pozměňovací návrhy, náš pozměňovací návrh na čtyři roky jste zamítli. Takže to je to, o čem se tady hlasovalo. Já to tady zdůrazňuji, protože jsem viděl v médiích některých takové zavádějící vyjádření vládních politiků, že jsou pro zamrazení platů politiků. No, realita je takhle, kterou tady říkám, aby to bylo jasné, aby to bylo každému zřejmé, co se tady teď prohlasovalo. Je to ostuda vůči lidem, je to plivnutí do tváře lidem, kterým se zdražují energie. Pro ně řešení nemáte, ale sami sosáte plnými doušky.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Děkuji pěkně za vystoupení, nicméně dovoluji mi konstatovat, že jsme ukončili projednávání sněmovního tisku číslo 117. A budeme pokračovat v programu, který máme schválený.

Dalším bodem je

3.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 45/2013 Sb., o obětech trestných činů a o změně některých zákonů (zákon o obětech trestných činů), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony
/sněmovní tisk 86/ – první čtení**

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr spravedlnosti Pavel Blažek. Prosím, ujměte se slova, pane ministře.

Ministr spravedlnosti ČR Pavel Blažek: Dobrý večer, děkuji za slovo. Já jsem slíbil všem předsedům klubů, že budu maximálně stručný, takže řeknu pouze tolik, že tento návrh je jeden z těch návrhů, které tato vláda nestáhla z návrhů předchozí vlády. Je to implementační novela, kdy jedna lhůta už uplynula v květnu loňského roku, druhá nám může uplynout v červnu letošního roku, proto doporučuji, abychom tento návrh pustili do dalších čtení.

A protože by nám zapadlo do evropského předsednictví zrovna dodržení té jedné lhůty, což by znamenalo výpadek určitých informačních systémů až na evropské úrovni, tak si dovoluji navrhnout podle § 91 odst. 2 jednacího řádu zkrácení lhůty na projednání tohoto vládního návrhu zákona ve výborech z 60 dnů na 30 dnů. Tímto je doufám můj slib splněn, že budu stručný, a děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Děkuji pěkně panu ministrovi. Nyní prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro první čtení, paní poslankyně Taťána Malá.

Poslankyně Taťána Malá: Dobrý večer, pane předsedající, děkuji za slovo. Dobrý večer, kolegyně, kolegové, pokusím se být ještě stručnější. Sněmovní tisk číslo 86 vláda schválila na své schůzi 6. prosince 2021 usnesením číslo 1090. Vzhledem k tomu, že se jedná o vládní návrh, proběhlo standardní meziresortní připomínkové řízení. Účinnost je navrhována od 28. 6. 2022. Tolik moje stručná zpravodajská zpráva. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Děkuji pěkně paní zpravodajce. Otevírám obecnou rozpravu a prosím pana ministra, aby ten svůj návrh na zkrácení lhůty načel v rozpravě.

Ministr spravedlnosti ČR Pavel Blažek: Pardon, já jsem se tam zakecal se svou krajankou zpravodajkou. Takže ještě jednou. Načítám ten návrh, že navrhuji, aby podle § 91

odst. 2 jednacího řádu byla zkrácena lhůta pro projednání tohoto vládního návrhu zákona ve výborech z 60 dnů na 30 dnů. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji pěkně. Ptám se, jestli se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy? Pokud tomu tak není, tak obecnou rozpravu končím.

Ptám se, zda je zájem o závěrečná slova? Není tomu tak.

Můžeme tedy přejít k hlasování o předložených přednesených návrzích. Návrh na vrácení předloženého návrhu jsme nezaznamenali, ani zamítnutí, budeme tedy hlasovat o zkrácení. Nyní se tedy budeme zabývat příkázáním výboru k projednání.

Nejprve rozhodneme o příkázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání ústavně-právnímu výboru jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo příkázání jinému výboru jako garančnímu?

Není tomu tak, přistoupíme tedy k hlasování o tom, kdo souhlasí, aby byl předložený návrh přikázán k projednání ústavně-právnímu výboru jako garančnímu výboru.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro návrh? Ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 38, bylo přihlášeno 179 poslanců, pro hlasovalo 158, proti 1. Návrh byl přijat a odhlasovali jsme, že ústavně-právní výbor bude garančním výborem k tomuto návrhu.

Protože organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru, tak se ptám, zda má někdo návrhy na projednání dalšími výbory? Neeviduji, nevidím.

Pak tedy přistoupíme k hlasování o návrhu na zkrácení lhůty k projednání ve výborech z 60 na 30 dnů tak, jak zaznělo v obecné rozpravě ze strany pana ministra Blažka.

Čili zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro návrh? Ať zvedne ruku a stiskne tlačítko. Kdo je proti? Děkuji pěkně.

Hlasování číslo 39, bylo přihlášeno 182 poslanců, pro hlasovalo 167, proti nikdo, zdrželo se 15 poslanců. Návrh byl přijat, a my jsme tedy schválili zkrácení lhůt pro projednání ve výborech z 60 na 30 dnů.

Tím končím čtení tohoto tisku, první čtení tohoto tisku, a měli bychom asi pokračovat, případně se ptám, jestli je dohoda pokračovat. (Hlasy z pléna.) Do devatenácti hodin dalšími body, bezvadné. Čili končím projednání sněmovního tisku 86.

Dalším bodem schváleného programu je

4.

Vládní návrh zákona o panevropském osobním penzijním produktu a o změně souvisejících zákonů (zákon o panevropském osobním penzijním produktu) /sněmovní tisk 61/ – první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr financí Zbyněk Stanjura. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Ministr financí ČR Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, začnu podobně jako před chvílí Pavel Blažek. Sněmovní tisk 61 je vlastně kopie sněmovního tisku 1145 z minulého volebního období. Je to jeden z těch zákonů, který poslala do Sněmovny předchozí vláda. Nenašli jsme žádný důvod, proč bychom ho nemohli projednat. Jak říkal pan místopředseda, jedná se o panevropský osobní penzijní produkt. Jedná se o adaptaci unijní legislativy. Musíme se adaptovat na nařízení

o panevropském osobním penzijním produktu, což je dobrovolný finanční produkt. Rozšiřuje se paleta možností pro ty, kteří se chtějí zabezpečit na penzi.

Protože lhůta na adaptaci uplyne 22. března, je v návrhu zákona uvedena účinnost od 22. března letošního roku. Nepředpokládám žádný velký politický střet, takže pokud to chceme stihnout, musíme zkrátit lhůty, a já potom, až bude otevřena rozprava, načtu návrh na zkrácení lhůty na projednání ve výborech na 10 dnů tak, abychom mohli v následujících týdnech, kdy podle harmonogramu má zasedat Poslanecká sněmovna, absolvovat druhé a třetí čtení tak, aby to Senát stihl projednat ještě do 22. března. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Děkuji pěkně, pane ministře. Prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro první čtení, paní poslankyně Barbora Urbanová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Barbora Urbanová: Vážené kolegyně, milí kolegové, vážený pane předsedající, milá vládo, já jenom doplním pana ministra, že nejde o náhradu či harmonizaci členských penzijních systémů, jde o specifický produkt, který by měl být dostupný ve všech členských státech a přispěl by k vyrovnání nabídky napříč státy EU. Já jsem se zajímala zejména o hospodářský dopad tohoto produktu, takže přestože se očekává zvýšení nákladů na infrastrukturu pro tento produkt, obecně bude prospěšný, protože můžeme konstatovat, že je to další produkt, kterým budeme motivovat občany, aby si odkládali peníze na stáří. Kvituji slova pana ministra, že budeme zkracovat lhůtu pro projednání. A nějakou moji krátkou vložku – já bych kvitovala hlavně, aby se systém do budoucna zpřehlednil. Děkuji moc a zatím se loučím.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Děkuji pěkně. Nyní otevírám obecnou rozpravu, do které se hlásí pan ministr. Pane ministře, máte slovo.

Ministr financí ČR Zbyněk Stanjura: Tak jak jsem avizoval, navrhuji zkrátit lhůtu pro projednání ve výborech z 60 o 50 dnů, tj. na 10 dnů tak, abychom v příštím týdnu, kdy bude zasedat Poslanecká sněmovna, mohli absolvovat druhé čtení.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Děkuji pěkně za přednesený návrh. Ptám se, jestli je tu ještě někdo, kdo se hlásí do obecné rozpravy? Ano, pan kolega Hrnčíř. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Hrnčíř: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené dámy a pánové, já si myslím, že tohle je zase další legislativní plevel, který podporuje akorát federalizaci Evropské unie. Já si myslím, že občané mají díky národní legislativě a možnostem dost možností odkládat své peníze na důchod. Myslím si, že takovýhle plevel opravdu nepotřebujeme. Dávám návrh na zamítnutí. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Děkuji, pane poslanče. Eviduji váš návrh na zamítnutí a ptám se, kdo se další hlásí do obecné rozpravy? Jestli tomu tak není, končím obecnou rozpravu.

Ptám se, zda je zájem o závěrečná slova? Není tomu tak.

V obecné rozpravě jsem zaznamenal návrh na zamítnutí předloženého návrhu. Zagonguji, abych přivolal kolegy z předsálí, protože o tomto návrhu budeme hlasovat.

Čili já si dovolím zahájit hlasování. Kdo je pro návrh přednesený panem poslancem Hrnčířem na zamítnutí předloženého návrhu? Ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 40 bylo přihlášeno 183 poslanců, pro návrh hlasovalo 23 poslanců, proti 137. Návrh byl zamítnut.

A nyní se tedy budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání rozpočtovému výboru jako garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Není tomu tak, přistoupíme tedy k hlasování.

Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání rozpočtovému výboru jako garančnímu výboru? Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro takový návrh? Ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 41 bylo přihlášeno 184 poslanců, pro návrh hlasovalo 174, proti nikdo. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání rozpočtovému výboru jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Má tedy někdo návrh na přikázání dalšímu výboru – výborům k projednání? Není tomu tak.

A budeme tedy hlasovat pouze už o návrhu, který zazněl v obecné rozpravě, a sice ke zkrácení lhůty na projednání ve výborech, a sice z 60 dnů na 10 dnů.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro zkrácení lhůt k projednání ve výboru? Ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 42 bylo přihlášeno 184 poslanců, pro návrh hlasovalo 159, proti 19 poslanců. Návrh byl přijat.

A já tedy konstatuji, že jsme zkrátili lhůtu na projednání ve výborech z 60 na 10 dnů. Tím končím první čtení sněmovního tisku číslo 61 a děkuji jak panu ministrovi, tak paní zpravodajce.

Budeme pokračovat dalším bodem našeho schváleného programu, a to je

5.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 370/2017 Sb., o platebním styku, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 68/ – první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr financí Zbyněk Stanjura. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Ministr financí ČR Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Sněmovní tisk 68 byl vlastně pod jiným číslem předložen Poslanecké sněmovně už v květnu loňského roku, vlastně už předloňského roku – v květnu 2020. Sněmovní tisk byl 863. Mám tady poměrně dlouhé úvodní slovo, nicméně díky času, ve kterém se nacházíme, chci jenom připomenout, že se jedná o směnu měn, kdy může být nabídnuta i jiná měna, než v které se vede platební účet. Mnozí naši občané to znají, když vycestují jako turisté. V České republice je tato služba nabízena především zahraničním návštěvníkům České republiky a je pravda – a ono se to říká tak hezky, že mnohdy jsou ty údaje netransparentní – když to řekneme přesně, jak to je, mnohdy ty kurzy jsou velmi nevýhodné. Na to reagovala Evropská unie svým nařízením a jedná se o adaptaci. Já myslím, že to je správné, že to chrání nejenom ty konkrétní lidi, ale chrání to také pověst České republiky.

Takže já doporučuji propustit do druhého čtení a tady bych chtěl navrhnout buď já, nebo pan zpravodaj, kdybychom zkrátili lhůtu o 30 dnů na 30 dnů na projednávání ve výborech. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji pěkně panu ministrovi. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení, pan poslanec Patrik Nacher. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji za slovo. Vzhledem k tomu času budu mimořádně stručný. My si můžeme ty detaily říct ve třetím čtení. Jak řekl pan ministr, jde zejména tedy o změnu zákona o platebním styku, ale i o navazující změny týkající se živnostenského zákona, zákona o České národní bance či finančním arbitrovi, a týká se to tedy zejména těch platebních služeb, které známe pod zkratkou DCC – dynamic currency conversion, to znamená dynamická směna měn. My si pak k tomu můžeme říct nějaký detail. Jistě i na vás se obrátili občané, kteří využili tento moderní způsob výběru z bankomatu v zahraničí – DCC, což vám nabízí ten bankomat hned jako na prvním místě, a ten kurz je extrémně nevýhodný. Já bych využil této příležitosti a doporučil, aby ti lidé, kterým tam naskočí DCC na bankomatu, tak aby to nevyžívali. Takže je to taková prospěšitelská věc.

Tím bych toho chtěl využít a požádat vás, kolegové, abyste se přihlásili do podvýboru pro ochranu spotřebitele, protože jsou tam zatím tři, jak mě upozornil předseda hospodářského výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji panu poslanci za vystoupení i za lekci z finanční gramotnosti. A otevírám obecnou rozpravu, do které se nikdo nehlásí, neeviduji. Pan zpravodaj se hlásí, prosím.

Poslanec Patrik Nacher: Tak já, jak bylo řečeno, navrhu tedy zkrátit projednávání o 30 dnů na 30 dnů. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Ano. Děkuju pěkně. Ještě někdo se hlásí do obecné rozpravy? Není tomu tak, obecnou rozpravu tedy končím. Ptám se, zda je zájem o případná závěrečná slova? Není tomu tak. Neevidoval jsem návrhy na vrácení ani zamítnutí předloženého návrhu.

Budeme se tedy nyní zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu. Ptám se, jestli navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Není tomu tak.

Přistoupíme tedy k hlasování. Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání rozpočtovému výboru jako garančnímu výboru?

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro návrh? Ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 43 bylo přihlášeno 183 poslanců, pro návrh hlasovalo 168 poslanců, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl přijat, a jako garanční výbor jsme odhlasovali výbor rozpočtový.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh žádnému jinému výboru. Má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru k projednání? Není tomu tak.

Přistoupíme tedy k hlasování o návrzích, které zazněly v obecné rozpravě.

Pan poslanec Nacher navrhl zkrátit lhůtu na projednání návrhu ve výborech o 30 dnů na 30 dnů. Já o tomto návrhu dám nyní hlasovat.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro návrh? Ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 44 bylo přihlášeno 184 poslanců, pro návrh hlasovalo 174, proti nebyl nikdo. Návrh byl přijat a my jsme zkrátili lhůtu projednání tohoto návrhu ve výborech o 30 dnů na 30 dnů.

Tím končím projednání tisku číslo 68 v prvním čtení. A protože zazněla dohoda, že po 19. hodině přerušíme naše dnešní jednání, tak ho přerušuji do zítřejších 9 hodin. Přeji vám hezký zbytek večera. Zítra v 9 hodin ráno se těším na shledanou.

(Jednání skončilo v 19.03 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
12. ledna 2022
Přítomno: 175 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji druhý jednací den 6. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám. Aby byla zaznamenána naše účast, tak vás nejprve všechny odhlásím a poprosím, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami, případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na jednání požádali tito poslanci: Feranec Milan ze zdravotních důvodů, Kott Josef ze zdravotních důvodů, Mašek Jiří ze zdravotních důvodů, Naiclerová Hana ze zdravotních důvodů, Rais Karel do 10.30 hodin taktéž ze zdravotních důvodů, Staněk Pavel ze zdravotních důvodů a Wenzl Milan ze zdravotních důvodů.

Dámy a pánové, já vás požádám o klid, jednání bylo zahájeno, pokud máte něco neodkladného, tak abyste si to šli sdělit do předsálí, a tady už jsme se mohli věnovat bodu, který si určitě zaslouží klidnější atmosféru.

Dnešní jednání totiž zahájíme projednáváním bodu 68, Žádost vlády České republiky o vyslovení důvěry. K programu dnešní schůze nemám nikoho přihlášeného, předpokládám tedy, že se nikdo k pořadu nehlásí. A přistoupíme k bodu

68.

Žádost vlády České republiky o vyslovení důvěry

Předseda vlády Petr Fiala mě dopisem ze dne 7. ledna tohoto roku informoval, že vláda jmenovaná prezidentem republiky dne 17. prosince 2021 je připravena předstoupit před Poslaneckou sněmovnu a požádat ji o vyslovení důvěry. Ústava České republiky předepisuje učinit tak do 30 dnů po jejím jmenování. Programové prohlášení vlády vám bylo doručeno v pátek 7. ledna tohoto roku jako sněmovní dokument 245 a zároveň vám bylo dnes rozdáno na vaše lavice.

Nyní poprosím předsedu vlády pana Petra Fialu, aby se ujal slova. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Petr Fiala: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, dnes je to přesně 102 dní od podzimních parlamentních voleb a až dnes za těmito volbami uděláme symbolickou tečku. Podle naší ústavy, dokumentu, který určil parlamentní charakter naší republiky, předstupuje nově jmenovaná vláda před Poslaneckou sněmovnu, aby ji požádala o důvěru. A pokud tuto důvěru získá, pak teprve se stává plnohodnotnou vládou na další volební období. A teprve tehdy dojde hlas každého, kdo se zúčastnil voleb, svého hlavního naplnění.

A proto jsme se tady dnes sešli, abychom splnili to, co po nás občané žádali v podzimních volbách – změnu vlády v naší zemi. Mám toto shromáždění, tuto budovu, tuto instituci v hluboké úctě a nepovažuji ji ani za zbytečnou nebo přebujelou instituci, ani za žvanírnu. Parlament odráží vůli voličů. Bez parlamentu by nebylo demokracie. Demokratický stát, parlamentní demokracie, to je jediná opravdu osvědčená záruka svobody a prosperity občanů. Nic není samozřejmě dokonalé a žádná lidská činnost není dokonalá, ale nikdo nic lepšího ve správě veřejných věcí dosud nevymyslel a ani nevymyslí.

A právě proto dnes přicházím sem jako předseda vlády s hrдостí i s pokorou zároveň. Naše vládní koalice se poprvé sešla ještě v den voleb a dala tak najevo, že chce okamžitě začít pracovat na tom, aby se věci v naší zemi začaly měnit v lepší. Ten dokument, který vám dnes představujeme, předkládáme, nevznikl tedy přes noc, je to výsledek dlouhé práce, jsou za ním bez nadsázky tisíce hodin práce, nejprve expertů našich jednotlivých stran, kteří připravovali programy pro volby, pak společných koaličních týmů, které se snažily definovat programové průniky, hledat kompromisy, mluvit s klíčovými reprezentanty společnosti, a vytvořili jsme tak dohromady finální vládní program, takový program, který bude správně reagovat na potřeby naší země a potřeby jejích obyvatel.

Ale zároveň je to program realistický, jak pokud jde o splnitelnost cílů, tak i vynaložených finančních a společenských nákladů. Nejsme populisté a nechceme slibovat nic, o čem nejsme přesvědčeni, že jsme to schopni naplnit, a určitě nebudeme slibovat nic, o čem víme, že by to mohlo naší zemi a její ekonomiku dokonce poškodit. Zodpovědná vláda podle našeho názoru nemůže žít ze dne na den. Nemůže hospodařit na dluh. Potřebuje vizi, potřebuje ambici, ale současně musí stát pevně nohama na zemi. Jsem přesvědčen, že právě takové je programové prohlášení naší vlády, o kterém mimo jiné dnes budeme hlasovat.

Náš vládní tým nepřichází sloužit naší zemi a jejím občanům v jednoduchém období. Kombinace nastupující inflace neboli drahoty, energetické krize a epidemie covidu staví naše občany bezesporu před nejsložitější rok od vzniku našeho samostatného státu. Jde o výsledek jak vnějších mezinárodních vlivů, to určitě nepopíráme, tak ale i o neblahý důsledek řady rozhodnutí minulé vlády. My jsme ale připraveni tuto situaci zvládnout a všechny nahromaděné problémy správně řešit.

Zároveň ale chceme, a vlastně i musíme, pracovat na celé řadě dlouhodobých projektů a témat. Musíme, protože světová ekonomika i evropská politika se rychle vyvíjejí a Česká republika na to musí být schopna adekvátně reagovat, aby dokázala obstát v konkurenci jiných zemí a abychom tak mohli našim občanům zajistit dlouhodobě bezpečnou existenci a také lepší životní úroveň. My si už nemůžeme dovolit odsouvat problémy na další volební období, protože pak by mohlo být už pro všechny nenávratně pozdě. A je jedno, zda se to týká důchodové reformy, nebo výstavby jaderných zdrojů. A naopak, když se pustíme do práce hned a dokážeme ji dělat dobře, tak Česká republika bude mít šanci patřit mezi nejvyspělejší země světa.

Dámy a pánové, dostat Českou republiku mezi nejvyspělejší země světa, to je ambice, to je společná ambice všech pěti politických stran, které vytvořily tuto vládní koalici. Programové prohlášení, které vám dnes předkládáme, podle našeho názoru ukazuje, kudy se na tuto cestu, cestu mezi nejvyspělejší země světa, vydat. Prvním krokem na této cestě je, že začneme pojmenovávat a odstraňovat všechny hlavní problémy, které Českou republiku a její občany trápí, a my to opravdu myslíme vážně, když říkáme, že jsme vládou změny pro budoucnost. Chceme totiž lepší budoucnost nejenom pro nás, ale i pro naše děti a vnuky.

Co tedy, dámy a pánové, jako nová vláda chceme, co na této cestě k lepší budoucnosti naší republiky nabízíme? V první řadě chceme stát, který nežije na dluh, protože každý dluh se musí jednou zaplatit. A čím později se zaplatí, tím bude větší a splátky bolestivější. Vedlejším efektem rozhazování vypůjčených peněz státem je pak inflace neboli v důsledku dražota. A s tou se teď naše země a její občané musejí potýkat už od loňského podzimu a podle ekonomů bude trvat i po celý tento rok.

A proto se musíme okamžitě začít chovat rozumně a rozpočtově zodpovědně, a to nejenom ve vztahu k letošnímu státnímu rozpočtu, ale ke všem rozpočtům budoucím. A proto také naše programové prohlášení obsahuje závazek zahrnout principy zákona o pravidlech rozpočtové odpovědnosti do ústavního pořádku České republiky. Chceme upravit výdajové pravidlo, aby nebylo možné zvyšovat vládní výdaje bez ohledu na naše rezervy a bez ohledu na hospodářskou situaci.

Zároveň chceme našim občanům dát jistotu, že stát nebude bezohledně zvyšovat jejich daně. Proto jsme se zavázali, že vytvoříme pravidlo daňové brzdy, které stanoví strop celkového daňového břemene. Jakmile je složená daňová kvóta dosáhne, zvyšování daní bude pak automaticky vyloučené.

Naše vládní plány zahrnují samozřejmě i celou řadu dalších opatření, zejména v oblasti boje proti daňovým únikům a nelegálním daňovým optimalizacím. Celý dokument máte k dispozici a od minulého týdne je také dostupný pro veřejnost i na stránkách Úřadu vlády.

Chtěl bych v této souvislosti zdůraznit, že případná úsporná opatření naší vlády budou maximálně sociálně citlivá a že se nedotknou našich priorit v oblasti vzdělávání, zdravotnictví a sociální péče. Naším cílem je rovněž udržet stávající valorizační mechanismus pro naše důchodce. Jsme totiž přesvědčeni, že šetřit má náš stát v první řadě sám na sobě, nikoliv na svých občanech. Bohužel, český stát je hodně zbytnělý a ve srovnání s tím, kolik nás všechny stojí, je taky málo výkonný. A toho se týká i náš další závazek. Náš další závazek je, že chceme, aby náš stát byl moderní, chytrý, efektivní a úsporný.

Hlavní cestou k tomuto cíli je jednoznačně digitalizace. Adekvátně k tomu můžeme významně ušetřit na úřednicích, jejich kancelářích a celkovém provozu státu, a přitom náš občan dostane daleko rychlejší a taky kvalitnější služby. Naše konkrétní plány v této oblasti jsou velice ambiciózní a týkají se prakticky všech resortů, ať už jde o revizi jednotlivých úřednických agend s cílem redukovat ty nepotřebné a ostatní případně převést na digitální platformu, nebo o zavedení jednotného elektronického tržiště pro nákupy státu, nebo o další rozšíření Czech POINTu, vytvoření mobilní aplikace Portálu občana, spuštění bezplatného Portálu podnikatele, sdílení údajů ze základních registrů, lepší transparence dat a tak dále a tak dále. Chceme důsledně naplnit princip, že tam, kde mohou mezi úřady obíhat data, tam nemá pobíhat občan. Samozřejmě ale myslíme i na seniory, myslíme na občany se speciálními potřebami, pro které zůstane zachována i původní papírová cesta.

Modernizace našeho státu by nám měla přinést nejen úspory, ale také možnost zaměstnat ve státní správě špičkové odborníky a budoucí talenty. Bez nich se státní správa ve 21. století určitě neobejde. Bavíme se zde v určité nadsázce o stavbě nových informačních dálnic, ale České republice bohužel chybí, bohužel stále chybí i ty původní dálnice, dálnice asfaltové a celkově zaostává i naše vlaková doprava. A to všechno je také měřítkem toho, nakolik je náš stát moderní, nakolik je efektivní. Kvalitní dopravní síť je totiž základním předpokladem nejen kvalitního života občanů, ale také základním předpokladem dalšího rozvoje našeho hospodářství. V moderní zemi se prostě potřebujete rychle a s jistotou dostat z jednoho místa na druhé. V moderní zemi potřebujete mít všechny regiony přístupné, dostupné a propojené, a to jak pro lidi, pro občany, tak pro investory. A proto se naše vláda zavazuje, že do konce svého volebního období rozšíří dálniční síť v naší zemi o dalších zhruba 200 kilometrů. Prioritně se zaměříme na pokračování stavby Pražského okruhu, výstavbu dalších úseků dálnice D35 a dostavbu dálnice D1. U nových úseků půjde mimo jiné o další části dálnice D3, o prodloužení dálnic D4, D6, D49 a D55. Zároveň chceme zvyšovat kapacitu vybraných silnic I. třídy a budovat obchvaty měst a obcí, které trpí tranzitní dopravou. Naší další prioritou je také výstavba moderních vysokorychlostních tratí, zejména pak příprava klíčových staveb na tratích Praha–Drážďany, Praha–Brno, Brno–Ostrava a Brno–Vídeň.

U toho, jak podpořit další rozvoj naší ekonomiky, u toho bych ještě rád chvíli zůstal. Budoucnost našeho hospodářství totiž bude v následujících letech více než kdykoliv předtím záviset na tom, jak se náš stát, naše firmy, naši podnikatelé dokážou přizpůsobit novým trendům, zejména v oblasti nových technologií a průmyslových inovací. ČR je proexportně průmyslově zaměřená průmyslová země, ale nesmí být montovnou pro vyspělejší ekonomiky. A zde čelíme dvojímu riziku. Jednak že bychom mohli v mezinárodní konkurenci ztratit svoje výhody a začít zaostávat, a to druhé riziko je, že bychom nezvládli transformaci naší energetiky na nové podmínky a tím ztratili energetickou nezávislost, a tedy i schopnost ovlivňovat ceny pro naše domácnosti a podniky. Tato rizika si velice dobře uvědomujeme, a proto naše vláda chce

maximálně podpořit konkurenceschopnost českého průmyslu, mimo jiné i prostřednictvím podpory investic do inovací a nových technologií. Jinými slovy, budeme chtít, aby vznikaly firmy a projekty s vysokou přidanou hodnotou práce. To je cesta, jak může český průmysl udržet krok se světem a obstát v mezinárodní konkurenci.

Zároveň se ale budeme velmi intenzivně věnovat řešení energetické soběstačnosti České republiky a i tady jsou řešením právě nové technologie a inovace. Budoucnost naší energetiky totiž velmi vidíme – ona jiná cesta není – v kombinaci jaderné energetiky a decentralizovaných obnovitelných zdrojů. To si ale vyžádá soustředěné úsilí vlády na více frontách, na více frontách najednou včetně zahraničí, kde nechceme a nemůžeme ustoupit od záměru uznat v rámci EU jadernou energetiku jako trvalý udržitelný zdroj a zemní plyn jako klíčové transformační pravidlo.

V předloženém programovém prohlášení najdete i další podstatný úkol, který jsme si v oblasti energetiky uložili. Zásadně přispějeme k tomu, aby do roku 2025 na minimálně 100 000 tuzemských střech vznikly nové fotovoltaické elektrárny. Naše vláda chce rovněž splatit dlouhodobý dluh předcházejících vlád a konečně zahájit výstavbu jaderných bloků v našich stávajících jaderných elektrárnách, a to samozřejmě bez účasti Číny a Ruska.

Náš další klíčový závazek se týká podnikatelů. Chceme systematicky podporovat malé a střední firmy, které podle našeho přesvědčení mají tvořit páteř naší ekonomiky. Je jasné, že mnozí z těch aktivních lidí už dávno rezignovali na podporu ze strany českého státu, ale přesto jim chci... naše vláda jim chce slíbit několik věcí. Za prvé méně byrokracie a za druhé více podpory právě pro malé a střední podnikatele. Rovněž jim chci dát naše slovo, že s nástupem této vlády skončí ono nechvalně známé a účelové zaklekávání. To samozřejmě neznamená, že stát rezignuje na svou kontrolní roli, ale budeme na všech úrovních prosazovat, aby kontrolní orgány státu postupovaly rozumně, s ohledem na klienta a s co nejmenší byrokratickou zátěží pro kontrolované subjekty.

Rovněž jim chci dát naše slovo, že s nástupem této vlády skončí ono nechvalně známé a účelové zaklekávání. To samozřejmě neznamená, že stát rezignuje na svou kontrolní roli, ale budeme na všech úrovních prosazovat, aby kontrolní orgány státu postupovaly rozumně, s ohledem na klienta a s co nejmenší byrokratickou zátěží pro kontrolované subjekty. Dámy a pánové, nepůjde to ze dne na den, to neříkám, nepůjde to ze dne na den, ale pevně věřím, že co nejdříve to bude vidět.

Naším dalším záměrem, jak podpořit podnikání a podpořit i celou českou ekonomiku, je otevřít pracovní trh zájemcům o práci z třetích zemí. Podnikatelé po tom už dlouho volají a je to věc, která pomůže vyřešit dlouhodobý nedostatek zaměstnanců v oblasti stavebnictví, služeb, průmyslu a sekundárně to samozřejmě pomůže české ekonomice jako takové.

Podobné principy, které jsem tady teď zmínil, principy podpory státu, chceme zavést i pro naše zemědělce. Budeme účinněji podporovat rodinné farmy a malé, střední, začínající a ekologické zemědělce. Nechceme, aby zemědělské podniky bez ohledu na velikost byly zatíženy zbytečnou či duplicitní administrativou. Zvýšenou pozornost budeme naopak věnovat ochraně zemědělské půdy před degradací, před zábořem. Budeme rovněž podporovat biodiverzitu a zadržování vody v krajině. Významným momentem, který určitě ocení široká veřejnost, bude snaha vlády snížit užívání umělých hnojiv a pesticidů ve prospěch organických hnojiv.

Změny se samozřejmě dotknou i zemědělských dotací, což je v těchto dnech velmi diskutovaná věc. V první řadě dojde k nastavení jasných pravidel tak, jak jsme to slíbili našim voličům před volbami, dojde k podpoře takzvaných prvních hektarů a dotace pro největší zemědělské firmy budou zastropovány. Vlastní čerpání dotací bude také přísně kontrolováno i s ohledem na možné propojování firem.

Rovněž hodláme bojovat s negativními jevy průmyslového zemědělství, ukončíme podporu biopaliv první generace a také bioplynových stanic, které zpracovávají technické plodiny. Obecně tak budeme různými prostředky naplňovat náš další společný cíl: Chceme, aby naše zemědělství bylo šetrné ke krajině a aby naše lesy, půda i vodstvo zvládly co nejlépe změny klimatu.

Zejména voda, kterou jsem zde teď zmínil, tak voda má v našem programovém prohlášení naprosto zásadní roli. Ochranu vody považujeme za prvořadý národní zájem, a proto ještě do konce letošního roku předložíme návrh na zakotvení její ochrany v ústavě. Jsme připraveni z evropských i národních projektů, programů podpořit tisíce konkrétních projektů obnovy mokřadů, tůní, malých vodních nádrží, jakož i péči o cenné biotopy, výsadbu zeleně, zlepšení prostorové a druhové skladby lesů nebo revitalizaci vodních toků. Cílem všech těchto projektů a všech těch vynaložených peněz je udržet, zadržet vodu v krajině a obnovit přirozený vodní režim. To všechno jsou dlouhodobé investice, toho jsme si jasně vědomi, jsou to dlouhodobé investice, jejichž efekt nebude vidět ze dne na den, nebude vidět hned. Ale my věříme, že takovou politiku ocení zejména generace, které přijdou po nás.

A když mluvím o generacích, tak významnou roli v plánech nové vlády hrají naše rodiny. Chceme, aby české rodiny měly kde bydlet, chceme, aby naše děti měly dobré vzdělání – vzdělání, které je pomůže dobře připravit na měnící se moderní svět. Náš program pro oblast bydlení je opravdu velice komplexní, proto tady zmíním jen některá hlavní opatření. Počítáme se zjednodušením stavebního řízení. Počítáme s podporou všech typů bydlení, ať už jde o bydlení vlastnické, nájemní nebo družstevní tak, aby si lidé mohli najít tu nejhodnější formu pro svou konkrétní životní situaci. Chceme zavést daňové úlevy, chceme v této oblasti snížit DPH, připravit nové finanční nástroje včetně garancí státu za úvěry. A v neposlední řadě počítáme i s uvolněním vhodných pozemků, které jsou v držení státu, a jejich převedení obcím, chceme je převést obcím za účelem výstavby bytů a související infrastruktury. Naším cílem je, aby se do konce tohoto volebního období začalo stavět zhruba o 10 000 bytů více, o 10 000 bytů více ročně, než je tomu dosud. To je náš cíl, a je to cíl, jehož naplnění určitě české rodiny jednoznačně potřebují.

Naší další prioritou je pak vzdělávání našich dětí. Pandemie a s ní související on-line výuka nám naplno ukázaly, že obsah našich osnov je často zastaralý a jde příliš do široka, je příliš robustní. Proto jsme se rozhodli, že do konce roku 2023 dokončíme revize rámcových vzdělávacích programů s důrazem na objem, obsah a aktuálnost učiva na základních a středních školách. Zároveň se zaměříme na snížení celkového objemu učiva a podpoříme jeho kvalitu, zejména porozumění probírané látce, upřednostníme kvalitu před kvantitou, tedy před nadbytečným memorováním. Budeme rovněž usilovat o zvětšení prostoru pro týmovou spolupráci, rozvoj kreativity a individuální přístup k žákům. Zvláštní pozornost chceme věnovat rozvoji znalostí a dovedností, které jsou potřebné v každodenním životě. To je také důležitý úkol školy. Bude se to týkat nejenom podpory občanského vzdělávání nebo etické výchovy, ale bude se to také týkat finanční a mediální gramotnosti a kritického myšlení. Jsme si zároveň vědomi, že nový přístup ke vzdělání, úprava rámcových vzdělávacích programů, upřednostňování kvality před kvantitou učiva, že to všechno musí být podpořeno kvalitními pedagogy – pedagogy, kteří své poslání budou vykonávat za důstojných podmínek. Proto pro nás platí jednoznačně náš závazek udržet platy učitelů na úrovni 130 % průměrné měsíční mzdy.

Jak už jsme zmínil, rodina a její stabilita je pro naši vládu zásadní hodnotou. Proto podpoříme i flexibilnější pracovní úvazky rodičům a nabídneme jim lepší možnosti, jak sladit profesní a rodinný život, aby si lidé mohli dovolit věnovat více času dětem, péči o blízké, a neznamenalo to pro ně v každém případě propad životní úrovně.

Rádi bychom v tomto volebním období také splatili obrovský dluh minulých vlád vůči našim spoluobčanům v aktivním věku. Chceme, aby tito lidé, mladší generace, měli jasno, jaký budou mít jedinou důchod, aby měli jistotu, že jejich život bude i ve stáří důstojný. Proto jsme se v tomto programovém prohlášení vlády zavázali, že do konce roku 2023 předložíme

skutečnou důchodovou reformu. Její návrh se bude skládat ze dvou hlavních složek a třetí dobrovolné. Základní složka bude reflektovat požadavky na důstojnost života a finanční možnosti státu, zásluhová složka bude vycházet z odvodů do pojistného systému a počtu vychovaných dětí, a dobrovolná složka bude zřízena ve formě státního nebo veřejnoprávního fondu tak, jak je to obvyklé v zahraničí. Jsme přesvědčeni, že všechna tato opatření, zmínil jsem zde jenom některá, všechna tato opatření ve prospěch našich rodin a jejich jednotlivých členů jsou tou nejlepší investicí do budoucnosti našeho státu.

Dámy a pánové, na závěr bych se rád krátce zastavil u vnějších vztahů, u problematiky zahraniční politiky, Evropské unie a zajištění naší vnější bezpečnosti. Evropské předsednictví, které je před námi ve druhé polovině letošního roku, přinese České republice naprosto unikátní příležitost vrátit našemu státu na mezinárodní úrovni pověst spolehlivého a respektovaného partnera, pověst, kterou jsme si v posledních letech ne úplně ve všech směrech udrželi. Chci zde zdůraznit, že naše vláda je si vědoma své odpovědnosti vůči Evropské unii, Severoatlantické alianci, že vnímáme tyto instituce jako společný prostor, jehož výslednou podobu, názory, postoje můžeme a musíme my, také my – Česká republika – aktivně vytvářet a ovlivňovat. A to je důležité. Podílet se na aktivním vytváření a ovlivňování toho, co se třeba odehrává v Evropské unii.

Chtěl bych tady znovu zopakovat, že chceme, aby Česká republika byla státem, který patří do demokratické Evropy a který ví, že hodnoty svobody a demokracie je třeba aktivně bránit a prosazovat je. V našem zájmu je demokratická, nebyrokratická, spravedlivá a obchodně otevřená Evropská unie s důrazem na dodržování občanských svobod. Evropská unie je živý projekt, to je nám jasné. Je to živý projekt, který se neustále vyvíjí. A my budeme podporovat takovou její formu, která upřednostňuje principy subsidiarity a proporcionality, umožňuje členským státům realizovat svoje zájmy a zajistí také pravomoci členských států tak, aby nevzrůstal demokratický deficit.

Zároveň bych rád zmínil, že do konce roku 2023, a to už se týká zahraniční politiky, předložíme tomuto parlamentu ke schválení zákon sankcionující hrubá porušení lidských práv, který je znám jako takzvaný Magnitského zákon. Jsme přesvědčeni, že půjde o jasný signál toho, co chce naše vláda prosazovat v zahraniční politice, a je to i přihlášení se konkrétním krokem k tomu, co jsme označili jako havlovskou tradici naší zahraniční politiky.

Do této kategorie ale také patří i jiná věc, náš další závazek, který se týká obrany naší země. Všichni sledujeme zhoršující se bezpečnostní situaci, nemůžeme před ní zavírat oči, a třeba aktuální situace na východních hranicích Ukrajiny ukazuje, jak je důležité chránit naši vnější bezpečnost a že na její obranu nelze rezignovat, naopak. A právě proto budeme navyšovat výdaje na obranu naší země v souladu s našimi aliančními závazky tak, aby dosáhly dvou procent hrubého domácího produktu už v rozpočtu na rok 2025. A počítáme i s tím, že tuto úroveň obranných výdajů legislativně zakotvíme jako minimální hranici i pro další rozpočty a další vlády – vlády, které přijdou po nás.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dámy a pánové, mohl bych tady hovořit ještě dlouho a představovat jednotlivé body našeho programu a programového prohlášení. Mohl bych zde mluvit o našich plánech v oblasti zdravotnictví, o tom, jak chceme podpořit českou kulturu, nebo o záměrech v oblasti vnitřní bezpečnosti, justice nebo legislativy. Všechno ale máte pečlivě sepsané, máte to k dispozici na svých stolech, a hlavně už několik dní, zhruba týden, probíhá na všechna předložená témata i celkem bohatá veřejná debata, a to je dobře.

Mým záměrem tady bylo představit vám osobně aspoň ty nejdůležitější úkoly, které si tato nová česká vláda vytyčila na následující čtyři roky. Vím velice dobře, že jde o plány velmi ambiciózní, to nijak netajíme, ale taky víme, že je všechny musíme začít naplňovat, a začít je naplňovat co nejdříve. Naše země si nemůže dovolit žádné další zpoždění, a proto také od samého počátku od nástupu naší vlády volíme politiku otevřenosti. Nechceme a nesmíme a nebudeme občanům lhát a zatajovat problémy, i když to pro nás třeba někdy může být

nepříjemné, a už vůbec se nebudeme tady za čtyři roky tvářit, že jsme si tyto sliby nikdy nedali. Ty sliby, o kterých tady mluvím, to jsou sliby, které bereme vážně, a budeme z nich chtít tady skládat za čtyři roky účty – každý z nás, tak jak tady sedíme. My se totiž opravdu cítíme být vládou změny.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, děkuji vám za vaši pozornost a jménem svým i nové vlády České republiky vás v souladu s ústavou žádám o vyslovení důvěry. (Dlouhý potlesk poslanců pětikoalice.)

Předsdkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji panu premiérovi Petru Fialovi a zahajuji rozpravu, do které se přihlásili s přednostním právem poslanci Andrej Babiš, Alena Schillerová, Tomio Okamura, Radim Fiala a následně zatím 33 poslankyň a poslanců, tak jak můžete vidět na tabuli. Jenom pro vaši informaci, ti, kteří jste se přihlásili písemně už třeba s předstihem, tak jste už zadáni i do systému elektronického, abyste věděli, v jakém pořadí se hlásíte.

Nyní tedy přistoupíme k rozpravě, která je zahájena. Poprosím s přednostním právem předsedu hnutí ANO Andreje Babiše, a než dorazí k pultíku, ještě přečtu jednu omluvu od pana poslance Radka Kotena, který se z dnešního dne omlouvá z důvodů zdravotních. Prosím, máte slovo.

Poslanec Andrej Babiš: Dobrý den všem. Vážená paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, vážený pane premiére, vážená vládo. Děkuji za slovo, ale hned na úvod musím říct, že hnutí ANO nebude hlasovat pro důvěru nové vládě. My skutečně nemůžeme podpořit vládu, která záměrně klame občany, slibuje to, co nikdy nemůže splnit, a místo konkrétních řešení nabízí otřepané fráze a nicneříkající floskule.

Já jsem to programové prohlášení vlády četl několikrát a přiznám se, že ještě nikdy ani naše vlastní programové prohlášení vlády jsem tolikrát nečetl jako to vaše. A my od představitelů pětikoalice stále slyšíme tutéž obehnanou písničku, kterou omílají poslední tři měsíce. Dokola opakují, jak jsme na tom prý špatně, v jak katastrofálním stavu jsou prý naše finance, jak prý máme extrémní zadlužení, jak prý jsme málo dbali o budoucnost naší země. Dokonce před časem padla taková absurdita, že se snažíme dělat všechno pro to, abychom vám předali zemi v co nejhorším stavu. Co to vypovídá o myšlenkových pochodech autorky, ať každý posoudí sám. Ale jen pro připomenutí. My jsme tu pandemii řešili ještě čtyři hodiny před tím, než jsem panu premiérovi Fialovi předal klíče od Strakovy akademie 17. prosince 2021.

Nová vláda každým svým výrokem potvrzuje, že pokračuje v předvolební kampani. Dál si jede svého Antibabiše, dál překrucuje skutečný stav věcí. Dámy a pánové, pokud to nevíte, tak už je tři měsíce po volbách. Lidé nejsou zvědaví na vaše výmluvy, stížnosti a vykrucování. Lidé čekají, že konečně začnete makat, předložíte konkrétní návrhy a začnete plnit to, co jste jim před volbami naslibovali. A že toho bylo! Slíbili jste, že lidem nesáhnete na platy ani na důchody a že nebudete zvyšovat daně. Slíbili jste zvyšovat daňové slevy na poplatníka, zvednout hranici pro platbu DPH a snížit sociální pojištění pro zaměstnavatele. To je dobrá zpráva pro zaměstnavatele a určitě můžete počítat s našimi hlasy. Jen bych vám chtěl připomenout, že to rozpočet bude ročně stát 35 miliard korun, a navíc sociální pojištění představuje zdroj pro důchody.

Ale to vy určitě víte, stejně jako víte, že EET přineslo do kasy 33 miliard korun navíc a kontrolní hlášení rok co rok 10 miliard. Hlavně že se v programovém prohlášení zavazujete, že snížíte rozsah šedé ekonomiky, ale děláte pravý opak. Možná pan ministr financí by se měl podívat, jaký byl VAT gap v roce 2013. VAT gap je to, co nám ukradli na DPH, hlavně v pohonných hmotách. Vzpomeňme si na lehké topné oleje. A kolik byl VAT gap v roce 2013? No, 19 %. A 2016? 11,9. To jsou stovky miliard, které se tady rozkrádaly neplacením spotřební

daně a DPH na pohonné hmoty, a kontrolní hlášení přineslo 10 miliard. A já nevím, jak vy to chcete změnit. To jsou ty karusely, které my jsme zničili. Ano, my jsme je zničili.

Slíbili jste zkrotit inflaci, zdražování a vysoké ceny energií. A také jste před volbami slibovali, že ušetříte rok co rok 100 miliard. To dnes už také neplatí. Naslibovali jste lidem hory doly, i když jste věděli, že to nikdy nemůžete splnit, proto zřejmě pan premiér Fiala varoval před spasiteli a populisty... Musím říct, že takovou sebekritiku jsem od pana premiéra nečekal. Vy zkrátka cítíte, že vám teče do bot, že si vytváříte alibi, abyste ospravedlnili, proč své voliče zase a jako vždy v minulosti podrazíte a zapomenete na své předvolební sliby. To je důvod, proč pan premiér Fiala ve svém novoročním projevu lidem tvrdil, že rok 2022 bude jedním z nejsložitějších a nejtěžších od vzniku samostatné České republiky. Jako to je vážně míněno? To pan premiér nemá k dispozici fakta, nebo si je záměrně vymýšlí, nebo uznává, že jeho tým na řízení země prostě nemá? Nebo si snad nevěří?

Jestli někdo zažil složité období, tak to byla naše vláda. Poslední dva roky jsme neřešili v podstatě nic jiného než covid. Sháněli jsme vakcíny po celém světě, stejně jako oxygenátory na Novém Zélandu, postele od LINETu, řešili strategie očkování, nakupovali monoklonální koktejly i nové léky proti covidu. Za poslední dva roky jsme sedmkrát museli řešit rozpočet, abychom dali lidem peníze a udrželi zaměstnanost. A pak jste přišli vy – a vy jste nám celé období covidu jenom házeli klacky pod nohy a zneužívali jste to politicky jako jediná opozice v celé Evropě, nikdo to nedělal – a vy jste přišli a kritizovali jste nás, že jsme dali lidem, firmám, ale i krajům, městům a obcím málo peněz. A teď nás kritizujete za deficit a dluh, protože jsme jim podle vás dali moc. Takže s vámi si fakt člověk nevybere, vždycky je všechno špatně. Teď máte na starosti pandemii vy, a když vidím ten zmatek, co zatím předvádíte, jen se mi potvrzuje, jak jste šli do vlády nepřipravení.

Naštěstí nemusíte řešit covid od nuly a počty hospitalizovaných stále klesají díky opatřením, které přijala ještě naše vláda. Máte dostatek vakcín, máte dostatek monoklonálních látek, máte dostatek léků, máte – a já se k tomu dostanu, protože pan ministr Rakušan se ptal paní Vildumetzové, co my jsme udělali, tak o tom budu mluvit tady dlouze – co jsme udělali? No, vy máte 499 očkovačích center, které jsme my vytvořili, a z toho 167 bez registrace. A kolik jsme podali vakcín? 16 088 000, takže ptát se, co jsme udělali, je skutečně směšné. Ano, vypadá to, že máme štěstí, a já jsem rád za to, že omikron – zatím každý o něm mluví – není zabiják. Počty hospitalizovaných klesají a je to dobře. Ale vy říkáte: Ano, omikron přichází. A co jste udělali? No, zrušili jste DPH. My jsme jej odpustili, DPH na roušky a respirátory 21 % – prostě jste to zrušili. Aby to bylo dražší? To nechápu.

Takže ohledně té situace. Skutečně upřímně vám i naší zemi přeji, abyste nemuseli řešit takové krizové situace, jako bylo tornádo na jižní Moravě, přívalové deště, evakuace našich lidí z Afghánistánu a plno dalších věcí. Takže mluvit o tom, pane premiére, prostřednictvím paní předsedající, že to bude nejsložitější a nejtěžší – já doufám, že ne. Já myslím, že i lidi si to myslí, že to tak nebude. Česká republika zažívá jedno z nejlepších období své historie – a k tomu se ještě dostanu.

Naštěstí jsme za vás spoustu projektů připravili, takže nemusíte vymýšlet nic. Stačí, když budete realizovat naše projekty a vyčerpáte těch téměř 1 000 miliard, co jsme zařídili z evropských fondů, a téměř 1 000 miliard z Modernizačního fondu. Už jenom tento rok tam nateče od začátku 66 miliard. A my jsme přece tady lidem chtěli dát tyhle peníze a zaplatit za ně obnovitelné zdroje. To je ta položka 1 500 korun, které jsme zdědili ze solárního tunelu za vašich časů. Takže jediné, co se od vás očekává, že to budete čerpat. Vy už nebudete jednat o penězích. Za období naší první vlády jednal pan Nečas a my jsme to vyčerpali. A od vás se čeká jenom, že to vyčerpáte.

Takže znovu opakuji, Česká republika zažívá nejlepší období od svého vzniku. Na to jsou jasné statistiky a čísla, a to jak z Česka, tak i zahraničí. Když nejste schopni skutečný stav věci přiznat a překrucujete fakta, jak se vám to hodí, tak vám je rád sdělím.

Začnu financemi. Můžete stokrát opakovat ty své lži o rozvrácených financích, ale čísla mluví jasně. Česká republika je šestou nejméně zadluženou zemí Evropské unie. Ano, vážení občané, šestou nejméně zadluženou zemí Evropské unie, a to i navzdory dvěma strašlivým rokům s covidem. Ano, my jsme se zadlužili kvůli covidu. Dluh vůči HDP je 43,5 %. A to je stále méně než dluh, který nám zanechala Nečasova vláda, ve které seděl pan premiér Fiala, který nás opakovaně kritizuje za dnešní zadlužení. Před covidem jsme měli dluh vůči HDP – my jsme ho dokonce snížili na 29 %. Já jsem ho jako ministr financí snižoval a paní Schillerová v tom pokračovala. To jen pro osvěžení paměti.

Mimochodem, nynější dluh opticky umožnilo i to, že obce a kraje se doslova topí v penězích. Mají rekordní přebytky v hospodaření. Ano, my jsme i celý covid zaplatili samosprávě i testy, odměny v sociálních službách, v záchrance a tak dále. Takže kolik měly na kontech obce a města? 313 miliard a kraje 71,5 miliardy! Praha dokonce sedí na 90 miliardách a pravděpodobně pod vedením pana Hříba se chystá otevřít vlastní banku, když není schopná investovat. To není možný, kolik mají peněz, a stále víc a víc! Ale na co to mají, když neinvestují? Takže když tady mluvíte o katastrofální situaci kvůli dluhu, tak se, jak říká váš ministr financí, vraťte laskavě nohama na zem vy! Rakousko má dluh 87,2 %, Německo 73,1, Francie 117,4. Průměr zadlužení vůči HDP v Evropské unii je 94,4 a v eurozóně dokonce 102,4. A my máme, opakuji, 43,5 %, ano? 43,5 je méně než 44,4 – to bylo 2013. Takže znovu opakuji, že ten dluh je menší. Takže já vás prosím, už to neříkejte. Máme na to i tabulku tady (Ukazuje.), ale tu všichni znají, ukazovali jsme ji stokrát.

Paní Schillerová předložila jasný plán konsolidace našich financí po covidu. Udělala to do roku 2024 a ta predikce je – fiskální predikce s plánovanými úsporami v roce 2024 – 49 % a fiskální predikce – autonomní vývoj – 51,3 %. To znamená, že není žádná obava o naše finance. Vy jste stále strašili, ano, strašili jste naše důchodce, že nebude na důchod a podobné nesmysly. Není to pravda. Máme zdravé veřejné finance a opakovaně nám to potvrzují renomované mezinárodní ratingové agentury. Naposledy v prosinci Fitch na hodnotě AA-, stejně jako má Británie. Máme stejně zdravé finance.

Zatímco ostatní mnohem zadluženější země se z krize snaží postupně a v klidu proinvestovat, jak jsme to plánovali i my, tak vy se z krize zase chcete dostat drastickými škrty! Copak jste se nepoučili z toho, jak Nečas s Kalouskem vystrašili lidi, sebrali jim peníze a zbytečně zadřeli celou ekonomiku na roky dopředu? Evidentně ne! I když jste své plány, že z našeho návrhu letošního rozpočtu škrtnete 125 miliard, už upravili a teď mluvíte o 80 miliardách, přitom vaši vlastní ministři mluví o tom, že ušetří maximálně jednotky miliard. Ale já bych rád viděl ty jednotky! Dejte nám to do detailu, do koruny, ukažte nám!

My vám budeme fandit, když šetříte. My jsme se snažili – ano, můžeme se bavit o zákonech o státní službě, jaká je tam rezerva, kolik se dá zredukovat, fajn! V tom vás určitě podpoříme! Ale vy dobře víte, že těch 80 miliard je naprosto nereálných. Vy to dobře víte a lžete dál. Ano, můžete samozřejmě sesekat slevy na jízdě pro seniory a studenty, které jsem prosadil. A to byla taky vlajková loď pro nás, protože důchodci zkrátka si to zaslouží. A můžeme se samozřejmě o tom bavit. Ale to budou jen drobné. Bez toho, aniž byste sahalí lidem na platy a důchody, zastavili výstavbu dálnic a silnic nebo osekali rozpočet armády, tedy přesně to, co jste slibovali, že neuděláte, těch 80 miliard úspor prostě nedáte. Nechápu, proč jste neřekli: Jo, my jsme si mysleli, neměli jsme informace, teďka to vidíme, sorry, omlouváme se. Ale vy stále o tom mluvíte dál, přitom dobře víte, že to není pravda.

Stejně je to s inflací! Nedokážete zkrotit inflaci, kterou jste přišli mně a občanům jste lhali o Babišově drahotě. A mimochodem, když už jsme u té inflace, která je tedy teď asi už vaše, nebo nevím ještě stále, jestli je Babišova, tak pojďme se o tom bavit! Dneska vyšla statistika za prosinec, já jsem ji ještě nečetl, ale vezměme si statistiku za listopad. A víte, jaká byla inflace v listopadu? Navýšení v porovnání s říjnem o 0,2. Proč? No proto, že jsme měli minusovou inflaci u elektřiny 16,2 %. A proč? No protože paní ministryně Schillerová zrušila DPH 21 % a ti lidé to vidí na fakturách za listopad i za prosinec. A zemní plyn? Minus 11,5 %.

Takže díky tomu, že jsme zrušili DPH na elektřinu, zemní plyn, je minusová inflace za říjen. Takže já se teďka jenom ptám, jak vy tedy zařídíte tu inflaci? Máte nového ministra zahraničí – mladý, perspektivní politik, tak měl by zaletět za ropným kartelem. Ať zaletí za šejky a řekne jim: Tak hele, koukej, teďka vyjednám tu ropu! Nebo říkal, že bude mluvit s Lavrovem. Nevím, jestli už má mobil, já vám ho můžu sehnat někde, u Orbána například. (Smích mezi poslanci ANO.) A co bude dělat s tím plynem vlastně? Takže – ne, já nemám ten mobil. (V reakci na hlas z pléna.) Samozřejmě jsou to nesmysly. Ano, Viktor Orbán si koupil zemní plyn přímo z Ruska, na patnáct let, protože má svůj RWE a Transgas. My ho už nemáme, vy jste totiž všechno prodali. Všechno jste prodali! I ten ČEZ jste zprivatizovali! Kdyby tam nebyli minoritáři, tak jsme už dávno mohli lidem pomoci velice konkrétně. Takže všechno je to globální inflace! Zemní plyn, ropa. Víte, kolik například v říjnu, jaký tam byl nárůst pohonných hmot? 32,8 %. Natural stál 37 korun. No a proč? No protože zkrátka ropu dovážíme. Tak to je ta globální inflace, tak proč jste o ní mluvili, že za to můžeme my, když to není pravda? A my jsme efektivně proti ní bojovali.

Samozřejmě, velký vliv mají emisní povolenky a ty se staly předmětem spekulantů. Já jsem to opakovaně kritizoval na Evropské radě a opakovaně jsme vyzývali ostatní země, aby se změnila ta směrnice, aby MiFID směrnice, která je nesmyslná, byla jenom pro ty, kteří to nakupují. A já budu držet palce a určitě samozřejmě jako opozice podpoříme pana premiéra Fialu, aby v tom pokračoval, aby hledal spojence. No a pojďme si tedy říct, a pan premiér to taky řekl ve svém projevu, že jsme měli způsobit inflaci tím, že jsme dali peníze lidem. Úplně neuvěřitelné! Úplně neuvěřitelné. Takže já jen říkám, že pokud skutečně vaše vláda bude škrtat, tak v kombinaci s teoretiky z České národní banky, kteří ničí tuhle ekonomiku a ničí lidi, to je úplná katastrofa! Takže co je to ta inflace? No tak, inflace je co? Ceny rostou. Proč? No, když je něčeho málo, ne? Čeho? Tak se pane premiére, prosím vás, prostřednictvím paní předsedající, podívejte například na potraviny, co tam rostlo a nerostlo. Co tam rostlo nejvíc? No zelenina. A proč? Protože jste po revoluci řekli, že si všechno dovezeme. A kolik máme dneska soběstačnost v zelenině? 30 %! Jak přišel covid a celá jižní Evropa moc nepracovala, tak samozřejmě tam vyletěly ceny zeleniny o 4,2 %. My jsme byli kdysi bramborářská velmoc. No, už nejsme. Všechno jste zničili, brambory 8,1. Takže se dívejme na to, ovoce jenom 1,6. Takže na to stačí selský rozum, abych pochopil, že inflace způsobená tím, že jsme dali peníze lidem, je nesmysl. Protože úspory domácností meziročně stouply o 547 miliard! Za dva roky! Víte, kolik mají úspory lidí? 3 353 miliard! Takže občané si dneska hravě koupí státní dluh, když budou chtít.

Když jsem byl v Japonsku a ptal jsem se ministra financí, kterému je devadesát let, jestli se nebojí zadlužení 250 % vůči HDP, on řekl: Ne, Japonci mají dost peněz a rádi si ten dluh koupí. Skvělý produkt paní Schillerové, dluhopisy, ne? (Ukazuje dluhopis.) Tohle je dluhopis Zdeňka Šikla. To je můj kámoš, důchodce z Ostravy, stále mi nadává, že v Polsku jsou levné potraviny, u nás drahé. Ale říkám, že máme největší koncentraci řetězců, tak ať se obrátí někam jinam. On si koupil ten dluhopis za 100 000 a dostane teď 6 %, super! A co říká pan ministr financí? Že mu to vezme! Jaký má být cíl? Cíl má být takový, aby si lidi koupili státní dluh, protože oni tomu věří. A postupně dneska, kolik vlastní občané České republiky našeho státního dluhu? Za 80 miliard, a to je skvělé, to už je přes 3 %. A to je ta správná strategie.

Takže ta inflace, vrátím se k tomu. Čeho je tedy málo? Kde je ta inflace? Byty, no jasně že byty. Pan premiér tady mluvil o tom – já jsem to nepochopil v tom vašem programovém prohlášení vlády, že vy jste původně říkali před volbami, že budete stavět 40 000 bytů ročně, teď je to nějakých 10 000 nad něco, je to absolutně nepochopitelné. Ano, bytů je málo a ceny stoupají. Takže když je něčeho málo, tak je inflace! Je to logické. A ty nesmysly, co vykládají teoretici z České národní banky – jediná banka v Evropě, na světě, která navyšuje stále úroky! Navyšuje! Peklo! Co je tohle? Přichází hypoteční zoufání. Sazby rostou. Víte, kolik vzali naši občané minulý rok hypoték? 430 miliard, a to je skvělý. Skvělý! A teď přichází ČNB, Rusnokova dražota, a všechno jim zničí. Budou muset platit hypotéky, a kolik? 1,5 milionu lidí

má hypotéky v hodnotě 1 577 miliard. Minulý rok vzali lidi 430 miliard hypotéku. A proč by si je nemohli vzít? Ale teď, kolik budou platit těch procent? Samozřejmě nemá každý fix. Takže to jsou věci, které jsou nenormální.

Evropská centrální banka má nulovou sazbu. Nulovou, takže jejich občané platí nula, firmy platí nula, občané platí nula, ano? A komu to tedy dělá prospěch? No samozřejmě bankám. Ony na tom vydělají, naše banky. Zdraží úvěry a lidem hypotéky.

No a k těm bytům, samozřejmě co vy uděláte? My jsme tady bojovali za stavební zákon a vy ho zablokujete. My chceme stavět. My vás podpoříme, stavme! Na kterém místě jsme? Někde 157. nebo nevím. Strašné. Takže tohle je ta inflace.

Pane premiére, prosím vás, doufám, že jsem se to snažil vysvětlit. Ve vaší vládě je jenom jeden ekonom, tady pan ministr Síkela, absolvent zahraničního obchodu jako já, akorát o třináct let později. Takže snad to vašim kolegům pan Síkela vysvětlí, pokud to nepochopili. Takže to není naše inflace.

A co my můžeme udělat proti inflaci? Prosím vás, proč jste tedy nezrušili DPH lidem v lednu jako my? V lednu skočí ceny energií o 21 % kvůli vám. Kvůli vám! Proč jim to nechcete dát? Proč? Já to nechápu. Takže centrální banka, katastrofa. Jediná – ani FED nezvýšil sazby, ani britská Bank of England, nikdo, jediné ČNB, která papouškuje teoretické nesmysly stále dokola. Že to má efekt? Že je silná koruna? No jasně, takže exportéři – welcome, budete méně inkasovat. A náš domácí průmysl, kterému konkurují zahraniční dodavatelé s pevnou korunou, tak to je druhá rána do kolena. Takže tak to je, naše slavná ČNB, samozřejmě nezávislá. Ale nicméně si dovoluji to komentovat, protože samozřejmě ty svazy průmyslu a nevím, kdo všechno, ty mlčí. Nevíme proč, ale asi tušíme. Takže tolik je to s tou inflací.

Česká národní banka jako jediná centrální banka v Evropské unii penalizuje vlastní občany i ekonomiku, hraje bankám a myslí si, že zvyšování úrokových sazeb někomu pomůže. No jasně, bankám. ČNB zasadí ránu naší ekonomice a našim občanům, bohužel je to tak, ale evidentně nová vláda to moc nekomentuje.

Takže já bych vás chtěl poprosit, abyste skutečně ještě znovu zvážili návrhy na podporu našich občanů z hlediska elektřiny a plynu, abyste zrušili tu DPH. To je skutečně jediné řešení, jak lidem pomoci překonat energetickou krizi, ne ty vaše výmysly, jimiž jediné zahltnete úřady práce a budete lidi tam nutit chodit s čepicí v ruce, aby vyplnili nějaký ponižující formulář. Vidím totiž problém zejména v rodinách, které zatím na sociální dávky neměly nárok, protože zvládaly situaci jen tak tak. Teď ale na bydlení nebudou mít peníze, přitom ale stále budou mít relativně vysoké příjmy, takže na dávky stejně nedosáhnou. A to ani nemluvím o tom, že například matka samoživitelka, která má zaměstnání a někdy i dvě a zároveň pečuje o děti, si bude muset vzít dovolenou, jít čekat na úřad práce, snažit se ve složitém systému zorientovat, vše dokládat, a pak stejně bude mít smůlu. Úřady práce už takhle nestíhají. A jsem zvědavý, jak to budou stíhat, až se počet žadatelů zvýší. Jednoduše řečeno, vláda počká, až rodiny spadnou do chudoby, a pak teprve jim nabídne v uvozovkách pomoc. Smysl by ale dávalo pomáhat tak, aby lidé z nižší střední třídy do chudoby vůbec nespadli. Tímto směrem ale nepodnikáte vůbec nic. Takže se kvůli vám lidem už tento měsíc skokově zvýší ceny elektřiny a plynu o 21 % jen proto, že nedokážete skousnout, že odpuštění DPH vymyslela naše vláda.

A vy zkrátka nám nepřiznáte vůbec nic. Nikdy! Když jsme otvírali D1, tak já jsem řekl, že první dva úseky začal stavět pan ministr dopravy Stanjura, ale vy jste nám nikdy nic nepřiznali. Neuvěřitelné! To je ta objektivita.

V minulosti samozřejmě jste řešili energie. Z toho vznikl akorát solární tunel za 1 000 miliard, který nás dodnes stojí 27 miliard ročně. Tak nevím, jestli to není ta položka z těch 80 miliard, kterou říkáte, že zkrátka zvládnete a škrtnete. V tom se totiž my zásadně lišíme.

My jsme peníze investovali vždy do lidí, tradiční strany vždy do svých kmotrů, lobbistů, poradců, a hlavně do sebe. Náš dluh vznikl proto, že dorazila pandemie a že jsme se rozhodli

udržet ekonomiku v chodu, nenechat lidi bez práce a občanům, firmám, krajům, městům a obcím dát peníze. Celkem jsme naše podniky, živnostníky a zaměstnance podpořili v rámci proticovidových programů 552,7 miliardy korun. Díky našim krokům úspory domácností stouply od října 2019 do října 2021 o 547 miliard. Když se zvýšily úspory domácností, jak mohly udělat tu inflaci? Vždyť to je nesmysl, panebože. Různí experti to opakují, kteří jsou samozřejmě jenom teoretici. A celkově jsou ty úspory, to už jsem říkal, 3 323 miliard.

A vy jste hned zrušili ty dluhopisy. A za co vás kritizoval dokonce i největší symbol polistopadové korupce, zakladatel toho béčka ODS? Všichni vědí, kam šel náš dluh: do lidí, do krajů, měst a obcí. Ale nikdo neví, kam mizely peníze, kvůli kterým jste zadlužovali vy Českou republiku. Do lidí jsme investovali celé čtyři roky naší vlády, ať už snižováním daní, nebo zvyšováním platů. Od roku 2017 jsme snížili daně o 476,6 miliardy a zrušení superhrubé mzdy zvýšilo všem zaměstnancům čistý výdělek o 7 %. Uhájili jsme 15% sazbu daně z příjmu pro OSVČ. Naše hnutí celou dobu, co je ve vládě, snižuje daně. Do snížené sazby DPH 10 % jsme postupně převedli léky, dětskou výživu, knihy, točené pivo, nealko, dodávky tepla, vodné, stočné, hromadnou dopravu, stravovací služby, kadeřníky, opraváře i domácí péči.

Plnili jsme slib, že průměrný důchod bude 15 000. Konkrétně byl loni 15 351 korun měsíčně. A my jsme měli v programu 20 000. Vy v programovém prohlášení vlády vlastně nemáte žádné číslo. Vy tam nic nemáte, to jediné je 130 % pro učitele, průměrně, jinak tam není žádné číslo, nic, žádné termíny. To je tak nekonkrétní, neuvěřitelné! Tak si to porovnejte s naším. Přitom v roce 2017 byla průměrná penze 11 745 korun. Lidem nad 85 let jsme přidali 1 000 korun navíc měsíčně. V prosinci 2020 každý senior dostal jednorázový příspěvek 5 000 korun kvůli pandemii. A od 1. ledna 2023 se důchod seniorům zvýší o 500 korun za každé vychované dítě. Tak já jsem zvědav, jak s tím naložíte. Začátkem roku průměrný důchod vzroste na 16 271 korun a v červnu proběhne další valorizace o 700 korun, takže průměrná penze tak bude skoro 17 000 měsíčně, což je pojistka proti inflaci pro důchodce. Takže to je zákon, kde kvůli inflaci, nebo díky inflaci, důchodci dostanou v červnu nebo červenci dalších 700 korun měsíčně. Takže já doufám, že to těm důchodcům neseberete, stejně jako jste to vzali zaměstnancům.

Přidávali jsme i ostatním skupinám, které jste vy, když jste byli u moci, systematicky ignorovali. Po dvanácti letech jsme zvýšili rodičovský příspěvek z 220 000 na 300 000. My jsme měli v programu 400 000, vy tam nemáte nic. Pro samoživitelky jsme schválili náhradní výživné. Pěstounům jsme zvýšili odměny a prosadili zrušení kojeneckých ústavů. Zvedli jsme příspěvek na péči ve třetí kategorii z 9 900 korun na 13 900 korun měsíčně a ve čtvrté kategorii z 13 200 na 19 200 korun měsíčně.

A dbali jsme na to, aby rostly platy. V roce 2017 byla průměrná mzda 29 504 korun a na konci roku 2021 byla 37 043 korun. Minimální mzda v roce 2017 byla 11 000 korun a od ledna jsme zvýšili na 16 200. V programovém prohlášení vlády mluvíte o nějakém vzorci, že se to na něco naváže. Tak já napjatě čekám, jak to vyřešíte.

Učitelé v roce 2021 brali v průměru 45 342 korun hrubého měsíčně – přesně, jak jsme slíbili. V roce 2013 po vašich vládách byl plat učitelů 26 111 korun hrubého měsíčně a vy jste, pane premiére, prostřednictvím paní předsedající, jako ministr školství za rok a půl navýšil učitelům platy o závratných 122 korun, my o 20 000. Nepedagogové dostávali v průměru 25 000 hrubého, v roce 2013 to bylo dokonce jen 15 180. Průměrný služební plat u vojáků loni vzrostl na 40 451 korun. Policisté a hasiči brali průměrně přes 50 000, zdravotní sestry 58 200 a pracovníci sociálních služeb 35 880 korun.

U HDP na hlavu v paritě kupní síly – a teď poslouchejte, vážení občané, když tedy někdo tvrdí, že jsme na tom špatně, protože to samozřejmě není pravda – v paritě kupní síly jsme tak loni se dostali na 94 % průměru Evropské unie. Předběhli jsme Portugalsko, Španělsko i Itálii. A v České republice je i po dvou letech pandemie míra ohrožení příjmovou chudobou jedna z nejnižších v Evropské unii.

A co vy jste udělali jako první věc? No, normálně jste lidem vzali peníze. A jak to sliboval pan premiér Fiala před volbami? Pro mě – říkal – pro mě je důležité, abychom šetřili na státu, jeho provozu, a ne na lidech. Sliby – chyby. Stačil měsíc a už jste porušili první slib a další budou kvapem následovat. Hygienikům, nepedagogickým pracovníkům a úředníkům jste platy rovnou zmrazili a peníze pro vojáky, policisty a hasiče jste osekali do takové míry, že to v žádném případě nepokryje inflaci. A učitelům, o kterých tvrdíte, že jsou vaší prioritou, jste dali navíc směšná 2 %. Reálně ale jejich příjmy klesnou minimálně o čtyři. Přitom jde mnohdy o procesy, které otevřely celou pandemii.

Jenom zdravotníkům jste nemohli sáhnout na peníze, protože těch 6 %, kterými se teď chlubíte, prosadila naše vláda do úhradové vyhlášky. Stačil měsíc ve funkci a lidem snižujete životní úroveň a ušetřili jste tím útokem na platy lidí všehovšudy 5 miliard nebo čtyři a půl, přitom byly v návrhu našeho rozpočtu. Není pravda, jak říká ministr, že tam nebyly. Bylo tam 13 miliard na ty platy a vy jste jim je vzali.

Ale samozřejmě, když jde o vaše kapsy, dokážete být neobyčejně štedří. Když jsem navrhl zmrazení platů politiků, tak to vaši senátoři smetli, protože to byl prý populismus a nebylo to prý důstojné. Teď, když už jste zjistili, že to lidem vadí, slíbili jste zmrazit platy na rok, a senátoři najednou převedli veletoč, že to teď prý podpoří. Než to ale stačíte schválit, nebo už jste to včera schválili na rok a my jsme to chtěli na pět, protože si myslíme, že příjmy poslanců jsou skutečně nadstandardní, tak ty platy i tak stejně od února vzrostly o 6 %. A i kdybyste to stihli, tak jste navrhli zmrazit i platy soudců, takže počítáte patrně s tím, že to napadnou a Ústavní soud jako v minulosti celé zmrazení platů zruší. Takže vy budete z obliga, protože přece jste chtěli naoko zmrazit platy. A včera to tady pan ministr, šéf Legislativní rady vlády vlastně řekl na mikrofon, že on to nedoporučoval a že to sice neřekl, ale může to tak dopadnout. Takže vy budete z obliga, protože jste chtěli naoko zmrazit platy, ale já myslím, že lidé vám to nespoknou. A za to pokrytectví byste mohli dostat Nobelovu cenu. To zmrazení není vůbec míněné vážně.

Když ale potřebujete najít fleky pro pět hladových koaličních krků, není problém. Vytvořili jste si osmnáctičlennou vládu včetně tří naprosto zbytečných ministrů bez portfeje a jejich drahých aparátů. Je vás tolik – a to nechci tady opakovat Nachera, že ano, pan ministr sedí v druhé lavici, ale to už všichni slyšeli – že tolik ministrů jsme snad ještě nikdy neměli.

My jsme na Úřadu vlády počet míst pracně zredukovali, 267 míst na Úřadu vlády jsme zredukovali, to je 33 %. Vy jste na Strakovku přijali 74 lidí navíc, to státní kasu přijde na platech na dalších 43 milionů ročně. Obnovujete praxi politických náměstků pro zasloužilé straníky, a hlavně pro vykroužkované Piráty s platem 2 miliony ročně. Ve Sněmovně jste ustanovili rekordní počet místopředsedů včetně jednoho pro Piráty, kteří mají všehovšudy čtyři poslance, ale SPD, kteří jich mají pětkrát tolik, jste jejich kandidáta zablokovali, jako praví nefalšování demokraté.

A Pirátům, kteří mají pomalu víc funkcí než křesel ve Sněmovně, jste pak v rozporu se zákonem umožnili vytvořit vlastní poslanecký klub, aby dostali víc peněz a výhod. Za ten necelý měsíc, co jste se ani neohřáli ve funkci, vám už spadla maska. Přitom jste měli plno řečí, jak budete změna k lepšímu. Začali jste provádět politické čistky, aniž byste měli důvěru Sněmovny. Pan Jurečka jako zaskakující ministr zemědělství odvolal ředitele Lesů České republiky, paní Černochová odvolala šéfa Vojenských lesů. Včera myslím, anebo kdy, odvolal pan, to už nevím, který ministr, protože to všechno asi dozoruje pan Jurečka, šéfa výstaviště v Českých Budějovicích. A samozřejmě pan Válek přispěchal s trafikou pro hlavní symbol korupce polistopadového kartelu v historii České republiky. No a samozřejmě korunu všemu nasadil pan Rakušan, který, aniž by byl vůbec ministrem, na tajné schůzce donutil policejního prezidenta k rezignaci. Tím předčil i takové nechvalně proslulé legendy ve zneužívání funkcí, jako byl Chovanec a Langer. Ono těch utajovaných schůzek na povrch postupně prosakuje víc a to je asi nový styl našeho nového pana ministra vnitra.

Arogantní reakce pana Rakušana na podivné financování STAN mluví sama za sebe. Na konto hnutí STAN chodí stovky tisíc korun ze ztrátových českých firem vlastněných z kyperského daňového ráje neprůhlednou majetkovou strukturou, které jsou pravděpodobně napojené na hlavního kmotra hnutí STAN, jeho místopředsedu a solárního barona Michalika, ale v tom pan Rakušan problém nevidí. Má to české IČO, tak je to v pohodě, říká pan Rakušan.

Ani se nedivím, že stůj co stůj se chtěl stát ministrem vnitra a došlápnout si na policejního prezidenta. Co kdyby tu levárnu nějaký policista chtěl vyšetřovat? Takže STAN si (vzal?) peníze neznámého původu a bylo by možná dobré, aby, když tedy tu kyperskou firmu vlastní manželka pana Michalika, aby ukázala, kde zdanila ty peníze. Já jsem jako jediný politik tady ukázal daňové přiznání od roku 1996 do 2016, za dvacet let, když mě vyhazoval Sobotka z vlády. Takže STAN si peníze neznámého původu nechal posílat z daňového ráje přes nastrčené ztrátové české firmy, které dělají bílé koně, a pere tyto peníze na svém transparentním účtu.

A co naše náměstí, Milion chviliek? No, nikdo nic, ani zkorumpovaná neziskovka Transparency International raději mlčí, protože asi chce dostat ty dotace od ministerstva vnitra, jak to dostávali v minulosti. No a samozřejmě pan Rakušan útočí na nás a o jeho aroganci by se dal napsat asi román. Ale mohl by napsat román pan Bartoš, protože po jeho zádech se STAN svou podpásovou kroužkovací kampaní vyšplhal do Sněmovny. Ale abych nebyl nespravedlivý, když přišlo na lámání chleba, Piráti velmi rychle zapomněli na své principy. Třeba pan Bartoš dlouhodobě kritizoval kumulaci funkcí, takže je teď ministrem i poslancem zároveň. Vidíte, my jsme boj za klouzavý mandát mysleli vážně a podpořili ho, ale z vaší strany to byl zase jen podvod na voliče.

No a teď pan Farský podvede 15 479 voličů, kteří ho zakroužkovali, aby je zastupoval ve Sněmovně, a zmizí si na půl roku studovat do Ameriky a psát práci o tom, jak za 25 let Českou republiku připravit o poslední zbytek suverenity. Tak to je skutečně záslužná práce. Mandátu se nevzdá, nechal si platit, ale svůj plat prý bude posílat neziskovkám. Takže nevím, za jakou práci, ale údajně bude létat z Oregonu do Prahy. To možná proplatí Sněmovna.

Každým dnem a každým svým činem lidem dokazujete, že tu nejste kvůli nim, ale hlavně kvůli sobě a svým zájmům. Třeba loni poslanec za STAN Pávek prolobboval po schůzkách s panem Michalíkem, aby nepřiměřený výnos provozovatelů fotovoltaických elektráren citelně vzrostl. A dnes pan Pávek tvrdí, že se s Michalíkem sešel, aby ho jen o zákonu informoval. Prý vůbec nevěděl, že jedná se solárním baronem. Tak to je fakt směšné, vrchol arogance.

Zato mě a naši vládu mentorujete, že jsme málo dbali o budoucnost naší země a našich občanů? To by mě tedy zajímalo, v čem, protože já vidím pravý opak. My jsme vytvořili Národní investiční plán až do roku 2050, kde jsme zmapovali 20 000 projektových záměrů v celkové hodnotě 8 000 miliard, ze kterých můžete čerpat.

Takže těch 200 kilometrů dálnic – a mimochodem, my jsme měli v programu 269 kilometrů – tak ty máte připravené. Panu ministru Kupkovi stačí, když to zrealizuje, jak jsme to připravili. 200 kilometrů obchvatů, silnic prvních tříd, obchvatů měst a obcí, které se zprovozní v následujících čtyřech letech, které jste zahrnuli – a to je super – do svého vládního programového prohlášení, budete otevírat jenom proto, že jsme za vás veškerou práci odvedli my. My jsme na to našli peníze, my jsme prosadili projekty, my jsme začali stavět. Je to naše dědictví, vám to vlivem náhody spadlo do klína.

Když jste byli u moci, tak kolik jste zahájili nových kilometrů dálnic? V roce 2011 – nula, rok 2012 – nula, rok 2013 – 800 metrů, rok 2014 – nula kilometrů. Museli jsme po vás nastartovat celou výstavbu a to trvá roky. Přesto jsme v letech 2018 až 2021 otevřeli 292,3 kilometru dálnic a silnic první třídy, z toho 105,8 kilometru nových dálnic na zelené louce, 89,1 kilometru silnic prvních tříd a 97,4 kilometru zbrusu nové D1.

Rozestavěno je aktuálně 217,5 kilometru nových dálnic a silnic první třídy. Naplno se už rozjely projekty a práce na D4 mezi Příbramí a Pískem, pokračují práce na D3, D35, D6, D7, D55. Dnes stavíme dálnice o více než polovinu levněji než za zlaté éry ODS se zázračně zbohatlým Řebíčkem, kdy kilometr přišel státní kasu na 342 milionů. Za nás kilometr stavíme za 152 milionů. Ale alespoň doufám a jsem rád, že si nový ministr nemusel kupovat post, jako to bylo za vlády největšího darebáka, který se bohužel stal premiérem České republiky. A já myslím, že pan poslanec Bendl by o tom mohl dlouze vyprávět.

A to ani nemluvíme o železnici, kde jsme zrychlili spoje a modernizovali tratě. Díky tomu se zkrátila jízdní doba mezi Prahou a Plzní na 74 minut. V roce 2023, kdy skončí modernizace trati z Prahy do Českých Budějovic, bude trvat cesta mezi oběma městy 90 minut. Také jsme zrekonstruovali v průměru 70 nádražních budov ročně. Od roku 2016 jsme na to vyčlenili projekty za 10 miliard. Opravami prošly například budovy v Sokolově, Českém Krumlově, Hanušovicích, Havířově, Příbramí, Břeclavi nebo nádraží po trase Posázavského pacifiku. Nyní se opravují památkově chráněné budovy v Plzni, Českých Budějovicích, Pardubicích, Fantova budova Hlavního nádraží v Praze. Připravuje se rekonstrukce krásné památkové budovy teplického nádraží.

Zrekonstruovali jsme i spoustu kulturních památek – bohužel v programovém prohlášení vlády je toho strašně málo – jako pražskou Státní operu a Národní muzeum. To jsme otvírali na sté výročí vzniku Československa. Začali jsme s obnovou pražské Invalidovny. Doufám, že ty projekty budou pokračovat. Staví se zahrada Strakovy akademie, která, doufám, bude sloužit i občanům, secesní lázně naproti Úřadu vlády, Libušín na Pustevnách, hrad Karlštejn, Kunětická hora, Císařské lázně v Karlových Varech.

Pět let jsme připravovali projekt výstavby Muzea totality v Uherském Hradišti, které tento týden pan premiér Fiala navštívil. Jsem rád, že tomu projektu vyslovil podporu. Je to připraveno, jsou tam peníze a jsem rád, že se v tom bude pokračovat. Ještě, pane premiére, prostřednictvím paní předsedající, je skvělý projekt Petrkov. To je také projekt, který by ministr kultury podle mého názoru měl dokončit a měl by v něm pokračovat, jak jsme ho započali.

Loni šlo více než 3 miliardy korun na nová sportoviště, což je tolik, kolik šlo na celý sport v roce 2013. V roce 2021 šlo do sportu například na podporu mládežnických klubů nebo rozvoj sportovní infrastruktury v malých obcích rekordních 11,8 miliardy. Ty peníze tam mohly jít proto, že jsme vymetli černé duše, zavedli transparentní financování. Nevím, proč někdo mluví o agentuře, že nefunguje. Odstříhli jsme různé kmotry a lobbisty, kteří potají rozdělovali peníze v baru Intercontinental nebo v bytě na Senovážném náměstí. Tyto lobbisty jsme také vyhodili z Ministerstva obrany a Ministerstva zdravotnictví.

Takže ty Šnajdry a Dalíky, kteří se chystají na návrat – my jsme jim to nedovolili. Bez těchto různých pijavic jsme konečně mohli zmodernizovat armádu i naše nemocnice. Tak jsme vojákům mohli pořídit francouzská děla, izraelské protiletadlové komplety, nové pistole a útočné pušky od české Zbrojovky, americké víceúčelové vrtulníky, izraelské radiolokátory, dva letouny CASA, přenosné izraelské protiletadlové raketové komplety, kolová obrněná vozidla i terénní automobily.

Ministerstvo obrany uzavřelo skoro 42 000 transparentních smluv za 150 miliard. Ve srovnání s rokem 2013 stoupl rozpočet armády o 100 %. Splnili jsme slib navýšit rozpočet na 1,4 % HDP a vydláždili cestu k dosažení závazku 2 % procenta HDP, i když jsem k tomu skeptický, že se vám to v roce 2025 podaří vzhledem k tomu, že tehdy má být HDP skoro 7 300 miliard, tak by armáda měla mít rozpočet skoro 150 miliard. Vy uvádíte 140, 150, z dnešních 91 miliard. Já skutečně paní ministryni budu držet palce, i když si myslím, že to není reálné. Ale věřím tomu, že paní ministryně Černochová díky své energii přesvědčí a převálcuje ministra financí, aby splnil ten slib a v roce 2025 armáda dostane 2 % procenta z HDP. Máte absolutně naši podporu.

Pokud jde o zdravotnictví, po vás zůstala takové korupce, že v roce 2013 k tomu Evropská komise vydala zvláštní zprávu, jmenuje se to Health Corruption Report. Dokonce tam pana Šnajdra nepřímou jmenovala, tak byl slavný. Takže pevně doufám, že nebudete zase privatizovat nemocnice, jak to bylo v minulosti ve Středočeském kraji, v Lounech a dalších místech. My jsme české zdravotnictví podpořili obrovskými částkami a nastartovali nevídané investice, protože naši lékaři, kteří patří ke světové špičce, si to zkrátka zaslouží, a hlavně naši občané. Naše zdravotnictví bylo pro nás vždy prioritou, stejně jako to, aby bylo bezplatné a dostupné pro všechny. Jestli tomu tak zůstane i za vaší vlády, mám silné pochybnosti. Pan nový ministr Válek už hned v prvním rozhovoru říkal, že čekat v ordinaci nebo čekárně šest hodin je normální a vlastně chodit k doktorovi je jako si kupovat lístek na Barcelonu, no zkrátka, že lepší péči budou mít bohatí. Ale my nechceme tady mít zdravotnictví pro bohaté a pro ty ostatní. My chceme mít zdravotnictví pro všechny.

Já bych chtěl hlavně panu premiérovi říct, prostřednictvím paní předsedající, že nechť tam pana ministra Válka nechá, protože takového chaota nemusíte ani komentovat. Ten odvede naši práci sám od sebe. Když vydá opatření, které druhý den zruší, tak se nejdřív vymluví na úředníky, a o pár dnů později o panu Polícarovi a paní Svrčinové zase mluví jako o světcích. Ve školách a podnicích rozhodne používat antigenní testy, které omikron ani nedetekují, přitom jste slibovali ty nejlepší. Ale ty testy my jsme nakoupili do konce února, jenom vy jste teď změnili frekvenci testování. Na slib, že do hospody budou moci chodit i lidé s testem, už dávno zapomněl, stejně jako na uznávání protilátek. Má po ruce čtyři pět variant postupu a zaručeně vybere vždycky tu nejhorší. Zaměstnavatelům uloží povinnost nahlásit zaměstnance, který se odmítne testovat. S panem Rakušanem chtějí zavést pracovní karanténu. Režim pracovní karantény znamená, že místo do karantény domů do ní půjde zaměstnanec do práce, mimo jiné úředníci na úradech práce, kterým jste zmrazili platy, nebo pracovníci v sociálních službách a nemocnicích. Tak nevím, jestli by nebylo lepší celkově tu karanténu rovnou zrušit.

Ale ono je toho ještě víc. Pan ministr Válek odpověděl na dotaz, co dělat s lidmi, kteří se odmítnou testovat. On říká, že zaměstnanec, který se odmítne testovat, může například pracovat na vrátnici ministerstva u zadního vchodu, kde se pouštějí auta, kde se nemusí testovat, a v podobných typech provozu. Takže, vážení zaměstnanci, pokud se nechcete testovat, hlase se u zadního vchodu Ministerstva zdravotnictví. (Pobavení v sále.) Adresa je Palackého 375/4, Praha 2. A to nejlepší na konec. Víte, jak pan ministr Válek vysvětluje, že mu lidé, a dokonce už ani novináři nerozumí? To může být proto, že jsem z Brna a používám hantec. (Smích z řad ANO.) Takže možná by bylo dobré, aby pan ministr kromě tlumočnicka do znakové řeči měl vedle sebe i tlumočnicka do češtiny.

Takže na jednu stranu s panem premiérem Fialou soucítím, protože je na něm vidět, jak těžko skrývá svoje utrpení, když stojí na tiskovce vedle pana Válka. Já chápu, vy jste pětiakolice, já kdybych měl takového ministra, tak ho vyrazím rovnou po tiskovce. Pan premiér trpí, protože pan Válek něco vysvětluje a nikdo mu nerozumí. Takže takový ministr pro nás je skutečně k nezaplacení a já myslím, že se těšíme na spolupráci. Samozřejmě jste zjistili, že je něco jiného být v opozici a udělovat knížecí rady a být v tom. Ale my jsme vám všechno připravili, my jsme vám všechno připravili!

A minule jsem zaznamenal, že pan premiér říkal, že tam byli nějací zaměstnanci, kteří tam něco pochybili, a vlastně že oni za to můžou. Ale já bych chtěl jenom říct, že to jsou zaměstnanci, které tam ještě dával pan ministr Heger za TOP 09, například šéfka legislativního odboru je za TOP 09 a pan Polícar tam přišel za pana Němečka, takže jsou to státní zaměstnanci pod státní službou, a je zajímavé, že samozřejmě... co byste si bez nich počali.

Takže zdravotnictví. Za nás jsme systematicky navyšovali objem peněz, z 322 miliard v roce 2017 na více než 550 miliard korun v roce 2021, celkem 228 miliard. Nikdy zdravotnictví nemělo tolik peněz, nikdy. Z evropských fondů jsme pro zdravotnictví vyjednali 50 miliard. Nečasova vláda vyjednala pro období 2014/2020 jenom 8 miliard. Z národních zdrojů jsme investovali přes 16,5 miliardy korun do modernizace a rekonstrukce nemocnic

a dalších 5,5 miliardy korun do přístrojů. Díky programu React-EU dostane naše zdravotnictví dalších 20 miliard na pořízení nejmodernějších přístrojů. Schválili jsme a zahájili jsme realizaci dvanácti strategických investic ve výši 12 miliard korun, které budou realizovány do roku 2027. Proto díky nám na přelomu let 2023 a 2024 budete otvírat úplně nový pavilon v IKEMu – transplantace – za miliardu. Ano, naši lékaři, kteří dělají transplantace, jsou nejlepší v Evropě. Vídeň, Berlín, Praha – nejlepší transplantace v IKEMu.

A já pevně doufám, že nezastavíte výstavbu porodnice v Bohunicích, to je v Brně. Většina vlády je z Moravy, máte střet zájmů, ale já to podporuji. Když mi primář říkal, že dvacet let tam někdo chodil a že není ta nová porodnice, tak my jsme s paní Schillerovou to prosadili. Dělá se projekt. Takže prosím, podpořte to a dokončete to. Apolinář, aby i Pražáci něco měli, nový, skvělý projekt. Zeptejte se pana profesora Pařízka, kolik tam rodilo premiérů, tedy jejich manželek. (Pobavení.) Já jsem tam nerodil, moje děti a vnučky se narodily v Neratovicích. A kdo jim všechno, všechno nasliboval? A je tam skvělý projekt, takže chci poprosit pana ministra, prostřednictvím paní předsedající, aby tyhle projekty dokončili, protože jsou skvělé.

Díky nám se postaví nejmodernější centrum prevence v Masarykově onkologickém ústavu, a zase v Brně, ale to nevadí. Je to jediná onkologická nemocnice u nás, skvělá, Zluťák, perfektní, skvělí lidé. A já jsem bojoval a já jsem projednával s předsedkyní Evropské komise paní Ursulou von der Leyen. My jsme udělali národní boj proti rakovině, národní boj. Program, ano. A já říkám, že by si onkologickou nemocnici, špičkovou na světě, by si zasloužila nejen Morava, ale i Čechy se sídlem v Praze. Takže by bylo dobré, abyste tento projekt zrealizovali, a peníze, které jsem já osobně vyjednával, jste vynaložili transparentně a nepoztráceli těch 14,5 miliardy vyčleněných na boj proti rakovině někde po cestě.

Toto je, pane ministře, ten prospekt (Ukazuje.), u zrodu kterého jsem já stál, prostřednictvím paní předsedající. Vy jste před volbami tady křičel, že to je kampaň, ale znovu opakuji: Nevím, jak dlouho potrvá dnes tato Sněmovna, ale každých dvacet minut v Čechách zemře člověk na rakovinu, a rakovina je svinstvo. Na rakovinu není vakcína. Naši lékaři mají skvělou léčbu, ale lidé musí chodit na prevenci a to se musí propagovat. Vy jste zakázali ten prospekt. Já chápu, tady je Adam Vojtěch... (Listuje v prospektu.) Já jsem se strčil až na konec. Ale úřad, který dohlíží na financování stran, potvrdil, že to nebyla žádná kampaň, nebyla. Ale je to naše dílo. Vy to normálně v tom programovém prohlášení vlády ignorujete, vy tam máte jedno slovíčko o onkologii, přitom je to obrovský problém. V roce 2035 bude u nás umírat víc lidí na rakovinu než na ischemické choroby. Dneska je to 48 000 na ischemické choroby a 27 000 na rakovinu. A tak je to i v Evropě, jednal jsem o tom s komisařkou. Takže prosím vás, přestaňte už tomu bránit, dejte to lidem k dispozici, nechte to ty pojišťovny, dejte si toho Babiše s Vojtěchem pryč, strčte si tam vaši fotku, mně je to jedno. Já jsem to dělal pro lidi! Aby si to lidi přečetli, to jsou skvělé... Tady jsou naši nejlepší onkologové, nejlepší. Asi devatenáct jich je. Takže bych byl rád... volby skončily, vyhráli jste, nebudu komentovat jak, takže rakovina. Vůbec to tam nemáte v programovém prohlášení vlády. A lidí na rakovinu máme kolem sebe tolik, stále to řeším, stále, aby chodili na prevenci, protože toto žádná vakcína nezachrání. A je to strašně důležité.

Pokračuji zdravotnictvím. Zavedli jsme nová transparentní pravidla pro veřejné zakázky, prosadili sdružené nákupy nemocnic a oddlužili řadu z nich, zastavili jsme odchod našich lékařů a sestřiček do zahraničí za lepším a navýšili kapacity lékařských fakult, aby bylo dost doktorů i do budoucna. Mě zaujalo ve vašem programovém prohlášení vlády, že vy tam budete motivovat naše doktory, že se vrátí domů. Tak já nevím, jak to máte vymyšleno, ale já vás v tom budu podporovat, protože když byl covid a řešili jsme naše pendlery, tak kdyby byli zůstali doma, tak Mnichov, Drážďany a Vídeň se můžou klouzat. Bez našich lékařů by v nemocnicích neudělali vůbec nic. Ale to je zajímavý projekt, a pokud to bude mít smysl, proč ne.

Od ledna mají pacienti mnohem lepší přístup k inovativním lékům, například na cystickou fibrózu, svalovou dystrofii nebo různé hematoonkologické diagnózy. Prosadili jsme 90 % úhrady léčebného konopí, rozšířili jsme i počet hrazených pomůcek, například o druhý

mechanický vozík. Pro zaměstnance jsme vybojovali zrušení karenční doby na první tři dny nemoci. Celé tři roky jsme se zaměřili na prevenci rakoviny – to už jsem říkal. Vypracovali jsme národní plán boje proti rakovině, iniciovali vznik Českého onkologického institutu v Praze a vydali jsme tu brožuru, kterou jsem tady ukazoval.

Udělalí jsme velký pokrok v digitalizaci. Zavedli jsme eRecept a od března začne fungovat ePoukaz na zdravotnické pomůcky. To jsou konkrétní věci, co dnes a denně pomáhají lidem, to není dvoumiliardový tunel IZIP, jak jste dělali digitalizaci vy před námi. Nebyl to jen eRecept, kvůli pandemii vznikla Chytrá karanténa, eRouška, Tečka, čTečka i eNeschopenka. Rozšířili jsme datové schránky, zavedli jsme elektronická podání daní, prosadili jsme elektronickou dálniční známku. Z hodnocení OSN týkající se digitalizace veřejné správy jsme tam poskočili z 53. místa v roce 2013 na loňské 39. místo.

Mohl bych ještě pokračovat dlouho, ale zkrátím to. Investovali jsme nejen do našich lidí, dopravní infrastruktury a zdravotnictví, ale i do naší krajiny a přírody. Vyměnili jsme sto tisíc kotlů, po programech jako Dešťovka nebo Nová zelená úsporám se jen zaprášilo. Nastartovali jsme největší výsadbu lesů v historii naší země po kůrovcové kalamitě, kterou nám zanechal pan Jurečka, který jako ministr do toho nedal ani korunu. Zatímco naše vláda na to vynaložila 17 miliard. Od roku 2017 se vysadilo 640 milionů stromů, zalesnili jsme 124 tisíc hektarů, dvojnásobek Národního parku Šumava. Zároveň jsme připravili útlum těžby uhlí i tendr na další blok v Dukovanech, abychom měli dost elektřiny a plnili naše cíle ohledně snižování emisí.

Mimochodem, emise, kůrovec, jádro, to mi připomíná Green Deal, o kterém taky soustavně nemluvíte pravdu. Tak abychom si to už konečně jednou ujasnili, i když vy samozřejmě jste to už slyšeli. Green Deal je politický závazek, nic se nepodepisovalo. Teď bude následovat třináct různých směrnic a tam se ukáže, jakým způsobem vy budete bojovat. A já můžu říct, že my jsme vyjednali za ČR skvělou pozici. Za prvé jsme vyjednali, že můžeme dostat až 1 000 miliard korun do Modernizačního fondu, ve kterém můžeme čerpat. A už jsme mohli pomoci lidem z těch peněz, ale vy to nechcete. To jsou peníze na zelenou transformaci, to je prosím nad rámec sedmiletého rozpočtu, díky němuž Česko dostane 978 miliard, z toho 42 miliard jsem vybojoval svojí urputností navíc.

Za druhé, společně jsme dva roky bojovali s Francií a společně prosadili jádro a zemní plyn jako nízkoemisní zdroje. Takže to není teď, to trvalo dva roky, že si můžeme zvolit vlastní energetický mix. A to nejdůležitější, my de facto v rámci Green Dealu nemáme žádný závazek. ČR nemá nikde napsané, co má udělat. My jsme s Polskem vybojovali to, že průměrný závazek všech členských států je 55 %, takže pokud my se dostaneme na 47 % a tam nám započtou toho kůrovce, tak bez kůrovce by to bylo 42 %. Takže to je ta výhoda, že v rámci Green Dealu my nemáme konkrétní závazek. My jsme se přihlásili k tomu průměru. Takže když Dánsko – premiérka má všude na moři vrtule a produkuje 70 % svého proudu obnovitelnými zdroji, tak samozřejmě my to nemáme. Samozřejmě souhlasím s tím, že Evropa zešílela a chce spasit svět před emisemi, kterých produkuje jenom 9 %, ale neúčastnit se Green Dealu by znamenalo de facto nebýt v EU. Máme dostat evropské peníze, které můžeme samozřejmě využít a dát maximum těch peněz na projekty jako zalesňování krajiny, zvyšování dostupnosti vody, zadržování vody v krajině, energetické úspory a další rozumné návrhy.

Naštěstí peníze nemusíte vůbec řešit. My jsme je vyjednali za vás, tak vám stačí, abyste je rozumně investovali a maximálně evropské fondy vyčerpali. Takže prosím žádný ROP Severozápad jako v minulosti, ale transparentně vyčerpali. A pokud to někdo neví, tak těch 972 miliard a těch 1 000 miliard, to je inkaso rozpočtu. Proto jsme vždycky říkali, že ten dluh je jeden z nejnižších, a to je inkaso rozpočtu. Takže růst HDP, investice, evropské peníze, téměř 2 000 miliard, to je to, jak jsme chtěli konsolidovat naše finance, které jsou ve skvělé kondici.

Jednání v Bruselu samozřejmě pana premiéra Fialu čekají a budou nelítostná. Tam pochopíte za dveřmi, že výroky o evropské solidaritě jsou jen řeči. Za zavřenými dveřmi každá země hraje tvrdě za sebe. A pan premiér v době, kdy se na vás valí zelená fantasmagorie jako

zákaz spalovacích motorů, snižování počtu emisních povolenek – to je neuvěřitelná prasárna, protože to je skutečně ničení evropského průmyslu, likviduje to hlavně průmyslové země a stále na to nikdo nechce slyšet – tak samozřejmě v této chvíli pan premiér rozdělil evropskou agendu, máte nového ministra, teď ministr zahraničí a sebe a tajemníci. Takže já nechápu, kdo je vlastně šerpa. Šerpa je to nejdůležitější, co je, šerpa je výkonný premiér a ti šerpové stále spolu mluví. Takže teď je to pan ministr Bek, nebo je to ta nová politická náměstkyně? Já se divím, že pan premiér to pustil z ruky, ale dobře. A že to budujete na Úřadu vlády, fajn. Ale proč nezrušíte celé oddělení EU na Ministerstvu zahraničních věcí? Vždyť to je úplně zbytečné. To je duplicita, ano. Tahle agenda má být na Úřadu vlády pod premiérem a klidně tam můžete ušetřit, protože to je všechno duplicitní. A bylo by dobré a já vám to jen doporučuji, abyste skutečně tuhle agendu měl v rukou. Ale možná to máte vymyšlené jinak. Ale vy samozřejmě mluvíte anglicky, to je skvělá zpráva, protože třetina vašich ministrů, jak jsme se dozvěděli, i když to máte v programu, nemluví. Takže když bude předsednictví, tak bude v kuloárech pobíhat s tlumočnickem za zády, což určitě naši partneři ocení, zvláště u českého předsednictví.

Takže ta politika, nevím, jaká je. Stále mluvíte V4. Tak prosím vás, my jsme o tom mluvili, pane premiére, i v minulosti. Já jsem k dispozici vám dát ty informace. V4 je blok, který zastupuje 65 milionů lidí. A když se podíváte, když byla zvolena Ursula von der Leyen, předsedkyně Evropské komise, kam letěla nejdřív? No samozřejmě do Paříže a potom do Varšavy. A stejné to je Olaf Scholz, nový německý kancléř. Kam letěl? Nejdřív do Paříže a potom do Varšavy. Takže nevěřte těm novinářům, co vykládají, jaká je V4. Za zavřenými dveřmi pochopíte, tam sedí ti všichni premiéři a prezidenti. My máme Francii, nalevo máte Emmanuela Macrona, napravo máte Magdalenu, švédskou premiérku, bývalou ministryni financí. A koho chcete hledat? Jaké spojence? Však my je máme, všichni jsou tam. Musíte vytvořit ty osobní vztahy, ty si musíte vytvořit. A já vůbec nechápu to vyjádření, že koho my chceme tady někoho nového hledat. My jsme vždycky hledali dobré vztahy se všemi, vždycky. A to je hlavně samozřejmě úloha premiéra a potom to můžete zužitkovat. Když nebyly vakcíny, tak nám darovali vakcíny naši přátelé z V4, Sebastian Kurz. Viktor Orbán nám daroval 150 nových ventilátorů a vakcíny. Srbský premiér mi daroval 100 000 Pfizer/BioNTech do dvanácti dní, jak seděl v Kramářově vile, to přišlo. Angela Merkel ještě předtím, než odešla, nám půjčila protilátkový koktejl a nakonec nám ho darovala 20 000 dávek. To jsou ty osobní vztahy, které je si potřeba vybudovat. A nevěřte prosím vás těm novinářům, co tam vykládají, to je nesmysl. Za těmi dveřmi jsou premiéři sami, nikdo jiný tam není. A tam, když vám řeknou, že teď odevzdáte mobily a zapnou se rušičky, tak uvidíte, co se tam povídá. Ale určitě ne to, co tady někteří říkají.

České předsednictví. Já fakt nechápu, proč stále někdo říká, že jsme to podcenili. Vůbec jsme to nepodcenili, je to připravené. Stačí si přečíst web na Úřadu vlády. Rozpočet jsme navýšili na 1,44 miliardy. Zdvojnásobili jsme počet na stálém zastoupení v Bruselu na více než 250 pracovníků. A znovu upozorňuji, že byly všechny přípravy pod taktovkou úředníků. Jediné, co jsem prosadil, bylo, aby hlavní summit, a to je to, co se týká premiéra, byl na Pražském hradě ve Španělském sále, protože to je náš symbol, tam se můžeme čím pochlubit. Já jsem se zúčastnil čtyř těch summitů a některá ta místa byla hrozná, hrozná. Nemyslete si, že ten premiér nebo prezident, když někam doletí, že má chuť ještě jít dvě hodiny někam, nevím, kdybyste chtěli to organizovat v Brně například. Ne, vždycky spěchají, všichni spěchají, takže Španělský sál. A není to kvůli prezidentovi, je to nesmysl. Když jsme začali vyjednávat, okolí pana prezidenta vůbec nebylo nadšené, že to tam chceme udělat. Takže jenom dvě věci jsem chtěl, a to byl Španělský sál a dárek pro premiéry a prezidenty. Já jsem chtěl Moser, pro mě je Moser to nejvíc. Vybrali Rückela, no to je jedno.

Zkrátka neříkejte, že to není připravené. A já jsem rád, že pan ministr Bek, prostřednictvím paní předsedající, včera (serveru) POLITICO, (novinářce) Lili (Bayer), která nás stále vždycky otravovala esemeskami – (je) jasně bruselsky orientovaná – řekl, že je to dobře připravené. To bylo překvapení! Takže my jsme tady na to, abychom to předsednictví

podpořili, ano? A my to budeme podporovat. Znovu opakuji, že je to připravené, je to na úřednicích, ale bylo by dobré si vyjasnit, kdo vlastně mluví za... Naši politiku dělá vláda.

Prosím vás, také se podívejte na statistiky, kolik máme obrat zboží s Polskem, s Maďarskem, kdo tady investoval, neinvestoval. To jsou naši spojenci. V4 je silný blok. Ano? A teď to vyjádření premiéra Orbána, které bylo zkrácené a titulky byly zase nějakým způsobem... aspoň jsem si to ověřoval, hlavně volal kvůli tomu, aby... a staral se o maďarské občany. Já tomu rozumím, že se blíží volby a že někdo samozřejmě chce do té V4 vrazit klín, ale Polsko má 40 milionů obyvatel. A V4, samozřejmě, můžeme se bavit – máme problém Turów, toto všechno, ano. Ale v těch zásadních věcech jsme je spolu prosadili, protože ta velká výhoda, že se blokuje Evropská rada. Když nesouhlasíte, tak to není.

Ilegální migraci jsme zarazili kvóty, to už nemusíte. Píšete si to ještě do programového prohlášení vlády, to je hotovo. Jádru, plyn, lesy, všechno tam je. Takže... a ta V4 je důležitá. Doufejme, že to předsednictví dopadne dobře a že to nebude taková ostuda jako v roce 2009. My vám nabízíme pomocnou ruku stejně jako při boji proti pandemii, při prosazování opatření pro zachování životní úrovně při podpoře rodin s dětmi, při modernizaci armády, při výstavbě silnic a dálnic, boj proti zelenému šilenství a tak dále.

Nebudeme mít problém podpořit dřívější odchod do důchodu, to je zajímavé, že to tam máte, nenapsali jste ale, v jakém věku, snížení sociálního pojištění o 2 %, o tom jsem mluvil, a samozřejmě rozpočet 2 % na HDP. Jelikož to navrhuje, tak to určitě máte v rozpočtu pokryté.

Nebudeme jako vy z opozice předvádět nihilistickou a destruktivní politiku, která si bere jako rukojmí naši zemi a naše občany. Naším programem nebude za každou cenu všechno kritizovat a obstruovat. Naším programem není antikoalice. Naším programem je prosperita České republiky a jejích občanů. I z opozice budeme dál usilovat o zlepšení života v naší zemi stejně, jako jsme to dělali poslední čtyři roky ve vládě. To, o čem jsem tady mluvil, jasně dokazuje, že jsme celé čtyři roky mysleli na budoucnost naší země, a tvrdě pracovali na zlepšování života pro všechny naše občany. A je to jen zlomek toho, co naše vláda udělala. Splnili jsme naprostou většinu předvolebních slibů a naprostou většinu bodů programového prohlášení naší vlády. A kdyby nedorazila pandemie, kvůli ní jsme naplno vládli jen dva roky, byli bychom toho dokázali mnohem víc. Nevím, která jiná vláda se může prokázat takovými jasnými výsledky.

Ještě bych se chtěl vrátit k té pandemii. Skutečně jsem vždycky v úžasu, když vy demagogicky vlastně se snažíte dehonestovat, dehonestovat naši práci, a nejen naši, ale i dalších kolegů. Pan ministr Rakušan teď v neděli říká paní Vildumetzové o pandemii. Mohla byste mě říct, co jste dělali vy? Mohla byste mi říct, kde jsou ta očkovací centra? Kde jsou ti proočkovaní lidé, kde jsou očkovací obvodní lékaři, praktici? No, to je neuvěřitelné. Já tady můžu mluvit dvě hodiny o tom, jak to začalo, jak jsme v lednu 2020 zjistili, že máme marnou hlavní hygieničku, která na to nemá ani vzdělání a která říkala, že ten vir z Číny nepříjde. Když jsme zjistili, že na hygienách nemají ani telefony, 10. 3. 2020 jsme zavolali IT experty od Keeboly, řešili jsme linky, kde jsme... Vy jste zprivatizovali ty laboratoře, ty hygieny, kompletně decentralizované, ty hygieny, takže zjistili jsme, že máme ve státních hmotných rezervách – kolik roušek? Deset tisíc! Víte, kolik máte teď státních hmotných rezervách zdravotnických pomůcek? 160 milionů! Deset tisíc – 160 milionů. Zjistili jsme, že máme padesát let staré postele, tak jsme volali do LINETu. Zjistili jsme, že nemáme ventilátory, oxygenátory. Já jsem volal osobně na Nový Zéland proti našim konkurentům a zabezpečili jsme 1 700 oxygenátorů. Vozili jsme roušky, respirátory, z Číny, odevšud.

Já nevím, vy jste zapoměli, co všechno jsme dělali? A toto si pan ministr dovolu říct, co jsme dělali? A kolik je těch center teď? Kolik je, kolik je? No tak, 499 očkovacích center! Co jste udělali vy, pane ministře, prostřednictvím paní předsedající, pan ministr Rak(ušan)... Co jste udělali? Nic jste neudělali. Vy jste nesehnali jednu vakcínu. Já jsem jich sehnal 600 000. Vy jste vyjednávali Bamlanivimab, který přišel 15. 2. 2021 a zachraňoval lidi? Nebo Regeneron?

Nebo další léky? Řešili jste Isoprinosine nebo Ivermektin? Co jste dělali? Nedělali jste nic, my jsme toto všechno udělali. O2 aréna, když přišel Mounajjed, tak jsem šel na ÚVN. A nemocnice to zvládla. Bylo to nejlepší očkovací centrum na světě v rychlosti. Deset minut. A Kotva a Olympia a BVV, ano, společně s paní primátorkou Brna. Ano, to všechno jsme my dělali. Toto jsme dělali, od rána do večera. Ano, to jsme dělali, a je neuvěřitelné, že v podstatě vy si dovolíte říct, co jsme dělali? Mohl bych tady o tom mluvit dvě hodiny. Dvě hodiny bych o tom mohl mluvit, dvě hodiny!

Takže bych byl velice rád, abyste byli objektivní. Vy dokonce v tom programovém prohlášení vlády někde na začátku mluvíte o tom, že, že něco mluvíte... (Hledá v písemných materiálech.) Tady máme na první straně, říkáte: Nechceme, nesmíme a nebudeme občanům lhát. No, tak to se nepovedlo. Poslední věta preambule: Budeme konstruktivně spolupracovat mezi sebou i s opozicí. Tak prosím vás, spolupracujme, ale říkáme si pravdu. Nemůžete totálně vlastně ignorovat to, že my jsme tady pro tu pandemii udělali maximum. Vakcína, jak nás vždycky kriti(zovali), nejsou vakcíny, potom jsme darovali vakcíny. Ano, solidarita. Izrael nám daroval vakcíny, Kurz, Slovinsko a další. Takže já jsem v šoku z toho...

A mám tady... už asi mluvím dlouho. Mám tady asi na dvě strany všechno, jmenuje se to Zmatky Vlastimila Válka, ale to radši nebudu číst, nechám si to na další vystoupení. Jenom chci říct na závěr: my vám můžeme vypracovat materiál, co jsme všechno udělali kvůli pandemii. A pandemii – co teď vlastně řešíte s tou pandemii? My jsme nakoupili testy dokonce února. Teď jste řekli, že je chcete dřív, tak fajn, peníze na to jsou. Ten lék tady se objednal, takže vy vlastně s pandemií... všechno klesá, chvála Bohu a díky za to, a doufejme, že to bude dobré. Doufám, že to nezakřiknu, nevidím, že by byl covid nějaký zásadní problém. Vracíme se do normálu a to je skvělá zpráva. My jsme určitě rádi.

Ale prosím vás, neříkejte nepravdy. Neříkejte nepravdy o covidu, co jsme všechno udělali, neříkejte nepravdy o předsednictví, neříkejte nepravdu o zadlužení. Takže zopakuji to: Jsme šestá nejméně zadlužená země v Evropské unii, HDP na hlavu 94 % evropského průměru, průměrná mzda 37 000, průměrný důchod bude téměř 17 000. Nejnižší nezaměstnanost v Evropě, nejmenší riziko ohrožení chudobou, devátá nejbezpečnější země na světě, špičkové a bezplatné zdravotnictví, mladí lidé v České republice nemusí začínat pracovní život dluhem kvůli studiu na vysoké škole. Konečně se po letech masivně staví a rekonstruuje, od dálnic přes nemocnice po kulturní památky. Naše příroda a kvalita vzduchu je na tom nejlépe za dvacet devět let existence samostatné České republiky. Takový je skutečný stav, ve kterém jsme vám předali naši zemi. A já jsem to i panu premiérovi napsal: Česká republika je země, která prosperuje. Díky práci naší vlády máte na čem stavět, máte všechno připravené, všechno.

Vy jste za necelý měsíc stačili prohospodařit politický kapitál a podvést vlastní voliče. Slibovali jste šetřit na státu, ale šetříte na profesích, které udržují chod státu a bojují proti pandemii – na vojácích, hygienících, policistech, hasičích a učitelích. Pro sebe vytváříte nové fleky a trafiky. Slibovali jste odborníky, ale recyklovali jste politiky, co neumí ani anglicky. Slibovali jste lepší politickou kulturu. Předvedli jste aroganci, cynismus a pokrytectví. Lidi vás nezajímají. stejně jako po volbách v roce 2010, ani teď jste nezapřeli svoji DNA. Před volbami slibujete jednu věc, po nich uděláte pravý opak. Zase jste lidi podvedli. Vůbec jste se nezměnili a programové prohlášení vaší vlády je směs vzletných slibů, vágních prohlášení, závazků bez termínů a nic neříkajících floskulí. Proto vám musím jasně říct, že hnutí ANO v žádném případě takové vládě důvěru vyslovit nemůže.

A panu premiérovi bych chtěl tady předat, pokud je tady, Národní investiční plán a ten prospekt na rakovinu, pane premiére. (Předává premiérovi Fialovi.) Je to velice důležité a já vám za to děkuji.

Takže děkuji za pozornost a těšíme se na spolupráci s novou vládou. Děkuji. (Dlouhý potlesk poslanců hnutí ANO 2011.)

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Vážené poslankyně, vážení poslanci, ujala jsem se řízení schůze. Dovolte mi, abych vám popřála všechno nejlepší do nového roku.

V obecné rozpravě s přednostním právem vystoupil pan předseda hnutí ANO Andrej Babiš a nyní, v tomto pořadí, tak jak jsem obdržela, vystoupí předsedkyně poslaneckého klubu paní Alena Schillerová. V tuto chvíli jí předávám slovo.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně, nicméně než se ujmou slova, dovolila bych si upozornit na usnesení 31 Poslanecké sněmovny z roku 1996, které stanoví, že všichni členové vlády se zúčastní úvodního jednání schůze Poslanecké sněmovny až do schválení jejího pořadu a celého projednávání bodu pořadu schůze, kterým je žádost vlády ČR o vyslovení důvěry.

V žádném případě nechci, abychom tady opakovali to, co se dělo během doby, kdy naše vláda žádala o důvěru, kdy jsme museli nějakým docela pro mě ponižujícím způsobem chodit hlásit hygienické přestávky. To v žádném případě nechci. Na druhé straně očekávám nějaký respekt vůči Poslanecké sněmovně, do které samozřejmě i opozice, a očekávám, že tu nebude – oceňuji, že je tu pan premiér – jenom pět nebo šest členů vlády, ale že tu budou všichni členové vlády. Skutečně nebudeme tady měřit, to je pod úroveň toho, kdo, kdy, jak dlouho je pryč. Rozumím tomu, že si musí každý odskočit, ale nerozumím tomu, když tady prostě není hodinu nebo dvě.

Takže já bych prosila, paní místopředsedkyně, zda se můžeme domluvit, že se členové vlády vrátí do jednacího sálu, protože nechceme protahovat jednání o důvěře této vlády tím, že budeme nuceni si brát přestávky. Takže já prosím a věřím, že se členové vlády do jednacího sálu vrátí. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Paní předsedkyně, já vám do toho vstoupím. Ano, já potvrdím, že toto usnesení z 23. července, které jste tady citovala, je platné a účinné. V tuto chvíli bych vyzvala všechny členy vlády, aby toto usnesení dodržovali. Děkuji.

Poslankyně Alena Schillerová: Takže já bych poprosila o pětiminutovou přestávku. Já si myslím, že je dostatečná k tomu, aby se členové vlády vrátili do jednacího sálu. Ostatní to mohou využít pro jiné účely. A pak, když dovolíte, bych se vrátila k pulťíku a přednesla svou řeč. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji. Na základě požadavku poslaneckého klubu hnutí ANO vyhláшуji pětiminutovou přestávku do 11.09 hodin.

(Jednání přerušeno od 11.04 do 11.09 hodin.)

Vážené poslankyně, vážení poslanci, budeme pokračovat v jednání dnešní schůze. Znovu připomenu, co tady zaznělo z úst paní předsedkyně poslaneckého klubu Aleny Schillerové. Je to usnesení Poslanecké sněmovny ze 3. schůze 20. července 1996 k účasti členů vlády na schůzích Poslanecké sněmovny a znovu přečtu dané usnesení: "Poslanecká sněmovna stanoví, že všichni členové vlády se zúčastní úvodního jednání schůze Poslanecké sněmovny až do schválení jejího pořadu a celého projednávání bodu pořadu schůze, kterým je žádost vlády ČR o vyslovení důvěry."

A znovu bych požádala o dodržování tohoto usnesení. Tak jak jsem avizovala, další s přednostním právem k věci návrhu na vyslovení důvěry vládě je přihlášena paní předsedkyně poslaneckého klubu hnutí ANO Alena Schillerová.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci... (Odmlčuje se pro hluk v sále.)

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Já bych poprosila o klid v sále, a pokud si potřebujete řešit některé otázky, abyste takto učinili v předsálí. Děkuji vám.

Poslankyně Alena Schillerová: Když jsem se připravovala na dnešní jednání, tak jsem se snažila programové prohlášení vlády číst opravdu s otevřenou myslí, věnovala jsem mu mimořádnou pečlivost a samozřejmě i značný kus času. Stejně tak jsem přistupovala k nedávno zveřejněné koaliční smlouvě a před volbami i k programům jednotlivých stran. To, jakým směrem hodlá naši zemi vést nová vláda, je pro mě důležité nejen jako matku, babičku, ale také jako političku, která se v předvolebních kláních nesčetněkrát střetávala v diskusích s představiteli vládní koalice. V těchto diskusích jsem se opakovaně musela potýkat s absencí konkrétních plánů svých politických oponentů, zejména aspirantů na pozici ministra financí, kteří o co více ambiciózními a nerealistickými cíli se oháněli, o to dunivější prázdnota se ozývala, když měli popsát, jak na to hodlají prakticky jít. Dobrá, říkala jsem si, volební programy asi holt konkrétní úspory neuvádí a kolegové, kteří v předvolebních diskusích kličkovali jako Messi, to třeba rozbálí po volbách, pokud k tomu tedy dostanou od voličů příležitost, a vše pak řádně a konkrétně zpracují a předloží, řekněme že nejpozději po diskusích s koaličními partnery, a konkrétní úspory pak vtělí do koaliční smlouvy. Jenže ani to se nestalo. Koaliční smlouva, jak víme, o žádných konkrétních úsporách nehovoří. Naopak přichází s nápady, které znamenají každoroční sekeru nejméně 70 miliard korun navíc.

Třetím a zatím největším zklamáním, dalo by se říci skoro výsměchem, je právě programové prohlášení vlády. Ano, výsměch. Nezlobte se, ale opravdu nevím, jak jinak mám nazvat tak obecné a nicneříkající fráze, jako jsou – cituji: "Nalezneme úspory a stanovíme dlouhodobé směřování veřejných financí a v co nejkratší možné době zajistíme rozumné hospodaření státu." Nebo: "Naším cílem je, aby rozpočtové úspory nezhoršily situaci občanů, kteří se bez podpory ze strany státu neobejdou." Nebo: "Chceme stát, který nežije na dluh." Či: "Chceme stát, který je chytrý, efektivní a úsporný." Přesně takovými termíny na úrovni kapesní příručky politického marketingu se vláda, která se snaží prezentovat jako zachránce veřejných financí, vypořádává se svým hlavním politickým předsevzetím. Takovými frázemi se programové prohlášení jenom hemží. Lhala bych, pokud bych se tvářila překvapeně, ve skutečnosti se nic jiného čekat nedalo. Skutečnost je taková, že vláda žádné úspory nad rámec toho, jak by postupovala jakákoli zodpovědná vláda v období po covidu, připravené nemá.

Předložené programové prohlášení vlády nejen že neobsahuje žádná relevantní úsporná opatření, ale dokonce neobsahuje ani žádná konkrétní čísla. Mezi řádky lze maximálně ze zmínky o maastrichtských pravidlech odvodit, že pravděpodobně do konce volebního období by deficit neměl být vyšší než 3 % HDP. Nic víc, nic méně, 3 % HDP. Chtěla bych zdůraznit, že se jedná o výrazně pomalejší tempo konsolidace, než které plánovala vláda Andreje Babiše. Jak se totiž můžete jednoduše přesvědčit v otevřených zdrojích, například z fiskálního výhledu Ministerstva financí z listopadu 2022 (2021?), tak i zcela autonomní vývoj, tedy kdyby vláda nedělala vůbec nic, by na konci roku 2025 vedl k saldu ve výši 2,9 % HDP. A pokud by se skutečně realizovala úsporná opatření, deficit by mohl být pohodlně pod 2,5 %. Vláda Petra Fialy, jehož ODS slibovala před volbami deficit 1,5 %, nyní zcela nepokrytě žádá Poslaneckou sněmovnu o důvěru s plánem na deficit dvakrát vyšším, a ještě se u toho tváří jako zachránce Mléčné dráhy.

A opět – je to překvapivé? Je to překvapivé od vlády, která jako jeden z prvních kroků udělá to, že navýší počet státních úředníků, a zdůvodní to absurdním tvrzením, že to dělá proto, aby počet úředníků mohla v budoucnosti snížit? To by snad nevymyslel ani sir Humphrey. Od vlády, která se zaklíná rušením daňových výjimek a zároveň chce zavádět daňové výjimky nové

– jen ve svém programovém prohlášení jich má několik, naprostý protimluv. Ale papír snese všechno, zdá se. Může to překvapit od vlády, která si protiřečí už v samotné preambuli svého programového prohlášení, když odmítá navyšování státního dluhu, a přitom se ve stejném dokumentu o pár stránek níže zavazuje k jednomu jedinému rozpočtovému cíli, a to je snížení deficitu na úroveň 3 % HDP? To znamená, hrubým odhadem, dobrý 1 bilion dodatečných dluhů za čtyři roky. Tak jak to jde dohromady s deklarovaným odmítáním navyšování dluhu? Buď platí jedno, nebo platí druhé. Slova musí něco znamenat, dokonce i v Programovém prohlášení vlády, zejména pokud s ním žádáte o důvěru Poslanecké sněmovny. Ne, taková vláda moji důvěru opravdu mít nemůže, protože něco jiného říká a něco jiného reálně dělá.

Programové prohlášení je důkazem, že skutek utek, a nejspíš ani nikdy nebyl míněn vážně. Jak bude vypadat vládnutí v koalici, která se vnitřně neshodne prakticky na ničem – od eura přes názory na zdanění zaměstnanců, živnostníků, po platy učitelů, hasičů a policistů? A tak se raději schovává jen za prázdné a obecné fráze. Je možné takové vládě vyslovit důvěru? Vláda, která nemá důvěru v sebe sama, a proto si raději o ničem nic moc nemyslí a hlavně nic moc neříká, si nezaslouží ani důvěru Poslanecké sněmovny.

Česká společnost se v uplynulých zhruba deseti letech významně ekonomicky povznesla. Češi, Moravané a Slezané v průměru dosáhli životní úrovně a standardu, který byl po dlouhá desetiletí výsadou takzvaných bohatších zemí na západ od našich hranic. Naše země byla plná pozitivních očekávání, rostly platy, důchody, stát svým občanům snižoval daně a zaměřoval se na jejich dobrý výběr a boj s daňovými úniky a podvody.

Tato pozitivní očekávání byla důsledkem opuštění úzkoprsé, svým způsobem zbabělé a ekonomicky nefunkční politiky pravicových vlád, představované zejména TOP 09 a ODS. Obě strany mají, zdá se, silně zakořeněnou politiku strašení lidí, brzdění ekonomického růstu a zcela kontraproduktivního zhoršování očekávání napříč ekonomikou a s tím související zhoršování ekonomického obrazu České republiky jako takové. Stejný rukopis, který si lidé dobře pamatují z období Nečasova kabinetu, dnes volí vláda Petra Fialy. Česká republika je přitom zemí, která má šesté nejvyšší zadlužení v Evropské unii. Naše ratingové hodnocení vysoce převyšuje ostatní země regionu a řadí nás na úroveň Belgie nebo Velké Británie. Jsme ekonomikou, která vykazuje nejvyšší nezaměstnanost mezi zeměmi OECD, nejvyšší ohrožení chudobou a sociálním vyloučením. Jsme zemí, která se úspěšně poprala s fenoménem daňových úniků a podvodů organizovaných organizovanými zločineckými skupinami. Jsme zemí, která dokončila moderní reformu hazardu a která patří k nejbezpečnějším místům pro život na světě. Přesto od současné vlády České republiky slyšíme slova o kolapsu naší ekonomiky, o kolapsu financování jejího zdravotnictví, školství, o kolapsu vyplácení důchodů, sociální pomoci a investic do infrastruktury.

Je to velmi nebezpečná rétorika, která poškozují vnímání České republiky v očích zahraničních investorů a má přímý negativní dopad do spotřeby, poptávky, ale celkové míry investic v ekonomice. Je to rétorika, která má jediný cíl: vytvořit podmínky pro razantní zhoršování životní úrovně státních zaměstnanců, důchodců a sociálně slabých, což jsou skupiny, s nimiž má nejsilnější část vládní koalice odvěký problém. Nůžky, které se ve společnosti tímto rozevrou, ještě zvýší propast mezi těmi vůbec nejbohatšími na straně jedné a všemi ostatními na straně druhé – tak, jak jsme od naší pravice zvyklí. Nic nového pod sluncem.

Přitom Česká republika má na to, být vepředu a patřit k nejúspěšnějším zemím. Ale rozhodně ne s vládou, která místo budování hodlá bořit, s vládou, která chce naši zemi vrátit zpět – zpět do doby, kdy stát přihlížel miliardovým daňovým únikům z karuselových podvodů, které zastavilo až kontrolní hlášení. A proto chce kontrolní hlášení takzvaně revidovat, ale výstižnější by spíše bylo znefunkčnit. Zpět do doby, než jsme s aktivní pomocí zástupců podnikatelů vybudovali nejvýznamnější opatření k narovnání podnikatelského prostředí v naší novodobé historii. Mám samozřejmě na mysli elektronickou evidenci tržeb, která byla mimochodem vyhlášena jako druhý nejlepší zákon roku, která nám umožnila snížit DPH, zredukovat počty kontrol ve firmách ze strany Finanční správy a získat desítky miliard do

veřejných rozpočtů. Zpět do doby, kdy růst mzdy nebo platu byl něčím, co se člověk pomalu bál vyslovit, aby nepřišel o práci.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, řečeno pokrokovou terminologií, vláda svým programovým prohlášením konečně vyložila své karty na stůl. A vidíme, že zatímco celou dobu blufovala nejmíň s královskou postupkou, na stole leží sotva jeden pár sedmiček. Vyslovit důvěru vládě, která má jedinou skutečnou starost, a sice držet jakýmkoli způsobem pohromadě, a proto raději skutečnou práci ani neslibuje, v žádném případě nemohu. Naše země teď víc než kdy jindy potřebuje zcela konkrétní vize, ne floskule zakrývající bezprecedentní názorovou rozkročenost koaličních stran. Programové prohlášení vlády nepřináší ani naději na stabilitu, ani perspektivu růstu. Ne, Česko si nemůže dovolit přešlapovat na místě. Musíme se posouvat dopředu a aktivně a rozhodně řešit problémy a výzvy. Nic z toho podle mého názoru tato vláda pětikoalice naší zemi a jejím občanům nenabízí, proto jí v dnešním hlasování nemohu vyslovit důvěru. Děkuji vám za pozornost. (Potlesk z lavic ANO.)

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji. To byla Alena Schillerová, předsedkyně poslaneckého klubu hnutí ANO. A nyní se s přednostním právem přihlásil pan předseda SPD Tomio Okamura a tímto mu předávám slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, hnutí SPD vládu koalice SPOLU, tedy ODS, KDU-ČSL a TOP 09 a Pirátů a STAN, při hlasování nepodpoří. Tato vláda zatím nenabídla žádná konkrétní řešení, jak vyřešit drakonické zdražování energií, rostoucí ceny potravin či jak podpořit výstavbu dostupného bydlení. Navíc není schválen státní rozpočet na letošní rok a jsme v rozpočtovém provizoriu. Přestože nová vláda pětikoalice už rok říká, jak je připravena vládnout, skutek utek, sliby chyby. Naši důvěru nemůže mít Fialova vláda i z dalšího důvodu. Je to ideologie, kterou tato vláda prosazuje a kterou vtělila i do svého programového prohlášení. Tím je osekávání české svrchovanosti a ještě větší podřízenost Bruselu v otázkách politiky a ekonomiky a ještě větší podřízenost ve vztahu k Washingtonu v oblasti vojenské.

Je třeba říct, že tak lokajský vztah k Bruselu a NATO má jen málokterá země. Závazek vlády toto lokajství ještě víc posílit vede jen k otázce, kam až lze vlastně lézt, když už v té zadní části Bruselu dávno jsme a teď se nová vláda cpe zřejmě až do krku. Tak nějak vám, vážení kolegové, nedochází, že nejde jen o ideologii, o to, kdo má koho rád či ne. Jde o byznys a Západ ho dělá bez ohledu na sankce, nebo dokonce bez ohledu na to, zda je někde nějaká totalita. Vlastně nenajdeme diktátora či masového vraha, se kterým by USA a Západ neobchodovaly, od Hitlera přes Pinocheta až po Saddáma nebo dnes po arabské šejky, nebo dokonce islamistické teroristy, pro které jsou právo nebo svoboda čiré šílenství.

Nová vláda Petra Fialy ve většině zastává to nejhorší, co Brusel a jeho ideologové v Evropě prosazují. Omlouvám se jednotlivcům, kteří minimálně s některými hrozbami z Bruselu nesouhlasí. V tuto chvíli to je primárně energetická diktatura ve prospěch předvybrané ekonomické lobby, je to tlak na federalizaci Evropské unie spojené s definitivní ztrátou dnes alespoň předstírané svrchovanosti národních zemí. Je to šílený plán na likvidaci evropských národů a evropské kultury spojený s několika desítkami let trvající tolerancí a podporou migrace kulturně nepřátelských migrantů, a to legální i nelegální.

Tato vláda je v mezinárodní politice esencí vlastizrady. To, dámy a pánové, neberte jako nějaký rétorický výkřik. Ano, vlastizrady se tu mnozí dopouštějí ve smyslu skutečné podstaty pojmu vlastizrada. Dovolte mi, abych ocitoval platný trestní zákoník, § 315, kde je popsán trestný čin zneužití zastupování státu a mezinárodní organizace, kterého se dopustí ten, kdo zneužije svou pravomoc – a nyní cituji trestní zákoník – "v úmyslu zničit samostatnost České republiky, ač je pověřen zastupovat Českou republiku nebo mezinárodní organizaci, jejíž je Česká republika členem" – konec citátu § 315 platného trestního zákoníku. A doplním, že i příprava tohoto trestného činu je podle platných zákonů trestná. Čili každé přepouštění

pravomocí jakékoli cizí mocnosti, tedy i Bruselu, jakákoli propagace, aby se Česká republika vzdala svrchovanosti ve prospěch federální Evropské unie, je trestným činem. A k tomu "federální" se ještě vrátím.

A v souvislosti s touto činností vlády ve prospěch cizích vlád se plynule dostáváme k personálnímu obsazení vlády. Premiér Petr Fiala – jako čelný funkcionář Panevropské unie po boku předáka Sudetoněmeckého landsmanšaftu a nepřítele národních zájmů České republiky Bernda Posselta a Otto von Habsburga – masivně prosazoval takzvanou Panevropu, tedy Evropu jako federaci, ve které již není místo pro národní státy. Ideovým i faktickým otcem zakladatelem takzvaného Panevropského hnutí byl ve dvacátých letech minulého století rakouský šlechtic Richard Coudenhove-Kalergi. Socha tohoto pána zdobí průčelí Evropského parlamentu, protože Kalergi je duchovní otec bruselské byrokracie. Stojí za to zmínit dva jeho citáty, které osvětlí postoj jeho, ale i jeho dědiců k demokracii a evropským národům. K demokracii řekl, cituji: "Současná epocha demokracie je pouze mezidobí mezi dvěma velkými aristokratickými epochami – feudální aristokracií meče a sociální aristokracií ducha. Feudální aristokracie upadá, intelektuální aristokracie nastupuje. Mezidobí se nazývá demokracií, ale ve skutečnosti dominuje pseudoaristokracie peněz." Konec jeho citátu a toho, co podporuje premiér Petr Fiala. Kalergi přesně pojmenoval cíle i touhy všech probruselských elit.

J nám také jasné, proč probruselské elity, jedno z jaké partaje, svorně odmítají demokracii, tedy systém, ve kterém občané přímo kontrolují vládu prostřednictvím lidového hlasování neboli referendum. Referendum – to je to slovo, které v programovém prohlášení Fialovy vlády nenajdete. Najdete tam cíl vyhlásit národního ptáka. Najdete tam cíl prosadit větší a účinnější cenzuru na internetu. Ale cíl prosadit v České republice demokracii a spravedlnost, to nikoho ve vládě zjevně nezajímá.

Tady bych připomněl, že SPD tady jako jediná strana dlouhodobě demokracii prosazuje. Chceme zákon o referendu. Chceme přímou volbu a odvolatelnost politiků. A také je v poslaneckém klubu SPD jediný poslanec z celého parlamentu, který je signatářem Charty 77, a v poslaneckém klubu SPD je jediný poslanec z celého parlamentu, který je disidentem a politickým vězněm, který byl do roku 1989 zavřený ve vězení za názory na dva a půl roku, a to je náš poslanec Jaroslav Bašta, statečný člověk, který skutečně bojoval za svobodu a demokracii, nikoli jako tady ti pseudodemokraté, kteří dělali v té době... možná nebyli ani na světě nebo jsme byli dětmi. Ale my máme mezi našimi poslanci skutečného bojovníka za svobodu, který byl za to za totality ve vězení na dva a půl roku. A Jaroslav Bašta, když s ním mluvím, nestačí zírat – také dneska vystoupí – nestačí zírat, kam to tady dotáhli tihletí pseudodemokraté. Nestačí zírat, za co on bojoval hrdinně a statečně, za co byl ve vězení a kam dneska ta pseudodemokracie dochází v tomhle vašem podání takzvaných liberálních demokratů. Omezují se svobody. Cenzura. Šikana. A to je to, kam vy to dneska směřujete. A je opravdu ostuda, že tady člověk jako předsedkyně Sněmovny Pekarová Adamová, ta tady... Vystrnadili jste SPD z vedoucích orgánů Sněmovny, přitom my tady máme v našich řadách mimo jiné jediného poslance, který hrdinně byl ve vězení, je disident a byl signatářem Charty 77. Je to hnus. Hnus, co tady předvádíte, vy, kteří jste nebyli ani ve vězení, ani jste nepodepsali Chartu. Co jste dělali do té doby? (Reakce ve vládní lavici.) Vysvětlete to tady. Zpovídejte se tady. Vysvětlete to Jaroslavu Baštovi. Je to ostuda. Ostuda, jak vy se tady chováte. (Hluk v sále.)

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Vážení páni poslanci a poslankyně, já bych vás poprosila o klid v jednacím sále. Pokud potřebujete něco jednat, běžte do předsálí. Děkuji vám a omlouvám se panu předsedovi.

Poslanec Tomio Okamura: Teď tady za mnou na moji otázku, co jste dělali do roku 1989, někdo z ministrů řekl v reakci na to, že Jaroslav Bašta byl ve vězení a signoval Chartu 77, že tahal kačera. Teď nevím, myslím, že to řekl pan Lipavský – ministr zahraničí. No, tak to je

opravdu velmi neadekvátní reakce a je ostudou. Jestli jste to řekl vy nebo to řekl pan Válek, tady to bylo, z tohoto místa (Ukazuje levou rukou do vládní lavice.), tak je to ostudou, jestli takový člověk je vůbec ministrem, místo abyste se choval pokorně vůči takovým lidem.

Co se týče vládního prohlášení, pochopitelně, když jsme u té vlády, mohli bychom rozebírat historii členů některých stran vládní koalice a nebylo by to hezké povídání, ale nebudu zatěžovat ani vás, dámy a pánové, ani televizní diváky a občany fakty, která jsou veřejně známá a dohledatelná. Podebatovat o podezřelých penězovodech z Kypru a odjinud pro hnutí STAN budeme mít (možnost) alespoň zčásti zítra.

Vážené dámy a pánové, k tomu, abych mohl deklarovat důvěru, musí být ten člověk důvěryhodný. Tématem dneška je covid. Před volbami se všichni zástupci současné vládní koalice v debatách dušovali, že jsou proti zavedení nouzového stavu. V momentě, kdy přebrali vládu, nouzový stav nechali běžet dál. Noví vládní politici také před volbami lidem slibovali, že budou proti povinnému covid očkování. Po volbách ale občany obelhalí a svůj slib nedodrželi. V této souvislosti připomenu slova pana poslance Vlastimila Válka z TOP 09, dnes už je nový ministr zdravotnictví, tady pan ministr sedí za mnou, který během debaty o covidovém očkování vloni ve Sněmovně uvedl, cituji: "V té vyhlášce je velmi správné, že to očkování je nepovinné. Kdyby bylo povinné, tak budu první, který se tady připoutá od pasu nahoru nahý před tady tu Sněmovnu a nepustím sem ministra." Pane ministře Válku, vy jste si, jak vidím, nesundal ani košili – ale ani to vidět nechci, takže v pořádku – natož abyste jako ministr cokoli udělal proti povinnému očkování. Že se vy a vaše vláda nestydíte takhle obelhat lidi. Pan ministr se tváří, že mě neslyší, přitom je metr za mnou. Pasáž vyhlášky o povinném covid očkování odmítáte zrušit. Navzdory předvolebním slibům jste vy ani vláda neudělali nic pro obnovení protiústavně obnovených svobod občanů této země a proti rostoucí diskriminaci.

Tady bych rád poděkoval tisícům občanů, kteří reagovali minulý týden v pondělí na výzvu hnutí SPD. My jsme zveřejnili na našich stránkách www.spd.cz vzor pro občany, vzor dopisu. Je to podání ústavní stížnosti a je to žádost na ombudsmana. Pan ombudsman, já jsem s ním minulý týden v pondělí hovořil, řekl, že když dostane hodně stížností, tak že by zvážil podání ústavní žaloby na zrušení pasáže vyhlášky o povinném covid očkování. A já jsem rád, že pan ombudsman už ve středu řekl v médiích, že jenom za středu mu přišlo na základě naší výzvy tisíc dopisů od občanů, a když jsem četl teď jeho aktuální rozhovor, tak jenom za minulý týden dostal na základě výzvy SPD pět tisíc – pět tisíc! – dopisů od občanů, kteří žádají, aby ombudsman podal ústavní stížnost na zrušení pasáže o povinném covid očkování.

Takže jsem chtěl poděkovat jak panu ombudsmanovi, tak hlavně občanům, kteří tu výzvu využili, protože SPD je tady jediná strana ve Sněmovně, která aktivně bojuje proti povinnému covid očkování. Jak známo, nemáme nic proti očkování. Kdo se chce nechat očkovat... Mluvíme o covid očkování, nemluvíme o tetanu, TBC a dalších, to je v pořádku, to jsou vakcíny prozkoušené desítky let. Ale chtěl jsem říct, že tady my jsme v tomhleto byli aktivní a pan ombudsman řekl, že tu ústavní stížnost už podal. Takže to je konkrétní výsledek práce SPD. My jsme tady sbírali podpisy ve Sněmovně, ale musí být 25 poslanců na podání ústavní stížnosti, na zrušení pasáže vyhlášky o povinném covid očkování, nás v SPD je pouze 20 poslanců a žádná z jiných stran nám těch 5 poslanců nedodala, takže všichni tady podporují covid očkování. Ano, u hnutí ANO mě to nepřekvapuje, protože sami tu vyhlášku vytvořili, těm to nezazlívám. Ale ti, co tady slibovali, například pan ministr Válek, který před volbami sliboval, že bude proti povinnému covid očkování, teď lavíruje a nechce tu pasáž vyhlášky zrušit. Tak to je samozřejmě podvod na voliče, a to skutek utekl. Doufám, že Ústavní soud rozhodne, protože to, že absurdně chcete očkovat – je to tedy i vina hnutí ANO, ale i současné vlády – například dobrovolné hasiče, tak to si myslím, že už je úplný vrchol. A samozřejmě se to týká i dalších profesních skupin, jsou tam policisté a další.

Nový ministr vnitra Vít Rakušan z hnutí STAN si ještě předtím, než se stal ministrem, ještě jako řadový poslanec těsně před jmenováním ministrem, pozval do své sněmovní kanceláře na podivnou schůzku policejního prezidenta Jana Švejgara, který po rozhovoru mezi

čtyřma očima oznámil odchod z funkce. Vít Rakušan vyšťval policejního prezidenta, který odmítl stát se loutkou v jeho rukou. A stejně tak dnes roste tlak na policisty, kteří se odvážili čelit covidové očkovací propagandě. Ano, to je cíl vlády. Povinné očkování policistů a jiných zdravých lidí, kterým v drtivé většině od respiračních chorob absolutně nic nehrozí, je jen testem poslušnosti. A ti, co se odmítají podvolit, musí odejít, aby zůstali jen ti, co budou plnit dané úkoly bez ohledu na zákon a právo. A já bych tady chtěl vyzvat prvního vicepremiéra a ministra vnitra Víta Rakušana, ať vysvětlí, o čem se bavil na té schůzce mezi čtyřma očima v Poslanecké sněmovně předtím, než byl ještě jmenován ministrem. Tohle udělat kdokoliv jiný, tak jsou tady demonstrace, je tady plný Václavák, média každý den o tom píšou, protože takovéhle politické ovlivňování policie, protože nic jiného... to podezření na politické ovlivňování policie je tady přece zcela evidentní, a Vít Rakušan odmítá říct – nejenom, že odmítá říct, ale o tom se budeme bavit zítra, o tom, že nejsou jasní koncoví majitelé jeho sponzorů z daňových rájů na Kypru a z firem, které mají matky v daňových rájích na Kypru, to rozebereme zítra, taky to odmítá vysvětlit, ale hlavně odmítá vysvětlit, proč si ještě jako řadový poslanec pozval na kobereček soukromě policejního prezidenta těsně před jeho jmenováním do funkce ministra a co tam řešili, na co se ho ptal, a na základě toho pan policejní prezident Jan Švejdar řekl, že bude odcházet.

Ano, jsou tady různé domněnky, že například chtěl ovlivnit vyšetřování Andreje Babiše – to jsou domněnky, jsem slyšel, já nevím, jo – anebo že chtějí ovlivňovat různé trestní kauzy a podobně a pan Jan Švejdar nechtěl jít na ruku na nové vládě. Já nevím, proto se na to ptáme. Jenom říkám, co jsem slyšel od lidí, a bylo by dobré jasně vysvětlit – jenže vy to vysvětlíte, ale vy jste si ho pozval mezi čtyřma očima ještě jako poslanec, takže tvrzení proti tvrzení. Tady samozřejmě je to problém a podle mě je to až na úrovni udělat tady vyšetřovací komisi, protože tohle přece není normální, a protože vy spoléháte na to, že mnoho mainstreamových médií – ne všechna – vám jdou na ruku, tak si myslíte, že to všechno projde. Vždyť to je šílené, jak vy se chováte. Třeba jste tam řešil něco normálního, to nevím, ale právě proto, že to nevíme, tak se na to ptáme, co to má znamenat, protože kdyby to udělal kdokoliv jiný z nás, tak ho budete málem věšet, věšet tady z okna Sněmovny, a média to samé.

Takže tato vláda, pojdme dál, tato vláda ještě před hlasováním o důvěře udělala maximum pro to, aby dokázala, že je hrozbou pro naši společnost. Pan premiér Fiala v předvolebních debatách říkal stále dokola, že Green Deal EU je to, co odsouhlasil minulý premiér Babiš, a nijak se ke Green Dealu nehlásil. Pan premiér Fiala jakoby se k němu nehlásil, aby mu to neubralo preference. Ano, odsouhlasil to Andrej Babiš a je tím pádem spoluzodpovědný za zdražování energií v České republice. Když se ale podíváme do Programového prohlášení nové Fialovy vlády, tak se tam uvádí, že Green Deal je pro tuto vládu nikoliv hrozba, ale příležitost. Premiér Petr Fiala (a) tato vláda tedy přímo podporuje Green Deal, a tím i zdražování energií našim občanům a firmám. To je pro SPD nepřijatelné, to je servilita vůči Bruselu. A tady bych upozornil, že energetická politika je stále ještě v pravomoci národních vlád, takže se vůbec nemůžete vymlouvat na Brusel. Když byste chtěli odstoupit, tak můžete, takže vy jste plně odpovědní za zdražování energií v České republice, proto taky my od první vteřiny, co jste deklarovali, že máte stoosmičkovou většinu ve Sněmovně, žádáme po vás řešení toho zdražování a vyřešení.

Dodám, že dnešní premiér Petr Fiala se už loni v květnu na svém Facebooku ke Green Dealu přihlásil slovy, že – cituji: "Green Deal je realita, nemá smysl nad tím spekulovat, pojdme ho využít." No, tak teď vidíme to vaše využití směrem ke zdražování energií. Je to otrěs. S těmito slovy já prostě nemůžu souhlasit, s těmito slovy Petra Fialy. Rozumím pragmatismu, tedy to, že když tu je zlo a jde využít ve prospěch českých firem či občanů, pojdme ho využít. Jenže máme tu i morální, i etický rozměr. Se zlem se má v první řadě bojovat. Zlu se má odporovat, nikoliv se s ním smířit, neškůli na něm parazitovat.

Ano, byli tu lidé, kteří třeba po okupaci Československa nacisty uvažovali fialovsky a řekli: Třetí říše je realita, nemá smysl spekulovat, jak by to bylo jinak, teď pojdme využít

příležitost, které nám dává. Ale to přece není podle mého názoru ta správná cesta. Brusel a jeho snahy likvidovat jak naši svrchovanost, tak naši ekonomiku, energetiku, potravinovou bezpečnost, ale také třeba i kulturu nejsou a nemůžou být dobrou příležitostí. Ale chápu, že pro ty, kdo naplňují definici vlastizrady, to je příležitost, jak z toho těžit. Ale pro nás, pro občany České republiky věrné odkazu prezidenta Masaryka, českých legionářů, odbojářů, odkazu tisíců obětí boje za naši samostatnost, to je příležitost bojovat a odporovat zlu. Nikdy nemůžeme a nebudeme kolaborovat s kolaboranty. Nikdy neznamení zájmy naší země, našich národů a našich občanů.

A nyní se pojďme podrobněji podívat na vládní prohlášení. Za prvé, kapitola zdravotnictví. Pišete tady větu – cituji, je to jedna věta: "Zahájíme diskusi o potřebě a vhodnosti cenové konkurence zdravotních pojišťoven." No a v pátek mi volal redaktor Mladé fronty DNES, který na mně chtěl stanovisko, co si o tom myslím, protože kontaktoval pana ministra Válka a dostalo se mu vysvětlení od pana ministra, že tato věta znamená, že vláda chce zavádět nové standardy zdravotní péče v tom smyslu a hrozí tady, že chudší lidé budou mít horší standard než bohatší lidé. No, to je přece šílené! To SPD absolutně odmítá. Takže to znamená, že lidé by si měli připlácet za kvalitnější péči? Ano, já nemám problém s tím i v SPD, když si někdo chce připlácet za nadstandardní pokoj, za měkčí toaletní papír například, berte to jako takový srozumitelný příklad, ale my trváme na tom v SPD, že pro všechny občany, kteří jsou součástí systému veřejného zdravotního pojištění, musí mít ti občané nárok na tu nejlepší možnou péči dostupnou v daném místě a čase. Ale vy podle toho, co jsem slyšel, chcete selektovat chudší občany a bohatší v přístupu ke zdravotní péči. A tady bych opravdu chtěl, aby pan ministr Válek – a těch dotazů tady budu mít víc – toto vysvětlil na mikrofon, aby řekl, že nebude snižovat standard zdravotní péče a že naopak základní standard zdravotní péče – no základní, aby lidé měli tu nejlepší možnou zdravotní péči v daném místě a čase – že to dodrží, že to bude zachovávat, protože to, co jsem slyšel v pátek, to je otřesné. To je to šílené vládní prohlášení. Proto to tady opakuju, opakuju to ještě třikrát tady. A pane ministře, já vás vyzývám, abyste na mikrofon dementoval, nebo respektive vy jste to prý, z vašeho ministerstva zdravotnictví nebo vy jste to prý osobně tam říkal v pátek na otázku Mladé fronty DNES, tak mi řekněte – tohle je potřeba odmítnout. My to tady chceme slyšet a myslím, že to chtějí slyšet i občané, protože to, co... Já vám, že jste TOP 09 a že TOP 09 je strana pro bohaté lidi, to víme, vy se za to nestydíte a máte cirka 5 % voličů, ale vždyť 95 % voličů... a notabene ani vaši vládu, vaši vládu, nevolila většina občanů České republiky. Když započtete i propadlé hlasy, tak vás volila menšina občanů, kteří se zúčastnili voleb. Přece to nemůžete udělat, abyste upravili, zaváděli různé standardy zdravotní péče na základě toho, jestli jsou lidé chudší, či bohatší. Takže toto je potřeba tady vyjasnit.

Takže to je opravdu první bod, proti kterému SPD se důrazně staví, a my budeme vždycky bojovat za to, aby všichni občané České republiky, když jsou součástí systému veřejného zdravotního pojištění, aby měli tu nejlepší možnou péči v daném místě a čase. Já bych spíš od vás očekával jinou věc, že tam třeba budete usilovat o to jako vláda, aby byla více dostupná zdravotní péče, například stomatologická. Vždyť zubaři pro mnoho lidí nejsou dostupní. Mluvíme samozřejmě minimálně o finanční rovině. Podívejte se lidem do úst. Chodím neustále po různých kampaních, teď je to samozřejmě omezeno z důvodu opatření, ale vždyť často lidé, kteří jsou například nižší střední třída, nemají ani na zuby. Chybí jim zuby, protože na to nemají peníze. Byť ty vaše dosavadní vlády včetně vlád ODS tady vsugerovaly lidem úplně lživou myšlenku, že zuby nejsou součástí lidského těla. Vždyť to není pravda!

Víte, jak se pozná vyspělá země? Říkal mi to můj již zesnulý tatínek. No, tatínek byl z Japonska, jak víte, tak říkal – cestoval celý život pracovně po světě – že vyspělou zemi a dobrou životní úroveň poznáte podle toho, když se lidem podíváte do úst, na zuby, když s nimi mluvíte. Podle toho poznáte skutečně vyspělou zemi, že mají na to, mít hezké zuby. To u nás rozhodně takto není. Takže to tam úplně chybí tyhle věci ve vašem vládním prohlášení. Dokonce jsou tam věci, které jsou absolutně pro nás nepřijatelné.

Pojďme k dalšímu bodu – ceny tepla. Vy tam píšete větu: "Přechod teplárenství k nízkoemisním zdrojům připravíme tak, aby se skokově nezvýšily ceny." Takže to přeloženo znamená, že vláda bude pracovat na změnách, které přinesou zvýšení cen tepla, jen se bude snažit, aby růst cen byl plynulý, ne skokový. Takže vy místo toho, abyste jasně deklarovali váš cíl za čtyři roky, cíl, že budete bojovat proti zdražování, v podstatě tady uznáváte, že ne skokově, ale postupně se s tím smiřujete a budete pracovat na takových změnách. No, to také je pro nás nepřijatelné. To je tak všechno i s tou politikou, jak jsem říkal, z Evropské unie.

Další věc – daňové úniky. Vy deklaruje, několikrát dokonce, že budete bojovat s daňovými úniky, s praxí, kdy české firmy daní v daňových rájích. Ale vždyť váš koaliční partner, pane premiére, a váš první vicepremiér přece inkasuje peníze jako sponzor z daňových rájů na Kypru nebo z firem, jejichž majitelé jsou registrováni v daňových rájích na Kypru, a mají neprůhledné vlastníky. Já už jsem vás vyzýval, tuším minulý nebo předminulý týden, abyste vyzval, pane premiére, tady vicepremiéra a předsedu STAN Víta Rakušana, ať vysvětlí finanční toky, a vy mlčíte. Vy se ho neodvažujete zeptat, aby se vám nerozpadla koalice. Ale to je přece hrozný. Vždyť vy jste tady uplynulé roky říkal, jaký budete čerstvý vítr, jaká bude změna. Vždyť přímo váš kolega, který sedí po pravici, je sponzorován z daňových rájů na Kypru. Dokonce to uznal teď váš kandidát na ministra průmyslu Věslav Michalik. Tak proč to tady píšete do programového prohlášení? To je úplně flagrantní lež, takže to je v přímém rozporu se zájmy sponzorů hnutí STAN. V jiné části píšete, že odstříhnete firmy z daňových rájů, prosadíte pravidla transparentního doložení skutečných majitelů. Tak proč to nežádáte na Vítovi Rakušanovi?

Takže to je absolutně nedůvěryhodné, to vaše vládní prohlášení. To je normálně absolutně nedůvěryhodné. To jsem tady ještě nezažil. Zažil jsem neuskutečněné sliby, ale že ta situace tady přímo nastává a vy se k tomu neumíte postavit, tak to je přece neuvěřitelná situace.

Pojďme dál. Dále píšete, že do vedoucích pozic vyberete důvěryhodné kompetentní osobnosti. Takže to je třeba ministr zahraničí pan Lipavský? To jsou političtí náměstci za Piráty? Vy jste rozšířili počty trafik hlavně neúspěšným poslancům z Pirátské strany. Dokonce neúspěšní poslanci – jenom abych to řekl tady divákům – dokonce i voliči Pirátů už nechtěli tyto poslance, kteří tady byli čtyři roky, už je nechtěli ve Sněmovně, takže už jim nedali mandát ani jejich voliči. Samozřejmě my bychom je nevolili jako SPD, ale jejich voliči. Přestože jsou neúspěšní a ztratili důvěru i svých vlastních voličů – úplně flagrantním příkladem je tady pan Lipavský, ministr zahraničí, který neuspěl ve volbách, takže ani jeho voliči už ho nechtěli a radši si vybrali kandidáty za STAN v rámci té kandidátky – tak vy vlastně tady píšete, že chcete do vedoucích pozic důvěryhodné osobnosti, ale vždyť tady úplně jasně ti lidé nemají důvěru ani vašich voličů. To nemluvím o dalších x náměstcích. Piráti, kteří propadli ve volbách, tak vy je tady dáváte jako trafiky na takzvané politické náměstky. Vždyť politický náměstek je trafika sama o sobě.

Pojďme dál. Kapitola Životní prostředí. Tady opravdu nestačím zírat. Vy jste úplně vynechali problematiku polského dolu Turów, který sužuje v Libereckém kraji naše občany na hranici s Polskem – tam přichází o vodu, mají tam problémy – takže to řešit nechcete. Místo toho jste do programového prohlášení dali větu, že budete vybírat českého národního ptáka ve spolupráci s Českou společností ornitologickou. Takže to jsou vaše priority? Vy budete vybírat národního ptáka? Já jsem se chtěl zeptat, co to má znamenat, jakým způsobem nebo co to bude, když jste proti referendu, ale hlavně ta priorita. To znamená řešení problémů občanů v kapitole Životní prostředí – Turów ne, ale národní pták ano. To je přece neuvěřitelné. (Potlesk poslanců SPD.) Ani se nedivím, že se distancoval od této vlády i hejtman Půta za Liberecký kraj, který je jinak za Starosty. Řekl, že to není jeho vláda. Pochopitelně, co má říct, když je hejtmanem za Liberecký kraj a vidí tuhle blamáž.

Pojďme další, to je tedy neuvěřitelná věta. Je to tady kapitola Digitalizace a píšete – cituji: "Poskytneme součinnost s Evropskou unií při řešení sociálních sítí." Takže máte na mysli, že chcete ještě větší cenzuru a špehování lidí na internetu? Já bych chtěl požádat, abyste vysvětlili

tuhle větu. Také se ptám, proč chce česká vláda řešit profily českých občanů s Bruselem. Co to má znamenat? Takže profily českých občanů na sociálních sítích vy chcete řešit s cizinou, s Bruselem? No, to si snad děláte úplně... to není legrace, to je šílený. Proto mluvím o vlastizradě v širokém slova smyslu.

Takže tohle bych chtěl požádat příslušného ministra – což je asi pan Bartoš, digitalizace, protože vždycky mluvil o digitalizaci, a Piráti tady v minulém volebním období nic pořádného nenavrhli a nic neprosadili. Takže jenom tady říkám, že skutek utek, ale asi to má na starosti, což je úplně otřesný, protože chcete řešit samozřejmě – ona ta věta je tady delší – "při řešení algoritmicky řízených platforem a sociálních sítí". Takže to jsou sociální sítě, o kterých mluvím, ta omezení.

Pojďme dál. Říkáte, že vláda chce jít cestou reformy výdajů státu a efektivního nakládání s penězi. No, to je samozřejmě na první pohled věta, která je v pořádku, proti té nic nemáme. Ale vy už jste ji začali naplňovat a to je tedy zase síla, protože vy jste začali naplňovat tu větu tak, že vláda – koalice SPOLU, Pirátů a STAN – místo aby provedla miliardové škrty zbytných výdajů ve státním rozpočtu, například tím, že škrtne miliardy na solární barony, tam jde cca 40 miliard ročně, na politické neziskovky, místo abyste ukončili zneužívání dávek nepřizpůsobivými a tak dále, tak jste okradli o již slíbené peníze od 1. 1. hasiče, policisty, vojáky, pracovníky v sociálních službách, učitele a další potřebné profese, například také pracovníky úřadů práce, kterým jste zároveň naložili mnohem víc práce teď v rámci řešení doplatku na bydlení, okamžité pomoci a tak dále. Ale k tomu se ještě dostanu. Navíc toto své rozhodnutí jste vůbec nekonzultovali s tripartitou, zatímco ve vládním prohlášení uvádíte, že budete konzultovat s tripartitou. No, to je neuvěřitelný. Už se proti vám bouří i tyhle organizace, protože lžete od první vteřiny. Takže vzhledem k rostoucí inflaci je to výsměch těm hasičům a všem potřebným profesím, které potřebujeme, protože to, co vy děláte, zároveň znamená vzhledem k inflaci pokles jejich platů, je to pokles. Vy jste způsobili pokles platů hasičů a dalších těchto potřebných profesí typu vojáků, policistů a tak dále, a SPD stojí za těmito profesemi, my je podporujeme dlouhodobě. Mnozí z nich to samozřejmě vědí a děkují jim za podporu.

A v rozporu s tím, nebo naopak, takže hasičům jste ubrali a dalším potřebným profesím, které jsem jmenoval, ale jsou to i například lidé, kteří pracují na finančních úřadech, hygienických stanicích a tak dále, takže těmto všem jste ubrali a zároveň jste předvedli, jakým způsobem si to představujete tu větu ve vládním prohlášení, "reforma výdajů státu a efektivní nakládání s penězi". Zvýšili jste počty ministrů z patnácti na osmnáct, takže se tady nemůžou vejít, to jsem nikdy neviděl, že ministři musí sedět ve dvou řadách, protože se do jedné řady nevejdete. Tolik už jste rozdali těch trafik, že je to pětkoalice a trafik bylo málo. Tady pan ministr pro legislativu pan Šalomoun musí sedět v druhé řadě, protože už se mezi vás nevejde, takže jste to ještě odstrčili neadekvátně, vašeho kolegu. A zároveň kvůli těmto třem ministrům, kteří vznikli navíc, to jsou ti ministři bez portfeje, taková ti, co jsou na Úřadu vlády, jo, abyste mohli být u korýtek všichni, nabíráte nově pro tyto tři nově vzniklé ministerské posty 74 nových pracovníků, aby měli servis, za 43 milionů korun. Takže hasičům jste ubrali, sami jste si přibrali desítky milionů, a to nemluvím o tom, že náklad na ty tři ministry je stamilionový, protože mají auto s majáčkem, sekretariáty a tak dále a tak dále, řidiče mají a tak dále.

Takže my samozřejmě jako SPD prosazujeme zvyšování všech platů včetně soukromé sféry, například zvýšením odečitatelné položky na děti, protože samozřejmě z hlediska důchodové reformy, kterou tady pořád slibujete, jak předešlá, tak současná vláda, žádnou jste pořádnou reformu nikdy nepředložili, vy to vždycky nazvete reformou a ona to žádná reforma není. To je zase takové – snažíte se vždycky tady ohloupnout méně informované lidi, ale my se ohloupnout nenecháme – mimochodem by to zvýšení odečitatelných položek na děti by přispělo i aspoň k nějaké motivaci pracujícím občanům ke zvýšení porodnosti, abychom mohli v střednědobém horizontu udržet financování důchodového systému. To byste měli dvě mouchy jednou ranou.

Takže my neříkáme zvyšovat platy jen tak, ale zároveň jenom zdůrazňuji, navrhl jsem, i kde uspořit, kde jsou ty zbytné výdaje. No, jenže vy těm solárním baronům nechcete brát, vždyť jsme to viděli tady v červnu, když se hlasovalo vloni. My jsme ponížili o něco platby solárním baronům a prošlo to díky hlasům SPD a hnutí ANO. Naopak tady pan Jurečka a další tady lobbovali za solární barony. A nic už se nedivíme, že hnutí STAN a podobně kamarádilo a budou za solární barony, vždyť pan Věslav Michalík přiznal, že podniká v solárním byznysu, sponzor hnutí STAN, takže to už víme, kde jsme a proč. Ale je to proti zájmům lidí. A je to projekt Evropské unie hlavně, proto vy to nechcete zrušit, proto na to nechcete sáhnout, ale platí si to tady zoufale lidé. Lidí jste obrali o peníze. Takže jsem tady řekl i konkrétní návody, kde na to vzít.

Další je... tady... zamrazení platů politiků. No, tak znovu si zopakujme, že kvůli vám, kvůli vaší vládě, se od 1. ledna zvýšily o 6 % platy politiků. Skoro všichni politici tady, co tady sedí, mají teď zvýšené platy o 6 % kvůli vaší vládě, jelikož tady vláda Petra Fialy na konci loňského roku ve Sněmovně nepodpořila projednání návrhu SPD na zamrazení platů politiků na celé volební období. Bylo to tady v systému, mohli jsme to projednat, podali jsme to v takzvané devadesátce, aby to šlo projednat rychle – vy jste prostě neměli zájem tu schůzi tady udělat. Proto od 1. 1. teď jsou zvýšené platy politiků o 6 % a opožděně, s křížkem po funuse, jste tady přišli s tím, že budete zamrazovat na pár měsíců, do konce letošního roku, jedenáct měsíců. Ano, SPD to podpořilo, samozřejmě, ale zároveň jste včera nám zamítli náš návrh na zamrazení platů politiků na čtyři roky, na celé volební období. To je vaše skutečná tvář. Sami jste si přidali, přidali jste si neskutečně míst a peněz a všeho možného a servisu a ministrů, a jak už jsem říkal včera, tak jste vytvořili i pro Piráty jedno místo místopředsedy Sněmovny navíc a 20 milionů korun na volební období, přestože Piráti mají pouhé čtyři poslance, ale pro lidi už vám peníze nezbyvají.

Tady bych ještě, když mluvím o Pirátech, zmínil podvod na voliče Pirátů, co předvedl jejich předseda Ivan Bartoš, když oni mají jasně napsáno, že mají zakázáno kumulovat funkce, že nemůžou mít souběh funkce poslance a ministra, ale najednou to, když jste ve vládě, tak to neplatí pro pana Bartoše. No proč? Protože ví, že jsou pátým kolem od vozu ve vládě a že nejsou čtyři poslanci potřeba, když mají 108, takže ví, že by šel jako první, až přijde nějaká krize ve vládě, protože to ostatní na ně logicky svedou, za to můžou Piráti, a ocitl by se bez práce, protože kdyby neměl poslanecký mandát, tak samozřejmě by si musel jít hledat normální práci jako každý člověk. Proto kumuluje, aby měl jistotu. Když se mu nepovede ministr, tak aby zůstal aspoň poslancem. To je přece ten skutečný důvod. Je to úplně proti tomu, co slibovali Piráti. Normální trafikant, nic víc, jo? Také se nedivím, že vzniklo pnutí v té Pirátské straně ohledně toho a že jste definitivně ztratili ten kredit strany, která by snad přinášela nějaký nový vítr.

Co se týče zamrazení platů politiků, pro nás je všeobecně nepřijatelné, aby si o svých platech rozhodovali politici sami. Podle našeho názoru je potřeba najít jiný model, než když se platy politiků odvíjí od pouhého koeficientu násobku průměrné mzdy v nepodnikatelské sféře.

Pojďme dál. Zahraniční politika. SPD odmítá nepřátelské, hloupé a arogantní výroky předsedkyně Sněmovny Markéty Pekarové Adamové z TOP 09 o tom, že Maďari mají v nadcházejících parlamentních volbách vyhnat premiéra Orbána. Volby jsou v Maďarsku letos. Pokračují tak kroky nové Fialovy vlády na rozvrat spolupráce ve středoevropském regionu v rámci V4 a snaha o posun naší republiky zcela do područí Bruselu a Berlína. Vyjádření paní Pekarové Adamové navazuje na výroky nového ministra pro evropské záležitosti Mikuláše Beka za hnutí STAN, který řekl, že Maďarská republika bude stát na straně Bruselu proti Polsku a Maďarsku. Ministrovi Bekovi vadí, že polský soud rozhodl, že polské zákony jsou nadřazené nad legislativou EU. Podle Beka rozhodnutí polského soudu prý destabilizuje středoevropský region a Česká republika by prý měla uzavřít užší spojení s Německem. Je tady zřejmé, že s touto vládou bude pokračovat naprostá bezvýznamnost české zahraniční politiky a nová vláda

směřuje k tomu, že už nebude potřeba český ministr zahraničí, ale bude stačit český velvyslanec v Německu jako za protektorátu.

Podle názoru SPD jsou přece vztahy k nejbližším sousedům, jako je V4, zásadní. Standardní zahraniční politika suverénní země má mít tři pilíře: za prvé nejbližší země a spojenci, za druhé velmoci a za třetí země, kde máme nějaký ekonomický zájem. Tento princip se teď rozpadá a to je špatně. Možná pan nový ministr Lipavský ani neví, že jsou to základní principy zahraniční politiky, protože s tím neměl dosud žádné zkušenosti.

Ale musím tady hlavně říci, že včera jsme tady přece chtěli dát příležitost na schůzi Sněmovny paní předsedkyni Pekarové Adamové, aby vysvětlila své výroky, a musím říct, omlouvám se za to slovo, ale vaše vládní koalice to srabácky odmítla. Vy jste zamítli náš návrh bodu, kde jsme chtěli dát prostor, aby paní předsedkyně Markéta Pekarová Adamová, předsedkyně Sněmovny z TOP 09, aby mohla třeba korigovat to vysvětlení – a ona to ani nechce korigovat – ale abychom to tady probrali. A vy jste to zamítli, že se bojíte, bojíte se té diskuse, přece jiný důvod není. Bojíte se o tom mluvit. To znamená: na Twitteru hrdina, kde není odpor žádný, kde není diskuse, kde nemůže nikdo argumentovat, ale tady, ve Sněmovně, kde argumentovat jsme připraveni, tak už najednou mluvit o tom nechcete, nejste už najednou tou hrdinkou. A oni byli připraveni na diskusi. Jaroslav Bašta byl velvyslancem v Rusku, na Ukrajině, v Kazachstánu, v dalších zemích, Jiří Kobza vedl jako chargé d'affaires českou ambasádu v Íránu. Ale vy byste se jim nemohla postavit argumentačně, protože nic o zahraniční politice nevíte – prostě plácnete něco proti našim sousedům, jo? Ale to je ostuda tohleto, že to nechcete, nemáte odvalu to tady diskutovat. Stejně tak předpokládám, že i v další opoziční straně, hnutí ANO, by určitě nějakí lidé se k tomu rádi vyjádřili, a vy jste nám to neumožnili. Takže tuhleto politiku, kdy vy chcete rozvrátit spolupráci ve V4, přitom my potřebujeme posilovat tu spolupráci, abychom mohli hájit svoje zájmy v energetické politice, když budu konkrétní, ten důvod například. Tak tahleta vaše politika je přímo útok i na peněženky českých občanů.

A oni byli připraveni na tu diskusi. Jaroslav Bašta byl velvyslancem v Rusku, na Ukrajině, v Kazachstánu, v dalších zemích. Jiří Kobza vedl jako chargé d'affaires českou ambasádu v Íránu. Ale vy byste se jim nemohla postavit argumentačně, protože nic o té zahraniční politice nevíte, prostě plácnete něco proti našim sousedům. Jo? Ale to je ostuda tohleto, že to nechcete, nemáte odvalu to tady diskutovat. A stejně tak předpokládám, že i v další opoziční straně hnutí ANO by určitě nějakí lidé se k tomu rádi vyjádřili. A vy jste nám to neumožnili.

Takže tuhleto politiku, kdy vy chcete rozvrátit tu spolupráci ve V4. Přitom my potřebujeme posilovat tu spolupráci, abychom mohli hájit svoje zájmy v té energetické politice, když budu konkrétní, ten důvod například. Tak tahleta vaše politika je přímo útok i na peněženky českých občanů.

Pojďme dál. Pan Farský. To je teď novinka. To byl ten, který tady hrál to divadlo na pana čistého. A ten předvedl, je to hnutí STAN. Je to jeden z nejvyšších představitelů hnutí STAN, předseda poslaneckého klubu hnutí STAN. Ten předvedl pohrdání voliči daným slovem opravdu flagrantní. Vicepremiér Fiala dneska říkal, dneska to říkal pan premiér, teď někam odešel... (Otáčí se k vládní lavici.)

Předseda vlády ČR Petr Fiala: Sedím za vámi.

Poslanec Tomio Okamura: Jo, to jsem rád. Tak pane premiére, vy jste říkal, že chcete sloužit lidem. Teď před chvílí jste to říkal v přímém přenosu. (Opět se otáčí k premiérovi.) Takže vaše vláda, že chce sloužit lidem. No ale pan poslanec Farský přece oznámil, že odlétá soukromě na půlroční stáž do Spojených států a nechce se vzdát kvůli tomu mandátu poslance. Tak jak může sloužit lidem, když je půl roku v Americe? A teď se úplně neuvěřitelně vysmál včera voličům, kdy ještě drže řekl, že bude dělat práci poslance z amerického Oregonu. A že

prý svůj plat, ještě dělá blbce tady ze všech, že svůj plat bude odevzdávat jím vybraným politickým neziskovým organizacím, se kterými spolupracuje. Ale vždyť jsou tam i náklady na poslanecké asistenty. Jsou tam náklady na kancelář. Vždyť ten mandát poslance stojí spoustu peněz. Co tady vykládá? Vždyť to přece všichni víme.

A teď já nechápu, proč pan premiér Fiala, pane premiére, proč nevyzve pana Farského, ať složí mandát. (Opět se otáčí k premiérovi.) Vy jste říkal před chvílí, že chcete sloužit občanům. Proč ho nevyzve, ať složí mandát? A já vám řeknu, že je úplně logická tahleta otázka. Vždyť on říkal, že ty informace nebo tu zkušenost, kterou nabere v tom americkém Oregonu, že prý chce zúročit pro další práci. Ale k tomu přece nepotřebuje být poslancem. Přejde a pak vám bude dělat třeba nějakou práci pro vaši vládu, ale k tomu nepotřebuje mandát poslance. Takže já bych vás chtěl, pane premiére, opravdu vyzvat a já bych rád tu odpověď dostal, zdali tedy vyzve, když jste před chvílí říkal, že chcete sloužit lidem, tak jak může sloužit lidem poslanec, který tady půl roku není. Dokonce déle než půl roku. Osm měsíců, říkal. A navíc je to v přímém rozporu. No tak už se ani tady neptám prvního vicepremiéra, předsedy STANu Rakušana, Víta Rakušana ze STANu, protože to je jeho kámoš. Takže ten mu řekl, že ho k tomu vyzývat nebude. Takže tam už je to podraz úplně jasný, prostě je to výsměch daňovým poplatníkům tohleto. No a přitom v koaliční smlouvě mezi Piráty a STAN se v bodu 5. 2 5 píše, že zvolený kandidát koalice a teď cituji z koaliční smlouvy Pirátů a STAN před volbami, co slíbili občanům, že budou brát práci poslance jako prioritu a zařídí si své ostatní aktivity. V závorce jste uvedli: "Práce v samosprávě, studium, podnikání, výuka a tak dále, tak, aby výkonu funkce se mohl věnovat dostatek času." Vždyť to je neskutečné, vy jste plivli do obličeje vašim voličům a vůbec všem občanům, protože práce poslance je placená z daní občanů, a jeho a těch asistentů a dalších a dalších benefitů. A prý tu svoji stáž v Americe konzultoval jak s šéfem strany Vítem Rakušanem, tak s premiérem Petrem Fialou a oba ho prý podpořili v tom, že tady nebude osm měsíců ve Sněmovně nic dělat. To je šílené, to je šílené. A to teprve jste u té vlády jakoby sice bez důvěry, zatím jste pár dní a už takovéhle věci.

Takže vidíme, že Jan Farský, poslanec STAN jasně porušil koaliční smlouvu Pirátů a STAN a pohrdá voliči. A svou kariéru staví nad zájmy a sliby voličům hnutí STAN i tato vláda. A samozřejmě jediným čestným řešením je, aby rezignoval i na post poslance. A je šokující, že takové pohrdání voliči daným slovem podpoří předseda hnutí STAN Vít Rakušan i premiér Petr Fiala.

No jo, teď se ale pojd'me zastavit, co má být ta práce. Proč tam je v tom americkém Oregonu? Tak to je opravdu zase přímo příznačné pro tuto vládu. Protože on tam jde studovat to, on se tam jde učit téma federalizace Evropy. Federalizaci Evropy jde studovat do amerického Oregonu. Ale federalizace Evropy, co to znamená? Jako já bych řekl tady divákům České televize, co podpořil premiér Fiala a hnutí STAN. Federalizace Evropy znamená zánik suverenity a samostatnosti ČR.

Federalizace EU. (Otáčí se k premiérovi.) Pane premiére, je to jasné, že? Vy jste politolog. Federalizace Evropy. Co je třeba federální stát? Je to třeba Rakousko. To znamená, no, jako tam jsou spolkové země, je tam už ale jedna vláda, jedna zahraniční politika. A vy chcete, aby jednou z těch spolkových zemí byla třeba Česká republika. To znamená, to je zánik ČR. To je federalizace. To je například rakouský model, Rakousko. Abychom si řekli konkrétní příklad. Co je tedy představa, co bude studovat a co bude prosazovat pro další práci, jak říkal, pro vládní koalici pan Farský. A proč? Proč jede to té Ameriky? No samozřejmě, on nemůže složit mandát poslance. Kdyby ho neměl, tak tam nemá pro ně cenu. To je přece ta politická, proto je tam přece pozván, proto má to stipendium. Protože jako poslanec přece má za úkol to tady prosazovat, tyhle věci. Ale to je přímo protistátní, to je úplně protistátní činnost, nezlobte se na mě. To je zánik České republiky, federalizace Evropy. To nás budou řídit z Berlína a z Bruselu? A my nemáme už žádná, v podstatě česká vláda, český Parlament, vlastně nemá, už se stává v podstatě čistou formalitou. Je to jako v Německu taky, že jo, je to spolková země a podobně. Ale samozřejmě ty pravomoci jednotlivých zemí můžou být upraveny různě. Ale je

to ten model pro to představení pro diváky a pro laiky, co jde studovat pan Farský. To znamená zánik ČR, zánik naší samostatnosti. A toto má podporu premiéra Fialy a předsedy STAN. Což se nedivím, protože oni jsou přece probruselští politici a jsou proti samostatnosti a suverenitě ČR včetně jako všichni jejich poslanci, kteří tady jsou, 108 poslanců.

Tak, pojďme dál. Píšete, že v zahraniční politice chce vláda jít cestou větší orientace na NATO a EU. No, já bych tedy očekával, že tam napíšete, že chcete větší orientaci na zájmy ČR. To tam ale není. Jasně, ty následně lze definovat. Ale tady je to úplně vidět, ten lokajský postoj, že vláda České republiky by měla mít prioritně napsáno, že chce hájit zájmy ČR a ne prostě podkuřovat cizím zájmům. Ale to jsem tady široce zdůvodnil, proč o tom mluvím. Tady jsem to zdůvodnil, proč to tam vidím na mnoha příkladech.

Pojďme dál. Zákon o referendu úplně vypadl z programového prohlášení vlády, přestože česká Ústava předpokládá, že budeme mít zákon o referendu. Prostě vypadl, vy jste ho dali pryč, vy jste to už škrtnuli. Takže vy nechcete demokracii. Podle mých informací je ČR poslední ze dvou zemí v EU, která nemá zákon o referendu. Je to ještě Kypr. To je tam, kde to zná dobře hnutí STAN, protože tam má ty sponzory z těch neprůhledných daňových rájů. Jo? Takže chápu, že tam je ta kyperská linka, tam nemají referendum, tady taky, tak se vám to třeba líbí. Ale upozorňuju, že SPD je schválně lživě nálepkováno v médiích, že prý SPD není demokratická strana. Protože prosazujeme přímou demokracii. Takže to, když chceme, aby v zásadních věcech mohli rozhodnout občané, to je nedemokratické? To je přece naopak vrchol demokracie.

Můžeme se bavit o těch parametrech, jo? Jestli to má být třeba pro vypsání referenda 100 000 podpisů, jak navrhujeme v našem návrhu zákona, který už jsme podali do Sněmovny znova za SPD, tak, jak navrhuje SPD, nebo tady byly v minulém volebním období návrhy třeba 300 000 podpisů, 800 000 podpisů, to jsou zase takové, aby v žádném případě žádné referendum nebylo, ale prostě o parametrech se přece můžeme bavit. O tom to není. Ale to, že vy a priori vůbec nechcete zákon o referendu, přestože jsme už jedna z posledních zemí v Evropské unii, která tu demokracii nemá, to je přece ten problém. A takové ty vaše argumenty, že lidi nejsou... Vy urážíte české občany. Ty vaše argumenty, že lidi nemůžou rozhodovat, že nejsou tak informovaní, to znamená, vy děláte z českých občanů jeden ze dvou nejhoupějších národů v Evropě? To snad nemyslíte vážně? To snad nemyslíte vážně? Zákon o referendu mají i na Slovensku. Dobře, jsou tam parametry, že se to těžko realizuje, ale mají ho tam. To znamená, vaše vláda říká, že jsme hloupější než Slováci. To je opravdu neuvěřitelné. Je to neuvěřitelné jako tenhle ten váš probruselský, váš servilní postoj vůči zahraničí.

A tady bych rád zmínil opět našeho poslance Jaroslava Baštu, protože když byl zvolen naším poslancem za SPD, a znovu zopakují, že je to tady ve sněmovně jediný signatář Charty 77, jediný politický vězeň, který byl za své názory v sedmdesátých letech dva a půl roku uvězněn ve vězení, tady se stal naším poslancem za SPD Jaroslav Bašta. A to je také, protože my prosazujeme právě tu demokracii, proto jsem rád, že je tady s námi, jako SPD. Vzpomínám, když přišel poprvé na poslanecký klub, tak Jaroslav Bašta kroutil hlavou. Kam se to Česká republika za těch vlád dostala v demokracii? Lidé se bojí říct své názory, cenzura, názorová šikana. Když někdo prosazuje demokracii, tak tady s oblibou paní Pekarová Adamová, předsedkyně Sněmovny, říká, že to nejsou demokrati. Urazí tady poslanecký klub SPD, řekne, že prý SPD nemá mít zastoupení ve vedení Sněmovny. Přitom Jaroslavu Baštovi nesahá ani po kolena, který statečně bojoval za svobodu a demokracii. Vy jste nebyla ani ve vězení, ani jste nepodepsala Chartu. To je taková ostuda, tohleto účinkování paní předsedkyně Pekarové Adamové. A vůbec, že k tomu mlčí i premiér Petr Fiala. Myslel jsem, že jsme s Petrem Fialou seděli vedle sebe čtyři roky, vedle sebe jsme seděli, tak jsme si povídali o různých věcech. Já jsem ale očekával, pane premiére, že aspoň v základních věcech, nějakých etických a demokracie, umravníte vaši předsedkyni Sněmovny, že to přece je moc, tohleto. Ale já od vás neočekávám podporu SPD, to ne, jsme tady v politické soutěži. To je jasné. Ale přece jsem čekal, že budete mít nějaký etický mantinel, který jste prezentoval. Ale co je moc, to už je moc. Jo? Tak, pojďme dál.

Mluvili jste o tom tady, průběžně o tom mluvíte a slyšeli jsme to tady taky, že chcete zvýšit výdaje na zbrojení na 2 % HDP, že je to závazek pro NATO. Tak u toho se pojdme trochu pozastavit, protože myslím, že veřejnost nemá ty relevantní informace o tom, jak to teď je s tou zakázkou za 52 miliard, což je mimochodem druhá největší zakázka vůbec, kterou vláda řeší. Tou první je dostavba jaderného bloku. Tak o čem to je? Protože já jsem slyšel nějaké informace, že se podsouvá hnutí SPD, že jsme proti armádě, když nechceme, když máme výhrady k té zakázce na ta nová bojová pásová vozidla pro českou armádu. Ale to přece není pravda. Hnutí SPD podporuje armádu, podporujeme vojáky, prosazujeme modernizaci armády, ale já vám řeknu, v čem je problém s touto zakázkou. Vy to moc dobře víte, že jsou to peníze vyhozené z okna. Jenom proto, že jste to slíbili ve Washingtonu a slíbili jste to NATO.

Problém je v tom, že potřebujeme pro Českou republiku pásová bojová vozidla. My jsme pro tu modernizaci, určitě. My podporujeme modernizaci armády. Ale my potřebujeme bojová vozidla, která jsou použitelná pro Českou republiku. Ale ona nejsou použitelná pro Českou republiku, protože v současné době naše pásová bojová vozidla, která jsou samozřejmě starší, a je potřeba je modernizovat, a to SPD prosazuje, mají váhu cca 15 až 17 tun. To znamená, dokážou překonávat řeky, Vltavu, Labe a dokážou se taky přesunout přes české mosty. Ale ta pásová vozidla, která jsou ze zahraničí, ta, kdo se hlásí do této zakázky, tak jsou to bojová vozidla, která váží 45 až 47 tun. To znamená, nejsou schopna překonávat řeky v České republice, že se potápí, a nejsou schopna z hlediska nosnosti překonávat ani mosty. Jenom ve Středočeském kraji je cca 1 200 mostů. To znamená, tato pásová vozidla, za která vy chcete utratit 52 miliard korun, protože vám to diktují z Washingtonu, a jste servilní a nedokážete říct ne, tak ona jsou použitelná pouze pro zahraniční expanzivní mise ve jménu NATO. Nikoliv pro použití v České republice. A to je to, co tady musí zaznít. To je to, v čem se mě všichni snaží umlčet, když to chci říct. Takže SPD není proti modernizaci české armády, ale tahle ta zakázka je obsahově problém tak, jak vy ji koncipujete. To je čistě 52 miliard na utracení obrovských horentních veřejných peněz ve jménu NATO a pro zahraniční zbrojní firmy, a nic to nepřináší nám, České republice, kromě toho, že zase třeba půjdou ta vozidla někam do Afghánistánu, kde samozřejmě ta mise selhala. Já jsem tady na to upozorňoval jako jediný.

Takže my chceme, aby se změnila strategie české armády na obranu českého území a obranu českých občanů. To prosazuje SPD. A na to aby se napasovala ta výběrová řízení na modernizaci a investic do armády. V tom případě ale nemůžete realizovat, a to jsem vytýkal i Andreji Babišovi, jo, nakonec k realizaci té zakázky nedošlo, odkládalo se to, a to je dobře, že se to nakonec odložilo, protože my chceme jenom, aby ty parametry byly jiné, aby to byla bojová vozidla použitelná pro naši republiku. Ale k tomu potom v tom případě i vzhledem k našim rozpočtovým problémům vede ale jiná cesta, a to je investice do rekonstrukce těch stávajících vozidel. Což opět není nápad Okamury. Udělali to Slováci a Maďaři teď aktuálně. Takže se tam dají nové pancíře, nová výbava a tak dále.

Mimochodem ten náš návrh má také velký klad v tom, že zapojíme český průmysl, třeba Vojenské opravárenské závody a podobně. A my přece teď potřebujeme investovat, když je rozpočet v takovém obrovském zadlužení a deficitu. V rekordním zadlužení je rozpočet, tak my jsme u vlády nebyli, SPD byla v minulém volebním období opoziční strana, takže my za to nemáme odpovědnost, my jsme se tady snažili x návrhy to tady korigovat, ale byli jsme přehlasováni ostatními. My přece potřebujeme... Jedním z nástrojů, jak se vypořádat s rozpočtovou a ekonomickou krizí státu, je proinvestovat se z ní. Ale my se nemůžeme proinvestovat, to není nástroj, tím, že investujeme do mnohem vyspělejší a bohatší německé ekonomiky. To doufám, chápe i ekonomický laik. A to je jich tady evidentně mnoho, ve vládě myslím. Ve vládě. Já také nejsem nějaký věhlasný ekonom, ale ty zásady, nejsem ekonom, ale tyhle zásady jsou mi samozřejmě jasné. Takže náš návrh samozřejmě je, aby se tato druhá největší zakázka vůbec, kterou vláda má na starosti...

Já jenom, pane premiére, než odejdete, připomínám to usnesení vlády, usnesení Sněmovny, že tady mají být přítomni ministři při tom, jo? Abychom nemuseli brát pauzy. Ne,

jenom upozorňuji, že už jste byl na odchodu, tak abychom se tady slyšeli. Tak. Teď jsem vás jako zastavil, a to je dobře.

Chtěl jsem jenom říci, že tím jedním z nástrojů je proinvestovat se z krize. Ale to se musíme proinvestovat tím, že ty veřejné peníze, to obrovské penzum peněz budeme investovat do českých firem, do české ekonomiky, do českých zaměstnanců, do českých plátců daní, a protočíte ty veřejné peníze zpátky do českého státního rozpočtu. Takže to jsem chtěl vysvětlit k tomu závazku na investice 2 % HDP. My s tím nesouhlasíme, s tím závazkem, protože samozřejmě to by znamenalo o desítky miliard ročně navíc, kdybychom měli 2 % HDP, dneska je to 1,3 něco, je podíl na obranu. Ale zároveň říkáme, protože dneska opravdu na to nejsou peníze kvůli tomu obrovskému zadlužení od té předešlé vlády, to znamená... Teď nechci rozebírat předešlou vládu a tohle to, teď se věnujme této vládě. A chci říct, že i z tohoto pohledu by to bylo to nejrozumnější řešení. Takže SPD říká: Podporujeme vojáky, podporujeme českou armádu, chceme změnu strategie tak, jak jsem říkal, na obranu českého území a českých občanů a chceme modernizovat armádu, investovat do ní, ale opravdu, aby to směřovalo k té obraně českých občanů a českého území. Nikoliv jen tak vyhodit peníze z okna pro zahraniční firmy. A těch míst, kde by se mohla té techniky, výzbroje a vybavení, kde by se mohla modernizovat armáda, to máme těch nápadů a návrhů spoustu v SPD.

Ostatně tuším, že také nejsem jediný chartista, jediný signatář charty a politický vězeň, který je tady ve Sněmovně, je členem klubu SPD, Jaroslav Bašta, ale máme tuším tady jediného bývalého profesionálního vojáka, plukovníka ve výslužbě Radovana Vícha, našeho poslance, který je odborníkem na armádu. Vystudoval jak střední vojenskou školu, tak vysokou vojenskou školu, zastupoval Českou republiku i v Bruselu jako člen Generálního štábu, takže přesně toto, máme analýzu, a ty informace se přiznávám, že samozřejmě mám od něj, protože on má perfektní přehled ohledně armádní výzbroje a o tom, jak to je. Takže my v SPD jsme samozřejmě disponovaní personálně i programově nejenom vládnout, ale samozřejmě i připomínkovat tohle vaše šílené vládní prohlášení.

Dále bych se chtěl ještě zmínit k tomu, že tady pan ministr Kupka, ministr dopravy, hovořil o tom, že chce seškrtat slevy na jízdném pro seniory a pro studenty, že to chce seškrtat. My s tím nesouhlasíme, protože dneska se lidem všechno zdražuje. Všechno se lidem zdražuje. A zrovna ti důchodci a studenti taky často nemají peníze, tak jsou to ty skupiny, kterým my jako SPD chceme dát nějaké benefity, aby mohly mít na základní životní potřeby. A to, že se musíte někam dopravit vlakem, chcete, no tak, nezlobte se na mě, to si myslím, že tenhle benefit bychom měli udržet, měli bychom uchovat ty slevy. A zase říkám, vy řeknete, že na nejsou peníze. Ale vždyť vám tady říkám celou dobu, že na to peníze jsou, když škrtnete politické neziskovky – peníze! K čemu je teď tady občanům, že vy platíte třeba neziskovku s názvem Organizace pro pomoc uprchlíkům. Ne teď vy konkrétně, ale z vládních peněz to jde. Organizace pro pomoc uprchlíkům. To je ten pan Rozumek, který dokonce se drze soudil s českým státem, je to asi dva roky, ve jménu dvou afghánských nelegálních migrantů, a vysoudil ještě 150 tisíc korun na českém státu, že policie je dala prý do jiného detenčního zařízení. No to je neskutečné! To jsem vyčítal tedy vládě Andrej Babiše, proč tuhle neziskovku platí, ale ono to pokračuje, jsem zjistil.

To znamená, to je přece přímo protistátní neziskovka! A stejně tak ty neziskové organizace, které tady propagují Evropskou unii, gender, multikulti. K čemu to teď ti lidé měli, když nemají ani na energie? Takže škrtněte, prosím, tyhle výdaje a radši nechme ty slevy na důchodce a nechme ty slevy pro studenty a také i ty další věci, co jsem říkal. Zlepšeme dostupnost zdravotní péče, zlepšeme sociální systém. Teď naše poslankyně Lucie Šafránková včera navrhla jenom malé zvýšení podpory zdravotně postiženým lidem – příspěvek na péči, aby se zvýšil. To jsou věci. Vždyť my máme, jestli mám správné informace, tak zdravotně postižených občanů máme cca milion ve společnosti. Ano, jsou to ta viditelná postižení i neviditelná dohromady, kdyby někdo chtěl říkat, že tolik jich asi není. Ne, ne. Takže to jsou lidé, kteří se narodili nebo mají zdravotní postižení, a těm by měl stát přece pomoci. K čemu je

nějaká propagace tady nějakých těchto ideologií z veřejných peněz? Takže to je další naše výtky, že vy chcete osekávat tyhle slevy, které přináší benefity slušným lidem.

Pojďme dál k bezpečnostní politice. Bezpečnostní politika vlády. Tak tady bych připomněl tu otřesnou kauzu z 1. ledna, kdy Afghánc v Karlových Varech pobodal ženu a další dívku znásilnil. A my jsme říkali, že by bylo dobré, aby se zvýšila ochrana hranic, SPD chce. A chceme nulovou toleranci nelegální migrace na našem území. A samozřejmě tím, jak bychom toto řešili, tyhle problémy, tak je referendum o vystoupení z EU a vystoupení z EU (NATO?). To říkáme na rovinu. Protože kdybychom měli vlastní bezpečnost a azylovou politiku, tak se to tady nemůže stávat, tyhle kauzy. Ale když jsou hranice jako cedník, protože Schengen nefunguje, tak to samozřejmě je problém.

Takže jenom připomenu, že na Nový rok došlo v Karlových Varech k násilným trestným činům, při kterých utrpěla jedna žena vážná bodná zranění, a ten samý pachatel ještě potom stihl jinou dívku znásilnit. A jednalo se o cca dvacetiletého Afghánce, který do Karlových Varů přicestoval z Německa. Migrant. Následně byl policisty zadržen. Tady policisté odvedli skvělou práci a patří jim dík, když tedy ministr vnitra, ať ten dosavadní Hamáček, který už není ve Sněmovně, toho už voliči vyhodnotili, ale teď je tady pan Rakušan, takže tomu to zase nechci dávat teď za vinu, protože tam byl krátce, ale prostě ministr vnitra, ať byl takový, nebo makový, tak prostě nezajistil bezpečnost občanů České republiky. A to ani nemluvím, že každý občan v České republice má tady alarm doma, dvojitý zámek, bezpečnostní vložku, protože se necítí bezpečně. Tak už se těším, v uvozovkách, tak tady ani neříkejte, prosím vás, jak je Česká republika bezpečná země. Vždyť se podívejte do pražského metra! Za mě, když jsem chodil do školy v Praze. Já jsem chodil do Střední průmyslové školy chemické v Křemencově ulici, tak jsem jezdil metrem vždycky z Malešic a z Hostivaře a bylo to v osmdesátých letech, tak se nosil batoh na zádech. A ženy kabelku měly na boku v metru. Dnes poté, co jsme vstoupili do Evropské unie, tak se změnila móda. Nová móda z Evropské unie. Batoh se nosí na břicho a kabelka, takhle ji mají ženy před sebou, takhle si ji drží, aby je neokradl v metru. A další móda – betonové zátarasy na vánočních a velikonočních trzích. A pak nám tady tvrdila ta předešlá vláda, že prý je to nějaká ozdoba nebo co, nebo na květináče. Vždyť je to kvůli tomu, že hrozí teroristické útoky! Takže to není normální stav a my si na to v SPD nebudeme zvykat a nechceme zvykat! Naším ideálem, kam chceme vrátit Českou republiku, v tomto smyslu vrátit, je, abychom mohli – a to neříkám vrátit před rok 1989, aby tady už nějaký aktivista nevyskakoval, typu paní předsedkyně, paní Pekarové, tak já chci říct, že já jsem nemluvil o tom návratu někam do dávné minulosti. Já jsem říkal návrat k tomu, kdy jsme mohli, nemluvím politicky, kdy jsme mohli, třeba je to v Japonsku. Je to velká země, 103 milionů, Tokio přes 10 milionů a ženy můžou jít o půlnoci domů i sukni, protože je všechno bezpečnostně pod kontrolou. Ale je to demokratická vyspělá země. Gauner prostě ví, že tam nemá šanci. Je tam minimální kriminalita. A slušný člověk ví, že on má navrch, že pravidla jsou na straně slušných lidí. A to by měl být cíl ministra vnitra Víta Rakušana, ale to tady nemáme přece v tom programovém prohlášení! Zase nic!

Takže tohle je také věc. A proč o tom mluvím, o téhle kauze, že všichni víme, že to není v poslední době první případ znásilnění islámským migrantem na našem území. Vzpomínám to, připomenu to otřesné znásilnění nezletilé dívky v Lukavci u Terezína. Také to byl, to byl zase africký islámský grant, který k nám pronikl z Německa. No a nic se neděje. A hlavně to, co vytýkám, proč o tom mluvím, je, že k této kauze se ani ministr vnitra Rakušan, a to už jste byl ministrem, aspoň verbálně jste se vyjádřit mohl, abyste to odsoudil, abyste pojmenoval příčiny, navrhl řešení a odsoudil tuto kauzu. Ale ani pan premiér, já jsem je k tomu vyzýval, se k tomu nevyjádřil. Neřekl nic. Třeba já bych očekával od vlády, že se zastane rodičů té dívky, zastane se té dívky a řekne: to tady nemá být a uděláme to a to a to, taková opatření, aby se tyto kauzy opakovaně už nestávaly. Nic! Mlčíte! Na co jste měli čas, je, že jste si přidali ty trafiky! Ale přeci dobré by bylo, abyste skutečně pro ty lidi něco udělali.

Co se týče zdražování energií, tak včera, to jsme tady viděli. Vlastně vláda řekla a řekli jste to, premiér Fiala to říkal, ano premiér Fiala to řekl, že do konce minulého roku, to už jste byli vláda, tak že představíte plán na vyřešení zdražování energií. Nepředstavili jste nic! I média na to čekala, že ten poslední týden po Vánocích jste slibovali, že představíte plán na vyřešení zdražování energií. Nepředstavili jste nic, přestože už se to slibovali i před volbami, já jsem byl v těch předvolebních debatách, tak vy jste nic nepředstavili, protože žádný plán nemáte. To je přece jednoduché. Sliby chyby! A v uvozovkách vyřešili jste pomoc občanům a firmám pouze tím, že jste zvýšili některé sociální dávky. Ano, hnutí SPD podpořilo, podporuje, aby se k těm skutečně potřebným občanům dostala sociální pomoc. Ale vy jste to nastavili systémem, a my jsme to také včera tady, tedy vlastně už jsme nemohli nic jiného dělat, tak jsme to tady všichni ve finále podpořili, protože vy jste odmítli návrh SPD na ukončení zneužívání dávek nepřizpůsobivými. To je ten zákon, který kvůli vaší koalici tady neprošel minulé volební období. Takže vy jste to teď udělali tak, že jste plošně zvýšili příspěvek na bydlení, takže mimo určitý okruh slušných a potřebných lidí, vy jste zvýšili dávky nepřizpůsobivým, i takzvaným nepřizpůsobivým!

Ale kdyby platil ten návrh zákona z pera SPD, který jsme se tady marně snažili prosadit – a teď už jsme ho podali znovu, tady Lucie Šafránková, naše poslankyně, to zpracovala s některými dalšími poslanci – tak bychom to skutečně zacílili na potřebné občany, na ty slušné, potřebné. Teď, to je ta blamáž zase vaše, jste vlastně dali peníze i těm nepřizpůsobivým. Lidí se mě často ptají, kdo to je nepřizpůsobivý. Jednoduchá definice: člověk, který je praceschopný a zároveň dlouhodobě nepracuje, zároveň si dlouhodobě nehledá práci a jeho životní program je zneužívat dlouhodobě sociální systém. To je definice nepřizpůsobivého. Na krátkou dobu nezaměstnanosti má právo každý. Samozřejmě, právo má i každý ten, kdo je třeba z bohaté rodiny a chce být v domácnosti, protože pracuje třeba jeden z partnerů, a je to v pohodě, nejsme v socialismu. Ale to je definice nepřizpůsobivého.

Takže vy jste teď způsobili, že spousta slušných a pracujících lidí, většina, nedostane nic, přestože se všem zdražují energie, zvýšili jste ale sociální dávky i nepřizpůsobivým, i nepřizpůsobivým!, a zároveň většina slušných pracujících lidí nejenom že bude platit svoje drahé složenky, které se zdražují, ale zároveň začne ještě více přispívat i těm takzvaným nepřizpůsobivým – mimo ty opravdu potřebné, u kterých jste malinko zvýšili okruh těch potřebných, a to my podporujeme, to je v pořádku. Takže to je šílený návrh zase. Ale hlavně se ptám – to je to vaše koncepční řešení? To je váš celý plán na vyřešení zdražování energií? To je přece šílené zklamání. To je šílené zklamání! A to je jeden z mnoha a mnoha důvodů, které tady jmenuji, proč tato vláda nemůže dostat důvěru SPD, a vidíte, že to není jedna věc. To je jeden problém za druhým, který neřeší potřeby občanů.

Samozřejmě máme konkrétní návrhy, co s tím udělat. Podle hnutí SPD je systémovým řešením toho, abychom ukončili zdražování energií, aby Česká republika odstoupila od Green Dealu Evropské unie, to je ten takzvaný Zelený úděl, to je ten šílený nerealizovatelný plán, a odstoupit od systému Evropské unie obchodování s emisními povolenkami. Hnutí SPD prosazuje rozumnou ochranu životního prostředí, ale nikoliv na základě plošných termínů a dat diktovaných z Bruselu, ale na základě skutečných potřeb českých občanů a české ekonomiky, protože Brusel tady plošně aplikuje Green Deal, přitom každá členská země má jiný energetický mix. Tak jak u nás můžou být aplikované stejné termíny jako na Německo? To způsobuje ty obrovské problémy. Němci zavřou jaderné elektrárny, teď budou kupovat energii ještě u nás a díky tomu, že je to solventní ekonomika, tak to zdražují i nám. Kde to jsme? Kde to jsme opravdu? A vláda k tomu mlčí.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Pane předsedo, omlouvám se, že vás přeruším, jenom jsem byla vyzvána – a je to pravda, je to tak – je potřeba naplňovat platné usnesení k účasti členů a členek vlády. Tak jenom upozorňuji, že by bylo vhodné, kdyby

předsedové poslaneckých klubů napomohli s plněním tohoto usnesení. Děkuji a prosím, máte zpět slovo.

Poslanec Tomio Okamura: No tak já bych tedy požádal, jestli máte dojem – a je to pravda, koukám, že není naplněno usnesení – tak já bych vás požádal, abyste vyhlásila pauzu. Jestli vy máte dojem jako předsedající, tak vyhlase pauzu na pár minut. A až budete mít dojem, že je to naplněno, tak já budu pokračovat, takže v pořádku.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Z toho, jak jsou přítomny osoby v sále, se domnívám, že jde o naplnění toho usnesení, pouze nesedí všichni na svých místech.

Poslanec Tomio Okamura: Pardon, teď jsem vás neslyšel... Tak proč jste mě přerušovala, teď to nechápu. (Smích zleva.) Tak jsou tady všichni, nebo nejsou? Oni jsou všichni za mnou, takže já to nesleduji. Vy jste mě přerušila s tím, že není naplněno usnesení. Pravda, to usnesení říká, že při projednávání o důvěře vládě mají být přítomni ministři. Tak jsou tady, nebo nejsou, když mě přerušujete?

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Došlo k rychlé nápravě situace, máte zpátky slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Ale vždyť nikdo nepřišel do sálu. (Smích v sále.) Jak k nápravě? Vždyť nikdo nepřišel, tak proč mě přerušujete? Vždyť je vás tady jedenáct z osmnácti. Tak paní předsedkyně, prosím vás, já bych vás chtěl poprosit, abyste... Tak buď mě přerušujete z toho důvodu, že víte, proč mě přerušujete, nebo mě nepřerušujte. Tak jak to teda je? Vždyť nikdo nepřišel do sálu od té doby, co jste mě přerušila. Tak proč mě přerušujete? Jsou tady ti ministři, nebo nejsou? Vidím, že tady není všech osmnáct ministrů teď, když jsem se podíval. Tak já bych vás chtěl požádat, abyste řádně řídila schůzi, prosím vás. Jste tady za Piráty, já vím. Ale chci vás prostě požádat. Já mám ještě projev a já nechci být přerušovaný. (Potlesk z řad opozičních poslanců.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Pane místopředsedo, já jsem byla požádána –

Poslanec Tomio Okamura: A čeho jsem místopředseda? (Smích v sále.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Já jsem byla požádána o naplnění tohoto usnesení a je pravda, že nemohu si všimnout, že by tady byl přítomen pan ministr školství, což, omlouvám se, ale je skutečně naplnění toho usnesení. Takže do té doby, než budou přítomni všichni členové vlády, vyhláším pětiminutovou pauzu a žádám předsedy poslaneckých klubů, aby pomohli s naplňováním tohoto usnesení. (Poslanec Okamura souhlasí.) Děkuji.

Máme tedy pauzu do 12.50.

(Jednání přerušeno ve 12.45 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 12.51 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Technické potíže již jsou napraveny, výborně. Čili skončila pauza, přerušeni do návratu naplnění platného usnesení. Poprosím členky a členy vlády, aby se usadili na svá místa, a my tedy můžeme pokračovat v přerušovaném projevu pana předsedy Okamury. Jenom poprosím opravdu členky a členy vlády... (Poslanec Tomio Okamura informuje, že nebude dále hovořit.) Vzhledem k tomu, že je situace nepřehledná, vzhledem

k velkému množství lidí postávajících v sále, poprosím členy vlády, pokud by se mohli dostavit na svá místa. Vzhledem k blízkosti polední pauzy navrhuji, pokud nebude námitka jiného postupu, situaci vyřešit tím, že nyní vyhlásíme polední pauzu a sejdeme se opět ve 14.30. A poprosím velmi předsedy poslaneckých klubů o pomoc s naplňováním platného usnesení Poslanecké sněmovny, ale stejně tak velmi poprosím také o ohledy na to, že existují jisté potřeby, není tady možné sedět úplně nepřetržitě, logicky. Ale naprosto rozumíme tomu, že to usnesení je třeba dodržovat.

Čili je vyhlášena přestávka jednání Poslanecké sněmovny z důvodu polední pauzy do 14.30 hodin. Sejdeme se zde opět ve 14.30 hodin.

A ještě připomínám členům organizačního výboru, že organizační výbor se koná bezprostředně, čili zhruba ve 13 hodin, v místnosti 106.

(Jednání přerušeno ve 12.53 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 14.30 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Vážené poslankyně, vážení poslanci, budeme pokračovat v jediném bodu dnešního dne a tím je Žádost vlády České republiky o vyslovení důvěry. Poprosím pana Tomia Okamuru, pana předsedu, aby pokračoval, má-li zájem, ve svém vystoupení s přednostním právem. Prosím, pane předsedo, máte slovo. Dále se připraví, také s přednostním právem, paní místopředsedkyně Jana Mračková Vildumetzová. Prosím. (Poslanec Okamura namítá, že nevystoupí, dokud nebudou přítomni všichni ministři.)

Ano, mám tady námitku pana předsedy Tomia Okamury, že není splněna podmínka usnesení Poslanecké sněmovny ze 3. schůze z 23. července roku 1996, kdy Poslanecká sněmovna stanoví, že všichni členové vlády se zúčastní úvodního jednání schůze Poslanecké sněmovny do schválení jejího pořadu a celého projednávání bodu pořadu schůze, kterým je žádost vlády České republiky. (Ministři postupně přicházejí.)

Pane předsedo, vidíte, že se lavice zaplnily, že ministři přicházejí, pohybují se i v sále. (Poslanec Okamura sděluje, že vyžaduje plný počet ministrů, tedy osmnáct.) Můžeme je spočítat. (Počítá.) Ještě jich osmnáct není. Poprosím tedy, pokud máte možnost kontaktovat ministry a ministryně, aby se dostavili na jednání Poslanecké sněmovny, neb usnesení Poslanecké sněmovny ze 3. schůze z 23. července roku 1996 jim ukládá povinnost zúčastnit se celého projednávání bodu pořadu schůze, kterým je Žádost vlády České republiky o vyslovení důvěry. (Poslanec Okamura žádá o přestávku na to, aby se mohli dostavit všichni ministři.)

Ano, vzhledem k tomu, že není naplněno toto usnesení, vyhlašuji přestávku na dobu pěti minut, to znamená do 14.37, a poprosím pana premiéra či kolegy předsedy poslaneckých klubů, aby zajistili účast všech ministrů.

Takže se sejdeme ve 14.37 a schůze je tedy tímto přerušena.

(Jednání přerušeno ve 14.32 hodin. V průběhu přestávky žádá předsedající předsedy poslaneckých klubů, aby se dostavili k pultíku předsedajícího k poradě. Jednání pokračovalo ve 14.37 hodin.)

Vážené poslankyně, vážení poslanci, ještě trvá porada předsedů klubů. Oznamuji vám, že schůze bude přerušena na dalších pět minut, to znamená do 14.42 hodin. Děkuji.

(Jednání přerušeno ve 14.38 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.41 hodin.)

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, já tedy po tom, co jsem byl přerušen před polední pauzou, bych navázal...

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Pane předsedo, jste hodný, že jste zahájil, neztrácíte ani minutku, ale ještě máme minutu přerušení, každopádně myslím, že můžete pokračovat, zdá se, že... Ano, schůze byla přerušena do 14.42, tak vydržte chvilinku. Vím, že toho máte hodně na srdci, tak ještě minutku. Už můžete začít, je 14.42, schůze může pokračovat, a tím pádem i vy, pane předsedo. Prosím, máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, poté, co jsem byl přerušen paní místopředsedkyní Richterovou před polední pauzou, tak bych tedy navázal na své vystoupení k vládnímu prohlášení. Takže já bych ještě zmínil některá další témata.

Ted' bych se krátce věnoval těm vládním opatřením proti covidu-19, protože nám bylo slibováno, že ta vládní opatření nebudou chaotická, že budou mít logiku, ale přitom přece tu realitu vidíme, že to provází chaos na chaos a zmatek nad zmatek. Dám příklad, například na logičnost. Ve vládním opatření ohledně testování proti onemocnění covid-19 smí do hospody nebo do restaurace jen očkovaný a PCR nestačí v případě, že nejste očkovaní. Přitom takový člověk je bezinfekční. Ale na druhou stranu se v zaměstnání nově budou testovat i očkovaní třetí dávkou. Takže vidíme, že logická opatření tady nejsou. Samozřejmě, když k tomu přičtu některá další chaotická vyjádření ministra zdravotnictví pana Válka, který hned po nástupu řekl, že čeští občané při návratu do České republiky budou potřebovat PCR test, takže to řekl odpoledne, to zveřejnil, takže řada českých občanů v zahraničí zazmatkovala, začala se objednávat na PCR testy někde v zahraničí, nevěděli, co a jak, a po pár hodinách to zase dementovali, že vlastně na českých občanech PCR testy potřeba nebudou.

Tak já když si vzpomenu zase na další vyjádření pana ministra Válka, a správně to jedna z velkých televizí, tuším televize Nova, odcitovala hned v hlavních zprávách toho vyjádření, kdy říkal: "Za naší vlády to bude všechno srozumitelné, nebude žádný chaos, můžete se spolehnout, to vám osobně garantuji." Takže prostě je vidět, že tato vláda není vládou odborníků. A za sebe říkám, že pokud vláda nějaká opatření ohledně testování nařídí, musí je vždy řádně zdůvodnit, materiálně a organizačně zabezpečit a také plně, a hlavně včas proplácet. Ted' se ve svém projevu nebudu věnovat těm konkrétním opatřením, protože tady mluvíme o vládním prohlášení a o důvěře vládě, takže nechám svůj komentář tímto směrem, že i v tomto ohledu vláda komunikačně selhává. A upřímně, když se zeptáte občanů venku, zdali vůbec vědí, jaká jsou opatření, tak za této vlády samozřejmě ten zmatek pokračuje a lidé jsou už velmi rozčilení. To je k těm opatřením, takže tady také nemůže být naše důvěra, protože byli slibovaní odborníci a uklidnění situace, a to se tady neděje.

Dále bych se vyjádřil ke korespondenčnímu hlasování, protože tato vláda prosazuje zavedení korespondenčního hlasování v České republice. Jdou na to opravdu úplně natvrdo, jdou na to úplně bez skrupulí, protože samozřejmě v tom nejrychlejším možném timingu schválil korespondenční hlasování Senát – už aby to tady bylo, a samozřejmě se o tom v pátek má tady hlasovat. To je vidět, že to je jedna úplně z hlavních, nejzásadnějších priorit této vlády – nikoliv pomoc občanům přes zdražování energií, tam ten plán není, přestože ho slibovali do konce roku, že ho představí, tam Petr Fiala žádný plán nepřinesl. Ale to, co přinesl, je, okamžitě prioritou strávit tady čas zavedením korespondenčního hlasování. A to je tedy mimořádně závažný okamžik, protože to korespondenční hlasování... SPD nesouhlasí se zavedením korespondenčního hlasování v České republice. Já vám řeknu proč. Protože za prvé, já si opravdu nejsem jistý, že v současné době dokážeme technicky zvládnout zavedení korespondenčního hlasování, protože – dám konkrétní příklad. Vloni na jaře začalo sčítání lidu a všichni si pamatujete, že Český statistický úřad – přestože sčítání lidu dejme tomu z hlediska vlivu na ústavní systém České republiky není určité na úrovni voleb, protože volbami se skutečně rozhoduje budoucí směřování celé České republiky – a jak víte, systém toho sčítání lidu spadl hned. Hned ten systém spadl, takže s tím byly problémy. V okamžiku, že nemáme dořešeno na úrovni České republiky, vláda nemá dořešeno sčítání lidu, a naposledy vloni

v podstatě byly tyhle problémy, tak si představte, že bychom teď zavedli korespondenční hlasování. Ale tam si nemůžeme dovolit ani na vteřinu ani náznak takového problému. To potom opravdu dojde ke zpochybnění voleb. To tady můžou být normálně i lidi v ulicích, může tady být v uvozovkách revoluce, protože nespokojenost lidí bude samozřejmě oprávněná a pochybnosti o průběhu voleb.

Takže vy tady chvátáte a za každou cenu chcete korespondenční hlasování, přitom vůbec tady nejsou dořešeny ani stávající technické problémy na zajištění stávající agendy, která by dokázala garantovat demokratický a transparentní průběh té volby. Dalším samozřejmě argumentem je: ano, stokrát můžete říkat, že ve většině zemí Evropy a podobně že je nějaká forma korespondenčního hlasování. Ale to přece není argument, vy musíte mluvit o realitě v České republice – proto o ní mluvím, o realitě v České republice, že tady přece to nemáme dotazeno. Samozřejmě jsou i tam argumenty z vyspělých zemí, protože jak víme, poslední prezidentské volby v Rakousku byly zpochybněny v druhém kole a opakovalo se druhé kolo, v sousedním Rakousku, jedné z nejvyspělejších zemí světa, právě kvůli problémům s korespondenční volbou.

Ano, můžeme si říkat: To byly takové problémy a makové, ale byly to problémy s institutem korespondenční volby. Tady se muselo opakovat druhé kolo. Kdyby ta korespondenční volba, krátce řečeno, tam nebyla, tak se neopakuje druhé kolo, předpokládám, nebo kdyby to bylo tím řekl bych standardním způsobem. Takže takto to je. Samozřejmě volby v USA, ale já schválně hovořím o tom Rakousku, kde to bylo zcela jasně prokázáno, opakovalo se druhé kolo a je to země vedle nás. Samozřejmě v USA je to problém, protože můžete stokrát říkat, že to dopadlo tak, ale to, že doslova asi v milionech Američanů, jak vidíme, zůstává pachuč a že je ztráta důvěry v demokratický systém, tak to je prostě fakt, to je fakt, který nikdo nemůže zpochybnit. A my si podle mého názoru, ten, kdo zastává skutečnou demokracii, nejenom proklamativně a nejenom navenek, tak my si přece nemůžeme – a to by měl být zájem nás všech, co jsme ve Sněmovně, je nás tady pár stran – tak my bychom přece skutečně neměli připustit jakýkoliv systém, který by byť jenom náznakově mohl způsobit nějaké pochybnosti v souvislosti s volbami. To by byl opravdu špatný krok.

Takže my prostě, podle mého názoru, vláda chce udělat ty volby méně transparentní. Prostě vládě nevyhovuje tento systém, protože v tomto systému vy jste nezískali většinu hlasů. Myslím, že je to úplně jednoduše řečeno, protože v tomto systému jste získali menšinu odevzdaných volebních hlasů. Proto v souladu s některými trendy v některých zemích prostě chcete si pomoci takzvaným korespondenčním hlasováním, podle mého názoru, přestože tady jsou tyhle otázky, ty závažné, a myslím, že jeden z nejzávažnějších argumentů je právě s tím Českým statistickým úřadem z loňského sčítání lidu. Proto my jako SPD, hlavně z těchto důvodů, které jsem říkal, to co jsem řekl vůči vám jako vládě, to poslední, tak to si myslím, že je spíš takový váš politický argument, ale ty technické, praktické a zcela prokazatelné argumenty jsem tady řekl a hnutí SPD prostě nepodporuje zavádění korespondenční volby. Takže to je další důvod, proč my – samozřejmě, tato vláda nemá důvěru, ale říkal jsem, já jsem byl přerušen ve svém vystoupení, předtím jsem těch důvodů říkal už desítky. Takže teď už do závěru svého vystoupení, kde spíše komentuji ty další a další důvody.

No a jako poslední, co bych chtěl říci, je, že když jsem se díval na to, kdo je přihlášen do rozpravy k důvěře vládě, tak mě nemile překvapilo, že není přihlášená snad ani většina ministrů. V podstatě téměř žádný. (Otáčí se k ministrům.) Jo, ne, já to chápu, jo, ale máte přednostní právo. (Ministři se smějí.) Máte přednostní právo, já bych očekával, že zrovna paní Černochová, ministryně obrany, která tady aktivně vystupovala celé minulé volební období, že stejně aktivně přijde vysvětlit své priority – a jo, jo, jo, jistě.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Pane předsedo, jenom pro vysvětlení. Ani vy jste nebyl zaznamenán na tabuli, protože jste měl přednostní právo...

Poslanec Tomio Okamura: Já jsem měl písemnou přihlášku. (Předsedající: Přesně tak, přesně tak.) Ale já nemluvím o paní ministryni Černochové. Já hovořím o tom, že většina ministrů, podle toho, co jsem viděl, není přihlášená k tomu, aby hovořila. A já bych byl rád, abyste všichni vystoupili. Díval jsem se před nějakou dobou, před pauzou – dobře, takže to by bylo super. Já jsem myslel, že pan ministr Válek jde vystoupit. Ne. (Ministr Válek: Byl jsem se protáhnout.) Jo, byl jste se protáhnout, aha. Tak já jsem jenom chtěl říci, že jste tak odhodlaně tady vstával, tak tohleto. Já jsem totiž otázky na vás dal, tak jsem myslel, že už se jako hlásíte, že byste to vysvětlil, ale takže chtěl jsem jenom říct, ale nebudu to zlehčovat, je to vážná debata. Takže já bych chtěl požádat, ale abych šel k tomu, proč jsem o tom hovořil.

Já bych zvláště chtěl požádat tři ministry, aby vystoupili, to jsou ti ministři navíc, protože tady bylo patnáct ministrů. Jsme v obrovském deficitu. Čtrnáct ministrů. Jsme v obrovském deficitu a teď jste vytvořili osmnáct ministrů. Budu konkrétní, o kom mluvím. Je to Mikuláš Bek, ministr pro evropské záležitosti, nová funkce ministra, pak je to paní kolegyně Helena Langšádlová, ministryně pro vědu, výzkum a inovace, a pak je to nový pan ministr Michal Šalomoun, ministr pro legislativu a předseda Legislativní rady vlády. Tyto tři funkce byly vytvořeny nově a kvůli těmto funkcím, zopakují, bylo vytvořeno cirká 74 nových míst pro váš servis a pro váš sekretariát. Jenom ta pracovní místa pro váš servis a pro váš sekretariát, podle toho, co jsme viděli, tak je to za více než 40 milionů korun ročně, k tomu tedy jsou ty náklady na auta s řidičem a tak dále. Takže zvláště od vás tři a také od pana premiéra, protože to opomenul ve svém vystoupení, bych chtěl slyšet, proč nestačily dosavadní funkce, třeba předseda Legislativní rady vlády, proč nestačil prostě třeba náměstek pro evropská... Já vím, protože bude předsednictví EU, ale to je všechno. To jsou výmluvy, k tomu nemusíte mít spoustu dalších funkcí, ministryně pro vědu, výzkum a inovace. Takže já bych chtěl říct, proč tito tři ministři jsou vytvořeni navíc?

A vy jste taky původně říkali, což je důležité, a na to si pamatujeme všichni po volbách, když se vás ptala média, říkali jste, že to nebude žádný vícenáklad. To si všichni pamatujeme, že jste řekli, že ti tři noví ministři, že to nebude náklad navíc. Ale to jste lhali, protože vzápětí přece v médiích prošlo, že kvůli těmto místům bude sedmdesát několik, 74 tuším, nových míst na jejich servis, a jenom na ty zaměstnance, pracovníky bude přes 40 milionů korun ročně. Takže tady je to potřeba probrat, protože... Já osobně si myslím, že máte víc ministrů, těch osmnáct se tady nevejdete ani do jedné řady, takže vidíte, že je to nestandardní, že ani Sněmovna není uzpůsobena na tolik ministrů. Proto tady pan ministr Šalomoun sedí v druhé řadě. Takže vidíte, že se potvrzují moje slova, že to je vysoce nestandardní. Takže tady je ta otázka, proč? Proč, a proč jste to říkali? Když teď je potřeba naopak přidávat peníze lidem a určitě na to nejsou potřeba náměstci.

Nebo může být i další důvod – že třeba ministr zahraničí pan Lipavský není schopný až tak, aby dokázal obsáhnout i agendu pro evropské záležitosti, přestože je ministrem zahraničí. To může být taky důvod. Ale v tom případě by to bylo dobré férově říct. Pak tady máme ministra pro vědu, výzkum a inovace, tak to určitě spadalo minimálně částečně pod ministra Havlíčka v předešlém volebním období, nebo tady pan premiér na sebe ukazuje. Jo, prostě dříve to zastávali určití lidé a minimálně to lze řešit formou náměstků a dalších. Takže tady ty tři nové ministry, kteří jsou navíc, bych chtěl vysvětlit, aby občané slyšeli, proč. A je to důležité z toho důvodu, abychom také my, kteří jsme v opozici, to mohli připomínkovat a hned se k tomu vašemu vyjádření taky případně vyjádřit. Protože takhle mi připadá, že se někteří z vás vyjádřit tady nechtějí a pak se tady nerozvíhá ta debata, protože všichni nebo značná část z vás zatím sedí jako pecky. To znamená, to je velice důležité, a já bych chtěl tedy požádat o to, abyste se taky zapojili do diskuse. Já jsem těch otázek dal řadu.

A úplně závěrem: z výše uvedeného jasně vyplývá, že to, co tady, co tato vláda představuje a co fakticky v praxi prosazuje, je zlo, které pro nás v SPD prostě nikdo ruku nezvedne. Děkuji za pozornost. (Potlesk z lavic SPD.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane předsedo. Nyní je do rozpravy přihlášená paní místopředsedkyně Jana Mračková Vildumetzová s přednostním právem. Prosím, paní místopředsedkyně, máte slovo.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, vážený pane premiére, vážení členové vlády, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, svůj projev začnu tím, na co tady před chvílí poukázal pan Okamura, a to je, že včera tady do lavic poprvé zasedla nová vláda. Pan premiér Petr Fiala nebyl přítomen, protože byl na první oficiální cestě na Slovensku, a jeho zástupce, vicepremiér Vít Rakušan, nám tady představil všechny ministry.

Pan premiér tady dneska vystoupil, představil nám programové prohlášení a mě velmi překvapilo, že nevystoupili všichni ministři, protože oni se podíleli na programovém prohlášení. Já vím, že jich je hodně, ale přesto, pokud by každý ministr vystoupil a řekl, co je jeho cílem a čeho chce na svém resortu dosáhnout. Kdyby řekl tři věci, myslím si, že by to nejenom ocenila Poslanecká sněmovna, ale ocenili by to i občané, protože tak, jak zaznívalo včera na grémiu a všude, důvěra vládě je akt důležitý a myslím si, že pokud ministři byli jmenováni do těchto funkcí, takže by měli říci, kam jejich resort bude směřovat, kam bude cílit a čeho chce dosáhnout.

Tyto strany, které v tuto chvíli vládou a vládly tady už v minulosti, nám celou dobu tvrdily, že jsou na vládnutí připraveny. Když jsme obdrželi koaliční smlouvu, tak jsme se nad mnoha věcmi pozastavovali a říkali jsme: Počkáme si na programové prohlášení, protože to nám může říct, jaké cíle bude mít tato vláda a kam se můžeme za čtyři roky posunout. Programové prohlášení jsme obdrželi na konci minulého týdne, a když se podíváte na druhou stranu tohoto programového prohlášení, tak zde máme větu: Chceme stát, který je chytrý, efektivní a úsporný. A já bych se chtěla všech členů vlády zeptat, na koho má být úsporný, na lidi, anebo na současnou vládu? Přece pokud po někom chci, aby začal šetřit, tak to především musím začít dělat od sebe a musím jít příkladem. Ale první krok, který se stal, že se lidem nenavýšily platy ve veřejné sféře, a to lidem, kteří stojí v první linii v rámci pandemie, což jsou policisté, hasiči a vojáci, a moc mě mrzí, že pan ministr vnitra ještě, když tento krok vláda schválila, tak prakticky se tím chlubil, že dochází k tomuto navýšení 700 korun. A mně se pak ozývala řada lidí, kteří mi psali, že nejenom došlo k tomu, že se policistům přidalo 700 korun hrubého, ale zároveň se jim ještě odebraly finanční prostředky na stravenkový paušál a v některých krajích se odebral i stabilizační příspěvek. Slyším tady za sebou teď v tu chvíli pana ministra, který říká, že to není pravda, tak věřím, že vystoupí a že to vysvětlí, protože v tu chvíli mně píšou lidé, že nejenom že nedostali přidáno, ti, kteří stáli v první linii, 1 400 korun, ale že na konci to vypadá tak, že nejenom že budou mít plus 700, ale že budou v minus 1 000 korun. Takže píšou: Bravo, pane ministře! Ale předpokládám, že když to tady teď zaznívá, tak že pan ministr vystoupí. Zároveň se k odebrání stravného pro policisty vyjádřil Nezávislý odborový svaz Policie České republiky, tak ten si myslím, že by měl mít jasnou váhu a že by to měl vědět. Pokud jsem měla možnost hovořit v regionu, v jaké fázi to teď je, tak je jasné, že tím, že máme rozpočtové provizorium, tak v tuto chvíli se neví, jak bude schválen rozpočet, a zatím si to tedy ti policisté asi hradí ze svých prostředků. Rozpočet teprve budeme vidět, ale je tady ta velká obava a vidíte, že i ten Nezávislý odborový svaz se k tomu vyjadřuje.

A teď, když tedy říkáme, že chceme být úsporní, už to tady zaznělo, máme osmnáct ministrů, o tři více než obvykle. Na každém ministerstvu už máme politické náměstky, kteří nemohou nikoho řídit, nemají žádnou agendu, respektive mají plat větší jak 100 000 korun, mají auto, mají asistenty, sekretariát. Říkala jsem to už v Debatě v neděli, politický náměstek rovná se trafika. Zároveň k tomu změnou systemizace vláda hned na konci roku, na první vládě, schválila navýšení počtu dalších 74 míst.

Takhle bych mohla pokračovat. Paragraf 77 odst. 5, který říká, že k ustavení poslaneckého klubu jsou oprávněni poslanci zvolení za samostatně kandidující politickou stranu. Tyto subjekty kandidovaly jako koalice, jako koalice SPOLU a jako koalice PirSTAN, a bylo by férové, kdyby teď v Poslanecké sněmovně měly dva poslanecké kluby, ale hned po volbách se tady vytvořilo pět poslaneckých klubů. A proč se vytvořilo pět poslaneckých klubů? No proto, že každý poslanecký klub dostává finanční prostředky, předseda poslaneckého klubu má další benefity, ať už jsou to asistenti, řidiči, auto a další. Máme tady historicky asi nejmenší poslanecký klub, my tvrdíme, že to je v rozporu s § 77 odst. 5, kdy Pirátská strana má poslanecký klub se čtyřmi poslanci, a z toho má předsedu poslaneckého klubu, místopředsedu poslaneckého klubu, takže sami vidíte, a bylo by to přece férové, o tom je ta férovost. Ale nevím, v čem je tedy to heslo "chytrý, efektivní a úsporný".

Ano, to "chytrý" bych mohla brát na ten § 77 odst. 5, a to "úsporný" – tak další: zmrazení platů politiků. Vždyť jsme to tady prosadili, vždyť jsme to tady všichni v Poslanecké sněmovně schválili, zmrazení platů politiků na pět let. Proč to Senát neschválil? Vždyť tam sedí senátoři za vaše politické uskupení. Stačilo to schválit a mohlo to být od 1. ledna platné, účinné a mohli jsme si zmrazit platy na pět let.

Já k tomu můžu říct pouze jedno: pak tedy vzít slevy na jízdě seniorům, studentům, hlavně těm seniorům. Víte, co je hlavním heslem lidí ve stáří? Že naším úkolem je zajistit, aby naši senioři byli aktivní, protože když budou aktivní, o to déle tady s námi budou. Myslím si, že slevy na jízdě byly právě ty, které držely seniory ve velké aktivitě. Mohli cestovat, mohli jezdit, ty slevy z jejich strany byly velmi využívány. Ale jak vy říkáte, opět asi půjdeme cestou, že se to nějakým způsobem bude řešit, říkáte, že bude menší administrativní zátěž a tak dále. Tak jak jsem včera viděla ohledně řešení energetické krize a zákona o veřejné podpoře, kde jsme mohli schválit, a prosadila to paní ministryně na listopad a prosinec, nulaprocentní DPH na energie, tak radši to uděláme cestou, že budou fronty na úřadech práce a bude neskutečná administrativní zátěž.

Musím říct jednu věc. Vy víte, že jsem bývalá starostka a bývalá hejtmanka a že jsem z pozice hejtmanky před dvěma lety z důvodu mateřství odešla. Přesto jsem v krajských volbách před dvěma lety kandidovala, a když to teď vidím a trochu to srovnávám, tak mně to strašně moc připomíná krajské volby. Řada – a i u nás v Karlovarském kraji jsme sice vyhráli o 11 %, ale přesto jsme koalici nevytvořili, protože ve všech krajích, kde to šlo vytvořit bez hnutí ANO, a bylo to v deseti ze třinácti krajů, v těch třech krajích to nešlo, proto se na to přistoupilo, tak se proti nám vytvořilo – například v Karlovarském kraji máme dneska jedenáctikoalici, tady máme pětikoalici. A víte, na čem vznikla ta jedenáctikoalice? Na placených místech. Vytvořili se uvolnění zastupitelé, vytvořilo se tolik pozic, jenom aby ta jedenáctikoalice spolu držela pohromadě. Takže teď, když se na to koukám, tak mi to připomíná, že to, co se dělo v našem kraji, teď se převádí právě na vládní, centrální úroveň, protože tím, že je těch pět subjektů, tak každý ten subjekt chce být někde zastoupen. A proto musíme mít tolik těch pozic, a proto budou ještě podle mě ty věci pokračovat služebním zákonem a dalšími věcmi.

Včera, když jsme tady schvalovali zákon o sociální podpoře ohledně dávek v souvislosti se zvýšením cen energií, tak tady stál pan ministr práce a sociálních věcí a říká: My teď musíme otáček každou korunu. Fajn, ale přece musíte především začít u sebe! Ale vy jdete úplně opačnou cestou. Lidé, kteří dneska pracují na hygienických stanicích, tak ti nedostanou ani korunu. V nemocnicích nám chybí zdravotní sestry, lékaři. Ano, ti dostanou přidáno 6 %, to se dojednalo. Ale co sanitáři? Co asistentky, ošetřovatelky? Víte, kolik ty berou v nemocnici? Patnáct až dvacet tisíc! A proto bylo v rámci odborového svazu s paní Žitníkovou dojednáno, že právě tyto profese, které jsou nedostatkové a které mají takto malé finanční ohodnocení, dostanou právě přidáno těch 1 400 korun. To jsou ti lidé, kteří přenášejí pacienty, a bez nich nebudou nemocnice fungovat také.

Domovy pro seniory. V domovech pro seniory jsou pečovatelky, ale jsou tam také kuchařky, jsou tam také uklízečky, jsou tam další pracovníci. Jsou to také lidé, kteří stojí v první linii, a těm jste také nedali nic.

A teď se vrátíme, nebo respektive přesuneme se, k dalšímu heslu. Já tomu říkám heslo, které máte v programovém prohlášení: "I proto jsme si zvolili politiku otevřenosti a transparentnosti." A teď bychom se podívali na tu otevřenost a transparentnost. Ministr vnitra Vít Rakušan tady několikrát vystupoval v rámci našeho pana prezidenta Miloše Zemana, že okolí pana prezidenta je mafiánským prostředím. Tak a teď otevřenost a transparentnost. My se teď nedávno dozvíme, že pan ministr vnitra, když ještě asi nebyl ministrem vnitra, tak se s těmito lidmi, které nazýval nebo nazývá mafiánským prostředím, dvakrát sešel. Jednou pravděpodobně, ještě když nebyl ministrem a jednou, když ministrem byl.

A teď bych k tomu řekla, že včera, když jsme schvalovali zase ten zákon o sociální podpoře, jsme žádali pana ministra práce a sociálních věcí, aby jednal s generálním ředitelem Úřadu práce o rozšíření úředních hodin. Pravdou je, že pan ministr za mnou přišel a říká: Ty úřední hodiny se rozšířily, ukazoval mi to. No, pro mě tedy, že se úřední hodiny rozšíří v úterý a ve čtvrtek od 8 do 11 hodin, tak to není pro mě, pro občany, žádné rozšíření úředních hodin. Úřad tady musí být pro občany, ne občané pro úřad. To hlásám mnoho let a stojím si za tím. Úřad tady musí být pro naše občany. A po tom našem usnesení, kdy jsme ho požádali prakticky, aby jednal s generálním ředitelem Úřadu práce o případném rozšíření úředních hodin, tady vystoupil pan Michálek z Pirátské strany, prostřednictvím paní předsedající, a řekl, že tady nebudeme diktovat takovéto pořádky, aby se pan ministr práce a sociálních věcí scházel – nebo respektive... s generálním ředitelem Úřadu práce. Tak já nevím, myslím si, že pokud generální ředitel Úřadu práce spadá gesčně pod ministra práce a sociálních věcí, tak že by asi s ním měl komunikovat, a jestliže ta agenda spadá pod něj. A teď ten paradox, jo? Ten paradox je takový, a k tomu bych se ráda dostala, je, že to panu Michálkovi vadilo, že tohle můžeme chtít.

Pak došlo k druhému setkání pana Rakušana, a to 7. prosince 2021, kdy se viděl s panem policejním prezidentem. Ano? S panem generálem Janem Švejcarem. Tady v Poslanecké sněmovně je určitě velký počet starostů. Já jsem byla v pozici hejtmanky. Nikdy, nikdy bych si nedovolila, dokud mě nezvolili do funkce starostky nebo hejtmanky, s někým jednat. Myslím si, že to, že ta schůzka 7. prosince 2021 proběhla, a zaznělo to tady dneska už od některých dalších mých předřečníků, že je to politizování. Policie musí být nezávislá. A pak tedy došlo k tomu, že policejní prezident oznámil, že skončí. A policejní prezident, pan generál Švejdar, který je teď policejním prezidentem třetí rok, je velmi pozitivně vnímaný u policistů. Chci říct, že to byl on, který musel zajišťovat všechny věci v rámci covidu, ať už je to zajištění státních hranic, ať už je to zajištění věcí ohledně uzavření regionů a dalších. Ano? Takže říkáme otevřenost a transparentnost a máme to v programovém prohlášení. A pan Michálek, prostřednictvím paní předsedající, nám tady říká, že nemůžeme úkolovat v rámci Ministerstva práce a sociálních věcí nebo vybízet ministra k tomu, aby mluvil s generálním ředitelem Úřadu práce. A tyto věci se mohou dít? A na policii, tak tam už teď odchází i pan náměstek Keřka. Ano? Takže jestli si vůbec někdo uvědomuje, že Policie České republiky tady chrání naši bezpečnost, a máme tam v dnešní době kolem 45 000 – neříkám to číslo úplně správně – policistů. Povedla se naší vládě jedna důležitá věc. V roce 2010 bylo ve stavu 47 000 policistů. Dneska – to číslo jsem v tuto chvíli řekla – je to kolem 44 a půl tisíce, skoro 45 000, ale povedlo se jedno, že se navýšily stavy o 3 000 policistů. A tito policisté se dali především na ty základní útvary, na obvodní oddělení, na dopravky, na cizinecké policie. Předpokládám a věřím, že pan ministr vnitra dneska vystoupí a že tedy potvrdí, že tato místa, která se podařilo prosadit, že zůstanou, ne-li se nebudou navyšovat. Takže věřím, že tomu tak bude. Tak.

A teď, protože jsem říkala, že jsem bývalá starostka a hejtmanka, a protože i v pozici místopředsedkyně bych i nadále ráda hájila města, obce a kraje, tak bych tady ještě chtěla otevřít rozpočtové určení daní. Chtěla bych vysvětlit – to samé, co jsem říkala ohledně seniorů, to samé hlásám, i co se týče starostů. Pokud budou spokojeni starostové v našich obcích,

kterých máme zhruba 6 250, tak budou spokojeni i naši občané. Víte, když jsem byla starostkou, tak se nám rozpočtové určení daní odebralo. A víte, kdo nám to rozpočtové určení daní vzal? Bohužel, byli jste to vy. A hrozně to bolelo v těch obcích. Mohu vám říct, že když jsem sestavovala rozpočet nebo když jsem kontrolovala každý měsíc rozpočet, musíte mít příjmovou část, a ta příjmová část stojí na rozpočtovém určení daní. A nejvíc samozřejmě na dani z přidané hodnoty, protože to je daň, která se tvoří nejvíce. Takže z 21,4 % ty obce dostaly 19,93 %. V roce 2013 dostávaly obce 161 miliard, V roce 2017 se to navýšilo na 21,4 % a od roku 2021 na neskutečných 25,84 %. To znamená, že v roce 2013 dostávaly obce 161 miliard a nyní dostávají zhruba 250 miliard.

Když se také bavíte se starosty, neslyšíte v tuto chvíli signály. A mohu vám říct, že to nebylo jednoduché, i když jsem byla šéfkou Svazu měst a obcí, a tohle se povedlo a já budu věřit, že to pro města, obce a kraje bude zachováno. Díky tomu města, obce, kraje mohly dělat řadu investic a zvelebovat jednotlivá místa.

Zároveň do roku 2013 kraje nedostaly ani korunu na opravy silnic druhých a třetích tříd. O tom se mohlo krajům jenom zdát. Víím, že to nebylo nikdy jednoduché to vyjednat, ale každý rok kraje dostaly 3, 4 miliardy a pomohlo to, protože síť dvojek a trojek je obrovská, 49 000 kilometrů silnic druhých a třetích tříd. A já se teď v programovém prohlášení dočtu, že dojde k rozšíření mytného systému na silnicích první a druhé třídy. Ale dojednával to někdo s kraji, že se bude rozšiřovat mytný systém na jejich silnicích? Na silnicích, které jsou v jejich majetku? No nevím, jestli je to tak, jako to bylo s tím nouzovým stavem, kde bylo řečeno, že hejtmani s tím souhlasí, a pak, když jsem se hejtmanů zeptala, tak mi hejtmani řekli, že s nimi nikdo o tom nemluvil. Takže uvidíme, jestli i toto programové prohlášení se s nimi nějakým způsobem předjednálo.

A já bych chtěla mít v rámci programového prohlášení odpovědi na tyto otázky. Chtěla bych vědět, jakým způsobem se změní služební zákon. Všichni víme, že služební zákon se tady přijal z důvodu toho, aby došlo k odpolitizování státní správy. Ano, byla to jedna z podmínek a mohu vám říct, že v tu dobu jsem byla na Ministerstvu vnitra, a kdybychom služební zákon v té podobě, ve které je, nepřijali, tak bychom nedostali evropské peníze. Byla to jedna z podmínek a Evropská komise to velmi bedlivě sleduje. A teď se dozvídáme – jsou to samozřejmě věci, které nejsou potvrzené, proto bych se na to chtěla... a služební zákon je v kompetenci ministra vnitra, protože náměstek pro státní službu je sice nezávislý, ale sídlí na Ministerstvu vnitra, aby mi odpověděl, prosím – co se bude dále měnit na služebním zákonu, protože ty informace jsou takové, že nejenom že budeme mít politické náměstky, ale že ty současné náměstky budeme transformovat na vrchní ředitele a ještě si ty náměstky přivedeme. Takže já když spočítám, kolik dneska máme náměstků v uvozovkách odborných, tak všichni tito odborní náměstci by byli vrchní ředitelé a přivedeme si další lidi na pozice náměstků, takže budeme mít další politické náměstky. Takže první otázka: Jaké budou změny u služebního zákona?

Druhá otázka: v programovém prohlášení je napsáno, že budete dělat novelu zákona o služebním poměru, který se dotýká policistů, a mě by zajímalo, co se bude měnit v novele služebního zákona, protože je velký strach u policistů, že se to bude týkat výsluh. A i teď v tom území tím, že byly covidové odměny a tak dále, tak to může způsobit odchod policistů, protože výsluha se vždycky platí z průměru, a tím, že v tom roce měli odměny, tak ten průměr je větší. Takže odebrání výsluh, vidím, že se to řeší, a všichni se toho bojí, tak jestli bych mohla dostat odpověď na tuto otázku.

A poslední otázka, protože jsem si také přečetla v programovém prohlášení, že se bude měnit kompetenční zákon nebo že tam je návrh na to, také je to z rukou Ministerstva vnitra, tak zda bych mohla dostat odpověď, co se bude měnit v rámci kompetenčního zákona.

Věřím, že ty odpovědi od členů vlády obdržím, protože když se podívám i do programového prohlášení, tak je tam věta, že "budeme konstruktivně spolupracovat mezi sebou

a i s opozicí". A když jsem zhlédla vaši tiskovou konferenci po jedné vládě, tak vy pořád říkáte, že budete lépe komunikovat, a pak jsem viděla, že novináři mohli dát tři dotazy a bylo řečeno, že tisková konference končí a už se žádný další dotaz dát nesmí. Takže já bych se nechtěla dostat do toho, že ty všechny věci, o kterých jsem tady hovořila, že bude stát úsporný, že bude transparentní a že bude otevřený a tak dále, abychom nemuseli říkat, že tím heslem, které by tam mohlo být, že nebudeme mluvit, nebudeme komunikovat. Já si myslím, že dnešní vláda, dnešní ministři by se měli zapojit do dnešní diskuse a do diskuse o programovém prohlášení, protože to je ten dokument, ke kterému tady dneska se vyjadřujeme a rozhodujeme se ohledně důvěry.

Myslím si, že všechny mé argumenty a všechny věci, které jsem tady zmínila, mají jasný závěr, a to je, že důvěru vláda od nás nemůže dostat. Děkuji vám za pozornost. (Tleská část poslanců ANO.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, paní místopředsedkyně. Nyní je přihlášen s přednostním právem pan předseda Radim Fiala. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji vám za slovo. Vážené poslankyně, vážení poslanci, smyslem existence vlády je problémy řešit, a nikoliv o nich hovořit. K jejich řešení by měla mít konkrétní návrhy a postupy. Zatím byla deklarována, a to v programovém prohlášení, jen obecná hesla a emotivní vystoupení o tom, kdo za všechno může, a především varování, komu občané nemají naslouchat. Ano, naše země rozhodně není v dobré kondici a vyžaduje odvážnou a razantní změnu v domácí a zahraniční politice pro řešení jejích problémů. Jaké problémy to jsou a jaké je podle našeho názoru jejich řešení?

Za prvé, svět a s ním i Česká republika se ocitá v zásadní bezpečnostní krizi. Tato krize zvyšuje riziko konfliktů a destabilizace včetně konfliktů a destabilizace v Evropě. Zájmy a strany těchto konfliktů se kříží a protínají i uvnitř struktur, které mají naši zemi poskytovat strategickou stabilitu. Ve spolupráci s Tureckem, ale i s podporou Německa sílí mocenská role Ruska na Balkáně, Středozeří, prostoru bývalého Sovětského svazu i ve východní Evropě. Je nutné otevřeně říct, že snaha o trvalé zatlačování Ruska je u konce, pokud nechceme válku, na kterou takzvaný Západ není připraven. V celém světě, ať se nám to líbí, nebo ne, roste význam Číny. Během několika let to bude ekonomická jednička světa a nikdo nebude zpochybňovat, že Tchaj-wan je její součástí. Pokud budeme pokračovat v naivní politice nepřátelství s Čínou a Ruskem, špatně dopadneme. Pokud doufáme, že se o naši bezpečnost postarají jiní, můžeme se dočkat nemilého překvapení, třeba takového jako v roce 1938 nebo v roce 1968. Na západ od nás probíhají destabilizační procesy spojené s krachem politiky, multikulturalismu, podpory migrace a tolerance k radikálnímu islámu. Pravděpodobnost destabilizace, kterou bude ještě akcelarovat krize covidu-19, energetická a sociální krize, je vysoká.

Co je nutné udělat? Především je nutné posílit vztahy s našimi sousedy, a především se sousedy formátu Visegrádské čtyřky. S těmito sousedy je nutná užší bezpečnostní a politická spolupráce. Obrazně řečeno – hranice a zájmy Polska, Maďarska a Slovenska jsou také českými hranicemi a českými zájmy. Naše obranná a bezpečnostní politika v této souvislosti potřebuje novou koncepci celé země. V tom se s vládou pětikoalice naprosto rozcházíme. Nepřátelské vystupování vůči Polsku, vůči Maďarsku, adorování multikulturní a byrokratické Evropské unie, Bruselu, pro který jsme jen ekonomickou kolonií, další tlak na Rusko... Jako by to snad byla snaha o vyvolání nějakého konfliktu. To jsou fatální, nepřijatelné věci, se kterými se hnutí SPD nemůže nikdy ztotožnit. To znamená, že ani z tohoto důvodu této vládě nemůžeme dát důvěru.

Naše země řeší vážné ekonomické problémy se zdražováním a vysokým zadlužováním. Příčin těchto problémů je několik, především zkrachovalá energetická politika Evropské unie – možná ne zkrachovalá, ale krachující. K nezadržitelnému krachu míří i fiskální socialismus

Evropské unie, založený na tištění nových eur k nákupu dluhopisů. Proč se na nás valí nesmysly spojené s Green Dealem a dalšími ekonomicko-sociálními nápady? Evropská unie je v rukou nebezpečných ideologů. Budování nového světa podle neomarxistického stříhu – to je řídicí elita a ostatní je jen masa závislá na dotacích. Budování tohoto nového světa mají dnes z daní zaplatit lidé, kteří pracují a podnikají, tedy my všichni.

Ve jménu údajné klimatické záchrany světa máme obětovat svoji kulturu, životní úroveň a svobodu. Je v plném zájmu naší země se tomu postavit. Jak? Po vzoru Polska a Maďarska deklarovat nadřazení zájmů a zákonů naší země normám Evropské unie. Pokud se to zdá jako extrémní návrh, dodám, že podobný rozsudek vynesl i Ústavní soud v Německu.

Naivní jsem. O tom, jak se zvýší naše síla v Evropské unii předsednictvím, patří do pohádkové politiky. Já tady budu stát po skončení předsednictví, pane premiére, a budu se vás ptát, co jste vyjednali, jak jste zajistili energetickou krizi, jak jste ji vyřešili, jestli energie bude stát méně a jestli občané České republiky, jestli jste pro ně přinesli řešení? A jenom doufám, že se nedozvím, že zase hledáte společnou evropskou metodiku, společné evropské řešení. Už dnes vám můžu říct, že takové neexistuje.

Průběh krize s nákazou covidem-19 je nutné řešit i s ohledem na svobodu a práva lidí. Nákaza, která objektivně existuje, může být snadno zneužita ke krokům proti svobodě a právům člověka. Jde o reálné nebezpečí, neboť průběh nákazy je kromě utrpení spojen i s obrovským byznysem. Tento byznys existuje a ti, kteří z něho bohatnou, budou chtít bohatnout dál. Nelze přijmout budoucnost páté nebo desáté dávky vynucované bezprecedentní diskriminací lidí a omezením jejich práv a svobod. Zde je nutné racionalizovat opatření proti naze a naslouchat i lidem, kteří slepě nehájí koncepci pandemické a očkovací tyranie. Je nutné zachovat fakt, že zdraví je především odpovědnost každého občana.

Podle mého názoru je třeba přejít od pandemie k endemickému onemocnění. To, co tady říkám, je neslučitelné například s povinným očkováním, které prosazujete, nebo podle mého názoru s protiústavním zákazem vstupu lidí bez očkování do veřejných prostor. Ti lidé nic neukradli, nikoho neohrozili, nikoho nezabili, nic neudělali. A pokud se prokáže, že jsou zdraví, tak jim v tom podle mého názoru zabráňujete protiústavně. To jsou věci, pro které této vládě nemůžeme dát důvěru. V programovém prohlášení chybí jasné ujištění, že práva a svoboda lidí budou jasně stát nad farmaceutickým byznysem.

Vláda předložila vládní prohlášení, které postrádá odvalu ke skutečnému řešení základních problémů. Slepě spoléhá na struktury Evropské unie. Představitelé vládní koalice ničí vztahy Visegrádské čtyřky, které jsou životně důležité. Bude chybět odvalu podpořit české firmy a podnikatele a sáhnout na zájmy zahraničních korporací, které si udělaly z České republiky ekonomickou kolonii a montovnu s levnou pracovní silou.

Ani já, ani poslanecký klub SPD této vládě nemůžeme dát důvěru. Budeme hlasovat proti návrhu na důvěru vládě. Děkuji vám. (Potlesk poslanců SPD.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane předsedo. To bylo zatím poslední vystoupení s přednostním právem a nyní můžeme zahájit rozpravu, do které se přihlásil jako první pan poslanec Patrik Nacher a připraví se pan poslanec Karel Havlíček. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Patrik Nacher: Pěkné odpoledne. Vážený pane premiére, vážená vládo, paní místopředsedkyně, dámy a pánové, myslel jsem, že když budu první na řadě, což se mi podařilo, protože jsem dal včas přihlášku, že tady bude víc poslanců z řad koaličních. Bohužel, je tady prázdná. To prázdná jsem očekával, třeba když se budeme blížit k půlnoci. Ale že už je tady prázdná u prvního hovořícího, to je trošičku smutné.

Já jsem to dneska nazval takovým svátkem demokracie a za mě to svátek demokracie je. Rozumím tomu, že tato vláda má 108 poslanců, že má většinu, že to prohlašuje. Nicméně tento bod je příležitost pro Poslaneckou sněmovnu, pro opozici, aby rozebrala programové prohlášení, aby se ptala vlády, aby vznášela nějaké svoje podněty. Kdy jindy než dnes u tohoto bodu?

To znamená, ty nejčastější dotazy, které jsem měl od rána, jak dlouhý budu mít projev a kdy to dneska skončí? Nevím. Já mám tady tři stránky poznámek, jak vidíte. (Ukazuje popsaný papír.) Něco jsem předělal ručně, něco jsem proškrtal, co už kolegové řekli, abych se neopakoval, a zbytek – já improvizuji a mluvím spatra. Nevím, jak to budu mít dlouhé, nevím. Stejně tak nevím, kdy to skončí. Připomenu, že když to bylo přesně zrcadlově opačně, tak jsme končili někdy ve čtyři ráno. Doufám, že to takhle dlouhé dneska nebude, ale zároveň přece neplatí, že to skončí ve tři hodiny odpoledne a jde se domů jenom proto, že máte 108 poslanců. Kdybych chtěl být trochu jako vtipný, tak by se to dalo teoreticky natahovat tak dlouho, dokud pan kolega Farský nepoletí do Ameriky, a už máte najednou o jednoho poslance méně při hlasování. (Smích některých poslanců, především v levé části sálu.)

Já jsem si to připravil, aby to mělo nějakou strukturu, na personálie, já jsem to i avizoval dopředu na sociálních sítích, programové prohlášení a to celé budu prokládat svým oblíbeným dvojitým metrem. Koneckonců, ten jeden dvojitý metr už jsem tady sdělil, to je ta délka jednání. Nevadí-li vám, když ta délka jednání je dlouhá, když jste v opozici, nemělo by vám to ani vadit, když jste v koalici.

Stejně tak, pokud jde o přítomnost ministrů, tady za mnou pro vysvětlení, protože se mě na to diváci ptali. Ano, při projednávání žádosti vlády o vyslovení důvěry je podmínka, že tady musí sedět po celou dobu – já jim to nezávidím tedy – všichni ministři. Netýká se to samozřejmě všech projednávání, prvního, druhého, třetího čtení, je to pouze dnes. Vždycky se to nějakým způsobem hlídalo. Rozumím tomu, že když jeden, dva ministři tady po nějakou dobu nejsou, je to v pořádku. Jednu dobu, když jich tady nebylo patnáct a seděli tady tři, tak už to samozřejmě bije do očí. A vy jste nás na to upozorňovali taky, tak to zkuste skousnout, když se vám tohleto vrací, protože jste slibovali změnu, tak předpokládám, že to budete respektovat.

Ještě před tím, než se pustím do toho dělení, jak jsem to strukturoval, bych řekl, že včerejšek vlastně nahodile podle mě úplně obnažil a ukázal pohled na tuhleto vládu, a za mě to bylo signifikantní. Byla tady dvě témata. Bylo tady téma stáže Jana Farského a předložený zákon zmrazení platů ústavních činitelů. A teď si představte situaci, kdyby to bylo zrcadlově opačně, kdyby nějaký poslanec z hnutí ANO jel někam na osm měsíců, zjistilo se zpětně nakonec, že to věděl již před volbami. Nakonec to není na šest, ale na osm měsíců, nevzdal by se toho mandátu, jakkoliv mu k tomu gratulují, přeji mu, a dokonce ho v jedné části dnešního projevu, kolegu Farského, i pochválím. A umíte si představit, aby pak premiér toho koaličního poslance podržel, stejně tak jako vicepremiér? Zkuste se na to dívat z tohoto úhlu pohledu. A tady to takhle profrčelo, jako by se nic nedělo, a kolega Farský tedy pojede na tu stáž.

Stejně tak jako předložení toho zákona, já už jsem to tady trochu včera naznačil v rámci faktických. Jeden z důvodů rozšíření počtu ministrů na osmnáct – a potvrdil mi to Jakub Michálek v naší debatě v nedělní Partii – bylo zvýšení kvality práce této vlády s vtipnou narážkou na to, že máme ministra, který byl naopak na dvou resortech, a tohle bude ta kvalitativní změna. A my hned u prvního návrhu jsme zjistili, i na základě slov pana ministra Šalomouna, že on upozorňoval na to, že ten návrh by nemusel být v souladu s ústavou, že by mohl být protiústavní. Vláda ho přehlasovala, takže vlastně to, co on tam ten ministr navíc, šestnáctý, sedmnáctý a osmnáctý, tak vlastně zbytek vlády je neposlouchá, jakkoliv v programovém prohlášení máte větu – doslova: "Zvýšíme kvalitu legislativy, každou novou regulaci důkladně zvážíme na základě analýzy očekávaných dopadů." Tak mně jde o tu první větu – zvýšíme kvalitu legislativy. No, a když vás na to upozorní ministr pro legislativu – a včera to tady řekl docela jasně na mikrofon a já bych mu chtěl ještě jednou poděkovat – tak ho nevyšlyšíte.

Pak tady mám ještě dvě věci, než se dostanu k těm personáliím a k programovému prohlášení, a to je to, co jsem zatím vyzozoroval za poslední tři týdny ve vztahu k covidu, protože to bylo téma posledního roku a půl. My slyšíme teď často, že se některá opatření nedozvíme, nebo to, jestli bude povinné očkování, či nikoliv. Musíme počkat až do půlky února, protože omikron je nepředvídatelný. Nicméně když jste vystupovali v opozici, tak to vypadalo, že ten covid je předvídatelný. Takže do té doby, dokud vy jste byli v opozici, byl covid předvídatelný, všechno bylo jasné a vy jste požadovali po vládě jasný harmonogram nějakých kroků. Ještě momentě, kdy jste převzali vládní odpovědnost, z covidu se náhle stala nepředvídatelná záležitost. Je tady přece omikron. A to přece sami cítíte, že to takhle není. Když už to nějak bylo, tak to bylo tak, že to bylo opačně, že přece když sem přijde úplně nová nemoc, úplně nový vir, tak je v té chvíli – když už tedy – nepředvídatelný, zatímco po dvou letech už nějaké kroky a nějaký vývoj předvídat můžeme. Za mě je to úplně obráceně. Ale já bych byl dokonce s to, abych byl férový, říct, že buď je to nepředvídatelné od začátku, anebo je to předvídatelné. Ale tak, jak je ta pozice vlády v této chvíli, je, že my čekáme, co se stane, protože omikron je něco nového a je to nepředvídatelné – říkal to pan ministr zdravotnictví.

Stejně tak mě zaujaly vaše pozice k některým rozhodnutím. V momentu, kdy se vám něco podaří, tak v té chvíli je to schopností nových ministrů. A tak to je v pořádku, kdybych byl na vašem místě, tak se taky pochválím. Nicméně v momentu, kdy se vám to nepodaří, jak jsem si napsal, tak je to proto, že jste zdělili neschopné úředníky. Ale vy pak za to nesete odpovědnost! Mám teď na mysli některá rozhodnutí – nejasná – na Ministerstvu zdravotnictví.

A teď k těm jednotlivým kapitolám. Jak jsem řekl, začnu personáliemi. Tady se bavíme o tom, kdo ve vládě je. Já bych se podíval i na to, kdo v té vládě není, a z logiky věci by tam být měl. A mám tím na mysli – ne, Andrej Babiš ne, pane kolego. (Otáčí se k ministru Blažkovi.) A nevím, jestli je dobré, když takhle na mě pokřikujete, oni pak diváci myslí, že když já pak ztratím nit, že to nemám promyšlené, ale pak když člověk tady furt za sebou slyší ty hlasy, tak je to nepřijemné.

Mně tam třeba chybí předsedkyně TOP 09 Markéta Pekarová. Vždycky byl úzus, že předsedové koaličních stran jsou součástí vlády. Ano, je to vaše rozhodnutí, já vám to neberu, zase na mně je, abych já to nějakým způsobem komentoval a abych na to nasvítíl – kdy jindy než při žádosti vlády o důvěru? Stejně tak jako tam nevidím některé osoby, které se ve volební kampani jednoznačně definovaly jako odborníci přes nějakou oblast, typicky Olga Richterová v sociální oblasti. Není tam, ale přitom jasně byla spojena s tím tématem, sociálním tématem.

Stejně tak vidím, že někteří kolegové, kteří byli zaměřeni odborně v nějaké tematicce, jsou neočekávaně někde úplně jinde – Marian Jurečka. Já ho vnímám jako člověka, který rozumí zemědělství – já nejsem zemědělec, tak nevím, jestli to můžu takhle hodnotit – je na sociální politice. Martin Baxa – školství, je na kultuře. Ivan Bartoš – dobře, беру, digitalizace – to mají možná asi všichni Piráti v sobě – nevím, proč Ministerstvo pro místní rozvoj. Některé další ministry nebudu tady hodnotit, protože některé opravdu moc neznám, takže by to asi nebylo fér. U jedné ministryně jsem si přečetl, že jde do té funkce zhubnout a naučit se anglicky.

Teď, když se podívám na ty politické... (Otáčí se k ministru Válkovi.) Ne, ne, ne, vy nejste paní ministryně. (Ministr Válek: Pro jistotu.) Političtí náměstci – více než dvacet. A teď, proč o tom mluvím? Protože mnozí z nich – a my dneska nevíme kolik – budou nebo jsou... (Ministryně Černochová podává řečníkovi materiál a odchází ze sálu.) Děkuji. Nevím, jestli to mám přečíst, nebo je to informace jenom pro mě od paní ministryně obrany? Že tady máme náměstky ministrů, kteří jsou bývalí poslanci, kteří se sem už nedostali. Mám na mysli například Lukáše Kolářika – náměstek ministra vnitra, se kterým jsem se potkával v debatě o exekucích, Ondřeje Profanta na MMR, Josef Pavlovic byl dokonce asistent a je na Ministerstvu zdravotnictví, Petr Třešňák na Ministerstvu průmyslu a obchodu. Proč o tom mluvím? No, protože tady podle mě je vidět, že jste to neměli připravené, tu personální politiku, protože kdyby se to vyvíjelo standardně, tak tito politici by byli poslanci a seděli by tady. Vy byste tam museli mít někoho jiného jako náměstka. Oni se tam nedostali a najednou se z nich stali

náměstci. To přece za mě – můžete si tam vybrat, koho chcete, ale to přece za mě není svědomitá personální politika, když ty náměstky uděláte z těch, kteří ještě hodinu před volbami měli být poslanci a měli tady sedět mezi námi. To znamená, že to nebyli ti odborníci připravení v tom vašem zázemí vám pomáhat. To se na mě nezlobte.

Na druhé straně, abych to vždycky vyvážil, nezpochybňuji odbornost některých ministrů. Typicky Jana Černochová, která tady odešla, není proto, že mi tady dala nějaký vzkaz, ale protože se tematice Ministerstva obrany věnuje, Martin Kupka nebo Petr Gazdík ve školství. Odborně s tím nepolemizuji a nebudu tím destruktivním kritikem, jako jste často bývali vy. Umím to odlišit. Někdo se podle mě na to hodí, někdo se v tom profiloval deset, dvacet let a na někoho to víceméně zbylo nebo to bylo součástí nějaké dohody.

Teď bych se věnoval personáliím, které přímo nesouvisí s vládou, ale které mě zaujaly – některé už tady byly naznačeny – a které by zase, kdyby to bylo opačně, kdyby to dělal někdo z nutí ANO, neprošly. Jen si to vizualizujte. Odvolání nebo takový podivný odchod, abych byl přesnější tedy, policejního prezidenta Jana Švejdera po rozhovoru s panem vicepremiérem Rakušanem, který ale v té době, když se spolu sešli, ještě ministrem vnitra nebyl. Tak si to představte. Co byste asi říkali nám, kdyby to udělal teprve nominant, že by se sešel s policejním prezidentem? Já jsem slyšel vysvětlení pana ministra, ale stejně. Myslíte, že kdyby to bylo opačně, že byste byli v klidu? To je ta změna? To jste nemohl počkat, až budete jmenován? Stejně tak třeba odvolání ředitelů Lesů České republiky Josefa Vojáčka ministrem Jurečkou, který byl ale v té chvíli jenom dočasně pověřen. To také mohl týden počkat. Umíte si představit, kdyby to udělal někdo z té původní vlády? Že byste to nechali být?

A do toho dvojího metru spadá, ať se na mě nezlobí kolega, výrok Mariana Jurečky ve vztahu k výběru budoucího guvernéra České národní banky. A tady připomenu to, co se spustilo na Alenu Schillerovou, když kritizovala zvyšování úrokových sazeb ze strany ČNB, tak se na ni spustil bengál, že ovlivňuje Českou národní banku. Dokonce to bylo tak silné, že když jsem byl v předvolební debatě za region Praha, tak to bylo jedno z hlavních témat, které tam řešil Jakub Železný, jaký je můj názor na ovlivňování České národní banky Alenou Schillerovou. A teď jsem si přečetl – cituji: "Důležité je, aby to byl člověk, který je opravdu kvalitním kandidátem, který bude zárukou nezávislosti ČNB," uvedl Jurečka. "Nějaký svůj názor na toto tvrzení mám, ale tato debata teď náleží do pléna předsedů koaličních stran," dodal. Do pléna předsedů koaličních stran? Jako že se tam budou bavit o guvernérovi? Takže tady máme obsahový výrok kritizující zvyšování úrokových sazeb – to jsem třeba očekával, že se ty úrokové sazby budou zvyšovat – a útok na moji kolegyni, a tady vy budete v plénu předsedů koaličních stran mluvit o nezávislém budoucím guvernéru České národní banky? Nevím, ať si udělají diváci obrázek sami. Za mě to přesně spadá do toho dvojího metru, na který vy byste byli první, kteří byste upozorňovali.

A teď, pokud jde o programové prohlášení vlády, součástí toho budu mít i některé otázky, vypíchl jsem tam některé věci, které mě zaujaly. Samozřejmě, na závěr se budu věnovat dvěma tématům, a to jsou úspory a ochrana spotřebitele, protože tomu se tam moc nevěnujete. To mě trochu zklamalo, ale třeba to nějak společně napravíme. Mně původně přišlo, že nejčastější slovo v tom programovém prohlášení je slovo výzva. Já to tak nějak nemám moc rád, když sleduju Jistě, pane ministře, tak vždycky když je něco jako výzva, tak mně to přijde komické. Ale když jsem to pak počítal, tak je tam jenom šestkrát "výzva" nebo "výzvy", zato jsem tam našel stopětkrát "podpoříme", sedmnáctkrát "chceme", stošedesátšestkrát "budeme". Bohužel, těch měřitelných věcí, které byste mohli potom verifikovat tím, že by tam byl nějaký termín, moc není. Asi nejvíc jsou v sekci dopravy, ke které se dostanu, kde ta kapitola je velmi detailní – obchvat Frýdku-Místku, je vidět ta detailnost věcí, kde všude se co postaví, na rozdíl od jiných kapitol, kde jsou takové řekněme obecnější fráze.

Namátkou: zahraniční politika. Zeptal bych se pana ministra zahraničí, který telefonuje, co to znamená ta revize vztahů s Ruskem a Čínou, jestli by to mohl nějakým způsobem specifikovat, protože to tam je jen takhle napsáno a já si pod tím neumím nic představit.

Z těch věcí, které jsem vybral – a nebude jich moc, proškrtal jsem to, abych nebyl zas úplně dlouhý, aby to dávalo nějaký smysl: "Do státní správy přivedeme talenty." Tam píšete "talenty", ale zároveň jste zastavili růst platů. Tak mě by docela zajímalo, jak tam chcete přivést ty talenty. Ten talent tam přijde, když tam bude nějaká úměrná odměna nebo nějaký benefit. V momentě, kdy vysíláte do společnosti, že je potřeba státní správu pořádně proškrtat, přidusit – teď mně nechtejte za slovo, je to můj termín, třeba jste ho neřekl, – tak nevím, jestli tam ty talenty nalákáte.

"Moderní státní správa musí být štíhlá." To s vámi souhlasím, ale začali jste tím, že vznikli tři noví ministři a jejich aparát. Jakkoli souhlasím s tím, že v absolutních hodnotách to žádná velká částka není, tak je to symbol. Je to nějaký symbol, je to nějaký princip, stejně jako Jakub Michálek říkal o principu, že by tady vyměnil okna, protože jsou tady stará okna – říkal to v televizi, můžete si to stočit – že tudíž tady uniká teplo a my tady spotřebováváme víc energie, než by bylo záhodno. Taky jde o symbol, taky to určitě nezachrání státní rozpočet, stejně jako ve stejném pořadu říkal místopředseda Sněmovny – a já s ním v tomhle souhlasím – že na krátké zahraniční cesty by poslanci a politici neměli jezdit první třídou a že tam dojde k nějakým úsporám u zahraničních cest. Také nejde o tu absolutní částku, ale jde o nějaký symbol.

Úprava služebního zákona. Já tím míním asi odpolitizování, jak někde jinde říkáte, ale zároveň, jak už jsem tady řekl, máte vysoký počet politických náměstků, a to z řad bývalých poslanců, abych byl přesnější, poslanců, kteří v této chvíli neuspěli.

Zaujalo mě "efektivnější nakládání s energiemi ve státních budovách". Naprostý souhlas. Připomenu ale tady zase, aby tady byl vidět ten rozpor, novou úřednickou čtvrt', kterou navrhoval premiér Babiš – která tady spustila vždycky ten bengál, i když tady méně než třeba v Praze u pana primátora – kde jeden z těch důvodů byl, že právě v těch historických budovách je to velmi neefektivní. Tam je to velmi neefektivní, nakládání s těmi energiemi, ale byl za to kritizován.

Deset tisíc bytů ročně, koneckonců o tom pan premiér hovořil. Někde v programu SPOLU jsem našel, že byste chtěli stavět čtyřicet tisíc bytů, ne deset. Takže mě by zajímalo, jestli to v tom případě je výsledek nějaké dohody koaliční, nebo proč je tam ten rozpor.

Stejně tak v pasáži důchodová reforma, že to je neudržitelný stav. Souhlasím. Mě zaujalo, že zkrátíte dobu pro dosažení nároku na důchod, že to vlastně jakoby ještě změkčíte. Ale přitom mám pocit z toho, že důchodová reforma právě má udělat nějaký zásadní krok k tomu, že obecně populace stárne, má málo dětí, to jest na ty další generace už nebude mít kdo pracovat a je potřeba pracovat s těmi mechanismy a zpřísnit je nějakým způsobem. "Zkrátíme dobu pro dosažení nároku na důchod..."

A pak jsou tam věci, které už mohly být dávno hotové, už jsme se o tom bavili včera při zmrazení platů. Klouzavý mandát, to už tady bylo. Tak to zabil Senát. Už to mohlo dávno, dávno být.

Kontrola České televize, Českého rozhlasu ze strany NKÚ. Také to tam je, v tom programovém prohlášení. Ale to už tady také bylo navrženo.

Teď bych si dovolil dva dotazy u věcí, které mně přišly takové řekněme pikantnější: "Vytvoříme prostředí podporující zdravý životní styl." Tak by mě zajímalo, co si pod tím mám představit, jestli půjdete příkladem v nějakém zdravém způsobu fungování, stravování, sportování, nebo jestli to má být nějaké předpolí pro třeba vyšší daně u nezdravých potravin a naopak nižší daně u zeleniny, ovoce, nebo jestli by mi mohl někdo vysvětlit, co to znamená, "vytvoříme prostředí podporující zdravý životní styl". Stejně tak, že "Green Deal je pro nás příležitost". Tak mě by zajímalo, jak se to konkrétně projevuje, protože zároveň říkáte, a před volbami jste byli velmi razantní, že budete bojovat za náš energetický mix, který je v souladu

s atypickým postavením naší malé vnitrozemské země bez moře, bez celoročního slunce a podobně. Tak co znamená, ten Green Deal je pro nás příležitostí?

Teď se dostanu k úsporám. Vy říkáte, že dlouhodobě se počty úředníků budou snižovat. Zatím to tedy vypadá tak, že jste je navýšili. Mně to připomnělo, v jednom díle Sir Humphrey Appleby v Jistě, pane premiére! nabral pět set úředníků, jestli si na to vzpomenete, kteří dostali za úkol uspořít počet úředníků ve státní správě. Takže jestli tomu dobře rozumím, vy jste nabrali na Úřad vlády 74 úředníků ve vztahu k novým třem ministrům, abyste mohli zjistit, kde jinde se dá propouštět. Zároveň říkáte, že nechcete zvyšovat daně, což já kvituji, a každé snížení tady podpořím, jako jsem to podpořil v minulém volebním období, a vy to dobře víte. Nechcete škrtat, kde se to bude týkat lidí, jste říkali, což by mě zajímalo, jestli lze škrtat ve státním rozpočtu, aniž by se to těch lidí nedotklo. To by mě tedy zajímalo, kde by takový škrt byl, jestli mi někdo, třeba ministr financí, může takový škrt popsat. Napadá mě z tohoto vzorce, že budete chtít zefektivnit výběr daní, bojovat proti šedé ekonomice nebo daňovým únikům, ale z toho, co jsem si přečetl v programovém prohlášení, ani to není pravda. Možná verbálně ano, ale vy naopak budete chtít zrušit EET, upravovat kontrolní hlášení, takže by mě zajímala ta cesta, jakým způsobem zefektivníte výběr daní, jak konkrétně? Protože předtím to bylo na otázku, jak konkrétně, třeba zavedením EET nebo kontrolním hlášením – mě to také obtěžuje, ale prostě má to nějaký měřitelný efekt. Tak mě by zajímalo, co je to konkrétně to zefektivnění výběru daní.

A při té příležitosti, když jsem si to četl, jsem si vzpomněl, že vy jste minulý rok sem přišli s pozměňovacím návrhem úspor 80 miliard korun, takže by to možná stálo za to, abyste svůj vlastní pozměňovací návrh oprášili, a máte hned minus 80 miliard korun, jestli jste to tedy mysleli vážně. Když jste byli v opozici, tak jste chtěli škrtnout 80 miliard. Teď, když jste v koalici, tak se toho můžete chopit.

Když se podíváme na ochranu spotřebitele... (Pije.) Pardon, děkuji za toleranci. Ochrana spotřebitele. Budu citovat: "Vyhodnotíme nedávno přijaté úpravy exekucí, dopad institutu chráněného účtu a administrativní zátěž zaměstnavatelů. Najdeme vyvážené řešení respektující pomoc zodpovědným dlužníkům i práva seriózních věřitelů." Za to děkuji, to je mimochodem přesně můj termín – "pomoc zodpovědným dlužníkům a seriózním věřitelům" jsem použil v několika svých projevech při schvalování tisku 545. "Nastavíme systém tak, aby byl dlužník motivován pracovat a splácet dluh. Dluhy se mají platit, ale nikomu nepomůže, když se z dlužníků stanou doživotní nevolníci. Zveřejníme přesná relevantní data k exekucím a zasadíme se o zastavení těch nezákonných. Zkrátíme dobu insolvenčního řízení na tři roky. Nastavíme celý systém tak, aby byl dlužník vždy motivován pracovat a splácet dluh." A to je vlastně z toho ranku ochrany spotřebitele, exekucí, insolvencí všechno a za mě je to, kolegové, hrozně málo, nezlobte se na mě. A to tam ještě jsem se dneska dozvěděl – tak jsem si tam musel udělat poznámku, to je vidět, že člověk si nemůže připravit projev dny dopředu – protože jsem si dneska v Hospodářských novinách přečetl, že věta "Zasadíme se o zastavení nezákonných exekucí a zkrátíme dobu insolvenčního řízení" vypadla a že na popud předsedů klubů STAN Jana Farského a KDU Marka Výborného to prosadili zpátky do toho prohlášení, aby se to tam vrátilo. Teď jsme u té části, kde oceňuji tedy tuhle aktivitu kolegy Farského, který, když jsem ho na začátku kritizoval, svým krokem tam vrátil tyhle dvě věty. Takže ony by tam ještě, kdyby nezasáhli tihle dva předsedové, tak by tam ty věty nebyly. A, kolegové, mně to přijde, že to je slabé. Kde je nějaký blok věcí týkající se mimosoudních orgánů? Kde jsou věci, které se týkají těch nezávislých orgánů, jako je finanční arbitr, Energetický regulační úřad, který je teď na paškálu kvůli energošmejdům, kvůli krachům energií, Český telekomunikační úřad? Tam o tom není vůbec nic, o posílení těchto orgánů.

Stejně tak i tím, že vláda vzala zpět návrh o hromadných řízeních, to jsou ty hromadné žaloby, tak tím to úplně oddálila. To je úplně stěžejní a zásadní věc. Institut hromadných žalob pomůže českým spotřebitelům více než co jiného. Koneckonců to má devatenáct zemí a my to stejně budeme muset přijmout v rámci evropské směrnice. Ale vy jste to vzali zpátky,

takže celý ten proces budete muset udělat znova, a já se podívám, jaké výrazné změny vy tam uděláte, že to stálo za to, to vrátit zpátky a celé to natáhnout a prodloužit. Já jsem myslel, že v programovém prohlášení se objeví něco o hromadných žalobách, ale není tam skutečně ani slovo. A přitom vy jste říkali, že ochrana spotřebitele – a to je věc, která se týká opravdu všech, opravdu všech – tak že tam bude ve větším detailu a že to je vaše priorita. Není! Mě tohle mrzí. V tomhle nabízím spolupráci podvýboru, kde mně předseda hospodářského výboru kolega Adamec oznámil, že jsme tam zatím v tom podvýboru pouze tři. To znamená, vás, kolegové, poprosím, abyste se do toho přihlásili, protože to téma potom tady samozřejmě v momentě, kdy to je mediálně zajímavé, což jsou třeba ty exekuce, energošmejdi a podobně, tak se k tomu vyjadřuje kdejaký politik, ale když pak jde do toho detailu, tak v podvýboru, kde se jde do vnitřností věcí, tak i v minulém období nás tam bylo pět, šest, a já vás tedy žádám a prosím, abyste se do toho podvýboru přihlásili, protože v tomhle můžeme pomoci. Ale v programovém prohlášení vlády, tam nějaký větší detail není.

Jinak souhlasím s tím, že dopad institutu chráněného účtu – je potřeba se na to podívat, protože ne tolik chráněných účtů je otevřeno. Tady si trochu posypu popel na hlavu já, abych to trochu vyvážil, protože se snažím měřit všem stejným metrem, protože to založení chráněného účtu je poněkud složitější, stejně tak jako je nasnadě otevřít debatu kolem milostivého léta, které bude končit 28. ledna. Jsem mimochodem zvědav, jak tato vláda v těchto věcech bude spolupracovat s opozicí, protože když to bylo opačně, vládní koalice vzala do hry a spolupracovala s tehdejší opozicí, typicky s Markem Výborným, nesnažila se to tady převálcovat silou. Takže já jsem zvědav, to bude takový lakmusový papírek, jestli ta politická kultura, jak se jí budete řídit a jestli to máte skutečně v sobě, anebo prostě budete jenom využívat toho, že to je 108, a nebudete ani v těchto věcných věcech chtít spolupracovat.

Abych tam také něco, když jsem zkritizoval, ocenil v tom programovém prohlášení, tak si myslím, že za mě je to zvýšení limitu pro registraci k DPH na dva miliony. To já kvituji, stejně tak jako změna v posouzení ze strany lékařské posudkové služby. To určitě ocení lidé se zdravotním postižením. To je v pořádku.

Našel jsem tam také větu "proklientský přístup Finanční správy". To bych se chtěl pana ministra financí zeptat, co to je proklientský přístup. To si umím představit právě u těch věcí týkajících se ochrany spotřebitele, v soukromých firmách proklientský přístup. Jak to vypadá u finanční správy, když je proklientský přístup, co si pod tím má člověk představit? Stejně tak jako "konsenzuální řešení rodičovských konfliktů". To si myslím, že je v pořádku.

Z těch dvojích metrů – a já jsem tady o tom mluvil od začátku – ten dvojí metr je protkán fungováním této vlády doposud i programovým prohlášením i personáliemi. Tak mě zaujalo ještě pár věcí, ke kterým bych se vrátil. Jak už jsem řekl, na Úřadu vlády přibylo 74 úředníků, zatímco za minulé vlády jich naopak 267 bylo odejito, škrtnuto. To znamená, že možná navenek to vypadá – a já to neustále vysvětluji v televizních debatách – že to tam za minulé vlády všechno nabobtnalo o státní úředníky. Říkám, že to bylo o zaměstnance v regionálním školství, zaměstnance v bezpečnostních strukturách, nikoliv o úředníky. A tady konkrétně je, že na Úřadu vlády bylo o 267 úředníků méně. Teď je plus 74, ale ten mediální obraz vypadá, jako že předtím to bobtnalo, ale teď vy to škrťáte.

Stejně tak s tím, že se budete chovat jinak k opozici. Já bych tady připomněl třeba poměrné zastoupení ve vedení Sněmovny. V minulém období to bylo 3:3, teď je to 5:1, možná v pátek 5:2, pokud se zvolí místopředseda za ANO. Mě trochu mrzí, že při každé debatě, kdy my se k tomu vrátíme, tak mi vždycky kolegové řeknou, když my říkáme, že máme rekordní počet místopředsedů ve Sněmovně, nikoliv kvůli ANO, ale kvůli tomu, že koaličních stran je pět. Abyste mohli uspokojit všech pět subjektů, tak říkáte, aby se ANO vzdalo místopředsedy. V té chvíli by došlo k neuvěřitelné situaci, že klub, který je osmnáctkrát menší, by měl stejné zastoupení ve vedení Sněmovny. Osmnáctkrát menší je klub Pirátů oproti klubu ANO. No tak to ale poměrné zastoupení není, to se na mě nezlobte. Tady se vždycky na to poměrné zastoupení bral zřetel.

Stejně tak když se bavíme o tom – a já už jsem o tom mluvil na začátku – jak dlouho, když člověk bude mluvit, jestli to, že mluví hodinu, je obstrukce, nebo není. My už jsme to zažili u volby místopředsedů nebo vlastně předsedkyně Sněmovny. Tady připomenu, že vy jenom v jediném bodě volby do Rady České televize jste si kumulativně nabrali 38 hodin pauz, a to bylo v pořádku.

Prostě opravdu takhle není možné, není možné to vidět takhle černobíle, že někdy, když se vám to hodí, tak skutečná obstrukce – což je, když si berete ty pauzy přes noc – a vy si na to vzpomenete dobře, já jsem se vám nabídl, že na tu pauzu na klub k vám přijdu si vás poslechnout, jak se tam radíte, když mě tam pozvete přes noc, a nikdo mě nepozval – tak je skutečně obstrukční záležitost. Ale když člověk tady mluví k věci, klade otázky, konkrétní otázky na ministry – předpokládám, že budou nějakým způsobem odpovídat, kdy jindy, dneska je vlastně první den – a rozumím, tím se to natáhne, protože vy odpovíte, my můžeme na to reagovat. To je ale normální. Ale když někdo neodpoví, tak se to možná o hodinu uspíší, možná že ani to ne. Ale tohle přece není obstrukce, tohle přece není obstrukce!

Stejně tak jako i některá opatření. Vráťím se lehce k tomu covidu, kdy tady bylo slibováno, že se vrátí PCR testy do hry a že nebude žádné povinné očkování. To říkal pan ministr. Ani jedno se zatím do hry nevrátilo. Jestli bude povinné očkování, doposud nevíme, to rozhodnutí se odkládá, PCR testy se doposud neuznávají. Předtím za to byla vláda kritizována a teď se v tom pokračuje. Za mě dvojitý metr.

Suma sumárum, dámy a pánové: připravovali jste se na vládnutí čtyři roky, někteří z vás dokonce osm let. Ten výsledek, nezlobte se na mě, tomu za mě neodpovídá, jak z hlediska personálií – to jsem tady řekl, typicky s těmi náměstký a s tou odborností, kompetentností – tak z hlediska připravenosti, profesionality, ale třeba i z hlediska změny komunikace. Já jsem viděl několik tiskovek této vlády a některých ministrů, tam byly povoleny tři otázky a konec. A zase máme typický dvojitý metr. Když tohle někdy dělala předchozí vláda, tak to byla neúcta k práci novinářů a k veřejnosti. Když to dělá tato vláda, tak je to proto, že má hodně práce. Takže ono se dá samozřejmě na tu jednu věc dívat různě, ale já zase na to takhle upozorňuji, protože si toho všímám.

Vy jste mluvili o změně, že to budete dělat jinak. Většinou když člověk něco koaličnímu politikovi, ministroví vytkne – nebo i při debatě na sociálních sítích, zejména v té twitterové bublině, která to teď sleduje, jak mi psali – tak když už nevíte, kudy kam, tak odpovíte, že jsme to přece dělali taky. Takže vlastně kopírujete to, co jste předtím kritizovali, ale to přece není ta změna. Vy jste přece vyhráli na negativním vymezování se, že to bude změna. To přece nebylo o obsahu, už o tom mluvili moji předřečníci. To nebyl střet o tom, jestli tady má být zavedeno euro, zvýšit daně, snížit daně. To nebyl střet o tom, jestli máme jít tou progresivní cestou různých věcí, jestli se tady má zavést manželství pro stejnopohlavní páry. Ten obsah z toho úplně vypadl, to bylo o změně, to bylo o negativním vymezování. V momentě, kdy ta změna nastupuje, vy řeknete: No ale vy jste to dělali taky, tak my taky, tak my můžeme. Ale to přece není ta změna. To se na mě prosím pěkně nezlobte.

A na závěr si dovolím, jak jsem slíbil na sociálních sítích, takový tip, když tam máte hledání toho národního ptáka. V kapitole Životní prostředí píšete: "Ve spolupráci s Českou společností ornitologickou podpoříme celostátní kampaň, která vybere českého národního ptáka." Tak jsem si řekl, že bych vám pomohl a tím bychom si odškrtli jeden úkol v programovém prohlášení. Prosím, není to ani holub, který všechno pokálí, není to ani straka, jak mi někteří radili, dokonce to není čáp, jak mi bylo doporučováno, nebo ptáci jako třeba blboun nejapný, který už vyhynul, nebo kulíšek a podobně. Ale napadlo mě, že vám tady nabídnu – a podoba se jménem jednoho bývalého politika je čistě náhodná – já bych vám nabídl kalous ušatý. "Kalous ušatý je totiž středně velký druh sovy z čeledi puštíkovitých" – teď to čtu, protože to neznám – "s charakteristickým prodlouženým opeřením připomínajícím ušní boltce, díky kterému získal svůj název v mnoha světových jazycích." A teď pozor: "V České republice se jedná o jednu z nejhojnějších a nejrozšířenějších sov vůbec. Je aktivní za soumraku a v noci,

v zimě přes den se přitom často sdružuje v menších skupinách." Teď pozor: Kalous ušatý, pane premiére – "v jeho potravě se nejčastěji objevují hlodavci, díky čemuž je považován za užitečného." (Smích v sále.) A máme to tady. "Ale samozřejmě požívá i jiné savce, menší druhy ptáků a hmyz." Ale to nějakým způsobem překonáme. "K hnízdění nejčastěji využívá opuštěná hnízda krkavcovitých ptáků, kam klade tři až sedm světlých vajec." Našel jsem na Wikipedii, nejsem odborník, nebudu to ze sebe dělat. Tolik můj návrh. Můžete si odškrtnout jeden úkol.

Já vám děkuji za pozornost a přeji, aby dnešní svátek demokracie dopadl stejně kultivovaně, jak zatím probíhá. Děkuji. (Potlesk z řad ANO.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dámy a pánové, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, pěkné odpoledne. Děkuji panu poslanci Nacherovi za krátký výlet do ornitologie a nyní poprosím, aby vystoupil v rozpravě pan poslanec Karel Havlíček, a další přihlášenou je paní poslankyně Jana Pastuchová. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Havlíček: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády. Já se budu držet hodně hospodářských témat a budu se snažit být velmi konkrétní a vypíchnout ty nejdůležitější věci, o kterých jsem přesvědčen, že v rámci vládního prohlášení anebo dosavadních kroků vlády jsou opomíjeny, nebo bych vás poprosil o to, abychom je případně zde dovysvětlili. Nepůjdu do detailů, nebudu chytat za slovo, ale jsem přesvědčen, že témata, která otevíru, jsou skutečně ta, která hýbají dnes nejenom Českou republikou, ale i Evropou, a že je nezbytně nutné o nich diskutovat tím spíše, když jsem trochu zmaten z toho, jak se k tomu doposud vláda vyjadřuje.

Začnu Green Dealem. Není mi jasné, jestli vláda tedy podporuje Green Deal, anebo jde proti Green Dealu. Na jednu stranu schytáváme kritiku za to, že jsme přistoupili k politickému závazku Green Dealu. Všichni vědí, že bychom byli jedinou zemí, kdybychom to odmítli, v celé EU. A všichni vědí to, že jsme Green Deal podmínili tím, že těch 55 % bude uznáno v rámci Evropě jako celku, nikoliv jednotlivých zemí. Myslím si, že to byl do značné míry úspěch. Ale je zde kritika, že jsme si vůbec dovolili k tomu politicky takto přistoupit. Na druhou stranu, první věta v rámci hospodářské politiky je ta, že Green Deal je příležitost, a pak už je to značné míry oslava Green Dealu. Tak prosím pěkně, sdělte nám, jestli tedy Green Deal ano, nebo Green Deal ne. To je jedna věc. Druhá věc je ta, že co se týká Green Dealu, tak i kdybych připustil to – a lze s tím do značné míry souhlasit – že to samozřejmě je rovněž příležitost, minimálně pro investory, kteří jsou v bezemisních zdrojích, ale i pro některé nové technologie a podobně, tak současně nemůžeme pominout to, že Green Deal je současně jednoznačnou hrozbou pro značnou část průmyslu. To je prostě realita, z toho nelze nijak vykormidlovat, a ve vládním prohlášení není jedna jediná zmínka, jak se bude tento dopad na tradiční průmysl, který zaměstnává víc jak třetinu pracovníků v České republice, řešit. Nic tam k tomu není.

Co se týká inovací, co se týká sdělení, že chceme mít chytrý, moderní, efektivní stát. Když to přeložím – nechci chytat skutečně za slovo – ano, zřejmě míříme k vyšší přidané hodnotě. To je konečně i to, co jsme my deklarovali, k tomu jsme vytvořili naši strategii Česká republika, země pro budoucnost. Inovační strategie byla prodiskutována s celou řadou aktérů, od vědy počínaje přes akademický svět, podnikatele, instituce, mezinárodní prostředí. Já bych rozuměl tomu, že se vezme tato strategie a třeba se změní, změní se tam parametry. Já bych rozuměl tomu, že něco vypustíte, rozuměl bych tomu, že se nastaví nějaké nové ukazatele, ale abdikovat z toho, že je tady nějaký ucelený koncept, kterým míříme k tomu, co několikrát zaznívá v rámci celého vládního prohlášení, a to je vyšší konkurenceschopnost, aniž by se tam sdělilo, jakým způsobem tu konkurenceschopnost docílíme, to, že abdikujeme z toho, že tady máme nějakou koncepci, která by nás měla posunout ve všech žebříčcích inovativnosti, ať už do první desítky v EU, kam jsme se mimo jiné posunuli – alespoň tedy k branám té první desítky, jsme na jedenáctém místě – nebo do globálního inovačního indexu, do top čtyřřadvacítiky, kam jsme se

posunuli, kdybychom třeba chtěli do té top dvacítky, to všechno bych chápal. Dnes, když se na to podíváme, tak tam nemáme jeden jediný ukazatel, jak toho dosáhneme.

V jednu chvíli už jsem si říkal, že by to nemuselo být tak špatné, protože jsem měl v ruce vládní programové prohlášení, pokud si vzpomínáte, to, které bylo, ať už cíleně nebo necíleně, uniklé v médiích, kde skutečně byla zmínka, podle mého názoru dobrá, že do výzkumu budeme dávat do roku 2025 jasný cíl měřitelný 2,5 % z hrubého domácího produktu – podle mého názoru správné. Přesně to kopíruje inovační strategii, kterou jsme takto měli nastavenou. Jenom podotýkám, že ještě před pár lety to bylo 1,3 % a my jsme se zavázali, že do roku 2020 to budou 2 %. V roce 2020 to bylo 1,99 %, splnili jsme to úplně přesně. A já jsem očekával, že se v tomhle trendu bude pokračovat. Nicméně druhý den, když vyšlo finální znění programového prohlášení, nebyla o tom už ani zmínka. Je to chyba a nevím, proč unikáme z toho, že se držíme – nebo že jsme se chvíli drželi – podle mého názoru správných čísel.

Obecně měřitelnost všech ambicí, které programové prohlášení má v té deklaratorní podobě – které nelze nijak zpochybnit, protože to, že chceme posilovat konkurenceschopnost, kreativitu a růst, na tom není možné se neshodnout – ale pokud ji chceme posilovat, tak musíme říct, o co ji posílíme. A není to o žádném detailu. Já rozumím tomu, že to je strategické, že to je strategický dokument a že nemusíme se pohybovat v absolutních detailech každého řádku, to si potom dovedu představit, že bude na jednotlivých resortech v nějakých akčních skupinách a tak dále. Ale to, že nemáme ani trend, jakým půjdeme, k čemu se chceme dobrat, to považuji za velkou, velkou chybu obecně celého toho prohlášení. Takže chceme-li mířit k vyšší přidané hodnotě, tak bychom si měli tedy říct, jakou cestou půjdeme. Já jsem to sám nenašel s výjimkou obecných deklarácí.

Co se týká podpory podnikání, ano: "Chceme podpořit modernizaci." Abychom nechtěli podpořit modernizaci – přece nepůjdeme proti tomu! "Chceme podpořit aplikovaný výzkum malých a středních podniků" – o tom také se určitě shodneme. Ale zase chybí, jakým způsobem. My jsme se pustili do podpory živnostníků, vytvořili jsme živnostenský balíček, nedělali jsme z toho žádnou šou. Ale vše, co jsme slíbili živnostníkům, ať už jednotná data účinnosti, ať už všechno na jednom místě, ať už založení firmy během jednoho jediného dne, právnické osoby, fyzické osoby, všechno toto bylo splněno. Proč tam není ta ambice, že ukážeme něco i z tohoto? Proč tam není ambice ukázat, jak přistoupíme k malým nezávislým obchodům? Vytvořili jsme na ně program, který vypadá, že začíná dobře fungovat – Obchůdek 21+.

Když už jsme u podpory malých a středních firem, což je mimo jiné v každém vládním prohlášení od roku 1993, tak je tady jeden otazník, jak se postavíme ještě k podpoře, za kterou my jsme byli kritizováni, a to je covidová podpora. Vzpomínáte si určitě, jak jsme tady po dobu téměř dvou let byli měsíc co měsíc, nechci říct přímo napadání, ale bylo nám vytýkáno, že podnikatelům, zejména menším a středním firmám, bychom měli v covidové době dávat více. Dali jsme jim nakonec 350 miliard korun přímé a nepřímé podpory a byli jsme následně kritizováni za to, že jsme příliš pustili žilou státu. Ale dobře, to je politika. Ale když jsme připravili kompletní podporu pro podnikání a tu finální, která tady byla ještě za podzim roku 2021, dohodli jsme ji se všemi svazy, dohodli jsme ji se zástupci podnikatelských segmentů, které byly nejvíce postiženy, a do značné míry víceméně byla podobná jako byla na jaře roku 2021 a částečně podzim roku 2020, tak v tuto chvíli je u ledu. A já bych i bral to, že se řekne: Nebude nic. A je to podobné jako v té podpoře té energetiky. Hrajeme si na podporu, ale ve finále dáváme téměř nic. Tak kdybychom dneska řekli: Nedostanete už nic za ten podzim. Ano, to, co tady připravila minulá vláda, možná bylo chvályhodné, možná ne, ale nedostanete žádnou podporu. I to je sdělení. Ale v tuto chvíli podnikatelé fakticky nevědí, co tady mohou očekávat. Podpora je připravena, byli jednoznačně omezeni. Byli jsme kritizováni za to, že když omezíme, máme okamžitě připravovat podporu. A když jsme ji připravili, ale vyměnily se vlády, což je prostě realita, tak nová vláda, která nás kritizovala za to, že jsme nedávali, když jsme omezili, neudělala vůbec nic pro to, aby ty programy spustila, anebo alespoň aby řekla: Nebude vůbec nic. Tak to je to, co se domnívám, že by se mělo vyjasnit skutečně v řádu jednotek dnů.

Jsme průmyslovou velmocí, to není nic objeveného. Třetina lidí pracuje v průmyslu a 10 % HDP tvoří automobilový průmysl. Více jak 20 % našeho exportu tvoří automobilový průmysl. Není ve světě skloňován v oblasti automobilového průmyslu více termín než elektromobilita. Mrkněme se schválně do programového prohlášení vlády, co tam máme k elektromobilitě: nic, čistou nulu. Takže jako průmyslová země postavená na automobilovém průmyslu, kdy se dnes a denně emotivně řeší, jestli bude odklon prodeje aut na fosilní paliva v roce 2030, nebo 2035, nebo 2040, jestli dáme do podpory to či ono, tak tam není k elektromobilitě ani zmínka. Ano, v celém prohlášení je celá řada návrhů, že se bude zkoumat, že se budou posuzovat dopady. Zkoumejme, posuzujme dopady, ale ukažme, co s tím chceme dělat.

Energetická politika, jedno z nejskloňovanějších témat současnosti. Tady musím říct, že minimálně v dlouhodobém výhledu se dokážeme shodnout. Je postaven v rámci programového prohlášení v zásadě dobře, je postaven na cestě k bezemisním zdrojům založených na jádru, založeným na obnovitelných zdrojích, a nelze tomu nic většího vytknout. Konečně je to i v důsledku toho, jak je připravena státní energetická koncepce, a je v důsledku toho, co jsme tady činili v posledních několika letech.

Jsem rád, že je tam zmíněno i v rámci jádra to, že se vláda k tomu když ne zavazuje, tak minimálně se zavazuje k tomu, že připraví jízdní řád budování Temelína tak, jako my jsme připravili jízdní řád k budování Dukovan. Před dvěma lety to bylo takřka zakázané slovo. Během dvou let jsme připravili finanční model, investiční model, dodavatelský model, schválil se zákon, zahájila se notifikace, kompletně se připravilo bezpečnostní posouzení a v dané chvíli nová vláda dostala Dukovany jakožto projekt připravený. Stačí jedna jediná věc, spustit tendr. Mimo jiné, už mohl být spuštěn, protože jsme vše předali tak, že stačilo ziniciovat pouze složky pod Ministerstvem vnitra, a k tomu, k čemu jste nás nutili, ať nečekáme jeden jediný den, tak v tuto chvíli už je to několik týdnů. Ale věřím, že to v následujících dnech bude spuštěno. Stejným způsobem by nová vláda měla připravit projekt Temelína. Částečně jsem se to v tom dozvěděl a zde můžete očekávat naši maximální podporu.

Stejně tak víte, že se podařilo společnými silami – ať nás nenařknete, že si něco přivlastňujeme, nebyla to jenom zásluha ČR, ale sehráli jsme v tom významnou roli, lídrem byla Francie, následovali jsme my a ještě několik dalších zemí – to, že se jádro a plyn, byť za určitých náročných podmínek, ale přece jenom nakonec uznaly jako udržitelné zdroje. To znamená, jde zde připravena cesta k budování jádra.

Co ale nenalezneme v programovém prohlášení, je to, co každého zajímá v krátkém horizontu. Správně je tam to, co bude za několik let, ale při všim respektu, u toho už nebudete, ale není tam to, co bude za rok, za půl roku a to, co dneska všichni očekávají ve smyslu dopadů vzrůstajících cen energie na světových trzích. Je sice pravda, že to diskutujeme zde ve Sněmovně a diskutuje se to na všech možných fórech, ale přesto se domnívám, že vládní programové prohlášení je natolik významný dokument, že by tam tyto priority prostě měly být. Já si nedovedu představit, co jiného by tam mělo být v současné době než to, jak budeme řešit energetickou krizi. Nemyslím z dlouhého úhlu pohledu, v tom delším horizontu, na tom se shodneme, ale prosím, přečtěme si ještě jednou, co tam všechno je v energetické politice, a nemáme tam ani zmínku o tom, jak budeme řešit například dopad energetické krize na podniky, na živnostníky. Nic tam k tomu není. Podle mého názoru to není správně.

Bohužel tam není ani nic ve smyslu nových technologií, o kterých všichni hovoří jako o základu toho, na čemž chceme postavit právě tu přidanou hodnotu. Za naší vlády jsme připravili komplet strategii umělé inteligence. Ve světě jsme si tím získali docela slušný respekt, ať už na úrovni výzkumu, na úrovni aplikovaných projektů. Není tam ani slovo k umělé inteligenci, ačkoliv je to jedno z mála odvětví, kde v poslední době začínáme hrát skutečně evropský a možná i světový prim. Jak je možné, že tam nemáme jednu jedinou zmínku k vodíku? Já si nedovedu představit, že v moderní době vznikne koncept, kde nemáme v důležitém vládním prohlášení zmínku, to jak budeme pokračovat v rámci třeba vodíkové strategie, kterou jsme mimo jiné rovněž připravili.

A nemusíme se dívat jenom na ty nejnovější technologie, můžeme se podívat i na suroviny. Nevím, co je dnes důležitější surovinou, než je lithium. Ano, byla kolem toho celá řada emocí, ale projekt je připraven. Je připraven do té míry, že je míč opět na straně státu, tak jako nebyl v určitou dobu. Je připraven tak, že se tady dá vytvořit unikátní řetězec, kde se bude těžit lithium, kde se bude zpracovávat lithium a kde se možná bude vyrábět i finální produkt. Podle mého názoru je to něco, co hýbe současným hospodářským světem. Nemáme k tomu ani zmínku! Minimálně by tam stálo za to říci, jestli to bude i nadále v českých rukou, anebo jestli se zase počítá s tím, že se to třeba zprivatizuje nebo prodá.

Financování, myslím tím hospodářských aktivit. Máme připravený Národní plán obnovy, který nás stál obrovské úsilí, 180 miliard korun. Máme připravený Národní rozvojový fond, kde jsou pravda jednotky miliard korun, které by se daly zaktivovat ve prospěch naší ekonomiky. Připravili jsme Národní rozvojovou banku. Vytvořili jsme Národní investiční plán, ale to všechno víme. Ale když se podívám do programového prohlášení, ani slovo k tomu nenajdeme. Takže nejenom že nám chybí inovační plán, ale nám chybí i investiční plán. Nevím, na čem jiném byste měli postavit hospodářství v dalších letech, ať tady bude jakákoliv vláda, než na podpoře inovací a podpoře investic. Pokud chceme docílit dobrých výsledků, bez těchto atributů to nezvládneme. Není tam k tomu vůbec nic.

Minimálně jsem očekával, že se ukáže alespoň cesta, jestli se nepropojí více národní finanční instituce, ať už je to ta zmiňovaná Národní rozvojová banka společně s EGAP, společně s ČEP a tak dále. Toto všechno jsou věci, na kterých si myslím, že by mohla být i shoda. Navíc jsou předpřipravené, celá řada z nich. Nic tam k tomu není. Ale víme, že chceme posílit konkurenceschopnost, kreativitu a růst.

Vzdělávání, technické vzdělávání. Opět vidíte, že vybírám opravdu důležitá témata, a není měsíc, aby někdo neotevřel z řad zaměstnavatelských svazů vyšší podporu technického vzdělávání. Věřím, že se na tom i dokážeme shodnout. Proč o tom není nic v programovém prohlášení v té hospodářské části, ať už na úrovni základních škol, na úrovni středních škol ve smyslu duálního vzdělávání? Nic tam k tomu nemáme. Je to škoda, protože minimálně jsme připravili základy pro základní školství ve smyslu studijní oblasti člověka, technika. Minimálně jsme připravili základy pro zákon o duálním vzdělávání. Rozjeli jsme některé pilotní projekty. Jsem přesvědčen, že tohleto by zajímalo každého podnikatele.

Abych řekl, to, co se mi tam docela líbí, je oblast inovací ve smyslu start-upů a spin-offů. Myslím, že start-upy a spin-offy jakožto nové subjekty tam jsou podchyceny docela dobře. Je tam mezinárodní rozměr, navazuje to do značné míry na to, co jsme měli v inovační strategii. Mám i ten pocit, že je tam snaha škálovat, to znamená hodnotit ty lepší od horších. Myslím si, že je tam toto podchyceno poměrně dobře. Ale na druhou stranu, není tam ani jedna jediná zmínka o tradičních oborech a tradičních řemeslech. A to není věc, kterou bychom přece v tuhleto chvíli měli podceňovat. Není tam nic k mistrovské zkoušce, která je mimo jiné připravená. Není tam nic ve smyslu toho, jakým způsobem se tato oblast podnikání podpoří.

Mohl bych pokračovat, ale nechci příliš dlouho zdržovat. Co se týká dopravy, většinu nechám na kolegu Kolovratníka. Přesto jenom k dopravě bych zmínil ještě jednu jedinou věc, která se týká hospodářské činnosti. Nemyslím tím teď veřejné dopravy, ale toho, co se týká výdajů a budování. V zásadě lze souhlasit s tím, jak je koncipována ve smyslu 200 kilometrů nových dálnic, ve smyslu plánu železnic, ve smyslu plánu vrtek. Troufám si tvrdit, že to je rozumně a racionálně postavený plán. Mimo jiné proto, že jsou k němu vytvořené základy. Bez projektů, bez zahájených projektů a předpřipravených projektů by to nešlo.

Stojí za to ještě zmínit jednu věc. Když jsme v roce 2014 přebírali – já jsem u toho sice nebyl, ale přebírali jsme dopravu, a padlo to zde dneska, tak se v těch letech předtím zahájilo v průměru 200 metrů nových dálnic. Těžko se potom v těch následujících letech něco zahajovalo, ačkoliv byla velká kritika, jak to, že se nezahajuje. Dnes může pan ministr dopravy směle předstoupit s tím, že se v následujících letech otevře 200 kilometrů nových dálnic. A já

tvrdím, že to je realistický plán, protože jenom v roce 2021 – jenom v roce 2021! – jsme zahájili stavbu na 72 kilometrech nových dálnic – 72 kilometrů! Takže z tohoto pohledu jsem toho názoru, že se to zvládnout dá. Věc druhá je ta, jestli na to bude dostatek zdrojů, protože jedna věc je, mít připravené projekty, druhá věc je, mít připravený rozpočet. A to je to, co mi v programovém prohlášení chybí, a opět je to strach z čísel. Celé programové prohlášení, tak jak ho vnímám, je z mého pohledu postaveno nejenom obecně, ale s obrovským strachem zavázat se k jakémukoliv ukazateli, k jakémukoliv číslu, k jakémukoliv trendu, který by byl měřitelný. A stačila jedna jediná věc – ukázat trend růstu investic do dopravní infrastruktury třeba o 10 % ročně. Podle mého názoru by to někde mělo být okolo těch 10 %, a o tom diskutujme, jestli 10, nebo 15, nebo 8. Takže na jednu stranu projekty chceme, na druhou stranu závazek k tomu, že je odfinancujeme, mi tam chybí. Ale věřím tomu, že se to podaří, a v tomto bude jednoznačná podpora z naší strany, aby se to zvládlo. Děkuji za pozornost. (Potlesk.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane poslanče, a nyní požádám o vystoupení paní poslankyni Janu Pastuchovou, připraví se pan poslanec Pavel Růžička. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, prořídla lavice vlády, která bude žádat o důvěru...

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Paní poslankyně, já to pouze doplním s tím, že všichni ministři, kteří jsou mimo sál, se mi omluvili s tím, že vím, kde se nacházejí, to znamená, že vrátí se do brzo do sálu, není to o tom...

Poslankyně Jana Pastuchová: Pane předsedající, to já ale nemůžu vědět, já sedím tam v lavici.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Proto vám to říkám.

Poslankyně Jana Pastuchová: Ano, to jste mi řekl, sdělil teď.

Musím říct, že tuto vládu a její plány opravdu obdivuji. Pokud se nám tady dnes svým programovým prohlášením vlády zavazuje, že skloubí utopii, o které se tu dnes bavíme, a realitou, s kterou se každodenně potýkáme, že zásadním způsobem změní podmínky ve společnosti – a já se zde budu zaměřovat na oblast zdravotnictví a sociální – a zároveň seškrtná výdaje státního rozpočtu, ale neříká, kde na tu svoji utopii vezme, tak pak tedy opravdu, kdybych měla klobouk, tak ho smeknu. Ovšem my si opravdu nemůžeme dovolit žít ve vzdušných zámčích. Když byla obědová pauza, tak jsem poslouchala reportéry, kteří se vyjadřovali, jak to tu probíhá, a přišla jsem déle. Nevím, kdo to byl, myslím, že říkali, že to říkal pan premiér Fiala, vašim prostřednictvím, jednu větu: "Stát má šetřit na sobě, ne na lidech." Stát má šetřit na sobě, ne na lidech, tak to vidíme od začátku. Do lavic se nám ministři nevejdou, politických náměstků asi není nikdy dost a aparát, který s tím souvisí, navýší státní rozpočet. Viděli jsme to i včera, když jsme schvalovali dva zákony a pan premiér při svém výstupu řekl, že naše vláda tu bude pro všechny občany. No, tak to jsme viděli také včera při schvalování zákona. Nebude tu pro všechny občany, protože všechny občany postihla energetická krize. Postihla občany, kteří chodí pravidelně ráno do práce, vydělávají peníze a svými daněmi vlastně vydělávají i na lidi – jak řekl pan předseda Okamura, prostřednictvím – nepřizpůsobivé. A pozor, to jsou lidé, kteří dlouhodobě nechodí do práce a můžou. Takže vlastně vydělávají na jejich dávky, teď nedostanou nic a ještě vydělávají na tyto dávky, které jsme jim přidali. Když myslíme na všechny, měli jsme myslet opravdu na všechny. Tady to tedy už neplatí.

Všichni víme, že programové prohlášení vlády si prohlasujete, budete slavit, že vaše vláda dostane důvěru. Bude to ale jen na základě síly, respektive teď početní převahy ve Sněmovně, nebude to opravdu kvůli tomu, že by vaše programové prohlášení bylo tak skvělé, ale hlavně, že by bylo reálné. Slibujete, co všechno zlepšíte, ale nikde tam nenajdu, kde na to vezmete. Už teď řešíte, kde ze státního rozpočtu seškrátáte výdaje ve výši 80 miliard. Myslím, že jste tady prohlašovali, že to bude i víc a že máte přesné kroky a kapitoly a všechny řádky spočítané a můžete nám to předložit. Tak zatím jsme to neviděli.

Já bych si také přála, aby stát hospodařil vyrovnaně, ale bohužel, covidová doba nám nepřeje. Tak jako se podepsala na krocích naší vlády, věřte, že se podepíše i na krocích té vaší. Vy s tím ale na rozdíl od nás, které covid opravdu zaskočil, nikdo v celém světě nevěděl, co umí způsobit, už s tím máte teď počítat, a přitom se této problematice věnujete na pár řádcích a vůbec s ní nepočítáte v jednotlivých kapitolách. Tak nevím, co si mám z toho vzít.

Docela mě překvapilo, že pan premiér Fiala, když tady mluvil o resortech, tak jenom krátce říkal, že může dál mluvit tady o zdravotnictví. Já bych byla ráda, ale řekl jste nám, ať si to přečteme ve vašem programovém prohlášení. Vy jste tu, pane premiére, včera nebyl. Toto doporučení už jsme dostali od jednoho vašeho člena vlády, ať si vše přečteme, ale my si to nechceme číst, my to chceme slyšet od vás, a já si myslím, že teď je ten největší problém covidu, a tomu byste se měli nejvíc věnovat, zatím mi to tak opravdu nepřipadá.

A když si přečtu vaše programové prohlášení v době, kdy je omezena elektivní péče, kdy někteří pacienti čekají na plánovanou operaci řadu měsíců a je jim stále odkládána, vy přicházíte s tím, že si pacienti budou moci za lepší péči připlatit formou připojištění. Jakkoliv bych s podobnou myšlenkou v jiné době než covidové souhlasila, jaký signál teď vysíláte občanům? Jednoznačně obavu, že tu bude jakési dvoustupňové zdravotnictví. Kdo bude logicky ve zdravotnickém zařízení upřednostňován? Jak říkám, v jiné době bych se o tom ráda bavila, ale teď to považuji za opravdu, ale opravdu nehorázné. Teď, v tuto dobu, máme hledat cesty, jak pomoci ke zdravotní péči všem pacientům bez rozdílu. Reálně jsme teď v situaci, kdy se kvůli covidu a kvůli situaci v energetice stále více otevírají nůžky mezi těmi, kdo peníze mají, a mezi těmi, kdo své výdaje musejí opravdu pečlivě zvažovat a otáčet každou korunu. Jak lidem, kteří jsou opravdu závislí na sociální pomoci od státu, řeknete, že by z toho mála, co mají, měli platit ještě zdravotní připojištění? Matkám samoživitelkám, seniorům na hranici chudoby? S tím opravdu souhlasit nemohu. Nelíbí se mi, že vládní prohlášení přichází s možností doplňkového připojištění, aniž by se počítalo s garancí, že kvalita standardní péče se bude do budoucna zlepšovat.

Stejně zde postrádám nějaký předpoklad, jak chce nová vláda řešit nedostatek zdravotníků, zvyšování jejich celospolečenské prestiže. Současná doba ukazuje, že je to opravdu nutné. Zdravotníci, a můžu to říct sama ze své zkušenosti, už dva roky pracují v naprosto neuvěřitelném tempu, jsou přetížení, ztrácejí motivaci. Naše vláda všem poděkovala alespoň tím, že dostali benefity, odměny a při každém jednání vlády jsem slyšela od pana bývalého ministra zdravotnictví poděkování, tak jako od pana premiéra, všem zdravotníkům. Se vši úctou, pane ministře Válku, od vás jsem to opravdu neslyšela. Víte, část veřejnosti... Já nevím, co je vám tady k smíchu. Možná jsme se smáli vašim vtipům v minulém volebním období, kdy jste jimi hýřil. Mně to teď moc vtipné nepřijde, když se bavíme o zdravotnictví, pane ministře. Část veřejnosti na zdravotníky útočí, nadává jim. Opravdu ve vašem programovém prohlášení nevidím vůbec, ale vůbec nic, jak byste zdravotníkům chtěl poděkovat, alespoň nějakými benefity. Nevidím tam přehodnocení systému vzdělávání. Zase říkám se vši úctou, znám vás čtyři roky ze zdravotního výboru, a myslím si, že kdybychom si spočítali vaše projevy, že jich bylo nejvíc. Teď mlčíte, neodpovídáte nám tady na dotazy, jak co bude. Prostě se z vás stal takový tichý ministr tady v lavici. Naše minulá vláda chtěla všem poděkovat a ocenit je vyššími platy. Současná vláda – musím to přečíst znovu: "Stát má šetřit na sobě, ne na lidech", další věc – toto navýšení osekává, aniž by to mělo význam pro snížení deficitu. A na některé skupiny, jako například pracovníky hygienických stanic, zapomněla úplně. To vnímám

jako naprostý projev neúcty k těmto lidem, kteří pracují jako všichni zdravotníci sedm dní v týdnu. Teď je čeká další vlna a opravdu nám píší, že jste se na ně úplně vykašlali.

Co vítám, je proklamace vlády o větším zaměření na prevenci. To asi chceme všichni. Všichni si uvědomujeme její nezbytnost a to, že lepší preventivní péče je pro společnost, pro zdravotnictví, ale i pro státní rozpočet z dlouhodobého pohledu nesporným benefitem. V prohlášení mi ale opět chybí představa, jak toho dosáhnout. Samozřejmě se nabízí například forma úlev od zaměstnavatelů a podobně, ale to je jen jedna část cesty. Naprosto tam chybí jakákoliv provázanost se situací na zdravotním trhu, kde v některých regionech chybí dostupná zdravotní péče, zubaři, pediatři. A myslím, že tam je třeba se zaměřit.

Zároveň mi tam chybí větší podpora pátečních nemocnic v jednotlivých krajích. V prohlášení není věnován téměř žádný prostor ani oblasti rozvoje specializovaných center, je téměř opomenut rozvoj medicíny, vývoj léčebných metod a léků a péče onkologická, jak tady říkal pan předseda Babiš. Naopak se obávám otevření cesty k privatizaci zdravotnictví a ke zhoršení všeobecně dostupné zdravotní péče.

Uvítala bych i konkrétnější návrhy v oblasti digitalizace zdravotnictví. Za naší vlády jsme zavedli eRecept, eNeschopenku. Tyto dva nástroje se ukázaly právě v covidové době, jak nám občanům, ale i zdravotníkům velmi pomohly. Všichni si uvědomujeme, jak moc je pro zdravotnictví digitalizace potřebná. Ale jak říkám, jakákoliv konkrétnější vize mi chybí.

Nikdy bych si nemyslela, že to řeknu, ale dneska to řeknu. Je mi osobně opravdu líto, že ve vládních lavicích za sebou nevidím na místě ministra práce a sociálních věcí Markétu Pekarovou Adamovou nebo Olgu Richterovou. V minulém období jsem s nimi často nesouhlasila, na řadě věcí jsme se neshodly, ale určitě jim nemohu a nechci upřít opravdový zájem o sociální politiku, že se v ní dobře orientovaly a věnovaly se sociálním zákonům. Dnes vládní lavici vyměnily za řídicí post a je to škoda. Co se stalo jedním z prvních kroků současného ministra práce a sociálních věcí? Odvolání ředitele Lesů České republiky. Z mého pohledu upřednostnil Ministerstvo zemědělství, na které se dlouhodobě připravoval a na kterém seděl jen dočasně před resortem, který mu byl dočasně svěřen. Navíc v době, kdy je opravdu třeba řešit aktuální problémy způsobené covidem a situací v energetice. To měl být asi první signál, jak to bude fungovat. Takže já kvituji, a jsem taky na Facebooku, ale celých osm let, co vás sleduji, vás tam vidím na traktoru a v zemědělství a chápu, že tomu opravdu rozumíte. Opravdu, to vám nemůžu... Opravdu, já jsem se s vámi nesetkala na sociálním výboru, a to jsem tu třetí volební období. (Ministr odpovídá mimo mikrofon.) Dobře, tak jo. Kvituji, jako rodina, váš zájem osobní, ale ten traktor u vás mi sedí více. (Pobavení a menší potlesk v sále.)

Naše vláda počítala s navýšením platů v sociálních službách o 1 400 korun. Pan ministr současný Jurečka souhlasil se zkrácením na polovinu, a to i v přímé péči. A to je pro mě ta vaše nekompetentnost. Možná se tam jděte podívat do těch sociálních služeb, kdo tam pracuje. Jsou to ty pomocné síly, bez kterých my opravdu v těch sociálních službách být nemůžeme. Tak jste jim to prostě vzal, oni to nějak zvládnou. Vždycky jsme to zvládli jako zdravotníci. Obslužný personál, bez něhož se pobytová zařízení opravdu neobejdou, jsou to zařízení pro handicapované, pro seniory, nedostanou nic. Zároveň ale vláda ve svém programovém prohlášení píše, že zajistí spravedlivé odměňování pracovníků v sociálních službách a v sociální oblasti. No, tak já nevím tedy. Máte to v prohlášení, ale seberete jim to. Nevím, tak asi jsem...

Dozvídám se navíc, že řada zařízení musí kvůli rostoucím nákladům omezit péči, někdy například nezbyvají peníze na svačiny pro klienty. Mluvím o domech pro seniory. Řešení tohoto problému jsem v minulém volebním období navrhla před volbami ve Sněmovně. Všichni jste hlasovali pro, všichni. Bylo před volbami, jak jinak! V Senátu po volbách ale hlasy současné vládní koalice neprošlo. Můžete říkat, že jsme byli u vlády a měli jsme Ministerstvo práce a sociálních věcí. Neměli jsme ho my jako hnutí ANO. Měla ho sociální demokracie a věřte, že i pan minulý premiér dával úkol paní ministryni, aby vyhlášku 505 změnila. Bohužel se tak

nestalo, a proto jsme řekli, že to uděláme my jako poslanci poslaneckým návrhem. Vy jste to schválili, Senát to shodil, není nic. Budu se strašně těšit na to, až to změníte, a věřím v to, že to uděláte opravdu, ale opravdu brzo a novelizaci příslušné vyhlášky schválíte.

V řadě věcí v sociální oblasti se s vládním prohlášením určitě shodovat budu. Určitě to bude závazek předložit důchodovou reformu, na kterou čekáme opravdu dlouho, opravdu ji potřebujeme. Určitě je to podpora domácích pečujících, obecně systému sociální péče, aby nám lidé opravdu mohli zůstat co nejdéle v domácím prostředí. Propojenost sociální péče, důraz na regionalitu. Změna systému vyplácení dávek, větší adresnost, podpora rodin. No, také se nám to nepovedlo za bývalé ministryně práce a sociálních věcí, tak jsme také na poslední chvíli společně s kolegy z SPD předložili zákon o hmotné nouzi. Bohužel, nevyšlo to. Ve vašem vládním prohlášení opět vše čteme, ale v naprosto nekonkrétní podobě.

Že jsme teď opozice, vy jste koalice, si myslím, že je v pořádku a že se tak vnímáme, ale já se obávám, že právě sociální oblast bude v mnoha bodech důvodem názorových střetů mezi stranami současné koalice, že se jim bude jen velmi těžko hledat průsečíky. Velmi se obávám, že například přístup k revizi sociálních dávek bude velmi odlišný z pohledu ODS a z pohledu Pirátů. To už jsme viděli v minulém volebním období. Ale možná tím, že tu jsou Piráti jen čtyři, tak se na to povznesou a budou hlasovat společně.

Pan ministr Jurečka bude jakýmsi mediátorem, a teď upřímně vám tuto pozici opravdu nezávidím. Jak říkám: vládní prohlášení v oblasti sociální politiky bych asi podepsala, ale je tak nekonkrétní a obecné, že vlastně ani nevím, co mu mám konkrétně vytknout. Něco jsem tu řekla, nikde jsem nezaznamenala nějakou představu o konkrétnějších krocích. Bohužel jsem nezaznamenala ani vystoupení pana ministra Jurečky, kterého to asi nebaví a už jde pryč.

Takže se zaměřím na to, co mi v programovém prohlášení této vlády ale opravdu chybí. To nejzákladnější: Kde na to chcete vzít? Je to, jako byste chtěli rekonstruovat a hnát o patro výš dům, ve kterém žijete. Nemáte peníze, nechcete si brát hypotéku a ani vlastně nevíte, jak budete žít po dobu rekonstrukce. U penzijní reformy postrádám informaci, jak k ní chcete přistoupit. Budete navazovat na práci komise pro důchody? Mohou lidé počítat s tím, že se věk odchodu do důchodu nezvýší? Budou si moci někde spočítat, s jak velkou částkou pro důchod mohou počítat? Bude těm, kdo si na penzi sami nespoří, protože prostě nemají z čeho, částka, kterou jednou dostanou jako nárokovou, stačit? Jakou úlevu budou mít pracující důchodci? Chybí mi prostě k jednotlivým bodům konkrétní představa, o které si myslím, že by ji pan ministr měl mít. Já si myslím, že ji třeba má, ale prostě tím, že jediný ministr tady dnes nevystoupil, tak vlastně se ptáme na něco, co mají třeba připraveno, a já v to věřím, protože celou dobu nám tady říkali, až převezmou vládu, že mají všechna řešení připravena. Všechna.

A takto bych mohla pokračovat k dalším bodům. Nejasnosti v politice zaměstnanosti, spolupráce státu, místních samospráv ve vztahu k sociálně potřebným, reforma sociálních dávek. A já doufám, že pan ministr práce a sociálních věcí na některém zasedání výboru pro sociální politiku bude konkrétnější, abychom měli o čem diskutovat.

A teď mi dovolu, i když to asi s programovým prohlášením vlády nemá až tak co dělat, musím se tu vyjádřit vlastně i k životnímu prostředí. Jsem z Libereckého kraje, máme tam důl Turów. Nevidím o tom ani zmínku v programovém prohlášení vlády. Zastavilo se to všechno. Teď se ještě dozvím, že jeden z našich libereckých poslanců – je nás tam opravdu málo, je nás osm, jsme druhým nejmenším krajem – ten, který jezdil svým velorexem po celém kraji a sliboval občanům Libereckého kraje, jak vše vyřeší, tak se dozvíme, že už před volbami – a to není z mého, ale dnes jsem četla pana Kalouska, který ho za to pokáral trochu, řekl: Honzo, tohle jsem tě neučil, myslím, že to tak je napsáno – tak na osm měsíců nám odletí. Nevím, jestli si vezme ten velorex, když říkal, že když bude potřeba, tak přiletí, ale mě to opravdu mrzí. A víte proč? Protože pana poslance Farského znám dlouho, opravdu tady vystupoval a bojoval za transparentnost, za spravedlnost, jak všichni říkají, byl to pan Čistý. Přeju mu samozřejmě jako Honzovi Farskému, občanovi, to, co se mu podařilo, ale nechápu vůbec to, že ani

neuvažuje o tom, že by složil poslanecký mandát. Bude nás v Libereckém kraji sedm. A když jsem se v minulém volebním období s panem poslancem Farským, vaším prostřednictvím, bavila o tom, co a jak a jestli má nějaké ambice, já jsem si opravdu myslela, že se stane ministrem. A pořád jsem přemýšlela o tom, proč tady v těch řadách nebude sedět. No, teď už to vím. Protože už věděl, že tu vlastně vůbec nebude! A mě to mrzí za Liberecký kraj, protože si myslím, že poslanci jednotlivých krajů mažou nějaké stranické pŭtky a makáme pro ten kraj. A já jsem si říkal: Fajn, budeme mít ministra z našeho kraje, ten nám tam pomůže. Nebudeme, budeme mít dokonce o jednoho poslance v Libereckém kraji míň. Je pravda, že tady máme za STAN dva poslance, protože Piráti z velorexu se sem nedostali, byli vykroužkováni, a poslanec za STAN z minulého volebního období už nebyl ani na této kandidátce. Takže ho asi... vždycky měli jednoho, tak asi to zvládne ten jeden, co tu zůstal. Mě to mrzí, mě to mrzí opravdu z pozice poslankyně Libereckého kraje. Mrzí mě, že dolu Turów se nevěnuje absolutně žádná pozornost, a mrzí mě, že pan poslanec Farský, který už v březnu věděl, že tady nebude, objížděl svůj kraj velorexem a sliboval, co udělá, neudělá.

Samozřejmě přeji nové vládě, aby se jí dařilo, abychom byli všichni zdraví, ale on je po boji každý generál. A já se těším na to, až budeme my vyvolávat mimořádné schůze každý měsíc a grilovat tady pana ministra zdravotnictví tak, jak jste to dělali vy za naší vlády. Děkuji za pozornost. (Potlesk z lavic ANO.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, paní poslankyně. Nyní vystoupí pan poslanec Pavel Růžička a připraví se pan poslanec Lubomír Metnar. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Růžička: Děkuji. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážená vládo, stojíme před obdobím nové vlády a bylo by laciné zde říkat, že všechno v programovém prohlášení je úplně špatně. To bychom vypadali stejně nevěrohodně jako opozice v minulém volebním období a voliči by se nám vysmáli.

Nová koaliční vláda má naprosto neuvěřitelný komfort. V roce 2014 jsme po přímo Molotovově koktejlu Parkanové, Bartáka, Vondry, týdenní ministryně Peake, Nečase a dalších předchůdců přebírali resort obrany, který měl pověst naprosto nejděsivějšího portfolia. Vtipkovalo se, že ministr obrany je ve vězení, nebo aspoň ve vazbě, ne jednou nohou, ale rovnou oběma. Ministr Stropnický, Karla Šlechtová, Lubomír Metnar za hnutí ANO měli dost co dělat, aby tuhle děsivou minulost překročili a dali resort dohromady. Odstrkávaného a podfinancovaného ministerstva, které se do médií dostalo akorát při nějaké korupční kauze, jako byl Pandur nebo CASA, jsme udělali jeden z nejrychleji se rozvíjejících resortů. Podařilo se nám stabilizovat strukturu ministerstva i armády a rozjet, a hlavně dotáhnout zásadní strategické projekty.

K tématu přitom nevystupuji jako teoretik, který přišel někde z civilního vakua a dojíám se sám nad sebou, ale vystupuji zde jako poslanec a zároveň jako válečný veterán, který prošel několika zahraničními misemi. V armádě jsme se jako vojáci každodenně setkávali nejen s tím, že jsme oproti vyspělým aliančním partnerům měli zastaralou techniku nebo komunikační prostředky. Mnohem horší ale bylo to, že jsme mnohdy neměli ani základní výstroj a sháněli jsme si ji za své peníze po armyshopech, které byly lépe zásobeny než armádní sklady, a v misích jsme běhali po PXech, kde srdce každého vojáka pookřálo nad moderní výstrojí. Pro ty, co jsou armádou nepolíbeni, PX je zahraniční obchod, který si zřizují zahraniční armády v místě svého působení. Za poslední roky se ale situace výrazně zlepšila. Armáda má nový materiál a sklady se naplňují funkční výstrojí. Jistě, pořád máme ještě co dohánět, ale nynější stav je nesrovnatelný s vykradeným a nefungujícím resortem po vládách a ministrech ODS.

Plánovaný nárůst financí pro naši obranu proto maximálně podporuji. Ostatně to bylo právě hnutí ANO, které za našich ministrů obrany a financí napumpovalo do armády a jejích složek přes půl bilionu korun. Slíbili jsme, že do konce volebního období dosáhneme

1,4 % HDP, a to jsme také splnili. Nebylo to přitom jenom o výboru pro obranu, ale také o odvaze našich vlád a dobrém řízení našich ministrů. Všichni přes média sledujeme nákup izraelských raketových kompletů, radarů, děl Caesar nebo vrtulníků Bell. A už jako samozřejmost bereme, že se nakupují česká vozidla Tatra a Titus. Samozřejmě nesmíme zapomínat na nákupy dělostřelecké munice a střeliva, rovněž od českých firem.

Co je ale vidět méně, jsou růsty platů vojáků, a tedy i ztraktivnění jejich profese, což vedlo k naplnění ambiciózních náborových cílů. Opravené zázemí nemovitě infrastruktury v posádkách, zrekonstruované a vybudované nové prostory pro výcvik – to vše se odráží v kvalitě přípravy a výcviku. Možná tyto výdaje neplní titulní stránky novin, ale ocenění z mezinárodních cvičení dokládají, že jsme se vydali správnou cestou. A to vše se povedlo bez jakýchkoli skandálů.

Ale vraťme se k programovému prohlášení. Ono tam toho vlastně moc ke komentování není, protože dokument je dost prázdný. Nenabízí žádná řešení, žádné recepty. Body programového prohlášení jsou napsané lišácky, takže vlastně netušíme, co se za nimi skrývá. Sliby jsou neurčité, neměřitelné, obtížně vyhodnotitelné. Jak si snad mám vysvětlit, co znamená plnění náborových cílů tím, že sebereme vojákům peníze? Nebo že chceme zasahovat do základních strategických dokumentů pro naši obranu, které byly schváleny na základě konsenzu o směřování a rozvoji našich obranných schopností a politiky?

Těším se na návrhy zefektivnění akvizičního procesu a změnu zákona o zadávání veřejných zakázek. Doufám, že neodbornými zásahy nákupy naopak nepohřbíte. Již nyní jsou všechny významnější obchody prováděny s využitím výjimek nebo jednacích řízení, které jsou v zákoně speciálně upraveny pro armádu. Držím vám palce, abyste, paní ministryně, ukočírovala Generální štáb, protože heslo "víme, co chceme, a chceme to nejlepší", není vždy namístě. V byznysu se používá výraz účelnost a efektivita, převedeno do světa akvizic – kupovat správné věci a kupovat je správně. Doufám, že to bude platit i za vlády ODS.

Jenom velice v krátkosti bych se vyjádřil k tomu, co tady říkal pan poslanec Okamura k BVP, protože mně to nedá. On tady říkal nepravdu. Ano, pan poslanec Vích je bývalý profesionální voják, je dobře, že je v klubu SPD. My v našem klubu máme tři profesionální vojáky. K plavání BVP – no, jasné, to je takový ten přežitek Varšavské smlouvy, kdy jsme potřebovali, aby nám všechno plavalo. Dneska je to úplně zbytečné. Zahraniční vojenské akademie, tam se učí úplně něco jiného. Jestliže je vodní překážka, tak se ta vodní překážka prostě jednoduše obejde nebo objede, protože daleko důležitější je ochrana lidských životů, takže je daleko lepší, když to bévépěčko je dobře opancéřované a ta osádka je chráněná, než to, že to dokáže plout po Labi. To je absolutní hloupost, která je poplatná někde šedesátým létům. Infrastruktura – no jasné, současný tank T-72, který používá naše armáda, má – nevím – 50 tun. Takže ono tam moc velký rozdíl není. V tom bych taky problém neviděl. Omlouvám se, ale musel jsem se k tomu vyjádřit.

Ostatně když už jsme u těch BVP, paní ministryně byla u 7. mechanizované brigády. Pevně doufám, že akviziční proces s BVP nějakým způsobem rozlouskne co nejdříve tak, abychom jasně věděli, jestli ta bévépěčka se koupí, anebo nekoupí. Samozřejmě, pokud by se nekoupila, tak už všichni víme, že za tuhleto cenu se nejspíš – nebo bez navýšení ceny – by se ta akvizice asi už neudělala. Takže v téhleto velice důležité akvizici pro armádu jí také držím palce, aby měla šťastnou ruku na výběr. Pak pan ministr Metnar tady bude mluvit za chvíli, tak on asi se k tomu vyjádří. Já jsem prostý poslanec, takže tam až do struktury ministerstva tak daleko nevidím, ale děkuji, že mi radíte.

Když si čtu programové prohlášení, nevím, proč jste zapomněli na naše spojence ze střední Evropy – Polsko, Maďarsko, Slovensko anebo i Rakousko. I když vlastně tomu rozumím: na ně se v Bruselu mračí, takže se k nim naše probruselská koalice otočí zády. Já si myslím, že to není správné.

Co naopak musím ocenit, je převzetí naší politiky pro podporu českého obranného průmyslu. Ukazuje se, že právě v době krizí je potřeba mít zásoby a výrobní kapacity na našem území. Je potřeba mít vzdělané, prakticky vyškolené zaměstnance, kteří vojenský materiál, výstroj, munici a opravy řeší každodenně. V krizi novou průmyslovou schopnost přes noc nevyrobíme. Podpora českých firem a českých zaměstnanců se spolu s profesionální armádou ukazuje do budoucna jako jediná cesta opravdové obranyschopnosti naší země. V této souvislosti je nutno také poukázat na doposud přežívající systém vojenských státních podniků v působnosti Ministerstva obrany. Je s podivem, že v programovém prohlášení pravicové vlády toto absentuje.

Chtěl bych se vyjádřit ještě k tomu, že nová vláda zkrátila růst platů mimo jiné i vojákům z povolání. Vojákyňe i vojáci si růst platů rozhodně zaslouží, a to nejen kvůli tomu, jak moc armáda pomáhá během pandemie covidu. Každodenní příprava, výcvik, mravenčí práce na zajištění naší společné bezpečnosti je nesmírně cenná. Námi navrhovaný růst platů měl pokrýt aspoň část inflace. Teď nebudou mít vojáci ani to v reálu a v reálu budou brát méně.

Jenom se děším, aby zase z vaší vlády někdo nepřišel s obdobným návrhem, který měl Miroslav Kalousek, když vládla ODS, aby se začaly danit výsluhy. Doufám, že tato hloupost u vás není na pořadu dne.

Jako facku vojákům беру také to, že jste si instalovala svého poradce Šulce jako politického náměstka i za cenu skutečného střetu zájmů a provázanosti s firmami Letecké přístroje Praha a Robot Scientific, které dodávají vybavení do armády, naposledy například drony za 10 milionů, a ve výhledu je od firmy Letecké přístroje Praha záměr hlásit se s lehkými útočnými vozidly. Pokud by tohle udělal náš ministr obrany v minulosti, tak okamžitě svoláváte jako předsedkyně výboru výbor pro obranu a půjdete dělat velkolepé prohlášení, jak je to naše hnutí korupční – takže dvojí metr. Samozřejmě, jako ministryně tento střet zájmů obhajujete. Ano, údajně pan náměstek

tuto firmu prodal. Nevím, komu ji prodal, třeba ji prodal společníkovi panu Sauerovi, který je majitelem Leteckých přístrojů Praha. A vlastně to vypadá tak, jako že se vlk nažral a koza zůstala celá. A co je překvapivé? Kde je protikorupční bojovník Jakub Michálek? On mlčí. (Hluk v sále.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, pane poslanče, že vám vstupuji do vašeho projevu, ale požádám kolegyně, kolegy v pravé straně sálu o ztišení, aby bylo rozumět tomu, co říkáte. V případě, že potřebujete diskutovat, tak poprosím, jděte do předsálí. Prosím, pokračujte, omlouvám se.

Poslanec Pavel Růžička: Děkuji. Takže kde je protikorupční bojovník Jakub Michálek, který mlčí? No jasně že mlčí, protože je rád, že Piráti pro zkrachovalce ve volbách, jako jsou pánové Lipavský, Kolářik, Třešňák, Profant, vybojovali teplá místečka na ministerstvech, tak tam mohou uklidit klientelisticky další Piráty, kteří nezískali poslanecký mandát. Rozrůstají se nám ve státní správě geometrickou řadou, takže takový docela skvělý zaopatřovací ústav.

Také mě mrzí, že dochází k průvanu v působnosti Ministerstva obrany i na jiných odborných pozicích, které nemají s politikou vůbec nic společného. Nyní se ukáže, jak služební zákon funguje v praxi, pokud ho nebude tedy ohýbat pan státní tajemník Vančura. Zatím vidím jenom trafiky pro poradce, kamarády a spřátelené redaktory. Jsem velmi zvědavý, zda bude zajištěna apolitická kontinuita tak, jak má být.

Paní ministryně, přebíráte fungující resort, který je na rostoucí trajektorii. Já vám přeji v dalším působení jenom úspěch, protože bezpečnost a obrana České republiky by měla být apolitická. První dny vlády mě ale vůbec nepřesvědčují, že by vládní koalice věděla, co jak dělat, nebo snad měla nějakou vizi. Bohužel, slyšíme jen prázdné fráze a urážky okolních

státníků jako od podřízených pana ministra zahraničí, ale i od předsedkyně Sněmovny. Nejspíš to bude asi ta nová politická kultura. Jako opozice budeme vaše kroky bedlivě sledovat, kontrolovat, komentovat. Obranu si totiž od stran z vaší koalice znovu rozložit nenecháme. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče. A nyní požádám, aby vystoupil řádně přihlášený pan poslanec Lubomír Metnar a připraví se paní poslankyně Helena Válková. Prosím, máte slovo.

Poslanec Lubomír Metnar: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, členové vlády, jsem rád, že si nová vláda vzala příklad z práce hnutí ANO, které na resortu Ministerstva obrany nastavilo nový směr. Jsou ale oblasti, ve kterých s novou vládou nesouhlasím. Jsem přesvědčen, že stát by se měl chovat především transparentně a předvídatelně. Než se vyjádřím k programovému prohlášení vlády, vyjádřím se k resortu obrany. Jsou některé věci, které nemohu opravdu nezmínit.

Za dobu vlády hnutí ANO nabrala modernizace a nákupy nové výzbroje a výstroje vysoké tempo, jaké tady v minulosti nikdy nebylo. Po období škrťů v obranném rozpočtu jsme konečně začali masivně investovat do své obranyschopnosti. Od mého příchodu na Ministerstvo obrany bylo napříč resortem uzavřeno více než 43 000 smluv za 150 miliard korun. Vojáci se díky tomu dočkají moderní techniky, vybavení, které opravdu nutně potřebují.

Dovolte mi připomenout další významné zakázky. Jde o nové ruční zbraně od České zbrojovky, víceúčelové vrtulníky, radiolokátory MADR, dopravní letouny CASA, malorážková munice, přenosné raketové komplety a celá řada další techniky. Zvýšená pozornost byla rovněž věnována odstranění dlouhodobé zanedbanosti nemovitého majetku zvýšením investiční výstavby výdajů na opravy a údržbu. Od roku 2018 došlo k výraznému navýšení investičních prostředků do oblastí nemovité infrastruktury a v roce 2020 byl díky tomu zastaven proces jejího postupného zanedbávání.

Byla zpracována koncepce rozvoje a udržování nemovité infrastruktury resortu do roku 2035 a objemové a zastavovací studie k stavebnímu rozvoji jedenácti prioritních posádek Armády České republiky. Celkový počet realizovaných investičních akcí za sledované období činí více než 1 700 akcí. Investiční akce byly zaměřeny především na rozsáhlé rekonstrukce a modernizace prvků nemovité infrastruktury a na výstavbu nových budov v souladu se zmíněnou koncepcí a také s koncepcí výstavby Armády České republiky.

Pro fungování Armády České republiky a zajištění bezpečnostních dodávek jsou stěžejní státní podniky a organizace resortu obrany. Ministerstvo obrany v uplynulých letech zásadně zefektivnilo chod a využívání státních podniků zřizovaných ministerstvem. Státní podniky byly stabilizovány jak ekonomicky, tak personálně. I přes krizi způsobenou kůrovcem a pandemií koronaviru byly přijaté jednoznačné strategie, které zajistí jejich efektivní fungování. Státní podniky před několika lety čelily existenciálním problémům a bojovaly s cash flow, dnes je na stole navyšování platů jejich zaměstnanců.

U Vojenských lesů a statků díky efektivnímu krizovému řízení došlo k úspěšnému zvládnutí kůrovcové kalamity s tím, že si státní podnik zachoval kladný hospodářský výsledek bez použití rezerv. Byly přijaty jednoznačné strategie, které zajistí efektivní fungování státních podniků díky konkrétním a měřitelným cílům, které mají pevné termíny a dopředu definované odpovědné osoby za plnění těchto úkolů.

U příspěvkových organizací jsou důležité velké investice do infrastruktury, zejména u vojenských nemocnic v řádu miliard korun. Organizace Ministerstva obrany začaly intenzivně využívat prostředky z evropských fondů, které se v minulosti resortu vyhýbaly. Vojenské nemocnice sehrály a stále sehrávají významnou roli v rámci boje s pandemií

koronaviru, a to jak v oblasti léčby, tak v rámci testování, a zejména očkování. Ústřední vojenská nemocnice zajistila vytvoření a provoz úspěšného Národního očkovacího centra.

Za vlády hnutí ANO byla podpora domácího průmyslu prioritou. Armádní zakázky přinášejí práci a peníze Čechům, proto plných 97 % uzavřených smluv bylo s českými dodavateli. Během mého působení v resortu bylo s českými subjekty uzavřeno více než 42 000 smluv za téměř 94 miliard včetně 526 smluv za přibližně více jak 24 miliard se státními podniky, u kterých je zřizovatelem Ministerstvo obrany. Pokud se u nás něco nevyrábí, jako radiolokátory MADR, vrtulníky a další technika, a dodavatel byl ze zahraničí, trvalo Ministerstvo obrany na minimálně 30% podílu českého průmyslu. Uvedu dva příklady: nákup děla Caesar, kde se budou naše firmy podílet ze 40 %, a raketový systém SPYDER, kde se budou české firmy podílet 38 %.

Investice do obrany se pozitivně odrážejí v růstu HDP, výběru daní a zaměstnanosti. Na jaře minulého roku také vznikla Agentura pro mezivládní obrannou spolupráci pod zkratkou AMOS, jejímž cílem je podpora prodeje vojenského materiálu na mezivládní úrovni. Po podobné podpoře volaly české firmy už mnoho let. Nástrojem pro mezivládní obchod s vojenským materiálem disponuje jen sedm států na světě, nyní i Česká republika. A zároveň už tato podpora sklízí ovoce. Naše vláda schválila uzavření dohody se Severní Makedonií na opravu vojenských vrtulníků.

V oblasti podpory domácího průmyslu je zásadní oblast podpory exportu, neboť český obranný průmysl je na exportu závislý z více než 90 % a úspěch v zahraničí zároveň umožňuje firmám větší investice do rozvoje svých kapacit v Česku. Za vlády hnutí ANO byla schválena aktualizovaná strategie vyzbrojování a podpory rozvoje českého obranného průmyslu, která určuje směřování v oblasti podpory obranného průmyslu nově až do roku 2030.

S podporou domácího průmyslu úzce souvisí také podpora obranného výzkumu, vývoje a inovací. V této oblasti je resort obrany stabilním poskytovatelem finančních prostředků pro subjekty z obranného průmyslu, z akademické sféry i výzkumné organizace.

Co se týče obranné zahraniční politiky, v období let 2014 až 2021 se Armáda České republiky úspěšně zapojila do operací NATO, Evropské unie a OSN. V Mali jsme ve spolupráci s Francií a dalšími evropskými spojenci zapojeni do výcviku tamních ozbrojených sil a boje proti terorismu v rámci úkolového uskupení Takuba, kde jsme se zapojili jako jedna z prvních evropských zemí. Od června roku 2020 do ledna roku 2021 Česká republika úspěšně velela misi EUTM, v době obnovy fungování mise po první vlně covidu a po vojenském puči v srpnu roku 2020.

V roce 2021 jsme v obtížné situaci do konce června bezchybně zvládli stažení vojáků z Afghánistánu. V naprosto chaotické situaci pak byla v srpnu roku 2021 perfektně zvládnuta evakuace zastupitelského úřadu a afghánských spolupracovníků z Kábulu do České republiky.

Včas byla zahájena kvalitní příprava resortu na předsednictví v Radě EU ve druhé polovině letošního roku. V roce 2020 byla během českého předsednictví V4 schválena nová dlouhodobá vize obranné spolupráce zemí V4 s cílem posílit roli zemí V4 v NATO a EU. Na začátku roku 2021 byl úspěšně dokončen projekt společného nákupu cvičné munice prostřednictvím agentury NATO NSPA, iniciovaný a vedený Českou republikou.

Pro zabezpečení obranyschopnosti České republiky je důležité zajištění nábory vojáků. Ke konci roku 2021 měl resort obrany téměř 27 000 vojáků z povolání. Stoupající zájem o službu v armádě odráží zásadní změny v systému odměňování a stabilizaci platového ohodnocení vojáků na úrovni odpovídající trhu práce. Průměrný služební plat vojáků z povolání vzrostl z 26 000 v roce 2014 na více jak 40 000 v roce 2021. V roce 2015 jsme předložili a do praxe zavedli zásadní změny v zákoně o vojácích z povolání a v roce 2016 zcela novou právní úpravu služby vojáků v aktivní záloze. Zvýšil se i počet vojáků v aktivní záloze. Od roku 2018 roste počet vojáků aktivních záloh každý rok v průměru o 10 %, dnes jich máme víc jak 3 500.

Došlo k návratu efektivního třístupňového způsobu velení a řízení Armády České republiky, jaký je běžný v armádách NATO, to znamená strategický stupeň, operační stupeň, taktický stupeň.

V této covidové době musím opět zmínit, jak je armáda zapojena do boje s pandemií. Armáda od počátku pandemie pomáhá všude, kde je třeba. Lidé to vnímají a ještě více to posílilo její důvěryhodnost. V září 2020 důvěřovalo Armádě České republiky více jak 75 % našich občanů, což bylo nejvíce od začátku sledování od roku 1994. V první a druhé vlně armáda pomáhala s transportem a distribucí zdravotních pomůcek, na ostrahu státní hranice bylo nasazeno 9 000 vojáků. Bez vojáků by nevznikla Chytrá karanténa, více jak 2 000 vojáků dvakrát pomohly při organizaci voleb. Několik měsíců udržovali vojáci a příslušníci aktivních záloh v chodu Národní očkovací centrum v O2 Universum, ve kterém bylo vyočkováno více jak 680 000 dávek vakcíny. Bylo vybudováno polní záložní zdravotnické zařízení v areálu Výstaviště s kapacitou 500 lůžek. Nasazení v nemocnicích a sociálních domovech v celkem 163 sociálních a zdravotních zařízeních vypomáhalo více jak 5 000 vojáků. Celkem od začátku v boji s pandemií se vystřídal více než 25 000 vojáků. Armáda také hned zareagovala po tornádu na jižní Moravě a vyslala tam své specialisty, především ženisty, a také například psychology, lékaře a vojenské policisty. Pomáhalo tam téměř 1 200 vojáků, ale také nepočítaně dobrovolníků z řad aktivních záloh.

Závěrem bych se chtěl vyjádřit ke krokům nové vlády a jejímu programovému prohlášení. Jistě se shodneme v navýšení výdajů na obranu, avšak se neshodneme v tempu růstu a formě zajištění. Jednalo by se o skokový nárůst 50 a více miliard do roku 2025. Zatím jsem neslyšel, kde na to chce vláda vzít. Skokové navýšení výdajů na obranu ve výši minimálně 2 % HDP samo o sobě negarantuje jejich efektivní využití, a tedy ani posílení obranyschopnosti státu. Pokud je zde skutečně záměr o skokové navýšení v roce 2025 v takové výši, je třeba na to Ministerstvo obrany rovněž personálně připravit. To znamená, navýšit personál. To je v přímém rozporu s deklarací, že nová vláda chce snižovat počty úředníků.

Druhým argumentem proti uzákonění je přímá závaznost takového kroku. Nevíme, na jaké úrovni bude česká ekonomika v roce 2025. Z pohledu probíhající ekonomické krize, jejíž vývoj nelze podle dosavadního průběhu dost dobře předvídat, nelze ani legislativně ošetřené navázání obranných výdajů na HDP považovat za prvek, který zcela stabilizuje rozpočet obrany. Naopak lze očekávat meziroční výkyvy dosahovaného HDP, které následně rozkolísají rozpočty výdajů na HDP navázané. Dobře, ale vaše vyjádření o velkém schodku a ušetření 80 miliard mi poté nedává smysl. Nezasloužilo by si Ministerstvo obrany a armáda jasné návrhy, jak budou financovány?

Z posledních kroků vlády je jasné, že chce občany omezovat, snižovat jejich komfort, například omezením slev na jízdě, a především úsměvným navýšením platů z původních, naší vládou schválených 1 400 korun pouze o 700 korun. Vedle toho už de facto za tři roky dávat 2 % HDP do rozpočtu. Toto navýšení platů o 700 korun má být onou motivací pro vojáky a zvyšování náborových cílů? Takto děkujete vojákům za jejich pomoc a mimořádné nasazení? Co slyším od vojáků na vašich 700 korun? Výsměch, raději nic než toto.

Na závěr mi dovolu vzkázat vojákům: Vojáci, nenechte se těmito kroky znechutit, ještě jednou vám za vaši službu děkuji. (Potlesk poslanců hnutí ANO 2011.)

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji pěkně panu poslanci Metnarovi a s faktickou poznámkou se hlásí pan poslanec Žáček. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Žáček: Děkuji za slovo. Samozřejmě mi to nedá. Dnešní den je takový specifický žánr a asi je na některé věci nutné reagovat, byť obecně.

Pro někoho může být – a je to nutné teď říct a dnešní den, dnešní noc bude určitě dlouhá, uslyšíme to tady ještě víckrát – může být i lež, nepravda či dezinformace pracovním nástrojem. Já bych vyzýval, abychom to používali, když už je to nutné z některých úst, co nejméně. Politika, a tak já ji vnímám, a asi nejenom já, by měla být soubojem idejí. Zatím to tady z mnoha vystoupení vypadá, jako by to bylo vyřizování osobních účtů. Zase bych se snažil to omezit. Pokud už potřebujete útočit adresně, ať na členy vlády, nebo na nás, nebo na některé bývalé kolegy, nechme si to do výborů, nechme si to do podvýborů. Tam je to místo, kde se to může dít. Tady takto veřejně před národem je to podlé a ubohé.

Dále bych řekl, obecně, v obecné rovině, to sem myslím patří, to, že výbor pro obranu mnohdy do některých věcí musel resort skoro nutit, jeho vedení, čili není pravda, že je zde nějaká velká diskontinuita, respektive není nutné shazovat činnost toho výboru. A je to napříč a bylo to napříč celým výborem, kdy jsme se shodovali, a bylo to třeba i na žádost kolegů z ANO, na tom, že je nutné něco udělat. A proto tady některé ty ataky, které zde byly vyřčeny například proti ministryni obrany, nejsou naprosto namístě a myslím si, že je nutné připomenout, že to prostě bylo jinak. Děkuji za pozornost. (Potlesk vládních poslanců.)

Místopředseda PSP Jan Skopec: Děkuji, pane poslanče. Nyní prosím řádně přihlášenou paní poslankyni... Pan Metnar má faktickou poznámku. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Lubomír Metnar: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jenom nevím, že by tam byl nějaký adresný atak. To bylo obecné hodnocení situace. Já jsem to bral na sebe, asi to nesměřovalo ke mně jako předřečníkovi. Ale za mě v tom projevu to bylo obecné hodnocení a můj názor a shrnutí mých zkušeností za dobu, kdy jsem byl ministr obrany. Takže nechápu, prostřednictvím předsedajícího, pane poslanče, proč to následovalo za mým vystoupením, ale dobře.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Děkuji pěkně a teď už tedy řádně přihlášená paní poslankyně Válková, připraví se pan poslanec Kolovratník. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Helena Válková: Já vám děkuji, pane předsedající. Budu se snažit hovořit tak, aby opravdu už v tomto duchu, v jakém byla teď přednesena faktická poznámka pana poslance Žáčka, vaším prostřednictvím, nenásledovala faktická poznámka ke mně. Nemám to ani v úmyslu, protože si myslím, že to jednání by mělo být velmi konstruktivní, a my se o to určitě snažíme.

Takže, vážený pane premiére, vážená vládo, milé kolegyně, milí kolegové, já tady stojím v postavení takové dvojrole. Nejdříve budu hovořit jako prakticky vaše vládní zmocněnkyně, protože jak víte, vládní zmocněnec má jediného šéfa, a to je vždycky premiér, pokud tedy nedeleguje tuto pravomoc na ministra, a já chci poděkovat teď momentálně nepřítomnému bývalému premiérovi, mému premiérovi panu Andreji Babišovi za to, že mně umožnil, abych lidskoprávní agendu předala v klidu, nemusela jsem okamžitě, narychlo spolu s rezignací vlády, jak jsem nabízela, ukončit, ale počkat, a panu stávajícímu premiérovi Petrovi Fialovi za to, že opravdu pečlivě hledá mého nástupce nebo nástupkyni.

Chci říci, že vláda Andreje Babiše, která mně tuto agendu téměř před třemi lety svěřila, hodně z těch věcí, které byly opravdu dosti zanedbané, posunula dopředu. A současně, protože chci být konstruktivní, vás chci upozornit na to, co je třeba v této oblasti ještě udělat, na čem je třeba pokračovat, a není lepší místo než tento řečnický pultík, kde některé aktivity člověk může pochválit, některé aktivity může zkritizovat a některé aktivity zůstanou otevřené do budoucnosti. A teprve ta sama posoudí, zda to byl dobrý krok, nebo ne.

Předně bych chtěla říci, že každý zmocněnec nebo zmocněnkyně vlády pro lidská práva... (V sále je velký hluk.) Já jenom poprosím, abych nemusela tak křičet.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Ano. Vážené kolegyně, kolegové, míra ruchu překročila mez, která je únosná. Prosim vás všechny, kteří se chtějí věnovat něčemu jinému než poslouchání vystupujícího, v tomto případě paní poslankyně, aby se odebrali do foyer. Děkuji pěkně. Paní poslankyně, pokračujte.

Poslankyně Helena Válková: Já vám moc děkuji. Já tady navážu a chci říci, že zmocněnec nebo zmocněnkyně vlády pro lidská práva to nemá vůbec jednoduché, a o tom by mohli hovořit členové vlády Andreje Babiše i pan premiér, že často jsem je otravovala, protože jsem kritizovala některé kroky optikou lidských práv, a oni buď vyšli vstříc, nebo nevyšli vstříc, nebo tu problematiku posunuli dopředu, což se v naprosté většině případů stalo, anebo ji prostě nechali a na to upozorním, co vám tam leží na stole.

Takže to úplně první, co bych ráda zmínila, že se podařilo všech šest těch velkých oblastí zaktivizovat, a ve všech těchto šesti velkých oblastech, to znamená ochrana práv zdravotně handicapovaných čili osob se zdravotním postižením, oblast strategie participace romské menšiny na naší společnosti, rovnost žen a mužů, národnostní menšiny, které obzvlášť v době covidové potřebovaly podporu a pomoc, a samozřejmě nesmím zapomenout na Radu vlády pro nestátní neziskové organizace a moji stálou snahu zlepšit obraz neziskovek ve společnosti, což samozřejmě covid jasně ukázal, že bez nich bychom se opravdu s covidem tak dobře, tak jak jsme se vypořádali, nevypořádali.

Neměla bych určitě zapomenout na oblast, kterou zahrnuje Rada vlády pro lidská práva obecně, která má mnoho podvýborů a výborů a pracovních skupin, a já tady zmíním jenom ty, o kterých jistě uslyšíte v jiných souvislostech: výbor pro základní práva a předcházení diskriminaci, výbor proti mučení a nelidskému zacházení. Mimochodem, tento výbor, a já o tom budu hovořit v souvislosti – nevidím tady teď pana... a vidím, pana ministra spravedlnosti – s resortem spravedlnosti se sejde zítra a bude řešit situaci ve vězeňství, kde ve třech věznicích se prošetřují případy – v některých případech – mučení, nelidského zacházení. Víme, že jsou tady případy, které vzbudily i pozornost médií. Musím bohužel potvrdit, že například ve Světlé nad Sázavou je již obžalováno sedm dozorců. Soud probíhá také s dozorcí v Rýnovicích, tam už je dokonce soud. Prošetřuje se další případ v Pardubicích. Čili jde už o systémové chyby a samozřejmě resort spravedlnosti – a k tomu se potom vyjádřím, na to budu reagovat, a v programovém prohlášení v tomto bodě, musím říct, klobouk dolů – vězeňství rozumím, myslím, docela dobře a trestnímu právu také, tak v této oblasti se, pane premiére a vládo, to povedlo. Tam si myslím, že opravdu ty úkoly jsou jasné, konkrétní, kontrolovatelné a panu ministroví závidím i nezávidím. Řada z těch úkolů – to odbočuji – které já jsem začala a nedokončila, například novela zákona o státním zastupitelství, zvýšení odpovědnosti státních zástupců, mohla bych pokračovat. Máte to na stránce 50 a 51, tuším.

Řekla bych, že třeba elektronický monitoring, náramky, které jsem vybírala, které potom můj nástupce Pelikán dokončil, a zdála se ta izraelská firma velmi spolehlivá, se ukázalo potom, že ve výsledku tak nebyla. Za to opravdu nemůže žádný ministr – to se ukáže vždycky později. Ale teď bude na vás, abyste toho náhradního dodavatele vybral tak, aby nám vydržel. Protože to jsou ty perspektivy a v oblasti vězeňství je tedy obrovský kus práce před vámi. Ale narýsovali jste si – na rozdíl od té kritiky, která také z mé strany bude, ale nikoliv v resortu spravedlnosti – narýsovali jste si hodně dobře kontrolovatelných úkolů. Takže se budu těšit, a nejenom určitě já, že například restorativní justice – psala jsem o tom už v roce 1990 příspěvek – bude když ne dominantním, tak alespoň plnohodnotným atributem trestní justice. To znamená vyrovnání mezi pachatelem a obětí, nebudu tady dělat teď přednášku z trestního práva. Pan ministr si to napsal dobře. Je to konkrétní, ale bude se to dobře také kontrolovat. Vždycky je nevýhoda, že obecné fráze se kontrolují hůře.

Já se vrátím k lidskoprávní agendě. Podařilo se přijmout za ty tři roky strategické dokumenty, na které se váže mnoho prostředků nejenom z Evropské unie, ale také se počítá, že určité příspěvky a dotace budou poskytnuty ze státního rozpočtu. Já vám teď přečtu, jaké jsou to dokumenty, protože přijetí a schválení strategie je jedna věc, konkrétní indikátory a přijetí konkrétních opatření druhá a třetí věc je kontrola, a ta už je na vás, a tedy i uvolnění příslušných prostředků, pokud nejdou z prostředků EU – některé jdou. Je to Národní plán podpory rovných příležitostí pro osoby se zdravotním postižením na roky 2021 až 2025. Myslím si, že v tomto ohledu nebude tak obtížné ty prostředky zajistit, a pokud vím, tak se s nimi počítá.

Trošku komplikovanější kapitolou může být strategie rovnosti žen a mužů přijatá na rok 2021 až 2030, protože to je to, co jsem v programovém prohlášení bohužel nenašla. Přitom jeden z prvních opatření, konkrétních, které pod mým vedením bylo přijato a vláda ho schválila, byl Akční plán prevence domácího a genderově podmíněného násilí, který byl teď prodloužený. Ty prostředky, které byly poskytnuté, se velmi hodily a vůbec nestačily samozřejmě na to, co se dělo v dobách covidových, to je jiná kapitola. Takže tady si myslím, že v programovém prohlášení chybí celá oblast vyrovnávání se České republiky s rovností žen a mužů tak, jak by to ve vyspělé Evropě mělo být standardem. Jsme opravdu někde v té poslední čtvrtině.

Další – Strategie rovnosti, začlenění a participace Romů na léta 2021 až 2030. Poprvé v historii je tam to slovo participace. Za každým právem má být odpovědnost, v trestním právu to máme jasné, ale ono to platí nejenom v trestním právu. Když chce někdo práva, musí být i odpovědný. My jsme udělali takový odvážný krok a já moc děkuji romské menšině, její elitě, že dokázala přepracovat tu původní, úředníky klasicky standardně připravenou strategii, s kterou moc nesouhlasila, na strategii, která je opravdu moderní. Věřím, že prostředky, které na ni budou uvolněny z Evropské unie, budou vhodně využity.

Česká vláda, nová vláda, má za úkol v tomto roce, do konce tohoto roku – doporučuji v prvním pololetí, a to můžu doporučovat, ten termín je tam do 31. 12. 2022 – zřídit pozici zmocněnce pro romské záležitosti, protože ať se snažíte sebevíc jako zmocněnec nebo zmocněnkyně, ministr nebo ministryně pro lidská práva, nikdy nepřesvědčíte menšinu národnostní, v tomto případě romskou, že jste takzvaně jejich a děláte to nejlepší, co by chtěli. Oni si zaslouží mít svého zástupce, který bude mít odpovědnost za své záležitosti. V tomto ohledu je to na vládě, aby zřídila to místo, tu pozici, aby ji vybrala dobře – už je tam nominován dokonce Radou vlády pro romské záležitosti nominant, kterého samozřejmě vy můžete nebo nemusíte akceptovat – aby do konce tohoto roku vzala vážně doporučení Evropské unie i Rady Evropy, abychom více zapojili a dali větší práva i odpovědnosti, hlavně práva teď a odpovědnosti v souvislosti s řízením věcí, které se týkají romské menšiny v České republice.

Dále je to Strategie spolupráce veřejné správy s nestátními neziskovými organizacemi. Tady jsem byla nespokojena a opakovaně jsem bývalé vládě připomínala, jak je důležité, abychom zlepšili obraz neziskovek, a že některé z nich jsou nenahraditelné, nezastupitelné, velmi vstřícné vůči občanům, a zapomíná se na ně. Většinou se to redukuje na kritiku několika takzvaných politických neziskovek a zapomíná se na ty stovky neziskovek, které dělají za nás práci, která by nás stála mnohem více, kdyby to měl dělat stát. Snad se něco podařilo, ta strategie s tím počítá. Je připravena, je schválena, je na roky 2021 až 2030. Měla jsem zrovna tu čest, ale i současně tu odpovědnost, za strategii, aby byly přijaté a aby byly připravené, zpracované, projednané se všemi resorty, a pak jsem musela přesvědčit vládu, aby je přijala. Ne vždy to bylo jednoduché.

Jedna strategie vám tam leží na stole, protože ten zmocněnec nebo zmocněnkyně musí být také trošku statečný a někdy podepsat něco, co se třeba moc nelíbí. A vy to víte, ale jste přesvědčeni, že by něco takového mělo být projednáno, a nestačilo se už projednat. Nestačil se už projednat jeden dokument a minimálně na některé otázky byste měli okamžitě reagovat, protože jsme tam v rozporu nejenom s judikaturou, s mezinárodními úmluvami a podobně, ale i s takovým obecným konsenzem. Hned řeknu, o co jde. Je to připravená strategie LGBT+, kde je spousta opatření precizně zdůvodněných vědeckými zprávami, studiemi, statistickými

tvrdými údaji. Je to jedna z nejpečlivěji připravených strategií, ale neříkám, že se musí schválit. Nicméně některá opatření, která tam jsou – naštěstí jsem to v programovém prohlášení našla, takže tady nemůžu a ani nechci být kritická, že chcete registrované partnerství – a to už jsme s kolegou Nacherem v minulosti se o to pokusili legislativně přivést na úroveň, která už nebude napadána jako diskriminace lidí, stejnopohlavních párů, kteří uzavírají registrované partnerství. Samozřejmě, o sňatku stejnopohlavních párů v té strategii je také řeč. Doteď jako křesťan a katolík nechápu, když takové země jako třeba Irsko a Španělsko umožní občanský sňatek – já vždycky říkám občanský sňatek, církev je něco jiného, církevní sňatek – tak proč my s tím máme takový problém.

I proto mně chybí velmi citelně, osobně mně chybí v tom programovém prohlášení zákon o celostátním referendu. Proč se bojíme se zeptat lidí na takové otázky jako: Jste pro to, aby mohli uzavřít občanský sňatek stejnopohlavní páry? Proč se toho bojíme? Proč nepřijmeme takový zákon? A ta odpověď by byla potom nabílední. Něco jiného je samozřejmě – a tam bych byla vždycky a budu vždycky proti – abychom takové referendum konali v oblastech, jako je vystoupit či nevystoupit z EU nebo z NATO, to je pro mě tabu. Ale na otázky kouřit či nekouřit v restauracích, připustit sňatky stejnopohlavním párům, co jsme tady ještě řešili? Například objíždění cyklistů – 1,5 metru, 2 metry, od toho je celostátní referendum. Proč my poslanci máme o tom váhat a nevědět, co vlastně ti, kteří nás zvolili, by skutečně chtěli?

Takže to je jeden ze strategických materiálů, který byste měli projednat, protože minimálně jedna věc, která v té strategii je, je to opatření 1.3.1 – uvést proces úřední změny pohlaví v České republice do souladu s mezinárodními lidskoprávními standardy – by se měla co nejdříve napravit. Jde o to, že léčebné zákroky při úřední změně pohlaví jsou v rozporu s ochranou lidských práv, ty povinné operativní s judikaturou a lze to poměrně snadno upravit novelou občanského zákoníku a zákona o matrikách. V minulosti to ztroskotalo v roce 2018, můžete se, pane ministře, podívat, máte to v resortu spravedlnosti. Můj nástupce pan ministr Pelikán to připravil, bohužel, vláda to už nestačila nějak projednat, nebyla tady ta politická vůle, ze strany Ministerstva vnitra zejména. Věřím, že toto nebude problém pod vedením nového ministra na Ministerstvu vnitra a že se podaří tento opravdu rozpor s lidskoprávními závazky opravit. Je to součástí té strategie kromě jiného.

A teď se dostávám k tomu, co jsem vám také chtěla říci, co je důležité, abyste využili, tak jako využila vláda Andreje Babiše svoje vládní orgány čili rady vlády, výbory. My jsme v průběhu covidu sledovali situaci u těch ohrožených, a to je pro mě vždycky klíčové, protože já jsem si definovala lidská práva zejména jako sociální práva. Přece myslím, že politická práva jsou v České republice nejen dobře upravena, samozřejmě, ale i uplatňována. Ale sociální práva, tam jsou ty největší slabiny. Čili my jsme přijali některé dokumenty, Seniorské desatero /nejen/ pro časy koronaviru. Vznikl dokonce i vládní výbor, máte ho tam, je pod perfektním vedením. Jmenuje se vládní výbor pro práva starších lidí a ten přijal takzvané seniorské desatero pro časy koronaviru, ale nejen pro ně. Nemůžu a nemám prostor to tady číst.

Pak jsme vydali Desatero doporučení týkající se rodin a dětí v rámci koronaviru. Pak jsme vydali Technologické desatero /nejen/ pro časy koronaviru, protože jedna z priorit byla i lidská práva moderní technologie. Vznikl také nový vládní výbor, perfektně vedený, výbor pro lidská práva a moderní technologie. Jsou tam lidé z oblasti IT, z moderních technologií, a ti se snaží ty moderní trendy sladit s potřebami lidí, kteří buď nejsou technicky na tom tak dobře a jejich práva by mohla být tím omezena, nebo jsou prostě často v seniorském věku, řekněme 70+, a nechtějí být odkázáni jenom na pomoc vnuků. To jenom jako konkrétní příklad.

Samozřejmě že máme tady některé konkrétní úspěchy, ke kterým pomohla Poslanecká sněmovna – já jí chci za to poděkovat, a to všem, jak tedy bývalé koalici, což je logické, tak i opozici – zákon o poskytnutí jednorázové peněžní částky osobám sterilizovaným v rozporu s právem, opční protokol k Úmluvě o právech osob se zdravotním postižením. Istanbulskou úmluvu jsme neratifikovali. Je to otázka, která nezná odpověď ano, ne – jednoduchou, a budete se s tím jistě muset nějak zabývat argumentačně i potom politicky.

To, co si myslím, že je velká škoda, a v programovém prohlášení jsem to kromě celostátního referenda nenašla, je – ale předpokládám, našla jsem tam – že má dojít ke sjednocení péče o ohrožené děti pod střechou Ministerstva práce a sociálních věcí, čili že by to už napříště nebylo roztržité – Ministerstvo vnitra, Ministerstvo zdravotnictví, Ministerstvo školství, Ministerstvo spravedlnosti a MPSV, takže to vítám, to samozřejmě je velice dobře. Ale třeba zákon o dětském ombudsmanovi, který je klíčovou normou v případech, kdy selhává stát prostřednictvím OSPODu a kdy spory rodičů není schopen dostatečně efektivně hájit, tak ten dětský ombudsman by mohl vstoupit do takového řízení. A současně druhá velká oblast, měl by zajistit participaci mládeže do osmnácti let na řízení věcí veřejných. Takže to si myslím, že by tady mělo být.

Na druhé straně – vidíte, tak ono je to takové, že místy jsem velmi ráda, místy nevím a místy jsem kritická – takže velmi ráda jsem za to, že je tady výslovně stanoveno – a je to také z dílny, tady já upadnu, pane ministře, podezření, že spolupracujeme příliš úzce i na programovém prohlášení, což tedy není pravda – ale máte tady: "Podpoříme konsenzuální řešení rodičovských konfliktů, děti nesmí být obětí sporu mezi rodiči." A to se mi líbilo, protože tady máme sněmovní tisk 40, a ať už ho pozměňovacím návrhem zlepšíme jakkoliv, tak ta podstata tam je, a já jsem ráda, že jsem ho našla v programovém prohlášení.

Co se mi tedy opravdu zase na druhé straně nelíbí, a to musím říct také zcela otevřeně, to je takové to sýčkování, kritika a vyvolávání obav ve veřejnosti, že jsme v tom nejhorším, nejstrašnějším a z hlediska perspektivy nejproblematičtějším roce. Já si myslím, že naopak. Ty dva roky 2020 a 2021 byly nejhorší, a že teď už vidím to světélko na konci tunelu, a takto jsem – protože já chodím do seniorských zařízení bez ohledu na to, jestli jsou volby, nebo ne, takže jsem byla v minulých dvou týdnech ve dvou – a takto jsem uklidňovala seniory, když jsem jim říkala něco více – ale samozřejmě laicky – o inflaci, o tom, jak to bude vypadat s energiemi, o tom, jak jsme na tom se zadlužením, co jsme udělali jako vláda, čili bych vás poprosila, abyste ta negativní poselství nevysílali do veřejnosti, která je víceméně bezbranná, a pokud není zásobena konkrétními fakty, které tady přednesla moje kolegyně, bývalá ministryně financí Schillerová a další řečníci, tak by snadno mohli upadnout do deprese, úzkostí a dalších negativních myšlenek v souvislosti s tím, co nás bezprostředně čeká.

A totéž si myslím o covidu. Covidová problematika, se mně zdá, že už jsme se přes ten vrchol nejen ve světle statistik, ale i ve světle vnímání veřejnosti přehoupili, protože jsme ji zvládli. A zvládli jsme ji my. Vy jistě budete v tomto trendu pokračovat a já vám osobně, a myslím si, že moji kolegové a kolegyně také, budeme držet palce, protože covid by měl sjednocovat, a ne rozdělovat.

Protože jsem slíbila, že nebudu hovořit – jako na fakultě – příliš dlouho, tak se chýlím k závěru. Ten závěr je pro mě nejtěžší, a hned zjistíte proč: protože, a to je také důvod, proč jsem se obrátila na pana premiéra Fialu a řekla jsem mu, že jako poslankyně nejsilnější opoziční strany nemohu pracovat současně, byť by mě agenda lidských práv bavila co nejvíce – opravdu si myslím, že za ty tři roky se něco podařilo.

Dále: budu hlasovat, protože mi tam chybí některé naše klíčové politické plány, opatření a současně nesouhlasím s některými věcmi, tak já nedám důvěru této vládě, byť v těch konkrétních jednotlivých segmentech budu ráda podporovat, jak jsem řekla, třeba v té oblasti spravedlnosti, její kroky. Takže jako opoziční poslankyně, jako někdo, kdo vnímá programové prohlášení jako nevyvážené a v některých oblastech velmi obecné, obtížně kontrolovatelné, a jako někdo, kdo v poslední době slyšel tolik slibů, tu důvěru nebudu dneska vyjadřovat.

Jsem si vědoma, že jsem součástí širšího vládního týmu, takže s panem premiérem Fialou jsme se dohodli, já ke konci ledna končím. Ale slibuji i tady za tím řečnickým pultíkem, že svému nástupci nebo nástupkyni předám agendu řádně, v případě potřeby pomůžu a rozhodně této problematice i ve Sněmovně se chci dále věnovat.

Děkuji vám za pozornost. Jsem ráda, že jsem tady s vámi jako poslankyně, od 1. února už jenom jako poslankyně, jenom v uvozovkách, protože to je vlastně obrovský mandát. Od tohoto pultíku bych ještě ráda poděkovala všem za důvěru, kterou do mě vložili, zejména minulé vládě a panu premiérovi Babišovi výslovně, a samozřejmě těm, kteří v parlamentních volbách rozhodli o tom, že zde budu ve třetím volebním období. Děkuji vám za pozornost. (Potlesk.)

Místopředseda PSP Jan Skopec: Děkuji pěkně, to byla paní poslankyně Válková. Koukám, jestli se někdo hlásí s přednostním právem? Nikoliv, tak další řádně přihlášený je pan poslanec Kolovratník. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Tak dobrý večer, kolegyně, kolegové, vážený pane předsedající, pane premiére, členové vlády. Děkuji za slovo. Já bych rád během dnešního projednávání vystoupil k tématu důvěry vlády a mohu slíbit a avizovat, že se budu primárně držet své oblasti, tedy gesce dopravy a toho, když jsem si porovnával předvolební sliby, to co vaše koalice navrhovala, nabízela občanům a voličům, to, s čím argumentovalo hnutí ANO, a to, jaká je realita dnešních dnů a toho dnešního prohlášení.

Na úvod svého vystoupení to možná trochu odlehčím. Vážím si toho a jsem rád, že vaše lavice jsou docela plné, že je zájem – aspoň v tuto chvíli – o diskusi a debatu a že nám, opozici, nasloucháte. Dívám se na sociální sítě, tak jsme rádi, že kalous ušatý zarezonoval, že slovní komentáři jako Petr Honzejek, Radek Bartoníček ukázali, že nás sledují, pan Kopecký, pochopili jsme, že má pochopení, a tak uvidíme, jestli po dnešní šťastné středě naší nové vlády bude mít někdo i šťastné pondělí. Tak to jsme rádi, že jsme sledováni nejenom tady ve Sněmovně.

Než se dostanu k dopravě, tak pane premiére Petře Fialo, budu reagovat na vaše vystoupení. Já jsem ho poslouchal velmi pozorně a dělal jsem si poznámky ad hoc v tu chvíli, když jste v úvodu dnešního dne hovořil. Jedna z prvních vět, kterou jste říkal: "Nejsme populisté a neslibujeme, co nelze splnit." Mám k tomu hned krátký komentář, který se do sektoru resortu dopravy váže. Je to pravda, například v těch slíbených počtech kilometrů nových dálnic, té nové výstavby, opravdu příliš neslibujete. A omlouvám se, budu trochu ironický a později to rozvedu. Chvíli mi přišlo, že jste spíše skeptici, že se bojíte toho slíbit víc, nemáte příliš velkou ambici. Ale máte samozřejmě na takové řeknu opatrné prohlášení právo a respektuji ho.

V tom vašem projevu ale byla i řada dalších momentů a byly to podle mého názoru sliby, které trochu jdou proti své logice. Hned jedna z dalších vět: Budeme spořit v rozpočtu, uspoříme rozpočet, budeme snižovat dluh. Ale v programovém prohlášení čtu závazek, který naopak může být ambiciózní: "Dáme krajům šest miliard na silnice druhé a třetí třídy." Vlastně bych z toho slibu mohl mít radost. Připomenu, že...

Místopředseda PSP Jan Skopec: Pane poslanče, já vás trochu přeruším a poprosím zejména v pravé části sálu, aby se kolegové a kolegyně uklidnili a ztišili. Děkuju pěkně. Pokračujte, prosím.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuju moc za to, pane předsedající. Věřím, že má slova snad občas dopadnou k něčím uším, jak jste řekl, zvláště v pravé části sálu. K těm 6 miliardám tady připomenu: právě za vlády, jejímž účastníkem bylo hnutí ANO, to začínalo myslím v roce 2014, ten systém vymysleli, navrhli, běží od roku 2015 v různých výších – 2,5 miliardy, 3, někdy 4 miliardy krajům. A tady chci říci, v těch předchozích vládách – mohli byste namítnout, že není potřeba se vracet do historie, ale v těch předchozích vládách, kde byly účastny ODS, TOP 09, KDU, nikdy se tohle nezavedlo, nikdy to nebylo. Můžeme být rádi, ale já se ptám, kde

těch 6 miliard vezmete? Jednoduchý počet, jednoduchý součet – má dáti, dal, takže když někde dávám víc, bude někde méně. A já se ptám a nevidím to v tom programovém prohlášení. Omezíte, snížíte rozpočet Státního fondu dopravní infrastruktury? Sáhnete na investice? Sáhnete na Správě železnic do oprav, do provozuschopnosti? Ono to vypadá jednoduše – nebudeme opravovat, budeme pouze investovat. Ale připomenu, Správa železnic má přes 9 000 kilometrů hustou síť, jednu z nejhustších v Evropě, a už jenom pro samotné zajištění toho provozu, provozuschopnosti, dostatečné bezpečnosti, každý rok ta síť nějaké peníze potřebuje. A my tady slyšíme o nějakém slibu 6 miliard krajům. Na to jsem velmi zvědavý.

Další z vašich vět, pane premiére Fialo: "Budeme šetřit na sobě, nikoliv na občanech." A já se dívám do programového prohlášení a čtu, že budou revidovány slevy na jízdném. Ptám se: Omezíte ty slevy? Jakým způsobem, když nechcete šetřit na občanech? Omezíte seniorům možnost aktivního života? Toho, že za relativně malou částku mohou žít aktivně, jezdit tedy za výlety, na rekreaci, ale třeba i za prací, za návštěvou svých příbuzných, svých rodin? Nebo je neomezíte? Jaká bude ta revize? To bohužel zatím v tuto chvíli nevíme.

Mluvíte o špičkových odbornících, které nalákáte do státní správy. Jakým to bude způsobem? Bude to třeba pracovní karanténou, kdy zase v resortu dopravy na řídicích dispečerských střediscích budou možná pracovat dispečeré s pozitivními testy? To bude to lákání odborníků? Mám z toho velkou obavu.

Další z vět, kterou jsem slyšel dnes po deváté hodině: Chceme stavět o 10 000 bytů ročně víc. O 10 000 bytů, a teď ironicky odpovídám: Proto chcete v pátek jako první bod rozebrat stavební zákon? Proto ho chcete demontovat, odložit ho o rok? Místo toho chápu, bylo to nějaké politické, nechci použít slovo vítězství, nějaký výsledek jednání a hlasování tady v Senátu a ve Sněmovně v minulém volebním období. A místo toho – já jsem to psal v řadě veřejných článků – abychom našli shodu a diskutovali o tom, jak ten zákon ještě vylepšit, jak ho dotáhnout k funkčnosti, k efektivitě, najít shodu napříč politickým spektrem – mohou to být témata, jako je územní plánování měst a obcí v samostatné působnosti, může to být konečné dořešení jasného opatření proti nečinnosti stavebních úřadů, lepší definování hmotného práva nebo posílení role stavebníků, ale stejně tak role obcí v soudním přezkumu a ve stavebním řízení – říkáte, že stavební zákon je špatný, že se nelíbí samosprávám a že ho prostě provizorně odložíte, a pak se děj vůle boží. Pak možná přijde nějaké řešení. A to říkám upřímně, to prostě pro mě jde proti tomu slibu, že chcete stavět víc, o 10 000 bytů víc ročně. Říkám si, my bychom vlastně z toho mohli mít radost, ten slib je podle mého názoru nesplnitelný, ale samozřejmě nemáme radost, nechceme, aby to takhle dopadlo.

K té lepší komunikaci: mně dnes a denně píšou zástupci profesních sdružení, oborová zástupci, asociace, které se zabývají výstavbou, třeba i stavebním povolením nebo povolováním v oblasti cestovního ruchu, kempů, rekreačních zařízení, a říkají, že nový pan ministr pro místní rozvoj – teď tu bohužel není – pan Bartoš jim neodpovídá, nereaguje, dokonce si je blokuje na internetu. Tak já nevím, jak bude MMR řízeno a jak bude odpovídat na řadu otázek a nejasností ve věci stavebního práva.

Musím říct za sebe osobně: ten důvod k vyslovení proti návrhu, tedy k nedůvěře, je další, je politický a ideový. Mně ta celková sestava vašeho vládního prohlášení trochu připomíná dění, které si pamatuji rok, rok a půl ze svého rodného kraje, z Pardubického kraje. My jsme tehdy – bude to kratičký exkurz, slibuji – v krajských volbách se rozhodli jít takovou taktikou nebo strategií, že nebudeme kritizovat, nebudeme za každou cenu zlí a oškliví, vymezovat se. Přišli jsme s vlastními progresivními návrhy. Navrhovali jsme například podporu cestovního ruchu formou voucherů, navrhovali jsme podporu zdravého životního stylu formou dotací na cyklistiku, investice do středních škol, do tabletů, do výukových prostředků, nové způsoby získání evropských fondů. Hnutí ANO tehdy – byla to taková ta nevýhra, sice vyhrálo, musím to respektovat a budu to respektovat, ale ono je to dějà vu, tehdy se opět dohodla taková spleená koalice ze zbytků ČSSD, ODS, TOP 09, KDU, STANu – a dnešní výsledky v Pardubickém kraji? Autobusová doprava je v rozvalu, kraj bude doplácet za loňský rok skoro 500 milionů

korun za tuhle službu, za špatnou organizaci. Mně dnes a denně píší občané z jižní, z jihovýchodní části našeho kraje, z Jevíčska, z Moravskotřebovska, že jsou odstřiženi, že jim tam vypadávají autobusové spoje, že doprava nefunguje. Kraj do dneška nemá postaveny přivaděče k dálnici D35, na které získal – a teď pozor, v dubnu 2017 – 2,7 miliardy korun od státu. Dodnes neutratil ani jednu korunu. Amatérské investice v krajském zdravotnictví, doktoři a sestřičky stojí na dešti a čekají, až dostanou stravu, oběd, protože kraj do dneška v krajské nemocnici nezajistil kvalitní stravovací provoz. To je realita Pardubického kraje tady v té koalici, která také jediné, co měla společné – být proti hnutí ANO.

A abych nebyl jen negativní, jsou tu moji kolegové z Pardubického kraje, tak naopak uvedu pozitivní příklad. Krajské město, město Pardubice, kde hnutí ANO je v koalici s ODS a také s KDU, funguje. Není to lehké, diskutujeme, dohadujeme se na městském zastupitelstvu, ale město pracuje, investuje, opravuje školy, školky, koupaliště, staví letní stadion anebo buduje parkovací domy.

Tak to jsou dva příklady srovnání krajského města Pardubice a Pardubického kraje. Já se prostě bojím, že ta realita i vaše, vašeho – použiji termín slepence – proti hnutí ANO, hrozí naší zemi. To říkám jasně a nahlas.

Trochu zapadla jedna věc ze včerejška. Zatím tady byla zmíněna jen párkrát, a to byla demonstrace před Úřadem vlády. Demonstrace proti nové vládě, demonstrace zemědělců. Kolega Karel Tureček to asi rozvede víc než já, tak nebudu zabrušovat do jeho agendy. Ale oni asi novináři přimhouřili oči, nebylo potřeba o té demonstraci moc psát – já jsem se nedíval, ale nevím, jestli některá vláda pár dnů nebo týdnů po svém vzniku před důvěrou už měla demonstrace. To máte pěkný rekord.

A když jsme – velmi krátce – u zemědělství, obrátím se teď kriticky na Mariana Jurečku. Mariane, nebo pane ministře, vy teď tedy jste ministrem sociálních věcí, ale internet je neúprosný. Když jsem si pět minut googloval, tak jsem našel z 22. srpna 2016 oslavné zprávy, jak jsou české lesy v nejlepší kondici za posledních 250 let. Další zalesnění podpoří stamilionové dotace, máme nejlepší krajinu a podíl lesů ještě poroste, řekl v srpnu 2016 ministr zemědělství Marian Jurečka. A realita? Už v té době, už někdy od roku 2015, možná 2013, se na severní Moravě šířila kůrovcová kalamita a rozrůstala se do celé republiky. Také to jsou vaše sliby, veřejná prohlášení ve srovnání s realitou.

Tak, ale teď ten můstek k dopravě, jak jsem sliboval. Byl to poslední odkaz, pane premiére Fialo, na vaše vystoupení z dnešního rána. Vy jste tam řekl větu, a omlouvám se, ta citace nebude přesná: Chybí nám ještě dálnice – v tom souhlasím – a nemáme dobrou železniční síť. Já vás nebudu, pane premiére, zkoušet, považujte to prosím za řečnickou otázku, jestli víte, jak máme hustou železniční síť, kolik vlaků denně třeba čeští dopravci vypraví? Odpovím si sám, nebo napovím: ta síť je opravdu nejhustší v celé Evropě, je to přes 9 000 kilometrů, vlaků vyjede skoro 8 000 denně, takže intenzita té sítě je opravdu velká. A opět se podíváme do programového prohlášení, kde bohužel ty sliby k nějakému zkvalitnění jsem nenašel.

V obecné rovině k resortu dopravy v programovém prohlášení cítím, že zkrátka nemá velké ambice. Mohu konstatovat – teď se už více obrátím na Martina Kupku, nového pana ministra dopravy, a není to ironické – že vláda navazuje na to, co jí bylo připraveno, na přípravu staveb, investic, ať v dálnicích, nebo na železnici, a za to jsme samozřejmě rádi. Je korektní nejen kritizovat za každou cenu, ale být i pozitivní. Jsme rádi, že jste se k tomu svým způsobem přihlásili. Ale když čtu hned v úvodu "stanovíme plán investic", tak se ptám, co je tím myšleno? Vždyť plán investic máme, máme ho na tři roky, máme střednědobý výhled rozpočtu SFDI, včetně toho takzvaného SDV, střednědobého výhledu, máme společně odhlasovanou z minulé Sněmovny přílohu zákona 416, kde definujeme prioritní stavby, máme dopravní sektorové strategie dopravní politiky do roku 2027. Vždyť ty plány máme. Čtu větu: "Zajistíme stabilní rozpočet SFDI." Na to se určitě budu ptát nejen dnes zde, ale tak, jak myslím pan poslanec Žáček avizoval, na hospodářském výboru. Vždyť ten my jsme zajistili v rekordní výši, letos

nebo loni to bylo 127,5 miliardy korun. Bylo to zhruba za období vlády hnutí ANO 30% navýšení SFDI. Takže se budu ptát, jak zajistíte stabilní rozpočet? Budete ho navyšovat? Také bude v roce 2025 o 30 % vyšší? Kéž by! Budu moc rád.

A víte, teď budu trochu ironický, tady ta úvodní ustanovení mi trochu připomínají takové ty sliby, že měsíc bude mít čtyři týdny a že se vrátíme k tomu, na co jsme zvyklí, že po létě přijde podzim. Je to konstatování, bohužel není to nic nového. A našel jsem tam i řadu ústupků z těch volebních slibů, a to je dobré, aby občané, naši voliči slyšeli, aby o tom věděli: Do roku 2025 postavíme 200 kilometrů dálnic. A volební program? Volební sliby koalice SPOLU? Bylo to 250 kilometrů dálnic, pod čarou – ANO kvalifikovaně hovořilo o 294, vycházeli jsme z nějaké trajektorie plánu a stavu příprav na ŘSD. Tady vidíte, že argumentačně opírám to, co jsem řekl na začátku, že sliby jsou podle mého názoru velmi málo ambiciózní.

"Prioritně se zaměříme na další úseky D35", čtu v programovém prohlášení. Proti tomu ANO jasně řeklo, že do roku 2023 konkrétně – byl to konkrétní, verifikovatelný slib – zahájíme dalších pět úseků. Na jednu stranu jsem rád, že nová vláda se hlásí k výstavbě vysokorychlostních tratí, koneckonců i to byla naše shoda v březnu 2017 napříč celou Sněmovnou, ale opět – je to obecná proklamace. Proti tomu my v hnutí ANO jsme jasně se znalostí stavu věci na Správě železnic řekli a prohlásili, a budeme k tomu směřovat, že v roce 2025 a 2026 začneme stavět první úseky.

A abych nezapomněl na ten poslední dopravní mód, na vodu, tak vy jste se přihlásili k tomu, že zastavíte projekt Dunaj–Odra–Labe. Rozumím tomu, je to legitimní právoplatný politický názor. Pod čarou podotknu, že i pro mě osobně – z dob studií na pardubické dopravní fakultě jsem o tom projektu slyšel – ta větev mezi Pardubicemi a Moravou skutečně budí spoustu kontroverzí. Blokuje územní rozvoj obcím na území Pardubického kraje. Ale například utéct, opravdu utéct od té části splavnění Labe, dokončení splavnění Labe od Pardubic na státní hranici, tedy přihlásit se k plavebním stupňům Přelouč a Děčín, to si myslím, že je velká škoda. A tady si myslím, že jste měli být více ambiciózní.

Jak jsem řekl, nechci jen kritizovat, chci být korektní a zmínit i věci, které vnímám pozitivně. Určitě chci ocenit stanovení závazného termínu transformace ŘSD do konce roku 2023. Chci ocenit – a vždycky vzkazuji Martinu Kupkovi: rád podpořím rozšíření jednotného lístku, one ticket, do krajů, určitě rád budu spolupracovat a pomůžu se speciálním zákonem na výstavbu vysokorychlostních tratí, určitě podpoříme plánovanou modernizaci 500 železničních přejezdů a tak dále.

Slíbil jsem, že nebudu za každou cenu zbytečně kritizovat a zdržovat, takže závěrem, opravdu závěrem svého vystoupení budu mít čtyři otázky. Nemusíme si hrát na nějaké interpelace, na to bude dost času do budoucna, ale budu rád, když zazní, a budu rád, když je budete vnímat a když se k nim třeba na výboru nebo při projednávání zákonů a rozpočtu vrátíme. Rozpočet je pro mě opravdu zásadní. V programovém prohlášení mně osobně naprosto chybí vyjádření, jakým tempem porostou výdaje do SFDI. Jak jsem řekl, teď v této době bylo to necelých 128 miliard korun, a to je zásadní v dopravě, asi jako všude – je to o zdrojích. A jestliže čtu pouze obecnou větu: "Zajistíme stabilní rozpočet", vidím slíbené výdaje krajům, ale vidím také třeba ty sliby na 500 železničních přejezdů, rozvoj vysokorychlostních tratí, tak na tohle budu chtít a budu prosit o odpovědi, jak zajistíte ten rozpočet a jestli ho budete navyšovat.

A to, co zajímá občany, naše dnes sledující diváky a posluchače, kteří sledují dnešní jednání: Jaká bude cena za dálniční známku? Osobně už jsem si s ní užil své. Přinesl jsem kdysi do Sněmovny návrh v zákoně 13 na zvýšení té možné horní hranice, a to jsem od vás dostal. To jsem od této koalice, od členů v bývalé Sněmovně, dostal za uši. Takže budu se ptát: Ponecháte cenu dálniční známky v původní výši, nebo ji zdrazíte? Prosím, řekněte to občanům.

Další otázka, třetí: Železniční regionální tratě. V programovém prohlášení je taková obecná zmínka o modernizaci železnice v logických úsecích, o spolupráci se samosprávami.

Ale podívejme se, co se dělo v loňském roce na území Středočeského kraje, jak se zástupci kraje, především ti za hnutí STAN, postavili k regionálním tratím. Bylo to a je velké a silné téma pro mého kolegu Karla Havlíčka. Stát do regionálních tratí ve Středočeském kraji nainvestoval desítky milionů korun a Středočeský kraj řekl, že provoz je moc drahý, a dopravu tam prostě zrušil, neobjednal. Takže i tady prosím o vaši reakci a budu se ptát na to, jak se postavíte – a těch možností je více, určitě o nich rádi budeme diskutovat a třeba najdeme společnou řeč a společné téma – ale když jsem četl program Pirátostanu o jakýchsi přípoložích vysokého napětí a produktovodech v ochranném pásmu dráhy, tak jsem se hezky usmíval. Víc to ani nebudu komentovat.

U železnice poslední zmínka, poslední dvě. Prosím, pane ministře Martine Kupko, o to opravdu prosím, korektně a slušně, je téma ETCS a zabezpečení. Zase jsem v tom programovém prohlášení pouze přečetl větu: "Zaměříme se na větší bezpečnost na železnici, posílána bude dozorová činnost." Vše v pořádku, ale je tam věta, o které vlastně nevím, jak je myšlena: "Aktualizován bude harmonogram vybavení 4 800 kilometrů tratí evropským zabezpečovacím zařízením ETCS." Už jsem to řekl, nechci z toho dělat žádnou interpelaci, my o tom spolu budeme mluvit, vrátíme se k tomu na výboru, ale prosím o pečlivou úvahu a pečlivé zvážení, co je to slovo "aktualizován"? Bude posunut v budoucnosti? Bude posunut dál? Bude to odloženo? To říkám dopředu, že by to bylo velmi špatně, to se prosím nesmí stát. My máme jasně daný, pevně daný a vládou schválený implementační plán zavádění zabezpečovače ETCS. Ten plán jasně říká, že musíme na hlavních koridorech vyjet v tom vyhrazeném režimu v roce 2025 a je to úzce navázáno na všechny okolní státy v železniční síti. Takže tohle teď vůči panu ministrovi dopravy je v dobrém míněný vzkaz a prosím o to, aby – pokud by slyšel nějaké náznaky nebo návrhy, ať více šetří, ať to třeba v čase odsune, že se to třeba nějak vyřeší – aby tady na ta slova neslyšel. Tohle je strašně důležitá věc.

A asi poslední, opět to, co zajímá naše občany, naše i vaše voliče, jsou slevy na jízdném. Už jsem o nich mluvil. My jsme to považovali za vlajkovou loď ve veřejné dopravě. Vidíte, že zafungovaly, že zpřístupnily veřejnou dopravu nejen studentům, ale řadě řeknu nízkopříjmových skupin, lidí, kteří třeba normálně necestují nebo si to nemohou dovolit, ať už o víkendech, ve volném čase, ale i třeba za potřebami, které by si jinak plnili trochu těžko. Vidím to i ve své rodině a ve svém okolí. A tady opět jsem pouze četl větu, že do 30. června systém zrevidujeme. Nevíme jak, nevíme o kolik a já prosím, abyste to nedělali, abyste ty slevy ve veřejné dopravě zachovali. Je to zatím jen obecná proklamace.

A závěr – dvě věty. V resortu dopravy, jak jsem řekl, jsem rád, že v mnoha případech navážete na rozdělanou práci, byť těch ambic, si myslím, by mohlo být trochu víc, ale to je můj názor, vy máte právo na to, nastavit a postavit to prohlášení tak, jak jste ho formulovali. Veřejně tady prohlašuji a garantuji, že jsem připraven podat pomocnou ruku, spolupracovat, a to nepoliticky, neideově, tak, jak se nám to povedlo v minulém období třeba právě u liniového zákona č. 416/2009. Ale věřím, že pochopíte, že celkově, v tom celkovém vyznění, já osobně takto postavené vládě, spleené koalici s takto postaveným programem, ani já důvěru dát nemůžu a dávat nebudu. Zkrátka věřím a chci věřit, že tady Sněmovnou bude rezonovat víc témat než nesplněné sliby a kalousi ušatí. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji pěkně za vystoupení poslanci Kolovratníkovi a s právem přednostním se přihlásil poslanec Benda. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážený pane předsedo vlády, páni ministři, paní ministryně, dámy a pánové. Já bych si dovil v tuto chvíli navrhnout, a to jménem pěti poslaneckých klubů ODS, STAN, TOP 09, KDU-ČSL a Piráti, abychom v jednání dnešní schůze pokračovali i po 21. hodině, i po 24. hodině, i po 2. hodině, 3. hodině, 4. hodině. Dlouhou dobu jsem myslel, že to bude normální, ale když jsem slyšel poslance Kolovratníka, kterého jinak pokládám za poměrně racionální bytost, jak říká šestou větou: A na závěr..., tak

jsem pochopil, že to dnes racionální nebude a že je třeba to dotáhnout do konce. Takže prosím jménem těchto pěti poslaneckých klubů protažení do úplného konce.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Bezvadně. To byl procedurální návrh, o kterém by se mělo hlasovat bezprostředně, nicméně paní předsedkyně Schillerová... (Žádá o gongování.) Zagongoval jsem už v průběhu vystoupení pana předsedy.

Odhlásím vás a poprosím vás, abyste se znovu přihlásili svými identifikačními kartami. Počkáme, až se ustálí počet přihlášených. Myslím, že už byl dostatek času na nové přihlášení.

Zazněl procedurální návrh od pana předsedy. Dám hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro tento procedurální návrh? Ať zmáčkne tlačítko ano a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 45, bylo přihlášeno 175 poslanců, pro hlasovali 173, 2 se zdrželi. Návrh byl přijat.

My tedy můžeme jednat po 21., 24., 2. a 3. hodině tak, jak navrhoval pan předseda Benda. Děkuji pěkně.

Budeme pokračovat řádně přihlášenými poslanci. Poprosím, aby se slova ujal poslanec Špičák. Pane poslanče, máte slovo. Možná ještě počkejte, než ti, kteří chtějí odejít ze sálu, odejdou. Jinak poprosím pány poslance i poslankyně o klid, abyste mohl mluvit v klidu.

Poslanec Julius Špičák: Vážený pane předsedající, vážený pane premiére, vážení členové vlády, dámy a pánové, kolegyně a kolegové, podobně jako předřečník se budu držet svého resortu, svého kopyta, a dovoluji, abych se proto vyjádřil ke koncepci resortu zdravotnictví vedeného ministrem profesorem Válkem, které je prezentované v rámci programového prohlášení vlády premiéra Fialy.

Nejprve dovoluji osobní poznámku. Obory, kterými se s profesorem Válkem zabýváme, se doplňují. My dva se po léta dobře známe, náš vztah je na akademické půdě pozitivní a já si ho vážím jak v odborné, tak v lidské rovině, což samozřejmě nic nepředznamenává pro konání na půdě politické. Takže slibuji, Vlastimile, že tě budu bedlivě sledovat, a slibuji, že budu kritický a přísně kritický, nicméně bych řekl férově kritický.

Předem si dovoluji se ohlédnout za vládním programem vlády minulé, což tvoří určité srovnání. Jistě, jako u ostatních resortů je zde v jednotlivých programových cílech určitá evoluce, je zde překryv, někdy i shoda, zatímco v jiných bodech se naše názory liší. Dovolím si zobecnit určitým průměrem. Všichni bychom chtěli mít dálnice a dýchadla jako v Německu, školství jako ve Finsku, čistotu jako v Norsku, kulturu jako ve Vídni a vědu a zdravotní výzkum jako v Holandsku. To jsou strategické cíle, kterými se nelišíme, ale můžeme se lišit – a velmi se zásadně lišíme – schopností těchto cílů dosahovat. Odpíchnu se nyní od programu vlády minulé. Byl sepsán kvalitně, logicky a obsahoval omezený počet priorit, což považuji za žádoucí, protože pokud je priorit příliš mnoho, není vlastně priorit žádná. Byl jsem příjemně překvapen, co se vše za minulé období podařilo zvládnout při vědomí, že podstatnou část tohoto čtyřletého období byly resort i celá společnost paralyzovány covidovou pandemií. S důsledky pandemie samozřejmě nemůžeme být spokojeni, v žádné zemi s ní nemohou být spokojeni, a její jednotlivé parametry by měly být podrobeny analýze, protože od té by se měly odvíjet další protipandemické aktivity, a měla by být i inspirací pro další oblasti globálního zdravotního ohrožení. Kupodivu, tuto analýzu covidové pandemie programové prohlášení nové vlády nezmiňuje. Ke covidu se vyjadřuje velmi obecně a tak stručně, že je toto vyjádření možné i přehlédnout. Vyjadřuje se opakovanou frází, že se s ní musíme naučit žít. Jistě, nic proti tomu.

Jediným konkrétním bodem anticovidového programu je návrh na zřízení takzvaného Kochova institutu, po čemž já osobně již dávno volám, a hnutí ANO má tuto myšlenku také ve

svém volebním programu. Musím ale upozornit, že Kochův institut je gigant s velkým rozpočtem, širokým záběrem a produkuje ročně na 600 vědeckých prací. Zcela nesouhlasím s prezentovaným návrhem řešení, které považuji za naprosto neproduktivní, a to znamená: návrh zní, že diskutovat zřízený institut by se mělo v rámci České lékařské společnosti. Tuto problematiku již prodiskutovala Rada vlády pro vědu a výzkum a koncept velmi kvalifikovaně připravil profesor Jurajda. Upozorňuji, že Česká lékařská společnost nevykazuje žádnou exekutivu, a tak hrozí proces nekonečné diskuse bez konkrétního dopadu. Doporučuji naopak vytvořit akceschopnou multidisciplinární komisi, která by Jurajdův koncept dopracovala v krátkém termínu včetně financování a určení, v rámci jaké instituce by ústav měl vzniknout. Případá v úvahu některá z univerzit či Akademie věd, a aby byl projekt úspěšný, musí se personifikovat. Musí být jmenován garant, musí být jmenován ředitel, který tento velký úkol vezme jako své životní poslání.

Když srovnám programy v roce 2018 a 2022, je pochopitelné, jak už jsem řekl, že v řadě oblastí se překrývají. Zabývají se zdravotními pojišťovkami se snahou o zvýšení konkurence a o transparentnost všech procesů – nic proti tomu. Nový program ovšem navrhuje explicitně dobrovolné připojištění. Já se domnívám, podobně jako již mí předřečníci, že tento návrh je v současné době naprosto nevhodný. Považuji jej za úlitbu takzvanému pravicovému elektorátu a myslím, že jej ani představitelé současné vlády nemohou myslet vážně. Vytvořit podobný politicky průchodný program je technicky velmi pracné, vzbudí to velké vášně, odvede pozornost od aktuálních problémů, prohloubí příkopy ve společnosti a zvýší nerovnost v dostupnosti kvalitní péče. To si v současné době v žádném případě nemůžeme dovolit. Jinak oba programy, 2018 i 2022, se zabývají dostupností péče v rámci regionů, to je kontinuální problém. Samozřejmě oba se zmiňují o kontrole kvality – ta byla systematicky nastartována za minulé vlády, ale je to velice technicky komplikovaný proces, daleko přesahující jedno volební období.

Další stálíci je přirozeně digitalizace. Víme, jak mnoho bylo vykonáno za poslední čtyři roky zavedením eReceptu a zavedením eNeschopenek. A samozřejmě problém je transparentnost informatiky, zejména pokud jde o řízení nemocnic. Evergreenem je prevence a já zde samozřejmě myslím, že nemusím upozorňovat – všichni zaregistrovali zcela mimořádné angažmá celé vlády, potažmo premiéra republiky, pokud jde o onkologické programy. Musím říci, že onkologické preventivní programy jsou v Čechách skutečně na vysoké úrovni a dochází k reálnému poklesu incidence řady nádorů, na prvním místě nádoru tlustého střeva. Nynější program ovšem zabíhá do oblasti podpory výroby zdravých potravin, což vedení resortu nemůže ovlivnit, a stěžejí také při stávajících úhradách lze dosáhnout zásadních změn ve stravování školáků.

Co nový program nezmiňuje, a považuji to za chybu, byť se to může zdát jako detail, je stomatologická prevence dětí. Také již bylo dnes zmíněno a myslím si, že zdánlivě je to marginálie, ale marginálie nikoliv nepodstatná. Oba programy se zabývají reformou psychiatrické péče, která ale též byla nastartována již v minulém období, a domnívám se, že probíhá velmi úspěšně. Dalším evergreenem je samozřejmě zjednodušení administrativy. Víme, že v praxi velmi obtížně realizovatelné. A též reforma postgraduálního vzdělávání, ale tam v současném programu chybí konkrétní zadání.

Na minulém programu z roku 2018 nacházím velmi specificky sympatické tři programy, které prohlášení nové vlády postrádá. Za prvé je to relativní stručnost, což považuji za přednost, protože jakmile máme sto priorit, nemáme vlastně priorititu žádnou. Dalším významným bodem, který se nezmiňuje v současném programu, je zvýšení kompetence – je to apel na zvýšení kompetence praktických lékařů. A konečně velmi významným apelem je explicitně deklarovaná vstřícnost k opozici, protože většina klíčových problémů vyžaduje kontinuální řešení, kontinuální přístup a ten nemůže být zásadně měněn v každém volebním období pod novým politickým diktátem. Podobně nově nenacházím zmínku o navyšování platů zdravotníků, která ve starém programu explicitně zazněla a také byla realizována.

Oba programy dále zahrnují návrhy na snadnější a kontrolovanou implementaci nových technologií. Nově se hovoří o doporučených postupech v rámci Agentury zdravotnického výzkumu. Je to poměrně specifický problém, takže pro ty, kteří se neangažují v oblasti akademie, upozorňuji, že tento projekt není úplnou novinkou. V podstatě existuje, je patrný už na titulní stránce agentury, reálně existuje a existuje též několik desítek již vytvořených doporučených postupů. Ale upozorňuji, nejedná se o nic v zásadě samospasitelného. Tvorba univerzálně strukturovaných doporučených postupů je specifickým během na dlouhou trať a obecně platí, že v době schválení bývají již zastaralé.

Zajímavým novým bodem, který jsem zaznamenal, je motivace příchodu špičkových vědců ze zahraničí. Upozorňuji ovšem, že na to vedení resortu nemá žádný vliv, a jedná se pouze o apel, který já osobně bych rozšířil a zobecnil. Výzkum se musí řízeně zinternacionalizovat. Podobně jako kvalitní fotbal ani špičkový výzkum se nedá realizovat jen s domácími odchovanci.

Za zásadní nedostatek nového programu považuji úplnou ignoraci stimulace příchodu zahraničních pracovníků nebo zdravotnických pracovníků ze zahraničí, bez kterých reálně by naše zdravotnictví již nemohlo existovat. A tento problém bude tedy nepochybně narůstat.

Dovolil bych si shrnutí. V rámci možností negativně ovlivněných pandemií se z předchozího programu podařilo realizovat řadu priorit. K programu nové vlády nemohu být jinak než kritický. Podle mého názoru je příliš obsáhlý, rozvleklý, nekonkrétní, občas alespoň pro mě ne zcela srozumitelně formulovaný, zabíhá do oblastí, které vedení resortu nemůže ovlivnit. Vychází spíše z volebního programu SPOLU. Volební program PirSTAN, který jsem četl velmi pečlivě, prakticky nebyl zohledněn. Konkrétně chybí proticovidová strategie. Projekt Kochova institutu, jak už jsem se vyjádřil, je v podstatě nereálný. Připojištění považuji za naprosto nevhodné. Důraz na výzkum je nekonkrétní. Chybí stimul příchodu zdravotnických pracovníků ze zahraničí. Pod některými formulacemi má fantazie nenachází reálný obsah, například: "Do konce roku 2022 podpoříme vznik dalších komplexních center zdravotní péče."

Další bod, který si dovoluji rozporovat, ač nejsem ekonom, je víceleté plánování financování. To je program pro prognostika, nikoli však z reálného světa. Plánovat mohu cokoli, ale máme-li jednoroční celostátní rozpočet, není důvod, aby se resort zdravotnictví choval jinak, zejména s ohledem na velmi dynamické změny všeho druhu.

Pokud bych měl program nové vlády oznámkovat, hodnotil bych jej známkou horší, než je známka průměrná. Nejenom že mě nenadchl, ale ani neuspokojil. Budu žádat o vysvětlení sporných bodů. V této podobě s ním nemohu souhlasit a na jeho základě nemohu vládě podporu vyjádřit. Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců z lavic ANO.)

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji panu poslanci Špičákovi. Mám tady dvě faktické poznámky – první pan poslanec Brázdil. Pane poslanče, ujměte se slova.

Poslanec Milan Brázdil: Dámy a pánové, dobrý večer. Ve své faktické poznámce bych chtěl na jeden evergreen, který předřečník pan profesor Špičák tady řekl, upozornit: Kvalitní dostupná zdravotní péče pro všechny bez regionálních rozdílů – považujeme za jeden z pilířů moderního a úspěšného státu. Jasně, souhlasím s tím. Tady je samá snůška, že ten program je špatný. Já bych tady chtěl poděkovat a vyjádřit tomuto sloganu nebo tomuto bodu, pochválit pana ministra. A pochválit ho proto, protože my jsme se spolu bavili a on je ochoten ten regionální rozdíl v přednemocniční neodkladné péči, tím myslím tedy záchrannou službu, sjednotit tak, aby tady nebylo čtrnáct originálů, tak, aby tady byla státem řízená záchranná služba, tak, aby se tato záchranná služba plně rovnala Hasičskému záchrannému sboru a policii, tak, aby záchranná služba nebyla a nedostala se pod gesci hasičů, tak jak se v současné době děje, kdy hasiči mají plán záchrannou službu dostat pod sebe a přednemocniční péči dělat pod Hasičským záchranným sborem. Tedy za tohleto já tedy, ač tu je spousta jiných věcí, se kterými

nesouhlasím, tak za to chci poděkovat. Toť vše. (Potlesk několika poslanců v pravém rohu sálu z lavic TOP 09 a KDU-ČSL.)

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuju pěkně, to byla faktická poznámka pana poslance Brázdila. K další faktické poznámce je přihlášen pan poslanec Bělobrádek. Nevidím ho v sále, tudíž jeho přihláška propadá.

My se vrátíme k řádně přihlášeným. Prosím pana poslance Vondráka, aby se ujal slova.

Poslanec Ivo Vondrák: Dobrý večer, dámy a pánové. Dovolte mi, abych se tady krátce vyjádřil k problematice, která je uvedena v oblasti školství a samozřejmě zčásti v oblasti vědy a výzkumu. Nepochybně považuji za dobrou zprávu to, že se navazuje na to, co se udělalo v minulém období, to znamená na Strategii 2030. To si myslím, že je dobře, protože naše školství si nezaslouží rychlé pohyby, které by mohly vést k destabilizaci, a myslím si, že směřování tohoto pohledu je naprosto v pořádku. Takže tam si myslím, že je to dobré, a myslím si, že tady nejsou ani rozdíly, které bych vnímal jako podstatné a zásadní.

Souhlasím s tím, že financování bude klíčové. Ze své pozice předsedy školského výboru velice rád pomůžu tomu, aby (Náhle je slyšet v mikrofonu několik hlasů.) školy a školství obecně dostávaly více peněz. Poněkud to trošku hatí to, že vlastně už v prvním kroku došlo k tomu, že učitelé... Někdo má puštěný mikrofon za mnou. (Předsedající vypnul svůj mikrofon.) Děkuji. Dostávají navýšení nebo o 2 %, což je v rozporu s tím, co jste všichni chtěli. Je to vlastně po čtyřech letech poprvé, co tady učitelé bohužel dostanou méně, než by si zasloužili, a nemyslím si, že by to v letošním roce a v minulém roce měli nějaké jednoduché. Myslím si, že výuka, kterou procházeli, byla velice náročná. Takže já pevně věřím, že rozpočet, který se připravuje, nebude v tomto lakomý a naši učitelé a samozřejmě všichni, kteří jsou zapojeni do vzdělávání, se nedožijí toho, čeho jsem se dožil já jako rektor, kdy za vlády, kdy ministrem financí byl pan Kalousek, jsem musel uspořít 300 milionů korun, prosím, 300 milionů korun!

Podívejme se do dalšího bodu, a to je bod "Revize rámcových vzdělávacích programů". Já jsem také názoru, že podstatou učení není říci vše, ale co je potřebné a důležité. To si myslím, že je nepochybně správně, takže je třeba provést tuto revizi. Ale přiznám se, že jsem trošku skeptický k tomu, co zaznělo, že tam se v podstatě explicitně vyjmenovávají věci jako občanské vzdělávání, etická výchova, kritické myšlení, výuka dějin 20. století, a zapomněli jsme na jedno, o čem se tady velmi bouřlivě diskutovalo. My jsme v minulém období zrušili maturitu z matematiky a odůvodnilo se to tím, že ta maturita není potřebná, že důležité je změnit výuku matematiky jako takovou. Bohužel, do dnešní doby se nic nestalo. Samozřejmě to jde i za minulým ministrem školství. Myslím si, že matematická kompetence nebo kompetence v oblasti matematiky je jedna z těch, která se hodnotí jako klíčový ukazatel vzdělanosti mladých lidí společně s češtinou a s dalšími přírodními vědami. Takže si myslím, že bychom se měli vrátit k tomu, že Newtonovy zákony budou zase součástí rámcových vzdělávacích programů. Mám ten pocit, že jsme se rozhodli jít cestou příliš měkkých dovedností a zapomínáme na to, co v podstatě hýbe světem kolem nás.

Co bych považoval za důležité si uvědomit, a to je to, co slýchávám vlastně při každém setkání s průmyslovými zástupci nebo s lidmi z průmyslu, a to je věta: Chybí kvalifikovaná pracovní síla. Rozumím tomu, že chceme našim školstvím připravit lidi pro budoucnost, ale ty firmy a průmysl je potřebuje teď hned a oni teď hned tady nejsou. A já věřím, že řešení je připravovat lidi s tím, že prostřednictvím celoživotního učení je budeme dovzdělávat, připravíme je k tomu, aby vnímali nutnost se přizpůsobit novým technologiím, novým oborům, které nás v podstatě budou v následujících dekádách nechci říct pronásledovat, ale čekat. Z tohoto pohledu bych zase, a to vnímám jako pozitivum, ocenil to, že se v programu objevuje explicitně, že se uvažuje o duálním vzdělávání. Chtěl bych tady říct, že jsme nachystali zákon, věcný návrh zákona duálního vzdělávání. Budu jenom rád, když na něm budeme moci stavět,

a pevně věřím, že právě to, co dneska pokulhává nejvíce ve vzdělávacím systému, to znamená odborné vzdělávání a praktické vzdělávání, tímto napravíme.

Souhlasím s tím, že úloha ředitele je klíčová. Ředitel musí mít odpovědnost, musí být v podstatě zodpovědný za kvalitu výuky, vzdělávání. Problém je, že na to nemají čas, a bohužel si myslím, že je asi mylné si myslet, že to vyřeší informační systémy a digitalizace. To není pravda. My prostě musíme změnit kompetence ředitele, on musí mít k sobě partnera, který se bude starat o provozní věci, o investice, prostě ředitel školy nemůže obcházet stavební firmy a kontrolovat, zdali výměna oken probíhá řádně, či neprobíhá řádně, od toho musí být někdo jiný. Ředitel skutečně musí být vůdčí osobností pedagogickou, nikoliv tím, kdo se bude starat o veřejné zakázky. To znamená, to nevyřeší informační systém. To je skutečně záležitost hlubokých změn, které musíme udělat. Myslím si, že vzorem můžou být vysoké školy. Tam je pozice rektora, je tam pozice kvestora a každý má rozdělené kompetence v tom, aby se tyto věci neděly. To znamená, kvestor se stará o provoz, o finance, investice. Rektor samozřejmě má, řekněme, to hlavní slovo nad tím, co se týká řekněme obecného formování vysoké školy, ať už z pohledu vzdělávání, vědy, výzkumu, a samozřejmě i u uplatňování třetí role. Mimochodem, třetí role v tom programu také chybí.

Je třeba si uvědomit, že univerzity jsou klíčové. Nedostatek lékařů, nedostatek stomatologů, ale nedostatek i techniků, to jsou všechno věci, které si musí univerzity uvědomovat a musí v podstatě respektovat tyto potřeby přirozeným způsobem, protože mají svou autonomii a nařídít se jim to nedá. Takže to si myslím, že bude třeba také do budoucna upravit.

A teď se dostanu k problematice vědy a výzkumu. Na mě, přiznám se, je ten program tak, jak je představený, velmi obecný. Je tam spousta věcí typu "chceme moderní, koordinovaný a transparentní systém řízení". Já si pamatuji jednoho svého kolegu ze Spojených států, který říkal: Výzkum se nedá řídit. To bych samozřejmě nechtěl takto říct. Myslím si, že problém výzkumu je mnohem komplexnější, protože základní výzkum motivují a řídí lidé, kteří ho dělají, protože to jsou ti, kteří objevují. Ale samozřejmě aplikovaný výzkum a výzkum, inovace, to jsou věci potom, které jsou řekněme taženy trhem a požadavky společnosti jako takové. Ale tady bych chtěl říct, že mě překvapilo zřízení Ministerstva pro vědu a výzkum, ale hlavně mně to připadá, že to je napůl cesty. Proč? Protože výzkum v podstatě se realizuje na vysokých školách, a my teď tedy máme něco, co je samozřejmě i specifikováno v rámci toho programu, že bude Ministerstvo školství komunikovat s Ministerstvem pro vědu a výzkum. To znamená, zcela určitě tady bude dvojkolejnost v řízení. A když se tedy už to ministerstvo připravilo, nastavilo, tak se mělo udělat tak, že součástí toho ministerstva bude i řízení vysokých škol. Takto to mají v Rakousku, takto to mají jiné země, protože samozřejmě více než vzdělávání na univerzitách je právě jim vlastní to, co dělá univerzitu univerzitou, a to je v podstatě výzkumná činnost. A proto my stále v této zemi máme problém se prosadit ve všech žebříčcích, které hodnotí univerzity, protože si neuvědomujeme, že hodnocení především tíhne k ukazatelům, které (se) vážou na vědu a výzkum. Tak to si myslím, že by se mělo buďto napravit, anebo si myslím, že to ministerstvo bude dle mého názoru poměrně dost zbytečné.

Ale já se nechám přesvědčit, že se mýlím. Nechám se přesvědčit konkrétními činy a já jsem člověk, který strávil celý svůj život ve výzkumu a na vysokých školách, ať už u nás, nebo v zahraničí, a já pevně věřím, že se v podstatě něco najde, co tyto věci změní, protože se trochu obávám, že někdy ty naše univerzity jsou v takovém někdy až příliš velkém poklidu, není tam ta motivace a to, co by je řekněme tlačilo k tomu, být nejlepšími na světě, i když samozřejmě to není úplně jednoduché.

Takže já se těším na to, že ty věci se změní, rád přispěji, ale jak říkám, necháme se překvapit. Takže děkuji a nevím, jestli můžu říct: příjemný večer a ať ten zbytek uběhne. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkujeme. Nyní další přihlášený do rozpravy je pan poslanec Karel Tureček, poté se připraví pan poslanec Jaroslav Bžoch. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Tureček: Vážená paní předsedající, vážená vládo, kolegyně a kolegové, já bych se chtěl podívat na Programové prohlášení vlády z logiky, že by se mělo jednat o průnik volebních programů stran vládní koalice. Když se ovšem podívám na Programové prohlášení vlády v oblasti zemědělství, musím konstatovat, že se jedná téměř výhradně o pouhé překlopení programu koalice SPOLU.

Volební program stejně jako volební kampaň má za cíl bezesporu mobilizovat voliče i za cenu určité polarizace společnosti, ale pokud takový potenciál v sobě obsahuje Programové prohlášení vlády, tak je to zásadní problém. V oblasti zemědělství programové prohlášení opravdu takový potenciál v sobě má, a to je provedení revize postoje České republiky vůči společné zemědělské politice.

Když jsem si udělal onu zmíněnou revizi jednotlivých programů, nikde jsem nenašel, že nová vláda, nová koalice, se bude chystat provést revizi postoje České republiky vůči společné zemědělské politice. Změna strategického plánu v této politice nebyla ve volebním programu žádné strany současné vládní koalice. Vláda narychlo mění kompromis. Chci říct, že o tomto kompromisu se velmi pečlivě vedla diskuse celý loňský rok. Proběhlo jedenáct kol vypořádání za účasti všech nevládních organizací, akademické sféry, zástupců jak Evropského parlamentu, zástupců Poslanecké sněmovny, zástupců Senátu.

Průběžně tento strategický plán byl konzultován s Evropskou komisí. Pracovalo na tom 24 pracovních skupin. Přesto vláda mění tento plán od stolu a mávnutím ruky. Na změně tohoto strategického plánu během jedné noci je nejlépe vidět arogance a bezohlednost nové vlády. Já se chci podívat na to, jak tato vláda chce tuto změnu opět projednat, když minulá vláda na to potřebovala jeden celý rok. Jak jsem říkal, jedenáct kol vypořádání připomínek, 24 pracovních skupin, a po 15. lednu tohoto roku tento strategický plán má vláda odeslat do Bruselu ke konzultacím.

Na první pohled ty věci zní – vládní sliby – líbivě, protože si lidé asi představí malé rodinné farmy s ekoprodukty, kterým se přidá na úkor těch velkých. Podpora malých rodinných farem je naprosto správná. Hnutí ANO mělo v programu větší platby na první hektary. Ale co chci zdůraznit? Že takovéto zkratovité rozhodnutí nesmí poškodit české zemědělství jako celek. Nesmíme si střílet do vlastní nohy. A tady chci říct, jaká bude realita po té změně v České republice. Vycházím z jasné struktury českého zemědělství. Je to pouze 9 % zemědělských firem, které hospodaří na rozloze do 50 hektarů, dále je to pouze 6 % zemědělských firem, které hospodaří do 100 hektarů, takže celkem se jedná zhruba o 15 % zemědělských subjektů. Zbytek zemědělských subjektů, více než dvě třetiny zemědělských subjektů, hospodaří na výměře více než 500 hektarů a více. Je to naše jakési historické dědictví, kdy zemědělství bylo vždy založeno na velkých zemědělských podnicích, a to chci zdůraznit. To se netýká jenom období po roce 1945, ale když si vezmeme statistiku z roku 1896 za Rakouska-Uherska, tak zjistíme, že 28 % zemědělských subjektů hospodařilo na ploše vyšší než 2 000 hektarů, 28 % zemědělských subjektů v roce 1896 v českých zemích.

Já si myslím, že revizí této politiky se vláda chce pasovat do role jakéhosi zemědělského Jánošíka, který bude bohatým brát a chudým dávat. Chci zdůraznit také, že již nyní mají menší farmy vyšší dotace na hektar než farmy větší, to je i v rámci současného programovacího období. Ale vláda svým krokem ze včerejší noci vybočuje z konceptu celé Evropské unie. Stanovuje výši takzvané přerozdělovací platby, která se připočítává k základní sazbě na hektar, ve výši 23 %. A tady jsme skutečně vybočili oproti všem státům z Evropské unie. Ve 24 státech Evropské unie je sazba této přerozdělovací platby stanovena na 10 %, jenom Německo má 12 % a Litva má 20 %. A my si stanovujeme tuto platbu ve výši 23 %. Je tedy skutečně naší ambicí

vzor Litvy? Vzor zemědělství Litvy, když stanovujeme tuto sazbu ještě mnohem vyšší, než stanovila Litva? Proč chceme podseknot naši konkurenceschopnost?

Vláda se zavazuje, že po roce přistoupí k případné revizi. Já bych chtěl zdůraznit, že rok v českém zemědělství a vůbec v zemědělství, které má biologický charakter výroby a produkce, je strašně krátká doba. Každý, kdo se v zemědělství pohybuje, ví, že má-li něco v zemědělství změnit, prostě potřebuje mít tyto podmínky jasně definované minimálně dva, spíše tři až čtyři roky dopředu i s ohledem na určitý generační interval hospodářských zvířat, zejména v chovu skotu, v chovu prasat. Chci zdůraznit, že vláda tímto neuváženým krokem prohloubí rozdíly mezi zemědělci a bude hazardovat s cenami potravin a tím i s celou společností. Po neúměrném růstu cen energie, cen plynu se dočkáme i růstu cen potravin. Rozhodnutí vlády v této oblasti tomu bezesporu přispěje.

Další věc, ke kterému přispěje toto opatření, se týká ceny nájmu a ceny zemědělské půdy. Všichni víme, že v minulém období za uplynulých deset let narostla cena zemědělské půdy. Před deseti lety cena zemědělské půdy byla v průměru kolem 3 korun za metr čtvereční, nyní se ta cena v průměru pohybuje kolem 25 korun. Dostáváme se i do kritiky, že zemědělská půda už se stává zájmem různých spekulantů, různých skupin se zahraniční účastí a zemědělci již na nákup zemědělské půdy stěží můžou dosáhnout. A to si myslím, že právě toto rozhodnutí o přerozdělovací platbě k tomu výrazně přispěje. Proč? Protože malým farmám do 150 hektarů, když to čistě spočítám nějakou matematikou, přibude navíc oproti ostatním jiným subjektům 3 800 korun. Dále tam je ještě další platba mladým zemědělcům, začínajícím zemědělcům do 40 let ve výši zhruba 140 euro za jeden hektar. Tady připomínám, že Německo má tuto sazbu taky stanovenou jenom na 70 eurech na hektar. Přispěje to k tomu, že samozřejmě na úrovni malých farem, rodinných farem, dojde k přeplácení nájmu. Zvýší se tlak vlastníků půdy na tyto malé subjekty, protože to bylo příčinou i růstu ceny půdy, ceny nájmu v minulosti. Minule argument základních vlastníků byl: Když berete takovéto dotace, tak my chceme po vás vyšší nájem. A ten nájem se zvýšil zhruba na 2 až 2,5 tisíce korun, v některých případech i 3 tisíce korun. V tuto chvíli ten tlak bude značně sílit a bude tlačit ceny pachtu až k 4 až 5 tisícům korun na jeden hektar. A to postihne samozřejmě malé rodinné farmy. Není žádným tajemstvím, že tyto mladé subjekty většinou uzavírají smlouvu s vlastníky s výpovědní lhůtou jeden rok. Ti velcí, jak vy jim stále říkáte, ti to mají relativně slušně ošetřené. Prakticky žádná firma neuzavře s vlastníkem smlouvu, pokud tam není výpovědní lhůta stanovena na pěti, šesti či sedmi letech výpovědní lhůty, prostě s jednoduchým důvodem, protože zemědělství má biologický charakter výroby a zemědělec si prostě nemůže dovolit ze dne na den změnit radikálně své plány z hlediska produkce i z hlediska udržitelnosti. Takže já varuju před tím, že kdo bude postižen, budou rodinné farmy, které odevzdáváme do rukou vlastníků půdy a jejich diktátu. Takže když se vrátím k příměru zemědělského Jánošíka, v konečném důsledku tohoto opatření bude Jánošík naruby, který bude brát chudým a dávat bohatým, oněm překupníkům se zemědělskou půdou.

Dále bych se chtěl u programového prohlášení zastavit u jakéhosi kontroverzního bodu, který byl i ve volebním programu koalice SPOLU, a to je určení minima příjmů ze zemědělské činnosti na 30 % pro získání investičních dotací. Jde tedy o dotace Podpůrného garančního rolnického a lesnického fondu a dotace z Programu rozvoje venkova. Tady, abych nebyl jenom kritický, pochválím vládu, že změnila svoji nejprve pozici a záměr Programu rozvoje venkova, kofinancování, národní kofinancování nechat 35 % a podle tisku se včera rozhodla ponechat sazbu kofinancování ve výši 65 %, jinými slovy, vrátila se k rozhodnutí minulé vlády Andreje Babiše, což pro rozvoj venkova hodnotím jako velmi kladné.

Co ale kladně nehodnotím, právě těch 30 %. Kdo jsou subjekty? I malé rodinné farmy bez problémů doposud plnily procento 50 % příjmů ze zemědělské prvovýroby. Co by jinak rodinné farmy dělaly, když se zabývají zemědělskou prvovýrobou? Takže problém plnění toho procenta nebyl pro ně problematický – 30 % je už velmi spekulativní. Chceme, abychom za rodinnou farmu definovali rodinné farmy, které vlastní solární elektrárny nebo bioplynky,

a tudíž nemůžou plnit kritérium 50 % ze zemědělské prvovýroby, tak je chceme stáhnout do investičních dotací? Tady bych aspoň apeloval v tomto směru na vládu, aby trvala na další podmínce vůči těmto subjektům. Dobře, chceme více subjektů, aby se zabývaly zemědělskou prvovýrobou, ale tak dejme podmínku 30 % při podání projektu, ale po realizaci projektu zvýšit v určitém období, dejme tomu třech až pěti let příjem ze zemědělské prvovýroby k 50 %. Pak toto opatření má svou logiku.

Za posledních patnáct let byli zástupci dnešní koalice na Ministerstvu zemědělství více než devět let a zaštiťovali se prakticky tímhle evergreenem. Když vidíme třeba redukci, tu ambici redukce organizačních složek státu z třinácti na tři, tak jsme se jí nikdy nedočkali. Prakticky vždycky to skončilo na čísle stejném, se kterým se začínalo. Prakticky za celou tu dobu se zrušila jenom Zemědělská vodohospodářská správa.

Mám-li se vyjádřit k Ministerstvu zemědělství komplexně, nemůžu opomenout již tady zmíněnou problematiku Lesů České republiky. Minulá vláda Andreje Babiše na řešení kůrovcové kalamity vynaložila celkem 17 miliard korun. Jednak to bylo 13,5 miliardy korun takzvané přímé kompenzace vlastníkům za kůrovcovou kalamitu a další 3,5 miliardy korun byly vyšší prostředky na obnovu a pěstební činnosti v lese. V tuto chvíli prakticky na účtu Lesů České republiky je k dispozici 9 miliard korun, protože minulé vedení Lesy České republiky ekonomicky stabilizovalo, stabilizovalo tento státní podnik, a myslím si, že v tuhle chvíli státní podnik Lesy České republiky je ekonomicky stabilizován.

Když se podívám jak do programového prohlášení vlády, tak do volebního programu koalice SPOLU, tak tam je ustanovení: budoucí zisky státních lesů nepůjdou do státního rozpočtu. Fajn. Tu možnost, aby tyto zisky ze státního podniku Lesy České republiky a ze všech státních podniků České republiky umožnila novela zákona o státním podniku, která byla přijata v roce 2012 a navrhla ji Nečasova vláda. Tak to jenom připomínám, abychom zjistili, kde je ten problém. A trochu mě zarazí slovo budoucí zisky, budoucí zisky státních lesů. Takže jestliže je dneska 9 miliard korun na účtu, můžeme se spolehnout na to, že vláda tyto prakticky finance nevyužije, třeba jako v minulosti byl určitý záměr je využít, třeba investice 2 miliardy korun na lesy v Rumunsku, která se samozřejmě neuskutečnila, nebo projekt výstavby nového sídla firmy ve výši 1,5 miliardy korun? Já si myslím, že v tuhle chvíli je prioritou dále podpořit ten podnik z hlediska stabilizace a samozřejmě přispět k tomu, aby se české lesy v tuhle chvíli se dokázaly prakticky plně vyrovnat v následujícím čtyřletém období z kůrovcové kalamity.

Chci se také ještě zmínit o programovém prohlášení v oblasti vodního hospodářství. Prakticky musím konstatovat, že pro mě to prohlášení je neúplné. Zcela nedostatečně se věnuje boji s klimatickými extrémy. Zcela opomíjí řešení povodní a řešení sucha jako řešení nedostatečné. Chci zdůraznit, že vždycky v odborné veřejnosti je shoda na tom, že my nemůžeme prakticky bojovat s jedním extrémem a druhý extrém opomíjet. My vždycky preferujeme třeba boj se suchem, ale upozorňujeme boj třeba s povodněmi. A já si myslím, že naši předkové v tomto směru vždycky mluvili komplexně a mluvili o boji proti extrémním účinkům vod, protože jedním extrémním účinkem boje je povodeň a druhý extrém je sucho.

A já bych chtěl tady podotknout, my stále ten problém sucha a povodní podceňujeme. Když si vezmu studii FAO z hlediska disponibilních zdrojů vody, tak Česká republika v rámci zemí Evropské unie je za Maltou a Kypru prakticky na třetím místě s nízkou dostupností vodních zdrojů. Je to jednoduché, protože na jedné straně jsme střechou Evropy, to znamená, že jsme plně odkázáni na srážky, prakticky žádná voda ze zahraničí k nám nepřitéká, v tomto výhodou mají určitě třeba Maďaři nebo další státy, a druhý nepříznivý vliv je to, že jsme vnitrozemským státem, takže z hlediska dostupnosti vodních zdrojů nemůžeme využít jaksi moře a desalinaci mořské vody, jako například využívají přímořské státy, třeba stát Izrael s tím vyřešil svůj zásadní problém.

V této oblasti bych očekával tedy rozhodně víc než jen podporu obnovy mokřadů v tůních a malých vodních nádržích. Očekával bych minimálně přihlášení se k programu

protipovodňové prevence, který byl tuším od roku 2002 vždy podporován napříč politickým spektrem. Vždycky když se o tomto problému tady ve Sněmovně hlasovalo, tak prakticky si troufnu říct, že podpora financování tohoto programu měla absolutní prioritu, vždycky získávala bych řekl podporu poslanců napříč politickým spektrem, úplně přehledně onu ústavní většinu. A já tady bohužel v programovém prohlášení vlády podporu tohoto programu a podporu řešení povodňové problematiky nenalézám a chci říct, že povodně se suchem neodešly. Povodně tady jsou, byť jsou na místní úrovni, ale mnozí z nás to ve svých volebních regionech zažili v průběhu loňského roku, a spíš se z těch, bych řekl, krajských nebo celostátních úrovní přesunuly na ty místní úrovně v podobě bleskových povodní.

Takže na závěr mi dovoluť vyjádřit nad programovým prohlášením zklamání a obavu, že české zemědělství, lesní a vodní hospodářství v následujícím období nečekají příliš dobré časy. Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců hnutí ANO 2011.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkujeme. A nyní je řádně přihlášen pan poslanec Jaroslav Bžoch a připraví se pan poslanec Jan Richter. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Bžoch: Děkuji za slovo, paní předsedající. Vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, chci využít této příležitosti, kdy před nás přestupuje nová vláda a žádá nás důvěru, otevřít debatu o budoucnosti české zahraniční evropské politiky. Ještě ale než se dotknu těchto témat, tak bych se rád zastavil u jedné věci, a to je kvalifikace ministra zahraničních věcí Jana Lipavského.

Pane ministře, nebudu vás hodnotit podle vašeho vzdělání, nebudu vás hodnotit ani podle vaší bakalářské práce nebo vztahu k V4 a dalších věcí, které byly ve veřejném prostoru, jako vztah k sudetským Němcům, k Izraeli a podobně. Já vás ale budu hodnotit podle kritérií, která jste si sám stanovil na vašem blogu, když jste se vyjadřoval k jednomu z vašich předchůdců, konkrétně k Tomáši Petříčkovi. Vy jste v tom blogu psal: "V politice má rozhodovat síla osobnosti." To jedno z vašich kritérií. Splňujete toto kritérium? Opravdu jste ta těžká váha zahraniční politiky? Ale to hlavní vaše kritérium nesplňujete určitě, pane ministře, a tím je demokratický mandát z voleb. Já nejsem ten, kdo tvrdí, že ten demokratický mandát z voleb zde musí být, nikdy jsme to neprosazovali, to je vaše kritérium. To jste si vy sám stanovil, když jste v tom blogu mluvil o panu ministru Petříčkovi.

Ale pojďme hovořit o budoucích plánech vaší vlády. První věc, která mě v programovém prohlášení vlády i koaliční smlouvy upoutala, je revize vztahů k Rusku a Číně. Já si myslím, že je tu dnes skvělá příležitost, abyste nám vlastně vysvětlili, co tím myslíte. A chci se bavit velmi věcně. Pominu skutečnost, že pokud my bychom v minulém volebním období po kauze Vrbětice například řekli, že chceme revidovat vztahy s Ruskem, tak byste byl vy první, kdo nás bude napadat, že chceme ty vztahy oteplít, že budeme ustupovat Hradu, že jsme servilní vůči Kremlu a podobně. Proto bych rád věděl, co to vlastně znamená. Vy jste v otázkách Václava Moravce, jestli jsem to správně pochopil, řekl něco s významem, že by se ty vztahy měly oteplít, a dokonce jste říkal, že by mohlo proběhnout vzájemné setkání ministrů zahraničních věcí buďto v Praze, nebo v Moskvě. Opravdu si myslíte, že k tomuto může dojít – že se vracím k tomu vašemu kritériu – že jste tak silná politická osobnost, že se dokážete sejít s panem Lavrovem? Opravdu? Čeho chcete dosáhnout? Já bych chtěl znát nějaký fahrplan v revizi těch plánů. Chcete dosáhnout toho, že nás vyškrtnou z toho směšného seznamu, na kterém nás Rusko vede po tom, co jsme se urputně snažili vyřídit situaci s Vrbeticemi? Já bych chtěl vědět, co se stane. Příznějme si, že naše vztahy s Moskvou jsou na bodu mrazu, a já to říkám s klidným svědomím, protože my jako Česká republika jsme nic neudělali a k tomu, že jsme na tom seznamu, jsme vlastně nijak nepřispěli.

Pak tu máme Čínu. Tady jsem spíše zvědavý, co ta revize znamená, a hlavně bych byl zvědavý na to, jaký postoj tedy k Číně vůbec máte a v jakém stavu dnes naše vztahy s Čínou jsou. Nejsem žádný advokát čínského komunistického režimu, to určitě ne. Myslím si, že většina z nás je si tady vědoma, co se děje s Ujgury, jak je potlačovaná občanská společnost v Hongkongu. Samozřejmě také víme, že si Čína brousí zuby na Tchaj-wan. To víme. Ale také se podívejme na Litvu, jak si vyšlápla na Čínskou lidovou republiku, a ve svém zápase s Čínskou lidovou republikou zůstala v Evropské unii téměř osamocena. Takže nedělejme si nepřátele tam, kde to není třeba, a přistupujme k naší zahraniční politice pragmaticky.

Tedy se dostanu k té zakleté Visegrádské čtyřce. Už to tady bylo několikrát dnes zmíněno a já bych chtěl znát, jaký bude ten postoj. V programovém prohlášení máte napsáno, že spolupráce s V4 bude součástí našich vazeb na všech úrovních, a také ale mluvit jednotným hlasem. To jste chtěli změnit, to máte v programovém prohlášení, že naše vláda v zahraniční politice bude mluvit jednotným hlasem. No, ale ministr pro evropské záležitosti Bek říká, že V4 se vlastně přeceňuje a že ho velmi překvapila teze o spolupráce s V4 na všech úrovních. Prý si o tom promluví s panem premiérem. V tuhle chvíli by mě tedy zajímalo, co vám na to pan premiér řekl. To bych opravdu chtěl vědět. V podobném duchu mluvila v minulém volebním období v jednom rozhovoru se mnou i paní ministryně Langšádlová, která se klaněla k tomu, že V4 je pro nás vlastně spíše toxická. No a nový politický náměstek pana ministra zahraničních věcí šel ještě dál. Ten v rozhovoru s novináři doslova řekl o špíně Orbánova režimu. Je toto opravdu diplomatické vyjádření, které by měl říkat vrcholný představitel české diplomacie? Já si to nemyslím.

No a co teprve – i když to není samozřejmě představitelka vlády, ale je to představitelka Sněmovny – co teprve výroky paní předsedkyně Adamové Pekarové? Tak to je úplně jako zlato. Vy chcete spolupracovat s V4 a všichni, které jsem vás teď jmenoval, jste v první řadě udělali to, že jste je urazili. Výborné! Nevypadá to tak, že mluvíte jedním hlasem. My si můžeme o Orbánovi myslet, co chceme, ale říkat o něm a psát na sítích, že de facto podpořil střelení do lidí, je absurdní. Paní Adamová Pekarová by si měla promyslet to, že nereprezentuje svoji stranu TOP 09, ale reprezentuje Sněmovnu, a říct takovéto prohlášení k premiérovi, který byl demokraticky zvolen – a zase se nám to může líbit, nebo ne – je prostě za velkou hranou. Toto stejné by mohla říct o Charlesi Michelovi, který je předsedou Evropské rady, protože ten ve stejném duchu s prezidentem Kazachstánu mluvil a řekl mu téměř to stejné. Taky tedy de facto podpořil střelení do lidí? Já si myslím, že ne.

Já si dovolím vládě, a zejména některým ministrům připomenout tu krásu spolupráce v té V4. My spolupracujeme na tématech, která nás spojují, na kterých máme shodu, jako například byly migrační kvóty. Chci upozornit, že bychom například těžko zastavení migračních kvót Bruselu bez našich partnerů ve V4 dosáhli. No, ale těm partnerům teď posíláme nelichotivé vzkazy přes média. Opět říkám, to je výborné!

V programovém prohlášení mimochodem nová vláda jasně deklaruje, že budeme prosazovat přístup k migraci bez povinných kvót. Ano, to je správný přístup a my ho samozřejmě schvalujeme. Bude to důležité, protože máme na stole nový migrační pakt. Je to směs několika legislativ a bude velmi důležité, abychom prosadili to, co tam chceme, a to, co vy říkáte v programovém prohlášení. Ale pokud my budeme naštvávat naše nejbližší partnery, bez kterých se neobejdeme, tak nevím, kdo se za nás postaví. Migrace tady bude, protože víme, co se děje v Afghánistánu, populační růst v Africe, takže s tím se musíme vypořádat do budoucna a je důležité najít v tom své partnery.

Další věc spojená s V4. Ministr Bek se chce stavět na stranu EU ve sporech, které vedou státy V4 s Evropskou komisí. My ale nejsme zodpovědní za problémy, které mají členské státy s komisí. My ty spory nemůžeme přece pískat, my nemůžeme určovat, na jakou stranu se budeme stavět. My přece nemůžeme říkat komisi, že se stavíme na jejich stranu v tom a v tom případě a v těch ostatních ne. Nesnažme se prostě spory hodnotit sami.

Jen tak pro informaci, v roce 2020 zahájila Evropská komise 903 řízení. Některá skončila dále u Soudního dvora Evropské unie, a já se tedy ptám: to si jako Česká republika sedneme a všech těch 903 řízení projedeme a budeme říkat: A tu se stavíme na stranu Evropské komise a tu se stavíme na stranu toho státu? Vždyť je to přece absurdní. Máme na to mechanismy, ty nechme, ať fungují. Co třeba spor Evropské komise s Portugalskem, Lucemburskem a Belgií, když nezavedli opatření proti praktikám vyhýbání se daňovým povinnostem, které přímo ovlivňují fungování vnitřního trhu a které taky zmiňujete? Ten vnitřní trh zmiňujete, jak je velmi důležitý, ve vašem programovém prohlášení vlády. Evropská unie má mechanismy, komise má svoje pravomoci, Evropský soudní dvůr Evropské unie má své pravomoci. Tak nebuďme arbitrem, nepřísluší nám to. Nemůžeme být arbitrem evropského práva, natož pak práva vnitrostátního v Polsku, Maďarsku, Španělsku, Nizozemsku, Belgii, v jakémkoliv jiném státě.

Ted' se malinko zastavím u pojmu, který máte ve svém programovém prohlášení, a to je havlovská diplomacie. Já bych chtěl více vysvětlit, co za tím pojmem je. To neříkám, že by mě ten pojem nějakým způsobem urážel, to určitě ne, ale rád bych to věděl. Pokud se jedná o akcentaci lidských práv, větší akcentaci, než byla doposud, která byla samozřejmě s prezidentem Havlem spojena, tak bych chtěl ale vědět, co bude ta změna. V čem ta havlovská diplomacie bude změněna oproti vládám, které tu byly před námi, jak se to tam bude promítat? Nebo to mám chápat, že to je návrat naší diplomacie do devadesátých let? No, svět je dneska úplně jiný než v těch letech. Svět se změnil, světový řád je jiný. Tak co to tedy znamená? Pokud to máme chápat, že rozšíříme například rozvojovou transformační spolupráci, já jsem s tím v pohodě. Ale chtěl bych vědět, co to tedy znamená, co si pod tím představit. Ale jak říkám, ten pojem vůbec neodsuzuji nijakým způsobem, ten pojem havlovská diplomacie. Nemám s tím žádný problém, ale v programovém prohlášení není napsáno, co to vlastně je.

Ted' bych si rád vyjasnil ještě jednu věc, ta je podle mě velmi zásadní a tou je euro, naše – ne naše, zatím ne, doufám, že ani nebude – společná evropská měna. Ministr Jurečka několikrát hovořil o tom, že vláda chce plnit maastrichtská kritéria – v pořádku – a mluvil i o ERM II. K tomu se také v tom vašem programu hlásíte, protože chcete umožnit vést firmám účetnictví a daňovou evidenci v eurech. Na druhé straně ale nad tímto někteří vládní představitelé krouť hlavou. Říkají, že nebude, že ne, a podobně. A ted' bych chtěl vědět – a hlavně občané by měli vědět – jak to tedy bude, zda Česká republika bude pod vaším vedením směřovat do eurozóny, nebo ne. Bylo by to vůči občanům a nám fěr vědět, co to bude. Já totiž nemám problém s plněním maastrichtských kritérií. Maastrichtská kritéria ukazují, že finance jsou v pořádku, že to funguje a je to samozřejmě ukázkou zdravých financí. Je to samozřejmě v pořádku, s tím problém určitě nemám.

Ale pojďme si otevřeně říct, kolik států v eurozóně dnes ta kritéria plní? Vždyť my, když do eurozóny přestoupíme, budeme společně (zodpovídat) za jejich dluhy. A ted' se dostanu k těm dluhům. Naši novou vládu trápí velmi zadlužení, a to je na 43,5 % vůči HDP. Ale co zadlužení Řecka? 200 % HDP, zadlužení Itálie – 170 % HDP! A tyto země, nenalhávejme si, že někdy v nejbližší době splatí tyto své dluhy. S přestoupením do eurozóny samozřejmě riskujeme to, že oni si řeknou jednoho krásného dne o další finanční injekci. A kdo to bude platit? Budeme to platit my, protože se na tom budeme podílet. Proto je tady ta má otázka na euro.

Ted' bych se jenom zastavil ještě krátce – a už budu končit – vaše programové prohlášení říká: "Budeme prosazovat intenzivní česko-německé vztahy v celé šíři spektra" a tak dále. Ano, já s tím souhlasím. S tím samozřejmě podle mě z nás nikdo nemá problém. Ale z celého vládního prohlášení, z toho programového prohlášení mě napadlo Rakousko, což mi přijde divné, protože si myslím, že na Rakousko, pokud jmenujeme Německo, tak bychom se měli jmenovitě věnovat i Rakousku.

Tady, co se týče evropských záležitostí, tak zde máte napsáno, a já to nebudu číst celé, přečtu jenom začátek: "Prosadíme systematickou přípravu české pozice k jednotlivým návrhům

na evropské úrovni." Já jsem členem evropského výboru, byl jsem členem evropského výboru i v minulém období. My jsme samozřejmě k tiskům dostávali rámcové pozice, takže já si dokážu představit, jak vypadají, vím, jak jsou zpracované. A v tuhle chvíli by mě tedy zajímalo, co bude ta změna. Opět je to hezky napsané, ale co je ta systematická změna v rámcových pozicích? Co se změní? Co vy chcete změnit, abyste lépe informovali občany? Ono je to hezky napsané, ano, budeme lépe informovat občany, budeme to dělat systematicky. Ale jak tedy? To tam vůbec není napsané.

A tady poslední věc, u té se musím jenom zastavit. "Budeme podporovat takovou reformu EU, která upřednostní principy subsidiarity a proporcionality a zajistí pravomoci členských států tak, aby nevzrůstal demokratický deficit." S tím také souhlasím, já s tím také nemám problém. Ale jak to tedy souvisí, protože dnes máme ministra zahraničních věcí, máme ministra pro Evropskou unii, oba dva jsou ze stejné koalice a ta koalice měla v programu, že by rádi převedli více pravomocí, o kterých se rozhoduje pod hlasováním dvojí kvalifikovanou většinou, takže vlastně sebrali jednomyslnost v těch otázkách, důležitých otázkách, kde dneska je, a to mi nejde úplně dohromady. Jestli to je v programovém prohlášení, platí to takhle a Piráti a Starostové ustoupili od toho podle mě nesmyslu, tak jediné dobře.

Závěrem mi dovoluji říct, že z toho, co jsem se dočetl ve vašem programovém prohlášení, zahraniční politika vlastně vychází ze stále platné koncepce z roku 2015, což je dobře. Naše zahraniční politika má být předvídatelná a určitě by měla být dále pragmatická. Pokud se mi dostanou odpovědi na tyto otázky, tak budu jediné rád, a tímto vám děkuji za pozornost. (Potlesk z řad ANO.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkujeme. Nyní je řádně přihlášen pan poslanec Jan Richtr a připraví se paní poslankyně Pokorná Jermanová. Prosím, pane poslanče.

Ano, omlouvám se, prosím posečkejte, pane poslanče, a dávám slovo panu poslanci Robertu Králíčkovi s faktickou poznámkou.

Poslanec Robert Králíček: Vážená paní předsedající, vládo, drazí pozůstalí, ti, kteří jste tu zůstali. Já bych chtěl jenom říct, že mě velmi mrzí, že pan ministr Lipavský zcela ignoroval projev pana Bžocha. Nemyslím si, že projev Jardy Bžocha byl nějak agresivní, byl věcný a konstruktivní a pan Lipavský ho prodebatoval se svým kolegou. Považuji to za vrchol arogance a velmi mě to mrzí.

Před čtyřmi lety jsme tu seděli do půl páté ráno a projevy pana Stanjury, Jurečky a dalších byly daleko agresivnější a emotivnější, takže si myslím, že aspoň ten příslušný ministr by mohl mít tu úctu a poslouchat věcný projev opozice. Děkuji. (Potlesk z řad ANO.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji za dodržení času. Nyní má slovo řádně přihlášený pan poslanec Jan Richtr. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Richtr: Děkuji. Dobrý večer, vážená paní předsedající, vážená vládo, poslankyně a poslanci. Na začátek bych si dovolil směrem k vám, paní předsedající. Víte přesně, jak já se jmenuji. Já se jmenuji Richtr a vy se jmenujete Richterová. Tak prosím vás, neříkejte mi Richtr, ani já neříkám paní Richtrová. Děkuji. Tím bych začal ten můj úvod.

A teď bych se rád věnoval oblasti sportu v rámci vládního prohlášení. S podporou sportu v České republice a Národní sportovní agenturou je to stejné jako s ostatními sliby nové koalice. Když byly nynější koaliční strany v opozici, nestále jsme slýchali kritiku a zprávy, že mají plán, jak to bude, pokud se dostanou k moci. Shrnu to do jednoduché věty jedné. Ta zní tak: My všechno víme a budeme to dělat lépe než vy, vše je špatně. Když tato situace nastala, ukazují se, že jaksi chybí plán této současné koalice, a znovu platí to ve všech oblastech – v rozpočtu,

řešení inflace, energetické krizi, covidu a tak bych mohl pokračovat. Já však nechci kritizovat všechno, to jsou nadmíru složité situace, já to chápu, ale mají společné to, že jejich řešení není jednoduché. Spíš ale poukazují na to, jak se ta nedávná silná slova směrem k naší vládě ukázala jako naprosto prázdná.

Nikde jsem se nedočel, jak to bude se sportem doopravdy. Národní sportovní agentura totiž vyřizuje ročně přes 15 000 žádostí, zejména od malých a dětských sportovních klubů, které jsou nyní v nejistotě, protože neznají jasný rozpočet pro rok 2022. Máme rozpočtové provizorium, před kterým jsme varovali, ale odpovědí bylo, že žádné problémy díky tomu nenastanou. Pobavilo mě rozdělování financí podle volebního programu PirSTAN, a to když se tam objevilo v jedné pasáži, že budete dotace rozdělovat sportovně. Já si nedokážu představit pod slovem "sportovně", jak byste rozdělovali dotace, protože si myslím, že se finance rozdělují naprosto přímo a transparentně. V programovém prohlášení vlády to už není a za to jsem rád.

Programové prohlášení vlády ale má přímo napsáno rozdělování financí klubům přímo a transparentně, ale proboha, toto se již děje, takže já nevím, jak ještě transparentněji by se měly rozdělovat, když jsou pod kontrolou tyto finance, Národní sportovní agentura pod podvýborem pro sport a pod kontrolou NKÚ. Chcete aktualizovat investiční programy NSA, ale již nikde není uvedena částka této podpory a aktualizace. Chcete víceleté financování sportu a usilování o vícezdrojové financování. Kolikaleté? Rok, dva, pět, anebo pouze několik měsíců jako v případě zmrazení platů? To se tam nedočtu.

Programové prohlášení obsahuje podíl samospráv na sportovních aktivitách a investicích. Opět se jedná o věci, které jsou běžné, ty, co se běžně dějí. Já si nedokážu představit, že bez pomoci samosprávy by fungoval nějaký klub anebo spolek. Prostě samosprávy se na tom podílejí už dávno. V programovém prohlášení je zmínka o nastavení neinvestičních programů jednodušeji s možností čerpání od začátku roku. Tady se domnívám, že třeba tento rok by to s rozpočtovým provizoriem ani možné nebylo, a jako příklad uvádím to, že neinvestiční dotace byly minulý rok vypláceny již začátkem února.

Programové prohlášení vlády kopíruje ve všech bodech koaliční smlouvu, je zde však z mého pohledu zásadní problém v tom, že za dobu od vzniku koaliční smlouvy se mnohé změnilo. Zejména je to v oblasti energií, kdy klubům a spolkům se skokově zvýšily náklady na energie a programové prohlášení vlády na to vůbec nereaguje. Není zde žádná zmínka, jak budou podporovat přímo kluby a spolky, kde mají děti, aby nám v zimě nemrzly, anebo hůř, aby vůbec nesportovaly. Týká se to sportů, které samozřejmě fungují v létě, na hřištích ale potřebují haly. Ale přes zimu je potřeba trénovat v hale a je spousta sportů, které má pro svoji činnost pouze haly. Víme, že pomoc, kterou vláda připravila a tato Sněmovna schválila, se bohužel dotkne jen velmi malé skupiny lidí, určitě ale ne klubů a spolků, přitom pro ty to může být často až smrtící rána.

Jako člověk ze sportovního prostředí vnímám časovanou bombu, kterou je pro sport, podobně jako pro další odvětví, zdražování energií. Některé sportovní areály už mají faktury, ve kterých došlo k navýšení cen energií až o 500 %, a dochází tak k omezování provozu. S touto situací by mohla pomoci dotační výzva Provoz a údržba, kterou ale Národní sportovní agentura kvůli rozpočtovému provizoriu nemůže vypsát. Programové prohlášení vlády v oblasti sportu buď konstatuje již existující a fungující stav, nebo jsou to prázdné a nekonkrétní fráze, které nezaručují klubům a spolkům financování. Od začátku roku jsou ve své činnosti paralyzováni. Mnoho sportovišť je na pokraji úplného ukončení provozu a tisíce dětí nebudou mít kde sportovat jen proto, že nová koalice není schopna říct, kolik peněz půjde do sportu. Naše vláda pro rok 2022 schválila 7,5 miliardy a to ještě nebyly problémy s vysokými cenami energií. Na letošní rok nebude stačit možná ani 8 miliard. Podpora dětí, trenérů a malých sportovních klubů jsou hlavní priority. A všichni víme, na tom se snad, předpokládám, i shodneme, že pohyb dětí, zejména teď po těch složitých covidových letech, je naprosto zásadní.

Závěrem bych rád položil několik konkrétních otázek vládě, respektive premiérovi, pod kterého NSA spadá. Chybí mi – a rád bych tu odpověď ještě před hlasováním o důvěře vládě chtěl znát – proč není v programovém prohlášení konkrétní finanční částka, kterou chcete sport podporovat, aby s ní kluby mohly počítat? Jaká bude přímá pomoc klubům se zmíněným růstem cen energií? V prohlášení mi chybí, a to je celkem zásadní, chybí podpora sportu handicapovaných. Jaký to má důvod, že se to neobjevilo?

A závěrem už jenom: nikde jsem se nedočetl, jak bude podporována státní reprezentace a olympijské sporty. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji panu poslanci. Beru na vědomí upozornění na preferovanou výslovnost přijmení.

Prosím paní poslankyni Pokornou Jermanovou, která je řádně přihlášená, a připraví se pan poslanec Aleš Juchelka. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jaroslava Pokorná Jermanová: Paní předsedající, děkuji za slovo. Vážený pane premiére – někam odběhl, ale jsem přesvědčena, že mě slyší venku. Vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem si samozřejmě přečetla celé programové prohlášení této vlády, ale detailněji bych se chtěla věnovat oblasti kultury. Kultura se totiž dlouhou dobu věnuje jak v minulosti v pozici hejtmanky, tak v současnosti ve výboru regionů, také i jako staronová poslankyně a velmi se těším na spolupráci v podvýboru pro kulturu.

Jistě se shodneme, že naše země se může chlubit rozmanitým kulturním dědictvím, sahajícím svými kořeny daleko do minulosti. Můžeme být hrdí na celou plejádu osobností kultury světového formátu, a to nejenom z dob minulých, ale i současných. Myslím, že se můžeme právem považovat za národ s vysokou kulturní gramotností. Můžeme se opřít o skvělé profesionály a rozsáhlou infrastrukturu. Velkým problémem současné kultury u nás je její značné podfinancování a velká závislost kulturního a kreativního sektoru na veřejných rozpočtech. S tím úzce souvisí i přes v minulosti navýšené platy, nedostatečné ohodnocení pracovníků v kultuře. Covid jako takový dal kultuře velkou ránu a nyní, jak to vypadá dle programového prohlášení vlády a některých jejích kroků, může být pohromou tato vláda.

Jsme svědky toho, že i přes vysokou inflaci nedostali státem placení zaměstnanci v kultuře přidáno v letošním roce ani korunu. Při rostoucí inflaci budou tedy mít v peněženkách peněz mnohem méně. Jde většinou o srdcaře, ale je otázkou času, kdy začnou odcházet. Já se ptám, pane ministře, co s tím budete dělat? Já si myslím, že nic, protože rozhodnutí vlády je jasné, nepřidali jste ani korunu. Nad kulturní scénou se takto stahují mračna, a tak se spousta toho dobrého, co se podařilo v minulosti, přestože tady byla koronavirová opatření, je ohroženo. Nová vláda počítá se škrty a utahováním opasků v době, kdy kultura už tak krvácí. Aktuálně je velmi špatnou zprávou pro všechny kulturní instituce bez ohledu na to, zda spadají do veřejného, nebo soukromého sektoru, zejména rozpočtové provizorium. To prakticky zastavilo veškeré podpůrné programy, kterých mohly kulturní instituce využívat. Stejně tak jsou pozastaveny prakticky všechny plánované investice. To může mít dlouhodobé, někdy i trvalé následky.

Nová vláda navíc zcela ignoruje ochranu kulturních památek jako takovou. Chybí představa o dlouhodobých finančních plánech pro obnovu kulturní infrastruktury na celém území ČR, a to včetně obnovy památkově chráněných objektů. V programovém prohlášení nenaleznete nic o skutečné podpoře vlastníků nemovitých památek a objektů, jak s památkovou ochranou, tak bez ní. Naopak se ale vláda zavázala, že vybere národního ptáka, ale to už tady komentovat nebudu, protože to bylo zmiňováno hojně přede mnou.

Sektor kultury není v ČR rozhodně zanedbatelný. Více než 2 % všech tuzemských zaměstnanců pracuje právě v tomto oboru. V absolutních číslech pak jde o více než 112 000 profesionálních pracovníků a téměř 24 000 dobrovolníků. Kultura sama o sobě může

generovat zisk, ale potřebuje k tomu podporu v investicích, renovacích a rekonstrukcích, které jsou obvykle velmi nákladné kvůli důrazu na zachování historických hodnot. Stát samozřejmě není ani za normálních okolností schopen všechny investice do kultury sanovat, rozhodně ne v takové míře, která by byla potřebná. Nicméně musí se na nich z velké části podílet, protože jde o národní bohatství, které jsme zdědili po předcích a nemáme právo je zanedbat.

Kvůli plánovaným škrtům hrozí, že přijdeme v mnoha případech o historické hodnoty, které budou pro příští generace nevratně ztraceny. Programové prohlášení nové vlády sice potřebu financí pro kulturu zmiňuje, ale vzhledem k praktickým krokům této vlády tomu moc věřit nemůžeme. Pane ministře, kde je alespoň nástin představy o víceletém financování kulturních institucí a grantových programů? Jako hejtmanka jsem vždy podporovala a snažila se iniciovat projekty, které by v zapomenutých a mnohdy polorozpadlých památek vrátily život. Není to vždy jednoduché a samo odhodlání pro to nestačí.

Pokud se podíváme na strukturu financování kultury z veřejných zdrojů, pak do ní jdou z 27,8 % peníze ze státních rozpočtů, kraje se podílí přibližně stejně z 27,2 %. Největší břemeno tak leží na obcích, jejichž investice pokrývají potřeby kulturního sektoru ze 45 %.

Považuji za nutné posílit programy podpory regionálních projektů alespoň o třetinu a postavit se za záchranu kulturního dědictví venkova. Jaký je však postoj vlády, to se nedozvíte. Důraz na mecenášství a sponzoring bude sice možná pro některé konkrétní kulturní aktivity přínosný, ale částky, o nichž se bavíme, rozhodně kulturu jako celek nezachrání. Soukromý sektor se na financování kultury podílí každoročně v řádu nižších stovek milionů korun, z čehož zhruba třetina bývá formou reklamy, a přibližně podobná suma jde ze soukromých kapes na vybavení audiovizuální a interaktivní technikou. Soukromému sektoru za to náleží určitě velké poděkování, avšak to rozhodně nenahradí škrtů, s nimiž vláda počítá v letošním roce.

Je velkou neznámou, jak velké škrtů kulturu čekají. Nebo budeme, pane ministře, překvapeni, že škrtů se kultury týkat nebudou? U soukromé podpory jde nyní o stamiliony korun. Přitom my potřebujeme do kultury desítky miliard. Navíc podpora a zvýhodnění sponzoringu a mecenášství je zmíněna ve vašem prohlášení velmi obecně. Jak konkrétně bude vypadat? Bude vůbec pro někoho zajímavá?

Nedostatek financí lze řešit mnoha různými způsoby. Nabízí se samozřejmě přirozené propojení kultury s cestovním ruchem. Tomu může napomoci intenzivnější a kreativnější prezentace naší kultury v zahraničí, ať už by se tak dělo prostřednictvím agentury CzechTourism, nebo jinými kanály, bylo by to přínosné i díky multiplikačnímu efektu, který by měl dopad na celou ekonomiku. Tuto provazbu v programovém prohlášení vlády taktéž postrádám.

V poslední době je velmi důležitá i filmová a herní turistika, kdy lidé z celého světa vyhledávají místa známá z úspěšných filmů nebo počítačových her. Počítá i s tímto nastupující vláda? Ptám se, pane ministře, rezignoval jste na užší propojení kultury s cestovním ruchem? Já se to nedozvím z programového prohlášení. Jsme svědky toho, že památky jsou po většinu roku mrtvé, promiňte mi tento výraz. A ano, jezdí k nim sice autobusy s turisty a na prohlídkové trasy se čekají i fronty, ale tím to končí. Turismus také není všespásný. Je potřeba do historických budov tam, kde je to možné, vrátit společenský život spojený s lokálními a komunitními spolky.

Nelze opomíjet ani další vzdělávání pracovníků a zapojování moderních zejména audiovizuálních a interaktivních technologií.

Do kultury je určitě potřeba angažovat mnohem více soukromé subjekty, ale větší částkou by měl přispívat i stát. Naším cílem by mělo být navýšení výdajů na kulturu alespoň na 1,5 % ze státního rozpočtu. Kéž by nová vláda splnila alespoň slibované 1 %. Podle mě je to ale spíše chimérou než uvěřitelnou realitou.

Předchozí vláda zahrnuje památkovou péči, živé umění nebo kulturně kreativní odvětví do Národního plánu obnovy. Mění se na tom něco? To se z programového prohlášení také nedozvíte. Obecně je nutné lepší využití programů EU, které jsou zaměřeny na kulturu. Potřeba transparentnějšího a širšího financování se přitom dotýká všech oblastí kultury, od památek přes divadla, výstavní síně až například po filmovou tvorbu. Zvážit je nutné například změnu financování Státního fondu kinematografie ve prospěch domácí produkce. Transformace Státního fondu kinematografie na Státní fond audiovizí, pokud nepřinese základní změnu v obsahu a bude jen formální, není k ničemu, na tom se asi shodneme. A shodneme se i na pokračování podpory filmových produkcí, takzvaných filmových pobídek, které zavedla minulá vláda v uplynulých osmi letech. Je otázkou, zda výše filmových pobídek z pera nové vlády bude s ohledem na jejich vývoj v okolním světě konkurenceschopná, to v tuto chvíli také není jasné.

Samozřejmě že se nemůžeme obejít ani bez legislativních změn. To se týká především ukotvení statusu umělce, potřeby novelizovat památkový zákon i vzniku nového zákona, který bude upravovat systém financování veřejných kulturních institucí. Novelizace autorského zákona, kterou máte v programovém prohlášení, leží ve Sněmovně. Já se ptám, chce ho nová vláda kosmeticky upravit a vydávat ho za své dílo, anebo ho celé překope a vše dobré z něho vypreparuje, aby se náhodou nepomohlo autorům?

Status umělce: přínosem zákona kodifikujícího status umělce by měla být především vyšší sociální ochrana pracovníků v kultuře i samotných umělců. Vláda se na pokračování jeho přípravy asi také nechystá. Je, nebo není ochrana profesionálních umělců a pracovníků v kultuře, zejména těch, kteří nejsou ve stálém pracovním poměru, pro vládu důležitá? Nevíme, odpověď v programovém prohlášení nehledejte, není tam.

Co v programovém prohlášení vlády také postrádám, je jakákoliv finanční podpora systému slev pro mládež, seniory, sociálně vyloučené a handicapované občany.

Počítá se, nebo nepočítá s pokračováním digitalizace nehmotného kulturního dědictví knihovních a filmových fondů? Není tu také ani slovo o jejich bezplatném zpřístupnění, které se plánovalo.

Z dlouhodobých statistik můžeme sledovat, že se kultura v posledních letech rozvíjela pozitivním směrem. Přibývalo výstavních síní, muzeí, festivalů, divadelních představení a čím dál více památek bylo zpřístupňováno veřejnosti. Zvýšilo se také platové ohodnocení pracovníků v kultuře. V tomto trendu je potřeba pokračovat, a ne ho pohřbit, což bude přirozený důsledek nynější vládní politiky. Je potřeba většího zapojení sdružení, spolků, kulturních ústavů, samosprávy i médií. To se však dělá špatně v situaci, kdy covidovou ránu vystřídá faktické odstřížení od investic a od podpory ze strany státu.

Abych jen nekritizovala, blížím se ke konci svého projevu, a já mám ráda pozitivní konce, tak musím říct, že mě mile překvapilo prohlášení pana premiéra Fialy – je tady... není tady, škoda – že projekt rekonstrukce historické věznice v Uherském Hradišti bude realizován, a to i přes to, že byl započat minulým premiérem Babišem a jeho vládou. Doufám, že takovýto přístup bude zachován i v jiných započatých projektech, a nejen v oblasti kultury. Kultura je pole, které nabízí nepřeberné množství příležitostí, je potřeba je efektivně využívat, a to nejen kvůli ekonomickému efektu, ale především pro větší vzdělanost a gramotnost dětí i dospělých. Užitek by z toho měla mít nejen současná společnost, ale bude mít dopad i na další generace. Už dávno neplatí, že hladový umělec vytvoří nejgeniálnější díla. Dnes žijeme už v jiné době, ro by si nová vláda měla uvědomit. Hladovění zdevastuje naše rozmanité a cenné kulturní dědictví na věky.

Myslím, že z mého projevu je zřejmé, že vládu nemohu podpořit, a myslím si, že je i jasné, proč. Děkuji za pozornost. (Potlesk.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Já děkuji. Nyní je řádně přihlášen pan poslanec Juchelka, připraví se pan poslanec Drahoslav Ryba. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Aleš Juchelka: Já vám moc děkuji, paní předsedající. Hezký dobrý večer, vážený premiére, vážená vládo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Jenom na úvod dvě poznámky, protože poměrně nám – a to mě strašně moc mrzí – prořídly řady koaličních poslanců, to za prvé, a za druhé mě mrzí, že v průběhu dnešního dne jsme zaslechli už po pěti hodinách de facto z úst pana premiéra, že ho to tady... – a nebudu říkat to vulgární slovo. Mě to strašně moc mrzí – myslím si, že by se k tomu mohl pan premiér vyjádřit, jak to myslel, a možná že zákonodárnému sboru se omluvit.

Ale nyní pojďme krátce k programovému... Já bych poprosil, aby na mě poslanci nepokřikovali, paní předsedající.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Ano, výzva ke klidu je oprávněná, prosím, pokud je možné, zachovejme důstojnost tohoto jednání. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Aleš Juchelka: Nyní krátce k programovému prohlášení vlády, které se týká sociální a rodinné politiky.

Mnoho z předsevzetí a bodů v prohlášení, můžu říct, že je mi blízkých, a to určitě nám všem. Možná se v několika málo věcech neshodneme, ale v drtivé většině ano. Vždyť kdo by měl něco proti podpoře rodin, zkrácených pracovních úvazků, větší podpoře služeb pro nejmenší děti, snížení daňové zátěže pracujících rodičů a tak dále, myslím si, že skutečně nikdo. Ví se o mně, že mi záleží na oblasti sociální a rodinné politiky, a kladu na to skutečně silný důraz. Vždyť jen v minulém volebním období se podařila – a já moc děkuji za podporu i tehdejšími opozičními poslanci, kteří teď jsou v řadách současné koalice – povedla celá řada skvělých věcí, ať už to byla podpora pěstounů, navýšení rodičovského příspěvku na 300 000 korun, doplatek rodičáku na mladší dítě v rodině, na což jsem opravdu osobně velmi hrdý, daňové bonusy na děti, které máme nejlepší na světě, až po navýšení podpory prevenci v rodinách na 150 000 korun, což je ovšem pořád velmi málo, a prevenci proti rozpadu rodin by to chtělo skutečně posílit, ať už po stránce manažerské, marketingové nebo finanční.

Rád bych už jako opoziční poslanec nyní pokračoval i v přejmenování mateřské či rodičovské dovolené pro maminky na péči, protože i významu samotného gesta velmi rozumím.

Srovnal jsem si programy, a to jak programové prohlášení vlády, tak program pětikoalice, a nahlédl jsem také do minulého programu hnutí ANO. Řekněme si to na rovinu, velké rozdíly tam v oblasti, která mě primárně jako politika pálí, skutečně nejsou. Je to i logické, mnoho z nás, zvláště nás, kterým leží na srdci rodina a sociální politika a sociální věci, vidí bolesti systému dlouho a vnímá i omezené možnosti řešení. Naděje umíme pojmenovat hezky, vize nám jdou, ale realita chce často dost citelně rýznout do rány, obzvláště pokud se prosazuje šetření, což naznačuje tato vláda již v preambuli svého programového prohlášení.

Jak citelně tedy do toho řízne tato vláda? V rámci Ministerstva práce a sociálních věcí nijak, to říkám na rovinu. V rámci programového prohlášení vlády hezky hladí po srsti a nevidím tam jediný náznak, kde chce vláda v tomto resortu ušetřit. Naopak, říká moc hezké věci, do kterých investovat, ale ty naplňované rodinné a sociální vize se státu vrátí až za dlouhou dobu, někdy možná až za několik generací. Vidíme to na fenoménu rodiny, kdy by nás hned po revoluci před třiatřiceti lety nenapadlo, že se nám do budoucna může hroutit průběžný důchodový systém z důvodu nízké porodnosti. Pár let nato jsme už ale problém vidět mohli a měli, a trůfám si říct, že se oblasti důchodů věnovala minulá vláda dost, ale jak asi ví každý alespoň trošičku pragmatiký jedinec uvažující takhle v naší zemi, bez dětí a podpory demografie, respektive porodnosti, to jednoduše nepůjde.

Rodina by se měla stát exkluzivním partnerem vlády, a ne koulí u nohy, kterou je třeba zachraňovat drobtý z balíčkového rozpočtu. Nyní ale slyšíme, že se má šetřit. Tak se podíváme do programového prohlášení. "Rozšíříme nabídku služeb pro děti." To je investice. Bude se škrdat? "Zachováme dětské skupiny." Investice. Bude se škrdat? "Podpoříme služby s péčí o nejmenší děti." Investice. Bude se škrdat? Zní to výborně, ale jsou to všechno nákladové věci, není to šetření. A je to potřeba, poněvadž samozřejmě i tyto okrajové záležitosti rodinám mohou pomoci. Dále programové prohlášení vlády: "Podpoříme kratší pracovní úvazky včetně výhodného zdanění." Je to náklad státu. Bude se škrdat? "Slevu na pojistných odvodech." Náklad státu. Bude se škrdat? "Celkově zvýšíme flexibilitu zákoníku práce v zájmu zaměstnavatelů i zaměstnanců. Veřejná správa a organizace půjdou příkladem v nabídce sladování péče a práce." To je taky náklad. Takže mě zajímá, kde chcete šetřit?

Zase – je to správná věc, investice do rodin. Ale vrátí se až za hodně dlouho a doufám, že tato vláda nebude tupě škrdat právě na jejich funkční a dobře cílené podpoře. Rád takové kroky osobně podpořím a budu participovat také na možných řešeních. Co mi tam chybí, je jakákoliv revize dávkového systému a konkrétní kroky, jak ji udělat. To, že bude více on-line obsluhy, nás opravdu, skutečně nevytrhne. Bude se slučovat doplatek a příspěvek na bydlení, jak to má koalice SPOLU v předvolebním programu, anebo ne, poněvadž Piráti byli vždy proti tomuto sloučení?

Co si mám představit pod bodem programového prohlášení vlády "Odstraníme body zlomu z dávkových a daňových systémů s cílem, aby lidé nezůstávali v pastech chudoby a byli více motivováni k pracovní aktivitě"? Je to ta revize sociálních dávek našeho štědrého sociálního systému? A jak tedy ty body zlomu konkrétně vypadají? Víte to už, nebo jste jenom zabalili toto programové prohlášení vlády do hezké pětikoaliční mašličky, aby nikoho z partnerů nepopudilo? Četl jsem silná vyjádření, velká slova, obecná slovní spojení, takže programové prohlášení vlády je plné pojmů jako flexibilní pracovní úvazky, větší možnosti, zjednodušení, rozšíření, dostatek, specifické potřeby, jednotný systém, rozvoj, změna názvu MPSV, zvýšení limitu, zjednodušení podmínek přílivu pracovních sil, dostupné poradenství pro zadlužování a tak dále. Jednomu by z toho prostě spadla brada, ale vím, jak to je. V minulé vládě jsem se za mnoho věcí také pral a výhra nepřichází automaticky. Potřebujete podporu také opozice.

Co mi skutečně vadí z programového prohlášení vlády, je ale na jednu stranu formální přejmenování Ministerstva práce a sociálních věcí na Ministerstvo pro rodinné, sociální, pracovní otázky. V zásadě nic proti tomu, ovšem v korelaci s bodem ve znění: "Cíleně se zaměříme na specifické potřeby samoživitelů, rodin s více dětmi a rodin s handicapovaným členem." Bodů podobného znění je jak v programech koaličních stran, tak v tomto i mírně přeneseném smyslu i v dalších bodech programového prohlášení více. Moji milí kolegové, to je ta chyba, která mi dlouhodobě vadí. Vícečetná rodina je zařazena do skupiny problém, do sociálního spektra, spektra zájmu o ty, kteří potřebují pomoc, ale je to přesně naopak. Náš stát potřebuje pomoc rodiny, zdravé, stabilní a silné. Myslím, že výmluvné je to, když se v citovaném úryvku programového prohlášení objevují na prvním místě samoživitelé.

Sociální a demografické trendy známe. Mnozí máme máslo na hlavě, ale kde je prevence rozpadu manželství a potažmo rodin? Kde je ta první pomoc? Přicházet s pomocí, až když už je vše pryč, znamená jakoby čistit spálenou budovu od popela. Naprosto postrádám skutečně funkční nabídky směřující k pomoci rodinám, aby opět stály na zaslouženém piedestalu, aby fungující rodina s dětmi a otevřená tomu, aby měla více dětí, byla oceněna jako největší bohatství, které stát má, které nepodléhá inflaci, není ohrožením stability v jakémkoliv smyslu, je to prostě ten největší kapitál. Rodina nemá být sociální problém. I proto jsme my na úrovni minulé vlády premiéra Babiše přemýšleli třeba nad tím, že bychom udělali vládního zmocněnce pro rodinu.

Zásadně je třeba jakýkoliv průnik státu do rodin zmenšovat na minimum. Velká část podpory, o které programové prohlášení vlády mluví, je kvalitně saturována na úrovni

občanského neziskového sektoru. Bylo by skvělé, kdyby se v programu vlády objevilo i to, jak budou v oblasti rodiny a sociálních věcí rozdělovány prostředky finanční podpory projektům a organizacím, kterým konkrétně a kterým ne, protože jsou zaměřeny například na inzerci ideologie místo měřitelné konkrétní pomoci. Myslím si, že tento bod nemusíme více rozvíjet. Nechci placená gender školení u státních a neziskových aparátů, chci peníze do stacionářů pro handicapované nebo pro děti ve školách na kroužky.

Co mi dále chybí v programovém prohlášení vlády nebo tam není jasně definováno, je problematika sociálně vyloučených lokalit. V tuto chvíli jich je okolo 700, žijí v nich statisíce lidí a starostové a primátoři měst by opravdu mohli vyprávět. Skřípe už nyní jeden z bodů programu SPOLU, který se promítl i do programového prohlášení vlády: "Nepřipustíme snižování životní úrovně ohrožených skupin, ale ani zneužívání systému." Ohroženou skupinou je nižší střední třída. Ano, právě ta je pro stabilitu ekonomiky a země vůbec nejdůležitější, a včera jste podpořili pomoc proti energetické chudobě pouze pro ty nízkopříjmové.

Proč ale nemohu podpořit tuto vládu svým hlasem? Protože tato názorově nesourodá pětikoalice je postavena na emoci, možná na postoji, který tady razíte celé minulé volební období, celou předvolební kampaň, a pokračujete v ní a díky ní rozdělujete společnost na dva tábory. Je to sobectví, nevraživost, zášť, možná až iracionální nenávisť, která je stavebním kamenem a pojivem této nesourodé vlády, a ta vás bude držet možná celé čtyři roky. Tato emoce se rozlila do vaší pětikoalice tak silně, že jste se klidně spojili i s Piráty, kteří minulý týden udělali opět jeden ze svých zásadních coming-outů, že část z nich jsou takzvaní demokratičtí komunisté. Sice potom couvali, ale jen ti, jejichž aktivismus se rozplynul v těchto poslaneckých lavicích. Mají svou politiku postavenou na idejích marxismu a netají se tím. Netají se tím! Stačí použít Google a nahlédnout třeba do zápisů Mladého Pirátstva. Tato moderní skupina jeho fanoušků je trefně označována za neomarxisty. Není to ode mě nějaká nálepka, ale popis jasně konkrétní situace z minulého týdne. A v této vládě, jak víme, nejsou sami.

Vzpomeňme, že minulé volební období byla menšinová vláda hnutí ANO a ČSSD opřena o hlasy KSČM a bylo nám to vyčítáno. Já jsem měl také pár bezesných nocí. Zcela pragmaticky to tak dopadlo díky celé Sněmovně, poněvadž nikdo jiný nebyl. Byla to patová situace, byl to hlas rozumu. Vláda Petra Fialy je však první vládou po revoluci, která otevřela těmto idejím dveře Strakovy akademie dokořán. Potají, a nemusela. Snad to ukočíruje. Můj hlas ale nemá. (Potlesk poslanců ANO.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Projev vyvolal faktickou poznámku. Prosím, s faktickou poznámkou poslanec Jakub Michálek. Prosím, máte slovo, vaše dvě minuty.

Poslanec Jakub Michálek: Jenom fakticky budu reagovat. Škoda že jste takhle plamenně nevystupoval, když se tady řešilo, že váš předseda je bývalý člen KSČ a že údajně tedy měl spolupracovat s StB. Já bych vás poprosil, 140 milionů dostalo Babišovo vydavatelství. Vraťte to zpátky do rozpočtu. Chybějí nám tam ty peníze, 420 miliard v minusu deficit za minulý rok. To by bylo něco, co by pomohlo této zemi. Díky. (Potlesk zprava.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji za dodržení času. Nyní vyvolala tato poznámka další faktickou, poslance Juchelky. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Aleš Juchelka: Já jsem si bláhově myslel, že nám tady pan Michálek přijde říct, co to tedy znamená demokratický komunist. Mě by to taky zajímalo, možná že to tady ve vládě máme, tak abychom věděli, s kým ideově máme tu čest, protože oni nám budou sedět od dnešního dne, nebo respektive sedí už měsíc ve Strakově akademii.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji za dodržení času. Nyní řádně přihlášený poslanec Drahoslav Ryba. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Drahoslav Ryba: Dobrý večer, vážená paní předsedající, vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové. Já jsem si tak jako moji kolegové taktéž velmi podrobně četl programové prohlášení vlády a musím říct, že k němu mám řadu výhrad. Některá témata mně v tomto programovém prohlášení chybí zcela, s některými souhlasit nemohu a některá, a těch je opravdu hodně, jsou natolik obecná, že nevím, jaký vlastně bude záměr nové vlády.

Než se dostanu k problematice – a chtěl bych říci, že opravdu se budu věnovat jen té problematice, které doufám, že rozumím, protože se chci věnovat problematice vnitřní bezpečnosti, kde jsem po 35 let působil – tak ještě se přece jen vrátím k rezignaci pana policejního prezidenta, ale trochu jinak. Nebudu tady rozebírat to, kdo s kým mluvil, kdy s kým mluvil, co komu řekl, ale jenom chci říci jednu poznámku. Je tady zákon o služebním poměru a zákon o služebním poměru říká, že všichni ředitelé bezpečnostních sborů jsou ustanoveni na dobu pěti let. Ten zákon to říká schválně, aby se při každé politické změně neměnili ředitelé bezpečnostních sborů, a já si myslím, že to je dobře. Na druhou stranu naprosto chápu pana policejního prezidenta, že rezignoval, protože nemít podporu vlastního ministra je špatně jak pro policejního prezidenta, tak samozřejmě pro sbor, který řídí.

Chtěl bych jenom říci tolik k této otázce a už toto téma opustím, že si pana policejního prezidenta, se kterým jsem měl tu čest tři roky pracovat, velice vážím, protože to je člověk, který je naprosto přímý, který je naprosto apolitický a vždycky byl, a který má podporu téměř všech, možná i všech policistů a má, a není tomu vždy tak, má i podporu policejních odborů. Takže myslím si, že to je škoda, především pro policii, že takový člověk odchází, protože on opravdu pro policii žil, a je to škoda i pro občany této země a špatný signál do budoucna.

A nyní už k vlastnímu programovému prohlášení vlády. Co mně tam chybí? Někteří z vás možná si pamatují, že kdysi ve škole jsme se učili o nějakém panu profesorovi, panu Maslowovi, psychologovi z Ameriky, který říkal, že existuje nějaká Maslowova pyramida hodnot. On říká, že nejvyšší prioritu, a je tomu určitě tak, mají hodnoty, lidské hodnoty a lidské potřeby, které jsou ty základní. Mezi ně řadíme jídlo, pití, ale i mít kde spát a podobně, a tou druhou největší prioritou je bezpečnost. Bezpečnost, jak všichni víme, se skládá ze dvou částí, a to z části vnitřní bezpečnosti a vnější bezpečnosti. Velmi musím pochválit vládu, že v otázce obrany dala celkem jasná pravidla, jak se obrana bude dál vyvíjet. Hned první dva body hovoří o tom, že obrana bude zvyšovat výdaje, vláda bude zvyšovat výdaje na obranu. Hovoří o tom, jak to bude probíhat. Bohužel, v oblasti vnitřní bezpečnosti nic takového nenajdeme. Nevím, proč to je – jestli to je proto, že vláda chce opět přistoupit ke škrtům, které tady byly v roce 2011, 2012, 2013 za Nečasovy vlády, kdy policisté neměli na náboje, hasiči museli škemrat u hejtmanů, aby jim dali tu 20 litrů nafty, tamhle příspěvek 100 000 na naftu, aby vůbec mohli vyjždět. Doufám, že tomu tak není, že se pletu, že to je jen opomenutí do programového prohlášení vlády, ale to konečně uvidíme při sestavování rozpočtu.

Další problematikou, která se mi zdá minimálně kontroverzní, je odrážka – a já si dovolím přečíst, abych citoval přesně: "Do konce roku 2022 zřídíme při Úřadu vlády České republiky pozici poradce pro národní bezpečnost jako nadresortního koordinátora hybridních hrozeb, dezinformací" – a teď pozor – "dalších závažných nadresortních bezpečnostních problematik. Jen chci upozornit na to, že každá dopravní dohoda je nadresortní problematikou, protože se u ní setkávají minimálně dva resorty, a to Ministerstvo zdravotnictví – nebo organizace, které spadají pod Ministerstvo zdravotnictví – a které spadají pod Ministerstvo vnitra.

A já se v této chvíli musím vrátit do roku 1997. Proč? Jak víte, v roce 1997 byly v České republice velké povodně. Po povodních došlo k vyhodnocení a zjišťovalo se, proč byly tak fatální. Proč zemřelo více než padesát lidí? Proč to mělo miliardové škody? Při tom vyhodnocení, při analýze se zjistilo, že složky, které zasahují při těchto událostech, má

koordinovat Civilní ochrana, tehdejší Civilní ochrana, která spadala do resortu Ministerstva obrany. A došlo ke střetu dvou řekl bych zásadních koncepcí. Tehdy se tomu říkalo, že jedno je komplexní záchranný systém, a druhé integrovaný záchranný systém. Komplexní záchranný systém byl postaven na tom, že tady pořád bude nějaká organizace, a je jedno, jestli organizace, anebo nějaký osvědčený koordinátor, který bude řídit složky záchranného systému, anebo jestli vytvoříme integrovaný záchranný systém, kde není žádná střecha nad ním, kde opravdu jsou rozděleny přesně kompetence, úkoly, a to jak v taktické, tak operační, tak strategické úrovni, a tento systém – nakonec bylo rozhodnuto – byl přijat.

Rozumím tomu a celou dobu je tady neustále řada snah se vrátit k tomu komplexnímu záchrannému systému, který tady byl ještě v roce 1997 a který vyústil v desítky mrtvých. Doufám, že takto koordinátor není postaven, že takto toho koordinátora nechcete dělat, protože bychom se vraceli před období 1997, a praxe, která tady byla po tom roce, kdy došlo k ještě větším povodním, ať už v roce 2000, 2002 a dalších, ukázala, že integrovaný záchranný systém funguje daleko lépe než systém předchozí. Tím neříkám, že není co zlepšovat, tím neříkám, že není třeba po covidové krizi udělat analýzu a vrátit se ke krizovým zákonům, které tady jsou od roku 2000. Ale trochu mě zaráží, že už dnes víme, že tady bude takový koordinátor. Já jsem schválně upozorňoval na to, že se tam hovoří o nadresortních bezpečnostních problematikách a jejich koordinaci, a byl bych opravdu nerad, kdyby to sklouzlo k tomu, že se opět vrátíme k tomu minulému zastaralému systému, který znamenal desítky lidských životů. Tak to je druhý bod, o kterém jsem chtěl hovořit.

Tím třetím bodem je, zase ocituji, abych to řekl přesně: "Zavedeme systematickou přípravu občanů a spolků na krizové situace, kurzy pro středoškoláky a dobrovolně také pro veřejnost." S tím bodem jde celkem souhlasit. Co mě ale zaráží, že tam hovoříme o středoškolácích a hovoříme, že zavedeme systém. Ten systém je dávno zavedený. Chápu, že pan ministr vnitra, prostřednictvím paní předsedající, se nemohl seznámit s celou šíří věcí a strategií, která existuje, ale jen chci upozornit na to, že za posledních devět let, a to tady máme dva roky pandemii, kdy téměř nic v této oblasti se nemohlo dělat, nebo minimálně, Hasičský záchranný sbor zřídil komisi, sestavil meziresortní komisi pro tuto problematiku, prosadila se řada témat do rámcových vzdělávacích programů a následně do školních vzdělávacích programů a zabývá se všemi kategoriemi populace, s důrazem samozřejmě na vzdělávání na školách. Tak jenom abychom věděli, za devět let, vzdělávání pedagogů a managementu mateřských škol, 13 394 dětí, předškolní vzdělávání... Pardon, vzdělávání pedagogů a managementu mateřských, základních a středních škol, takže to byli pedagogové – proškolili jsme 13 394 pedagogů. Předškolní vzdělávání – 112 472 dětí v mateřských školách. Základní a střední školy – 414 779 dětí. Exkurze na stanicích, to je běžné – 838 000. Příprava dospělé populace – 335 221 osob. Senioři – i těmi se zabýváme – 33 892. Osoby se zdravotním postižením – 9 203 takovýchto osob.

Té činnosti bylo vykonáno mraky i na základě médií, jenom v letošním roce, pardon, už je loňský, jenom v roce 2020, protože výsledky za rok 2021 ještě nemám k dispozici, bylo 190 příspěvků pro rozhlas, 91 příspěvků pro Českou televizi, které byly odvysílány, 212 článků v tištěných médiích a podobně. Tato problematika je uchopena opravdu velice systematicky přes celou českou populaci. A co je potřeba? To neznamena, že tam není nic zlepšovat. Co je potřeba? Dlouhodobě se snažíme, aby problematika, která je dnes jednotlivými tématy roztržena v jednotlivých předmětech, se sloučila do jednoho předmětu, kde bude problematika ochrany obyvatelstva, ale i problematika obrany, ale třeba i problematika zdravotní. Protože jsme zjišťovali přes Českou školní inspekci i to, jak je s úrovní, když jsou tato témata takto roztržena, a bohužel to není nic slavného. Takže věřím, že se k tomu třeba jednou dopracujeme. Tak to je k tomu jenom vysvětlení.

A posledním bodem, který chci otevřít, je bod, kde se říká: "Do konce roku 2022 zpracujeme strategické materiály, které napomohou rozvoji a dlouhodobé koncepci bezpečnostních sborů, a s účinností od roku 2024 novelizujeme zákon o služebním poměru

bezpečnostních sborů a zákon o GIBS." Tato problematika je ve sboru velice živá, diskuse je opravdu obrovská. Já jsem za poslední týden měl několik set ať už telefonátů, nebo dotazů na to, jakým způsobem chce tato vláda do problematiky zákona o služebním poměru zasáhnout, a zda chce, případně jak, řešit výsluhové nároky. Je to obrovský problém, protože ti příslušníci se opravdu obávají a hrozí velké odchody od policie i od hasičů, pokud by se k tomu přistoupilo nějakým způsobem necitlivě, a notabene kdyby se jim to včas nevysvětlovalo a třeba neřikalo, jak je to opravdu myšleno, a co bude. Mám tady čísla od Hasičského záchranného sboru. Nárok na výsluhové příspěvky má 52 % příslušníků. Pokud by se tito příslušníci rozhodli odejít od sboru, tak to bude destabilizace sboru jak vyšitá, a obdobné to bude zřejmě i u policie, takže je to problematika velice citlivá. A já bych poprosil pana ministra – když nic, ona už tady vznášela moje kolegyně paní místopředsedkyně Jana Vildumetzová ten dotaz – abychom uklidnili situaci u sborů, pokud by mohl říct, jak v této oblasti zamýšlí, tak budu velice rád. Děkuji vám. (Potlesk z lavic ANO.)

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Krásný dobrý večer. To byl pan poslanec Drahoš Ryba. Vyvolalo to faktické poznámky. V tuto chvíli zvu k řečnickému pultu pana poslance Igora Hendrycha a dávám mu slovo. Vaše dvě minuty.

Poslanec Igor Hendrych: Děkuji, paní předsedající. Vážená vládo, dámy a pánové, budu stručný. Oceňuji projev svého předřečníka a podepisuji ho. Jenom bych chtěl doplnit jednu důležitou věc, která tady si myslím ještě nezazněla. Vnitřní bezpečnost – bezpečnostní sbory, hasiči, policie, vězeňská služba, Celní správa a tak dál – dostaly přidáno. Dostaly sedm stovek, což je určitě lépe než nic, i když je to málo, víme to. Ale zapomnělo se na městské strážníky. Důležitou součástí vnitřní bezpečnosti jsou i městské policie a obecní policie a obecní policie nedostaly přidáno vůbec, přitom jsou velmi důležitými pomocníky v menších i větších městech pro Policii České republiky, a opět se na ně zapomnělo. Tohleto jsem chtěl říct. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji, to byla faktická poznámka. A v tuto chvíli zde máme další faktickou poznámku. Poprosím, aby k řečnickému pultu přišel pan poslanec Pavel Žáček. Tímto mu dávám slovo. Vaše dvě minuty, pane poslanče.

Poslanec Pavel Žáček: Děkuji za slovo. Vážení kolegové, je to radost slyšet kolegy z ANO, že jsou schopni mluvit souvisle, že neslyšíme jenom ten ječák premiéra Babiše, dneska samozřejmě v jiné pozici. Doufám, že tyto argumenty a že tato argumentace a komunikace vydrží i do výborů, kam to patří, těším se na tu diskusi. A byl bych rád, podpořil bych, abychom to přenesli tam.

Myslím si, že je nutné se zmínit k tomu policejnímu prezidentovi, protože to je věc, která se podle mého názoru přehnaně politizuje. Já jsem se také bavil s panem policejním prezidentem, ještě dříve než tehdejší kandidát na ministra vnitra, myslím, že jsme seděli delší dobu. Bavili jsme se o řadě problémů Policie České republiky. A pokud by pan policejní prezident mně vnesl otázku, jestli má ve funkci zůstat, tak já bych mu říkal ano. Já bych řekl, aby zůstal, aby bojoval dál za svůj sbor, aby v situaci, kdy byl poslední den ve funkci, nereagoval a předčasně nevyslal ten signál přes ten nešťastný Twitter, aby dál zastupoval sbor, aby se dohodl s novým ministrem vnitra. Myslím si, že to by bylo zcela namístě. A za té situace, kterou bych považoval za normální, by se nestalo to, co se dneska děje, a slyšeli jsme to naposledy teď před chvílkou, že se ten odchod zbytečně politizuje. Pan policejní prezident se rozhodl, rozhodl se za ministra vnitra Jana Hamáčka, a my se musíme popasovat s tou realitou. A také se s ní popasujeme. Myslím si, že to dopadne dobře.

Ale znova opakuji, těším se na tu diskusi na výboru pro bezpečnost.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji za faktickou poznámku, která vyvolala další faktické poznámky. Mám zde teď přihlášené tři řečníky. V tuto chvíli k faktické poznámce zvu pana Roberta Králíčka, připraví se Alena Schillerová a Patrik Nacher. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Robert Králíček: Dobrý večer ještě jednou. Já bych jenom fakt poprosil kolegu Žáčka, prostřednictvím paní předsedající, neurázejte nás, neurázejte nás! Je to nedůstojné vás konkrétně a vaší vlády. Za prvé, poprosím vás o to, nikdo z nás se nevyjadřuje k tomu, jak mluví koaliční poslanci nebo ministři. Myslím si, že to nevypovídá o úrovni vaší vlády. Nebo možná vypovídá...

A druhé, k tomu policejnímu prezidentovi. Nezlobte se na mě, to byl prostě politický nátlak, před nástupem do funkce, a po schůzce policejní prezident odejde? To se stát za nás, tak tu máme demonstraci jako před čtyřmi lety. Tak neříkejte, že je to dobře. Neříkejte, že je to dobře! Nebo chcete říct, že je to nová politická kultura, že se před jmenováním schází ministr a pak policejní prezident rezignuje? Jaký to vysílá signál do bezpečnostních sborů? Ti lidé nevědí, co mají dělat, nevědí, co mají čekat. Koho dalšího pan ministr vyhodí? Tak neříkejte, že je to v pořádku. (Potlesk z lavic ANO.)

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Nyní k faktické poznámce zvu paní předsedkyni poslaneckého klubu, paní Alenu Schillerovou.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji. Já jsem chtěla říct něco podobného, ale rozšířím svoje slova k vám, pane poslanče, prostřednictvím paní místopředsedkyně. Řekl to za mě už můj kolega pan poslanec Králíček. Neurázejte nikoho, ani našeho předsedu, ani nikoho z nás. Slyšel jste, že by tady někdo z nás urážel kohokoli z vás? Nikoho jsme neurazili. Tak se toho držte. Debatujeme nad programovým prohlášením vlády. Tak nás prosím, prostřednictvím paní místopředsedkyně, nekoučujte, jestli si máme nechat něco do výboru, nebo nemáme. Nechte to na nás. My tady věcně debatujeme. A já si myslím, že jsme se vyjadřovali jenom k tématům programového prohlášení vlády. Nenajdete v našich slovech nic, co by s tím nesouviselo. Pečlivě tady sedím celý den a poslouchám svoje kolegy. Takže nás prosím nekoučujte.

A když nám tady říkáte, prostřednictvím paní místopředsedkyně, co má nebo nemá být na výboru, tak si pozvěte pana policejního prezidenta a ptejte se ho. Dejte mu otázku. Protože já jsem jako ministryně financí měla pod sebou Celní správu. Pod sebou – oni jsou samostatná ozbrojená složka, ale spadající do resortu Ministerstva financí, a já jsem se poctivě s agendou ozbrojených složek seznámila prostřednictvím Celní správy. Víím, jak je to uzavřený a senzitivní svět, jak tam platí pravidla, jak tam platí chlapství, jak tam platí to, jestli si to někdo odpracoval, neodpracoval.

Pana policejního prezidenta jsem znala jenom z pracovních jednání. Víím, že měl u kolegů obrovský respekt, byl v aktivní službě aktivní, vypracoval se – a to je to nejcennější v těch ozbrojených složkách, takto to oni vždycky hodnotí – prostě takzvaně z chodníku, lidově řečeno, a teď došlo k tomu, k čemu došlo. K tomu nemá docházet. Proto je zákon o ozbrojených složkách, proto je tam to pětileté období, a vy, když jste tak aktivní, prostřednictvím paní místopředsedkyně... (Předsedající: Paní předsedkyně, čas.) ... tak si ho pozvěte a ptejte se ho, co se stalo a co se dozvěděl.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Uplynula doba k faktické poznámce. Děkuji. Další s faktickou poznámkou poprosím, pan poslanec Patrik Nacher. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji. No, já taky musím reagovat na kolegu Žáčka. Já tomu opravdu nerozumím, té vaší reakci. My tady chceme, aby nám odpovídali ministři. Místo toho tady odpovídáte vy ve faktické a pozurážíte nás, že konečně slyšíte, že někdo jiný umí mluvit, když vy sám dobře víte, že to je na tom celém postavené, že vždycky koaliční poslanci mluví méně a opoziční mluví více. Je to na zastupitelstvech, je to zde v Poslanecké sněmovně. Budiž, dnešek je také důkazem. Opoziční mluví více a z koaličních jste zatím mluvil jenom vy. Takže kdybych já vám to mohl k tomu vrátit, tak my také neslyšíme, jestli koaliční poslanci umí mluvit. To fakt není... tohle nemá úroveň, nezlobte se na mě. Nemá to žádný obsah, úroveň. Pojdme se bavit o těch věcech, o těch otázkách, které jsme tady položili. Bylo by dobré, kdyby ministři odpověděli. Já jsem jednomu z nich to předal i v těch poznámkách, ty své otázky, a bude to lepší než se poučovat, kdo umí mluvit na mikrofon a kdo ne.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji. Vyvolalo to další dvě faktické poznámky, takže bych požádala v tuto chvíli k řečnickému pultu – pan poslanec Pavel Žáček. Pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Pavel Žáček: Děkuji. Já na to samozřejmě reagovat budu. Tady jako kdyby vládla nějaká krátká paměť. Já si myslím, že všichni si pamatujeme, jak to bylo, včetně toho, jak se měnili předchozí policejní prezidenti. Ten předchozí, který odešel ze své funkce, než nastoupil pan generál Švejdar, tak odešel za stejné situace, respektive za jiné situace – odešel pod ministrem, který byl ve funkci, kdežto tady se pan generál bohužel rozhodl v poslední den, kdy byl ve funkci, to bylo jeho svobodné rozhodnutí. Já si myslím, když tady máte ty hvězdičky, tak musíte něco vydržet, a podle mého názoru měl zůstat a měl za ten svůj sbor policejní, velmi důležitý, bojovat dále.

To je věc, kterou já bych čekal od šéfa policejního sboru. On nám vytvořil tu situaci – ano, byly tam asi některé faktory, které my neznáme, třeba vliv pana ministra Hamáčka, vašeho koaličního partnera, o kterém ještě nic řečeno nebylo – a bohužel ta situace tak dopadla. My se s tím popasujeme, spolehněte se, že se s tím popasujeme. A spolehněte se na to, že my budeme ty věci řešit ve výboru pro bezpečnost.

Já jsem jenom projevil radost – a nemyslím to nijak ironicky – že se těším na ty diskuse, že konečně ta diskuse začala, a vy si zvykáte na tu novou roli, to je celé, tu roli opozice, tam, kam patříte. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji. Další s faktickou poznámkou pan ministr Marian Jurečka. Pane ministře, vaše dvě minuty.

Místopředseda vlády, ministr práce a sociálních věcí ČR Marian Jurečka: Krásný dobrý večer. Vážená paní předsedající, pane premiére, kolegyně, kolegové, já tu debatu pozorně už deset a půl hodiny poslouchám a já vás chci ujistit, že já, a předpokládám i moji kolegové, budeme reagovat. My jsme na to připraveni. Ale já jsem zvyklý, a většina z vás asi také, kteří jste vedli různé porady a jednání, napřed si vyposlechnete ty, kteří přišli s nějakou kritikou, konstruktivní kritikou, oponenturou a návrhy, vyposlechnete si je a pak reagujete. A budete říkat ty požadavky, jakým způsobem je třeba zapracujete, jak je vyhodnocujete a podobně.

Já to mám úplně stejně. Já tady dneska čekám a jsem úplně v pohodě, klidně první hodina ranní, druhá nebo třetí, budu reagovat, a pak můžeme spustit třeba další kolečko toho, abyste na to reagovali vy. Ale mně přijde férové dát prostor vám, abyste – je vás tady ještě 27 přihlášených, je to v pořádku – mohli reagovat na to, co řekl pan premiér. Za nás na úvod promluvil pan premiér, konstruktivně, stručně prošel všechny resortní kapitoly, ke každé řekl

ty klíčové priority, a teď je ta diskuse. A mně přijde konstruktivní, smysluplné nechat napřed reagovat vás, netříštit tu diskusi, a pak nechat reagovat vládu. Jsme na to připraveni, těšíme se.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Pane ministře, děkuji za dodržení času. Máme tady další faktickou poznámku a poprosím k řečnickému pultu – pan poslanec Robert Králíček. Pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Robert Králíček: A on mi pan Žáček utekl. Já jsem chtěl reagovat na něj, protože jednak se neomluvil, chtěl jsem ho vyzvat znovu, aby se omluvil za ty urážky, a za druhé jsem chtěl říct, že výměna pana Tuhého a pana Švejdara proběhla úplně jinak, za jiných okolností a úplně jinak. To za první. A za druhé, přece vy jste říkali, že budete dělat tu politiku jinak, tak proč to děláte tedy stejně špatně, jak jsme to údajně dělali my?

A co se týče pana Jurečky, tak já se musím pousmát, že čeká na ten konec. On před čtyřmi lety vystupoval několikrát za důvěru vlády a vyzýval, vyzýval a vyzýval, že ministři nereagují hned, a dneska pokorně čeká. To je ta změna.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji, pane poslanče, za dodržení času. Vidím, že tady mám další faktickou poznámku, a poprosím k řečnickému pultu – paní poslankyně Jana Pastuchová. Paní poslankyně, máte slovo, vaše dvě minuty.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji, paní místopředsedkyně. Moc děkuji za to, že alespoň někdo z vlády vystoupil a řekl nám tedy, že se bude snažit nám odpovědět, ale vy jste i hezky odpověděl panu premiérovi, když už v médiích – a my to máme nahrané, protože jsme to slyšeli taky, můžete si to všichni přečíst, je to před třemi hodinami, kdy řekl: Mě už to tady se*e, neudržel se Fiala ve Sněmovně, instituci má však v úctě. Tak si udělejte pořádek ve svých řadách, když to tady pana premiéra teď už se*e, a vy jste řekl: Musíme to vydržet. Takže musíme to vydržet.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji, paní poslankyně, za dodržení času. To byla poslední faktická poznámka a do rozpravy teď v tuto chvíli přichází se svým projevem paní poslankyně Zuzana Ožanová. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Děkuji. Vážená paní předsedající, vážené dámy, vážení pánové, jsem ráda, že jsem se ještě dnes dostala ke slovu. Já se v rámci diskuse o důvěře vlády zaměřím na věci, které dosud nepadly. Přiznám se, že v rámci diskuse, která tu probíhala, jsem část proslovu proškrtala, abych se neopakovala. Já se budu zabývat především dopravou, legislativou a zahraničními věcmi.

Při digitalizaci, a to nejen dopravních agend, které máte zahrnuty v programu, obzvláště část starších občanů nepracuje s výpočetní technikou. Pozor na to, neudělejme z nich občany druhé kategorie jen z důvodu data jejich narození. Datum narození je v tomto programovém prohlášení velmi důležité. Hraje roli pro dříve narozené i pro mladou generaci.

Na to si hned dovolím navázat citací z programového prohlášení vlády: "Zároveň do 30. 6. 2022 zrevidujeme státem poskytované slevy jízdného." Já sama jsem vnímala zavedení slev jízdného z hlediska dopravní bezpečnosti velmi pozitivně. Pokud to přispělo k tomu, že alespoň část řidičů seniorů a část mladých řidičů dala z finančního hlediska přednost veřejné dopravě, jsou slevy v oblasti bezpečnosti silničního provozu přínosem. Nelze opomenout také přínosy pro zdraví. Cesta k lékaři se stala pro seniory dostupnější. (Ruch v sále.) Stárnutí přispívá ke změnám v lidském organismu. Reakční doby řidičů... (Poslankyně se odmlčí.) Já nevím, já bych ráda mluvila, ale nějak přes řeči tady nemohu.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Poprosím o klid v sále. Děkuji.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Bohužel budu muset opakovat začátek věty. Stárnutí přispívá ke změnám v lidském organismu. Reakční doby řidičů se prodlužují, jelikož obvykle potřebují delší čas na zpracovávání dopravních informací. Zdravotní stav pak vede k tomu, že reakce těla na podněty je také pomalejší. Levnější jízdné tak dává těmto řidičům dobrou alternativu. Nemusí řídit, mohou jet hromadnou dopravou.

A pokud se týče studentů, studenti, obzvláště na středních školách, pouze studují a nepřivydělávají si. Pro jejich rodiny může být každé zvýšení jízdného, zvláště mají-li větší počet dětí, problémem. Dovolím si na závěr tohoto tématu podotknout, že pro mou osmdesátiletou maminku, která celý život pracovala jako zdravotní sestra a má důchod 12 000 korun, je možnost levnější hromadné dopravy dost zásadní. Avšak je pravdou, že po zvýšení jízdného situaci to bude moci vyřešit sednutím za volant.

Děkuji, ač je to v této rozpravě nezvyklé, nové vládě za snahu pokračovat v aktualizaci sankčního systému v novele zákona o silničním provozu. Nová vláda chce měnit pravidla silničního provozu a nebude to mít tak složité, neboť kompletní návrh byl Ministerstvem dopravy předložen již v minulém volebním období, dne 1. září 2020, jako tisk 987. Jen nechápu, co se mění zmíněným snížením postihu bagatelních přestupků. V současnosti lze u nejméně závažných přestupků v dopravě uložit příkaz na místě, tedy postaru blokovou pokutu, v částce 1 000, 2 000 nebo 2 500 korun v návaznosti na konkrétní právní kvalifikaci. V přestupkovém řízení pak pokuta za bagatelní přestupky činí od 1 500 do 2 500 korun. Ze své patnáctileté praxe při řešení dopravních nehod neznám bagatelní přestupek, který by nemohl vést k dopravní nehodě. Jen striktní vyžadování dodržování dopravních předpisů může vést k větší bezpečnosti na silnicích. Jak mohou nižší pokuty přispět k bezpečnosti na komunikacích, to opravdu nevím.

Zavděčit se tím, že důchodcům a studentům zvednu jízdné na hromadnou dopravu, a naopak řidičům nedbajících pravidel budu snižovat sankce, je mírně řečeno neadekvátní. Že jsem spojila nespojitelné? Ne, jen ukazuji na absurditu, která vynikne, dáme-li si vedle sebe dva body prohlášení. Řidiči mající dost finančních prostředků na pořízení vozidla, benzin a zákonné pojištění asi nemají dle současné vlády peníze na pokuty. Důchodci a studenti asi mají velké příjmy a je třeba jim to zvýšením cen připomenout. Tyto návrhy jsou v přímém rozporu s proklamovaným zvýšením počtu cestujících ve veřejné dopravě – taktéž součást programového prohlášení. Opravdu zdražení jízdného u nevýdělečné části populace přispěje ke zvýšení počtu cestujících ve veřejné dopravě? Bylo by zajímavé provést důkladnou analýzu tohoto jevu. Pokud se tomu divíte, ano, všechno, co uvádím, jsem vyčetla z programového prohlášení vlády. Takže ještě jednou: chudáci řidiči, nemohou za bagatelní přestupky hradit tak vysoké pokuty, od 1 000 do 2 500 korun, ale důchodci a studenti vládnou takovými finančními zdroji, že se jich nijak zvednutí jízdného nedotkne.

Přejděme k oblasti spravedlnosti a legislativy. Zajímavou je snaha v oblasti spravedlnosti o prosazení novely zákona o střetu zájmů. Cituji: "Zabráníme přílišné kumulaci politické, ekonomické a mediální moci, aby politická i hospodářská soutěž nebyly deformovány a probíhaly transparentně, za rovných podmínek." To je pěkné, ale ve své podstatě schválené a chce to úpravy. Ale co takhle financování politických stran? Nemělo by se více precizovat? Novelu bych velmi ráda podpořila a očekávala bych velmi výraznou podporu od kolegů ze STAN.

Preambule v programovém prohlášení k legislativě zní – cituji: "Kvalitní legislativa a chytré řízení státu jsou podstatné předpoklady k tomu, aby naše země prosperovala." Děkuji, chytré řízení si v této oblasti představuji výhradně chytrými lidmi. Na podporu zmíněného chytrého, nikoliv hloupého řízení státu se má zřídit špičkové expertní pracoviště v čele s renomovanými odborníky. Rozumím tomu, že je nutné dále rozšiřovat počty zaměstnanců?

K čemu máme odvětvová ministerstva a jejich specialisty? Zrušme ministerstva! Chytře řízenému státu přece postačí jen pár expertů řízených ministrem pro legislativu. Jen tak přemýšlím, jakou pozici pak má mít v daném modelu premiér.

Ještě jedna drobnost k legislativě. Už se těším na avizované zavedení moderních forem veřejných konzultací k připravované a existující legislativě. Jen nevím, zda byla inspirací Evropská unie, nebo velmi populární pirátské fórum.

Poslední část k zahraniční politice. Je to opravdu úchvatné. Do diplomacie vrátíte profesionalitu, zmodernizujete a zefektivníte fungování Ministerstva zahraničí, jak je ve vašem programovém prohlášení uvedeno. Zajímala by mě kritéria zefektivnění fungování Ministerstva zahraničních věcí. Míni se tím zpracování menšího počtu údajů, nebo, jak je to u jisté strany zvykem, vše rozhodne za úředníky a diplomaty software?

Jednou z velmi zajímavých věcí v této kapitole je hezké slibování voličům důsledného zrušení omezení cestování po pandemii. Jen tomu tak nějak z logiky věci nerozumím. Když nebude pandemie, nebudou žádná omezení ve spojitosti s pandemií, a to omezení cestování. Je hezké slibovat něco, co bude automatické. Po pandemii skutečně nikdo kromě vlády, která to bude muset fakt řešit, neočekává pokračování restrikcí z důvodu pandemie.

Diplomatické styky dosud byly nejintenzivnější, jak jinak, se Slovenskem. Tak nějak se na našeho nejbližšího partnera v programovém prohlášení zapomnělo. Pardon, nezapomnělo, jelikož je zmíněna spolupráce ve Visegrádské skupině. Slovensko výslovně zmíněno není, na rozdíl od výslovného zmínění spolupráce s Německem a USA, případně s několika dalšími státy. Spolupráce se Slovenskem stojí alespoň za zmínku v programovém prohlášení vlády. Z mého hodnocení se však jedná o výslovnou neprofesionalitu tvůrce či schvalovatele této části prohlášení. Já zapomněla, vláda chce vrátit do hry profesionalitu v diplomacii! Asi to bude opravdu potřeba, když se na našeho nejbližšího spojence neprofesionálně zapomíná. Včera byl pan premiér na své první zahraniční cestě na Slovensku. Asi má na věc jiný názor, než je prezentováno v programovém prohlášení jeho vlády, nebo se jedná pouze o zástěrku, aby to slovenská diplomacie nezjistila?

Za mě tolik drobností k programovému prohlášení vlády. Dnes se vyjádříme, zda tato vláda má, či nemá naši důvěru. Za mě tato vláda mou důvěru nemá. Děkuji. (Potlesk z řad opozičních poslanců.)

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji, paní poslankyně Zuzana Ožanová. Nyní se s přednostním právem přihlásil o slovo ministr vnitra, pan Vít Rakušan. Pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Vít Rakušan: Ještě jednou dobrý večer, vážené poslankyně, vážení poslanci, vážená vládo. Role se změnila a já tady skutečně nebudu mluvit žádné plamenné politické řeči, ale pokusím se reagovat, protože čas pokročil. Aby měli i opoziční poslanci pocit, že skutečně je reagováno na některé věci, které tady padly, tak se pokusím v té debatě odpovídat.

Chtěl bych velmi ocenit pana poslance Rybu. Jeho příspěvek byl skutečně věcný. Je to člověk, který oboru velmi dobře rozumí, a položil několik zásadních otázek, na které já rád ve svém proslovu odpovím. Zároveň bych chtěl ještě uvést pár bodů v rámci našeho programového prohlášení z oblasti Ministerstva vnitra, které považuji za vhodné k okomentování i tady před Poslaneckou sněmovnou předtím, než naše vláda požádá o důvěru.

Jedna záležitost, která už tady dneska v diskusi padla, už je to docela dlouho, v dopoledních hodinách, byla záležitost korespondenční volby. Ano, v programovém prohlášení naší vlády skutečně máme, že chceme zmodernizovat správu voleb, a stejně jako předchozí vláda jsme se zavázali ke korespondenční volbě pro voliče ze zahraničí. Předchozí

vláda to za ty čtyři roky bohužel do konce nedotáhla a my jsme se rozhodli, že chceme být v tomto úspěšnější, a proto žádáme i to, aby už na tento pátek byl zařazen senátní tisk jako nosič této novely, samozřejmě v druhém čtení můžeme procházet dalšími úpravami. Ministerstvo má samo o sobě také nějaké technické připomínky, ale chci říct jednu konkrétní a jasnou věc, která tady nezazněla a byla posunuta v debatě. Jedná se o korespondenční volbu ze zahraničí. To je závazek naší vládní koalice. Dopoledne to bylo podáváno tak, že chystáme zavést instrument korespondenční volby i v rámci voleb v České republice. O tom jsme mohli diskutovat v rámci našich koaličních vyjednávání, ale finální rozhodnutí, k čemu jsme se zavázali, a uděláme to tak pokud možno co nejdříve během tohoto roku, abychom třeba příštího pana prezidenta mohli už volit nebo naši spoluobčané ze zahraničí korespondenčním způsobem, v co nejbližším termínu. Na tom už jsme začali pracovat. Jenom pro vysvětlení, co v našem programovém prohlášení je, a je to možná důkaz, že my naše programové prohlášení skutečně plnit chceme.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Pane ministře, já se moc omlouvám. Chtěla bych tady po své levé straně poprosit pana poslance. Mluví opravdu hlasitě a ruší tady v projevu pana ministra. Děkuju.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Vít Rakušan: Já vám děkuju, paní místopředsedkyně. I mně to určitě pomohlo v klidném projevu.

Další záležitost se týká služebního zákona. Tady jako by se už poukazovalo na to, jaké konkrétní věci se v tom služebním zákoně objeví, mnozí tady předjímají. My máme pracovní skupinu, kterou vede nezpochybnitelný odborník, vede ji odborný náměstek Ministerstva vnitra, vede ji profesor práva, pan profesor Hůrka, a on je mimochodem autorem i mnoha publikací a zákonných norem v této oblasti. A já si troufám říci, že to je natolik výrazný odborný gestor, který skutečně nedopustí, aby služební zákon jako takový prošel nějakou revizí, která by koneckonců, a to také musí být, neprošla i u Evropské komise, která se k té normě samozřejmě bude vyjadřovat. My máme samozřejmě politickou pracovní skupinu, která se skládá z právníků, nominovali jsme tam ty nejlepší právníky, které máme, a nad sebou máme ještě jednoho lepšího odborníka, profesora Hůrku, a připravíme služební zákon, aby byl lepší než ten dosavadní. Ministerstvo vnitra třeba nehovořilo nahlas ani ústy mého předchůdce o tom, že už od roku 2019 existovala na Ministerstvu vnitra studie od firmy KPMG, která poukazovala na to, že stávající služební zákon má mnohé věcné i legislativní nedostatky, které je záhodno napravit. Od roku 2019! Za ty dva roky se nic nestalo. My to bereme jako výzvu, analyzujeme, v čem se ten zákon může posunout lepším směrem. To je závazek, který máme v našem programovém prohlášení. Máme na to několik let a my ho určitě také naplníme.

Další záležitost, která byla zmíněna, je zákon o služebním poměru. Tady děkuju panu poslanci Rybovi za připomínku, že je potřeba uklidnit sbory. Já je tímto uklidním. My se tady rozhodně nebudeme zabývat, a to jsme ve všech předvolebních prohlášeních řekli, tím, že by někdo rušil výsluhovost. To není záležitostí, není to ten směr, kterým my půjdeme. Takže to je to uklidnění. Já vám děkuju, určitě bylo namístě ho učinit tímto způsobem veřejně a máte pravdu, že klid ve sborech je určitě velmi, velmi důležitý i v tomto ohledu.

Druhá poznámka ovšem je, že sami policisté a sami hasiči, a to víme i z bezpečnostního výboru, kde jsme mnozí z nás seděli v těch předchozích čtyřech letech, mají výhrady k mnohým jednotlivostem, které v zákonu o služebním poměru jsou. Dám několik příkladů z pozice Policie České republiky. Například požadavek na rozvázání hodnostního označení a tarifní třídy, možnost mimořádného povýšení nejlepších bez změny jejich zařazení, změna systému dalších odborných požadavků, změna ustanovení o cestovních náhradách, spousta a spousta věcí. Náš postup je následující, a to vám jistě kolegové z policejního prezidia potvrdí. Měl jsem tam v pondělí velké jednání se současným panem policejním prezidentem, se všemi jeho náměstkami, a my jsme ustanovili pracovní skupinu, kam logicky přizveme i hasiče, a ta pracovní skupina odborníků, lidí z oboru – pozveme k tomu na připomínkování i největší odborové organizace –

a tato pracovní skupina bude vytvářet nový zákon o služebním poměru. Žádné u stolu napsané politické zadání, ale odborná práce, která bude konzultována samozřejmě na bezpečnostním výboru. Jenom tuhle věc chceme posunout dál, protože ten požadavek už tady zazníval asi tři nebo čtyři roky, tak my jenom navazujeme na to, co někde bylo rozpracováno, bohužel se to nedotáhlo do konce a my naopak tím novým zákonem o služebním poměru chceme zlepšit podmínky pro práci policistů, hasičů, prostě lidí ve služebním poměru. To je naším cílem, ne rušení nějakých výsluh a podobně. A je dobře, že tohle vysvětlení tady na místě může takhle jasně zaznít a padnout.

Stejně tak bych chtěl reagovat na pozici poradce pro národní bezpečnost. Tuto pozici považuji za velmi důležitou, ale myslím si, že ať už naší formulační chybou, nebo prostě nedostatkem komunikace, to já nevím, nebo čtením i dalších podkladů nebyla definována úplně přesně z toho, jak ji popsal pan kolega Ryba. Poradce pro národní bezpečnost je strategická funkce, která má být zodpovědná za koordinaci nejstrategičtějších bezpečnostních agend, které tady máme, například za koordinaci práce jednotlivých zpravodajských služeb. Poradce pro národní bezpečnost určitě bude vyvíjet tlak, aby tady bylo jasné vládní zadání pro to, jak mají jednotlivé zpravodajské služby pracovat a jaké úkoly mají plnit. Mimochodem, absence toho byla určitě příčinou mnoha problémů, které se tu a tam ve spojitosti se zpravodajskými službami objevily. Stejně tak by měl být tento člověk, který bude mít funkci doufejme už od příštího roku – my chceme projít legislativním procesem rychle a slíbili jsme v programovém prohlášení i termín, že národní poradce pro bezpečnost tady bude od roku 2023, doufejme, že to stihneme od ledna, nejdéle pak od léta 2023, ale protože tu věc máme prokonzultovanou i se senátory, alespoň některými z nich, abych tedy nemluvil o všech, tak by to snad mohlo směřovat docela rychle ke zdárnému cíli – ten člověk kromě jiného bude zodpovědný i za strategický boj s dezinformacemi ve veřejném prostoru. To je věc, která byla dlouhodobě velmi zanedbávána. Na Ministerstvu vnitra existuje speciální pracoviště, které se klasifikací jednotlivých dezinformací zabývá, pokoušelo se je i v minulosti posouvat na různé tiskové odbory ministerstva. Nic se s tím bohužel nedělo, tak my jsme pro ten rok, než vznikne tato pozice národního bezpečnostního poradce, ustanovili ad hoc pracovní skupinu na Ministerstvu vnitra. Bude obsahovat naše lidi, naše analytiky, analytiky z obrany, někdy i analytiky ze školství, z jiných odvětví, pokud to bude potřeba, a zaměření je především na klasifikaci, hodnocení a komunikaci ve věci dezinformací ve věci covidu. Mimochodem, to byla věc, která zaujala při těch našich legendárních schůzkách i pana prezidenta Zemana. Doufám, že toto se povede zprocesovat velmi brzy, v řádu měsíců, ale systémově dezinformace potom také bude řešit poradce pro národní bezpečnost. A koneckonců, i strategická komunikace státu, to nejsou jednotliví tiskoví mluvčí na ministerstvech, to je to, jakým způsobem stát působí navenek, jak se prezentuje, jak akcentuje svoje priority. I to je věc, do které určitě bude výrazným způsobem zasahovat poradce pro národní bezpečnost. To, že někdo sladí agendy jednotlivých řekněme silových ministerstev, bude po ruce panu premiérovi a bude koordinovat bezpečnostní agendu státu, je něco, co Česká republika pro to, aby byla zemí, která se chová předvídatelně a strategicky, určitě výrazně potřebuje.

Další záležitost, kterou chci zmínit z našeho programového prohlášení, je novelizace krizového řízení, revize typových plánů, analýza současných hrozeb, příprava na konkrétní krizové situace a posílení funkce ústředního krizového štábu, příprava na konkrétní situace. Kdo z nás napříč spektrem starostoval, tak ví, že když přišly povodně, tak jsme sáhli do našich pracovních stolů a vydali jsme možná trochu zaprášené povodňové plány a podle nich jsme byli schopni manažovat průběh veškerých opatření ve městě. My bychom takové plány i na úrovni municipalit obcí a krajů chtěli i pro další typy hrozeb, ať už se to týká blackoutů, ať už se to týká propracovaných pandemických plánů, říkám i na úrovni municipalit.

Co se týká posílení funkce Ústředního krizového štábu, na tom už jsme začali pracovat. My jsme odstranili duplicity v systému, zrušili jsme Vládní radu pro zdravotní rizika. Jestli to teď neříkám přesně, omlouvám se, ta instituce už neexistuje, tak jsem ten její název možná teď

trochu zkomolil. To byla instituce, která vznikla v rámci nějaké vnitřní konkurence, kdo bude řídit pandemická opatření. My chceme jednoduché, zákonem dané schéma, kde Ústřední krizový štáb se svými poradními orgány, kam mimochodem teď patří i centrální řídicí tým – ten byl v jiné struktuře, teď je to pracovní skupina Ústředního krizového štábu – tak jsme zjednodušili ten systém. To byl první krok. V druhém kroku přijdeme ještě s návrhem jisté operativnosti Ústředního krizového štábu a v rámci celé přípravy nové krizové legislativy, kterou jsme si slíbili do konce roku 2023, Ústřední krizový štáb i na základě dobré zahraniční praxe se pokusíme definovat ještě moderněji.

Další věc, která tady možná ještě vůbec nezazněla, jsou i věci, které nikdo nezmínil, byť jenom okrajově dopoledne možná pan předseda Okamura. My jsme jasně dali do našeho programového prohlášení, do oblasti bezpečnosti, že řešení migračních krizí určitě nepůjde cestou povinných kvót. To bych tady také rád zdůraznil, protože to je součást programového prohlášení, naší kapitoly o bezpečnosti.

Co se policie týče, všichni na bezpečnostním výboru víme, že reforma specializovaných policejních pracovišť byla jakousi paní Columbovou. Hodně se o ní na bezpečnostním výboru mluvilo a nikdo jsme nikdy tu reformu neviděli. Tři roky jsme o ní slyšeli, poslední rok byl argument ten, že už přece nebudeme zatěžovat předvolební kampaň důležitým tématem diskuse o policii. Ale tu reformu jsem ani jako člen bezpečnostního výboru nikdy neviděl.

Všichni cítíme, že bezpečnostní hrozby, které tady jsou, ať už je to kyberkriminalita, ať už je to terorismus, vyžadují určitě specializovaný přístup a v rámci této reformy bychom se neměli bavit o žádném politickém zadání, že se nějaká specializovaná pracoviště budou někam přesouvat, aby na ně někdo měl nějaký vliv. To je doufejme minulost, co se policie týče. Ale chceme specializovaná pracoviště, která se budou týkat oblastí, které jsou nové a na které zatím policie reaguje ad hoc, ale nemá k tomu vytvořeny ještě dostatečné podmínky.

Poslední obecná věc, kterou bych tady chtěl říci. Maslowovu pyramidu potřeb znám. My jsme na ní stavěli dokonce i naši městskou strategii a vím, že bezpečnost je skutečně v základních potřebách, kterou potřebuje intelektuál, profesor i dělník. Samozřejmě oblast bezpečnosti takhle vnímám. Potřebujeme všichni se cítit bezpečně a naše programové prohlášení jednoznačně stanovilo takové cíle, aby vnější i vnitřní bezpečnost České republiky byly pro všechny naše občany zabezpečeny. Budeme na to klást obrovitánskou prioritu. Samozřejmě že se určitě budeme hádat o jednotkových rozpočtových kapitolách. To je normální, to ke každé vládě patří. Ale bezpečnost všichni tímto způsobem chápeme a já bych Ministerstvo vnitra nechtěl vnímat jako ministerstvo nějaká represe, jako ministerstvo, které je vnímáno jako jakési policejní ministerstvo, byť policie je základní organizací, která pod něj patří, ale já chci, aby bylo vnímáno jako ministerstvo bezpečí, to znamená ministerstvo těch, kteří nás chrání, kteří nám pomáhají, ale i jako ministerstvo přívětivé státní rychlé digitalizované správy. A to všechno v našem programovém prohlášení najdete. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji, pane ministře. Nyní tu mám dvě přednostní práva. První s přednostním právem poprosím paní předsedkyni hnutí ANO paní Alenu Schillerovou. Paní předsedkyně, máte slovo.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji panu ministrovi zdravotnictví, že mi dal přednost, protože já chci reagovat na pana vicepremiéra a ministra vnitra pana Rakušana. Ne na všechno, protože on mluvil dlouho a o spoustě věcí, které určitě doputují dřív nebo později někam na půdu Poslanecké sněmovny, a tady se o nich povede dlouhá debata, jako je třeba korespondenční volba. Takže to nebudu otevírat, protože to bychom nezvládli asi ani do rána.

Co se týče novely služebního zákona, určitě souhlasím s ním, že v osobě pana profesora Hůrky, s kterým jsme spolupracovali celou dobu ve vládě, je záruka vysoké odbornosti, o tom

není pochyb, a je záruka i toho, že bude určitě rozmlouvat politikům různá politická zadání, která by nebyla v souladu z hlediska kompatibility s evropským právem, protože jdou různé informace, jaké bude to politické zadání směrem k rozšiřování politických náměstků.

Já si pamatuji debatu, když se přijímal tento zákon. Já jsem byla tehdy v Legislativní radě vlády, byla jsem i v komisi pro finanční právo, ale ony se scházely ad hoc komise složené napříč, tedy velká komise složená napříč z těch členů. Tak si to pamatuji, debaty, kde by měla končit ta politická úroveň. Takže určitě toto budou tvrdá jednání. Věřím, že opozice bude do těchto debat přizvána, protože ten zákon by tu neměl být na jedno použití, to znamená jedno volební období, bez ohledu na to, jak je dlouhé.

Co se týče výsluhovosti, chtěla bych upozornit na jednu věc. Určitě je dobře a já děkuji panu ministrovi, že tady uklidnil bezpečnostní sbory, a to zase říkám ještě z pozice své znalosti v celní správě, ale já jsem spolupracovala jak s Hasičským záchranným sborem, tak i s policií, protože jsme řešili neustále rozpočtové věci, řešili jsme koncepci navyšování pracovníků. Zaznamenala jsem v médiích – a věřím, že to mohou být jenom mediální zkratky, takže jim nevěnuji pozornost, budu tomu věnovat pozornost, až přijde nový rozpočet této vlády, tak tam se určitě na to zaměříme – tady byla nastavena jakási koncepce navyšování počtu zaměstnanců. To znamená, ta neobsazená místa, která občas kritizujete, tak to jsou učitelé, hasiči, policisté, vojáci v souladu s koncepcí rozvoje ozbrojených složek. Takže když někdy čtu, že ta místa škrtnete, tak vás jenom upozorňuji, že škrtnete učitele, hasiče, policisty a vojáky v souladu s nastavenou koncepcí. Na to bych chtěla upozornit, že to by mohlo být také považováno za ohrožení bezpečnosti, protože to nastavovaly odborné týmy těchto resortů. Vůbec bych si nedovolila do toho nějak mluvit.

Ještě jedna věc, výsluhovost. To je dobře, že říkáte, že se nebude do ní nijak zasahovat. To by bylo velmi špatně. Ještě upozorním na daňový aspekt, vy ho určitě znáte...

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Paní předsedkyně, já se omlouvám, přeruším vás a poprosím o klid v jednacím sále. Pokud si chcete něco vyřídit, běžte prosím do předsálí. Děkuji vám a omlouvám se. Děkuji.

Poslankyně Alena Schillerová: Já děkuji, paní místopředsedkyně. Já jsem chtěla pana ministra upozornit ještě na jednu věc. On ji asi možná ví, ale kdyby ne, tak to říkám jako daňář. Kdysi pan exministr Kalousek – za jeho působení se tyto výsluhy zdánily. To byly, myslím, vaše vlády. Vy jste v ní nebyl, ale tedy vaše vlády. Zdanili jste je a za doby Sobotkovy vlády, kdy ministrem financí byl Andrej Babiš, se to zase osvobodilo. Je to asi miliarda, zásah do rozpočtu, tam přímo ve straně, ale těm lidem to samozřejmě pomáhá. Tam jenom veďte ještě v patrnosti, aby náhodou nenapadlo třeba pana ministra financí – on tu není – to zase zdanit. Tak to je jedna věc.

Ale ještě pozor. Jev, který jsem za ty čtyři roky odsledovala u ozbrojených složek. Jakmile se začne cokoliv říkat, že za nás – ať už to bylo, myslím, v době, kdy bylo hnutí ANO v exekutivě, to znamená za osm let – se ty platy pořád zvyšovaly. Až bude rozpočet, tak si sem vezmu všechny ty grafy, ale vy to už dneska taky víte – se zvyšovaly. Teď samozřejmě v roce 2021 jsme zmrazili všem platy, všem, včetně ústavních činitelů, ale bylo tady zrušení superhrubé mzdy a zvýšení slevy na poplatníka, takže to bylo obhajitelné. A teď už vlastně dostanou sedm stovek při inflaci přes 6 %, tak ty reálné mzdy jim začnou klesat.

A to byl vždycky impulz v ozbrojených složkách, tak jak jsem to odsledovala, jakýkoliv tento... oni to vnímají velmi citlivě. Objeví se nějaká informace – já jsem dostávala prostě od desítek – a pořád dostávám – od stovek různých příslušníků dotazy: Je to pravda, že se bude tamto nebo tam ono? A vždycky jsem to musela narovnávat, nejlépe v tom veřejném prostoru, protože to pro ně znamenalo, že prostě začali odcházet, ti, co mají nárok na výsluhu, protože ta výsluha se jim počítala z těch vyšších platů, a když reálná mzda jim začne klesat, tak

samozřejmě oni odchází, protože dneska na trhu práce s touto krásnou výsluhou najdou uplatnění a jsou takzvaně lidově řečeno na svých.

Takže prosím, berte to v patrnosti. Určitě nechceme – a z toho bych vás nikdy nepodezírala – ohrozit bezpečnost této země. Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji paní předsedkyni a nyní s přednostním právem požádám pana ministra zdravotnictví, pana Vlastimila Válka. Pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr zdravotnictví ČR Vlastimil Válek: Děkuji, paní předsedající. I já se domnívám, že určitě ještě budou nějaké otázky na zdravotnictví, ale jelikož je tady, vaším prostřednictvím, pan poslanec Špičák a pan poslanec Brázdil, já si dovolím stručně odpovědět.

Jednak děkuji za tu debatu, děkuji za ty komentáře. Já se těším na spolupráci. A jenom některé otázky velmi stručně. Kochův institut je samozřejmě komplikovaná instituce. To je také ten důvod, proč jsem svým poradcem jmenoval profesora Slabého, poradcem pro vědu, výzkum. Já si myslím, že to je dostatečná autorita, která je schopna s tímto pomoci. Proto také ten tým, který je sestaven kolem profesora Chlábka, čítá dneska třiatřicet vědců z celé České republiky, kde jsou zastoupeny Akademie věd, Česká lékařská společnost, jsou tam zastoupeny různé vědecké instituce. Matematicko-fyzikální ústav, domnívám se, je dostatečně silný na to, aby byl matematicko-analyticko-vědeckým zázemím budoucího Kochova institutu. A pochopitelně pan profesor Štěpán Jurajda, který je expert, odborník se zkušenostmi ze Spojených států, je člověk, s kterým jsem se setkal, konzultoval a debatoval některé oblasti, a jeho představy o vývoji něčeho, co bych nazval komplexním názvem public health v té anglosaské představě, a je to něco, co samozřejmě se implementovalo do toho programu, stejně tak jako myšlenky pana profesora Slabého a dalších kolegů včetně Asociace rektorů, s kterými jsem se potkal při tvorbě toho programu. To znamená, jsem si jistý, že je to v tomto směru komplexní, a budu velmi rád, když, prostřednictvím paní předsedající, s kolegou Špičákem, s panem poslancem Špičákem budeme dál velmi intenzivně spolupracovat.

Co se týká obecně té části, která byla v programu zaměřována na budoucnost a rozvoj medicíny v České republice: nás teď čeká předsednictví v EU. To předsednictví musí být provázeno spoluprací s Francií a navázáno na spolupráci se Švédskem, abychom měli maximální podporu těch, co jsou před námi, těch, co jsou za námi. A já bych velmi rád, aby se těch akcí účastnil tam, kam pojedou ministr zdravotnictví, aby se jich účastnili jak poslanci, tak senátoři z obou zdravotních výborů. Požádal jsem jak předsedkyni Poslanecké sněmovny, tak předsedu Senátu o podporu v tomto a debatoval jsem o této myšlence jak s předsedou zdravotního výboru Poslanecké sněmovny, tak s předsedou zdravotního výboru Senátu. Velmi bych ocenil, kdyby to byli poslanci jak z koalice, tak z opozice, protože se domnívám, že předsednictví EU je předsednictví České republiky, a ne opozice nebo koalice, a kvalita zdravotní péče se musí dlouhodobě kultivovat, zlepšovat, stejně jako její dostupnost. Z tohoto pohledu se domnívám, že je tato kapitola je snad dostatečně vysvětlena, a možná se spíš jednalo o nějaké nepochopení nebo neporozumění.

Prostřednictvím paní předsedající bych chtěl poděkovat kolegovi Brázdilovi a ubezpečit ho, že opravdu takhle to je myšleno v tom programu, a jsem si jistý, že musíme dotáhnout to, co se nepodařilo minulým vládám. Chápu, že to bylo dáno tím, že byl covid a že pak ta rychlá frekvence střídajících se ministrů jim nedala ke konci ani možnost poznat, co vlastně na ministerstvu se děje a kdo tam pracuje, a hned odcházeli, takže se těžko daly tyto věci posunovat. Z toho důvodu já bych na tu práci, kterou odvedli – a nepopírám, že tam odvedli velký kus práce – rád navázal. A toto je jedna z věcí, kterou bych chtěl dotáhnout do konce, tedy ohledně záchranné služby. Myslím si, že je dobré využít, že sice v opozici, ale to není podstatné, jsou tady dva

odborníci přes tuto problematiku. A tak, jak jsem to do programu napsal, tak to také myslím – hodlám s nimi spolupracovat, abychom tuto problematiku posunuli do nejdál.

Záchranářství, první pomoc, se ukázaly v době covidu, a nejenom v době covidu, jako naprostý pilíř rychlé péče o naše pacienty, a nejenom akutní pacienty. A proto této problematice v programu věnuji poměrně velkou pozornost. Já jsem přesvědčený, že co se týká jakéhokoli placení za zdravotní péči, tak to nebylo myšleno zle a jednalo se pouze o neporozumění. V programu není slůvko o tom, že by si pacienti měli za zdravotní péči platit. Ale je to velmi jednoduché. My máme standardy zdravotní péče, jak, prostřednictvím vaším, paní předsedající, kolega Špičák řekl, klinické doporučené postupy. Ty klinické doporučené postupy v podstatě kopírují standardy německé, nejvyšší německé standardy kvality péče. Špičkové standardy kvality péče mají v Evropě čtyři země a Česká republika se rozhodla, já si myslím, že to je správné, že se pro to rozhodla – a já se nestydím na tomto místě, a jsem rád, že to takhle mohu říct, poděkovat kolegům jak z koalice, tak z opozice, a rád budu jmenovat, vaším prostřednictvím, paní profesorku Adámkovou, která u toho je, a doufám, že bude dále pokračovat – tak tyto standardy my adoptujeme do českého zdravotnictví a tyto standardy mají zaručit a zaručí českým občanům, aby kvalita péče byla stejná, dostupná, zdarma, a to v celé republice. Tedy aby na ty výkony, na které půjdou – a nejsou to jenom chirurgické, onkologické či jiné výkony – měli stejnou kvalitu na všech pracovištích, kde ty výkony budou provádět. My jsme si plně vědomi – a to je debata všech odborníků ze všech politických stran, a je v tom shoda – já předpokládám, že kdyby v diskusi se některý z mých kolegů bez ohledu na to, z které je politické strany, přihlásil, že to potvrdí – my jsme si vědomi, že transplantovat srdce, transplantovat játra nejde v každé nemocnici, proto máme dvě špičková transplantační centra. Ale i jsou i jiné výkony, jako třeba nádory slinivky břišní, jako třeba rakovina konečníku, a i u těchto výkonů musíme zajistit našim pacientům, aby kvalita péče byla stejná všude, kam na ten výkon půjdou, a to je ten systém, ke kterému chci, aby směřoval.

Plně hrazeny z veřejného zdravotního pojištění – já chci víc. Já chci, abychom takto měli plně hrazeny – a já jsem o tom mluvil, když jsem byl opoziční poslanec a teď to realizují – preventivní programy, komplexní preventivní programy, tedy navázat na dobré, co se udělalo, a posunout to dál, a to, co znám jako lékař ze své pětaticetileté praxe, a znají to, prostřednictvím paní předsedající, kolega Špičák, paní poslankyně Adámková a další, realizovat, využít toho a využít k tomu spolupráci všech poslanců napříč politickým spektrem, kteří budou členové zdravotního výboru, a tímto se na tuto spolupráci těším.

Jsem si plně vědom, že jsem z Brna. Já se za to nestydím, a to je ta poslední námitka, která silně zněla. Jsem Moravák, ano, jsou chvíle, kdy říkám: Já su z Brna. V Brně se to tak říká. I v Praze, než jsem zjistil, že se pravidelně jezdí tramvají, a ne šalinou, tak prostě určité období bylo, kdy jsem takhle tramvaj nazýval, a jsem si vědom této řekněme své chyby, pracuji na češtině – koneckonců mí předkové byli příbuzní, byli básníci, jeden z nich byl dokonce poměrně známý a byla by ostuda, kdybych naši nádhernou mateřštinu, jazyk Seiferta, Čapka, nekultivoval. Já to udělám a udělám všechno proto, abych se kvalitou své češtiny blížil, alespoň blížil kvalitě češtiny, prostřednictvím pana předsedajícího (paní předsedající?), pana poslance Babiše, který mě kritizoval. Udělám pro to maximum. Děkuji vám, a to je vše. (Potlesk z řad SPOLU.)

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji, pane ministře. A nyní se tedy vracíme do obecné rozpravy a poprosím k řečnickému pultu, aby přišel pan poslanec Karel Rais. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Rais: Děkuji vám, vážená paní místopředsedkyně Sněmovny. Vážené členky a členové vlády, vážené kolegyně a kolegové poslanci, dovoluji mi, abych vám sdělil svůj názor na relativně malou část, na část věda, výzkum a inovace v programovém vyjádření vlády.

Část věda, výzkum a inovace programového vyjádření vlády je charakterizována zejména vysokým stupněm obecnosti, nekonkrétnosti a neuvedením kontrolních nástrojů v hodnocení jednotlivých vládních proklamací. To už tady zaznělo od mé předřečnice předsedkyně Schillerové. Překvapuje mě, že v prohlášení vlády chybí taková základní data a informace, jako je například údaj o velikosti rozpočtu, který bude věnován do oblasti vědy a výzkumu. Když jsem se díval na čísla, která tam jsou, tak v podstatě jsem našel akorát dvě v souvislosti covid-19 a metodika 17+. Jinak tam absolutně žádné číslo není a je mi jasné, že potom ty vágní proklamace se velice snadno plní.

Čili konkrétní hodnocení plnění jednotlivých proklamačních tezí, jejich kontrola bude prakticky nemožná a vláda má již dnes prakticky zajištěno, že tato část prohlášení vlády z oblasti vědy, výzkumu a inovací bude jistě formálně splněna.

Zastavil bych se zde u části, která je věnována závazku vlády, cituji: Připravíme komplexní novelu zákona o podpoře výzkumu a vývoje s cílem administrativní zátěže odstraněním roztržitosti a zjednodušením celkového systému řízení. Ale (nesrozumitelné) připravíme, umožňuje vládě vycouvat z tak zvané velké novely zákona o vědě, výzkumu a inovacích, která je pro praxi nutná, která byla již minulou vládní garniturou dávno připravená. Čili očekával bych, že zde nebude hovořeno o přípravě, nýbrž o předložení zákona o vědě, výzkumu a inovacích v nějakém konkrétním termínu. Jedním z klíčových faktorů rozvoje vědy a výzkumu je anebo nezaostávání za vědeckým světem jsou a budou zejména investice do velkých infrastruktur, jako je například CEITEC a další IT for Innovation a tak dále. Před pěti, deseti lety jsme měli technické prostředky, které podporují rozvoj vědy a výzkumu na světové úrovni, což pochopitelně přitáhlo do těchto center řadu špičkových světových vědců. Po dobu dnešní vlády bude nutné obnovit část relativně zastaralé infrastruktury v řádu možná i miliard korun. A je škoda, že ve vládním prohlášení se o konkrétních nákladech na tyto investice opět vůbec nehovoří.

Pozitivním činem předchozí vlády a následně i Poslanecké sněmovny bylo uzákonění takzvané malé novely zákona číslo 130/2002 Sb., o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací. Ale již tehdy jsem upozorňoval ve Sněmovně na chybějící nedostatky, kterým se tak zvaná malá novela zákona nevěnovala s tím, že se bude věnovat té problematice až v té další, v té velké novele. Zejména to byla problematika zakládání veřejně výzkumných institucí, kdy si myslím, že to zejména univerzity potřebují a v tom předloženém materiálu, v programovém prohlášení vlády jsem o tom nenašel ani slovo.

Dále podpora vzniku a provozu inovačních center. Myslím si, že je nutné, aby tam byla rozpracována v tom programovém prohlášení a jednotlivých spin-off firem. A dále je potřeba, chronická záležitost, to znamená, tím myslím změnu zákona zejména ve vztahu výzkumník a instituce. To si myslím, že by měly být v té novele, o které říkají, že ji mají nachystanou, že ji má vláda nachystanou, tak by měla být, toto bychom tam měli nějakým způsobem řešit.

Dále jsem očekával zejména v části lidé ve vědě, výzkumu a vývoji a inovacích konkrétnější odpovědi na některé chronické otázky finančního ohodnocení. Nejenom institucí, ale i například doktorandů. V prohlášení je pouze zmínka, taková obecná, o posílení role sítě vědeckých diplomantů. V části o vzdělávání je zmínka opět pouze o přípravě, podtrhuji o přípravě, nikoliv o provedení reformy doktorského studia financování. Předložená část vládního prohlášení se mi jeví hodně nekonkrétní a je obecně pojatá. Ani jeden cíl není v prohlášení kvantifikován. A já to chápu tak, že se prostě vláda bojí tam některé konkrétní údaje dát, protože když tam ta data nejsou, tak jí nemůže nikdo nic vyčítat. V podstatě kdyby ta vláda vůbec nic nedělala, tak pouhým samopohybem a mlčením řady vědeckovýzkumných pracovníků, kteří naštěstí nevnímají politiky a jejich řeči, tak má již dnes zajištěno splnění této velmi vágně zpracované části programového prohlášení. Nekonkrétnost, vágnost, to jsou hlavní důvody, proč tuto část vládního prohlášení považuji za nedokonale zpracovanou a nebudu samozřejmě hlasovat pro přijetí tohoto vládního prohlášení. Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji, pane poslanče. Nyní do obecné rozpravy pan poslanec Robert Králíček. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Robert Králíček: Ještě jednou dobrý večer, vážená paní předsedající, vážený pane premiére, vážená vládo, kolegyně, kolegové. Jsem velmi rád a chci za to nové vládě poděkovat, že ve svém programovém prohlášení navazuje na předchozí úspěšné období digitalizace státní správy. Jsem také velmi rád, že v tomto programovém prohlášení nacházím téměř stoprocentní shodu s již vytvořenou strategií Digitální Česko. Někdy jsem měl pocit, že ji čtu znovu. Pro mě je to potvrzením dobře vykonané práce předchozí vlády a také zmocněnce pro digitalizaci pana Vladimíra Dzurilly, a to i přes značnou předvolební kritiku Pirátů v čele s vicepremiérem Bartošem.

Připomeňme si, že v předchozím volebním období se podařilo v digitalizaci dosáhnout zásadních posunů a dokončit většinu z toho, co bylo naplánováno. Namátkou můžeme zmínit zákon o elektronické identifikaci, bankovní identitu, datové schránky pro všechny, portál veřejné správy, portál celní správy, portál práce a sociálních věcí, portál občana, informace z katastru nemovitostí, elektronické žádosti o řidičský průkaz, digitální dálniční známky a mnoho dalších.

Je však také pravdou, že i pandemie covidu-19 přispěla ke změně chování obyvatel. Například se zásadně zvýšilo právě zřízení a využívání datových schránek či se byla výuka nucena přesunout do onlinového prostředí. Také se díky tomu urychlily některé projekty a vytvořily se i nové aplikace. Všichni jistě známe Tečku, Čtečku či registrace na testování, očkování a další.

Programové prohlášení vlády v oblasti digitalizace však také otevírá spoustu otázek. Tou největší pro mě je, kdo je vlastně zodpovědný za digitalizaci a za miliardy do ní plánované investovat. Je to opravdu vicepremiér a ministr pro místní rozvoj Ivan Bartoš, který zřídil pozici politického náměstka pro digitalizaci nebo to bude ministr vnitra Vít Rakušan, pod kterým je náměstek zodpovědný za eGovernment, Kancelář hlavního architekta a Správa základních registrů? Pokud to je skutečně vicepremiér Ivan Bartoš, tak se ptám, jakou bude mít zodpovědnost a jak bude "úkolovat" právě například pracovníky Ministerstva vnitra, jak a s jakou odpovědností bude komunikovat a zadávat pokyny a strategické cíle pracovníkům státních podniků jako je NAKIT, Státní pokladna, Centrum sdílených služeb a případně Česká pošta, které také spadají do kompetencí ministra vnitra a ministra financí, tedy i jiných politických stran, STAN a ODS? Budou se tedy některé tyto odbory a instituce přesouvat pod Úřad vlády? Tento případný přesun může trvat i v řádu let, protože bude třeba změnit kompetenční zákon, zákon o informačních systémech veřejné správy a další. Tyto zásadní změny rozhodně digitalizaci nezrychlí, právě naopak ji mohou značně zkomplikovat, zpomalit a výrazně prodražit.

Další otázkou, která se při čtení programového prohlášení nabízí, je počet nových míst. Velmi často jsem narážel na slovní obraty a fráze: vytvoříme nové týmy, vytvoříme nové platformy. A v neposlední řadě cituji: posílíme odborné a personální kapacity. To vše však přináší zvýšený počet pracovníků a úředníků, což ovšem ostře kontrastuje s předvolebními sliby obou koalic, kde svorně slibovaly snížení počtu úředníků. Některé konkrétně psaly, že počet úředníků klesne o 13 %. Vůbec nezpochybňuji nutnost odborníků na digitalizaci ve státní správě. Ale i na tomto je vidět, jak populistické výroky dnes vládní strany před volbami měly.

V kapitole Zdravotnictví, kde jsme v předchozím volebním období zřídili například eRecept, eNeschopenku, služby zdravotních pojišťoven, Portál pacienta Moravskoslezského kraje či zavedení přeshraničních služeb eHealth v České republice, jsem v současném programovém prohlášení našel pouze větu: "Podpoříme sdílení informací mezi poskytovateli a pacienty, tedy urychlený rozvoj digitalizace českého zdravotnictví a propojení systému

jednotlivých zdravotnických zařízení." Proto se ptám, kdo tedy bude zodpovědný za rozvoj digitalizace ve zdravotnictví? Bude to ministr zdravotnictví pan Válek, nebo to bude opět pan Bartoš, a kdo bude výše uvedené prohlášení uvádět v život? Budete zřizovat centrální subjekt zodpovědný za implementaci a rozvoj digitalizace, a to například transformací z již stávajících subjektů pod Ministerstvem zdravotnictví? Kdo bude například realizovat projekty a investice do kybernetické bezpečnosti ve zdravotnictví jako klíčového prvku bezpečnosti nás všech? Je to opět pan Bartoš? I toto zůstává v programovém prohlášení nezodpovězeno.

Jeden z líbivých bodů, který může některé z nás zdánlivě nadchnout, je eDokladovka, ale ptám se, proč ji budeme vyvíjet v České republice? Proč nepoužijeme platformu vyvíjenou a implementovanou v rámci Evropské unie? Nebo jde jen o čerpání dalších prostředků pro vybrané firmy? A s tím samozřejmě souvisí otázka, jak je vláda připravena v oblasti digitalizace čerpat evropské peníze? Kdo a jak bude koordinovat čerpání z Národního plánu obnovy? Kdy se začnou peníze čerpat a jak efektivně?

V programovém prohlášení vlády mi také chybí strategie státních podniků, které v současné době poskytují některé služby, platformy a aplikace eGovernmentu. Jakou strategii má vláda s podniky NAKIT, Státní pokladnou Centrum sdílených služeb? Jak vláda využije možné kapacity České pošty v oblasti eGovernmentu, kde bychom mohli výrazně ulehčit městům a obcím? V návaznosti na to se můžeme dále ptát, co pisatelé mysleli prohlášením: Zrealizujeme koncept eGovernment cloudu ve státní i komerční části a přijmeme flexibilnější pravidla pro nákup cloudových služeb v souladu se standardy EU. Zajistíme uložení osobních údajů obyvatel v bezpečných datových centrech na území ČR nebo ve státech Evropské unie. Jaká je tedy strategie v oblasti vybraných služeb, jako je cloud či například Czech POINTy? Vrátime například Czech POINTy vybraným původním firmám, které je provozovaly pro stát? Bude to efektivnější, nebo zůstanou v rukou státu a budeme je rozvíjet dále například ve státních podnicích?

Jak jsem zmínil na začátku, podobnost programového prohlášení s koncepcí Digitální Česko je čistě náhodná, jsou zde však i pasáže, které chce nová vláda prosadit, ale v předchozím volebním období je – v uvozovkách – úspěšně blokovala či zdržovala. Při čtení pasáže "Posílíme význam a koordinaci informační a kybernetické bezpečnosti v bezpečnostní politice státu při zachování práva na soukromí a svobodu jednotlivce" si kladu otázku, kdo vlastně v minulém volebním období zdržoval zákon o vojenském zpravodajství, kdy jsme díky tomu nebyli schopni efektivně bránit Českou republiku v kyberprostoru.

Rád bych však poděkoval za zařazení digitální ekonomiky a také nutnosti spolupracovat s Evropskou unií v oblasti digitalizace a digitální ekonomiky do programového prohlášení. Když se na tyto dvě oblasti v koaliční smlouvě pozapomnělo, byla tady velká obava, že to nejsou oblasti, které chce nová vláda řešit. Také zde vidím inspiraci v koncepci Digitální Česko a jsem velmi rád, že tyto důležité oblasti naší ekonomiky již programové prohlášení neopomíjí.

Závěrem bych chtěl vyslovit obavu o naplnění jinak ambiciózního plánu na pokračování úspěšného projektu digitalizace státní správy. V tomto mě utvrzuje i pasáž – cituji: "Pro zlepšení životních podmínek a služeb ve městech a obcích využijeme plně potenciál technologické revoluce a inovací, například dle koncepce Smart Cities." Když vidím, jaké proklamace měl primátor Hřib a Piráti o tom, jak z Prahy udělají digitální město, které bude postaveno výhradně na jedničkách a nulách, avšak výsledek je zatím spíše nula. Máme tu předražený Portál Pražana, IT zakázky na magistrátu prověřuje policie a Úřad pro hospodářskou soutěž a ve finále si Praha druhým rokem výrazně pohoršuje v žebříčku takzvaných chytrých měst, a to z 28. na 78. místo. Proto mě naplňuje obava, aby v tomto trendu nepokračovali i v digitalizaci státu.

Za nás mohu slíbit, že na tomto tématu budeme aktivně spolupracovat, přicházet i s vlastními návrhy, které budeme projednávat i na podvýboru pro eGovernment, který, jak

pevně věřím, se bude scházet vícekrát než třikrát za rok, jak tomu bylo pod vedením současného politického náměstka pana Profanta. Děkuji za pozornost. (Potlesk.)

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji, pane poslanče. V tuto chvíli tady mám přednostní právo ministra pro místní rozvoj, pana Ivana Bartoše. Pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr pro místní rozvoj ČR Ivan Bartoš: Já vám děkuji. Dámy a pánové, děkuji panu Králíčkovi, neboť jsem očekával jeho vystoupení a zazněla tam spousta inspirativních – některé pravdivé, některé trochu nepravdivé – informací. Já bych začal vůbec koncepcí Digitální Česko. Já jsem i s Piráty a se spoustou dalších lidí, nejen z politické scény, ale i z odborné scény a profesní, řešil koncepci Digitální Česko, dodali jsme do ní dokonce komponentu, která se týká open source a jak se nedostat do zhouby toho, co se v České republice děje, takzvaného vendor lock-inu, kdy je vám dodána zakázka, už navždy jste spjat s dodavatelem a jste zcela v područí jakékoli možnosti nějakým způsobem rozvíjet ten systém, pouze vždycky jenom řeknete požadavky, ty jsou vám naceněny a nemáte možnost modulárně řešit tu digitalizaci.

My jsme k Digitálnímu Česku měli jednu významnou, a ukázalo se, že i oprávněnou kritiku. Digitální Česko má několik pilířů a vyžaduje vysokou míru koordinace, protože digitalizace není otázka jednoho člověka, není otázka jedné instituce nebo jedné společnosti, jako je třeba NAKIT, který řeší velkou část digitalizace pod vnitřem, ale je to otázka meziresortní a je to otázka, jak se již ukázalo, kterou s osvěcěným a férovým byznys sektorem řešit lze. Ukázalo se to v covidu a ukázalo se to v minulém volebním období na přípravě asi tří nejdůležitějších zákonů české digitalizace, které nevznikly na vládě, které vznikly zde ve Sněmovně spoluprací opozičních stran a nakonec i vládních a ministerstev. Bylo to právo občana na digitální službu, byl to zákon, který jsme potřebovali, který dává zákonnou povinnost ministerstvům digitalizovat postupně služby pro občany, protože zde byla častá výmluva: My bychom to rádi dělali, ale přece nemůžeme investovat do digitalizace, když k tomu nemáme onu zákonnou povinnost. Byly to digitální technické mapy, které opět vzešly iniciativou Sněmovny ve spolupráci následně s ministerstvy, které dávají základ digitalizace stavebního řízení a vlastně mapových systémů, které budeme v budoucnu používat, a byla to bankovní identita, kterou řešila i paní poslankyně Kořanová, opět ve spolupráci s byznysovým sektorem napříč politickými stranami. Ve finále i za podpory vlády se nám podařilo dostat do veřejného prostoru projekt, který umožňuje 4,5 milionu občanů využívat služby státní správy.

Vy jste se ptal na moji roli. Já jsem historicky mohl spolupracovat i s Vladem Dzurillou, vládním zmocněncem pro digitalizaci, kde jsem viděl velký elán, velké odhodlání ty věci řešit, přesto poměrně malý výtlak, a to z jednoduchého důvodu. Pana premiéra digitalizace někdy zajímala, někdy ho nezajímala, Vlado Dzurilla často narážel na problematiku resortismu, který je v České republice dán, a zároveň v momentě, kdy byly potřeba peníze, tak se vždycky ukázal celkový rozpočet, který je na jednotlivých resortech jako investice do české digitalizace, ale on si nemohl říct: Tady přidejte, tady uberte. Byly to dlouhé debaty s paní ministryní Schillerovou, pravděpodobně nakonec nějaké ty peníze vždycky do té digitalizace přitekly. A my jsme se rozhodli změnit ten koncept. Ne že bychom si ho vymysleli my tady ve Sněmovně, Piráti, ODS, TOP, STAN, ale je to debata, která se dlouho vede s odbornou sekcí, s odbornou veřejností, kde digitalizace má mít jasné kompetenční centrum, jasné centrum, takzvané governments, které určuje metodologii, které kontroluje efektivitu jednotlivých projektů i plánů tak, jak se třeba už nyní děje pod celou sekcí architektury, které dává instrukce a ve finále může i říct: Tento projekt, například e-shop na dálniční známky, nedělejte, nebo novou Wikipedii v kultuře, které dokáže dát metodologii pro kontrolu vypisovaných zakázek.

A když se podíváme do zahraničí, skutečnou inspirací nám byl model, který je ve Velké Británii, model GOV.UK, kde skutečně existuje autorita, která buď má podporu premiéra přímo,

anebo je ten člověk, který toto má zastřešit, účasten vlády. Toliko k logice té změny, kterou chceme jít. A správně jste podotkl, že to bude vyžadovat i transformaci – my to víme: transformaci, která jasněji vymezí kompetence, transformaci, která podpoří to, co je jádro české digitalizace, to jsou ty centrální registry, to jsou služby, které v tuto chvíli jsou poskytovány zejména Ministerstvem vnitra, protože to jsou služby sdílené. Z těch čerpají všechna ostatní ministerstva pro své systémy. Tomu chceme dát jasnou rozpočtovou kapitolu, dostupnost, trvalou údržbu a bezpečnost. V tuto chvíli tedy nikdo nemaže resortní řešení jednotlivých systémů, ale snažíme se část, která nedostala místo v předchozí vládě, skutečně takto ztransformovat, aby byla koordinace české digitalizace rychlá, účelná, a ty projekty nejenom že máte na ministerstvu nějakého svého architekta nebo nějakého emisáře, ale skutečně byly dodávány koordinovaně, rychle a výrazně levněji.

Vy jste zmínil, jakým způsobem budeme přistupovat k tomu, že jádro digitalizace je na Ministerstvu vnitra. My jsme kandidovali jako koalice Pirátů a Starostů s ministrem vnitra Vítem Rakušanem. Tento koncept řešíme společně a věřím, že v transformaci si budeme vycházet vstříc, protože taková je dohoda – nejen když jsme vytvářeli program Pirátů a Starostů, ale i dohoda v celé koalici. I pan premiér Petr Fiala tady na začátku říkal, že je to jedna z priorit nejenom kvůli efektivitě řízení státu, nebo tím cílem, kde chceme dosáhnout estonského úspěchu zejména v šetření HDP, ale i ve věci dostupnosti služeb občanům.

Jsem přesvědčen, že třeba síť Czech POINTů, které vy jste tady zmínil, v tuto chvíli, která je funkční a řeší velké procento lidí, kteří prostě nikdy v obslužnosti nebudou digitální. Jejich data běhají po státní správě, nebo zatím spíše se plouží, dokud nebudou data patřičně sdílena, ale ti lidé prostě nebudou digitální v tom smyslu, že by si na chytrém telefonu vytukali nějakou službu v jednotném rozhraní. Ostatně Portál občana ještě nemá tu aplikaci, která by byla adekvátní, jak jsme zvyklí používat aplikace třeba internet bankingů či dalších služeb. Pro tyto lidi bychom měli zachovat služby Czech POINTu tak, aby všechny ty digitální služby jim tam pomohl obsloužit ať už zaměstnanec třeba pošty, či kdokoliv jiný, kdo v danou chvíli bude provozovat tuto službu. Hovořilo se o institucích Pošta Partner, ale ve skutečnosti je to proškolený operátor, který může nakládat s těmito daty, což je otázka, která osoba to bude, kdo to bude zastřešovat, a pak tyto služby poskytovat může.

Vy jste se ptal na otázku bezpečnosti. Bezpečnost v České republice řeší NÚKIB a já si myslím, že ta bezpečnost by měla být posílena. Věřím, že to budeme řešit i na jednotlivých resortech, protože jestli od nás bylo něco kritizováno, je to takový věčný koloběh, kdy jednotlivá ministerstva, a třeba i jednotlivé úřady jsou auditovány a NÚKIB každý rok odevzdá tu zprávu o tom, jak to vlastně není v pohodě, ale jelikož peníze na softwarovou bezpečnost se dávají jako poslední, tak ta zpráva tam většinou leží a změny jsou řekněme minimální, i když nechci tady soudit takhle spatra, samozřejmě některé instituce pokračují lépe, některé hůře. A já si myslím, že by to tak mělo zůstat. Myslím si, že by na to měly být dány peníze. Hovořili jsme dlouhou dobu o tom, jaká struktura nebo jaké jsou třeba platové skupiny na NÚKIBu, když je tato věc tak důležitá. A je třeba se zaměřit na to, aby lidé, kteří mají odbornost, nekončili čistě v té soukromé sféře, ale skutečně byli schopni dodávat své znalosti pro stát. Viděl jsem myslím v loňském nebo předloňském roce se ukazoval nějaký audit bezpečnosti České republiky. Myslím si, že to dokonce sdílel NÚKIB, ale byl to takový plochý žebříček úspěchu, neboť jednotlivé parametry, které se měřily a v kterých Česká republika byla hodnocena velmi kladně, byly statické. Máme zákon o kybernetické bezpečnosti 100 %, máme NÚKIB 100 %, ale kybernetická bezpečnost je věc dynamická, je věc lidských zdrojů a kompetencí. To bychom chtěli posílit.

Takto bych mohl pokračovat dál. Věřím, že se o tom budeme mnohokrát bavit, protože i tak, jak řekl premiér Petr Fiala, digitalizace je prioritou. Myslím si, že co je důležité říci: transformace nesmí ohrozit chod digitalizace a postup projektů, které jsou v běhu na jednotlivých resortech. My tomu chceme dát řád, rychlost, efektivitu. Ani já nejsem žádný mistr světa amoleta. Věřím, že to budeme dělat s našimi partnery tak, jak jsme deklarovali. Ostatně

role byznysového sektoru, který v tuto dobu prostě umí zaplatit lidem lépe než státní správa, je – pokud je to partnerství férové, což jsme zažili v tomto volebním období, že je – zcela žádoucí.

Nějaký ideál, ke kterému bych chtěl někdy dospět, ale nevím, jestli jedno volební období stačí, je skutečně model, kdy motivovaní lidé třeba při studiu, kdy jejich nároky jsou reálně nižší, ještě nezakládají rodinu, nebo po studiu vstupují do služeb státní správy právě v oblasti IT, tam takzvaně získají ostruhy, získají praxi a v momentě, kdy se třeba jejich nároky zvyšují, protože tam nejsou v této oblasti vyrovnané platy, odcházejí do veřejného sektoru nebo do podnikatelského sektoru, který je tím partnerem, který je ten, který realizuje ty služby. A to si myslím, že je model, který by měl být funkční, a ve finále jsou to lidé, kteří znají státní správu a zároveň využívají služby jako uživatelé, takže mohou nejlépe vyhodnotit, zda postup digitalizace je správný, a přispět k tomu.

To by bylo v tuto chvíli asi všechno. Samozřejmě investice do digitalizace musí být investice ve své podstatě věci, co se vrátí. Často se koukáme na digitalizaci jako na nějakou černou skříňku, kam takhle házíme peníze, ale málokdy zaznívá ten výpočet, co to reálně ušetří, na co ty peníze dál lze použít. Ten vládní plán digitalizace je ambiciózní a já doufám, že tak, jak jsme spolupracovali na úrovni Poslanecké sněmovny z opozičních lavic nejen s Bárou Kořánovou, ale s lidmi z hnutí ANO, nejen na výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, tak budeme – protože si myslím, že digitalizace není politická otázka, ale je to poznaná nutnost – tak budeme spolupracovat i v momentě, kdy se naše pozice díky výsledku voleb otočily. Rozhodně se můžeme bavit o nutnosti politických náměstků, kteří nemají odpovědnost, ale na každém resortu jich je dnes celá řada. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji, pane ministře. (Potlesk zprava.) Vaše vystoupení vyvolalo jednu faktickou poznámku, takže poprosím, aby k řečnickému pultu přišel poslanec Robert Králíček. Pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Robert Králíček: Jenom krátce. Já jsem vůbec netvrdil – nebo nezpochybňuji roli soukromého sektoru v digitalizaci, nicméně jenom z minulosti víme, že jsme se někdy vzdali některých klíčových komodit v telekomunikacích a energetice. Tak bych jenom spíš – ta moje úvaha byla v tom smyslu, jestli některé ty klíčové věci by neměly třeba zůstat pod státními podniky a dalšími věcmi. Ale nezpochybňuji nutnou spolupráci se soukromým sektorem.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Z místa se hlásí k faktické, nebo s přednostním právem...?

Místopředseda vlády a ministr pro místní rozvoj ČR Ivan Bartoš: Já bych ještě zareagoval. Možná jsem se nevyjádřil dobře, protože poslanec Králíček... Nebudu reagovat na to, co jste říkal. Zaznívalo to od lidí, kteří kdy dělali českou digitalizaci, že to know-how, ta znalost, musí být in source. Ta musí zůstat u státu, u institucí nebo společností, které jsou ve státu. Soukromý sektor do toho může vnést pohled uživatele. V řadě věcí to know-how... On ten e-shop prostě funguje daleko lépe než nějaký třeba portál v tuto chvíli nějakého úřadu, ale právě to know-how musí zůstat in source.

Co mě děsilo, a to je dávno předtím, než třeba i ANO bylo na scéně nebo v politice, kdy znalost, kterou má úřad, který vypisuje zakázky nebo řeší nějaký proces, spočívá v tom, že přijde změna daní, takzvaný daňový balíček. Představme si nějaký štos dokumentů a je potřeba ho zaimplementovat do finančního systému Ministerstva financí. A ta faktická znalost – a teď to dělám obrazně, takže nechci nikoho urazit – je změření tloušťky té změny daňového balíčku v papírové podobě, pohled na to, kolik stálo loni to tam naimplementovat. Je ta hromádka větší, je menší? Aha, je menší, necháme si to nacenit, částka je menší, vše je v pořádku.

Přítomná komplexita té implementace, že se vám někde mění procento nebo se v jedné tabulce něco přesouvá z jedné daňové hladiny do druhé, prostě toto know-how musí být na straně státu. Nemusí být a priori u jednotlivých úředníků na resortech, ale musí to být někdo, kdo lidi školí, kdo dokáže popsat ty procesy, kdo zná architekturu těch systémů a kdo, a to se snad díky právu občana digitální službou stane, protože ministerstva popisují své služby a vědí, jak to v tom systému funguje. Nemá smysl digitalizovat procesy špatné. Rozhodně nemá cenu digitalizovat něco, o čem nikdo neví, jak to vlastně funguje, ale prostě to funguje roky, a tohle know-how musí Česká republika zpátky získat. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Já také děkuji, pane ministře, nepřerušovala jsem vás, protože jsem nevěděla, jestli vystupujete s faktickou, nebo s přednostním právem. Takže nemám další faktickou poznámku a v tuto chvíli do rozpravy poprosím dalšího řečníka, a to je pan poslanec Robert Stržínek. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Robert Stržínek: Vážená paní předsedající, vážení členové vlády, vážené kolegyně a kolegové, dovoluji, abych se i já krátce vyjádřil k bodu, který projednáváme, a tím je vyslovení důvěry vládě, která vzešla z říjnových voleb. Někdo řekl, že volby jsou soutěž. A jako každá soutěž, i volby mají svá pravidla. Je to závod, který má své vítěze i poražené. Pokud tedy zůstaneme u sportovní terminologie, dovoluji si krátký a velmi zjednodušený příklad. Představte si skok do dálky. Na startu se sešlo šest sportovců. Z prvních pěti závodníků skočil každý dva metry. Ten šestý skočil metrů devět. Ti první, méně zdatní, se ale domluvili na tom, že se jejich skoky do dálky sečtou. Pět krát dva je deset a deset je víc než devět. To ví každé dítě, ale skočit devět metrů a za sebou nechat ostatní konkurenty, kteří skáčou jen dva metry, a přitom nestát na bedně prostě není fér. Vědí to sportovci a vnímá to tak i velká skupina voličů, tím spíše, že těchto prvních pět skokanů si mezi sebe rozdělilo pět zlatých medailí. Rozum ale říká, že zlatou, pokud má existovat spravedlnost, může mít jen jeden, ten nejlepší. V tomto případě šla ale pravidla na ruku těm, kteří skáčou jen dva metry, a mnozí z nich ještě méně. Vypadá to jako v jednom rodinném filmu, kde jeden z protagonistů říká: Přátelé, kamarádi, my vám ty medaile dovezeme. A já jen dodávám: Dovezeme, a to za každou cenu, i za cenu ohnutí základních soutěžních principů.

Nová pětikoalice se zaštiťuje tím, že se chce chovat zodpovědně a spravedlivě. Tvrdí, že také logicky a předvídatelně. Nezlobte se na mě, ale zatím to tak nevypadá. Jakožto starosta 22tisícového města se ptám, proč v případě, že jste vyhlásili povinné testování na covid, budete náklady s tím spojené hradit pouze soukromým společnostem, ale městům a obcím nikoli? Proč trestáte za svá rozhodnutí ty, po kterých vyžadujete spolupráci, plnění nařízení, ale na rozdíl od předchozí vlády jim tyto náklady nekompenzujete? To je systémový a spravedlivý přístup? Já si to nemyslím.

Problémy s řešením energetické krize jste přesunuli na úřady práce, na jejich oddělení hmotné nouze a státní sociální podpory. Výplatu těchto dávek budou administrovat právě jejich zaměstnanci, kteří již dnes jsou pod obrovským tlakem. Tito zaměstnanci, kteří stojí také v první linii, stejně jako mnozí další, ale na rozdíl od jiných byli odměněni za svou dosavadní kvalitní práci nulovým zvýšením platu v letošním roce. Adresné zacílení pomoci v době zdražování energií zní na první pohled zajímavě, bohužel ale ve vašem podání znamená to, že ti, kteří pracují a plní si své občanské povinnosti, budou mít zase smůlu. Systém adresné pomoci je totiž nespravedlivý vůči široké střední třídě, vůči velké skupině lidí, kteří poctivě pracují jako zaměstnanci anebo třeba podnikatelé. Pracuješ? Vyděláváš? Platiš daně? Chyba! Máš smůlu! Platí drahé energie v plné výši!

Tento přístup neschvaluji, ani další kroky, které jste zatím provedli a předvedli, ať už jde o naprosto nevhodný útok na maďarského premiéra ze strany předsedkyně Poslanecké sněmovny, odmítnutí plošného snížení či odpuštění DPH u energií nebo bezprecedentní rozšíření ministerských postů na osmnáct ministerstev. Půlroční stáž vašeho kolegy Farského

ve Spojených státech je potom už jenom odrazem absolutního znevážení a zneuctění funkce poslance Parlamentu České republiky. Já jsem také pro digitalizaci a on-line komunikaci. Nakonec, dvacet let jsem podnikal v IT oblasti. Ale mít on-line poslance na druhém konci zeměkoule si opravdu neumím a ani nechci představit. Rozpaky budí podivný rozhovor Víta Rakušana s policejním prezidentem Janem Švejcarem, který poté ukončil své angažmá u policie. Nevysvětleno zůstává kyperské financování STANu a v neposlední řadě je velkým otazníkem váš způsob řešení covidové situace v naší zemi. Proto, a nejen proto, této spleené vládě já svou důvěru nevyslovím. Děkuji za pozornost. (Část poslanců ANO tleská.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Dobrý večer, dámy a pánové, další v rozpravě je přihlášena paní poslankyně Taťána Malá. Paní poslankyně, prosím, máte slovo.

Poslankyně Taťána Malá: Dobrý večer, vážená paní předsedkyně, pane premiére, vládo, vážené poslankyně a poslanci. Dovolte mi, abych se i já krátce vyjádřila k tomu, proč dnes nemohu a nebudu hlasovat pro důvěru vládě Petra Fialy. V úvodu musím konstatovat, že jsem velmi zklamaná z přístupu nově vzniklé koalice k sestavování vlády, ale především z jejich dosavadních kroků. Je přirozené, že jako opoziční poslankyně nebudu hýřit superlativy. To, že jste zklamali mě, však není nikterak podstatné, ale bohužel jste zvládli zklamat již velkou řadu občanů naší země, a to, co je nejsmutnější, zklamali jste i některé vaše voliče, kteří uvěřili vašim předvolebním slibům o skvělých receptech na řešení covidové pandemie.

Slyšeli jsme o vrácení testů, tedy systému O–T–N, uznávání protilátek, a to všechno v době, kdy už bylo naprosto jasné, že se omikronu nevyhneme. Nic z toho jste samozřejmě nerealizovali. Proč? Protože jste zjevně zjistili, že něco jiného je vykřikovat návrhy bez zodpovědnosti, to se totiž pak krásně kritizuje za každou cenu, a hlavně vytahovat takové návrhy, za které vám lidi uznale zatleskají, to je snadné. Je to jiné, když už je za tím ta odpovědnost. To totiž musíte dělat i nepopulární kroky.

Slyšeli jsme o receptu proti energetické chudobě, ze které tady vznikla podpora, kterou využije pár lidí. Slyšeli jsme o receptu na pomoc živnostníkům, které jste naopak od jakékoliv pomoci odstříhali. Slyšeli jsme o tom, jak budete podporovat učitele, ale platy jim hned po nástupu do funkce snížíte. Slyšeli jsme taky o tom, jak budete snižovat počty státních úředníků, ale první, co uděláte, je, že vytvoříte tři nové ministerské posty, a máte tolik ministrů, že se opravdu nevejdou ani do jedné řady. Na Úřad vlády přivedete 74 nových úředníků. Pirátské odpadlíci, kteří projeli sněmovní volby na plné čáře, se zabydlují na místech politických náměstků na všech možných ministerstvech.

Nechci ani pomyslet na to, jaké by to bylo, kdyby tohle udělalo hnutí ANO. To by bylo křiku, výzev k rezignaci a silných slov. Slyšeli jsme také o tom, jak budete jasně a především srozumitelně komunikovat, ale to, co vaše vláda předvádí v rámci komunikace covidových opatření, se dá považovat za cokoli, jen ne jasnou a přímou komunikaci, ke které jste vyzývali předchozí vládu a kterou jste dříve tolik kritizovali. Ráda bych vás, pane premiére, prostřednictvím pana předsedajícího, paní předsedající, pardon, upozornila na to, že voliči, kteří vás volili, a znám jich opravdu celou řadu, očekávali změnu podle vašich předvolebních slibů, ale ne tu, kterou předvádíte, tedy tu k horšímu.

A aby toho nebylo málo, dozvěděli jsme se od pana ministra Rakušana, že je potřeba udělat seznamy babišovců, a ven s nimi. Každopádně – pan ministr Stanjura říká, že správně – každopádně doba různých seznamů tady už byla a moc dobře se tady nežilo a vy sami jste byli a jste hlasitými kritiky této doby. Ale jak vidno, moc je opojná a potřebné pokory je v této vládě asi jako šafránu. Chtěla bych se zeptat, pane ministře Rakušane, prostřednictvím paní předsedající, jak takové seznamy budou vypadat a jestli bude nějaká doba, po kterou konkrétní člověk musel s bývalou vládou spolupracovat, anebo se to vezme jenom tak jako nějak pocitově podle toho, kdo je s kým kámoš.

No a zatímco pan ministr vnitra tvoří seznamy, země je v rozpočtovém provizoriu, nemůže ani zaplatit zálohu na lék proti omikronu. A nebudu tady připomínat, že tehdejší ministryně financí vehementně varovala před úskalími rozpočtového provizoria. Bohužel trochu to připomíná rčení: chytrému napověz...

Musím zde se souhlasem autora citovat mail ze sněmovní pošty, který jsem obdržela v minulém týdnu, protože poměrně přesně popisuje současný stav chování nové vlády, to je tak trochu na pštrosa s hlavou v písku: "Vážené paní poslankyně a páni poslanci za Jihomoravský kraj, můžete nám řemeslníkům a podnikatelům ve službách pomoci zjistit, kdy bude vypsána nová výzva covidových programů MPO Nepokryté náklady a COVID 21? Do dnešního dne stále nemáme žádné, ale vůbec žádné informace kromě avíza k programům, které zpracoval bývalý ministr průmyslu a obchodu pan Havlíček. Obracím se na vás v poměrně zoufalé situaci. Uvěřil jsem podzimním slibům a udělal vše proto, co jste po mně vy, kteří jste tehdy vládli, chtěli. Posílám neočkované zákazníky pryč ze své provozovny, naočkoval jsem se, přesvědčil jsem své zaměstnance k tomu, aby se také naočkovali, a že to dalo práci ty dvacetileté děti přesvědčit. Testoval jsem všechny zaměstnance ve firmě, nakoupil respirátory, dezinfekce, prostě vše, co mi bylo nařízeno, jsem splnil. A nyní se cítím silně poškozený přístupem nové vlády SPOLU Petra Fialy, kterou jsem, ano, kterou jsem volil. Věřil jsem, že volím stranu, kterou zajímá střední třída a malí a střední podnikatelé. Avšak tato vláda směrem k podnikatelům a náhradám, které jim patří, naprosto rezignovala a slíbené náhrady podnikatelům nekomunikuje. Mám vtíravý pocit, že se tomuto tématu vyhýbají záměrně. Pokoušel jsem se kontaktovat zainteresované osoby, avšak věřte, že zcela bez odpovědi. Psal jsem panu Síkelovi, v závorce: již se mezi námi pro něj ujala přezdívka pan Neviditelný, volal na linku MPO, psal panu Jurečkovi, ohledně zrušeného Antiviru i panu Fialovi. Nikdo nic neví a politici neodpovídají. Pan Stanjura na tiskové konferenci 29. 12. ujišťoval, že rozpočtové provizorium není problém, že peníze na covidové programy vyhradil, a tedy jejich vyplacení ohroženo není. Proč se tak neděje? Chtěl bych vám říct, že toto nelze obejít. Nelze se tím promlčet ani prosedět ani proschovávat, v závorce: Síkela. Jedná se o kompenzace, na které máme plný nárok, to mluvíme o měsících listopad a prosinec. Pokud od ledna už nebudete dále v náhradách pro podnikatele pokračovat, je nutno okamžitě zrušit systém O–N. Nemůžu se dobrovolně vzdávat dennodenně svého příjmu odmítáním neočkovaných zákazníků. Ohrožuji tímto sebe, domácnost, firmu, potažmo i stát, neboť toho pro něj věru příliš nevyberu a neodvedu. Obracím se na vás jako zástupce Jihomoravského kraje, kde bydlím a podnikám. Na státní úrovni evidentně nikoho nezajímáme a tak dále. Víte, většina z nás sice máme jenom učňák, nemáme tituly a vystudované prestižní školy jako vy, ale myslím, že nejsme hloupí a že si nezasloužíme přehlížení a neplnění slibů. Děkuji moc za váš čas. Marcel Pánek, podnikatel v gastronomii, Brno – Vyškov." Byla bych velmi ráda, pane ministře Síkelo, kdybyste mohl tomuto podnikateli odpovědět, případně vám na něj předám velmi ráda kontakt.

Velice dobře si pamatuji, jak jste tady láteřili a křičeli nad každým klopýtnutím minulé vlády, která bojovala s něčím, co nikdy nikdo nezažil. Byli jste to vy, kdo vykřikoval, že všechno je špatně a jen vy znáte recept na inflaci i na covid. No vážně! Já ale pořád čekám spolu s dalšími občany České republiky, kdy premiér Petr Fiala přijde s řešením pandemie covidu tak, jak jste slibovali ve všemožných médiích. Tehdy jste údajně nemohli být konkrétní a slibovali, že Petr Fiala přijde s řešením až v okamžiku, kdy bude premiérem, asi aby si nepřipsal ty zásluhy někdo jiný. Tak tedy, pane profesore, už je čas. Babiš a jeho vláda je pryč a vy jste premiérem. Děkuji za pozornost. (Potlesk z lavic ANO.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Další přihlášenou do rozpravy je paní poslankyně Margita Balaščíková. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Margita Balaščíková: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně a kolegové, vážená vládo, jsme tu dnes proto, abychom hlasovali o vaší důvěře, o důvěře vládě.

Jsme tu na půdě Poslanecké sněmovny ale také proto, abychom hájili zájmy našich občanů. A hlavně jim jsou určena moje slova.

Jsem tu již třetí volební období, a to je pro tuto konkrétní chvíli moc dobře. Pamatuji si totiž vaše stanoviska. Pamatuji si, co jste zastávali k jednotlivým zákonům, jaké máte postoje k probíraným tématům. A pamatuji si také vaši argumentaci. Politici vládních stran se ve volbách zaklínali změnou, slibovali občanům hlavně slušnost a profesionalitu. A není to ani třicet dní od jmenování nové vlády prezidentem Zemanem, a někteří ministři se už odkopávají. Přišlo překvapení? V případě některých ministrů ne.

Víte, že oblastí, které se intenzivně věnuji, je zemědělství, a víte, že mojí základní hodnotou je otevřenost a přímé jednání, což není pro některé oblíbená vlastnost. A teď si spolu prosím položíme otázku. Co nejspíš udělá vláda, která je čerstvě jmenovaná, jejíž nominant na funkci ministra zemědělství je nemocný a řízením příslušného ministerstva je dočasně pověřen ministr jiný? Správně, pokud vás napadá, že vláda, která si věří, která je profesionální a která proklamuje slušné jednání, že taková vláda počká na důvěru. Počká, až na ministerstvu nastoupí jí vybraný odborník, a pak začne naplňovat své strategie a kompetentně a systémově spravovat resort. Je-li to skutečně vláda sebevědomá a kompetentní, tak se nemá čeho bát. Věří si a ví, že bude vládnout čtyři roky. A pokud bude vládnout dobře, tak možná dostane znovu důvěru svých voličů.

A je tato vláda, která nás dnes žádá o důvěru, kompetentní a sebevědomá? Podle jednání pana ministra práce a sociálních věcí, který byl pověřen dočasně řízením Ministerstva zemědělství, nejspíš ne. Co se stalo? V pátek 17. 12. prezident jmenuje vládu – nebudu se věnovat kuloárním jednáním – a 22. 12. 2021 zastupující ministr odvolával ředitele Lesů ČR, to je středa. A pak je pátek, Štědrý den. Následují další dny, kdy probíhají vánoční svátky, dny klidu, míru a pokoje, a pak v následujících čtyřech dnech čtyři další klíčoví pracovníci odvolaného generálního ředitele Lesů ČR rezignují na své funkce a odcházejí také. V tisku ani čárka. A konečně máme 3. ledna roku 2022 a úřadu se ujímá pravý ministr zemědělství, pan Nekula. A já se ptám, jsou aktivity a pozornost ministra práce a sociálních věcí upřené k Ministerstvu zemědělství protiprávní? Ne, nejsou. Je to divné? Ano, je. A co vás napadne, nač ten spěch s tím vyhazovem, zejména pokud jde o první, prý nevydařenou transformaci podniku? To nemohlo počkat na posouzení novým panem ministrem? Byl skutečně oznámený důvod ten pravý? Byla změna připravená a promyšlená? Na mě to působí, že změna byla promyšlená a patrně i připravená. Ale ten důvod, vážení, ten důvod byl jiný. Věřme, že nešlo o připravení půdy pro návrat dosud stíhaného a v minulosti odvolaného ředitele pana Szóráda, nominovaného bývalým ministrem zemědělství panem Jurečkou.

A co je z tohoto zřejmé? Že zastupující pan ministr Jurečka situaci skutečnému ministrovi zemědělství panu Nekulovi určitě neulehčil. Ráda dělám manažerská shrnutí a udělám ho pro občany i nyní. Vážení občané – a zemědělci zvláště – tento příběh nám ukazuje, že pěkná fasáda některých ministrů opadává dřív, než bychom čekali. A oni nám hlavně ukazují, jak hodlají vládnout.

A další rozbor slibů a činů najdeme hned v preambuli kapitoly Zemědělství, kde vláda, která nás žádá o důvěru, uvádí: "Účinněji budeme podporovat malé, střední a začínající a ekologické zemědělce za přispění zejména evropských fondů a dotací." Ujasněme si, dotacemi z Evropských fondů. To slovo je velice důležité. Voliči jsou na dotace alergičtí, staly se synonymem nefér podnikání a kritika dotační politiky trumfem v rukou současné vlády, tehdy v dobách jejich opozice. Když jsme tehdy mluvili o evropských dotacích pro zemědělce, tepal nás Petr Bendl takto: Chcete-li řešit konkurenceschopnost českého zemědělství tím, že do něj budete pumpovat více a více dotací, vězte, že je to spíše jed hospodaření českých zemědělců a jejich návyková látka, která za sebou nenechá do budoucna dobré vazby. Dotace jsou jedem, který narušuje konkurenci. Chápu, že pětikoalice je velmi proevropská, a musí si tedy najít nový konsenzus, a navzdory názorovému veletochi ODS jsem ráda, že je toto téma opět na stole.

Je třeba si také otevřeně říct, kdo jsou čeští zemědělci. A já se vás ptám. Víte, jak vypadá český zemědělec? Ano, je to ten pán na traktoru. Ano, je to i ta paní v kravíně. Ano, je to i obchodní ředitel, který vyjednává s nadnárodními řetězci. A je to i ta paní nad účetními knihami. Ale je úplně jedno, jestli tento člověk pracuje v malém, středním nebo velkém podniku, protože čeští zemědělci jsou především lidé, kterým vděčíme za kvalitní jídlo, kvalitní půdu a kterým my můžeme věřit. Vím to, protože jsem s nimi dennodenně v kontaktu, mám na stole rozборы státních kontrolních orgánů a nejsem zaslepena ani politickými ambicemi nebo postranními úmysly. A proč to zmiňuji? Protože poslední roky padlo nemalé úsilí na masírování veřejnosti, že jsou malé a střední podniky ti hodní a velké zemědělské podniky, to jsou ti zlí, se kterými musíme zatočit.

Neměli by zejména politici dnes vládnoucích stran, kteří se chlubí svými farmářskými kořeny, dělit zemědělce tak, aby to bylo jediné správné a spravedlivé? A to je na ty, kteří usilují o kvalitu a starají se o půdu, zvířata, a na ty, kteří podvádějí, porušují normy a hledají, jak bez práce zbohatnout. Mluví-li tato vláda o podpoře, měla by to být podpora všem zemědělcům, všem dobrým hospodářům a měla by to být podpora a ochrana českého zemědělství, vyjednávání rovných podmínek pro naše lidi v Bruselu, ochrana trhu, podpora konkurenceschopnosti, zastavení likvidace našich chovů a podpora potravinové soběstačnosti.

A pokud necháme mluvit čísla, Česká republika má více takzvaně těch velkých podniků. Ano, našemu zemědělství dominují průmyslové velkofarmy. Máme nejvyšší průměrnou velikost jednoho zemědělského podniku ze všech členských států EU. Ale co je ve skutečnosti tahle velká farma? Je to kolikrát sdružení desítek nebo stovek malých vlastníků nebo družstev malých, kteří měli v době transformací na vybranou – buď mohli odejít, anebo v družstvu zůstat. Pak se družstva transformovala a ti, kteří zůstali, jsou součástí dnes velkých podniků a mají z toho užitek. A proto, když ohnivě projevy bojovně naladěných politiků dehonestují velké podniky, nezasahuje jejich zloba jen majitele a vedení těchto podniků, ale ubližuje i tisícovkám normálních lidí, kteří dělají svou práci, a kdyby mohli mluvit, ale tak nějak se jich nikdo neptá, určitě by jednání svých manažerů pochválili. Varuji důrazně před tažením ve jménu takzvané podpory malého a středního zemědělství. Dejme pozor, abychom současně neškodili těm malým a středním, kteří jsou sdruženi do velkých fungujících farem.

Česká vláda by měla v Bruselu hrdě obhajovat tradici a kvalitu českého zemědělství a vyjednávat podmínky, které budou podporovat všechny zemědělce. Jako člověk umím pochopit, že ten, kdo nemá rád pana Babiše, nemá rád ani Agrofert, ale jako poslankyně, jako podnikatelka a jako manažerka neumím přijmout, že tato společnost se stala holí, kterou zpráskáte každého psa, který se vám nelíbí. A právě ty velké podniky se staly těmi psy, které teď zpráskáte.

A zase něco k vašim prázdným frázím – obyčejný fakt: nová vláda ještě nezačala pořádně pracovat a už tu má lidi v ulicích. Je to sotva pár hodin, co tady kousek, před Úřadem vlády, demonstrovali zemědělci. Škoda že naše tak prudce nyní nezávislá média tomuto problému věnovala tak málo pozornosti. Ano, vážení kolegové, probíhal protest zemědělců proti nevyjednávání vlády a proti diskriminaci, která je na zemědělství páchána.

A přes kopírák je stejný příběh jako s odvoláním ředitele Lesů. Opět v těch osmi dnech, kdy zastupující ministr pan Jurečka řídil Ministerstvo zemědělství, předělal dlouhodobě zpracovávaný materiál s názvem Strategický plán, aniž by to projednal s těmi, kterých se to týká, tedy se zemědělci. A to je, dámy a pánové, ten důvod, proč museli zemědělci do ulic. Protože vláda, která chce jednat slušně, čestně a profesionálně, tato vláda tajně a urychleně předělala projednaný a schválený materiál a najednou – světe, div se – ignoruje i postup EU, že změny v něm musí být projednány s těmi, kterých se týkají. Je to náhoda? Je to omyl? Nebo je to ukázka stylu vládnutí, který teď můžeme všichni očekávat? Vlastně musím poděkovat panu ministrovi práce a sociálních věcí, že nám ukázali, jak hodlají ovlivňovat agendu dalších resortů, ignorovat pravidla a využívat politickou moc. Nové vládní strany oslavovaly volební výsledky

tím, že voliči chtěli změnu. Snad ano, nevím. Ale každopádně věřím, že všichni chtěli kompetentní vládu a odborníky spravující svěřené resorty.

A tak se teď podívejme na Green Deal, který je zbrkle a nerozvázně tlačěn do života celé EU. Už jste jen tak bez mrknutí oka a bez boje přijali a v programovém prohlášení vlády hlásáte, že čtvrtina zemědělské půdy do roku 2030 se přesune do režimu ekologického zemědělství. Paní ministryně životního prostředí k tomu uvedla, že zemědělci dostanou – a cituji – "nějakou dotační finanční podmínku, která jejich rozhodnutí urychlí", a dále jsem z jejich úst slyšela: "Toto vše se promítne do dotačních programů." Ale zatím neví, jak moc a jakým podílem to bude financováno. Ale přesně to je pro zemědělce nejdůležitější.

Zatím se na evropské úrovni stále jedná pouze o strategie, které nejsou závazné. Jejich uvedení do praxe je podmíněno vznikem navazující evropské legislativy. Ale my pořád nevíme, jak se bude v té nové EU dál obchodovat. Jestli stále budou jinde dělat to, co u nás je zakázáno, tak prosím pěkně, neřešíme problémy, ale přesouváme je na jiné místo planety. Do EU se různě dováží potraviny. Vozíme to všechno zprava doleva, zleva doprava, svrchu dolů a naopak. Nikdo se nezabývá, ani Zelení, uhlíkovou stopou, ale všichni se zabývají a pokrytecky nám vnucují myšlenku, že evropské země musí přestat produkovat oxid uhličitý, aby zabránily oteplování zemského klimatu. Ale že země EU se podílejí na lidmi vypouštěném CO₂ jen 7 %, to asi nikoho nezajímá. Kdo bude řešit těch více než 90 % emisí zemí, které ale vůbec, vůbec nic neřeší?

Problém Green Dealu je hlavně ten, že jeho dopad na ekonomiku Evropy bude obrovský, finančně náročný a budou se na něm podílet i občané. A to je potřeba těm lidem říci. To nebudou jenom státní peníze. Oni budou muset sáhnout i do svých peněženek. A ví vůbec český občan, že my jsme hodně ekologická země? Že velké podniky mají také ekologické hospodaření a že jsme v hnojení a chemickém ošetřování na nižších datech než např. němečtí farmáři, kteří tak často jsou dávání za příklad? Úkol vlády a úkol ministra zemědělství je obhajovat svou zemi, zastupovat společnosti, které plní státní rozpočet, a občany a ne bezhlavě přistupovat na vše, co přichází z Bruselu.

V rámci vodního hospodářství jsem opravdu uvítala vaši větu: Podpoříme návrat vodohospodářské infrastruktury do vlastnictví samospráv. – Já to chápu tak, že ve skutečnosti ale koalice bude odstraňovat to, co ODS spolu s ČSSD nadrobila. V divokých letech modří nezaváhali a v mnoha regionech bez skrupulí předali hospodaření s českým vodním bohatstvím do rukou převážně zahraničních koncernů. Zisky tak celou dobu plynou do zahraničí, naši lidé stále platí více a více a na technickém stavu naší vodovodní sítě to není vůbec vidět. Jeli tedy v tom tehdy lidé z Fondu národního majetku a lokální političtí šibři. Nejdříve si vyznačili ziskové části vodáren, aby následně prostřednictvím dlouhodobých smluv s platností na dvacet až třicet let převedli všechny tyto zisky do rukou velkých koncernů a první dvacetileté smlouvy budou v nejbližších letech dobíhat. A tak bylo možné trochu lidem naslibovat, že? Neuděláte ale vůbec nic jiného, než že počkáte na doběhnutí lhůt. A já si myslím, že pokud budou lidé z některých stran stále přísáti na vodárnách, nebude vůle hýbat kormidlem příliš rychle. A pokud by se vrátily distribuční sítě zpět, tak vám garantuji, že budou vybydlené a veškeré náklady na jejich rekonstrukce ponese kdo? Obce? Města? Stát? Peněženky našich občanů? Tomu se opravdu říká dobrý obchod. A je potřeba se opravdu zeptat – pro koho to byl, komu za co a kolik? A nad těmito otázkami, prosím občané, přemýšlejte.

Otevřela jsem svůj projev nestandardním odvoláním ředitele Lesů České republiky, a tak se u nich ještě na chvíli zastavím. V prohlášení tvrdíte, že změníme přístup k vlastnické politice a stanovíme její dlouhodobé cíle. Ale dlouhodobý cíl přece známe. Stát má na starosti veškerou politiku směrem k lesům, má motivovat kraje k tomu, aby finanční prostředky, které byly ze státního rozpočtu alokovány do krajských rozpočtů, kraje využívaly na podporu lesního hospodaření. Někdy to funguje lépe, někdy hůře, ale je třeba to kontrolovat. Státní podnik Lesy ČR obhospodařuje přes milion hektarů lesa, který, jak jistě víte, prošel v minulých letech kůrovcovou kalamitou v rozsahu, jaký nemá obhajoby. Panu Vojáčkovi, právě odvolanému

řediteli, a jeho kolegům se podařilo podnik stabilizovat a provedl reorganizaci, která byla uváděna jako hlavní důvod jeho odvolání. Firma má po reorganizaci jednodušší strukturu, je provozně levnější, výkonnější a výrazně zisková. To jsou jenom čísla. Podle jakých parametrů se tedy reorganizace posuzuje? Víme, že pan Jurečka v pozici ministra zemědělství Lesům moc nepomohl. Na zasedání zemědělského výboru jsem několikrát tehdejšího ředitele Lesů ČR pana Szóráda vyzývala, aby se začal zajímat o začínající – a já říkám začínající – kůrovcovou problematiku. Bylo to v době, kdy kalamita začala nabírat na postupu, a bylo na výsost žádoucí pohnout s legislativou i s koordinací právě na vládní úrovni. Nic se bohužel ale nestalo. Teprve po odchodu pana Jurečky a po nástupu pana Vojáčka se věci hnuly kupředu.

Ve světle těchto vzpomínek není překvapením, že člověka napadne, zda se zběsilou rychlostí, s jakou pan Marian Jurečka využil pouhých osmi dní, kdy byl pověřen řízením Ministerstva zemědělství, k odvolání ředitele fungujícího podniku, to není vyřizování osobních účtů. A pevně doufám, že šéf křesťanské strany je schopen sebereflexe, tedy podívat se na sebe a své chování jinými očima, než je pohled vlastního zájmu. A doufám, že jsou toho schopní i ostatní členové vlády. Ale doufat nestačí. Tato vláda není ještě jmenována ani třicet dní a její kroky už naznačují její budoucí postup. A není možné stavět osud země na doufání, že to nebude takové, jak to dnes vypadá, že se zítra probudíme a vládní úřady budou najednou řídit lidé informovaní, kompetentní, s odbornou znalostí a manažerskými dovednostmi obklopeni odbornými poradci, naslouchajícími potřebám lidí a schopní vlastního rozhodování, za které nesou plnou odpovědnost. Bylo by to skvělé, ale první kroky tohoto kabinetu takovou naději mně nedávají. A proto vláda mou důvěru nemá. Tuto důvěru stavím na kritice konkrétních kroků a konkrétních osob.

Často jsem ve svém projevu zmiňovala pana Mariana Jurečku a důvod je jediný. Pan Jurečka vstoupil razantně do oblasti, která je mou srdcovkou, ale nejednal tam fěr a nejednal tam v zájmu českého zemědělství. Já se zemědělství stejně jako on věnuju celý život. I tady na půdě Sněmovny vystupuji vždy k věci, abych upozorňovala na rizika, ptala se na důvody navrhovaných opatření a měla odpovědi pro své voliče. Proto jsem svoji pozornost zaměřila pouze na zemědělskou oblast a částí se dotkla i životního prostředí. Je smutné, co se všechno v zemědělském sektoru za tak málo dní stalo, když sedíte na místech ministrů.

Kritika by měla být konstruktivní. Sama v minulosti jsem po konstrukci v opozici volala a dnes vlastně tuto roli nabízím. Zním ty problémy, které trápí zemědělce i občany, a nabízím maximální podporu a součinnost současnému ministru zemědělství. Ať bude u vlády kdokoli, mojí základní prioritou bude, aby se nám všem dařilo dobře a abychom měli na paměti, že dnes rozhodujeme o tom, jak budou žít naše děti a budoucí generace. Nejde jen o čtyři roky nějaké vlády. Jde o tvoření budoucnosti. A já vás prosím, spravujme odkaz našich předků, pánové a dámy, moudře. (Potlesk poslanců ANO.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Další přihlášený v rámci rozpravy, ale s přednostním právem je pan ministr Jurečka. A já zatím přečtu omluvu, která je od paní Heleny Válkové, která se od 22.06 hodin do konce jednacího dne omlouvá z důvodu nemoci. Prosím, pane ministře, máte možnost pro své vystoupení.

Místopředseda vlády, ministr práce a sociálních věcí ČR Marian Jurečka: Děkuji, vážená paní předsedkyně. Pane premiére, kolegyně, kolegové, dovoluji mi, abych vystoupil také už v této části rozpravy. Myslím, že pomaličku přichází čas, abychom mohli už více reagovat, ale stále je tady 19 přihlášených, takže určitě bude prostor opakovaně se do té debaty zapojit. Já si dovoluji některé věci shrnout.

Já jsem tady dobře poslouchal pana premiéra, kdy začínal on ten svůj hodinu a půl trvající projev jakožto politik, který vstupoval do politiky se slovem neblábolit, ale mluvit k věci. Já si myslím, že člověk, aby mluvil k věci, na to nepotřebuje hodinu a půl, ale to ať si každý posoudí,

jak uzná za vhodné. Já musím souhlasit s některými jeho krátkými pasážemi, u kterých jsem tady také kroutil hlavou. Například to, když říkal, že lidé dávají jemu a jeho vládě za vinu to extrémně rychlé zadlužování. S tím jsem musel samozřejmě souhlasit, protože to je fakt, to je pravda. To není, že by mu to dal někdo za vinu. Prostě nárůst dluhu o prakticky 830 miliard korun za poslední dva roky, to je opravdu astronomická částka. A určitě by to bylo v pořádku, kdyby tyto peníze třeba z 80 % směřovaly na tu přímou pomoc lidem zasaženým v České republice tou covidovou pandemií, firmám a dalším. A když se potom podíváte na ten detailní rozbor, tak těch 830 miliard toho dluhu šlo na tu přímou pomoc ani ne z poloviny. Já si pamatuji paní bývalou ministryni financí, jak vystoupila v médiích a říkala – ta pomoc bude 1,2 bilionu korun, bude jedna z nejnižších v rámci srovnání států v Evropě. A nakonec zjistíte, že jsme se sice jako Česká republika díky této vládě opravdu zadlužili, zaplatíme to všichni, naše děti i s těmi úroky, a to naprosto doslovně, ale ta pomoc prostě zdaleka nebyla adekvátní tomu dluhu. Takže to je první takový postřeh na úvod.

Pak musím říci, když tady padaly různé poznámky na to, kolik nás sedí v jedné řadě nebo v druhé řadě, tak si myslím, že je také naprosto korektní říci, když tady tu kritiku takto staví, že tady byly vlády, kdy byli premiéři Miloš Zeman, současný pan prezident, nebo například Václav Klaus, bývalý prezident, kdy ty vlády měly více členů vlády. A myslím si, že ano, můžete na mě kroutit hlavou, milý pane kolego Nachere, prostřednictvím paní předsedající, ale můžete zapojit Wikipedii, podívat se, a bylo těch členů vlády vícero. Ale je dobré se přihlásit do debaty a pak případně na to reagovat, rozporovat.

Ale já jenom říkám, že jsme v situaci, kdy tady má být hodnocení vlády nikoliv podle počtu jejích členů, ale podle výsledků a je naprosto v pořádku, když se na ty výsledky bude opozice ptát v příštích měsících, příštích letech, na konci volebního období. Já jsem měl totiž pocit, když jsem poslouchal některé z vás, že si to tady někteří opoziční kolegové spletli s prvním říjnovým týdnem, kdy tady vystupovali někteří bývalí členové vlády a četli nám tady z papíru jejich rádoby výsledky práce. My jsme dneska v lednu 2022 a mnoho času těchto kolegů bylo věnováno na prezentaci něčeho, co vůbec nesouviselo s tím vládním materiálem. A když už si to píšete sami nebo možná u některých je to někým jiným napsáno, tak poprosím, ať jsou tam potom relevantní, pravdivé informace. Tady někdo z předřečníků říkal, že na obcích, městech a krajích například nebudou míst hrazeny náklady na testování. Tak prosím pěkně poslance této Sněmovny, pokud sledujete to, co prezentoval pan ministr Válek a v médiích to bylo opakovaně, tak ten jasně řekl: bude toto hrazeno. Tak já dávám vzkaz těm, kteří vám píšou ty podkladové texty, ať tam dávají relevantní, pravdivé informace, ať se tady neříká něco, co zjevně není pravda.

Myslím si, že komunikace vlády je opravdu jiná. Nesledujeme hodinu, hodinu a čtvrt trvající tiskové konference, které jsem i já a mnoho dalších lidí a celá společnost mohla sledovat, kdy něco na začátku řekl premiér, pan něco jiného řekl ministr zdravotnictví, nebo dokonce ty informace byly tak, že během dne se ta informace třikrát změnila, třikrát se to změnilo. Ministr rozhodl, premiér změnil, ministr na to ještě nějak reagoval. Nic takového zde nesledujete. Nesledujete vládu, která by vydávala rozhodnutí, která v řádu několika dnů ruší na základě žalob občanů správní soud. Dáváme si na tyto věci bacha. Říkáme předem po projednání se zástupci těch, kterých se to dotkne, jaká mohou očekávat opatření. Ano, i my jsme v situaci, a já to přiznávám a mnohdy jsem to říkal i v této Sněmovně, když jste byli vy ve vládě, že i my bychom určitě v té první vlně také dělali chyby. Dělal by je kdokoliv, kdo by tam byl, ale některé chyby, které se děly skoro po dvou letech, tak to prostě byly chyby, které se už nedají potom omlouvat.

Pak jsme tady také poslouchali od některých kolegyně a kolegů poznámky na to, že jsem člověk, který třeba jezdil na traktor. Myslím si, že mnoho poslankyň a poslanců má různé koníčky. Někdo jezdí na motorkách, někdo má stará auta a podobně. Já jsem hrdý na to, že jsem člověk, který se narodil na vesnici, vzešel ze selského a zemědělského prostředí, rád se k tomu budu také v životě vracet, a zároveň jsem také člověk, který se věnoval i některým jiným

oblastem, který se věnoval práci v sociální komisi v rámci Olomouckého kraje, který byl poslední čtyři roky členem charitní rady, jsem člověkem, který tady, když paní poslankyně říkala, že mě neviděla na sociálním výboru, já jsem ji tam několikrát viděl, protože jsem tam byl obhajovat návrhy zákonů a návrhy pozměňovacích návrhů, které jsem předkládal jako poslanec v minulém období. A když se podíváte do sněmovního systému, najdete těch tisků, které souvisejí s Ministerstvem práce a sociálních věcí, několik desítek. Takže té problematice jsem se snažil věnovat a myslím si, že i s traktorem se dá v některých výjimečných situacích pomáhat lidem.

Takže já bych nebyl takový, že bych si tady dělal z někoho legraci. Myslím si, že je potřeba především kohokoliv z nás, ať jsme přišli z jakékoliv oblasti na ten resort, hodnotit podle výsledků. Jestli je někdo právního vzdělávání a dělá resort financí, tak ho máme hodnotit podle výsledků. Jestli je někdo, kdo přišel z Asociace malých podnikatelů a živnostníků a dělal napřed ministra dopravy a ministra průmyslu a obchodu, máme ho hodnotit podle výsledků, nemáme ho hodnotit podle toho, odkud ten člověk přišel nebo jaké má vzdělání. To si myslím, že má být první pravidlo a zásadní v tom, jakým způsobem má fungovat politika.

Prosím, nečtěte tady z těch papírů strašení toho, že byly zastaveny programy Antivirus nebo zrušeny. My jsme řekli, že Antivirus A jede dál, a Antivirus B jsme řekli, že ho pozastavujeme, že ho nerušíme, a že pokud to situace bude vyžadovat, tak že ho obnovíme. Mezitím intenzivně chceme dotáhnout notifikaci kurzarbeitu jako pomoci, která je adresná, cílená a je to efektivnější nástroj. Na tom jsme se shodovali i my, když jsme tady byli v opozici, vy jste byli vládní koalice, tak i vy sami jste přiznávali, že potřebujeme toto dotáhnout a že to je lepší nástroj.

Pak si dovolím poznámku, ctěnou kolegyni Margit Balaščíkovou jenom stručně opravit. Já jsem byl ministrem zemědělství osmnáct dnů, nikoliv osm. Taková drobná technická. A když vás pan prezident jmenuje členem vlády, tak vám dá ten dekret a tam není, že vás pověřuje dočasně. On vám tam napíše, a je pod tím podepsán prezident republiky, je to ústavní akt, a říká: Jmenuji vás ministrem zemědělství a ministrem práce a sociálních věcí. Máte plnou zodpovědnost v ten okamžik za ten resort a neřeším já osobně, jestli tam budu týden, čtrnáct dnů nebo jak dlouho, protože jsme přesně nevěděli, jak se ta situace bude vyvíjet.

A ta rozhodnutí, která jsem udělal, za nimi si naprosto jasně stojím, a teď řeknu i to zdůvodnění. Uvedu pár konkrétních příkladů, proč jsem se rozhodl odvolat pana generálního ředitele Vojáčka. Už v průběhu loňského roku já, paní kolegyně ministryně Jana Černochová, v tu dobu poslankyně, a někteří další jsme upozorňovali jak na půdě tady pléna Poslanecké sněmovny, tak na jednání výborů, s jakými kroky jsou páchány věci, které se týkají nejenom reorganizace struktury Lesů ČR, rušení některých lesních správ, které v terénu nedávalo logiku, proč se to ruší a sceluje se to do obrovských celků, proč odchází lidé, kteří byli kompetentní, kteří tam dělali desítky let dobrou práci, a přicházejí lidé zvenčí, kteří tu práci a tu kompetenci nejsou schopni zvládnout. To byla jedna rovina.

A ta zásadní, na kterou jsme upozorňovali, to byla gigantická směna majetku mezi Lesy ČR a Vojenskými lesy a statky, 32 000 hektarů nachystaných ke směně bez souhlasu a schválení dozorčí radou, bez znaleckých posudků. Ten příběh začal tím, že se řeklo, je potřeba směnit některé pozemky mezi těmito dvěma státními podniky. O. K., to bylo v pořádku. Pak se nějak záhadně, velmi rychle nabalilo zhruba dalších 80 % objemu těch pozemků, které se k té směně takhle přilepily. Vlastně nikdo z odborné veřejnosti nebyl schopen vysvětlit, proč, z jakých důvodů, a schválilo se to. Jsem přesvědčen, a to jsem zadal tenkrát, když jsem byl ministr zemědělství, pověřenému generálnímu řediteli, aby prověřil, jestli to bylo v souladu se zákony ČR a s interními předpisy a jestli nebyly porušeny tyto interní předpisy. Nikdo tady i při interpelacích nebyl schopen smysluplně vysvětlit, proč tuto gigantickou směnu 32 000 hektarů, které se najednou z ničeho nic takto směňují, proč se to dělá, proč se vyvádí z Lesů ČR velký soubor pozemků, které se převáděly na Vojenské lesy a statky v místech, kde armáda nemá žádnou aktivní činnost a žádný zájem. Proč?

A já jako ministr jsem byl v situaci, kdy pokud jsme to chtěli zastavit, prověřit, změnit tyto parametry směny, tak já to přece nebudu dělat s generálním ředitelem, který tu směnu připravil a dělal ji. Takže já jsem tam jasně řekl: manažerská, organizační pochybení plus tato otázka této směny. To byly dva důvody. A teď vám, paní poslankyně Balaščíková, prostřednictvím paní předsedající, řeknu třeba, i tady pro veřejnost a pro kolegyně a kolegy, i třeba nějaká konkrétní čísla, která ilustrují způsob hospodaření a vedení toho podniku, která nelze přehlížet. Když se podívám na čtyři roky, kdy jsem byl ministr zemědělství, tak jsme srazili outsourcing právních služeb, který jsme dělali u externích právních společností v době církevních restitucí, kdy byly náročné právní spory, zcela výjimečně těmito právními službami, a za ty čtyři roky, za celé čtyři roky, kdy jsem se potýkal první rok s tím, že tam byly ještě závazky, které jsem nebyl schopen tak rychle vypovědět, a musel jsem ty smlouvy dojet, tak za čtyři roky to bylo 114 milionů korun na externí právní služby. Za vaší vlády, za vašeho pana premiéra a za necelé čtyři roky – protože nemám čísla z ukončeného roku 2021, mám jenom část toho roku – to bylo 226 milionů korun. Takže srovnání 114 milionů korun a 226 milionů korun, kdy za poslední dva roky vaší vlády je tam raketový nárůst. Jsou tam uzavřené smlouvy se soukromými právními společnostmi za velice zvláštních podmínek.

Takže neobhajujte tady pana bývalého generálního ředitele jako skvělého manažera, protože těch pochybení já tady můžu říkat víc a víc. Já jsem uvedl některé. To je další důvod, proč, když jsem přišel na Ministerstvo zemědělství, neviděl jsem žádný důvod, proč by měl tento člověk zůstat být o jeden jediný den déle v této pozici. Já jsem jeho práci sledoval, já jsem tady na půdě této Sněmovny na jeho práci upozorňoval. Nebyl schopen tyto kroky vysvětlovat, nebyl schopen k nim dát racionální obhajobu a je plné právo ministra, aby přišel a řekl prostě: Tento člověk na té pozici nedělá dobrou práci a není důvod to rozhodnutí odkládat. Takže tolik s dovolením k této otázce, kterou jste tady vy tak zmiňovala. A já prostě jako ministr, ať už zemědělství, nebo dneska práce a sociálních věcí, nestrpím to, aby se v tom resortu lumpačilo a loupežilo. To fakt ne. Takže tolik k této otázce.

Nyní si dovolím ještě možná poznámku. Chápu, je to diskuse, je to hlasování výjimečné, a vy přicházíte, říkáte nám ty argumenty a vždycky v závěru někteří z vás řeknete, že proto nám nemůžete dát tu důvěru. Já se přiznám, že jsem tady nepřišel ani žádat o důvěru vás, zástupce těchto dvou politických stran. Opravdu já jsem tady přišel žádat o důvěru poslance naší koalice, našich 108 poslanců, protože já opravdu nežádám o důvěru ty, kteří vládli poslední čtyři roky s komunisty, kteří přivedli tuto zemi do situace, ve které jsme. My máme tady jasnou parlamentní většinu, která byla dána ve volbách... (Poslanci opozičních stran buší do lavic.) ... jasnou parlamentní většinu, která nám byla dána ve volbách, a to vysvědčení vám, vaší práci, vaší spolupráci se sociálními demokraty a komunisty, vám dali voliči, občané této země.

Proto my přicházíme a jasně dopředu jsme řekli: Takový volební výsledek, nebudeme vyjednávat s Andrejem Babišem. Nejednali jsme o ničem, nebylo o čem jednat, protože tady byla jasně vyjádřena vůle a my tu většinu tady dnes máme, o tu se opíráme. Samozřejmě respektuji vaše výhrady, vaše podněty, vaše připomínky. Nemusíme spolu souhlasit a v mnoha ohledech nebudeme.

Na sociálním výboru se řeklo – a platí to teď i na plénu Sněmovny: vždy na smysluplných věcech budu spolupracovat i s poslankyněmi a poslanci z opozice. Dělal jsem to tak i jako ministr Sobotkovy vlády. Když přišli tehdy z pravé strany zástupci opozice a žádali mě jako ministra, že chtějí připravit nějaký pozměňovací návrh, tak vždycky ministerstvo jim vyšlo vstříc. Nikdy jsem to nedělal jako někteří členové té bývalé vlády, že zaměstnanci ministerstva mohli komunikovat s poslanci této Sněmovny jenom se souhlasem ministryně nebo ministra a museli vědět ještě, v jaké věci komunikují. Takovou politiku nikdy dělat nebudu, jsem připraven na spolupráci.

Ještě mi dovolte poznámku ke strategickému plánu. Já jsem se sešel se zemědělci před vánočními svátky. Mezi vánočními svátky bylo jednání také se zástupci nevládních organizací.

U toho byl v tu dobu Zdeněk Nekula coby budoucí ministr. On také komunikuje a setkal se se zástupci zemědělských nevládních organizací. My jsme neudělali nic někde, jak vy jste tady, paní poslankyně, řekla, že bychom to tady dělali někde potichu a podobně. My jsme měli jasný volební program, ve kterém jsme jasně měli zpracované kapitoly zemědělství a životního prostředí, a bylo logické, že ty priority, které máme, do strategického plánu propíšeme. On se připravoval dva roky. Ano, i já jsem chodil na některé pracovní skupiny, ano, ale zástupci opozice tam neměli prakticky žádný hlas pro to, aby ty parametry mohli nějakým způsobem ovlivnit. Ten hlas tam měly některé nevládní organizace a Ministerstvo zemědělství. Takže je logické, když tady přijde pětikoalice, která měla jasné priority a jasnou představu o tom, jak strategický plán upraví, tak že to udělá. Ano, pod časovým tlakem. Také říkám, nebylo to komfortní. Já bych si představoval, abychom to udělali ve větším klidu, ale byli jsme jako vláda jmenování sedmnáctého a máme na to prostě čas v řádu dvou, tří, čtyř týdnů.

Ale myslím si, že to je ku prospěchu této země, protože tam promítáme věci, které jsou a jdou k lepší ochraně půdy, vody, vodních zdrojů, větší biodiverzitě krajiny. Zůstávají tam zachovány podpory, které se týkají citlivých komodit, které se týkají živočišné výroby, které se týkají zemědělců v horských a podhorských oblastech. Nesnížili jsme kofinancování a řekli jsme: Hlásíme se k němu. Ale je prostě logické – a myslím si, že každý rozumný člověk by mohl vědět – že když tato vláda bude do konce roku ustavena, tak že tyto kroky prostě udělá.

Takže tolik reakce na některé poznatky, které tady zazněly v debatě. Jsem připraven tu debatu dál vést, budu se rád bavit o argumentech, například číslech o hospodaření, o výdajích, o tom, kam šly peníze na právní služby, kam šly peníze na IT, protože těch informací je tady poměrně dost, které můžeme diskutovat, a můžeme ukázat občanům této země, jak kdo ekonomicky a efektivně hospodařil ve prospěch tohoto státu nebo ve prospěch jiných skupin, které se rády na ten pomyslný struk přisály a dobře z něho profitovaly. Děkuji za pozornost. (Potlesk z pravé strany sálu.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní paní poslankyně Maříková bude muset posečkat. Je tady potřeba si ujasnit, jestli se paní předsedkyně Schillerová hlásila s faktickou, nebo s přednostním... Nikoliv, takže jsou přednost... faktické. Ale není to ještě ta vaše, paní Balaščíková, protože ještě se přihlásil s faktickou také pan poslanec Vondráček, který tak učinil dříve. Proto prosím vaše dvě minuty.

Poslanec Radek Vondráček: Děkuji za slovo. Já jsem to nevydržel. Vážený pane ministře, i když jste se snažil nás tady vzít za srdce, jak jste převzal dekret od pana prezidenta a jak máte tu plnou odpovědnost. Víte, tady se všechno nahrává, tady se všechno zapisuje. Já jsem od vás tady v letech 2017, 2018 poslouchal, jak vláda bez důvěry by měla maximálně topit a svítit. Vy tu důvěru ještě nemáte, v úřadu jste byl 18 dní a vyhazujete lidi.

Poté, co jste se přihlásil k té faktické poznámce – i já jsem se přihlásil – tak jste měl ještě krásný projev týkající se arogance většiny. Vy jste se to potom snažil zmírnit, pochopil jste, že jste to přehnal, ale my jsme si obrázek udělali. Budeme tu ještě další čtyři roky, pracujte na tom. (Potlesk z lavic poslanců opozice.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Teď tedy nyní faktická poznámka paní Balaščíkové. Paní poslankyně, prosím vaše dvě minuty.

Poslankyně Margita Balaščíková: Vážený pane ministře, prostřednictvím paní předsedající, já jsem neřekla, že na to nemáte zákonné právo. Já jsem řekla, pokud jste poslouchal, že to bylo právo morální, které jste neměl udělat. Já jsem strašně ráda za váš projev. On už mě trochu předběhl pan kolega Vondráček, protože vy jste nám ukázal, jak to myslíte.

Já jsem si ten projev psala sama, Mně ho nikdy nikdo nepíše. Pane kolego, některé věci jsem zvažovala a já vidím, že jsem tu přesně popsala, jaké to je a jaké to bude. Děkuji za to, co jste řekl, ale bohužel jste panu ministrovi Nekulovi udělal problémy, protože já opravdu tady budu interpelovat, budu chtít ty věci vědět. Budu se vracet i do minulých let. Jako poslanec mám na to právo a toho hodlám využít. Jsem zvědavá, jestli takto budete mluvit možná i za rok.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Další faktická poznámka je od pana poslance Nachera, to je zatím poslední faktická. Vaše dvě minuty, pane poslanče.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji. Já se omlouvám, také musím reagovat, protože těm výstupům těch koaličních představitelů fakt nerozumím. Až na výjimky tady vystoupili nejdřív kolega Žáček a teď ministr Jurečka, který místo toho, aby odpovídal... nebo on částečně odpovídal, ale vždycky to začne tím, že vlastně pozuráží ty opoziční poslance, jednak tím, že si to nepíší, nebo že předtím vidět nebyli, a teď najednou chodí k mikrofonu. Je tam nějaká urážka, je tam šilená arogance typu – vy si tady řečnete co chcete, my máme tady důvěru těch 108, my jsme si vás vlastně vůbec nepotřebovali poslechnout.

Kdyby to nebylo v jednacím řádu, tak byste tady pravděpodobně ani nesesedli, jakkoliv nás jste takhle před čtyřmi lety pečlivě hlídali. Já tomuhle nerozumím. Na jednu stranu tady pan premiér říká, že ctí Poslaneckou sněmovnu, ale každým projevem koaličních poslanců dokazujete, že to takhle není. To nemůžete normálně reagovat? To nemůžete normálně odpovědět, vést diskusi v první den? Jak to bude vypadat za půl roku, za rok?

Já opravdu... nechť si udělají samozřejmě diváci obrázek, jestli to vůbec takhle někdo sleduje, ale začít tím, že pozurám poslance, jestli si píší nebo nepíší projevy, jestli to jedou spatra, nebo to čtou, a kdo jim to píše, jakou tohle má úroveň? To je ta věcná diskuse? To jsou ty odpovědi?

A pokud jde o to odvolání, neodvolání, já to měl v projevu také. Tam jde o tu disproporci, na kterou my upozorňujeme, protože v těch bodech, kde se vám to hodí, říkáte: Jsme tam pouze tři týdny nebo pouze čtyři týdny, a tam, kde se vám to nehodí, u těch personálních změn, tam můžete být tři dny a hned vyhazujete. A o ten rozpor tady jde. (Předsedající: Čas.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za jeho dodržení. Nyní tedy s přednostním právem paní předsedkyně poslaneckého klubu hnutí ANO Alena Schillerová. Prosím.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Budu reagovat na pana vicepremiéra, ministra práce a sociálních věcí, jak jsem si rychle stihla udělat poznámky.

No, vy jste úplný superman, pane vicepremiére. Vy tady mluvíte do zemědělství, do ministerstva práce ještě moc ne, to bylo jen tak jenom velmi..., do financí. To asi tím, že tady pana ministra financí nemáme skoro celou noc nebo večer, odpoledne. Vy jste tak dobře projednávali... Do zemědělství se nepletu, nerozumím tomu, a čemu nerozumím, do toho se nepletu, ale byla jsem skoro celý svůj profesní život ve veřejné správě, teď čtyři roky jsem vykonávala podobnou pozici jako vy, i když na jiném resortu, a víte, já jsem se vždycky řídila tím, padni, komu padni. To znamená, když jsem zjistila nějakou nekalost, podnět a tak dále, šel profesionální tým auditorů, kontrolorů, naprosto jedno, do jakého resortu, a když zjistil nepravost, tak prostě konali ti úředníci – já jsem se o to ani nezajímala, byla to jejich povinnost. Takže já bych čekala, že profesionální ministr, a vy jste už podruhé ministrem, pokud si vzpomínám, udělá to samé – nařídí audit, nařídí kontrolu. Ale vy jste superman, a já vůbec to neposuzuji věcně, neznám tu problematiku, a bohužel exministr zemědělství se bránit nemůže, ten už není v aktivní politice, a ty generální ředitele já ani neznám, nevím o tom nic. Jenom tak

bych postupovala já: audit, kontrola, padni, komu padni. Ale vy zřejmě se na to podíváte a za tři dny vidíte, jak to má být.

Pak jednáte se zemědělci tak úspěšně, že jsem četla v médiích, že byla nějaká demonstrace. Ale zapomenete jednat s tripartitou – to se tedy naší vládě nikdy nestalo – předtím, než snížíte mzdy. Takže to jsou takové jenom velice velké protimluvy, které jste tady přednesl. Pominu fakt, že už nejste ve volební kampani, asi vám to neřekli.

Ale já spíš bych chtěla zareagovat na jinou věc. Proč jste pozastavili program Antivirus? Jaký je pro to důvod? Já jsem nikdy neměla velkou radost z tohoto programu, protože samozřejmě stál velkou spoustu peněz, ale nastavila se tam nějaká pravidla, velmi to chtěly podnikatelské svazy, Hospodářská komora, Svaz průmyslu a dopravy. Ti všichni po tom velice volali a ten program nakonec byl tady, přestože byl z dílny MPSV a my jsme měli neustále nějaké k tomu debaty, tak nakonec i tady parlamentní komisí ze strany bývalé opozice označen jako druhý nejúspěšnější po kompenzačním bonusu z dílny Ministerstva financí. Nakonec ten jediný zbyl teď těm podnikatelům, to je jediné, co teď mají. Finanční správa už to začala vyplácet, tento týden jsem to četla v médiích, takže zaplat' pánbůh ještě, že jsme to stačili připravit. Proč jste ho pozastavili? My jsme v prosinci na žádost a apel těchto svazů ho znovu spustili, myslím béčko, áčko samozřejmě jde dál – karantény, béčko jsou překážky. Spustili, vygenerovali jsme na tu částku 1,4 miliardy, z velké části z evropských peněz, a ten program běžel. Ty žádosti určitě byly podány. Takže jste to pozastavil teď, abyste ho zkoumal? Ten program existuje dva roky, byl přezkoumán tady bývalou opozicí dopodrobna. Dneska jsou kontrolní mechanismy, vždyť jste tady kolikrát kritizovali, že úřady práce jsou přísné – a oni prostě dělali svou práci – že ta kontrola následná je byrokratická. Takže proč jste to teď pozastavili? To nedává logiku. A není to třeba tak, pane vicepremiére – abych k vám nestála zády, tak se tahle otáčím, to je ze zdvořilosti – není to třeba tak, že to nemůžete v provizoriu teď dělat? Není to třeba tak, že byste to přiznal? Že to spadlo do takzvaných nespotebovaných výdajů, neutracených peněz z minulých let, a ty prostě nemůžete čerpat z provizoriu? Možná že to bude celá pravda. (Potlesk z lavic ANO.)

Mohl by odpovědět pan ministr průmyslu a obchodu, já ho nechci trápit, já vím, že je tady chvílku, není asi z politiky, tak jak vy, ostřílení matadoři. Nemohl by přijít a říct tedy, kdy se začnou vyplácet ty covidové programy, tak jak tady se ptala moje ctěná kolegyně Taťána Malá? Četla příběh.

Já ty příběhy dostávám také, já bych vám mohla teď hned ze svého mobilu přečíst jiné příběhy, kde mi taxikáři dneska píší, to už je skoro jako moje rodina, tady taxikáři, tady z Prahy a okolí. S těmi jsem si psávala o všech kompenzačních bonusech, zase mi píší: Zase máme problémy, nikdo nám neodpovídá. Tak napište tomu a tomu, než se pan ministr tam zabydlí. On tu bohužel není pan ministr financí, jinak já bych mu to samozřejmě řekla. (Ministr financí Stanjura z poslanecké lavice: Tady jsem.) Jo, výborně, tak taxikáři mně píší, pane ministře. Děkuji, já vám to kdyžtak potom přepošlu. Nemohl byste, pane ministře, být tak velice laskav, opravdu velmi zdvořile vás prosím, s velkou zdvořilostí, a pojd'te tady říct na mikrofon, občané nás sledují i v tuto pokročilou hodinu, kdy začnete ty covidové programy, tak jak se vás zdvořile ptal můj další kolega, pan poslanec Havlíček? Kdy? Byly připravené technicky, takže jenom tam dejte peníze a vyplácejte, jestli to tedy v rozpočtovém provizoriu jde. Já mám o tom velkou pochybnost. Když neznáte rozpočet, nevíte, kolik tam nakonec bude peněz.

Pan ministr neustále opakuje, že všechny dotace podnikatelským subjektům – pane ministře financí, ještě jednou, bylo tam 68 miliard na rok 2022, ne 125, pořád to opakuje v médiích, není to pravda, 125 tam bylo v roce 2021, protože tam byla covidová pomoc, tak jenom aby pořád se to nepletlo. Můžu vám říct i položky největší, které tam jsou. Takže možná pojd'te to těm lidem říct, kdy to bude. Kdy ty Nepokryté náklady, COVID 2021, kdy to začnete vyplácet, protože oni se ptají, pořád teď mají jenom kompenzační bonus. Takže to by bylo výborné, kdyby tady zaznělo.

A poslední věc, která se mě velice dotkla... ne, mě se dotkne máloco, já jsem opravdu díky pánu bohu klidný člověk. A jestli si vzpomínáte, my jsme přece nikdy hnutí ANO – nebo připomeňte mi to, já si toho nejsem vědoma – hnutí ANO nikdy nežebalo, to slovo jsem nepoužila, skoro to tak vyznělo, o nějaké vaše spojení s námi po volbách. My jsme se zachovali naprosto pragmaticky, my umíme počítat. Hned jsme vyhodnotili – byť jsme na mandáty vyhráli – můžeme se utěšovat, byť jsme na strany vyhráli, to všichni víme, ale vítěz je ten, kdo sestavuje vládu. To jsme uznali pragmaticky a skončili jsme v opozici. Bereme to s pokorou, bereme to jako zkušenost. Nevidíte, že jsme v naprostém klidu? Nikdy žádná vláda nepodala tak rychle demisi jako naše. V 7.30 ráno jsme ji podávali, po skončení ustavující schůze. To je přece projev demokracie, tak z čeho nás tady viníte?

Já jsem si myslela, že jste přišel – a vy jste už zkušený politik... (k ministru Jurečkovi) ... zkušený velice, vy jste tady roky, my jsme tady spolu vždycky vedli debatu, vy jste tady mně četl ty příběhy. Teď zase já je budu číst vám. (Potlesk z řad ANO.) Děkuji. A já jsem si myslela, že jste přišel požádat Poslaneckou sněmovnu o důvěru, a ne jenom, vy jste ta nižší kategorie poslanců a já žádám jenom tu vyšší kategorii poslanců.

Pro mě měl vždycky každý člověk stejnou cenu. Ať jsem pracovala kdekoli, ať pracoval na podatelně, když dělal dobře svou práci, nebo dělal v nějaké vysoké manažerské pozici. Pro mě každý člověk má stejnou cenu, tak jako pro mě má stejnou cenu – a věřím, že pro většinu z vás – každý poslanec v této Poslanecké sněmovně.

A prosím, on to trochu řekl už můj ctěný kolega Radek Vondráček: hnutí ANO má – a velmi za to děkujeme našim voličům, za tyto hlasy – má 72 poslanců. A já myslím, že i ta dnešní debata ukazuje, že to je velká síla. Děkuji vám. (Potlesk poslanců ANO.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Vaše vystoupení vyvolalo hned dvě faktické poznámky. Jsou to tedy konkrétně od pana Mariana Jurečky, takže pan ministr jako první, následuje faktická poznámka paní ministryně Černochové. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády, ministr práce a sociálních věcí ČR Marian Jurečka: Děkuji moc. Abychom nemátli veřejnost, a především podnikatele, tak reagují, a paní bývalá ministryně je také zkušená politička, ty debaty jsme tady vedli dlouho, ještě když byla náměstkyní pana ministra financí. Tak jenom aby bylo jasno. Ona to asi určitě ví, ale chápu, že teď se to možná v tento večerní čas už takhle nedá úplně zcela odlišit. Pakliže jede Antivirus A i po 1. lednu v rozpočtovém provizoriu a proplácíme ho a budeme ho proplácet, tak logicky není tam omezení v rámci rozpočtového provizoria. Kdyby bylo potřeba, znovu rozjedeme Antivirus B a budeme ho proplácet. Není tam žádný limit z hlediska rozpočtového provizoria. Pozastavil jsem ho proto, že když jsem se podíval na žádosti v listopadu a prosinci, čerpání je diametrálně jiné, než bylo na jaře, situace jiná, není tady plošný lockdown a zvažujeme a vyhodnocujeme, jak se situace dál bude vyvíjet, například v závislosti na omikronu. To je jasné, řekli jsme to a není potřeba strašit lidi a podnikatele, že by nebylo možné tyto podpory vyplácet z důvodu rozpočtového provizoria. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Také děkuji. Nyní faktická poznámka paní poslankyně... ministryně Černochové, omlouvám se.

Ministryně obrany ČR Jana Černochová: Já bych se chtěla zeptat paní poslankyně Schillerové, kde byla, když se projednávala na vládě směna pozemků mezi Vojenskými lesy a Lesy ČR, kterou pan ministr Jurečka a já jsme zastavili prakticky tři dny před vypršením lhůty, kdy by vstoupila v platnost takzvaná inominátní smlouva, která zcela bezprecedentním způsobem řešila směny pozemků naprosto nerovnoměrně nevyvážených, kde to byl skutečně,

já to slovo řeknu, tunel za bílého dne. Kde jste, paní Schillerová, byla? Jak jste hlasovala? Hlasovala jste pro, nebo jste se zdržela? Vy, strážkyně kasy, vás nezajímalo, že k tomu nemáte znalecké posudky? Vás nezajímalo, že k těm pozemkům nemáte výměry? Vás nezajímalo, že Vojenské lesy dávají divizi Mimoň, která tvoří 40 % ziskového podílu v celém podniku Státní lesy, že to dává za naprosto neadekvátní výměnu, za pozemky Lesů ČR? To vás jako strážkyni kasy nezajímalo? Není to zvláštní? (Silný potlesk zprava.) Vás, paní poslankyně Schillerová, nezajímalo, že pan bývalý ředitel Král, kterého jsem odvolala, podepsal v den, kdy jsem ho odvolala, smlouvu na nákup automobilů v hodnotě 90 milionů korun? Podívejte se do registru smluv. (Opět silný potlesk zprava.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Vyvolalo to opět další faktické poznámky, takže já poprosím pana ministra ještě o setrvání, on se přihlásil s přednostním právem, ale přednost má paní předsedkyně Schillerová s faktickou. Prosím.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji, tak nejdřív na pana vicepremiéra Jurečku. Antivirus A, Antivirus B jsou naprosto odlišné věci. Antivirus A je o drobných, o pár korunách, to se týká lidí, kteří jsou v karanténě. Antivirus B samozřejmě už je o překážkách a bavíme se o částkách, které jsou určitě stamiliony, možná i jednotky miliard. Jenom – já dobře vím, o čem mluvím, nebojte, vím.

K otázce paní ministryně obrany. Tak já jsem nebyla ministryní obrany, já jsem vyzvala teď svého bývalého vládního kolegu, ať to jde vysvětlit. (Poslankyně Černochová: Členkou vlády jste byla.) Členkou vlády jsem byla. Chápete, že v tuto chvíli bude reagovat ten, kdo zná detail. Já jsem ho o to požádala.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Prosím, abyste na sebe nepokřikovaly.

Poslankyně Alena Schillerová: Prosím, nepokřikujte na mě. Ano, děkuju, paní předsedkyně. A já se domnívám, že... a nebudu to hájit, osobně neznám detail, nemohu znát detail všeho. Stoprocentně jsem k tomu měla stanovisko, Ale předpokládám, že i vy jste si udělala nějaké audity. Nebo vy jste také supermanka? Děkuji. (Potlesk od poslanců ANO.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Další faktická poznámka, a to pan poslanec Lubomír Metnar, pak následuje faktická poznámka paní ministryně Černochové.

Poslanec Lubomír Metnar: Vážená paní předsedkyně, děkuji za slovo. Já jsem trochu v úžasu, co se dívám a pozoruji teď tady a slyším tu debatu, protože chci říct, že asi se dostáváme do situace, kdy tady budeme ignorovat nálezy Nejvyššího kontrolního úřadu, protože celá tato směna, která byla ze strany Ministerstva obrany započata, byla na základě nálezu NKÚ. A já tady zatím jsem slyšel pouze jenom spekulace, že je tady něco špatně, a že něco jenom řeknu za Ministerstvo obrany ve vztahu k Vojenským lesům a statkům: tato směna byla připravována s Ministerstvem zemědělství poměrně dlouho. Byla projednána s odborovými svazy, s jednotlivými divizemi, byla projednána na dozorčích radách daných podniků a byla schválena. V této věci bylo komunikováno i s Bezpečnostní službou, aby se k tomuto vyjádřila. Nebyla žádná informace o tom, že tam je něco špatně. Ba naopak, já jsem se divil tomu, co to vzbuzuje řekneme za emoce v podnikatelských vztazích a vazbách, protože zákulisní informace, které přicházely, byly, že tam dochází k ušetření a k narovnání, a zastavení dokonce, některých penězovodů. Děkuji. (Silný potlesk od poslanců ANO.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Taktéž děkuji za dodržení času. Nyní faktická poznámka paní ministryně.

Ministryně obrany ČR Jana Černochová: Pane poslanče Metnare, možná vám unikl jeden podstatný fakt. Všechno, co jste teď řekl, se vztahovalo k tomu původnímu návrhu, včetně nálezu NKÚ, kdy předmětem směny bylo pouze a jenom zhruba 20 % toho, co se ve finále za vás, za vaši vládu směňovalo. Jestli jste řídil resort Ministerstva obrany tak, že jste si nevšiml, že v mezičase se z 20 % majetku stal ten zcela bezprecedentní směnný obchod, kdy jste vy ani nenamítal, že vám někdo z Vojenských lesů zahrnuje divizi Mimoň, jejíž roční hospodářský výsledek je zhruba 185 milionů korun, když celý hospodářský výsledek Vojenských lesů je nějakých 380 milionů korun a vy jste bez mrknutí oka tu Mimoň obětoval, ptala jsem se vašeho tehdejšího náměstka Klučky, jak že se to stalo? Řekl mi, že vás bylo asi dvacet na jednání u ministra Tomana, do kanceláře ministra Tomana jste šel pouze vy, a když jste vyšel, tak jste nařídil do toho přidat Mimoň. Tak nám tady nelžete. (Silný potlesk zprava.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Další v pořadí faktických poznámek je paní předsedkyně Schillerová, následuje pan poslanec Metnar. Prosím, paní předsedkyně, vaše dvě minuty.

Poslankyně Alena Schillerová: Paní ministryně Černochová se mě ptala, jak jsem hlasovala. Já jsem si to mezitím ověřila, protože chápete, že si nemůžu za čtyři roky všechna hlasování pamatovat, ale ta významná si pamatuji. Takže já jsem nehlasovala, protože nehlasoval nikdo z členů vlády. To bylo i v části pro informaci. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za dodržení času. Další faktická poznámka pana Metnara, zatím. A už ne poslední... Máte dvě minuty.

Poslanec Lubomír Metnar: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, naprosto musím odmítnout tady toto osočování ze lží a na druhou stranu velmi mě mrzí, protože nevím, o jaké schůzce mluvíte, když jsem byl seznamován s výsledkem přípravy této směny, tak to bylo v kanceláři ministra obrany, na mém resortu za přítomnosti pracovníků a náměstků z obou dvou resortů, takže nevím, o jakých jednáních vy mluvíte. Jsem opravdu překvapen a takové to řekněme klišé – řekněte mi, a já osobně jsem nezjistil na tom, že je tam něco špatně, a tady asi každý mluvíme o jiné směně.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní tedy paní ministryně Černochová s faktickou.

Ministryně obrany ČR Jana Černochová: Paní poslankyně Schillerová, i když něco máte na vládě v céčku a je to tam mlčky projednáno, tak o tom hlasujete, a hlasujete pro, samozřejmě, přečtete si jednacím řád. A jestli jste si čtyři roky myslela, že o něčem nehlasujete, tak je to ještě horší, než si myslíme teď my všichni. (Smích, potlesk z řad koalice.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Následuje faktická poznámka paní předsedkyně Schillerové. Prosím.

Poslankyně Alena Schillerová: Paní ministryně, prosím vás, máte část rozpravu, tam se hlasuje, máte část B bez rozpravy, ta se hlasuje jako celek, a pak máte část pro informaci, o té se nehlasuje. (Potlesk z řad opozice.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Žádnou další faktickou poznámku již nevidím, tudíž přednostní právo pana ministra Síkely. Následuje opět s přednostním právem pan ministr Stanjura. Prosím, pane ministře.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jozef Síkela: Vážená paní předsedkyně, vážený pane premiére, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení kolegové a kolegyně, dovoluji mi, abych se vyjádřil jednak k průběhu, jednak k některým otázkám, které tady dnes zazněly. Původně jsem plánoval, že vystoupím spíše ke konci, že si poslechnu všechny otázky a připomínky, sedím tady celou dobu, odbíhal jsem jenom v nejnútnejších případech a udělal jsem si asi osm stránek poznámek. Ale protože mě paní bývalá ministryně financí vyzvala, odpovím na některé otázky teď. Ale ještě než začnu, tak mi prosím dovoluji, abych řekl následující.

Já jsem tady dneska poprvé. Poprvé mluvím ve Sněmovně – mluvil jsem na různých fórech, ale ve Sněmovně je to poprvé, a chtěl bych se vrátit i k poznámkám pana Nachera a pana Ondráčka (správně Vondráčka) o tom, kdo tady koho urážel. Takže dovoluji mi pohled člověka, který je tady poprvé. Já jsem zaznamenal projev našeho pana premiéra, který se vyjádřil k programovému prohlášení, představil naše priority, trvalo to asi půl hodiny, my jsme mu zatleskali důstojně. Pak následoval projev bývalého pana premiéra Babiše, kde urážel moje vládní kolegy, bankovní radu za smích tamhle z levého křídla a následujícího frenetického potlesku ve stylu projevů Kim Čong-una. To byl můj první dojem a to je k tomu... (Potlesk.) ... kdo jak dnes nastavil kulturu dnešního jednání.

Dále. Chtěl bych se dotknout některých špatných informací, respektive nepravd, které tady zazněly. Ta první byla, že Česká národní banka je jedinou bankou, která navyšuje úroky. Není to pravda, protože úroky navýšila polská národní banka, maďarská, rumunská, Norsko, FED oznámil, že ukončí kvantitativní uvolňování do konce března, přestane vykupovat dluhopisy a oznámil trojitě navýšení úrokových sazeb do konce roku. Chci upozornit na to, že inflace ve Spojených státech je podstatně nižší než u nás, takže není Česká národní banka jediná, která navyšuje úroky, ta informace byla špatná a zavádějící. Ale tím nechci komentovat rozhodnutí bankovní rady.

Druhá věc, která tady zazněla – mluvilo se tady o dluhopisu jako produktu paní Schillerové. Chci upozornit, že historie dluhopisů je dlouhá, první náznaky používání dluhopisových cenných papírů se objevují již v době alexandrijské, (Smích, potlesk z řad koalice.) tedy tři sta let před naším letopočtem. Já sám jsem byl u emisí desítek dluhopisů pro různé vlády včetně stoletého dluhopisu pro město Vídeň a nikdy jsem si netroufl označit ten produkt jako můj. (Potlesk z řad koalice.)

Zmínili jste tady, že jste našli peníze. (Smích z řad koalice.) Peníze se možná najdou někde v lese nebo na zastávce autobusu. Vy jste žádné peníze nenašli, vy jste si je půjčili a zadlužili jste tento stát ještě víc, zadlužili jste naše děti, takže prosím pěkně, dodržujme přesně ty technické pojmy, stejně jako pojem průmyslová velmoc. Velmoc jako pojem se používá od Vídeňského kongresu z roku 1814 až 1815 a jako velmoci se označují státy, které mají díky své hospodářské, vojenské, diplomatické nebo kulturní moci určující vliv na mezinárodní vztahy. To my ani v průmyslu bohužel nemáme. Takže my jsme průmyslový stát, v tom máte pravdu, ale rozhodně nejsme průmyslová velmoc. Tak.

Zaznamenal jsem si spoustu otázek v části MPO, pokud jde o programové prohlášení. Jak jsme na tom s Green Dealem, elektromobilita, Dukovany, vodík, lithium, Národní plán obnovy, Národní investiční plán a tak dále. My jsme, pokud jde o programové prohlášení vlády, postupovali tak, že jsme oslovili všechny svazy, dostali jsme od nich spoustu připomínek a mohli bychom tady projít papír po papíru, které připomínky jsme přijali, které jsme odmítli a které jsme nepřijali, protože jsme je měli zpracované v našem materiálu s jinou formulací.

Zdá se, že tyto svazy nevidí tu naši část programového prohlášení tak kriticky, jako ji vidíte vy. Programové prohlášení je strategický dokument, a proto do něj není možno zahrnout úplně všechno a do velkého detailu, a to byl právě i ten důvod, proč jsme nemohli všechny poznámky zapracovat, a vlastně jsme ani nechtěli.

Pokud jde o otázku Dukovan, vy jste řekli, že jste všechno připravili. Vy jste řekli, že jste připravili Národní plán obnovy, Národní investiční plán, financování a všechno možné. Já se přiznám, že v některých těch oblastech, kdybych byl dále v korporaci, tak bych asi udělal něco jako forenzní audit. Nemáme na to úplně čas, ale jsou tam oblasti, kdy můj souhlas s tou připraveností není úplně tak velký, a ještě před tím, než rozhodneme, jak budeme postupovat dál, si uděláme ještě jednu analýzu, jestli nám na základě toho rozhodnutí v budoucnu nehrozí nějaký problém. To se například může týkat tendru na elektrárnu nebo čerpání z Národního plánu obnovy, kdy pokud ta čerpání nebudou provedena v souladu s předpisy Evropské unie, tak nám nebudou potom z těchto zdrojů kompenzována. Tolik k programovému prohlášení.

A pak tedy otázka, jak budeme dále postupovat s kompenzacemi. Dal jsem si velkou práci s tím, že jsem požádal svoje spolupracovníky na ministerstvu, aby mi poslali u všech programů seznam všech těch, kteří čerpali větší částky. Nejdřív se kroutili jak hadi, potom posílali sestavy, které se nedaly reconciliovat, ale nakonec jsme dostali to, co jsme chtěli. Pak jsme si dali další práci a v rámci těch jednotlivých programů jsme pospojovali všechny firmy tak, abychom se dostali na ekonomicky spjaté skupiny, to znamená, abychom si vysčítali, kdo byl na konci dne konečným uživatelem výhody té kompenzace, kdo všechno v této zemi dostal ty peníze. A já se vám přiznám, že já jsem byl z toho seznamu v šoku. Nabyl jsem dojmu, že tady se rozhazovaly peníze z helikoptéry bez ohledu na to, jestli to někomu pomůže, jestli ty peníze budou užity účelně a jestli pomohou těm, kteří to nejvíce potřebují. Připadá mi absurdní, jestli se z peněz daňových poplatníků České republiky kompenzují zisky společností, které zřejmě po valných hromadách, které proběhnou někdy v létě tohoto roku, odečou někam do zahraničí.

To znamená, pokud se ptáte mě, jak budeme postupovat dál, tak vám řeknu, že samozřejmě ty peníze, ty desítky miliard dneska chybí, a absurdní je to, že je nedostali ti malí, pane bývalý ministře. Vy jste zastupoval Svaz malých a středních podnikatelů, ale ty peníze, jak jsem to viděl já, ty dostali primárně ti velcí, kteří nebyli ve ztrátách, ti velcí, kteří mají rezervy, ti velcí, kteří možná kdyby se jim něco nekompenzovalo, tak by měli menší zisky, ale určitě by to přežili. Takže nám ty peníze teď chybí a já za sebe říkám, že pokud to nebude absolutně nutné, my nebudeme rozdávat peníze plošně. My si to prostě dovolit nemůžeme. Chceme poskytovat kompenzace, které se zaměří na podnikatele, kteří se bez té pomoci těžko obejdou, ale zároveň prokážou fungující byznys model, to znamená, že se jim aspoň částečně podařilo adaptovat se na podmínky trhu a vrátí se do běžného ekonomického procesu. Děkuji za pozornost, to je z mé strany všechno. (Dlouhý a silný potlesk zprava.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane ministře, za vaše vystoupení. Nyní s faktickou poznámkou paní ministryně Jana Černochová. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně obrany ČR Jana Černochová: Dámy a pánové, je to skutečně ještě horší, než jsme si mysleli. Paní vicepremiérka, doktorka práv Alena Schillerová, řekla, že se o bodě C na vládě nehlasuje. Dovolte mi odcitovat z článku 6 zásady rozhodování jednání a řízení schůzí vlády, je to článek 15. O návrzích závěrů ke všem materiálům zařazeným do části C programu schůze vlády vláda rozhoduje jedním hlasováním. Usnesení vlády k těmto jednotlivým materiálům jsou pak přijata stejným poměrem hlasů. Tak možná příště, paní Schillerová. (Hlasitý potlesk zprava.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Další faktická poznámka, na řadě je poslanec Robert Králíček. Pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Robert Králíček: Pane ministře Síkelo, prostřednictvím paní předsedající. Musím říct, že z vašeho ranního rozčarování jste se naučil urážet a dehonestovat kolegy poměrně rychle během jednoho dne a svou arogancí zapadáte do této vlády perfektně. (Potlesk z řad poslanců ANO.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Další faktická poznámka, přihlásil se k ní poslanec Karel Havlíček. Prosím, máte slovo.

Poslanec Karel Havlíček: Děkuji. K vystoupení pana ministra Síkelu. Řekl jste tam toho hodně, ale to podstatné, co jsme potřebovali slyšet, je ten závěr, to znamená, jestli budou poskytnuty zdroje podle programu, které byly projednány s asociacemi, se svazy, s komorami, které jdou pouze malým a středním firmám, protože se jedná o ty, kteří jsou na adventních trzích, ty, kteří měli zavřené drobné provozovny, zejména restaurace, fitness centra a podobně, žádné korporace, nic velkého. Několik týdnů to s nimi bylo projednáváno, bylo to ve finále dojednáno, takže to bude přesně tak, jako to bylo v programech na jaře, které nekončily v žádných korporacích, v žádném průmyslu. Ty končily u těch, kteří byli postiženi, pokud tedy nebudeme brát, že fitness centra jsou velké korporace, restaurace jsou velké společnosti nebo ti, kteří prodávají na adventních trzích. Všechno je prodiskutováno se svazy a asociacemi.

Ale já rozumím tomu, když řeknete: Nedáme jim nic. I to je řešení, i to je způsob, jak se k tomu můžeme postavit. Já jsem žádal o jednu jedinou věc, abyste se k tomu vyjádřili. Prosím, abyste řekli, že buď tyto programy ve finále zrealizuje přesně tak, jako jsme tady projednávali ve Sněmovně, jak jsme byli tlačeni, když nám chodily desítky a desítky tisíc žádostí během řádu jednotek dní. My jsme museli odpravit statisíce firem a ty firmy dostaly 340 miliard korun, a pokud se podíváme na jakékoliv analýzy, zjistíte, že drtivá (většina) z nich byly malé a střední firmy. Zjednodušeně řečeno, čistě proto, že provozovatelé obchodů, restaurací, fitness center a podobných aktivit, jako jsou bazény, wellness a tak dále, prostě a jednoduše nejsou korporace. Na to nepotřebuji žádnou analýzu, to se stačí podívat z okna. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: A další faktická poznámka, pan ministr Síkelu. Připraví se poslanec Patrik Nacher a následuje poslankyně Alena Schillerová. Prosím, pane ministře, dvě minuty máte na vaši faktickou.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jozef Síkelu: Pane bývalý ministře Havlíčku, když jsem přišel na ministerstvo, tak jsem zjistil, že jste vypsali avíza výzev ještě 11. 12. 2021, to znamená týden před svým odchodem jste rozeslal na svazy materiál, na který jste neměl krytí v rozpočtu, ani v tom vašem původním. To znamená, vy jste vypisoval bílé šeky, které nebyly kryté. Řekl jsem, že hledáme cestu. Připravujeme program, který se bude týkat těch, které jste tady zmínil, ale to, co jste připravili vy, bylo opět plošné opatření, bylo to pro všechny, kteří měli pokles nákladů více než 30 %. A to je to, co my dělat nebudeme. My teď vytipováváme segmenty, které byly skutečně postiženy lockdownem, nouzovým stavem, který jste zavedli, a těm se budeme snažit pomoci za těch podmínek, které jsem zmínil ve svém předchozím vystoupení. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Také děkuji, pane ministře. S faktickou se přihlásil poslanec Nacher, připraví se paní předsedkyně Alena Schillerová.

Poslanec Patrik Nacher: Pěkný večer ještě jednou. Musím reagovat na pana ministra Síkelu. Já jsem se těšil na jeho vystoupení, protože když řekl, že je tady poprvé, navíc z bankovního prostředí ho znám nebo jsem o něm slyšel celou řadu věcí, takže jsem se na to těšil. A omlouvám se, vy po první minutě jste zase začal arogantně na nás útočit. Už jenom tím, že když tleskáte panu premiérovi vy, tak je to hezký potlesk nebo diplomatický potlesk, nebo jak jste to řekl, elegantní. Když tleskáme my, je to frenetický potlesk, tak to dehonestujete. Prostě každý tleská – já tady také nehodnotím, kdo jak komu tleská, je to úplně zbytečné. Pak se tady takhle opřete, i ta řeč těla, je to opravdu nedůstojné.

Dneska tady je žádost vlády České republiky o vyslovení důvěry. Místo abyste odpověděl na otázku – já vám je tedy připomenu: ptal jsem se na Green Deal a co je ta příležitost, pak jsem se ptal na ochranu spotřebitele a mimosoudní orgány, které spadají pod vaše ministerstvo, jako je ČTÚ a ERÚ – na to jste neodpověděl, ale stačil jste nás tady zase pozurázet, jestli tleskáme málo, hodně, často. Dáváte nám tady školení, kdy jaké vznikly finanční instrumenty. Tak to se můžeme takhle klidně zkoušet a budeme tady opravdu hodně dlouho.

Když jste tady první den, tak jsem myslel, že aspoň ten první den tu slušnost si v sobě zachováte. Takže já zopakuji znovu slušně ty dotazy: Green Deal, apro (?) a jaká je to ta příležitost, jak se to tedy projevuje, a jaká je budoucnost mimosoudních orgánů, protože v programovém prohlášení o tom není ani slovo. Na tohle jste, pane ministře, neodpověděl.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane poslanče, za dodržení času a na řadě je paní předsedkyně Alena Schillerová s faktickou poznámkou. Prosím, paní předsedkyně, máte slovo.

Poslankyně Alena Schillerová: Paní ministryně, já jsem to ještě nestihla, jen co to vyhledám, tak si uděláme edukační okénko. Já si vyhledám vlastní, ono je to potřeba číst v kontextu.

A teď k panu ministrovi Síkelovi. No, pane ministře, vy jste nám tady udělal takový historický exkurz, udělal jste si pár poznámek a zaglosoval jste to, výborné, na pobavení skvělé, historický exkurz, pak jste nás poučil, pak jste tady mával programovým prohlášením vlády a nějakými připomínkami ze svazu a z komor. (Mává papírem.) Já mám informace, že jste poslali k připomínkám koaliční smlouvu, ze které jste potom rychle na tom podvozku vystavěli programové prohlášení vlády. Takže ono to tak úplně nebylo. Nevím, čím tady máváte nebo nemáváte, a pak jste řekl, prostě tady jste osočil mého kolegu. Já si tedy myslím, že za ním je obrovský kus práce. A pak jste řekl, že vy to analyzujete, aby to dostali jenom ti potřební. Jde o to, že než to zanalyzujete, tak aby ti potřební ještě existovali. Děkuji. (Potlesk z lavic ANO.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Také děkuji. Na řadě s faktickou poznámkou je pan ministr Marian Jurečka. Prosím, pane ministře. Máte slovo, prosím.

Místopředseda vlády, ministr práce a sociálních věcí ČR Marian Jurečka: Děkuji. Já už jen stručně na tu debatu, koho vlastně podporujeme za obrovské peníze daňových poplatníků, protože celý program Antivirus, to jsou desítky miliard korun. Musím říct, že i když já jsem si nechal vyreportovat, kdo byl za dobu trvání Antiviru podpořen, musím říct, že když jsem se na to díval optikou občanů, živnostníků, českých firem, těch, kteří bojovali o to, aby pokud jsou dohodáři, vůbec paní ministryně zahrnula do té podpory, hádali jsme se o to dva měsíce úplně zbytečně, pak se to stalo. A když tam potom vidíte, že například několik společností, které v České republice provozují kasina, dostanou z rozpočtu z peněz daňových poplatníků více než půl miliardy korun, tak to vám spadne brada. Myslím si, že to jsou momenty, kdy se tady jasně má zastavit a říct, kde je zdravý rozum, kdo je opravdu postižen, kdo se z toho nedostane, kdo nám zaměstnává lidi v České republice, a říct, komu ty peníze potom v rámci té pomoci

poskytneme. To je to, na co upozorňujeme my, i pan ministr průmyslu a obchodu, aby ta pomoc, když ji dáváme, a dáváme ji na obrovskou sekeru, kterou bude muset platit, aby směřovala k těm, kteří by to bez pomoci, tu situaci, nezvládli. A my jsme tady i navrhovali a vy jste to odmítli, aby vláda měla zmocnění, dala výčet společností, které například sídlí v daňových rájích, aby nebyly příjemci těchto vládních programů. Odmítli jste to. (Potlesk zprava.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane ministře. Vaše vystoupení vyvolalo faktickou poznámku paní předsedkyně Schillerové. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Alena Schillerová: No, pane vicepremiére, ministře práce a sociálních věcí, já nemám teď čas, bohužel, ale já bych si s takovou chutí našla a nechala vyhledat, jak jste mě tady – budu zdvořilá, tak nebudu říkat šikanoval, protože jsem zdvořilá – když jsme vydali druhou fázi kompenzačního bonusu, jak jste tady hřímal, když jsem říkala, my už to chceme dělat cíleně, my už to nechceme dělat jako na jaře, kdy to dostali téměř všichni, ale potřebujeme se i z těch rozpočtových důvodů zaměřit, a vy jste říkal tady: Ten ještě říká, že to potřebuje, a ten to potřebuje a tomu to nedáte a ten vám tam nespadá, jak jste to udělali? Vy jste teda otočil, pane vicepremiére. Vy jste teda otočil! (Potlesk poslanců ANO.) Nebude to tím, že máte exekutivní odpovědnost? Já bych řekla, že ano!

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, paní předsedkyně. Nyní je přihlášen do rozpravy s přednostním právem pan ministr Zbyněk Stanjura. Prosím, pane ministře. Připraví se paní poslankyně Karla Maříková.

Ministr financí ČR Zbyněk Stanjura: Dobrý večer, vážený pane premiére, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, milí kolegové a kolegyně z vlády. Teď budu mluvit k našim voličům, kteří volili naše koalici SPOLU, Pirátů a Starostů. Platí to, co jste rozhodli 8. a 9. října loňského roku: babišismus skončil. Tady v programovém prohlášení odpovídáme na potřeby zejména střední třídy a zejména našich voličů.

Dovolte mi nejdřív, než budu konkrétní a budu odpovídat na dotazy, které tady padly, několik politických poznámek. Pan poslanec Andrej Babiš velmi často říká, že Sněmovna je žvanírna. Já chci poděkovat za dnešní debatu – jsme možná v polovině, nevím, těžko se to odhaduje, protože si myslím, že takhle to má být. A sami vy, 40 poslanců hnutí ANO, si odpovězte na otázku, kdo měl pravdu, jestli my, kteří jsme chtěli debatovat, nebo váš pan předseda, který vždycky říkal: Nemluvte, ticho, žvanírna, rychle pryč, musím makat! Myslím si, že jste sami nám dali důkaz, že pravdu jsme měli my, a jsem rád. Očekával jsem debatu, někdy jsem se i dočkal, ale spíš to byl večer nebo dopoledne, odpoledne a večer přátel čtení napsaných textů. Proč ne, mnohým to čtení šlo docela dobře a chci ocenit ty, kteří mluvili spatra, nejenom z poznámek, protože takhle je to debata. Já teda nic napsaného nemám, ale budu odpovídat na vaše otázky a v leččem vám dám zapravdu.

Například je pravda, že jsme přijali v rámci (nesrozumitelné) 74 nových úředníků a je pravda, že tím zvýšíme náklady státu o 42 milionů korun za rok. To je pravda. Paní poslankyně Alena Schillerová v roli ministryně vyrobila za loňský rok dluh 420 miliard korun. Když to jednoduše podělíte, je to 1,15 miliardy za den, a když to ještě dál vydělíte, je to 48 milionů korun dluhů za jednu hodinu, za každou hodinu loňského roku, a nyní se diví, že jsme zvýšili náklady státu, které představují zhruba 51 minut toho, co byla schopna ona vyprodukovat celý rok. Já to chápu... (Smích a potlesk z pravé části sálu.) ... já to chápu, každá koruna dobrá, a bereme vážně a můžu vám slíbit, že mzdové náklady určitě neporostou ani o těch 40 milionů korun, až uděláme účet za celý rok.

Máte pravdu, máme politické náměstky. Možná jich máme dvacet, možná dvacet pět nebo třicet. Vy jich máte určitě více než sto v této chvíli, tak to prostě je. Vy jste dělali směšné soutěže,

kdy vaši stranici vyhrávali takzvané odborné náměšky, takže my jsme obklopeni vašimi náměšky. Dobře, my se s tím nějak vypořádáme, ale chtěl bych ocenit vaši důvěru. My jsme ve funkci 26 dnů, počítám dobře? Ještě 26, za chvíli bude 27, a představte si, ještě jsme nevyřešili všechno, co oni nevyřešili za osm let. Velké zklamání pro hnutí ANO, že jsme za 26 dnů nevyřešili to, co oni řešili osm let. Tak my jsme ambiciózní, ale takhle ambiciózní jsme nikdy nebyli. Slyšel jsem mnohokrát z úst poslanců a poslankyň hnutí ANO, že vládě nedají důvěru. No, to je dobře. Kdyby to bylo naopak, tak jsme něco udělali špatně a naši voliči by fakt byli zklamaní. Myslím, že je jasné a dobré, když jasně namalujeme hranici mezi koalicí a opozicí.

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

13. ledna 2022

Přítomno: 193 poslanců

Vy jste vládli s bolševiky a tvářili jste se, že to tak není a že jste menšinová vláda. Bylo to zamlžené. Když vám teklo do bot, tak vám přišli, zejména v personálních otázkách, na pomoc zbrojnoši z hnutí Tomia Okamury. Teď je to úplně jasné. Tady sedí – a ještě to tak pěkně vyšlo – od téhle uličky (ukazuje uličku před řečnickým pultem) až doprava sedí vládní poslanci, a od téhle uličky směrem doleva, je to i politicky správně, sedí opoziční poslanci, takže dělicí čára je jasná. Je jasné, kdo má zodpovědnost a kdo bude hrát roli opozice. To samozřejmě neznamená, že nebudeme s opozicí diskutovat, a připouštím, že se může stát, že přijdou s něčím rozumným, nerad bych to dopředu vylučoval. Jsem optimista na rozdíl od mého předsedy klubu, jak mi naznačuje (míněn Marek Benda). Ale člověk musí být optimista.

Někdy zdání klame. Když mluvila ve svém úvodním vystoupení paní poslankyně Alena Schillerová, tak jsem se dvakrát podíval, protože já na ni normálně nevidím, že jo, a fakt mluvila Alena Schillerová, nebo respektive viděl jsem Alenu Schillerovou, omlouvám se, paní poslankyni Alenu Schillerovou, abych nebyl tak familiární, ale slyšel jsem paní bývalou ministryni Janu Maláčovou. Ministerstvo financí v tomto pojetí je bankomat, kde můžete přijít a je úplně jedno, co máte na účtu, strčíte kartu a peníze vypadnou.

Teď k těm obavám o rozpočtové provizorium. Skutečně rozumím všem ministrům financí, kteří říkali, že rozpočtové provizorium nechťejí a že chtějí schválit rozpočet. Myslím, že je to naprosto pochopitelné, politicky pochopitelné. My jsme ale díky hospodaření paní poslankyně Aleny Schillerové nemohli schválit ten rozpočet, a právě proto, jak hospodařila, jsme v rozpočtovém provizoriu a právě proto musíme v tak krátké době rozpočet přepracovat.

Nebudu vás zatěžovat vším tím, co v tom rozpočtu při obrovském dluhu navrženém pro letošní rok, co vlastně nebylo, dokonce mandatorní výdaje. Pro mého kolegu pana poslance Nachera, který patřil k těm, kteří propagovali a prosadili odpuštění či zrušení, vlastně zastavení marných exekucí, jsme uzákonili odměnu pro exekutory. Pamatujete si? Je to mandatorní výdaj, když jsme to uzákonili? Je to mandatorní výdaj. Kolik odhadla minulá vláda, že bude zastaveno těch marných exekucí, a tudíž vyplatí tu zákonnou (odměnu) exekutorům? Vláda odhadla, že bude zastaveno nula exekucí, nula marných exekucí, protože do rozpočtu na mandatorní výdaj, na to, co je uzákoněno, dala přesně nula korun. Zeptejte se ekonomických expertů Ministerstva spravedlnosti, možná pak přestanete kroutit hlavou, ale já vím, že kroutíte hlavou nad tím, jak se to mohlo stát. No, já taky nevím, jak se to mohlo stát, ale stalo se to.

Green Deal, co s tím budete dělat? Tak jenom připomínám, kdo za Českou republiku Green Deal odsouhlasil. Vzpomenete si? Dneska je to poslanec, onehdá to byl premiér, Andrej Babiš. A teď chodí jeho poslanci a říkají: Co s tím budete dělat? Jak to vlastně myslíte? Je to příležitost, nebo hrozba? Je to hrozně špatně. Ptejte se nejdřív svého předsedy a pak klidně přijďte a řekněte nám. Andrej Babiš nám to neuměl vysvětlit, zkuste nám to vysvětlit vy. A my se pokusíme, ale bude to těžké. Protože promarnil příležitost, kterou například využili naši sousedé ze severu, z Polska, kteří si vyjednali rozumné výjimky, které odpovídaly postavení a potřebám Polska. My jsme si nic nevyjednali. My jsme tady měli silná slova v České republice. Ale když přišlo na věc, tak Andrej Babiš nevyjednal nic a souhlasil.

Před chvílí jsme byli svědky debaty, já bych ji nazval, doufám, že se má kolegyně paní ministryně obrany neurazí, Mimoň sem, Mimoň tam, ale Mimoň je zisková. A pan bývalý ministr Metnar, musím ho ale ocenit, za dnešek byl déle ve Sněmovně a mluvil více než za celé volební období, kdy byl ministr obrany, tomu evidentně role v opozici svědčí. (Smích z pravé strany sálu.) Tady říkáte panu kolegovi, který je tady poprvé, že je pan Neviditelný. No, kdybyste byli tak přísní na svého bývalého ministra obrany, nevím, co byste mohli použít na to,

jak často sem chodil. Jak říkala jedna má kolegyně, jednou tady byl v březnu a jednou ve středu. (Opětovný smích z pravé strany sálu.) A on byl pro, Mimoň tam. Minus 185 milionů, Mimoň tam. On se brání, to nebylo v kanceláři pana ministra Tomana, to bylo v mé kanceláři. Já myslím, že pro tu Mimoň je to úplně jedno, v které to kanceláři posunuli plus 185 milionů. Všimli jste si? K tomu se vůbec nevyjádřil, ale ví přesně, že to bylo v jeho kanceláři. Mně je to úplně jedno. Chudák Mimoň. Paní ministryně udělá Mimoň sem z toho tam a logicky má předpoklad lepšího hospodářského výsledku.

A tady jsme viděli, co se stalo s vládou pod vedením Andreje Babiše. To není vláda, nefungovala jako vláda podle ústavy. Když vás všechny bývalé členy vlády jmenoval pan prezident, myslím si, že si to pamatujete, první věta, ta klíčová, zní: Jmenuji vás členem vlády České republiky. A ta méně klíčová zní: A pověřuji vás řízením resortu XY. Někteří měli i dva, ne jak chudák pan vicepremiér Marian Jurečka, který to měl na osm dnů. (Ministr Jurečka ho z vládní lavice opravuje: Osmnáct.) Osmnáct, omlouvám se. To je delší doba než někteří jiní, kteří v té funkci tak dlouho nevydrželi, ale vy jste tam byl jenom náhradník. Ale i tohle je třeba si připomenout.

Já jsem tady slyšel od paní poslankyně Aleny Schillerové: Já nic, já jen ministr, to ten druhý ministr. Andrej Babiš udělal z ministrů odborné náměstký generálního ředitele České republiky, ale takhle vláda postupovat nemá a nesmí. Proto jsme zrušili... Vidím paní předsedkyni Schillerovou – já vím, že PR je to super – jak tam chodí ti ministři s čepicí, pak dávají rozhovor před jednáním, pak v Letenské do kanceláře. Jak jste dopadla, paní ministryně? No, výborně! No, vlastně výborně ne, já jsem chtěla miliardu nebo dvě a paní ministryně mi dala půl nebo jednu nebo 1,2. Tak chci připomenout, že žádný ministr financí – žádný – nikomu nic nedává. Jsou to peníze daňových poplatníků. Jenom určujeme, kde peníze daňových poplatníků budeme investovat.

Velmi často říkají i renomovaní ekonomové, naposled jsem byl v debatě s exportéry, kdy vystupoval guvernér České národní banky a říkal: Vláda má pouze a jenom peníze daňových poplatníků. No, to je pravda, ale je to jenom půl pravdy, protože k tomu si půjčuje. Protože kdyby vláda pouze hospodařila s penězi daňových poplatníků, tak máme vyrovnané nebo přebytkové rozpočty. 826 milionů bylo zvýšení dluhů za dva roky. Jasně, někteří nás cvičí, že neumíme sčítat dva schodky, že 367 a 420 není 826. Děkuju pěkně, to víme taky i bez kalkulačky. Stát si půjčil o něco víc, než potřeboval. Na tom není nic špatného, to se dělo běžně. To se tak stává, že některý rok se půjčí více nebo některý rok méně. Ale 826 miliard za dva roky. Co se s tím dělo? 350 miliard, a to jsem velmi velkorysý, šlo na covidovou pomoc za dva roky.

Pamatuji si naši debatu v dubnu 2020 s tehdejší paní ministryní Alenou Schillerovou, která vybalila informaci, že do konce roku 2020 investujeme v boji s covidem 1,2 bilionu korun. Jak šel čas, paní ministryně pak říkala, to nebylo za rok 2020, to bude i za rok 2021. A náš spor rozsoudila fakta. Číslo Ministerstva financí: 350 miliard místo 1,2 bilionu. To jsou ty sliby, To je ta PR politika. Nadpis a za tím vůbec nic.

Antivirus B má udržovat pracovní místa v okamžiku, kdy jsou nepřímé dopady covidu. Zkusme si sami odpovědět a ptejte se zaměstnavatelů: kolik chybí pracovníků na našem pracovním trhu? 300 000 odhadem, 300 000. Máme nízkou nezaměstnanost, to je správně, to je dobře, a ještě chybí 300 000 pracovníků. Minulá vláda neměla odvalu otevřít pracovní trh osobám a pracovníkům z třetích zemí, neměla odvalu. Tím mimo jiné připravuje státní rozpočet o desítky miliard korun, protože tito lidé tady mohli legálně pracovat, zaměstnavatelé by za ně platili odvody, oni by platili daně. Určitě by něco utratili, takže by to nebyla daň z příjmů, ale určitě by se to projevilo i ve spotřební dani, v DPH a v dalších příjmech státu. Neměla odvalu.

Takže k čemu ten program potřebujeme? A když se podíváte na plnění v jednotlivých měsících, v některých měsících máme, skoro tam bylo do plnění takřka nula. A to je dobře, to já nekritizuju, jenom říkám, že když tady to nevadilo, tak teď to hrozně vadí.

A teď k těm platům. V březnu 2021 tehdejší ministryně financí paní Alena Schillerová řekla v televizi: Chci konsolidovat veřejné rozpočty a musím říct dopředu, že příští rok se zmrazí platy, nebudeme na to mít. Na doplňující dotaz řekla: Ani hasičům, ani policistům. Tečka. Pak prohráli volby a po volbách, místo aby svítili a topili, vymysleli zvýšení platů, které nechtěli, pokud by volby vyhráli, a teď se hrozně diví, že jsme to upravili. Nevím, jak bych to slušně řekl, nechci soutěžit v tom, kdo koho uráží, ale minimálně je to pokrytecké, protože když prohrajou volby a zvyšují platy, když vím, že to nebudu muset zaplatit, jak jinak byste to nazvali? Navíc když změním svůj názor o 180 stupňů! Kdyby ten názor byl konzistentní, od března, od června, tak můžu říct – ano, měli jsme různý politický názor a to je legitimní. Takhle, když prohrajou volby, no, to se nám to zvyšuje, když to nebudu platit.

Ono obecně platí, že z cizích peněz se dobro páchá velmi, velmi jednoduše. A takhle bych mohl pokračovat. Já jsem příznivec dlouhých debat, ale kdybych měl vyvrátit všechny obavy, pochybnosti, nepravdy, nepřesné informace, zavádějící informace a tak dále, z projevů, které doposud zazněly, obávám se, že bychom neskončili do konce jednacího dne, který podle zkušeností Sněmovny nastává zítra – vlastně už dneska – v 8.00.

A ještě k tomu rozpočtovému provizoriu pro paní poslankyni Schillerovou. Tým vašich lidí, který jsem si tam nechal, mně řekl, že žádný problém nebude. To není můj názor, který jsem jim vnutil a politicky prosadil. Tak buď věříme týmu, který s vámi dlouhodobě pracoval – já té informaci věřím, nemám důvody nevěřit – nebo tady chodím a říkám: Ježíš, to bude problém, s tímhle, s tímhle, s tímhle, já jsem na to upozorňoval, vidíte, mám pochybnosti, mám obavy. Nemějte, věřte svému týmu – kteří mi řekli, že to prostě zvládneme. Já jim věřím.

Já bych chtěl požádat své kolegyně a kolegy, abychom byli trpěliví v té debatě, když budou smysluplné otázky, abychom na ně odpověděli. Já, teď jsem si vzpomněl, já jsem dostal podklad od Patrika Nachera, pana poslance, a slíbil jsem mu, že mu odpovím na otázky, které tady napsal. Tak já zkusím. Pokud bych nějakou zapomněl, tak v příštím vystoupení bych to případně doplnil.

Na ty tři ministry navíc a na těch 41 milionů jsem odpověděl, jestli to tak stačí. Počet náměstků jsem odpověděl, pořád jsme proti vám čučkaři, máme jich mnohem méně než vy, přestože jste v opozici. Vy jste mně sem napsal – a já jsem rád, že tu debatu musíme vést: Co to bude klientský přístup Finanční správy? Tak nejdřív řeknu, co to nebude, a pak řeknu, co to bude. Nebudeme považovat každého podnikatele za sprostého podezřelého, jehož základní povinností je 24 hodin za den se vyvíňovat z toho, že nic špatného nespáchal. To tady říkal... (Řečník je přerušen potleskem v sále.) S touto myšlenkou přišel Andrej Babiš, s touto myšlenkou si vybral tehdy tehdejšího šéfa Generální finanční správy, který mimochodem spustil kontrolní akci na malé podnikatele a poeticky to nazval – a přesně v duchu jemných metod – kombajn. Tak tohle nebude. Nebude zaklekávání na firmy a nebudou desítky prohraných soudních sporů. (Potlesk v sále.) Současně platí, že daně se platit mají a platit musí, ale klientský přístup spočívá v tom, že jsme schopni rozpoznat chybu, opomenutí, nedostatek. Tady má být sankce spíše výchovná, a ne likvidační. Tam musí být tolerantní přístup v sankcích. Musí být dialog mezi Finanční správou, podnikatelem, případně jeho auditory či účetními. Ale tam, kde zjistíme, že je to systematické, vědomé porušování zákona, tam budeme nemilosrdní a tam ty tresty budou opravdu drakonické. V tomhle směru musíme změnit i systém sankcí. Pro velkou firmu 100 000 je legrace, pro malého je to likvidační. To je klientský přístup. Mimo jiné taky to, aby Finanční správa se netvářila: Já nic nevím, já vám nic nemůžu říct, podejte to, my máme tři roky na to, abychom šli na kontrolu a případně ty chyby našli.

Jedním ze závazků naší vlády – a až čas rozsoudí, jestli se nám to povede, já doufám, že ano – je, že již nikdy nebudeme schvalovat daňové změny někdy v říjnu, v listopadu, v prosinci,

kteří budou účinné od 1. ledna následujícího roku, takže daňový poplatník má neuvěřitelně krátký čas na adaptaci a stát má dostatek času, aby si to vyjasnil, napsal metodické pokyny, vyzkoušel si to a za dva, za tři roky potom trénoval ty chudáky, kteří během deseti dnů nebyli schopni v lednu všechno dobře zaúčtovat. Tak takhle to nebude. Myslím si, že v tomhle bychom mohli mít politickou schodu, že to není politická otázka. Když mluvím s malými podnikateli – a objel jsem jich přesně sto jedna, nejenom malých, středních a (nesrozumitelné) organizací v rámci své osobní kampaně – a s každým jsem mluvil minimálně šedesát minut jeden na jednoho – my jsme se dostali do stavu, kdy se bojí ozvat ti malí. Ti velcí většinou ne, ti mají právní kanceláře, mají na to zdroje, klidně jdou do sporů s Finanční správou a velmi často jsou úspěšní. Ti malí se bojí. Nebojí se proto, že si myslí, že by neuspěli. Bojí se, že stát se jim pomstí jinde – že přijde víc kontrol, častěji, že sankce budou vždycky na té horní hranici a že stát v tom bude nemilosrdný. Tohle musí skončit a doufám, že nikdo proti takovému přístupu nebude nic namítat. Pokud ano, tak se vracíme k tomu, co jsem říkal, že každý je sprostý podezřelý. A kdybych chtěl použít některé přísloví – i když ta přísloví občas kulhají – tak autor tohoto výroku a tohoto přístupu, na to bych použil české přísloví "podle sebe soudím tebe". Tak takhle to nebude. Jestli to panu poslanci Nacherovi stačí, tak doufám, že ano.

Teď se podívám na nějaké další otázky. Abych řekl pravdu, mám pocit, že jsem na všechny podstatné otázky odpověděl, kdyby ne, tak se určitě ozvu.

Takže jednoduše na závěr. Nenechme si vzít radost z toho, že jsme vyhráli volby, že jsme byli schopni uzavřít koalici, připravit dobrý programový dokument. Čekali jsme osm let, ještě vydržíme klidně osm hodin. A jsme připraveni pravidelně skládat účty – tak, jak náš spor s paní poslankyní Schillerovou, jestli pošle stát 1,2 bilionu do konce roku 2020, nebo ne, rozsoudil čas a fakta, tak stejně tak si můžeme říct za rok, za dva, za tři a pak za čtyři, co z částí programového prohlášení bylo splněno a co ne.

A už jenom poslední poznámka. Občas se člověk na něco zeptá, asi nemá. Pamatuji se – a teď nevím, jestli to byl rok 2015, nebo 2016, omlouvám se, nehledal jsem ve stenoprotokolech – vystoupil Andrej Babiš a říká: Už toho mám dost, do měsíce předložím důchodovou reformu. Uplynulo šest nebo sedm let, buďme tolerantní, uplynulo šest let – nic. A pak si pamatuju, před volbami v roce 2017 říká Andrej Babiš: Takhle mám napsaný nový zákon o daních z příjmů, použiji ty stužky, zavážu to a předám paní nastupující ministryni Aleně Schillerové. To nevím, jestli se stalo. Nicméně po čtyřech letech, uplynuly čtyři roky, přišel jsem na Ministerstvo financí a jeden z prvních mých dotazů byl: Prosím vás, mohli byste mi přinést ty Babišovy složky, co dostala paní Alena Schillerová, já se podívám, třeba je ten zákon napsaný dobře, nemuseli bychom začít od nuly. Já se nedivím, nic tam není. Nic tam není! Tak já nevím, kdo to ztratil, jestli Andrej Babiš, nebo Alena Schillerová. Ale nezůstalo to tam.

Takže ještě jednou hezký den a těším se na vyslovení důvěry naší vládě. Děkuji. (Výrazný potlesk koaličních poslanců.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane ministře, za vaše vystoupení, které vyvolalo několik faktických poznámek. Prosím pana poslance Bohuslava Svobodu. (Nebylo přes potlesk skoro rozumět.) Ano, k faktické poznámce se přihlásil pan poslanec Bohuslav Svoboda. Prosím, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Já mám skutečně faktickou poznámku a ona je k paní poslankyni Schillerové. Víte, já jsem celoživotní učitel a mám pořád tu potřebu učit. Navíc jsem musel vystudovat francouzskou třídu, protože mě komunisti dali na francouzštinu, abych se nenaučil německy nebo anglicky, což by se mi bývalo tenkrát víc hodilo. Tak jsem chtěl paní poslankyni říct, že šikanování – jak říkala, že je tady šikanována – pochází z francouzského chicane a znamená to fyzické nebo psychické týrání nejslabšího jedince v daném kolektivu.

Chtěl jsem se jí zeptat, jestli se cítí nejslabším jedincem v kolektivu klubu ANO. (Potlesk z řad koalice.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane poslanče. Další faktická poznámka, přihlášen je pan poslanec Karel Havlíček. Prosím, máte slovo.

Poslanec Karel Havlíček: Tak děkuji, děkuji i za tu diskusi, už to bude rychlovka. Jenom k tomu Green Dealu, co zde padlo. Situace se stále obrací k tomu, co bylo, kdo se k čemu zavázal. Mohl bych se opakovat, že Green Deal, abychom to jenom ještě jednou definitivně měli, není v tuto chvíli žádný podpis, žádná uzavřená smlouva. Je to politický závazek, na základě kterého se v tuto chvíli připravuje scénář toho, jak se bude naplňovat. To je ten známý balíček Fit for 55, ke kterému jsme dali negativní stanovisko, zaplat'pánbůh, Senát to odsouhlasil, o tom se dneska diskutuje. A to, co jsme tam negociovali, mimo těch desítek miliard korun, které byly navíc, bylo současně to, že naštěstí neplatí těch 55 % pro každou zemi, ale platí pouze pro celek, a máme tím pádem si domluvit třeba 47, 48 %. Ale to věřím, že příští vláda zvládne dobře.

Ale já jsem se ptal na něco úplně jiného. Já bych i respektoval to, že je někdo proti Green Dealu. Já jsem si jenom nebyl jistý, jak vlastně pětikoalice je v tuto chvíli směřovaná, protože v politických diskusích jsem z jedné strany hodně tlačěn částí pětikoalice k tomu, že Green Deal je největší zlo, které tady je, a když se podívám na programové prohlášení, tak na první řádce je, že Green Deal je pro nás příležitostí – a pak je tam oslava na Green Deal. Tak já jsem chtěl čistě jenom vědět, jestli tedy pětikoalice je pro ten Green Deal, nebo jestli je proti Green Dealu. A zdvořile jsem se jenom zeptal, že respektuji to i to, ale když tam někdo ale napíše, že to je oslava, že by bylo dobré v programovém prohlášení mít vyčíslená i ta rizika, a když ne vyčíslená, tak minimálně navrhnout scénář toho, jak se bude postupovat vůči těm, na které to dopadne negativně. Protože určitě se shodneme na tom, že tam příležitost je, ale stejně tak se asi shodneme i na tom, že tam jsou určitá rizika. A to je to, co mi chybí v programovém prohlášení. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Také děkuji za dodržení času. K faktické poznámce, pokud jsem to správně pochopila, se přihlásil pan poslanec Patrik Nacher a zrušil ji, ano? (Poslanec Nacher souhlasí.) Děkuji. A nyní pan ministr Zbyněk Stanjura. Prosím, máte slovo.

Ministr financí ČR Zbyněk Stanjura: Pro pana poslance Havlíčka. Já vlastně souhlasím, ale ten politický závazek učinil Andrej Babiš a je to příležitost i hrozba současně. Já bych očekával, když jste byl dvojitý ministr, protože Green Deal může negativně dopadnout jak do oblasti průmyslu, tak do oblasti dopravy, že ta rizika jsou dávno napsaná. Co jste tam dělali? Ano, my jsme je nestihli napsat za těch 26 dnů, nestihli, to přiznávám. Ale já jsem myslel, že nám to v těch deskách předáte. Já jsem dostal stostránkový předávací protokol. Je to skvělé, na 65 stranách je seznam státních firem, které patří do gesce Ministerstva financí, a jejich představenstva. Děkuji pěkně, ale to si vygooglí každý za půl hodiny, když to chce. Ale já se ptám konkrétně vás, pane poslanče Havlíčku, kde jsou popsána ta rizika, co jste nechal panu ministru Síkelovi, abychom řekli: Ano, vidíme stejná rizika, tady vidíme menší rizika, tady menší příležitost. Zase jedna velká nula, ale silná slova.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane ministře. Vaše vystoupení vyvolalo faktickou poznámku pana poslance Karla Havlíčka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Karel Havlíček: Tak to už bude opravdu velmi rychlé. Rozumím tomu, že jste nepřebíral agendu Ministerstva průmyslu, a rozumím i tomu, že třeba neznáte všechny detaily, které jsou s tím spojeny, ale v každém případě dopady na jednotlivé sektory hospodářství Green Dealu máme hotovy už několik měsíců – a teď nebudu říkat správně možná všechny sektory, které tam jsou, ať už je to hutnictví, ať už je to stavebnictví, ať už je to výroba stavebních materiálů a tak dále – krásně vyčíslený dopad Green Dealu, který tam je. Řešíme to, řeší se to běžně, je to běžná agenda, čili nevidím teď důvod, proč bychom měli teď diskutovat, jestli je to o miliardu víc, nebo o miliardu míň. Když se podíváte do agendy Ministerstva průmyslu a obchodu, sekce hospodářské politiky, dopady Green Dealu na konkrétní sektory včetně návrhu řešení, to tam pochopitelně je s tím, že jsme samozřejmě už přihlédlí rovnou i k tomu, jakým způsobem ty dopady kompenzovat. Právě proto jsme to využili v Národním plánu obnovy. A když se podíváme zase na komponenty, nepletu-li se, je jich tam šest těch komponent, a podíváme se na ty jednotlivé sektory, jak to na to dopadalo, přesně to je možné tam najít, nic složitějšího na tom není.

Věc druhá je ta, jaké skutečně ty dopady budou v čase těch následujících let. Na tom se asi neshodneme, respektive neví to nikdo úplně přesně, ale vycházeli jsme z nějaké současné situace. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Také děkuji, pane poslanče. Nyní s přednostním právem vystoupí paní předsedkyně Alena Schillerová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji, paní místopředsedkyně. Jenom velice stručně na paní posl... ministryni, pardon, ministryni Černochovou. Já jsem vás svedla na scestí, za což se omlouvám, když jsem vám řekla, že to bylo v části C. Potom byste měla pravdu, že by to byla ta část bez rozpravy a o té se hlasuje jedním hlasováním. Ale ono to nebylo v části C, to byla moje chyba, to se omlouvám, že jsem řekla, že to bylo v části C. Bylo to v části pro informaci, což jsem si ověřila nejen u pana bývalého ministra Metnara, ale ještě i na agendě úředníků, kteří už tam nepracují, ale pracovali na této agendě. Takže to byla moje chyba označením toho C, pak byste měla pravdu, ale to v části C nebylo. A mohu vám ještě odcitovat, co znamená pro informaci, ale to teď nebudeme zdržovat, protože chci reagovat na pana ministra financí.

Pane ministře, vy jste byl – ať se tady jenom nehaníme, já taky chci chválit – vy jste byl skvělý šéf opozičního klubu. A já jsem vám tady – a již jsem vám to říkala neformálně – já jsem vám tady odezírala z úst a učila jsem se opoziční rétoriku od toho nejzkušenějšího, nakonec osm let jste to dělal, pokud se nemýlím, možná nevím, jestli tak přesně dlouho, a dělal jste to dobře. Mně se líbilo, jak jste dělal opoziční práci, a evidentně vám to chybí, protože vaše vystoupení teď bylo excelentní vystoupení opozičního politika – ale to je teď moje role – protože fakticky tam toho moc nebylo, a pojďme si to rozebrat.

Tak dluh 420 miliard. To slyším pořád. Když jsem viděla vaši tiskovou konferenci, nebudu to komentovat, to si řekneme, až tady budeme projednávat rozpočet, určitě tam půjdeme do hloubky. Víte, já bych teď tady mohla šermovat čísly, pořád mám tu výhodu proti vám, že jsem čtyři roky v tom ležela, v těch číslech, ale budeme jednat o rozpočtu, tak si to řekneme podrobně.

Ono my jsme – pominu i vaši snahu nějakým způsobem se mě dotknout a urazit srovnáním s Janou Maláčovou, to všechno přecházím velkoryse – my jsme udrželi jednu věc a ta evidentně – a já vám to nepřeju, nepřeju to této zemi, mám velkou obavu, že vám se nepodaří – a to je udržet sociální smír. Udržet to, že při té hrůze, ve které jsme dva roky byli – a vy to také nemáte jednoduché, uznávám, ale vy jste o dva roky minimálně v covidu, a vidíte, že my nekritizujeme vašeho ministra zdravotnictví, že jsme si dali bobříka mlčení, byť tedy se občas musím snažit, abych si neukousla jazyk – tak my jsme tehdy nevěděli nic, celý svět nic nevěděl. Učili jsme se za pochodu, dělali jsme to podle nejlepšího vědomí a svědomí,

a samozřejmě v té hrůze, pro kterou jsme museli hlasovat, a já jsem opakovaně řekla, že pro mě nejhorší bylo zvednout ruku pro omezení lidských práv a svobod, jako je svoboda pohybu a svoboda podnikání, a při tom všem jsme je museli samozřejmě podpořit. Budeme se o tom bavit ještě x-krát. Navíc jsme společně prohlasovali i zrušení superhrubé mzdy. Stojím si za tím.

Takže já vás budu vyzývat a opakovaně a budu tady stát a dělala jsem to, když jsme byli ve vládě, budu to dělat i v opozici, abyste konečně už pojmenovali ty položky, které tam neměly za vás být, abyste řekli: Tohle jste neměli dát, tady jste neměli přidat, tady jste neměli navýšit nemocenskou, když byl národ nemocný, a tak dále. To jsem prostě neslyšela, jsou to zatím jenom fráze.

1,2 bilionu, pane ministře, 662 miliard bylo ke konci roku. Vy už to teď neděláte, tu mou modrou tabulku, tak jsem si to dopočítala sama. 662 miliard byla pomoc, kterou jsme vykazovali podle bruselského institutu Bruegel, abychom se mohli srovnávat s dalšími zeměmi, které tuto metodiku používají. A prosím, ono vy vytrhnete jenom přímou pomoc. Ano, ta byla kolem 350, možná 370. Záleží, jestli berete za který rok, jestli dohromady, nebo jestli to berete za rok 2021, ale daňové úlevy jsou také pomoc, státem zaručené úvěry jsou také pomoc. Tady jsme společně schválili, a hlasovali jste pro to i vy, poprvé v historii této země záruky na ne státem uložené, ale na státní záruku na úvěry, které dávají bankovní domy. A tam máte k dispozici ještě zhruba, pokud si to matně pamatuji z konce listopadu, kolem 400 miliard. Takže 662 a 400. Tam v těch 662 bylo pouze 100. Takže dejme tomu jste na bilionu. Takže prosím, takto to bylo myšleno a takto jsme to také dodrželi. Tak se můžeme hádat tady o 200 milionů. Chtěla bych vás vidět... (Ministr Stanjura: Miliard.) Miliard, pardon, přeřekla jsem se. Samozřejmě že miliard. Chtěla bych vás vidět, kdybyste byl v situaci, kdy nikdo nevěděl nic. Ale dobře, tak o 200 miliard jsme to netrefili, tak teď vy jste samozřejmě chytřejší a tehdy byste to věděli.

Další věc. Vysvětlím věci, o kterých jste tady mluvil, a pak řeknu něco závěrem. Vy jste tady vytrhl odměny exekutorům. Já si na tu diskusi vzpomínám s paní bývalou ministryní Benešovou. Jedná se asi o částku 100 až 200 milionů, pokud si to dobře pamatuji. Ona to nevěděla přesně a domluvili jsme se, že to je částka, kterou – a já věřím, že už to jako ministr financí víte – vždycky jste schopni vygenerovat. Takže prosím, nehleďte, to jste dělával už v opozici, já si to pamatuji, to je vaše – vy si myslíte, že silná, za mě slabá – stránka. Budete muset najít ty miliardy. A pořád ještě jsme to neslyšeli! Brilantní politický projev, ale jak od opozičního politika.

Odborní náměstci, to nechám snad stranou. Mám je jednoho po druhém jmenovat? Že ti lidé prošli všichni výběrovým řízením podle zákona o státní službě a valná většina z nich tam pracovala třeba i za Kalouska? Říkala jsem vám to, když jsem vám předávala ministerstvo. Tam prostě jsou lidi, kteří tam jsou roky. A ten jeden jediný, který nastoupil za Andreje Babiše, zase excelentní odborník a právník, tak odchází, pokud vím. Jinak jsou to všechno lidi, kteří tam byli i takzvaně za vás, to jsou experti. A jestliže se o ně opíráte, jak říkáte, tak děláte dobře, protože to je ta správná cesta. Určitě ta armáda poradců, kterou si přivádíte, vás nezachrání. Já jsem neměla ani jednoho poradce a opírala jsem se právě o tyto experty, které jste i vy ocenil, teď v těchto svých slovech. Takže to samozřejmě hodnotím správně.

Tak. Pořád slyším, že ministři nebudou chodit a mačkat čepici, nebo jak to říkáte. Víte, já doufám, že už jste si stihl nastudovat, kdo předkládá rozpočet, že to není pan premiér, jak jste řekl – tady není – když jste odcházel z Lán ze schůzky s panem prezidentem, ale že to je ministr financí, který za to zodpovídá, předkládá to vládě a vláda o tom jedná, schvaluje a tak dále. To znamená, já jsem změnila pouze jedinou věc. Dělalí to i vaši ministři za vašich vlád úplně stejně, jenom si to chodili komentovat každý zvlášť, a já jsem změnila jediné, že jsme to komentovali společně. Takže to je kompetenční zákon, pane ministře. Ten předpokládám, že znáte a že znáte už svoje povinnosti.

Zmrazení platů, také to čtu často v médiích. Ano, já jsem v červnu, když jsem předkládala první návrh rozpočtu na rok 2022, tak jsem navrhla zmrazit platy. Logicky, inflace byla kolem tří procent, až v srpnu vyskočila přes 3,1, 3,2. Pořád ještě jsme tam měli další zvýšení slevy na poplatníka. Říkala jsem si, 7 % čistého hodilo zrušení superhrubé mzdy, inflace byla, já nevím, v roce 2021 jsme to udělali, tak kolem tří, bude zase kolem tří, tak jsme zhruba – a ještě k tomu sleva, není potřeba. Protože na rok 2021 jsme je zmrazili všem. Všem, i ústavním činitelům, a prošlo to v klidu. (Od členů vlády: Některým!) I ústavním činitelům. Prosím vás, ověřte si to, pane ministře. Mluvíte z neznalosti věci. Zmrazili na rok 2021. Nemluví o legislativě, kterou shodil Senát. Tam už soudci a státní zástupci nebyli, to máte pravdu. Takže já se bavím o něčem úplně jiném.

Ale přišel podzim, inflace začala hrozně růst, vyskočila na tyto obudné výše, které teď víme, a samozřejmě, změnila se situace. My jednali s tripartitou. Tam byly návrhy na mnohem vyšší zvýšení. Takže těch 1 400 pro většinu s výjimkou zdravotníků, kde se dojednalo prostě více, a to aspoň jsem ráda, že jste zachovali, bylo důsledkem tady tohoto stavu. A tu částku 13 miliard, a to vy víte, jsem do rozpočtu, který jsme poslali, naše vláda schválila a poslali do parlamentu, dala. Takže prosím, takto je celá pravda.

Rozpočtové provizorium. Jsem ráda, že mluvíte s experty Ministerstva financí, to velice vítám. Bez ironie, velmi to vítám. A víte, ono to rozpočtové... Já jsem s nimi mluvila celou tu dobu, co bylo jasné, že bude rozpočtové provizorium. Já jsem si nechala zpracovat takovou metodiku – v tom, jak říkává náš pan předseda Babiš nebo poslanec Babiš, tak v tom aby se vyznala... a tak dále, ono to je trochu hrubé, tak to říkat nebudu nahlas. Ta metodika je složitá a velice komplikovaná, takže já jsem to vedla takovým způsobem, že jsem se neustále ptala. Kladla jsem otázky, jak tam to, tohle a dovozovala jsem si to. Takže víte, je hezké, že nám tady říkáte, že to nebude problém, ano, pro běžný režim to problém nebude, ale vy víte, anebo možná ještě nevíte, o to hůř, že tam je celá řada omezení. A my jsme nedostali konkrétní otázky. Já se ptám, jaké budou covidové programy? Tak první bavič vlády pan Síkela nám tady povykládal, že to analyzuje po všech těch exkurzech, a vy, skvělý rétor, jste v podstatě řekl: Nebude problém a já jim věřím. To je otázka. V běžném režimu problém nebude, ale máte tady celou řadu věcí, které vyjasněny nejsou. Já na ně odpověď mám. Jsem připravena o tom debatovat, ale prostě nedostává se mi toho, abych měla debatovat s kým.

Co mě tedy velmi zaráží, tak mluvil jste o finanční správě. Zase jste zopakoval ty fráze, které tady poslouchám šest let – dva roky jako náměstkyně, kdy jsem se s vámi poprvé setkala, a opravdu jsem z toho byla v šoku. Nezkušená úřednice poprvé přišla na rozpočtový výbor a vyslechla si vaše velmi arogantní vystoupení. Už jsem vám to odpustila, já jsem velkorysá, pane poslanče Stanjuro. Ale setkala jsem se i s obrovskou v té době, pane ministře, poprvé s takovou arogancí politiků, to byla vaše arogance, poprvé v životě jsem to zažila, dneska jsem otrlá, ale poprvé v životě jsem zažila i obrovskou solidaritu cizích lidí, kteří mi najednou, neznámé úředníci, napsali podporu. To bylo také příjemné. Samozřejmě to se v různých vlnách už teď opakuje šest let.

Já jenom doufám... Jestli něco tady otec zakladatel TOP 09, pan exministr a exposlanec Kalousek, něco udělal dobře – já jsem ho tady jednou dokonce i v tom minulém volebním období za to pochválila – tak to bylo odpolitizování Finanční správy. Od 1. ledna 2011 se orgány Finanční správy staly samostatnými stejně tak, jako asi o dva roky později orgány Celní správy. A byť jsou do té organizační struktury zařazeny, tak jsou samostatné a Ministerstvo financí na jejich řízení nemá žádný vliv. Takže já doufám – a já jsem to vždycky striktně držela – doufám, že to odpolitizování zůstane tak, jak je, protože já si pamatuji i dobu – a byla jsem naštěstí na těch nižších stupních - kdy to byla součást odboru Ministerstva financí, a to bych skutečně nechtěla, aby tato fáze se vrátila.

No, já vás tady nebudu školit z daňového řádu a z procesů, protože bych byla ve výhodě. Dělal jsem to pětadvacet let a nechci vás tady uvádět do situace, že mi nebudete umět odpovědět. To je logické, bylo by to ode mě nefér, kdybych vás z toho zkoušela. Vy jste zřejmě

asi lepší pořad na jednací řád Poslanecké sněmovny, ale to se všechno určitě spraví. Takže to, co jste tady řekl, tak bych mohla tady debatovat další půl hodiny. Máme určité procesy, sankční systémy, máme systém promíjení. Ale seznamte se s tím a pak si o tom můžeme promluvit.

Určitě plánujete nějakou legislativní změnu, ale vězte, že budu jako ostříž, protože to je něco, co je velmi důležité. A já s vámi vůbec nepolemizuji o tom klientském přístupu, to je v pořádku. Poplatník je nejvyšším klientem státu a v těch intencích s ním musí být jednáno. Já si dokonce myslím, že za dobu, co je tam paní generální ředitelka Richterová, tak se spousta věcí změnila, že se aplikovala. Byli jsme vám to několikrát představovat. Ale teď už jsem v opozici já a vy jste tam. Takže jenom upozorňuji, že odpolitizování finanční správy je skvělá věc.

Víte, na splnění programového prohlášení je brzy. To se budeme bavit, až vláda někdy bude bilancovat. Uvidíme, kdy to bude. Ono to bude těžko hodnotitelné, protože tam moc faktických věcí není.

Daň z příjmů, ještě pro vaši informaci. Zavolejte si pana náměstka Koubu, tam je kus práce odpracováno. Já jsem ty práce zastavila v době, kdy jsme připravili věcný záměr zákona o účetnictví, dali ho do veřejné diskuse, která byla skončena, vypořádané připomínky, píše se paragrafované znění. Já jsem v té době – bylo to přesně před vypuknutím pandemie, já to přesně nevím, je to určitě dva roky – si svolala všechny zástupce odborné veřejnosti. Najdete písemné záznamy z toho jednání. Pan náměstek byl přítomen. Byli to odborníci z akademické půdy, ze svazu, z komor, bylo jich tam obrovské množství. Na základě jejich dobrozdání, abychom sladili zákon o účetnictví s novým zákonem o dani z příjmu a nepřijímali je v jiných termínech, došlo k posunu. Takže já věřím, že na tom budete pracovat a že obě tyto dvě důležité normy budou dokončeny. Já vám v tom budu držet palce.

Co se týče protokolu – poslední věta. Pokud si vzpomínám, když jsem vám ho dávala, seděl u toho pan premiér, tak jste mi řekl: Já to číst nebudu. Takže jste to zřejmě nečetl. Protože kdybyste to četl, pane ministře, tak byste tam našel i část, která se týká Evropské unie. Jinak si můžete zavolat pana ředitele Hradila, který zastupuje. Teď to místo ještě není obsazeno.

Vy letíte na ECOFIN příští týden, příští týden, předpokládám. To je důležité, abyste tam letěl. Já tam byla každý měsíc, takže tam leťte a nechte si předložit takzvanou taxonomii. To znamená, my jsme na tom pracovali jak ministr financí, tak ministr průmyslu a obchodu, tak samozřejmě premiér. Tam jsme tvrdě bojovali za to, aby jádro a plyn – bohužel, ministr financí to má v gesci, to budete vy odpracovávat, protože vy jste ta osoba, která to má na agendě, ECOFIN to má na agendě, takže dílčím způsobem na tom dělá MPO, pak to jde na Evropskou radu, na premiéry, ale odpracujete vy gros na té taxonomii, tak si to nechte předložit a zjistěte, co jste pro to udělali.

A ještě tak k tomu Green Dealu. Když tady napadáte Andreje Babiše – a dobře víte, jak to už je, on tady teď není, takže se nemůže bránit a nevím, jestli to slyší nebo ne. Jste názoru, že jsme měli ten Green Deal úplně torpédovat? Nebo že jsme neměli to akceptovat, a vystoupit tedy z Evropské unie? To si myslím, že ne. Takže prosím, přestaňte už hrát politiku. Tady je jedna Česká republika, která má jeden společný zájem. To je přesně ten zájem, abychom udrželi to, co jsme vybojovali. Já jsem tedy svolala V4, napsali jsme společný dopis, prosazovali jsme to a podařilo se to prosadit. A vy bojujte dál, bojujte dál za naše zájmy, a nebude to jednoduché. Jsou tam zájmy – na naší straně je Francie, ale zase na protistraně je Německo. Bojujte dál za naše zájmy a tady toho politikaření nechte, protože na konci budou ti lidé, kteří, když se to nepodaří, to všechno zaplatí. Děkuji vám. (Potlesk z řad poslanců ANO.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Také děkuji, paní předsedkyně, nyní je přihlášen s faktickou poznámkou pan poslanec Patrik Nacher a připraví se pan ministr Zbyněk Stanjura s faktickou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Patrik Nacher: Já se pokusím věcně na kolegu, na pana ministra, Zbyňka Stanjuru. Já jsem mu férově dal ten podklad, protože on tady nebyl, když jsem měl ten svůj projev v sále, i se svými poznámkami. U proklientského přístupu Finanční správy jsem tam měl předtím plus. Já jsem mu vysvětloval, že to byla věc, kterou jsem oceňoval, protože jsem v tom projevu říkal věci, které se mi nelíbí, ale zároveň férově, protože nechci být destruktivní kritik, ale i ty, za které jsem ho ocenil. Takže to jsem já ocenil a je to tam a v tom papíru to pan ministr měl.

Na co zapomněl nebo neodpověděl, co jsem mu podtrhl, je to, jestli – jak se teď hledají ty úspory – jestli nepoužijete ten pozměňovací návrh úspor 80 miliard, který jste dali minulý rok. Což otevírá debatu, o které tady mluvil pan ministr Stanjura, o tom pokrytectví, že něco jiného se říká v opozici a pak ve vládě. A já si tady moc dobře vzpomínám, že pokud jde o ty kompenzace, covidové programy, současná koalice i minulá opozice vždycky chtěla, aby to bylo širší, větší, rozsáhlejší, a teď najednou se vlastně dozvídáme od nového ministra průmyslu, že je potřeba, aby to bylo adresnější a že to vlastně bylo celé špatně. Ale my tady vždycky na tu debatu vzpomínáme, jak to tady probíhalo, že to je málo, že to je potřeba rozšířit, že je potřeba rozšířit cílové skupiny, kterým se pomůže. My se na teď díváme zpětně, kdy už ten covid není tady taková hrozba. Už nejsou zavřené ty podniky, firmy a podobně. Ale tehdy jste to chtěli mít co nejširší, vy! A ty hádky tady byly.

Já připomenu. Mně to připomíná tu debatu, kterou jsme tady x-krát vedli, že když jste byli ve vládě, tak jste daň z převodu nemovitosti zvýšili o jeden procentní bod z 3 na 4, a když jste byli v opozici, tak jste třikrát navrhovali to zrušit. To znamená, tohle je normální vlastnost, kterou máte, ale i vy. Tak prosím buďme v tomhle konzistentní. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji za dodržení času. Vyčerpali jsme všechny faktické... (O slovo se hlásí ministr Stanjura.) Ano, opět se přihlásil s faktickou poznámkou pan ministr Zbyněk Stanjura, prosím.

Ministr financí ČR Zbyněk Stanjura: Omlouvám se panu poslanci Nacherovi, já jsem to určitě zapomněl. Myslím, že to pochopí. To byl pozměňovací návrh poslaneckého klubu ODS. Pro ODS je to základ vyjednávání s koaličními partnery, na tom se nic nemění. Když se podíváte na naše pozměňovací návrhy v několika posledních letech, tak přesně poznáte oblasti, na které jsem cílil. Ale řekněme si jenom tři čísla a pak je můžeme interpretovat, jak chceme.

Od roku 2017 se zvedl počet státních zaměstnanců zhruba o 10 %. Současně se zvedly odměny, respektive platy, ale i odměny pro ty státní zaměstnance o 56 % a rozevřely se nůžky mezi průměrným platem a průměrnou mzdou. Abych to vysvětlil. Ve veřejné službě se bere v průměru o 4 500 více než v soukromé sféře. Kdo platí veřejnou správu? Daňoví poplatníci a soukromá sféra. Ten trend je nebezpečný, nezdravý, a když mluvím s těmi, kteří podnikají, platí daně, když mluvím s jejich zaměstnanci, kteří také platí daně a velmi často rádi pro toho konkrétního zaměstnavatele pracují, tak tomu vlastně nerozumí. A já jasně říkám, a nejenom já, ale celá vláda, že trend je nezdravý a že ty platy se zase mají k sobě přibližovat, protože logicky ti, kteří ty hodnoty vytvářejí, mají mít přibližně stejné hodnocení jako ti, kteří zajišťují veřejné služby, které si privátní subjekty a jednotlivě určené samozřejmě zajistit sami nemohou. A když se podíváte, jak rostl rozdíl v těch letech... (Místopředsedkyně: Čas, pane ministře.) ... tak je to prostě špatně. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Také děkuji. A nyní další faktická poznámka, paní ministryně Alena... pardon, paní předsedkyně Alena Schillerová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Alena Schillerová: V pořádku, já slyším i klidně i na Schillerovou jenom. Tak, pane ministře, prosím vás, já jsem to slyšela na vaší tiskové konferenci. Za prvé, když hnutí ANO vstoupilo poprvé do vlády, to znamená, to je před osmi lety, tak vlastně se muselo narovnávat to, co jste tady způsobili, jak jste snížili platy ve veřejném sektoru, jak jste vzali 10 % – zeptejte se jich, pane ministře vnitra, oni vám to řeknou ještě policisté, hasiči, oni to pamatují do dneška, jak jste prostě zdevastovali veřejnou správu. Takže v prvních letech se to navyšovalo. Až bude rozpočet, tak tady budu mít tabulky, grafy, já jsem si to vzala všechno, co jsem si zpracovávala, mám to uloženo.

Další argument. Ve veřejné správě pracuje přes 60 %, možná až 70 %, to se mění, lidí s vysokoškolským vzděláním. Jestliže chceme, aby ti lidé mohli adekvátně dělat třeba ve vaší gesci ministerstva náročné mezinárodní arbitráže, kde musíte mít kvalifikované právníky, proti zahraničním kancelářím stojí, tak samozřejmě musíte zaplatit. A v každé oblasti veřejné správy takové lidi najdete. Lékaře, sestry, podívejte se na ty průměrné platy, kolik má dnes policista, pane ministře, víte to? Já vás tady nechci oslovovat. Já to vím, já si to ještě pamatuji, je to kolem padesáti, přes 50 000, hasiči – tam jsme na to dbali. Lékař, dneska přes 100 000 průměrný plat, sestra přes 60 000. Ale to je přece v pořádku!

A vy jste si vzal rok 2021. Když jsem to viděla v té televizi, tak mě málem trefil šlak. Vy jste si vzal 2021, kde logicky jsme nasypali nadstandardní odměny! (Místopředsedkyně: Váš čas vypršel.) Zdravotníkům, policistům (Opětné upozornění na čas.), hasičům, a srovnávat to.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Nyní se již nikdo nehlásí k faktické poznámce a s přednostním právem se přihlásil pan ministr Bartoš. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr pro místní rozvoj ČR Ivan Bartoš: Já vám děkuji za slovo. Já bych chtěl zareagovat na několik vlastně opakujících se otázek od předřečníků z řad opozice, naposled otázku Green Dealu neboli Zelené dohody zvedla paní poslankyně Schillerová.

Jak bych začal: začal bych jak funguje evropská politika. My jsme poměrně malý stát v srdci Evropy, stát tranzitní, stát s propojenou ekonomikou primárně s naším německým sousedem. A pokud se Evropa mění, pokud se Evropa modernizuje, a pokud Evropa jde dopředu, zejména tedy státy řekněme syté západní Evropy, nikoliv státy bývalého východního bloku, asi není příliš chytré stagnovat a nejt s těmito ekonomikami nebo s ekonomikami severovýchodních států. Není to jenom Green Deal, ale je to každá legislativa, která přichází z EU, která se pak implementuje do národních legislativ. Je důležité být u toho, když tato legislativa vzniká, sledovat ty trendy a v případě, že nejsme schopni v dané chvíli s tím trendem jít ruku v ruce, bavit se o tom, jaká jsou specifika pro ten národní stát. Řeknu to jednoduše. Když se řešilo skládkové hospodářství, ty státy jsou různě připraveny na řešení skládkového hospodářství, a když tam nejsou a tu výjimku nebo pozdější termín si nevyjednají, dostanou se do časového presu, nestihnou transformaci nebo implementaci a pak prostě ty peníze, třeba nějaké pozdější peníze, za to platí. Týká se to jakékoliv legislativy, která má takovéto dopady.

Myslím si, že to je to, o čem se často mluví. To je silný hlas státu v Evropě, ale ne potom, co už jsou všechny trendy nastaveny, ale v momentě, kdy se ty trendy využívají, kdy vznikají, než se dohoda dostane na nějakou vyšší úroveň a než se projedná. Tam si myslím, že měla Česká republika, pokud jsme věděli, že nějaké věci nebudeme z to dostát, zareagovat. Zároveň si však myslím, že nemůžeme jako Česká republika, a pokud chceme naplnit ambici, která zazněla od Petra Fialy, dostat Českou republiku na špici, tak nemůžeme žít v režimu máme tady – a teď mi promiňte to lidové – smrádek, ale teploučko. A když jsem začínal uvažovat před dvanácti lety, že bych také chtěl něco měnit a dělat politiku, tak jsme dost silně hovořili o digitální revoluci a že stát zaspal na úrovni potrubní pošty. A za těch dvanáct let se něco

v digitalizaci stalo a z mého pohledu již dneska nikdo nezpochybnuje, že digitalizace z pohledu státu je dobrá, že celý IT sektor vytvořil spoustu dobře placených míst i třeba pro lidi, kteří nejsou moc extroverti, tudíž spíše pracují z domova nebo mají nějaký handicap.

Úplně stejně to je s otázkou ekologické transformace hospodářství jednotlivých zemí. Když se tady ptáte, co to lidem nabídne? No, když se to uchopí dobře, zdravější ovzduší – a nebavme se teď o globálním oteplování – zdravější ovzduší v místě, kde lidé žijí, přesunem dopravy na vlakovou dopravu a širších sítí, což je v tom také obsažené, tyto transformace. Prostě zmizí počet aut z těch silnic, nebude tu hluk. Nabídne to lepší práci za lepší peníze, možná lehčí v inovativním prostředí. Ve finále to dokonce znamená tu změnu montovny na mozkovnu. Proč to říkám? Protože pokud budeme stále, ať v oblasti těžkého průmyslu, říkat: Dobře, tady nám to dělá velkou část zisku v rámci HDP, to číslo nám roste, to ale není číslo, kterým se mění kvalita života v dané zemi. To je jeden z ukazatelů. A Green Deal a s ním společný třeba i Národní plán obnovy pomáhá zemím tomuto závazku dostát. Vy jste se tady, pan Havlíček se myslím ptal, nebo nevím, od koho to zaznělo, ptal na ty sociální dopady. Ano, samozřejmě, pokud ten závazek – a my nejsme země jako Německo s průměrnou mzdou, nemáme bohaté seniory – pokud ten závazek vytváří rizika, že nějaké náklady, které to přináší zejména těm, kteří tu transformaci nepodstupují, budou přeneseny na koncového zákazníka nebo na občana, tak je to problém. Pokud dojde k nějakému zdražení v určitou dobu nějaké služby, tak samozřejmě lidé u nás to pocítí daleko více ve svých peněženkách než třeba naši sousedi v Německu.

A proto v každém tomto transformačním programu, i v souvislosti s Národním plánem obnovy, jsou samozřejmě fondy, které pomáhají zmírnit sociální dopady. S tím se musí pracovat. Když pojedete do Finska, do Dánska, tak tam řeší úplně stejné problémy, jako máme my, ale nechodí do médií a nestraší lidi, ale dívají se na to v sekci Opportunity, v té možnosti, co to je šance. My víme, že to může mít tyto dopady, proto vše nastavujeme tak, abychom je zmírnili. A pokud teď je něco trendem v Evropě, pokud máme mít konkurenceschopnou ekonomiku, tak tady prostě nemůžeme akceptovat to, že tady žijeme v nějakém světě fosilů, že prostě tady donekonečna budeme raději platit emisní povolenky, než abychom tedy, když už jsme to neudělali dříve – což to je to jediné riziko, že ta transformace teď musí být rychlá – že jsme nemysleli dopředu už před pěti lety, tak my skutečně musíme zrychlit a uchopit to jako šanci, už jen proto, že jinou možnost nemáme.

A neustále děsit lidi, odkládat nějaké implementace, které se budou prodražovat, protože tam ten závazek je, emisní povolenky jsou drahé, a nejsou to jen emisní povolenky. Pojďme to tedy uchopit jako tu šanci, což je napsané i v programovém prohlášení, akcelarovat transformaci, ať je to elektromobilita, ať jsou to peníze na ekologické budovy.

Když se podívám, jakým způsobem konstruovaly vyspělejší státy Národní plán obnovy, oni tam přesunuli téměř celou výstavbu, protože splní všechny ty podmínky pro to, mít ekologicky šetrné stavby, které šetří teplo a energii. ergo kladívko nejsou energeticky náročné, tím šetří celkovou spotřebu energie a stát je v transformaci směrem k obnovitelným zdrojům a řekněme nefosilním technologiím, prostě jdou tou cestou dál. A to je ta konkurenceschopnost Evropy. A já když se snažím to vysvětlit lidem na ulici, když jsme to vysvětlovali v kampani, tak jsou povolání, u nichž je budovaná prestiž náročností. Ale každý člověk chce mít lehčí práci, dožít se víc let, možnost se u toho vzdělávat, mít o víkendu čas na rodinu, nedělat v nějakém třísměnném provozu. Je to i v oblasti těžkého průmyslu, ten trend je potom robotizace, zase snižování energetické náročnosti. To je ta šance a ta není idealistická. Na tom se asi ve finále shodnou i idealisté, i pragmatici, i lidé, kteří mají větší vztah k environmentální politice, i lidé, kteří ne. Můžeme se na to koukat z různých pohledů, ale podívejme se na to z pohledu občanů. To je ta šance, to je úkol ekologizace a transformace hospodářství jednotlivých zemí...

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Pane ministře, já se velice omlouvám a prosím v levé části sálu o trochu větší klid, aby se pan ministr mohl dostatečně v pozdní hodinu soustředit.

Místopředseda vlády a ministr pro místní rozvoj ČR Ivan Bartoš: Já už budu končit a se soustředěním problém nemám. A děkuji, každopádně děkuji, že jste mi pomohla tady trochu zklidnit tuto část.

Takže já si myslím, že je to tam zcela oprávněné, že to je šance. Zelená dohoda tady je, evropské státy tou cestou jdou, a my bychom místo toho, abychom se tady obviňovali, nebo vy, abychom se chytali za hlavu, tak prostě využijme tu možnost, využijme těch 200 miliard korun, teď v té první fázi míň, které přitečou do české ekonomiky. A skutečně, použijme je tak, abychom tu transformaci provedli, abychom tento problém nemuseli v budoucnu řešit, aby se lidem v ČR žilo lépe a měli jsme ve finále na evropské úrovni konkurenceschopnou ekonomiku, která funguje v komplexu vzájemného obchodu, a ČR skutečně šla směrem mezi nejvyspělejší země světa, jak o tom hovořil pan premiér Petr Fiala. Děkuju. (Potlesk zprava.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Také děkuji, pane ministře. S faktickou poznámkou se přihlásil pan poslanec Jaroslav Foldyna. Jenom opakuji prosbu, aby v levé části sálu... (Zvolání poslance Foldyna: Nerušte tam.) Prosím, dámy poslankyně a pan bývalý ministr, nechci tedy jmenovat. Děkuji. Můžete začít.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Paní místopředsedkyně, děkuji za slovo. Vaším prostřednictvím, já jsem si poslechl pana ministra a myslím jsem si, že tady mluví nějaký aktivista, a ne ministr české vlády. My přece nikdo nezpochybňujeme Green Deal jako cíl, to je asi správné. My zpochybňujeme způsoby, jaké nám jsou diktovány z EU, jak toho cíle dosáhnout. To je přece likvidační pro naše občany, pro náš průmysl, pro naši zemi, to není nic, co bychom mohli přijmout. Přijímáme cíle, ale odmítáme direktivní politiku EU, a vy jste nám tady předvedl tu aktivistickou politiku, která v této chvíli má nastoupit, a to mě tedy hodně děsí.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji panu poslanci za faktickou poznámku. Nyní jsme vyčerpali všechny faktické poznámky a na řadě je paní poslankyně Karla Maříková, řádně přihlášená do rozpravy. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Vážené kolegyně, vážení kolegové a vážená vládo, začatla jsem se do vašeho programového prohlášení, do oblasti zdravotnictví, ale neobsahuje nic konkrétního. Chybí jasná vize a konkrétní kroky ke zlepšení situace v ČR.

Slibované změny a řeči o tom, jak musíme s covidem se naučit žít, jsou bohužel jenom sliby, které neuplatňujete v praxi. Místo toho pokračujete ve stopách staré vlády v rozdělování společnosti a nastolování směšných a chaotických opatření, kterým snad nemůžete věřit ani vy sami. To bylo kritiky, že kabinet Andreje Babiše nemá připravený žádný plán a vytahuje náhodná opatření, jejichž dopad nedokáže nikdo predikovat. Chvástali jste se, jak vše budete dělat lépe, s novým týmem pro covid, který už nyní přirovnává pan ministr ke Kochově institutu, proto ho asi rozšířil na třiatřicet členů. No, říká se, víc hlav víc ví, ale uvidíme, jaký bude výsledek.

Mohli jste se učit z chyb minulé vlády, ale ani vy nejste připraveni. Jedete pořád ve stejných kolejkách, stále se zde diskriminují lidé, přibývají další nesmyslná opatření jako pracovní karanténa, kdy pozitivní zdravotníci nebo pracovníci v sociálních službách budou moct do práce i s pozitivním testem. Jako by už covid nebyla ta smrtelná nemoc a najednou

budou moci do práce ti, kteří budou v kontaktu s rizikovými skupinami, které se mají přece strašně chránit, jejich rodiny byly od nich přece separovány, aby je neohrozily na životě, zatímco covid pozitivní sestra o ně může pečovat? Ale co, je přece očkovaná a vůbec nevádí, že očkovaní nebrání přenosu ani nákaze, zatímco lidé, co pečují o své zdraví, jsou vyřazeni ze společenského života jen proto, že si do těla nenechají píchnout neproověřenou vakcínu, z které mají obavy i přes to, že očkovaní je v dobrovolném režimu a nebrání ani nákaze ani přenosu. Dokonce pan Výborný se nechal slyšet, že by si neočkovaný měl hradit léčbu.

Dáme si příklad. Jsou dva lidé. Jeden, co nedodrží životosprávu, přejídá se, pije alkohol, kouří, pije sladké nápoje, je třeba obézní, má vysoký krevní tlak. Když mu řekneme, že si ničí zdraví, odpoví: No a co, na něco člověk umřít musí. Nebo vám řekne, že tělo má jít do hrobu zhuntované. Tento člověk je však zvýhodňován, protože je očkovaný a má Tečku. Druhý člověk dodrží zdravý životní styl, sportuje, je štíhlý, ale není očkovaný. Tento si podle pana Výborného nezaslouží hrazenou zdravotní péči, pokud onemocní covidem, i přesto, že si své zdravotní pojištění platí a dá se předpokládat, že jeho průběh bude s největší pravděpodobností lehký.

Když tato vláda vznikala, to bylo slibů, jak bude bojovat s covidem. Zatím ale bojuje spíše s lidmi. Lidem jste slibovali, že se začnou uznávat protilátky a do restaurací že se budete moct prokazovat znovu testem. I to je ale nesmyslné a diskriminační. Očkovaní totiž nebrání vzniku ani šíření onemocnění, a tak není důvod ani jednu ze skupin zvýhodňovat. Pan ministr Válek se chvástá jako velký bojovník proti povinnému očkování na covid, člověk by mu to snad i věřil. Na jeho legendární výrok, že kdyby bylo očkování proti covid-19 povinné, bude první, který se tady připoutá od pasu nahoru nahý před tuto Sněmovnu a nepustí se ministra, nelze zapomenout. To se mu snažili včera připomenout také demonstranti před Poslaneckou sněmovnou na Malostranském náměstí, ale asi marně. Pan ministr se zřejmě řídí heslem "slibem nezarmoutíš", protože nesmyslná vyhláška z pera bývalého ministra Adama Vojtěcha, dle kterého je očkování od 1. března pro lidi starší 60 let a některé vybrané profese povinné, stále není zrušena. Lidé čelí šikaně v práci, ve školách i přesto, že vyhláška platí až od 1. 3. Ministr stále svému slibu nedostal, vyhláška platí a pan ministr je oblečen a nepřipoután.

Kritizovali jste plošné používání antigenních testů pro jejich nízkou spolehlivost. Sami s nimi teď, když vládnete, chcete lidi testovat a na jejich základě posílat do karantény. To, že vyhodíme miliardu oknem za testy, které jsou v podstatě orientační, které budou chybět na léčbu skutečně nemocných, vás asi netíží. Na základě falešné positivity těchto testů pošlete do karantény zbytečně plno lidí, kteří ani nemusejí být pozitivní, a abyste to zakryli a nebyla ohrožena kritická infrastruktura, tak jste přišli s pracovní karanténou. Tak takto asi má podle vás vypadat, jak se má s covidem žít.

Neberme však covid jen jako něco negativního. Ukázal nám pravou tvář jak minulá vláda, pro kterou nebyl problém nedodržování ústavy, Základní listiny práv a svobod, zákonů, a otevírá lidem oči nad vládou současnou, která pokračuje dál v rozdělování společnosti a nedodržování ústavy, i když pan premiér Fiala na Facebooku stále upozorňuje, jak je důležité dodržování zákonů, ústavy a lidských práv a svobod. Covid nám také ukázal dlouhodobé nedostatky našeho zdravotnictví jako důležitost některých procesů, které jsou vyžadovány v rámci zvyšování kvality a které byly v minulosti často považovány za zbytečnost. Nedostatek zdravotního personálu a stále se snižující počet intenzivních lůžek se ukázal jako kritický. Proto mě velmi překvapuje, že v programovém prohlášení nikde nevidím například zřízení Komory sester a řešení jejich dlouhodobého nedostatku. Tak nějak se na ně v programovém prohlášení zapomnělo. Jako kdybyste měli pocit, že se bez nich naše zdravotnictví obejde. Už nyní jich je nedostatek a zřejmě si neuvědomujete, že jich bude ještě méně díky tlaku na jejich povinné očkování.

Je pěkné, že se dočteme o prevenci a výživě, protože nepopírám, že prevence je důležitá a může řadě nemocí předejít. Ale v celém programovém prohlášení v oblasti zdravotnictví postrádám konkrétní řešení akutních problémů, které naše zdravotnictví nyní trápí. Na jednu

stranu ve svém prohlášení uvádíte, že chcete kvalitní dostupnou zdravotní péči pro všechny bez regionálních rozdílů, považujete to za jeden z pilířů moderního a úspěšného státu. To je chvályhodné, pokud ta péče zůstane kvalitní pro všechny, bez rozdílů a placení. Kde je ale řešení nedostatku personálu, zvláště v příhraničních oblastech, na kterém stojí právě nedostupnost a kvalita poskytované péče? Kde nic, tu nic, místo toho chcete zavádět připojištění za nadstandardní péči. Tím nás chcete dostat mezi nejvyspělejší státy, že si za kvalitu budeme připláacet? Kvalita by měla být ve vyspělém státě snad standard. Zdravotnictví musí sloužit všem bez rozdílu, jestli mají lidé peníze, nebo ne. Zavádění poplatků, snahy o stanovení nadstandardní zdravotní péče pro vyvolené tady už byly. Opět vláda ODS chce ve zdravotnictví dělat rozdíly mezi chudými a bohatými.

Péče o pacienty se potichu zhoršuje už několik let, a to i bez covidu. Chybí lůžka, zavírají se oddělení, personál je přetížený, čekací doby se mnohdy prodlužují a na některých pracovištích se stěží domluvíte česky. Místo toho povinným očkováním proti covidu vyženete ze zdravotnictví další personál. To, co máte v programovém prohlášení, jen stěží vyléčí naše zdravotnictví. Nepřicházíte s ničím konkrétním. Česká republika měla před rokem 1989 dostupnou zdravotní péči na velmi dobré úrovni. Po třiatřiceti letech se právě minulá vláda na něm tragicky podepsala.

Vše nelze změnit okamžitě ze dne na den, to se dá určitě pochopit, ale jeden slib ovšem splnit můžete, a to hned, a to dostát svým slibům, pane ministře Válku. Ukažte tedy, že jste muž, který drží své slovo, že jste člověk na svém místě a tato vláda že ctí ústavu a Listinu základních práv a svobod, o jejímž dodržování pan premiér stále píše na Facebooku. Zrušte vyhlášku z pera Adama Vojtěcha o povinném očkování proti covidu-19, která ohrožuje personální stabilitu integrovaného záchranného systému, a zrušte diskriminační opatření, která rozdělují společnost. Vraťte lidem opět víru ve spravedlnost a v zákony této země, které platí pro všechny stejně. Dostůjте svým slibům, protože jinak budete mít důvěru pouze nadpoloviční většiny této Sněmovny, ale ne veřejnosti, která již nyní proti vám demonstruje, a to jste ještě ani nezačali vládnout. Děkuji. (Potlesk z řad SPD.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, budeme pokračovat v projednávání, s přednostním právem se přihlásil pan ministr Válek. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr zdravotnictví ČR Vlastimil Válek: Děkuji, pane předsedající. Kolegyně a kolegové, dámy a pánové, já chápu, že to programové prohlášení je náročný text a ne úplně jednoduchý na pochopení, tak se snažím a pokusím se některé věci dovysvětlit. V tom textu opravdu není nic o připojištění za nadstandard, to tam není, není to tak napsané. Já to zopakuji, aby to bylo jednoduše pochopitelné, srozumitelné.

Dneska jdete k zubaři, u zubaře si platíte za část péče a já chci, abyste si i tuto část mohli pojistit. Žádný nadstandard – to, co si platíte, abyste si mohli pojistit. To není nadstandard, to je něco, co dneska není. Vy když chcete jít k zubaři, tak máte pojištěnou část péče, kterou vám ten zubař dělá, ale jsou výkony, které musíte zaplatit. Pokud jste byli u zubaře, asi jste se s tím setkali, například za některé typy korunek a tak dál. A já bych chtěl, aby i toto bylo hrazeno z pojištění. Tedy vy, kteří jste někdy byli u lékaře a někdy jste za nějaký úkon platili, tak já chci, aby i tento výkon byl hrazen z pojištění, abyste si ho mohli hradit z pojištění. To je to, co je v programovém prohlášení, nic víc. Samozřejmě že chápu, že jsou tady poslanci, kteří si to nepřejí a kteří chtějí, aby si dál lidé museli za některé věci platit. Já to nechci, omlouvám se těm, co to chtějí.

Druhá věc, kterou bych chtěl uvést na pravou míru – fakt se nedá zrušit vyhláška, v které je i část o očkování proti covidu. Pokud by se tato vyhláška zrušila, zrušíme řadu dalších očkovaní, která jsou povinná, která jsou dobrá, používáme je u dětí. Kdybychom tu vyhlášku

zrušili, tím pádem tato očkování se nedají provádět. Proto se v tomto případě musí použít jiný proces, jmenuje se to no-ve-li-za-ce, to znamená, musí se ta žádanka pře-psat – nedá se zrušit, to by přestala platit, ale musí se změnit její text. Jmenuje se to no-ve-li-za-ce. A to jsem řekl, že udělám, slíbil jsem, že to udělám do konce ledna, v únoru předložím na vládu a tuto vyhlášku no-ve-li-zu-ji, aby tam zůstalo to, co v ní být má, co je potřeba pro občany České republiky, tedy to očkování, které se opakovaně provádí, které je užitečné.

A jenom bych chtěl – já jsem v té době pracoval jako lékař, já jsem studoval za socialismu, zdravotnictví před rokem 1989 bylo různé v České republice. Bylo bezesporu dostupné, bylo bezesporu kvalitní a bylo bezesporu zdarma. Ten zásadní problém je, že z toho vždycky jenom dvě z těch věcí byly na místě, nikdy ne tři. Když bylo zdarma a bylo dostupné, nebylo kvalitní. Takto ty sudičky, které se jmenovaly ÚV KSČ, holt rozhodly. To znamená, léky byly na mimořádný dovoz, soudruh Potáč to ve Státní plánovací komisi musel schvalovat a ten počet léků většinou sloužil jenom pro to, aby se mohli léčit bolševici. Fakt, ale fakt nechci takovéhle zdravotnictví. A nezlobte se, já si nesmírně vážím disidentů, jsem velmi rád, že je tady mezi námi chartista, ale jsem smutný z toho, že členka stejné strany chválí bolševické komunistické zdravotnictví, které pomáhalo bolševikům a terorizovalo ty, co v té straně nebyli. (Potlesk z řad koalice.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Vaše vystoupení vyvolalo jednu faktickou poznámku a já poprosím paní poslankyni Karlu Maříkovou. Vaše dvě minuty, prosím.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Začnu od konce. Tak já jsem tady nechválila, pane ministře, bolševismus ani bolševiky, ale chválila jsem tady dostupnou zdravotní péči, která se už třicet let snižuje. To je jedna věc. Co se týká toho vašeho slovíčkaření, samozřejmě jsem myslela, abyste zrušil tu povinnost, protože jste tady bojoval proti tomu, aby povinné očkování proti covidu-19 bylo, lidem jste to prostě tak slíbil a nejen vaši voliči vám určitě věřili. Pokud to zrušit chcete, není potřeba určitě čekat na jakoukoliv novelizaci, můžete to udělat okamžitě. A pokud máte nějaké plány to novelizovat, řekněte lidem na rovinu, jak. Musíte si uvědomit, že lidé čelí tomu, že jsou v práci šikanováni, ale týká se to také studentů, kteří jsou závislí na praxi, aby byli připuštěni k maturitám a různým zkouškám. A po nich se chce, aby k 1. 3. byli kompletně očkovaní. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Jako další vystoupí řádně přihlášená paní poslankyně Marie Pošarová a připraví se k vystoupení pan poslanec Vladimír Zlínský. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Marie Pošarová: Děkuji za slovo. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi, abych se v rámci debaty o programovém prohlášení nastupující vlády vyjádřila ke dvěma podstatným záležitostem, které se týkají odborných a politických oblastí a témat, kterým se dlouhodobě věnuji, a to i zde v Poslanecké sněmovně a v jejích výborech.

Vláda, která nás dnes žádá o vyslovení důvěry, prohlašuje za jednu ze svých hlavních priorit zavedení korespondenčního hlasování do českého právního řádu a do naší volební legislativy. Návrh zákona, který by měl toto umožnit, je ostatně už nyní na programu našeho dalšího jednání a brzo přijde na řadu.

Tento návrh je nepřijatelný z mnoha formálních a obsahových hledisek, ale jeho zcela největším negativem je to, že jeho přijetí by znamenalo protiústavní narušení některých základních principů volebního práva. A vláda, která se hned v úvodu svého působení hodlá vydat za hranu Ústavy a ústavnosti, naši důvěru už jen z tohoto důvodu mít nemůže.

V čem vidím v tomto případě ono nepřijatelné narušení ústavnosti? Za prvé, jde o princip tajnosti hlasování. Princip tajnosti hlasování totiž může být v praxi zajištěn a garantován pouze tehdy, je-li výkon volebního práva individuálním aktem realizovaným fyzickým vhozením hlasovacího lístku do volební urny za plentou ve volební místnosti, a zároveň, jde-li o akt kontrolovaný nezávislou volební komisí složenou z delegátů různých politických subjektů, což v případě korespondenční volby není absolutně možné zajistit, a vládě je to lhostejné. Nelze rovněž vyloučit riziko, že mnohé osoby budou v korespondenční volbě nuceny hlasovat pod nátlakem a dozorem jiných osob dle jejich vůle, nikoliv dle vůle vlastní.

Dále platí, že korespondenční hlasování směřuje i k narušení dalšího klíčového principu demokratického volebního práva, kterým je jeho rovnost, tedy zásada, že jeden občan má vždy jen jeden volební hlas. Jinými slovy, zásada, že každý ve volbách odevzdaný hlas má stejnou váhu a že každý volič má v rámci voleb určitého typu naprosto stejné podmínky. Toto je opět korespondenční volbou narušeno, protože absolutně nelze vyloučit situace, kdy některé osoby hlasují v jedněch volbách vícekrát, a zrovna tak nelze vyloučit situace, kdy pod identitou určité osoby s aktivním volebním právem hlasuje někdo úplně jiný, například i ten, kdo volebním právem vůbec nedisponuje. Řeší toto nová vláda? Zajímá ji to vůbec? Dle všeho ne.

Korespondenční způsob hlasování zkrátka zavádí dvojí typ výkonu volebního práva v jedněch a těch samých volbách jednoho ústavního orgánu: na jedné straně tradiční fyzický typ volby pro voliče volící v České republice a možnost volit si mezi standardním a korespondenčním typem volby pro voliče mimo území České republiky, čímž určitou skupinu voličů naprosto neoprávněně zvýhodňuje oproti jiné skupině občanů. Je to diskriminace jedné skupiny občanů České republiky s vládním razítkem.

Tento způsob hlasování je, jak dobře víme, navíc velmi rizikový i z hlediska hrozby možné manipulace při sčítání korespondenčních hlasů. To jsme mohli vidět v prezidentských volbách v USA a rovnou i při posledních prezidentských volbách v Rakousku, kdy dokonce musel být výsledek první volby anulován právě z důvodu manipulace s korespondenčními hlasy. Hnutí SPD samozřejmě nikdy nepodpoří změny volebních zákonů tímto směrem a uděláme vše pro to, aby nikdy nevstoupily v účinnost ve jménu zachování elementární politické demokracie a svobodné soutěže politických stran a ve jménu férovosti a ústavnosti volebního procesu. A je pro nás zarážející, že vláda, která se jindy ústavou zaklíná, kudy chodí, zde základní principy ústavnosti naprosto ignoruje a pošlapává.

Za druhé je z mého pohledu naprosto nepochopitelné a neakceptovatelné, že ve vládním programovém prohlášení není v sekci zabývající se záležitostmi Evropské unie ani zmínka o probíhající konferenci o budoucnosti Evropy a o postoji nové české vlády k jejím záměrům a cílům. Konference o budoucnosti Evropy je přitom platformou, na které se rozhoduje o budoucí podobě Evropské unie, přičemž snahou Evropské komise, která určuje agendu této konference, je zcela jednoznačně utážení šroubů ve smyslu další federalizace Unie, posílení pravomocí unijních orgánů a oslabení kompetencí národních členských států. A tedy jde o cíle, které zcela jistě nejsou v zájmu České republiky, cíle o to nebezpečnější, jelikož je silně podporuje a protlačuje nová německá vládní koalice. O jaké cíle se jedná? Posílení pravomocí Evropského parlamentu včetně zavedení jeho legislativní iniciativy, což by bylo právo Evropského parlamentu navrhnout závaznou legislativní unijní legislativu. Úplný přechod na většinové hlasování v orgánech Evropské unie všude tam, kde je dosud k přijetí rozhodnutí nutná jednomyslnost a kde existuje možnost členských států uplatnit právo veta. Jde například o oblast daní, sociální politiky či zahraniční a bezpečnostní politiky. Dále jde o revizi, o změnu systému a procesu voleb do Evropského parlamentu ve smyslu zavedení jednoho celounijního nadnárodního volebního obvodu, nadnárodních stranických kandidátních listin, společných pro všechny státy Evropské unie, a o další reformy unijního volebního práva, opět včetně posílení prvků dálkového korespondenčního a elektronického hlasování. Zde je maximálně varující skutečnost, že tuto oblast má v rámci konference na starosti eurokomisařka Věra Jourová.

My v hnutí SPD samozřejmě všechny tyto bruselsko-berlínské nápady jednoznačně odmítáme a říkáme to dlouhodobě, veřejně a nahlas. Ale jak se k nim staví nová česká vláda? To se z jejího programového prohlášení ani z jejích dalších známých veřejných prohlášení nedozvíme, my ani čeští občané. Můžeme se to pouze domnívat z některých minulých postojů jednotlivých vládních politických stran. A to nás naplňuje oprávněnými obavami. Ze všech těchto důvodů tedy nemůžeme vládě Petra Fialy dát důvěru. Nezaslouží si ji. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. A nyní vystoupí se svým projevem pan poslanec Vladimír Zlínský. Připraví se poslankyně Klára Dostálová. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vladimír Zlínský: Vážený pane místopředsedo, děkuji vám za udělení slova. Vážený pane předsedající, vážený pane premiére, pokud tady je, vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové. Jako parlamentní greenhorn jsem si připravil deset bodů, řekl bych téměř pohádkových, aneb co jsem se dočetl a nedočel v programovém prohlášení vlády, které odpoví na to, proč nemohu dát této vládě důvěru. Chtěl bych říci předem, asi to mnozí z vás víte, že jsem lékař, takže se musím trochu omluvit za tu formu, kterou použiji, protože přece jenom neumím tu správnou politickou dikci, spíše lékařskou hantýrku, takže tam bude několik odborných termínů. Já se to pokusím vysvětlit.

První bod. První bod se jmenuje O covidu. Ano, situace vypadá tak, že s covidem se budeme muset naučit žít. V současné době nelze přesně predikovat, jakým směrem se pandemie bude ubírat. Zatím to vypadá tak, že se ubírá směrem k vyšší infekčnosti a nižší patogenitě virového agens. Vzhledem k velkému množství ve světě nakažených jedinců, tlaku vakcinace na agens a možnosti konjugace a výměny genetického materiálu mezi zmíněným virem a příbuznými nebo případně vzdálenými viry nelze tento příznivý vývoj jednoznačně brát jako trvalý stav, i když mnozí odborníci hovoří ve prospěch trvalého ústupu patogenity z důvodu adaptace nového viru na lidský organismus. Podotýkám sebekriticky, že již dvakrát jsem předpovídal neúspěšně konec pandemie, a to se přiznám, že jsem urputný pesimista. Takže proto jsem velmi zdrženlivý ohledně predikce konce pandemie.

Bod dvě, ten se jmenuje O prevenci a léčbě. Týká se to samozřejmě covidu. Kromě vakcinace ohrožených rizikových skupin, a to nejlépe vakcínami, jejichž princip je dlouhodobě prověřený, je nutno se zaměřit i na prevenci k zabránění vážného průběhu tohoto onemocnění i na léčbu onemocnění během primární zdravotnické péče. Je nutno se ptát, jak nám ukazují některé studie, zdali nízká hladina vitamínu D3, případně zinku, nesprávné stravovací návyky skrze nepříznivé ovlivnění střevní mikrobioty, nedostatek pohybu v přírodě, nedostatek otužovacích návyků, stres, například při sledování televizních pořadů masmédií hlavního proudu, izolace a osamění nevedou k těžšímu průběhu onemocnění covid-19, a dle toho doporučit patřičná opatření. Je nutno, aby lékaři primární péče byli ochotní, kompetentní, a tedy vyškolení k tomu, aby včas identifikovali možné infikované rizikové pacienty a v nejpříhodnějším okamžiku provedli co nejrychleji vyšetření, které odhalí důvody k intenzivní péči z hlediska možného vzniku komplikací.

V tomto případě je míněna leukopenie, to je nedostatek bílých krvinek, trombembolické nemoci a bakteriální superinfekce. Potom již během primární péče mohou nasadit patřičnou léčbu. Antikoagulanty, což jsou léky, které omezují srážení krve, vitamíny, lokálními celkovými kortikoidy, které mají silný protizánětlivý účinek, expektorancii, která umožňují nebo zlepšují vykašlávání, antibiotiky, probiotiky, což jsou léky, které příznivým způsobem modifikují střevní mikroflóru, imunomodulanty, která zlepšují a modulují imunitu, to je ten známý Isoprinosin. A to už jsem nezmínil léčbu Ivermektinem a Plaquenilem, což jsou antiparazitika, která jsou hlavním myšlenkovým směrem zavrhovány, nicméně některými lékaři dle nich úspěšně aplikovány.

V současné době se mně zdá zcela obsoletní, pokud praktický lékař sdělí pozitivní nemocné osobě s příznaky, že má brát Paralen a ACC Long, a až se jí začne špatně dýchat, tak si zavolat záchranku, což mohu z vlastní zkušenosti potvrdit, že se děje, protože se mně to osobně stalo. Tento současný stav je totální lapsus odpovědných odborníků, kteří nejsou schopni tento nebo podobný systém prevence a léčby v primární péči realizovat, apelují pouze na očkování vakcínami, které nezabraňují šíření viru v naší populaci ani rozvoji onemocnění. Je třeba také zrušit všechna omezení pro neočkované, jelikož očkování mohou být zdrojem infekce pro své okolí, což mohu potvrdit opět ze své osobní zkušenosti, protože jsem byl nakažen kaskádou tří očkovaných lidí, stejně jako neočkovaní, a naopak mohou být zdrojem nebezpečnějších mutací vlivem selekčního tlaku, které na množící viry vytváří jejich imunitní systém.

Bod tři – O povinné vakcinaci. O povinné vakcinaci naší populace mRNA a vektorovými vakcínami, po kterých se mimochodem zavřela mediální hladina, nebudu dlouze mluvit. Stejně jako vektorové vakcíny časem dopadnou i současné mRNA vakcíny, pokud nebudou nějakým způsobem modifikovány, protože bude pokračovat trend opakujících se boosterů, posilujících látek, se zkracujícím se časovým intervalem, což bude neprůchodné. Jenom bych doplnil, že se potom nedivím mnohým našim občanům, že zcela ztrácejí důvěru ve vakcíny a politické a lékařské authority, pokud jsou násilně nuceni pod sankcemi, aby jim byla aplikována látka s pochybnou a omezenou účinností a nejasnými dlouhodobými následky. Důrazně varuji před uplatněním této násilné vakcinace, jelikož důsledkem by mohly být neuvážené a impulzivní skutky zoufalých, tímto aktem postižených občanů. Nakonec podobné aktivity jsme zaznamenali v sousedním Německu.

Bod čtyři – O validních informacích o covidu. Pochybnosti panují ohledně hlášení vedlejších účinků těchto vakcín, které budou s velkou pravděpodobností silně podhodnocené. Opět mám zkušenost ze své vlastní rodiny a neexistuje žádný systém, který by tento problém eliminoval a postižené a jejich lékaře vybízel k hlášení těchto případů, informace efektivně sbíral a kontinuálně vyhodnocoval. Získání důvěry je nutno umožnit nezávislým odborníkům přístup aspoň k těm údajům, které jsou pověřené organizace schopny sesbírat s tím, aby mohly provést jejich nezávislou analýzu a s ní seznámit širokou veřejnost. Je nutné zjistit důvod zvýšené úmrtnosti v době covidové, nakolik se na něm podílela sama pandemie, nakolik podléčení některých skupin pacientů, nakolik podléčenost je podmíněna nutnými proticovidovými opatřeními a jestli tato opatření byla správná a úměrná nastalé situaci.

Bod pět – O Národním institutu ke zvládnání pandemie. O Národním institutu ke zvládnání pandemie mám velké pochybnosti. Pokud se do něho přesunou současní poradci předchozí vlády a nynější vlády v řešení pandemie covid-19, tím bude zajištěn pouze víceméně jeden názorový proud v této slovnuté organizaci a vědci a odborníci s jiným názorem než jedinou správnou vakcinační cestou budou dehonestováni a označeni za dezinformátory, tak to ve vědě ani demokratické společnosti rozhodně nefunguje.

Bod šest – O digitalizaci zdravotnictví. Ano, digitalizace je dobrý sluha, pokud funguje, ale zlý pán, pokud nefunguje spolehlivě nebo pokud je složitá a přidává spíše práci, a stává se démonem, pokud nefunguje vůbec. Sdílení a efektivní dolování informací v systému digitalizace zdravotnických informací může být mimořádně efektivní, ale jedině v případě, pokud systém budou tvořit s IT odborníky znalí lékaři, kteří budou systémy nakonec využívat. Dále je třeba myslet na zadní vrátka a mít možnost aktivovat náhradní variantu chodu zdravotnických zařízení bez fungující IT sítě, pokud tento systém přestane fungovat, aby nedošlo k poškození zdraví pacientů. Nakonec jsme to zaznamenali, protože při hackerských útocích se museli masivně pacienti převážet z jedné nemocnice do druhé, takže kdyby bylo masivní zasažení, tak by nastal problém.

Bod sedm – O vzdělávání a nedostatku lékařů. Bohužel nám hrozí v brzké době lékařská demografická krize, která se masivně dotkne některých lékařských odborností, kde je vysoký věkový průměr. Jedná se o praktické lékaře pro dospělé, praktické lékaře pro děti a dorost

a některé ambulantní specialisty. Se slibem o kvalitním rovnoměrném pokrytí naší republiky kvalitní lékařskou péčí bude amen. O řešení tohoto problému, který se dotkne posledních let funkčního období této vlády, není žádná zmínka. Hlavní gros vzdělávání mladých lékařů se odehrává nikoli ve škole nebo během teoretických studií přípravy na atestaci, ale prací na odděleních nemocnic prostřednictvím předávání dovedností a znalostí staršími lékaři. Bez jejich širokého zapojení jsou mladí lékaři spíše samouky se všemi důsledky pro pacienty z toho vyplývajících.

Bod osm – O krizových stavech ve společnosti. Světe div se, tato vláda má v programovém prohlášení přípravu společnosti na krizové situace. Jsem mimořádně potěšen. To, za co jsem byl ostouzen redaktorkou České televize při televizní debatě před krajskými volbami v roce 2020, prosazuje tato koalice, cituji: "Zavedeme systematickou přípravu občanů a spolků na krizové situace, kurzy pro středoškoláky a dobrovolníky... respektive dobrovolně také pro veřejnost. Přiznám se, že se těším na podrobnější informace o řešení této informatiky a za rok se zeptám, jak tato příprava pokročila a kolik škol a dobrovolníků je zapojeno do této přípravy. Dále se chce tato koalice zaměřit na řešení těchto krizových situací: pandemie, povodně, sucha, blackouty, průmyslové havárie, kybernetické útoky, měkké cíle... Já se zaměřím na blackout a ty tři tečky na závěr. Vzhledem k současné situaci na poli s energiemi bych vypíchl nebezpečí dlouhodobého blackoutu, jehož dopad na naši společnost by byl drtivý a extrémní. Podobné nebezpečí bude hrozit v brzké době i při vypnutí nebo dlouhodobém výpadku internetového připojení. Pandemie v důsledku genových manipulací při současném výrazném pokroku na poli syntetické biologie je možnou naší realitou už nyní.

Další možné krizové situace, které mohou nastat, je rozsáhlý válečný konflikt v Evropě, možná i nukleární, masivní migrační vlny, masivní občanské nepokoje s násilím, ekonomický a bankovní kolaps, hladomor, globální přírodní katastrofa, pandemie přirozeného infekčního agens a nakonec moje oblíbená černá labuť neboli něco, co nedokážeme ani predikovat. Příprava na všechny tyto situace má mnoho společného, ale i něco specifického, a tyto inzulty mohou postupně přecházet z jednoho počátečního do dalších v krátké době. Žádný jezdec apokalypsy, jak nám říkají klasici, nikdy nejezdí sám. Bohužel z tohoto důvodu může dojít ke krátkodobému nebo i dlouhodobému kolapsu fungování společnosti se všemi důsledky z toho vyplývajících, které zde nebudu raději probírat. Každá odpovědná vláda musí tyto skutečnosti přijmout jako možnou alternativu nepříznivého vývoje a připravovat se na ni v rámci svých možností. Je třeba zajistit informovanost všech obyvatel naší republiky o tom, co musí mít každý občan připraveno pro tento případ s poučením, jak se zachovat a na koho se obrátit. Je nutno vytvořit krystalizační jádra skupin, která krátkodobě převezmou odpovědnost za zajištění bezpečnosti a základních potřeb pro přežití obyvatel z důvodu možného kolapsu předchozích společenských a bezpečnostních struktur.

Bod devět – O zvýšení porodnosti naší populace. Ani slovo o apelu na občany, zejména mladé, že je třeba mít děti, jinak se náš národ demograficky dostane při porodnosti 1,71 do spirály smrti a bude absorbován v dohledné době jinými etniky, která jsou dostatečně plodná a životaschopná se všemi důsledky z toho vyplývajících. Spíše jsou v současné době mladí lidé krmení masmédií hlavního proudu informacemi, že pokud nebudou plodit děti, zachrání planetu Zemi před jistou smrtí.

A bod deset, poslední a perlička na závěr – O obraně proti dezinformacím. Cituji: "Obrana proti dezinformacím musí být rychlá a škálovatelná a bude zachována svoboda slova." Doplnění: svoboda slov, která uznáme za správná, zapomněli dodat.

Proto budu hlasovat proti návrhu, a to jsem uvedl jenom malou část těch námitek. Děkuji za pozornost a doufám, že jste všichni neusnuli a aspoň někdo poslouchal. (Potlesk z různých částí sálu a také z vládní lavice.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. Požádám o vystoupení paní poslankyni Kláru Dostálovou. Připraví se pan poslanec Roman Kubíček. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Klára Dostálová: Dobré popůlnoční rozjímání. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážená vládo, dneska máme na programu dne – já mám trochu zvučnější hlas, tak vidím, že se pozornost trochu zvýšila – na bodu jednání důvěra vlády. Jde o vládu, která v předvolebním čase balamutila svoje voliče, jak bude šetřit, a zatím nám úřady vesele bobtnají, a to zejména trafiky pro politické náměstky. Například za mého působení se jsem politického náměstka neměla, vždy jsem dbala zejména na odbornost. Nebudu dnes kritizovat další pochybné kroky zástupců koalice, protože možná ne všechno je tak, jak si přečteme v médiích. Ale je pravda, že někdy jsou ty otočky o 180 stupňů rychlejší, než kdokoli čekal.

Každopádně poslanci pracují pro voliče a je pro mě nepochopitelné, že je někdo schopný se rozhodnout, že půl roku nebude chodit do práce, že nebude pracovat pro svoje občany, kteří ho zvolili a kteří ho do parlamentu vyslali. To si každopádně ovšem ten dotyčný, který moc dobře ví, o kom mluvím, musí zodpovědět sám před sebou. Zároveň nejvyšší ústavní činitelé by zase měli mít na paměti, že reprezentují především Českou republiku, všechny občany České republiky, a nejen vlastní voliče. Nicméně chápu, že jsou mnozí představitelé nové koalice ve svých funkcích poprvé, že se samozřejmě ty věci učí a že se z vlastních chyb, které doposavad za těch pár dnů udělali, poučí. To je ale jenom na okraj.

Skutečně chci být dneska věcná. Chci se věnovat kapitole programového prohlášení vlády, která se týká regionálního a místního rozvoje, týká se oblastí bydlení, evropských fondů, cestovního ruchu či veřejných zakázek. Pokud bych to měla shrnout do několika slov, tak jsem vlastně, jak bych to řekla, no, já jsem vlastně mile překvapená. Jsem mile překvapená v tom smyslu, že většina bodů není ničím novým, ale je to pokračování projektů, které běží už na MMR delší dobu.

Budoucí vládní koalice, aspoň soudě dle programového prohlášení vlády, chce zachovat směr, kterým jsme se vydali za mého působení, a hodlá navázat na to, na co už jsme na Ministerstvu pro místní rozvoj udělali a co je rozpracované. Řadu věcí, (které) mají na Ministerstvu pro místní rozvoj v koncepcích a strategiích, má právě programové prohlášení ve svých bodech. Věřím proto, že v nich bude nová vláda pokračovat a nebude vymýšlet nové pomyslné kolo. Lze tedy konstatovat, že pan ministr, nový pan ministr pro místní rozvoj, má v podstatě všechny body programového prohlášení vlády splněny. On v podstatě opravdu přišel k hotovému, protože spoustu těch bodů, kdybych to brala postupně, tak jsou buď již hotové, anebo jsou připravené.

Musím ale upozornit na jeden zásadní rozpor, a tím rozporem je odložení účinnosti stavebního zákona a jeho změna. To skutečně může ohrozit i dobré plány, které nová vláda má. A já jsem za to ráda, protože nová vláda se holedbá tím, že chce stavět více jak 200 kilometrů dálnic, že potřebuje rozpohybovat bytovou výstavbu. No, skoro se mi chce použít slova z reklamy, než nastane zrychlení stavebního řízení, protože vy chcete odložit stavební zákon, chcete jeho změnu, což bude v legislativním procesu trvat minimálně dva roky, tak jak se říká v reklamě: Maminko, to vy už tady nebudete. Takže se začne možná stavět rychleji, ale určitě až po ukončení vašeho mandátu.

Takže já vám budu držet palce, protože pokud někdo otevře stavební zákon, tak si je určitě vědomý toho, že otevírá Pandořinu skříňku, kterou bude opravdu velmi těžko uzavírat. Legislativní změny si vyžádají minimálně dvouleté zpoždění a v situaci, kdy nás drtí, doslova drtí krize dostupného bydlení a prioritou je podpora investic, je toto opravdu nerozumné. Cítím dokonce potřebu otevřeně říci, že tímto krokem na sebe bere koalice plnou odpovědnost za to, že podlamuje konkurenceschopnost naší země, že se neskutečně dlouhé povolování staveb

nezrychlí. Koalice může zapomenout na svůj příslib, že bude stavět nad dnešní stavy více jak 10 000 bytů ročně. Původně tedy hlásili 40 000 bytů, tak to už pochopili, že asi opravdu toto nepůjde. Trošku mě překvapilo, že jste si do programového prohlášení vlády dali, že na konci volebního období bude těch 10 000 bytů navíc. To znamená, také určitě už počítáte s tím, že žádné zrychlení za dobu působení vaší vlády ohledně stavebního zákona nedojde. Víte, pro mě není nic potěšujícího, abych se tady ukonejšila tím, že ve finále za dva, tři roky budu říkat: Já jsem vám to říkala. To samozřejmě není nic, co by mě těšilo, a těšit mě to rozhodně nebude.

Nicméně programové prohlášení vlády se týká takových čtyř základních kapitol. První je rozvoj regionů. Druhá kapitola se týká bytové politiky, stavebního zákona a územního plánování. Třetí oblast se týká veřejných zakázek a čtvrtá cestovního ruchu. Já jsem si vybrala opravdu pár bodů, zhruba osm, na kterých bych ráda tady vlastně demonstrovala, co už všechno je hotovo a že skutečně ta kapitola, která se týká regionálního a místního rozvoje, nepřináší žádnou nadstavbovou aktivitu, o které by na Ministerstvu pro místní rozvoj už dávno nebyla řeč nebo nebyla připravena.

První je například: "Při plánování strategických investic státu se zohlední úroveň rozvoje regionu se zaměřením na strukturálně postižené regiony." Tak to opravdu není objevení Ameriky, protože územní specifický přístup je už dlouho základem regionální politiky. Je to takzvaně základní podmínka vůbec vyjednávání evropských fondů, a to ať už u programového období 2014 až 2020, nebo nového programového období 2021+. Vláda premiéra Andreje Babiše schválila novou strategii regionálního rozvoje, která je opřena o strategické investice, ale také o podpůrné programy zacílené na obce, města a podnikatele. Zároveň za mého působení již tři roky běží systémový projekt na mapování základní infrastruktury obcí, takzvaný AGIS. Tento projekt Ministerstvo pro místní rozvoj realizuje se Sdružením místních samospráv. Pokud se bavíme o partnerském přístupu, který také spadá pod tuto aktivitu, tak musím říci, že Evropská komise velmi výrazně oceňuje přístup České republiky, protože my jsme samozřejmě implementovali takzvané integrované nástroje a budeme je implementovat.

Česká republika patří mezi země nejlépe implementující integrované nástroje, máme systém takzvaných regionálních stálých konferencí, národní stálé konference a jde o to, aby samozřejmě území se státem pravidelně komunikovalo. Co mě trošičku překvapuje, že není až tak velká pozornost v programovém prohlášení vlády dávana čerpání evropských fondů. Na Českou republiku pan premiér Andrej Babiš vyjednal neuvěřitelný objem peněz, je to skoro bilion korun, přes 970 miliard korun pro rozvoj České republiky. Z těchto 970 miliard je například 42 miliard přímo určených na podporu regionů potýkajících se s útlumem těžby uhlí, takzvaný Fond pro spravedlivou transformaci. Další velmi významný nástroj je takzvaný Národní plán obnovy, když tedy pominu kohezní fondy, kde je zhruba 550 miliard, tak Národní plán obnovy. Proto mě velmi zarazilo, když si přečtu mediální výstupy pana ministra, který říká, že se na Národní plán obnovy budou muset podívat, že ho projdou určitým auditem. Tak bych jenom ráda upozornila na to, že by bylo možná dobré, kdyby pan ministr se seznámil s harmonogramem jednotlivých fondů, protože Národní plán obnovy musí být pod smlouvami do konce roku 2023. Takže já doporučuji neanalyzovat, ale konat, protože jinak Česká republika o tyto zdroje přijde. Byla bych velmi ráda, abychom skutečně jsme tady se zaměřili na to, a samozřejmě i Sněmovna určitě tomu bude nápomocna, já určitě, tak, abychom jednou některých kroků nelitovali, protože pak už ty kroky jsou nevratné.

Dalším bodem je například: "Vytvoříme doporučené úrovně vybavenosti pro různé typy obcí a podpora venkova plného řemesel a rodinných farem." Tak to přece už dávno funguje na Ministerstvu pro místní rozvoj, už jsem o tom hovořila – již třetím rokem mapujeme základní infrastrukturu venkova, dokonce to bylo základním podkladem pro Koncepti rozvoje venkova tak, aby skutečně to bylo pomocníkem při nastavování podpory pro malé obce. To, že se neobjevují žádné nové věci, protože na Ministerstvu pro místní rozvoj funguje takzvaný Program podpory rozvoje regionů 2019+, kde podporujeme místní komunikace, prodejny,

ordinace, školy, školky, hřiště, všechny tyto aktivity již na Ministerstvu pro místní rozvoj běží. Takže i tady si pan ministr může odfajfkovat neboli má splněno.

Třetím takovým bodem, který jsem zaznamenala v programovém prohlášení vlády, že zabrání kolapsu stavebního řízení a destrukci spojeného modelu veřejné správy. Tak za prvé, nový stavební zákon nepřináší destrukci spojeného modelu. Jde jen o vyjmutí účinnosti na úseku stavebního řádu, kde se smíšený model opakovaně ukázal jako nefunkční, a soudy judikují systémovou podjatost. Změna spočívá pouze v tom, že činnosti, které jsou v takzvané přenesené působnosti, to znamená, vykonává je stát, zůstanou nadále státu a stát si je bude vykonávat sám. Tato změna je nutná i z hlediska jednotnosti rozhodování, metodického řízení, řešení problematických výkonů rozhodnutí jako například černých staveb. Pokud zůstane model tak, že to zůstane na obcích a krajích, jako je to dnes, tak jsme opět černé stavby nevyřešili, protože jsme si všichni vědomi toho, že na úrovni obcí na to není ani personál, ani finance.

Nový stavební zákon nahrazuje množství povolovacích procesů jedním řízením. Dochází k zpřehlednění postupů povolování a moc nerozumím výrokům, když pan ministr říká, že nechce integrovat dotčené orgány, ale že zruší razítka. Dobře, tak pak už tedy je jenom jedna cesta, že přestaneme chránit veřejné zájmy, ale to si myslím, že není ta správná cesta.

Dalším bodem je "Místo centralizace posílíme metodickou podporu stavebních úřadů tak, aby byl dostupný jednoznačný výklad stavebního zákona a územně-plánovací dokumentace". No, k tomuto bodu je potřeba tedy asi si nastudovat správní řád, protože pokud někdo toto tvrdí, tak to z centrální úrovně udělat nemůže, pokud bude smíšený model, protože ve správním řádu nadřízený orgán pro kraje je ministerstvo, ale pro obce je nadřízeným orgánem kraj. To znamená, ta hierarchie tam bude stát, kraj, obec a skutečně k jednotnému rozhodování a k jednotnému metodickému vedení nemůže dojít. To může samozřejmě dojít pouze, pokud to bude centrálně řízeno.

"Zachováme stavební úřady na místní úrovni, aby se rozhodovalo se znalostí prostředí." Stavební zákon ve znění schváleném parlamentem v létě 2021 zachovává stavební úřady s místní znalostí. Jde o takzvaná územní pracoviště, jen snižuje jejich nadměrný počet, kdy máme více než 40 % jedno- a dvouhlavých stavebních úřadů. Zde potom není možná zastupitelnost, nestíhají, dochází k průtahům a tento krok nás opravdu vrátí zpět. Jenom pro vaši informaci, pořád jsme se tady holedbali tím, že jsme 157. v rámci Světové obchodní banky. Světová obchodní banka posuzovala průmyslový areál.

Pokud by došlo k modelu, že zůstanou prvoinstanční úřady na obcích a krajích, tak v podstatě – pokud se nezmění procesy a nezmění se všechny ty další věci – tak samozřejmě budeme pořád na 157. místě u těch průmyslových areálů. Na druhou stranu musím velmi ocenit i přístup koalice, že si uvědomuje, že u vyhrazených staveb skutečně chce jít cestou speciálního stavebního úřadu a Nejvyššího stavebního úřadu jako odvolacího orgánu. Aspoň u dálnic, samozřejmě vodohospodářských staveb, energetických sítí předpokládám, že skutečně tato cesta by mohla vést k tomu, že se to povolování zrychlí.

"Zachováme pro velká města možnost tvorby vlastních stavebních předpisů a posílení samospráv." No, to se už také stalo. Nový stavební zákon předpokládá, že tři největší města – Praha, Brno a Ostrava – budou mít svoje vlastní stavební předpisy. Musím říci, že města nejsou úplně ztotožněna s tím, že se odkládá nebo že je snaha odložit účinnost stavebního zákona. Ona už mají stavební předpisy připravena a najednou zjistila, že už se těšila na to, jak to budou realizovat na svém území, a odložení o rok, to samozřejmě není úplně v jejich zájmu.

Nový stavební zákon ve srovnání se současným stavem naopak posiluje pravomoci obcí v oblasti územního plánování. Pan premiér tady na začátku hovořil o bydlení jako o velké prioritě nové vlády. Tak já bych byla jenom velmi ráda, abychom si tedy připomněli, jak to s bytovou politikou na Ministerstvu pro místní rozvoj je. V programovém prohlášení vlády máte: "Připravíme nové finanční nástroje na výstavbu dostupných nájemních bytů formou

půjčky od EIB a garancí státu za úvěry. Nastavíme podmínky výstavby tak, aby se na konci volebního období mohlo stavět 10 000 nájemních bytů ročně navíc. Na konci volebního období, to znamená v roce 2025, se bude stavět od 10 000 bytů navíc." Vzhledem k tomu, že chcete odložit stavební zákon, tak ho nezrychlíte. To znamená, pravděpodobně se spoléháte na to, že stavební zákon s účinností už od léta zrušil stavební uzávěry, což zejména ve velkých městech umožnilo, aby developpeři se samozřejmě o tuto výstavbu významně postarali. Podpora bydlení už je také na Ministerstvu pro místní rozvoj obsahem koncepce bydlení 2021+, kterou opět, tuto koncepci, schválila vláda Andreje Babiše. Programy na podporu bydlení už dávno fungují.

Možná bych tady jenom upozornila novou vládu, že úvěry od EIB jdou do státního dluhu. Je potřeba si tedy uvědomit, že pokud mluvíme o navyšování zdrojů pro bytovou politiku, tak je to samozřejmě na úkor státního rozpočtu, protože EIB poskytuje úvěr pouze do výše 50 %. Garance za úvěry je samozřejmě cesta správným směrem, protože to může, tu splatnost úvěru, posunout na čtyřicet až padesát let, což významně sníží nájemné nebo samozřejmě družstevní splátku toho konkrétního žadatele.

Tady jenom si dovoluji upozornit novou vládu, že v české kotlině prostě budou muset řešit veřejnou podporu, a veřejná podpora je opravdu velmi limitující prvek v oblasti podpory bydlení. Chtěla bych naopak vyzdvihnout snahu snížit DPH, ale ta samozřejmě se musí pohlídat, aby se to promítlo do konečných cen. Rozhodně si myslím, že vhodnější by to bylo při bytové výstavbě, která je na první bydlení. Měli bychom skutečně podpořit začínající mladé rodiny.

Dalším bodem – "sestavíme cenovou mapu pro výpočet obvyklého nájemného na úrovni ORP". No, ministerstvo už má několik let připravené cenové mapy. Na druhou stranu je potřeba si uvědomit, že tím hlavním, kdo má sbírat data, co se týká nájemního bydlení a bydlení jako takového, je Český statistický úřad. Český statistický úřad to udělá pouze za podmínky, že dostane peníze ze státního rozpočtu a lidi navíc, takže opět to úplně nejde dohromady s tím, že říkáte, jak se bude šetřit.

Zároveň říkáte, že se mají zmapovat státní pozemky pro bytovou výstavbu. I tady mám dobrou zprávu pro pana ministra. Ministerstvo pro místní rozvoj už vytipovalo více jak 6 000 pozemků pro bytovou výstavbu, které lze realizovat formou PPP projektu.

Když tady hovoříte o tom, že pro vás bydlení je opravdu zásadní priorita, tak opravdu jenom letem světem vezmu, jaké programy na ministerstvu už máte, na kterých můžete stavět. V oblasti vlastnického bydlení vláda premiéra Andreje Babiše schválila navýšení státních půjček pro mladé rodiny do čtyřiceti let, a to tak, že na rodinný dům 3,5 milionu, byt 3 miliony. Nevím, jestli pan ministr ví, kolik je průměrná hypotéka v České republice, protože jsem neustále konfrontována s tím, že 3,5 milionu je málo – tak průměrná hypotéka je 3,2. To znamená, státní půjčka je vyšší jak průměrná hypotéka. Co se týká úrokových sazeb, státní půjčka je samozřejmě vždycky výhodnější, protože se odrážíme od úrokové sazby Evropské unie. Ta fixace tam je daná po dobu pěti let a my se pohybujeme zhruba kolem 1 %. Samozřejmě u tohoto vlastnického bydlení je odpočet za každé narozené dítě. Co se týká družstevní výstavby, opět jsme vyslyšeli a máte na MMR připraveno, protože my jsme umožnili státní půjčku i na družstevní podíl, což významně pomůže mladým rodinám zejména ve velkých městech. O garancích státu za úvěry už jsem hovořila. Je to samozřejmě otázka, jestli to bude s bankami dojednáváno na čtyřicet, nebo padesát let. Samozřejmě když se zhruba budu bavit o tom, že ta garance za úvěry by byla ve výši 1 miliardy, tak pákový efekt této garance může dosahovat až 15 miliard.

V oblasti nájemního bydlení jsme opět nezapomněli. Máme mnoho programů na Státním fondu podpory investic, ať už pro neziskové organizace, podnikatelské subjekty, obce. Máme samozřejmě vyjednanou podporu i v rámci nového IROPu. Opět se tady musím jenom dotknout mediálního prostoru, protože pan ministr říká v mediálním prostoru, že program Výstavby není pro obce, že ony ho potřebují změnit. Program Výstavba podle obcí už byl změněn dvakrát.

Možná bych tady jenom upozornila na zajímavý projekt, který je na ministerstvu, a jmenuje se Kauce na byt. Tento projekt nevyžaduje mnoho peněz, ale strašně pomůže samoživitelkám nebo samoživitelům, protože právě to, že někdo na začátku musí složit tři nájmy, je limitující pro to, aby získal bydlení.

Státní výstavba prostřednictvím PPP projektu. Jsem moc ráda, že pan ministr se vyjádřil v mediálním prostoru, že toto je cesta, které by se i on rád věnoval, protože to je konečně návrh projektu, který se týká nabídkové strany, a to je velmi důležité. Ten PPP projekt tak, jak je připraven, nejde do státního dluhu. To je opravdu velmi výhodné v situaci, ve které samozřejmě i nová vláda bude řešit rozpočet. PPP projekt je připraven na státních pozemcích. Je výtíkováno, jak už jsem říkala, zhruba 6 000 pozemků s tím, že jsme zkonfrontovali tyto pozemky s územními plány jednotlivých obcí a skutečně pro výstavbu už je připraveno zhruba třináct pozemků. Je to nakoncipováno na 1 400 bytů a cílem je samozřejmě mít tyto státní byty zejména pro veřejně prospěšné profese.

Tak budu trošičku už přeskakovat. Co se týká podpory nájemního bydlení formou dotací, protože určitě i nový pan ministr se setká s tím, že obce by raději dotace než zvýhodněné úvěry, tak si může vybrat z celé škály. Máme podporu pečovatelských bytů, můžou dostat žadatelé až 1 milion na jednu bytovou jednotku. Máme komunitní bydlení pro seniory, kde může žádat dokonce i podnikatelský sektor, pro který je to velmi zajímavé. Máme podporu technické infrastruktury, to znamená zainvestování stavebních pozemků, ať už pro bytové domy, nebo rodinné domy. Máme samozřejmě program úvěrový na nájemní byty, to znamená, je to zejména určeno těm skupinám, jako jsou senioři, zdravotně postižení a tak dále, program Výstavba, program Bydlení v oblastech se strategickou průmyslovou zónou. V oblasti bydlení jsme mysleli i na rekonstrukce a modernizace, takže máme program Panel 2013+, program Zateplování, program Bytové domy bez bariér, dotační titul Olověné rozvody, zkvalitnění obytného prostředí, program Regenerace sídlišť a program Živel. Takže věřím tomu, že v oblasti bytové politiky si nová vláda určitě najde ten správný směr a že se jim podaří ten závazek naplňovat.

Dalším takovým bodem je restart odvětví cestovního ruchu a lázeňství. Musím říci, že jste nezačali úplně nejlépe, a teď se tady budu držet slov pana ministra Jurečky. Nebudu tedy říkat, že jste zrušili Antivirus, ale že jste ho pozastavili. Bohužel, v době, kdy tolik zkouší odvětví cestovního ruchu, je to opravdu velmi nešťastné. To nemá nic společného s restartem, možná v uvozovkách v pohřebnictví. Ale to vám určitě podnikatelé v cestovním ruchu vysvětlí. Říkáte, že připravíte zákon o cestovním ruchu. No, možná by bylo dobré vždycky před programovým prohlášením vlády se pobavit s resorty, které k tomu mají co říct, protože tady je prostě střet v tom, že cestovní ruch je samosprávná činnost. Pokud zákon... my jsme ho několikrát připravovali, vždycky jsme narazili na resort financí a resort vnitra, protože oba dva resorty velmi správně říkají, že to je zákon bezzubý, že je to zákon nevymahatelný, protože ten zákon bude jenom říkat, že se máme rádi, že si budeme pomáhat, a to je tak všechno, co tím dokážete.

Další oblast jsou veřejné zakázky – "rozšíříme metodickou podporu, aby bylo jednodušší zohlednit kvalitu, celkový společenský přínos a další nefinanční kritéria". Jenom upozorňuju, že zákon o zadávání veřejných zakázek je transpoziční směrnicí. Evropská komise si skutečně velmi důkladně hlídá, jak k tomu jednotlivé státy přistupují. Už není co rozšiřovat v oblasti metodiky, protože samozřejmě tím, jak byla transpozice v roce 2016, tak byl zaveden i velmi rozsáhlý vzdělávací program pro všechny, kteří se veřejnými zakázkami zabývají.

"Upravíme zákon tak, aby bonifikoval krátké dodavatelské řetězce, principy udržitelného rozvoje a regionální dodavatele." Před tím velmi varuji, velmi varuji! na mikrofon. To je velmi rizikové. Česká republika je vázána evropskými předpisy, a pokud se něco takového stane, tak to samozřejmě bude vnímáno ze strany Evropské komise jako porušování závazků členského státu.

"Vytvoříme e-shop, kde úřadům nabídneme centrálně vysoutěžené produkty při minimální administrativě." Tady trošičku je to v rozporu, protože samozřejmě pokud se dělá centrální zadávání, tak je to většinou pro větší firmy, to znamená, eliminujete v trhu malé a střední podnikatele.

Hovořila jsem o bodech, které v programovém prohlášení vlády zmíněny byly. Mnoho z nich už tedy má pan ministr splněno, ale ráda bych se ještě dotkla pár slovy bodů, které nejsou tolik rozvedeny v programovém prohlášení vlády, ale které považuji za velmi důležité. Má to velkou vazbu na evropské fondy. Je potřeba si uvědomit, že jsme předali vládu, kdy máme 100 % zazávazkovaných zdrojů v období 2014 až 2020. Je potřeba ale dohlédnout, aby ti příjemci, kteří ty smlouvy mají, dočerpali 205 miliard do konce roku 2023. Je potřeba spustit čerpání kohezní politiky 550 miliard, dohoda o partnerství, patříme mezi několik prvních zemí Evropské unie, kteří již mají Dohodu o partnerství ve formálním procesu. To znamená, lze to realizovat tak, aby první výzvy do operačních programů se spustily na jaře letošního roku.

Je potřeba také dočerpat React. Tento program končí také na konci roku 2023. Je potřeba spustit plán spravedlivé územní transformace, to je těch 42 miliard, je potřeba připravit do konce roku 2023 program na regeneraci brownfieldů, 5G sítě, digitalizace stavebního řízení – tam je to samozřejmě trošičku s otazníkem, protože když nevím, jak bude vypadat stavební zákon, tak těžko se na to navazuje digitalizace, ale my jsme se o tom bavili a věřím, že se to zvládne.

Co mě ještě zaujalo v programovém prohlášení vlády, je, že vláda říká, že pomůže krajům a obcím s přípravou projektů. Tak tady bych jenom chtěla upozornit, že Národní plán obnovy to má jako komponentu, ale Národní plán obnovy je vlastně řazen do dvou úrovní. Jedno z EU, jedno ze státního rozpočtu. A Evropská unie nám řekla: Systémovou přípravu investic si hradíte ze státního rozpočtu. Takže tam je potřeba se dohodnout s panem ministrem Stanjurou, aby vám na to dal peníze.

Oblast pohřebnictví, která také spadá pod MMR, není v programovém prohlášení vlády řešena vůbec.

A co se týká legislativy, jenom chci upozornit, že na MMR je v mašličkách – protože to došlo do Poslanecké sněmovny, ale nebylo projednáno – je to zákon o veřejných dražbách, návrh zákona, kterým se mění zákon o zadávání veřejných zakázek podle transpozice evropské směrnice, návrh zákon o podpoře nízkoemisních vozidel prostřednictvím zadávání veřejných zakázek a návrh zákona, který upravuje některé otázky související s poskytnutím plnění služeb s užíváním bytů.

Už nebudu asi mluvit dále, měla bych toho samozřejmě ještě více na srdci, ale vzhledem k pokročilým hodinám bych chtěla – a dovolte mi i z tohoto místa – popřát panu ministrovi mnoho štěstí, mnoho úspěchů, celé vládě popřát, ať se jim daří.

Ale samozřejmě vzhledem k tomu, na co jsem upozorňovala, že v podstatě to nemá žádnou přidanou hodnotu v oblasti regionálního a místního rozvoje, protože nic nového se nepřipravilo, staví se na tématech, která už odpracovali jiní, vláda moji důvěru nezíská, ale palce jí držet budu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Váš příspěvek vyvolal jednu faktickou poznámku. Poprosím pana ministra Síkelu a poté pana ministra Bartoše s přednostním právem. Prosím, pane ministře.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jozef Síkela: Děkuji paní poslankyni za upozornění, že všechno je zalito jižním sluncem, které jsem už dneska slyšel. Já jsem si vědom těch lhůt, do kdy je potřeba ty prostředky vyčerpat, ale zároveň jsem si vědom i toho, že se zřejmě ty prostředky čerpají teď z některých programů tak trochu po česku. To čerpání není v souladu

s tím, na co jste se odvolávala – že jsme vázáni předpisy Evropské unie, zejména – a velmi přísnými a velmi často – jsou tam i předpisy o střetu zájmů, a pokud ty prostředky nevyčerpáme podle notifikace, podle předpisů Evropské unie, tak nám je neproplatí, ony skončí u kolegy Stanjury ve státním rozpočtu a on se pak na mě bude zlobit. A to já bych nerad.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní – pardon, omlouvám se, faktická poznámka, paní poslankyně Dostálová. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslankyně Klára Dostálová: Já jenom velmi rychlou reakci. Já jsem moc ráda, že pan ministr si toto uvědomuje. Věřte mi ale, že ten proces není žádná pirátská aktivita – omlouvám se za to slovo – protože skutečně ta debata s Evropskou komisí byla velmi vážná a jsme si vědomi toho – a vy určitě taky – že jsou tam komponenty, které se zejména týkají Ministerstva spravedlnosti, které jsou vázány termínem červenec letošního roku. Takže to jsou i limitující podmínky pro to, aby se vůbec Národní plán obnovy dal čerpat dál. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji a nyní s přednostním právem pan ministr Bartoš. Prosím.

Místopředseda vlády a ministr pro místní rozvoj ČR Ivan Bartoš: Já budu velmi rychlý, neb hodina už je pozdní. Já jsem věděl, proč o to ministerstvo budu usilovat, protože tam je vše hotovo a nic se nemusí dělat... Není to tak úplně pravda. (Pobavení v sále.) Hnutí ANO mělo toto ministerstvo, pokud se nepletu, osm let, tudíž bychom tady neměli mít úplně problémy s bydlením, pokud se to týká věcí, které může zařídit Ministerstvo pro místní rozvoj. Není tomu tak a ve spoustě dalších věcí jsou sice vypsány výzvy, ale realizace vážne.

Opět musím říct, podobně jako u digitalizace, Strategie regionálního rozvoje 2021 je super dokument, akorát ty akční plány úplně nejdou, data pro to nemáme a fakticky se řada věcí nerealizuje. Proč? Protože tam je potřeba součinnost dalších ministerstev a dalších resortů, protože regionální rozvoj je meziresortní věc a je potřeba komunikace, synergie a spolupráce s MPO a s dalšími ministerstvy. Na to se chceme zaměřit.

Stavební zákon: dva roky jsme zde měli tři. Nakonec, paní ministryně, kdybyste přijali náš komplexní pozměňovací návrh založený na integraci procesů, nikoliv institucí, tak jsme teď dělali prováděcí zákony a nemuseli jsme mít tento konflikt. Věřím, že do roka ten stavební zákon bude schválen, digitalizace bude dál pokračovat.

Jenom se vyjádřím k několika věcem, které se týkají těch fondů, ať je to spravedlivá transformace, ať je to koheze. My se snažíme o kohezi, vyrovnanost regionů, aby se nerozevíraly nůžky, a ty nůžky se dál rozevírají. Proč? Protože když se peníze z těchto fondů používají v místech, kde mají pomáhat, tak z nějakého důvodu se ještě ze státního rozpočtu přisype všem krajům – je tam závazek vlády na budoucí období – tudíž ty kraje, ty, co jsou pomalé, rostou pomalu, a ty, co akcelerují, jsou dále podporovány. Já si myslím, že každý kraj, schopný starosta, si zaslouží peníze, pokud dělá něco, co je relevantní pro jeho region, ale peníze, které jsou určeny na stírání rozdílů mezi regiony, mají pomáhat těm regionům, co je potřebují – Ústecko, Karlovarsko, Moravskoslezský kraj, ale řekněme si, že jsou i oblasti, které jdou mimo.

Cenové mapy: chceme na nich zapracovat, protože podle nich se dá řídit boj s chudobou, podle nich se dají vytipovávat i další místa pro nějaké investice v oblasti stavebnictví, a já bych pokračoval dál, ale Marek Benda mě zde prosil, jestli nemůžu být kratší.

Jenom k těm věcem, půjčkám. Já jsem rád, když se něco zkusí jako typ. Já mám také hypotéku, 2+kk v paneláku, platím si už jedenáct let, nespěchám na to, ale ty objemy, v kterých jsou ty peníze uvolňovány – já bych byl rád, kdyby ten program frčel, ale administrativní

náročnost jednotlivých půjček jednotlivcům a celkový objem, vždyť to je skoro Potěmkinova vesnice. V České republice shání bydlení 150 000 lidí každý rok a v tom programu, který má Ministerstvo pro místní rozvoj, bylo odbaveno 200 žádostí – myslím, že v minulém roce – a teď ten výhled také není velký. Pojďme dělat věci, které jsou efektivní, v maximální míře nechat stavět obce, vytvořit jim k tomu podmínky a ideálně zajistit kofinancování, které je relevantní. To si myslím, že je cílem.

Já jsem rád, že mám na co navazovat, ale je zde spousta věcí, které se mohly stát a nestaly, včetně legislativy, a já bych k tomu chtěl přidat, že chceme dodat zákon o dostupnosti bydlení, který bude mít nástroje pro obce, aby mohly stavět, protože podle mě stát může stavět v některých případech, ale jsou to samosprávy, které staví pro své občany, které opravují byty a renovují, a tam si myslím, že by ministerstvo místního rozvoje jako instituce nemělo suplovat ani banku, ani nějakého národního stavitele.

Myslím si, že ty cesty najdeme, a já se těším, až paní ministryně se mnou bude diskutovat na výboru pro veřejnou správu, na kterém jsme se setkávali, a některé ty věci třeba dotáhneme a možná si opravím názor na některé věci, které Ministerstvo pro místní rozvoj slíbilo a nedodalo. My se budeme snažit ty věci dodat. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Paní poslankyně Dostálová chce s vámi diskutovat už teď, nyní, přihlásila se s faktickou poznámkou. Tak vaše dvě minuty, prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Klára Dostálová: Souhlasím, že si to necháme na výbor. Jenom opravdu pár poznámek. Stavební zákon není jenom o procesech, ale o dodržování lhůt, a to je právě ten náš rozpor, který máme.

Bydlení – je potřeba si nastudovat zákon o obcích, protože stavět byty nemá stát, ale obce, a vy dáváte nástroje.

Metodika finančních toků – no, to je vtipné, když to takhle říkáte, protože naopak by se tady asi mělo poděkovat paní ministryni, bývalé ministryni financí paní Schillerové, protože vláda dala pozici vůči evropským fondům, aby byly jenom dvě kategorie regionů v České republice – vysoce rozvinuté a méně rozvinuté. Senát přehlasoval pozici vlády a dostaly se do hry takzvané přechodové regiony. To znamená, že například Kraj Vysočina by neměl nárok více než na 60 % dotací oproti Brnu, protože jsou bohužel v tom jednom NUTSu Jihovýchod. A díky Ministerstvu financí se srovnala ta hladina, že dostanou všichni 85 na 15, plus obce, které budou stavět školy, školky a tak dále, dostanou ze státního rozpočtu 5 % navíc. Jestli to chápu tak, že teď vy říkáte, že toto shodíte, tak samozřejmě pozdrav na Vysočinu, protože tam už se tedy čerpat moc nebude, protože kofinancování 40 % pro malé obce je limitující.

PPP projekt, na to jsme dostali ještě dotaci z Evropské komise 400 000 euro, takže tam máte základ, na čem stavět.

Vlastní byt nebo bydlení – všichni, kdo podali žádost, dostali, ale je to samozřejmě umění ministra vyjednat si s ministrem financí dostatečnou podporu.

A co se týká dostupnosti zákona, dostupnosti bydlení, je to připraveno v mnoha verzích, takže určitě si vyberete a nějakou verzi dáte do Sněmovny.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji včetně dodržení času. Nyní vystoupí pan poslanec Roman Kubíček a připraví se pan poslanec Jaroslav Bašta. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Roman Kubíček: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, já se vzhledem k pokročilé noční hodině pokusím být stručný

a budu se ptát pouze na jednu stránku, která se jmenuje energetika. A podotýkám dopředu, že úplně neočekávám veškeré odpovědi, protože ono nebylo možné nějakým způsobem na to úplně reagovat, ale že se ptám i za některé kolegy, kteří jsou členy vaší koalice, protože nás trápí asi společné věci.

Já jsem se díval do programového prohlášení vlády a nechci se tady věnovat Green Dealu a jeho příležitostem a nějaké SWOT analýze, to asi pan ministr připraví, tomu asi rozumím. Na druhé straně se tady dívám na některé věci, a je to i taková nějaká moje zkušenost, protože tady úplně první bod, který je, že "do konce roku 2023 připravíme aktualizaci Státní energetické koncepce České republiky s ohledem na klimaticko-energetické cíle Evropské unie".

Předpokládám, že tady jenom došlo k tomu, že to někdo skládal, protože tady je vlastně bod, který tomu musí předcházet, a to je příprava nového energetického zákona. Ono je to v té souslednosti napsané, ale to já neberu úplně vážně, nicméně upozorňuji, že jsem v předminulém období byl jeden ze zpravodajů novely energetického zákona. A pokud si i pan premiér pamatuje, tak ten zákon jsem připravoval 2,5 roku, na konci projednávání toho zákona jsme vypořádávali 1 200 pozměňovacích návrhů, a vzhledem k určité spolupráci – a tenkrát, pokud si pamatuji, byla to spolupráce koaličně-opoziční, protože to nebylo možné k tomu energetickému zákonu úplně vynechat – jsme se dopracovali k hlasování 260 pozměňovacích zákonů (návrhů). Pochopitelně jsme udělali nějaké chyby, jo, ono to úplně všechno nešlo.

Takže jenom říkám, že ten ambiciózní cíl, příprava do konce roku 2022, jestli to je jenom v tom paragrafovém znění, a pak se bude vypořádávat – asi tomu rozumím. Předpokládám, že i budeme tyto věci řešit na hospodářském výboru, dostaneme. Já jenom na to upozorňuji. Jsou to otázky vašich kolegů, kteří se ptali, takže nějakým způsobem je to třeba vypořádat.

Je tu napsána ještě další záležitost, která souvisí s energetickým zákonem, a je to posílení ochrany zákazníků a nástrojů státu pro výkon dohledu nad energetickým trhem. No, tam bude tedy potřeba dojet do Bruselu a vyjednat trochu jiné podmínky, protože to úplně není ta národní legislativa, a v této souvislosti trh s energiemi je naprosto liberální. On dokonce nestanovuje ani spoustu vstupů, jako mají banky, které musí složit nějaký kapitál, nějakým způsobem fungovat. Vlastně dneska na energetickém trhu může fungovat kdokoliv, a jestli si vzpomínáte, když jsme dávali vypořádání s nebankovními půjčkami, tak ve své době, než se přijal zákon, jsme měli víc než deset tisíc poskytovatelů, dneska je jich asi čtyřicet, tak k tomu je tedy třeba přijmout další zákony a vypořádat to. Takže jenom na tohle upozorňuji, jde to nějakou formou. Na druhé straně zase je si třeba uvědomit, že energetický trh je otevřený a že tu cenu úplně netvoříme tady v České republice – což by se mi líbilo.

Dalším bodem, který tady máme, je kombinace české energetiky v jaderné energii. Tam prohlášení vlády pochválím, protože tam dochází k rozšíření o další výstavby bloků Temelína. Jenom po zkušenostech Českých Budějovic – a tamhle mám pana kolegu Vaška Krále, poslance – už při budování těch zdrojů by možná bylo dobré myslet na přivedení tepla do Brna například, protože to se teď nějakým způsobem dělá. Kdysi dávno, když se stavěl Temelín, tak Temelín při výstavbě už hlásal, že teplo dovede do Českých Budějovic. Někde to skončilo, nebudeme si říkat kde, a nějak to zafungovalo. Tak to by byla taková ta podpora.

Co nám dneska do toho vstupuje velmi špatně, je kolísání ceny trhu zemního plynu. Ono chvílička – a jestli si vzpomínáte – bylo určité období, které velmi škodilo centrálnímu vytápění, kdy chodily jednotlivé společnosti a nabízely takzvané blokové kotelny na plyn, ale bylo to v době, kdy plyn měl úplně jinou hodnotu, a výkyv trhu prostě zamlátil s centrálním trhem úplně neskutečným způsobem. Do toho nám vstoupily emisní povolenky, které když se počítaly, tak byl předpoklad, že v roce 2030 budou stát – pokud si pamatuji – predikce byla cca 35 eur. My jsme dělali na to různé projekty, a protože jsme například budovali zelené město České Budějovice až do roku 2040, tak jsme pochopitelně počítali s těmi cenami. Teď nám to s celou ekonomikou řízení teplárny velmi hýbe a není to úplně jednoduchá záležitost.

A jenom upozorňuji na jednu věc – já jsem se díval na zdražení jednotlivých tepláren v celé republice a je třeba si uvědomit, že 4,5 milionu lidí je zásobováno tímto teplem. Je to dobrý počín, nebudeme říkat, že ne, centrální vytápění teplem je dobré. Četl jsem, že to podpoříme, že to bude fungovat, že to bude bezvadné. K tomu paní ministryně má Modernizační fond, takže potom je tam třeba nastavit nějaké limity, aby se s tím dalo pracovat. Ale cena emisní povolenky, to je průšvih. A ten průšvih, protože jsem si Evropskou unii vyslechl, která říká na tu připomínku – a to byl ještě minulý premiér, který tam přijel, někteří vyjednaváči, kteří řekli: No, nám je to jedno, jaká cena té emisní povolenky je.

Pan ministr průmyslu a obchodu je ekonom jako já a pamatuje se, že byla dobrá myšlenka na začátku s emisní povolenkou. No, ale ta myšlenka skončila ve chvíli, kdy se z toho stal řekneme finanční derivát. Dokud by se obchodovalo v rámci těch, kteří tvoří CO₂, na které to bylo především zacíleno, tak to vlastně byl motivační faktor, který by jednotlivé státy vedl k tomu, aby podporovaly horší zdroje a aby šly nahoru, protože v tom cyklu by zůstaly emisní povolenky, a přestože dochází k snižování jejich počtu, tak je to motivace. No, to se dá plánovat, na tom se dá nějakým způsobem fungovat, neměly by banky problém s financováním těchto věcí, což se v rámci taxonomie dneska děje, a dostávají se do situace, kdy ekonomové jednotlivých tepláren jsou postaveni před nějaké nepřesné predikce toho, jak se to bude hýbat.

My jsme si mysleli do určité doby, že cena 35 eur do konce tohoto roku je absolutně nepřekročitelná, a vzpomínáme si, že ta emisní povolenka, když začínala – Václave, když tak mě oprav – 5 eur to začínalo, s tím se počítalo, bylo to v pořádku. No a pak začal ten naprosto nekontrolovaný růst a já jsem pochopitelně se nestačil divit, kdo všechno obchoduje s emisními povolenkami, a zjistil jsem, že jsou to penzijní fondy z Kanady, penzijní fondy z Ameriky. No, ale kdybych věděl, co udělá emisní povolenka, tak obchoduji taky! To si řekneme na rovinu. Není to úplně legrace, nějak to funguje. Víím, že i předchozí ministr Havlíček s námi o tom velmi důrazně komunikoval, upozorňovali jsme ho na to. Náměstci z MPO jezdili do Bruselu a snažili se něco vyjednat, ale pozice včetně nového pana premiéra bude muset být velmi silná při tom vyjednávání. Třeba například v teplárenství jsme jednička v rámci střední Evropy, za námi nějakou formou jsou Slováci, něco využívají Poláci, něco málo Maďaři, pak už by to byla Ukrajina, ta ještě využívá centrální vytápění teplem, ale jinak to není úplně tak dané. Některé regiony v Německu to mají, ale některé regiony v Německu více využívají spíše blokové kotelny. Takže asi tak.

Dalším bodem, který tady máme, je rehabilitace fotovoltaiky a je tady napsáno, že "minimálně na 100 000 střech dáme fotovoltaiku do roku 2025". No, to bych si tady přál. Je to bomba, jenže ona skutečnost je trošku jiná, protože on není materiál a ony úplně nejsou ty panely. Jenom upozorňuji, že od roku 2019 největší řekneme poskytovatel solární energetiky na střechy – a teď nebudu rozlišovat na to, jestli je to samotná fotovoltaika, nebo fotovoltaika s bateriovým systémem – ČEZ poskytl 3 101 instalací – já si teď instaluji, takže budu instalován za půl roku – a mají kapacitu na 100 kusů za půl roku. A 100 000, to znamená 25 000 instalací, teď je to třeba vynásobit, a já budu říkat, že to je nějaká střední hodnota, protože část občanů si bude dávat fotovoltaiku samotnou, kterou bude používat jenom do baráku. Ti, co budou trošku movitější, si to dají nějakým způsobem do nějakých bateriových systémů, a zaplat' pánbůh, že tady máme fond, který nám poskytuje nějaké dotace, a za to Ministerstvu životního prostředí děkujeme velice srdečně, protože to je Zelená úsporám, a ona vám ušetří cca 45 %. Tak nějakým způsobem to funguje.

Ti, co budou trošku movitější, si to dají nějakým způsobem do nějakých bateriových systémů, a zaplat' pánbůh, že tady máme fond, který nám poskytuje nějaké dotace, a za to Ministerstvu životního prostředí děkujeme velice srdečně, protože to je Zelená úsporám, a ona vám ušetří cca těch 45 %. Tak nějakým způsobem to funguje. A potom, pane ministře, když budete násobit ty ceny, které jsou, a budete násobit tak, aby to bylo přijatelné, tak do toho musíte započítat dotační tituly, což je dopad na státní rozpočet – tak kde máme Zbyňka Stanjuru? Ten už se určitě kroutí teď a palci až na druhé straně.

Takže ono to je perfektní, je to záležitost, která je skvělá, děkujeme za tu podporu, a ta podpora nepočítala s takovou kvantifikací, která tady funguje. A chraň pánbůh, tohle je správná cesta, abychom se nevrátili k tomu, že začneme zabírat nějakou zemědělskou půdu a fungovat. To by byla asi špatná. Nicméně upozorňuji na to, že je to takový moderní trend. Když už někam dávat fotovoltaiku ven, tak to bývá většinou u páteřních komunikací. Tam to nevádí, protože jsou tam nějaké oblasti, kde je možné postavit tu fotovoltaiku, odvézt, ale zase na druhé straně, musíte mít něco, co ji spotřebovává v co nejkratší vzdálenosti, protože přenosová soustava v rámci zapojení je zase velký problém. Tak to je další věc.

Pak tady tedy máme, že "uhelné elektrárny budou odstavovány podle podmínky zajištění dostatečných kapacit". To je správná myšlenka. Já jsem si všiml toho, co udělala silná zima ve Švédsku, kdy nahazovali záložní zdroje uhelných elektráren, a pak mě ještě překvapila informace, že my se tady snažíme vylepšovat Evropu a nešířit emise – a rok 2021 podle informací, které jsem se dočetl a jsou volně přístupné, byl ve spotřebě uhlí number one za celou historii lidstva.

A teď se počítá k tomu, že rok 2022 bude ještě lepší, jo, takže já si říkám, kde fungujeme? My víme, že to je především Čína a poptávka po materiálech, a oni na to kašlou, jo? Jim je to jedno, oni tam prostě tím uhlím budou topit. A teď je ještě otázka, jaké to uhlí je, protože nějaké to uhlí je jenom energetické a nějaké uhlí je lepší, nějaké dává vlastně větší emise, nějaké menší, oni nemají to odsíření a záležitosti technologické na úrovni České republiky.

A já, přestože se tady používá uhlí, tak je třeba se podívat na nějakou tu křivku, a máme tady Richarda Brabce, který to kdysi dávno sledoval, že v roce 1990 jsme tady měli nějaké znečištění, a v tomto roce máme znečištění asi o 80 % menší, než tady bylo – a já si pamatuji ještě tu dobu, kdy se přijelo do oblastí, jako bylo Žatecko a podobně, kde větší čmoudíky vyráběla kamna. Když jsme tam jeli, bylo to celé žluté a zelené.

Pak tady je jedna věta, a to si úplně nejsem jistý a říkám, je to otázka – třeba mi na to potom odpovíte na hospodářském výboru – a to je jednat o navýšení prostředků v Modernizačním fondu. Já jsem to pochopil tak, že naši vyjednávači v Evropské unii poměrně významně vyjednali více, než bylo původně nabízeno Evropskou unií do Modernizačního fondu, jestli jsem to pochopil správně, a bylo tam bylo vyjednáno nějaké navýšení. A teď, jakou formou tedy Modernizační fond se bude navyšovat? Pojdeme do Bruselu a budeme žádat o to navýšení? Já jsem to... (Hlas z pléna.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, ale není možné tímto způsobem komunikovat, pane poslanče, pokračujte ve svém projevu, případně paní ministryně může vystoupit.

Poslanec Roman Kubíček: Ano, tak a právě otázka řekněme emisních povolenek a návratu zpátky do toho systému vyžaduje transformační podporu a ta transformační podpora se pochopitelně musí vyjednat v Evropské unii, aby to nebyla nějaká podpora, která by zvýhodňovala někoho na nějakém trhu. Bylo to přislíbeno, zatím to není hotovo, takže budeme pečlivě sledovat a budeme čekat, jakým způsobem to dopadne.

Potom se je třeba podívat ještě na zemní plyn a je to tady asi správně z geopolitického hlediska, protože zavření těch kohoutů – a víme, kdo je asi největším dodavatelem v Evropské unii – vytváří určitou závislost. Uvidíme, co udělají výstavby nových plynovodů, které vám to sem povedou, a jestli ty smlouvy budou pro nás výhodné nebo nebudou. Takže to určitě je, ale znovu, budeme si říkat, že tam bude velká volatilita ceny na trhu. Takže asi v této formě.

Dále tady máme: legislativně vylepšíme fungování dohledu státu při prodeji a distribuci elektrické energie". No, to určitě bude naprosto nezbytné, protože kdo sledoval situaci s Bohemia Energy, tak se přesně stalo to, co se stát nemělo, a byly to takzvané spotové obchody,

kteře se dělaly v trvání jednoho dne až jednoho týdne, a myslím, že 70 % nakupované energie u Bohemia Energy bylo nakupováno touto formou, a přesně ve chvíli, kdy došlo k malému zdražení o příslibu těchto cen, tak to byl zákon.

A byl bych opatrný, zda končíme v té řadě. Já si myslím, že určitě ne, přestože vím, že dodavatelé první instance mají trochu jiné podmínky nebo jiná pravidla, kde vlastně ty matky je i hlídají v tom, že tam se myslím nepřekračuje 20 % ve spotových obchodech, jinak ostatní musí být v dlouhodobých kontaktech. Tomu asi rozumíme, ale bude třeba přitvrdit jednoznačným způsobem, protože tento výkyv, kdyby se stalo několikrát, tak to není možné.

My můžeme teď krátkodobě někomu vypomoci, to jsou tady ta řešení a bývalá ministryně financí je i naznačovala. Vy na to máte jiný názor. Já říkám, že rychlá pomoc, kdo rád a rychle dává, dvakrát dává. No, dobrá, to je vaše rozhodnutí, máte na to sílu, máte na to hlas, já tomu rozumím, nicméně abychom tomu zabránili, tak skutečně dohled především Energetického regulačního úřadu se musí změnit. A to jsem si přečetl v novinách, že už jste jednali a že nějakým způsobem fungujete, ale zase si myslím, že k tomu bude potřeba nějaká změna legislativy, která bude naprosto nezbytná. A my jsme připraveni v rozumných věcech fungovat, jo. Já jsem dlouhodobým členem podvýboru pro energetiku, hospodářského výboru a jsme připraveni o rozumných věcech rozumně debatovat.

Pak tady máme jednu věc, na kterou bych upozornit. Je tady Zelená úsporám, kde se mi to všechno líbí, které tady funguje, jenom jeden problém je – to jsem zase zjistil na stránkách Evropské unie – kdy my tady zuřivě vyměňujeme kotle a vyměňujeme tady kotle, které můžou topit zatím i dřevem, i dalšími fosilními palivy, ale pokud jsem se dozvěděl, tak bude časem v globálu zakázána tato podpora, protože Evropská unie si zase vymyslela nějaký nápad, že to není úplně dost ekologické a že to není úplně dost dobré. Takže na to bych také upozornil, abychom nedávali lidem něco, čím by třeba za pět let nemuseli vůbec topit.

Výzkum – vývoj. No, to asi tady na to máme dneska tady paní ministryni, která tady není, ale to nevádí. Já občas k takovým výkřikům rychlého řešení a velmi moderního jsem trochu pesimistický, protože jsem třeba byl svědkem toho, když se nám představoval takzvaný systém Teplátor, což bylo využití vyhořelého jaderného paliva k vytápění měst, sídlišť a podobně, a bylo to představováno velmi dobrým způsobem, až na takovou maličkost, že se tam zapomnělo na manipulaci s jaderným palivem, na bazény při ochlazení paliva, na meziradiační kontrolu a tak dále, která nebyla započítána v tom projektu, a pak to vycházelo efektivně rovná se ZEVO v té době. Takže v tom bych byl taky opatrný a na ty modulární reaktory – no, je to ve vývoji. Budu šťastný, když to bude fungovat.

Pak tady ještě máme takovou jednu věc, která je, a to je renovace budov, a tím pádem úspora energií. No, já jsem sledoval vývoj v Americe, kdy my dneska ještě spotřebováváme víc elektrické energie v zimě, protože topíme, nějak fungujeme a elektrickou energii využíváme. Ale trend v Americe je, že už letní měsíce jsou ve spotřebě elektrické energie nad zimními, a je to z prostého důvodu. Jak bohatnou lidé, tak v létě chtějí komfort, který se jmenuje klimatizace, a ta klimatizace je energeticky náročnější než topení. Takže to jsou věci, které je třeba hlídat a které je třeba předvídat.

Teď pochvala – pochvalu jsem říkal skutečně za jadernou energetiku. Nicméně ještě jednou upozorním, a to je od předsedkyně SÚJB Dany Drábové, která nás dlouhodobě upozorňuje na to, že dneska vysoké školy neprodukují takzvané jaderné odborníky, jaderné inženýry a podobné záležitosti. Ono jich je málo na trhu a nějakým způsobem si je všichni rozebrali. I ona v SÚJB už má problém s náborem těchto odborníků a v případě výstavby a dalších záležitostí bude asi potřeba navázat na vzdělání na vysokých školách, aby tito odborníci vycházeli ať už z ČVUT, třeba i z plzeňské fakulty.

A teď tu máme úplně poslední věc, která je, a to je hlubinné úložiště. Česká republika měla naplánovanou výstavbu hlubinného úložiště řádově myslím v roce 2065, ale vzhledem k taxonomii, kterou zavádí Evropská unie, padla zpráva, že by se to mělo zrychlit a urychlit na

rok 2050, což sice z pohledu roku 2022 vypadá, že to je velmi blízko, ale opravdu velmi blízko to není, protože ony nejsou ještě provedeny hlubinné vrty, není proveden základní geologický průzkum. Myslím si, že zde je třeba ještě přitvrdit na Správu jaderných úložišť, protože komunikace s obcemi asi není úplně dobrá. Když jsme byli ve Finsku, Finové nám říkali, že ten problém neměli, že se na to všichni třásli, protože to bylo strašně moc peněz do regionu, strašně moc pro obce, zvýšení zaměstnanosti. Takže i tady je ta cesta, která funguje.

Řekl jsem, že dál nebudu zdržovat, nepotřebuji na všechno odpovědi. Myslím, že je dostanu, pochopil-li jsem správně, že tohle je strategický dokument, že tohleto rozpracování bude, a budeme se o tom určitě bavit. Tohleto je téma, která nezná hranice politiky, takže budu děkovat za odpovědi, a bude to asi od dvou ministrů, bude to od ministra průmyslu a obchodu a od ministryně životního prostředí. Děkuji vám za pozornost a přeji hezký zbytek noci. (Potlesk z lavic ANO.)

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuju, pane poslanče. Budeme pokračovat. Dalším řádně přihlášeným je pan poslanec Bašta. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Bašta: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážený pane předsedo vlády, vážení členové vlády, ve svém vystoupení se chci věnovat spíše obecnějším záležitostem, o kterých se tady nemluvílo.

Můj dojem z programového prohlášení i z některých vystoupení tady je, že tato vláda se bude snažit oslabit zbytky naší suverenity. Nedivím se tomu, protože vládní pětikoalice poprvé v novodobé historii České republiky vyhrála volby kvůli bezprecedentnímu zásahu do nich ze zahraničí. Obvyklý závěrečný předvolební podraz, který se již dávno stal součástí české politické kultury, tentokrát nazvaný Pandora Papers, se netajil tím, kdo a v čí prospěch ovlivňuje naše volby.

Již předtím samozřejmě existovalo několik důvodů, proč nešlo Českou republiku považovat za nezávislý stát. Za 29 let samostatné existence totiž ztratila většinu atributů státní suverenity – nemáme skutečnou armádu schopnou ubránit republiku, spíše jen expediční sbor využívaný pro zájmy jiných zemí, které ani nemusejí být našimi spojenci. Nemáme hranice, kterých jsme se dobrovolně vzdali. Migrační krize ukázala, že jsme za to nezískali slibovanou protihodnotu – střeženou vnější hranici Evropské unie. V tom, že jsme v ekonomickém smyslu zaostalým protektorátem západu, především Německa, mluvily už i oficiální vládní statistiky, analýzy. Odliv výnosů překračuje dvakrát příliv investic, v klíčových oborech, jako jsou vodárenství a energetika, dokonce čtyřikrát. Za dobu existence České republiky ještě před covidem objem aktiv v rukou zahraničních vlastníků vzrostl sedmkrát. Příznačné je, že zahrnuje tu nejvýnosnější část ekonomiky. Některá odvětví přešla do zahraničních rukou jenom proto, aby mohla být zlikvidována. Objem majetku v českých rukou zůstal od roku 1993 stejný, jen se neustále zhoršovala jeho kvalita. Mimochodem, toto byl také důvod, proč některé ratingové agentury přeřadily Českou republiku ze seznamu vyspělých zemí mezi rozvojové státy.

Paní docentka Švihlíková napsala knihu, která se jmenuje Jak jsme se stali kolonií. Já s ní tak úplně nesouhlasím, protože k úplnému koloniálnímu statutu, který známe z historie zlaté éry kolonialismu v druhé polovině 19. století, nám chybí už jen přítomnost cizích vojsk na našem území. Zatím nebyla zapotřebí, ale zvýšený tlak na změny v tomto ohledu naznačuje, že jsme znovu považováni za nespolehlivé, které bude třeba hlídat. Naši protektoři v tom mají pravdu. Každá kolonie má dříve nebo později tendenci se postupně emancipovat, a to vždy v historii končilo bojem za nezávislost. Největší vlna dekolonizace začala právě po konci první světové války. Historie se občas opakuje, proto se nacházíme v situaci, kdy lze očekávat období plné nebezpečí, nejistoty, ale také nových příležitostí.

Naším prvním krokem musí být ekonomická emancipace, to znamená postupně se zbavit dosavadního postavení levné evropské montovny a zdroje laciné pracovní síly, energie

a surovin. Jako stát závislý na exportu svých výrobků musíme hledat a najít nové trhy, které nám pomohou změnit dosavadní strukturu průmyslové výroby ve prospěch technologických celků s vyšší přidanou hodnotou. Tyto snahy narážejí na bariéru skutečných vlastníků naší ekonomiky. Nejlépe je to vidět na neutuchající mediální kritice prezidenta Miloše Zemana, který tento typ ekonomické diplomacie dlouhodobě prosazuje. Ostatně pan ministr Ivan Bartoš k tomu po Vánocích poznamenal, že naše firmy přece mohou pracovat jako subdodavatelé západních koncernů. To má zabezpečovat nová zahraniční politika české vlády. Takový přístup je pro mě těžko pochopitelný.

Ministerstvo zahraničních věcí, které za normální situace bývá jedním ze symbolů suverenity státu, bylo zbaveno části svých kompetencí. Převedli je na nový úřad pana ministra Mikuláše Beka. Ten dobře pochopil, co se od něho očekává, a pracuje způsobem, jímž si již za pár týdnů v tisku vysloužil označení "ministr pro integraci s Německem". Naopak pan ministr Jan Lipavský dokázal, že on ani za jeho ministerstvo nemíní respektovat v případě Visegrádské čtyřky ani koaliční smlouvu, ani samotné programové prohlášení.

Nechci své vystoupení končit negativně. Jsme na samém prahu jedné z největších krizí od konce druhé světové války. Současná situace v Evropě nasvědčuje tomu, že jsme se po dvou stoletích znovu dostali do situace, kdy zřetelně budeme muset řešit základní otázky naší státní a národní existence. Samozřejmým předpokladem dalšího rozvoje je návrat k plnohodnotnému vzdělávání, které musí reflektovat budoucí potřeby ekonomiky, zejména však vyvést nejmladší generaci z bažiny digitální demence, do níž se mimo jiné dostala v důsledku inkluze. Absolventi českého školství do ní zabředávají.

Výchova digitálního proletariátu opravdu nesmí být naším cílem. Musíme mít na paměti, že již před více než sto lety naše vzdělávací soustava vychrlila takové množství vzdělaných lidí, techniků, lékařů, umělců, pedagogů, že museli hledat uplatnění za hranicemi Rakouska-Uherska, zejména ve státech na východě a jihu od nás. Jejich vliv byl tak výrazný, že se docela vážně mluvilo o české kulturní okupaci Balkánu a carského Ruska. Právě tyto vzdělanci velmi usnadnili pozdější ekonomickou expanzi československých firem a zasloužili se o dobrou pověst naší země. A to naši předkové v počátcích národního obrození vlastně začínali úplně od nuly.

Záměrně připomínám české národní obrození, protože na nás dnes leží rozhodnutí, jakou cestou se vydá naše společnost a stát, zda se staneme trvalou součástí skomírající Evropské unie, která se prostřednictvím Green Dealu prozelení až do doby kamenné, dobrovolně podlehne populačnímu a náboženskému tlaku svých jižních sousedů a zdvořile během dvou generací vymře, nebo se vydáme svojí osvědčenou historickou cestou a všem navzdory přežijeme a zachováme si svůj stát, jazyk i kulturu. Prvním předpokladem pro tuto základní změnu politického kurzu představuje odstranění stávajících protinárodních politických elit. V tomto ohledu se spoléhám na současnou koalici, která v rekordně krátké době prokázala tak nebyvalou kombinaci ideologické zbednělosti, arogance a nekompetentnosti, že po pravděpodobně předčasném skončení jejího mandátu se Česká republika vydá cestou obnovy národního státu po vzoru Maďarska a Polska.

Přes tyto naděje, které v novou vládu vkládám, budu samozřejmě hlasovat proti návrhu vyslovení důvěry. (Potlesk z lavic SPD.)

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuju, pane poslanče. Dalším přihlášeným je paní poslankyně Berkovcová Jana. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Berkovcová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážená vládo, vzhledem k tomu, že se celý svůj profesní život pohybuji v oblasti školství a vzdělávání, tak se zaměřím i na tomto dnešním jednání o důvěře vládě právě na tuto oblast, která mi je profesně blízká.

Jako bývalá učitelka, lektorka, metodička dalšího vzdělávání učitelů jsem s velkým zájmem sledovala vyjádření nového pana ministra školství pana Petra Gazdika a s napětím jsem očekávala, až představí své nápady a myšlenky, kterými chce dosáhnout zvýšení kvality českého vzdělávacího systému. Bohužel jsem z jeho dosavadních vyjádření trochu zklamaná, protože jsem se nedozvěděla nic nového, převratného. Zatím neslyšíme nic jiného než obecné fráze, proklamace, které jsou jen opakováním vizí a cílů ze Strategie vzdělávací politiky České republiky 2030+. A tady si myslím, že je férové a důležité, aby zaznělo, že tato strategie vznikala v uplynulých letech a zpracovávaly ji odborné pracovní skupiny pod vedením tehdejšího ministra školství pana Roberta Plagy. Myslím si, že tato strategie se z mého pohledu povedla a bývalá vláda si zaslouží určitě poděkování za dobře odvedenou práci.

Strategie 2030+ počítá s řadou opatření, která naše školy posunou kvalitativně dál, proměny obsahu a forem vzdělávání, hodnocení žáků, zajištění rovného přístupu ke vzdělávání, podpory pedagogických pracovníků a mnoho dalšího. Ale před novým panem ministrem stojí jeden velký úkol, a to, jak dostat tyto vize z papíru do reálné praxe. Bohužel, o tomhle se nikde nic nedozvíme, protože v programovém prohlášení vlády o tom není ani slovo. Celá kapitola ke vzdělávání víceméně jen kopíruje cíle z uvedeného strategického dokumentu, aniž by bylo konkrétně uvedeno, jak chce těchto cílů nová vláda dosáhnout. Přitom spousta změn se již nastartovala, v minulém období například revize rámcových vzdělávacích programů, rozvoj digitálních kompetencí, podpora disparitním krajům, podpora nadaným žákům a tak dále.

Takže tato vláda se nyní v podstatě jen poveze na vlně reformních změn ve školství, které již započaly před vaším nástupem a pokračovaly by i bez vás. Ředitelům a učitelům už dávno metodicky pomáhá tyto změny ve školách zavádět Národní pedagogický institut.

Ještě tu mám jedno téma, které mě pálí, a nejenom mě, ale i naše občany. V této souvislosti vám něco ocituji: "Profesionálně a zodpovědně připravíme české představitelství EU na podzim 2022, zaručíme, že každý člen vlády bude ovládat alespoň jeden cizí jazyk, kterým se bez problémů domluví, budeme důsledně vyžadovat znalost světových jazyků u ministrů a náměstků." Připomíná vám to něco? Ano, to jsou předvolební sliby, ke kterým se před volbami zavázaly koalice SPOLU a Pirátostanu. A jaký je dnes skutečný výsledek? Ze současné vlády se nezvládne cizím jazykem domluvit nejméně pět ministrů, a to jsou jen ti, kteří to přiznali. Někteří se totiž o svých jazykových kompetencích odmítli s novináři vůbec bavit. A ti, co přiznávají úroveň B1 – pro nezasvěcené, to je střední úroveň, která vám možná stačí na dovolené, v restauraci, na tržišti, nikoli však na pracovních mezinárodních jednáních. Takže tolik ke slibům vládní koalice, že do vrcholných funkcí obsadí lidi s výbornou znalostí cizích jazyků. A ne, polština opravdu nestačí, pane ministře Stanjuro a paní ministryně Černochová, prostřednictvím pana předsedajícího. To už mohou všichni tvrdit, že umějí rusky, protože si pamatují pár slovíček a s bídou se podepíší azbukou. A taky umíme všichni slovensky, že?

Myslím, že nikdo nezpochybní fakt, že angličtina je pro mezinárodní jednání klíčová, a obzvláště při blížícím se představitelství Česka v EU. To by mě opravdu zajímalo, jak budou tito ministři vést kuloární hovory a budovat osobní vztahy. To se většinou děje bez tlumočníka, a navíc tlumočníci taky něco stojí, a ne málo. Takže i mezinárodní jednání se nám v tomto ohledu dost prodraží.

A s odstupem času je skutečně úsměvné, jak jste se v minulém volebním období ještě jako opozice snažili dehonestovat jazykovou výbavu bývalé paní ministryně Schillerové. Z dnešního kontextu naprosto neuvěřitelné, troufalé a hrubé. Promiňte, ale já mám státní zkoušku z angličtiny, a přesto by se mi z rozhovoru se CNN rozklepala kolena, a nemyslím si, že bych to bez přípravy zvládla. Tomu se může smát pouze ten, kdo absolutně nemá tušení, o čem znalost cizího jazyka je. A na druhou stranu, kdo v minulosti ocenil jazykové kompetence bývalého pana premiéra Andreje Babiše? Jako jediný ze všech předchozích premiérů se bravurně domluvil anglicky, francouzsky i německy. Klobouk dolů! Z vašeho tehdejšího opozičního tábora však nezazněla žádná slova obdivu či uznání. Jako jeho protivníci jste uměli

jenom kritizovat a vysmívat se. A teď jste však poslali do vlády své zástupce, kteří se jednoduše prostě sami nedomluví. Takže v tomto ohledu jsem skutečně na stávající vládu zvědavá.

A závěrem jedno doporučení. V dnešní době existuje spousta výukových možností, jak jazykový handicap rychle dohnat. A vím, o čem mluvím, jsem učitelka a lektorka angličtiny. A tak opravdu doufám, že ministři nedělají po večerech nic jiného, než že se intenzivně učí angličtinu, když už to nedělali doted', a že nám nebudou dělat v Evropě zas tak velkou ostudu. Děkuji za pozornost. (Potlesk z lavic ANO.)

Místopředseda PSP Jan Skopec: Další je řádně přihlášen pan poslanec Brabec. Připraví se paní poslankyně Šafránková. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Richard Brabec: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážená vládo, vážené kolegyně, milí kolegové, hezké dobré ráno. Myslím si, že do kuropení to nakonec dotáhneme. Asi nepřekvapivě tady vystoupím k části programového prohlášení vlády, kterou jsem se takřka osm let zabýval z těchto lavic, konkrétně z tohoto místa (ukazuje do vládní lavice), i když moje nástupkyně, paní ministryně Hubáčková sedí na druhé straně, ale jsou to vládní lavice. Je to pohled samozřejmě jiný než opoziční, ale některé věci zůstávají stejné, ať už se na ně díváme z opozice, nebo z koalice.

Když jsem si přečetl programové prohlášení nové vlády, a myslím, že nejenom v oblasti životního prostředí jsem četl, a musím říct, že docela rád, často slova typu: "budeme pokračovat v podpoře, udržíme" a tak dále, což znamená, že programové prohlášení vlády, třeba právě v otázce nebo v oblasti životního prostředí, do značné míry kopíruje naše programy a naši legislativu, kterou jsme buď už realizovali, anebo připravili na Ministerstvu životního prostředí. To je rozumné a určitě se mi nebudete divit, že zrovna tohleto chválím, protože tím zároveň říkáte, že jsme v této oblasti udělali spoustu dobré práce. Ale jsou tam na druhé straně body, se kterými souhlasit nemůžu, a teď vám je rád představím, popřípadě se zeptám.

Začnu oblastí ochrany klimatu, což samozřejmě je oblast, která tady dneska už mockrát byla zmíněna, a konkrétně samozřejmě ten termín, který mnohým nahání hrůzu, mnohým naději, ať už o něm budeme mluvit jako o Green Dealu, nebo v horším českém překladu o Zeleném údělu – tak to možná úděl do jisté míry je. Tady se hovoří, a už to tady taky několikrát padlo, o Green Dealu jako o velké šanci, velké příležitosti. Vzpomínám si na jednoho svého bývalého kolegu, který pracoval celý život v zahraničí, a vždycky říkával, že v angličtině je slovo "výzva" takový eufemismus pro průšvih – často, ne vždycky, ale často. Myslím si, že v češtině je to někdy podobné. Já tady na jedné konkrétní věci, se kterou jsem poměrně dobře obeznámen, si hned troufnu říct, že vláda tam má jednu ambici, kterou považuji za nereálnou, a to je, že je cílem připravit do poloviny letošního roku dopadové studie na jednotlivé návrhy Green Dealu, nebo na jejich část, předpokládám. To je totiž nereálné v situaci, kdy Evropská komise, a to všichni víme, tahá jednotlivé návrhy z balíčku Fit for 55 jako králíky z klobouku a celá řada z těchto návrhů se zásadními dopady na českou ekonomiku i peněženky našich občanů prostě není zatím známá do té míry, anebo pouze v obecných rysech bez detailů, že je velmi složité dělat dopadové studie na něčem, kde samozřejmě ten ďábel se skrývá, jak víme, vždycky v detailu.

Návrhy na zákaz provozu nových vozidel na fosilní paliva od roku 2035 nebo omezení vytápění plynem jsou takovou tou mediálně nejatraktivnější částí, ale jsou opravdu jenom tou pověstnou špičkou zeleného ledovce, protože je úplně jasné, že je tam celá řada dalších věcí, a už to tady dneska zaznělo. Je to třináct evropských směrnic, nařízení, která pokrývají v podstatě všechny oblasti ekonomiky, nejenom od energetiky přes dopravu, služby, skládkování a tak dále a tak dále, je toho strašně moc. A zdaleka ne všechno v tuto chvíli v rámci balíčku Fit for 55 je jasné, je známé na to, abychom si mohli myslet, že lze na to dělat nějaké relevantní dopadové studie. Je jasné a všichni to víte, ví to nová vláda, víme to i my, že

významná část vyjednávání o tom balíčku bude nejenom na francouzské předsednictví, ale bude i na české předsednictví samozřejmě a nebude to jednoduché, ale bude i na švédské předsednictví, které půjde po nás. To znamená, celý ten balíček, který je teď rozložen do vyjednávání do dalšího minimálně roku, roku a půl, samozřejmě ještě zabere spoustu času.

Ale co mě na této kapitole zaujalo zvláště, a tady si dovoluji ocitovat doslova: "Představíme novou politiku ochrany klimatu v České republice, která zohlední nové ambiciózní cíle Evropské unie do roku 2030 a stanoví vodítka pro dosažení cíle klimatické neutrality nejpozději do roku 2050." Což o to, politiku ochrany klimatu a její harmonogram jsme na Ministerstvu životního prostředí stanovili už před nějakou dobou. Ale – a nechci slovíčkařit, ale je to velmi důležité – tady se přímo mluví o tom, že nová vláda chce stanovit vodítka pro dosažení cíle klimatické neutrality nejpozději do roku 2050. A tady se chci zeptat paní ministryně životního prostředí, popřípadě kolegů, zda je tím míněno dosažení klimatické neutrality České republiky, protože to by byla zásadní změna, protože my jsme na klimatickou neutralitu České republiky jako samostatné členské země Evropské unie nikdy nekývli. My jsme vždycky hovořili o tom, že chceme přispět ke klimatické neutralitě Evropské unie do roku 2050, ale nikdy jsme neřekli ani neslíbili, že by se mělo jednat o klimatickou neutralitu České republiky. A to je, vážení, sakra rozdíl, protože my jsme v současné politice ochrany klimatu modelovali situaci, co by to pro Českou republiku znamenalo, kdybychom snížili emise CO₂ o 80 % do roku 2050 oproti roku 1990. I to je spojeno s astronomickými náklady, na kterých se mimo jiné shoduje, třeba i ve svých odhadech, Evropská komise nebo i další společnosti, další subjekty, které to modelovaly. Když se podíváte na současnou politiku ochrany klimatu, tak i to pouze, a to pouze je v obrovských uvozovkách, snížení o 80 % by prostě bez zcela revolučních a z dnešního pohledu takřka science-fiction změn, především v dopravě, vytápění budov a tak dále, bylo zcela nereálné. A to hovoříme, znovu říkám, pouze o osmdesáti procentech.

Jak jsem už tady několikrát říkal – odpusťte mi ten bonmot, zrovna já ho používám rád, protože se mě to týká – s těmi procenty je to jako při hubnutí. Ze začátku to jde relativně dobře, ale pak už každé kilo zatraceně drhne. A přesně tak je to při snižování emisí zhruba od 60 % snížení dál a od těch 80 % nahoru už je to extrémně složité a taky extrémně drahé, a každé procento, protože už prostě nemáte žádnou rezervu.

Já si dobře vzpomínám, když jsme tady o tom hovořili několikrát v této Sněmovně, ale i třeba v Senátu, že především někteří politici z Občanské demokratické strany – pan kolega Adamec, ale nejenom on, tak když jsem hovořil o klimatické neutralitě, a to jsme hovořili o té evropské klimatické neutralitě, nadsakovali na židlích, zaznívaly tady výrazy typu "papežšější než papež", gold-plating a takové ty věci, a dívali se na to opravdu velmi nelibě. A já tady poprvé, a teď nevím – jestli jsem to dobře pochopil, možná že ne, tak pak bych jenom požádal, aby to bylo vysvětleno – zda opravdu tato vláda má ambici poprvé říct, že usiluje o klimatickou neutralitu České republiky, tedy že opravdu chceme být nejpozději do roku 2050 klimaticky neutrální, to znamená, že všechny vypuštěné emise CO₂ by zároveň musely být nějakým způsobem zachyceny, což je úplně revoluční novinka oproti všemu, co tady zatím zaznívalo.

A musím říct, že pokud by to takhle bylo, tak by to pro mě bylo obrovské překvapení, že tento závazek se tady objevuje ve vládě, kde ODS hraje klíčovou roli. Inu, časy se mění. Ale říkám znovu, možná že jsem to dobře nepochopil a že to je stále ještě jenom příspěvek České republiky ke klimatické neutralitě Evropy, protože samozřejmě je úplně jiná situace, když se díváme na podmínky a cenu klimatické neutrality nebo náklady klimatické neutrality například v zemích typu Švédska, Dánska nebo Rakouska s jejich geografickou polohou, s jejich klimatickými podmínkami, s jejich možnostmi obnovitelných zdrojů oproti České republice jako jedné z nejprůmyslovějších zemí – v Evropě, v centru, bez moře a tak dále. Takže tohleto jsou věci, které jsou velmi zajímavé, a pokud je to takhle míněno, pak tedy je to opravdu průlom. Ale pak je potřeba si říct, že ty náklady budou opravdu astronomické a že všechny evropské fondy, které máme k dispozici a budeme mít k dispozici v příštích letech, tak budou tvořit

jenom malou část toho, co tato změna bude stát. Protože tady se bavíme o mnoha bilionech korun, mnoha tisících miliardách korun k dosažení.

A jsem velmi zvědavý na novou politiku ochrany klimatu, která bude tyto podmínky obsahovat, protože když se opravdu s tím seznámíte, zjistíte, že v tu chvíli už nesmí tady být byt jediný vůz nebo jediný vlak nebo cokoli, co si vzpomenete, na fosilní paliva. Vytápění budov musí být řešeno úplně skutečně revolučně, ale samozřejmě včetně i ve starých domech, nejenom v nových budovách, které budou postaveny. A buď tady házíme čísla, a je nám jedno, jak to dopadne, protože – a to si myslím, že je trošku taková ta pohádka o císařových nových šatech – že politici rádi – ale to se netýká jenom českých politiků – slibují velmi snadno do roku 2050 něco, protože velmi pravděpodobně nebudou v té době ve funkci a někteří ani na světě, ale hůř se to dosahuje v roce 2030, kam samozřejmě náš horizont vidíme podstatně lépe. Takže to je pro mě zásadní věc.

Pojďme dál. Dále se zde hovoří, a už to tady padlo, o podpoře fotovoltaických zařízení na minimálně 100 000 střechách do roku 2025. To je určitě ambiciózní scénář. Chtěl bych jenom připomenout, že základ pro tento cíl jsme na Ministerstvu životního prostředí vytvořili úspěšným programem Nová zelená úsporám, který už za rok 2021 trhala rekordy a ten zájem stále stoupá. Ale samozřejmě 100 000 střech za pět let znamená poměrně velkou ambici především v kapacitách realizačních. A to už tady padlo, nechci opakovat to, co říkal třeba kolega Roman Kubíček a další. Peníze by měly být k dispozici v rámci programu Nová zelená úsporám, popřípadě Národního plánu obnovy nebo Modernizačního fondu. A jenom bych tady chtěl zmínit, a paní ministryně Hubáčková to ví, že tento typ investic je velmi dobré kombinovat s dalšími investicemi, které například slouží i ke snížení energetické spotřeby nebo energetické náročnosti budov, zateplování, výměna oken a tak dále, popřípadě využití dešťové či odpadní vody, aby občané, když už dělají takovou investici, tak to neskončilo jenom fotovoltaickým panelem, ale bylo možno opravdu využít nějakou synergii těchto opatření. Takových projektů jsme už dělali několik desítek tisíc v uplynulých letech. To znamená, tady vidím ten horizont, respektive tu ambici jako vysokou, ale splnitelnou. A domnívám se, že je to cesta.

Další velmi důležitou oblastí, kde se částečně shodujeme jako hnutí ANO s plánem nové vlády v rámci programového prohlášení vlády, ale ne zcela, je samozřejmě otázka vody, udržení vody v krajině, adaptačních opatření. I tady programové prohlášení vlády vychází především z toho, co Ministerstvo životního prostředí velmi úspěšně dělalo už od roku 2014, kdy jsme po mnoha letech, kdy se bojovalo především s povodněmi nebo proti povodním, konečně začali jako nová vláda bojovat se suchem nebo čelit suchu, protože on ten boj s přírodou vždycky samozřejmě je trošku protimluv, s přírodou se to vyhrát nedá, a ani myslím bychom přírodu porážet neměli. Ale je to způsob, jak Česká republika čelí něčemu, co je jasné, co myslím, že čím dál tím méně lidí pochybuje o tom, že skutečně k nějakým změnám dochází. Tady jsme realizovali mnoho tisíc projektů, jakým způsobem zadržet vodu ve městech, jakým způsobem zadržet vodu v krajině. Ale tady mi u tohoto bodu chybí daleko detailnější závazek, kolik obyvatel obcí například bude připojeno na nové zdroje pitné vody či kanalizaci, kolik obcí získá možnost postavit třeba domovní čistírnu odpadních vod, kolik stromů bude vysázeno? Prostě měřitelné, hodnotitelné parametry. Rozumím tomu, že vláda nemá asi zájem příliš ty hodnotitelné parametry tam dát, protože je to jednodušší z hlediska kontroly pro ni. Lépe se určitě v uvozovkách hodnotí lépe pro ni, hůř pro veřejnost, média či opozici obecné závazky nebo klišé.

Peníze na tato opatření už jsou v rámci vyjednávání o novém operačním programu Životní prostředí v zásadě zajištěny. Myslím, že ten program je dobře zajištěn, a nejenom v OPŽP, ale samozřejmě i v dalších programech. Ale co mě tady zarazilo, a jsem rád, že je tady... (Rozhlíží se.) ... je tady, i pan teď nově ministr práce a sociálních věcí, ale samozřejmě ještě stále minimálně myšlenkově určitě bývalý ministr zemědělství Marian Jurečka, se kterým jsme zakládali skupinu VODA-SUCHO, a celou řadu věcí jsme připravovali. A tady mě velmi zarazilo, a já znovu budu citovat jeden cíl vlády, který mi připadá hrozně v tomto případě

nedostatečný. Tady se přímo říká: "Budování nových vodárenských nádrží dovolíme jen výjimečně a pro účely zásobování obyvatel pitnou vodou." Zase, nechci slovíčkařit, ale z toho pro mne vyplývá, že vláda nechce pokračovat v přípravě výstavby přehrad, které mají jiný účel než vodárenský, tedy vodárenský, to znamená pro pitnou vodu. Třeba protipovodňový účel, zdroj vody pro zemědělce, průmysl či rekreační účely. Tady jenom připomínám, že výstavba nebo příprava nevodárenských nádrží, tedy říkejme jim vodních nádrží nebo přehrad, byla dlouhodobě ve strategických plánech Ministerstva zemědělství, a to i za doby, kdy právě ministrem byl Marian Jurečka. A pamatuji si dobře, protože těch jednání jsme samozřejmě absolvovali spoustu, že to bylo právě Ministerstvo zemědělství, které velmi tlačilo, aby počet projektů byl podstatně větší, než si třeba přálo Ministerstvo životního prostředí, například z důvodu střetů s ochranou přírody. Nakonec jsme se ale dohodli na kompromisu, a myslím si, že na dobrém kompromisu. Z toho nakonec vznikl aktualizovaný seznam míst v České republice, která budou dále rezervována pro výstavbu vodních nádrží. Znovu říkám, vodních nádrží, ne vodárenských. Opět nechci tady školit z terminologie, ale jestliže hovoříme o vodárenské nádrži, bavíme se o nádrži s pitnou vodou. A já se ptám, a to je dotaz, který tady vznáším spíš jenom takhle obecně, a o to více, že je skoro čtvrt na čtyři ráno, a vlastně si ani nikdy nepamatuji, že by mě ve čtvrt na čtyři ráno poslouchalo takovéhle poměrně rozsáhlé plénum, a možná že si moc fandím, že mě poslouchá, ale... (Reakce v sále.) Tak na něčem se shodneme. Ale myslím, že je to docela zásadní otázka, pro mě tedy určitě, a myslím si, že i pro mnoho lidí, kteří nás sledují, nebo budou nás sledovat ze záznamu, ale tak pesimistický bych nebyl.

A znamená to tedy, že vláda tímto, co říká v programovém prohlášení, že tedy bude podporovat pouze vodárenské nádrže, a to ještě výjimečně, znamená to tedy, že nebude dál pokračovat v přípravách vodních nádrží, které jsme zahájili my nebo ještě předchozí vláda včetně vlády, kde byl pan Marian Jurečka ministrem zemědělství? A to jsou třeba nádrže typu Senomaty, Šanov, Kryry, to je právě na Rakovnicku nebo Žatecku, a další, Lounsku, ale hlavně Rakovnicku. Pokud ano, považují to za velkou chybu a nechápu ten obrat o 180 stupňů, především tedy v resortu zemědělství. A chci jenom připomenout, že hnutí ANO mělo ve svém programu podporu všech připravovaných vodních nádrží jako Nové Heřminovy, Skalička, Vlachovice a právě i tyhle.

Jsem přesvědčen, že vodu držet v České republice je potřeba, opravdu, abychom to dělali důsledně, jakýmkoliv způsobem, mnoha tisíci opatřeními v krajině, ve městech, v obcích, a jedna z nich je právě zadržení vody prostřednictvím vodních nádrží. A proto mě překvapuje, že takhle zásadní věc, takhle zásadní změna v době, kdy já jsem přesvědčen, že sucho bude trvat i dál, možná teď máme pocit, že nakrátko ustoupilo, ale myslet si, že sucho skončilo v České republice na věky věků, to bychom udělali stejnou chybu, jako udělali naši předchůdci, kdy tohle nebezpečí, které tady hrozilo a o kterém vědci hovořili dlouho, podcenili.

Dále vláda chce předložit ještě letos návrh na ústavní ochranu vody. Ani to není úplně nic nového, protože tři různé verze už ve Sněmovně byly v minulém období, pouze nebyly doprojednány, protože byla – řekněme nebyla, když to řeknu eufemisticky nebo něžně, shoda na všech, ale spolupracovala na nich i Ministerstva zemědělství a životního prostředí, a tudíž i v této věci bude mít určitě nová paní ministryně na čem stavět, protože samozřejmě základ nové legislativy v rámci ústavní ochrany vody tady je.

My jsme měli založenou společnou pracovní skupinu, kde dokonce seděli i ústavní právníci, a bude to velmi zajímavá debata, na kterou i já osobně se velmi těším, protože bude strašně záležet na tom, co z toho nakonec zbude, aby to nebyla jenom nějaká falešná prázdná deklarace, že něco chceme, ale aby to opravdu mělo nějaký účel. Přiznám se – a možná, že jsem to přehlédl – že v konečné verzi programového prohlášení vlády jsem nenašel ani závazek pokračovat v pilotním projektu monitoringu kvality od velkých vodních toků, kdy první automatická měřicí stanice byla nedávno zprovozněna na řece Bečvě. A jsem přesvědčen, že určitě by mělo smysl po vyhodnocení provozu pokračovat i na dalších řekách. Víím, že to měly

stejně jako my koalice ve svém volebním programu, ale nevím, možná že jsem to přehlédl, nenašel jsem to v konečné verzi programového prohlášení.

Pokud jde o další návrh, tedy změnu legislativy v oblasti šetření ekologických havárií a zvýšení pokut, tak tady připomínám, že opět na Ministerstvu životního prostředí je připravena novela vodního zákona, která i tuto záležitost řeší, a stačí ji jen oprášit a předložit, samozřejmě pokud se s ní nová vláda ztotožní, ale v každém případě již prošla meziresortním připomínkovým řízením, lze s ní pracovat a lze ji určitě využít i jako nosič těchto změn, o kterých hovoříte.

Stejně tak v oblasti ochrany zemědělské půdy, zemědělského půdního fondu je navrhovaná novela zákona o ochraně zemědělského půdního fondu, která se objevuje v programovém prohlášení vlády, součástí legislativního plánu minulé vlády, a i v této věci se začalo připravovat už konkrétní řešení. V oblasti ochrany ovzduší se domnívám, že také je velmi na co navazovat, protože – a už to tady dneska zaznělo – dýcháme nejlepší kvalitu ovzduší za poslední desítky let a tady jeden z našich klíčových projektů kotlíkových dotací – jsem rád, že nová vláda přebírá tento projekt, ale vadí mi tady, že se objevuje pouze obecný příslib zajištění dostatku finančních prostředků na tento projekt.

A je tady řečeno, že k výměně neekologických zdrojů musí dojít co nejdříve. No, to ano, protože povinnost odstavit nejstarší kotle je tady už od roku 2012, ještě za vlády ODS, tenkrát na to bylo deset let, a těch deset let uteklo jako voda a letos v září by k tomu mělo již dojít. To znamená, tady zase ty peníze jsou částečně zajištěny z operačního programu Životní prostředí, vyjednány s Evropskou komisí a část by měla potom plynout z Národního plánu obnovy. Paní ministryně to už dobře ví, že ve spolupráci s krajskými úřady chceme vyměnit dalších 150 000 kotlů, starých neekologických kotlů, že je ten cíl, my jsme ho jako hnutí ANO měli v programu. A já tady v této oblasti postrádám naprosto jasný a konkrétní závazek vlády, jak pomůže, dál bude pomáhat lidem vyrovnat se s touto největší změnou lokálního vytápění minimálně za posledních padesát let, protože ty termíny jsou jasné, a já jsem přesvědčen, že kotlíkové dotace, Nová zelená úsporám, další projekty, další programy lidé znají a vítají je.

V oblasti ochrany přírody a krajiny programové prohlášení vlády navrhuje rozšíření ploch velkoplošných chráněných území. Jen připomenu, že koalice SPOLU původně ve svém volebním programu navrhovala zdvojnásobit plochu nejpřísněji chráněných území a vyhlásit dva nové národní parky, Křivoklátsko a Soutok. V programovém prohlášení vlády se nakonec objevuje pouze obecně rozšíření chráněných území a dva nové národní parky. Tady se shodneme s koalicí na cíli vyhlášení nového národního parku Křivoklátsko, který jsme už začali připravovat i ve spolupráci se Středočeským krajem, s krajským úřadem, ale musím říct, že mám jiný názor určitě na národní park Soutok, protože jsem přesvědčen, že daleko lepší způsob a forma ochrany tohoto vzácného území byla podobou chráněné krajinné oblasti, a ne národního parku, což mimo jiné si myslím, že jsme ve shodě i s názorem regionu.

O národním ptáku už tady toho padlo dost, takže tady – byť ano, nabízelo se to, ale byl by to samozřejmě střet zájmů, který bych si ani nedovolil navrhnout – na konci tedy krátká rekapitulace i bez ptáka. Celkově je programové prohlášení vlády na můj vkus nejenom v oblasti životního prostředí mnohem méně konkrétní, než by bylo třeba, vzhledem k obrovské důležitosti agend životního prostředí, kdy – troufám si říct – se z resortu životního prostředí stala opravdu velmi bohatá nevěsta. A troufám si říct, že jsme se na tom taky poměrně významně podíleli i tím, kolik peněz se podařilo zajistit pro resort životního prostředí. Je tam až příliš mnoho obecných výrazů typu "zvážíme, zasadíme se, podpoříme" – a jak už jsem říkal, je tam poměrně málo konkrétních závazků, za kterých by bylo potom možno vládu hodnotit, posuzovat. Ale říkám, možná je to záměr vlády, aby to bylo obecnější, ale v každém případě to není dobře.

V hlavních prioritách vychází programové prohlášení částečně i z legislativy a z programů, které jsme připravili na MŽP. Tam samozřejmě můžete počítat s naší podporou

i s mojí osobní podporou, ale jsou tam věci, a já jsem některé jmenoval, například právě omezení výstavby vodních nádrží nebo velmi sporná klimatická neutralita České republiky do roku 2050 – pokud to opravdu takhle je, kde určitě s naší podporou nemůžete počítat.

A znovu říkám, jsem velmi překvapen, že na tom byla shoda i v rámci pětikoalice, protože tam jsem to viděl velmi, velmi ostré a troufám si říct, znova říkám, že to je opravdu velmi překvapující. To znamená, budeme podporovat vládu všude tam, kde je to v souladu s našimi prioritami, které jsme prosazovali od samého počátku našeho fungování ve vládě – zadržení vody v krajině, zajištění dostatku pitné vody pro obyvatele, pokračování úspěšných programů, jako je Nová zelená úsporám, kotlíkové dotace a Dešťovka, pokračování přípravy České republiky na dopady klimatické změny, prostě pokračování neaktivistické ochrany životního prostředí, která odpovídá historii, geografické pozici a také ekonomické pozici České republiky, což neznamená, že nemůže být ambiciózní, ale nemůžeme prostě mít stejnou ambici, jako mají severské země nebo jako Rakousko. Já myslím, že to je prostě jasné.

Určitě nepodpoříme případný servilní přístup k legislativní smršti, která se k nám řítí v rámci Zeleného údělu a balíčku Fit for 55. Znovu říkám, že jenom připomínám, že všechny stávající i budoucí evropské fondy, domácí fondy zaplatí jen výrazně menší část astronomických nákladů, které budou vzhledem k pozici České republiky s přechodem na nízkoemisní, nebo dokonce bezemisní ekonomiku spojeny. A sama Evropská komise potvrzuje, že pro Českou republiku bude taková transformace daleko dražší, násobně dražší než třeba pro naše západní sousedy.

Takže v dílčích věcech může vláda počítat s naší podporou, ale celkově, a to vás asi nepřekvapí a asi vás to podle toho, co říkal pan ministr Jurečka, ani nezklame, a vlastně o to ani nestojíte, nepodpořím programové prohlášení vlády pro jeho celkovou vágnost, nedostatek konkrétních cílů a některé nepřijatelné ambice. Děkuji vám v tomto brzkém ránu za pozornost. (Potlesk z řad poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Jan Skopec: Děkujeme. Další přihlášená je paní poslankyně Šafránková. Paní poslankyně, prosím, máte slovo. Připraví se pan poslanec Novák.

Poslankyně Lucie Šafránková: Děkuji vám za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi se také vyjádřit v tuto noční hodinu k programovému prohlášení nové vlády v oblasti sociální a rodinné politiky z pohledu SPD.

Celkově se bohužel jedná o materiál plný teoretických proklamací bez konkrétního obsahu. Jde o soubor obecných frází, ve kterém chybí náznak faktické podoby řešení a realizace vytčených cílů. Dále jde o program na první pohled nesmírně nákladný, ve kterém současně zcela absentuje popis toho, kde chce vláda na své záměry získat zdroje financování. To považujeme za nezodpovědné a například v důchodové oblasti už za čistý hazard s budoucností. Za znepokojující pokládáme i jednoznačné tendence směřující k privatizaci některých částí sociálního systému a snahy učinit z některých sociálních služeb v podstatě předmět podnikání.

Je rovněž nanejvýš alarmující, že se vláda v této části programového prohlášení konkrétně nevyjadřuje ke směrnici work-life balance, kterou nám Evropská unie nařizuje aplikovat do našeho právního řádu už v letošním roce a která by dramaticky zhoršila náš nastavený systém mateřské a rodičovské dovolené, peněžité pomoci v mateřství a rodičovského příspěvku. SPD tuto směrnici jednoznačně odmítá i za cenu střetu s Bruslem. Prioritní je pro nás zájem České republiky a jejích občanů.

Vysloveně nepřijatelný je pak pro nás vládní záměr zjednodušit podmínky pro příliv pracovní síly, což je v překladu podpora masivní pracovní migrace se všemi jejími negativními následky, například v podobě snižování ceny práce a mezd českých zaměstnanců anebo ve formě bezpečnostních problémů v lokalitách, kde se zahraniční pracovníci koncentrují. To je

cesta, po které se vydat nesmíme, naopak mzdový dumping a veškeré negativní jevy spojené s hromadnou pracovní migrací a takzvaným agenturním zaměstnáváním musíme minimalizovat.

Základním pilířem sociální a rodinné politiky musí být logicky zásadní, výrazná, systémová a dlouhodobá podpora rodin včetně podpory porodnosti. Odhodlání provést takové kroky v programu vlády postrádáme. V SPD za ně považujeme opravdu citelné zvýšení daňových zvýhodnění na děti, daňových bonusů a dalších daňových slev pro pracující rodiny a manžele, které v praxi budou znamenat to, že pracující rodiny s dětmi nebudou platit téměř žádné daně z příjmu, respektive že rodiny s nižšími příjmy budou mít zápornou daň, budou dostávat daňové vratky. Příslušné zákony už jsme předložili v minulém i v tomto volebním období.

Dalším takovým systémovým krokem je zavedení státních půjček pro pracující rodiny s dětmi za výhodných podmínek se snižováním splácené částky vždy po narození dalšího dítěte v rodině a poskytnutí příspěvku na splácení hypotéky rodinám v době, kdy jeden z rodičů pečuje o dítě v rámci rodičovské dovolené. Pracujícím rodičům chceme zvýšit porodné na první a druhé dítě a poskytnout jim porodné i u třetího a každého dalšího narozeného dítěte a pro pracující matky dětí předškolního věku navrhujeme zavést zkrácený pracovní týden v délce třiceti hodin za plnou mzdu, kdy rozdíl v mzdových nákladech by zaměstnavatelům doplácel stát. Toto jsou konkrétní návrhy SPD naproti bezobsažným tezím vládního programového prohlášení. Ze všech těchto důvodů také požadujeme zakotvit do Ústavy České republiky definici institutu manželství a rodičovství jako vztahu muže a ženy a institut rodiny jako společenství, které tvoří rodiče, muž, žena a děti a které si zaslouží speciální ochranu a podporu ze strany státu.

Prohlášení se také prakticky vůbec nevěnuje problematice takzvaných nepřizpůsobivých, což je zneužívání sociálních dávek osobami dlouhodobě se vyhýbajícími práci a podvádějícími naše úřady a náš stát. Za SPD jsem v této oblasti v minulém volebním období předložila komplexní návrh zákona na návrat spravedlnosti a řádu do této oblasti. Tento návrh zablokovala součást nové vládní koalice – Pirátská strana. Uvidíme, jak se k návrhu, který jsme již předložili znovu, postaví nová vláda jako celek. Postaví se na stranu slušných a pracujících občanů? Myslím, že ne.

Prohlášení se prakticky vůbec vážně nezabývá řešením tíživé situace našich zdravotně postižených spoluobčanů. Chybí zde jasné vyjádření k systematické nastavení invalidních důchodů, kde hnutí SPD prosazuje jejich razantní zvýšení, zejména co se týče invalidity třetího stupně u občanů, kteří si ze zdravotních důvodů svůj příjem nemohou zvyšovat prací. I oni musí mít právo důstojně žít, například tak, že budou mít nárok na invalidní důchod ve výši minimální mzdy, což SPD také prosazuje.

S touto problematikou úzce souvisí i nutnost provést zásadní reformu systému lékařské posudkové služby, která například umožní provést kontrolu a revizi rozhodnutí o posouzení invalidity u všech občanů, kteří se jimi cítí být poškozeni a které objektivně poškodila reforma systému invalidních důchodů účinná od roku 2010. Doslova akutně nutné je pak zvýšení příspěvku na péči pro zdravotně postižené občany závislé na péči jiných osob v domácím prostředí v prvním a druhém stupni závislosti, kdy jim současná výše těchto příspěvků naprosto nestačí na důstojný život a pořízení základních asistenčních služeb. I tento návrh zákona jsme za SPD již podali. Stejně tak nám v prohlášení chybí alespoň náznak návrhu scénáře nápravy situace v oblasti náhradní rodinné péče, tedy pěstounství, a vůbec péče o osamělé, opuštěné a ohrožené děti. Poslední novela zákona o sociálně-právní ochraně dětí její neuspokojivý stav nevyřešila, spíše naopak. Nepromyšleným zrušením kojeneckých ústavů ohrozila budoucí péči o opuštěné děti do tří let věku a zhoršení situace nízkopříjmových a seniorních dlouhodobých pěstounů. To musíme napravit.

V prohlášení absolutně chybí jakákoliv zmínka vztahu sociálního systému k našim živnostníkům, což považujeme za neodpuštělné zejména v souvislosti s likvidačními dopady vládních omezujících opatření v posledních dvou letech na tuto skupinu občanů. Stát musí dát živnostníkům možnost dosáhnout na důstojné starobní důchody kombinací různých nástrojů. Covidová krize rovněž ukázala nutnost zavedení plošného nemocenského pojištění pro živnostníky bez zvyšování povinných odvodů, které musí zahrnovat kromě práva na takzvanou nemocenskou i právo na vyplácení ošetřovného v případě péče o nemocné dítě. I tyto návrhy jsou součástí programu SPD.

Na konec si nechávám otázku důchodového systému. Asi se všichni shodneme na tom, že jeho rychlá reforma je nezbytná, nebo se stane neudržitelným a současná střední a mladá generace se po dosažení důchodového věku ocitne v situaci neudržitelné příjmové chudoby. Ještě než se o této reformě začneme reálně bavit, ovšem musíme urychleně zvýšit starobní důchody nízkopříjmovým seniorům na úroveň minimální mzdy. Je to nezbytný systémový krok a příslušný návrh zákona z pera SPD už je opět zde ve Sněmovně. Naprostým základem jakékoliv důchodové reformy musí být již zmíněné nastavení podmínek maximální podpory porodnosti v pracujících rodinách, které v dlouhodobém horizontu zajistí dostatečný počet plátců sociálního pojištění, ze kterého budeme budoucí důstojné důchody financovat. Pak jsou zde samozřejmě i důležité přechodové nástroje, například maximální podpora těch osob, které dobrovolně pracují i v důchodovém věku a drží důchodový systém nad vodou. Těm musíme jednak budoucí důchody razantně, ne kosmeticky, zvýšit a také jim musíme odpustit daň z příjmu. Samozřejmě odmítáme zvyšování věku odchodu do starobního důchodu ze současných 65 let.

Co se týče povinné doby odvádění důchodového pojištění, považujeme za nezbytné, aby se do ní počítala mimo jiné řádná péče o děti předškolního věku, veškerá pěstounská péče, péče o zdravotně postiženého člena rodiny či veškeré řádné studium do šestadvaceti let věku, tedy životní situace a činnosti, které jsou plnohodnotnou obdobou či alternativou práce, zaměstnání či podnikání a jsou pro společnost přínosem a veřejným zájmem.

Ještě bych také chtěla dodat, že v SPD jsme proti zavádění jakéhokoliv typu povinného penzijního spoření v soukromých fondech různých forem. Jakýkoliv způsob vyvádění peněz z průběžného důchodového systému je pro nás nepřijatelný. Tím bych chtěla na toto vládu jenom upozornit, kdyby je něco takového jenom čistě náhodou napadlo.

Dámy a pánové, vzhledem k tomu, co jsem právě řekla, a i z dalších důvodů, které zde již zmínili a ještě zmíní moji kolegové z SPD, nemůže vláda pana premiéra Petra Fialy získat mou důvěru. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkujeme, paní poslankyně. Dalším řádně přihlášeným je pan poslanec Novák. Pane poslanče, máte slovo. Připraví se pan poslanec Vondráček.

Poslanec Marek Novák: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane premiére, vážení přítomní ministři, ministryně, kolegyně, kolegové, já se dnes spíše přímo než na vládu, která nás dnes, doufám, že to není tak, jak to zmínil pan Jurečka, možná nepotřebuje, nicméně všichni jsme zvolení poslanci a bod se jmenuje Žádost vlády o vyslovení důvěry... (Poslanec se odmlčel kvůli hluku v sále.)

Jenom upozorním pana předsedajícího, aby upozornil kolegy, aby na mě nemluvili v průběhu projevu.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Ano, máte pravdu, pane poslanče. Prosím všechny poslance a poslankyně, aby nevyrušovali řečníka od jeho projevu. Pane poslanče, prosím, pokračujte.

Poslanec Marek Novák: Děkuju moc a kolegy upozorňuji, že si počkám, když bude potřeba. Dobrá. Prostě se na vás, vážení žadatelé o důvěru, obracím jako jeden z poslanců opoziční strany, ale zároveň se na vás obracím jako váš kolega poslanec, který by s vámi rád solidně komunikoval. Všichni, co tu sedíme, jsme byli zvoleni ve svém kraji a za svůj kraj, a tak bychom dnes, kdy vláda vzešla z říjnových voleb, žádá o důvěru, měli plány její práce zvané programové prohlášení posuzovat podle toho, co dobrého nebo i špatného přinese do našich domovských krajů. Já jsem hrdým poslancem zvoleným za Zlínský kraj, za kraj s druhou nejnížší průměrnou mzdou, a proto mne v neposlední řadě zajímá, jak se práce vlády v příštích čtyřech letech odrazí v životech občanů mého kraje.

Prostudoval jsem si vládní programový dokument a musím konstatovat, že mě tak docela nepřesvědčil nikoliv jen formou, ale především obsahem. Ono vlastně po tom, co už vláda, která mě také dnes žádá o vyslovení důvěry, stihla předvést, mám docela jasno, jak to ve skutečnosti s občany naší země myslí. Občany naší země v situaci, kdy bojují nejen s omezeními způsobenými covidem, ale také s problémy cen energií, s inflací, která zvedá další ceny, nejen potravin, ale i vody, svozu odpadu, jízdného a podobně, skutečně nemůže uspokojit, že tato vláda slibuje, že se bude snažit, nebo deklaruje, co by chtěla. Občan naší země – a samozřejmě i já – chce ale slyšet, co se skutečně stane, jaká jsou konkrétní řešení, kdy se občan bude moci svobodněji nadechnout a zda se zlepší kvalita jeho života.

Můžete předchozí menšinový kabinet vláčet zleva doprava, ale rozhodně mu nemůžete upřít, že řešil aktuální problémy. A co víc, předchozí vláda vám tu, pane premiére, nechala několik řešení a návodů, jak postupovat. Všechny jste buď odmítli, zablokovali nebo ve vši tichosti rušíte a stahujete ze Sněmovny. Docela mě překvapilo, že například návrh předchozí vlády, aby se část prostředků získaných z emisních povolenek, použila na podporu občanů postižených prudkým nárůstem cen energií, jste stáhli ze Sněmovny. A proč mě to překvapilo? Protože v programovém prohlášení doslova pod jednou odrážkou píšete: "Budeme jednat o navýšení prostředků v Modernizačním fondu a jejich skutečném využití pro transformaci a modernizaci země. Prostředky Modernizačního fondu a z výnosu emisních povolenek využijeme efektivně k modernizaci energetiky, teplárenství, průmyslu i úsporných opatření, ze kterých budou těžit občané i malí a střední podnikatelé. Prostředky budou využity i na kompenzaci dopadu energetické krize." Ano, právě v té poslední větě říkáte, a já vám ji zopakuju: "Prostředky budou využity i na kompenzaci dopadu energetické krize." V podstatě totéž, co bylo v návrhu předchozí vlády, který jste stáhli ze Sněmovny. Proč? Protože nebyl váš. Já jsem myslel, že vám jde o občana a pomoc, v podstatě ale asi ne. To není jediný případ, což koneckonců potvrdil i pan ministr zdravotnictví Válek při dotazu redaktora Veselovského ohledně řešení covidu vaší vládou. Dozvěděl jsem se totiž, že covid budete řešit stejnými či podobnými opatřeními jako předchozí vláda, ale pozor, lépe. Super! To jsou vaše řešení. Prostě to uděláte lépe. A tohle by mě mělo přesvědčit k tomu, abych vám dnes vyslovil důvěru?

Pokud půjdu dál, tato Sněmovna mohla v listopadu a prosinci pracovat tak, aby žádné rozpočtové provizorium nemuselo být přijímáno. Vámi vybraní odborníci, kteří soustavně a dlouhodobě kritizovali vládu a vašimi ústy zde slibovali lepší řešení, mohli okamžitě začít pracovat a konat. Místo toho jste si užili konec roku, 1. ledna jsme nastoupili do rozpočtového provizoria a stále čekáme na zázrak v podobě proinvestičního a zároveň úsporného rozpočtu. Místo toho na tiskových konferencích kritizujete výsledek hospodaření za loňský rok a vytrháváte z kontextu pouze to, co se vám hodí.

Přátelé, už nejste v opozici, tak začněte pracovat, přestaňte kritizovat své předchůdce, protože to, co z naší země udělaly vlády v devadesátých letech a vaše partaje, vážení, u toho byly, zde dnes raději popisovat nebudu, ale věřím, že na to občané nezapomněli. A ano, jsou to

přesně ti občané pamětníci, kterým byste dnes nejraději upřeli volební právo. Výsledky vaší dosavadní práce ještě před žádostí o důvěru můžeme vidět i tady na ulici, zemědělci včera večer protestovali. Proč? Protože jen tak pro nic za nic chcete škrtnout strategický plán zemědělské politiky, který ve shodě se zástupci zemědělců schválila předešlá vláda. Andrej Babiš vám tak leží v žaludku, že jste za jeho likvidaci klidně ochotni zničit všechny naše zemědělce. Hlavně ať už ten zlý Babiš, který vám za svého působení ve vládě zastavil penězovody a pojmenoval škody, které jste zde napáchali, zmizí ze světa.

Berete zemědělcům peníze. Ne těm velkým, na které se vždy vymlouváte, ale těm, co včera demonstrovali. To je váš plán pro naši zem. Hrajete si s DPH na energie, které předchozí vláda škrtnula. Škrtnula je právě proto, aby pomohla rodinám alespoň trochu ulevit při růstu cen plynu a elektřiny. Vaším řešením je hnát třetinu republiky na úřad práce, a ano, právě za těmi úředníky, po kterých chcete neúměrně zvýšit pracovní výkon a kterým jste zároveň odmítli zvýšit plat.

Od zástupce Pirátů jsem se zde včera dozvěděl, že ministr práce nebude přece dělat mikromanagement tím, že by své návrhy a zvýšení efektivity řešil s generálním ředitelem Úřadu práce. Jsem rád, že dnes vím, že členy současné vlády vlastně ani nezajímá problematika úřadů, které pod jejich resorty patří. Jsem ze Zlína, který dodnes těží z odkazu bratrů Baťových. Můžu zde použít větu, kterou na nás při volebních mítincích pokřikovali demonstranti z hnutí STAN. Křičeli na nás: Baťa by vás hnal. Ne, vážení, vás by hnal! Vás, kterým je úplně jedno, jak vlastně státní sféra funguje, co se děje v jednotlivých státních organizacích, a především, jaká zlepšení navrhují jejich lidé a co vy byste si od nich mohli ve vztahu k řešení problematiky v oblasti fungování státní správy vzít. Je vám to vlastně úplně jedno. U Bati jste, vážení, museli projít všemi procesy výroby, abyste jednou mohli za svým stolem v kanceláři pracovat.

Takže děkuji ještě jednou za to, že vím, že vaše politika bude vedena shora, tvrdě, nekompromisně a bez hlubší znalosti problematiky. Kdo z vás si dnes stoupne před občany a řekne jim pravdu napřímo: Vážení, od 1. ledna platíte normálně DPH, protože my vaše uspořené peníze potřebujeme. A kdybyste, vážení občané, náhodou od naší vlády pomoc potřebovali, uděláme všechno pro to, abychom vám přístup k pomoci od státu zkomplikovali.

Můžeme se ptát, i na co konkrétně peníze od občanů potřebujete, a máme tady jasnou odpověď: přece na nová ministerstva, nové politické náměstky pro pirátské poslance, kteří se díky podrazu jejich koaličního partnera STAN nedostali do Sněmovny, a mnoho dalších.

Tato vláda, která tu dnes žádá o důvěru, slíbila zlevňování provozu státu. Jenže ono se zlevňuje špatně, když mám na seznamu neuspokojených a nezvolených poslaneckých kandidátů tolik bývalých kolegů. Prezident Miloš Zeman kdysi přednesl bonmot o spoustě slimáčků a malém množství salátku. V této situaci teď nejspíše jste. Jenže potom, co ještě navíc zlikvidujete zemědělce, bude toho salátku ještě méně.

Kapitolou samou pro sebe je veřejné vyjadřování vašich ministrů, ale také předsedkyně této komory na veřejnosti. Mohu si o představiteli jiného státu osobně myslet, co chci, ale nemohu jej veřejně ostouzet a nálepkovat. Copak už jste zapomněli na to, že V4 je spojenec? Že Maďarsko čelí migračním vlnám i za nás? Není načase se napřed seznámit se všemi informacemi a pak teprve mluvit? Tato vláda má plná ústa podpory a aktivní účasti v Evropské unii, ale tyto a podobné kroky, kdy čeští politici mistrují své kolegy spojence, jsou přesně ty okamžiky, které vedou k rozpadu evropských struktur a V4. Vy teď na to máte ministra, tak byste mohli prověřit, zda informace, kterou sdělila do médií třetí nejvyšší ústavní činitele, náhodou nebyl něčí kyberútok na vaši takzvanou strategickou komunikaci.

Vážený pane premiére, vážené paní ministryně, vážení pání ministři, kolegyně, kolegové, až tato vláda získá důvěru, a ona ji bohužel díky síle, která tady dneska již byla demonstrována, získá, bude ještě otázka, na jak dlouho. Přečtu větu znovu: Až tato vláda získá důvěru, a ona ji bohužel díky síle pětislepence získá, bude ještě otázka, na jak dlouho. Už první dny ukázaly, že pravidla, která si koalice domlouvala v kampani, neplatí tak úplně pro všechny, že ano?

Netransparentní finanční vazby jsou pro některé politické strany vaší koalice i politiky osobně daleko palčivějším problémem než za vlád předchozích. Taky najednou nic neslyšíte? Volání po transparentnosti, střetu zájmů, tak jako to tady znělo v předchozím volebním období? No jasně, protože teď se to nové exekutivě prostě nehodí. Jednou větou: pokrytectví a lež nejsou dobrým základem pro úspěšné řízení státu a v době krize už vůbec ne.

Vážený pane premiére, vážení členové vlády, bohužel, moji důvěru na základě toho, co jste ode mě slyšeli, získat rozhodně nemůžete a dnes ani nezískáte. Děkuji. (Potlesk poslanců hnutí ANO 2011.)

Místopředseda PSP Jan Skopec: To byl pan poslanec Novák. Poprosím pana poslance Vondráčka. Máme tu faktickou poznámku. Pardon, pan poslanec Králíček. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Robert Králíček: Já bych vás, pane předsedající, poprosil, abyste umravnil své koaliční kolegy, aby tu nepokřikovali na pana poslance. Myslím, že je to nedůstojné této Sněmovny. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Děkuji. Snad vás vyslyší. Také prosím, aby tady nepokřikoval nikdo, a prosím pana poslance Vondráčka, aby se ujal slova.

Poslanec Radek Vondráček: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, možná mi věříte, že já už ani nemám radost, že na mě přišla řada. Já jsem ráno měl takovou dobrou myšlenku, že se zachovám jako princ Drsoň, vše budu z dálky sledovat, v pravou chvíli se do všeho vložím a... dopadnu asi stejně jako Drsoň. Je to pro mě poučení, příště to neudělám. Dal jsem si vnitřní závazek, že až tady za pár měsíců budeme hlasovat o nedůvěře vládě, až se ta pětikoalice rozhádá, tak už se budu hlásit den předem.

Mám pro vás ale i dobrou zprávu. Chci být humánní a ten svůj projev zkrátím. Já jsem ho měl rozdělený podobně jako Patrik Nacher na personální část a na obsahovou část, a já tedy tu personální vynechám. On tu stejně asi pan ministr spravedlnosti není – a bylo by si o čem povídat v té personální části, třeba jenom těch sedm náměstků... Není to tak dávno, co stačili čtyři na Ministerstvu spravedlnosti, teď jich bude sedm. Já, osoba s povšechnou znalostí sídla Ministerstva spravedlnosti, si dělám až strach, obavy o pana ministra, jak on tam naskládá všechna ta náměstkovská a ministerská auta do garáže, jak všechny ty náměstky usadí, všem zařídí asistenta, řidiče. Bude to takový malý ministerský tetris z mého pohledu.

Takže radši se budu věnovat programu. A tady mám jenom krátkou připomínku, že ten program Spravedlnost a právo, ne právo a spravedlnost, to jsou poslední dvě nebo tři... 50 až 52 celého toho vládního prohlášení. No, není to mnoho na tak důležitou oblast, jako je spravedlnost a právo. Vy z toho teď budete těžit, že ta řeč bude kratší, to je zase na druhou stranu také pravda.

Mám několik obecných základních připomínek a potom bych se chtěl věnovat několika bodům. V podstatě tam můžu rozlišit v té části tři okruhy. Jednak jsou to věci, které jsou napsány poměrně konkrétně, konstruktivně, směřují k nějakému cíli. To je vidět, že to jsou části, které vlastně vychází z práce Ministerstvo spravedlnosti, jak jsou rozpracované k dnešnímu dni a připravovali to úředníci. Pak jsou tam takové části, které jsou opravdu spíš obecné povahy, deklaratorní, sliby a to, co se chystá. To připomíná spíš ještě předvolební sliby a deklarace. A pak je tam zajímavý okruh věcí, které tam nejsou vůbec, které tam chybí a které by tam být měly.

To nejzákladnější pnutí a konflikt, který ale v tom rozpočtu je, že se tam něco slibuje, a vy zároveň slibujete, a tady se dotknu části Zdravé veřejné finance, vy slibujete, že budete

šetřit, že budete škrtnat, a zároveň tady na těch třech stránkách slibujete a slibujete a slibujete. Nedává to smysl, respektive rád bych se zeptal pana ministra, který vše sleduje, ačkoliv není přítomen, jak to myslí – vždyť někdy to opravdu nedává smysl. Tady je jasně deklarováno, že se zasadíte a že navýšíte odměny znalcům a tlumočnickům. Zároveň chcete šetřit. Ptám se, jak to chcete udělat? Pane ministře, jak to chcete udělat?

Další zajímavá, pro mě velice až absurdní část toho programu je, že se zasadíte – a prosadíte navýšení odměn nesoudnímu personálu na soudech. Vážená vládní koalice, vážený pane ministře, vy jste těmhle lidem sebrali těch 1 400 korun 29. prosince a teď v tom vládním prohlášení se zasazujete, že jim přidáte. Pane ministře, čte to aspoň někdo po vás? Čtete to? Vždyť to nedává smysl, tak proč postupuje tímto způsobem? Není to první případ.

Včera jsme tady hlasovali z mého pohledu protiústavní nikoliv zmrazení, ale zpětné snížení platů ústavních činitelů, soudců a státních zástupců. Měli jsme šanci prosadit tu normu v nějakém přátelském duchu jako symbolické hezké gesto solidarity se společností a vaši senátoři, a já to nerozlišuji, jestli je to poslanec, nebo senátor, vaše koalice to shodila pod stůl. A potom pracně, ukoptěně to přijímáme znovu a říkáme si o ústavní žalobu, a já jsem přesvědčen z mého pohledu, že k tomu opravdu dojde. Tohle je úplně stejný případ. Takže těm lidem ty peníze vezmete a v programovém prohlášení slibujete, že jim ty peníze dáte.

Další část, že se zasadíte o elektronický spis. To je věc, kterou budeme jako konstruktivní opozice podporovat. V té věci se už mnohé udělalo, ta vize je rozpracovaná, spolupracuje se s kolegy z Bavorska a elektronický spis přinese obrovský pokrok naší justici, ale celé to visí na penězích. Prostě bude to stát další peníze. Já tam cítím pořád to tajemno, nebo jak jsem si přečetl na iRozhlasu, že největší záhada tohoto vládního prohlášení je, kde na to vezmete, že pořád posloucháme ty sliby a o co se zasadíte, a vy vlastně slibujete, že budete investovat. A zároveň říkáte, že budete škrtnat. A já se omlouvám, já samozřejmě jsem neekonom, já jsem to tady poslouchal. Hledáte segmenty, analyzujete, ale já jsem se opravdu nedozvěděl, kde tedy k těm úsporám dojde.

Poslední věc – personální posílení správního soudnictví, správních soudů. Tak co je personální posílení? Zase najmete nové lidi! Vždyť vy to tam máte v tom programovém prohlášení! Tak jak to jde dohromady s tím zbytkem? Vy se spolu nebavíte, ministři z těch jednotlivých stran? Tak to je asi prostě to nejdůležitější, co v tom vidím.

Jinak jsou tam pozitivní věci a já jako předseda ústavně-právního výboru určitě budu spolupracovat, budu hrdý na to, když se nám podaří něco, co se nepodařilo – v podstatě už se dá říct – generacím před námi. Je tady řeč o moderních procesních kodexech, míněno asi trestní řád a občanský soudní řád. Já si myslím, že i tyto normy v rámci jednotlivých materiálů jsou rozpracované, že se udělal velký kus práce třeba i za paní ministryně Benešové, a jestliže pan ministr Blažek na tu práci naváže, máme šanci uspět historicky v této části.

Slibujete novelu zákona o státním zastupitelství, že předložíte do konce roku 2022. Upozorňuji, že jsme měli tři návrhy v uplynulém volebním období, že ta novela je napsaná, že celé to ztroskotalo v podstatě na urputné snaze státních zastupitelů, aby měli převahu ve výběrových komisích, aby to bylo na státních zastupitelích, jací budou vybírání státní zástupci, což samozřejmě se nelíbilo spoustě lidí, protože je to ministr, který nakonec odpovídá za práci státního zastupitelství. Státní zastupitelství je pořád a bude součástí moci výkonné a tahle diskuse nám vlastně celý ten návrh zdržela. Co mi tam chybí v programovém prohlášení: víte, třeba Vrchní státní zastupitelství má velké množství zproštění. To nejsou ta deklarovaná 4 %, co se uvádí ve statistikách. Když oddělíte Vrchní státní zastupitelství, tak je to až 30 %, a obecně je velké množství zproštění u stíhaných osob. A copak o to. Jako obhájce povoláním můžu mít radost, ale oni potom ti zproštění požadují náhradu škody od státu. Nárůst tady těch náhrad škod je obrovský a neustále roste. Je to další díra do státního rozpočtu a já tady bohužel v programovém prohlášení o tom nečtu jediné slovo.

Další proklamace nejsou nic nového. Když se budu věnovat věcem, které v programovém prohlášení nejsou, asi se nebudete divit, že zmíním lobbying. Zákon o lobbyingu tam vůbec není, pane kolego, není. Nevím o tom, že by byl v legislativním plánu. Tady se nabízím jako konstruktivní opozice, že jsem navrhl tento tisk jako číslo 1 a související jako číslo 2, sněmovní tisk, a jsem připraven na tom spolupracovat, ale proč to tam vůbec není v programovém prohlášení? Já vám přečtu jednu starší větu. Proč se bránila Občanská demokratická strana tolik zákonu o lobbyingu? Proč jsme ho obstrukčním způsobem vlastně nepřijali a skončilo to ve třetím čtení v minulém volebním období? Já bych se chtěl zeptat pana ministra, který tu není, jaký je tedy přístup k lobbování ODS. Podívejte se, já jsem se dozvěděl, já jsem tím argumentoval a já vám to přečtu: "Přijetí regulace lobbování nadále zůstává závazkem v Národním plánu obnovy." Jde o reformu číslo 4, protikorupční komponenty 4.3. Termín pro realizaci, účinnost právní úpravy, je stanoven na první kvartál 2026. V popisu úkolu je uvedeno, že má dojít mimo jiné k definici lobbování, vytvoření registru lobbistů a lobbovaných s povinností registrace a stanovení sankcí za neplnění daných povinností. V případě nepřijetí hrozí, že Česká republika ztratí nárok na čerpání evropských peněz z RRF – Recovery and Resilience Fund. Regulace je dlouhodobě požadována také ze strany skupiny států GRECO. Pane ministře, víte, že ohrožujete čerpání Národního plánu obnovy, že se jedná o 180 miliard, že když nepřijmeme zákon o lobbyingu, nesplníme podmínky tohoto programu? Můžete mi říct, proč tedy tak důležitá věc, tam vůbec není v programovém prohlášení oproti jiným? Děkuji za odpověď. Samozřejmě chápu, že diskuse trpí, když je 3:58, a že se těch odpovědí už asi nedočkám.

Další věc, která mi chybí zásadním způsobem v programovém prohlášení, je jakákoliv snaha o takzvanou mapu justice. Kolik let se o tom bavíme, že česká justice potřebuje restrukturalizaci, potřebuje reformu. Bavíme se o stupních soudů, bavíme se o obsazení soudů. Máme soudy, které mají pět soudců, máme soudy, které mají desítky soudců. Máme čtyři stupně. Opravdu máme soudy, kde nestíhají, máme přetlak ve správním soudnictví. Děkuju, že aspoň je to zmíněno v programovém prohlášení, na druhou stranu třeba u trestněprávní agendy dochází ke snížení nápadu. Trestněprávní soudci mají méně práce.

My se dostáváme do situace, kdy budeme možná – a doufejme, protože máme trošku přesoudcováno, co se týče průměru v rámci Evropy – tak když se budeme bavit ne o jmenování nových soudců, ale opravdu naopak o zrušení a omezení počtu soudců, a proč ty peníze nenainvestovat třeba do jejich asistentů, do aparátu soudu? A nic z toho, co tady říkám, není v tom programovém prohlášení. Myslím, že nemusí být někdo právník, aby si uvědomil, že to, když dojde k reformě justice, když dojde k zavedení elektronického spisu, tak to znamená úspory, obrovské úspory, obrovský pokrok v české justici. Když budu hodně korektní, tohle programové prohlášení je naprosto neambiciózní v této části. To si myslím, že jsem docela korektní.

Už jsem zmiňoval návrh nového trestního řádu. Tady je napsáno: "Dokončíme návrh nového trestního řádu." Mně to přijde málo za situace, kdy už je pokročeno do té míry, že když jsem mluvil na sklonku funkčního období s paní ministryní Benešovou, tak říkala, že v podstatě jsou na prahu paragrafovaného znění. Víte, je to naprosto zásadní věc. Za posledních patnáct let se to nepovedlo nikomu. Tyto snahy měla už vláda od konce devadesátých let. Věcné záměry zákona o trestním řízení soudím byly předloženy již v roce 1999, 2004 a 2008. Máme tu jednoho pamětníka – pana předsedu Bendu. Na ně potom navazovala východiska a principy nového trestního řádu v roce 2015. Za doby, kdy resort spadl pod hnutí ANO, se v poslední době udělalo hodně koncepční práce, ze které se dá vycházet, a jestliže na ni pan ministr naváže, já tady veřejně dávám příslib, že budeme postupovat ryze apoliticky a odborně, a máme historickou šanci tuto normu přijmout. Nevím, proč je tady napsáno: "Dokončíme návrh." Myslím si, že za volební období se toho dá stihnout víc. Koneckonců, máte tam sedm náměstků, tak nemohl by to opravdu někdo dostat na starost? Když bude všech sedm náměstků chodit do práce, myslím, že se s tím podaří udělat kus práce.

O státním zastupitelství už jsem mluvil. Je tady zajímavá věc, mluví se tu o novelizaci zákona o státním zastupitelství, a pak je tady samostatně věta: "Přijmeme opatření k posílení odpovědnosti státních zástupců." Tak já jsem se chtěl pana ministra zeptat, proč je to zvlášť, v čem spočívá to zdůraznění a to kouzlo, že je to napsáno v tom prohlášení odděleně. Samozřejmě, přiměřenou odpovědnost státních zástupců jsem připraven podpořit, koneckonců vidíme ten obraz některých trestních řízení. Na druhou stranu, kdyby se podařil nový trestní řád, je logické přijmout nový zákon o státním zastupitelství, a ne jenom novelizovat státní zastupitelství. V rámci opozice ale dopředu říkám, že také budeme dohlížet na to, aby nebyly účelově oslabovány pravomoci státního zastupitelství z politických důvodů. Ono to prohlášení trochu budí dojem, že nová vláda chce pouze posilovat odpovědnost trestních zástupců. Já vím, že státní zastupitelství je často předmětem kritiky některých zástupců ODS už od pádu Nečasovy vlády, je třeba hledat ale nějaký rozumný kompromis.

Další bod: "Podpoříme konsenzuální řešení rodičovských konfliktů. Děti nesmí být obětí sporu mezi rodiči." Tady si jenom dovolím malou poznámku, že už jsme trochu napřed. Pokud je mi známo, tuto normu už předložila skupina poslanců ANO v čele s Helenou Válkovou. Pro vaši informaci, je to sněmovní tisk 40. V systému je rychleji, než ho předložila vláda. Chápu, že na jiné... to bych musel nalistovat, ale já si to pamatuju, že tam někde píšete v tom programovém prohlášení, že veškeré zákony, které slouží k naplnění programového prohlášení, budou předkládány v zákonném procesu, po řádném procesu v rámci Legislativní rady vlády a tak dále, tak tady jsem měl jenom takovou poznámku, to znamená, že opoziční návrhy absolutně ne, teď vládeme my. Překládám vám to do češtiny. Tak to máte v programu prohlášení, tak jsem to pochopil i z dnešního vystoupení pana Stanjury. My zastupujeme naše voliče, my máme 108, my se s vámi bavit nebudeme.

Další věc, na kterou jsem chtěl slyšet odpověď od pana ministra: "Schválíme další zákony k posílení transparentnosti veřejné správy a prevenci a postihu korupce." To je ta část, o které jsem mluvil, že tam organicky nezapadá do programového prohlášení. To je tak, když slepíte dokumenty z ministerstva a do toho si dáte kousek svého předvolebního slibu. Proč jste tedy bojkotovali lobbying? Proč jste bojkotovali whistleblowing, který tady máte v programovém prohlášení? Ale to jenom proto, že je to evropská směrnice a že se zkrátka implementovat musí. To je můj osobní názor. Vy tady píšete: "Předložíme návrh zákonů transponujících evropskou směrnici o ochraně osob, které oznamují porušení práva Unie." A teď ta věta: "Dosavadní pokusy o provedení tohoto závazku do národního právního řádu selhaly a Česká republika tak v současnosti postrádá komplexní právní úpravu." Já to považuju za nehorázný vrchol pokrytectví, protože ta norma například, pokud vím, nebyla doprojedinána v ústavně-právním výboru. Ta norma zůstala viset ve druhém čtení v předchozím volebním období. My jsme ho klidně mohli přijmout, a teď to máte v programovém prohlášení!

"Zasadíme se o zvýšení odměn nejustičních pracovníků." Znova to zdůrazňuji, máte to tam. Mám to velkým vykřičníkem tady napsané. Jestliže ne, počítejte s tím, že přijde opoziční návrh, který třeba nepřijmete, a my budeme navrhopvat posílení personální a navýšení odměn, protože už jsem to tady říkal, 1 400 korun mohli mít od 1. ledna, ale nemají, tak jsem zvědav, jak se s tím popasujete.

Zajímavá věc: "Zpřístupníme statistiku rozhodování soudců a soudů." Tak jsem se chtěl zeptat pana ministra, co to znamená – jestli to znamená kartu soudce, jak navrhoval pan poslanec Michálek, že se povede statistika soudce, jak rychle rozhoduje, budou uvedena jeho data na veřejných sítích, bude vyvíjen, jak on říkal, sociální tlak na soudce, aby rozhodovali kvalitně a rychle, což je svým způsobem někdy protimluv, protože nelze posoudit složitost těch jednotlivých kauz, těch jednotlivých případů, a naopak by to mohlo být kontraproduktivní a mohlo by to vést ke snížení kvality rozhodování. Takže moje otázka, pane ministře: je to ta karta soudce, jak chtějí Piráti, nebo ne? Jednoduchá krátká odpověď?

"Budeme prosazovat rozšíření konceptu restorativní justice v návaznosti na strategii restorativní justice pro Českou republiku a podpoříme rozšíření konceptu probačních domů."

Výborně, dobrá myšlenka! Ale taky všichni víme, že je to drahá myšlenka. Já už jsem to tady jednou komentoval. Kde na to budete brát peníze? Já v tom vidím obrovské pnutí mezi tím, co máte jako leitmotiv veškeré předvolební kampaně i současné kampaně a toho, co pak reálně slibujete v programu.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Omlouvám se, jenom bych poprosila o snížení míry hluku v sále. Děkuji. Máte nazpět slovo. Diskuse lze přenést do předsálí.

Poslanec Radek Vondráček: Děkuji, paní místopředsedkyně. Zaměříme se na problém nadužívání trestní represe u jednání s malou společenskou škodlivostí. Tak jsem se zase chtěl zeptat pana ministra, co tím myslel, jestli tedy to bude dekriminalizace, jakých trestných činů? Je to strašně obecné, nicneříkající. Ono se často mluví například o dekriminalizaci v souvislosti s vymáháním výživného, ale já mám tu osobní zkušenost ze života, že v mnoha případech je to jediný nátlakový prostředek na neplatiče, zvláště když jsme v rámci nějakých kompromisů tady novelizovali výživné.

"Provedeme revizi systému odměňování znalců." Tomu už jsem se věnoval.

Mám tu krásnou větu: "Prosekání byrokratické džungle. Kvalitní legislativa a chytré řízení státu." Tady bych si opravdu přál, kdyby mi tedy někdo řekl, co takové prázdné heslo znamená a co znamená byrokratická džungle. Já mám pocit, že toto je přesná formulace, u které jste použili Ctrl+C a Ctrl+V z některého předvolebního programu.

"U nových zákonů, nařízení vlády a vyhlášek zpravidla nejpozději do pěti let od nabytí účinnosti vyhodnotíme jejich fungování v praxi. Za tímto účelem budeme využívat metodiku hodnocení celkového společenského přínosu a dopadů legislativy ex ante a ex post v souladu s dobrou praxí Evropské unie a doporučení OECD." Tady si dovoluji jednu poznámku 103 dní od voleb. Já si myslím, že do pěti let už nebudete ve vládě v tomto složení.

To je, myslím si, z mého pohledu vše. Já vám děkuji za pozornost a že jste mě vyslechli.

A na úplný závěr bych chtěl říct, že my na Moravě už máme národního ptáka, a je to orlice. My žádného jiného ptáka nechceme, kalouse ušatého si případně přijímejte v Praze a ve středních Čechách. Děkuji. (Potlesk poslanců hnutí ANO 2011.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkujeme. Jako další přihlášený je pan poslanec Jiří Kobza. V mezičase se může připravit pan poslanec Radovan Vích. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Kobza: Děkuji, paní předsedající. Pane premiére, vážená vládo, dámy a pánové, dobré ráno. Většina mých předřečníků se zde věnovala víceméně celému průřezu programu. Já jsem se rozhodl, že půjdu jinou cestou, a vybral jsem si jeden bod, a tím je v kapitole zahraniční politiky revize vztahů s Ruskem a s Čínou.

Václav Havel v roce 1993 jako výraz ukončení historických traumat podepsal s Borisem Jelcinem smlouvu o přátelských vztazích a spolupráci s Ruskou federací. Následně v květnu 1995 navštívil Havel Ruskou federaci u příležitosti oslav výročí porážky nacismu. Tomu se dá říct realistická a vyvážená zahraniční politika, která nezapomíná na to, co jsme si, ale sází na budoucnost. Dnes mnohé hlasy volají po jednostranném vypovězení této smlouvy a dochází k řadě schválností a provokací, které mají základy česko-ruského dialogu podkopat a zničit. Musíme se proto nahlas a stále hlasitěji ptát, zda tito udatní rusobijci a – v další kapitole se o tom zmíním – čínobijci jednájí v zájmu českého státu a jeho občanů.

Podívejme se na takovou malou inventuru našich vztahů. Červenec 2018 – odstranění desky připomínající osvobození Prahy Rudou armádou pod vedením maršála Koněva ze

Staroměstské radnice pod záminkou rekonstrukce budovy. Dodnes tam přes dokončenou rekonstrukci nebyla deska vrácena na pokyn pirátského primátora Hřiba.

Srpen 2018 – v režii starosty Prahy 6 Ondřeje Koláře byla umístěna dehonestační tabulka u pomníku maršála Koněva.

Srpen 2019 – ze strany radnice Prahy 6 bylo tolerováno opakované posprejování pomníku maršála Koněva a naproti tomu byly sankcionovány pokusy o očištění pomníku, přičemž starosta Kolář explicitně odmítl toto znečištění odstranit.

Srpen 2019 – došlo ke jmenování poslankyní a vládní zmocněnkyní za ANO doktorkou Válkovou obdivovatelky nacistických představitelů generála Pannwitze Eugenie Číhalové do Rady vlády pro národnostní menšiny jakožto zástupkyně ruské diaspory v České republice. Podotýkám, že ruská diaspora je zde velmi roztržštěná a není rozhodně jednotná na to, aby byla schopna mít jedinou zástupkyni, notabene tu, kterou vyfotili, jak nese květiny právě na pomník, na hrob generála Pannwitze.

Září 2019 – Koněvův pomník na Praze 6 byl na pokyn radnice zakryt plachtou a úřad bránil aktivistům v odstranění této plachty.

Únor 2020 – bylo přejmenováno náměstí Pod kaštany před velvyslanectvím Ruska v Praze na náměstí Borise Němcova.

Duben 2020 – došlo k úplnému odstranění pomníku Koněva na pokyn vedení radnice, kde byl starostou již jmenovaný Ondřej Kolář, kde bylo využito vlastně první uzávěry epidemie, aby se zabránilo aktivistům v nějaké akci.

V dubnu a v květnu 2020 proběhla vyfabrikovaná kauza ricin vyvolaná týdeníkem Respekt, která potom měla za následek vypovězení dvou ruských diplomatů.

Duben 2020 – ve stejné době Pavel Novotný, starosta městské části Řeporyje, dal postavit pomník válečným zločincům vlasovcům, kteří bojovali za druhé světové války po boku SS a wehrmachtu proti Rudé armádě a krvavě a krutě potlačovali Varšavské povstání.

Duben 2021 – dodnes neobjasněná a do značné míry kontroverzní kauza Vrbětice, která měla za následek vypovězení velkého počtu ruských diplomatů a reciproční vypovězení českých diplomatů z Ruska. Důsledkem byla faktická likvidace funkčnosti obou ambasad, paralyzace konzulární spolupráce v ekonomické a kulturní oblasti. Vlastně také došlo k rozbití vztahů.

Dalším následkem bylo uzavření ruské školy v Praze jako jeden z důsledků těchto sankcí. Stojí za zmínku, že tato škola zde fungovala sto let a byla zřízena jako součást Masarykovy akce ruské pomoci, která měla pomoci ruským emigrantům z občanské války.

V dubnu 2021 došlo k vyřazení Rosatomu z tendru na dostavbu Dukovan. Velice se o to zasazoval pirátský poslanec Lipavský a poslankyně TOP 09 Langšádlová.

Ještě bych rekapituloval vztahy s Čínou.

Od roku 1996 dosud – vyvěšování vlajek Tibetu jako protest proti dnešní Čínské lidové republice. Na počátku to bylo jen na čtyřech radnicích, dnes už jich je kolem osmi set, a k tomu víc než sto škol navzdory tomu, že zákon zakazuje politické působení na školách. Cílem samozřejmě měla a má být provokace vůči kontinentální Číně.

V březnu 2016 při návštěvě čínského prezidenta Si Ťin-pchinga uspořádali Karel Schwarzenberg, Milan Bursík, Miroslav Kalousek a další veřejní činitelé provokační akce v ulicích Prahy včetně potyčky s policií na Hradčanském náměstí.

Prosinec 2018 – novořečený primátor Hřib zrušil veškerá předchozí diplomatická jednání o zapůjčení pandy velké z Číny pro pražskou ZOO s odůvodněním, že peníze, které by do toho

šly, by Čína využila na špionážní aktivity proti nám. Žije tady několik desítek tisíc Číňanů. Že by zrovna pandy tedy...

Květen 2019 – primátor Hřib místo pandy z Číny objednal luskouna z Tchaj-wanu. V této souvislosti je nutno připomenout, že pandí diplomacie je důležitou složkou mezinárodněpolitických vztahů s Čínou a zapůjčení pandy do jiné země obvykle značí navázání úzkých hospodářských vztahů.

Říjen 2019 – došlo k vypovězení partnerské smlouvy Prahy s Pekingem, opět pražským primátorem Hřibem za Piráty. Důsledkem byl razantní propad počtu čínských turistů do České republiky, přitom dle oficiálních statistik denní útrata jednoho čínského turistu v České republice činila asi 1 300 korun.

V srpnu 2020 se uskutečnila cesta předsedy Senátu Vystrčila na Tchaj-wan s jeho památným teatrálním výkřikem: Jsem Tchaj-wanec, důsledkem čehož bylo enormní poškození zájmů českých exportérů a investorů do Číny.

Všechny uvedené a mnohé další provokační aktivity, které narušují standardní vztahy k oběma velmocem, byly dlouhodobě a de facto permanentně tolerovány vládou, a zejména ministrem zahraničí Petříčkem, navzdory oficiální zahraniční politice a zájmům státu. Je pozoruhodné, že za většinou těchto akcí jsou členové současné pětikoalice, to znamená Piráti a členové TOP 09.

Všechny akce vedly k jednomu cíli – k vyklizení pozic českých firem v Rusku a v Číně, k jejich okamžitému zabrání korporacemi ze západní Evropy a Severní Ameriky. Nelze si nevšimnout, že se jedná o poměrně málo jmen aktivistů, kteří se na tom podíleli, až na Tchajwance, předsedu Senátu Vystrčila, jde o druhořadé a komunální politiky, kteří se těchto provokací účastní. Nicméně fakt, že se jedná o akce, na které těžce doplatí české hospodářství, čeští podnikatelé, jejich zaměstnanci a čeští živnostníci, je nepopíratelný. Ale to tyto pachatele lidskoprávního dobra očividně netrápí. Oni o práci v neziskovkách či v politice nepřijdou, vždy se najde dost těch, co je znovu zvolí, případně si na voliče vymyslí nějaký trik s koalicemi.

Kdybych se vrátil k metafoře z úvodu článku, řekl bych, že teď spíše jde o okopávání kotníků Golema, který stojí a neuhne. Myslet si, že nějakými jalovými frázemi a gesty je porazíme, je směšné. Ale to si jistě nikdo nemyslí. Jde jako vždycky o peníze, bohužel o naše, a o ještě větší prohloubení závislosti našeho hospodářství směrem na Západ a odstřížení východních velmocí jako prostoru pro naše zájmy. Lakonicky řečeno, je to taková hospodářská vlastizrada na pokračování.

O to víc je to patrné v současné době v souvislosti s prohlubující se energetickou krizí a rostoucími astronomickými cenami energetických komodit, kde zejména na dovozu zemního plynu z Ruska jsme závislí doslova strategicky a kdy je o to urgentnější v našem národním zájmu co nejrychleji rozšířit jaderné elektrárny Dukovany a Temelín. To je ale možné pouze ve spolupráci s jediným světovým dodavatelem, který má know-how, finance, technologie, experty a který by značnou část spolupráce na realizaci zakázky v řádu miliard korun postoupil českým firmám. Je to krásně vidět na stavbě elektrárny v Paksi v Maďarsku. To už je ale vzhledem k protiruskému a protičínskému naladění nastupující vládní sestavy spíš jednou provždy passé se všemi negativními důsledky, jaké si v této souvislosti dokážeme představit. Takže můžeme předpokládat, že dopadneme jako bulharská jaderná elektrárna v Kozloduji – nestavěli, ale prokázali svoji uvědomělou ideologickou pevnost ve vztahu ke Spojeným státům americkým. Na rozdíl od Maďarů, kteří úspěšně pokračují ve spolupráci s Rosatomem na stavbě jejich jaderné elektrárny v Paksi, Bulhaři jsou bez elektrárny.

Díky výše popsaným provokacím už prakticky není možná velká exkluzivní dohoda o dodávkách plynu za přátelskou cenu toho typu, jakou v minulých týdnech podepsaly Maďarsko a Srbsko. Naši činitelé raději zaplatí za plyn mnohem vyšší cenu na burze. V současnosti ve srovnání s maďarskou cenou se jedná asi o trojnásobek.

Takže můžeme se znovu ptát, cui bono? Komu vlastně slouží tyto akce? Čí zájmy prosazují? Protože ty české to očividně nejsou a o české občany také nejde.

Takže jaká bude ta revize vztahů? Vypovězení smlouvy s Ruskem, kterou podepsal Václav Havel, vypovězení, nepřátelství, přerušeni diplomatických vztahů? Oběti Sovětské armády při osvobození České (Československé) republiky od německé okupace, která byla plná vraždění a zvěrstev, jsou pod pláštíkem obdivu k sudetoněmeckému landsmannschaftu zapomínány.

Je mi líto, že musím říct, že nemohu této vládě dát svoji důvěru, protože s ohledem na to, co jsem viděl a slyšel v programu a co jsem slyšel doteď, bych se za to musel do smrti stydět. Děkuji. (Potlesk z řad SPD.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji, pane poslanče. Nyní pan poslanec Radovan Vích, připraví se paní poslankyně Vladimíra Lesenská. Máte slovo.

Poslanec Radovan Vích: Děkuji za slovo. Dobré ráno, vážená paní předsedající, vážený pane premiére, členové vlády, kolegyně, kolegové, dovoluji mi, abych se ve svém vystoupení vyjádřil k jedné oblasti v rámci programového prohlášení, a sice k oblasti Ministerstva obrany. Měl jsem ten projev mnohem delší, ale vzhledem k tomu, že je téměř půl páté a já jsem nepředpokládal, že se dostanu na řadu až v tuto dobu, tak budu chtít se zmínit jenom o věcech, které tady ještě nezazněly, a ještě být maximálně stručný.

Programové prohlášení nové vlády pětikoalice je v oblasti obrany zřetelně ve prospěch upevňování transatlantických vazeb. Je však potřeba zdůraznit, že obrana státu je v souladu se zákonem na zajišťování obrany České republiky souhrn opatření k zajištění svrchovanosti, územní celistvosti, principů demokracie a právního státu, ochrany života obyvatel a jejich majetku před vnějším napadením. Obrana státu zahrnuje výstavbu účinného systému obrany státu, přípravu a použití odpovídajících sil a prostředků a členství v mezinárodních organizacích tak nesnímá prvotní odpovědnost za vlastní obranu a Česká republika má samostatně udržovat a rozvíjet svoji individuální schopnost odolat ozbrojenému konfliktu.

Aktualizace vojenských strategických dokumentů, kterou programové prohlášení vlády zmiňuje, by byla velmi potřebná, ovšem pokud nezůstane jen u slov. Tyto dokumenty a jejich cíle se totiž dlouhodobě neplní, a protože akviziční proces dlouhodobě stagnuje, není tak zajištěn stabilní rozvoj v oblasti obrany a armáda tím technicky a technologicky stárne. Podle kvalifikovaného odhadu je to v současnosti až ve výši stovky miliard korun. To je však důsledek i předchozích vlád a jejich ministrů obrany, které průběžně armádu nemodernizovaly v dobách, kdy to šlo, tedy v dobách ekonomické konjunktury.

Nejsou to však jen ty dva zmíněné dokumenty, jako je Koncepce výstavby Armády ČR a Obrana a strategie ČR, je potřeba upravit i Bezpečnostní strategii České republiky, protože bezpečnostní hrozby a rizika se v čase změnila. Za všechny jmenuji migraci, terorismus, situaci na Ukrajině a tak podobně. Na základě toho samozřejmě je potřeba definovat a upřesnit i úkoly pro armádu. Pro případná 50tunová bojová vozidla pěchoty, která nemají schopnost plavby, je v první řadě potřeba zejména dobudovat dostatečnou silniční infrastrukturu, aby mohla jezdit díky své hmotnosti přes všechny mosty.

Jenom k tomu, co tady padlo jako reakce na projev našeho předsedy SPD Tomia Okamury k této problematice, je potřeba rozlišovat mezi brodivostí a obojživelností těžké techniky, ale tím vás tady v tuto ranní hodinu nechci nějakým způsobem dále zatěžovat. Takže pouze na upřesnění, ale obecně, máme armádu zoufale malou, bez potřebných desetitisíců záloh, a navíc nerovnoměrně rozmístěnou. Jenom pro upřesnění, pokud pomíneme krajská vojenská velitelství, tak v sedmi krajích nejsou vojáci vůbec, ale zato máme více generálů než plně bojeschopných tanků.

Je potřeba se podívat i na kompetenční zákon, kde jedním z hlavních úkolů Ministerstva obrany je operační příprava státního území. V této souvislosti jsem nezaznamenal v programovém prohlášení vlády žádnou zmínku o koncepci plánů a opatření k operační přípravě státního území, což je souhrn opatření vojenského, ekonomického, obranného charakteru, která se plánují a uskutečňují v míru, za stavu ohrožení státu nebo za válečného stavu s cílem vytvořit na území státu nezbytné podmínky pro splnění úkolů ozbrojených sil a zabezpečení potřeb obyvatelstva. Následně teprve je potřeba aktualizovat a upravit plán obrany České republiky a nakonec i koncepci výstavby Armády České republiky 2030, která dlouhodobě odpovídá výstavbě sil určených pro zahraniční operace, ale neodpovídá plnění úkolů pro obranu České republiky ani rozvojem schopností armády tyto úkoly plnit. Navíc chybí a budou čím dále více chybět zdroje nejen finanční a materiální, ale hlavně lidské.

Co se týká navýšení počtu aktivních záloh, jak je v programovém prohlášení vlády, tak to lze samozřejmě kvitovat, nicméně v těchto rámcových počtech budou i nadále schopny plnit tak akorát úkoly v rámci ochrany důležitých objektů pro obranu státu, ale v žádném případě nenahrazují klasické zálohy, kterých byly v roce 2004 statisíce, a to včetně potřebné výzbroje, techniky a materiálu.

Očekával bych také, že se v programovém prohlášení vlády objeví alespoň zásadní kroky, jaké vláda hodlá provést v rámci řešení nedostatků vyplývajících z každoročních zpráv o zajišťování obrany České republiky.

Nereálný je také v současné ekonomické situaci plánovaný nárůst rozpočtu na obranu na rok 2025 ve výši 2 % HDP. Ano, i SPD chce moderní armádu, ale armáda má dostávat tolik peněz, aby je byla schopná smysluplně a účelně pojmout, ale zejména na základě dlouhodobě připravených a schválených projektů, a nikoliv každý rok zákonem daná 2 % HDP.

Takže závěrem, dozvěděli jsme se z programového prohlášení, co by tato vláda v oblasti obrany chtěla, ale přitom jsme se nedozvěděli, jak by to chtěla uskutečnit. To jsou tedy mé výhrady k programovému prohlášení vlády v oblasti obrany, které mě vedou k závěru, že toto programové prohlášení a důvěru této vládě svým hlasováním nepodpořím. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji a nyní paní poslankyně Vladimíra Lesenská. Je tady v sále. Poté se připraví paní poslankyně Iveta Štefanová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Vladimíra Lesenská: Vážená paní předsedající, vážení členové vlády, vážené kolegyně, kolegové, vláda před nás dnes předstupuje se svým programovým prohlášením a s žádostí o vyslovení důvěry. Důvěra, co to vlastně důvěra je? Důvěru bych možná definovala jako typ postoje, který vyvolává pocit jistoty. Programové prohlášení vlády, zejména pak pasáže týkající se sociální oblasti, ve mně ovšem příliš pocitu jistoty nevyvolávají.

Začala bych zmíněním největšího úkolu, který si před sebe vláda postavila, a to je důchodová reforma. To, že každý slušný a pracující člověk si zaslouží důstojné stáří, je zcela neoddiskutovatelné. Ovšem činit teď rozhodnutí, která zásadně ovlivní životy našich občanů ve vzdálené budoucnosti, vyžaduje spolupráci a shodu napříč politickým spektrem. Není přece možné, aby se důchody a jejich parametry při každé změně garnitury měnily. Začátek volebního období, kdy vládnoucí koalice nerespektovala výsledky voleb a z vedení Sněmovny vyšachovala stranu, která má více poslanců než Piráti a TOP 09 dohromady, bohužel o nějakém zájmu spolupracovat ze strany koalice příliš nevyvolává. Korunu tomu nasadil pan ministr práce a sociálních věcí svým projevem, že vlastně nás, opoziční poslance, pro důvěru vlády vůbec nepotřebuje. Ano, 108 poslanců je většina.

Nicméně mě zaujalo několik odrazek v programovém prohlášení.

Cituji: "Zjednodušíme a zrychlíme proces přiznávání finanční pomoci pro osoby se zdravotním postižením, zejména příspěvku na péči, a invalidních důchodů. Provedeme změny

v posuzování ze strany lékařské posudkové služby a v sociálním šetření sociálními pracovníky." Co tím chce vláda říci? Ve mně to vzbudilo vzpomínky na bývalého ministra práce za TOP 09, pana Drábka. Ten provedl také změny v posuzování, a ejhle, stal se zázrak – řada lidí se po přehodnocení dle takzvaných Drábkových kritérií uzdravila. Bohužel ale jenom na papíře, jejich omezení, postižení ovšem nezmizelo, zmizela jim však státní podpora a pro svá omezení s velkými obtížemi hledali uplatnění. Nejednoznačnost takových vět v programovém prohlášení je podle mého hazard, a možná nejenom ve mně rozhodně nevzbuzuje důvěru – pocit jistoty.

V programovém prohlášení vlády se také hovoří o začleňování osob se zdravotním postižením do společnosti a na pracovní trh a revizi současného systému podpory jejich zaměstnávání. Tady bych chtěla konstatovat, že občané se zdravotním postižením, ale i s dalšími omezeními jsou na pracovní trh začleňováni již řadu let a jsem přesvědčena, že vcelku úspěšně. Například lze zaměstnavatelům kofinancovat výdaje na mzdy těchto pracovníků, lze přispět na úpravy pracoviště a podmínek pro zaměstnání zdravotně postižených. Pro zaměstnávání osob znevýhodněných na trhu práce lze využít i projekty financované z Evropského sociálního fondu. Zcela určitě je co zlepšovat, ale mám obavy, aby z revize současného systému podpory nebyl spíše krok zpět, když vláda tvrdí, že chce všude šetřit. Myslím si, že šetřit by se mělo na politických náměstcích, na ministerstvech, ale rozhodně by se nemělo šetřit na našich zdravotně postižených občanech. Ti si zaslouží jistoty, nikoliv obavy z toho, jak velké dopady budou na ně mít proklamované revize. Podobně nejistě je na tom i fráze, cituji: "Podpoříme zapojení soukromých zdrojů do financování sociálních služeb při zachování sociálních pojistek." Podle mého tato věta zcela otevírá cestu privatizaci sociálních služeb a vrhá jejich klienty do nejistoty, zdali vůbec na sociální služby finančně dosáhnou. Sociální oblast, stejně tak jako oblast zdravotnictví, by měl v první řadě financovat stát a stejně tak by měl být schopný kontrolovat kvalitu poskytovaných služeb.

Při čtení odrážky v programovém prohlášení, že "Jasně definujeme podmínky pro zjednodušení přílivu pracovní síly" – co to znamená? Zjednodušit znamená zintenzivnit příliv zahraničních pracovníků, které mohou podnikatelé využívat jako levnou pracovní sílu? Povede to k tlaku na naše zaměstnance, aby souhlasili s minimálními příjmy, nebo to povede k propouštění našich občanů ze zaměstnání? Ano, existují zajisté určité segmenty trhu práce, kde pracovní síla chybí, to je neoddiskutovatelné. Ovšem cesta, jak je získat, by měla být především ve formě zatraktivnění rekvalifikací nebo provázaností požadavků regionálních trhů práce s regionálním školstvím. Není možné sem zcela pustit zahraniční pracovní sílu, aby vytlačila naše české občany na periferii trhu práce. Takové kroky nelze činit bez toho, aniž by existovala jistota ochrany českých zaměstnanců. Není přece možné liberalizovat trh, jak chce pravicová vláda, na úkor základních práv zaměstnanců. S ochranou zaměstnanců úzce souvisí i oblast bezpečnosti a ochrany zdraví při práci.

Ptám se, jak a zda vůbec vláda uvažuje řešit dlouhodobě nepříznivou situaci jak v oblasti prevence, tak v oblasti rehabilitace při poškození zdraví z práce. Jak vláda míní zajistit komplexní podporu opatření v oblasti motivace zaměstnavatelů a zaměstnanců k BOZP, celý systém poradenství, vzdělávání, výzkumu, osvěty, propagace, ale i související kontroly, tedy široký soubor opatření k předcházení poškození zdraví z práce? Jak vláda míní zajistit oblast rehabilitace, což je vlastně snižování důsledků pracovních úrazů a nemocí z povolání cestou cílené podpory koordinace rehabilitace poškozených zaměstnanců? To jsem zmínila rehabilitaci osob s poškozením zdraví z práce, ale týká se to nás všech. Mluvím-li o koordinaci, je tím míněn celý nezbytně nutný a plynule provázaný proces rehabilitace – počínaje nemocničním lůžkem přes ambulantní a lázeňskou léčbu, průběžně úzce provázanou se sociální oblastí, včetně pracovní rehabilitace a rekvalifikace – tedy k návratu do pracovního a společenského života. Bez plynulé koordinace jednotlivých fází rehabilitace, hlavně i průběžné psychologické podpory, končí zdravotně postižený člověk většinou v invalidním důchodu. A já se opět ptám:

Uvažuje o tom vláda? A jak hodlá tuto citlivou sociálně-ekonomickou oblast s dopadem zejména do rodin řešit?

Předložené programové prohlášení je v celé řadě pasáží týkajících se nejen sociální oblasti velmi neurčité, až vágní. Buď je takové proto, že se koaliční strany na vládu dostatečně nepřipravovaly, a tedy pořádně samy nevědí, co chtějí, anebo to vědí až moc dobře a formulace neurčitých frází má zakrýt vše, co se na občany této země chystá. Důvěra by však neměla být jen v text, byť tak zásadní, jakým je programové prohlášení vlády. Měla by být i v osobu ministra, a tím je za pasáže, které se týkají sociální oblasti, ministr práce a sociálních věcí. Ráda bych důvěru v nového ministra práce měla, ale to ukážou další čtyři roky. Doufám, že se pan ministr alespoň spolehne na odbornost svých spolupracovníků na ministerstvu, na jednotlivých úřadech v jeho gesci a nebude je měnit jak na běžícím pásu. Děkuju. (Potlesk poslanců SPD.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkujeme. Nyní paní poslankyně Iveta Štefanová, připraví se pan poslanec Jan Síla. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Iveta Štefanová: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, jako lékařku za SPD mě samozřejmě nejvíce zajímá ta část programového prohlášení, která se týká zdravotnictví. Dovolte mi, abych zde zmínila část z toho, co v tomto dokumentu vnímám negativně, situaci, kdy zdravotnictví funguje již mnoho let takzvaně na doraz, kdy chybí zdravotnický personál již ve všech oborech.

V době, kdy je akutní nedostatek praktických lékařů, stomatologů, i mnoha specialistů a v některých lokalitách je již problém zajistit dostupnou standardní zdravotní péči, mi proklamované řešení, že české zdravotnictví potřebuje odpovídající finanční zajištění, nepřipadá jako dostatečně konkrétní. Jakým způsobem chce vláda naše zdravotnictví adekvátně finančně zajistit a z jakých zdrojů, jsem se v prohlášení nedočela. Taktéž postrádám větší zaměření na výdajovou stránku, jako jsou předražené nákupy a obecné plýtvání. Chybí mi také pasáž věnující se dlouhodobému nedostatku dostupné následné péče.

A i mně chybí v tomto prohlášení slib, že vláda zruší nesmyslné nařízení o povinném covid očkování. Toto téma vnímám jako akutně prioritní, přitom se ve svém prohlášení k tomuto tématu nová vláda nijak nevyjadřuje. Dnes jsme slyšeli, že pan ministr má v plánu tuto vyhlášku novelizovat, ale doposud jsem zaznamenala, že by se to mělo týkat pouze části, která hovoří o věkové skupině. Je ale potřeba zrušit jakékoliv povinné covid očkování, a to i pro pracovní skupiny. Není žádný důvod nutit vybrané pracovní skupiny k tomuto očkování. V této době je dobrovolná proočkovanost zdravotníků vyšší než 85 % a velká část těch zbývajících 15 % covid onemocnění prodělala. Tento nešťastný krok povede pouze k odlivu pro stát důležitých pracovníků, kterých už je tak nedostatek.

Vláda, která se nezastává zdravotníků, moji důvěru nemá. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkujeme. Nyní tedy řádně přihlášený pan poslanec Jan Síla, poté se připraví pan poslanec Jaroslav Foldyna. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Síla: Děkuji za slovo. Vážená předsedající, pane předsedo vlády, vládo, dámy a pánové, dovoluji, abych se i já trošičku přihlásil k vyjádření se k programovému prohlášení vlády, a vzhledem k pokročilé době se budu věnovat jenom jedné věci, a sice rád bych vás upozornil na skutečnost, že v preambuli programového prohlášení mezi prioritami této vlády nenacházíme zdravotnictví, a to v době, která se stále potýká s koronavirovou pandemií, která zásadně narušila poskytování zdravotní péče a je jednou z příčin neustále narůstajícího enormního zadlužení státu.

Když si v dalším textu prohlášení vyhledáme krátkou část pojednávající o zdravotnictví, je zde velmi vágně zmíněno několik hesel, která se mohou vykládat mnoha způsoby. O katastrofálním nedostatku zdravotníků nebo o řešení nedostupnosti zdravotní péče v regionech není zmínka.

Zaujala mě však myšlenka, cituji: "Zahájíme diskusi o potřebě a vhodnosti cenové konkurence zdravotních pojišťoven." Chtěl bych upozornit, že za tímto konstatováním se bohužel může skrývat pokračování snahy pravicových vlád zosobněných panem Julínkem a bakalářem Šnajdrem, a to je skrytá komercializace zdravotnictví salámovou metodou. Co se vlastně skrývá za konstatováním cenové konkurence zdravotních pojišťoven? Vraťme se trochu do historie. Do sedmdesátých let minulého století pracovaly ve Spojených státech zdravotní pojišťovny v neziskovém módu. Majitel jedné z největších zdravotních pojišťoven v USA Edgar Kaiser vymyslel reformu zdravotnictví, která byla dne 18.2.1971 vyhlášena prezidentem Nixonem jako nová strategie ochrany zdraví společnosti. Tak vznikl komerční pojišťovací systém s takzvanou řízenou péčí, kterou se snažil také u nás zavést pan ministr Julínek z ODS. Julínkovu zdravotní reformu z roku 2010 pomáhali koncipovat odborníci z americké pojišťovací společnosti Kaiser Permanente Insurance, což není podobnost pouze náhodná. Výdaje na americký cílový zdravotnický model neustále stoupají. V současné době tvoří 18 % HDP, zatímco průměr Evropy je 10,5 % a v ČR v systému, který je jako cedník, pouze 8,5 %. Přitom asi zhruba 35 milionů Američanů je stále bez zdravotního pojištění z důvodů chybějících peněz na drahé pojištění. Zajímavý je taky údaj o nákladovosti soukromého pojišťovnictví nebo soukromých pojišťoven ve Spojených státech, které samy spotřebují 27 % z vybraného pojistného, anebo z peněz, které dostávají od státu. V českých zdravotních pojišťovnách bez individuálních pojistných smluv jsou to 3 %, v Evropské unii pak 4 až 6 %. Z toho plyne, že privátní komerční zdravotnické pojišťovací firmy podle vzorového modelu mají v USA výdaje devětkrát vyšší než v České republice.

Americký vývoj ve značné zkratce uvádím, aby bylo zřejmé, kam by mohla směřovat komercializace zdravotnictví taky u nás. Komercializace totiž vede k rychlému růstu neefektivních výdajů tlakem na růst ziskovosti. Jde o vyšší administrativní náročnost, dále k výdajům na reklamu, náboru pojištěnců a kontrolu individuálních účtů. Namísto je pak otázka, jak to bude dál. Máme v plánu zrušení solidárního pojištění a zavedení selektivně zásluhového zdravotního systému? Ve vyjádření programového prohlášení vlády stran zdravotnictví není bližší specifikace nadstandardů, které bude nutno definovat při snaze o nastavení konkurence zdravotních pojišťoven. Nedopadne to náhodou po změnách provedených vaší vládou tak, že zdravotní systém bude podstatně dražší, pro určité skupiny obyvatel nedostupný a pro jiné dostupný pouze částečně, a skutečně kvalitní péči si budou moci dovolit pouze ti nejbohatší? Komu mají vlastně sloužit chystané změny? Pacientům, zaměstnancům ve zdravotnictví, nebo soukromým vlastníkům zdravotnických zařízení a obchodníkům v oblasti zdraví? Pokud se zdravotní daň stane skutečným plnokrevným pojištěním, budou uzavírány individuální smlouvy, což povede k vytvoření dvojího zdravotnictví pro chudé a pro bohaté. A proti tomu v SPD budeme bojovat všemi zákonnými prostředky. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkujeme. A nyní pan poslanec Jaroslav Foldyna, mezitím se připraví pan poslanec Zdeněk Kettner. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji za slovo. Paní místopředsedkyně, dobré ráno, dobré ráno, milá vládo, to zní hezky, dobré ráno, Vietnam, říkali v jednom filmu, a dobré ráno, moji kolegové v Poslanecké sněmovně českého parlamentu.

Já bych se chtěl vyjádřit velmi zkráceně k určité části programového prohlášení, a to té části, která se týká zahraniční politiky. Ona je trochu taková plytká, je to takové placaté, moc se to nedá komentovat, je to takové prohlášení ideologického charakteru, věcně se to netváří. V zásadě se dá jedna část shrnout na vyjádření a přísaze věrnosti Berlínu, Bruselu

a Washingtonu. To zní hezky a vy jste to pojmenovali havlovskou zahraniční politikou. Já nevím, kdo to psal, ale domnívám se, že došlo k záměně jmen, on se spletl. Takovéto vyjádření té věrnosti těm státům spíš vypadá, že jste se spletli, a je ne havlovskou, ale háčovskou politikou, politikou nesuverénního státu. To jste psal vy, pane ministře... (K ministroví zahraničních věcí.) ... promiňte, že to říkám. Já jsem si to myslel, ale nechtěl jsem to říct. Vy se tady v zásadě dáváte do rukou Berlína, Bruselu a Washingtonu, pak se tady zmiňujete o nějaké kvalifikovanosti a vzdělanosti té politiky. Já se vás nikterak nechci dotknout, prostřednictvím pana předsedajícího, ale já jsem si nevšiml, že byste byl nějakým kariérním diplomatem a byl kvalifikovaným zahraničněpolitickým politikem.

Možná že to má nahradit vaše účast v Aspen Institute. To je polovina vlády tam dřepí, to je ten institut, co tady zřídil Bakala. Víte, kdo je to Bakala? To je ten nechvalně známý podnikatel, co nám vytuneloval byty na Ostravsku a udělal z lidí žebráky. On to dal dohromady s nějakou paní Albrightovou, v zahraničí jí říkají "krvavá Madla". Ne, to jsem takhle slyšel a četl v některých novinách. To je ta ministryně zahraničních věcí s českým původem, která nechala bombardovat Jugoslávii v rozporu s mezinárodním právem. Tak to jsou ti, co udělali ten Aspen Institute. To je taková zahraniční organizace, která sdružuje lidi stejného názoru. Není to organizace Spojených států, ale jenom jedné její části, nějaké Demokratické strany Spojených států. A zrovna že to tady zakládal pan Bakala, co nás tak překvapil s těmi byty v Ostravě, a paní Albrightová, která sice je považovaná za velmi úspěšnou, nicméně je velmi známá hlavně také proto, znovu opakuji, že v rozporu s mezinárodním právem rozpoutala válku na Balkáně a že tisíce dětí v Iráku – když se jí ptala redaktorka na to, jestli jí není líto, že tam umřely – tak říkala, že když to jejich boji pomohlo, tak jim to líto není.

Takže kvalifikace pana ministra odporuje prohlášení, že to bude kvalifikovaná odborná politika. Mě to zaujalo, proto jsem se o tom chtěl dneska zmínit. Já vím, že už je teď pět hodin ráno a nikdo už není zvědavý na nějaké další věcné argumenty, ale víte, ona ta zahraniční politika je pro český stát a pro naše národní zájmy velmi důležitá, a já se domnívám, že takto plytká zahraniční politika této vlády je jeden z důvodů, proč to asi řada z nás nemůže podpořit při hlasování.

Takže to je vlastně všechno, co jsem tady chtěl v pět hodin ráno říct. Nepodpořím návrh o vyslovení důvěry této vládě, protože zahraniční politika, kterou jste tady napsali, je ideologickou proklamací, která nereprezentuje zájmy České republiky. Děkuju. (Potlesk poslanců SPD.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Dovolím si poznamenat, že členy vlády není třeba oslovovat ani prostřednictvím pana předsedajícího, byl-li by přítomen, ani prostřednictvím paní předsedající. Nyní má slovo pan poslanec Zdeněk Kettner a připraví se pan poslanec Oldřich Černý. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Kettner: Děkuji, paní předsedající. Dobré brzké ráno. Vážené kolegyně a kolegové, můj začátek nebude úplně ohledně programového prohlášení. Já jsem byl 23 let kantor, 23 let jsem stál před dětmi, užíval jsem si radosti i strasti kantorského povolání. Poslancem jsem dva měsíce. Jako učitel jsem se snažil zachovat si nějaký morální kredit, vždycky jsem se snažil být vzorem pro své děti. Vždycky jsem u nich měl autoritu, a to z toho důvodu, že nikdy jsem vůči nim nevystupoval z pozice síly, vždycky jako rovnocenný partner. A to, co jsem tady dneska někdy zaslechl, tak mě tedy hluboce zklamalo. Jako učitel společenských věd, občanské výchovy učím děti o demokracii, učím o vzájemné úctě, a teď jsem na půdě Poslanecké sněmovny, která by měla být vrcholem našeho státu, a musím říct, že za některé své kolegy jsem se vyloženě styděl. Tolik arogance, tolik osobních útoků! Na rovinu, kdybych byl takhle arogantní vůči svým dětem, tak mám po veškeré autoritě a v té třídě nevydržím ani jednu vyučovací jednotku. Takže to jsem chtěl jenom na úvod. Byl jsem z toho opravdu zklamán.

Ted' se vrátím k programovému prohlášení vlády. Nejdříve budu citovat z médií: "Za stěžejní v oblasti školství považujeme změnu stylu a obsahu vzdělávání. Budeme se snažit, aby se ve školách méně biflovalo a více se žáci a studenti připravovali na budoucí svět, ve kterém se každý absolvent jakékoliv školy bude muset umět učit novým věcem. Se znalostmi, se kterými vyjde ze školy, už bohužel nevystačí." Cituji pana ministra Gazdika. Souhlasím, že vývoj ve světě je tak neuvěřitelně překotný a rychlý, že vytvořit nějakou koncepci, než se uvede do praxe, tak ten svět už je zase úplně jiný. To znamená, rozhodně podpořím to, že je potřeba děti připravit na samostatný život. V tomto směru musím určitě podpořit projekt celoživotního učení, ale když se řekne A, musí se říct i B. My nemůžeme stavět něco od střechy, musíme stavět od základů. A pokud v té strategii chceme, aby nebyl odklon od znalostí, protože je tam citováno nějaké biflování – prosím vás, pamětní učení je nedílnou součástí výukového procesu. Tady je snaha úplně pamětní učení odstranit. Máme tady mezi námi i sportovce, kteří mi dají za pravdu: já se musím naučit základní kroky a pak se můžu zdokonalovat. Když nebudu umět písmenka, nemůžu se učit psát, a překvapivě se ty písmenka musím naučit nazpaměť. Když se chci naučit cizí jazyk, překvapivě se musím nazpaměť naučit slovíčka, jinak se můžu snažit sebevíc, budu replikovat jak papoušek nějaké fráze, ale nebudu chápat obsah, když nebudu znát význam a nebudu nazpaměť znát význam jednotlivých slovíček. Takže asi tak.

Dále cituji: "Garantujeme platové ohodnocení pedagogů na 130 % průměrné mzdy." Super, SPD toto podporuje, protože podpora učitelů znamená kvalitní kantory, kvalitní kantoři znamenají kvalitní výuku a to znamená i kvalitní budoucnost našeho státu. Bohužel první, co se stane, že místo slibovaných 3 % je najednou navýšení o 2 %. Tak to mi tak trošičku nekorresponduje s tím garantováním. Já si tedy garanci představuji trošičku jinak.

Dále máme: "Strategie vzdělávací politiky do roku 2030+, která byla připravena ve spolupráci s odbornou veřejností, na bázi shody napříč politickým spektrem." S odbornou veřejností. Já jsem začal učit v roce 1992, byl jsem přímým účastníkem všech možných vylepšení, různých změn ve školství. Když jsem začínal, základem byla černá tabule, křída v ruce a vrcholem veškeré techniky bylo jedno staré video a černobílá televize. A děti byly podstatně připravenější a v mezinárodních srovnáních dosahovaly skvělých výsledků. Jediné, v čem jsme zaostávali, byla samostatná práce s vyhledáváním informací a jejich aplikací. A co se udělalo? Místo toho, abychom vylepšili to, co bylo špatně, a to, co bylo skvělé, jsme zanechali, my jsme to všechno zahodili do koše a začali jsme na zelené louce. A od začátku všichni profesionálové, všichni učitelé říkali, že je to špatně, že to nebude fungovat. Nikdo nás neposlouchal a přesně takhle to dopadlo. Ono to prostě nefunguje. A teď jsme svědky toho úplně stejného. Ono se píše "s odbornou veřejností", ale v hlavním týmu nebyly zastoupeny školské odbory, nebyla zastoupena Pedagogická komora. I když o to žádali, nebyli panem ministrem ani osloveni. Mohli posílat nějaké písemné připomínky – ani jedna jediná připomínka nebyla v té vizi nějakým způsobem zakomponována. Když byla závěrečná konference, nebyli pozváni ani jako panelisté, a přitom na té konferenci byl kdekdo, za EDUin dokonce tři lidé, kteří formálně za různé organizace, aby jich tam mohlo být co nejvíce, mimochodem i pan Kartouz. Kdo neví, kdo je pan Kartouz, je to bývalý mluvčí EDUinu, nyní ředitel Pražského inovačního institutu, který spravuje evropské dotace, pracoval v Britských listech a je mluvčím samozvaného internetového cenzora a hlídače čistoty internetu, Českých elfů – taková zajímavá organizace, která se nikomu nezodpovídá, ale dokáže škodit, když na to přijde. To znamená, že tady stále zůstává odtrženost od praxe. Tady jde o naše školství a nikdo se neptá lidí, kteří se v tom školství perou den co den, kteří stojí před těmi dětmi, a to je prostě špatně.

Dále, kde byla nějaká komunikace s rodiči? Máme spoustu organizací sdružujících rodiče, kteří se zajímají o výuku svých dětí, jak naše školství vypadá. Byli pozváni? Zase nebyli. Proč? Proč by rodiče nemohli nějakým způsobem spolupracovat na tom, jak bude probíhat výuka jejich dětí? Ale co jsem si všiml, že je tam zakomponováno, že se bude podporovat, že se učitelé budou učit, jak komunikovat s rodiči. Proboha, učitelé jsou vysokoškolsky vzdělaní dospělí lidé,

a my je chceme učit mluvit? Po učitelích se chce neuvěřitelné kvantum věcí, které by ani správně dělat neměli na rozdíl od některých zahraničních států, kde prostě učitel je braný jako skutečně kvalifikovaný odborník. Tak my tou kvalifikovanou silou plýtváme na dozory na chodbách, dozory na jídelnách, a takhle bych mohl pokračovat. To je opravdu naprosto úžasné. V zahraničí na to mají asistenty se střední školou a učitel je skutečně profesionál, který je vysoce kvalifikovaný a dělá svoji práci.

Pak tady máme rozvíjení potenciálu žáků se sociálním a jiným znevýhodněním: "Zvláštní pozornost budeme věnovat rozvoji talentů a práci s mimořádně nadanými žáky." Ano, pod to se podepíše celé SPD. Ale zrovna tak se SPD rozhodně musí vymezit proti takzvané inkluzi – jinak společné vzdělávání, původně to byla inkluze, teď se to zamaskovalo pod takzvané společné vzdělávání a my nemůžeme jako SPD podpořit inkluzi v současné podobě. A ono si to protiřečí. My se chceme věnovat naprosto specificky rozdílným skupinám dětí na jedné hromádce. To je prakticky nemožné, nehledě na to, že my chceme po klasickém pedagogovi, aby prováděl práci speciálního pedagoga. Ono se vám to možná zdá jako malicherný rozdíl – učitel jako učitel. To je úplně stejné, jako kdybych vám řekl, že jsem měl automechanika, přistál s letadlem a řekl: Prosím tě, oprav mi to letadlo – mechanik jako mechanik. Kdyby to bylo tak naprosto stejné, tak potom nechápu, proč máme speciální studijní obor speciální pedagogika. Takže je tam více škody než užitku. Celý ten systém inkluze se tváří jako pomoc dětem, ale ono to těm dětem škodí, a škodí to všem dětem. Škodí to i dětem, které jsou součástí té inkluze, protože jsou v kolektivu, kde nikdy nemohou zažít pocit úspěchu, který je pro děti velice důležitý. A proč? Protože ostatní děti jsou na úplně jiné úrovni. To dítě je tam potom jako takový trpěný přívěsek. Naopak když je potom v nějakém kolektivu pod dohledem speciálního pedagoga s dětmi podobných schopností, dovedností a možností, tak tam si ten úspěch mají šanci zažít. A to je pro ty děti nesmírně důležité. A i ta opačná strana: když ten učitel, běžný pedagog, kterému pomáhá asistent, což může být středoškolák, který projde kurzem a ve své podstatě funguje jako dozorce, rozhodně ne jako plnohodnotná pedagogická pomoc, tak učitel spoustu energie vyplývá na pomoc tomuto dítěti, a tím pádem se ale nemůže věnovat nadaným žákům. To by den musel mít čtyřicet, padesát hodin. To jsou takové vzdušné zámky, kdy my s dobrými úmysly směřujeme do pekel.

Dalším způsobem jsem zjistil, že rozdíly mezi jednotlivými školami, například v oblasti vyloučených lokalit a tak dále, je to tam formulováno tím způsobem, že za to vlastně může ta škola, a díky tomu, že ta škola to nezvládá, rodiče jsou nuceni děti dávat do jiných škol. Takhle to ale přece vůbec není, to není vina té školy. Tam je to prostě dáno skladbou toho obyvatelstva. A klobouk dolů před pedagogy, kteří v těchto lokalitách učí, protože ti by si zasloužili dvojnásobek platu kantora z běžných škol, protože oni se opravdu snaží těm dětem věnovat na maximum a je to neuvěřitelně těžká práce.

Pak tady máme rozšíření nabídky digitálních učebních pomůcek včetně ICT techniky, ale stejně tak na rozvoj digitálních dovedností učitelů, dětí, žáků a studentů. SPD rozhodně vždycky podpoří jakékoliv investice jak do pedagogů, tak do ICT technologií, ale pozor, digitalizace není všespásná. My nemůžeme strategii zaměřit jenom jedním směrem. Když se to nepovede, ta digitalizace, co budeme dělat s dětmi ze sociálně vyloučených lokalit? Ve své podstatě mluvíme o nějaké rovnosti přístupu ke vzdělání, ale ve své podstatě, když se zaměříme na digitální technologii a některé děti nebudou mít přístup, tak tu nerovnost vyvoláme.

Další věcí je, jak se na toto budou tvářit rodiče. Jsme v období, kdy nám obrovským kvantem narůstá závislost dětí na digitálních technologiích, na mobilních telefonech, na počítačových hrách a tak dále. Rodiče s tím mají obrovské problémy, jak ty děti od toho odpíchnout, a my jim tyto technologie budeme ještě cpát během výuky? Je to opravdu ten správný směr? Já si myslím, že ne.

Pak tady máme, že dokončíme revize rámcových vzdělávacích programů s důrazem na objem, obsah a aktuálnost. Taky tleskám, úžasná myšlenka. Všichni pedagogové z praxe naprosto souhlasili, protože my nemáme čas – já stále mluvím jako pedagog, protože je to ještě

čerstvé – na upevňování vědomostí. My prostě jedeme jak rychlík, abychom to všechno stihli, takže jsme opravdu byli všichni nadšení, že se to vyškrtá. No jo, ale pak jsme začali zjišťovat, co se bude škrtat – a ve výsledku Ohmův zákon, Newtonovy pohybové zákony, vysvětlení, že to je příliš náročné. Kvalifikovaný učitel přesně ví, jaká věková kategorie před ním v těch lavicích sedí, a tomu přizpůsobí způsob výuky. Když si vezmete takový strom: v mateřské školce víte, že dítě má nakreslit zelenou kouli jako korunu a pak hnědou čárku jako kmen, ale už si povídáme o stromu. Na prvním stupni už můžeme mluvit o tom, že nám vyrábí kyslík, na druhém stupni už o fotosyntéze. Pořád je to ten stejný strom. Takže úplně stejně se dá takhle podat Newtonův zákon, takhle se dá podat Ohmův zákon, ale nemůžeme bez rozmyslu vyřadit základní učivo. To je úplně stejné, jako kdybyste vyřadili abecedu, a teď se začnete učit psát. A pak budeme strašně překvapení, že to nefunguje.

Navíc jsem ještě zjistil, že se uvolní nějaké místo vyškrtnutím nešťastných témat, a už je tady taková myšlenka, že budeme mít úplně nový předmět environmentální výchova, vzdělávání a osvěta. Tím to místo zase zaplníme. Tato témata, která budou, předpokládám, obsažená v tomto předmětu, už jsou v současnosti obsažena v jiných předmětech: biologie, zeměpis, kde to učí kvalifikované učitelé, kteří vědí, jak to dokázat vysvětlit v kontextu. Pokud uděláme takovýto speciální předmět – ona existuje nějaké aprobace, která se studuje přímo na toto téma? Nevím o tom. Kdo to bude učit? Dopadne to tak, že bude třídní učitel. Bude to jedna hodina, tak tomu třídnímu učiteli se ta hodina dá, aby s tou svojí třídou byl více, a bude to nějaké memorování nějakých naučených pouček, protože ten učitel – samozřejmě, to bude třeba tělocvikář, já nevím, matikář – prostě po dětech bude chtít, aby se naučily nazpaměť nějakou poučku. Přínos to bude mít veškerý žádný.

Já si dokážu představit, že to uvolněné místo bychom spíš měli věnovat opravdu základům – co musí dítě umět ze základní školy bez ohledu na to, jaké máme století, jaké jsou technologie. Musí se naučit pořádně počítat z hlavy bez toho, že by muselo používat jakoukoliv elektroniku, kde může dojít proud. Musí se naučit psát, musí se naučit číst s porozuměním, a to je ten základ. Takže... obzvláště v té matematice pokulháváme, tak ten uvolněný prostor využijme smysluplně, ale ne nějakou environmentální výchovou, podporou Green Dealu a tak dále.

Aprobovanost není problém jen v tomto směru. Je teď informatika – učila se v 5. ročníku, nyní se bude učit od 4. ročníku. Když jsem učil děti v 5. třídě, tak jsou to ještě takoví šmudlíci, kdy celé pololetí měli problém pochopit, jak se správně zapíná a vypíná počítač a jaký je rozdíl mezi monitorem a počítačem jako takovým. A teď je to posunuté na 4. třídu. Já mám dceru ve 4. třídě, vím, jaké to je trdlo, a já si nedokážu představit, že my to takhle posuneme dopředu a že by z toho ty děti něco měly. Za další – součástí výuky v tom 4. ročníku má být programování, binární kód. Proboha, vždyť s tím mají problémy i žáci druhého stupně, jak to má pochopit čtvrták? Nehledě na to, že aby ta výuka měla nějakou kvalitu, zase musí být aprobovaný učitel, který tomu rozumí. Na škole, kde jsem učil, nebyl jediný aprobovaný informatik. Proč? Protože po absolvování toho studia si okamžitě založí IT firmu a vydělává úplně jiné peníze. Takže zase, my stavíme – myšlenka dobrá – ale my to stavíme od střechy. Vždycky se má začít od základů.

Předposlední bod, u kterého bych se chtěl zastavit: "Proměny se výuka dějin 20. století s důrazem na nedemokratické režimy a společenský extremismus." Prosím vás, 20. století v dějepise se přece musí učit jako komplexní dějinné období. Dějepis, dějiny, to je nějaký souvislý, navzájem propojený sled událostí. A my budeme vypíchnout, komu se to zrovna bude něco líbit, nelíbit, tak vypíchneme jenom něco? Vždyť to potom při té výuce nebude dávat smysl. A obzvláště mě zarazilo – společenský extremismus jako dějinné téma. To bylo jaké období? Od kdy do kdy? Společenský extremismus? Nebo to byl nějaký stát nebo něco? Extremismus obecně, špatné chování – to se učí úplně v jiných předmětech. Kdo bude určovat, co je ten společenský extremismus? V dnešní době, kdy cenzura nabírá na síle, za extremismus

je považován i jenom odlišný názor, jenom, že někdo se nebojí říct svůj názor, tak už je dokonce i za to odsouzený. Tak kdo o tom bude rozhodovat?

Já jsem tady slyšel, že tady máme v plánu nějaký systémový boj s dezinformacemi. On už tady byl nějaký systém, který systémově bojoval s dezinformacemi, a chtěl budovat světlé zítřky. Taky to myslel ten systém dobře, taky to přece chtěl dělat pro své občany. Výsledkem byl samizdat. Opravdu tam chceme takovýmto způsobem sklouznout? Já jsem zažil období, kdy ve škole mi bylo něco řečeno, přišel jsem domů, tam jsem se pochlubil, tatínek mi řekl: Hele, víš, ony se mají věci trošičku jinak, takhle, takhle, takhle, ale prosím tě, hlavně to neříkej ve škole, ať nemáš průšvih. Takže do tohohle období se zase chceme vracet? Já tedy rozhodně ne. A jen tak pro informaci, bylo určité historické období v lidských dějinách, kdy za dezinformaci bylo pokládáno to, že země je kulatá, a lidi byli za to upalováni. Samozřejmě pro vysvětlení, aby zase někdo nenapsal, že tady já vytahuji nějakou dezinformaci, že je v plánu upalování lidí, byl to samozřejmě průměr. Ale jen tak, abyste pochopili, co tím myslím.

No a poslední prioritou je podpora gymnázií a všeobecného vzdělávání. Na jednu stranu říkáme, že čím dál větší počet dětí, která odcházejí na gymnázium, má velmi negativní vliv na kvalitu výuky na klasické základní škole. Jak si tedy podporu na gymnáziích mám představit? Už teď tam jsou kvalitní kantoři, ale množství dětí se nám navyšuje, a my vidíme, že to je špatně pro klasickou základní školu, ale zároveň je chceme podporovat jako rozšiřování? A rozšiřovat a zaměřovat se na všeobecné vzdělávání v době, kdy továrny marně hledají kvalifikované dělníky? Kdy obyčejný občan začíná mít obrovské problémy sehnat kvalitního řemeslníka, který mu udělá obklady? To přece je taky špatný směr. Bude sice hezké, že budeme mít maturanty v kancelářích, kteří budou mít úžasné myšlenky, ale jaksi už nebudou lidi, kteří jim tam zavedou internet, kteří jim tam zavedou elektriku, kteří zajistí to, aby jim do umyvadla tekla teplá a studená voda. Takže za mě taky špatný směr.

Toto samozřejmě není jediný důvod, těch důvodů je víc, ale těch důvodů, proč rozhodně nevyslovím podporu vládě, tak ty všechny ostatní důvody už řekli mí předřečníci. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuje a nyní je faktická poznámka pana poslance Marka Výborného. Prosím, máte slovo, vaše dvě minuty.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, pane premiére, vládo, kolegyně, kolegové, jenom velmi stručně k panu kolegovi, vašim prostřednictvím. Z inkluze čili společného vzdělávání se tady vytvořil jakýsi mýtus a strašák. Je potřeba říci ty věci přesně tak, jak jsou, nakonec i v programovém prohlášení vlády. Naším cílem je skutečně bojovat s jedním velkým nešvarem české vzdělávací soustavy, a to jsou nerovnosti, které bohužel v našem systému, a to i regionálně, jsou, a právě to správně pojaté a parametricky správně pojaté společné vzdělávání je jednou z těch cest. Čili my tam říkáme, že zachováme společné vzdělávání, ale podrobíme jej pečlivé revizi, aby opravdu odráželo potřeby žáka i možnosti škol. A poslední poznámka: když se bavíme o společném vzdělávání, tak je to i o podpoře dětí nadaných a práce s talentem. Myslím, že to je velmi klíčová záležitost, na kterou nesmíme zapomenout.

Děkuji a omlouvám se. Teď už půjdu vzbudit děti, aby mohly jít do školy.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Ještě byla faktická poznámka pana Jana Berkiho. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Jan Berki: Dobré ráno, paní předsedající, kolegyně, kolegové, jen pár poznámek. Předpokládám, že kolega, když je dlouholetý učitel, tak se díval do RVP, tudíž některé ty věty, které tu vyslovil, tak ani nevím, jak mohl vyslovit. Co se týká informatiky,

binární kód tedy v RVP rozhodně není, to za prvé. Za druhé, programování je na prvním stupni, to je pravda, ale pokud se podíváte na Západ, tak samozřejmě zjistíte, že i tam je. A co se týká přípravy učitelů, tak už dneska zmiňované NPI, respektive pod jeho vedením a pod pedagogickými fakultami, vznikly materiály, které právě učitelům mají s tou implementací pomoci. To asi tolik. (Potlesk části poslanců.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: A nyní s přednostním právem pan předseda Fiala. Prosím, máte slovo.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Já jenom velmi krátce k té inkluzi. V tom se, pane poslanče Výborný, prostřednictvím předsedající, právě lišíme. Vy říkáte, že je to správně, že inkluze je dobrá, my říkáme, že je to špatně a že pro studenty by bylo lepší, kdybychom se vrátili ke speciálnímu školství, tak jak to bylo dřív, protože Česká republika měla jedno z nejlepších speciálních školství na světě. A my považujeme inkluzi za neomarxistický nesmysl, se kterým nemůžeme souhlasit. (Potlesk části poslanců.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuje. Toto vyvolalo další faktickou poznámku pana poslance Jana Berkiho. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Jan Berki: Omlouvám se, druhou ještě poznámku, a to byla k těm znalostem. V programovém prohlášení je odklon od biflování, jinými slovy, hovoří se o poměru toho, co se má žák učit nazpaměť. Ale hlavně, samozřejmě kolego víte, prostřednictvím paní předsedající, že znalostí to nekončí, že tam máme potom taky dovednost, schopnost aplikovat tu věc v praktickém životě a že tam taky máme ještě postojovou složku kompetencí. (Potlesk části poslanců.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuje. Ještě je mou povinností seznámit vás s omlouvou. Omlouvá se paní poslankyně Věra Adámková dnes mezi 6.00 a 10.15 hodin z důvodu pracovní důvody. A nyní můžeme pokračovat dále v rozpravě. Řádně přihlášený je pan poslanec Oldřich Černý, připraví se mezitím pan poslanec David Pražák. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Oldřich Černý: Děkuji vám za slovo. Dobré ráno, vážená paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, vážení členové vlády, vážení obyvatelé České republiky, mnoho připomínek z úst mých kolegů z hnutí SPD již zde zaznělo. Tudíž je nebudu všechny opakovat. Vyberu ty nějaké z těch, které by měly být ještě zmíněny. Na začátek bych chtěl zdůraznit, že tato vláda nerespektuje to základní, na čem je naše země postavena. Na zastupitelské demokracii. Tedy vládě lidu prostřednictvím volených zástupců a respektování výsledků voleb. Po těchto sněmovních volbách jsme to slyšeli ihned v říjnovém vyjádření tehdy vznikající vládní pětikoalice, kdy jste se domluvili na vyřachování našeho hnutí SPD z legitimního nároku na pozici místopředsedy Sněmovny. Dále si dovoluji uvést příměr a v rámci toho připomenout, jak současným vládním stranám strašně moc ležela v žaludku kytara minulého předsedy Sněmovny pana poslance Vondráčka, což určitě nebylo úplně v pořádku, ale byla to marginální záležitost zveličená jako obrovský problém. Na druhou stranu zcela nehorázný slovní útok předsedkyně současné Sněmovny na maďarského premiéra Viktora Orbána, který je naším spojencem v rámci V4, a který je podle vašeho mínění zcela v pořádku. Do současné doby se nás ptá mnoho občanů, zda máte vůbec podle platných zákonů ustanovený správný počet klubů a podle toho zvolené vedení této Sněmovny, neboť již více odborníků na ústavní právo tuto skutečnost rozporovalo. Ale to nechme na rozhodnutí soudců, kteří se podle informací z tisku již tímto zabývají.

Dále si dovolím vám, vážená vládo, v rámci již diskutované záležitosti okolo pana Farského položit jeden praktický dotaz, na který se nás během této dlouhé debaty obrátil občan České republiky. Cituji: "Pan Farský se vyjádřil, že bude z Oregonu pracovat pro občany České republiky. A to tedy bude vstávat o půlnoci? Nebo nebude vůbec chodit spát? Oregon je totiž devět hodin pozadu. Tedy, jak bude například mít úřední hodiny pro své voliče, když je u nás poledne a tam jsou tři hodiny ráno? To on tam bude pracovat v noci pro české občany a pak přes den se zabývat tím svým výzkumem? Nebo bude chtít po občanech, aby třeba s ním měli videokonference během naší noci, když on tam bude mít den? Ta jeho práce pro občany je prostě prakticky z toho regionu nemožná. Kdyby to bylo třeba jinde v Evropě ve stejné časové zóně, tak teoreticky by to asi nějak možné bylo. Ale v časové zóně o devět hodin jiné? To je prakticky nesmysl." Konec citace. Děkuji předem za odpověď pro tohoto občana.

Víte, hnutí SPD vzniklo jako vlastenecké, neboť takovéto jasně vyhraněné politické uskupení v našem Parlamentu velmi dlouho chybělo. Naším hlavním programem jsou národní zájmy, obrana České republiky, ochrana našich tradic, kultury, našich rodin, bezpečného domova všech našich obyvatel a také zároveň ochrana všech slušných lidí. Ano. A i těch pracovitých, kteří ještě chtějí – schválně uvádím slovo ještě, protože jich pomalu ubývá – svojí prací přispívat k chodu naší země, naší soběstačnosti v oborech, které byly pro Českou republiku vždy prioritní. A jednou z těch prioritních oblastí bylo vždy naše zemědělství se svojí rostlinnou, živočišnou, zpracovatelskou a potravinářskou výrobou. Naše pěstitelské suroviny, polotovary, výrobky od malých, středních a i těch větších, což jsou ale většinou také drobní majitelé sdružení do akciových společností nebo družstev, pěstitelé, zpracovatelé a výrobci patří pořád k nejkvalitnějším a jsou podloženy mnohdy dlouhou tradicí těch rodinných farem a firem, kde se po generace všichni snaží udržet tento standard vysoké úrovně při zachování příznivých cen pro naše spotřebitele.

Moji kolegové přede mnou se již vyjadřovali k tématům v jejich resortech, ke kterým má naše hnutí SPD připomínky nebo s nimi zásadně nesouhlasíme. Já jako člen zemědělského výboru a předseda podvýboru, který se bude zabývat také potravinářstvím a živočišnou výrobou, přicházím s obranou vytvořeného strategického plánu na roky 2023–2027, který byl vytvořen minulou vládou po dlouhých jednáních všech, kterých se to týká a který se vaše vláda rozhodla nesmyslně překopat, aniž by zvážila důsledky těchto změn. A na základě těchto vašich nesystémových kroků včera navečer, vlastně již předečirem, vám před budovou Úřadu vlády přišlo, zatím poprvé odhadem tak 4 až 5 tisíc těchto pracovníků v dotčených oborech, občanů České republiky, zemědělců, ať již ovocnářů, chovatelů, zpracovatelů, potravinářů a výrobců, říct sami za sebe – a zdůrazňuji, byli tam zcela apoliticky – že vaše populistické kroky a zásahy do těchto již vytvořených pravidel jsou zcela nesmyslné a poškodí dlouhodobě ty, kteří v dobré víře po celá léta s mnohým odříkáním budovali své farmy a firmičky. Možná jste si toho ale ani nevšimli, protože jste svoje včerejší plánované zasedání prý přesunuli do náhradních prostor. Uvědomte si, prosím, že díky těmto zemědělcům byly v době covidových uzavírek zajištěny všechny potřebné potraviny a naši zemědělci všem ukázali, že umí uživit naše občany, ale musí mít všichni pro to adekvátně nastavené podmínky. Pokud však bude redistributivní platba vyšší než 10 %, výrazně to může ovlivnit a poškodit všechny české zemědělce. Dáváte bohužel tímto návrhem pouze prostor spekulantům a lidem, kteří mohou zlikvidovat české zemědělství, zdraží to konečné výrobky a tím v důsledku toho zatíží našeho českého spotřebitele. Majitelé pozemků budou totiž žádat, a to se již v minulosti stalo, vyšší nájemné za půdu. To bude zároveň lákat investory a spekulanty s pozemky. Při koupi například 20 hektarů pozemku za zhruba 250 000 korun budou každý rok, a to v podstatě bez práce, dostávat dotace zhruba 34 000. To vše sníží soběstačnost v základních českých potravinách, zároveň dojde k navýšení administrace na Státním zemědělském intervenčním fondu díky nárůstu počtu žadatelů, což je spojeno i s navýšením počtu míst ve státní správě. To opravdu není cesta úspor.

Ve strategickém plánu máte zmíněno, že 30 hektarů jedné plodiny na jednom půdním bloku v erozně ohrožených oblastech chcete zmenšit na 10 hektarů. To nemá nikdo v Evropě.

Na svazích ohrožených erozí se již nepěstují takové plodiny, resp. pěstují se za již zpřísněných podmínek. A co, prosím, znamená, že u komodit, u nichž je to možné, chcete zvýšit bezpečnost? Vždyť naše potraviny jsou jedny z nejbezpečnějších na světě. Česká republika byla v roce 2020 na pátém místě celosvětového žebříčku v bezpečnosti potravin.

Nemá asi smysl, abych to podrobněji rozebíral a opakoval to, co už tu zaznělo z úst některých poslanců, především pana poslance Turečka a paní poslankyně Balaščíkové. Zkráceně řečeno, tato vláda díky strategickému plánu, který přepracovala za zády zemědělců, kteří živí tuto zemi, díky nově nastaveným pravidlům pro udělování finančních podpor, rozděluje tyto zemědělce na velké, kteří asi podle nově nastaveného systému hospodaří špatně, protože mají dostat mnohem méně a malé, kteří asi hospodaří dobře. Ale to není pravda. Měl by zde být vytvořen nějaký kompromis, a ne naslouchat pouze jedné z nevládních organizací, která zastupuje menšinu a která bohužel všechny občany České republiky v žádném případě není schopna uživit. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkujeme. Nyní je přihlášen s přednostním právem pan předseda Okamura. Prosím.

Poslanec Tomio Okamura: No, vážené dámy a pánové, já jsem teda trošku nepříjemně překvapen. Před chvílí tady přišel, prý je to nějaký nový poslanec za STAN, přijde k naší poslanecké lavici, vytáhne mobil a fotí si nás z metru – to je tady tenhle prostor, kde my sedíme. Já tomu člověku jsem řekl, že nás nemá fotit, a on si tady normálně si tady fotí nás na mobil. To jsou nějaké nové manýry vládní koalice, že se tady fotíme vzájemně, když někdo z poslanců řekne, že si nepřeje být focen. Že přijde k našemu klubu, jsou tam i poslanci ANO, a že nás blejskne zblízka, z metru?

Můžete se přihlásit, kdo to z vás byl? Protože to byl nový poslanec, já ho neznám, teď jsem to tady nechával zjišťovat. Policie zjistila, že to není nikdo zvenčí. A můžu se zeptat, proč to – protože já jsem přes tu roušku nezaznamenal, kdo to je? Prý to byl poslanec za STAN. Můžete to prosím vás vysvětlit, proč jste nás fotil tady z metru, tady tenhle blok, a kam to chcete dávat? Jestli na sociální sítě, nebo proč to děláte? Když jsme vám řekli, že nás fotit nemáte? Kdo to z vás byl, můžu se zeptat? (Nesrozumitelné hlasy z pléna.) No, tak ze záznamu to stejně poznáme, kdo to z vás byl, z kamery. Tak jako prosím. Ale já bych vás chtěl požádat, abyste nás bez našeho souhlasu, zvlášť když jsme vám to řekli, že nás nemáte fotit, proč nás fotíte? A proč, my se jako začínáme fotit v sále vzájemně tady? Vzájemně politická konkurence, když tady jsem viděl, že někteří vaši ministři klímbali, doslova spali tady? Ale já to beru, že je ráno, tak bychom si nikdo nedovolili, abychom se tady vzájemně fotili. Prosím vás, to přece není normální!

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Pane předsedo, děkuji. Vám slovo mohu dát, pokud se přihlásíte k faktické poznámce, jinak – hlásíte se k faktické poznámce, dobře. Takže v tuto chvíli vám, pane poslanče, dávám slovo, vaše dvě minuty.

Poslanec Petr Letocha: Dobré ráno vám všem. Paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená vládo, já jsem si tady dělal soukromé fotografie. To, že nesouhlasíte s tím, abych vás vyfotografoval, jste řekl až poté, co jsem vás vyfotografoval. (Smích v jednacím sále.) Nedělám si legraci, já tu fotku nemám v plánu nikam použít. Jak říkám, byla to fotka pro mou osobní – proč bych si nemohl vyfotit? Tady máte všude kamery, všichni vidí, jestli vám jde o to, že jste byl v tu chvíli bez respirátoru nebo bez roušky. (Okamura mimo mikrofon: O to mi nejde, ale já nevím, proč...) Takže vy jste se mě ptal, proč jsem si to fotil, já jsem vám odpověděl. Tímto to beru za uzavřené. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji. S přednostním právem předseda hnutí SPD Tomio Okamura. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Prosím vás, no nezlobte se na mě. Já jsem zvyklý, že mě lidi fotí běžně. Mně tohleto nějakým způsobem nevadí. Ale my jsme vám řekli, že vy přijдете – já neznám ani vaše jméno, nezlobte se na mě, ale tak to je tím, že jsme tady, je nás hodně a jsme tady z kraje – ale když přijдете k našemu poslaneckému klubu, kde sedí jak poslanci ANO, které jste fotil, tak poslanci SPD... Já jsem vám řekl – nevím, kdy mačkáte spoušť, ale vám to připadá fakt normální, jo? Vám to připadá normální, že se tady začneme vzájemně ofocovat tady? No, dobře, já jsem na to zvyklý, ale já se ptám, jestli je to normální postoj poslance hnutí STAN a poslaneckého klubu hnutí STAN, že nás tady... vzájemně se budeme kdykoliv fotit? Já nevím, proč jste to udělal? Kvůli špehování, nebo si děláte nějakou databázi, složku si děláte tady na někoho? Já se vás ptám, proč jste to udělal. Pro soukromé použití – a mě zajímá, jestli je to tedy nějaký fetiš, že si schraňujete fotografie tady nějakých vybraných...

No, omlouvám se, ale tak já reaguji na to, že neslyšíme to vysvětlení. Přece to není slušné, o to jde. Já nevím tedy, kde jste starostou nebo místostarostou nebo STAN, a vy se tam fotíte takhle vzájemně na zastupitelstvu a pak si to schraňujete v mobilu? (Neslyšitelná reakce.) No, já bych vás chtěl požádat za nás, prosím vás, respektujte tady také nějakou elementární slušnost.

Pane premiére, je to opravdu – vy s tím souhlasíte, že někdo – teď přijdu k vám, metr před vás, a třeba budete v nějaké nelichotivé pozici, a začnu si... (Smích v sále.) ... No, tak ukazujete, že jste byl teď, myslíte to vyjádření, jak to bylo. No, chápu, ale nevím, no. Já nevím, že bychom si tady vzájemně asi neměli takhle – já jsem na to připravený. Já se ale ptám, proč to dělá váš kolega. O to jde. Tak asi je to normální – dobře.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Pan předseda hnutí SPD byl s přednostním právem, to znamená bez žádného časového limitu. To jenom tím, že jsem tady slyšela "čas". A nyní jsem viděla, že se hlásí s přednostním právem předseda klubu hnutí SPD Radim Fiala. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji. My se na to ptáme proto, že jsme tady takové věci samozřejmě už zažili, že si někdo u oběda sundal roušku a bylo to na Instagramu a podobně, jak nedodržíte opatření a jací jste, tak to evokuje samozřejmě situaci, že jsme teď ráno unavení. Někdo tam možná zavřel oko, dáte si to na Instagram a řeknete, že tady spíme nebo co? Jako jste normální?

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Tak já bych poprosila o klid v jednacím sále. V tuto chvíli neviduji žádné faktické poznámky, takže budeme pokračovat v rozpravě, do které je přihlášen pan poslanec David Pražák, a tímto mu předávám slovo.

Poslanec David Pražák: Dobré ráno, vážená paní předsedající, pane premiére, vládo, kolegyně, kolegové, aniž bychom byli domluveni, tak navážu na kolegu předřečníka z SPD, který mluvil v programovém prohlášení o zemědělství. Sice tady už dneska padl navečer od kolegy Karla Turečka takový souhrn a od kolegyně Balaščíkové, tak bych se ještě věnoval pár bodům, které mně tam nejsou úplně jasné. Víceméně si dovolím tvrdit, že ty body jsou takové fráze, které jsou trochu nicneříkající, a docela rád bych i jako člen zemědělského výboru i jako zemědělec věděl, co tím básník chtěl říci, potažmo naše nová vláda, a byl bych docela rád, kdybychom třeba dostali i nějakou odpověď od pana ministra. Jsem rád, že tady zůstal, že je tady s námi.

V prvním bodě, když vypíchnu, máte napsáno: "Budeme účinněji podporovat rodinné farmy a malé střední začínající a ekologické zemědělce" a tak dále a tak dále. To je správné, neříkám, že ne, ale vzhledem k tomu, že včera se tady demonstrovalo u Úřadu vlády a demonstrovaly tady právě i ty malé a střední farmy a farmáři, tak bych chtěl vědět, jakým způsobem jim tedy chcete pomoci, protože to, že jste včera večer pravděpodobně podle médií schválili distributivní platbu ve výši 23 %, tak jak už tady dneska padlo, to nemá žádná jiná země v Evropské unii. Opět jsme unikátem.

Dovolím si tady přečíst jeden takový dopis, který jste asi dostali, jeden z mnoha dopisů, které jste dostali asi i ostatní, a který možná vypovídá za vše. Jedná se o farmu, takzvaný střední podnik, a dovolím si citovat: "Jsme družstvo, které má zhruba 225 členů, a kdo chtěl, ten si mohl po revoluci zažádat o vydávání svého majetku a začít soukromě podnikat. Naši členové mají u nás svůj majetek a svá pole dobrovolně, tudíž se nejedná o žádnou násilnou kolektivizaci, ale legální svobodnou formu podnikání. Nelíbí se mi tvrzení, jak střední a velké podniky pouze pobírají dotace a nemusí vůbec nic dělat. Toto tvrzení je pomluva a lež. V rostlinné výrobě je někdy práce i na jedenáct měsíců v roce a živočišná výroba musí fungovat nepřetržitě, krmít a dojit se musí samozřejmě každý den. Nehledě na to, že administrativa spojená se zemědělstvím rozhodně není procházka růžovým sadem a zabere rovněž spoustu času. Spousta laiků si myslí, že jediná administrativa v zemědělství je zažádání o dotace a pak už si můžeme dát jen nohy na stůl. Řada laické veřejnosti z mého okolí si dokonce myslí, že nemusíme vůbec nic vypěstovat. Když se neurodí, tak nám to stát prostě všechno proplatí a my jedeme vesele dál. To samé je, když všichni tvrdí, jak bychom neměli pěstovat řepku, protože škodí přírodě kvůli jejímu pylu, že je všechno žluté a tak dále. Nikdo z těchto lidí ovšem neví, že řepka je například kvůli svému hlubokému kořenovému systému, délce vegetační doby a velkým množstvím posklizňových zbytků zlepšující plodinou. A každý si myslí, že na pěstování řepky berou zemědělci dotace – to také není pravda. Na řepku jako na plodinu se žádné dotace neberou.

Chci se vrátit zpět k našemu podniku. Jsme podnik, který má živočišnou výrobu. Chováme jak dojnice, tak býky na výkrm.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Poprosím o klid v jednacím sále. Vidím, že i ostatní poslanci – z jejich gest vidím, že neslyší. Takže poprosím vás o klid. Děkuji.

Poslanec David Pražák: Já také děkuji. Díky živočišné výrobě dodáváme do půdy hnůj, který zlepšuje půdní strukturu a úrodnost. Díky živočišné výrobě jsou také pestřejší osevňovací postupy, ve kterých se pěstují jetele, vojtěšky, hrách a peluška, což jsou bobovité plodiny, které poutají dusík a zlepšují tím půdní úrodnost. Měli byste si uvědomit, že živočišnou výrobu u nás provozují především střední podniky a velké podniky, a v případě těchto změn, které včera nastaly, by došlo k ukončení živočišné výroby v řadě zemědělských podniků, což by ohrozilo potravinovou soběstačnost v České republice. Ale opravdu chceme jít touto cestou?

Chceme mléko, hovězí maso a mléčné výrobky pouze dovážet?" (Hluk v sále.)

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Pane poslanče, já se omlouvám. Nechci jmenovat jednotlivé poslance. Je 5.39 hodin. Chtěla bych vás všechny poprosit o klid v jednacím sále. Když jste hovořili vy, také jste chtěli mít klid. Dejte, prosím, prostor panu poslanci Pražákovi na jeho projev. Děkuji.

Poslanec David Pražák: Také děkuji. "To nám nestačí, že jsme si zde zlikvidovali vepřové maso a drůbež? Musíme se zamyslet nad tím, zda chceme dělat zemědělství tak, abychom produkovali potraviny, anebo proto, abychom dodržovali jakousi zelenou politiku,

hráli si na to, že zde máme všechno ekologické a zdravé, a ve skutečnosti dováželi komodity a potraviny z takzvaných rozvojových zemí, kde se používá chemie stylem hlava nehlava?

Bohužel, s laickou veřejností je manipulováno i přes některá média, která tvrdí, že naše zemědělství ničí přírodu, špatně obdělávají pole a stříkají hodně chemie. Stačí si ale dohledat statistiku spotřeby zemědělské chemie v Evropské unii a hned se dozvíte, že Česká republika patří mezi země s nejnižší spotřebou chemických látek v zemědělství.

V tomto podniku je zaměstnáno přibližně 65 zaměstnanců. Jedná se výhradně o lidi z okolních vesnic. Snažíme se dávat práci lidem z našeho regionu a jsme přesvědčeni o tom, že je to ta správná cesta. Některé velké investice si náš podnik platil sám a nebyly na ně žádné dotace, například výstavba moderní posklizňové linky, rekonstrukce dílen. Náš podnik provozuje i nezemědělskou výrobu, vyrábíme lepenkové krabice převážně pro automobilový průmysl, kde opět vytváříme pracovní místa pro místní lidi. V zimních měsících provádíme údržbu, hnutí sněhu ze silnic v obcích, které máme v katastru. Tuto činnost nikdo z takových malých v našem okolí neprovozuje. Vážená vládo, zamyslete se nad tím, nedávejte na předsudky a snažte se měřit všem zemědělcům stejně. V Luštěnicích, Petr Šourek, předseda představenstva."

Já jsem chtěl demonstrovat jenom to, co nám teď všem přišlo. Já jsem se totiž dočetl, pan předseda Pirátské strany Bartoš má na svém facebookovém profilu napsáno, že i Pirátská strana je přesvědčena o tom, že to, co včera schválili, podporuje farmy kolem tisíce hektarů. No nepodporuje. Je to nesmysl. A opravdu, nad 150 hektarů farmy budou včerejším rozhodnutím (redistribuce?) 23 %, nebo tolik tam bude, poškozeny.

Je to strašně jednoduché. A jestli si někdo myslí, jakoby ten víceméně, jak to mám říct, cíl toho, že budou vznikat malí farmáři, tak ano, možná nějací budou, ale já jsem z Libereckého kraje. Za poslední roky vznikali i malí farmáři, ale ani jeden z nich, z těch desítek, které vznikly, nedělá produkci například mléka. Ani jeden z nich. Vzali si hektary, hospodaří, mají třeba krásy (nesrozumitelné) produkce mléka nebo mají jenom TTP, trošku nějakou ornou, ale nedělají jinou produkci.

A Česká republika, víceméně 80 % středních a větších firem vytváří ty komodity zemědělské, které je potom, ať už v některých věcech jsme soběstační, v některých nejsme, ale aspoň se snažíme nějakým způsobem tu republiku a ten národ zajistit a nakrmit. A ti malí a to není, jako že bych měl něco proti nim, naopak, já dělám taky 25 hektarů, ale jsem přesvědčen o tom, že rozhodně se svými výměrami nejsme schopni nakrmit republiku, když to řeknu obrazně.

A ano, ať tady jsme, ať tady jsou i malí, je to přidaná hodnota, můžou prodávat ze dvora, ale prostě bez těch velkých nebo středních, malých a větších se neobejdeme. Ti malinkatí opravdu nám k tomu nepomůžou. A doporučil bych panu předsedovi Bartošovi, on je také z Libereckého kraje původem, i když tedy potom kandidoval vždycky někde jinde, aby vyrazil kolem Jablonce, kolem Liberce, kolem Semil a ty farmy kolem toho tisíce hektarů. Oni vám ty vidle ukážou, jak konečně vypadají. Protože to, co tam máte napsané, je absolutní nesmysl.

Abych jenom nehanil, vezmu některé další body. Podpoříme metodu precizního zemědělství. Ano, podporuji, má to svůj význam do budoucna. Ale bohužel v druhé části tohoto bodu je napsané – větší využívání organických hnojiv. No, super, ale kde ta organická hnojiva vezmete, pokud dojde k útlumu živočišné výroby? To se vám trošku asi nepovede.

Dalším bodem – ochráníme půdu před záboru, degradací. Čtvrtina zemědělské půdy se do roku 2030 přesune do režimu ekologického zemědělství s důrazem na ornou půdu. Také dobré, pane ministře. Určitě víte, že během toho roku a půl, kdy docházelo v těch pracovních skupinách k jednáním o strategickém plánu, o společné zemědělské politice, tak jedním víceméně z apelů ekologické veřejnosti nebo ekologických zemědělců nebo jestli mám říct

ekologického svazu a tak dále bylo to, že Evropská unie nám chce zakázat, víceméně znemožnit, zákaz podzimní orby.

Tak my tady na jednu stranu budeme podporovat 25 % zemědělské půdy v ekologii, hlavně podle vás s důrazem na ornou půdu, ale zároveň Evropská unie nám chce říct, že na podzim se orat nebude. A každý normální člověk ví, že v ekologii nemůžete používat chemii, postřiky, tak orba je jediná věc, kde můžete nějakým způsobem regulovat plevely. Takže jak se to bude dělat? To tady taky nikde není napsané.

Další bod – ukončíme podporu biopaliv první generace. No výborně. Ale chybí tam to B – čím se to nahradí. To jsem se nikde nedočel. Myslím si, že biopaliva druhé generace podle mě jsou, tak jakoby trošičku je mám malinko nějakým způsobem v podvědomí, by měla být třeba dřevní štěpka anebo organická hmota nebo víceméně zbytky z rostlin. No, ta dřevní štěpka v dnešní době, pochybuji o tom, že by dokázala nahradit biopaliva první generace, protože dřevo vyskočilo poměrně velkým stylem nahoru, takže ekonomicky to je asi nesmysl. A pokud bychom ty posklizňové zbytky či rostliny používali na výrobu paliv druhé generace, tak vám zase bude chybět ta organická hmota v té půdě. Takže opět se to jakoby tluče proti sobě.

Co bych chtěl podpořit, pochválit – zřídíme dobrovolný rezervní fond na podporu farmářů v případě přírodních katastrof. Ukládky do takového fondu by byly nákladovou položkou. Pokud se to povede po několika letech, přiznávám, že se to nepodařilo ani za naší vlády, takový takzvaný, jak býval fond pojistitelných rizik. Bude to výborná věc, kterou určitě všichni zemědělci bez rozdílu velikosti podpoří.

Předposledním bodem – zajistíme kofinancování programu ze státního rozpočtu v minimálně stejné výši jako dosud. No to doufám, že nebude, jak jsme se dozvěděli včera, jste (nesrozumitelné) schválili 65 %, což tedy chválím, protože ostatní země okolo nás mají přes 60, 65, skoro 70 %. Pokud bychom tato procenta neměli, tak nebudeme konkurenceschopní absolutně vůbec okolním státům.

Ale co mně tam chybí vůbec, jak to bude s národními dotačními tituly. To tam nikde také není. Myslím si, že to je důležitá věc a že bychom ji měli mít nadále podporovanou. Nejenom, že tam není ani zmínka o národních dotačních titulech, ale ani zmínka o té částce, která by na to mohla jít. A víceméně se jedná vždy o výsadbu sadů, lepší podmínky chovu hospodářských zvířat, zpracování produktů, ale i zlepšení genetického potenciálu a nebo prevence před šířením nálezů a tak dále. Z tohoto národního programu čerpají nejen zemědělci, ale i obce a neziskové organizace, protože tam je i podpora potravinových bank.

A asi poslední věc, která mě trošku zarazila – ve veřejném stravování podpoříme lokální, sezónní, bio a nutričně bohaté potraviny. No super, akorát vám zapomněl někdo říct, že už jsme toto schválili v minulém volebním období a od 1. ledna 2022 veřejné zakázky na nákup potravin zákonem č. 174/2021, kterým se mění zákon č. 110, vešla v platnost – § 37a – podmínka účasti v zadávacím řízení na dodávku potravin: veřejný zadavatel může v zadávacím řízení na dodávku potravin stanovit jako podmínku účasti v zadávacím řízení dodání a) místní nebo regionální potraviny z krátkého dodavatelského řetězce, b) potraviny splňující certifikovaná schémata kvality nařízení Evropského parlamentu a Rady... (Ruch v sále.)

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Pane poslanče, já vás opět přeruším a tentokrát bych požádala po mé pravé ruce, aby došlo ke ztišení v sále. Jestli si potřebujete něco vyřídit, prosím, běžte do předsálí. Děkuji.

Poslanec David Pražák: Já také děkuji. c) potraviny produkované v systému ekologického zemědělství. Jedna z věcí, na kterých jsme se shodli napříč politickým spektrem v minulém volebním období a která vešla v platnost 1. 1. 2022.

Nebudu dále zdržovat. Já bych chtěl poprosit nového pana ministra zemědělství, aby v této nelehké době – a budeme mít jednání příště na zemědělském výboru, nevím, jestli budete přítomen nebo ne – ale vůbec do budoucna se snažil, aby v této nelehké době by měli být všichni zemědělci jednotní a držet při sobě, nikoliv se vzájemně napadat. Bylo by dobré ty příkopy, které jsou teď vykopané – a dovolím si tvrdit, že jsou vykopané nebo prohloubené za poslední tři neděle tak, jak nikdy nebyly – byl bych rád, kdybyste se pokusil ty příkopy zahrnout, vládní organizace nějakým způsobem s nimi jednat a nerozlišovat, jestli je zemědělec malý nebo velký, ale jestli je dobrý nebo špatný. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Také děkuji, pane poslanče. A nyní tady máme dalšího pana poslance v rámci rozpravy a poprosím, aby k řečnickému pultu přišel pan poslanec Hubert Lang. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Hubert Lang: Děkuji za slovo. Vážená předsedající, vážený pane premiére, vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, je 5.51, je to moje první vystoupení v Poslanecké sněmovně v čase, kdy já normálně vstávám, takže jsem nikdy nečekal, že se dostanu do této situace. Chtěl bych se vyjádřit k věci, ke které tady jednáme už prakticky asi dvaadvacet hodin, a jedná se o vládní programové prohlášení a vyjádření důvěry či vyjádření nedůvěry nastupující nové vládě, která vzešla z podzimních sněmovních voleb.

Já se nebudu vyjadřovat k situaci v ekonomice, dopravě, případně zdravotnictví. V našem hnutí ANO máme na to své odborníky specialisty, kteří zde vystupovali za těch dvacet hodin velice slušně, korektně zdůvodňovali, proč nemůžou dát svůj hlas této pětikoaliční vládě, a dočkali jsme se ve zpětné vazbě urážek, dehonestací, opravdu to je velice nepřijemné.

Já jsem také nový zde, předtím jsem pracoval v komunální politice, sledoval jsem vyjádření v Poslanecké sněmovně pouze prostřednictvím kamer, to znamená jako občan, případně jsem sledoval vystoupení různých politiků v různých politických debatách. Nyní samozřejmě už jako politik mám nějaký okruh lidí, který mě také zásobuje jako vás všechny ostatní nějakými komentáři k této věci, a jsou opravdu nelichotivé.

My bychom měli být jakýmsi vzorem. Když jsme tady skládali slib, všichni jsme na něco přísahali, že se budeme nějakým způsobem chovat. Nová vláda tady hovořila o tom, že bude všechno dělat – a berte mě trochu v uvozovkách – lépe a radostněji, jinak než předchozí vláda, a zatím tedy z toho moc nevidím. Já bych chtěl vaši pozornost zaměřit na tu část programového prohlášení – já jsem si ho samozřejmě také celé přečetl, ale jak říkám, nejsem odborník na jiné problematiky než na problematiku, kterou jsem se celoživotně zabýval – a proto jsem si přečetl tu část programového prohlášení, která se týká oblasti vnitřní bezpečnosti a veřejné správy.

V bezpečnostních složkách státu já osobně jsem pracoval více než 28 let a troufnu si říci, že než jsem odešel – a končil jsem na velkém celorepublikovém útvaru tady v Praze – tak si myslím, že mám k této oblasti co říci, že dokážu rozpoznat, co v programovém prohlášení v této kapitole nová vláda napsala dobře, s čím se dá vyjádřit souhlas, s čím už ten souhlas se vyjadřuje trochu složitěji, co je trochu problematické a co z mého pohledu je velice obtížné nebo prakticky nemožné vůbec dosáhnout, zejména bych podotkl v horizontu jednoho volebního období.

Jako nově zvolený poslanec jsem se stal i členem bezpečnostních výboru. Tady hovořil pan předseda bezpečnostního výboru z ODS. Samozřejmě, my budeme spolupracovat, budeme jako opoziční politici docházet do výboru. Je nás tam pět za hnutí ANO, budeme sledovat kroky v této oblasti a budeme si k tomu říkat svoje. Jako konstruktivní opozice, přesně, jak říkala předsedkyně našeho klubu paní Schillerová, nedáme nic zadarmo, budeme prostě velice důsledně kontrolovat kroky stávající vlády stejně tak, jak se chovala dnešní vláda, dřívější opozice, vůči naší předchozí vládě v předchozím volebním období.

Nová vláda dnes před nás předstupuje a žádá o podporu a vyjádření důvěry. Ano, proč ne. Zástupci pětikoalice předložili jakési programové prohlášení, které tvoří jakýsi průnik jejich nějakých cílů volebních programů. Je to určitě nějaký akceptovatelný z jejich strany kompromis, na kterém se shodli jejich lídři, případně nějaké jejich odborné týmy a podobně. Jako pětikoalice shodnout se takhle rychle na průniku stran, to jsou tedy dobří, kolegové.

Máme podobné srovnání ze Slovenska, kde podobný pětikoaliční projekt byl, vydržel tam asi osm nebo devět měsíců a rozpadl se. Jsem zvědav, jak dlouho vydrží toto spojenectví, jestli to spojenectví bude účelové, protože byly vytvořeny pozice, protože prostě po osmi letech, kdy jste byli v opozici, najednou jste se dostali na výsluní – samozřejmě je třeba uspokojit všechny lidi, jak říkají naši kolegové, nevešli jste se ani do jedné řady. To vás možná udrží pohromadě. Můj ctěný kolega pan Nacher, prostřednictvím paní předsedající, to řekl jasně, že vám nejde ani tak o nějaké programy svých vlastních politických stran, protože prostě pětikoalice s různými cíli, tam se velice těžko nachází ty průniky, ale jde o ty pozice a ty vás utuží a ty vás stmelí.

Po prostudování části programového prohlášení vlády věnující se bezpečnosti a veřejné správě jsem se bohužel dočetl jen velice obecné a vzosné proklamace k jednotlivým cílům, které tam jsou. Opět to naši kolegové už tady říkali v těch svých jednotlivých kapitolách, jsou to také obecné floskule, takové nějaké povídání, vznešené cíle a podobně. Já se ještě k tomu dostanu, protože mám pár takových bodů, které mě velice zaujaly.

Troufnu si opravdu říci, že jejich realizace či jen přiblížení není u mnoha těchto cílů vůbec reálné naplnit. Teď bych se dotkl pana ministra Rakušana. Současný pan ministr, pan Rakušan, předseda STAN, z mého pohledu velice raketově a jako hurikán nastoupil na post ministra vnitra. Musím ovšem říci, že na tuto pozici se připravoval jako opoziční politik. Celé předchozí období jasně říkal: Ano, pakliže vyhraje nějaký náš subjekt, chci aspirovat na post ministra vnitra, což je dobře asi z našeho pohledu, protože jestli to opravdu myslel vážně a připravoval se na tu pozici – byl i v bezpečnostním výboru v předchozím volebním období – tak se můžeme dočkat toho, že tedy je opravdu na tuto pozici připraven.

Ministerstvo vnitra je těžký resort. Těžký resort opravdu i pro lidi z bezpečností komunity, kteří se pohybují celý profesní život v oblasti bezpečnosti, je to velký resort, civilněsprávní úsek Ministerstva vnitra, policie, pošta, prostě fakt je to těžké. A já jsem vždycky sledoval jaksi zpovzdálí, když nastupovala nějaká vláda, nastoupil nějaký nový ministr vnitra, ujal se tohoto resortu, jak tam do toho naskočil. A říkal jsem si – sakra, to jsou sebevědomí politici, prostě to zvládnou. No, někteří to zvládli lépe, někteří to zvládli hůře, někteří to nezvládli vůbec z mého pohledu.

Tedy k panu ministrovi Rakušanovi. Chtěl bych ještě připomenout, že naše hnutí ANO v předchozím volebním období nemělo resort Ministerstva vnitra ve své gesci. Můžeme říci obecně, že samozřejmě, když jsem pana premiéra Babiše, který obecně odpovídal za všechny ministry, to znamená i za resort Ministerstva vnitra, ale pak patřilo to gesčně do České strany sociálně demokratické pana Hamáčka a jeho červeného svetru a on tam vládl na tom Ministerstvu vnitra.

Ale současný ministr vnitra, tedy po dlouhodobé přípravě v té opozici z mého pohledu, ovšem nezačal moc dobře na tom vnitru. Ještě v době, kdy byl pouhým kandidátem na ministra vnitra, se sešel se současným policejním prezidentem, já se opakuji, ale já jsem to takto měl připraveno, tak proto to říkám, dvouhvězdičkovým generálem, který 35 let slouží u policie, prošel si celým výkonem, což je v bezpečnostní komunitě strašně důležité, aby to nebyl nějaký rychlokvašený důstojník, ale člověk, který opravdu prostoupal tou hierarchií až na vrchol. Proběhlo mezi nimi něco, nevíme co, a výstup z toho byl, asi k překvapení nového pana ministra vnitra, že pan dvouhvězdičkový generál náhle říká: Odcházím. Odcházím, podávám rezignaci. Nedokončí ani svůj pětiletý mandát. Ten pětiletý mandát je právě proto, aby přecházel napříč volbami ve Sněmovně, aby to bylo apolitické, protože policie je apolitická. A odchází.

Potom jsou z toho nějaké výstupy. Zůstává tam jakási pachuč a už to není dobře. A neznalost tady vůbec, že s policejním prezidentem odchází i jeho ekonomický náměstek. Takže my tu máme největší policejní sbor, největší bezpečnostní sbor, který má 40, 45 tisíc lidí s občanskými zaměstnanci, a my jsme začali na Ministerstvu vnitra novou, lepší, radostnější politiku tím, že jsme přišli o policejního prezidenta, přišli jsme o ekonomického náměstka a hledáme jakousi náhradu. Takže v době, kdy končí covid, mohou tady nastat nějaké nepředvídané situace, zdražování, lidé mohou být nespokojeni a podobně, nemáme vlastně hlavu a druhou půlhlavu takto velkého bezpečnostního sboru. Nevím, co si o tom mám myslet. Vysvětleno to nějakým způsobem bylo, ale takovým zvláštním způsobem.

Dalším podle mě hřebíčkem do rakvičky důvěry bezpečnostní komunity obecně vůči stávajícímu ministrovi vnitra je obsazování postů na Ministerstvu vnitra lidmi přicházejícími s novým panem ministrem. Političtí náměstci jako například neúspěšný poslanec pan Lukáš Kolářík, který neobhájil poslanecký mandát za Piráty, přichází na Ministerstvo vnitra v roli politického náměstka. I dříve samozřejmě docházelo k obsazování postů na Ministerstvu vnitra politickými náměstky. Pan Hamáček si například na poslední období přivedl pana Haška. Opravdu nevím, co pan Hašek například na vnitru vymyslel něco světoborného, čímž obohatil tento resort v roli náměstka nebo poradce. Obávám se, že ani v tomto případě, kdy tam přicházejí dnešní noví političtí náměstci, nic světoborného se nestane, nic se prakticky nezmění, a já opravdu nevím, proč resort Ministerstva vnitra si toto zaslouží, proč bezpečnostní komunita a lidé zde pracující musí zažívat tyto věci.

Tedy bych se dotkl krátce některých bodů volebního programu vnitřní bezpečnosti a veřejné správy. Jenom stručně, nechci zdržovat. "Revize platových tabulek, tedy provedení změn umožňujících veřejné správě zaměstnat špičkové odborníky." Tady bych ještě na úvod řekl, že já tím, že jsem tam v té bezpečnostní komunitě byl skoro třicet let, tak jsem zažil dobu 2011, 2012. Ctihodný můj kolega, pan tříhvězdičkový generál Ryba, který taky v té době sloužil, už o tom tady hovořil. Prosím vás, to bylo hrozný, hrozný, musím to tady říct! Bylo to za vlády ODS, pana ministra Langra, který přesně před těmi deseti, dvanácti lety hovořil jako hovoří dnešní současný ministr vnitra. Jako kdyby to bylo přes kopírák. Prostě se uzavřel jakýsi kruh, přichází opět vláda pravice, opět nějakí nominanti pravého spektra, a oni hovoří úplně stejně: Vstoupíme tam vnitrobočními vstupy, musíme tam dostat odborníky, musíme je zaplatit. Ano, se vším souhlasím, ale tehdy – a dneska asi opět – to vyvolá obrovské pnutí v tom sboru, v té organizaci. Tam je to hierarchicky nějak postaveno, prosím vás, na výsluže let. Prostě ti lidé přicházejí, prostupují těmi pozicemi, mají nějaké tabulky, nějaké platové zařazení, nějaké osobní ohodnocení, a najednou tam přijde s ministrem někdo, kdo tam začne dělat (nesrozumitelné), dostane nestandardně nějaký vysoký plat, pak se mu tam něco nepovede a odchází – a zůstane tam absolutní destrukce.

Paní Schillerová, prostřednictvím paní předsedající, to tady popsala, že má zkušenost, nahlédla do Celní správy, což je taky sbor, který patří pod Ministerstvo financí, a je to přesně ono, tady to zaznělo. Prosím vás, měli bychom... proč tedy chceme, aby to byly apolitické sbory? Jsou to lidé, kteří se rozhodují v nějakém věku, že nastoupí k policii, k celníkům, k armádě. Jsou zdraví, vzdělaní, musejí mít minimálně střední školu, když nastupují například u policie. Musí být netrestaní. Sežeňte dneska takového človíčka, který nebere drogy a podobně, a rozhodl se, že bude pracovat pro stát. My ho potom naženeme do školy, on dlouho studuje, nastoupí někde, musí poslouchat, kam ho stát postaví, tam prostě musí plnit svoje úkoly, nějakým způsobem roste v těch svých pozicích. Očekává za to od státu, že se o něj nějakým způsobem postará. A tady narážím na to, co se stalo, to je ten další hřebíček do rakvičky. Naše předchozí vláda slíbila 1 400 korun všem státním úředníkům a příslušníkům bezpečnostních sborů. Náhle, poté, co jste nastoupili a děláte lepší politiku než my, 700 korun, takže vlastně to nepokryje nic, prakticky je to i pod míru inflace. Opět obrovské rozčarování pro příslušníky bezpečnostních sborů. Jestli je pravda to, co tady zaznělo někdy včera kolem desáté večer, že

ještě se třeba sahá do jakýchsi další náležitostí spojených se stravenkami a podobně – to nevím, můžeme to zjistit, ale pakliže by to byla pravda, bylo by to další neštěstí.

Ti lidé, kteří pracují v těchto složkách, i ti, kteří nás tady chrání v předsálí, kteří venku teď mrznou, poskytují servis členům vlády jako ochranná služba a podobně, si toto opravdu nezaslouží. Chovejme se k těmto lidem slušně, umožněme jim jako politici prostě vykonávat jejich činnost pro nás a pro náš stát a nedělejme neustále nějaké reorganizace, nějaké změny. Tady vždycky někdo přijde a řekne: Teď jsem tady já a já teď to tady spasím a zachráním. Každý jsme odborník v nějaké své oblasti. Tady máme profesory práva, máme tady profesory lékařství. Prosím vás, takhle to opravdu nelze dělat ani v té bezpečnostní komunitě. Je to takový zvláštní svět, a když do něj zasáhnete, tak jediné bude destabilizace.

Co se teď může stát? Já jsem se tady dozvěděl například další bod – dostanu se ještě potom k tomu, co bych chtěl říct, co mě asi nejvíc na programovém prohlášení vlády v této oblasti vadí: korespondenční volba pro Čechy v zahraničí. Někde jsem se dočetl, že až 600 000 občanů České republiky žije někde v zahraničí po světě, a mohlo by tedy volit. Pravice to vyhodnotila tak, že to jsou asi jejich, pouze jejich voliči. Někteří volili možná i nás, jestli někdo z nich volil SPD. Pochybuji, že někdo z nich bude, když bude někde v Kanadě vdaná slečna, mladá paní, nebo žijí někde v nějakých bohatých západních zemích, že bude volit asi KSČM, že jo? Je to možné, ale nevěřím tomu – a teď, co s tím? Je to 600 000 hlasů. To je hodně! To je obrovské množství. Ale teď se ptám, jak zajistíme bezpečnost a transparentnost? Víc se k tomu nebudu vyjadřovat, nebudu zdržovat, my to určitě na bezpečnostním výboru, až to přijde k projednávání, se na to podíváme, abychom to nějakým způsobem ošetřili. Bude to složité. Vzpomeňte si na Spojené státy, kde to vyvolalo velké třenice, rozhádala se tam společnost a podobně. Udržet to v nějakém gardu bezpečnosti a podobně není vůbec jednoduché. Takže je to taková hezká proklamace, ale obsahově jak to uděláme? To mě opravdu zajímá.

Opětovně se připraví, pokolikáté již, říkám, a to tady s vykřičníkem, strategický materiál, který napomůže rozvoji a koncepci bezpečnostních sborů. Potřebují bezpečnostní sbory další nějaký rozvoj koncepcí a další reorganizaci? A tady narážím na to, co je docela podle mne hodně velké nebezpečí. Od roku 2024 by měl být novelizován zákon o služebním poměru a zákon o GIBS. Já bych poprosil...

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Já vás musím přerušit, pane poslanče, a chtěla bych vás, vím, je 6 hodin, všichni už jsme unaveni a vím, že asi se chcete udržet ještě v nějaké aktivitě, ale chtěla bych vás moc požádat o klid v jednacím sále. Děkuji.

Poslanec Hubert Lang: Já taky děkuji. Opravdu za to nemůžu, že na mě došlo až teď, takže bych byl rád, kdybyste si aspoň vyslechli to, co vám chci říci. Zákon o služebním poměru. Tady jsme narazili na otázku výsluh, která v tom zákoně je vždycky takovým prubiřským kamenem. Všichni ti policisté, kteří nás teď poslouchají, tak spekulují. Pakliže mají patnáct let odslouženo a více, ať už to jsou vojáci, policisté, hasiči, celníci, a někdo přijde a řekne: Bude novela zákona o služebním poměru, oni okamžitě zbystří a řeknou: Ježišmarjá, dočkáme se snížení výsluh, pozastavení výsluh? Já jsem rád, že tady jako jeden z mála ministrů pan ministr vnitra vystoupil a na stenozáznam, který je tady k dispozici, řekl, že to nehrozí, že to opravdu... je si vědom toho, že je určitě odborník, je připraven na svoji práci. Ví, že by to opravdu zamávalo těmi sbory, a každý, kdo by měl patnáct let a víc, tak by utekl.

Můžete si každý ten zákon nastudovat, je to tam jasně popsáno. Buď jsou tam platové náležitosti posledního roku, nebo posledních tří let, pakliže je to pro toho příslušníka zajímavější, a může odcházet s nějakými procenty, která mu zůstávají, valorizují se mu, a když se dožije pětadesáti, přejde do penzijního fondu, je to potom jeho penze, která je mu opět valorizována, takže je to je zajímavé. Je to jakýsi benefit za to, že slouží státu – logicky. Jestli to tak opravdu bude, budu jediné rád, že se do toho sahat nebude, ale říkám to "ale". My jsme

zažili předtím v roce 2011 a 2012 podobné proklamace. Bylo řečeno, že bude vytvořena komise, budou tam odborníci, nejlepší profesori, bla, bla, bla, ale potom přišlo to, co přišlo. Já jsem si otevřel svůj platový výměr v té době, kdy jsem zrekonstruoval dům, vzal jsem si hypotéku, měl jsem syna na střední škole – a měl jsem o pět tisíc míň. A uvědomte si, že policista si nemůže přivydělat kromě pár věcí, jako je překladatelská činnost, já nevím, tlumočnická činnost. Je to velice úzké specifikum, kdy on prostě nemůže, protože my chceme, aby pracoval pro stát, a ne, aby někde večer vykonával druhé pořadí zaměstnání nebo někde prostě dělal vyhazovače.

A teď co? Vy na to koukáte, nemůžete s tím dělat vůbec nic, máte nějaké své hospodaření ve své rodině a vy jste o pět tisíc v minusu. Co se tehdy stalo? Můžete si to zjistit, odešlo obrovské množství policistů. Policista vám nevyroste jako brambor na poli, že ho na jaře zasadíte, na podzim ho sklídíte a je z něj odborník. Ten člověk roste pět, deset, patnáct let. Napřed je na nějaké škole, pak se propracovává tím systémem, udělá si další školu, stane se z něj nějaký zástupce vedoucího, vedoucí oddělení, bla, bla, bla, roste, roste, až někam doroste. A přichází noví a ti se musí od někoho učit. Praxe se nedá získat, praxe se musí prožít. My jsme tady zažili několik vln, kdy nám vždycky cyklicky lidé, kteří dorostli do určitých pozic, najednou odešli a byla tam díra. Dříve to tak vůbec nebylo. Ten minulý nedemokratický socialistický režim to měl v těchto složkách nastaveno jinak. Vůbec nejsem příznivec nějakých minulých dob a podobně, ale k tomuto nedocházelo. Za jednatřicetileté demokracie bylo několik takovýchto vln, které vždycky destruovaly tyto sbory, takže bych byl velice rád, aby se to opravdu výsluh nedotklo. Bylo to tady slíbeno panem ministrem a já jsem za to rád. Určitě na to budeme apelovat a případně budeme připomínat jeho slib. Ale slib je slib, snad ten slib bude platit.

Další zajímavá věc – udržení konkurenceschopnosti IZS na trhu práce. To je samozřejmě jasné, chvályhodná myšlenka. Kdo by si nechtěl udržet profesionály ve sboru? Ale tady narážíme na to, že opravdu jsme jim ty peníze nepřidali, jak jsme jim slíbili. Dali jsme jim méně a ve finále jsou na tom hůře i díky inflaci. Tak si tedy nepředstavuji udržení konkurenceschopnosti pracovníků IZS tím, že jim vlastně prakticky ve finále klesne jejich mzda. Konkurenceschopnost bez odpovídajícího ekonomického zabezpečení a jistoty slušných, pravidelných, valorizovaných mezd neudržíme. Ti lidé nám odejdou. Vezměte si, že to jsou lidé, kteří jsou, jak jsem říkal, vzdělaní. Jsou zvyklí v uvozovkách opravdu – když to řeknu blbě – poslouchat, jsou spolehliví a v civilu po nich sáhnou. A ti lidé nemají problém se zaměstnat, když odejdou od Celní správy nebo od policie, armády a podobně. Pakliže si je chceme udržet, tak je musíme stabilizovat a nesmíme dělat takovéto cyklické výkyvy vždycky s příchodem nové vlády. Proto je třeba i ten pětiletý mandát policejního prezidenta, který se překrývá, aby k tomu nedocházelo.

Stejně nedůvěryhodně na mě působí slib, který se týká cizinecké problematiky. To tady vůbec nezaznělo, prosím vás. Já jsem drtivou většinu svého života spjat s cizineckou problematikou, s cizineckou policií. "Prosazení nové a přehlednější úpravy pobytu cizinců na území ČR" – to znamená, tady máme něco, co se týká vnitra, něco, co se týká Ministerstva zahraničí. Pobyt cizinců, jaké pobyt cizinců? Máme legální pobyt a nelegální pobyt. Máme legální pobyt občanů EU, kteří pobývají v jiném členském státě EU, a máme legální pobyt třetízemců, kteří prostě z nějakého důvodu, třeba z Ukrajiny, chtějí pobývat na území České republiky. Kategorie nelegálních pobytů je to, na co upozorňoval i náš pan předseda, na to obrovské nebezpečí, které v tom welcome refugees řekla paní Merkelová a otevřela stavidla nelegální migrace. A pan Orbán, který je tady dehonestován, zesměšňován, to zastavil. Udělal ploty, napřed mu všichni nadávali, dneska se tam jezdí všichni dívat a jsou rádi, že pan Orbán a Maďarsko ty ploty udělali.

Nelegální migrace – obrovský problém. My máme v uvozovkách štěstí, že k nám nelegální migranti nechtějí. Nejsou tady žádné diaspory. Oni chtějí do Německa, chtějí do Francie, chtějí za lepšími sociálními dávkami. Nejsou tady žádné komunity, na které by se nabalovali, které by je schovaly, a tak dále. Zkusme si toto udržet, v uvozovkách jakoby tu

čistotu. Věnujme se legální migraci i v souvislosti s pracovními příležitostmi. Potřebujeme lidi na trhu práce. Musíme si říct, že nám chybí lidi na trhu práce, chybí nám pracovníci a pracovní pozice, které Češi dělat nechtějí, a už dneska všichni víme, že to dělají vesměs Ukrajinci. Tady bych chtěl říci, že když se podíváme...

Mohl bych poprosit ještě o klid, paní místopředsedkyně?

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Opět požádám všechny poslance o klid v jednacím sále. Pokud si potřebujete něco vyřídit, běžte do předsálí jednacího sálu. Nechtějte mě dostat do situace, abych jmenovala jednotlivé poslance, a znovu opakují, prosím o klid. Děkuju.

Poslanec Hubert Lang: Děkuji. Já bych to ukončil s těmi Ukrajinci. Vytvořme jim takové podmínky, aby tady mohli důstojně pracovat, aby na našich zastupitelských úřadech, na konzulárních odborech nebyl pro ně problém s vystavováním víz. Vezměme si příklad z Polska. Tam není problém jim ta víza vystavit. To, že oni potom na polská víza jezdí k nám, což ve smyslu cizineckého zákona není úplně košer, je druhá věc. Ukrajince tady potřebujeme, jsou nám sociálně a kulturně blízcí, jsou ochotní tady pracovat. Není s tím problém, znám desítky lidí z Ukrajiny, kteří jsou slušní, pracují tady, posílají domů peníze, chtějí tady třeba zůstat na dlouhodobý, potom trvalý pobyt, i na získání českého občanství, a potřebujeme ty pracovníky. Takže vytvořme podmínky pro legální migraci za slušných podmínek, žádné vykořisťování nějakými mužiky, nějakými zprostředkovatelskými agenturami a podobně. To taky není úplně ideální a poučme se například od Poláků.

Stejně nedůvěryhodně na mě v programovém prohlášení vlády působí slib o výrazném zefektivnění a zjednodušení pobytových řízení cizinců. On vůbec cizinecký zákon je obrovská matrice materiálu, je to zákon o pobytu cizinců na území České republiky ve znění pozdějších novel a předpisů. To se neustále mění. Vždycky nás tady něco jako zákonodárce napadne, nebo prostě přichází něco z Evropy a podobně, co musíme implementovat v rámci nějakých směrnic, tak se vždycky ten cizinecký zákon mění. Je to prostě velké, složité. Lidé, kteří se tím zabývají na cizinecké policii, je na to speciální odbor, jsou odborníci, právníci, legislativci na cizineckou problematiku. Je to těžká problematika, tady je to napsáno jednou větou. Jsem tedy zvědav, jak to opravdu nové vedení Ministerstva vnitra v čele s panem Rakušanem – nebo nějaký odborník, který tam na to bude – zvládne.

Pokud by byl dostatečný čas, nebylo 6.18, tak jsem tady ještě měl a chtěl podrobit podrobné analýze ještě další body dopsané do kapitoly programového prohlášení vlády v oblasti vnitřní bezpečnosti a veřejné správy. Já si to tedy nechám na bezpečnostní výbor, nechám si to na nějaké projednávání jednotlivých bodů v souvislosti s něčím, kde bude dosah do cizinecké problematiky nebo do problematiky bezpečnosti, a tam se tedy o tom pobavíme, ať už tedy na plénu Sněmovny, nebo v nějaké komisi, nebo na výboře.

Na závěr svého vystoupení jsem chtěl říci jenom jedno. Moji důvěru jako poslance zvoleného za hnutí ANO stávající vláda nemá a ani ji na základě toho, co jsem tady výše popsal a jak jsem si přečetl i další body programového prohlášení, získat nemůže. Nemohl bych opravdu předstoupit před své voliče ve své volební oblasti, pokud bych dnes, chtěl jsem říct včera, takže během těch čtyřadvaceti hodin, pro důvěru vládě zvedl svoji ruku. Tu rozhodně já nezvednu. Děkuju za pozornost. (Potlesk části poslanců.)

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji, pane poslanče, a nyní do obecné rozpravy je přihlášen další poslanec a tím je Martin Kukla. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Kukla: Dobré ráno, vážená paní předsedající, vážený pane premiére, vážená vládo, dámy a pánové. Já jsem původně vystupovat nechtěl, ale budu krátký, jak se říká – buď krátký, budou tě mít rádi. Já jsem si přečetl programové prohlášení vlády a musím říct, že to programové prohlášení vlády je hodně ambiciózní. Chybí mi tam však čísla. Připadá mi to, jak kdyby to psal nějaký filozof, ale žádný ekonom k tomu nedal revizi. V preambuli jsem se dočetl – cituji: "Nechceme, nesmíme a nebudeme občanům lhát." A já tady k tomu bodu mám čtyři takové podbody a chtěl bych se zeptat, jestli by mi je mohl pan premiér vysvětlit.

Vzpomněl jsem si na předvčerejší vystoupení pana ministra Jurečky a pana ministra Šalomouna. Každý z nich říkal něco jiného, jednalo se o snížení platů ústavních činitelů. Bohužel, bude muset rozhodnout asi soud, a pak se zjistí, kdo nám tady říkal pravdu.

Další bod. V úterý, když se podíváme na ČTK, tak – cituji: "Přímé platby zemědělcům nebudou mít omezení pro velké podniky, menší farmáře, menší farmáři z nich dostanou větší podíl. Na tom se shodla koaliční rada, informoval ministr zemědělství." Když se podíváme do programového prohlášení vlády, tak tam píšete o zastropování dotací pro velké podniky. Nevím, co je tedy pravda. Když se podíváme na to zastropování, nejsem zemědělec, ale z ekonomického hlediska, co to znamená, to už se tam v tom programovém prohlášení nedozvíme. No, znamená to navýšení ceny základních potravin, protože právě ti velcí zemědělci zásobují markety. A co to znamená v důsledku? Růst inflace.

Další perlička, která je v rozporu s tím "nechceme, nesmíme a nebudeme občanům lhát". Cituji: "Vlivem špatné politiky předchozích vlád dopadají problémy globální ekonomiky na občany s mnohem větší silou, ať už jde o rostoucí inflaci" či skokové zdražení energií." K té inflaci. Podívejte se na inflaci v okolních zemích, je vyšší, stejná nebo podobná. Podívejte se na inflaci celé Evropské unie, je za dvacet let nejvyšší, co pamatujeme. Vy si vážně myslíte, že pan bývalý premiér je takový superman, že dokázal zvednout inflaci v celé Evropě? Já si to tedy nemyslím.

Další – energie. Kdo přišel s návrhem listopad, prosinec a odpustil občanům DPH a tím snížil inflaci? No, byla to bývalá ministryně financí za hnutí ANO paní Alena Schillerová.

Další – poslední bod k tomuto tvrzení, že "nechceme, nesmíme a nebudeme občanům lhát", zadluženost České republiky. Když se podíváme na zadluženost České republiky, Česká republika je v rámci EU na zadluženosti zhruba 42 až 43 %. Ono se to mění vůči HDP. A když se podíváme na celkovou zadluženost Evropské unie vůči HDP, tak se blížíme ke 100 procentům. Takže opět strašíme lidi, že zadluženost České republiky je nějaká extrémní. Není to pravda.

Mám tady ještě pár otázek, co se týká programového prohlášení. Vy v něm píšete, že budete řešit otázku odlivu dividend do zahraničí. Já bych se chtěl zeptat, jak to dokážete.

Dále píšete, že zrušíte EET a budete redukovat kontrolní hlášení. EET přineslo 33 miliard, kontrolní hlášení 10 miliard. Samozřejmě v těchto penězích jsou peníze i pro obce a pro kraje. Samozřejmě, tam už se nedozvíme, v tom programovém prohlášení, že se obcím a krajům sníží příjmy.

Další, co jsem se dozvěděl v kapitole Regionální a místní rozvoj a čímž jsem se posledních pár let zabýval, tak bych to tady chtěl okomentovat. Cituji: "Uděláme stávající financování obcí" – a teď pozor – "a změníme rozpočtové určení daní u krajů na základě shody Asociace krajů a navýšíme celkovou alokaci." Já bych se chtěl zeptat, o kolik tu celkovou alokaci u krajů navýšíte, protože jistě víte, že RUD právě minulá vláda navyšovala, a navyšovala několikrát za sebou. Začala u DPH z 21 % na 23,58 % a od 1. 1. se to z toho čísla 23,58 % zdvihlo na 25,84 %. U krajů se to od 1. 1. 2021 zvedlo z 8,92 na 9,78. A byla to právě minulá vláda, která obcím a krajům dávala peníze, a jak jistě víte, pokud pocházíte z těch regionů a máte tam vazby, jste tam v zastupitelstvech, jak se těm obcím a krajům daří, jak investují a jaké mají přebytky hospodaření.

Co mě dále zaujalo jako včelaře – jsem včelař – a cituji z programového prohlášení: "Podpoříme soukromé vlastníky, myslivce, včelaře, spolky a tak dál, aby sázeli stromy, zakládali krajinné prvky a pečovali o soulad zemědělství a ochrany přírody." Samozřejmě že včelaři stromy sázejí už dávno, odjakživa, ale včelaři potřebují jinou pomoc. Včelaři potřebují technickou pomoc, pomoc s léčením a tak dále.

Jak jsem slíbil, nebudu dlouhý, takže moje vystoupení se blíží k závěru. Já si to neodpustím, protože to je výsměch všem pracujícím. Nyní budeme hlasovat, za chvíli, o důvěře vládě a máme tady jednoho poslance, který chce na osm měsíců odjet na dovolenou, tato nová vláda ho asi nepotřebuje a tím hlasováním mu dává jasně najevo: Odjeď si, pobírej plat, my tě tady nepotřebujeme. Protože pocházím z firmy, kde jsem jedenáct let pracoval na odborné pozici, měli jsme pět týdnů dovolené, tak si to nedokážu představit a je to výsměch všem pracujícím. Proto za mě podporu této vládě rozhodně dát nemohu. Děkuji. (Potlesk z řad hnutí ANO.)

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji, pane poslanče, a mám tady posledního přihlášeného do rozpravy, a to předsedu hnutí ANO pana Andreje Babiše. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Andrej Babiš: Takže dobré ráno všem. Vážená paní předsedající, vážená vládo, vážený pane premiére, kolegyně, kolegové, já bych chtěl reagovat na dvě vystoupení, a to vystoupení pana ministra financí a pana ministra pro digitalizaci. Já bych chtěl poprosit hlavně ODS, protože ODS – a pan Stanjura to znovu zopakoval – stále mluví o Green Dealu způsobem, který není pravdivý. Takže já znovu zkusím vám to vysvětlit.

Green Deal není žádná dohoda, nic se nepodepisuje, a já jsem jediný člověk v této místnosti, který se zúčastnil Evropské rady. Pana premiéra to čeká v únoru, to bude setkání s Afrikou. Účast premiéra na Evropské radě je nezastupitelná, takže pokud z nějakých důvodů by pan premiér nemohl, ale já předpokládám, že určitě tam bude chodit, tak ho může zastupovat jiná země, ale nikdo jiný z České republiky. Z médií stále čteme od různých novinářů různé drby o tom, jak to funguje na Evropské radě, a jsou to nepravdivé informace. Na Evropské radě se nehlasuje, nic se tam nepodepisuje, dělají se závěry a funguje to tak, že předseda Evropské rady Charles Michel se vždycky zeptá, jestli jsou ještě nějaké připomínky nebo návrhy k zápisu k těm záměrům, a pokud – a to je moje doporučení, že premiér tam musí být, protože pokud tam nebude a nepřihlásí se, má smůlu a něco se tam uzavře, co by mohl být pro nás problém – ale obrovská výhoda je to, že Evropská rada často rozhoduje jednomyslně. A to je obrovská výhoda.

Já bych se vrátil k tomu Green Dealu, prosím vás. Takže žádný Green Deal, žádná dohoda nebyla podepsána. Původní návrh Green Dealu byl, že všechny členské země se zavážou snížit emise o 55 % do roku 2030. Všechny země, tudíž i Česká republika. To byla první věc a není pravda, co říká pan ministr financí, že Poláci něco dojednali a my ne. My jsme společně vyjednávali a my jsme společně zabránili tomu, aby Česká republika měla závazek 55 %, a prosadili jsme, že je to průměr, takže průměr všech členských zemí v Evropské unii je 55 % emisí v roce 2030. Tudíž z toho vyplývá, že Česká republika de facto nemá žádný závazek. Máme naše odhady, které mluví o tom, že se možná dostaneme na 42 %, asi ano, a pokud nám započtou ty naše lesy, které kdysi požíraly CO₂ a dneska emitují, no tak se dostaneme na 47 %. Tak já bych vás chtěl znovu požádat, protože ty nepravdy šíří jednak pan europoslanec Vondra, pan Skopec, dneska pan ministr financí, neříkejte, že jsme něco dojednali špatně. Dojednali jsme to společně Polsko a Česká republika. To byl první úspěch.

Druhý úspěch, který jsme dojednali, je Modernizační fond. Tento rok tam už budete mít od začátku z emisních povolenek 66 miliard a můžeme se dostat až na 1 000 miliard, takže to je druhá výhoda. Takže prosím vás, já chápu, že to nechcete slyšet, stále to opakujete, opakovali

jsste to před volbami, znovu, ale není to pravda. A pravda je to, co já vám říkám a jsem schopen to zdokladovat, protože z evropských rad jsou písemné závěry. Pan ministr financí tady zpochybňoval, co já jsem dojednal. Já jsem toho dojednal celkem dost a vy máte v programovém prohlášení vlády, že "budeme prosazovat přístup k migraci bez povinných kvót". No, to nemusíte, 28. června 2018 ve čtyři ráno jsme s Viktorem Orbánem definitivně zabili povinné kvóty. Už je to prosazeno. To byla ta výhoda. A Evropská rada, tam jsou samí premiéři. Samí. Někdy i bez mobilů, někdy jsou rušičky, podle toho, co se projednává. A to je vlastně po tom, co – pan premiér má dvě nejdůležitější role: to je, že navrhuje jmenování ministrů a odvolání ministrů, a jeho účast na Evropské radě, absolutně nejdůležitější role premiéra. A já jako premiér jsem tam prosadil tyhle věci. Ano, často to bylo do rána a často to byly peníze, že jsme donesli 978 miliard a 42 miliard navíc, protože jsem byl urputný až do poslední chvíle, tak to bylo díky tomu, že se dá blokovat. A blokovali jsme. Francii jsme prosadili, tu taxonomii, to jádro, slovo jádro byl velký problém pro paní rakouskou premiérku.

Takže já bych byl strašně rád, kdybyste tyhle nepravdy neopakovali, protože pravda je taková, že Green Deal je politická dohoda, kde se nám podařilo prosadit průměr všech členských států, a Česká republika nemá žádný konkrétní závazek de facto. Taxonomie – také jsme to prosadili. Takže nevím, proč vlastně to nechcete slyšet, ale to je pravda. A samozřejmě že to souvisí s těmi energiemi. Ano, a souvisí to s tím, že skutečně na cenu energií, kde můžeme mít vliv, je směrnice MiFID, ta nesmyslná směrnice, která určuje, jakým způsobem se obchodují emisní povolenky. Evropská komise je úplně mimo a Ursula von der Leyen to nechce slyšet. Já jsem jí to opakoval desetkrát, vystoupil jsem na poslední radě několikrát, blokoval jsem. Ano, je to těžké a já budu držet palce panu premiérovi, je potřeba za to bojovat, je potřeba vlastně se snažit získat spojení.

Takže o to jsem chtěl poprosit, abyste neříkali, že jsem něco podepsal nebo dojednal. Dojednali jsme výbornou pozici s Polskem a Modernizační fond, ano, my po Polsku máme druhý největší podíl, jenom deset zemí myslím má příjem z Modernizačního fondu. My budeme mít až těch 1 000 miliard a s Polskem jsme to společně prosazovali. Ano, V4. Takže to je k tomu.

A k těm energiím – samozřejmě, emisní povolenky mají dopad 23 % na cenu elektřiny, a proto je to místo, kde se můžeme angažovat. A proto jsem i ve svém projevu mluvil o tom, že asi těžko vyjednáme, nevím, plyn s Ruskem nebo ceny ropy. Takže to je jedna věc.

Potom jsem chtěl říct panu ministru financí, že také neříká pravdu ohledně náměstků. Političtí náměstci: naši ministři v bývalé vládě za hnutí ANO – my jsme měli čtyři náměstky, ani jeden nebyl člen hnutí ANO. Ani jeden. A pokud vy dneska demagogicky mluvíte, že jsme měli stovky nějakých náměstků, tak je to nepravda a vy to dobře víte. A já nechápu, proč to říkáte. Vy vlastně stále mluvíte, jak jste skvělí, jak vás tady chválila paní Schillerová, ano, člověk z opozice – šel jste do vlády, ano, kritizoval jste, ale vy mluvíte stále stejně, stejně demagogicky a nepravdy jako předtím. Já to nechápu.

Celý můj projev dneska jsou čísla, data, informace. (Hlasy: Včera.) Včera, pardon. A jsou na to – umím to zdokladovat všechno, to jsou všechno konkrétní věci. A to také není pravda, ti političtí náměstci.

A potom jsem chtěl říct jenom na závěr k digitalizaci. Nechápu, proč pan Bartoš mluví o tom, co mě zajímá, nezajímá. Ano, já jsem vytvořil funkci vládního zmocněnce pro digitalizaci, a dokonce jsem jednou řekl, že Dzurilla má dostat vyznamenání. To byl první člověk, který udělal něco s digitalizací. Něco. A ten člověk dal panu Bartošovi výpověď, nechce s vámi dělat. Vy jako Piráti se tváříte, jací jste geniální v té digitalizaci, ale nejste. A vy jste ani nepochopil, jak to vlastně funguje. Vy totiž chcete vytvářet nějaké centrální týmy, něco na Úřadě vlády, ale vy vůbec nerozumíte, jak to funguje.

Pan Dzurilla je podřízený pana premiéra, je to vládní zmocněnec pro digitalizaci. Digitalizace je nastartovaná a plody naší práce a Dzurillu slízne pan ministr vnitra. A vy jste

úplně mimo, pane předsedo Bartoši. Takže tak to bude, a tak to je. Tak jsme to nastartovali a to se dá všechno zdokladovat. Takže prosím vás, nekomentujte mě, co mě zajímá, nezajímá. Mě digitalizace samozřejmě zajímá, ale já celý život pracuji projekt–člověk a Dzurilla byl ten člověk. A udělal strašně moc v digitalizaci. Pan ministr vnitra se to dozví, nebo to už určitě ví, takže tak to je. Reaguji na vaši kritiku, že co mě zajímá, nezajímá. Mě zajímalo plno věcí a já jsem jako premiér sledoval plno věcí, digitalizaci, Dzurilla byl pode mnou. Sport. Byl pode mnou, byl jsem předseda rady pro vědy a výzkum. Ano, i tu Radu pro zdravotní rizika. To je zajímavé, že Dzurillu nepovažujete za agrofertizaci – to je samozřejmě nesmysl, toho potřebujete. A dneska už velké firmy mu dávají nabídky. Stejně jako pan Válek tvrdí, že to všechno... a pan ministr vnitra říkal, že Rada pro zdravotní rizika, jak je to všechno špatně. Ale Šnajdárek je můj člověk. Ano, můj, já jsem ho našel, já jsem ho přesvědčil. A vy jste sám řekl, že bez něho jste vyřízený, že to nedáte. Tak buďte prosím vás trochu objektivní.

Na závěr jsem chtěl reagovat na tyto reakce členů vlády. A samozřejmě my, jak jsme slíbili, budeme objektivní. Ale prosím vás, skutečně se podívejte na ty věci, o kterých mluvíte. A budu rád, když skutečně si to nastudujete a nebudete říkat nepravdy. Já vám za to strašně moc děkuji. (Potlesk z řad ANO.)

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: děkuji. Byl to poslední přihlášený do rozpravy, ale avizují ještě přihlášení z místa, a to pana poslance Jana Volného. Takže v tuto chvíli mu předávám slovo.

Poslanec Jan Volný: Dobrý večer, paní předsedající. (Pobavení v sále. Upozornění, že je již ráno.) Jo, dobré ráno, paní předsedající, pane premiére, vládo, kolegové, kolegyně. Já opravdu budu velice krátký. Já jsem si počkal až nakonec, ale nebudu to opravdu protahovat.

Já jsem se původně chtěl věnovat problematice financí, respektive vy to tady máte, veřejné finance, ale tam opravdu není moc čeho se chytit a co komentovat, protože stejně, jako to řekl přede mnou pan Kukla a řekl to pan Vondráček, řekl to pan Richard Brabec, ono to jsou opravdu floskule, kde není jediné číslo nebo minimálně čísel, a je to hrozně plytké, je to nekonkrétní a povrchní. To znamená, tady není opravdu moc co komentovat. Já jsem nevěděl, proč to tak je, protože tam máte opravdu chytré lidi. Nevím, kdyby to dělal pan Zbyněk odborně, tak bychom tam ta čísla určitě viděli. Ale přišel jsem na to, čím to bylo, protože jsem si přečetl vaše volební programy, a zjistil jsem, že jsou tak různorodé, že opravdu jste nemohli dělat nic jiného než to tam vzít takhle obecně, protože pak těch pět stran, pět subjektů by se dohromady nedalo.

A já vám řeknu jeden velký příklad, jak ten nepoměr a neporozumění si pětikoalice je... tady o tom teď mluvil náš pan předseda Babiš, o tom, jak pan Stanjura ho samozřejmě naprosto nelogicky napadá, že něco schválil, že něco odhlasoval a že měl zalézt asi pod stůl, když se projednával ten Green Deal, dělat, že tam není, jako jediný z premiérů celé EU, a ono to tak nebylo. Pan premiér to vysvětlil, bývalý premiér. Ale deset minut po jeho vystoupení vystoupil pan ministr Bartoš, oni sedí vedle sebe, oni si to neřekli, oni si to ani možná nemůžou říct, a on řekl, Green Deal musíme dodržovat, musíme držet basu se všemi, protože to je jediná šance, jak můžeme se v Evropě udržet a jak to všechno prostě zvládneme.

Takže dva ministři sedí vedle sebe a jeden říká, co tam Babiš zvorál, a druhý říká, nesmíme hnout ani milimetr a musíme Green Deal dodržovat. Takže to je asi to, jak jsem přišel na to, že asi ten problém, takové ty plytkosti těch bodů, tam nastal. Ale přece jenom si neodpustím pár komentářů k veřejným financím. Já jsem si přečetl ty preambule a tam jsou dva zajímavé fousy. Jinak těch dalších asi třicet fousů je absolutně nepoužitelných, ale tady píšou: "Ozdravení veřejných financí a obnovení důvěry občanů ve spravedlivý a férový" – to spravedlivý, férový, to je synonymum, holt to autor chtěl podtrhnout – "férový stát, jsou dva klíčové úkoly, které stojí před vládou ČR v oblasti ekonomiky. První úkol. V zájmu zdravého

hospodářství státu proto nedopustíme žádný další zbytečné zadlužování a připravíme takové opatření, které umožní průběžně snižovat rozpočtové schodky." A na základě toho se zřídila tři další ministerstva. Na ta ministerstva na vládě se přidalo 150 tisícových lidí (?) a další armáda politických náměstků. Tak takhle to začíná velice zajímavě.

A druhý důležitý fous je: "Postup státu musí být pro občany a podnikatele přívětivý a předvídatelný, proto je třeba přijímat zákony a jejich změny s dostatečným předstihem před její účinností." A na základě toho jsme včera viděli, jak se prohlašovalo naprosto špatně a nesmyslně to snížení platů na jedenáct měsíců. Věcně je to správně – já to podporuji a myslím si, že by i ústavní činitelé, soudci a státní zástupci měli přinést nějaký podíl na tom, jak se musí konsolidovat náš rozpočet, ale stejně tak naši experti přes právo, ale i tamhle pan nový ministr správně říkali, že to nejspíš Ústavní soud shodí, protože to nelze projednávat v režimu legislativní nouze. A já si myslím, že to moc dobře vládní koalice věděla, že to takhle musí dopadnout, protože kdyby opravdu chtěli řešit tento problém pro lidi, a to znamená, že bychom si snížili ty platy, tak to mohli udělat standardním způsobem na základě devadesátky. Myslím si, že nikdo v této Sněmovně by tu devadesátku nezpochybnil, pustili bychom to devadesátkou a bylo to možná i rychlejší než v legislativní nouzi, a napadnout by se to nedalo. Takže já si spíš myslím, že tam ten zájem o to nebyl.

Teď jestli si můžu dovolit jenom dva takové příklady toho, jak naprosto nesmyslně... (V sále je hlučno.) ... jediný bod, který...

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Já vás přeruším, pane poslanče, a požádám vás všechny opět o klid v jednacím sále.

Poslanec Jan Volný: Jediný bod nebo fous...

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Pane poslanče, ještě počkáme, požádám o klid v jednacím sále. Děkuji.

Poslanec Jan Volný: Tak já také děkuji. Jediný fous, kterému se dá říkat, že je trošičku konkrétní, je zvýšení limitu pro povinnou registraci k DPH na 2 miliony. Čas ukáže, jestli to bylo správné, nebo špatné, ale to je konkrétní. Ale to je jediný bod, který je konkrétní. Přečtu jen tak pro zasmání jeden takový... nebo tři takové velice zajímavé: Rozšíříme možnosti obcí při stanovení koeficientu základní sazby daně z nemovitostí." Co já vím, když jsem byl starosta, tam je rozmezí koeficientu 1 až 5. To znamená, tím chcete říct, že budete zvyšovat ten koeficient, 1 až 10? To znamená, je potřeba tedy říct občanům, že připravujete zdražení daně z nemovitostí, ať jsme poctiví.

Další fous. "Obce, kraje i stát získají díky zdanění těžby více peněz z dobývání nerostných surovin na svém území." Teď nevím, jestli to budete nějak zvyšovat, modifikovat, anebo jestli platí zvýšení, které udělala tato vláda. Je velice úsměvná ještě ta věta: "Pamatovat budeme i na přilehlé obce." To jsem zvědav, jak to budete realizovat.

A poslední fous, který se mi zdá takový úsměvný: "Spotřební daně budou zohledňovat škodlivost." To znamená, já si vysvětluji, že tabák, alkohol a pohonné hmoty jsou škodlivé, to budete zvyšovat, anebo budete zavádět nové daně, spotřební daně třeba u cukru, protože není zdravý, je škodlivý, u tuků? Tak jak to bude? Budete zvyšovat stále tabák, alkohol a pohonné hmoty, anebo se budou zavádět nové spotřební daně? To je potřeba potom takto konkrétně říct, aby občané taky věděli, co je čeká, protože jste správně řekli, že musíme být srozumitelní a předvídatelní.

Jenom pár věcí, které jsem si tady poznamenal. Stále nás napadáte, že jsme zvyšovali státní zaměstnance. My pořád musíme říkat, že státní zaměstnanci jsou i učitelé, hasiči, policajti

a že úředníků jsme opravdu přijali nezbytně nutné množství. Vy tímto tempem nás předhoníte za půl roku, ne za celé období.

Snížení platů jsem tady zmínil. Nebudu to prodlužovat, prostě v té ekonomice není, čeho se chytit. A myslím si, že ani občan, který si to přečte, nemůže z toho vidět nic předvídatelného. Děkuji za pozornost. (Potlesk z opozičních řad.)

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Také děkuji. Z místa se ještě přihlásil pan předseda hnutí SPD Tomio Okamura. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, na titulních stranách se právě objevila zpráva, že hnutí STAN sponzorují firmy stíhaného muže a první vicepremiér a ministr vnitra Rakušan říká, že peníze nevrátí. Takže my si myslíme, že je potřeba, aby nejprve proběhla mimořádná schůze, která je svolána od 9 hodin, protože ministr vnitra Vít Rakušan, a hlavně premiér Petr Fiala musí vysvětlit, musí vysvětlit to neprůhledné financování hnutí STAN z daňových rájů.

Předsedkyně Sněmovny Markéta Pekarová Adamová po domluvě s touhletou pětikoalicí... No, chtěl bych použít jiné slovo, ale budu slušný poté, co to tady čteme... Svolarli jste záměrně tu naši mimořádnou schůzi, chtěli jste ji svolat po hlasování o důvěře vládě, protože jste se báli to vysvětlovat před důvěrou. Nechtěli jste tyhle skandální informace ohledně hnutí STAN, a jde to jedno za druhým: neprůhledné financování, financování – sponzoring od stíhaných lidí, pan Farský podvedl voliče v rozporu s koaliční smlouvou Pirátů a STAN, kterou jste slibovali voličům před volbami. Tak jste to schválně svolali až po hlasování, které mělo proběhnout. Ale tohleto přece nejde. My nemůžeme přece hlasovat o takovéto vládě, kde první vicepremiér, ministr vnitra, říká, že odmítá vrátit peníze z firem, které sponzorují jeho hnutí, firem stíhaného muže. Takže podle našeho názoru Vít Rakušan nemůže být ministrem vnitra a nemůže být ani vicepremiérem této vlády. Pane premiére, vy byste měl vyzvat k odstoupení, k demisi ministra vnitra Rakušana a předsedu STANu. Navrhněte tam klidně někoho jiného, ale tento člověk ve vládě být přece nemůže.

My jsme právě iniciovali společně, SPD a hnutí ANO, protože my máme už dvacet podpisů poslanců, je jich potřeba čtyřicet, takže společně je to svoláno, mimořádnou schůzi k neprůhlednému financování STAN, protože se znovu a znovu potvrzuje, že hnutí STAN je financováno prostřednictvím nejenom podivných kyperských fondů s nejasnými koncovými majiteli – a Vít Rakušan odmítá říct, kdo jsou ti koncoví majitelé firem – ale dokonce firem stíhaného muže, a je potřeba tuto záležitost vysvětlit. Vy si tady nemůžete prostě prohlasovat na sílu důvěru vaší vládě sami sobě, když tady probíhají takto skandální informace. A netýká se to, jak už vidíme, jenom toho vašeho kandidáta na ministra průmyslu a obchodu Věslava Michalika za STAN, s jehož jménem je mimo jiné neprůhledné financování spojeno a kterého jste po vlně kritiky stáhli, protože to neuměl vysvětlit, tak jste ho stáhli z nominace na ministra, nicméně jako náměstek středočeské hejtmanky nadále zůstává, ta hejtmanka je za hnutí STAN!

My si skutečně myslíme, že je potřeba projednat nejprve vaše financování, takže si bereme dvě hodiny pauzu na to, abychom i vám dali prostor, abyste si rozmysleli vaše argumenty a vysvětlení. Tím pádem víceméně plynule přejdeme do mimořádné schůze – a je to kvůli tomu, že je potřeba nejdřív vyjasnit vaše financování. Vyjasněte to, postavte se k tomu čelem, a Vít Rakušan nemůže být ministrem vnitra! To je tak flagrantní střet zájmů! Na koho mám dávat interpelaci? Normálně bych dal interpelaci na ministra vnitra ohledně financování STAN, takže vy mi budete sám odpovídat jako ministr vnitra na interpelaci ohledně vašeho financování? To je tak neuvěřitelný střet zájmů, že to snad není vůbec možný!

Takže já jsem svůj návrh řekl a uvidíme se tedy za dvě hodiny. Mimochodem, upozorňuji, že jsem se poradil s organizačním odborem a hlasování o důvěře vládě, protože je po jménech,

nelze přerušovat, to znamená, nelze zahájit to hlasování a přerušit ho. Takže na to jenom upozorňuji. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Na základě toho, co tady teď zaznělo z úst předsedy hnutí SPD, požádám předsedy všech klubů, zda by mohli přijít teď sem ke mně, abychom se domluvili na dalším postupu, na základě toho, co tady zaznělo, abych oznámila, kdy bude schůze pokračovat. Ale vidím, že se hlásí pan místopředseda Bartošek.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Respektuji vaši pauzu, ale v tomto případě se musím ohradit. Neznáte jednací řád a lžete, pane předsedo Okamuro. Není to pravda, lze to přerušit, tak to je. Naučte se jednací řád. (Potlesk koalice.)

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Poprosím předsedy poslaneckých klubů, aby sem přišli. Ještě chce reagovat pan předseda hnutí SPD.

Poslanec Tomio Okamura: No, tak já jsem očekával, že místopředseda Sněmovny za vládní pětikoalici jde k mikrofonu, aby všem vysvětlil financování STANu! A on nejde vysvětlit financování STANu a ještě tady útočí. Vy máte máslo na hlavě, vy neútočte! Vy vysvětlíte financování STANu stíhaným člověkem! Vy vysvětlíte to, proč ministr vnitra, předseda STANu, říká, že nechce vrátit sponzoring firmy stíhaného muže. To pojd'te vysvětlovat! (Předsedající chce vstoupit do řeči.) Tak přestaňte útočit. Vy máte máslo na hlavě.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Pane předsedo, já vás poprosím, vzal jste si přestávku. Prosím, pojd'te sem ke mně, abychom se dohodli. Děkuji.

(Jednání přerušeno od 6.59 do 7.01 hodin.)

Vážené poslankyně, vážení poslanci, na základě dohody poslaneckých klubů a na základě požadavku hnutí SPD o vyžádání dvouhodinové přestávky přerušuji tuto schůzi do zítřejší... dnešní schůzi, přerušuji dnešní schůzi do zítřejší... do dnešní 18. hodiny, omlouvám se. Hlásí se o slovo ministr financí pan Zbyněk Stanjura.

Ministr financí ČR Zbyněk Stanjura: Já se snažím být tolerantní k těm, kteří nově řídí schůze Poslanecké sněmovny, snažím se přejít mlčením drobné opomenutí nebo drobné chyby, ale paní místopředsedkyně, vy jste tohle vůbec neměla připustit, akceptovat. Podle jednacího řádu může o přestávku požádat pouze předseda poslaneckého klubu. Já vím, že SPD je Tomio Okamura jako jeden, ale jednací řád mluví úplně jasně. Takže porušila jste bohužel jednací řád a nepostupovala jste v souladu s jednacím řádem, což je zákon. Ano, pan Radim Fiala teď může přijít, napravit to, ale tohle všechno jsme si mohli odpustit, protože před chvílí nás pan Tomio Okamura školil, jak to je podle jednacího řádu, a zapomněl, že není současně předseda strany, předseda klubu a já nevím, co všechno. (Potlesk koaličních poslanců.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Další se hlásí s přednostním právem pan předseda klubu SPD Radim Fiala.

Poslanec Radim Fiala: No, těch opomenutí tady bylo víc. Hlavně v tom, že když jsme požádali o přestávku, tak měla být vyhlášena a pak už nikdo neměl mluvit. (Nesouhlasný pokřik mimo mikrofon.) My jsme požádali o přestávku už několikrát. Jasně, ale teď už neměl mluvit ani pan předseda Stanjura, nebo pan ministr Stanjura. Takže já žádám o přestávku na poradu klubu SPD v délce dvě hodiny.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Dámy a pánové, já tedy zopakuji, že dnes tato schůze je přerušena do 18. hodiny dnešního dne, pro jistotu řeknu i datum, pokud ho tady najdu, což je 13. ledna, v 18 hodin bude schůze pokračovat. V 9 hodin začíná mimořádná schůze tak, jak bylo avizováno.

(Schůze přerušena v 7.04 hodin.)

(Schůze pokračovala v 18.00 hodin.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji třetí jednací den 6. schůze Poslanecké sněmovny. (Hluk, pohyb poslanců v sále.) Prosím, abyste se ztišili.

Aby byla zaznamenána naše účast, tak vás nejprve odhlásím a poprosím, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami. Náhradní karty a jejich čísla platí tak, jak bylo řečeno na 7. schůzi, a dále s náhradní kartou číslo 23 bude hlasovat paní poslankyně Renáta Zajíčková. (Hluk v sále.) Já vás, dámy a pánové, prosím o utišení.

Dnešní jednání zahájíme projednáváním přerušeno bodu 68, Žádost vlády České republiky o vyslovení důvěry. Projednávání tohoto bodu jsme přerušili v rozpravě v 7.04 minut na 6. schůzi dnes ráno.

Ještě jednou vás chci poprosit o ztišení, případné přesunutí vašich individuálních rozhovorů do předsálí.

A nyní tedy budeme pokračovat v přerušené rozpravě. Do rozpravy se s přednostním právem hlásí paní místopředsedkyně Mračková Vildumetzová. Prosím, máte slovo.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Vážená paní předsedkyně, vážení členové vlády, vážené paní poslankyně, páni poslanci, já bych se chtěla vyjádřit k tomu, co se tady událo ráno, a především k tomu, co tady řekl pan Stanjura, že jsem jako předsedající nepostupovala v souladu s jednacím řádem.

Chtěla bych tady říci ten postup a připomenout vám, jak to tady probíhalo, a věřím, že pan Zbyněk Stanjura, prostřednictvím paní předsedající, pak přijde k mikrofonu a uzná, že to, co tady řekl, bylo nefér.

Pan Okamura přišel k mikrofonu v 6 hodin 57 minut a požádal o dvouhodinovou přestávku. Já jsem v tu chvíli žádnou přestávku nevyhlásila a přerušila jsem schůzi na poradu předsedů poslaneckých klubů. Předsedové poslaneckých klubů se sešli a jednomyslně se dohodli, že schůze bude přerušena do 18 hodin. To jsem následně oznámila a postupovala jsem v souladu s jednacím řádem. Děkuji vám. (Potlesk z řad hnutí ANO.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Také děkuji. Načtu omluvu. Nově k těm, které již byly načteny na naší 7. schůzi, se omlouvá paní poslankyně Voborská mezi 18. a 19. hodinou z osobních důvodů.

Další přihlášený do rozpravy je pan předseda poslaneckého klubu KDU-ČSL Marek Výborný. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Vážená paní předsedkyně, vážený pane premiére, vládo, kolegyně, kolegové. Po zkušenosti 22hodinového jednání uplynulý den, respektive minulý den a uplynulou noc, bych chtěl vyjádřit nějakou alespoň elementární malou naději, že se tady nebudeme přetahovat v tom, kdo více vydrží. Za celou vládní koalici mohu konstatovat, že jsme připraveni, nás neutaháte. Nicméně pro jistotu, pokud by náhodou tady byly nějaké tendence to

jednání si zopakovat, tak bych rád nechal odhlasovat jménem pěti poslaneckých klubů ODS, KDU-ČSL, TOP 09, STAN a Pirátů, že budeme o bodu vyslovení důvěry vládě České republiky jednat a hlasovat i pro 19., 21., 23., 2. ranní, 4. ranní, 6. ranní a tak dál hodině. Děkuji.

Ale já pevně doufám, pevně doufám, že tady skutečně toto si dokážeme odpustit, a vzhledem k tomu, že všechny příspěvky zazněly, budeme moci přejít k hlasování a svoji vůli či oprávněnou ne vůli vyjádřit důvěru vládě, vyjádřit hlasováním. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Pane předsedo, jestli tedy chápu, tak váš návrh nezazněl v tuto chvíli, jenom avizujete. Zazněl – zazněl, ano, omlouvám se, tady jsem zároveň něco konstatovala. Dobře, budeme tedy bezprostředně hlasovat, protože zazněl procedurální návrh. Chcete se k tomu procedurálnímu návrhu vyjádřit, pane poslanče? Prosím.

Poslanec Radek Vondráček: Jenom k proceduře samotné, abychom to hlasovali správně. Není to zákon, není to mezinárodní smlouva, my můžeme využít jednacího dne do 21, tak hlasujeme po 21. hodině, ať to máme správně. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Naprosto se s tím ztotožňuji, je to opravdu tak. (Pobavení v sále.) Hlasujeme tudíž – a myslím si, že pan předseda Výborný taktéž kývá – takže vzhledem k tomu, že zazněl návrh na hlasování, svolám všechny poslance do sálu.

Připomenu, že hlasujeme o jednání i po 21. hodině dále. Vzhledem k tomu, že se nejedná o zákon, tak tím to stačí jedním hlasováním.

Nezaznamenala jsem žádost o odhlášení, proto rovnou zahajuji hlasování o tomto procedurálním návrhu a ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 46 bylo přihlášeno 187 poslankyň a poslanců, pro 186 z nich. Návrh byl přijat.

A my tedy budeme pokračovat případně v jednání a hlasování i po 21. a dalších hodinách.

Dále se s přednostním právem hlásili následující řečníci. Nejdříve pan ministr Stanjura a následně pan předseda poslaneckého klubu SPD Fiala. Pane ministře, máte slovo.

Ministr financí ČR Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně Poslanecké sněmovny Mračková Vildumetzová, prostřednictvím paní předsedkyně, bylo 6.58 nebo 6.59, seděli jsme tady 22 hodin v kuse mnozí, zejména členové vlády, nadprůměrnou dobu, když bych to vzal na jednoho poslance či poslankyni, uznávám, že jste postupovala podle jednacího řádu. (Potlesk části poslanců.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji. Další přihlášený a zatím poslední přihlášený do rozpravy s přednostním právem pan předseda Fiala. Prosím.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, kolegové, já bych vůbec nevystupoval, ale musím reagovat na pana poslance Výborného. Jak nás neutaháte? Je to přesně naopak, vy nás neutaháte, vy žádáte o důvěru. (Smích.) Vy žádáte o důvěru! (Potlesk části poslanců.) My jsme to ráno skutečně chtěli hlasovat, kdyby se na české mediální scéně neobjevilo to, co se objevilo, a potřebovali jsme to vysvětlit. To přece je jasné, jasný střet zájmů. Tak jak, nás neutaháte? (Potlesk části poslanců.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Dámy a pánové, nevidím už nikoho dalšího přihlášeného do rozpravy, proto rozpravu končím. Závěrečné slovo, o něž požádal právě

ted' premiér Petr Fiala... (K panu poslanci Okamurovi:) Vy se hlásíte s přednostním právem k proceduře nebo k něčemu takovému? Pan předseda Okamura.

Poslanec Tomio Okamura: Já jsem se před chvílí díval na prezidiálku a tam jste měla říct větu, jestli jsem si to správně načítal, že zahajujete přerušovaný bod, kde jsme přerušili tu rozpravu, a já jsem byl tady připravený vystoupit. Ted' ale...

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Měl jste lépe poslouchat, protože to zaznělo z mých úst.

Poslanec Tomio Okamura: Už tamhle kývají.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: To zaznělo přesně tak, jak říkáte, pane předsedo.

Poslanec Tomio Okamura: No, tak to asi přes tu vaši roušku to vůbec není slyšet. Takže já bych rád ještě krátce vystoupil.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Rozprava byla ukončena a to, že jste nevěnoval pozornost tomu, že tak, jak říkáte, že jsem přerušovaný bod znovu zahájila a k němu tady probíhala rozprava. Opakovaně jsem do ní vyvolávala jednotlivé přihlášené. Tak jste to určitě měl příležitost během těch několika minut zaznamenat, pane předsedo.

Poslanec Tomio Okamura: No, tak já mám stejně přednostní právo, takže si vystoupím, ale pravda, věnoval jsem pozornost tomu, že neznáte jednací řád. Proto vás musel tady opravit bývalý předseda Sněmovny Vondráček, jak se vlastně hlasuje v případě schůze o vyslovení důvěry vládě v souladu s jednacím řádem. Takže to mě překvapilo, že jako předsedkyně si... (Předsedající oponuje.) ... prosím vás, neskákejte mi do řeči. To není v souladu s jednacím řádem, že mi skáчете do řeči. Takže já mám přednostní právo, nechte mě domluvit na mikrofon. Už jste se o tu cenzuru pokoušela dneska jednou, takže já mám právo mluvit na mikrofon. Poslanec mluví na mikrofon v souladu s jednacím řádem a vy nemáte právo mi skákat do řeči. Tak se to prosím naučte, buďte slušná. V Poslanecké sněmovně poslanec domluví a pak následně jde na mikrofon další a mluví další. Takže prosím, dodržujte to. (Ministr Stanjura namítá, že nebyl přihlášený.) Já jsem byl ted'... Stejně tak, pane ministře, poslanec mluví na mikrofon. Tak tady prosím nekřičte na celý sál. Máte prostor na mikrofon.

Já bych rád řekl jednu věc. Přišel jsem se zeptat – byl jsem vyvolán, ne, že jsem nebyl vyvolán, byl jsem vyvolán, tak to jste asi neposlouchal, takže já jsem na základě vyvolání, ne svévolně na mikrofon – a ted' jsem se tady tázal, jako vy jste se tázal stokrát na mikrofon, je to v pořádku. Ted' jenom říkám, že tedy bych rád vystoupil, protože jsem vás dobře neslyšel, to se může stát každému, a stejně vystoupím. (Poslanci vládní koalice bouchají pěstmi do stolu na protest.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Pane předsedo Okamuro, dle jednacího řádu § 59, odst. 4, jsem měla právo vás přerušit ve chvíli, kdy jste nepostupoval podle toho, co je vaším právem při vystoupení. Takže se ohrazuji proti tomu, co jste tvrdil, že jsem nepostupovala v souladu s jednacím řádem. Co se týče vašeho ted' vystoupení přednostního. Za prvé, nemáme na sebe takto pokřikovat. Pokud se chcete přihlásit s přednostním právem, dostanete možnost, právě se hlásíte. Ale byl už s touto možností avizován příspěvek, závěrečné slovo pana premiéra Fialy, takže sečkejte, pak budete mít příležitost vystoupit. A prosím,

abychom si tady odpustili tyto disputace. (Potlesk z lavic poslanců vládní koalice.) Prosím, pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Petr Fiala: Ano, my oba s panem předsedou Okamurou disponujeme přednostním právem. Já jsem vyzván, abych mluvil, on by měl vystoupit po mně. Nicméně mu dávám přednost a může vystoupit teď.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní tedy s přednostním právem po ukončené rozpravě pan předseda Okamura.

Poslanec Tomio Okamura: Pane premiére, děkuji. Ono je to i v té posloupnosti, já to nebudu mít dlouhé. Takže ono to v té posloupnosti, myslím si, že to má i logiku, že vy to celé uzavřete, takže děkuji za politické pochopení mého vystoupení a pořadí, což bych právě uvítal i u předsedkyně Sněmovny, aby to takto bylo politicky chápáno.

Takže já bych rád jenom ještě dodal, protože, vážené dámy a pánové, během dnešního dne, jak všichni víte, se události posunuly. Posunuly se od toho, co jsme dneska ráno tady navrhli, a prošlo to, abychom odložili hlasování o důvěře nové vládě až poté, co proběhne mimořádná schůze na téma vyjasnění neprůhledného financování hnutí STAN.

Jak víte, výsledek té mimořádné schůze dneska dopoledne je opravdu velmi špatný, protože vicepremiér Vít Rakušan, ministr vnitra a předseda hnutí STAN, za a) neřekl, kdo jsou konkrétní koncoví majitelé, tedy fyzické osoby, které vlastní kyperské společnosti v daňových rájích, které sponzorují hnutí STAN – prostě to neřekl, prostě to tají. On to říct nemůže, protože by to byl průšvih, proto to tady nemůže říct, to je ten problém. Zároveň je problém, že taková strana je součástí vládní koalice.

Za druhé, předseda hnutí STAN a zároveň ministr vnitra a vicepremiér neodhalil, odmítl odhalit zastřenou strukturu kyperských firem v daňových rájích, aby občané věděli, z jakých činností a od jakých podnikatelů ty peníze, které dostává hnutí STAN, pochází. A to je prostě velký problém.

Já jsem tady vyzýval premiéra Petra Fialu – a teď už diváci České televize vědí, proč jste bouchali do stolu a nechtěli jste mi umožnit vystoupení, protože je to samozřejmě nepříjemné pro vás toto poslouchat. Ale my se nedáme v SPD, budeme bojovat za transparentní politiku. Takže teď už je to jasné, už si to diváci do kontextu dali. Já bych chtěl znovu požádat premiéra Petra Fialu, aby vyzval – protože bude mít po mně závěrečné vystoupení – aby vyzval vicepremiéra a předsedu hnutí STAN Víta Rakušana, aby za a) řekl, odpověděl, teď ještě před hlasováním o důvěře, na tyto otázky, za druhé, aby z důvodu střetu zájmů – protože pod ministra vnitra Rakušana spadá policie – navrhl odvolání ministra vnitra Víta Rakušana a navrhl jmenování nového ministra vnitra, který nebude spojen s hnutím STAN.

Snad je naším společným cílem, aby – dobře, domluvili jste se na většině, na 108, ale přece by ta vláda měla být nějaká alespoň stabilní. Dobře, programově prosazujete věci, které z našeho pohledu nejsou dobré pro běžné občany, ale tak jste se domluvili, tak to prostě tady je. Zároveň – a to je ta novinka, proto o tom tady hovořím – se ukázalo, že tu nejsme sami v těchto pocitech, protože předseda vaší koaliční strany Pirátů Ivan Bartoš – a proběhlo to všemi médii, tady mám titulní článek na serveru Novinky.cz, takže z něj opět budu citovat, protože někteří si tady stojí na uších a vkládají mi do úst vždycky něco, co jsem neřekl – říká, že STAN musí své financování vysvětlit. Dále se v článku píše, že Ivan Bartoš – čtu, přímo cituji, ten článek – "Ivan Bartoš se tak zařadil k opozičním poslancům hnutí ANO a SPD, kteří dnes, tedy ve čtvrtek ráno, na mimořádné schůzi plísnilo Starosty a jejich předsedu Víta Rakušana kvůli vysvětlení peněžitých darů od společností, které jsou často propojené personálně, mají kyperského vlastníka či jsou ve ztrátě. "

Tak, a teď je ta pointa, proč jsem sem šel. Protože od skončení mimořádné schůze dnes dopoledne teď, do 18 hodin, kdy se má hlasovat o důvěře nové vládě, jsme nezaznamenali žádné nové informace, že by Vít Rakušan a hnutí STAN své financování vysvětlili. Ne, tady nejsou žádné nové informace. Když jsem sem šel, nechal jsem naše analytiky udělat ještě analýzy médií, nechal jsem je udělat monitoring, zdali k nějakému posunu došlo. Takže když to jednoduchou logikou posunu, předseda Pirátů a ministr pro místní rozvoj Ivan Bartoš nedostal žádné vysvětlení ohledně nejasného financování hnutí STAN, ale říká, že to STAN musí vysvětlit.

Takže já z tohoto si myslím, že protože už jdete sami do sebe teď ve vládní koalici, a to ještě nemáte ani důvěru a už teď se hádáte a už teď se vzájemně napadáte. Ano, ten důvod je v tomto případě – jsem rád, že Ivan Bartoš, jak tady píše Novinky, se zařadil k opozičním poslancům hnutí ANO a SPD v této věci, ale pane předsedo Pirátů a ministře pro místní rozvoj, můžete nám ještě na mikrofon předtím, než vystoupí premiér Petr Fiala, tedy vysvětlit, zdali vám STAN teď během těch několika hodin – protože my jsme to nikde nezaznamenali – vysvětlil to financování, když říkáte, že musí financování vysvětlit, a všichni to od vás dneska četli? Takže "musí" je to slovo, ne "může" nebo "měl by", musí. Je to ano, nebo ne.

Teď bych vás chtěl požádat, jestli vám to tedy vysvětlil Vít Rakušan nebo někdo ze STAN a jestli byste zároveň na mikrofon mohl říct – a vidíte, že moje vysvětlení nebude dlouhé, protože chci dát prostor tady naopak ostatním – co vám tedy vysvětlil, zdali tedy odpověděl na ty otázky, o kterých jsem hovořil.

A v případě, že na ně neodpověděl, pane ministře Bartoši, tak zdali tedy budete přesto, strana Pirátů, hlasovat pro důvěru této vládě, když říkáte, že to musí vysvětlit. Takže to by mě tedy zajímalo, jak se tedy k tomu Pirátská strana teď postaví, když žádné nové informace ve veřejném prostoru od ukončení dopolední mimořádné schůze nezazněly. Takže to je moje otázka.

Ano, a v podstatě myslím, že jinak všechno bylo řečeno. Jak víte, tak my samozřejmě takové vládě důvěru dát nemůžeme. Programové důvody i tyto další důvody jsme probrali, a já bych tedy požádal ministra Bartoše, aby to upřesnil. Samozřejmě je možné, že v případě, že vystoupí a řekne tu pozici, to stanovisko, jak to tedy je, tak možná na to bude nějaká krátká reakce, ale nemáme tady v plánu to nějakým zásadním způsobem protahovat, protože skutečně všechno bylo řečeno. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Já tedy připomínám, že jsme už po ukončené rozpravě a před závěrečným slovem, které tímto uděluji panu premiérovi Petru Fialovi. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Petr Fiala: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, já jsem zahájil tuto dlouhou debatu včera v 9 hodin ráno a velice pečlivě jsem poslouchal všechny názory, výhrady, výtky a poznámky poslanců opozice, poslouchal jsem je celých 22 hodin, byl jsem zde přítomen po celou tu dobu, samozřejmě s nějakými limity, které vyplývají z toho, že jsem živá bytost. To, že jsem člověk, o tom jsem nepochybně přesvědčil i ty, co by o tom pochybovali, tím svým neveřejným neformálním výrokem, který byl posléze zveřejněn. Těm, kterých se ten můj výrok dotkl, se samozřejmě omlouvám. Poslouchal jsem, dělal jsem si poznámky. Oceňuji věcná vystoupení, která zde také zazněla, a celkově musím říct, že si vážím diskuse, že považuji demokracii za diskusi, nevadilo mně, že jste se vyjadřovali k našemu programovému prohlášení velmi důkladně, a oceňuji vystoupení, ze kterých jsme si mohli odnést alespoň nějaké věcné postřehy k našemu programovému prohlášení, a určitě je v naší další práci a v naší činnosti využijeme.

Samozřejmě, zazněla zde ale i spousta výroků, které určitě nelze považovat za pravdivé, a já se aspoň k některým z nich krátce vyjádřím. Nedojde samozřejmě na všechny, to tady teď už dělat nebudu, za to se předem omlouvám, ale aspoň některé.

Nemohu se především ztotožnit s názorem opozice, podle níž předáváte zemi ve výborném stavu. Já jsem přesvědčen, že je to právě naopak. Přebíráme zemi s nejvyššími deficity v historii České republiky. Přebíráme je po vládě, která doslova prohodopodařila ekonomický růst a svou nehospodárnou politikou podpořila inflaci, za kterou nás nyní úplně absurdně kritizuje.

Nemohu ani souhlasit s tezí, že jsme to byli my, kdo vzal lidem jejich peníze na zvýšení platů. Peníze lidem vzala minulá vláda. Kdyby zde hospodařila dobře, jako řádný hospodář, nemusely by se zmrazovat platy lidí, kteří za váš styl rozhazovačné politiky určitě nemohou.

A připomenu vám ještě jednou vaše slova. V březnu loňského roku tehdejší ministryně financí paní Alena Schillerová do médií řikala: "Navrhla jsem, aby platy ve státní správě nerostly. V tuto chvíli si to nemůžeme dovolit," řikala tehdejší ministryně financí Alena Schillerová. A po prohraných volbách bylo všechno jinak. Vláda Andreje Babiše zvýšila platy po prohraných volbách populisticky, přestože věděla, že na to v rozpočtu peníze nejsou, a nastupující vláda to bude muset řešit.

Ano, dámy a pánové, je nutné šetřit, naše vláda to jasně říká, a je nutné šetřit i proto, že za uplynulé roky, v uplynulých letech, stát doslova bobtnal. A to nejsou nějaké mýty, to není nějaká politická proklamace, to jsou prostě fakta. A já vám ta fakta připomenu na konkrétních číslech. V roce 2017 bylo ve veřejné správě podle zákona o státním rozpočtu 445 000 míst. V roce 2021 to už bylo 482 000 zaměstnanců a pro rok 2022 plánovala minulá vláda růst dokonce na 489 000. To je nárůst o 44 000 lidí za pět let. A tahle čísla já teď nehodnotím, to jsou prostě fakta, se kterými musíme pracovat. Ale to, co hodnotím, je srovnání objemu platů. Když se na to podíváme, tak v roce 2017 to bylo celkem 162 miliard korun, loni to bylo 239 miliard korun a na příští rok plánovala vláda Andreje Babiše dokonce 252 miliard korun. To je, dámy a pánové, nárůst o 90 miliard korun za pět let, o neuvěřitelných 56 %. A to jsou data z původního návrhu zákona o státním rozpočtu na rok 2022, tedy data Ministerstva financí.

Za minulé vlády se nabraly tisíce úředníků, zvyšovaly se platy ve veřejném sektoru a zvyšovaly se tak, že jsou v průměru vyšší než v soukromém, a to je velký problém, to všechno tlačilo na růst mezd, tlačilo na růst mezd i v soukromém sektoru a podpořilo inflační tlaky. A s tím se teď musíme vyrovnávat. To jsou jasná fakta.

Pan předseda Babiš nám vyčetl, že kvůli nám údajně v lednu skočí ceny energií o 21 %. Kvůli nám! Pravdivá odpověď je však taková, že ceny energií nestoupají kvůli nám, ale kvůli chybným krokům minulé vlády, samozřejmě i kvůli těm vnějším vlivům, to já nezpochybňuji, ale kvůli chybným krokům minulé vlády, která neměla energetickou bezpečnost jako svou prioritu, neinvestovala dostatečně do energetického odvětví a nevyjednávala včas v Evropské unii o cenách energií.

Stejně tak nemohu souhlasit s argumentem, že by situaci vyřešilo zrušení DPH. To totiž opravdu není ta adresná pomoc, která je teď potřeba, která by pomohla lidem, kteří opravdu teď pomoc potřebují. Jedná se naopak o plošné řešení, které má významný dopad na veřejné finance, které ale je potřeba použít v této době efektivně tam, kde budou opravdu pomáhat, a to případ plošné pomoci není. Zrušení DPH není řešením vysokých cen energií, vede pouze k dalšímu zadlužování veřejných financí, a to i těch občanů, kterým máme pomoci.

Andrej Babiš také řekl: "Jestli někdo zažil složité období, tak to byla naše vláda." To je citát. Ano, já uznávám, že minulá vláda musela řešit koronavirovou krizi, že to nebyla lehká výzva a že jste museli dělat nelehká rozhodnutí ve složitém čase. To je všechno pravda. To vás ale neomlouvá za špatný stav, ve kterém předáváte zemi. Řekněme si upřímně, byla to právě minulá vláda, vaše vláda, která nastoupila v době opravdu mimořádného ekonomického růstu,

a vy jste tento ekonomický růst nedokázali využít ve prospěch občanů a k opravdovému rozvoji České republiky. A proto tu po čtyřech letech vašeho vládnutí máme veřejné finance v takovém stavu, v jakém je máme, máme tu vysokou inflaci, máme tu rekordní zadlužení, máme tu lidi, kteří se nacházejí na prahu energetické chudoby.

Naše vláda je připravena si s tím poradit. My jsme připraveni vyvést Českou republiku z této složité situace, jsme připraveni ten těžký úkol splnit, ale ten úkol je tak těžký i proto, jakým způsobem jste v uplynulých letech v této zemi vládli.

Dámy a pánové, já jsem zde uvedl jenom několik nejkřiklavějších, nejvýraznějších nepravd, které v průběhu včerejšího dne a dnešní noci tady zazněly. Nebudu vyvracet všechny další jednu po druhé, bylo by jich tolik, že bych tady mohl mluvit další hodiny.

Ať si občané sami udělají obrázek, protože mnoho z nich sledovalo tuto debatu, ať si občané sami udělají obrázek o tom, zda je pravda to, co jste tvrdili, zda je pravda, že nově vzniklá vláda může za současnou drahotu, za problémy s řešením koronavirové krize, za nedostatek bytů a za další potíže, kterým jsou lidé v této době vystaveni a kterým čelí. Já si to nemyslím. Neseme odpovědnost za pár týdnů, kdy jsme u vlády. Tu odpovědnost plně přijímáme a bohužel musíme intenzivně řešit tíživé dědictví, které nám zanechala minulá vláda. Nebyli jsme to my, dámy a pánové, kdo byl uplynulé čtyři roky u moci. Bylo to hnutí ANO a byly to další strany, které za jejich vládnutí voliči odměnili tím, že je ne zvolili do Poslanecké sněmovny.

Dámy a pánové, já tu ale nechci řešit minulost (Smích v levé části jednacího sálu.). Jsem si vědom toho, že kvůli tomu nás občané nevolili. K minulosti jsem se vracel jenom proto, abych vyvrátil nepravdivé argumenty, které zazněly z vašich úst při probírání našeho programového prohlášení. Chceme přinést změnu, chceme dát naději občanům, chceme dát naději těm občanům, kteří podpořili strany nové vládní koalice, ale i všem ostatním. A já jsem zde hovořil o tom, v tom svém úvodním vystoupení, že nejsme populisté, nechceme planě slibovat, ale že této Sněmovně a všem našim voličům chceme za čtyři roky složit účty z toho, jak jsme pracovali, co jsme udělali a jak jsme splnili sliby, ke kterým jsme se zavázali. A já osobně jako předseda vlády chci jít v tomto směru příkladem, a proto jsem se rozhodl stanovit si z toho programového prohlášení šest osobních priorit, z jejichž splnění se chci voličům, občanům na konci volebního období speciálně zodpovídat. Každá z nich, z těch priorit, svým způsobem reprezentuje významnou část tohoto předloženého vládního prohlášení, takže i touto formou tady teď připomenu některé klíčové věci, které občanům slibujeme.

Mojí první prioritou je zavedení daňové brzdy, která automaticky zastopuje celkovou výši daní pro naše občany a zabrání pak každé příští vládě daně neúměrně zvedat. Druhou prioritou je předložení důchodové reformy, skutečné důchodové reformy, která současným čtyřicátníkům a mladším přinese stabilní systém spravedlivých důchodů. Třetí prioritou se týká energetiky, energetické soběstačnosti našeho státu, a tou prioritou je zahájení tendru na dostavbu jaderné elektrárny Dukovany. Jako čtvrtou prioritou jsem si vybral závazek postavit 200 kilometrů nových dálnic. Pátá prioritou se týká vzdělání, vzdělávání a jde o revizi učebních plánů na základních a středních školách tak, abychom naše děti dokázali opravdu dobře připravit na život ve 21. století. A šestá, poslední prioritou, ta je jakýmsi symbolem důležité digitalizace našeho státu. Chci, aby zanikla povinnost nosit u sebe občanský, řidičský průkaz a další dokumenty, protože ty v tomto volebním období nahradíme jejich elektronickou podobou.

Dámy a pánové, vážené poslankyně, vážení poslanci, před vámi leží programové prohlášení naší vlády. Já jsem vám teď představil i svých šest osobních priorit, která budu s plnou silou prosazovat, a věřím, že až se za čtyři roky se budeme voličům před volbami zpovídat z toho, co jsme udělali, budu moci říci, že maximum možného z našeho programového prohlášení i z těchto priorit, které jsem teď zmínil, že maximum z toho bylo splněno.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, na závěr zopakuji to, čím jsem začal. Jménem svým i nové vlády České republiky vás v souladu s ústavou žádám o vyslovení důvěry. (Dlouhotrvající potlesk v pravé části jednacího sálu.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji a nyní s přednostními právy přihlášení předseda klubu SPD Radim Fiala, předseda strany ANO Andrej Babiš. Prosím, máte slovo.

Poslanec Radim Fiala: Vážené poslankyně, vážení poslanci, vážený pane premiére, děkuji vám za vaši řeč k programovému prohlášení, k téměř ukončení této schůze. Nicméně dovoluji mi ještě krátkou poznámku. Chci vás požádat, aby – vy jste řekl na začátku, že opozice vám řekla, že vám předává zemi ve výborném stavu. Já vás chci požádat, abyste lépe diferencoval tu opozici, protože hnutí SPD se vám tady snažilo celou noc vysvětlit, že naše země není v dobré kondici a v dobrém stavu, a každý z nás podle své odbornosti říkal i proč. A vy jste to tady vyjmenoval, ať už je to pokles reálných platů a mezd, bytová krize, ať jsou to další věci, zvyšující se ceny úplně všeho, zvyšující se ceny energií, inflace, prostě problémy, které trápí běžné české občany, takže vás chci jenom požádat, aby – a občanům říct, že SPD si nemyslí, že Česká republika je v dobré kondici a v dobrém stavu. A já vám opravdu přeji, aby to, co tady říkáte a slibujete, se vám povedlo, protože je to ve prospěch nás všech. I když nás v hnutí SPD jste samozřejmě svým programovým prohlášením nepřesvědčil. Přesto si myslím, že Česká republika potřebuje jít nahoru, řešit spoustu důležitých problémů a my je potřebujeme vyřešit. My za hnutí SPD vám svou důvěru nedáme, ale přesto vám přeju v zájmu nás všech, aby se vám to, co jste říkal, povedlo. (Slabý potlesk v levé části jednacího sálu.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: A nyní tedy s přednostním právem předseda hnutí ANO Andrej Babiš. Prosím, máte slovo.

Poslanec Andrej Babiš: Dobrý večer, vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážená vládo, vážený pane premiére, já samozřejmě musím zareagovat na ten projev pana premiéra, protože zkrátka jsou věci, na kterých se neshodneme. Myslím, že jsem v tom mém projevu měl strašně moc faktů, dat, podkladů a že ta čísla jsou jasná. My s panem premiérem se neshodneme na tom, a vypadá to, že ani tady s opozicí SPD, v jakém stavu je naše země. Já si myslím, že je ve velice dobrém stavu, za našeho vládnutí skutečně, a já jsem to uváděl v tom projevu, jsme předstihli v HDP na obyvatele i Itálii, i Španělsko, i Portugalsko a jsme stále jedna z nejméně zadlužených zemí v Evropské unii, šestá nejméně zadlužená, a to nepočítám Estonsko, Lucembursko, Bulharsko, tyto země jsou s námi neporovnatelné. Paní bývalá ministryně financí Schillerová jasně předložila na čtyři roky konsolidaci našich financí, potom, co jsme museli kvůli covidu vlastně mít ty deficity. A tam je to jednoznačné, máme ratingy, jsme na tom velice dobře. Ale s panem premiérem zkrátka na tomto se neshodneme.

K inflaci. Pane premiére, já jsem nikdy neřekl, že vy můžete za inflaci. Vy jste před volbami mluvili o Babišově drahotě. Já jsem jenom vysvětloval, že ropu neovlivníme, že je tady ropný kartel, že ceny plynu neovlivníme, že je tady závislost Evropy na ruském plynu. A uvidíte na Evropské radě, kolik premiérů tam bude tvrdit, že nejsme závislí, a není to pravda. Místo toho, abychom, a já budu rád a určitě vám to doporučuji, abyste bojoval za to, aby se zkapacitnil Nord Stream 2 a další plynovody a aby konečně, i když samozřejmě máme nějaký názor na Rusko, ale v tomto směru – a já jsem přesvědčen – a vy vedle prezidenta Macrona budete sedět, že on je pro to, aby se jednalo o plyn. A určitě vám budu fandit, abyste přesvědčil ostatní premiéry o změně směrnice MiFID, emisní povolenky, které mají dopad 24 % negativní do cen elektřiny.

Takže to jsou všechno věci, které – já jsem nikdy neřekl, že za to vy můžete, vy jste říkali o Babišově drahotě – já dneska jsem samozřejmě i kritizoval politiku České národní banky. Ano, někteří říkají, že i Maďarsko, i Polsko zvedlo úroky, to je pravda, ale nikdo tak dramaticky nezvedl. A ti lidé si brali ty hypotéky a já to považuji za nefér. Takže inflaci jsem vysvětloval, že i u jednotlivého zboží, které dovážíme, je jiná inflace než u zboží, které se vyváží, a tak dál. A byty samozřejmě.

Ceny energií, tam se zkrátka neshodneme. My jsme jasně řekli, že DPH je řešení. A už vidíme u inflace v prosinci, že negativní inflace u elektřiny a plynu je menší v prosinci než v listopadu, že vlastně už to klesá, a v lednu se to projeví tak, že možná už těch 21 % nebude stačit. Proto my jsme navrhovali i odpuštění POZE, těch obnovitelných zdrojů. Nechci se vracet k tomu solárnímu tunelu, na který platíme stále 27 miliard ročně. Takže v cenách energií mně je líto, že tam jsme se neshodli. Vy jste přišli s jiným modelem, uvidíme, jak to bude fungovat.

Ohledně těch úředníků. Musíme si říct, kdo jsou ti úředníci. A my jsme šetřili. Paní bývalá ministryně financí snížila o 4 500 pozic, prázdných míst státních zaměstnanců. Státních zaměstnanců máme 73 500 a samozřejmě je to boj proti resortům, kde si hlídaly ta místa, nechaly si ty peníze, aby je mohly využít na vyšší platy. Ale není pravda, že bychom nešetřili. A já souhlasím s vámi, že platy, a jsem rád za to, že za nás platy vojáků, hasičů, policistů, učitelů, lékařů, sestřiček se zvedly. Máme průměrný plat 37 000. A mně je líto, že některé firmy, a samozřejmě většinou jsou to naše české firmy, které nejsou schopny platit 50 000, jako platí Škoda Auto nebo Bosch nebo banky, a ještě víc. Ano, to je určitá dysbalance, ale my stále máme nejnižší nezaměstnanost v Evropě. A já jsem strašně rád, že v programovém prohlášení vlády máte otevření pracovního trhu – ano, protože tady stále firmy říkají, že nejsou lidi; x-krát jsem říkal Svazu průmyslu a Hospodářské komoře, tak zaveďte konečně už tu evidenci, aby se to nedublovalo. Vy stále říkáte, chybí vám 300 000 lidí. Ano, skutečně naše firmy nemají lidi a je potřeba samozřejmě i bojovat proti různým zaměstnavatelům, kteří zaměstnávají Ukrajince načerno na schengenská víza, která dostávají v Polsku. Takže to je samozřejmě problém, vy to kritizujete. Já jsem rád, že jsme mohli zdravotníkům dát tolik peněz, kteří si to zaslouží, a tam taky na tom nemáme shodu, protože to nejsou úředníci. To jsou lidé, které potřebujeme. A my jsme například hasičům vyšli x-krát vstříc, aby dostali ty počty, které potřebují. Vždyť ti hasiči jsou všude, když jsou povodně, požár, tornádo, nehody, všude! Potřebujeme, aby hasiči u nás měli takovou prestiž jako v Americe, September Eleven. Takže o tom to je, tam se na tom neshodneme.

No a potom jste tady, pane premiére, vyjmenoval ty daňové brzdy. No, to je skvělé! Pokud tomu rozumím, a hnutí ANO a já, když jsem se stal ministrem financí, tak jsem řekl: Vyberu daně a snížím daně. A to jsme udělali. EET bylo 21 % v restauraci na vše, dneska je 10. EET přineslo 33 miliard, kontrolní hlášení 10 milionů (miliard) – 33 miliard EET, pane ministře, 33 miliard, to se dá zdokladovat. A snižovali jsme daně. A kontrolní hlášení, ty podvody, ty karusely, to přineslo desítky miliard. A podívejte se na VAT gap, to je ta díra DPH, to je to, co nám v minulosti vždycky kradli hlavně v pohonných hmotách. Takže pokud daňovou brzdou, a my jsme snížili daně a vybrali ty daně, tak my to podporujeme a já budu rád, když nebudete navyšovat daně.

Důchodová reforma, o tom se mluví od revoluce. Měli jsme důchodovou komisi, vždycky to byly spíš různé tiskové konference, a my jsme se rozhodli dát lidem peníze, důchody reálně. A pokud vaše reforma bude dobrá, tak my to samozřejmě podpoříme, nevidím... spravedlivé důchody určitě chceme.

Energetika, Dukovany. Prosím vás, můžete vyhlásit tendr. Vy jste ho zdržovali, tady jsme neustále řešili Rusko, Čínu, my určitě fandíme a budeme podporovat, je to připraveno. My jsme vám to připravili.

Dálnice, prosím vás, pan ministr dopravy stačí, když dostane peníze na to, co je připraveno, 200 kilometrů můžete otevřít dálnic do roku 2025 a k tomu máte ještě

200 kilometrů silnic prvních tříd, různé obchvaty, které se připravují. A samozřejmě bychom byli rádi, kdybyste pokračovali v těch PPP projektech, které se povedly tady kolegovi Havlíčkovi – obrovský úspěch! První PPP projekt. A pokud by se vám povedlo Praha–Tábor 70 kilometrů PPP projekt, byla by to pecka! Obchvat Prahy ještě se nezačal, obchvat Prahy. Tam určitě všechno budeme podporovat.

No a digitalizace, prosím vás, o tom jsem mluvil, že zkrátka my jsme to nastartovali, má to systém, má to hlavního šéfa, vládního zmocněnce, a vy jak budete pokračovat, tak určitě budeme rádi.

Takže nechci tady dlouho mluvit, zkrátka jsou věci, kde se neshodneme. My si myslíme, že naše země je ve skvělé kondici. A hlavně ten deficit za rok 2021 a 2022, my přesně víme, kde je. Vždyť úspory domácností za poslední dva roky stouply o 547 miliard. Češi mají úspory domácností 3 353 miliard! A znovu opakuji: Samospráva, obce, města mají 313 miliard na účtech! Hřib má 90 miliard! Neví, na co to má, když neinvestuje. A kraje mají 71 miliard. Takže my umíme zdokladovat přesně, kde ty peníze jsou, na rozdíl od toho, co se dělo s těmi deficity do roku 2013. Takže zkrátka, já už jsem nechtěl vystupovat, ale samozřejmě, pan premiér dal nějaký názor, já mám na to jiný názor, v každém případě u všech věcí, které jsou pozitivní pro lidi, pro firmy, pro naši zemi, budeme podporovat. A můžete se spolehnout, že budeme, jak jsem to slíbil, konstruktivní opozice. Nám záleží na tom, aby naše země prosperovala, naši lidé se měli dobře, a já myslím, že to je společný cíl, a já vám za to děkuji, pane premiére. (Potlesk poslanců ANO.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nevidím žádného dalšího přihlášeného, proto připomínám, že podle § 85 odst. 1 a 2 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny se o návrhu na vyslovení důvěry vládě hlasuje podle jmen. K přijetí usnesení o vyslovení důvěry vládě je třeba souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců. Můžeme tedy přistoupit právě k tomuto aktu.

Žádám nyní určené ověřovatele této schůze, kterými jsou poslanec Stanislav Berkovec a poslankyně Renáta Zajíčková, aby zaujali místa u stolku zpravodajů. Nejdříve přistoupíme podle § 74 odst. 4 jednacího řádu Poslanecké sněmovny k vylosování jména poslance, od něhož se bude v abecedním pořadí hlasovat. Kontrola lístků se jmény poslanců byla provedena.

Jako prvního jsem vylosovala poslance Aleše Dufka. (Šum v sále.)

Připomínám – a prosím nejdříve o klid – připomínám, že podle § 74 odst. 4 jednacího řádu se vyvolaný poslanec vysloví "pro návrh" nebo "proti návrhu". Jestliže se zdržuje hlasování, řekne "zdržuji se". Jiný projev poslance se považuje za zdržení se hlasování.

Prosím, aby každý vyvolaný poslanec své stanovisko řekl dostatečně hlasitě, abych je mohla v souladu s jednacím řádem opakovat.

Nyní tedy přikročíme k hlasování. Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje vládě důvěru."

Nyní vás tedy již budu vyvolávat a prosím o vyslovení se. Zahajuji tedy hlasování.

Dufek Aleš: Pro návrh.

Dvořák Jaroslav: Proti návrhu.

Exner Martin: Pro návrh.

Faltýnek Jaroslav: Proti návrhu.

Farhan Kamal: Proti návrhu.

Farský Jan: Pro návrh.

Feranec Milan: Omluven, pokud se nepletu. Není přítomen.

Fiala Petr: Pro návrh.
Fiala Radim: Proti návrhu.
Fialová Eva: Proti návrhu.
Fifka Petr: Pro návrh.
Fischerová Romana: Proti návrhu.
Flek Josef: Pro návrh.
Foldyna Jaroslav: Proti návrhu.
Fridrich Stanislav: Proti návrhu.
Gazdík Petr: Pro návrh.
Golasowská Pavla: Pro návrh.
Haas Karel: Pro návrh.
Hájek Jiří: Pro návrh.
Hájek Martin: Pro návrh.
Hanzlíková Jana: Proti návrhu.
Havel Matěj Ondřej: Pro návrh.
Havlíček Karel: Proti návrhu.
Havránek Jiří: Pro návrh.
Helebrant Tomáš: Proti návrhu.
Heller Šimon: Pro návrh.
Hendrych Igor: Proti návrhu.
Hofmann Jan: Pro návrh.
Horák Jiří: Pro návrh.
Hrnčář Jan: Proti návrhu.
Jáč Ivan: Proti návrhu.
Jakob Jan: Pro návrh.
Janda Jakub: Pro návrh.
Janulík Miloslav: Proti návrhu.
Jílková Marie: Pro návrh.
Juchelka Aleš: Proti návrhu.
Jurečka Marian: Pro návrh.
Kaňkovský Vít: Pro návrh.
Kasal David: Proti návrhu.
Kašník Pavel: Pro návrh.
Kettner Zdeněk: Proti návrhu.
Klíma Pavel: Pro návrh.
Knechtová Lenka: Proti návrhu.
Kobza Jiří: Proti návrhu.

Kocmanová Klára: Pro návrh.
Kohajda Michael: Pro návrh.
Kohoutek Tomáš: Proti návrhu.
Kolář Ondřej: Pro návrh.
Kolovratník Martin: Proti návrhu.
Koten Radek: nepřítomen, omluven.
Kott Josef: taktéž nepřítomen, omluven.
Kovářová Věra: Pro návrh.
Král Václav: Pro návrh.
Kralíček Robert: Proti návrhu.
Krejza Karel: Pro návrh.
Krutáková Jana: Pro návrh.
Kubíček Roman: Proti návrhu.
Kubík Jan: Proti návrhu.
Kučera Michal: Pro návrh.
Kuchař Jan: Pro návrh.
Kukla Martin: Proti návrhu.
Kupka Martin: Pro návrh.
Lacina Jan: Pro návrh.
Lang Hubert: Proti návrhu.
Langšádlová Helena: Pro návrh.
Lesenská Vladimíra: Proti návrhu.
Letocha Petr: Pro návrh.
Lisová Martina: Pro návrh.
Liška Petr: Pro návrh.
Lochman Ondřej: Pro návrh.
Mádlová Ivana: Proti návrhu.
Major Martin: Pro návrh.
Malá Taťána: Proti návrhu.
Maříková Karla: Proti návrhu.
Mašek Jiří: nepřítomen, omluven.
Metnar Lubomír: Proti návrhu.
Michálek Jakub: Pro návrh.
Mračková Vildumetzová Jana: Proti návrhu.
Müller Tomáš: Pro návrh.
Munzar Vojtěch: Pro návrh.
Nacher Patrik: Proti návrhu.

Naiclerová Hana: omluvena, nepřítomna.
Navrátil Jiří: Pro návrh.
Němečková Crkvenjaš Zdenka: Pro návrh.
Novák Marek: Proti návrhu.
Nováková Nina: Pro návrh.
Nový Miloš: Pro návrh.
Oborná Monika: Proti návrhu.
Okamura Hayato: Pro návrh.
Okamura Tomio: Proti návrhu.
Okleštěk Ladislav: Proti návrhu.
Olšáková Eliška: Pro návrh.
Opltová Michaela: Pro návrh.
Oulehlová Renata: Proti návrhu.
Ožanová Zuzana: Proti návrhu.
Pastuchová Jana: Proti návrhu.
Pekarová Adamová Markéta: Pro návrh.
Peštová Berenika: Proti návrhu.
Petrtýl František: Proti návrhu.
Philipp Tom: Pro návrh.
Pivoňka Vaňková Pavla: Pro návrh.
Pokorná Jermanová Jaroslava: Proti návrhu.
Pošarová Marie: Proti návrhu.
Potůčková Lucie: Pro návrh.
Pražák David: Proti návrhu.
Quittová Petra: Pro návrh.
Rais Karel: Proti návrhu.
Rakušan Vít: Pro návrh.
Rataj Michael: Pro návrh.
Ratiborský Michal: Proti návrhu.
Richter Jan: Proti návrhu. (Poslanec Richter: Jsem Richter.) Omlouvám se. Richter Jan.
Richterová Olga: Pro návrh.
Rozvoral Radek: Proti návrhu.
Růžička Pavel: Proti návrhu.
Ryba Drahoslav: Proti návrhu.
Sadovský Petr: Proti návrhu.
Salvetr Rudolf: Pro návrh.
Schillerová Alena: Proti návrhu.

Síla Jan: Proti návrhu.
Skopeček Jan: Pro návrh.
Sládeček Karel: Proti návrhu.
Slavík Jiří: Pro návrh.
Smetana Karel: Pro návrh.
Staněk Pavel: Omluven, nepřítomen.
Stanjura Zbyněk: Pro návrh.
Strýček Jiří: Proti návrhu.
Stržínek Robert: Proti návrhu.
Svoboda Bohuslav: Pro návrh.
Svoboda Pavel: Pro návrh.
Šafránková Lucie: Proti návrhu.
Šebelová Michaela: Pro návrh.
Šimek David: Pro návrh.
Špičák Julius: Proti návrhu.
Štefanová Iveta: Proti návrhu.
Štolpa David: Proti návrhu.
Teleky Róbert: Pro návrh.
Tesařík Antonín: Pro návrh.
Tureček Karel: Proti návrhu.
Turek Libor: Pro návrh.
Urbanová Barbora: Pro návrh.
Válek Vlastimil: Pro návrh.
Válková Helena: Proti návrhu.
Vích Radovan: Proti návrhu.
Vlček Lukáš: Pro návrh.
Voborská Milada: Pro návrh.
Vojtko Viktor: Pro návrh.
Volný Jan: Proti návrhu.
Vomáčka Vít: Pro návrh.
Vondráček Radek: Proti návrhu.
Vondrák Ivo: Proti návrhu.
Vrána Petr: Proti návrhu.
Výborný Marek: Pro návrh.
Wenzl Lubomír: Proti návrhu.
Wenzl Milan: Nepřítomen, omluven.
Zajíčková Renáta: Pro návrh.

Zborovský Miroslav: Pro návrh.
Zlínský Vladimír: Proti návrhu.
Zuna Michal: Pro návrh.
Žáček Pavel: Pro návrh.
Ženíšek Marek: Pro návrh.
Adamec Ivan: Pro návrh.
Adámková Věra: Proti návrhu.
Babiš Andrej: Proti návrhu.
Babišová Andrea: Proti návrhu.
Babka Ondřej: Proti návrhu.
Bačíková Jana: Pro návrh.
Balaš Vladimír: Pro návrh.
Balaščíková Margita: Proti návrhu.
Bartoš Ivan: Pro návrh.
Bartošek Jan: Pro návrh.
Bašta Jaroslav: Proti návrhu.
Bauer Jan: Pro návrh.
Baxa Martin: Pro návrh.
Beitl Petr: Pro návrh.
Bělíca Josef: Proti návrhu.
Bělobrádek Pavel: Pro návrh.
Bělohlávková Romana: Pro návrh.
Běloušek Roman: Pro návrh.
Benda Marek: Pro návrh.
Bendl Petr: Pro návrh.
Beneš Ondřej: Pro návrh.
Berki Jan: Pro návrh.
Berkovcová Jana: Proti návrhu.
Berkovec Stanislav: Proti návrhu.
Bernard Josef: Pro návrh.
Blaha Stanislav: Pro návrh.
Blažek Pavel: Pro návrh.
Brabec Richard: Proti návrhu.
Brázdil Milan: Proti návrhu.
Brož Lubomír: Proti návrhu.
Bureš Jan: Pro návrh.
Bžoch Jaroslav: Proti návrhu.

Carbol Jiří: Pro návrh.

Cogan Josef: Pro návrh.

Černochová Jana: Pro návrh.

Černý Oldřich: Proti návrhu.

Decroix Eva: Pro návrh.

Dostálová Klára: Proti návrhu.

Dražilová Lenka: Proti návrhu.

Dubský Tomáš: Pro návrh.

Táži se, zda všichni poslanci a poslankyně byli skutečně čtení, případně zda nejsou nějaké pochybnosti k průběhu hlasování? Nevidím. Hlasování skončilo.

Prosím ověřovatele, aby mi sdělili, jaký čas nyní potřebují k zajištění výsledků hlasování. (Dvacet minut.) Dvacet minut, tedy přerušuji naše jednání na dvacet minut, tedy do 19.32 hodin.

(Jednání přerušeno v 19.12 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 19.32 hodin.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, lhůta potřebná pro zpracování výsledku hlasování již uplynula. Já vás tedy prosím o usazení na vaše místa a klid. Zatím tedy ještě přečtu, že paní poslankyně Voborská tímto ruší svoji omluvu z dnešního jednání k 18.45, to znamená, od té chvíle byla přítomna.

Nyní prosím o vystoupení určených ověřovatelů a oznámení výsledku hlasování. Prosím.

Poslankyně Renáta Zajíčková: Vážená paní předsedkyně, vážený pane předsedo vlády, vážené dámy poslankyně, vážení páni poslanci, sděluji vám, že hlasování o důvěře vlády se zúčastnilo 193 poslankyň a poslanců. Výsledek hlasování je, že pro návrh se vyslovilo 106 poslankyň a poslanců, proti návrhu se vyslovilo 87 poslankyň a poslanců.

Ráda bych vám i občanům České republiky na tomto místě sdělila, že právě teď byla vyslovena vládě České republiky důvěra. (Potlesk napříč sálem.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Pan předseda Fiala mne požádal o slovo. Konstatuji, že Poslanecká sněmovna vyslovila vládě důvěru, a předávám mu tímto slovo.

Předseda vlády ČR Petr Fiala: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vše, co mělo být řečeno, už zde zaznělo, a možná i něco navíc. Ale dovoluji mi říct ještě jednu větu: Jménem svým i jménem vlády České republiky vám děkuji za vyslovení důvěry. (Potlesk napříč sálem.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Blahopřeji vládě Petra Fialy a samozřejmě jí přeji hodně úspěchů a štěstí. Končím projednávání tohoto bodu a zároveň přerušuji schůzi do pátku 14. ledna, 9 hodin. A přeji vám, troufnu si tvrdit, dobrou noc, dámy a pánové.

(Jednání skončilo v 19.36 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

14. ledna 2022

Přítomno: 176 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Místopředseda PSP Jan Skopec: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji čtvrtý jednací den 6. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Aby byla zaznamenána naše účast, nejprve vás odhlásím a prosím, abyste se přihlásili identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty. S náhradní kartou číslo 26 bude hlasovat pan poslanec Vojtěch Munzar.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na jednání požádali tyto poslanci: Pekarová Adamová Markéta – zahraniční cesta, Babiš Andrej z pracovních důvodů, Balaš Vladimír do 10 hodin – pracovní důvody, Bašta Jaroslav – zdravotní důvody, Bělohávková Romana – pracovní důvody, Bernard Josef – pracovní důvody, Dvořák Jaroslav – pracovní důvody, Faltýnek Jaroslav – zdravotní důvody, Feranec Milan – zdravotní důvody, Kolář Ondřej – zdravotní důvody, Koten Radek – zdravotní důvody, Kott Josef – zdravotní důvody, Mašek Jiří – zdravotní důvody, Naiclerová Hana – zdravotní důvody, ale ta svoji omluvu zrušila, Nováková Nina – rodinné důvody, Quittová Petra – rodinné důvody, Staněk Pavel – zdravotní důvody, Vlček Lukáš od 12 hodin do 16.30 – pracovní důvody a Wenzl Milan – zdravotní důvody.

Z členů vlády se omlouvají: Bek Mikuláš z pracovních důvodů, Blažek Pavel z pracovních důvodů, Černochová Jana z pracovních důvodů, Hubáčková Anna z pracovních důvodů, Jurečka Marian od 10.30 hodin z pracovních důvodů, Lipavský Jan od 9.40 hodin z pracovních důvodů, Stanjura Zbyněk z pracovních důvodů, Šalomoun Michal z pracovních důvodů, Válek Vlastimil z pracovních důvodů.

Dnešní jednání bychom měli zahájit projednáváním bodů dle schváleného pořadu. Připomínám, že ve 13.30 máme pevně zařazené volební body, a sice bod číslo 60 a 61.

Obdržel jsem písemnou přihlášku pana předsedy Okamury k programu schůze a prosím pana předsedu Okamuru, aby přednesl návrh na změnu programu.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, já bych chtěl navrhnout jako první bod schůze dnešního programu Poslanecké sněmovny zřízení vyšetřovací komise dle § 48 odst. 1 jednacího řádu Poslanecké sněmovny s tímto názvem: Vyšetření financování hnutí STAN. Máme zde – a přiložím tady panu místopředsedovi – podpisovou listinu jménem poslaneckého klubu hnutí ANO a poslaneckého klubu SPD.

Důvody k svolání vyšetřovací komise na vyšetření financování hnutí ANO (správně STAN) jsou následující:

1. Je potřeba vyšetřit, kdo jsou koncoví vlastníci společností, které zaslaly sponzorské dary hnutí ANO (správně STAN) v časovém období od 1. 1. 2017 do 10. 1. 2022.
2. Je potřeba vyšetřit majetkovou strukturu a původ společností, které zaslaly sponzorské dary hnutí STAN v časovém období od 1. 1. 2017 do 10. 1. 2022.
3. Je potřeba vyšetřit, zda veškeré sponzorské dary poskytnuté v časovém období od 1. 1. 2017 do 10. 1. 2022 byly řádně zdaněny.
4. Je potřeba vyšetřit, zda veškeré sponzorské dary poskytnuté v časovém období od 1. 1. 2017 do 10. 1. 2022 byly poskytnuty hnutí STAN v souladu se zákonem.

Takže to je náš návrh, jak jsem říkal, mám tady u sebe podpisové archy již podepsané poslanci hnutí ANO a hnutí SPD, jsme tady dvě opoziční strany. A jak jsem říkal, tak včera, když jsme se snažili na toto téma realizovat mimořádnou schůzi, bohužel předseda hnutí STAN Vít Rakušan, zároveň ministr vnitra, neodpověděl na ty základní otázky, a to kdo je koncovým majitelem, tedy těmi fyzickými osobami, které vlastní ty firmy propojené na daňové ráje na Kypr, které jsou sponzorem hnutí STAN. Dále nám tady nerozkryl majetkovou strukturu těch firem, které sponzorují hnutí STAN.

Došlo tady k zajímavé situaci, kdy včera přes den jejich koaliční partner Ivan Bartoš, předseda Pirátů, vyzval Víta Rakušana z hnutí STAN, že – cituji: "Musí vysvětlit své financování." A já jsem se tady ptal před hlasováním o důvěře vládě včera, zdali tedy Vít Rakušan svému kolegovi vysvětlil financování hnutí STAN. Ptala se Ivana Bartoše i média na tiskové konferenci po důvěře vládě a Ivan Bartoš řekl, že mu Vít Rakušan nic nevysvětlil, a najednou mluvil o budoucím čase, že by mu to měl vysvětlit někdy v budoucnu. Takže Piráti servilně a zoufale zdvihli ruku pro důvěru vládě, aniž byl naplněn požadavek, který v ten samý den předseda Pirátů vznesl vůči svému koaličnímu partneru Vítu Rakušanovi.

Takže opravdu to, jak Piráti už přestali žádat transparentnost výměnou za koryta, to je úplně ukázkový případ ten včerejšek. A ten, kdo si myslel, že snad tam dochází k nějakému obratu – žádný obrat tam není, a je to opravdu zoufalé, ale to už není můj boj, to už je boj Pirátů.

Takže to je první bod, ta vyšetřovací komise, a teď je důležité, aby to bylo schváleno. Tady bych rád zdůraznil i pro diváky, že to, kdyby ta vyšetřovací komise, jestli bude schválena nebo ne, záleží na hlasech vládní koalice, protože vládní koalice tady má 108. To znamená, jestli vládní koalice, poslanci hnutí STAN, ODS, TOP 09, KDU-ČSL a Pirátů, budou hlasovat proti zřízení vyšetřovací komise, tak žádná vyšetřovací komise nebude a občané a veřejnost nebudou vědět ohledně toho, kdo a jak financuje hnutí STAN z nějakých skrytých firem.

Doufám, že poslanci hnutí STAN, protože jsem se koukal, že mezi poslanci z hnutí STAN je řada starostů malých obcí, které mají třeba 600 obyvatel, 700 obyvatel, 800 obyvatel, a blíží se komunální volby, tak samozřejmě jsem se na to koukal, kdo a jak, takže snad... nebo doufám, že starostové těch nejmenších obcí, kteří se skutečně, když se vrátí domů, tak se budou procházet mezi občany – já jsem se díval přesně, kdo to je, z jakých obcí, jak se jmenují ti starostové, kteří jsou teď zároveň poslanci, abych měl přehled – tak doufám, že tito starostové malých obcí, ale jmenovat je tady nebudu, ale určitě se budeme tázat na to v budoucnu, zdali se dokážou postavit občanům a podívat se jim do očí, když jsou poslanci za hnutí, které je financováno bůhvíodkud, směrem napojeným na daňové ráje, a oni sami nežadají tu transparentnost? Oni sami, tito starostové, se neptají vedení hnutí STAN a Víta Rakušana, je jim to evidentně jedno, kdo a jak je financuje? Já si myslím, že by to před občany měli vysvětlovat. Já o tom právě proto hovořím, aby se i občané na těchto obcích začali ptát svých poslanců za STAN, jak to tedy je, aby jim to začali vysvětlovat.

Takže to je ten bod, který navrhuji. Je to jménem hnutí ANO a SPD, navrhuji ho jako první bod.

Pak tady mám ještě druhý mimořádný bod, návrh za hnutí SPD. My navrhujeme zařadit jako druhý bod na dnešní schůzi Poslanecké sněmovny bod s názvem Diskuse o zrušení pasáže vyhlášky o povinném covid očkování. Jak víme, tak ministr zdravotnictví Vlastimil Válek sliboval před volbami, že bude proti povinnému covid očkování, ale poté, co se stal ministrem, odmítá Fialova vláda vyhlášku o povinném očkování zrušit. Je to takový podraz na voliče, protože je tady obrovské množství občanů České republiky – já také nejsem očkován, ale nechci mluvit o sobě – je nás opravdu mnoho a mnoho, je to více než 30 % občanů České republiky, miliony občanů České republiky, kteří nejsou očkováni. A ne v našem případě, protože my nejsme proti očkování, SPD, my nejsme proti, my jsme pro tu dobrovolnost. O to tady jde v případě covid očkování. Mluvíme o covid očkování.

Ministr zdravotnictví Válek říkal před volbami zde ve Sněmovně o tehdejší situaci před rokem, že v té vyhlášce je velmi správné, že to očkování je nepovinné. Cituji: "Kdyby bylo povinné, tak budu první, který se tady připoutá od pasu nahoru nahý před tady tuto Sněmovnu a nepustím sem ministra." Konec citátu tehdejšího poslance Vlastimila Válka předtím, než se dostal do vlády a stal se ministrem.

Takže tady... já opravdu... je neuvěřitelné, jak se pětikoaliční vláda Petra Fialy nestydí takhle obelhat lidi, protože pasáž vyhlášky o povinném očkování odmítáte zrušit. Navzdory předvolebním slibům jste vy ani vláda neudělali nic pro obnovení protiústavně omezených svobod občanů této země a proti rostoucí diskriminaci.

Zde bych rád připomněl, že hnutí SPD minulý týden v pondělí zveřejnilo na našich stránkách vzor dopisu ombudsmanovi, aby občané mohli posílat ombudsmanovi žádosti o podání ústavní stížnosti proti pasáži vyhlášky o povinném covid očkování. A tady bych chtěl poděkovat občanům, že jich tisíce a tisíce, i podle vyjádření pana ombudsmana Stanislava Křečka, jich poslalo vzor toho dopisu, který je ke stažení zdarma, zdarma je ke stažení na webových stránkách SPD www.spd.cz, a výsledek se nám povedl, hnutí SPD, že na základě této naší iniciativy už ombudsman Stanislav Křeček – se kterým jsem mluvil minulý týden v pondělí, a právě proto jsem se informoval, za jakých podmínek by tu ústavní stížnost podal proti pasáži vyhlášky o povinném covid očkování, že covid očkování by podle našeho názoru mělo být dobrovolné, nikoliv povinné – tak už tu ústavní stížnost podal. Takže během týdne se SPD podařil konkrétní krok pro více než tři miliony občanů České republiky. Jsem rád, že to tady takhle můžu říct, a chci poděkovat jak panu ombudsmanovi, tak chci poděkovat mnoha tisícům českých občanů, kteří si ten dopis stáhli, vyplnili a poslali ho do Brna na ombudsmana.

Samozřejmě, jak už jsem říkal, hnutí SPD – to už jsem tady říkal v minulosti – se pokoušelo podat ústavní stížnost samostatně, protože jak víte, ústavní stížnost v této věci můžou podat pouze čtyři subjekty, buď 25 poslanců, 10 senátorů, ombudsman nebo vláda. Začnu odzadu. Vláda ji pochopitelně podat nechce, protože Fialova vláda sama nechce zrušit tu vyhlášku o povinném očkování, kterou ovšem zavedla Babišova vláda, s tím jsme také nesouhlasili. No, my nejsme tady v Senátu, jako poslanecký klub SPD máme 20 poslanců, takže nám chybí pět poslanců. Vyzvali jsme, zdali by pět poslanců, pět podpisů, nedodali poslanci jiných politických stran. Nechtějí, protože vy prosazujete povinné covid očkování, všichni kromě SPD, takže nám nezbylo než se obrátit na ombudsmana. To se nám povedlo a ombudsman tu ústavní stížnost už podal. Takže konkrétní výsledek činnosti SPD v této věci pro miliony českých občanů.

Teď je důležité, aby Ústavní soud rozhodl a abychom vytvořili tlak. To znamená, i kdyby teď, v polovině února, jak říkal ministr Válek, se pětikoaliční vláda rozhodla zrušit pasáž vyhlášky o povinném očkování, tak jsem rád, že to je díky SPD, že jsme konečně vytvořili tlak. Bude to naše zásluha, protože když jsem byl v Partii na Primě tváří v tvář ministru zdravotnictví Válkovi a tázal jsem se ho na to, tak zrušit vyhlášku nechtěl. Takže vláda nechce, vytvoříme tlak a doufám, že to tímto způsobem dopadne. Nesouhlasíme s tím, aby bylo zaváděno povinné covid očkování pro skupiny 60+ a pro vybrané profesní skupiny.

Nechápu, jak někdo může zavádět povinné covid očkování vůči dobrovolným hasičům? A tady se chci zeptat právě starostů za hnutí STAN, kteří jsou starosty obcí, kde je – koukal jsem se tam– 600 obyvatel, 800, 900, 1 000, 1 200 obyvatel. Vy se opravdu dokážete podívat do tváře, poslanci hnutí STAN, na příkaz těchto malých obcí vašim dobrovolným hasičům, když souhlasíte s jejich povinným covid očkováním? No, to mi připadá tedy opravdu hodně šílené! A je to potřeba pojmenovat, že právě mezi poslanci hnutí STAN jsou starostové těchto malých obcí, a je potřeba říct, že oni tady podporují tím, že nebudou hlasovat pro zařazení našeho bodu, pro zařazení bodu SPD, abychom tady diskutovali, abychom přijali usnesení ve znění, které navrhuje SPD. Já ho přečtu: "Poslanecká sněmovna ukládá ministru zdravotnictví Vlastimilu Válkovi, aby s okamžitou platností zrušil pasáž vyhlášky o povinném covid očkování."

My k tomu nechceme dlouho řečnit, k tomuhle bodu. Je jenom potřeba, aby hlasy vládní koalice včetně poslanců a starostů za hnutí STAN, kteří jsou tady v sále, aby ten bod teď prošel, abychom hlasovali o tomto usnesení. Může to trvat tři minuty. Ale jestli to poslanci vládní koalice včetně starostů za hnutí STAN, starostů z malých obcí, zablokují, tak to znamená podporu povinného covid očkování i pro dobrovolné hasiče, které máte na malých obcích. Takže toto bych chtěl zdůraznit a budu to zdůrazňovat neustále až do komunálních voleb, pochopitelně, protože to je samozřejmě jasné stanovisko v takovém případě a je potřeba to hlasováním ukázat. O to tady jde.

Jak jsem říkal, bod jedna, bod dvě. Já tady předám panu předsedajícímu – pane předsedající, já vám tady předám ty podepsané archy. Máme to tady ve sněmovním dokumentu, abyste to měl k dispozici, že to navrhuji už na základě těch podpisů, máme těch 40 podpisů. (Od mikrofonu poslanec nedosáhne k předsedajícímu, s předáním archů pomáhá premiér Fiala.)

Děkuji panu premiérovi za pomoc. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Děkuji. Já to jenom zrekapituluji. Pan předseda Okamura navrhl dva body. První bod – zřízení vyšetřovací komise s názvem Vyšetření financování hnutí STAN. Navrhl to jako první bod dnešního jednání. Jako druhý bod navrhl bod s názvem Zrušení pasáže vyhlášky o povinném očkování. Navrhuje to jako druhý bod našeho jednání.

Měl jsem tady avizováno přihlášení s přednostním právem pana poslance Cogana. Pane předsedo, máte slovo. Připomínám, že se nacházíme v jednání o pořadu schůze. (Ozývá se poslankyně Schillerová, že byla přihlášena dříve.) Pardon, tak jestli se paní předsedkyně Schillerová hlásila dříve, samozřejmě má přednost paní předsedkyně. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji vám za slovo, pane místopředsedo. Ano, já jsem se hlásila, nebudu dlouhá. První věc je, že chci se vyjádřit k tomu, co teď přednesl pan předseda Okamura. My jsme skutečně za hnutí ANO připojili podpisy ke zřízení vyšetřovací komise, takže já to tady potvrzuji. Je to na těch listinách, které vám teď byly předány do rukou, pane místopředsedo.

A ještě bych chtěla velmi poprosit, protože potřebujeme si tady dohodnout nějaké organizační věci napříč politickým spektrem, tak vás chci poprosit o 15 minut přestávky. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Chcete tu přestávku až do... hned, nebo...? Dobrá. Takže vyhláší přestávku 15 minut, sejdeme se v 9.35 hodin.

(Jednání přerušeno v 9.21 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 9.35 hodin.)

Místopředseda PSP Jan Skopec: Je 9.35 hodin, ohlášená přestávka na poradu klubu uplynula.

Jenom doplním omluvy z dnešního jednání. Omlouvá se pan poslanec Michal Zuna mezi 9. hodinou a 9.10 z pracovních důvodů, dále se omlouvá paní ministryně Langšádlová na celý den dnes ze zdravotních důvodů a na dnešní den se z rodinných důvodů omlouvá pan poslanec Heller.

Tak se vrátíme k pořadu schůze. Já tady mám písemnou přihlášku paní předsedkyně Schillerové. Paní předsedkyně Schillerová se hlásila, mám tady i písemnou přihlášku k programu schůze, tak ji rušíte? Paní předsedkyně Schillerová ruší svoji přihlášku. Další přihlášená byla paní místopředsedkyně Mračková Vildumetzová, také ruší svoji přihlášku

k návrhu pořadu schůze, a další písemná přihláška k pořadu schůze je od pana poslance Cogana. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Josef Cogan: Vážení kolegové a kolegyně, dovolím si navrhnout zrušení pevného zařazení bodů na 13.30 s tím, že tyto volební body budou pevně zařazeny jako bod 3 a 4 dnešního jednání.

Zároveň bych se rád vyjádřil k návrhu kolegy Tomia Okamury. My jsme tady včera, v těch dnech jasně řekli, jakým způsobem bude STAN postupovat. Jednoznačně je jasné, že k žádnému nezákonnému financování hnutí STAN nedošlo, a již vůbec nedošlo k tomu, že by byl STAN jakkoli financován ze zahraničí. My jsme informace o trestním stíhání možná od našich kolegů neměli, ani jsme je mít nemohli, a jasně jsme zkonstatovali, že všechny přijaté dary prověříme, a jestliže se potvrdí jejich spojitost s trestně stíhanými osobami, předmětné dary vrátíme. Tady to stanovisko jasně zaznělo od nás. Protože nemáme přístup do těch trestních věcí, tuhle informaci jsme neměli. Proto tu věc prostě jasně prověříme a podle toho se opatříme.

Jinak si myslím, že i toho politického představení tady bylo už docela dost. Chceme, aby se pokračovalo v práci, v práci, kterou máme jako Sněmovna v kompetenci. Máme tady priority vlády, chceme, aby se jednalo o pracovních věcech. Máme tady stavební zákon, máme tady korespondenční volbu. A i s ohledem na to navrhuji nebo přednáším námitku za kluby STAN, ODS, Piráti, TOP 09 a KDU-ČSL k návrhu podle § 54 odst. 6 a tím vetujeme zařazení návrhu číslo 1, který předložil kolega Tomio Okamura na zařazení do dnešní schůze.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Pane předsedo, abych to zrekapituloval, nejprve jste navrhl zrušení pevného zařazení bodů 60 a 61, které jsme měli mít ve 13.30, a nově navrhuje, aby to byl třetí a čtvrtý bod našeho jednání, to je váš návrh. A za další jste zavetovali zřízení vyšetřovací komise, aby byl zařazen. Takže o tomto zařazení, o tomto bodu nebudeme hlasovat. Dál se hlásí s přednostním právem pan předseda Jakob.

Poslanec Jan Jakob: Děkuji, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, já se vyjádřím ještě k tomu druhému bodu, co navrhl kolega Tomio Okamura. Ten se týká nařízení ohledně očkování. Mě tedy mrzí, že pan kolega zrovna odešel ze sálu, protože jsem chtěl zdůvodnit to, co pak přednesu, tedy to, že pan ministr Válek je z dnešního jednání řádně omluven. Takhle narychlo body, když se týkají konkrétního ministra, asi zařazovat nejdou. My se nebráníme diskusi, nicméně prosím pro příště, aby ta diskuse mohla vůbec být reálná, o nějaké avízo dopředu, aby to šlo dohodnout. Takhle hekticky to opravdu řešit nejde. Notabene co se týká té faktické věci, pan ministr po jednání vlády avizoval, že dojde k úpravě této záležitosti do půlky února. Nicméně proto jsem říkal, předtím jsme se dohodli, a jménem také pěti vládních klubů, tedy klubů ODS, KDU, TOP 09, STAN a Piráti, vetuji tento návrh na zařazení bodu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji pěkně. Další se s přednostním právem hlásil pan předseda Okamura. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, byl jsem upozorněn, že jsem se ve svém návrhu na zřízení komise k vyšetření financování hnutí STAN přepřekl v jednom okamžiku, že jsem řekl omylem hnutí ANO, ale samozřejmě se to týká vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny k vyšetření financování hnutí STAN. Takže a) chceme vyšetřit, pakliže by nám tu vyšetřovací komisi vládní koalice odsouhlasila, takže radši ty čtyři body přečtu ještě jednou, protože prý jsem se přepřekl v jednom místě, teď nevím přesně, v kterém.

Takže a) chceme vyšetřit, kdo jsou koncoví vlastníci společností, které zaslaly sponzorské dary hnutí STAN v časovém období 1. 1. 2017 až 10. 1. 2022.

Za b) chceme vyšetřit majetkovou strukturu a původ společností, které zaslaly sponzorské dary hnutí STAN v časovém období 1. 1. 2017 až 10. 1. 2022.

Za c) chceme vyšetřit, aby vyšetřovací komise Sněmovny vyšetřila, zda veškeré sponzorské dary poskytnuté v časovém období 1. 1. 2017 až 10. 1. 2022 byly řádně zdaněny. Jsou to sponzorské dary hnutí STAN.

A za d) chceme, aby sněmovní vyšetřovací komise vyšetřila, zda veškeré sponzorské dary poskytnuté v časovém období 1. 1. 2017 až 10. 1. 2022 byly poskytnuty hnutí STAN v souladu se zákonem.

A netýká se to vůbec hnutí ANO, ale že jsme tady dvě opoziční strany, tak je ten návrh na základě podpisů poslanců hnutí ANO a SPD. Takže i pro stenozáznam, i pro jakékoli upřesnění to radši všechno ještě jednou zopakují, a omlouvám se poslaneckému hnutí STAN. Asi jak tady byl zmatek, tak jsem se... (Ohlasy ze sálu.) Pardon, omlouvám se, hnutí ANO, poslaneckému hnutí ANO, tady na mě všichni volají a... (Potlesk a smích v sále.) Tady je dneska zmatek, protože tady probíhají nějaké interní dohody, jsem zaslechl, co se stavebním zákonem, co s korespondenční volbou a ten s tím a ten s oním – bůhví, co tady všechno je dneska za dohody, takže se omlouvám poslaneckému klubu hnutí ANO. A samozřejmě ta vyšetřovací komise se týká hnutí STAN a o tom budeme hlasovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Děkuji pěkně. To byl pan poslanec Okamura. Prosím, pane předsedo klubu Pirátů, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Jenom jsem se chtěl zeptat, jestli byste mohl, vážený pane předsedo Okamuro, prostřednictvím pana předsedajícího, nás seznámit s tím, kdy byl ten sněmovní tisk doručen všem poslancům tak, abychom ho mohli projednávat dnes jako první bod. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Děkuji, to byl pan poslanec Michálek. Pan předseda se hlásí? Ne. Čili ještě jednou pan předseda Michálek se hlásí o slovo s přednostním právem.

Poslanec Jakub Michálek: Nás se ta záležitost, kterou pan Okamura navrhuje, netýká. Nicméně je potřeba dodržet nějakou štábní kulturu tak, aby byl program schůze Poslanecké sněmovny předvídatelný. To znamená, dnes byl zařazen stavební zákon, korespondenční volba, tak jenom jestli pan Okamura může pro forma tohleto doplnit. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Děkuji. Dále se hlásí pan předseda Okamura. Prosím, máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Je to vloženo jako sněmovní dokument 263. Děkuji. A tak jako tak o tom bodu bychom hlasovali. Je to tam vloženo, 263. Můžete se na to mrknout, asi nejste úplně on-line, nebo možná jo, ale tady to mám. (Ukazuje na papíru. Smích v sále.)

Místopředseda PSP Jan Skopec: Dále se s přednostním právem hlásí znovu pan předseda Michálek. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Takto zásadní věci jako návrh na zřízení vyšetřovací komise přece není možné s tím jen tak přijít, když jsme ten dokument ani nečetli,

abychom vám to zařazovali jako první bod! Nežlobte se, ale takovéto věci, prosím vás – pokud chcete fungovat jako reálná opoziční síla, tak je potřeba s tím přijít předem, poradit se, abychom měli dost času se vůbec seznámit s tím dokumentem. Děkuji. (Nesouhlas, bušení do lavic zleva.) Ale no tak...

Místopředseda PSP Jan Skopec: Děkuji. Dále se hlásí pan předseda Fiala. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Radim Fiala: Dobrý den, dámy a pánové. Na pana poslance Michálka, prostřednictvím předsedajícího, pane předsedo nebo pane poslanče, to jsem nečekal! Já jsem čekal, že vy řeknete: No výborně! Bude tady vyšetřovací komise! (Potlesk vlevo.) Protože my chceme vědět, jak to je! My chceme vědět, jestli jsme neměli kampaň placenou z peněz vypraných na Kypru. My jsme pro transparentnost a čistotu, vždycky jsme to říkali jako Piráti! My jsme ten mladý vítr ve Sněmovně! (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Jan Skopec: Děkuji. To byl pan předseda Fiala. Hlásí se ještě někdo? Připomenu, že jsme v bodu Program schůze. Hlásí se ještě někdo k programu schůze? Není tomu tak, čili přistoupíme k hlasování a já tady mám v tuhle chvíli dva návrhy. Jeden návrh je pana předsedy Okamury na zrušení pasáže vyhlásky o povinném očkování. Čili nejdříve bychom hlasovali... (Ze sálu: Bylo vetováno.) ... vetoval, a zřízení vyšetřovací komise je také vetováno, takže to jsou nehlasovatelné návrhy. Jediný bod, který budeme hlasovat, je návrh pana předsedy Cogana na zrušení pevného zařazení bodu číslo 60 a 61, to jsou volební body, s tím, že by to byl třetí a čtvrtý bod našeho dnešního jednání. Nicméně podle schváleného programu schůze je to zařazení za bod číslo 7. Jenom abychom si ujasnili, o jakou změnu jde. Dobrá. Zagonguji, protože budeme hlasovat o pořadu schůze. A myslím, že můžeme zahájit hlasování.

Všichni víme, o čem hlasujeme: o návrhu pana předsedy Cogana.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro? Aby stiskl tlačítko a zvedl ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 48 bylo přihlášeno 175 poslanců. Pro návrh hlasovalo 170 poslanců, proti nebyl nikdo. Návrh byl přijat a my jsme zrušili pevné zařazení bodu číslo 60 a 61. Tím jsme se vypořádali se změnou programu naší schůze.

Mám tu ještě jednu omluvu. Omlouvá se paní poslankyně Golasowská z osobních důvodů z dnešního zasedání od 13.30. A my můžeme pokračovat podle schváleného programu naší dnešní schůze.

Budeme projednávat

6.

**Návrh poslanců Ivana Bartoše, Martina Kupky, Věry Kovářové, Jana Jakoba,
Marka Výborného a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon
č. 283/2021 Sb., stavební zákon
/sněmovní tisk 63/ – první čtení podle § 90 odst. 2**

Upozorňuji, že je navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvním čtení. Teď se mi tady hlásila k faktické poznámce paní poslankyně Dostálová... Tak to byl asi omyl.

Stanovisko vlády vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 63/1 a já prosím, aby předložený návrh uvedl za navrhovatele pan ministr Bartoš. Pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr pro místní rozvoj ČR Ivan Bartoš: Dobrý den, dámy a pánové. Já bych si dovolil v rámci úvodního slova předkladatele poznamenat, že se jedná vlastně o původní návrh, takže já budu vystupovat ještě v tom momentě, kdy jsme tento návrh předkládali společně s panem Martinem Kupkou, Věrou Kovářovou, Janem Jakobem, Markem Výborným z pozice poslanců.

Dovolte mi, abych vám představil návrh na změnu zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon. Návrh Sněmovně předložila skupina poslanců 23. 11., vláda jej projednala 1. 12. a přijala k němu souhlasné stanovisko.

29. července 2021 vyšel ve Sbírce zákonů takzvaný nový stavební zákon. Ten stavební zákon nevycházel úplně z vládní předlohy, ale nakonec pomocí komplexního pozměňovacího návrhu hospodářského výboru, který přednesl pan poslanec Kolovratník, se vrátil zpátky na ten původně Ministerstvem pro místní rozvoj a v té době paní ministryní Klárou Dostálovou předložený původní návrh zákona. Na textu tohoto pozměňovacího návrhu včetně jeho základních principů neexistovala žádná široká politická shoda a my jsme i jako skupina poslanců pod výborem pro veřejnou správu a regionální rozvoj předkládali komplexní pozměňovací návrh. Já si myslím, že na tomto typu legislativy – a my jsme to avizovali – který má takovýto zásah, musí být výrazná politická shoda. Ta nebyla naplněna.

V důsledku toho – a to jsme také avizovali – hrozilo, že stavební zákon bude předmětem nějakých dalších změn – měl by být stabilní, měl by být konsenzuální – což, jak jistě uznáte, je v případě stavebního řízení krajně nežádoucí a časté změny stavebního zákona pak neumožňují dlouhodobě plánovat. My jsme jako poslanci tenkrát opozičních stran nesouhlasili s tím, že by měla vzniknout nová struktura stavebních úřadů a odebrat vlastně tuto pravomoc obcím, a avizovali jsme, že s tímto zákonem chceme prioritně v dalším volebním období pracovat.

Co se stalo? My jsme tento zákon předkládali vlastně ještě minulý rok a měli jsme ambici tento návrh projednat ještě v minulém roce, leč jak se ta situace vyvíjela s jmenováním vlády, vláda nastoupila fakticky do funkcí 21. 12., 17. byla jmenována, a tato ambice se nám nepodařila naplnit. Nicméně jsme hovořili s paní ministryní Dostálovou tenkrát, že určitě budeme muset otevřít tento zákon hned zpočátku, neboť tím, jak ten zákon nabíhá, vznikly pouze formálně ony struktury, které v novém návrhu stavebního zákona budeme měnit, respektive chceme dát přednost řekněme té procesní integraci tak, jak byl navržen komplexní pozměňovací návrh skupiny poslanců, raději, než aby vznikla pyramida stavebních úřadů, což se, protože teď máme již nový rok 2022, formálně a papírově stalo. My ovšem touto cestou jít nechceme a v rámci tohoto zákona chceme – a teď opravím to slovo – tuto změnu zrušit. My ji budeme muset vrátit, aby nezačal probíhat proces obsazování a faktického vzniku sítě krajských stavebních úřadů.

Co hodnotím kladně – a o tom jsme také hovořili v minulém období – je vznik speciálního stavebního úřadu, který vzniká, bude fungovat. Z principu věci je to potřebný úřad, neboť řada staveb strategického významu je výrazně nadregionální. Máme ambice v tomto roce začít či pokračovat v nějakých velkých stavbách, takže speciální stavební úřad vzniká.

Návrh byl původně předložen v devadesátce, aby jej bylo možné schválit již v prvním čtení, nicméně já bych tento návrh – a přečtu to potom v další rozpravě – chtěl stáhnout. Pojdme se bavit o zkrácených lhůtách nebo standardních lhůtách projednání tohoto zákona skrze výbory. Je nutné reagovat na vzniklou situaci a my máme ambici – je to i v programovém prohlášení vlády – projednat, připravit a standardním způsobem konsenzuálně před Sněmovnu předložit novelu stavebního zákona tak, jak jsme ji navrhovali v minulém období, bez nákladné transformace, u které Ministerstvo vnitra v předchozím volebním období odhadovalo náklady zhruba 20 miliard. A budeme potom v další části tohoto roku na tomto návrhu, který teprve přijde do Sněmovny, hledat konsenzus.

V tuto chvíli je zde tedy sněmovní tisk 63, který řeší situaci náběhu sítě stavebních úřadů, která je sice formální, ale není faktická. My jsme se rozhodli, že se tímto směrem nevydáme.

A já se dále třeba vyjádřím ještě v obecné rozpravě k tomuto tisku. Nicméně tento zákon je velmi jednoduchý, potřebujeme v danou chvíli, aby nedocházelo k naplňování struktury, která v budoucnosti stavebního řízení nebude používána. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji pěkně, pane ministře. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení tohoto tisku, pan poslanec Robert Králíček. Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Robert Králíček: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážená vládo, kolegyně, kolegové, já bych jen shrnul návrh, který tu prezentoval pan ministr Bartoš, a řekl nějaké zásadní věci, abyste o nich byli informováni.

Dne 29. července 2021 byl ve Sbírce zákonů publikován zákon č. 283/2021 Sb., takzvaný nový stavební zákon, který byl vyvrcholením dlouholetých snah o reformu českého stavebního práva. Základní teze rekodifikace byly předloženy již v roce 2017 a od té doby probíhaly práce na přípravě nového stavebního kodexu. Tyto práce vyvrcholily v září 2020, kdy byl Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky předložen návrh nového stavebního zákona a související změnový zákon, sněmovní tisky 1008 a 1009 v 8. volebním období. Navržený zákon nový stavební kodex neruší, pouze odkládá jeho účinnost, a to jen částečně. Nový stavební zákon nabude účinnosti k 1. červenci 2023, jak bylo původně plánováno, ale pouze ve vztahu k takzvaným vyhrazeným stavbám, tedy stavbám v působnosti specializovaného a odvolacího stavebního úřadu. Zbytek zákona, ač bude z velké části formálně účinný, se nepoužije, jinými slovy, na všechny ostatní stavby, ale i na vše ostatní, co stavební zákon upravuje, použije se na něj stará úprava. Z toho důvodu bude také zřízen specializovaný stavební úřad, nikoliv však krajské stavební úřady. Nejvyšší stavební úřad musí být zřízen, bude však zřízen pouze organizačně. Jeho úkoly bude fakticky plnit Ministerstvo pro místní rozvoj, nikoliv tedy jako samostatný úřad.

Je třeba říci, že stanovisko vlády bylo souhlasné a garanční výbor, tedy výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj, k návrhu dosud nevyslovil stanovisko. Jak již zde zmínil pan ministr Bartoš, původní návrh byl, aby s ním byl vysloven souhlas podle § 90, tedy již v prvním čtení, ale pravděpodobně tento návrh bude stažen. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji, pane zpravodaji, za vaši zpravodajskou zprávu. V tuhle chvíli otevíráм obecnou rozpravu. S přednostním právem se hlásí pan ministr Kupka. Pane ministře, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Martin Kupka: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, znovu máme na stole nový stavební zákon. Máme ho na stole proto, že se nepodařilo v předchozím období najít napříč Poslaneckou sněmovnou elementární shodu, jak tuhle klíčovou procesní, ale nejenom procesní, ale i věcnou normu převést do života.

Odehrával se tu dramatický spor a vážný spor o to, jestli má vzniknout nový obrovský stavební úřad na úrovni krajů – nikoli na úrovni současných krajských úřadů, aby bylo jasno, ale nová struktura, která by existovala paralelně vedle současných krajských úřadů, vedle současných obecných stavebních úřadů na úrovni měst a obcí. Znamenalo by to řádově tisíce úředníků, kteří by přecházeli do této nové struktury. A jak se ukazuje i teď, a slyšíme to v posledních dnech znovu velmi hlasitě, reálně by hrozilo riziko, že v České republice dojde k zastavení stavební činnosti vlivem ochromení stavební správy, protože ze strany měst a obcí, a zmiňovali jsme to tady ne jako hypotézu, ne jako nějaké politické řeči, ale jako reálnou odezvu z území, že jak tajemníci, tak starostové měst a obcí nabídnou stávajícím úředníkům na úrovni stavebních úřadů angažmá, které bude pro ně v místě atraktivní, že ztratíme i to, co v České

republice máme – rozhodování s místní znalostí, rozhodování v patřičné odborné kvalifikaci. Upozorňovali jsme důsledně na tahle reálná rizika, ale bylo to jako házet hrách na zeď.

Situace se změnila. Současná situace nám umožňuje napravit tenhle vážný problém a zabránit naprosto reálnému riziku, že místo toho, abychom urychlili stavební činnost, že se vlivem vzniku nové struktury stavební činnosti zastaví. To je důvod, proč teď za vámi přicházíme s návrhem, který dává základní jistotu směrem k městům a obcím, že nedojde k fatálnímu narušení současného smíšeného modelu veřejné správy a že najdeme v následujícím roce řešení, které pevně doufám už bude mít soulad napříč Sněmovnou, tak jako se to podařilo v případě digitalizace stavebního řízení, a bude to přijatelná podoba uspořádání stavební správy v České republice.

Teď ale abychom dokázali opravdu do měst a obcí vyslat jasný signál, že není třeba se obávat, že nevzniká nová krajská struktura v deseti či dvanácti tisících hlavách, tak že odkládáme účinnost právě pro tento segment stavební činnosti, pro obecné stavby. Ale protože od začátku jsme také říkali, že na nové podobě nového stavebního zákona nacházíme v důležitých principech shodu, například v zákazu ping-pongu, ve zjednodušování jednotlivých kroků, v omezování počtu razítek. Tady to od začátku shodu mělo a byla velká škoda, že se nepodařilo vlivem zarputilosti některých vládních představitelů uvolnit cestu k rozumnému řešení. Teď je na nás, abychom přišli s rozumným řešením. Pokládám opravdu za důležité teď vyslat jasný signál směrem k městům a obcím, že se nebude konat zeměřesení na úrovni městských a obecních stavebních úřadů, na úrovni městských úřadů. Tohle je důležitá zpráva.

Rád bych připomněl, že to zdaleka v té době nebyl jenom politický spor. Ten spor měla mezi sebou i klíčová ministerstva. Vzpomeňte na rozsáhlou studii, kterou zpracovalo Ministerstvo vnitra, a upozorňovalo na závažné problémy, které by reforma stavební správy měla. A od první chvíle a do poslední chvíle se k tomu návrhu stavěla krajně kriticky. Chtěl bych zdůraznit, že vytvořit normu, která má tak zásadní spor na úrovni věcných ministerstev – která ale mají být partnerská, protože MMR je věcně příslušným ministerstvem pro stavební správu, ale pro správní řád a pro uspořádání veřejné správy je to Ministerstvo vnitra – vytvořit normu, která v základu znamená tak vážný spor dvou klíčových resortů je prostě nesmysl, a teď se to bohužel jenom ukazuje.

Jedna důležitá věc, která je spjatá i s naším zásahem i s předchozí diskusí, byla digitalizace stavebního řízení. Chtěl bych ještě jednou poděkovat všem, kteří ještě před debatou o celé nové reformě stavebního zákona se dokázali spojit napříč a vytvořit podobu schopné a správné digitalizace stavebního řízení, na kterou pak navazovala kompletní rekonstrukce stavebního práva. To vytvořilo základní možnosti i pro čerpání evropských prostředků, aby do budoucna mohl vzniknout Portál stavebníka, aby mohla vzniknout digitální technická mapa bežešvá, aby mohlo vzniknout digitální úložiště projektové dokumentace a samozřejmě také evidence jednotlivých kroků ve stavebním řízení. To je základní rastr, základní matrice, chtěli, pro to, aby opravdu se v České republice dalo urychlit stavební řízení.

Ukázalo se, a tady je potřeba tohle zdůraznit jako věcné konstatování, že při nejlepší vůli by nebylo možné do posledního června roku 2023 správně vyzkoušet a rozběhnout celý model digitálního stavebního řízení. Neříkám to jako výčitku, říkám to prostě bohužel jako konstatování. Tohle by technicky možné nebylo. A jistě nemusím nikomu vysvětlovat, že tak vážnou věc spustit bez odzkoušení, bez průpravy na úrovni měst a obcí, by bylo krajně nezodpovědné a hrozilo by fiaskem. Proto to odročení v tomto směru je i nezbytný krok, aby se podařilo dotáhnout správně do konce i onu digitalizaci. Zdůrazňuji to proto, aby tu zbytečně nezazněl například protiargument, že tím zdržujeme digitalizaci. To se neděje, na digitalizaci stavebního řízení máme zájem, a máme zájem také na tom, aby se podařilo uplatnit evropské prostředky v tomto důležitém digitalizačním projektu.

Prosím o vnímání těch argumentů pro ty, kteří tu byli v předchozím období, prožili jste si ty dlouhé diskuse. Pojďme zachovat dál diskusi ve věcné rovině, která má samozřejmě důležité

politické dosahy. Společným zájmem je ve vztahu k dopravní infrastruktuře, ve vztahu k bytové výstavbě co nejrychleji dát dohromady dobrý stavební zákon. A záleží nejenom na rychlosti, záleží i na kvalitě. V okamžiku, kdy ta norma nebude kvalitní, hrozí celá řada dalších vážných komplikací a pro developery ještě větší riziko, protože nejhorší je samozřejmě čelit následně soudním sporům a prohrávat je.

Věřím, že se v nadcházejícím období ve spolupráci všech jednotlivých klubů podaří vytvořit dobré řešení pro stavební správu v České republice, která bude vycházet z pravidel 21. století. Co je možné udělat digitálně a co je možné sjednotit pod jednu digitální střechu, tak to udělat, a nepřemýšlet v intencích 19. století, že všichni musí být pod jednou kamennou střechou. Protože i kdyby byli pod jednou kamennou střechou, ale nefungovalo dobře ono digitální spojení a výměna informací, tak to stejně dobře fungovat nebude.

Prosím, pojďme se rychle shodnout na téhle základní úpravě a odložení účinnosti a pojďme co nejrychleji spustit práci na předmětném, věcném řešení stavebního řízení v České republice pro 21. století, stavebním řízení, které může být kvalitní, rychlé, sjednocené, bude lidi co nejméně obtěžovat a umožní rychlou výstavbu jak bytů, tak důležité dopravní infrastruktury v České republice. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuju pěkně. Další s přednostním právem se hlásí pan předseda Jakob. Zaznamenávám paní předsedkyni Schillerovou.

Poslanec Jan Jakob: Děkuji, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, kolegové předřečníci v podstatě vše podstatné řekli. Já bych chtěl jako jeden z předkladatelů i za náš klub apelovat na co nejrychlejší projednání této novely, protože asi na nás všechny se obracejí naši kolegové ze samospráv, starostové, místostarostové, jak to tedy se stavebním zákonem bude. Situace je v tuto chvíli nepřehledná. Proto velmi apeluji na to, abychom tuto novelu projednali co nejrychleji, a i díky tomu získali potřebný čas, aby konečně v této oblasti legislativy mohlo dojít k nějakému konsenzu napříč politickým spektrem, abychom se do obdobné situace v budoucnu nedostávali.

Padly tady veškeré argumenty, proč a jaké části se odkládají. Já se tak, jak i v diskusi v minulém volebním období, připojuji na stranu celé řady kolegů starostů, aby nedocházelo k vzniku v uvozovkách superúřadu na krajské úrovni. Na druhou stranu velmi vítám jako bývalý garant v oblasti dopravy v naší straně, že vznikne specializovaný stavební úřad, který bude řešit takzvané vyhrazené stavby.

Vítám i tu dohodu, kterou jsme tady uzavřeli před začátkem dnešní schůze s kolegy z ANO, a věřím, že tedy v prvním čtení bude tahle novela projednána tak, aby byla možná diskuse na výborech a aby to byl další krok k tomu, aby naši kolegové v samosprávě měli větší tušení o tom, co ve výsledku ve skutečnosti bude. Takže moc děkuji a věřím, že bude projednána novela rychle tak, aby ta jistota potom byla stoprocentní. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji pěkně. Další s přednostním právem paní poslankyně Schillerová. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji, pane místopředsedo. Vystupuji jménem klubu hnutí ANO a SPD a podáváme námitku proti návrhu vyslovit souhlas s návrhem novely stavebního zákona v prvním čtení. Tuto námitku podáváme podle § 90 odst. 3 zákona o jednacím řádu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji pěkně. Zaznamenáváme vaše veto, čili nebudeme dále v projednávání postupovat podle § 90 odst. 2.

Další se hlásil s přednostním právem pan předseda Výborný.

Poslanec Marek Výborný: Vážený pane místopředsedo, vládo, pane ministře, kolegyně, kolegové, dovoluji mi krátce za poslanecký klub KDU-ČSL, a možná, že i pro vás, kteří zde sedíte jako noví poslanci, připomenout – a on to říkal velmi podrobně pan ministr Kupka, nebudu ho opakovat – ale skutečně, kdo jste zde v tom minulém období nebyli, tak tady se vedla velmi dlouhá, košatá diskuse a rozprava nad tím návrhem, který zde gesčně zastupovala paní poslankyně, tehdy ministryně Dostálová.

Nebylo to úplně jednoduché, ta debata. Možná že kdybychom tehdy hledali už nějaký opravdu konsenzus, tak jsme si dneska mohli ušetřit celý tento proces. Ale já věřím, že to zvládneme i s konstruktivní debatou zde na půdě Poslanecké sněmovny. A jen bych rád připomněl to, co tady nezaznělo: máme zde ve Sněmovně už také návrh Pardubického kraje, zastupitelstva Pardubického kraje, který míří na stejnou věc, a to je odsunutí účinnosti stavebního zákona, tam je to dokonce jako celku.

My zde přicházíme s návrhem odložení paritní účinnosti částečné, nicméně chci říci, že i my jako předkladatelé jsme v kontaktu jak se Svazem měst a obcí, Sdružením místních samospráv, tak i samozřejmě s Asociací krajů. Já jsem hovořil s panem hejtmánem Netolickým v té věci, který zastupuje Asociaci krajů, proto to podávalo zastupitelstvo Pardubického kraje. Samozřejmě v tuto chvíli je shoda i s těmito organizacemi zastupujícími samosprávy na postupu, který zde reprezentuje pan ministr Bartoš. Myslím, že to je velmi důležité.

A co chci zdůraznit? Náš postup v žádném případě nemá vést k tomu, že bychom chtěli zpomalit zrychlení – teď je to trošku protimluv – ale zpomalit zrychlení stavebního řízení, ba naopak, chceme zajistit, aby tady nedošlo v příštích měsících a letech ke kolapsu stavebního řízení, a tam, kde si to skutečně ty věci zaslouží a bylo to tady zmíněno, jsou ty specializované stavební úřady – potřebujeme a my jsme nikdy nerozporovali návrhy bývalého Ministerstva pro místní rozvoj, paní ministryně – a tam naopak chceme zajistit to, a proto jsme podali vlastní návrh, nešli jsme cestou návrhu zastupitelstva Pardubického kraje tak, abychom skutečně neohrozili ty zásadní infrastrukturní stavby. Každý ve svých regionech víme, o čem hovoříme.

Takže to jsou ty důvody a cíle. Budu rád, když potom se tomu budeme věnovat i na výborech a včas tento mezikrok, který v tuto chvíli zde máme, schválíme, protože na Ministerstvu pro místní rozvoj už v tuto chvíli pracuje expertní skupina právě na tom, abychom ty části, na kterých byla shoda už v současné vládní koalici v minulém volebním období, tak abychom je dokázali do toho zákona implementovat. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji pěkně. Jako další se s přednostním právem hlásí pan předseda Radim Fiala. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, kolegové, tady to z řeči pana poslance Výborného vypadalo, jako že je tady nějaká dohoda, konsenzus, že tedy všechno se zase změní a bude to jinak. Tak já chci všem občanům říct, že s hnutím SPD žádná dohoda ani žádný konsenzus není. Pro nás to znamená pořád to, co to bylo, a my na to máme jedno heslo – Bangladéš. To, co tady bylo v minulých letech, se jmenuje Bangladéš, protože Česká republika je v délce stavebního řízení na 160. místě a před námi je Bangladéš.

Takže jestli to chcete, pane poslanče Výborný, prostřednictvím pana předsedajícího, vrátit zpátky, tak my jsme kategoricky proti. Vy jste tady řekl, s kterými organizacemi máte konsenzus, s kterými jste domluven. Byly to samé samosprávy, samí politici. Zeptal jste se někdy občanů, jak dlouho musí čekat na stavební povolení? Zeptal jste se občanů, jaká je bytová otázka v České republice? Kolik stojí byty? Jaká je dynamika zdražování bytů v České republice? A vy

to chcete vrátit zpátky? Bangladěš, pane poslanče Výborný, prostřednictvím pana předsedajícího?

Místopředseda PSP Jan Skopec: Děkuji pěkně. S faktickou poznámkou se hlásí pan ministr Kupka. Pane ministře, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Martin Kupka: Já jenom ten plamenný projev na téma Bangladěš vrátím na zem. My bychom rádi, abychom se nedostali za Lesotho, a to reálně hrozí v okamžiku, kdy dojde k rozvrácení stavební správy. Opřel jste se tady do samospráv, do starostů. Podívejte se na to, jaké důvěře se právě starostové a samosprávy na místní úrovni těší. Urážky tohoto typu sem nepatří. Máme hledat způsob, jak zvládneme stavební správu co nejrychleji, a problém nestojí v těch nejmenších stavebních úřadech a ve fungující stavební správě. Problém často nastává tam, kde se dramaticky komplikuje stavební činnost, kdy jde o složitější projekty a kdy tohle musíme dobře vyřešit. Útoky tohoto typu jsou hloupé a vás jenom shazují.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Další faktická poznámka, paní poslankyně Peštová. Jinak eviduji přihlášku s přednostním právem pana ministra Bartoška a znovu pana předsedy Fialy. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Berenika Peštová: Já vám děkuji za slovo. Já jsem bedlivě sledovala ještě v minulém volební období tu přestřelku, která zde byla ohledně stavebního zákona. Pak jsem zhlédla krásné fórum, kde byla ředitelka Svazu měst a obcí Radka Vladyková na jedné straně plus samozřejmě jeden starosta a na druhé straně byla paní náměstkyně Pavlová, již bývalá náměstkyně Pavlová, a byl tam s ní představitel, který zastupoval stavební firmy. A z toho fóra vyloženě krásně vyznělo, o co starostům jde. Problém totiž v našem státě je to, že tady máme smíšený model, to znamená státní správu a samosprávu v jednom baráku, a starostové si myslí, že přijdou o pravomoc. Ale starostové nikdy žádnou pravomoc neměli. Oni si neustále pletou to, co je přenesená působnost. Přenesená působnost státu znamená to, že oni pouze vykonávají za ten stát tu pravomoc, která jim byla dána.

To znamená, že starostové se nemají čeho bát, ta pravomoc je státu. To jsou státní úřady, které vykonávají a oni mají pouze přenesenou působnost. A to je celý ten problém, který tady je. Takže bych doporučila starostům, aby přestali bojovat proti něčemu, co nikdy neměli. Pravomoc je státu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Děkuji. Další faktická poznámka pan poslanec Adamec. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, páni ministři, kolegyně, kolegové, velmi stručně. To snad nemyslíte vážně, tohle, co tady zaznělo? Přece tady jde o to, že máme nějaký sloučený model a celý tento tlak vznikl od pražských stavebních developerů, kteří si myslí, že státní stavební úřad bude plnit jejich požadavky lépe.

Já si myslím, že je potřeba říct, že buď demontujeme sloučený model veřejné správy, anebo ne. Jeden pokus už tady byl učiněn z hlediska řekl bych sociálních dávek. Dneska všichni víme, že to dobře nebylo. A řekněme na rovinu: buď tedy obce budou samosprávy, anebo tady budeme mít sloučený model. Nic mezi tím není. A tady jde o to, abychom veřejnou správu tímto nesmyslným návrhem stavebního zákona nerozkývali.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Děkuji. Další je k faktické poznámce přihlášen pan poslanec Kučera. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Michal Kučera: Dobrý den, dámy a pánové, děkuji vám za slovo, pane předsedající. Já bych chtěl jenom stručně reagovat na paní poslankyni Peštovou, která nás tady poučovala, jaký je rozdíl mezi státní správou a samosprávou a přenesenou působností. Paní poslankyně Peštová, prostřednictvím pana předsedajícího, všichni starostové to velmi dobře vědí a velmi dobře se podle toho taky chovají, nemusíte je poučovat. Ten problém, který je se stavebním zákonem, je díky tomu, že vaše hnutí, které tady osm let vládlo, tady osm let mělo všechny prostředky k tomu, aby postavilo kvalitní normu, kvalitní stavební zákon. Mělo ministra pro místní rozvoj, mělo ministra financí, mělo ministra životního prostředí, mělo čtyři roky předsedu vlády, mělo ministra dopravy, to znamená všechna potřebná ministerstva, aby postavila velmi kvalitní normu, ale to prostě nedokázalo. Tam je problém stavebního zákona. Problém skutečně nejsou starostové a jejich nepochopení, co znamená přenesená působnost, státní správa a samospráva. Problém je v neschopnosti hnutí ANO postavit kvalitní stavební zákon a osm let promrhaného času.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Děkuji pěkně. Další se k faktické přihlášce přihlásil pan poslanec Bureš. Eviduji přihlášení pana poslance Fialy. A vy se hlásíte k faktické poznámce? (Poslanec Radim Fiala hovoří z lavice.) Je tady celá řada faktických přihlášek, které mají přednost. Až budou vyčerpány faktické poznámky, tak vám dám samozřejmě přednostní právo. Tak dobrá, s přednostním právem byl nejdřív pan ministr Bartoš a poté pan poslanec Fiala, a pak se vrátíme k faktickým poznámkám. (Nesouhlasné hlasy ze sálu.) Faktická má přednost, pan předseda mě zmátl. Jak jsem říkal podle pořadí, jak tady mám přihlášky k faktické poznámce. Jestli se chce pan Fiala přihlásit k faktické poznámce, může tak učinit, ale v tuhle chvíli k faktické poznámce pan poslanec Bureš.

Poslanec Jan Bureš: Asi mi spusťte čas, pane místopředsedo, já ho asi ale ani nevyužiju.

Dámy a pánové, vážená vládo, milí kolegové, já bych chtěl taky reagovat na paní kolegyni Peštovou. Nevím, jak dlouho ona působila v samosprávě. Já jsem jedenáct let starosta oerπέčka a můžu říct, že si velmi dobře uvědomuji, stejně jako asi všichni moji ostatní kolegové starostové, jaký je rozdíl mezi státní správou a samosprávou, respektive přenesenou působností státní správy. My to opravdu velmi dobře víme. Chápu, že jí to třeba tak nemusí připadat, ale já vám řeknu, co nám vadí na stávajícím stavebním zákoně, nebo co mně osobně na tom vadí. Mně na tom vadí to, že tehdejší ministryně Dostálová si udělala roadshow po České republice, objížděla kraje, vysvětlovala, zájem, a poslouchala nás starosty, kteří jsme k tomu dávali svoje připomínky a svoje podněty. Já jsem jí to posílal i e-mailem a byl jsem strašně rád, že mi na e-mail okamžitě zareagovala, že ho bere na vědomí a že ve své podstatě jsou to stejné myšlenky, jako máme my starostové, které jsou potřeba v stavebním zákoně udělat. A pak to přišlo sem do Sněmovny, a teď říkám svůj názor a svůj dojem, a domluvila se s panem kolegou Kolovratníkem, který k tomu udělal úplně jiný pozměňovací návrh. A z toho, co nám naslibovala, a z toho, co od nás slyšela, najednou bylo úplně něco jiného, ale obráceně něco jiného. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Děkuji pěkně. Jenom přečtu pořadí faktických poznámek. Bude pokračovat pan poslanec Lochman, paní poslankyně Peštová, pan poslanec Kolovratník a paní poslankyně Kovářová jsou v tuto chvíli přihlášení k faktickým poznámkám. Čili já poprosím prvního, pana poslance Lochmana. Pane poslanče, máte dvě minuty.

Poslanec Ondřej Lochman: Děkuji. Pěkné dopoledne, vážení kolegové. Pěkný den, pane předsedající. Já bych chtěl taky reagovat na paní Peštovou, prostřednictvím předsedajícího. To je přece neuvěřitelné! Buď to neznáte vůbec, jak to v reálu funguje, nevíte, co je ORP, nevíte, co je samospráva, abyste si mohla dovolit říkat, že starostové nevědí, co je přenesená působnost.

Jak si to můžete dovolit? Tady máte přes 6 000 starostů, máte tady několik desítek úřadů, a samozřejmě že víme, co je přenesená působnost, samozřejmě víme, co je samospráva. Víme, že zastupujeme ty místní v samosprávě. Ale v čem je problém, je to, že vy jste vymysleli zákon o stavebním úřadu pod jedním kamenným barákem, všechno centralizované, a s tím jste přišli, napsané developery. To je ten celý problém. Proto se tady o tom dohadujeme teď, dohadovali jste se v minulém volebním období. A kdybyste nehájili developerské zájmy a kdybyste poslouchali starosty, kteří mají největší důvěru v této republice dlouhodobě, tak už je to dávno dohodnuté.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji. Další k faktické poznámce je přihlášená paní poslankyně Peřtová. Paní poslankyně, máte slovo a dvě minuty.

Poslankyně Berenika Peřtová: Já bych ráda zareagovala na svého předřečníka. Prosím vás, pane poslanče, prostřednictvím pana předsedajícího, neurážděte mě. Já na rozdíl od vás vím, že těch úřadů není několik desítek, ale přes dvě stě. Já jsem byla osm let náměstkem ministra životního prostředí a já jsem celou dobu pracovala nejenom pro úřad, ale i pro kraje. To jenom na to dokreslení. Ten problém je tady totiž v jedné věci. Samospráva a státní správa sedí v jednom baráku. Samospráva dostává peníze od státu na to, aby státní správa mohla fungovat. A tam je ten problém, protože státní úředníci jsou odkázáni na samosprávu, a když potom nějaký z politiků přijde a něco řekne, co nemá říct, a já jsem osobně několik takových problémů řešila, takže já říkám věci z praxe, pane poslanče, prostřednictvím pana předsedajícího. Samospráva tu moc nikdy neměla, tu pravomoc. Vždycky je to pravomoc státní správy a přenesená působnost je přenesená působnost. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuju pěkně. Další je k faktické poznámce přihlášen pan poslanec Kolovratník. Připraví se paní poslankyně Kovářová, následuje pan poslanec Lochman a pan poslanec Kupka. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuju za slovo. Dobré dopoledne, kolegyně, kolegové. Pro mě je to dějà vu, co jsme tady zažívali před rokem, bylo to, tuším, ne úplně na den přesně, Marek Výborný jde kolem mě a vzpomíná, myslím, že první čtení bylo někdy před Vánoci, a pak jsme se dohodli na těch sto dnech mezi prvním a druhým čtením a ty debaty tady byly stejné. Takže obsah je stejný, kulisy jsou stejné, jenom to personální obsazení se nám v některých z vás trochu proměnilo.

Já za sebe teď ve faktické poznámce chci rychle reagovat na Ondru Lochmana, na pana poslance. Já jsem zastupitelem na městě v Pardubicích, jsem i krajským zastupitelem také, takže snad mám trochu mandát říkat, že také vím, o čem mluvím, a vím, jak vypadá územní plánování samospráv, jak vypadá práce kraje, byť souhlasím s tím, že město Pardubice je krajské, statutární, není to malá obec. Toho si jsem vědom.

Ale chci tady reagovat hlavně na Michala Kučeru, na tu politickou, ideovou výtku, že jsme měli x let na to, to změnit a udělat správně a udělat pořádně, ale Michale Kučero, prostřednictvím paní předsedající, určitě si vzpomeneš nebo vzpomenete, pane kolego, na to minus dvě volební období, tedy 2013 až 2017, my jsme to přece tehdy zkoušeli. A já to teď nemyslím jako nějakou zlou výtku nebo obhajobu. Fakticky konstatuji, bylo to v roce 2016 za ministryně Karly Šlechtové. My jsme zkoušeli – já ta slova rád používám, to evoluce, ne revoluce – zkoušeli jsme tehdy ten tehdejší starý zákon opět nějak nastavit, záplatovat, vylepšit. A ano, nepovedlo se to. Prostě vidíme všichni, že to dál nefunguje. Proto jsme se rozhodli v loňském roce k té už ne evoluci, ale revoluci. A přece není pravda, že se to peklo na poslední chvíli a na sílu v loňském roce. Víte od Kláry Dostálové, MMR na tom pracovalo od roku 2017, prakticky od začátku minulého volebního období.

A překvapuje mě ten velký odpor, emoce Ivana Adamce. Vždyť, pane kolego, Dvůr Králové, to, co se děje kolem D11, to je přece přesně důkaz a ukázka toho, co stále říkáme, že... (Předsedající: Pane poslanče, čas!) ... pokud ta správa nebude jednotná, že to nebude fungovat. Děkuji. Řeknu to pak v obecné rozpravě.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji. Další se k faktické poznámce hlásí paní poslankyně Kovářová. Prosím, máte slovo.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji za slovo. Já bych ráda reagovala na vystoupení paní poslankyně Peštové... (Z pléna: Peštové!) ... Peštové, pardon, kterou bohužel paní předsedkyně Schillerová odvedla ze sálu. Nicméně doufám, že to v předsáli zaslechne.

Ona zmínila to, že starostové mají obavu, že přijdou o své pravomoci, a v tom se velmi mýlí. Pokud by byla v kontaktu se starosty – tak jako jsme my ostatní poslanci, tak jak říká, že byla osm let náměstkyní – tak by moc dobře věděla, že starostové mají zcela jiné obavy. Mají obavy z toho, že stavební úřady nebudou dostatečně dostupné pro občany, a to je trápí. To je pro ně zásadní věc, protože každý starosta ví, jakým způsobem má postupovat vůči stavebnímu úřadu a že do jeho konání nesmí zasahovat.

Takže bylo by možná dobré i po těch osmi letech se poptat, a to doporučuji paní poslankyni Peštové, prostřednictvím pana předsedajícího, aby si tyto starosty objela, aby si zjistila, jaká je dostupnost v budoucnu stavebních úřadů, a to chceme změnit. Děkuji. (Potlesk poslanců hnutí STAN.)

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji, paní místopředsedkyně. Další v pořadí k faktické poznámce je přihlášen pan poslanec Lochman. Pane poslanče, máte slovo. Vaše dvě minuty.

Poslanec Ondřej Lochman: Děkuji. Ještě jedna poznámka na paní kolegyni Peštovou, prostřednictvím předsedajícího. My se bojíme opravdu o to, že ty úřady nebudou dostupné, to, co říkala tady paní kolegyně Kovářová, o to, že ta služba občanům bude daleko, že ji nebudou mít tak blízko. O tom to je! My se nebojíme o to, že my starostové přijdeme o kompetenci, protože tady souhlasím s paní Peštovou, my ji nemáme. A jestliže tady paní Peštová říká, že starostové chodí na stavební úřady a ovlivňují ty procesy, tak bych chtěl říct, že to je možná mentalita kolegů ANO, když o tom takhle přemýšlejí, ale my takovou mentalitu rozhodně nemáme! (Potlesk poslanců hnutí STAN.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Dobrý den všem a nyní s faktickou následuje pan poslanec Ivan Adamec, připraví se pan poslanec Lukáš Vlček. Prosím, pane poslanče, máte slovo. Vaše dvě minuty.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji. Vážená paní předsedající, kolegyně, kolegové, já si myslím, že bychom mohli trochu zklidnit emoce a mohli jsme se bavit reálněji a racionálněji, protože to, co tady říkal kolega Kolovratník, na to bych rád zareagoval. Ano, zkusili jste udělat komplexní úpravu původního stavebního zákona. Nepovedlo se to, o půl roku se celé to stavební řízení zdelšílo. Ale to přece ještě není důvod měnit formu řekl bych toho, jak to bude v ČR fungovat ohledně stavebního práva.

Jsem zastáncem toho, že když se mění obsah návrhu zákona nebo zákona jako takového, tak by se neměla měnit forma, protože se to nedá zvládnout současně. A vy jste vlastně řešili ty problémy tak, že správně jste změnili obsah, a tam s vámi naprosto souhlasím a myslím si, že na tom se shodneme, a za to děkuji, ale prostě ta forma, odtržení vlastně stavebních úřadů od

samospráv, ta je podle mě špatně a je to nebezpečné, protože už jsme se před lety rozhodli, že tady bude sloučený model. A teď účelově vytrháváme část toho sloučeného modelu ve veřejné správě jenom proto, že si myslíme, že to bude fungovat lépe. Tak se vraťme k té diskusi o tom, zda sloučený model veřejné správy je správně, či nikoliv.

A to, co říkal tady Martin Kolovratník a nedořekl, o té dámě, která pracuje na stavebním úřadě ve Dvoře, kdy manžel se odvolal proti územnímu rozhodnutí na D11, tak to se nedá vyloučit bohužel ani ve státním modelu. Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji za dodržení času, nyní je přihlášen s faktickou pan poslanec Vlček a připraví se pan poslanec Martin Kolovratník. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Lukáš Vlček: Paní předsedající, děkuji za slovo. Vážení páni přítomní ministři, kolegyně, kolegové, fakticky opět bych také rád připomenul pár poznámek, svým způsobem i krátce navázal na své předřečníky. Ten návrh tak, jak je, opravdu významně, významně destruuje spojený model výkonu státní správy. Tak, jak tady podle našeho názoru je dlouhodobě funkční, on samozřejmě potřebuje své revize, hlavně v oblasti digitalizace, ale ono stavební řízení není pouze o samotném stavebním řízení z pohledu stavebního povolení, ale uvědomme si, že většina staveb je velmi úzce propojena s dalšími oblastmi, jako je oblast životního prostředí, specializovaného stavebního úřadu a tak dále. Současná novela, tak jak byla navržena, anebo stav toho zákona bohužel není připraven ani personálně, kapacitně, zázemí, není dojištěno, kde ti lidé fyzicky budou sedět, jestli ti lidé fyzicky vůbec budou ochotni potom přejít. Z vlastní zkušenosti, 15leté zkušenosti starosty úpěvka vidím, že je tady opravdu mnoho, mnoho zásadních věcí. Nerespektovali jste zásadní připomínky organizací, jako je Svaz měst a obcí, Sdružení místních samospráv, Asociace krajů. Sám jsem viděl, že těch zásadních, opravdu velmi praktických připomínek byly stovky. Nerespektovali jste je, tak se pak nedivme, že je tady takový velký odpor od území.

A ještě k samotnému zapojení spojeného modelu, to znamená spojení samostatné a přenesené působnosti. Uvědomme si, že stát ani neposílá a dlouhodobě neposílal prostředky na samotný výkon státní správy, takže jste to museli financovat a dofinancovávat z obecních rozpočtů tak, aby tento přenesený výkon státní správy byl vůbec funkční. Děkuji za slovo. (Potlesk poslanců hnutí STAN.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Také děkuji za dodržení času, nyní pan poslanec Martin Kolovratník a zatím poslední faktická poznámka pak bude pan poslanec Robert Králíček. Tím končí ta řada faktických poznámek. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Věcně, rychle a vezmu to odzadu. Teď právě reakce na pana poslance Vlčka, jestli si pamatují, který mluvil přede mnou. Pane kolego, vy se bojíte, že není personálně zajištěno, připraveno, kde budou ti lidé sedět a tak dále. Vždyť proto je to takhle nastaveno, že to celé naběhne až od července 2023, to je ten rok a půl. Na to teď máme čas se přece o tom bavit, vy s kolegou Bartošem na Ministerstvu pro místní rozvoj, práskat bičem v uvozovkách a chystat to všechno. A naopak mám obavu, že tím krokem – mohu ho pochopit ideově, argumentaci Věry Kovářové, Ondry Lochmana a dalších, ale vy přece tím děláte ohromnou nejistotu. Vždyť celý ten proces se teď zdrží. Ti lidé nebudou vědět, kam půjdou, budou tam, nebudou? Ale naopak, kdybychom měli jasný jízdní řád a bavili bychom se tady společně o pozměňovacích návrzích – vzpomeňte si, řada z nich se nepovedla, územní plánování v samostatné působnosti a tak dále – tak můžeme ten řeknu nedokonalý, ne úplně

dokonalý zákon vylepšovat, najít shodu, ale máte jistotu toho takzvaného jízdního řádu. A tím, co vy navrhuje, naopak všechno znejistíte.

Reakce na Věru Kovářovou. Slyšel jsem, máme obavu, že to nebude všude dostupné. Ale přece je § 332 v tom novém zákoně, který dočasně, nebo je to krátkodobé přechodné ustanovení, definuje první vyhlášku, která tu mapu nastaví. V Pardubickém kraji ji máme. Víím, že tam jsou tuším dvě nebo tři bílá místa. Přátelé, tohle zase může být přece téma k rychlému pozměňovacímu návrhu, a teď mě prosím neberte za slovo, brainstormuji, jak třeba parametry toho § 332 malinko upravit, aby těch bílých míst bylo co nejméně. Na tom se tady můžeme shodnout třeba v devadesátce.

A poslední reakce na pana poslance Lochmana. Vy tady ale, kolegové, jdete argumentačně proti sobě. Ivan Bartoš šermuje digitalizací a správně – to jsme ve shodě. Možná, Ivane, omlouvám se za to slovo šermuje, prostě jsme ve shodě s digitalizací, všechno bude na dálku, nebude potřeba na ty úřady chodit, tak proč se toho bojíte? Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji za dodržení času. Nyní pan poslanec Robert Králíček a potom poslední faktická zatím, pan předseda Radim Fiala. Prosím, máte slovo, vaše dvě minuty.

Poslanec Robert Králíček: Pane poslanče Lochmane, jakým právem tady urážíte naše starosty, naše primátory, naše hejtmany? Jakým právem? Kde berete tu drzost, prostřednictvím paní předsedající? Děkuji. My jsme tady s panem Adamcem vedeni k věcnosti a nás tu urážíte? Vy si zameřte před vlastním prahem! Dva dny tady řešíme financování vašeho hnutí a vy tady budete urážet naše starosty, že mají nějaké vedlejší myšlenky? Styďte se!

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: A nyní poslední faktická, pan předseda klubu Radim Fiala. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji. Nejdříve chci zareagovat na pana ministra Kupku, který říkal, že urážím starosty. Není to žádná pravda. Já jsem jenom řekl v tom svém projevu, že jste to konzultovali se starosty a samosprávami, což si myslím, že je v pořádku, a my jsme to konzultovali s občany. Tak jenom aby bylo vidět, kdo kterou stranu zastupuje. A já to chápu, je to legitimní věc.

A jako druhou věc, kterou chci říct, že je to velmi důležitá situace, celý stavební zákon, a já bych vás chtěl požádat o 45 minut na přestávku na poradu klubu hnutí SPD – 45 minut.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Zazněl návrh od předsedy klubu na přestávku v délce 45 minut, čili vyhovíme. Znamená to, že se sejdeme opět za 45 minut, což znamená v 11.26 hodin.

(Jednání přerušeno v 10.41 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 11.26 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Hezký den všem, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Já vás vítám po pauze, kterou si vzal poslanecký klub SPD, a my se nyní můžeme vrátit a vracíme se k bodu 6, kde se nacházíme v obecné rozpravě.

Já vás seznámím s omluvou, která v mezičase došla. Jde o omluvu pana poslance Pavla Svobody na dnešní den z důvodu nemoci.

Ještě bych zrekapitulovala, kde jsme se nacházeli. Máme tyto přihlášené: s přednostním právem je přihlášen pan ministr Bartoš, potom pan předseda klubu Fiala a pak máme do obecné rozpravy řádně přihlášené, paní poslankyni Kláru Dostálovou a pana poslance Martina Kolovratníka.

Nyní tedy poprosím s přednostním právem pana ministra Bartoše. Prosím, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr pro místní rozvoj ČR Ivan Bartoš: Já vám děkuji za slovo po této pauze. Já jsem se hlásil do té debaty, ale pak jsem si vlastně spíše zapisoval, co zaznívalo v jednotlivých faktických připomínkách. Já bych vaším prostřednictvím, paní předsedající, jenom chtěl nejdřív krátce k tomu, co zaznělo od pana předsedy klubu SPD Fialy. Když jsme v minulém volebním období vyjednávali na výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj i ve skupině opozičních poslanců stavební zákon, tak bych chtěl říct, že tam byli přítomni i zástupci SPD. Vedli jsme vlastně celé volební období debatu nad tím, zda vládní návrh původní, vládní návrh změněný nebo návrh, který se vrátil do Sněmovny pomocí komplexního pozměňovacího návrhu pana poslance Kolovratníka, tak pro který se kdo rozhodne, a až ve finále po této debatě zaznělo od hnutí SPD těsně před koncem roku, že podpoří ten návrh pana Kolovratníka, takže ve finiši ten návrh, kde teď se bavíme pouze o tom, že změníme to, aby nenaběhl. Tak u jeho projednávání samozřejmě byli i v těch řekněme pracovních skupinách zástupci SPD a byl projednáván.

Já si myslím, že to, co tady zaznělo i od některých dalších mých předřečníků teď již, jinak pak lidí, kteří se vyjadřovali v těch faktických poznámkách, tak samozřejmě vede k tomu – a je to naše ambice – najít širší shodu, než byla v minulém volebním období, kdy nakonec byl ten zákon protlačen na sílu, ačkoliv řada našich argumentů v průběhu diskuse byla přijata, pak byla zapracována do toho takzvaného hybridu, se kterým jsme tedy nebyli úplně spokojeni, ale aspoň respektoval nějaké názory i našich partnerů, takže tato debata bude vedena, ale až tady bude ten návrh, který bude přicházet z vlády, kdy se budeme bavit o jednotlivých parametrech, nebo v průběhu vzniku toho návrhu o jednotlivých parametrech té naší verze novely stavebního zákona.

Druhou věc, kterou jsem chtěl zmínit, a ta si myslím, že je podstatná. Tady zaznívalo, v jakém jsme pořadí v rychlosti staveb. Když se dívám na data, která mám já k dispozici, jsou stavby, které se výrazně prodlužují, a jsou stavby, které jsou v uvozovkách relativně rychlé od žádosti o povolení až po jejich finální realizaci. Samozřejmě ta průměrná délka může být zavádějící v nějakém smyslu, ale pojďme si říct, co je náš společný cíl. Naším společným cílem je, aby jednotlivec, občan, který chce stavět, obec, která třeba chce stavět ve smyslu obohacení svého bytového fondu, i ten stavitel nebo chcete-li developer, který chce stavět, aby měl všechno na jednom místě, aby tam měl garance termínů, aby byly dokumenty pokud možno digitální, aby si je nepinkali mezi sebou úředníci nebo ten, kdo staví, a státní správa v tom svém přeneseném smyslu. To je ta ambice a ta naše ambice je stále stejná.

Tady v jednu chvíli zaznívalo, kdo v danou chvíli by zatlačil, jestli to byli lidé, kteří jsou na samosprávách, nebo to třeba byli developeři. Cílem politika je plnit program, s kterým je zvolen, dbát blaha občanů, určit nějaký směr, a pak v tom směru, pokud má většinu ve Sněmovně a je to politik vládní, dostat k onomu v uvozovkách kulatému stolu všechny skupiny, kterých se to týká, ať jsou to zástupci samospráv, ať jsou to zástupci, kteří třeba profesně řeší otázky územního plánování, ať jsou to lidé ze světa digitalizace, protože stavíme tomu ten digitální podvozek, chceme Portál občana digitální, a dostat ke stolu developery, v rámci určeného cíle najít nějaký konsenzus mezi všemi skupinami, kdy starostové se zase odpovídají svým voličům, a najít tento konsenzus, který by měl být tak nějak vyvážený. Ono to úplně nevyjde v každý moment, že všichni jsou plně uspokojeni, to ani nejde, že všechno je v danou chvíli pro všechny stejně výhodné, ale v dlouhodobém horizontu chcete dělat takovou udržitelnou politiku, která se nemění vyměněním vlády a kde to v nějakém finálním součtu, ty jednotlivé zákony, ať se to týká stavebnictví, či čehokoliv jiného, vycházejí pro všechny

skupiny tak nějak v průměru dobře. To si myslím, že případě vládního zákona, který nakonec schválila Sněmovna prostřednictvím návrhu poslance Kolovratníka, který vlastně přinesl ten původní vládní návrh, toho jsme nedosáhli.

Kromě zrychlení stavebního řízení v České republice je tedy naší druhou ambicí, aby tento zákon byl vnímán vyváženě, aby si v něm ti, co řeší stavební řízení, to své našli: jednoduchost, rychlost, srozumitelnost. A to si myslím, že by měla být i cesta tohoto zákona v tomto volebním období.

Zároveň jsem chtěl dodat – a jsem strašně rád za demokratickou diskusi – my jsme se tu bavili a vystupovali lidé, poslanci a poslankyně, skoro jako kdybychom řešili už novelu toho stavebního zákona. Ale v tuto chvíli ji neřešíme. Ten návrh, ten tisk, který máte nyní před sebou, prostě jenom říká: Vůle, která teď je na resortech, vychází z programů vládních stran a je taková, tento zákon přepracovat, aby nedošlo... aby nedocházelo ke vzniku toho nejvyššího stavebního úřadu, aby se nepřesouvaly kompetence, které jsou v tuto chvíli v přenesené působnosti v obcích, na kraje, aby se nesestěhovali úředníci a aby skutečně ta kompetence zůstala ne na těch, co jsou ve vedení obcí, tak to nikdy nebylo, ale co nejbližší k tomu řešení.

Abychom toto mohli udělat, a stejně se to stane, musíme zastavit to, co ten původní návrh, který stejně budeme předělávat, zavedl s přelomem nového roku. Takže teď se bavíme v podstatě jenom o tom, kdy se toto stane. Tak ta debata věčná, nad tím, co bylo správně, co bylo v původním návrhu dobře – a byly tam věci, které jsou dobře, co je špatně – já bych ji očekával a všechny k ní zvu v momentě, kdy bude vznikat nový zákon, kdy bude teď kulatý stůl, kdy pojedou kolečka, kdy se ten zákon bude probírat, a takhle by to podle nás mělo být. Ale samozřejmě nikomu neupírám se již v tuto dobu k této problematice vyjádřit, jenom si myslím, že teď se úplně ne bavíme o tom, jak by měl vypadat nový stavební zákon. O čem se bavíme, to již zaznělo zcela jasně. Toto to není, to, co předložila minulá vláda, my to chceme dělat jinak, pojďme se bavit o tom, jak to bude ve finále vypadat.

A ještě jedna věc. My se na stavební zákon – a legislativa je důležitá – díváme, a často to tak i bývá v politice u jiných věcí, že si média nebo kdokoliv vybere jednu věc z celého komplexu a k ní se pojí jako: Budeme mít nový stavební zákon, ó – budeme stavět úžasně rychle. Samozřejmě, k tomu je důležitá celá řada dalších věcí. Pokud vztáhneme otázku výstavby pouze a výhradně na získávání bytů k bydlení, tak tam je celá řada nástrojů, které musí také fungovat, aby se v České republice více stavělo, aby obce získávaly třeba do svého portfolia, do svého bytového fondu nové byty, aby se usnadnilo mladým lidem, třeba v BAUGRUPPE systému, si v pěti rodinách postavit barák a obec jim v tom byla nápomocna. Jsou zde již připravené projekty, které by měly otestovat – ale zatím jsou tedy spíše v úvahách – které by měly otestovat spolupráci se soukromým sektorem v těch projektech PPP. Existuje v CRABu i identifikace míst, kde by se dalo stavět, která v tuto chvíli má stát pod nějakými resorty. To všechno jsou nástroje, pokud chceme řešit situaci bydlení, musíme takhle valit dopředu všechny.

Takže já bych se jenom vyhnul té interpretaci, že i kdybychom měli super trupr legislativu, tak automaticky to znamená, takhle zítra začínáme stavět. Musíme to tlačit všude, nejčastěji se staví ve městech a obcích, proto i ty naše návrhy vedou k posílení role samospráv, územního plánování. Ten zákon by měl být jednoduchý, měl by být rychlý. Jenom bych se vyvaroval toho, tvářit se, že pouhý jeden zákon všechno spasí. Zákon má pro to dát dobrý rámec, reagovat na ty věci a zároveň paralelně k tomu běží celý proces digitalizace. Ten se nastartoval výrazně dřív. A i ten návrh, který jsme zde předložili s poslancem, nyní již ministrem Kupkou, s poslankyní Kovářovou a s dalšími, ten komplexní pozměňovací, vedl k tomu, že místo sestěhovávání dejme tomu dobrý digitální podvozek, a integrujme ty procesy. To je ten směr, kterým chceme dál jít.

A poslední věc, která tady zazněla, že když zdigitalizujeme, tak už nebude potřeba mít stavební úřad v dostupnosti občana. To prostě není pravda a zažíváme to dnes a denně. Mí rodiče – ale nemusí to být zrovna mí rodiče – zvládají mobilní telefon, mají internetové

bankovníctví a dokážou si koupit lístek v IDOSu, ale asi neočekávám, že kdyby si přistavovali nějaký kus garáže nebo něco, že budou na Portálu občana nebo na Portálu stavebníka někde nahrávat nějakou dokumentaci plánu stavby a podobně. Prostě velká část občanů v České republice, a není to ani rozděleno věkem, není to doména lidí starších, prostě nebudou používat digitální služby státu tak, jak my si představujeme. Proto se bavíme o tom, že má být posílena síť Czech POINTů, ačkoliv tvrdíme, že za tři roky máme všechno nebo za dva roky už by měly být všechny služby digitální, protože prostě ti lidé, kteří z nějakého důvodu nechtějí být digitální nebo to neumějí, budou chodit na poštu nebo kde ten Czech POINT bude a tam si to vyřizovat. A zrovna takový pohled je i na strukturu stavebních úřadů. Zatímco firma, která staví, už dnes třeba pracuje s digitálními modely staveb v mezinárodních standardech, tak to tam prostě nahraje a pak jenom sleduje, jak se to vyvíjí, a aktualizuje ty plány, tak člověk, který si hodlá postavit malý rodinný domek, třeba nebude mít tyhle ty dovednosti, a proto je důležité, aby zde byla vždy možnost i obsluhy v rámci stavebního úřadu na obci. To jsem jenom chtěl říct, že digitalizace je mocným nástrojem pro vnitřní chod státu, ve stavebním řízení je zcela zásadní, ale i blízkost úřadu na obcích má svůj význam právě z důvodu, že prostě velká část lidí to nikdy digitálně dělat nebude.

Na závěr prosím, posuňme se dál v debatě o odsunu. A jsem rád, že debata bude dále konstruktivní. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Vyvolalo to faktickou poznámku. Může prosím poslankyně Berenika Peštová. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Berenika Peštová: Děkuji za slovo. Pane ministře, já jsem vás bedlivě poslouchala a to je přesně to, co jsem tady celou dobu říkala. Ten problém tady je ten smíšený model, to je ten problém. Problém je, že když jsem tedy byla ještě na ministerstvu, a myslím si, že to jsme nebyli jenom my, kdo neustále řešit podjatost. A podjatost byla proto, že právě byla napadaná státní správa, protože je financovaná samosprávou. Ale říkám, opět opakuji, že státní správa – je tam pouze přenesená působnost, ona vykonává pro stát práci a obec na to dostává peníze, aby mohla státní správa ten výkon vykonávat. A to jsou ty věci, na které neustále narážíme.

Já jsem poslouchala, jak jste říkal, že chcete najít širší shodu, ale pojd'me najít širší shodu a pojd'me najít v sobě odvalu a oddělit právě státní správu od samosprávy, aby nedocházelo k tomu napadání, aby nedocházelo k podjatostem, k řešení těchto problémů, protože ony už v současné době jsou judikáty a my, když jsem pracovala jako odborný náměstek, a moji lidé jsme se museli už řídit těmito judikáty. To znamená, že jestliže už tady nějaký judikát je, který říká, že se dostáváte do problémů, že tam bylo zjištěno, že tam dochází k podjatosti a vy musíte hledat další státní správu, která to vyřeší za jinou státní správu, protože samozřejmě když máme ORP, jak tady bylo řečeno, tak v tom jednom domě máte státní správu a samosprávu. Státní správa vykonává svoji práci, správně, a teď máte obec, která vlastně si žádá u státní správy třeba o stavební povolení. A právě teď se dostáváte do té pozice, že některé, neříkám neziskovky, ale... (Předsedající: Čas, paní poslankyně!) Dobře, já to dopovím potom.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Nyní s faktickou pan ministr Martin Kupka, další faktická, pan ministr Ivan Bartoš, se může připravit. Prosím, vaše dvě minuty.

Ministr dopravy ČR Martin Kupka: Jenom velmi rychlá reakce. Stejně tak jako paní kolegyně má nepochybně řadu příkladů, kdy došlo k takovým zásahům ze strany samosprávy, daleko častěji a stejný počet příkladů a ještě větší je na straně momentů, kdy se ze systémové podjatosti stává zaklínadlo a přitom už k žádným zásahům tohoto typu nedochází. Pojd'me tu debatu nechat opravdu na diskusi o věcné úpravě toho zákona, teď se bavme o posunu účinnosti

a přinesme potom opravdu na stůl i analýzy číselné o tom – a to scházelo v té předchozí debatě – kde nás opravdu tlačí bota, kde prodlužované lhůty představují vážný problém. A to v té opravdu poctivé analýze scházelo, abychom se zaměřili na to, kde problém opravdu je a kde není.

Souhlasím s tím, a říkám to znovu, že musíme vyřešit problém zaklínadla systémové podjatosti. Já si pamatuji na jeden případ ze Středočeského kraje, kde jsme ukazovali na to, že obviňovat každého druhého ze systémové podjatosti nikam nevede a způsobuje to daleko vážnější problémy. Ale nedělejme si iluzi, že problém stavebního řízení v České republice je zaklet v systémové podjatosti. Daleko spíš je v tom, aby procesy byly jasné, byly transparentní pro všechny účastníky, aby viděli navzájem jednotliví úředníci na to, jak jim ta věc dlouho trvá, a už ta evidence, příklady ze zahraničí vedou k tomu, že se řízení zkracuje a zkvalitňuje. Daleko častěji je problém v kvalitě rozhodnutí a těch, kteří rozhodnutí píší, než to, co tady teď zaznívá, že by byl problém České republiky ve sloučeném modelu veřejné správy. To tedy určitě není.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji za dodržení času a nyní pan ministr Ivan Bartoš s faktickou poznámkou – ruší ji. Paní poslankyně Berenika Peštová, opět s faktickou poznámkou, dále se připraví pan poslanec Ivan Adamec. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslankyně Berenika Peštová: Já bych tady chtěla zareagovat na pana ministra dopravy Kupku. Víte, ona ta podjatost nebo to, co vy říkáte, jak jste se teď bavil o tom smíšeném modelu, to se netýká jenom stavebního zákona. To se týká i dalších zákonů, to jsou i zákony, které jsou v životním prostředí, ať jsou to odpady, kde také je přenesená působnost, ať je to IPPC, kde taky je přenesená působnost, a další a další zákony. Takže já si myslím, že ten model je špatně. To, že sedí v jednom baráku a že státní správa je financovaná samosprávou, to je to gros a ten problém, který tady je. A jestli tento problém se nebudeme snažit vyřešit, tak se budeme neustále točit v kruhu, protože starostové si myslí, že když je financují, je tam přenesená působnost, ta pravomoc je jejich a ještě nikdo jim pořádně – já vám doporučuji, pane ministře, já vám doporučuji, poslechněte si to fórum, na které jsem tady odkazovala, já vám to klidně dám, a poslechněte si, co tam bylo řečeno. Opravdu tam to krásně vykrytalizovalo v to, že to je vlastně tento problém. Z diskuse tam normálně opravdu uslyšíte, že tento problém je tím daným problémem. A vůbec se tam nebavilo o tom, že by ten zákon byl z povahy věci špatný. Ten zákon, který byl připravený, byl opravdu diskutován čtyři roky, čtyři roky, tak jako zákon o odpadech byl diskutován osm let, osm let, a potom já chodila na jednotlivé – když jsem tedy byla jako náměstek ministra, teď jsem poslanec – tak jsem taky slyšela, že vlastně vůbec žádná diskuse neproběhla. Ale není to pravda, osm let se diskutoval zákon o odpadech a od roku 2007 se všichni snažili získat tu novelu, respektive ty nové zákony o odpadech. Všechno se tady diskutuje, ale potom, když se to napíše a dotáhne se to řádným legislativním procesem, tak je to tady shozené. (Předsedající: Čas, paní poslankyně!) Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Vyvolalo to smršť faktických poznámek. Pan poslanec Ivan Adamec a poté další tři. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Ivan Adamec: Ano, děkuji. Vážená paní předsedající, ministři, kolegyně, kolegové, já zčásti musím s paní kolegyní Peštovou souhlasit. Ano, správně by to měly být diskuse o tom, zda je dobře sloučený model veřejné správy, či oddělený model státní správy a samosprávy. Mimochodem, když tady říkáte, že starostové si myslí, že do toho můžou zasahovat, tak ještě existují jiné zákony a říká se tomu překročení pravomoci veřejného činitele. A když se zeptáte starostů, jak to vnímají, tak z toho mají obrovské obavy, zasahovat rozhodováním tam, kam nemají. To si řekněme na rovinu, tak to je, protože za to jsou řekl bych docela tvrdé tresty. Já jsem to vždycky vnímal tak, že prostě tady ta ochrana je.

To, že systémová podjatost, že soudy nějak rozhodly – já je tady nechci kritizovat – vždycky v těch případech, to je pravda, ale máme ještě jiné agendy, třeba dopravně-správní agendy, kde jsou přestupky a kde systémová podjatost je součástí boje těch viníků, kteří se obávají trestu, a prostě zkouší všechno možné, což je samozřejmě správně z hlediska jejich práv, ale rozhodně to není v stavebním řízení.

Takže já znova opakuji – vnímal bych tu diskusi tak, že pokud bychom chtěli oddělovat od sloučeného modelu různé agendy, tak než salámovou metodu, tak si řekněme na rovinu, prostě udělejme tady jiný model. Ten model tady vznikl proto, protože je ekonomicky výhodné vzájemně jak pro obce, tak i pro stát. Tak si nalejme čistého vína. Mně fakt vadí taková ta salámová metoda v tomto případě a nedovedu si to jako bývalý starosta představit, že bych měl na svém úřadu ve stejné budově úředníky jiných institucí než městských. To si řekněme na rovinu, protože ten stát občas své úředníky protežuje ekonomicky, když od nich něco potřebuje, obce mají nějaké možnosti, a pokud chceme oddělit řekl bych státní správu od veřejné správy, tak to udělejme důsledně. (Předsedající: Čas!) Důsledně, ne takto salámovou metodou. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji a nyní pan předseda klubu Cogan. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Josef Cogan: Dobrý den. Už to tady vypadalo, že se to opravdu přeneso do věcné debaty, ale kolegyně, prostřednictvím předsedajícího, tady opět něco nepodloženého prostě střelí – "starostové si myslí". To je takové to obviňování, přímo obviňování z porušování právních předpisů. Já jsem starostou ORP od roku 2002 a mě to prostě uráží, tím stylem, že tady prostě obviníte jen tak z plezíru, že my si něco myslíme. Ne, my postupujeme podle zákona. Jestli to je u vás taková myšlenka a znáte nějaké kolegy, tak klidně jmenujte konkrétně, kdo porušuje zákon.

Ale je to o tom – musím navázat na kolegu Adamce, ten to řekl přesně – je to o celkovém systému. Buď tady je jako centralizovaný státní systém úplně oddělený. My samozřejmě jakoby vnímáme daleko silněji decentralizaci, to znamená, že ta služba je co nejbližší konkrétní osobě a konkrétně je tam v podstatě vykonávána. To, že ten model centrální, který byl třeba přes okresní úřady, byl výrazně neefektivní z hlediska výkonu práce, jakoby z dohledu těch možností, to znamená, že celkově ti občané, než se dostali k vydání rozhodnutí, byl výrazně delší, to si myslím, že těch dvacet let ukázalo zcela nepochybně. Já nevím, jestli pamatujete, jak fungovaly okresní úřady, ale bylo to velmi slabé, výkon té přenesené působnosti. To si myslím, že systém na ORP přinesl přiblížení státní správy občanům a zvýšení efektivity ve vztahu ke konečnému rozhodnutí. To znamená, že občan dosáhl práva nějakého rozhodnutí dříve a blíže k sobě, a to je pro mě správné. (Potlesk z řad PirSTAN.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji za dodržení času. Nyní pan ministr Ivan Bartoš s faktickou. Vaše dvě minuty.

Místopředseda vlády a ministr pro místní rozvoj ČR Ivan Bartoš: Já jsem chtěl jenom zareagovat. Ano, bavíme se tady o existující, možná na paní poslankyni, vašim prostřednictvím, o existujícím modelu správy státu. Debata, zda tento model je správný ve všech jeho případech, asi je legitimní, ale nemáme ambici skrze jeden zákon, ještě který má takhle velký dopad a u kterého i Ministerstvo vnitra řeklo, že výsledek je nejistý a sporný, že to má faktický přínos, tak na tom si testovat, zda by to přineslo ten užitek, zároveň, když nám pod tím jedou další procesy, digitalizace a podobně, tak jak bychom pak vyhodnotili, co to urychlí? Digitalizace, u které je to zjevné? Nebo systémová změna, kde ten výsledek je nejistý a byl by diskutabilní? To si myslím, že prostě nepatří do debaty o specifickém zákoně. Samozřejmě také bych byl velmi opatrný na základě nějaké empirické zkušenosti podsouvat někomu, co si myslí a co je

jejich závěr z jednoduchého příkladu. Já jsem měl možnosti dívat se studie efektivit úřadů ve městech, která mají územní členění a nemají územní členění – Olomouc, že jo, a o statutáru, ale pak jsme se dívali, na kterých procesech to vážne. Třeba poměrně komplexní proces se ústavně zpomaluje, stále se zpomaluje pouze tím, že je papírový a že osoba na daném úřadu není zastupitelná, takže v momentě, kdy vám dojde papír, nemůžete nabírat skladové zásoby, protože nemáte razítko od toho člověka, který vám to umožní. A vy byste si řekla, že tam nefunguje služba toho úřadu, ale v tomto specifickém momentě je to pouze proces fungování toho úřadu, kde banalitou může být kancelářská sponka. Já bych skutečně z nějakého "na fóru se diskutovalo" nedělal závěry.

A poslední věc. Když se bavíme o diskusi, záleží, jestli nakonec jsou alespoň nějaké připomínky zapracovány. A co se stalo s vládním návrhem stavebního zákona? Celou dobu se diskutovalo a nakonec přišla paní ministryně s kolegy KSČM a SPD a celou diskusi smetla, přejela, dala tam ten původní návrh... (Předsedající: Čas.) ... a ten se prohlašoval. Takže to není ta forma... (Předsedající: Čas) ... jakou my bychom chtěli postupovat. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Nyní pan poslanec Lukáš Vlček a zatím s poslední faktickou se může připravit paní poslankyně Peštová. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Lukáš Vlček: Paní předsedající, děkuji za slovo. Já se nebudu dále vyjadřovat k nějakému podsouvání, kdo koho ovlivňuje a neovlivňuje, to mně opravdu nepřísluší. Myslím si, že to je nesmysl, a proto to nechci dál komentovat.

Obecně je ta debata je opravdu o tom, jak chceme, aby vypadal vůbec výkon státní správy. Jestli chceme tedy kompletně demontovat přenesený výkon státní správy, ten spojený model, protože tento návrh je opravdu pouze vysunutí jedné oblasti, ale pak v tom případě si musíme položit otázku, jak chceme, aby obecně státní správa a její výkon v území fungovaly. Prostřednictvím paní předsedající bych chtěl pochválit kolegyni Peštovou. Zmiňovala tady otázku nového odpadového zákona, který platí od 1. 1. loňského roku. Já si myslím, že ten zákon jsme nutně potřebovali, ten zákon byl kvalitně komunikován, byla tam zapracována řada připomínek. Já bych za to chtěl poděkovat, jak k tomuto Ministerstvo životního prostředí v minulosti přistoupilo. Ale u nového stavebního zákona to tak opravdu vůbec, ale vůbec nebylo. Připomínky, které byly, tak byly opravdu smeteny ze stolu z valné většiny.

Prostřednictvím paní předsedající, reakce na kolegu Vilímce. Já si to dokážu představit to, že tam ten úřad bude, tak jako jsme si dokázali představit, že když byly v území rušeny finanční úřady, úřady práce systémem centralizace, tak obce jako takové, aby vůbec zachovaly dostupnost služeb pro občany, ve finále na to přistoupily takovým způsobem, že zdarma státnímu úřadu poskytly prostory, platí jim veškeré provozní náklady. Takže si to dokážu představit, protože jde-li nám o dostupnost státní správy v území, tak jsme k některým věcem prostě byli dotlačeni. Děkuji za slovo.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji za dodržení času. Paní poslankyně Berenika Peštová s poslední faktickou poznámkou. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslankyně Berenika Peštová: Já bych chtěla zareagovat na pana poslance. Já se omlouvám, ještě nemám v hlavě všechna vaše příjmení. Já jsem nikoho nenapadala, že všichni starostové jsou takoví, jací jsou. Já jsem pouze konstatovala, že jsem vycházela ze svých vlastních zkušeností, to, co já jsem musela řešit. Ale jako řekněme si to otevřeně. Kolik znáte takových lidí a úředníků, kteří v sobě najdou tu odvalu a půjdou si stěžovat? Kolik jich je? Kolik půjde těch úředníků a řeknou: Přišel za mnou starosta a řekl mi, jestli to nebude tak jak, to má být, tak jsem přišel o prémie? Kolik jich takových je? Moc jich není, opravdu moc jich

není. A ti, co tu odvahu najdou, tak po mně chcete, abych vám tady říkala jejich jména? Zapomeňte. (Slabý potlesk z řad ANO.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkujeme. S faktickou poznámkou pan poslanec Jan Bureš. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Jan Bureš: Reakce na paní kolegyni Peštovou. Předpokládám, že nikdy v samosprávě nepůsobila ani jako starostka. Prosím pěkně, paní kolegyně... (Potlesk z řad SPOLU.) ... prostřednictvím paní předsedající, starosta nerozhoduje o prémiech žádného úředníka. Rozhoduje pouze o tajemníkovi městského úřadu nebo městské části. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Ano, děkujeme. Pan ministr Ivan Bartoš, prosím.

Místopředseda vlády a ministr pro místní rozvoj ČR Ivan Bartoš: Já jsem chtěl jenom, ne pro odlehčení, ale já jsem uváděl město Olomouc v souvislosti s tím, že jsme řešili, jestli je efektivnější městské členění na městské části, nebo statutár, který členěný není, a pak jsem uvedl příklad s kancelářskou sponkou. Ta se s městem Olomouc nespojuje, tak jsem chtěl jen pozdravit kolegy do Olomouckého kraje a města Olomouc, že jsem pouze ilustroval, jak jsem se k tomu studiu (té studii?) dostal, a pak nějaký konkrétní příklad, který samozřejmě nevychází z té studie a neváže se s městem Olomouc. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Další faktické se objevily. Paní poslankyně Peštová, poté pan poslanec Vít Vomáčka. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslankyně Berenika Peštová: Já bych ráda zareagovala na pana poslance Bureše. Jsem osm let zastupitelkou. Ano, nikdy jsem nebyla starostkou ani místostarostkou, ale vím, že ten tajemník dostává budget peněz, které slouží státním zaměstnancům. A od koho je dostává? Od rady města.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji za dodržení času. Prosím, pan poslanec Vomáčka, vaše dvě minuty.

Poslanec Vít Vomáčka: Vážená paní předsedající, vážení členové vlády, kolegyně, kolegyně, myslím si, že je nejvyšší čas, abychom uklidnili emoce. A po tom, co tady, prostřednictvím předsedající, bývalá paní náměstkyně předvedla, tak se ani nedivím, že ti starostové s vámi nechtěli mluvit. (Potlesk z řad SPOLU.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Opět toto vyvolalo faktickou poznámkou paní poslankyně Bereniky Peštové. Vaše dvě minuty.

Poslankyně Berenika Peštová: Pane poslanče, prostřednictvím paní předsedající, ale já jsem neřekla, že se mnou starostové nemluví. Já jsem komunikovala se starosty, a docela intenzivně. Vždyť jste slyšel tu pochvalu za ty zákony o odpadech, nebo ne?

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Opět pan poslanec Vomáčka s faktickou. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Vít Vomáčka: Prostřednictvím paní předsedající, slyšela jste moji výzvu, poslouchala jste ji? Já jsem vás poprosil, abychom tady uklidnili emoce. A to, co vy jste tady tím gestem... a bouchla jste do stolu, zvýšeným hlasem tady na kolegy, tak já se nedivím, že ti starostové s vámi nechtějí mluvit. To je všechno. Prosím, uklidněme se. Pojďme se bavit věcně, a tím navrhuji, že bychom to mohli ukončit, i když nejsem předsedající. Omlouvám se.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Nyní zrekapituluji, že jsou přihlášení s přednostními právy pan předseda klubu Radim Fiala a potom pan místopředseda Sněmovny Jan Skopec. Slovo by měl mít pan Radim Fiala, který je nyní na řadě, ovšem nevidím ho v sále, takže přihláška propadá. Prosím pan místopředseda Skopec, máte slovo.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Děkuji. Hezké poledne, dámy a pánové, kolegyně, kolegové. Já se nechci pouštět do sporu mezi státní správou, samosprávou, mezi starosty a státními úředníky, jak ta debata tady dominovala. Já bych chtěl vrátit pozornost k tomu, co by skutečně mělo být smyslem nového stavebního zákona nebo změny té legislativy, a skutečně bych chtěl na všechny apelovat, ať konflikty a dichotomii mezi státní správou a samosprávou si odehráváme někdy jindy v rámci jiných bloků, protože když se podíváme, co tímto zákonem musíme řešit, tak jsou to skutečně palčivé věci.

Už to tady zaznělo – podle Světové banky, já jsem se díval na poslední čísla, jsme 157. v žebříčku 186 zemí, co se týče složitosti povolování v souvislosti se stavbami. V rámci zemí OECD, nejlépejších zemí světa, jsme dokonce poslední, 34. ze 34, což by nás podle mě mělo vést skutečně k nějakému racionálnímu jednání, racionální debatě, racionální přípravě a schvalování toho zákona. Je důležitý nejenom proto, abychom se zlepšili v jakýchkoli žebříčcích, to asi není samoúčelné. Ale když se podíváte na data, jakým způsobem rostou ceny nemovitostí v České republice, tak si všichni myslím musíme důležitost této normy připomínat a uvědomit.

Já jsem teď viděl, před chvílí vydala Evropská unie, Evropský statistický úřad, srovnání cenového nárůstu nemovitostí. Když srovnáme třetí čtvrtletí roku 2021 s rokem 2010, v České republice ceny nemovitostí narostly o 100 %. To znamená, jsme jedna ze zemí, kde cenový vývoj je skutečně jeden z nejvyšších. Před námi už jsou pouze Rakousko, Litva, Maďarsko, Estonsko a Lucembursko. Jenom řeknu, že průměr Evropské unie, co se týče nárůstu cen, srovnáme-li třetí kvartál roku 2021 a rok 2010, je 40 %. Průměr 40 % v rámci EU, my 100% nárůst za toto období.

Takže myslím, že pokud chceme dělat něco s cenami nemovitostí, jak nových domů, bytů, ale se to samozřejmě přelévá i do cen nájmu, tak skutečně musíme – a jediný lék já vidím ve zvýšení nabídky nového bydlení, a to skutečně neuděláme tehdy nebo nepodaří se to v této zemi tehdy, když budeme mít tak složitá stavební řízení.

Myslím si, že i nejenom proto, abychom, i když to je nejdůležitější cíl, zvýšili dostupnost bydlení, tak si připomeňme, že i stavebnictví jako důležitý sektor ekonomiky, který není samozřejmě tak velký jako třeba sektor služeb nebo sektor průmyslu, ale přece jenom se podílí na hrubé přidané hodnotě v České republice šesti procenty, zaměstnává spoustu pracovní síly, tak i proto, aby tento sektor ekonomiky dobře šlapal a přispíval k celkovému dobrému ekonomickému vývoji České republiky, tak i jemu jako takovému bezesporu zjednodušení stavební legislativy pomůže.

Nemluvíme o tom, že samozřejmě potřebujeme v České republice dovybudovat důležitou infrastrukturu, ať už se bavíme o vysokorychlostních železnicích a dálnicích a podobně, což bezesporu přidá růstu ekonomiky jednak co se týče samotných staveb, zakázek, ale i co se týče zjednodušení dopravy. A koneckonců, když už jsem zmiňoval ceny nemovitostí, tak i tento zákon může pomoci tomu, s čím bojujeme a o čem se bavíme, a sice o vysoké inflaci, a pomůže zchladit přehřátý trh s nemovitostmi, ze kterého má Česká národní banka velké obavy. A když

se podíváte na její zprávy o finanční stabilitě, právě vývoj cen nemovitostí, který má dopad i na to, jakým způsobem se vyvíjí objem poskytovaných hypoték, což má svoji logiku, že čím více se zdražuje nemovitost, tím více lidé potřebují vyšší objemy hypoték. Čím více komerční banky na hypotékách půjčují, tím samozřejmě roste riziko předluženosti anebo úvěru v selhání. Takže ve smyslu jak finanční stability, tak zkrácení inflace je potřeba, aby se nám podařilo zvýšit nabídku nemovitostí, abychom rozproudili v České republice výstavbu. Protože jak říkám, netýká se to jen toho, co je určitě nejdůležitější, tedy aby se zvýšila dostupnost bydlení pro konkrétní lidi, pro konkrétní rodiny, ale abychom i v tom finančním světě nepřispívali k nafukování bublin, k růstu finančních nerovnováh a finančních rizik.

Takže já bych velmi poprosil, aby to bylo smyslem našeho snažení tady v Poslanecké sněmovně při projednávání toho zákona, aby se to skutečně nezvrhlo pouze v bitvu starostů a zástupců státní správy, ale abychom měli všichni na paměti, že potřebujeme výrazně dramaticky liberalizovat stavební předpisy v České republice z toho titulu, abychom si dokázali my, naše děti v budoucnu pořídit vlastnické bydlení. Aby to prostě nebylo pro hrstku vyvolených. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Já také děkuji. Krásné dopoledne, vážené paní poslankyně, poslanci, vážení členové vlády, přebrala jsem řízení schůze.

To byl poslední přihlášený s přednostním právem, takže nyní se v tuto chvíli dostáváme do obecné rozpravy a já bych požádala paní poslankyni Kláru Dostálovou. Máte slovo.

Poslankyně Klára Dostálová: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, kolegové, pane ministře, děkuji za udělení slova. Já jsem se záměrně nepřihlašovala do faktických poznámek, protože jsou to samozřejmě dvouminutová vystoupení. Nicméně jsem si dělala poznámky, protože asi nikomu není utajeno, že jsem se poslední čtyři roky velmi intenzivně zabývala stavebním právem v České republice.

Než se dostanu k samotnému návrhu, který dnes máme na stole, dovoluji mi jenom zareagovat na pár předřečníků, kteří s faktickými poznámkami vystupovali. Asi bych začala, vaším prostřednictvím, paní předsedající, k panu poslanci Burešovi. Je potřeba si skutečně nastudovat, jak to bylo. Protože vláda schválila přesně ten model, na kterém jsme se se starosty domluvili, protože existovala dohoda se Svazem měst a obcí na úrovni pana premiéra. Vláda takto ten návrh přijala, to znamená, měli jsme první instance na obcích a pak následovala státní stavební správa – a jaké překvapení i pro mě bylo, když ve finále tuto dohodu Svaz měst a obcí odmítl. Tím se stalo to, že vláda schválila to, co jsme se dohodli, tak jak jsem se i já s vámi dohodla, ale otevřelo to samozřejmě prostor potom pro debatu v Poslanecké sněmovně, kde pokud Svaz měst a obcí tu dohodu nepotvrdil, tak se samozřejmě otevřela dvířka k tomu, to nastavit podle věcného záměru, který víte, že byl jinak. A toho se samozřejmě chopili i tady kolegové z dalších stran.

Když jsme tady debatovali o tom, že prostě to opravdu získalo, že tady nebyla většina pro vůli na schválení stavebního zákona, tak já jenom takovou... jestli si uvědomujeme: stavební zákon schválilo 106 poslanců, stejný počet poslanců jako důvěru dnešní vládě. Takže já bych jako nehovořila o tom, že to nemělo podporu v Poslanecké sněmovně.

Co bych chtěla říct, je, že skutečně jsem připravena a těším se na debatu, kterou ke stavebnímu zákonu povedeme, protože samozřejmě zcela zásadní je tam pobavit se o těch procesech. Já jsem moc ráda i za to, že kolegové z nové vlády, ať už pan ministr Bartoš, nebo pan ministr Kupka, říkají, že procesy jsou nastaveny správně, že v tom nehodláme nic měnit, že alfa omega je ten institucionální model, a k tomu se tady strhla vlastně debata už na samém začátku.

Já bych chtěla jenom připomenout to, že samozřejmě tím, že když projednáváte ten zákon tak dlouho, tak jsme byli opravdu ve velmi úzkém kontaktu s Nejvyšším správním soudem a Nejvyšší správní soud správně říkal, že tam se stala chyba na začátku, už v roce 2000, že nikdy stavební právo nemělo být vloženo do spojeného modelu, prostě že to se nemělo stát.

A když se na to podíváte zcela nezaujatě, soudy judikují systémovou podjatost a my se nemůžeme tvářit, jako že to je nějaký nafouknutý problém. Protože pokud se tady bavíme o tom, že chceme skutečně zrychlit, tak systémová podjatost je jednoznačně obstrukční nástroj. Pokud ho nevyřešíme, tak ten problém tady do budoucna bude pořád. Kdokoli bude chtít zdržet, dá námitku za systémovou podjatost. A věřte mi, že jsem to řešila velmi často, teď to bude řešit pan ministr Bartoš, protože musíte rozhodnout o tom na úrovni ministerstva, zda tam ta systémová podjatost je, nebo není. Pokud řeknete, že ano, musíte zase dalším správním řízením rozhodnout, který jiný stavební úřad to bude dělat za ten původní stavební úřad, a to je otázka devíti měsíců až dvanácti měsíců. To je ten obstrukční nástroj, se kterým se skutečně bude muset něco udělat.

Dále bych se ráda vyjádřila k tomu, že se tady hovoří o tom, že ze strany starostů je – samozřejmě to je jejich hlavní podnět – aby to zůstalo v území. Tak tady buď je to neznalost nového stavebního zákona, protože ta dostupnost úřadu tam samozřejmě je, jenom je to v novém stavebním zákoně jako územní pracoviště. Ale nikdy nebyla představa o tom, že by stavební úřady zmizely z území, jenom by to byla územní pracoviště té krajské státní stavební správy.

Další věc, které jsme se tady dotkli v rámci faktických poznámek, bylo financování přenesené působnosti. Je potřeba si říci, že stát si platí u obcí za výkon přenesené působnosti v oblasti územního plánování a stavebního řádu zhruba 4 miliardy ročně. Ale jenom bych chtěla říct, že je to příspěvek na výkon státní správy. Příspěvek! To znamená, nikdy nebylo myšleno, že by stát platil kompletní výkon. A pokud to obce mají v přenesené působnosti, tak se vždycky na tom podílí. A to pak vyvolává ty problémy, o kterých tady hovořila, prostřednictvím vás, paní předsedající, paní poslankyně Peštová.

No a co se mně líbilo, je, že pan ministr Bartoš tady dal příklad – sice úplně na jiné pole působnosti, Olomouckého kraje – že je problém se zastupitelností úředníků. No, to je problém i u stavebního práva. Proto vlastně jedním ze základních momentů byla institucionální změna, aby byli lidé zastupitelní. My dneska máme přes 700 stavebních úřadů na úrovni obcí. Ti lidé jsou na jedničkových, dvojkových obcích, je tam jeden, maximálně dva lidi. Ti lidé jsou nezastupitelní. Takže pokud jedním dechem říkáme, že zrychlíme stavební řízení v České republice, ale zároveň nejsme schopni zajistit to, aby lidé na úřadech byli zastupitelní, tak co se stane? Já jsem tady dávala příklad, už před jedním, dvěma lety, když se ten zákon dostal do Sněmovny, že pokud na tom jednohlavém či dvouhlavém stavebním úřadě onemocní člověk nebo se musí postarat o své dítě a tak dál, tak je nikým nezastupitelný, a na těch stavebních úřadech se prostě dala cedule Pro nemoc zavřeno a tím to skončilo. Stavebník musí počkat, až se skutečně to úřednictvo vrátí zpět.

Další problém k nezastupitelnosti je takový, že když se dneska podíváte – a kdokoli si teď na počítači můžete najet na server Jobs.cz – tak uvidíte, jak se všichni strašně snaží získat stavebního úředníka do svých sfér, ať už je to na úrovni obcí či státu, a je to velmi složité. Prostě stavebních úřadů máme moc v České republice, lidé jsou nezastupitelní a my musíme vymyslet takový systém, aby ti lidé si skutečně mohli pomáhat, a pokud v jedné obci někdo onemocní, aby číslo jednací i díky digitalizaci prostě přešlo na jiný stavební úřad a vždycky se dodržovaly lhůty. Tolik asi jenom k těm faktickým poznámkám.

Já bych se opravdu ráda věnovala návrhu, který dneska tady máme před sebou. Základním principem předloženého návrhu je tedy změna stavebního zákona. Nový stavební zákon nabude účinnosti k 1. červenci 2023, jak bylo původně plánováno, ale pouze ve vztahu k takzvaným vyhrazeným stavbám, tedy stavbám v působnosti specializovaného odvolacího stavebního

úřadu. Zbytek zákona, ač bude formálně účinný, se nepoužije, jinými slovy, na všechny ostatní stavby, ale ne na všechny ostatní, co stavební zákon upravuje, se stále použije stará úprava. Tak jenom abyste si představili, co se reálně stane, pokud dnešní předložený návrh přijmeme – nám budou na poli stavebního zákona fungovat dva zákony, jeden starý pro ty takzvané jednoduché stavby a tak dál, to znamená, ty běžné rodinné domky, ale bohužel i bytová výstavba, a jeden nový stavební zákon, který bude realizovat vyhrazené stavby, což jsou dálnice, energetika, vodohospodářské stavby a tak dále.

Dále je v tom návrhu, že má být zřízen Nejvyšší stavební úřad, ale bude zřízen pouze organizačně, to znamená, jeho úkoly bude fakticky plnit Ministerstvo pro místní rozvoj, nikoliv samostatný úřad. A znovu, jenom abyste si uvědomili, co se stane: MMR v dnešní podobě tak, jak je, když se podívám na starý stavební zákon, kdy jsme měli samozřejmě první instanci na obcích, odvolací orgán, krajské úřady a tak dále, tak bude rozhodovat přezkumy pro první instanci a odvolací úřady MMR, ale zároveň podle nového stavebního zákona, podle té dnešní změny, bude fungovat jako Nejvyšší stavební úřad pro ten specializovaný. Tak to jsem zvědavá, jaké pnutí vlastně bude v rámci Ministerstva pro místní rozvoj a co na to případně soudy, pokud samozřejmě toto někdo napadne.

Za největší slabinu návrhu pokládám skutečnost, že návrhem dochází fakticky nikoliv k posunutí účinnosti dílčí části nového stavebního zákona, ale pouze je jím zaváděno nepoužití většiny procesů, které podle něj probíhají, ať již procesů územněplánovacích, nebo povolovacích. Myslím si, že to úplně nevyvolává úsměv na rtu u měst, kterým například nový stavební zákon dal do vínku svoje vlastní stavební předpisy, ať už Praha, nebo Brno nebo Ostrava se určitě na toto chystají, ale díky tomu, že dneska je na stole tato změna, tak se to vlastně všechno posouvá zase o nějaký čas dále, což samozřejmě ta města určitě nelibě nesou.

Jak už jsem říkala, nový stavební zákon by se v případě přijetí tohoto poslaneckého návrhu použil pouze pro vyhrazené stavby a stavby s nimi související či s nimi tvořící soubor staveb. Znovu opakuji, že ty vyhrazené stavby, pokud se podíváte do zákona, myslím, že to je příloha číslo 4, tak tam není bytová výstavba. To znamená, že dnešním rozhodnutím v období bytové krize jsme rozhodli o tom, že my vlastně tu bytovou krizi zas tak jako řešit úplně nechceme, protože to není ani ve vyhrazených stavbách, to znamená, že i bytová výstavba se vrací na první instanci a je tam ten bambilion obstrukčních nástrojů, nezastupitelnost úředníků, systémová podjatost a tak dále a tak dále. Je to určitě škoda, protože jsem přesvědčená o tom, že může dojít k dílčím úpravám nového stavebního zákona, ale že bychom neměli schvalovat odložení účinnosti, že bychom skutečně měli ti kostru, na které budeme stavět, opravdu hnát kupředu, abychom se k tomu rychlejšímu stavění – já jsem to tady říkala i v rámci svého vystoupení k programovému prohlášení vlády – dostali i za vlády pana premiéra Fialy. Protože pokud budeme odkládat účinnost stavebního zákona, bude se chystat nějaká velká změna, je to opravdu otevření Pandořiny skříňky, nebude nic lehkého tu skříňku uzavřít. Budou muset probíhat meziresorty, opravdu vím, o čem mluvím, a myslím si, že čtyřleté volební období na to nebude stačit a Česká republika tu hrůzu 157. místa před sebou prostě povalí.

Možná když se ještě dotknu právě toho 157. místa, je potřeba si říci, na jakém projektu to vlastně Světová obchodní banka stavěla. Bylo to na průmyslovém areálu, průmyslová hala. A pokud máte nastudovaný nový stavební zákon, tak víte, že průmyslová hala nepatří mezi vyhrazené stavby. To znamená, my to vrátíme zpět, tenhle druh staveb, a pořád budeme na 157. místě, protože jestli tedy něco zrychlíme, tak to budou vyhrazené stavby, to znamená dálnice a tak dále a tak dále, ale určitě ne průmyslové areály.

Na druhou stranu musím spravedlivě říci, že tím, že se chce podržet procesy, které jsme v novém stavebním zákoně udělali, tak se samozřejmě zefektivní i to řízení. Ale znovu upozorňuji na to, že pokud se tam nevyřeší nezastupitelnost a tak dále, ta systémová podjatost, tak pořád u těchhle staveb – byty, průmyslové areály – bude mnoho obstrukčních nástrojů.

Domnívám se, že stav, kdy nový stavební zákon bude účinný, avšak většina procesů včetně těch nově zahajovaných bude probíhat podle dosavadních právních předpisů, může způsobit zmatek a právní nejistotu, což povede k prodloužení procesů jako takových. Tady opět narážím na to, že v podstatě nám budou v praxi fungovat dva stavební zákony. Tím může dojít k pravému opaku toho, co bylo novým stavebním zákonem i předloženou novelou zamýšleno, tedy procesy zrychlit a zjednodušit. Zejména ve vztahu k zákonu č. 284/2021 Sb., což je změnový zákon, lze konstatovat, že procesy budou pro úřady, ale i pro stavebníky maximálně komplikované. Takový stav nelze považovat za správný, a vyvstává tedy otázka, zda tento postup je v souladu s ústavním pořádkem České republiky, tedy zejména je-li možné zákonem stanovit povinnost postupovat podle již neúčinného zákona, přičemž zákon, který jej nahrazuje, je plně účinný.

Z tohoto důvodu, pokud skutečně budeme v problematice tohoto bodu pokračovat dál, je určitě nutné, aby po prvním čtení se tímto zákonem zabýval nejenom příslušný výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj či hospodářský výbor, ale i ústavně-právní výbor, protože já mám skutečně pochybnosti o tom, zda ústavní pořádek České republiky je tady dodržen.

Všichni víme a všichni jsme to měli ve volebních programech, všichni, že nový stavební zákon potřebujeme, že pomůže k nastartování ekonomiky v krizi. Nový stavební zákon se netýká – a teď se omlouvám za to – starostů, samospráv, ten se týká milionů lidí v České republice. Průměrná cena nového bytu se v Praze už vyšplhala na 7,5 milionu korun a – bylo to tady správně řečeno – roste to pořád dál. Souhlasím s panem ministrem, že jenom nový stavební zákon bytovou výstavbu nevyřeší, že samozřejmě těch nástrojů je potřeba celá řada, ale alfa omega je skutečně ve zrychlení výstavby. Je potřeba ale také přiznat, že my jsme vlastně novým stavebním zákonem, protože ten vešel v účinnost v létě loňského roku, například odstranili 15 let staré uzávěry, což paradoxně pomůže zejména velkým městům, aby se rozpohyboval prodej pozemků nebo nějaká debata ohledně plánovacích smluv s developery a tak dále a tak dále.

Tím, že nestavíme byty, tak samozřejmě nestavíme ani dálnice. My už jsme tady dávali v průběhu minulých let opravdu mnoho příkladů. Ale tím, že ani nová vláda naštěstí nechce ten zákon odložit jako celek, ale jen vyhrazené stavby, což jsou především dálnice, chce pustit do toho procesu dále, tak věřím, že se to zlepší, protože podle starého stavebního zákona příprava jenom dálnice a schvalovací procesy byl skutečně běh na třináct let a více. A to samozřejmě je velmi důležité, aby právě ty procesy se zlepšily.

Co se týká hospodářství země, tak tím, a to je doloženo, pokud si nastudujete i RIA, což jsou vlastně taková ekonomická zhodnocení dopadu zákona do české ekonomiky, tak víme, že pomalým povolováním staveb přicházíme zhruba o 7,1 miliardy korun. A my přece musíme udělat všechno pro to, abychom českou ekonomiku nastartovali co možná nejdříve.

Když se jenom v krátkosti, opravdu v krátkosti budu snažit, co vlastně je principem předložené reformní normy, je právě zrychlení stavebního řízení, odstranění přebujelé administrativy, která ho doprovází, a zajištění dodržování lhůt ze strany státu. Když jsme si vytyčili tyto tři cíle, tak jsme samozřejmě hledali cesty, jak k nim dojít, a museli jsme velmi důkladně zvažovat i podobu zákona, aby se vyvážily soukromé a veřejné zájmy. Musím říci, že jsme samozřejmě měli opravdu tisíce připomínek na Ministerstvu pro místní rozvoj. Podařilo se to vypořádat, udělali jsme tam i ty kompromisní dohody, takže si myslím, že skutečně vláda schválila vyváženou normu. Zabývali jsme se všemi připomínkami, abychom byli skutečně schopni co nejrychleji nastartovat dobudování dálniční sítě, strategických staveb, ale i byty. Ale nikdy jsme nechtěli jít jenom tou cestou, že se stát postará sám o sebe. Nám vždycky záleželo na tom, aby i lidé se dostali ke zrychlenému stavebnímu řízení.

A když se projednával stavební zákon, já jsem tady měla hory, doslova hory dopisů a mailů od lidí, kteří si chtějí jenom postavit rodinný domek. Nic jiného nechtěli a tito lidé mi zoufale psali, že mají vyjednanou hypotéku, všechno schválené, ale stavební povolení je

v nedohlednu. A to je právě i další jeden z momentů, protože mi lidé psali, že Česká republika je malá, že například jiná pravidla hry pro stavební řízení mají v Moravskoslezském kraji a jiná pravidla hry v Jihočeském kraji. A i to byl jeden z těch momentů, proč jsme chtěli Nejvyšší stavební úřad, aby bylo jednotné metodické vedení do všech koutů naší krásné vlasti. Protože pokud to je, jako to bylo minule, nebo dřív podle starého stavebního zákona, tak je potřeba si také uvědomit, že tady máme také správní řád, to znamená, že Ministerstvo pro místní rozvoj je nadřízeným orgánem krajským úřadům, krajské úřady jsou nadřízené orgány obcím. Nikdy není možné, aby přímo ministerstvo potom dávalo nějaké metodické pokyny až do úrovně obcí. Ta hierarchie prostě tady je a skutečně to dělalo ve finále velké problémy.

Když jsme se bavili o tom, jaké problémy jsou, ať už na úrovni občanů, nebo na úrovni státu, tak například jsme samozřejmě velmi intenzivně debatovali s Ředitelstvím silnic a dálnic jako nejvyšším představitelem investora za Českou republiku v povolování staveb. A tam jsme se dostali do toho, že největším problémem velkých staveb jsou právě razítka, ty dotčené orgány. Protože když nám kolegové ukazovali, co všechno musejí absolvovat jenom pro fázi územního řízení, pak následovala fáze stavebního povolení, a oni museli znova a znova shánět těch přes dvě stě razítek na jednu stavbu, tak to skutečně byl běh nekonečný, protože razítka byla omezena na nějakou dobu, a když už konečně získali to poslední razítko, tak zjistili, že těch prvních třicet už jim zase neplatí, a jelo se od začátku, protože museli samozřejmě sesbírat všechna ta razítka. Já jsem pak měla příklad takového bližšího projektu, než je dálnice, a to byla stavba studentských kolejí, kde jenom na stavbu studentských kolejí bylo potřeba získat asi 47 razítek. A jenom pro informaci, ty studentské koleje nestojí dodnes, protože stále se řeší stavební povolení.

Problémem současné nebo té minulé stavební legislativy je především roztržitost předpisů a stavebních úřadů. Jak už jsem o tom hovořila, my máme jenom přes 700 stavebních úřadů na úrovni obcí, pak máme přes 600 speciálních stavebních úřadů, vojenské stavební úřady a tak dále. Prostě v České republice je více jak 1 300 samostatných stavebních úřadů. Na těchto 1 300 samostatných stavebních úřadech pracuje přes 13 000 lidí, ovšem těchto 13 000 lidí je mezi sebou nezastupitelných. Oni si prostě nemohou pomoci. My máme opravdu armádu úředníků na stavební právo a cílem normy bylo, aby ti lidé spolu spolupracovali, aby si mohli vzájemně pomoci. Co si budeme říkat, v jednom kraji se spíše realizují třeba veřejná prostranství, v druhém zase naopak více nějaká silniční infrastruktura a tak dále a ti lidé musejí mezi sebou komunikovat.

Tím, že jsme šli do vize integrace dotčených orgánů právě pod stavební úřad, tak to bylo jednoduché. Proč má náš spoluobčan, kdo chce řešit stavební řízení, mít třináct paré projektových dokumentací a obíhat jednotlivé dotčené orgány jako šílenec? Proč by neměl prostě přijít na stavební úřad a říct: Tohle si chci postavit, a stavební úřad za něj vyřídí všechna ta povolení, protože to budou kolegové, kteří budou sedět na stejném stavebním úřadě? Každý z vás, kdo někdy něco stavěl, tak ví, že jsou jiné požadavky památkářů, jiné policie, jiné hygieny, jiné požárníků. Jedni vám řeknou, že tuhle podlahu ano, druzí zase řeknou, že tuhle podlahu ne, protože to nevyhovuje těm a těm předpisům. Další vám řeknou, že výtah vám dovnitř nikdy nepustí kvůli památce, ale požárníci vám řeknou: Zvenku to být nemůže, tam musíme mít bezpečný příchod. A toto do dnešní doby řešil investor sám. On prostě skutečně měl několik desítek projektových dokumentací a upravoval to, aby dostal chudák to razítko podle požadavků dotčeného orgánu. Jaké pak překvapení v rámci kolaudace u stavebního úřadu, když se vlastně ukázalo, jak ta finální stavba vypadá, aniž by to dopředu všichni věděli?

Proto integrace dotčených orgánů na stavební úřad a musím říci, že tady jsme byli jednoznačně zajedno se Svazem měst a obcí, který toto také vnímá jako velmi dobrý počín, aby se skutečně integrovaly dotčené orgány a ten stavebník měl jeden úřad. Jeden úřad, kam přijde a bude s nimi komunikovat, co je potřeba.

Samozřejmě v průběhu té debaty zůstaly neintegrované některé dotčené orgány, ale byla jsem velmi ráda za vstřícnost jednotlivých ministrů, ať už například pana ministra kultury,

a předpokládám, že samozřejmě se bude debatovat dál, když jsme samozřejmě uznali, že jsou typy projektů, které si zaslouží ještě další posouzení – jako například rezervace, památky UNESCO, národní kulturní památky, o tom nebyla žádná debata. A velká vstřícnost Ministerstva kultury právě byla o tom, že skutečně musí zůstat tento druh staveb ještě speciálně posouzen, to znamená, aby skutečně zůstalo závazné stanovisko. Ale například samozřejmě ty další aktivity v oblasti památek už by byly integrovány pod stavební úřad.

Stejně tak to bylo se životním prostředím. Obrovská vstřícnost resortu, ale také jsme se domluvili, že jsou skutečně zvlášť chráněná území a musí být v zájmu nás všech, aby se tam žádné neplechý nikdy nemohly díť. Proto samozřejmě Agentura ochrany přírody a krajiny ve zvlášť chráněných územích zůstala samostatně, bude k tomu muset být samozřejmě samostatné vyjádření či závazné stanovisko tak, aby skutečně nedošlo k žádné újmě v národních parcích a podobně významných územích.

My jsme v průběhu času zaváděli takzvanou fikci souhlasu, závazného stanoviska. To znamená, že pokud se dotčený orgán nevyjádří v určitém čase, tak se to bere tak, že souhlasí. Nicméně samozřejmě tím, že jsme ten nový stavební zákon integrovali, ty dotčené orgány, tak ta závazná stanoviska s tou fikcí vlastně významně odpadnou. Zůstanou opravdu jenom u památkářů, hasičů, popřípadě životního prostředí. Tam samozřejmě u životního prostředí jsou samostatné paragrafy, pokud se to týká EIA, a tak dále.

Je tedy pravda, že jsme maximálně eliminovali počet těch razítek. A já budu opravdu doufat a budu opravdu dávat velký pozor na to, abychom u tohoto principu zůstali, abychom skutečně ochránili to nejnázornější. Na to samozřejmě je potřeba určitě více času a je potřeba samostatné vyjádření a tak dále, ale abychom skutečně u těch jednodušších staveb, u těch běžných staveb, abychom tomu stavebníkovi nabídli se všemi těmi procesy, které jsou, že do 30 dnů bude vědět, jak na tom je, zda dostane stavební povolení. Samozřejmě stavební úřad může říci, že tam je třeba více zúčastněných osob a potřebuje 60 dnů, na to všechno zákon myslí.

Základním mementem celého nového stavebního zákona bylo, že stát musí dodržovat lhůty. Já jsem tady vždycky používala tu větu, (že) všichni platíme daně, všichni víme, jak to je, prostě není možné, že když se občan vůči státu zdrží s nějakou lhůtou o pár dnů, tak stát vyměří pokutu. Ale když stát nedodržuje lhůty vůči občanům, tak se vlastně neděje nic, nic se neděje. Prostě ten občan trpělivě čeká, až na něj dojde řada, maximálně napíše nějaký mail či dopis příslušnému ministrovi, ať mu někdo pomůže, že ty hypotéky měly vázané dobré úroky a teď to nebudou stíhat, a tak dále.

Proto to dodržování lhůt je zcela zásadní. Vlastně do těch procesů, když se na to podíváme, jak jsou nastaveny, tak jsme se zabývali i dalším jedním významným momentem, a to je to odstranění ping-pongu. Každý, kdo něco stavěl, tak ví, že první instance byla na obci, došlo k odvolání, dostalo se to na krajský úřad a krajský úřad to pro nějakou formální blbovinu vrátil zase zpět na tu první instanci a takhle se to tam vesele pinkalo třeba i několik let. Právě to odstranění ping-pongu je také jeden ze zásadních momentů nového stavebního zákona, protože my zavádíme takzvaný apelační princip. Apelační princip je o tom, že pokud dojde k odvolání k první instanci, tak ta druhá instance to musí dovyřídít. To znamená, nevrací to zpět té první instanci, ale naopak, aby samozřejmě se zrychlily ty lhůty, tak se to takto odvíjí dál. A tady bych chtěla jenom varovat před tím, že pokud skutečně jsou myšlenky toho, že to nebude čistá státní stavební správa, že do toho modelu znovu vrátíme první instanci na úroveň obcí a současných krajů, tak bych chtěla jenom upozornit na to, že pokud zůstanou stavební úřady, kde budou dva, tři lidi, co se stane, když budou zachovány všechny ty procesy tak, jak o tom zákon, nový zákon hovoří? Máme tedy apelační princip. To znamená, že první instance nerozhodne nebo dojde k odvolání, přejde to na kraj. Já jsem si tady možná pro vás – jenom, abyste si to představili – vzala jeden konkrétní kraj, abyste viděli. (Ukazuje materiál.) Takhle jsou vlastně rozděleny stavební úřady a toto je krajský úřad. Tady jsou dva lidé, tři lidé, jeden člověk a tak dále, takhle jsou rozděleny stavební úřady a na krajském úřadě pracuje deset lidí. Když se zachovají všechny ty principy, ten stavební úřad, kde jsou dva lidi, dojde k odvolání, přijde to na kraj –

pořád si pamatujte, že na kraji je deset lidí – zároveň apelačním principem to ten kraj nemůže vrátit k dovyřízení první instanci, musí se samozřejmě tím projektem zabývat.

Vedle toho v novém stavebním zákoně máme opatření proti nečinnosti stavebního úřadu, protože samozřejmě je problém v tom, že jsou tam dva lidi, někdo z nich onemocní a prostě nemůže následky té nemoci, právě proto, že na obcích jsou ti lidé nezastupitelní, tak by toto nikdy neměl nést ten stavebník. To znamená, opatření proti nečinnosti opět posune ten projekt na úroveň kraje – pořád tam je deset lidí. Ani na tom kraji nemůže nikdo jiný přijít pomoci a pořád to bude vyřizovat těch deset lidí. Takže tam samozřejmě dojde k obrovské kumulaci práce na úrovni kraje, protože oni budou samozřejmě i přezkoumávat závazná stanoviska, odvolání, apelace, opatření proti nečinnosti, a těch deset lidí si s tím pravděpodobně v tom daném zákonném čase neporadí, takže pokud vlastně k tomu takto dojde, tak ve finále se ty lhůty stíhat nebudou a opět bude čekat stavebník.

Možná bychom se mohli tady zabývat i tím, jak na to nahlíží jednotlivé stavební firmy. Musím říci, že sama například společnost CEC Research dělala velmi intenzivní průzkum mezi 103 stavebními firmami a ty samozřejmě nejvíce tíží především množstvím stanovisek dotčených orgánů, komplikovaná struktura stavebních úřadů, široké vymezení vlastníků řízení, nedodržování lhůt úřady nebo opakovaná odvolání a soudní řízení.

To všechno jsou ovšem problémy, o kterých my jsme věděli, protože jsme to opravdu velmi intenzivně komunikovali, a nový stavební zákon to řeší. Naléhavou potřebu změny stavebního zákona ovšem vnímá i veřejnost. A já skutečně bych byla ráda, abychom se postavili čelem k té veřejnosti, abychom neřešili jenom problémy institucionální, stát versus samosprávy, ale abychom nabídli řešení pro občany, aby i oni se domáhali dodržování lhůt ze strany státu a aby to skutečně bylo korektní vůči našim spoluobčanům.

Když se bavíme o tom, jaké dopady nový stavební zákon bude mít, tak musím říci, že se tady neustále vrací do hry analýza Ministerstva vnitra. Já bych chtěla jenom všechny upozornit, a zejména nové poslance, aby se skutečně podívali do těch návrhů, protože analýza vnitra počítá s tím, že se stavební úřady, ta územní pracoviště, budou stavět znova na zelené louce. To je úplný nesmysl. Nikdy s tím nikdo takto nepočítal, naopak, ty modely byly vypočítány na to, že dnes stát v rámci přenesené působnosti platí obcím zhruba 4 miliardy korun. Ten nový model, ten jeden model z té státní správy, by vyšel zhruba na 4,1 miliardy korun.

To znamená, tady vidíte, že skutečně to jsou úplně liché argumenty, protože žádné nové stavby nikdy nebudou. A já musím říci – a on to tady už říkal někdo z předřečníků – že když jsem debatovala se starosty, jak by to vlastně bylo, tak všichni samozřejmě nabídli, že územní pracoviště by rádi nechali tam, kde je současný stavební úřad, tak, aby se pro občany nezměnilo vůbec nic. Velmi důležité samozřejmě bude zachovat integraci dotčených orgánů tak, aby skutečně si stát mohl hájit veřejné zájmy v rámci stavebních úřadů. Budeme určitě dbát na to, aby tam, kde ta dohoda s příslušnými resorty – památky, Agentura ochrany přírody a krajiny, hasiči a tak dále – aby tyto dohody byly zachovány.

Co se týká územního plánování, to je samostatná kapitola, u které bych se určitě ráda chvíli zastavila. To byla opravdu velmi intenzivní debata. My jsme v rámci územního plánování velmi intenzivně jednali s městy. Nakonec jsme se tedy vlastně dohodli na tom, že ty samostatné stavební předpisy zůstanou na úrovni těch největších měst, protože samozřejmě oni na to mají jak personál, tak finance. To znamená, že ty samostatné stavební předpisy by měla Praha, Brno a Ostrava.

Co se týká nového stavebního zákona, tak většina kompetencí na obecní úrovni zůstává na úseku územního plánování nezměněna. To znamená samospráva, zastupitelstvo rozhoduje o klíčových záležitostech. Pořizování, to znamená zajištění procesu pořízení dokumentace, se děje v přenesené působnosti. My, když jsme o tom debatovali s městy, tak skutečně se velmi vážně zvažovalo, že by se kompletně územní plánování dostalo do samostatné působnosti, ale objevily se samozřejmě problémy v tom, že když máte něco v samostatné působnosti, tak se

předpokládá, že si to tedy samozřejmě kompletně zrealizujete sami s vlastními lidmi za svoje vlastní peníze. A tady se ukázalo, že nebyla úplná jednotnost v rámci Svazu měst a obcí, protože samozřejmě ty menší obce řekly: no, to ne, my to chceme zachovat tak, jak to je, aby nám stát přispíval na pořízení územní dokumentace a tak dále. Nicméně je to určitě do budoucna cesta správným směrem – územní plánování v samostatné působnosti. Ale je potřeba skutečně velmi intenzivně tyto body projednávat.

Co se týká prodloužení lhůty pro platnost starých územních plánů, tak ty se novým stavebním zákonem posunuly až do roku 2028, což samozřejmě uvítala zejména Praha. Tam už dochází k několikanásobnému prodloužení těch lhůt. A samozřejmě se to týká územních plánů vydaných před 1. 1. 2007. To znamená, že ty územní plány se skutečně dokončí i dle dosavadních předpisů, takže věřím tomu, že to prostě neohrozí žádné aktivity v oblasti území. Zastupitelstvo může samozřejmě staré územní plány zrušit. Obdobně se dnes ruší například regulační plány a tak dále. Bavili jsme se i o tom, jak se projedná územní studie, která je podmínkou pro rozhodování. Zastupitelstvo dostalo i v rámci nového stavebního zákona, oni po tom samozřejmě ti představitelé samosprávy volali, aby i v oblasti územního plánování byly nějaké lhůty.

Co se týká veřejného projednávání územně plánovací dokumentace, obdoba – vlastně výslovně se v zákoně uvádí, že jde i formou dálkového přístupu. My jsme se samozřejmě snažili, aby to veřejné projednání, to společné projednání mohlo být v jeden den, aby se tam skutečně ty procesy zefektivnily. Bude zřízen i takzvaný Národní geoportál územního plánování, to znamená, aby se skutečně mohli všichni investoři podívat do územního plánu kdekoli v České republice, aby tam byl určitý standard toho, jaká políčka kde vidí, aby si skutečně mohli porovnávat ty investiční příležitosti.

Co se týká stavebních uzávěr, už jsem tady o tom hovořila, že podle nového stavebního zákona byly samozřejmě zrušeny stavební uzávěry, které byly patnáct let a více staré, což samozřejmě odšpuntuje to území, samozřejmě zejména nejvíce stavebních uzávěr měla Praha, takže věřím, že tomuto to pomůže. Když jsme se bavili o možné otázce převedení pořizování územně plánovacích dokumentací do samostatné působnosti, tak musím říci, že po následné dohodě, a už jsem o tom tady hovořila, to zůstává tedy jako dnes, to znamená samospráva má jako jediná právo hlasovat, a tím rozhodovat o tom, jakým způsobem se bude dané území rozvíjet. To je plně v souladu i se situací v ostatních evropských zemích a vnímám to i já jako klíčovou roli samospráv v procesu územního plánování. Otázkou samozřejmě nadále zůstává, jak bychom to vlastně zajistili, když ty menší obce mají zejména problémy s financováním, to znamená, pokud se budeme bavit o územním plánování v samostatné působnosti, tak se taky musíme bavit o tom, jak se to bude financovat. Dokonce padaly i návrhy, že by třeba pro ty menší obce to dělaly úřady, ale zase za vlastní, to znamená, že by tam musely být nějaké smlouvy, což úřady odmítly, protože říkaly: my jsme rádi, že máme svoje lidi na svoje vlastní aktivity, nemůžeme se věnovat těmto dalším věcem. Určitě se debatovaly i věci a zůstaly tam možnosti jako létající pořizovatel a tak dále.

Věřím tomu, že skutečně se v rámci přípravy určitých změn nového stavebního zákona otevře i tato debata, že se budeme bavit o tom, jak skutečně správně a efektivně zakomponovat možné územní plánování v samostatné působnosti, ale znovu říkám, zatím tam je prostě mnoho problémů, které je potřeba vyřešit. Už jsem o tom hovořila. Tím hlavním problémem je tedy pořizování v těch malých obcích, to znamená, jak se to bude financovat. Pak je samozřejmě velmi důležité, když to máte v samostatné působnosti, tak si stát musí ochránit veřejné zájmy, to znamená, jak tam vlastně budou nastaveny ty procesy. Kdo bude řešit například rozpory? A to nemusí být rozpor jenom stát a samospráva, ale vlastně když to bude v samostatné působnosti, tak to budou dvě samosprávy. A teď bude muset samozřejmě někdo řešit ty rozpory jako takové, nejenom mezi těmi dvěma obcemi, ale například i s dotčenými orgány a tak dále.

Důležitým bodem bude potom přezkum územně plánovací dokumentace, jak to bude, kdo do toho bude vtažen, protože pokud bychom to nechali jenom na soudech, ty by nám asi moc

nepoděkovaly, protože by byly totálně zahlceny. Důležité je v té samostatné působnosti to, co vlastně zůstává v rámci toho územního plánování, to znamená zastupitelstvo rozhoduje o pořízení, schvaluje zadání, vybírá nejvhodnější variantu, vydává územně plánovací dokumentaci, schvaluje zprávy o uplatňování, rozhoduje o změně, vydává změny územněplánovací dokumentace. To jsou vlastně všechno věci, které jsou zakotveny v novém stavebním zákoně, stejně jako to bylo v minulém stavebním zákoně. Oproti tomu starému stavebnímu zákonu je nově svěřena obcím možnost projednání návrhu vypořádání připomínek před předložením k vydání a rozhodnutí o sloučení společného jednání a veřejného projednávání.

Dále byly další nové kompetence dány samosprávám, a to například právo vznášet připomínky k vymezení zastavěného území, právo uplatňovat připomínky k návrhu územních opatření, dále možnost vydávat vymezení zastavěného území, schválení žádostí obce o pořízení, pořízení vydávání územních opatření. Věřím tomu, že když jsme se bavili o tom, jakou roli by vlastně měly obce v tom procesu stavebního povolení, tak na samém začátku jsme se bavili o tom, jak se ta obec o těch projektových záměrech dozví, když by to byla čistá státní stavební správa. A dohodlo se, že obce měly na výběr, buď budou obce jako dotčený orgán, anebo budou obce účastníkem řízení vždy, protože dneska nebo podle starého stavebního zákona byly obce účastníkem řízení pouze ve fázi územního řízení, nikoliv už ve fázi stavebního povolení. A tím, že došlo ke sloučení územního řízení a stavebního povolení, tak nakonec obce samozřejmě vydedukovaly, že daleko lepší pro ně je varianta, když budou účastníkem řízení vždy, protože budou v celém průběhu toho procesu stavebního řízení jako takového.

Co se týká dalších věcí, které je asi dobré zmínit v souvislosti s novým stavebním zákonem, tak je určitě úprava hmotně stavebního práva. Tak jsou nově upraveny jak základně hmotně právní požadavky přímo ve stavebním zákoně, tak i v podrobnosti přiměřené zákonu tak, aby mohly být rozvedeny v dalším prováděcím předpisu. K vydání prováděcího předpisu, to znamená vyhlášky, která stanoví podrobné požadavky na výstavbu, je zmocněn právě Nejvyšší stavební úřad. Dále jsou zmocněni k vydání nařízení, můžou stanovit i podrobné požadavky na výstavbu, tři územní samosprávné celky, jak už jsem o tom hovořila, Praha, Brno a Ostrava.

Ve srovnání se současným stavem, kdy má zmocnění pro vlastní úpravu požadavků na výstavbu pouze hlavní město Praha, tak budou muset zejména projektanti nastudovat vedle celostátně platné vyhlášky další tři prováděcí předpisy, a to jsou samozřejmě ty územně samosprávné celky, které vedle Prahy byly doplněny. Na druhou stranu, byť to může působit jako komplikace, tak zase naopak ale rozumím požadavku velkých měst, kde jsou určitá specifika, která je samozřejmě potřeba promítnout do rozvoje jejich území.

Velmi podstatné jsou určitě i změny projektové dokumentace. Právě v souvislosti s institucionálními změnami a procesním zjednodušením povolování záměrů dochází ke snížení počtu druhů projektové dokumentace, a to na tři základní druhy: dokumentace pro povolení záměru, dokumentace pro provádění stavby a dokumentace pro odstranění stavby. Považuji to za velmi důležité, protože právě složitost projektových dokumentací byla také jedním z momentů, na co si investoři stěžovali, že prostě už to bylo přehnané, že skutečně na stavbu rodinného domku se chtěla dokumentace jak na stavbu jaderné elektrárny. Takže my jsme na toto všechno reagovali a podstatě je to taková jakoby rozšířenější forma dokumentace územního rozhodnutí, tzn. i pro to povolení stavby tam budou samozřejmě daleko jednodušší principy. Pracovně jsme tomu říkali DÚRka+. Stavebník dokumentaci bude vkládat do evidence elektronických dokumentací jako součást žádosti o povolení záměru. To je z toho důvodu, že samozřejmě nově právě tu elektronickou dokumentaci bude používat stavební úřad pro debaty s příslušnými dotčenými orgány, které tedy budou vesměs integrovány pod stavební úřad. To znamená, všichni od začátku až do konce budou nahlížet do jedné projektové dokumentace, a pokud budou potřeba úpravy, tak se na těchto úpravách shodnou všichni aktéři

na půdě stavebního úřadu a následně samozřejmě bude vyvolána debata s potenciálním investorem.

Zásadní změnou je též povinnost stavebníka zajistit vypracování dokumentace pro provádění stavby před zahájením jejího projednání. To znamená, že musí samozřejmě, jakmile dostane stavební povolení, ještě mít prováděcí dokumentaci tak, aby stavební úřad mohl samozřejmě průběžně sledovat, jestli byly naplněny ty věci, ke kterým vydal stavební povolení.

Takový velký objem aktivit je procesní právo, povolování, odvolání a přezkum. V rámci povolení staveb dochází k nahrazení současného množství povolovacích postupů jedním řízením, kterým bude stavba povolena. Nový zákon dále nastavuje nepřekročitelné lhůty pro stavební úřady, dotčené orgány i pro řízení o odvolání. Délka toho rozhodování se samozřejmě týká druhu stavby. My dělíme stavby na jednoduché stavby, vyhrazené stavby, drobné stavby atd. U těch jednoduchých staveb je to zhruba 30 dnů plus možnost tedy dalších 30 dnů na základě posouzení stavebního úřadu. U ostatních staveb, kde jsou samozřejmě i třeba stavby dotčené EIA atd., se to dá prodloužit až na 180 dnů.

V rámci stavebního řízení stavební úřad posoudí soulad záměru s územně plánovací dokumentací, s požadavky zákona a jejich prováděcích vyhlášek, s požadavky dotčených orgánů vyplývajících z ochrany veřejných zájmů a s požadavky na infrastrukturu. Následně v daných lhůtách stavební úřad rozhodne, zda stavba bude, či nebude povolena. Právě ten apelační princip, kdy odvolací orgán bude muset rozhodnout, nebude neúměrně natahovat lhůty pro stavebníka jako takového. Nový stavební zákon tedy stanovuje jednoznačný proces, pevné lhůty, kdy stavební úřad obdrží žádost se všemi podklady, včetně dokumentace, stejné postavení všech účastníků řízení a stavební úřad záměr posuzuje v řízení jednou a vydává povolení. To je také velmi důležité, že samozřejmě tím, že bude i ta digitalizace stavebního řízení, že skutečně na stavebních úřadech právě i díky tomu, kdyby zůstal ten stavební zákon tak, jak jsme ho připravili, tak budou kvalifikovaní odborníci na všech úrovních tak, aby ten stavební záměr dokázali posoudit hned a ne, že se vám bude stávat, že přijdete na stavební úřad a oni řeknou: ano, tady vám chybí ještě toto, to a to. Vy to doplníte, přijdete za 30 dnů znovu a oni řeknou, no jo, ale vám tady chybí ještě to a to. A zase odejdete a zase doplníte a zase přijdete a řeknou vám další přílohy. Toto stavební zákon ošetřuje, to znamená, může stavebníka vyzvat k doplnění jednou na základě písemné žádosti a ne, že toho stavebníka budou takto posílat od čerta k ďáblu.

Vznik Portálu stavebníka, prostřednictvím kterého bude vedeno to řízení, je skutečně základním kamenem právě i v té digitalizaci. Všechny úkony mezi stavebníkem, stavebním úřadem, dotčenými orgány, vlastníky veřejné dopravní nebo technické infrastruktury budou probíhat elektronicky. Základním komunikačním prostředkem bude integrační platforma stavebního řízení a Portálu stavebníka. Místo papírové žádosti s desítkami příloh, potvrzení a razítek stavebník nově podá žádost elektronickou. Samozřejmě, a tady souhlasím s panem ministrem, ne všichni jsme schopni si sednout doma na gauč a samozřejmě veškerou komunikaci s úřadem dělat elektronicky. Ale věřte mi, že mnoho renomovaných projekčních firem samozřejmě po tomto velmi volají, aby skutečně už ta komunikace s příslušným úřadem byla elektronicky, ale běžní občané budou vždycky mít možnost navštívit územní pracoviště stavebního úřadu tak, aby se o ně kvalifikovaní úředníci na těchto územních pracovištích vždycky postarali.

Tím, že vlastně stavebník podá elektronickou žádost, tak logicky, když si to představíte, tak každá ta žádost má určité číslo jednací nebo rodný list stavby jako takové, a stavebník bude moci v průběhu celého procesu sledovat, v jaké fázi to jeho stavební povolení zrovna je, kdo se k tomu vyjadřuje, jaké jsou samozřejmě případná stanoviska atd.

Je velmi důležité, že to bude propojeno i s Národním geoportálem územního plánování, to znamená, kdekoliv ten úředník stavebního úřadu si to samozřejmě propojí s tím územním plánem tak, aby vlastně se opravdu šetřili lidé, aby mnoho těch lidí mohla nahradit i technika.

Proto když jsme se vlastně bavili o tom a když se o tom bavím i se starosty, tak oni říkali, že když si to přečetli, všechny ty procesy, tak jim je jasné, že když mají dneska například čtyři lidi na stavební úřadu, že budou do budoucna bohatě stačit dva, protože právě díky těm systémům... A tady dávám jednoznačně za pravdu kolegům, že ta digitalizace se musí vést jako červená nit celým tím procesem nového stavebního zákona.

Na druhou stranu, když se na to samozřejmě dívají odborníci a teď zaznamenávají to odložení, případné změny, tak se samozřejmě velmi legitimně ptají, jak můžete dokončovat digitalizaci, když vlastně ani nevíte, jak ten stavební zákon bude vypadat. Takže tady jsem i ráda v tom, že jsme se shodli na tom, že do těch procesů změn a se půjde skutečně minimálně. Pokud se samozřejmě něco bude řešit, tak se pravděpodobně bude řešit ta institucionální podoba, protože digitalizace stavebního řízení je vázána evropským projektem. My jsme na to získali zhruba 1,3 miliardy v rámci IROPu, Národní plán obnovy má dalších zhruba 1,5 miliardy, takže skutečně je potřeba ty procesy hrnout před sebou. Tady si myslím, že opravdu aby se to potkalo v tom roce 2023, by bylo ideální.

Na druhou stranu, pokud rozpojíme a vlastně zase znovu uděláme ty dvě instituce, to znamená samospráva versus státní správa, bude velmi těžké, protože my samozřejmě v tom modelu jsme předpokládali, že se centrálně vysoutěží, ať už systémy, ale i hardware pro všechny stavební úřady jednotně. Pokud by si to měly do budoucna zajišťovat samy obce, tak ukočírovat, a teď já nevím, kolik by mohlo zůstat stavebních úřadů; předpokládám tedy, že skutečně se nějakým způsobem eliminovat budou, i kdyby jich bylo 300, 350, 400, tak představa, že se pojede 400 samostatných výběrových řízení na to, aby vysoutěžily pokud možno stejnou techniku atd., je opravdu spíše úsměvná, než aby byla realistická. Takže věřím tomu, že se najde i ta cesta, jak centrálně vysoutěžit pro všechny stavební úřady, aby skutečně ta vybavenost tedy byla například z Nejvyššího stavebního úřadu, aby si to ty obce nezajišťovaly samy.

Když se budu samostatně zabývat digitalizací stavebního řízení a územního plánování, tak musím říci, že tady se opravdu odvedl obrovský kus práce, a jsem moc ráda, že například Ministerstvo pro místní rozvoj získalo první cenu v rámci – jako nejlepší projekt eGovernmentu za rok 2021. Pan ministr byl dokonce přítomen předání, takže samozřejmě to mě moc těší.

My se musíme ale pobavit i o tom, že to není jenom digitalizací stavebního řízení jako takového, ale je to i právě o těch digitálně technických mapách. My jsme vlastně zákonem o zeměměřičství, zákon č. 47/2020, dali vlastně digitálně technické mapy v rámci přenesené působnosti do gesce krajů, a teď je samozřejmě otázka, jak se ty věci řeší. Já jsem o tom hovořila například i s panem hejtmanem Netolickým, že by bylo určitě dobré podpořit nějakým dotačním programem nebo nějak ty obce, aby se skutečně technická infrastruktura nahrávala do systémů, aby obce měly zdroje na to, jak mapovat infrastrukturu, aby se systémy potkávaly tam, kde mají.

V současné době tedy v rámci digitalizace stavebního řízení probíhají jak přípravné, tak realizační práce, připravuje se a běží, jsou v běhu, několik veřejných zakázek na pořízení IT systémů a tak dále. Já si myslím, že asi pro vás jenom ty nejzásadnější. To znamená, chystá se Integrovaná platforma stavebního řízení a Portál stavebníka, chystá se Informační systém evidence územních a stavebních řízení a jiných postupů, Informační systém evidence elektronických komunikací, Národní geoportál územního plánování, Informační systém stavebního řízení a Informační systém digitální mapy veřejné správy.

Já tady mám skutečně opravdu mnoho podkladů. Mohla bych tady hovořit velmi dlouho, abych znovu obhájila myšlenku nového stavebního zákona a že jdeme správnou cestou. Na druhou stranu nechci upírat právo nové vládě, která určitě bude ty věci debatovat. Budeme se snažit, a tady chci slíbit, jako konstruktivní opozice, protože to je prostě – čtyři roky máte to jako dítě a určitě to nechci prostě spláchnout, jak se říká lidově, do záchodu, velmi ráda se na tom budu podílet.

Na druhou stranu si dovoluji navrhnout procedurální návrh, ke kterému bychom se měli postavit čelem. Není možné to z vaší strany myslet vážně v tom, že to budeme konstruktivně debatovat, když ještě nemáme ani ustanoveny všechny výbory, nejsou tam všichni členové, a věřte tomu, že já sama bych se velmi ráda podílela ať už ve výboru pro veřejnou správu, v hospodářském výboru, na velmi konstruktivní debatě o změně stavebního zákona. Dovoluji si tedy navrhnout procedurální návrh na přerušení tohoto bodu do březnové schůze, a to z toho důvodu, aby se nejdříve dovolily výbory. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji. Já bych potřebovala přesné datum, paní poslankyně, aby byla formulace jasná. Takže vás ještě poprosím na mikrofon, abyste řekla konkrétní datum. V tuto chvíli zagonguji, protože o procedurálním návrhu se hlasuje bezprostředně.

Poslankyně Klára Dostálová: Je to úterý 1. března.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Takže do 1. března přerušení bodu. Je tady návrh na odhlášení, všechny vás odhlásím. Ještě jednou zagonguji.

Je tady procedurální návrh na přerušení projednávaného bodu do 1. března. Již jsem vás odhlásila. Prosím, přihlaste se hlasovacími kartami.

V tuto chvíli zahajují hlasování o procedurálním návrhu. Kdo je pro návrh, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku.

Konstatuji, že to bylo hlasování číslo 49, přihlášeno bylo 131 poslanců, pro bylo 81, proti bylo 50. Návrh byl přijat.

V tuto chvíli musím konstatovat – ano, pan poslanec Farský?

Poslanec Jan Farský: Vážená paní předsedající, já se moc omlouvám, ale jak jsem dobíhal, tak jsem chtěl hlasovat proti, ale na sjetině mám, že jsem byl pro, takže zpochybňuji hlasování. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Takže je tady návrh na zpochybnění hlasování. Budeme o tomto návrhu hlasovat.

V tuto chvíli zahajují hlasování o zpochybnění hlasování. Kdo je pro návrh, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. (Výkřiky ze sálu a protestující hlasy.)

Ano, dobře. Ukončuji hlasování (50) a prohlašuji je za zmatečné. Je tady návrh na kontrolu hlasování.

Než dojde ke kontrole hlasování, obdržela jsem omluvy, které v tomto čase přečtu. Mám tu omluvu od paní poslankyně Renaty Zajíčkové, a to dnes mezi 13.45 až 23.45 do konce jednacího dne z důvodů pracovních, dále zde mám omluvu pana doktora Michaela Kohajdy, také z pracovních důvodů, od 12.15 do konce jednacího dne, dále jsem obdržela omluvu pana poslance Aleše Dufka, a to od 12.15 do konce jednacího dne. (V sále je velmi rušno.)

Požádala bych o klid v jednacím sále. Vážení páni poslanci, vážené poslankyně, poprosila bych o klid v jednacím sále.

Mám tady ještě dvě omluvy. Mám tady omluvu z dnešního jednání od 12.15 do konce jednacího dne od pana poslance Róberta Telekyho. Poslední omluva je od pana poslance Davida Šimka, a to dnes od dvanácti do konce jednacího dne.

Zeptám se, jestli došlo již ke kontrole? Ano, hlásí se pan poslanec Patrik Nacher.

Poslanec Patrik Nacher: Dámy a pánové, já se omlouvám, ale vždycky v minulém volebním období jste nás tady školili, jak má být zpochybnění hlasování. Jestli jsem dobře poslouchal, kolega Farský řekl, že dobíhal a špatně stiskl tlačítko. Takhle to řekl, tak si počkáme na stenozáznam. Mělo by to být tedy tak, že přece jeho vůle byla, že byl pro, a najednou se tam objevilo proti, takhle by to mělo být. To znamená, jestli dobíhal, nebo nedobíhal, je úplně v tomhle irelevantní. (Potlesk části poslanců.)

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Pan poslanec Farský.

Poslanec Jan Farský: Děkuji panu kolegovi Nacherovi. Má naprostou pravdu. Já jsem chtěl hlasovat ne, ale prostě se objevilo ano. Tak to je, díky. (Velký hluk v sále. Výkřiky: Ne!) Hlasoval jsem ne, na sjetině mám ano, zpochybňuji hlasování. Děkuji. (Předsedající se radí s pracovníkem organizačního odboru.)

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Já ještě požádám, zda bych mohla dostat také tu sjetinu ohledně toho hlasování. Dobře.

Byla zde námitka k hlasování, zpochybnění hlasování. O tomto návrhu v tuto chvíli budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování o zpochybnění hlasování. Kdo je pro návrh, ať zvedne ruku a stiskne tlačítko. Kdo je proti návrhu, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku.

Hlasování 51, přihlášeno 162 poslanců, pro bylo 108, proti byli 4. Návrh byl přijat.

To znamená, že budeme znovu hlasovat o procedurálním návrhu, který zde byl navržen, a to je přerušení bodu do 1. března.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro návrh, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku.

Děkuji a konstatuji, že v hlasování 52 přihlášeno 162 poslanců, pro bylo 83, proti bylo 79. Návrh byl přijat. (Ohlas v sále, potlesk části poslanců.)

V tuto chvíli musím konstatovat, že tento návrh byl schválen, a ukončuji projednávání tohoto bodu. Přerušuji projednávání tohoto bodu. (Potlesk zleva.)

V tuto chvíli tedy začneme projednávat bod číslo 7, což je senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 247/1997 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 275/2012 Sb., o volbě prezidenta republiky a o změně některých zákonů, zákon o volbě prezidenta republiky, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk, první čtení. (Silný hluk v sále, poslanci diskutují v hloučcích.)

Já bych v tuto chvíli požádala všechny poslance a poslankyně, aby se ztišili v sále! (Takřka bez odezvy.)

Hlásí se tady s přednostním právem předseda poslaneckého klubu hnutí SPD Radim Fiala, tímto mu předávám slovo. (Důrazně:) A poprosím všechny poslance: pokud si potřebujete něco vyřídit, prosím, běžte do předsálí jednacího sálu. Vy když hovoříte u toho pultíku, také všichni chcete, aby byl klid... Tak já si počkám, až ten klid nastane, a poté teprve předám slovo panu předsedovi hnutí SPD, Radimovi Fialovi. Děkuji vám.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Vážené dámy a pánové, já jsem chtěl požádat hlavně vás, paní předsedající, abyste se dívala po sále, když se budou předsedové klubů hlásit, protože já jsem se hlásil, ještě než jste začala tento bod. Chtěl jsem se dostat k tomu, že pro nás

ten bod je naprosto nepřijatelný. Potřebujeme se poradit, jak budeme postupovat z hlediska dalšího jednání. Žádám vás o přestávku na jednání klubu hnutí SPD na 50 minut.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Dobře. Já musím o přestávce rozhodnout bezprostředně, už nemůžu dát nikomu slovo. (Poslanec Okamura se domáhá vystoupení.) Já v tuto chvíli na základě požadavku... Mohu dát? Dobře. Takže pan předseda Tomio Okamu... Tak prosím, já nechci dát o přestávce hlasovat. Jestliže tady hnutí SPD požádalo o přestávku, tak já v tu chvíli musím bezprostředně jednání přerušit a nikomu dalšímu už nemám dávat slovo, ano?

Takže v tuto chvíli na základě požadavku hnutí SPD vyhláším přestávku na 50 minut, to znamená, vyhláším přestávku... Pan místopředseda Okamura chce k proceduře. Prosím.

Poslanec Tomio Okamura: Já jenom vnímám, vážená paní místopředsedkyně, tady je důležitá nuance, že jak říkal náš předseda klubu Radim Fiala, on se hlásil před otevřením toho bodu, a to je teď důležitá nuance, protože poté, co teď kolega Radim Fiala dostal slovo, tak vlastně už jste ten bod mezitím otevřela tím, že jste to zahájila. To znamená, tady ta nuance je docela důležitá, protože my jsme si chtěli vzít tu pauzu, proto se předseda našeho klubu Radim Fiala hlásil před otevřením tohoto bodu.

Ne že bych vám to vytýkal, protože v sále byl teď hodně zmatek a bylo hodně pohybů, takže samozřejmě mohlo dojít k přehlédnutí, to chápu. Také jsem byl ve vedení schůze, může se to stát. Ale tady bychom k tomu měli správně přistoupit, protože skutečně je rozdíl, když bod už byl otevřen tím, že jste ho zahájila, a skutečně rozdíl, když by nebyl otevřen ještě vůbec, protože náš předseda Radim Fiala si chtěl vzít pauzu, hlásil se a chtěl vystoupit předtím, takže tady je ta nuance. A já si myslím, že by to mělo být uvedeno na správnou míru, že si tu pauzu bereme. Samozřejmě v pořádku, ale mám jenom tady tu procedurální poznámku ohledně té nuance.

A jinak je pravda, že byste tu pauzu měla vyhlásit bezprostředně, takže pakliže k té proceduře už nebude nikdo mluvit, tak by ta pauza měla být hned vyhlášena. Ale v souladu s tím, co tedy bych poprosil asi o tu korekci.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Viděla jsem, že se hlásí ještě asi k proceduře pan předseda klubu ODS Marek Benda.

Poslanec Marek Benda: Pojdme trošku shodit emoce. Za prvé, jestli je bod otevřen, nebo nebyl, nemá vůbec žádný význam z hlediska toho, že dneska končíme. Jestli to má význam pro vás, tak si to vy napište na svůj Facebook, ale jinak to význam pro Sněmovnu nemá vůbec žádný. (Potlesk zprava.)

Za druhé teď k tomu, co probíhá kolem paní místopředsedkyně. I po žádosti o pauzu je samozřejmě možné dát přednostní práva, naprosto běžně se to v minulosti dělo, například proto, aby se navazovaly další žádosti o přestávky. Není možné samozřejmě po žádosti o pauzu připustit nějaké hlasování nebo jiný proces ve Sněmovně, ale dát přednostní práva možné je.

A za třetí říkám, že to, co se tady odehrálo, pokládám za velký faul. Velký faul. V pořádku, má na něj každý právo, ale není možné, aby si tady někdo naháněl, a bude to pro mě velká pochybnost o tom, jestli mají opoziční představitelé sedět na tom umpiru, jestli chtějí tímto způsobem nás školit, že tady musíme 24 hodin denně sedět a poslouchat všechny ty řeči. Jo? Já to jenom takhle říkám a předesílám. (Vypuká velký rámus v sále, poslanci vlevo bouchají do lavic, poslanci v pravé části sálu tleskají.)

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Pan předseda poslaneckého klubu hnutí SPD Radim Fiala.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. (Předsedající: Prosím o klid.) Vážená paní předsedající. Já bych tomu dal skutečně vážnost, tomu, že jsem se hlásil před otevřením tohoto bodu, tak bych chtěl vznést námitku na postup předsedajícího.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Ano, máte na to plné právo. O tomto návrhu se bude hlasovat, ano? Takže je tady návrh... (Připomínky z pléna.) Dobře. Ano. Protože tady byl návrh na přestávku, já v tuto chvíli, protože jednací den dneska není... jednací den je dnes do 21 hodin, tak v tuto chvíli navrhuji, aby ke mně přišli všichni předsedové poslaneckých klubů. Děkuji. (Předsedající vstává ze svého místa, porada s předsedy klubů.)

(Jednání přerušeno ve 13.18 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 13.25 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Vážení členové vlády, vážení páni poslanci, vážené paní poslankyně, z pozice předsedající dnešní schůze bych se chtěla omluvit, že jsem přehlédla s přednostním právem Radima Fialu, který se hlásil již před otevřením bodu číslo 7. Na základě i teď tady porady poslaneckých klubů bylo jasně řečeno, že já uznávám, že jsem se přehlédla, že o pauzu, kterou chce SPD, bylo požádáno ještě před otevřením bodu. To znamená, že bod 7 nebyl otevřen.

V tuto chvíli vyhláším přestávku, tak jak avizovalo hnutí SPD, a tím přerušuji 6. schůzi do úterý 25. ledna do 14 hodin. Přeji vám všem krásný den, mějte se hezky a krásný víkend.

Hlásí se ještě pan Okamura.

Poslanec Tomio Okamura: A já jenom dodám, že ten důvod – politický, dodám – proč to chceme přerušit, že hnutí SPD zásadně nesouhlasí s korespondenční volbou. Nesouhlasíme se zaváděním korespondenční volby v České republice a důvody jsem uvedl ve svém projevu, ve kterém jsem mluvil o důvěře této vládě. Děkuji.

(Jednání skončilo ve 13.27 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
25. ledna 2022
Přítomno: 167 poslanců

(Jednání zahájeno ve 14.01 hodin.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji další jednací den 6. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Aby byla zaznamenána naše účast, nejprve vás odhlásím a poprosím vás, abyste se přihlásili identifikačními kartami, případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty. Já vás tedy odhlásím a požádám vás, abyste se opětovně přihlásili. S náhradní kartou dnes bude jednat a hlasovat pan místopředseda Skopeček, je to náhradní karta s číslem 34.

Dále sděluji, že o omluvení své neúčasti na jednání požádali tito poslanci: paní Markéta Pekarová Adamová ze zdravotních důvodů, Ivan Adamec z pracovních důvodů... (Poslanec Adamec je přítomen.) Dobře, pane poslanče, vaši omluvu ruším. Dále paní poslankyně Věra Adámková ze zdravotních důvodů, Vladimír Balaš ze zdravotních důvodů, Pavel Bělobrádek ze zdravotních důvodů, Ondřej Benešík ze zdravotních důvodů, Jan Berki – zdravotní důvody, Stanislav Blaha – zdravotní důvody, Jan Bureš – zdravotní důvody, Jaroslav Bžoch z důvodu zahraniční cesty, Oldřich Černý – zdravotní důvody, Jaroslav Dvořák – zdravotní důvody, Jaroslav Faltýnek bez udání důvodu, Jan Farský bez udání důvodu, Milan Feranec ze zdravotních důvodů, Ivan Jáč ze zdravotních důvodů, Věra Kovářová ze zdravotních důvodů, Václav Král ze zdravotních důvodů, Jana Krutáková z pracovních důvodů, Petr Letocha ze zdravotních důvodů, Petr Liška – pracovní důvody, Karla Maříková – zdravotní důvody, Nina Nováková – zdravotní důvody, Jaroslava Jermanová Pokorná – zdravotní důvody, Jiří Strýček – zdravotní důvody, David Štolpa – zdravotní důvody, Lukáš Vlček – zdravotní důvody, Radek Vondráček – pracovní důvody, Milan Wenzl – zdravotní důvody.

Dále z členů vlády se omlouvají: pan ministr Mikuláš Bek z důvodu zahraniční cesty, Jan Lipavský z pracovních důvodů, Zdeněk Nekula z pracovních důvodů, Vít Rakušan z důvodu zahraniční cesty a pan ministr Jozef Síkela z důvodu zahraniční cesty.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, než přistoupíme k návrhu z grémia, mám pro vás organizační sdělení týkající se jednání Poslanecké sněmovny v tomto týdnu. Poslanecká sněmovna bude jednat úterý až pátek s tím, že ve středu 26. ledna bude přerušeno jednání ve 14 hodin, a to do čtvrtka 27. ledna do 9 hodin ráno. Jednání ve čtvrtek bude pokračovat i po 18. hodině, po ústních interpelacích, do 21. hodiny.

Vážené paní poslankyně a páni poslanci, dne 20. ledna předsedkyně Poslanecké sněmovny svým rozhodnutím číslo 12 na základě návrhu vlády prodloužila stav legislativní nouze. Vláda v souvislosti s vyhlášením stavu legislativní nouze požádala, aby následující sněmovní tisky, které schválila a předložila do Poslanecké sněmovny, byly projednány ve zkráceném jednání podle § 99 odst. 2 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. Jedná se o vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 94/2021 Sb., o mimořádných opatřeních při epidemii onemocnění covid-19 a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 4/2022 Sb., zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 520/2021 Sb., o dalších úpravách poskytování ošetrového v souvislosti s mimořádnými opatřeními při epidemii onemocnění covid-19, je to sněmovní tisk 127, a dále vládní návrh zákona o mimořádném ředitelském volnu a mimořádném vzdělávání distančním způsobem pro období pandemie onemocnění covid-19 a o změně zákona č. 520/2021 Sb., o dalších úpravách

poskytování ošetrovného v souvislosti s mimořádnými opatřeními při epidemii onemocnění covid-19, je to sněmovní tisk 128.

Svým rozhodnutím předsedkyně Poslanecké sněmovny číslo 13 rozhodla o projednání těchto vládních návrhů ve zkráceném jednání a přikázala je: sněmovní tisk 127 výboru pro zdravotnictví a sněmovní tisk 128 výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu a stanovila jim nepřekročitelnou lhůtu pro předložení usnesení do dnešního dne do 13 hodin.

A nyní bych vás chtěl informovat o návrzích, na kterých se shodlo dnešní grémium. Navrhujeme zařadit do pořadu 6. schůze nový bod, a to návrh zákona, který byl předložen v souvislosti s vyhlášením stavu legislativní nouze. Je to sněmovní tisk 128, já zkrátím ten název, o mimořádném ředitelském volnu a mimořádném vzdělávání distančním způsobem pro období epidemie onemocnění covid-19 – ve zkráceném jednání. Tento sněmovní tisk grémium navrhlo zařadit pevně dnes, na úterý 25. ledna, jako první bod jednání a poté bychom pokračovali dalšími body schváleného pořadu schůze, to znamená body z bloku Zákony prvních čtení.

Dnes na 18. hodinu bychom pevně zařadili volební body 60 a 61, což jsou: bod 60 je návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny a bod 61 návrh na volbu místopředsedy Poslanecké sněmovny. Ve čtvrtek 27. ledna bychom zahájili jednání v 9 hodin s tím, že do zahájení 6. schůze Poslanecké sněmovny nebyl podán žádný nesouhlas s odpověďmi na písemné interpelace, a z tohoto důvodu byl tento bod vyřazen již první týden schůze. A dále na 11. hodinu bychom pevně zařadili bod 57, sněmovní tisk 91, a bod 58, sněmovní tisk 92, jsou to body z bloku Smlouvy, a v 18 hodin bychom pokračovali projednáváním dalších bodů schváleného pořadu.

V tento moment je to z mé strany k programu Poslanecké sněmovny vše. Nyní se táži, kdo se hlásíte s návrhy na úpravu pořadu schůze? Vidím pana předsedu Marka Výborného. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Vážený pane místopředsedo, vážený pane premiére, vládo, milé kolegyně, milí kolegové, dovoluji mi přednést několik návrhů změn programu, tak jak byly dnes projednány, ale nikoliv schváleny na jednání grémia u vedení Poslanecké sněmovny.

Postupně si dovoluji nejprve požádat o zařazení napevno dnes jako druhý bod po projednání vládního návrhu zákona o mimořádném ředitelském volnu projednání druhého návrhu zákona, který byl předložen Poslanecké sněmovně vládou ve stavu legislativní nouze, a to vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 94/2021 Sb., o mimořádných opatřeních při epidemii onemocnění covid-19 a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 4/2022 Sb., zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 520/2021 Sb., o dalších úpravách poskytování ošetrovného v souvislosti s mimořádnými opatřeními při epidemii onemocnění covid-19, sněmovní tisk 127, takzvaný pandemický zákon. Ještě jednou tedy opakuji: dnes jako druhý bod jednání Poslanecké sněmovny.

Dále si dovoluji navrhnout na zítřek, tedy na středu 26. ledna, zařadit od 9 hodin napevno tyto body k projednání:

Jako první bod navrhuji zařadit sněmovní tisk číslo 61, Vládní návrh zákona o panevropském osobním penzijním produktu a o změně souvisejících zákonů, zákon o panevropském osobním penzijním produktu, a to ve druhém čtení. Současně navrhuji po projednání ve druhém čtení zákon projednat zítra, a to ihned po druhém čtení. Pokud nebude předložen žádný pozměňovací návrh a jednací řád to umožní, tak tento zákon projednat i ve třetím čtení.

Jako druhý bod po tomto sněmovním tisku 61 navrhuji zítra zařadit k projednání bod číslo 37, sněmovní tisk číslo 43, Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 78/2004 Sb.,

o nakládání s geneticky modifikovanými organismy a genetickými produkty, ve znění pozdějších předpisů.

Dále jako třetí bod je bod číslo 42, sněmovní tisk číslo 55, Vládní návrh zákona o omezení dopadu vybraných plastových výrobků na životní prostředí.

Jako čtvrtý bod zítřejšího dopoledního jednání bod číslo 43, sněmovní tisk číslo 56, Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o omezení dopadu vybraných plastových výrobků na životní prostředí.

Jako pátý bod zítřejšího programu si potom dovoluji navrhnout zařadit bod číslo 49, sněmovní tisk 72, Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/99 Sb., o veterinární péči, a tak dále, veterinární zákon, ve znění pozdějších předpisů.

Jako bod následující, tedy bod v pořadí šestý, si dovoluji navrhnout bod číslo 44, sněmovní tisk 57, Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 242/2000 Sb., o ekologickém zemědělství a o změně zákona č. 368/92 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

Jako sedmý pevně zařazený bod na jednání zítra dopoledne navrhuji bod číslo 50, sněmovní tisk číslo 73, Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů, zákon o léčivech.

Jsou to zákony, které jsou vesměs transpozičními normami. Byly předloženy ještě minulou vládou a vláda doporučuje tyto zákony projednat takto pevně a přednostně, protože zde často už transpoziční lhůta uplynula.

Dále mi dovoluji požádat na základě dohody předsedů poslaneckých klubů ODS, KDU-ČSL, STAN, TOP 09 a Piráti o zařazení na čtvrtek v 11 hodin, opět napevno, tyto tři po sobě následující body:

Nejprve projednání sněmovního tisku pod číslem 98-E, který vláda předložila podle § 109 j) 15. prosince 2021. Jedná se o vládní návrh, kterým se předkládá Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky k vyslovení předchozího souhlasu návrh nařízení rady, kterým se mění nařízení rady č. 168/2007 Sb., o zřízení Agentury Evropské unie pro základní práva.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já jenom pro úplnost, pane předsedo, nejprve tedy zařadit na program a poté zařadit pevně? (Ano.) Ano, děkuji.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji, tento návrh nebyl na grémiu schválen, takže ano. Prosím tisk 98 nejprve hlasovat o zařazení do programu schůze. V případě, že bude zařazen, tak potom napevno ve čtvrtek 27. ledna v 11 hodin.

Následně prosím o zařazení bodů 57 a 58 z kapitoly Smlouvy, první čtení. Jedná se konkrétně o sněmovní tisk 91, Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přístupem České republiky protokol o výsadách a imunitách Evropské telekomunikační družicové organizace EUTELSAT a dohoda, kterou se mění protokol o výsadách a imunitách Evropské telekomunikační družicové organizace, a tak dále. Je to bod 57, sněmovní tisk 91.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pane předsedo, zařazení bodů 57 a 58 je gremiální návrh a vy přicházíte s návrhem před ně předřadit sněmovní tisk 98-E. To znamená, ty dva body budou hlasovány z grémia a já poté dám hlasovat o tom návrhu z výboru pro evropské záležitosti.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji, pane místopředsedo, to se omlouvám. Neuvědomil jsem si, že tam je ten gremiální takto už schválený návrh. V případě, že bude zařazen sněmovní tisk 98-E, tak by byl projednán před body 91 a 92. V případě, že nebude zařazen, tak se v 11 hodin budeme věnovat v případě schválení sněmovním tiskům 91 a 92. Tolik tedy návrhy na změny programu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane předsedo. Další přihlášku k pořadu schůze má pan předseda Radim Fiala. Prosím.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážené kolegyně a kolegové, dovoluji, abych se vyjádřil ke zde navrhovanému tisku, sněmovní tisk 127. Je to novela zákona o mimořádných opatřeních při epidemii onemocnění covid-19, který jsem, myslím, navrhoval jako dnešní druhý bod. Je to takzvaný pandemický zákon.

Vláda Petra Fialy prosazuje pandemický zákon s neomezenou platností. Hnutí SPD naopak vyzývá vládu k rozvolnění protiepidemických opatření a zrušení pandemického zákona. Vláda navíc chce, aby jeho platnost byla neomezená, protože jeho platnost ke konci února končí. To hnutí SPD odmítá. Požadujeme, aby pro vstup do restaurací a dalších zařízení stačilo prokázat se testem a aby byly uznávány i protilátky.

Diskriminace neočkovaných nadále pokračuje a vyzýváme vládu, aby s ní přestala. Třeba Irsko od soboty zrušilo téměř všechna omezení, vyhlášená v souvislosti s onemocněním covid-19. Výrazný nárůst počtu nemocných se totiž neprojevil zvýšením počtu pacientů vyžadujících nemocniční péči. Velká Británie také připravuje ukončení většiny proticovidových opatření a Španělsko bude považovat covid-19 za druh běžné chřipky. Je potřeba nechat lidi už normálně žít a veškerá opatření lze podle potřeby provádět cíleně, výhradně na rizikové skupiny prostřednictvím zákona na ochranu veřejného zdraví a krizového zákona, a nikoli plošně. Jsme v hnutí SPD přesvědčeni, že i v ČR by takzvaná pandemie covid-19 a toto onemocnění mělo přejít mezi endemická onemocnění.

Z tohoto důvodu hnutí SPD využívá § 54 zákona o jednacím řádu odst. 6, z kterého teď budu citovat: "Návrh na doplnění schváleného pořadu schůze Sněmovny nelze projednat, vnesou-li proti němu námitku nejméně dva poslanecké kluby anebo 20 poslanců. Já zde mám podpisy 20 poslanců poslaneckého klubu hnutí SPD, kterými tímto dávám veto na projednávání takzvaného pandemického zákona na této schůzi." (Potlesk v levé části sálu.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane předsedo. Pak požádám, jestli mi ty podpisy doložíte, abych je měl v evidenci. Děkuji.

Ptám se, kdo další se případně hlásí? Paní předsedkyně Schillerová k programu schůze. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já nemám návrh na zařazení bodu na program schůze, mám zdvořilou prosbu na pana premiéra, zda by mohl informovat o postojích a plánovaných krocích vlády na ukrajinsko-ruské hranici. Domnívám se, že tato Poslanecká sněmovna si zaslouží, aby tuto informaci dostala, to znamená, jaké jsou plánované kroky a jak a do jaké míry jsou koordinovány s našimi partnery ve strukturách NATO a Evropské unie. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Také vám děkuji. Hlásí se pan premiér s tím, že podá informaci k tomuto bodu ještě předtím, než dám hlasovat o programu schůze. Prosím, pane premiére, máte slovo. Prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Petr Fiala: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, děkuji paní předsedkyni Schillerové za tuto výzvu. Je to skutečně vážná situace, kterou se vláda zabývá, a v nějaké fázi jednání Poslanecké sněmovny v tomto týdnu bych nepochybně Poslaneckou sněmovnu informoval. Ale některé věci můžeme říct už teď a rád to tady udělám, popřípadě mě pak ještě může s některými konkrétními věcmi doplnit paní ministryně obrany Jana Černochová.

Skutečně čelíme, a to je potřeba říct, jedné z největších hrozeb pro evropskou bezpečnost za poslední desetiletí. Vidíme všichni, že Rusko opakovaně eskaluje situaci ve vztahu k Ukrajině, a to, a to je potřeba říct, přes všechny snahy o dialog jak ze strany Evropy, tak ze strany Spojených států. A ten dialog, nebo ta snaha o dialog probíhá na různých fórech, bilaterálně například mezi Spojenými státy a Ruskem, multilaterálně v Radě NATO – Rusko, ale také na platformě Organizace pro bezpečnost a spolupráci a jinde. Nicméně tento dialog zatím nevede k těm výsledkům, které bychom si všichni přáli, a zvyšující se přítomnost ozbrojených sil Ruska u hranic s Ukrajinou je prostě realitou. Je to neodůvodněná a neoprávněná aktivita Ruska, ale děje se. Samozřejmě, přísun ruských sil k hranici s Ukrajinou je spojen s řadou dalších ruských aktivit a dohromady nám to dává obrázek reálně hrozící významné agrese Ruska proti Ukrajině v nejbližší době, a to je něco, s čím musíme pracovat, i když si to samozřejmě nikdo nepřejeme.

Je potřeba taky říct, že pokud by k jakékoli formě, a to si musíme taky uvědomit, k jakékoli formě ruské agrese vůči Ukrajině došlo, tak to bude mít hluboký a strategický dopad na vztahy s Ruskem a také na základy a principy, které utvářely evropskou bezpečnost po ukončení studené války. To je potřeba říct otevřeně a je potřeba taky říct, že takováto situace není v zájmu nikoho. Určitě není v zájmu Evropské unie, není v zájmu České republiky, není v zájmu Spojených států, ale v žádném případě není taky v zájmu Ruska. Proto Česká republika spolu s dalšími spojenci opakovaně vyzývá Rusko, aby začalo uvolňovat napětí a vrátilo se zpátky k rozumnému dialogu.

Pokud jde o Českou republiku, my se na situaci připravujeme již delší dobu, naším zájmem je chránit... nebo naším základním cílem je chránit zájmy České republiky a jejích občanů. V zájmu České republiky určitě není jakákoli eskalace toho konfliktu, ale samozřejmě jasně odmítáme jakoukoli agresi ze strany Ruska, a věříme a děláme všechno proto, aby to řešení bylo diplomatickou cestou.

Já bych tady teď zmínil asi deset bodů, konkrétních deset bodů, které ukazují, jak situaci sledujeme, řešíme, co chystáme, tak jak se na to paní předsedkyně ptala:

1. Již od prosince se příslušné resorty připravují na nejhorší scénáře konfliktu, za něž samozřejmě považujeme ruskou agresi vůči území Ukrajiny. Řešíme samozřejmě i možný dopad na Českou republiku a také na otázky pomoci. Touto situací se budeme konkrétně zabývat na Bezpečnostní radě státu, která je svolána na 1. únor, tedy na příští týden.

2. Dnes se schází krizový štáb Ministerstva zahraničí. O výsledku bude pan ministr Lipavský informovat veřejnost.

3. Podpořili jsme všechny alianční kroky, tedy v rámci Severoatlantické aliance. Jsme spolehlivý spojenec v NATO, pevně stojíme za transatlantickou jednotou a myslíme si, že společný postup zemí Severoatlantické aliance je tady důležitý.

4. Jsme účastní diskusí o případných sankcích vůči Rusku, které by nastaly v zesílených sankcích po ruské agresi. Tyto sankce jsou diskutovány nejenom na evropské úrovni, ale samozřejmě zkoordinovány také se Spojenými státy a dalšími partnery. V pondělí jednali ministři zahraničních věcí v Bruselu, telefonicky byli propojeni také s ministrem zahraniční Spojených států Blinkenem a tohoto jednání se účastnil také náš ministr zahraničí Jan Lipavský.

5. Samozřejmě hlavní snaha Severoatlantické aliance, jak už jsem říkal, je zaměřena na diplomatické vyřešení krize. K tomu zejména proběhlo 10. ledna jednání komise NATO – Ukrajina a 12. ledna jednání Rady NATO – Rusko. Obou těchto aktivit se Česká republika účastnila.

6. V rámci reakce na ruskou hrozbu navyšuje Česká republika svůj příspěvek do sil rychlé reakce Severoatlantické aliance a jsme aktivní také na diplomatické úrovni.

7. Situaci kolem Ukrajiny věnovalo pozornost i neformální zasedání ministrů obrany zemí Evropské unie, které se konalo 12. a 13. ledna ve francouzském Brestu. Zde také členské státy podtrhly jednoznačně potřebu jednotného a silného postupu.

8. Příští týden navštíví Českou republiku vrchní velitel ozbrojených sil Ukrajiny. Připravuje se návštěva ministra zahraničí Ukrajiny, která by měla proběhnout někdy v březnu a dubnu. V rámci těchto návštěv by mohlo dojít k podpisu ujednání umožňujícího léčení raněného vojenského personálu Ukrajiny v České republice. Podrobně určitě o tom může mluvit paní ministryně.

9. Pokračuje příprava a realizace aktivit zahrnutých v plánu dvoustranné spolupráce mezi ministerstvy obrany obou zemí.

10. To, co už proběhlo trošku v médiích, v bilaterální rovině: 26. ledna, tedy zítra, projedná vláda podporu Ukrajině cestou darování vojenského materiálu, tedy dělostřelecké munice. Cílem toho daru je posílení obranyschopnosti Ukrajiny v reakci na její žádost za situace, kdy Ruská federace má u hranic s Ukrajinou silný vojenský potenciál a nelze vyloučit možnou invazi.

Tolik, dámy a pánové, aspoň v několika bodech to, co se odehrává, jaké kroky dělá vláda České republiky, jak se účastníme mezinárodních aktivit. A myslím, že to výše uvedené ukazuje, že situaci nepodceňujeme. Děláme vše pro to, abychom ochránili zájmy českých občanů, abychom dostáli spojeneckým závazkům a abychom také zabránili tomu, aby se agresivní politika jakéhokoli státu stala v mezinárodních vztazích přijatelnou normou. My jsme země, která má s vojenskou okupací vlastní zkušenosti, a proto nejsme připraveni něčemu takovému jenom přihlížet, a to i v situaci, kdy se to netýká přímo České republiky, ale ono se nás to týká nepřímo. Naše bezpečnost je tím ohrožena a musíme dělat všechno pro to a děláme všechno pro to, aby se ten spor vyřešil diplomatickými prostředky. A pokud ne, abychom byli připraveni na to, co budeme dělat, pokud by došlo k tomu, co si nikdo nepřeje, a to je agrese Ruska vůči Ukrajině.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane premiére. Měl jsem zde přihlášku paní ministryně Černochové, ta svou přihlášku ruší. Jenom zde vidím ještě v rámci faktických poznámek, ale myslím, že se jedná o omyl, paní poslankyni Bereniku Peštovou a pana Radima Fialu. Můžu odmazat? (Ano.) Děkuji. A s přednostním právem pan předseda Jan Jakob. Prosím.

Poslanec Jan Jakob: Děkuji, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, my jsme se dneska všichni chystali na to, že budeme diskutovat o takzvaném pandemickém zákonu, a proto mi dovolu, abych řekl jen pár slov k dění, které se kolem tohoto návrhu děje. Tento návrh bude vetován 20 poslanci SPD, to je zcela legitimní – už byl, ano – to je zcela legitimní, tak je to v souladu s jednacím řádem, a proto bude patrně na příští týden svoláno mimořádné jednání Sněmovny. Zákon je to takový, který řeší mimořádnou situaci. Nakonec i koalice se shodla a byl přijat na zdravotním výboru pozměňovací návrh, který stanovil časovou omezenost této normy s tím, že řeší tuto krizovou situaci v tuto chvíli. Cílem do budoucna by určitě mělo být to, aby došlo k novelizaci krizového zákona, řekněme k modernizaci tak, aby byl použitelný i na obdobné situace.

Ale k čemu bych se rád vyjádřil a co mě opravdu nenechává klidným, to je to, co se děje tady před Poslaneckou sněmovnou, co se děje na Malostranském náměstí. Tam stojí šibenice... (Ukazuje fotografii.) ... takováhle šibenice, a u ní jsou napsána tato slova: "Všichni vlastizrádci a jejich přísluhovači skončí na šibenici." Já se omlouvám, ale to mě opravdu nenechává klidným. Já vždy budu obhájce svobody slova, ale i ta má své hranice. Šibenice je hrozba smrti, šibenice je symbol poprav, poprav za nějaký názor, za nějaký návrh řešení krizové situace. To nemá se svobodou slova nic společného. Prosím, prosím i ty venku, říkejte svůj názor, demonstrujte, ale bez takovýchto výhrůžek. Nesouhlasím s výkladem Policie České republiky, že je toto v pořádku. Nemůžu s tím souhlasit. Proto moc prosím – bohužel, teď tady není... (Ohlíží se za sebe k vládní lavici.), ale dám mu to ihned vědět – panu ministrovi vnitra, aby se těmito projevy nesnášenlivosti zodpovědně zabýval.

Trápí mě také, že mnoho lidí podléhá pochybným serverům a dezinformacím. Prosím vládu, aby se tím dlouhodobě zodpovědně zabývala. V tuto chvíli je potřeba názorové barikády bourat, ne je stavět – ne je stavět ve formě šibenice na Malostranském náměstí. Moc prosím všechny, nejenom nás tady ze všech politických stran a hnutí, ale i všechny venku, snažme se o to. Jsem pro svobodu a budu ji vždy hájit, ale šibenice a vyhrožování smrtí není projevem svobody. Myslím, že je to za hranou zákona a jde to proti demokracii. Takto začínají neřešitelné deformace společnosti, které mají opravdu fatální následky. Víme to nejenom z naší historie. Prosím nedopusťme to. Děkuji za pozornost. (Potlesk v pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní eviduji přihlášku – myslel jsem, že se hlásí pan předseda Okamura s přednostním právem a potom paní předsedkyně Schillerová. Prosím, máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, já bych zareagoval na projev premiéra Petra Fialy ohledně vládního postoje k situaci na Ukrajině. Vláda Petra Fialy se snaží vtáhnout Českou republiku do války Ukrajiny a NATO proti Rusku. Hnutí SPD odmítá stupňování napětí a účast České republiky na tomto konfliktu. Vláda koalice SPOLU, tedy ODS, KDU-ČSL, TOP 09 a Pirátů a STAN, má na programu svého zítřejšího jednání mimo jiné dar Ukrajině ve formě až 5 000 kusů dělostřelecké munice ráže 152. Oznámila to minulý pátek ministryně obrany Jana Černochová z ODS a ministr zahraničí Jan Lipavský z Pirátů. Jedná se o jasnou podporu a eskalaci hrozby válečného konfliktu v Evropě, do kterého nás hodlají tito dva ministři a vláda Petra Fialy z ODS zatáhnout. Rusko prostřednictvím svého ministra zahraničí Lavrova opakovaně tvrdí, že nemá zájem mít ozbrojený konflikt a vstoupit na Ukrajinu, ale vládní váleční štváči, ministři Černochová a Lipavský, ve své ideologické zaujatosti jako odpověď oznámí plán vývozu dělostřelecké munice na nestabilní a zkorumpovanou Ukrajinu.

Zahraničně-bezpečnostní politika České republiky by měla být v této otázce velmi zdrženlivá a prozřetelná, podobně jako jiné demokratické země, například Francie nebo Německo, které na Ukrajinu žádný vojenský materiál dovážet v této době nehodlají, maximálně kromě polní nemocnice, a chtějí si tak zachovat mezi Ukrajinou a Ruskou federací neutrální stanovisko a nepoškodit si vzájemně dobré vztahy. Tento vývoz munice na Ukrajinu není v zájmu občanů České republiky, nemáme žádné právo zasahovat do záležitostí dvou suverénních států. Ministři Černochová s Lipavským by zároveň měli našim občanům oznámit, jaké diplomatické a ekonomické důsledky budou po dodání dělostřelecké munice na Ukrajinu následovat, což nám zatím ale nesdělili.

My v hnutí SPD zastáváme pozici vzájemného dialogu, odmítáme tento způsob stupňování napětí v této oblasti a zatahování České republiky do případného cizího ozbrojeného konfliktu. Hnutí SPD není ani proruské, ani proamerické, ani probruselské. My hájíme zájmy České republiky. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Jako další řádně přihlášená s přednostním právem je paní předsedkyně Schillerová. Prosím.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dovolte mi pár slov k vystoupení pana předsedy klubu TOP 09 pana Jakoba. Já mám na svém twitterovém účtu napsaný tři sta let starý citát, který rezonuje s mojí duší: "Nesouhlasím s tím, co říkáte, ale až do smrti budu hájit vaše právo to říkat." A já si myslím, že to, co se teď děje před branami Poslanecké sněmovny nedaleko odsud, i z pozice členky bývalé vlády, která zažila demonstraci před domem v Brně, kde bydlí moje rodina, v době, kdy já jsem byla v Praze a celá řada mých dalších vládních kolegů, kdy jsme zažívali různé ústrky a různé šikanózní chování za hranicí normálnosti, kdy si brali za rukojmí naše rodinné příslušníky, kteří si na rozdíl od nás nevybrali tuto politickou cestu, tuto cestu, kdy jsme my politici tak trochu veřejnou věcí. A já si myslím, že tohle je přesně ten okamžik, kdy by se měly smazat hranice mezi námi, měly by se smazat hranice mezi vládou a opozicí a měli bychom si uvědomit, že toto musíme všichni jedním hlasem odsoudit, protože se to týká každého z nás, bez ohledu na to, ve kterých lavicích zrovna v daném období Poslanecké sněmovny sedíme.

A říkám to u vědomí toho, že jsem byla ve vládě, byla jsem členkou vlády, odsuzuji takové vystupování. A pokud by mělo směřovat vůči členům současné vlády, tak ho budu odsuzovat o to hlasitěji. Děkuji vám. (Potlesk poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, paní předsedkyně, a v tento moment nevidím žádné další přihlášky k pořadu schůze a z toho důvodu dám hlasovat. Nejprve přivolám kolegyně a kolegy z předsálí, aby se dostavili na hlasování.

Přečtu omluvu. Omluva z jednání schůze Poslanecké sněmovny ve dnech 25. 1. 2022 až 28. 1. roku 2022: z důvodu nemoci se omlouvá pan poslanec Igor Hendrych.

Ještě eviduji žádost o vaše odhlášení, já vás tedy všechny odhlásím a požádám vás o opětovné přihlášení vašimi hlasovacími kartami. Myslím, že už jsme všichni v sále.

Nejprve dám hlasovat o návrzích, které jsem přečetl a na kterých byla shoda na grémiu.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro návrh z grémia? Ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 53, přihlášeno je 161 poslankyň a poslanců, pro návrh 161, proti nikdo. S tímto návrhem byl vysloven souhlas.

Nyní tedy budu číst návrhy tak, jak byly přečteny. Nejprve pan předseda Výborný, který chtěl jako druhý bod zařadit sněmovní tisk 127, ale o tom nelze hlasovat, protože hnutí SPD dalo 20 podpisů a tento návrh vetovalo. Další návrhy jsou, aby ve středu v 9 hodin ráno byl zařazen bod 61, nejprve druhé čtení a potom třetí čtení.

Vzhledem k tomu, že tento bod není na programu, nejprve dám hlasovat o jeho zařazení na program.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro zařazení tohoto bodu? Ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 54, přihlášeno je 162 poslankyň a poslanců, pro návrh 145, proti 17. Konstatuji, že sněmovní tisk číslo 61 byl zařazen na program schůze.

Nyní dám hlasovat, a chci se zeptat, zda mohou dát hlasovat současně o tom, že to bude zítra zařazeno jako první bod jednání – druhé čtení a následně jako druhý bod jednání – třetí čtení. Vznáší někdo námitku proti tomuto postupu? Neregistruji.

V tom případě zahajují hlasování a táži se, kdo je pro tento bod, tento návrh? Ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 55, přihlášeno je 163 poslankyň a poslanců, pro návrh 146, proti 17.

Jako další bod ve středu je návrh na zařazení bodu číslo 37, sněmovní tisk 43. Jen se chci zeptat do pléna, zda mám zde číst, o jaké body se jedná, nebo stačí ten návrh tak, jak zazněl v rozpravě? Neeviduji rozpor.

To znamená, jako další bod pevně zařazení bod číslo 37, sněmovní tisk 43.

Zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro návrh? Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 56, přihlášeno je 163 poslankyň a poslanců, pro návrh 146, proti nikdo. S tímto návrhem byl vysloven souhlas.

Dalším pevně zařazeným bodem bude bod 42, sněmovní tisk 55.

Zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro návrh? Ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 57, přihlášeno je 163 poslankyň a poslanců, pro návrh 146.

Jako další by byl pevně zařazen bod 43, sněmovní tisk 56.

Zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro návrh? Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 58, přihlášeno je 163 poslankyň a poslanců, pro návrh 145, proti nikdo. S návrhem byl vysloven souhlas.

Jako další pevně zařazený bod by byl bod 49, sněmovní tisk 72.

Zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro návrh? Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 59, přihlášeno je 163 poslankyň a poslanců, pro návrh 146. S návrhem byl vysloven souhlas.

Dalším pevně zařazeným bodem by byl bod 44, sněmovní tisk 57.

Zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro návrh? Ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 60, přihlášeno je 163 poslankyň a poslanců, pro návrh 146, proti nikdo. S návrhem byl vysloven souhlas.

Další bod je bod číslo 50, sněmovní tisk 73.

Zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro jeho pevné zařazení? Ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 61, přihlášeno je 163 poslankyň a poslanců, pro návrh 145, proti nikdo. I tento návrh byl přijat.

Dále zde máme návrh na program čtvrtěčního jednání, abychom ve čtvrtek v 11 hodin napevno zařadili sněmovní tisk 98/E. (Šum v sále.) Nejprve ho musíme zařadit na program. Ano, děkuji.

Takže se nejprve táži, kdo je pro zařazení?

Zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro zařazení tohoto bodu na program? Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování s pořadovým číslem 62, přihlášeno je 163 poslankyň a poslanců, pro návrh 146, proti 17. Tento bod jsme zařadili do této schůze.

A nyní tedy návrh, abychom tento bod projednávali ve čtvrtek v 11 hodin.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro pevné zařazení tohoto bodu? Ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Je to hlasování s pořadovým číslem 63, přihlášeno je 163 poslankyň a poslanců, pro návrh 146, proti 17. Tento bod jsme pevně zařadili na čtvrtek na 11. hodinu.

Podle mých poznámek jsme hlasovali o všech předložených návrzích. (Z pléna: Ještě dva.) Každopádně já jsem to říkal už v průběhu rozpravy, kdy pan předseda Výborný chtěl zařadit dva body, ale ty již byly zařazeny z grémia, o nich jsme již hlasovali. To znamená, že nikdo nemá námitky, o všech bodech jsme hlasovali a přistoupíme ke schválenému programu této schůze.

Před projednáním vládního návrhu zákona o mimořádném ředitelském volnu a mimořádném vzdělávání distančním způsobem pro období epidemie onemocnění COVID-19 a o změně zákona č. 520/2021 Sb., o dalších úpravách poskytování ošetrovného v souvislosti s mimořádnými opatřeními při epidemii onemocnění COVID-19, je to sněmovní tisk 128, zkrácené jednání, bychom zde měli posoudit, zda jsou podle § 99 odst. 5 podmínky pro projednání zmíněného návrhu zákona ve zkráceném jednání.

Otevírám rozpravu a táži se, zda se někdo hlásí? Vzhledem k tomu, že žádnou přihlášku nevidím, rozpravu končím a přistoupíme k hlasování.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna konstatuje, že nadále existují podmínky pro projednání vládního návrhu zákona o mimořádném ředitelském volnu a mimořádném vzdělávání distančním způsobem pro období epidemie onemocnění COVID-19 a o změně zákona č. 520/2021 Sb., o dalších úpravách poskytování ošetrovného v souvislosti s mimořádnými opatřeními při epidemii onemocnění COVID-19, sněmovní tisk 128, ve zkráceném jednání."

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro návrh? Ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 64, přihlášeno je 163 poslankyň a poslanců, pro návrh 163, proti nikdo. Návrh byl schválen.

Nyní tedy otevírám bod

78.

Vládní návrh zákona o mimořádném ředitelském volnu a mimořádném vzdělávání distančním způsobem pro období epidemie onemocnění COVID-19 a o změně zákona č. 520/2021 Sb., o dalších úpravách poskytování ošetrovného v souvislosti s mimořádnými opatřeními při epidemii onemocnění COVID-19 /sněmovní tisk 128/ – zkrácené jednání

Předložený návrh uvede ministr školství, mládeže a tělovýchovy Petr Gazdík. Prosím, pane ministře, ujměte se slova. (Hluk v sále.) A vás, kolegyně a kolegové, požádám, abyste v případě, že chcete diskutovat, diskusi přesunuli do předsálí, aby pan ministr mohl v klidu přednést svou řeč. Prosím, pane ministře.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Petr Gazdík: Děkuji vám, pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi, abych se vyjádřil k předkládanému návrhu zákona o mimořádném ředitelském volnu a mimořádném vzdělávání distančním způsobem pro období epidemie onemocnění COVID-19 a o změně zákona č. 520/2021 Sb., o dalších úpravách poskytování ošetrovného v souvislosti s mimořádnými opatřeními při epidemii COVID-19.

Návrh reaguje na aktuální situaci. V souvislosti se skokovým nárůstem počtu nakažených onemocněním, respektive variantou omikron, situace působí potíže v řadě oblastí a školství bohužel není výjimkou. Jak nepochybně víte, řada škol se potýká mimo jiné i s nedostatečným personálním zajištěním výuky vzhledem k množícím se případům izolace či karantény u pedagogických pracovníků. Nemalé potíže jsou samozřejmě způsobeny rovněž izolací či karanténou u dětí a studentů v rámci tříd či jednotlivých pracovních skupin. V této souvislosti považujeme za potřebné umožnit ředitelkám a ředitelům škol tyto obtíže operativně řešit. Jsme přesvědčeni, že právě vedoucí pracovník školy dokáže nejlépe vyhodnotit situaci a zvolit vhodný postup, zároveň je schopen reagovat dostatečně pružně a rychle. Tato důvěra v ředitelky a ředitele ostatně plně souvisí s dlouhodobým postojem Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ve smyslu nutnosti posílit roli ředitele jako manažera školy.

Návrh zároveň vychází z přesvědčení o nezbytnosti zachovat přístup ke vzdělávání a zabránit plošnému uzavírání škol. Domnívám se, že právě lokální opatření v gesci ředitelů škol jsou jednou z vhodných cest, jak tohoto cíle dosahovat. Předkládaným návrhem má tedy ředitelka či ředitel školy získat pravomoc, aby vyhlásil mimořádné vzdělávání distančním způsobem, případně i mimořádné ředitelské volno, a to až v celkové délce deset dnů. Ředitel školy po posouzení konkrétní situace vyhodnotí, zda je možné vyhlásit mimořádné vzdělávání distančním způsobem, anebo zda je již nutné využít mimořádné ředitelské volno. Ředitel školy může oba tyto instituty vhodně kombinovat. Současně platí, že nemusí využít všech deset dnů najednou. Vždy by však měl k případnému vyhlášení mimořádného volna nebo mimořádného vzdělávání distančním způsobem přistoupit tak, aby bylo co nejvíce zachováno právo dětí, žáků a studentů na vzdělávání. Jde přitom o dodatečnou možnost nad rámec distanční výuky upravené školským zákonem v § 184a, respektive nad rámec dosavadních pěti dnů ředitelského volna, které školský zákon zakotvil v § 24 odst. 2. Navrhovaná nová pravomoc je vázána na dobu trvání stavu pandemické pohotovosti podle zákona č. 94/2021, o mimořádných opatřeních při epidemii onemocnění COVID-19 a o změně některých souvisejících zákonů. S ohledem na naléhavost situace požádalo Ministerstvo školství o projednání tohoto návrhu ve zkráceném jednání ve stavu legislativní nouze.

Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, páni poslanci, jsem přesvědčen, že si stejně jako já uvědomujete velmi naléhavou potřebu řešit tíživou situaci našich škol a perspektivně zachování vzdělávacího procesu jako celku. Věřím proto ve vaši podporu předloženému návrhu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane ministře. Výbor pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu, jemuž byl vládní návrh zákona přikázán, jej z rozhodnutí předsedkyně projednal a přijal usnesení, které vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 128/1.

Nyní prosím, aby se slova ujala zpravodajka výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu, poslankyně Renáta Zajíčková, informovala nás o projednání tohoto návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnila. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Renáta Zajíčková: Dobrý den, dobré odpoledne všem, dobré odpoledne všem pánům ministrům a paním ministryním, dobré odpoledne vám, poslankyním a poslancům.

Protože jsem byla zmocněna výborem pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu, dovoluji si vás seznámit s průběhem projednávání a s usnesením ke sněmovnímu tisku číslo 128/1, který jste obdrželi. Protože jsem byla zmocněna, činím tak a chci vás tedy s tím průběhem seznámit.

Dnes 25. ledna v 10 hodin zasedl školský výbor, který se tomuto tisku věnoval. Školského výboru se zúčastnili téměř všichni členové školského výboru, za ministerstvo přišli dva zástupci, paní náměstkyně Katzová a pan náměstek Plaga.

Od pana ministra jsme tady slyšeli, jaké důvody vedly ministerstvo tento návrh tisku předložit. Pan ministr nám sdělil, proč tento návrh předkládá, kdo bude zodpovědný za rozhodování právě ve věci mimořádného ředitelského volna a mimořádné distanční výuky, kdy to bude platit, o jaké typy škol se jedná. To vše od pana ministra zaznělo, proto se k tomu nebudu blíže vyjadřovat a opravdu vás seznámím podrobně s tím, jak se tento návrh tisku projednával ve školském výboru.

Co je důležité, co zaznělo od zástupců Ministerstva školství, bylo, že k tomuto tisku, k tomuto zákonu a k té změně zákona bude samozřejmě vypracován poměrně podrobný prováděcí předpis, který bude provádět ředitele škol přesně těmi praktickými dopady do každé školy nebo školky. Také bylo velmi zdůrazňováno, že je velmi chvályhodné, že do tohoto návrhu byly zahrnuty i mateřské školy, protože i ty se potýkají s absencí pedagogických pracovníků a velmi často jsou díky tomu paralyzovány.

Do rozpravy bylo zapojeno přibližně asi devět členů školského výboru. Otázky nebo podněty směřovaly, jak už jsem řekla, spíše k těm praktickým dopadům – uvedu pouze některé z nich.

Například se členové výboru dotazovali, proč nebylo a není přesně uvedeno, kdy může ředitel tyto instituty, tím myslím mimořádnou distanční výuku nebo mimořádné ředitelské volno, přesně využít, proč tam není taxativně stanoveno třeba procento absence pedagogických pracovníků. Na to zástupci ministerstva odpověděli poměrně logicky, že každá škola má své vlastní specifické podmínky, každá škola je jinak veliká, je v jiném prostředí a je to právě ředitel, který zná nejlépe situaci a kompetentně vyhodnocuje aktuální potřeby školy.

Dále tam byl vznesen dotaz, na jaké období deset dnů mimořádného ředitelského volna nebo možnost mimořádné distanční výuky platí. Zde zástupci ministerstva uvedli, že to je pro daný školní rok, to znamená, pokud bude tento návrh tisku schválen, deset mimořádných dnů bude platit pro tento školní rok.

Další otázka se týkala toho, kdy nejpozději ředitel školy může vyhlásit mimořádné ředitelské volno nebo mimořádnou distanční výuku, jestli tu není nějaká lhůta, nějaký limit. A zase bylo odpovězeno, že právě proto, že toto je institut, který má operativně pomoci tomu řediteli řešit aktuální situace ve školách, tak je to možné v podstatě okamžitě. To znamená, že opravdu ze dne na den ředitel může vyhlásit deset dnů nebo tři dny nebo pět dnů mimořádného ředitelského volna nebo přechod daného pracoviště na distanční výuku.

Jak jsem řekla, dotazů tam zaznělo více, ale tyto jsem považovala za nejzákladnější. Samozřejmě se členové také dotazovali k fungování a k propojení škol s hygienickými stanicemi. Obecně lze konstatovat, že jednoznačně od členů výboru zaznívalo, že je to právě role ředitele, který přesně zná situaci ve své škole a on je jediný zodpovědný za rozhodnutí, zda vyhlásí pár dnů ředitelského volna, nebo přejde se školou na distanční výuku.

Jak už jsem řekla, bylo velmi kvitováno, že se toto týká i mateřských škol, byť tam zazněl ještě dotaz, nebo spíše poznámka, že mateřské školky se potýkají i s nedostatkem nepedagogických pracovníků, kterých nemají třeba ve dané školce velké množství, nicméně na to bylo zase zástupci ministerstva odpovězeno, že tento návrh se opravdu a jenom týká pedagogických pracovníků.

Protože v podrobné rozpravě nebyly předloženy žádné pozměňovací návrhy, dovoluji, abych vás seznámila se zněním usnesení, které přijal výbor. Ta usnesení se vážou k tisku 128/1, jak jsem řekla, bylo vám dnes rozesláno. Takže dovoluji, abych vás seznámila s usnesením, se kterým se jednomyslně, téměř jednomyslně vyjádřili všichni členové výboru:

"Výbor pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu po odůvodnění náměstků ministra školství, mládeže a tělovýchovy Pavly Katzové a Roberta Plagy, zpravodajské zprávě poslankyně Renáty Zajíčkové a po rozpravě

I. navrhuje Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR, aby se konala obecná rozprava o návrhu zákona;

II. navrhuje Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR, aby se vedla podrobná rozprava ke všem částem návrhu zákona;

III. navrhuje Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR, aby své jednání ukončila nejpozději do" – a to je prosím důležité – "27. ledna 2022;

IV. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR, aby s vládním návrhem zákona o mimořádném ředitelském volnu a mimořádném vzdělávání distančním způsobem pro období epidemie onemocnění COVID-19 a o změně zákona č. 520/2021 Sb., o dalších úpravách poskytování ošetrového v souvislosti s mimořádnými opatřeními při epidemii onemocnění COVID-19, vyslovila souhlas v předloženém znění;

V. zmocňuje zpravodajku výboru, aby se stanoviskem výboru seznámila schůzi Poslanecké sněmovny a ve spolupráci s legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny provedla příslušné legislativně technické úpravy."

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, paní zpravodajko. A nyní tedy i na základě doporučení výboru rozhodneme, zda povedeme obecnou rozprava. Přivolám kolegyně a kolegy z předsálí.

Eviduji zde žádost o vaše odhlášení, to znamená, že vás všechny odhlásím a poprosím vás, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

A zopakují, že nyní rozhodneme, zda k tomuto návrhu zákona povedeme obecnou rozprava. Ještě zopakují, že výbor pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu navrhl a doporučil Poslanecké sněmovně, aby se obecná rozprava konala. Počet přihlášených se nám ustálil.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro návrh? Ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 65, přihlášeno je 139 poslankyň a poslanců, pro návrh 137, proti nikdo.

Já tedy konstatuji, že jsme schválili, že povedeme obecnou rozprava, kterou tímto otevírám, a evidují čtyři přihlášky. Jako první se hlásí do rozpravy paní poslankyně Jana Berkovcová. (Hluk v sále.) Prosím, paní poslankyně, máte slovo. A ještě než začnete mluvit, poprosím kolegyně a kolegy, aby v případě, že chcete diskutovat, jste šli diskutovat do předsálí, aby bylo paní poslankyni Berkovcové dobře rozumět. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Berkovcová: Děkuji. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, všichni vnímáme, že situace ve školách je dramatická, a tento navrhovaný institut mimořádného ředitelského volna může být velmi účinným a pružným nástrojem v rukou ředitele školy.

Nicméně není to tak úplně jednoznačné. Hovořila jsem s mnoha řediteli základních škol u nás v Královéhradeckém kraji a většina z nich jej vítá s rozpaky. Co jim vadí? Zákon přichází pozdě. Měl zde být už alespoň před dvěma týdny, předtím, než covidová krize ve školách vrcholila. Ředitelům hlavně vadí fakt, že se přenáší zodpovědnost z hygienických stanic na ně samotné, aby činili nepopulární rozhodnutí, jakým bezesporu uzavření školy nebo omezení prezenční výuky je. Ředitelé jsou pod obrovským tlakem rodičů, kteří požadují, aby děti chodily do školy pokud možno prezenčně. Možnost případného ošetrového je neuspokojuje, neboť rodiče potřebují hlavně chodit do práce a nebýt stále s dětmi doma. Forma distančního

vzdělávání, jak se bohužel ukázalo v předešlém roce, navíc prohlubuje veškeré rozdíly v podmínkách a v přístupu ke vzdělávání a zhoršuje se situace na straně žáků ze sociálně slabších rodin a z rodin bez motivujícího zázemí. Nabízené doučování ve školách také příliš mnoho neřeší, protože právě ty nejpotřebnější děti se ho neúčastní.

Ředitelé si jistě zaslouží více pravomocí ohledně řízení školy a toto je jedno z nich. Nicméně zákon je napsán dost obecně a nestanovuje, za jakých konkrétních podmínek by ředitel školy mohl – nebo může – toto ředitelské volno či distanční výuku vyhlásit, například procento absence pedagogů ve škole. Ale jak už tady zmínila paní zpravodajka, toto jsme si vyjasnili dnes na školském výboru s panem náměstkem Plagou a byl to víceméně záměr, protože jiná procenta mohou být kritická u velkých škol a jiná u menších škol. Ředitel nemusí své rozhodnutí ani nikomu zdůvodňovat, ani svému zřizovateli, je to jeho manažerské rozhodnutí. Takže doufejme, že jej skutečně použije až ve chvíli krajní nouze, a to z výše uvedených důvodů.

Tento návrh zákona podpořím, stejně jako mí kolegové z hnutí ANO. Nicméně jsem chtěla, aby zde toto zaznělo. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, paní poslankyně. S faktickou poznámkou se přihlásil pan poslanec Milan Brázdil. Další řádně přihlášený je pan poslanec Ivo Vondrák. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Milan Brázdil: Pěkný den všem, kolegyně, kolegové. Rád bych zareagoval na kolegyni Berkovcovou. To, že tam je jakési vakuum v tom, jak to ten ředitel bude posuzovat – on není lékař, má to ještě nechat být, nebo se to spraví za den? – to už jsme si vyjasnili, říkáte, je to individuální záležitost. Nicméně kde se přišlo na číslo deset? Jak to, že tam není třeba sedm nebo patnáct? Proč tam není klauzule ve smyslu: Může vyhlásit na nějakou... ne na nějakou, může vyhlásit na neomezenou... V podstatě říkáte, dejme mu do ruky nástroj. Já se ptám, kde jste, pane ministře, bez prostřednictví, kde jste na to přišel nebo kdo vám to nakukal, že to bude deset dní? Proč ne sedm? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Pan ministr s přednostním právem. Prosím.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Petr Gazdík: S dovolením zareaguji bezprostředně. Pane poslanče, prostřednictvím pana předsedajícího, šel jsem tak z Nerudovy ulice do Sněmovny a napadlo mě, že to bude číslo deset. Fakt to tak bylo.

Omlouvám se, zvažoval jsem všechny možnosti, diskutoval o tom s kolegy na ministerstvu i s odbornou skupinou různých asociací. Číslo deset dnů je optimální pro to, aby to nebylo dlouhodobé volno, to znamená, aby se to rodičů nedotklo víc, než je opravdu nutné, a aby ten ředitel skutečně musel zvažovat. Za nás a po konzultaci s různými odborníky je číslo deset dostatečné, když k tomu teoreticky přidáte možnost dalších pěti dnů ředitelského volna, z nichž už ale dnes většina škol má minimálně nějakou část vyčerpánu. Myslím tím ředitelské volno dle školského zákona. Tak se nám číslo deset jevílo jako optimální. Děkuju.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Faktickou poznámku má přihlášenou pan poslanec David Kasal. V případě, že chcete dál diskutovat přes faktické poznámky, musíte se řádně přihlásit. Prosím, pane poslanče.

Poslanec David Kasal: Děkuji za slovo, pane předsedající. Zareagoval bych na oba předřečníky. Chtěl bych obrátit trošku jinou pozornost. Tady se bavíme o ředitelském volnu, ale

mně tam chybí to, jak bude vyhlášeno a s jakým předstihem, protože rodiče se na to musejí připravit. Vzhledem k tomu, že jsem v první linii u dětských lékařů, tak jenom abyste věděli, jaký bude výsledek. Ti lidé se nahnou – a už se nahnoují občas – do ordinací praktických lékařů a chtějí různé omluvenky a různé další věci. Takže mě by zajímalo, jaká návaznost tam další je, když bude vyhlášené ředitelské volno, tak jak to bude s těmi lidmi? Ti přijdou a budou po nás chtít, abychom jim napsali nějakou diagnózu? Nebo s jakým okamžikem bude moct být rodič s dětmi doma? To je první věc.

A druhá věc. Bavili jsme se nebo tady zaznělo, že ředitele vyhlašují karanténu nebo že mají na sebe tuto zodpovědnost. Já se za první měsíc tohoto roku setkávám s neuvěřitelnými věcmi, kdy ředitel rozhoduje, kdo zůstane ve škole, kdo ne, i když jsou testy pozitivní, nebudu zacházet do podrobností. Chtěl bych jasně vědět, kdo bude o tomhle tom rozhodovat, protože tady zasahujete do zdravotnické tematiky, a mluvili o tom jenom školáci, ale zdravotnictví o tom nemluvilo.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám za dodržení času. Pan ministr se hlásí s přednostním právem. Prosím.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Petr Gazdík: Dovolím si uklidnit pana doktora Kasala. Pane doktore, prostřednictvím pana předsedajícího, ne, nebude se to týkat vůbec dětských lékařů, nikdo po vás žádné potvrzení chtít nebude. Skutečně to bude rozhodnutí ředitele a na základě rozhodnutí ředitele a čestného prohlášení následně jim bude uděleno ošetřovné. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Reakce pana poslance Davida Kasala faktickou poznámkou. Prosím.

Poslanec David Kasal: Pane ministře, prostřednictvím pana předsedajícího, v tom případě je zajímavé, že už v tuto chvíli některé školy chtějí potvrzení o prodělání covidu. Tak si to musíte nastavit a musíte to jasně říct, jak to je.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Pan ministr. Prosím.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Petr Gazdík: Omlouvám se panu poslanci, prostřednictvím pana předsedajícího, ale vy tu směšujete dvě roviny: zákon, který ještě není přijat, a ptal jste se na začátku na ten zákon, jak to bude vypadat při jeho fungování, jestli bude po vás chtít někdo potvrzení – já vám jasně říkám, že nebude – a současný stav. Teď se bavíme o zákonu, prosím. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Nyní tedy řádně přihlášený pan poslanec Ivo Vondrák a připraví se pan poslanec Karel Rais. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivo Vondrák: Dobré odpoledne, dámy a pánové. Jsem rád, že jako předseda školského výboru mohu potvrdit, že jednání dneska bylo konsenzuální, že jsme se snažili najít řešení, které pomůže našim školám, protože si prožívají velmi těžké období, o tom není sporu, a já jen pevně věřím, že to těžké období co nejdříve pomine. Samozřejmě, toto těžké období s sebou nese mimořádná opatření, mimořádná řešení a tento zákon je svým způsobem tímto mimořádným řešením. Úmyslně to říkám, protože si myslím, že je to řešení, které není systémové. Možná stálo za to, pouvažovat o tom, abychom zobecnili toto ředitelské volno a volno, které je k tomu dáno, těch deset dnů, i třeba k jiným nemocem, protože si myslím, že

může hrozit nebezpečí dalších epidemií, přijdou spalničky, žloutenky a podobně. Čili jinými slovy řečeno, ředitel by mohl mít tuto pravomoc i v jiných situacích a my to máme skutečně nastaveno v rámci tohoto zákona jako velmi výjimečné řešení. Pokud se snažíme o to, aby náš právní systém, aby naše legislativa byla jednodušší, tak jsme tímto moc tomu nepomohli.

Ale vraťme se k tomuto zákonu, který prošel konsenzuálně. Říkám to, jak to dneska zaznělo, jak to proběhlo. Z 22 přítomných 22 bylo pro tento návrh zákona, což považuji za konstruktivní přístup ze všech stran členů tohoto školského výboru.

Nicméně, a to tam také zaznělo, má to své nedostatky. Vychází to ze situace, která tady byla popsána, a já ji tedy zopakuji. V podstatě tímto zákonem řešíme problém, který se dlouhodobě táhne, a to je komunikace krajských hygienických stanic s našimi školami, to znamená konkrétně s řediteli. Není to tak dlouho, kdy jsem ještě v říjnu, v listopadu řešil obdobný problém, kdy jsme žádali po krajských hygienických stanicích, aby ředitelům pomohly poslat děti do karantény a uzavírat třídy. Odpověď zněla, že to nelze, že KHS může zavřít buď celou školu, nebo nic.

To je věc, která samozřejmě vedla potom k problémům, které dneska máme, a proto tu dneska schvalujeme zákon, který se to snaží řádným způsobem napravit. Ale děláme to řekněme na úkor jisté odpovědnosti ředitelů, kteří z tohoto mohou mít i vyplývající problémy. Není to výjimečné, že mi přijde poštou e-mail v kopii, kdy rodič žaluje ředitele za to, že nezajišťuje výuku, že v podstatě posílá třídy do karantény. Dle mého názoru tímto zákonem můžeme tuto situaci docela negativně ovlivnit. Já pevně věřím, že všichni rozumní si uvědomí, že je třeba to nějakým způsobem napravit, že to nelze vyřešit úplně jednoduše, a budou tento princip, tento zákon akceptovat. Myslím si, že by to bylo záhodno, a myslím si, že bychom tím ředitelům výrazně usnadnili život.

V čem ještě vidím problém – a vidím ho právě i v terénu – je to, že už dnes máme za obdobných situací v různých školách různá řešení. To, že dáváme odpovědnost ředitelům, samozřejmě může vést k tomu, že ředitelé budou rozhodovat různým způsobem, což nevnímám jako nějaký zásadní problém, ale v konečném důsledku to může vést k tomu, že se začnou někteří rodiče ptát, proč tady v této škole už se neučí a v této jiné škole se stále učí.

Čili je to věc, která samozřejmě může být komplikací, může život ředitelům velmi ztížit. Pevně věřím, že opět budeme optimisty a nic takového se nestane, takže princip sjednocujících kritérií bych určitě doporučoval dopracovat s Ministerstvem zdravotnictví, aby v podstatě ředitelé měli alespoň podobnou metodiku nebo metodiku, která jim umožní se rozhodovat stejným nebo minimálně podobným způsobem.

A poslední věc, kterou tady mám, tak s tím samozřejmě asi lze souhlasit, že to možná mohlo přijít dříve, protože řada ředitelů už vyčerpala to své pětidenní ředitelské volno, které mají k dispozici, nicméně tady bych řekl – a cituji klasika – raději pozdě než později. Takže jsem rád, že se tady dneska scházíme. Zákon byl projednán ve výboru, jednomyslně schválen, takže pevně věřím, že ho tady schválíme i jako celé plénum Poslanecké sněmovny. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče. Nyní s přednostním právem paní zpravodajka, paní poslankyně Zajíčková. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Renáta Zajíčková: Děkuji. Já zareaguji velmi krátce. Samozřejmě, na každou věc se můžeme dívat optikou buď poloprázdné sklenice, nebo poloplňné sklenice. Já bych se ráda dívala na tuto situaci tou optikou poloplňné sklenice, to znamená, vidět to optimisticky. Samozřejmě že dochází dnes a denně ve školách k různým složitým situacím, k různým reakcím rodičů. Bude k tomu docházet i nadále, ale je to právě vždycky a jenom ten ředitel, který si musí umět obhájit jakékoliv rozhodnutí, které činí.

Já jsem v úzkém kontaktu s řediteli škol, řediteli mateřských škol. Městská část Praha 5 zřizuje téměř třicet mateřských škol, čtrnáct základních škol. Jednoznačně tento institut vítají, samozřejmě si i oni, ti ředitelé, uvědomují úskalí, která v tom návrhu zákona jsou, ale když to dají na váhy, jednoznačně převažuje výhoda tohoto institutu a to, že budou moci operativně reagovat na paralýzu, která v některých základních a mateřských školách je.

Takže budu moc ráda a budu vděčna všem poslancům, kteří dnes tento návrh zákona podpoří, protože nakonec se to týká nás všech – my jsme buď maminky, tatínkové, nebo babičky, dědečkové, kteří tímto procházejí, a já si myslím, že pomůžeme tím především našim dětem ve svém důsledku, když budou mít jasno, jak v daných situacích se budou chovat a kde budou třeba trávit svůj den. Takže já se moc přikloním k tomu, abychom to neschválili (schválili?). A chtěla bych předem těm, kteří budou hlasovat pro, poděkovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní faktická poznámka pana poslance Ivo Vondráka. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty. Máte slovo.

Poslanec Ivo Vondrák: Ano, děkuji, já jenom krátce. Musíme být připraveni na to nejhorší a signály z terénu jsou takové, jaké jsem je popsal. Já si tady nic nevymýšlím, prostě ty věci mi chodí na stůl. Čili jinými slovy řečeno, je třeba se připravit na to, co říkal pan náměstek Plaga, že se snažíme pomoci a ochránit naše ředitele a naše školy. Na to nesmíme zapomenout, protože situace může vyprovokovat negativní jevy, o kterých jsem hovořil. Takže budme, prosím, v tomto jednotní a snažme se našim ředitelům pomoci. Nic jiného nechci a ten zákon podpořím. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče. Další faktická poznámka, pan poslanec Stanislav Fridrich. Prosím, máte dvě minuty.

Poslanec Stanislav Fridrich: Vážený pane předsedající, vážení kolegové, vážené kolegyně, já bych chtěl jenom upozornit na fakt, že tento zákon, který v dané chvíli projednáváme, je velmi těsně spjat s pandemickým zákonem a současná platnost pandemického zákona je, pokud se nepletu, do 28. 2. To, co se tu teď děje, tak vlastně z Ministerstva zdravotnictví byla odpovědnost přenesena na školy, na školství, ale ministr zdravotnictví tady není, aby to s námi diskutoval, aby to pozoroval a aby to komentoval, takže tohle mně tedy připadá velmi podivné. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní řádně přihlášený pan poslanec Karel Rais. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Karel Rais: Přeji všem dobrý den. Já bych se tady u tohoto návrhu zákona zastavil u některých věcí, které se mně nelíbí. Samozřejmě, myšlenka přenést operativní řízení na úroveň ředitelů, co nejvíc je zbavit byrokracie, ta tady v této místnosti zazněla mnohokrát, ale je otázka, jestli tenhle návrh zrovna odpovídá, jestli splňuje právě tady tuto situaci. Co si myslím, nad čím bychom měli diskutovat? Nad tím, co už tady bylo řečeno, a to, že ten zákon přichází pozdě. Dostáváme minimálně dva roky od pana profesora Duška, ředitele z Ústavu zdravotnických informací, celkem detailní informace a velmi statisticky spolehlivé, že můžeme v podstatě predikovat vývoj. Jak vidíme, že teď se momentálně ocitáme na vrcholu pandemie, která se týká omikronu, tak co bude následovat? Schválíme to zde, schválíme ten návrh v Senátu, potom to musí podepsat pan prezident, takže ten zákon začne fakticky platit, když tam bude pokles té pandemie, a je jenom otázka, jak velký ten gradient poklesu bude. Tak to je první věc. Čili je dobře, že tady ten zákon je, ale přichází prostě pozdě. To je víceméně realita.

Druhá záležitost se zase týká toho, že Ministerstvu zdravotnictví se podařil celkem solidní husarský kousek přenést veškerou zodpovědnost na Ministerstvo školství a konkrétně na ředitele, kteří, jak už tady zaznělo, tito lidé v podstatě neví, kdy vlastně mají nebo nemají vyhlásit tady ten mimořádný stav, nebo budou v tom minimálně rozdíly podle toho, jak je silný ředitel, jak má silné krytí od zakladatele školy a podobně. Tam si myslím, že chybí skutečně nějaká prováděcí vyhláška, která obvykle bývá s návrhem zákona spojena. To je další řekl bych nedostatek, který se samozřejmě ještě dá vyřešit v průběhu tohoto legislativního procesu.

Třetí věc, která tady byla už diskutována, to je ta doba ředitelského volna. Já osobně, kdyby to byl normální zákon, tak tam dám pozměňovací návrh, protože jsem nepřítel konkrétních čísel v zákonech, protože ta čísla se mění, ať je to třeba výše přidávání platů, jak jsme to viděli u zákona o pedagogických pracovnících, tak také jsem byl proti tomu a domnívám se, že by bylo lepší, než tam uvádět deset dní, tak tam uvést, že konkrétní ředitelské volno určí zase pan ministr vyhláškou, což je záležitost několika, já nevím, maximálně hodin a nemusí tam být natvrdo těch deset dní. Těch deset dní, na to jsme se ptali, proč ne šest, proč ne dvanáct, tak na to nám bylo odpovězeno panem náměstkem Plagou, že v podstatě jde vlastně o jakýsi modul, kdy lidé jdou do pětidenní karantény, takže je ten důvod.

Tak to si myslím, kdyby to bylo v normálním režimu, tak dám tyhle pozměňovací návrhy. Tady to беру jako námět směrem k panu ministrovi, aby prostě na to zareagovali. Já si myslím, že až bude delší doba – se omlouvám – v té funkci, tak že bude v podstatě ty vyhlášky a směrnice, metodická doporučení používat častěji. A tady si myslím, že by to zrovna bylo namístě. Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji panu poslanci. Vážené paní poslankyně, páni poslanci, přebírám v tuto chvíli řízení schůze. Vidím, že se hlásí paní předsedkyně poslaneckého klubu hnutí ANO Alena Schillerová.

Než jí předám slovo, tak si ještě dovolím přečíst dvě omluvy, a to je omluva pana poslance Ing. Vojtěcha Munzara z dnešního jednání, a to z osobních důvodů, a dále omluva Richarda Brabce z dnešního jednání, a to ze zdravotních důvodů.

Takže, paní předsedkyně poslaneckého klubu hnutí ANO, máte slovo.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Zaznamenala jsem tady během rozpravy několikrát dotaz směrem k panu ministru zdravotnictví. Nechci si brát pauzu, abych to neprotahovala, ale slyšela jsem, že stojí tady někde v předsálí, tak jsem chtěla poprosit jeho kolegy, jestli by ho nepřizvali dovnitř, protože ten zákon určitě souvisí s problémy ve zdravotnictví, dotazovali se někteří poslanci, takže mám velkou prosbu, abych si nebrala pauzu, nechci to natahovat, aby byl sem přizván. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Takže je tady prosba – asi někdo z členů vlády upozorní pana ministra zdravotnictví. Než tomu tak bude, pokračujeme v obecné rozpravě, do které je řádně přihlášená paní Marie Pošarová, a já si dovolím v tuto chvíli jí předat slovo, aby přišla sem k pultu. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Marie Pošarová: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi vyslovit se za hnutí SPD k vládnímu návrhu zákona o mimořádném ředitelském volnu a mimořádném vzdělávání distančním způsobem pro období epidemie onemocnění COVID-19 a o změně zákona 520/2021 Sb., o dalších úpravách poskytování ošetřovného v souvislosti s mimořádnými opatřeními při epidemii onemocnění COVID-19. Ani školství pandemie koronaviru neušetrila. Klasické vyučování vzalo zaslavé a přesunulo se ze školních

lavic domů. Školy ale s on-line výukou neměly příliš velké zkušenosti. Zareagovat navíc musely bezprostředně.

Naše hnutí Svoboda a přímá demokracie (SPD) podporuje vládní návrh zákona, kterým se navýší ředitelské volno o deset dní a umožní školám v případě potřeby přejít na distanční vzdělávání, pokud bude učitelský sbor zasažen covidem-19...

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Paní poslankyně, já vás přeruším. Poprosila bych o klid v jednacím sále. Pokud si potřebujete něco vyřídit, prosím, běžte do předsálí.

A omlouvám se, že jsem vám do toho musela takto vstoupit.

Poslankyně Marie Pošarová: V pořádku. Navrhovaný zákon by neměl platit jen pro současnou situaci, kdy přibývá nakažených koronavirovou variantou omikron. Je to obecný zákon, který může být v budoucnu uplatněn kdykoliv, když bude vyhlášena pandemická pohotovost a ředitelé usoudí, že situace nastala. Školský zákon v současnosti umožňuje ředitelům vyhlásit pět volných dnů za rok, a to ze závažných důvodů, zejména organizačních a technických. Většina jich podle ministerstva tento počet dnů v aktuálním školním roce již využila nebo si to naplánovala. Hygienická stanice může o uzavření školy rozhodnout při velkém počtu nakažených žáků.

Zákon o mimořádném ředitelském volnu a mimořádné výuce na dálku by měla ředitelům pomoci řešit situace, kdy se v karanténě ocitne větší počet pedagogů. Návrh umožňuje dát řediteli školy pravomoc v krajních případech vyhlásit mimořádné ředitelské volno nebo mimořádné vzdělávání distančním způsobem v rozsahu až deset dnů v období školního vyučovacího roku v případě, kdy nelze z důvodu karantény, izolace nebo jiných omezení plynoucích z nákazy covid-19 na straně pedagogických pracovníků školy zajistit vzdělávání podle školského zákona. Tento institut dává samozřejmě řediteli možnost mimořádného ředitelského volna a mimořádného distančního vzdělávání a umožňuje flexibilně reagovat na nepříznivou situaci vyvolanou epidemií v krátkém časovém úseku. Jelikož je omezen účel, pro který je možné mimořádné dny volna, respektive mimořádné dny distanční výuky využít, a také rozsah na až deset dní, je tím zajištěno, že se tento institut bude využívat pouze cíleně, a nebude tak docházet k nadměrnému omezování výuky. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji paní poslankyni. Jsme pořád v obecné rozpravě. Nikdo se nepřihlásil s faktickou poznámkou a v tuto chvíli se do obecné rozpravy hlásí Jan Lacina.

Než mu předám slovo, tak bych ještě chtěla konstatovat, že pan poslanec Karel Smetana dnes bude hlasovat s náhradní kartou 35.

Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Lacina: Děkuji za slovo. Já bych zde jenom rád reagoval krátce na slova svých kolegů z výboru školského, pana předsedy Vondráka, u nějž jsem velmi rád, jak konsenzuálně vede tento výbor, a doufám, že ho i konsenzuálně povede dál. Všechno tomu nasvědčuje.

Padla tady slova o tom, že to přichází pozdě, tento návrh nebo tato novela. S tím souhlasím, mohlo to přijít klidně před rokem. Určitě bychom byli v tuto chvíli v mnohem komfortnější pozici, než jsme.

Já jsem ještě udělal jednu věc, protože jsem poměrně dlouho působil jako místostarosta pro školství ve stotisícové městské části, a těch školských zařízení máme hodně, tak jsem

kontaktoval některé naše ředitele právě s otázkou na to magické číslo deset, a oni mi dali jednoduchou odpověď, totiž že číslo deset jim stačí. Já vím, jsem si vědom toho, že jsou to vysoce kvalitní manažeři, to prokázali za poslední dva roky, kdy ta tíže, která na ně dopadala, byla často až neuvěřitelná. Všechno to zvládli, takže jsem absolutně přesvědčen, že s tímto nástrojem budou nakládat uvážlivě.

A dovolte, abych tedy před všemi řediteli základních a dalších škol – teď pomyslně – smekl klobouk. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Také děkuji. Takže to byl pan poslanec Jan Lacina a další do obecné rozpravy je přihlášen Zdeněk Kettner, takže bych ho v tuto chvíli poprosila, aby přišel k řečnickému pultu. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Kettner: Paní předsedající, děkuji za slovo. Rozhodně chválím možnost zvýšit pravomoci ředitelů, bohužel tentokrát jenom v jednom konkrétním případě. Pravomoci ředitelů by rozhodně měly být větší. Později se dostanu k tomu, co mě k tomuto názoru vede.

Musím ale říct, že těch deset dní – jsou to vlastně dva pracovní týdny. Je v tomto směru skvělé, že ředitel má šanci, protože obecně všechny ředitele považuji za vysokoškolsky vzdělané a samostatně myslící lidi, kteří jsou na svém místě, a oni v tu chvíli musí – toto je obecný problém systémový v našem školství, na bedra našich ředitelů se neustále valí další a další požadavky, další a další věci, které oni musejí splnit, opravdu, ten ředitel v některých chvílích aby v té škole spal. To znamená, že kromě zvýšení pravomocí ředitele v tomto konkrétním případě bychom se obecně i měli zamyslet, co s tím, aby ředitel nebyl otrokem své práce. Mě zaujalo, protože administrativa je neuvěřitelná, že se to má řešit tím, že má být jakýsi kurz, kde se ředitelé naučí delegovat zátěž na někoho jiného. To jsem si musel přečíst několikrát, abych uvěřil vlastním očím. My tady pořád mluvíme o tom, že přebujelou administrativu a tak dále nějakým způsobem omezíme, a my to chceme řešit tím, že my ji neomezíme, možná ji ještě navýšíme, a aby na toho pana ředitele toho nebylo moc, tak aby to na někoho, jak se lidově říká, hodil. A mě by zajímalo, na koho to ten pan ředitel má hodit, jestli na paní uklízečku nebo na paní kuchařku? Protože co si budeme povídat, když vezmu poslušnost velení, kdo přichází další do úvahy, jsou zástupci ředitele. Ti ale zase nemají až tak výrazně omezené úvazky, mají svoji přímou vyučovací činnost, takže ti z toho asi také nebudou dvakrát nadšení.

Druhá věc je, co ti ředitelé vlastně musejí řešit. A bohužel, ředitel v dnešní době – my pořád vycházíme z toho, že v pozici ředitelů jsou vystudovaní učitelé, kteří mají za sebou určitou pedagogickou praxi – problém je v tom, že my na pozici ředitele po nich chceme úplně něco jiného. Dalo by se říct, já už začínám mít pocit, že by snad u pedagogických fakult měl být samostatný studijní obor s názvem ředitel, protože on musí řešit ekonomické otázky, on musí řešit legislativní otázky, teď musí přejímat práci krajských hygienických stanic, aby se to nepletlo. A my vlastně ty ředitele házíme přes palubu.

Moje osobní zkušenost: mluvila se mnou kolegyně, zkušená učitelka, která je ve školství 23 let, nastupovala rok přede mnou, a ta skoro se slzami v očích říkala, že už toho má dost a že vážně uvažuje o tom, že skončí, přitom tím školstvím žije. Jen tak mimochodem, na naší škole vytvořila třídy s prvky Montessori. Ona opravdu věnovala tomu neuvěřitelné úsilí, vlastní finance, všechno zařídila prakticky sama a rozjela Montessori třídy, což je úžasná věc, když si rodiče mohou vybrat ze způsobů výuky. A ona říkala: My jsme hozeni přes palubu. Tady se dělají nějaká nepopulární opatření, která ale musí vyhlášovat ředitelé, ti ředitelé za to mají veškerou odpovědnost, ale hlavně z pohledu rodičů.

Ono obecně teď momentálně jsme ve stavu, kdy se všechno hází na ředitele a pedagogické pracovníky a oni jsou vlastně mezi mlýnskými kameny. Oni ať se rozhodnou, jak se rozhodnou, vždycky budou ti špatní. Mluvíme z vlastní zkušenosti. Když budu do detailu

dodržovat veškerá opatření, i když soud rozhodl, že jsou špatná, z našeho pohledu nemají žádnou logiku, tak jedna polovina... stejně jak totiž je rozdělena společnost, tak úplně stejně jsou rozdělení rodiče. Takže ředitel rozhodne tak, že bude striktně všechno dodržovat, a už na něj míří žaloby od jedné půlky rodičů. On se tedy rozhodne: Zachovám si zdravý rozum, trošičku to rozvolní, a v tu chvíli ho zažaluje druhá polovina rodičů, která má prostě pocit, že ty jejich děti chce zabít. A ti ředitelé v tomto směru nemají vůbec žádnou oporu.

Dále, jakým způsobem teď funguje informování, co vlastně ředitelé mají dělat. Nyní, za současné situace, není nic divného, kdy paní ředitelce do datové schránky přijde informace, co má dělat od pondělí ráno, a přijde jí to v neděli večer do datové schránky. Já tedy si úplně nejsem jistý, jestli Ministerstvo školství má představu o pracovní době ředitelů a učitelů, ale nejsem si úplně jistý, že ředitel v té škole spí a pravidelně každou hodinu si zjišťuje, jestli mu něco nepřišlo do datové schránky, a nejenom že poslat to v neděli je nesmyslné, když to chci od pondělí. Druhá věc je, že ředitel musí mít čas na přípravu, jakým způsobem to doporučení, nařízení nějakým způsobem aplikovat, aby mohlo vejít v platnost. To znamená, že my ty ředitele opravdu dostáváme na kraj psychické výdrže i fyzické. A jak tady říkal kolega přede mnou, klobouk dolů před těmi řediteli, že už nám nepodávají hromadné výpovědi.

To znamená, že tato novela, možnost, že ředitelé mohou vyhlásit ředitelské volno, určitě stoprocentně jim vytrhne trn z paty. Krajská hygienická stanice nestíhá, ředitel dostane přesně do ruky v daný moment, kolik je dětí v karanténě, kolik má učitelů, a ten ředitel, protože je kvalifikovaný, má zkušenosti z praxe, do hodiny paní ředitelka je schopna zajistit plnohodnotnou on-line výuku.

Já jsem z pozice učitele zažil dvě ty vlny, vlastně byly to dva školní roky po sobě. První školní rok, všichni jsme na to koukali, netušili jsme, co máme dělat, nikdo to nevěděl. Nevěděli to napříč celou Evropou a v některých případech to nevíme pořádně dodnes. A my jsme nějakým způsobem experimentovali, bádali. Pak skončil školní rok, paní ředitelka si nás svolala na poradu, každý jsme řekli nějaký svůj názor, a vlastně jsme vytvořili, i když jsme... nebo takhle, my jsme doufali, že už nic dalšího nepříjde, ale tušili jsme, že přijde. Takže paní ředitelka jednoznačně si vytvořila vlastní bojový plán, když to (tak) řekneme. Všichni jsme se museli sjednotit, aby to nebylo chaotické, a měli jsme jasnou představu a vizi, jak on-line výuka bude probíhat. To znamená, že byli jsme na to připraveni.

Ale na rovinu, on-line výuka nikdy nebude plnohodnotná. To znamená, když já tady potom slyším nějaké takové ty náznaky, že by on-line výuka měla být nějakou normou, plnohodnotným doplňkem prezenčního studia, tak je to krok špatným směrem. Určitě souhlasím s tím, že on-line výuka by měla být nějakým způsobem ošetřená, ale rozhodně to na ní nestavět. Důvod je naprosto jednoduchý. Když se zeptáte dítěte v rámci školního kolektivu, tak to nejhorší, co můžete udělat, že přímo před tím školním kolektivem se kouknete na to dítě a zeptáte se, jestli něčemu nerozumí. Málom které dítě v školním kolektivem najde dostatek odvahy, že zvedne ruku, já nerozumím tomu a tomu, protože má pocit selhání, že ty děti se mu budou smát. Jako učitel, když stojím ve třídě, tento dotaz vznesu, tak se nemusím vůbec... takhle, ten dotaz vůbec nemusím vznést, omlouvám se, ale stačí se jenom dívat na ty děti, jo? Skončím nějakou část, kouknu se a teď už na pohledu očí vyděšených, hledají pomoc všude možné, a teď si řeknou: Ajajaj, tak tady se neurodilo, tady to semínko nevyklíčilo, tak to zkusíme jinak, když to nejde dveřmi, uděláme to oknem, když to nepůjde oknem, skočíme do toho komínem, do těch znalostí a vědomostí. Takže opravdu, on-line výuka je ta poslední možnost. A právě tady možnost ředitele v jednotlivých třídách vyhlásit distanční výuku umožní, aby maximální možný počet dětí dostal tu nejlepší a maximální možnou výuku, kterou si děti zaslouží.

Dál už nebudu zdržovat, námětů, jakým způsobem rozšířit pravomoce ředitele, mám samozřejmě v hlavě spoustu. Ale co se týká tohoto projednávaného zákona, určitě podpoříme to, aby ředitelé skutečně ty pravomoce měli větší, a nechali jsme to na nich jako na profesionálech. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Také děkuji, pane poslanče. Vaše vystoupení vyvolalo dvě faktické poznámky. S tou první se hlásí paní poslankyně Jana Pastuchová. Paní poslankyně, máte slovo, vaše dvě minuty.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji, paní předsedající. Já jenom s faktickou krátkou poznámkou. Omlouvám se kolegovi, který mluvil před tímto kolegou, že už to tu mohlo dříve, třeba před rokem. No, ono to tu mohlo být už 11. 1., když jsme schvalovali v legislativní nouzi zákon o státní sociální podpoře, a dneska by ten zákon, protože včera ho podepsal pan prezident, tak dneska už mohl být, protože i já mám mnoho, mnoho zpráv od ředitelů a kolegů, kteří říkají, že tento zákon kvitují, ale že přijde s křížkem po funuse, protože omikron už bude za horama.

A další věc. Ještě tím, že to mohlo být dřív, tak já... nesedí tu pan ministr práce a sociálních věcí, ale asi bych mu tedy poradila, jestli už myslí na to, že 28. října končí krizové ošetřovné, kdy rodiče mohou čerpat ošetřovné po celou dobu uzavření škol a mají nárok na 80 %, tak abychom zase nemuseli mít mimořádné schůze na to, aby ty rodiče nedostávali zase jenom šedesát. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji, paní poslankyně, za dodržení času. Máme zde dalšího s faktickou poznámkou a tím je pan poslanec Karel Rais. Pane poslanče, máte slovo, vaše dvě minuty.

Poslanec Karel Rais: Děkuji vám. Já bych zareagoval na předřečníka, zřejmě ředitele nebo člověka znalého středních a základních škol, kdy s ním v podstatě ve všem souhlasím. Chtěl bych tady vyzdvihnout ten fakt, co říkal, že on-line výuka je dobrá tak na konzultace jako doplněk, ale ne jako hlavní nástroj. Chtěl bych ještě tedy v rámci téhle poznámky vlastně reagovat na to, co tady vidíme. Tady je jakýsi informační proces rodič–dítě. Dále je to ředitel, pak je to Ministerstvo školství a Ministerstvo zdravotnictví.

Za ty dva roky vidím, když se budu dívat jenom na vztah Ministerstvo zdravotnictví – Ministerstvo školství, že lítáme od jednoho extrému ke druhému. Prvně jsme v podstatě kopírovali to, co Ministerstvo zdravotnictví řeklo. To bylo svaté a podle toho jsme jednali. Dnes je situace, kdy Ministerstvo zdravotnictví řekne: Tak se starejte o děti na základních a středních školách sami, a vlastně je ten problém přenesen na Ministerstvo školství, což si myslím, že není úplně správné.

Čili spíš bych byl docela rád, kdyby třeba pan ministr Válek sdělil, jaká je vazba mezi Ministerstvem školství a Ministerstvem zdravotnictví, co se týká tvorby tady těchto materiálů, protože mně to připadá, že – nechci nikoho litovat – ale v uvozovkách chudák Ministerstvo školství to má teď všechno na krku s potenciálními možnými trestními oznámeními na chyby, které mohou nastat. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji, pane poslanče, za dodržení času. Máme tady další faktickou poznámku, s kterou se přihlásil pan poslanec Vít Vomáčka. Takže bych poprosila, aby přišel k řečnickému pultu. Pane poslanče, vaše dvě minuty, máte slovo.

Poslanec Vít Vomáčka: Vážená paní předsedající, vážení členové vlády, kolegyně, kolegyně, neustále tady skloňujeme důvěryhodnost našich ředitelů a schopnosti našich ředitelů. Tak to pojďme dokázat tak, že jim zkrátka toto schválíme. Vím dobře, o čem mluvím, neboť pocházím z kantorské rodiny, kdy můj táta osmašedesátník učil na zvláštních školách po roce

1968 a pak byl na technické univerzitě v Liberci jako docent. Stejně tak moje matka, která byla učitelkou prvního stupně.

Jako dlouholetý starosta z Kravař vím, o čem mluvím. Samozřejmě, každý ředitel je různý, ale nechme to prosím pěkně na panu řediteli, na paní ředitelce a na zřizovatelích, kteří to opravdu umějí. A jestliže jsem tady mluvil o své matce a tátovi, tak vždycky říkali, že nejhorší na tom je, že ten Velký bratr, stát, nám neustále něco ukládá, nařizuje a nenechá nám trošičku volnosti. Dejme tu volnost, věrme našim ředitelům a věřím, že se to vyplatí. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji panu poslanci. Avizovala jsem tady další faktickou poznámku, s kterou se tady hlásí zároveň i zpravodajka, paní poslankyně Renáta Zajíčková, takže bych ji poprosila, zda by mohla přijít k řečnickému pultu. Paní zpravodajko, vaše dvě minuty.

Poslankyně Renáta Zajíčková: Děkuji. Zareaguji na své předřečníky, především na pana poslance Kettnera, prostřednictvím paní předsedající. Vy jste znaly problematiku. My samozřejmě můžeme tady teď otevřít problematiku školství a můžeme tady probrat témata od Aše až k Tatrám. Můžeme se také dostat k maturitám, k přijímací zkoušce, k nerovnostem ve vzdělání, to všechno samozřejmě můžeme. Ale já bych jenom chtěla upozornit, že tady řešíme opravdu velmi aktuální, dramatický, svízelný stav, který je v našich základních a mateřských školách, kdy prostě ředitelé ráno nevědí, kdo jim z učitelů přijde do školy či nepřijde. Proto ten institut mimořádného ředitelského volna a mimořádné distanční výuky teď dnes máme na stole. Takže jestli můžu požádat, prosím, neotvírejte tematiku školství, protože jak říkám, to tady můžeme sedět až do večera. Pojďme k věci, pojďme řešit to, co teď ty ředitele trápí, a to je paralýza pedagogického sboru jak v základních, tak v mateřských školách. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Paní poslankyně, děkuji za dodržení času. V tuto chvíli nevidím žádnou další faktickou poznámku, proto se vracíme do obecné rozpravy, do které je řádně přihlášen pan poslanec Viktor Vojtko. Poprosím pana poslance, aby přišel k řečnickému pultu. Pane poslanče, v tuto chvíli vám předávám slovo.

Poslanec Viktor Vojtko: Děkuji za slovo, vážená paní předsedající. Vážení členové vlády, vážená kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi také pár slov k tomuto tématu. Jsem jednoznačně pro tento návrh. Myslím si, že to řeší akutní situaci, která aktuálně ve školách nastala. Sám jako zástupce zřizovatele v krajském městě vím, jak se u nás konkrétní čísla nálezů a problémů fungování škol vyvíjí. V posledních dnech ten nárůst je enormní a potřeba tohoto typu řešení je vcelku jasná.

Trošku mě mrzí, že takovéto opatření opravdu nemáme k dispozici už delší dobu, protože trošku teď hasíme požár, kterému jsme mohli do určité míry předejít. Nicméně i tak jsem určitě pro to, abychom to projednali, uzavřeli co nejdříve, abychom neřešili dnes v rámci té rozpravy spoustu jiných věcí, které se týkají školství a které určitě také jsou důležité, ale přece jenom tam nehoří ten požár, který hoří tady. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji, pane poslanče. Máme tady dalšího přihlášeného do obecné rozpravy a tím je pan poslanec Radek Koten, takže poprosím pana poslance, aby přišel k řečnickému pultu. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Radek Koten: Dobrý den, vážená paní předsedající, dámy a pánové. Já se omlouvám, že nemám ochranu úst, ale jsem týden po prodělaném covidu, jsem testován a opravdu bych to neudýchal, takže byste mě asi dlouho neposlouchali. Chtěl bych se tady vrátit

k tomu zákonu, který tedy má nějakým způsobem umožnit školám fungovat v případě, že budou mít buď velkou pozitivitu žáků, ať to bude na omikron, nebo na nějakou jinou verzi koronaviru. Nicméně si myslím, že ten nástroj je potřebný. Na druhou stranu si musíme říct, že všechna tato opatření dělají obrovský problém všem rodičům, kteří mají děti ve školách.

Další pohled je ten, že děti, které vyjdou jako pozitivní, mnohdy, nebo spíše v 99 %, v podstatě ani nezjistíte, že mají nějaké příznaky, protože dětská imunita je zcela odlišná od imunity dospělých lidí. Víím, že je tedy potřeba zabránit nějakému dalšímu šíření, ale k tomu stejně bohužel dochází v rodinách, kde ty děti žijí.

V této době nefungují nějakým standardním způsobem družiny ve školách, protože tam jsou děti nějakým způsobem separovány podle tříd a tak dále, a neumožňují to v podstatě všechna opatření, která hygienické stanice a Ministerstvo zdravotnictví nastavilo. Takže bohužel rodiče místo toho, aby ráno předali děti do družiny, musí čekat třeba půl, tři čtvrtě hodiny, než je učitelé převezmou do prezenční výuky, tedy přímo do tříd, a to tak, aby se ty děti nepotkávaly někde v družině. To si myslím, že je poměrně velká zátěž pro pracující rodiče, protože každý ztratí minimálně hodinu až dvě tady tímto opatřením.

Co se týká distanční výuky, rotační výuky a prezenční výuky, tak bych tady určitě podpořil to, co říkal pan Kettner, protože je jednoznačně potvrzeno, že sociální vazby, které tam děti mezi sebou mají, tak to nic nenahradí, žádná obrazovka a nic. Co se týká rotační výuky, kdy chodila polovina a polovina tak, aby se děti minimálně potkávaly, tak to bylo to lepší řešení než distanční výuka, ale zase to bylo náročné na učitele, protože na jedné straně měli ty distanční děti, které byly doma u té obrazovky, a na straně druhé měli žáky přímo u sebe v třídách, takže to bylo velmi náročné pro učitelský sbor.

Co se týká ředitelů škol, pro ně to bylo enormně zatěžující, protože zorganizovat výuku a zorganizovat chod školy včetně návštěv jídelny pro ně byl téměř nadlidský výkon. Věřím tomu, že většina z nás včetně pracovníků ve školství a včetně rodičů toho má skutečně plné zuby, a jenom doufám, že varianta omikron ukončí tento problém s covidovou nákazou, protože my se tady stále točíme v kruhu a jsme schopni zavírat celé školy, kde jsou přítomni žáci, kteří proti covidu jsou poměrně velmi rezistentní a kromě pozitivního testu nemají žádné následky ani žádné zdravotní problémy. Já si myslím, že pokud se vrátíte do svého dětství, tak víc jak polovina až dvě třetiny dětí v zimě měly u nosu nudli, nikdo to neřešil a nikdo je nijak zásadně nezatěžoval nějakým testováním. Na to bych tady asi apeloval také.

A co se týká používání roušek v jednotlivých třídách, tak já to skutečně nepovažuji za rozumné, protože pokud změříte nasycenost kyslíkem nějakým pulzním oxymetrem, tak zjistíte, že u dětí poměrně zásadně klesá krevní kyslík, a z mého pohledu i ze zdravotního pohledu pro děti je to naprosto nevhodné. A pokud porovnáím ta rizika, která jsou výuka s rouškou a možné poškození mozku díky tomu, že dítě je nedokysličeno, a prokrvení se tam dramaticky zhoršuje, tak skutečně pokud bych měl dát na miskou vah, tak stejně potom ty děti, pokud někde pijí nebo mají svačinu, tak stejně si tu roušku sundají, a je to ještě kontraproduktivní, protože ta rouška se válí různě po stole mezi jídlem a tak dále a z mého pohledu to nemá skutečně valný význam pro to, aby ve školách se nějakým způsobem zabránilo šíření variant. Vzhledem k tomu, že odborníci říkají, že omikron jako taková verze je velmi nakažlivá, tak si myslím, že rouška těm dětem skutečně nezabrání v přenosu.

Ještě bych se tady vrátil, jenom abychom věděli, co vlastně všechno musí zařídit ředitelé a všichni ti, kteří ve školství pracují, tak tady jsem si vyhledal ze základní mateřské školy, upozorňuji, z Rybitví, tak jsem si vyhledal školní řád základní školy. Je to řád, který reaguje na pandemii covidu, protože to je školní řád z roku 2020–2021, a tam je několik článků, která určují nějaká pravidla, a myslím si, že by bylo asi přínosné, pokud bychom si to tady nějakým způsobem oživil i my, kteří na to máme nějaký vliv a můžeme nějakým způsobem posunout fungování škol tak, aby děti mohly chodit do školy, ale zároveň aby tam nebyly dva nebo tři měsíce nějakých mimořádných prázdnin nebo lockdownů a podobně, protože to tady asi nikdo

nechce, nikdo po tom netouží, a už tím méně pracující rodiče, kteří děti, které mají na distanční výuce, tak to musí samozřejmě řešit. Zaměstnavatelé z toho nemají radost a potom tady ty jednotlivé podniky shánějí zaměstnance i v zahraničí, protože ti sem obvykle přijedou bez dětí, takže tento problém s distanční výukou se potom těchto zaměstnanců netýká. Ale bohužel v České republice to způsobuje úplně jiný typ problémů. Co se týká tohoto školního řádu základní školy, tam v obecných ustanoveních je, že "společným cílem všech zaměstnanců školy i zákonných zástupců žáků je napomáhat každému žákovi v jeho individuálním rozvoji a umožnit žákům, aby do školy chodil rád." To bych tady vypíchl, protože v případě, že do té školy by ty děti nechodily rády, tak to se bohužel teď stává, že děti po distanční výuce, že se jim nechce ani do kolektivu, a myslím si, že toto je velmi přínosné. "Základní podmínkou soužití a rozvíjení vzájemných kvalitních vztahů je smysluplný, srozumitelný a všemi dodržovaný školní řád. Práva a povinnosti žáků, jejich zákonných zástupců ve škole a podrobnosti jejich vzájemných vztahů ve škole samozřejmě musí korespondovat s těmi zaměstnanci školy." A potom tady jsou práva a povinnosti žáků: "(a) Žáci mají právo na vzdělávání a školské služby podle školského zákona." Tímto právě narážím na fungování družin, protože ve školách při tomto režimu velmi špatně fungují družiny anebo tam nefungují vůbec. Pak "(b) na informace o průběhu a výsledcích svého vzdělávání", to si myslím, že funguje nyní distančním způsobem, tedy že si rodiče buď volají do školy, anebo mají rodičovské sdružení on-line. No, co k tomu dodat: "(c) Zakládat v rámci školy samosprávné orgány žáků, volit a být do nich voleni, pracovat v nich a jejich prostřednictvím se obracet na ředitelku školy nebo školskou radu s tím, že ředitelka školy nebo školská rada jsou povinni se stanovisky a vyjádření těchto samosprávných orgánů zabývat a své stanovisko k nim odůvodnit; d) vyjadřovat se ke všem rozhodnutím týkajícím se v podstatě záležitostí jejich vzdělávání, přičemž jejich vyjádření musí být věnována pozornost odpovídající jejich věku a stupni vývoje; e) na informace a poradenskou pomoc školy nebo školského poradenského zařízení v záležitostech týkajících se vzdělávání dle školského zákona."

A teď se dostáváme k jádru, a to si myslím, že by si měli vyslechnout všichni příznivci distanční výuky, protože "2. Žáci jsou povinni řádně docházet do školy a řádně se vzdělávat." A je skutečně na nás, aby my... my jim to musíme umožnit. V případě, že budou nějaká další opatření, která budou zavírat školy, budou dělat zbytečně měsíční prázdniny, dvouměsíční, distanční výuky, tak tyto body přímo ze školního řádu nebude možné dodržovat. "b) Žáci jsou povinni se aktivně účastnit distanční výuky online, pokud bude ředitelem školy nebo jemu nadřízeným orgánem nařízena." To je právě ta distanční výuka, o které jsme se tady bavili. "c) Dodržovat školní řád, předpisy a pokyny školy k ochraně zdraví a bezpečnosti, s nimiž byli seznámeni." To je testování, které vyžadují hygienické stanice, nebo to vyžaduje Ministerstvo zdravotnictví. Tak nějak v podstatě ty testy jsou asi určeny, tak jak se momentálně asi někdo probudí, protože jinak si nedokážu vysvětlit, že pokud si někdo myslí, že žák nemůže roznášet, i když mu vyjde negativní test, tak samozřejmě může. Z mého pohledu testování nemá valný význam z toho důvodu, že žáci na to nemají nějakou špatnou reakci, zvláště tedy na variantu omikron, protože ta se projevuje v 95 až v 98 % případů tím, že dítě škrábe jeden den v krku a dva dny má rýmu, tedy takovou, že posmrká dejme tomu jeden, dva kapesníky denně, takže je to spíš marginální příznak. Potom ještě děti honit na další PCR testy v případě, že antigenní test vyjde pozitivně, tak to už je potom věc další, a z toho plynoucí karanténa pro dítě, pokud tedy dítě nemůže být samo doma, tak z toho samozřejmě plynou i další problémy potom pro rodinu, protože rodina si musí vzít ošetřovačku, a zaměstnavatelé takovýchto rodičů mají skutečně obrovskou radost, protože ti potom musí být na home office v případě, že to jde, v případě, že to zaměstnání vyžaduje práci někde na lešení, tak to skutečně nejde.

My se tady bohužel poslední dobou setkáváme s takovým nešvarem. Děti, které jsou například na střední škole, tak některé děti se tedy ve třídě nechají naočkovat, aby mohly na dovolenou, aby mohly na hory a tak dále, a potom ty děti, které nejsou očkovány, jsou samozřejmě terčem toho – a přesně v tom smyslu, jak je rozdělována naše společnost – že jsou v podstatě spolužáky perzekvovány a v rámci té doktríny, kterou nám tady předkládají média,

tak oni jsou vlastně ti přenašeči, oni jsou ti špatní, oni jsou ti neočkovaní, a tím pádem jsou vlastně ponižováni a zesměšňováni a mohou být očkoványi spolužáky nějakým způsobem i šikanováni. Samozřejmě šikana může být i od učitelů, protože v případě, že se má jít někam do divadla, na plavání a podobně, kde nestačí antigenní test, ale musí být prokázáno očkování nebo nějaký zelený covidový pas, tak tam samozřejmě tyto děti se nemohou dostavit.

Nevím, jestli jste zachytili případ – teď nevím, jestli to bylo v Německu nebo v Rakousku, ale bylo to v některé z německy mluvících zemí – že dítě tam psalo na zahradě u okna před školou test, aby mu ten test nechyběl. Tak to je přesně příklad, který je samozřejmě v rozporu s tímto bodem našeho českého řádu, a doufám, že takto daleko se tady v České republice opravdu nedostaneme.

Tady jeden z dalších bodů je "aktivně se účastnit výuky a být řádně připraven a vybaven na výuku". Tak to si myslím, že je jasné, protože docházka do školy je základem, a je jasné, že děti musí být vybaveny nějakými tužkami, penálem, knihami a tak dále. Musí tedy "respektovat pokyny školy o ochraně zdraví a bezpečnosti, dodržovat během výuky i mimo výuku v prostorech školy a na akcích školy mimo budovu školy zásady bezpečnosti a hygieny, například pravidla silničního provozu". No tak to je poměrně špatný příklad, ale samozřejmě vztahuje se to na ochranu dýchacích cest a samozřejmě na nějakou hygienu rukou, pokud tedy jedou někam na akci ze školy tramvají nebo metrem, tak potom si myslím, že je naprosto v pořádku, co se týká těch rukou, dodržovat režim školy. Jaký si ředitel nastaví režim ve škole, to si myslím, že je tady každému jasné.

A nyní docházíme k dalšímu bodu, a to je přicházet do třídy nejpozději deset minut před zahájením vyučování. To je právě ten bod, že ranní družina, která je normálně od sedmi hodin běžně, nebo bývala ještě před rokem 2020 a před těmi opatřeními, tak právě tato ranní družina se zrušila právě z důvodů, co jsme si tady říkali, že se nesmí míchat třídy mezi sebou z důvodu hygienických opatření. (Hlasitý hovor poslanců v sále.)

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Pane poslanče, já vám do toho vstoupím. Znovu poprosím všechny poslance a poslankyně o klid v jednacím sále, a pokud si potřebujete něco vyřídit, abyste šli do předsálí. Pokud vy hovoříte u řečnického pultu, také vás to tak velmi ruší, pokud sál takto hlučí. Děkuji vám.

Poslanec Radek Koten: Moc děkuji. Mně samozřejmě vysychá, jak mluvím, ale já to ještě chvíličku dám, protože chci dojet tady tu stránku toho řádu, abychom si tady všichni uvědomili, co jednak ti učitelé a jednak ty děti ve škole dennodenně zažívají.

A nyní tedy: "přicházet do třídy nejpozději deset minut před zahájením vyučování". Takže v podstatě výklad tohoto školního řádu je takový, že tím, že není ta družina, tak právě deset minut před začátkem vyučování tam stojí učitel nebo učitelka z té dané třídy a bere si tedy děti přímo přes šatnu do své třídy tak, aby se nepotkávaly. A to je právě jedna z věcí, která neobyčejně zdržuje rodiče, kteří se potřebují dostat co nejdříve do pracovního procesu. Z mého pohledu by možná bylo takové vstřícné gesto těch škol, že by se to otevíralo třeba půl hodiny před začátkem vyučování tak, aby rodiče stíhali v pohodě zaměstnání, a potom tedy při odpolední družině aby mohli skutečně po osmihodinové pracovní době vyzvedávat zase děti, aniž by si museli brát třeba hodinu volna, aby to všechno stihli i v dopravní špičce. Takže to si myslím, že by tam bylo dobré nějakým způsobem taky vyřešit.

"Využívat prostory a zařízení a učební pomůcky školy tak, aby byly udrženy v pořádku. Za úmyslné poškození majetku školy bude vyžadována náhrada za vzniklé škody." Tak asi si pamatujeme, že někdo čmáral tužkou po lavici, to je asi v pořádku.

"Dbát dobrého jména školy a svým chováním reprezentovat školu na veřejnosti." Tak to si myslím, že při distanční výuce není možné, a skutečně se musíme soustředit spíš na prezenční výuku. Tam potom žák může školu reprezentovat.

Pak tady je další bod a to je "usilovat o konstruktivní řešení případných konfliktních situací ve škole, neshody a hádky řešit diskusí, ne fyzickým ubližováním". No, mezi žáky tomu v tom kontaktu těžko zabráníte, nicméně učitel tam musí být připraven včas zasáhnout a dětem to dobře vysvětlit s tím, že by to potom měl komunikovat i s rodiči jednotlivých žáků, aby se ta situace třeba v budoucnu někdy neopakovala.

"Při příchodu do školy se přezouvat do vhodných bezpečných přezůvek. Tak to si myslím, že je taky jasné-

Ale já bych tady zabrousil ještě k jedné věci, a to se bohužel stalo během té distanční výuky, protože spousta dětí dostala nějaký mobil, a nyní si tedy ty mobily nosí do školy a věnují tomu poměrně nebo nepoměrně větší pozornost, a potom tedy nedochází k tomu, k čemu by mělo docházet, k výuce, ale spíš si děti hrají s mobilními telefony. Tady to tedy mají celkem dobře ošetřeno, protože tady v tom školním řádu mají napsáno, že "takoveto pomůcky se do školy nosit nemají, protože rozptylují při výuce". Takže to je velice dobře napsáno a myslím si, že to je velmi dobré.

Vzhledem k tomu, že to je mateřská a prvostupňová škola, tak bych řekl, že ten řád je velice vizionářský, protože tady píší, že "je nepřijatelné užívání drog a návykových látek, alkoholu a tabákových výrobků". Vzhledem k tomu, že to jsou děti šest až jedenáct let, tak si myslím, že tady už to jsou vizionáři, a že v této mateřské a základní škole už to tedy mají ošetřeno. Tak jenom doufejme, že budou procházet bezpečnostními rámy před školou a budou se kontrolovat, jestli u sebe nemají marihuanu nebo litr rumu.

"V případě ztráty školních věcí ihned informovat vyučujícího nebo kteréhokoli zaměstnance školy." To si myslím, že je potřeba, protože takovou tu situaci už jsem zprostředkovaně zažil, že dítě přišlo domů v úplně jiné bundě a v úplně jiných teplácích po tělocviku. To si myslím, že je v pořádku, a že by to tedy mělo být ošetřeno i ve školním řádu, aby si to pak rodiče případně vyměnili.

"Dodržovat řády jednotlivých učeben." Tak to je taky v pořádku.

A hlavně tam je poslední poznámka: "Dodržovat tento školní řád a během malých přestávek neopouštět bezdůvodně učebnu krom případů, kdy žák potřebuje na hygienickou přestávku." Tak tam si myslím, že to mají ošetřeno taky dobře.

Děle nebudu tady vás všechny zdržovat a opravdu bych apeloval na to, těch deset dní, myslím si, že je optimálních pro ředitele, že si tam s tím mohou pohnout, ale opravdu nejsem příznivcem nějakých dalších speciálních nových prázdnin a podobně, protože to má zásadní vliv na vzdělávání dětí, a v případě, že si spočítáte všechny prázdniny, které děti absolvovaly v loňském roce a už i v letošním roce, tak bohužel musíme říct, že děti mnohde měly čtyři, pět i šest měsíců prázdnin. Tomu bychom se v této době měli vyhnout, a hlavně skutečně tlačít na prezenční výuku. Toto je jenom nástroj skutečně, kdyby tam bylo 90 % dětí pozitivních, tak skutečně tomu řediteli nic jiného nezbude než dejme tomu na čtyři pět dní tu školu uzavřít, protože víkend jsou taky dva dny a potom se to tedy vejde do pětidenní karantény. Takže moc děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Také děkuji, pane poslanče. V tuto chvíli si dovoluji přečíst omluvu, a to je omluva pana poslance Patrika Nachera, a to dnes od 14 do 18 hodin.

Zároveň bych vás chtěla požádat, že bych v tuto chvíli chtěla vystoupit s přednostním právem, tudíž mě musí při předsedání Sněmovně vystřídat pan kolega Jan Skopec, a tímto mu děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Dobré odpoledne i ode mě. Paní místopředsedkyně, máte slovo.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Vážený pane místopředsedo, vážení členové vlády, vážený pane ministře školství, i já bych ráda vystoupila k předložení tohoto zákona o mimořádném ředitelském volnu a mimořádném vzdělání distančním způsobem pro období epidemie onemocnění. Chtěla bych určitě poděkovat za předložení tohoto návrhu a řešení tohoto problému, ať už tady zaznívají reakce na distanční výuku, ale především na to, že ředitel dané školy bude moci vyhlásit deset dní ředitelské volno. A já bych v souvislosti s tím tady ráda otevřela otázku, a to je otázka, která si myslím, že s tím souvisí, a to je otázka ošetrovného. Ošetrovným se samozřejmě zabývá jiný zákon, ale v tuto chvíli se ošetrovné dotýká dětí do deseti let a myslím si, že pokud dojde i k prodloužení této doby a k tomu ředitelskému volnu, tak je otázka, a ráda bych tady otevřela právě diskusi na téma případného navýšení hranice nároku na ošetrovné tak, jak tomu bylo již v minulosti na určité období při jedné vlně covidu, kde se tato hranice navyšovala na určité období na věk třinácti let.

Ráda bych znala názor pana ministra školství. Trochu mě mrzí, že tady v tuto chvíli není pan ministr práce a sociálních věcí, do jehož kompetence daný zákon spadá. A zároveň bych i chtěla avizovat, že bych ráda, abychom tuto otázku tady otevřeli, a popřípadě, pokud bychom na ní našli nebo nenašli shodu, tak já přesto bych chtěla pak v podrobné rozpravě požádat, zda by bylo možné se touto otázkou zabývat a popřípadě v nějakém krátkém nebo nejkratším časovém úseku předložit novelu zákona, která by popřípadě v nějakém časovém rozmezí určila – nebo respektive navýšila – tu věkovou hranici tak, jako tomu bylo právě v minulosti při té jedné vlně, a to bylo na věk třináct let. Takže budu velmi ráda, pane ministře, pokud i vy se popřípadě k této věci vyjádříte. A já si myslím, že s tím hodně souvisí, a z regionů se v tuto chvíli signály ozývají tak, že si myslím, že i tuto otázku je v tuto chvíli namístě zde ji v tuto chvíli otevřít. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Děkuji, paní místopředsedkyně. Další do debaty se hlásí – k faktické poznámce se hlásí pan poslanec Kasal. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec David Kasal: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych navázal na paní kolegyni, vaším prostřednictvím, a chtěl bych jenom říct zkušenost, že určitě je to nejenom o hranici toho věku, ale je řada dětí, které mohou mít patnáct let, mohou mít poruchu autistického spektra nebo další věci a mohou do této kategorie spadnout také. Takže pokud bychom potom uvažovali o navýšení té hranice, tak bych se přimlouval jenom o to, aby bylo myšleno i na tyto skupiny dětí, protože tam ten problém potom je výrazně větší.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: I já děkuji za dodržení času. Nikoho dalšího tady s faktickou poznámkou nemám přihlášeného, takže do řádné rozpravy je přihlášena paní poslankyně Renata Oulehlová. Paní poslankyně, v tuto chvíli vám předávám slovo.

Poslankyně Renata Oulehlová: Dobrý den, vážená paní předsedající, dobrý den, vážené kolegyně, vážení kolegové. Já jsem byla přihlášena do řádné rozpravy k tomuto tématu, mimořádnému ředitelskému volnu, o navýšení, s tím, že je to určitě výborný nástroj pro ředitele

škol. Ale chtěla jsem upozornit na jeden problém, který díky paní předsedkyni už vlastně je v plénu, a je to to, že opravdu se na mě obracejí rodiče dětí, které chodí do čtvrté, do páté třídy, že nebudou mít nárok na ošetřovné. Chtěla bych se velice přimluvit za to, abychom těmto rodičům pomohli, protože dovolené tolik nemají, většinou je to narychlo a ti rodiče opravdu nedokážou zajistit péči o děti. Sama jsem matkou 12letého syna a vím, že když chodil do čtvrté, páté třídy, že bych byla hodně nervózní, kdybych ho musela nechat samotného doma. Takže jsem vás jenom o toto chtěla poprosit. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji. To byla paní poslankyně Renata Oulehlová. Pořád jsme v obecné rozpravě, do které je řádně přihlášen pan poslanec Vladimír Zlínský. Poprosím ho, aby přišel k řečnickému pultu. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vladimír Zlínský: Vážená paní předsedající, vážený pane ministře, vážené kolegyně a kolegové. Výjimečně nebudu kontroverzní, budu chválit. Tento zákon navrhuje, aby ředitelé škol mohli uplatnit deset dní ředitelského volna navíc pro případ epidemie covid-19, nebo případně deset dnů distanční výuky, což dává z mého pohledu ředitelům škol větší flexibilitu reagovat na konkrétní epidemiologickou situaci ve škole postižené pandemií covid-19. Je třeba udržet výuku žáků a studentů celorepublikově, plošně i v době současné vlny varianty omikron, aby se opět nepřistoupilo k plošným opatřením a lockdownům, které měly velmi negativní vliv na vzdělávání našich dětí.

Bohužel, pokud se týká dopadů pandemie covid-19 na české školství a naše děti, tak tento byl ve srovnání se zbytkem Evropy drtivý, jelikož naši žáci a studenti patřili mezi nejvíce postižené délkou uzavření škol. Žáci a studenti byli tím pádem během distanční výuky demotivováni, frustrováni a bylo dá se říci mimořádně nemožné udržet odpovídající kvalitu výuky. Dlouhodobá distanční výuka také prohloubila rozdíly mezi žáky, jelikož je závislá na rodinném zázemí, a úspěšnější studenti přece jen byli více motivováni pracovat i za těchto nepříznivých podmínek a spolupracovat s vyučujícím při distanční výuce. Bohužel, celkově upadla kvalita vzdělávání, jelikož soustředění a motivace žáků při distanční výuce progresivně klesá s její délkou, a to nemluvím úplně i o absenci výuky praktické, jejíž provozování je skrze distanční výuku mírně řečeno velmi problematické, řekl bych přímo nemožné.

Musím podotknout, že jsem měl osobní zkušenost, lépe řečeno, moje dvě dcery, které studují vysokou školu, v podstatě poslední závěrečné dva, tři roky během této pandemie, kdy tím byly dcery velmi postiženy hlavně z toho důvodu, že neměly kontakt s vyučujícími. I v těchto vyšších ročnících se klade mimořádný důraz na praktickou výuku a ta byla v podstatě úplně zrušena. Mladší dcera, která studuje molekulární biologii, tedy mohla docházet aspoň do laboratoře, kde spolupracovala na výzkumu, takže tím tak neutrpěla, ale starší dcera, která studuje strojní fakultu, tím utrpěla významně více.

Další věc, kterou musím říct, bylo velmi nepříznivé to, že často skládaly zkoušku on-line, což kvitovaly velmi nepříznivě, protože kontakt se zkoušejícím je nesmírně důležitý a během toho on-line to hodnotily tak, že je to velmi stresuje. Jediná výhoda, kterou jsem zaznamenal, byla ta, že děvčata, která někdy trávila spoustu času u počítače neproduktivní činností, dá se říct, že si tento pobyt u počítače mírně řečeno zprotivila, takže to bych ocenil jako jedinou výhodu této distanční výuky.

Uvedu pro zajímavost několik čísel. Kvůli mimořádným opatřením nenavštěvovalo školy přibližně 1,7 milionu žáků a studentů, z toho je nejvíce žáků základních škol, nebo bylo nejvíce žáků základních škol, kterých bylo přibližně 953 000. V důsledku výuky na dálku budou z většiny odborných škol, a jak jsem tady mluvil, i z těch vysokých, v budoucích letech vycházet absolventi s nedostatkem praxe. Praktická výuka ve středních školách v roce 2021 fungovala 92 dnů ze 188, tedy asi 52 % času. Proto podporujeme tento návrh zákona, který

flexibilně řeší problémy s nemocnými a pozitivně testovanými žáky na lokální úrovni bez nutnosti plošných opatření. Účinek těchto plošných opatření z nedávné doby hodnotíme spíše jako kontraproduktivní a škodlivý i z hlediska porovnání pro a proti, tedy že spíše převažoval negativní vliv nad příznivým přínosem při potlačení jednotlivých vln pandemie onemocnění covid-19.

Samozřejmě si přejeme zrušení všech opatření na školách i v celé společnosti stejně, jako se to děje ve Velké Británii a Irsku po odeznění vrcholu vlny varianty omikron. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji, pane poslanče. To byl pan Vladimír Zlínský v obecné rozpravě. V tuto chvíli tady mám do obecné rozpravy přihlášenou paní poslankyni Evu Fialovou, poprosím ji, aby přišla k řečnickému pultu. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Eva Fialová: Dobrý den, děkuji za slovo. V prvé řadě chci říci, že tento návrh kvituji, ale přesto budu mít k panu ministrovi několik otázek.

O mně je známo, že se hodně zajímám o vyloučené lokality, proto se chci zeptat, jakým způsobem byl tento návrh konzultován s řediteli škol v typických vyloučených lokalitách, protože z mé zkušenosti není nějakým způsobem distanční výuka úplně optimální. Jakým způsobem – jestli máte informace – jak moc jsou tyto školy vybaveny elektronizací, konektivitou a tak dále, protože bývá velký problém, že tyto rodiny nemají doma svoji vlastní wifi, svoje připojení na internet. Na druhou stranu zapůjčení nějakým způsobem notebooku je velice riskantní, říkám to úplně otevřeně.

A z minulých dob – distanční výuka neprobíhala zrovna ideálním způsobem, kdy si studenti chodili pro úkoly do školy. Určitý den je měli odevzdávat a měli se potkávat v určité hodiny, aby se nepotkávali, přičemž zajistit v těchto lokalitách, aby se děcka neviděla ani na ulici, je velice problematické. Jak to bude řešeno, když většina personálu bude doma v izolaci nebo pozitivní, protože podle mě jiný způsob distanční výuky v těchto lokalitách není moc možný? A dohled rodičů nad nějakým způsobem vzdělávání je tristní.

Mě by opravdu zajímalo, jestli máte aktuální data, jakým způsobem jsou tyto školy vybaveny, anebo jestli uvažujete o nějakém metodickém pokynu nebo pomoci těmto ředitelům škol, protože se často nachází ve velice těžké a tíživé situaci. Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Také děkuji. V tuto chvíli se do obecné rozpravy nikdo nehlásí, ale vidím, že s přednostním právem se hlásí pan předseda klubu SPD Radim Fiala, takže pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, kolegové, dovoluji bych se ještě na návrh zákona podívat očima navrhovatelů a trochu ho podrobit kritice, přestože jsou to věci, se kterými ve své podstatě souhlasíme, ale samozřejmě jsou tam i věci, které si myslím, že by v tom zákoně být neměly. (Hluk v sále.)

Pojďme ale po bodech. Za prvé je to zhodnocení současného stavu. Jaký je současný stav? Podle zákona 257, o ochraně veřejného zdraví, ve znění pozdějších předpisů, mají orgány ochrany veřejného zdraví při epidemii...

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Pane předsedo, já vás chvíli přeruším. Opět evidují velký ruch v sále. Požádala bych všechny poslance a poslankyně, aby

pokud chtějí něco řešit, to řešili v předsálí. Děkuji mnohokrát a omlouvám se vám, pane předsedo.

Poslanec Radim Fiala: Nic se neděje. Děkuji aspoň panu ministrovi školství, že tady sedí, aby si to vyslechl, protože je evidentní, že nikoho dalšího z jeho vlády školský zákon nezajímá.

Takže pojďme znovu. Jaký je současný stav? Dnes mají orgány ochrany veřejného zdraví při epidemii pravomoc rozhodovat o nařízení izolace a karantény v individuálních případech nebo z epidemiologických důvodů o uzavření školy nebo školského zařízení. Současně podle metodického pokynu hlavní hygieničky k jednotnému postupu krajské hygienické správy pro nařizování karantény ve školách a školských zařízeních v souvislosti s onemocněním covid-19 platí pro možnost nařízení uzavření či omezení provozu školy, že v případě, že dojde k potvrzenému výskytu onemocnění covid-19 nebo nařízení karantény ve škole a školském zařízení u více jak 30 % pedagogických pracovníků a dětí, žáků nebo studentů, kterému předchází narůstající trend nemocnosti, je riziko přítomnosti možných zdrojů nákazy a dalších přenosů nákazy tak veliké, že je doporučeno nařídit uzavření či omezení provozu školy nebo školského zařízení. V méně závažných situacích nebo v případě, že provoz školy není možný z důvodu personálního nedostatku pedagogů díky jejich karanténě, provede místně příslušná krajská hygienická stanice individuální posouzení a doporučí po dohodě s ředitelem školy případný jiný režim uzavření školy nebo školského zařízení. Platí tedy, že i orgány ochrany veřejného zdraví počítají s tím, že v některých případech bude při řešení důsledku epidemie přistupováno k využívání nástrojů podle školských předpisů.

Orgány ochrany veřejného zdraví uplatňují své pravomoci primárně z hledisek zdravotních. Mohou však nastávat situace, kdy například vlivem důsledků epidemie covid-19 bude ovlivněna možnost zabezpečovat výuku. Na základě části tohoto zákona o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání, ve znění pozdějších předpisů, stanovuje případy, kdy je škola povinna dětem, žákům a studentům zajistit distanční výuku.

Je to v případech, kdy z důvodu krizových či mimořádných opatření anebo z důvodu karantény není možná osobní přítomnost většiny dětí, žáků nebo studentů dané třídy, skupiny nebo pracoviště s tím, že přechod na distanční výuku se týká pouze dotčených dětí, žáků a studentů, jimž je mimořádným či krizovým opatřením omezena možnost osobní přítomnosti ve škole, či těch, jichž se dotýká karanténní opatření. Tak to se v současné době už evidentně děje. Toto ustanovení tedy řeší situaci žáků a studentů dotčených příslušnými protiepidemickými opatřeními a zachování jejich práva na vzdělání, byť modifikovaně. Vzdělávání distančním způsobem škola uskutečňuje podle příslušného rámcového vzdělávacího programu a školního vzdělávacího programu v míře odpovídající skutečností.

Faktem je, že distanční vzdělávání není úplně ideálním způsobem už z toho důvodu, že se ztrácí sociální kontakty, ty děti spolu minimálně komunikují a i objem látky, která se projednává distančním způsobem, je výrazně nižší, než by to bylo, kdyby šlo o prezenční výuku a ty děti chodily normálně do školy tak, jak by do školy chodit měly. To znamená, my jsme pro to, aby se prezenční výuka omezovala co nejméně.

Už ze školského zákona má ředitel školy pravomoc ze závažných důvodů, zejména organizačních a technických, vyhlásit pro žáky nejvýše pět volných dnů ve školním roce. Takže už dnes ředitel má jakousi možnost vyhlásit pět volných dnů ve školním roce! Většina škol již těchto pět volných dnů ve školním roce, právě v roce 2021/2022, využila nebo jejich využití plánovala. Z dosavadního průběhu epidemie se ukazuje, že ředitelé využívají toto takzvané ředitelské volno jako flexibilní nástroj, jak řešit právě důsledky výskytu nákazy ve škole. Je to řešení okamžité. Jelikož však mají podle školského zákona pouze pět dní, nevytváří to dostatečný prostor pro řešení výskytů nákazy a omezení z toho plynoucích. To je právě to, proč

tady dneska sedíme, aby z pěti dnů bylo deset dnů, aby tam bylo o deset dnů víc, abychom tu flexibilitu a ten prostor ředitelům škol zvýšili.

Výjimečnou možností je pak postup, kdy Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy může v jednotlivých případech hodných zvláštního zřetele stanovit odlišnosti v organizaci školního roku, a to i na žádost ředitele školy. Výše popsané právní nástroje však bohužel ještě pořád nedostatečně reagují na situace, kdy izolace, karanténa či nemoc zasáhne primárně pedagogické pracovníky školy a tím znemožní či zásadním způsobem omezí možnost ředitele školy zajistit poskytování vzdělávání podle školského zákona.

Tak ale pojďme si říct, jaké jsou hlavní principy v té navrhované úpravě, kterou tady dnes projednáváme. Navrženým zákonem se dává řediteli školy pravomoc v krajních případech vyhlásit mimořádné ředitelské volno nebo mimořádné vzdělávání distančním způsobem v rozsahu až deseti dnů v období školního roku v případě, kdy nelze z důvodu karantény, izolace nebo jiných omezení plynoucích z nálezů covid-19 na straně pedagogických pracovníků školy zajistit vzdělávání podle školského zákona. Současná právní úprava neobsahuje možnosti řešení tak vysoké absence pedagogů, jak se tomu stává právě na školách v současné době, kdy ředitel školy tedy nemůže vlivem objektivních okolností zajistit výuku podle pravidel školského zákona. Institut mimořádného ředitelského volna a mimořádného distančního vzdělávání dává řediteli možnost právě flexibilně reagovat na nepříznivou situaci vyvolanou epidemií v krátkém časovém úseku. Možnost využít tento institut bude mít ředitel školy pouze, když je vyhlášen stav pandemické pohotovosti podle zákona č. 94/2021 Sb., o mimořádných opatřeních při epidemii onemocnění covid-19 a o změně některých souvisejících zákonů. To je velmi důležitý odstavec právě proto, že účinnost pandemického zákona končí koncem února, to znamená, že zatím dáváme ředitelům prostor využít právě této schválené novely do konce února. To je potřeba si uvědomit.

Jelikož je omezen účel, pro který je možné mimořádné dny volna, respektive mimořádné dny distanční výuky využít, a také rozsah až na deset dnů, je tím zajištěno, že se tento institut bude využívat pouze cíleně a nebude tak docházet k nadměrnému omezování výuky. To je asi cílem. Není cílem, aby děti přestaly chodit do školy, aby se přestaly učit. Koneckonců jsme říkali, že mají problémy – a měly problémy v minulých letech – zvládnout to penzum výuky, kterou měly v učebním plánu, a to si myslím, že je velmi špatné. To znamená, uvidíme, deset dnů, mělo by to stačit, a já doufám, že budeme pomaličku už ustupovat od protiepidemických opatření.

Pojďme si ještě říct o některých nezbytnostech právě toho, co tady dnes projednáváme. Situace způsobená epidemií ve školním roce 2020/2021 a na začátku školního roku 2021/2022 ukázala právě potřebnost pro ředitele, že ředitelé nemají ještě dostatek nástrojů na to, aby výuku mohli zajistit. A proto tady dnes sedíme, abychom jim dali daleko větší prostor, který jim umožní flexibilně, ale především rychle reagovat na situaci, aniž by museli žádat Ministerstvo školství, aniž by museli žádat kohokoli jiného, ale sami mohli rozhodnout na základě epidemické situace právě u nich v kraji nebo u nich ve městě, u nich ve škole, jak se zachovají, tak aby zajistili co největší penzum výuky.

Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy registruje v dosavadním průběhu epidemie nemalý počet žádostí ze stran ředitelů škol o stanovení odlišnosti v organizaci školního roku podle § 24 právě z důvodu, že ředitel školy není schopen zajistit z personálních důvodů prezenční výuku. V současném školním roce – a to mně pan ministr asi potvrdí – to bylo 52 žádostí, kdy ředitelé žádali Ministerstvo školství, aby jim umožnilo flexibilně a pružně reagovat právě na epidemii u nich ve škole, aby mohli zajistit výuku. Posouzení a vyřízení žádosti ministerstvem však nemůže být z povahy věci nikdy tak flexibilní jako přímé rozhodnutí ředitele školy na základě vyhodnocení konkrétní situace. Tam jsou lhůty ze zákona a je jasné, že ministerstvo nemůže reagovat tak rychle, to prostě nejde. Já jsem přesvědčen, že ministerstvo, když zareaguje – a teď to není nic proti vám, pane ministře – tak už bude po epidemii, takže je potřeba, aby ředitelé měli tyto nástroje a mohli reagovat sami.

Jelikož dle dostupných dat Českou republiku čeká vlna nakažlivější varianty omikron, jeví se větší flexibilita v této věci jako nezbytná. Možnost využít institut mimořádných dnů ředitelského volna nebo mimořádného vzdělávání distančním způsobem tak dává ředitelům škol do rukou flexibilní a rychlý nástroj, díky kterému dokážou reagovat na situaci, aniž by bylo nepřiměřeně zasahováno do práv dětí, žáků a studentů a zákonných zástupců. Návrh zákona tedy přenáší odpovídající pravomoc a zároveň odpovědnost na článek školské soustavy, který umí operativně reagovat na případnou nepříznivou situaci. Zákon však dává také jasné mantinely, kdy nákaza mezi pedagogickými pracovníky ovlivňujícími možnost zabezpečení výuky podle školského zákona a v jakém rozsahu – deset dnů. Bezprecedentní epidemická situace je natolik dynamická, že je vhodné po nezbytně nutnou dobu a v omezeném rozsahu ředitelům tyto pravomoci dát.

Jsem přesvědčen, že varianta omikron už řekněme nezasáhne tak naši populaci, že se budou plnit nemocnice, jipky, nicméně v každém kraji, v každém městě a v každé škole to může být jinak, proto chápu, že je potřeba udělat tuto úpravu, abychom ředitelům dali možnost se s tou pandemií porvat po svém.

Z pohledu vyvážení práva na ochranu zdraví a práva na vzdělání se jeví, že umožnění mimořádného vzdělávání distančním způsobem je šetrnější k právu na vzdělání než uzavření školy bez vzdělávání vůbec. Zároveň přitom nedojde k ohrožení epidemické situace. To by bylo asi nejhorší, kdybychom začali znovu zavírat školy a děti by se neučily, protože jsme byli, pane ministře, jedna ze zemí, která v té covidové situaci uzavírala školy nejvíc v celé Evropě, nejvíc v celé Evropské unii, a české děti se učily ze všeho nejméně. Byly ale také země, které školy vůbec nezavřely, například Švédsko, Švýcarsko. Tam se chodilo do školy pořád a nemělo to žádný význam. Když jsme se podívali na počty úmrtí v jejich zemích, tak to prostě nemělo žádný význam. To znamená, že ta pandemie se nepřenášela víc a neměly větší smrtnost ty země tím, že by to ty děti víc přenášely. Takže zavírání škol by byla podle mě katastrofická věc, kterou si asi nikdo z nás nepřeje.

Dovolte mi ještě, abych zhodnotil ten návrh zákona, jestli je v souladu s mezinárodními smlouvami, respektuje tento návrh zákona povinnost chránit právo každého na vzdělání, které je zakotveno v řadě dokumentů mezinárodního práva i dodatkového protokolu Úmluvy o ochraně lidských práv. Jaký bude hospodářský, finanční dopad této navrhované novely na státní rozpočet, ostatní veřejné rozpočty, na podnikatelské prostředí, nebo jaký by mohl být dopad na osoby sociálně slabé nebo se zdravotním postižením? Dopady do státního rozpočtu z důvodu vyhlášení mimořádného ředitelského volna nebo mimořádného distančního vzdělávání nelze dopředu stanovit. Při použití těchto institutů bude vznikat nárok na ošetřovné, přičemž tento nárok jim vzniká i v případech, kdy Ministerstvo školství na žádost ředitelů škol v souladu s § 24 stanovoval odlišnosti v organizaci školního roku. Ale samozřejmě nikdo nevíme, jak ta epidemie bude silná, kde v kterém městě, jak budou ředitelé čerpat tady těch deset dnů a jak budou učitelé doma, jak budou v karanténě a podobně, kolik toho bude, takže ty dopady lze velmi těžce odhadnout. Dopady na státní rozpočet z důvodu vzniku nároku na ošetřovné se tak budou odvíjet od rozsahu šíření nákazy a s tím související četnosti využití navržených institutů.

To by bylo asi všechno ze začátku a teď se pojd'me podívat na zkrácené jednání ve stavu legislativní nouze. Zákon o jednacím řádu nám stanoví, že za mimořádných okolností, kdy jsou zásadním způsobem ohrožena základní práva a svobody občanů nebo bezpečnost státu nebo kdy státu hrozí značné hospodářské škody, vyhlásí předseda Sněmovny návrh vlády na legislativní nouzi, který jsme schválili. Tento zákon můžeme projednávat a budeme projednávat a projednáváme v legislativní nouzi, takže o tom si myslím, že není třeba víc mluvit.

Dovolte mi ještě komentovat některé zvláštnosti k jednotlivým částem toho zákona. Řediteli školy se umožňuje nad rámec pěti dnů ředitelského volna, které je možné vyhlásit podle § 4, vyhlásit další dny mimořádného ředitelského volna ve školním roce, jejichž vyhlášení je však omezeno splněním podmínek. Oproti ředitelskému volnu podle školského zákona se

umožňuje vyhlásit toto mimořádné ředitelské volno i v případě mateřských škol a jazykových škol s právem státní jazykové zkoušky. Vždy se však jedná pouze o školy zapsané do školského rejstříku. To je, si myslím, důležitá věc. Řediteli školy, vyjma mateřských škol, se pak také umožňuje vyhlásit dny mimořádného vzdělávání distančním způsobem. Konkrétní podmínky, za kterých tak ředitel může učinit, už jsou stanoveny ve školském zákoně. Řediteli školy se pro obě možnosti dohromady, tedy jak pro mimořádné ředitelské volno, tak i pro mimořádné vzdělávání distančním způsobem, dává k dispozici až deset dnů, je tedy možné, aby ředitel školy podle konkrétních okolností vyhlásil například 6 dnů mimořádného vzdělávání distančním způsobem a v budoucnu čtyři dny vyhlásil jako mimořádné ředitelské volno právě při splnění podmínek, které jsou uvedeny ve školském zákoně. To znamená, je to taková zvláštnost, že ředitel nemusí těch deset dnů čerpat vcelku, ale může to rozdělit na dvě, tři části, tak jak uzná za vhodné.

Vždy je třeba citlivě posuzovat konkrétní okolnosti a vážit dopady do vzdělávání dětí, žáků a studentů a podle toho vybrat, zda je možné postupovat skrze mimořádné vzdělávání distančním způsobem, anebo zda jsou již naplněny podmínky pro mimořádné ředitelské volno. Výše uvedené možnosti bude mít ředitel školy pouze po dobu trvání stavu pandemické pohotovosti vyhlášeného v souvislosti právě se zákonem č. 94, o mimořádných opatřeních. To je ten pandemický zákon, který jsme dneska vetovali. Takže ještě jednou na to upozorňuji, že čerpat těch deset dnů bude moci ředitel právě jenom za účinnosti pandemického zákona, jehož účinnost končí koncem února letošního roku. A potom se uvidí, co bude dál, jak bude postupovat epidemie, jak se budou plnit nemocnice, jak se budou plnit jipky a podobně.

Ale už dneska můžeme říct, že například Španělsko, například Velká Británie a některé další země, rozvolňují protiepidemická opatření a celá pandemie přechází na takzvané endemické onemocnění, to znamená onemocnění, které tady s námi existuje a budeme na ně prostě reagovat sezonně, budeme ho léčit, nebudeme to už nazývat pandemií, nebudeme dělat žádná zvláštní protipatření, ale budeme reagovat. Lidé budou chodit k lékaři, k praktickým lékařům, kde se také musí změnit způsob léčby. Zatím to byla takzvaná telefonní léčba, kdy většina praktických lékařů říkala: Zůstaňte doma a vezměte si paralen. Ale já si myslím, že to právě vedlo k tomu, že se o sedm dní později většina těch lidí ocitla v nemocnici a že to přednemocniční ošetření prostě nebylo dobré. A to si myslím, že by lékařská komora měla informovat praktické lékaře o tom, jak postupovat, když jim někdo zavolá, že má covid, a jak by se ti lidé měli léčit. Dneska už víme – a teď mi promiňte, já to trochu možná přezenu – že nejde o žádný tyfus ani paratyfus a že ti lidé potřebují pomoc. A myslím si, že by se praktičtí lékaři nad tím měli zamyslet, měli by mít nějaký systém v tom, jak v prvních dnech onemocnění budou lidem pomáhat. Ale vezměte si paralen a hlavně zůstaňte doma, nikam nechoďte, je prostě špatně.

Vždy je třeba citlivě posuzovat konkrétní okolnosti a vážit dopady do vzdělávání dětí, žáků a studentů a podle toho vybrat, zda je možné postupovat skrze mimořádné vzdělávání distančním způsobem, nebo zda jsou již naplněny podmínky pro mimořádné ředitelské volno. Výše uvedené možnosti bude mít ředitel školy pouze po dobu trvání stavu pandemické pohotovosti vyhlášeného v souladu se zákonem č. 94, o mimořádných opatřeních, tedy s pandemickým zákonem. Na mateřské školy se vztahuje možnost vyhlásit mimořádné ředitelské volno, možnost vyhlásit mimořádné vzdělávání distančním způsobem se na ně nevztahuje, neboť mateřské školy nemají obecně povinnost zajišťovat v epidemických situacích distanční vzdělávání všem svým dětem, nýbrž pouze dětem s povinností předškolního vzdělávání.

Vzhledem k tomu, že instituty podle tohoto zákona je nezbytné aplikovat na školu jako celek, respektive na jednotlivá pracoviště školy, není v této souvislosti institut mimořádného vzdělávání distančním způsobem pro mateřské školy využitelný. Ředitel mateřské školy má nadále možnost omezit nebo přerušit provoz podle § 3 vyhlášky č. 14 zákona (č. 14/2005?) Sbírky. Postup podle navrženého zákona je však pro ředitele mateřské školy výhodnější, neboť

jde o administrativně méně náročný postup, protože není nutné věc projednávat se zřizovatelem, a zároveň je jednoznačné, že zákonní zástupci dětí mají nárok na ošetřovné.

Tímto se také stanovuje okruh dětí, žáků a studentů, kterých se týká mimořádné vzdělávání distančním způsobem. Řediteli školy se stanovuje oznamovací povinnost. To znamená, že to není jenom tak, že ředitel rozhodne, ale ředitel je povinen kromě samotných žáků a studentů, případně zákonných zástupců dětí a nezletilých žáků, informovat o vyhlášení mimořádného ředitelského volna nebo mimořádného vzdělávání, distančního vzdělávání, i svého zřizovatele. Všechny aktéry informuje ředitel školy co nejdříve poté, co učiní příslušné rozhodnutí.

Ředitel školy bude mít podle konkrétních okolností kompetenci rozhodnout, zda vyhlásí mimořádné ředitelské volno nebo mimořádné vzdělávání distančním způsobem, přičemž takové vyhlášení se pak týká celé školy, popřípadě jednotlivého pracoviště školy, tedy nikoliv konkrétních tříd ročníků, skupin a podobně. Pokud ředitel školy vyhlásí volno nebo distanční způsob vzdělávání pouze pro určité pracoviště, pak se tyto volné dny uplatní pouze pro děti, žáky a studenty vzdělávané na tomto pracovišti. Pro jiné pracoviště, pro které dosud mimořádné ředitelské volno nebo distanční způsob vzdělávání ředitel školy nevyužil, bude mít ředitel školy stále k dispozici všech až deset dnů.

Stanovují se podmínky, které musí být naplněny, aby bylo možné vyhlásit mimořádné ředitelské volno. Jedná se o případy, kdy z důvodu izolace, karantény nebo onemocnění covid-19 pedagogických pracovníků nebude možné zajistit prezenční vzdělávání v souladu se školským zákonem a současně nebude možné zajistit ani distanční vzdělávání podle § 184a školského zákona, typicky se bude jednat například o situaci, kdy většina učitelského sboru nebude moci vykonávat činnost ani přímo ve škole, ani distančně z jiného místa.

Stanovují se podmínky, které musí být naplněny, aby bylo možné vyhlásit mimořádné vzdělávání distančním způsobem. Základní podmínkou je, že z důvodu izolace, karantény nebo onemocnění covid-19 není možná osobní přítomnost pedagogických pracovníků ve škole, a v důsledku toho není možná prezenční výuka dětí, žáků nebo studentů. Současně však musí být naplněna druhá podmínka, a to, že ředitel školy se s pedagogickými pracovníky dohodne na tom, že budou pracovat z jiného místa, tedy jedná se o takzvaný home office.

Uvedené pak samozřejmě předpokládá ochotu a možnost samotných pedagogických pracovníků z domova distančně žáky vzdělávat. Uvedené bude typické pro případy, kde pedagogičtí pracovníci – toho času v izolaci nebo v karanténě, samozřejmě – nebudou mít příznaky, respektive jejich příznaky budou malé a aktuální zdravotní stav jim umožní pracovat na dálku.

S ohledem na celkové okolnosti, které jsou s mimořádným vzděláváním distančním způsobem spojeny, se obdobně jako v případě distančního vzdělávání podle § 184a školského zákona stanovuje, že vzdělávání se uskutečňuje podle příslušného RVP a ŠVP, to jsou výukové programy, ovšem v míře odpovídající okolnostem. I zde je třeba vážit konkrétnosti dané situace a tak přizpůsobit poskytované vzdělávání.

Stejně jako v případě distančního vzdělávání podle § 184 se stanovuje povinnost dětí, žáků a studentů se mimořádného vzdělávání distančním způsobem účastnit. Tato povinnost se však netýká žáků základních uměleckých škol a škol s právem státní jazykové zkoušky, neboť v těchto školách se nedosahuje stupně vzdělání, ovšem i tyto školy mají v případě, že dojde k vyhlášení mimořádného vzdělávání distančním způsobem, povinnost toto vzdělávání žákům poskytovat. Já myslím, že to bylo asi zatím všechno, co jsem k tomu návrhu zákona chtěl říct. A děkuji vám všem za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane předsedo. A jako další se hlásí do rozpravy... omlouvám se, je tady jedna faktická poznámka, pan poslanec Stanislav Fridrich. Prosím, máte dvě minuty.

Poslanec Stanislav Fridrich: Děkuji za slovo, pane předsedající. My o té variantě omikron víme zhruba měsíc, možná trochu déle než měsíc. V době, kdy už ve Velké Británii to bylo v plném proudu, naše čísla se pořád zlepšovala, klesala nemocnost, klesaly počty lidí v nemocnicích. To, že je dána pravomoc ředitelům deset dnů, já tedy obrovsky vítám, protože ředitelé škol si s tím určitě poradí, a jednoznačně jsem pro tento zákon. Ale to, co by mě zajímalo a na co jsem dostal i spoustu dotazů, proč Ministerstvo zdravotnictví na tu situaci nereagovalo s předstihem, když už ta data byla, profesor Dušek varoval, že to přijde, a ono to skutečně přišlo a my to řešíme až teď? Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Jako další s faktickou poznámkou pan poslanec Milan Brázdil. Prosím, máte slovo.

Poslanec Milan Brázdil: Pěkný podvečer – a to jsme se nijak nedomluvili s kolegou. Já bych rád reagoval na některé z vás, kteří říkali, přišlo to pozdě, doufáme, že brzy taky skončí ta epidemie, a tak mi dovoluďte dotaz. Pane ministře, samozřejmě jenom žádám, prosím, jestli byste dokázal vysvětlit, jestli tento zákon v konečné podobě nejde proti snaze získat kolektivní imunitu. Vláda rozhodla: nebude povinné očkování. Mnohým to vyhovuje, mnohým ne. Tu kolektivní imunitu jistě nedostaneme tím, že budeme všichni naočkovaní – tedy parenterálně podanou nějakou látkou, ať si vymyslíme jakoukoliv.

Ptám se, jestli tímto, že oddálíme to, že se velmi rychle promoříme, a my nevíme, jak ten omikron je, ale trochu přece jenom od pana profesora Duška, popřípadě mého kamaráda Romana Prymuly, se kterým jsem studoval, tak víme, že to vypadá zatím dobře ve smyslu tom, že čím víc to proděláme, čím rychleji, o to lépe budeme na konci vidět světlo. Ptám se, jestli nakonec my tu něco neschvalujeme, co už ani možná není potřeba, anebo to jde dokonce proti tomu záměru, abychom získali kolektivní imunitu. Já jenom prosím, jestli by pan ministr byl ochoten. Pokud ne, tak jsem takový dotaz vám všem chtěl položit. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. A nyní řádně přihlášený pan poslanec Radek Rozvoral. Prosím, máte slovo.

Poslanec Radek Rozvoral: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená vládo, rád bych se vyjádřil k projednávání návrhu zákona o mimořádném ředitelském volnu a mimořádném vzdělávání distančním způsobem pro období epidemie onemocnění COVID-19 a o změně zákona č. 520/2021 Sb., o dalších úpravách poskytování ošetřovného v souvislosti s mimořádnými opatřeními při epidemii onemocnění COVID-19.

Na úvod mého vystoupení mi dovoluďte sdělit, že všichni poslanci poslaneckého klubu hnutí SPD podpoří tento projednávaný návrh zákona, neboť se domníváme, že v současné době je aktuálně potřebný, a proto vítáme i jeho projednávání ve zkráceném jednání, a to ve stavu legislativní nouze. V hnutí SPD se ztotožňujeme s názorem, že současná právní úprava je nedostatečná a ředitelé vzdělávacích institucí v zákoně vyjmenovaní nemají dostatek oprávnění pro efektivní řízení procesu vzdělávání na svých školách.

Podle platných norem, tedy školského zákona, má ředitel školy pravomoc ze závažných důvodů, zejména organizačních a technických, vyhlásit pro žáky nejvýše pět volných dnů ve

školním roce. Většina škol již těchto pět volných dnů ve školním roce 2021 a 2022 využila nebo jejich využití naplánovala.

Z dosavadního průběhu epidemie se ukazuje, že ředitelé využívají toto takzvané ředitelské volno jako flexibilní nástroj, jak řešit důsledky výskytu nákazy ve škole. Je to řešení okamžité. Jelikož však mají podle školského zákona pouze pět dní, nevytváří to dostatečný prostor pro řešení výskytu nákazy a omezení z toho plynoucích. Výše popsané právní nástroje však bohužel nedostatečně reagují na situace, kdy izolace, karanténa či nemoc zasáhnou primárně pedagogické pracovníky školy a tím znemožní či zásadním způsobem omezí možnost ředitele školy zajistit poskytování vzdělávání podle školského zákona. Současná právní úprava totiž neobsahuje možnosti řešení vysoké absence pedagogů, kdy ředitel školy tedy nemůže vlivem objektivních okolností zajistit výuku podle pravidel školského zákona. Navrženým zákonem se dává řediteli školy pravomoc v krajních případech vyhlásit mimořádné ředitelské volno nebo mimořádné vzdělávání distančním způsobem v rozsahu až deset dnů v období vyučovacího školního roku v případě, kdy nelze z důvodu karantény, izolace nebo jiných omezení plynoucích z nákazy covid-19 na straně pedagogických pracovníků školy zajistit vzdělávání podle školského zákona. Zde pevně věříme...

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, pane poslanče, ale poprosím vás, kolegyně a kolegové, kteří diskutujete, abyste šli diskutovat do předsálí, aby bylo rozumět, co pan poslanec říká. Prosím, pokračujte.

Poslanec Radek Rozvorál: Děkuji, pane místopředsedo. Zde pevně věříme, že věřitelé jsou plně odborně kompetentní posoudit reálný stav a že nebudou tento další nástroj sloužící jim k výkonu jejich pravomocí zneužívat. Ředitelé by měli tuto možnost vždy dobře vyhodnotit a včas dát vědět hlavně žákům, potažmo jejich rodičům nebo zákonným zástupcům odpovídajícím za jejich výchovu.

Domníváme se, že z důvodu omezeného účelu, pro který je možné mimořádné dny volna, respektive mimořádné dny distanční výuky využít, a také rozsah na až deset dní, je zajištěno, že se tento institut bude využívat pouze cíleně a nebude tak docházet k nadměrnému omezování výuky. Navrhovaný zákon dává do rukou ředitelů škol nástroj, který má umožnit velmi rychle reagovat na epidemickou situaci v určité škole. Mimořádné instituty, které se návrhem vkládají do rukou ředitele, umožní volit takovou variantu řešení, která reaguje jak na vliv, na šíření covid-19, tak na možnost poskytování vzdělávání. Zejména se však bere ohled na možnost zachování práva na vzdělávání v co největší míře, která je v dané chvíli možná. Pokud je možné, aby pedagogický sbor i přes výskyt nákazy zajišťoval vzdělávání distančním způsobem, umožňuje tento návrh jeho dočasné zavedení i v situaci, kdy by vzdělávání podle obecné právní úpravy vůbec neprobíhalo.

Vzhledem k aktuální situaci budou navržené nástroje ředitelé škol potřebovat nejvíce a nejčastěji pravděpodobně v nejbližších týdnech, a proto – jak jsem už zmínil v úvodu svého vystoupení – hnutí SPD, potažmo všichni jeho poslanci, budou hlasovat pro jeho přijetí. Víáme, že se v zákoně počítá, že oproti ředitelskému volnu podle školského zákona se umožňuje vyhlásit toto mimořádné ředitelské volno i v případě mateřských škol a jazykových škol s právem státní jazykové zkoušky. Vždy se však jedná pouze o školy zapsané do školského rejstříku. Ředitelům škol, vyjma mateřských škol, se pak také umožňuje vyhlásit dny mimořádného vzdělávání distančním způsobem, tedy konkrétní podmínky, za kterých tak ředitel může učinit. Řediteli školy se pro obě možnosti dohromady, to jest jak pro mimořádné ředitelské volno, tak i pro mimořádné vzdělávání distančním způsobem, dává k dispozici celkem až deset dnů. Je tedy například možné, aby ředitel školy podle konkrétních okolností vyhlásil například šest dnů mimořádného vzdělávání distančním způsobem a v budoucnu zbylé čtyři dny vyhlásil jako mimořádné ředitelské volno – při splnění stanovených zákonných podmínek.

Vždy je třeba citlivě posuzovat konkrétní okolnosti a zvážit dopady do vzdělávání dětí, žáků a studentů a podle toho vybrat, zda je možné postupovat skrze mimořádné vzdělávání distančním způsobem, anebo zda jsou již naplněny podmínky pro mimořádné ředitelské volno. Jak jsem již zmínil, vždy to bude v pravomoci ředitele konkrétní školy. Je zcela logické, že na mateřské školy se vztahuje možnost vyhlásit mimořádné ředitelské volno. Možnost vyhlásit mimořádné vzdělávání distančním způsobem se na ně nevztahuje, neboť mateřské školy nemají obecně povinnost zajišťovat v epidemických situacích distanční vzdělávání všem svým dětem, mají pouze dětem s povinností předškolního vzdělávání. Vzhledem k tomu, že instituty podle tohoto zákona je nezbytné aplikovat na školy jako celek, respektive na jednotlivá pracoviště školy, není v této souvislosti institut mimořádného vzdělávání distančním způsobem pro mateřské školy využitelný.

Vítáme, že v zákoně je stanoveno, že zákonní zástupci dětí mají nárok na ošetřovné. Tímto se také stanovuje okruh dětí, žáků a studentů, kterých se týká mimořádné vzdělávání distančním způsobem. Zde jenom upozorním, že z výše navrhovaného zákona vyplývá ředitelům důležitá povinnost. Řediteli školy se stanovuje oznamovací povinnost. Ředitel je povinen kromě samotných žáků a studentů, případně zákonných zástupců dětí a nezletilých žáků informovat o vyhlášení mimořádného ředitelského volna nebo mimořádného vzdělávání distanční formou i svého zřizovatele. Všechny aktéry informuje ředitel školy co nejdříve poté, co učiní příslušné rozhodnutí.

Oblast školství byla po zdravotnictví snad nejvíce zasaženou oblastí v době pandemie. Vzpomeňme si, že přechod na distanční způsob výuky nebyl zcela bez problémů. Učitelé na tuto formu nebyli zcela připraveni. Diskutabilní zůstává kvalita tohoto vzdělávání. Tím ale vůbec nechci naznačovat, že učitelé se výuku nepřipravovali nebo vedli výuku na nižší úrovni. Problémy se projeví tím, že u distančního vzdělávání byl problém udržet bezprostřední kontakt se všemi žáky. Také při prověřování vědomostí učitel hodnotí výkon žáka nebo studenta komplexně, jeho znalosti, ale i verbální projev a tak dále.

U distanční výuky se oblast hodnocení zúžila ve většině případů pouze na faktografické znalosti a vyplňování elektronických testů. To vše se ale může projevit s odstupem času, kdy budeme pozorovat, že není na čem stavět, že mnohdy faktografické znalosti nejdou do hloubky. Velký problém distanční výuky vnímáme hlavně u prvňáčků, kdy učitel nemá možnost přímo pozorovat úchop tužky, je problém udržovat pozornost dětí na dálku, dětem chybí přímý kontakt se spolužáky. U středních škol, zejména odborných, se v prvních ročnících studenti seznamují se základy studovaného oboru a výuka některých odborných předmětů dálkovou formou nemusí být efektivní, například výuka rýsování, technického kreslení a tak dále.

Velký handicap vidíme ve výuce učňovských oborů, kdy hodnocení dovedností se nahradilo hodnocením vědomostí, a přitom u tohoto typu studia jde právě o nabytí vědomostí i dovedností. Kdo z nás by si například nechal seřadit brzdy u on-line vystudovaného automechanika? Nic proti automechanikům, uvedl jsem to jen pouze jako příklad. Proto naše hnutí SPD preferuje možnost, aby výuka probíhala kontaktně, a to standardním způsobem. Uvědomujeme si ale to, že prosazovat klasickou formu výuky může způsobovat provozní problémy. Každá škola má své specifické podmínky, učitelský sbor, umístění, žáky nebo studenty. Vidíme, že podmínky, které měli k dispozici ředitelé, nejsou v době pandemie postačující. V současné době upravuje povinnou školní docházku v České republice zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání, takzvaný školský zákon, který vymezuje práva a povinnosti fyzických a právnických osob při vzdělávání. Tento zákon jednak vymezuje povinnou školní docházku jako zákonnou povinnost dětí navštěvovat v určitém věkovém rozmezí školu, respektuje ale také mimořádné události ve škole, například provozně-technické poruchy, a umožňuje ředitelům škol udělovat takzvané ředitelské volno, a to v rozsahu nejvýše pěti dnů v jednom školním roce, viz § 24 školského zákona.

Pandemická situace způsobila, že na hodně školách ředitelé byli nuceni z různých důvodů ředitelské volno udělit, a již v polovině školního roku ho vyčerpali. Důvody byly různé. Měly ale společného jmenovatele a tím byl covid. V případě, že několik učitelů onemocní a další část učitelů je v karanténě, ředitelům nezbývá nic jiného než ředitelské volno udělit. Stává se, že pozitivita se odhalí ráno u testování. Ředitelé jen stěží umí zabezpečit adekvátní náhradu pedagoga. Proto myšlenka navýšení ředitelského volna o deset dní je racionální. Musíme si uvědomit, že pandemie je mimořádná situace, a proto respektujeme, že se postupuje jinak, než jsme zvyklí.

Hnutí SPD považuje návrh zákona o mimořádném ředitelském volnu a mimořádném vzdělávání distančním způsobem pro období epidemie onemocnění COVID-19 a o změně zákona č. 520/2021 Sb., o dalších úpravách poskytování ošetrovného v souvislosti s mimořádnými opatřeními při epidemii onemocnění COVID-19, za konstruktivní, za zákon, který nabídne ředitelům větší rozsah kompetencí při řešení mimořádné situace na školách, a proto naše hnutí tento zákon podpoří. Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče. Nyní se přihlásil s přednostním právem pan ministr Válek. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr zdravotnictví ČR Vlastimil Válek: Děkuji, pane předsedající. Já jsem tady byl několikrát vyvolán, tak se pokusím některé věci vysvětlit.

Samozřejmě ty mutace covidu se mění. Mění se jejich virulence, mění se jejich agresivita. U dětí samozřejmě ten průběh není dramatický – až na ty, které mají PIMS syndrom, což určitě kolegové v řadách poslanců znají, vědí, že je to velký problém, vědí, že na to děti umírají, že jich neumírá málo. V České republice je to zhruba 500 dětí, co má tento syndrom diagnostikovaný. Není to úplně jednoduché, dochází k postižení srdce a tak dále.

To znamená, já bych si to rozhodně netroufl nazvat nudlí u nosu, protože když jsem byl malý chlapec a měl jsem nudlí u nosu, tak moje maminka, která je pediatr, mě utřela a eventuálně mi dala acylpyrin, určitě jsem nešel k žádnému doktorovi. Kdyby to byla nudle u nosu, je asi zbytečné volat praktické lékaře a stačí to řešit nějakým lékem, který si koupíme v lékárně. To v případě covidu možné není. V případě covidu ta léčba, která je potřeba, aby byla včas nasazena, je poměrně komplikovaná léčba antivirotiky a monoklonálními protilátkami, je to kombinace léků. Ty léky také nejsou bez vedlejších účinků, některé z nich mají řadu kontraindikací, proto to léčba musí být velmi přesně nastavená a velmi přesně dávkovaná, včas nasazená. A je dobře, že dneska všichni praktičtí lékaři – a není to jenom moje zásluha, respektive je to zásluha paní profesorky Vašákové, je to zásluha klinického týmu Ministerstva zdravotnictví, který tam je delší dobu – že ta léčba je u rukou všech praktických lékařů a teď jde jenom o to, aby každý pacient – a to je první věc, kterou bych chtěl, aby zněla velmi hlasitě – aby každý člověk, který má symptomy, především pokud je to senior, pokud je to rizikový pacient, aby co nejrychleji kontaktoval, pokud má příznaky, a má strach, že by mohl mít covid, aby co nejrychleji kontaktoval praktického lékaře, protože léky jsou k dispozici v republice. Jak předchází ministr, tak já jsme na tom intenzivně pracovali. To není politická záležitost, to je čistě medicínská záležitost a jsou nastavené léčebné postupy u všech praktických lékařů. Tedy prosím všechny pacienty – není to kvůli mně, není to kvůli poslancům, není to kvůli jakékoliv vládě, je to kvůli vám – pokud máte příznaky, máte potíže, kontaktujte co nejrychleji praktického lékaře, ať jste co nejrychleji léčeni, fakt to není nudle u nosu.

Co se týče kolektivní imunity. Myslím, že to je velký problém, a i když je v Poslanecké sněmovně řada lékařů, nejsme tady nikdo z nás imunolog. Já bych si dovilil – a teď to prosím nemyslím nijak agresivně, protože, prostřednictvím pana předsedajícího, pan poslanec Brázdil, kterého si velmi vážím, ale on to téma otevřel, a my tady debatujeme o kolektivní imunitě – a já bych zkusil definovat, jak se učí medicí ke zkoušce, co je to kolektivní imunita. Jenom je

potřeba si to znovu opakovat a uvědomovat. Kolektivní imunitou označujeme stav, kdy je společnost chráněna před infekčním onemocněním. To je věc, která je zřejmá, víme o ní. Je několik způsobů, jak dosáhnout kolektivní imunity. Obecně dosažení této imunity vede k tomu, že nemoc mezi lidmi nekoluje, tedy přestane se nemoc mezi lidmi šířit. Pokud je dosažena kolektivní imunita, měla by se přestat nemoc mezi lidmi šířit. Ta mantra, která na začátku byla, že tam, kde uděláme kolektivní imunitu, přestane se šířit covid, se ukázala jako lichá, protože tím, jak virus mutuje, jak mutace proráží imunitní systém nebo tvorbu protilátek proti nemoci, se nedaří ani v těch zemích, které na to vsadily, kolektivní imunity dosáhnout tímto způsobem. Pak ten člověk, pokud se dosáhne kolektivní imunity, nemůže infikovat ty, kteří imunitu ještě nezískali, proto se tomu říká kolektivní imunita. Prostě ti, kteří imunitu mají, chrání ty, kteří ji nemají, kteří nepřišli do styku s nemocí nebo nebyli očkovaní.

Způsob dosažení imunity představuje očkování nebo prodělaná nemoc. Kolektivní imunitu můžeme dosáhnout očkováním nebo prodělanou nemocí, ale má to svoje ale. Světová zdravotnická organizace podporuje dosahování kolektivní imunity pomocí vakcinace, a ne promočováním, které vede ke zbytečným případům onemocnění a úmrtí. Ten problém je velmi pragmatický. U očkování je na základě velkých studií, a to je jedno, jak stará je ta vakcína, kdy byla vyvinuta, poměrně přesně definováno, proto je třeba problém povolovat vakcíny u mladších ročníků, u dětí, protože se těžko sestavují studie, aby se to dalo u dětí dostatečně bezpečně ověřit. Proto třeba EMA a další agentury jsou velmi obezřetné při schvalování vakcín k běžnému použití, tak je přesně dáno, jaké je riziko komplikací, jaké ty komplikace mohou být. U nemoci to není jisté.

To znamená, pokud v této Poslanecké sněmovně máme 200 poslankyň a poslanců, všichni se nakazíme covidem, nikdo z nás, nikdo z nás! si nemůže být jistý, jestli průběh bude bezpříznakový, jestli průběh bude s lehkými příznaky, anebo jestli umře. Pouze víme, jaké procento umře, to víme, protože na to jsou data. Problém je, že neumíme podle žádných jednoduchých parametrů definovat, kdo to bude. Ano, víme, že rizikové skupiny – to jsou pacienti, kteří mají další onemocnění, kteří mají nadváhu, kteří jsou starší, tedy 65+, tam začíná ta křivka extrémně stoupat, to jsou ti, u kterých riziko, že umřou, je vyšší. Jediný způsob, jak riziko umíme snížit bezpečným způsobem, je očkování, jenže bohužel u covidu se žádnou z těchto cest nedaří dosáhnout kolektivní imunity. A v tom je asi kámen úrazu.

Tedy co je to vlastně kolektivní imunita? Kolektivní imunita se vyjadřuje procentem imunních osob v dané populaci, jehož je potřeba dosáhnout k zastavení šíření onemocnění. A ze začátku, když si vzpomenete, tak tady v Poslanecké sněmovně znělo první: 70 %, 75 %, 80 %, protože jsme byli přesvědčeni, že se dá – a ne my, ale byl o tom přesvědčený celý svět, a není ničí chyba, že mutace toho viru toto přesvědčení a tuto jistotu nabouraly – protože jsme byli přesvědčeni, že určitým proočkováním se kolektivní imunita dá dosáhnout. Toto číslo se liší u každého onemocnění. Například pro získání kolektivní imunity proti spalničkám je potřeba 95% proočkovanost, zatímco u dětské obrny stačí 80% proočkovanost. Strašně to záleží na některých parametrech. Čím více je daná nemoc nakažlivá, tím větší musí být hodnota kolektivní imunity. Obecně čím je nemoc nakažlivější, čím rychleji se může člověk nakazit, tím větší kolektivní imunita, 100 %, to musí být vyšší. A to je problém covidu, kde každou mutací se zvyšuje riziko, zvyšuje se nakažlivost viru. S tím zatím nelze nic... a v tom případě nejde pracovat s kolektivní imunitou. Tato hodnota se odvíjí od základního reprodukčního čísla, to je to reprodukční číslo, které tady bylo opakovaně zmiňováno. Čím vyšší to reprodukční číslo je, tím větší by muselo být procento, abychom dosáhli kolektivní imunity, tedy kolik lidí průměrně infikuje jeden nakažený. To je to, co profesor Dušek opakovaně zmiňuje.

Co je cílem nebo smyslem kolektivní imunity – a tím budu končit. Smyslem kolektivní imunity je snižovat riziko přenosu infekce člověka na člověka, což je strašně důležité. Proto funguje pouze u nemocí, které se šíří mezi lidmi, jako jsou spalničky, dětská obrna nebo záškrť. Tam existuje kolektivní imunita. V případě tetanu, což je nemoc, která také je nebezpečná, neexistuje kolektivní imunita, protože tato bakterie je v půdě, a tedy nedochází jenom k šíření

mezi lidmi. Proto byla představa u covidu, který se šíří jenom mezi lidmi, ta mutace, že se dosáhne kolektivní imunity. To, co se stalo, je, že ten virus mutuje tak rychle a je tak virulentní, že v podstatě by muselo být 100% proočkování populace, aby se dalo kolektivní imunity dosáhnout, a pak by to bylo stejně jenom proti té mutaci, u další mutace by se to procento snižovalo.

Proto je v současné době bohužel jediná bezpečná cesta, jak chránit každého jednotlivce proti vážnému průběhu očkování. Opravdu neexistuje žádný jiný způsob. Ano, prodělání nemoci ochrání toho člověka, protože se u něho vytvoří imunita, ale má to svoje ale – riziko, že umře, tady existuje daleko větší než po očkování, a nikdo z nás neví, jestli to budu já, on, on či on. To prostě nikdo z nás neví a i některé mediálně známé případy nám ukazují, že to takhle je.

Samozřejmě je druhá věc, která je důležitá, a to je ochrana těch ostatních. Očkováním chráním sebe. Ochrana ostatních je to, že do kolektivu jdu tehdy, když nehrozí, že ho nakazím, že tedy šířím virus. To mohu udělat buď osobními ochrannými prostředky, což jsou respirátory, různé typy respirátorů, anebo mohu mít předtím nějaké vyšetření, které říká, že nejsem šířitelem viru. Toto vyšetření je v podstatě asi PCR test a méně spolehlivý antigenní test, ale antigenní test má rychlejší vyhodnocení a dá se udělat to, že ten test se dělá s frekvencí jednou za čtyři dny, a pak ta jistota je podstatně vyšší. Pouze kombinací obou dvou těchto opatření je velmi vysoká pravděpodobnost, že jednak nebudu šířit a jednak se nenakazím.

Teď poslední dotaz, který zazněl – uvolňování opatření. My jsme teď ve fázi, že vlna omikron se dostává na vrchol a začne začátkem příštího týdne v České republice postupně klesat. Podle dat profesora Duška, podle všeho, co analyzuje i nezávislý tým kolem paní doktorky Příkrylové a matematiků, kteří v něm jsou z různých ústavů, je vysoce pravděpodobné, že v dalším týdnu začne počet nakažených klesat, ale nastane problém, že ten virus, pokud si všimnete, se posunuje nejen ze západu na východ, ale posunuje se ve věkových kategoriích, tedy první to začne u dětí a mladých a pak se to posune do starších ročníků. To je velmi specifické pro mutaci omikron. To znamená, v druhé polovině tohoto týdne, v příštím týdnu, se začne zvyšovat procento seniorů, kteří budou vystaveni nákaze a kteří se mohou nakazit. Proto je potřeba ty seniory cíleně trasovat, proto jsme na ně nasadili větší páku trasování. Proto je potřeba, aby se včas dostali k léčbě. Ideální by bylo, aby ti, kteří ještě mají zájem, šli na boostovací dávku, protože boostovací dávka stoprocentně chrání proti hospitalizaci na ECMO a proti závažnému průběhu na jipkách. Nicméně i ti, co nepůjdou na posilovací dávku, co se nenechají očkovat, tak i pro ty je nastavený systém u praktických lékařů, aby včas mohli nasadit kvalitní léčbu v kombinaci monoklonálních protilátek a antivirotik, kterých máme zásluhou předchozího ministra i mojí dostatek – a zásluhou profesorky Vašákové. Takže z toho důvodu znovu prosím následujících čtrnáct dní, tři týdny zvlášť seniory, zvlášť rizikové pacienty: pokud se u vás objeví jakékoliv příznaky, nemáte posilovací dávku, nechcete jít na posilovací dávku, kontaktujte praktického lékaře. To je to zásadní, co pro sebe můžete udělat, abychom vám včas mohli nasadit léčbu.

Ta vlna by měla končit koncem února. Začátkem března bychom se měli dostat do situace, kdy budeme debatovat o omezování těchto opatření tak jako některé další země. Ano, chtěl bych, abychom se od epidemie, od pandemie, dostali k endemii, tedy k něčemu, co se vyskytuje v některých zemích v různém systému, abychom včas zachytili, jak případné změny jdou do České republiky, a na to uměli reagovat, což máme nastaveno.

Co je zásadní, že ta opatření tak, jak je omezíme v České republice, omezíme v podstatě pro kohokoliv, kdo do České republiky bude přijíždět, a je víceméně jedno, jestli to bude jenom ze Schengenu, nebo to bude z celého světa. Proto ta debata. A já o to prosím samozřejmě jak koalici, tak opozici. Prosím o to všechny kolegy, které tady máme, prosím o to zdravotní výbor. Musí být velmi intenzivní a musí být velmi pragmatická, protože ta opatření bychom měli omezit. Měli bychom je omezit a oslabovat v průběhu března. Mám nachystané od Národního institutu plán uvolňování těch opatření. Ten bych chtěl představit nejenom centrálnímu řídicímu

týmu, nejenom ministerstvu, ale především zdravotnímu výboru jak v Poslanecké sněmovně, tak v Senátu. Chtěl bych, abychom debatovali rizika spojená s rychlostí uvolňování opatření. Ten systém by bylo dobré spustit takovým způsobem, abychom se úplně neutrhli od toho, jak to budou dělat ostatní země. Na druhé straně už dneska máme daleko nejslabší opatření, pokud to srovnáme s Německem, Rakouskem a dalšími zeměmi, a přesto situace funguje velmi dobře.

Znovu říkám, byl bych hloupý, kdybych říkal, že je to moje zásluha. Je to zásluha dobrého předání vlády ministrem Vojtěchem mně. Je to zásluha toho, že AntiCovid komunikoval s Ministerstvem zdravotnictví. Je to zásluha, domnívám se, i velmi dobrého fungování Národního institutu, který dává dobrá opatření, dobrá doporučení a my ta doporučení se snažíme realizovat v plném rozsahu. Ano, pomocí mimořádných opatření. K tomu potřebujeme pandemický zákon. Pandemický zákon bude pravděpodobně muset být funkční do konce března, pokud se Poslanecká sněmovna rozhodne ho schválit. V té době bychom měli mít opatření na minimu, ale musíme je minimalizovat tím způsobem – abych to znovu zopakoval – abychom se nevymkli úplně ze systému okolních zemí. Na druhé straně moje představa je, že by ta opatření opravdu měla být minimální tak, aby se život vrátil co nejlépe k normálnímu fungování.

Budeme muset nastavit systém očkování v České republice tak, aby očkování proti covidu bylo stejně standardizované jako očkování například proti chřipce, protože jiná cesta neexistuje. Potřebujeme, aby protilátky, pokud se objeví jakákoliv další mutace nebo pokud bude existovat omikron – jak jsem vysvětlil, kolektivní imunitu nejde jednoduše dosáhnout – aby protilátky kulminovaly v době, kdy křivka kulminuje v České republice, kdy síla viru kulminuje v České republice.

Není to jednoduchá záležitost. Je potřeba se na ní dohodnout napříč politickým spektrem a je potřeba ji velmi, velmi pečlivě naplánovat tak, aby to fungovalo ku prospěchu občanů České republiky. O to vás všechny prosím a doufám, že jsem zodpověděl i ty dotazy, které padly.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji, pane ministře. S faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Milan Brázdil. Prosím máte dvě minuty.

Poslanec Milan Brázdil: Nechci zdržovat. To, jak vy jste řekl, že děkujete, tak já vám také děkuji. Vysvětlil jste – a omlouvám se vám, trochu jsme to přehnali na tu pandemickou stranu. Ale děkuji vám za vysvětlení a opravdu si vážím toho, že jste vystoupil.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. V současné době neviduji žádnou přihlášku do obecné rozpravy. Je tomu tak? Jestliže tomu tak je a nikdo se nehlásí, končím obecnou rozpravu a chci se zeptat pana ministra, případně paní zpravodajky, na závěrečné slovo v tento moment. Prosím, pane ministře.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Petr Gazdík: Hezký dobrý den ještě jednou. Nějak se nám ta rozprava protáhla. Já jsem chtěl jenom - několik věcí už tady zaznělo a některé věci dokonce opakovaně – chtěl jsem odpovědět některým kolegům a kolegyním na jejich otázky. Víte, my se nenacházíme v lehké situaci a snažíme se udržovat nějaký balanc. Není dobře, aby se šířila epidemie, ale není dobře ani, aby děti nechodily do školy. Není dobře, aby rodiče zůstávali doma z práce a bez prostředků, tudíž ale není ani dobře, aby jejich děti roznášely po školách nemoci, když nezůstanou doma.

Návrh zákona dává velkou důvěru ředitelům a já jsem velmi vděčný, že se napříč politickým spektrem shodneme na tom, že je to potřeba. Ano, v nějakém dalším zákoně a v dalších debatách, zejména na školském výboru, se určitě budeme bavit o tom, jakým způsobem ředitele podpořit, jak jim udělat situaci lehčí. Zazněly tady různé nápady, že to za ně

budou dělat zástupci. No, všechno nebudou, protože máme právní subjektivitu a ten odpovědný je a vždy bude skutečně ředitel.

Vy jste se, paní kolegyně Vildumetzová, prostřednictvím pana předsedajícího, ptala na ošetřovné. Já se omlouvám, necítím se být jako ministr školství dostatečně fundován na to, abych stanovoval tu hranici. To je skutečně věcí politické diskuse a mého kolegy, ministra práce a sociálních věcí. Samozřejmě na to mám nějaký politický názor a rád tu diskusi povedu v budoucím čase a budu zohledňovat aktuální situaci.

Velmi se mi líbí – zaznělo tady několikrát – že bychom mohli tento nápad na větší pravomoci ředitelům vtělit do zákona, řekněme v obecnější podobě i pro různé jiné situace, které ve školách mohou nastat. Já se k tomu hlásím a slibuji, že se tím budeme na ministerstvu zabývat.

Poslední věc. Paní kolegyně se ptala na vyloučené lokality, na to, jestli jsme to s nimi konzultovali. To upřímně nejde proti tomu, co říkáte, že je to na jednu stranu pozdě, na druhou stranu jsme to měli konzultovat s kdekým. To by to tu nebylo ani v březnu, kdy už doufám omikron skončí. Na druhou stranu chci ujistit kolegyni z hnutí ANO, že vyloučenými lokalitami se budeme zabývat. Byl jsem třeba v minulém týdnu v Karlovarském kraji. Chceme spolupracovat se samosprávami, chceme hledat, jak ty problémy vyřešit, a máme připravené peníze i z evropských fondů na to, aby zejména ICT technika v budoucnu, zejména ve vyloučených lokalitách byla připravena pro ředitele školy, aby možnost přejít do distanční výuky měli. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Táží se, zda paní zpravodajka chce mít závěrečné slovo po této obecné rozpravě? Není tomu tak.

V tento moment otevírám podrobnou rozpravu a eviduji přihlášku paní místopředsedkyně Mračkové Vildumetzové. Prosím.

Ještě než vystoupíte, drobně upřesním, že případné pozměňující a jiné návrhy, které zde zazní v podrobné rozpravě, musí být vždy odůvodněny. Prosím, paní místopředsedkyně.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, kolegové, kolegyně, vážený pane ministře, moc děkuji za reakci ohledně ošetřovného. Již jsem avizovala v obecné rozpravě, že budu dávat doprovodné usnesení, protože já i vnímám, že přijetím tohoto zákona ohledně ředitelského volna velmi pomůžeme ředitelům, ale my musíme pomoci i rodičům. Asi si nikdo z nás moc nedokáže představit, že když bude deset dní ředitelského volna, je to čtrnáct dní, a ty děti prakticky mohou být bezprizorní. Když je distanční výuka, je to trochu něco jiného, protože učitel komunikuje aspoň na dálku s daným žákem.

Byla bych velmi ráda, pane ministře, abyste bral to doprovodné usnesení, ne že ho ukládáme, ale jenom že o něj žádáme, že prosíme, abyste se tou otázkou zabývali, protože je tady a v regionech rezonuje. Takže jsem si dovolila navrhnout doprovodné usnesení, které bych tady v tuto chvíli přečetla: "Poslanecká sněmovna žádá Ministerstvo práce a sociálních věcí ve spolupráci s Ministerstvem školství v souvislosti s přijetím tohoto zákona o mimořádném ředitelském volnu řešit navýšení hranice z 10 let na 13 let v rámci nároku na krizové ošetřovné pro rodiče a další, a to na určité období, jako tomu bylo v minulosti." Tak jak jsem avizovala například v první vlně. To je návrh doprovodného usnesení. Předala bych paní předkladatelce a zároveň panu místopředsedovi. Děkuji mnohokrát.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Poprosím, návrh doprovodného usnesení předejte paní zpravodajce, aby potom, až bude říkat postup hlasování, ho měla k dispozici.

Ptám se, zda se někdo další hlásí do podrobné rozpravy? Nikoho nevidím. Vzhledem k tomu, že nikdo další se do podrobné rozpravy nehlásí, podrobnou rozpravu končím.

V tento moment se chci zeptat, zda pan ministr nebo paní zpravodajka chcete mít závěrečná slova? Pane ministře? Ne. Není zde potřeba dávat závěrečná slova, v tom případě končím druhé čtení tohoto návrhu.

Vzhledem k tomu, že v podrobné rozpravě v druhém čtení bylo přečteno pouze doprovodné usnesení, je možné pokračovat třetím čtením, protože nepadly žádné pozměňovací návrhy k zákonu jako takovému. Takže se táži, zda je možné pokračovat třetím čtením bez přestávky. Nevidím, že by někdo vznášel protest proti tomuto postupu. V tom případě budeme pokračovat rovnou třetím čtením.

Protože podle § 99 odst. 7 zákona o jednacím řádu může ve zkráceném jednání následovat třetí čtení návrhu zákona bezprostředně po třetím čtení, zahajují třetí čtení předloženého vládního návrhu zákona a očekávám, že zpravodajka výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu, poslankyně Renáta Zajíčková, bude spolu se mnou sledovat rozpravu, kterou tímto otevírám. Táži se, zda se někdo hlásí do rozpravy v rámci třetího čtení? Nikoho nevidím. Pokud se nikdo nehlásí, rozpravu končím.

Táži se zde pana navrhovatele i paní zpravodajky, jestli chcete mít závěrečná slova? Není tomu tak. Návrh na zamítnutí nepadl, v tom případě poprosím zpravodajku, poslankyni Renátu Zajíčkovou, aby nás seznámila s procedurou hlasování. Prosím, paní poslankyně, ujměte se slova.

Poslankyně Renáta Zajíčková: Vzhledem k tomu, že nepřišly žádné pozměňovací návrhy, navrhuji hlasovat o zákonu jako celku.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Ještě vás doplním, poté, co budeme hlasovat o návrhu jako celku, bych dal hlasovat o doprovodném usnesení.

Poslankyně Renáta Zajíčková: Ano, prosím, učiňte tak.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Jsme v souladu, dobře. Přednesu tedy návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona o mimořádném ředitelském volnu a mimořádném vzdělávání distančním způsobem pro období epidemie onemocnění COVID-19 a o změně zákona číslo 520/2021 Sb., o dalších úpravách poskytování ošetrovného v souvislosti s mimořádnými opatřeními při epidemii onemocnění COVID-19, podle sněmovního tisku 128 ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou.

Ještě zagonguji, aby případní poslanci, kteří jsou v předsáli, přišli na hlasování. Eviduji vaši žádost o odhlášení, tedy vás odhlásím a požádám vás, abyste se přihlásili vašimi hlasovacími kartami.

Přečtu ještě omluvenku, která dorazila. Dnes se omlouvá ministr dopravy Martin Kupka z jednání Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR od 16.20 do 18.00 z pracovních důvodů.

Počet se ustálil, návrh usnesení jsem přečetl.

Zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro návrh usnesení, tak jak jsem ho přečetl? Ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 66, přihlášeno je 162 poslankyň a poslanců, pro návrh 162, proti nikdo. Konstatuji tedy, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

A nyní požádám paní zpravodajku, aby přečetla návrh doprovodného usnesení, a já o něm dám potom hlasovat. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Renáta Zajíčková: Děkuji. Doprovodné usnesení k tomuto návrhu zní: "Poslanecká sněmovna žádá Ministerstvo práce a sociálních věcí ve spolupráci s Ministerstvem školství v souvislosti s přijetím tohoto zákona o mimořádném ředitelském volnu řešit navýšení hranice z 10 let na 13 let v rámci nároku na krizové ošetřovné pro rodiče a další, a to na určité období, jako tomu bylo v minulosti."

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Všichni víme, o čem hlasujeme.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro návrh doprovodného usnesení? Ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 67, přihlášeno je 162 poslankyň a poslanců, pro návrh 73, proti 5. Konstatuji, že s tímto návrhem nebyl vysloven souhlas a byl zamítnut.

Eviduji žádost o přihlášení pana předsedy Radima Fialu. Udělám tedy to, že ukončím tento bod, a máte slovo, pane předsedo. (Hlásí se ministr školství.) Prosím, pane ministře.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Petr Gazdík: Dovoluji si, milé kolegyně, milí kolegové, poděkovat za tu jednotu, a prosím, berme to jako vzkaz ředitelům škol a všem učitelům, kteří nyní zažívají ve školách skutečně mimořádnou a náročnou situaci. Děkujeme vám, páni ředitelé a paní ředitelky, za to, co pro tuto zemi děláte. Děkuji. (Potlesk.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, a nyní pan předseda Fiala.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, kolegové, vzhledem k tomu, že do 18. hodiny zbývá deset minut a na 18. hodinu je pevně zařazený bod volby, tak já bych vás na těch deset minut požádal o přestávku na jednání klubu hnutí SPD.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře. Vyhláším přestávku v délce trvání deseti minut. Sejdeme se zde v 18 hodin a budeme pokračovat bodem volby. Děkuji.

(Jednání přerušeno v 17.49 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 18.00 hodin.)

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Vážené kolegyně a kolegové, je 18 hodin, přestávka uplynula a my se dostáváme k pevně zařazeným bodům, a sice k bodu číslo 60 a 61, čili k volebním bodům.

60.

Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny

Proto poprosím pana předsedu volební komise Martina Kolovratníka, aby se ujal slova a uvedl nám právě Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny, tedy bod číslo 60 schváleného pořadu schůze. Pane předsedo, prosím, máte slovo.

Všechny ostatní poslance a poslankyně poprosím, aby se utišili a pokud možno věnovali pozornost panu předsedovi. Pane předsedo, ještě vydržte chvíli, než se kolegové utiší. Vážené kolegyně, kolegové, je šest hodin, musíme pokračovat v dalších bodech. Prosím vás, abyste se pokud možno v tichosti usadili a pan předseda volební komise nás mohl provést změnou ve složení orgánů Poslanecké sněmovny.

Tak doufám, že už to bude v pořádku. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Moc děkuji za slovo. Dobrý večer, kolegyně a kolegové, děkuji za to uvedení a jménem volební komise za to, a vážím si toho, že dnes došlo aspoň k dílčí politické dohodě a je možné zrealizovat teď ty dva volební body, obzvlášť ten první, snad mohu říci, považuji za relativně nesporný. Je to, jak bylo uvedeno, změna v orgánech Poslanecké sněmovny. Obsahově se ten bod týká z 90 % změn v rámci kvora, které přísluší v rámci poměrného zastoupení tady ve Sněmovně hnutí ANO, a týká se právě výměny nebo obsazení do jednotlivých výborů ze strany kolegů, kteří byli bývalými členy vlády, a nyní už tedy mohou po svém vládním angažmá do výborů zasednout.

Lhůta na volební komisi byla vyhlášena do 11. ledna do 12 hodin. Ve stanovené lhůtě jsme návrhy obdrželi a tak, jak jsem řekl, je to v rámci stanoveného kvora, takže tam není žádný sporný bod.

Pro stenozáznam přečtu rychle návrhy rezignací a nominací, jak jsou obsaženy v usnesení volební komise z 11. ledna číslo 28. Rezignace z hospodářského výboru Josef Bělíca za ANO, z rozpočtového Petr Vrána za ANO, z ústavně-právního Stanislav Berkovec za ANO, z organizačního Stanislav Berkovec za ANO, František Petrtyl za ANO plus také Jan Farský za hnutí STAN. Z výboru pro obranu Taťána Malá za hnutí ANO, z výboru pro veřejnou správu Lenka Dražilová za ANO a z výboru pro životní prostředí Petr Sadovský.

Proti, tedy jedna ku jedné, těmto rezignacím byly navrženy nominace: do hospodářského výboru Klára Dostálová za ANO, do rozpočtového Alena Schillerová, dále do ústavně-právního Alena Schillerová za hnutí ANO, do organizačního výboru Karel Havlíček za ANO a Alena Schillerová za ANO, Josef Cogan za hnutí STAN, do výboru pro obranu Lubomír Metnar za ANO, do výboru pro veřejnou správu Klára Dostálová za ANO, do životního prostředí Richard Brabec za ANO a konečně tam ještě jedno místo bylo neobsazené do Stálé delegace Parlamentu do Parlamentního shromáždění Rady Evropy, také Klára Dostálová za hnutí ANO.

Volební komise u tohoto bodu standardně navrhuje veřejnou volbu pomocí hlasovacího zařízení, o tomto návrhu není potřeba rozhodnout hlasováním. Nyní, pane předsedající, prosím, abyste otevřel rozpravu, a pak, pokud nebude jiný návrh, abychom jedním hlasováním potvrdili rezignace a druhým hlasováním nominace. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji pěkně za vaše úvodní slovo. Já si dovoluji otevřít rozpravu k tomuto bodu a ptám se, zda se do této rozpravy někdo hlásí? Nevidím, že by se někdo hlásil, proto rozpravu končím a poprosím vás, pane předsedo, o případné závěrečné slovo, případně respektive o další návrh postupu.

Poslanec Martin Kolovratník: V této věci nemám závěrečné slovo a poprosím vás, pane předsedající, už jsem avizoval, nejdříve první hlasování o navržených rezignacích poslanců v orgánech Poslanecké sněmovny.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Já se zeptám, jestli není žádný protest na základě toho, že bychom hlasovali jedním usnesením o rezignacích? Pokud tomu tak není, zahájím hlasování.

Eviduji přání o odhlášení, tak vás všechny odhlásím a poprosím, abyste se svými identifikačními kartami znovu přihlásili. Zároveň zagonguji, aby i kolegové, kteří nejsou v sále, mohli dorazit.

Jenom zopakují, že v prvním hlasování budeme hlasovat o rezignacích, a to en bloc.

Čili dovolím si zahájit hlasování a ptám se, kdo je pro návrh? Ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti? Zdržel se?

V hlasování číslo 68 bylo přihlášeno 160 poslanců, pro návrh bylo 159 poslanců, proti nikdo, jeden se zdržel. Návrh byl přijat.

Dalším hlasováním bychom rozhodovali, pane předsedo, jestli se nemýlím, o nových nominacích do výborů a rovněž bychom rozhodovali jedním hlasováním o všech. Znovu se rozhlédnu po sále, zda není námitka proti tomuto postupu. Faktická poznámka paní poslankyně Oulehlové. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Renata Oulehlová: Vážený pane předsedající, nešlo mi hlasovací zařízení, jinak bych hlasovala pro. Já byla ta jediná, co se zdržel.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Nezpochybňujete hlasování, jestli tomu dobře rozumím. (Poslankyně Oulehlová: Nezpochybňuji hlasování.) Takže ano, to bylo pro stenozáznam, děkuji pěkně.

A nyní tedy můžeme přistoupit k hlasování o nových nominacích do jednotlivých výborů, tak jak je máte k dispozici jako součást sněmovního tisku.

Čili já si dovolím zahájit hlasování a ptám se, kdo je pro nové nominace do výborů? Ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. kdo je proti? Zdržel se?

V hlasování číslo 69 bylo přihlášeno 160 poslanců, pro bylo 159, proti nikdo, zdržel se jeden.

Čili jsme zvolili nové členy jednotlivých výborů, kterým samozřejmě gratuluji.

Pane předsedo?

Poslanec Martin Kolovratník: Tímto můžeme tento bod ukončit a poprosím, pane předsedající, o otevření dalšího volebního bodu.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Ano, děkuji pěkně. Končím projednávání bodu číslo 60 a přistupujeme k bodu číslo 61, což je

61.

Návrh na volbu místopředsedy Poslanecké sněmovny

Opětovně prosím pana předsedu volební komise Martina Kolovratníka, aby se ujal slova a provedl nás volbou.

Poslanec Martin Kolovratník: Tak zde stručně povím, že se jedná už o třetí volbu, teď půjdeme do jejího prvního kola, takže za námi jsou dvě neúspěšné dvoukolové volby. Připomínám také to, že 10. listopadu 2021 Sněmovna svým usnesením číslo 8 stanovila počet místopředsedů šest, pět je již zvoleno a vykonává svoji funkci, jedno místo tedy je neobsazené. Na toto neobsazené místo vyhlásila volební komise řádnou lhůtu, a to do úterý 11. ledna, kde projednala předložené návrhy, promítla je do usnesení číslo 29. Ty návrhy jsou dva – Karel Havlíček za hnutí ANO a Tomio Okamura za SPD.

Tato volba probíhá v souladu s jednacím řádem a s volebním řádem Poslanecké sněmovny, to znamená tajným způsobem. Není možný jiný způsob volby, a o způsobu volby se tudíž ani nehlasuje.

Nyní, pane předsedající, prosím o otevření rozpravy a po rozpravě pak o stanovení času a přerušení bodu k provedení tajné volby.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Ano, děkuji za váš úvod. Otevírám rozpravu a ptám se, zda se někdo hlásí do rozpravy k návrhu na volbu místopředsedy Poslanecké sněmovny? Neeviduji žádnou přihlášku, rozpravu tedy končím a poprosím opět pana předsedu o případné závěrečné slovo, respektive návrh dalšího postupu naší volby.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Pro jistotu znovu zopakují způsob vyplňování volebních lístků. Budou na nich dvě jména. Prosím o označení jednoho z kandidátů – pokud se tedy pro jednoho rozhodnete – kolečkem na čísle před jménem a označení druhého křížkem. Samozřejmě je možné i nevolit žádného kandidáta – pokud nechcete, aby váš hlas byl neplatný, měli byste správně označit oba dva. To je ta technická věc.

A nyní k vydávání lístků. Myslím, že bude stačit deset minut. Takže prosím, volební místnost bude otevřena do 18.20 hodin. Poté prosím dalších deset minut na sčítání lístků a v 18.30 bych mohl vyhlásit výsledky.

Pane předsedající, vás tedy poprosím o přerušení schůze na provedení volby.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Ano, přeruším schůzi do 18.30. Jenom ještě dodám, že je dohoda z grémia, že pokud by nebylo úspěšné první kolo volby, budeme ještě dnes hlasovat o druhém v rámci druhého kola, takže prosím, abyste neodcházeli po volbě domů. Sejdeme se v 18.30, do té doby přerušuji naše jednání.

(Jednání přerušeno v 18.11 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 18.30 hodin.)

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Vážené kolegyně, vážení kolegové, je 18.30 hodin, končí nám přestávka vyhrazená pro volební komisi. U řečnického pultíku vítám předsedu volební komise Martina Kolovratníka. Dávám mu slovo a poprosím ho, aby nás seznámil s výsledky hlasování. Pane předsedo, prosím.

Poslanec Martin Kolovratník: Výsledek prvního kola třetí volby posledního místa neobsazeného místopředsedy Poslanecké sněmovny: volby se zúčastnilo 161 poslanců a poslankyň, to je počet vydaných hlasovacích lístků. Kворum nutné pro zvolení tedy bylo 81. Počet odevzdaných platných a neplatných lístků byl 150, takže 11 poslanců nebo poslankyň se volby nezúčastnilo, je tedy 11 neodevzdaných hlasovacích lístků.

Výsledek je následující: Karel Havlíček získal 57 hlasů a Tomio Okamura 24 hlasů. Znamená to, že v prvním kole nikdo nebyl zvolen, a Sněmovna bude opakovat druhé kolo volby.

Protože volební komise teď během sčítání už připravila lístky do druhého kola, tak ho můžeme provést okamžitě. Takže já v tuto chvíli, pane předsedající, pouze poprosím opět o přerušení tohoto bodu na provedení druhého kola volby. Prosím, abychom se odebrali do Státních aktů, a dejme si opět deset minut, takže do 18.41 bychom odevzdávali lístky, volební komise by pak těch dvanáct až třináct minut sčítala, takže v 18.55 mohu vyhlásit výsledky.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Pane předsedo, rád to přeruším, nicméně existovala tady nějaká možná dohoda, že bychom si výsledky voleb řekli zítra při začátku Poslanecké sněmovny tak, aby tady poslanci nemuseli čekat, a výsledky byste ohlásil zítra ráno. Mám takovou informaci, že nějaká taková dohoda je, jestli mi ji potvrdíte? Ano, tamhle pan předseda klubu KDU-ČSL kýve, že ano.

Tak já bych to udělal tak, že teď skutečně vyhlásíme druhé kolo volby. Ještě jednou řeknu, že hlasovací lístky si mohou poslankyně a poslanci vyzvednout do 18.41? Je to tak, pane předsedo?

Poslanec Martin Kolovratník: Pokud byla tato dohoda a už nespěcháme na 19. hodinu, tak se domluvme zaokrouhleně, že je možné hlasovat do 18.45. Pak by se uzavřela volební místnost, tím by tedy dnešní den skončil a výsledek bych vyhlásil zítra ráno v 9 hodin.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Ano, děkuji pěkně za vstřícnost. Čili ještě jednou zopakuji, druhé kolo volby, hlasovací lístky si můžete vyzvednout do 18.45, výsledky se dozvíme na začátku zítřejšího jednacího dne.

A já v této logice končím dnešní jednací den a uvidíme se zítra ráno v 9 hodin. Hezký zbytek dne, vážené kolegyně a kolegové.

Ještě jenom jedna omluva, paní poslankyně Barbora Urbanová se omlouvá z dnešního jednání od 18 hodin do konce jednacího dne.

(Jednání skončilo v 18.33 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
26. ledna 2022
Přítomno: 162 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji další jednací den 6. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás zde dnes ráno vítám.

Aby byla zaznamenána naše účast, tak vás nejprve odhlásím a prosím, abyste se přihlásili identifikačními kartami, případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty. Já vás tedy všechny odhlásím a požádám vás, abyste se opětovně přihlásili.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na jednání požádali tito poslanci: paní poslankyně Markéta Pekarová Adamová ze zdravotních důvodů, Věra Adámková ze zdravotních důvodů, Vladimír Balaš ze zdravotních důvodů, Pavel Bělobrádek ze zdravotních důvodů, Ondřej Benešík ze zdravotních důvodů, Stanislav Blaha ze zdravotních důvodů, Richard Brabec ze zdravotních důvodů, Jan Bureš ze zdravotních důvodů, Jaroslav Bžoch z důvodu zahraniční cesty, Oldřich Černý ze zdravotních důvodů, Jan Farský bez udání důvodu, Milan Feranec ze zdravotních důvodů, Igor Hendrych ze zdravotních důvodů, Pavel Klíma z pracovních důvodů, Věra Kovářová ze zdravotních důvodů, Michal Kučera do 11 hodin z pracovních důvodů, Petr Letocha ze zdravotních důvodů, Petr Liška z pracovních důvodů, Ivana Mádlová ze zdravotních důvodů, Karla Maříková ze zdravotních důvodů, Vojtěch Munzar z osobních důvodů, Nina Nováková ze zdravotních důvodů, Olga Richterová ze zdravotních důvodů, David Štolpa ze zdravotních důvodů, Helena Válková z pracovních důvodů, Lukáš Vlček ze zdravotních důvodů a Milan Wenzl ze zdravotních důvodů.

Dále se omlouvají tito členové vlády: Mikuláš Bek z pracovních důvodů, Jozef Síkela z důvodu zahraniční cesty a Michal Šalomoun z pracovních důvodů.

Dnešní jednání bychom měli zahájit projednáváním pevně zařazených bodů. Jsou to body 79, 80, 37, 42, 43, 49, 44 a 50, jsou to sněmovní tisky 61 – druhé a třetí čtení, 43, 55, 56, 72, 57 a 73 – všechno to jsou první čtení. Poté bychom případně pokračovali projednáváním bodů podle schváleného pořadu schůze.

Než dám slovo předsedovi volební komise, tak se táži, zda máte někdo návrh na úpravu, doplnění nebo změnu programu dnešního jednacího dne? Vzhledem k tomu, že žádný návrh na úpravu programu nevidím, tak než budeme pokračovat ve schváleném programu, prosím předsedu volební komise, pana poslance Martina Kolovratníka, aby nás seznámil s výsledky včerejší tajné volby. (V sále je hlučno.) A kolegyně, kolegové, já vás poprosím, abyste se ztišili, aby bylo dobře slyšet, co pan předseda bude říkat. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

61.

Návrh na volbu místopředsedy Poslanecké sněmovny

Poslanec Martin Kolovratník: Dobré ráno. Děkuji za slovo. Úvodem sdělím informaci: my jsme se dohodli na komisi včera večer, že tu informaci poskytneme do médií, takže ji víte, znáte, takže pro tuto chvíli pro stenozáznam formálně oznámím pro plénum Sněmovny výsledek včerejší tajné volby na šesté místo místopředsedy.

Volby v druhém kole se zúčastnilo 165 poslanců a poslankyň, bylo vydáno tedy 165 lístků, odevzdáno 154, to znamená, 11 poslanců a poslankyň se volby nezúčastnilo a lístek neodevzdalo. Kворum nutné pro zvolení bylo 83. Karel Havlíček získal 61 hlasů, Tomio Okamura 24, volba tedy nebyla úspěšná.

Připomenu, že to byla už třetí dvoukolá volba, takže Sněmovna ani napoštěté toto místo neobsadila. Volba tímto končí. My na komisi počkáme na informaci z grémia od předsedů poslaneckých klubů, pokud bude vůle a nějaká dohoda, předpokládám, že bychom novou lhůtu a novou volbu realizovali na další schůzi Poslanecké sněmovny. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. S přednostním právem se hlásí paní předsedkyně Schillerová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vnímáme, vnímám politickou realitu, která nám tady byla sdělena. Vnímám to, že opět nebyl zvolen kandidát za hnutí ANO pan poslanec Karel Havlíček do pozice místopředsedy. Je to nějaká realita, se kterou musíme pracovat, ke které se musíme nějak postavit, a já vás chci požádat o hodinovou pauzu na poradu klubu hnutí ANO a poslance hnutí ANO prosím, aby se dostavili na klub. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře, já tedy přerušuji jednání schůze do 10.07 hodin. Poté budeme pokračovat podle schváleného programu.

(Jednání přerušeno v 9.06 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 10.07 hodin.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, budeme pokračovat po přestávce na jednání klubu hnutí ANO.

Nejprve přečtu omluvy, které ještě dorazily. Dne 26. 1. z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec Julius Špičák, dnes na celý den do konce jednacího dne z pracovních důvodů se omlouvá pan ministr Pavel Blažek a dále dnes od 16 hodin do konce jednacího dne se omlouvá pan poslanec Jiří Strýček.

Než přistoupíme k projednávání bodů podle programu schůze, tak s náhradní kartou číslo 35 bude hlasovat pan poslanec Smetana. S přednostním právem před projednáváním bodu 79 se přihlásila předsedkyně klubu hnutí ANO paní Schillerová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji, pane místopředsedo. Dovolte mi pár slov k tomu, co nám bylo sděleno před pauzou. Asi vás překvapím, ale pro mě to není zase takovým překvapením. Já alespoň beru pozitivně to – a z každé situace je potřeba si brát i to pozitivní – že jsme se konečně dozvěděli, co je ta nová politická kultura a co to znamená ta lepší politika, jak jste říkali. Teď víme, že na nějaké dohody se nemůžeme spolehnout. Vy tomu říkáte nová politická kultura, já tomu říkám – nebudu hledat to slovo, protože jsem dáma.

Každopádně je to ostuda vaší koalice, nikoliv postoj opozice. Několikrát jste deklarovali, a říkám to tu v klidu bez nějakého pocitu ublíženosti, bereme to, budeme podle toho samozřejmě k tomu přistupovat, vy jste respektovali a několikrát jste to řekli veřejně, že respektujete nárok hnutí ANO na tento post, několikrát jsem slyšela, že se zvolením Karla Havlíčka nebude problém, už bylo nepřijatelné kádrování našeho prvního kandidáta Radka Vondráčka, teď dokonce to nebylo ani kádrování veřejně slyšitelné, teď dokonce jste se tím promlčeli a v té komedii se dál pokračuje.

Chápu to tak, že je to trest za to, že jsme si dovolili vystupovat při důvěře vlády 23 hodin, nebo za to, že vaši poslanci nechodí do práce.

Chtěla bych připomenout, že klub hnutí ANO má 72 poslanců, má osmnáctkrát více poslanců než klub Pirátské strany. Přesto máme ve vedení Sněmovny stejné zastoupení. Bereme to jak to je a slovy Karla Havlíčka, kterého si nesmírně vážím za jeho postoj, chci říct, že my rozhodně nebudeme přistupovat na žádné výměnné obchody za posty výměnou za poslušnost nebo prosazení některých vašich priorit. Já si myslím, že vždy je lepší, a jako bývalá členka vlády to vím, hledat dohodu, hledat nějakou spolupráci, protože je před námi dlouhé období a projednávání velkého množství zákonů.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk z levé strany sálu.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Pro pořádek uvádím, že pan poslanec Strýček ruší omluvu z dnešního jednání.

Nyní tedy přistoupíme k projednávaným bodům tak, jak jsme si stanovili. Otevírám bod

79.

Vládní návrh zákona o panevropském osobním penzijním produktu a o změně souvisejících zákonů (zákon o panevropském osobním penzijním produktu) /sněmovní tisk 61/ - druhé čtení

Předložený návrh uvede za navrhovatele ministr financí Zbyněk Stanjura. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Ministr financí ČR Zbyněk Stanjura: Dobrý den, vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové. Předložený tisk je poměrně jednoduchý. Byl tady předložen i v minulém volebním období, nová vláda v něm neudělala žádnou změnu. Jedná se o nezbytnou adaptaci našeho právního řádu na nařízení o panevropském osobním penzijním produktu. Tímto nařízením se tento produkt zavádí. Je to nový finanční produkt, který může sloužit zájemcům, aby měli nový typ, novou volbu, jak se zajistit na penzi a na stáří. Tento produkt ho nenahrazuje, nesjednocuje ty stávající produkty, ty všechny platí. Doba pro adaptaci uplyne 22. března 2022. Tento produkt mohou nabízet například pojišťovny, banky nebo investiční společnosti, takže mohou mít charakter pojistného produktu, vkladu nebo investičního produktu. Většina práv a povinností je přímo obsažena v tom nařízení. Naše úprava pouze odpovídá na některé otázky, jako kdo bude mít dohled a podobně. Pokud mám správnou informaci, tento návrh projednal rozpočtový výbor, aniž by zatím přijal nebo navrhl jakýkoliv pozměňovací návrh k tomuto tisku. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane ministře. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu. Usnesení výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 61/1. Prosím nyní, aby se ujala slova zpravodajka rozpočtového výboru, poslankyně Barbora Urbanová, a informovala nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnila. Prosím máte slovo.

Poslankyně Barbora Urbanová: Dobrý den, kolegyně, kolegové. Já vám přečtu usnesení rozpočtového výboru. Projednali jsme to na 5. schůzi 19. ledna tohoto roku. Usnesení znělo: "Rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby s vládním návrhem zákona o panevropském osobním penzijním produktu a o změně souvisejících zákonů vyslovila souhlas."

Já už se asi omezím jenom na to, že doufám, že to dneska schválíme, že se dostaneme i ke třetímu čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, paní zpravodajko. Otevírám tedy obecnou rozpravu a ptám se, kdo se do ní hlásí? Neeviduji žádné přihlášky... pan předseda Fiala. Prosím, máte slovo.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji vám. Vážená vládo, vážené kolegyně, kolegové. Jak se něco jmenuje panevropský, tak to v nás už dopředu vzbuzuje jakýsi zvláštní pocit a je potřeba se na každou takovou věc podívat daleko konkrétněji. Z první analýzy, kterou jsme si u tohoto zákona udělali jako hnutí SPD... (Silný hluk v sále.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pane předsedo, já se omlouvám, že vám vstupuji do vašeho projevu, ale požádám kolegyně a kolegy, kteří chcete diskutovat, abyste odešli diskutovat do předsálí, aby všichni, kdo jsou v sále, dobře rozuměli tomu, co pan předseda Fiala říká. Děkuji vám za vstřícnost. Prosím, pokračujte.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji vám, pane předsedající. Z první analýzy, kterou jsme si udělali, je podle nás evidentní, že Česká republika žádný takový panevropský osobní penzijní produkt zatím nepotřebuje a že jde jenom o implementaci zase nějakého nadnárodního práva, nějaké směrnice, která prostě nám dává nějakou možnost. Jsem přesvědčen o tom, že Česká republika potřebuje úplně jiné věci, že potřebuje českou penzijní reformu, která se bude vztahovat na všechny seniory, všechny důchodce, a že to je pro nás samozřejmě nejdůležitější věc.

Ale pojďme se podívat, jaký je cíl návrhu tohoto zákona v českém právním řádu. Je to nařízení, to je tady hned ze začátku napsáno. Je to nařízení a má za úkol harmonizovat soubor základních vlastností, a to například z hlediska minimálního obsahu smluv investiční politiky, změny poskytovatele či přeshraničního poskytování a přenositelnosti, přičemž obsahuje několik diskrecí, například v oblasti akumulací fáze, výplatní fáze poplatku, poskytování informací. Nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech. Cílem právní úpravy je adaptace právního řádu na uvedené nařízení.

Je to tedy přesně tak, jak jsem řekl. Je to implementace nařízení, kdy my jsme povinni ho implementovat, a pokud ho nebudeme implementovat, přestože nám nic nepřináší – jenom jakousi možnost, dokonce ho nehodláme ani zavádět – tak nás to bude stát peníze na pokutách.

Cílem samotného nařízení je pak položit základy pro bezpečnější, nákladově efektivnější a transparentní trh dobrovolných penzijních úspor spravovaných v celoevropském měřítku. Nařízení má také pomoci řešit demografickou krizi, doplnit stávající penzijní produkty a podpořit nákladovou efektivitu osobních penzijních produktů tím, že poskytne vhodné možnosti pro dlouhodobé investice osobních penzí.

Cílem nařízení je dále navýšení kapitálu a jeho nasměrování k evropským dlouhodobým investicím do reálné ekonomiky, nabídka rozšířené funkce produktu tak, aby měli účastníci prospěch z jednoduchého, bezpečného a nákladově efektivního osobního penzijního produktu a zároveň si mohli vybrat z různých typů poskytovatelů panevropského osobního penzijního produktu, a podpora přeshraničního poskytování a přenositelnosti.

Jsem přesvědčen, že tak, jak se tady v tom návrhu zákona říká, že je to jasné, transparentní, že je to v náš prospěch, že je to úžasné a hlavně bezpečné, tak že to jsou všechno vlastnosti, které jsou minimálně diskutovatelné, a jsem přesvědčen, že je to napsáno tak, jak když vás nějaká komerční pojišťovna láká, abyste se pojistili právě u ní s tím, že oni jsou ti nejlepší, nejbezpečnější, a že když si tam budete spořit, že se vašim úsporám nic nestane. Jde také o to,

jakou jsou schopni nám deklarovat bezpečnost tím, že peníze, které si tam uspoříte tím panevropským způsobem, budou po nějaké době, po nějaké krizi, ať už finanční, společenské nebo jiné, jestli prostě z té panevropské společnosti budou i nadále dostupné. Otázka bezpečnosti je podle mě minimálně diskutovatelná.

Jaké jsou dopady návrhu tohoto zákona? Nařízení stanoví, že "podmínky související s akumulací fází vnitrostátních podúctů určí členské státy s výjimkou případů, kdy jsou stanoveny v tomto nařízení. Tyto podmínky mohou zahrnovat zejména věkové hranice pro zahájení akumulací fáze, minimální dobu trvání akumulací fáze, maximální a minimální výši příspěvků a jejich kontinuitu. Nařízení tedy dává členským státům prostor k vymezení určitých podmínek pro akumulací fázi produktu, a to i v souvislosti s možnými daňovými incentivy. Případné dopady na státní rozpočet lze tedy očekávat v souvislosti s nastavením podmínek v oblasti daňové podpory, a to z důvodu motivace občanů k odkládání prostředků na stáří. Samotnou poptávku po produktu však nelze v tuto chvíli předjímat." Z toho důvodu tak nelze stanovit žádné kvantifikovatelné odhady těchto dopadů, jinými slovy, ani dopady na státní rozpočet nejsou v této zprávě kvantifikované. My nevíme, kolik nás to bude stát, a hlavně taky vůbec nevíme, kolik lidí se nechá na tento panevropský osobní penzijní produkt přesvědčit.

Jaké budou dopady na podnikatelské prostředí? "Uvedená právní úprava může mít na podnikatelské prostředí pozitivní dopady ve smyslu nových budoucích obchodních příležitostí pro potenciální poskytovatele. Subjekty, které nebudou mít o poskytování zájem, například z důvodu administrativní náročnosti spojené se změnou poskytovatele nebo s tvorbou a správou vnitrostátních podúctů, nebudou těmto potenciálním negativním dopadům vystaveny. Menší finanční instituce oprávněné poskytovat tento panevropský osobní penzijní produkt nebudou návrhem zákona znevýhodněny" – což je další bod, myslím si, že jeden z mála pozitivních bodů, kdy návrh zákona nemá vůbec žádný dopad na územní samosprávné celky, dokonce ani nemá žádné sociální dopady.

"Dopady na spotřebitele. Vzhledem k tomu, že není možné zasahovat do organizace národních penzijních systémů, cílem zavedení panevropského penzijního produktu není nahrazení ani harmonizace stávajících vnitrostátních důchodových systémů jednotlivých členských států." Je zde tedy explicitně napsáno, že je to prostě produkt, který s českým penzijním systémem nemá nic společného, nepomáhá mu, ale ani mu nijak neublíží, abychom byli korektní, a je to produkt, který zde stojí sám o sobě, to znamená, že ty peníze, které by si čeští daňoví poplatníci nebo senioři spořili, tak by samozřejmě šly někam jinam, než jsou české banky nebo české penzijní fondy, ale akumulovaly by se v nějakém jiném fondu mimo Českou republiku.

"Uvedený produkt je navržen tak, aby poskytl účastníkům další možnost při odkládání prostředků na stáří, přičemž může být nabízen širokou škálou finančních institucí. Panevropský penzijní produkt budou nabízet například pojišťovny, banky nebo investiční společnosti, svojí povahou to tedy může být pojistný produkt, vklad nebo investiční produkt. České penzijní společnosti tento projekt nabízet nebudou, protože české doplňkové penzijní spoření není harmonizováno evropským právem. Dopady na spotřebitele tak lze hodnotit pozitivně vzhledem k rozšíření možností spotřebitelů využít variabilitu penzijních produktů."

Pojďme se podívat ještě na obecnou část tohoto zákona. Důvodem pro předložení návrhu zákona je povinnost České republiky, a teď prosím poslouvejte, "adaptovat český právní řád na nařízení Evropského parlamentu a Rady Evropské unie". To znamená, ještě jednou to přečtu, to je myslím jedna z nejdůležitějších vět tohoto nařízení a směrnice, že důvodem pro předložení návrhu zákona není to, aby zde bylo pro české občany uděláno něco dobrého, aby si mohli spořit na stáří, aby jim někdo garantoval nějakou úložku, kterou budou ve stáří potřebovat, a aby věděli, že to bude bezpečně zabezpečeno, ale já tu větu přečtu ještě jednou: "Důvodem pro předložení návrhu zákona je povinnost České republiky adaptovat český právní řád na nařízení Evropského parlamentu a Rady Evropské unie". Je to také věta pro novináře, kterou často vystříhávají, vytrhávají z kontextu, kdy prostě - když my to říkáme, že jsme podřízení

Evropské unii se vším všudy, že jsme povinni adaptovat a implementovat jejich nařízení a směrnice, protože Evropská unie není žádný stát a nemůže vydávat zákony, vydává jenom nařízení a směrnice a my jsme povinni je implementovat do českého právního řádu – mnohdy ani občané nechápu, že to je prostě povinnost českého parlamentu, která vznikla podpisem Lisabonské smlouvy, kde český právní řád je podřízen právnímu řádu Evropské unie.

"Cílem nařízení je pak položit základy pro bezpečnější, nákladově efektivnější a transparentní trh dobrovolných penzijních úspor spravovaný v celoevropském měřítku. Nařízení má také pomoci řešit demografickou krizi, doplnit stávající penzijní produkty a podpořit nákladovou efektivitu osobních penzijních produktů tím, že poskytne vhodné možnosti pro dlouhodobé investice osobních penzí. Cílem nařízení je dále navýšení kapitálu i jeho nasměrování k evropským dlouhodobým investicím do reálné ekonomiky." To je také důležitá věta. Peníze, které si lidé budou spořit, které budou spořit tímto způsobem, to znamená panevropským osobním penzijním produktem, půjdou do Evropské unie a budou vlastně sloužit k evropským dlouhodobým investicím do reálné ekonomiky. To znamená, budou se dál půjčovat jednotlivým státům, možná s nějakým úrokem, a z toho úroku bude existovat tento panevropský osobní penzijní produkt. To znamená to, co by měla udělat Česká republika a měla by mít penzijní fondy, tak jak to mají velké ekonomiky, například Spojené státy americké, tak my budeme ty peníze dávat Evropské unii a oni budou investovat a úroky budou vracet českým seniorům.

"Nabídka rozšířené funkce produktu tak, aby měli účastníci prospěch z jednoduchého, bezpečného a nákladově efektivního osobního penzijního produktu a zároveň si mohli vybrat z různých typů poskytovatelů panevropského osobního penzijního produktu a podpora přeshraničního poskytování a přenositelnosti panevropského osobního penzijního produktu.

Vzhledem ke skutečnosti, že současná právní úprava není plně v souladu se všemi požadavky, které jsou vymezeny nařízením, je nezbytné, aby byl český právní řád odpovídajícím způsobem adaptován na jednotlivá ustanovení nařízení." Takže zase v dalším odstavci hned první věta, kterou si dovolím zopakovat – já si myslím, že ty věty bychom tady měli číst každý den ráno, než začne Sněmovna, protože je to důležité, aby si to všichni uvědomili: "Vzhledem ke skutečnosti, že současná právní úprava není plně v souladu se všemi požadavky" – požadavky, které jsou vymezeny nařízením – "je nezbytné, aby byl český právní řád odpovídajícím způsobem adaptován na jednotlivá ustanovení nařízení." Takže nikým nevolená Evropská komise – nevolená Evropská komise, jmenovaná Evropská komise, nám napíše nařízení a směrnice – nařízení, která jsou nezbytná, aby byla adaptována do českého právního řádu odpovídajícím způsobem.

Nařízení zároveň obsahuje několik diskrecí – členské státy například určují některé podmínky související s akumulací fází vnitrostátních podúctů. Tyto podmínky mohou zahrnovat zejména stanovení věkové hranice pro zahájení akumulací fáze, minimální dobu trvání akumulací fáze, maximální a minimální výši příspěvků a jejich kontinuitu. Takže nic de facto. S tím pak souvisí i možné daňové incentivy. Adaptace nařízení se předpokládá přijetím zákona o panevropském osobním penzijním produktu a o změně souvisejících zákonů.

Mezi dotčené subjekty, na které budou mít zvažované varianty dopad, se řadí především finanční instituce oprávněné při splnění podmínek nařízení poskytovat panevropský penzijní produkt. V případě České republiky se jedná o: a) úvěrové instituce povolené v souladu se směrnicí Evropského parlamentu; b) pojišťovny povolené v souladu se směrnicí Evropského parlamentu; c) investiční podniky povolené v souladu se směrnicí; d) investiční společnosti nebo správcovské společnosti podle směrnice.

To znamená, vyjmenoval jsem tady, kdo všechno bude moci poskytovat tento panevropský penzijní produkt, s tím, že samozřejmě musí vyhovovat směrnici danou Evropskou unií a musí být povoleny ty subjekty, takže když to bude nějaký subjekt, který nebude mít dobré vztahy, dobré vazby, bude jenom český, tak se také může stát, že nebude

povolen Evropskou unií a nebude moct tyto produkty poskytovat. Dále jsou to finanční instituce oprávněné distribuovat tento panevropský osobní penzijní produkt a dále Česká národní banka – nové kompetence orgánu dohledu nad finančním trhem.

Cílem tohoto návrhu zákona je dosažení souladu právních předpisů České republiky a Evropské unie na základě odpovídající adaptace nařízení. To je fakt neskutečné! Já bych řekl, že cílem návrhu tohoto zákona by mělo být zajistit české seniory na důchod, na penzi, na to, kdy padesát let pracovali a potom by měli mít zajištěnu penzi nebo důchod. K tomu by měl ten panevropský penzijní produkt sloužit, ale tady je napsáno, že cílem navrhované právní úpravy je dosažení souladu právních předpisů České republiky a Evropské unie na základě odpovídající adaptace nařízení. Navrhovaná právní úprava si klade za cíl implementovat evropské předpisy do českého právního řádu tak, aby byl v souladu s evropskou regulací. Takže ani slovo o tom, že tato novela je tady proto, aby čeští penzisté se měli lépe, aby si uspořili něco, aby měli další možnosti, jak si zlepšit důchod po padesáti letech práce. Nic takového tady není. Nic takového tady není! Znovu opakuji: "Navrhovaná právní úprava si klade za cíl implementovat evropské předpisy do českého právního řádu tak, aby byl v souladu s evropskou regulací. V případě nečinnosti hrozí riziko zahájení řízení o porušení práva Evropské unie ze strany Evropské komise, neboť jde o implementaci evropských právních předpisů." Prosím vás, to si myslím, že je věta, kterou i pro novináře musím znovu přečíst: "V případě nečinnosti hrozí riziko zahájení řízení o porušení práva Evropské unie ze strany Evropské komise, neboť jde o implementaci evropských právních předpisů." Prostě ani slovo o tom, jestli to pomůže nějakému penzistovi v České republice, jestli to bude pro nás lepší, ale prostě na druhé straně je tady hned vyhrožování o tom, že pokud to nezavedeme, dostaneme pokuty a budeme platit jak mourovatí.

A mohl bych to zkoumat ještě dál, ale mně osobně to úplně stačí k tomu, abych věděl, jak se zachovám při hlasování o tomto návrhu zákona. Já jsem tady dal slib poslance a sliboval jsem České republice a českým občanům, takže pro mě je to úplně jasné. O českých občanech a o České republice a o tom, jak se mám chovat jako poslanec, že mám podle svého nejlepšího svědomí a vědomí hlasovat pro dobro České republiky a českých občanů, tady není ani slovo. Tady je napsáno, že mám hlasovat, abych implementoval, a pokud nebudu hlasovat, tak že dostaneme pokutu. Takže to mě rozhodně k ničemu podstatnému nezavazuje.

To bylo ode mě zatím všechno. Já vám děkuji za pozornost a určitě se k tomu návrhu zákona ještě dnes vrátím. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji. To byl v obecné rozpravě pan Radim Fiala a mám tady dalšího přihlášeného do obecné rozpravy – pan poslanec Jan Hrnčíř. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Hrnčíř: Děkuji za slovo, vážená paní předsedající. Já bych trošičku shrnul, co vlastně vůbec předcházelo tomuto zákonu, tomu projednávání, jak to vlastně vznikalo. Na úvod bych chtěl jenom říct, že je to další důkaz toho, s jakým despektem se Evropská komise chová ke svým členským státům, protože penzijní pojištění je produkt, který není harmonizován Evropskou unií, Evropskou komisí, to znamená, že není možné přijímat směrnice, které by se implementovaly do našeho právního řádu, a tak se Evropská komise rozhodla, že to přímo nařídí. To znamená, je to nařízení o panevropském osobním penzijním produktu. Vůbec si neláme hlavu s tím, co je harmonizováno, co není, ale prostě to nařídíme a tak to bude!

Evropská komise přijala návrh nařízení o panevropském produktu 29. června 2017. V odůvodnění návrhu nařízení deklarovala, že navrhovaná právní úprava má za cíl položit základy pro bezpečnější, nákladově efektivnější a transparentní trh dobrovolných penzijních úspor spravovaných v celoevropském měřítku. V článku, který vyšel v odborném časopise

Pojistný.... pardon... Více je o tom napsáno v článku, ze kterého jsem čerpal i já, v takzvaném Pojistném obzoru.

Podle Evropské komise roztržitost evropského trhu brání poskytovatelům osobních penzijních produktů v maximalizaci diverzifikace rizik i zavádění inovací a úspor z rozsahu. Nařízení má podle Evropské komise také pomoci řešit demografickou krizi, doplnit stávající penzijní produkty a podpořit nákladovou efektivitu osobních penzijních produktů tím, že poskytne vhodné možnosti pro dlouhodobé investice osobních penzí.

Cílem nařízení má dále být navýšení kapitálu a jeho nasměrování k evropským dlouhodobým investicím do reálné ekonomiky. Panevropský penzijní produkt má nabídnout rozšířené funkce produktu tak, aby měli účastníci prospěch z jednoduchého, bezpečného a nákladově efektivního osobního penzijního produktu a zároveň si mohli vybrat z různých typů poskytovatelů. Má se také podpořit přeshraniční poskytování a přenositelnost produktu. Vzhledem k tomu, že nelze zasahovat do organizace národních penzijních systémů, navrhla Evropská komise dobrovolný režim ve smyslu vytvoření jeho nabídky a dobrovolného výběru účastenství, který má být doplňkem k existujícím národním systémům. Návrh tak nenahrazuje ani neharmonizuje stávající vnitrostátní penzijní systémy, nýbrž má umožnit jednotlivcům využít nabídky nového dobrovolného rámce pro penzijní spoření s tím, že má zajistit jejich dostatečnou ochranu. Cílem má být také přesun více úspor domácností z tradičních nástrojů, jako jsou vklady, na kapitálové trhy.

Přiznám se, že tu přidanou hodnotu v tom opravdu nevidím, protože těch národních produktů... a vzhledem k tomu, že evropský trh je jednotný, je možné využívat i zahraniční produkty, tak tam skutečně nevidím. Co se týče vyjednávání návrhu nařízení, vyjednávání zabralo přibližně dva roky, kdy dne 19. června 2018 byl takzvanému výboru stálých zástupců při Evropské radě předložen návrh, který byl výchozím textem pro rakouské předsednictví pro zahájení dialogů. V prosinci 2018 pak byla dosažena dohoda v rámci politických dialogů, kompromisní text návrhu byl jako bod bez diskuse schválen na jednání výboru stálých zástupců 13. února 2019. A po jednání právníků, finalizaci překladů návrh čekal na formální schválení Radou. Poté Evropský parlament přijal návrh 4. dubna 2019, kdy byl publikován v Úředním věstníku EU na konci června 2019. Na začátku projednávání návrhu bylo nutné v pracovní skupině Rady vyjasňovat a prodiskutovat některé aspekty, aby vůbec bylo všem jasné, jak by měl v praxi produkt podle Evropské komise fungovat, protože potřebnost tohoto produktu tam skutečně viděl málokdo. Jednalo se zejména o problematiku takzvaných podúctů, možných daňových aspektů, investičních strategií a vůbec souvisejících otázek ohledně změny poskytovatele, převodu prostředků, podmínek pro výplatní fázi a další.

Evropská komise zpracovala i poměrně obsáhlé pracovní příklady svého záměru, jak by takový panevropský penzijní produkt měl v praxi fungovat, a to například při převodu prostředků, změně investiční strategie a vyplácení z jednotlivých podúctů různou dobu podle podmínek jednotlivých členských států. Navrhovaná povinnost pro poskytovatele panevropského penzijního produktu zajistit otevření podúctu pro všechny členské státy v případě žádosti účastníka vyvolala rozsáhlou diskusi nad obávanou nákladností tohoto řešení, a tudíž i reálnou překážkou vstupu na tento trh pro menší poskytovatele. Podúčet znamená zajištění plnění vnitrostátních podmínek daného členského státu pro panevropský penzijní produkt i pro daňové zvýhodnění, pokud je poskytováno.

A teď tedy, jaký byl výsledek toho dojednávání a co vlastně se schválilo, co je tedy ten panevropský penzijní produkt. Má to být podle preambule nařízený produkt nezaměstnanecského penzijního pojištění jednotlivců, k němuž se účastník tohoto produktu zaváže dobrovolně. Má sloužit dlouhodobé akumulaci kapitálu, přičemž možnosti předčasného výběru prostředků by měly být omezeny a mohou být sankcionovány. Článek 2 nařízení pak obsahuje jak definici osobního penzijního produktu, tak i definici panevropského penzijního produktu. Ten musí být poskytován pouze finančním podnikem způsobilým podle článku 6

tohoto nařízení na základě smlouvy o panevropském penzijním produktu a musí být registrován v souladu s nařízením.

Idea panevropského penzijního produktu je postavena na tom, aby účastník nemusel měnit poskytovatele ani produkt, když se stěhuje v rámci EU, a u vybraného produktu mohl ideálně využívat výhody v členském státě, kde právě bydlí a pracuje. To znamená takzvaná služba přenositelnosti. Pokud již účastník tohoto produktu poskytovatele měnit musí, to znamená, když nemůže zabezpečit požadovaný podúčet pro daný členský stát, nařízení upravuje podmínky změny. V oblasti přenositelnosti produktu, což má být hlavní výhoda nově koncipovaného soukromého penzijního produktu, doznal návrh ovšem podstatného zúžení a co do povinností poskytovatelů ohledně zabezpečení podúčtu pro jednotlivé členské státy. Evropská komise navrhla zajistit otevření podúčtu pro všechny členské státy na žádost účastníka. Ve výsledném textu bude mít nicméně poskytovatel tohoto panevropského penzijního produktu povinnosti do tří let od použitelnosti nařízení zabezpečit podúčet alespoň pro dva členské státy. Pro každý podúčet pro příslušný členský stát platí podmínky pro takzvanou akumulaci a výplatní fázi tohoto produktu daného členského státu. V případě, že účastník panevropského penzijního produktu změni své bydliště, bude moci požádat o otevření nového podúčtu v rámci svého penzijního produktu, poskytovatel bude mít povinnost bezplatně informovat účastníka o podmínkách pro podúčet daného členského státu v rámci tohoto produktu. Účastník bude moci nicméně i nadále přispívat na poslední otevřený podúčet. Může se mu tak ale stát, že nebude moci využít zejména daňové motivační prvky členského státu, kam se přestěhoval.

Poskytovatel panevropského penzijního produktu je povinen ohledně těchto dopadů poskytnout účastníkovi i doporučení s vysvětlením, co je pro něj výhodnější. Pokud poskytovatel nebude moci zajistit otevření nového podúčtu pro odpovídající členský stát, musí mít účastník možnost zvolit si, zda změni bezplatně poskytovatele, nebo bude nadále přispívat na posledně otevřený podúčet. Poskytovatelé budou moci nabídnout až šest investičních možností, mezi něž musí patřit takzvaný základní penzijní produkt, což je nějaká standardní investiční možnost. Všechny investiční možnosti musí být navrženy na základě záruky nebo techniky snižování rizik. Poskytovatelé, kteří podle příslušných sektorových předpisů nemohou záruky poskytovat, mohou nabízet tento penzijní produkt se zárukou pouze na základě spolupráce s úvěrovými institucemi nebo pojišťovnami.

Účastník bude za určitých podmínek moci zvolenou investiční možnost změnit bezplatně, jak je napsáno v článku 44. Základní penzijní produkt, jak stanoví článek 45, je bezpečný produkt navržený na základě záruky za kapitál, jež je splatná na začátku výplatní fáze a také případně během výplatní fáze nebo na základě techniky snižování rizik, která je v souladu s cílem umožnit účastníkovi získat zpět kapitál. Nařízení počítá s technickou normou upřesňující minimální kritéria, jež musí techniky snižování rizik splňovat. Budou muset být přitom zohledněny různé druhy penzijního produktu i různí poskytovatelé a rozdíly mezi jejich obezřetnostním režimem. Poskytovatelé mohou nabídnout tento penzijní produkt zajišťující krytí geometrických rizik. Krytí geometrických rizik se může v jednotlivých podúčtech lišit. Musí ho poskytovat v souladu s příslušnou sektorovou právní úpravou a ti poskytovatelé penzijního produktu, kteří nejsou pojišťovnou, je mohou nabízet jen ve spolupráci s ní.

Účastník bude moci zvolenou investiční možnost za určitých podmínek změnit bezplatně. Nařízení nastavilo horní limit nákladů a poplatků u základního penzijního produktu, a to tak, že nesmí překročit 1 % akumulovaného kapitálu ročně. Z penzijního produktu bude moci být účastníkům vyplacena jedna nebo více forem dávek, takzvaná renta, jednorázová výplata, postupné čerpání nebo kombinace těchto forem. Účastník si volí formu vyplácení při uzavření smlouvy o penzijním produktu a také v případě, že požaduje otevření nového podúčtu. Forma vyplácení se může u jednotlivých podúčtů lišit. Účastník může za určitých podmínek formu vyplácení změnit jeden rok před začátkem vyplácení nebo na začátku výplatní fáze při změně poskytovatele. Pokud poskytovatel obdrží žádost o změnu, musí poskytnout účastníkovi

srozumitelně informace o finančních dopadech jeho rozhodnutí, a to zejména s ohledem na vnitrostátní pobídky, které se mohou na stávající podúčty vztahovat. U základního penzijního produktu má pak poskytovatel také povinnost nabídnout účastníkovi osobní plán jeho odchodu do důchodu, jenž se týká využívání naspořené kapitálu na podúčtech, jak se píše v článku 60 nařízení.

Čím se tedy bude tento panevropský penzijní produkt řídit? Článek 3 nařízení stanoví použitelná pravidla pro registraci, vytváření, distribuci panevropského penzijního produktu a dohled, kdy upřesňuje, že pro záležitosti neupravené samotným nařízením o panevropském penzijním produktu se použijí příslušné sektorové právní předpisy Evropské unie včetně aktů v přenesené pravomoci a prováděcích aktů a právní předpisy, které v jejich provedení přijaly členské státy, a předpisy, jež přijaly k provedení panevropského penzijního produktu nařízení. Přestože se jedná o nařízení, mají členské státy pro dané oblasti volnost stanovit podmínky, zejména pro spořicí a výplacní fázi. A také další vnitrostátní předpisy, které se na penzijní produkt budou vztahovat, hlavně se bude jednat o daňové předpisy.

Kdo tedy může poskytovat tento penzijní produkt a jak je možné registrovat se do tohoto produktu? To je upraveno v článku 6 nařízení. Podle tohoto článku budou moci o registraci panevropského penzijního produktu požádat pouze tyto finanční podniky povolené nebo registrované podle právních předpisů Evropské unie, to znamená úvěrové instituce povolené v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady, pojišťovny povolené v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady, které se zabývají přímým životním pojištěním, instituce zaměstnaneckého penzijního pojištění povolené nebo registrované v souladu se směrnicí Evropské unie, jež jsou podle vnitrostátních právních předpisů oprávněné poskytovat rovněž osobní penzijní produkty a nad nimiž je podle těchto předpisů vykonáván dohled. V tomto případě musí být všechna aktiva a pasiva odpovídající činnostem penzijního produktu účelově vyhrazena bez možnosti převádět je do ostatních činností v oblasti penzijního pojištění dané instituce. Dále investiční podniky povolené v souladu se směrnicí Evropské unie, které poskytují správu portfolia, také investiční společnosti nebo správcovské společnosti povolené podle směrnice Evropského společenství, unijní správci alternativních investičních fondů, kterým bylo uděleno povolení podle směrnice Evropské unie.

Žádost o registraci panevropského penzijního produktu se bude předkládat domovskému orgánu dohledu. Mimo jiné bude muset žádost obsahovat standardní smluvní podmínky smlouvy o panevropském penzijním produktu, informace o opatřeních týkajících se správy portfolia, řízení rizik a informace o případném partnerství při zajišťování podmínek pro podúčty panevropského penzijního produktu nebo záruky uvedené investiční strategie, klíčové informace o penzijním produktu, seznam členských států, v nichž může žadatel zajistit okamžité otevření podúčtu, a případně seznam členských států, v nichž chce produkt uvádět na trh.

Následuje proces posouzení žádosti. Pokud příslušný orgán rozhodne o registraci, sdělí toto evropskému orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění, takzvané EIOPA, a předá příslušné dokumenty. EIOPA následně zaregistruje tento penzijní produkt do centrálního veřejného registru. Až poté lze zahájit poskytování a distribuci tohoto penzijního produktu. Centrální veřejný registr vede EIOPA a ten bude zpřístupněn veřejnosti v elektronické podobě, mimo jiné bude obsahovat úplný seznam členských států, v nichž je daný produkt poskytován, a seznam členských států, pro něž poskytovatel nabízí podúčet. Nařízením nezakládá nová oprávnění pro distribuci. Poskytovat a zprostředkovávat panevropský penzijní produkt tedy budou moci ti, kteří jsou již držiteli příslušného oprávnění v sektoru pojišťovnictví a kapitálového trhu. Při distribuci penzijního produktu se však tyto subjekty budou muset řídit povinnostmi ohledně ochrany spotřebitele stanovenými v nařízením.

Podmínky produktu: to znamená, nařízením dává prostor členským státům vymezit určité podmínky pro akumulaci a dekulaci fázi produktu, a to i v souvislosti s možnými daňovými incentivy, které případně členské státy budou upravovat. U akumulací fáze se jedná

zejména o věkovou hranici pro její zahájení, minimální dobu jejího trvání, maximální a minimální výši příspěvků a jejich kontinuitu, u výplatní fáze pak zejména o stanovení minimálního věku jejího zahájení, maximální doby před dosažením věku odchodu do důchodu, kdy je možné se do penzijního produktu zapojit, a podmínky pro vyplácení před dosažením minimálního věku pro zahájení vyplácení, a to zejména v případě zvláště závažných problémů. Evropská komise vydala ohledně daňových motivací doporučení, které bylo členskými státy kritizováno. Evropská komise uvádí, že by členské státy měly poskytovat daňovou výhodu i tomu penzijnímu produktu, který nebude plnit podmínky pro daňovou výhodu jako ostatní systémy nebo produkty individuálního penzijního spoření v daném členském státě.

Nařízení také upravuje poměrně rozsáhle informační povinnosti inspirované již stávající regulací v oblasti pojištění investic a zaměstnaneckého penzijního pojištění. Než začne poskytovatel nabízet produkt, vypracuje sdělení klíčových informací o panevropském penzijním produktu a zveřejní je na svých internetových stránkách. Pro základní penzijní produkt bude nutné vypracovat samostatné informace. U nabízených alternativních investičních možností bude záležet na rozsahu informací. Buď budou vypracovány samostatné informace pro každou alternativní investiční možnost, nebo všeobecné investiční podmínky obsahující alespoň obecný popis investičních možností s informací, kde lze nalézt podrobnější předmluvní informace. Potenciální účastník bude také muset dostat informaci, kde nalezne veřejně dostupné zprávy o finanční situaci poskytovatele, a bude muset obdržet informace o dosavadní výkonnosti investičních možností za minimálně deset let nebo za všechny roky, kdy byl produkt poskytován, pokud se jedná o kratší dobu, s prohlášením, že dosavadní výkonnost nevypovídá o budoucí výkonnosti. Nařízení se těmito podmínkám podrobně věnuje v článcích 26 až 33.

Před uzavřením smlouvy musí být zájemci poskytnuto poradenství, jak definuje článek 34, i osobní doporučení včetně personalizované projekce předpokládaných důchodových dávek a podrobné vysvětlení rizik, pokud se jedná o nabízení základního penzijního produktu, který nezahrnuje záruku na kapitál. Během trvání smlouvy bude dostávat účastník v průběhu akumulací fáze jednou ročně personalizovaný dokument nazvaný přehled dávek panevropského penzijního produktu. Dokument nicméně nebude jen o možných dávkách a jejich projekci, nýbrž bude obsahovat informace o nejbližším možném datu zahájení výplatní fáze pro každý podúčet, informace o příspěvcích zaplacených za posledních 12 měsíců, rozpis všech nákladů, informace o způsobu fungování záruky, pokud je to relevantní pro daný penzijní produkt nebo technicky pro snižování rizik.

Dosavadní výkonnost a další informace podle článku 36 a 37: informace budou muset být rozděleny podle všech existujících podúčtů účastníka. K výše uvedenému přehledu dávek musí poskytovatel dva měsíce před uplynutím jednoho roku před začátkem výplatní fáze a dva měsíce před začátkem výplatní fáze nebo na žádost účastníka poskytnout informace o blížícím se zahájení výplaty, možných formách dávek a možnosti účastníka změnit formu vyplácených dávek. Příjemce dávek pak každoročně poskytovatel informuje o dávkách, které jim náležejí, a formách vyplácení. V případě, že účastník i nadále přispívá nebo nese investiční riziko, musí mu být poskytován i přehled dávek panevropského penzijního produktu.

Co se týče změny poskytovatele penzijního produktu, poskytování služby změny je upraveno v článcích 52 až 56 nařízení, kdy na žádost účastníka se převádí odpovídající částky nebo v některých případech lze realizovat převod nepeněžitých aktiv, a to na nový účet penzijního produktu se stejnými podúčty u přijímacího poskytovatele. Převádějící poskytovatel musí převést i všechny informace spojené se všemi podúčty původního penzijního produktu. Účastník může požádat o vnitrostátní nebo přeshraniční změnu, když je nový poskytovatel usazen v jiném členském státě.

Změnu lze uplatnit během akumulací i výplatní fáze. Nicméně pokud se... (Řečník se odmlčel.)

Došel inkoust, pardon. Tady pan ministr financí ke mně promluvil a to jsem ztratil trošku nit. Takže bylo to ke kolegům, myslel jsem, že to bylo na mě. Dobře, vysvětleno.

Takže převádějící poskytovatel musí převést i všechny informace spojené se všemi podúčty původního penzijního produktu a účastník může požádat o vnitrostátní nebo přeshraniční změnu, když je nový poskytovatel usazen v jiném členském státě. Změnu lze uplatnit během akumulární i výplatní fáze. Nicméně pokud je již vyplacena dávka ve formě doživotní renty, není poskytovatel povinen žádosti vyhovět. Měnit poskytovatele lze po nejméně pěti letech od uzavření smlouvy nebo pokud to poskytovatel umožňuje, i častěji. Převod nepeněžitých aktiv lze uskutečnit pouze v případě, že se změna odehrává mezi poskytovateli penzijního produktu, kteří vykonávají správu jednotlivých portfolií. Přijímající poskytovatel musí s tímto způsobem vyjádřit písemný souhlas. Nařízení upravuje postup provedení změny poskytovatele a účtování poplatků za změnu. Účastník nese riziko finanční ztráty související se zpeněžením aktiv pro účely jejich převodu.

Co se týče dohledu, příslušné dohledové orgány budou vykonávat dohled nad dodržováním nařízení o panevropském penzijním produktu v souladu s daným sektorovým režimem. Budou stejně jako EIOPA také sledovat používání označení panevropský penzijní produkt. To znamená, zase jedná jen podle tohoto nařízení registrované produkty. Nařízení upravuje v článku 63 i pravomoci pro příslušné dohledové orgány zakázat nebo omezit uvádění produktu na trh za tam daných podmínek. EIOPA bude moci za určitých podmínek dočasně zakázat nebo omezit uvádění a distribuci některých panevropských penzijních produktů.

Začátkem května roku 2019 vyzvala EIOPA experty, aby se zúčastnili panelu k pracím na návrzích prováděcích aktů a tato platforma prodiskutovala problematiku technik a zmírňování rizik v rámci investičních strategií. Z toho, co zde bylo řečeno už i mým předřečníkem, tak jasně vyplývá, že je to v podstatě další nadbytečný, komplikovaný legislativní plevel, který z Evropské unie opět sem spadl, aby nám zaplevelil náš právní řád. Já bych byl opravdu velmi rád, kdybychom se těmto nadbytečným legislativním plevelům bránili a do našeho právního řádu neimplementovali. Proto bych opět podal návrh na zamítnutí. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji. Zároveň bych chtěla konstatovat, zda by bylo možné ještě tento návrh načíst v podrobné rozpravě, protože v tuto chvíli se nacházíme v obecné rozpravě, ale samozřejmě v tuto chvíli ten návrh tady byl. Jsme v tuto chvíli v obecné rozpravě.

Musím ještě v tuto chvíli přečíst jednu omluvu, a to pana poslance Jiřího Hájka, který se omlouvá dnes mezi 13. a 14. hodinou a do konce jednacího dne, a to z pracovních důvodů. A zároveň bych ještě chtěla konstatovat, že Robert Stržínek bude hlasovat s náhradní kartou 27.

Takže my se v tuto chvíli nacházíme v obecné rozpravě. Já se zeptám, hlásí se někdo ještě do obecné rozpravy? Pokud tomu tak není, končím obecnou rozpravu.

Zeptám se pana navrhovatele a pana ministra financí, jestli chce vystoupit se závěrečným slovem? Nechce. Dále se zeptám paní zpravodajky rozpočtového výboru, paní poslankyně Barbory Urbanové, jestli chce vystoupit se závěrečným slovem? Nechce, děkuji.

Tudíž bychom v tuto chvíli přešli a zahájila bych podrobnou rozpravu. Připomněla bych, že pozměňovací a jiné návrhy přednesené v podrobné rozpravě musí být vždy odůvodněny. Hlásí se někdo do podrobné rozpravy? Vidím, že se hlásí pan poslanec Hrnčíř. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Hrnčíř: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, vážené kolegyně a kolegové, já už jsem tady poměrně zevrubně v obecné rozpravě rozebral tento takzvaný panevropský penzijní produkt a nastínil jsem, o co se jedná. Už jsem předeslal, že považuji skutečně takovéto legislativní návrhy za opravdu legislativní plevel, který nám zapleveluje náš

právní řád. My máme více než dva miliony platných právních předpisů. Obecně je problém vůbec se v nich orientovat a vyznat. To se nebudím o předpisech, které jsou už právně neúčinné, to znamená, taková obrovská džungle. Patříme v Evropě na špici v počtu platných právních předpisů. Myslím si, že není důvod, abychom těmito zbytečnými legislativními plevely, které nám sem z Evropské unie padají, dále ještě zhoršovali situaci a zaplevelovali právní řád ještě víc. Já si myslím, že my jsme tady od toho, abychom přijímali zákonné normy, které skutečně pomáhají občanům této země, které pomáhají České republice, které skutečně potřebujeme, aby jich bylo co nejméně, byly co nejsrozumitelnější, a přijímat takovéto nesmysly, které jsou velice rozsáhlé, to jsou byrokratické nesmysly, myslím si, že to tady dělat nemáme.

Myslím si, že tohle nepotřebujeme, a produkty, komerční produkty, co se týká penzijního připojištění, které nabízí komerční pojišťovny z celé Evropské unie, já si myslím, že těchto produktů už je taková řada, že k tomu nepotřebujeme zaplevelovat náš právní řád dalšími, dalšími nesmysly. Takže jak jsem byl vyzván paní předsedající, podávám tedy návrh na zamítnutí. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji. Registruji i tento návrh na zamítnutí. Zeptám se, jestli se někdo ještě hlásí do podrobné rozpravy? Nikoho v sále nevidím, v tuto chvíli tedy končím podrobnou rozpravu.

Zeptám se, jestli je ze strany pana ministra financí zájem o závěrečné slovo? Ze strany zpravodajky také není zájem o závěrečné slovo?

Vidím, že pan předseda klubu hnutí SPD Radim Fiala se hlásí s přednostním právem. (Radim Fiala z prostoru před řečnickým pultíkem: Po ukončení druhého čtení.) Po ukončení druhého čtení, dobře. Takže já v tuto chvíli tedy konstatuji, že byl dán návrh na zamítnutí, a končím druhé čtení tohoto návrhu.

V tuto chvíli tady avizuji přihlášení s přednostním právem, a to předsedy poslaneckého klubu hnutí SPD Radima Fialy, a tímto mu předávám slovo.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji, paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já myslím, že jsme tady velmi dlouze a obšírně vysvětlili, co nám na tom návrhu vadí. Zopakuji jenom tu jednu větu, že cílem této implementace je především implementovat evropskou směrnici do českého právního řádu. Cílem této implementace není pomoc českým seniorům v seniorském věku a zajištění jejich klidného stáří, ale jakási regulace předpisů v českém právním řádu. Koneckonců to vysvětlil i můj kolega Jan Hrnčíř, který dal návrh na zamítnutí, a je to jasný signál hnutí SPD o tom, co si o tomto návrhu zákona, o této implementaci myslíme.

A já vás chci požádat o přestávku na jednání klubu hnutí SPD na dobu půl hodiny, tedy 30 minut, a žádám poslance klubu hnutí SPD, aby přišli do jednací místnosti SPD. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Na základě požadavku hnutí SPD vyhláší přestávku v délce 30 minut a sejdeme se zde v 11.40 hodin. Děkuji vám.

(Jednání přerušeno v 11.10 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 11.40 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Vážení členové vlády, vážení paní poslankyně, vážení páni poslanci, budeme pokračovat 6. schůzí, která byla přerušena do 11.40, kdy jsme doprojednali zákon ve druhém čtení, a protože byl dán návrh na zamítnutí, nelze třetí čtení v tuto chvíli projednávat, tudíž nemůžeme projednávat bod 80 a musíme začít projednávat další bod, což je bod

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 78/2004 Sb., o nakládání
s geneticky modifikovanými organismy a genetickými produkty,
ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 43/ – první čtení**

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministryně životního prostředí paní Anna Hubáčková. Poprosím paní ministryni, aby se ujala slova. Zároveň poprosím i zpravodaje, aby zaujal místa, která jsou určena jak pro navrhovatele, tak pro zpravodaje. Paní ministryně, máte slovo.

Ministryně životního prostředí ČR Anna Hubáčková: Dobrý den. Děkuji, vážená paní předsedající. Vážené poslankyně, vážení poslanci, vláda předkládá do Poslanecké sněmovny návrh novely zákona o nakládání s geneticky modifikovanými organismy a genetickými produkty, ve znění pozdějších předpisů...

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Paní ministryně, já vás chvilku přeruším a poprosím všechny o klid v jednacím sále. Pokud si potřebujete něco vyřídit, prosím, běžte do předsálí. Ještě počkám, až se opravdu Sněmovna utiší. Nechci v tuto chvíli jmenovat jednotlivé poslance. Moc vám děkuji. Až půjdete k řečnickému pultu, všichni budete chtít, abyste měli klid, abyste mohli řádně hovořit. Děkuji vám. Omlouvám se, paní ministryně.

Ministryně životního prostředí ČR Anna Hubáčková: Děkuji. Návrh zákona vláda schválila 25. října 2021 usnesením číslo 918. Návrh zákona byl připraven z důvodu zajištění transpozice směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/18/ES o záměrném uvolňování geneticky modifikovaných organismů do životního prostředí, která byla provedena v rámci rozsáhlejší novelizace vybraných předpisů EU v oblasti potravinového práva v červnu 2019 nařízením Evropského parlamentu a Rady EU 2019/1381 o transparentnosti a udržitelnosti hodnocení rizika ze strany EU v potravinovém řetězci.

Prováděná implementace aktualizované směrnice již měla být uskutečněna v termínu 27. března 2001, kdy uvedené novelizační nařízení vstoupilo v účinnost.

Cílem uvedeného novelizačního nařízení je zvyšování transparentnosti hodnocení rizika, které se provádí v rámci zajišťování bezpečnosti potravin a krmiv. Za tímto účelem se zavádějí takzvané standardní datové formáty, které mají přispět k efektivnímu zpracování žádostí, posuzovaných Evropským úřadem pro bezpečnost potravin. Forma standardních datových formátů byla v této souvislosti zavedena také do směrnice o záměrném uvolňování geneticky modifikovaných organismů do životního prostředí, aby příslušné dokumenty, zpracováváné pro účely posuzování geneticky modifikovaných organismů používaných jako potraviny a krmiva, případně jako suroviny či přípravky pro jejich výrobu, byly předkládány ve sjednocené podobě.

Další oblastí, která byla ve směrnici o záměrném uvolňování geneticky modifikovaných organismů do životního prostředí změněna, je právní úprava ochrany informací, které je subjekt nakládající s GMO povinen v rámci příslušných povolovacích procesů předkládat a jejichž zveřejnění by jej mohlo poškodit v rámci konkurenčních vztahů.

Novelou zákona se reaguje na uvedené změny směrnice o záměrném uvolňování geneticky modifikovaných organismů do životního prostředí takto: Doplnuje se možnost podání příslušných žádostí ve formě standardních datových formátů a terminologicky i materiálně se upravují ustanovení vztahující se k ochraně vybraných údajů obsažených v příslušných žádostech o povolení k nakládání s geneticky modifikovanými organismy, a to z hlediska jejich vymezení souvisejících procedurálních otázek i vlastního ochranného režimu.

Od provedení meziresortního připomínkového řízení bylo na základě povolení ministryně spravedlnosti a předsedkyně Legislativní rady vlády upuštěno, jelikož tento předkládaný materiál je totožný s materiálem, který byl vládou schválen už v roce 2020, vyjma jedné legislativně technické úpravy v samotném návrhu a několika málo oprav ve zbytku materiálu.

Návrh je předkládán znovu z toho důvodu, že již nestihl být projednán v Poslanecké sněmovně v jejím 8. volebním období, kde byl předložen jako sněmovní tisk 1021.

Uváděný návrh novely v totožném znění prošel řádným meziresortním připomínkovým řízením v roce 2020. Dovolte mi, abych stručně shrnula průběh. K materiálu byla uplatněna jediná zásadní připomínka, a to ze strany Ministerstva vnitra. Tato připomínka se netýkala vlastního normativního textu, ale důvodové zprávy, a byla akceptována. Návrh zákona pak byl dílčím způsobem upraven také na základě doporučujících připomínek, které měly převážně formální charakter. Vládě byl tento návrh předložen bez rozporu.

Návrh zákona byl následně projednán pracovní komisí Legislativní rady vlády pro správní právo. Komise vznesla několik doporučujících připomínek, které směřovaly k upřesnění vybraných ustanovení. Tyto připomínky byly promítnuty do návrhu úprav obsažených ve stanovisku, které k návrhu zákona bylo zpracováno z úrovně předsedkyně Legislativní rady vlády. Ministerstvo životního prostředí se s těmito úpravami ztotožnilo.

Jedná se, ještě jednou zdůrazňuji, o čistou transpozici evropského práva a dovoluji si vás tímto požádat o projednání návrhu zákona v prvním čtení a jeho přikázání výboru pro životní prostředí jako garančnímu výboru. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji paní ministryni životního prostředí Anně Hubáčkové za představení předloženého návrhu. Nyní bych poprosila, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení, kterým je pan poslanec David Pražák. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec David Pražák: Děkuji, paní předsedající. Dobré skoro poledne, dámy a pánové. Právní úprava nakládání s geneticky modifikovanými organismy jak na unijní, tak na národní úrovni rozlišuje tři způsoby tohoto nakládání.

Prvním je uzavřené nakládání s geneticky modifikovanými organismy, kterým se rozumí každá činnost, při níž dochází ke genetické modifikaci organismů nebo při níž jsou GMO jakkoli používány, pěstovány, uchovávány a tak dále v uzavřeném prostoru a se kterým jsou spojena adekvátní opatření k zabezpečení tohoto uzavřeného prostoru před únikem geneticky modifikovaných organismů do vnějšího prostředí.

Druhým způsobem je záměrné uvolňování geneticky modifikovaných organismů do životního prostředí pro jiné účely, než je jejich uvedení na trh, kterým se rozumí úmyslné zavedení geneticky modifikovaných organismů do životního prostředí, při němž nejsou použita žádná zvláštní uzavírací opatření k zamezení jejich kontaktu s okolím, to je, že jde o takové použití GMO, při němž dochází k jejich záměrnému vnesení mimo uzavřený prostor, ovšem za jiným než komerčním účelem.

Třetím způsobem je uvádění geneticky modifikovaných organismů a produktů s jejich obsahem na trh, kterým se rozumí poskytnutí či předání geneticky modifikovaných organismů nebo genetických produktů jiné osobě, ať už za úplatu, nebo bezplatně, s výjimkou jejich předání výlučně za účelem uzavřeného nakládání s těmito geneticky modifikovanými organismy nebo jejich uvádění do životního prostředí osobou, která je k tomu oprávněna.

V České republice vzniká oprávnění k nakládání s geneticky modifikovanými organismy buď v oznamovacím, nebo povolovacím režimu. Na základě oznámení vzniká oprávnění k uzavřenému nakládání s geneticky modifikovanými organismy, které na základě hodnocení

jeho rizika bylo zařazeno do I. nebo II. kategorie rizika. To znamená, že jsou s ním spojena pouze zanedbatelná nebo nízká rizika jeho škodlivých účinků, a nároky na zabezpečení uzavřeného prostoru jsou proto méně přísné. Osoba, která hodlá uzavřené nakládání s geneticky modifikovanými organismy I. nebo II. kategorie rizika provozovat, je povinna před jeho zahájením učinit oznámení Ministerstvu životního prostředí.

K uzavřenému nakládání, které bylo pro jeho vysokou rizikovost z hlediska působení škodlivých účinků zařazeno do III. nebo IV. kategorie rizika, stejně jako k uvádění geneticky modifikovaných organismů do životního prostředí, je zapotřebí povolení Ministerstva životního prostředí.

Pokud jde o uvádění geneticky modifikovaných organismů a genetických produktů na trh, je třeba rozlišovat, zda jde o geneticky modifikované potraviny a krmiva, nebo jiné geneticky modifikované a genetické produkty. V případě GMO potravin a krmiv přijímá žádosti o povolení k jejich uvádění na trh Ministerstvo zemědělství v režimu zákona č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

V režimu zákona č. 78/2004 Sb. se podávají pouze žádosti o uvádění na trh geneticky modifikovaných organismů a genetických produktů odlišných od geneticky modifikovaných potravin a krmiv, které mají být poprvé uvedeny na trh právě na území České republiky. Pak řízení o žádosti vede Ministerstvo životního prostředí a oprávnění k uvedení na trh vzniká na základě zápisu do Seznamu pro uvádění na trh. Seznam pro uvádění na trh a zápisy do něj provádí Ministerstvo životního prostředí.

Nezbytnost navrhované právní úpravy je dána povinností zajistit implementaci výše uvedeného nařízení Evropského parlamentu a Rady 2019/1381. To, ač je vzhledem ke své právní formě přímo použitelné, novelizuje rovněž některé články směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/18/ES, jejichž transpozice je zajištěna příslušnými ustanoveními zákona č. 78/2004 Sb.

Navrhovaná právní úprava je v souladu s ústavním pořádkem České republiky. Přijetí navrhované právní úpravy je nezbytnou podmínkou pro splnění povinností České republiky vyplývajících z implementovaného nařízení Evropského parlamentu a Rady 2019/1381, respektive zajištění náležité transpozice změny směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/18/ES. Navrhovaná právní úprava je předkládána výhradně za účelem zajištění řádné implementace příslušných předpisů Evropské unie.

Tímto děkuji za pozornost a prosím o vpuštění do výboru. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji panu zpravodaji za úvodní slovo k tomuto vládnímu návrhu zákona. Otevírám obecnou rozpravu, do které v tuto chvíli nevidím žádnou přihlášku. Zeptám se, jestli se někdo ještě nehlásí z místa do obecné rozpravy? Ano, paní ministryně životního prostředí. Paní ministryně, máte slovo.

Ministryně životního prostředí ČR Anna Hubáčková: Děkuji moc. Navážu na svoji předloženou zprávu. Vzhledem k tomu, že lhůta pro transpozici tohoto zákona uplynula 27. března 2021 a jde skutečně o transpozici de facto evropských formulářů, kdybych to zjednodušila, tak si dovoluji požádat o zkrácení lhůty na projednání ve výboru Poslanecké sněmovny na 30 dnů. Zákon je navržen pouze pro výbor životního prostředí, tak prosím o zvážení. Děkuji moc.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji. Je tady návrh na zkrácení doby na 30 dní. V tuto chvíli, pokud se nikdo další do obecné rozpravy nehlásí, obecnou rozpravu končím. Zazněl tedy tady návrh na zkrácení doby na 30 dní, nezazněl tady

žádný návrh na vrácení nebo na zamítnutí, takže v tuto chvíli se bude Poslanecká sněmovna zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání.

Nejdříve musíme rozhodnout o přikázání garančnímu výboru. Paní předsedkyně Poslanecké sněmovny svým rozhodnutím navrhla přikázat předložený návrh k projednání výboru pro životní prostředí jako výboru garančnímu. Já se v tuto chvíli ptám, navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Pokud tomu tak není, budeme o tomto návrhu hlasovat.

Registruji odhlášení všech. Takže všechny vás odhlásím, zagonguji několikrát. Poprosím vás všechny, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami. Počkám, až se počet poslanců ustálí. Ještě jednou naposled zagonguji.

Nyní bych si dovolila, že bychom přistoupili k hlasování.

Hlásí se pan poslanec Babka. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ondřej Babka: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Já se jenom domnívám... nejsem si úplně jist, jestli v rozpravě může o zkrácení lhůt požádat paní ministryně.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: V tuto chvíli tedy požádám o stanovisko legislativu.

V tuto chvíli mám avizováno, že se s přednostním právem přihlásil pan ministr práce a sociálních věcí pan Jurečka. Tímto mu dávám slovo.

Místopředseda vlády, ministr práce a sociálních věcí ČR Marian Jurečka: Děkuji, vážená paní předsedající. Milé kolegyně, kolegové, já si dovoluji tedy dát návrh, aby to bylo procesně a procedurálně správně, na zkrácení lhůty k projednání tohoto tisku ve výborech na 30 dnů. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Já se v tuto chvíli tím, že jste, pane ministře vystoupil, vracím znovu – protože obecná rozprava již byla ukončena, ten návrh musí být dán v obecné rozpravě – takže v tuto chvíli konstatuji, že vaším vystoupením se znovu vracíme do obecné rozpravy. Ptám se, jestli se někdo do obecné rozpravy v tuto chvíli hlásí? Hlásí se prosím někdo do obecné rozpravy? Pan místopředseda Jan Bartošek.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Navážu na pana ministra práce a sociálních věcí Mariana Jurečku a zopakuji ten návrh. Dáváme návrh na zkrácení lhůty na projednání na 30 dnů.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji. Takže v tuto chvíli zde máme znovu návrh, který byl řečen poslancem tak, jak je to v jednacím řádu, na zkrácení doby na projednávání tohoto návrhu na 30 dní. Znovu konstatuji, že ten návrh tady byl dán, a my se musíme vypořádat s tím návrhem, který jsem tady již avizovala, a to je, že paní předsedkyně Poslanecké sněmovny svým rozhodnutím navrhla přikázat předložený návrh k projednání výboru pro životní prostředí jako garančnímu. Z pléna tady nebyl jiný návrh na garanční výbor, takže v tuto chvíli přistoupíme k hlasování. Zároveň konstatuji, že jsem ukončila obecnou rozpravu.

Přistoupíme k hlasování o daném návrhu, který přečtu. Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání výboru pro životní prostředí jako výboru garančnímu?

Zahajují hlasování. Kdo je pro tento návrh, kdo s ním souhlasí, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku.

V tuto chvíli konstatuji, že v hlasování číslo 70 bylo přihlášeno 157 poslanců, 156 bylo pro, nikdo nebyl proti. Návrh byl přijat.

Tímto konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro životní prostředí jako výboru garančnímu.

Předsedkyně Poslanecké sněmovny nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru k projednání? Nikoho nevidím.

V tuto chvíli se tedy budeme muset vypořádat s návrhem, který tady přednesl Jan Bartošek, a to je na zkrácení doby projednání ve výboru na 30 dní, takže v tuto chvíli o tomto návrhu budeme hlasovat.

Zahajují hlasování. Kdo je pro tento návrh, ať zvedne ruku a stiskne tlačítko. Kdo je proti tomuto návrhu, ať zvedne ruku a stiskne tlačítko.

V hlasování číslo 71 bylo přihlášeno 157 poslanců, pro bylo 84, proti bylo 16. Návrh byl přijat.

Konstatuji tímto, že bude zkrácena doba na 30 dní na projednání v garančním výboru.

Tímto jsme se vypořádali se všemi návrhy, končím projednávání tohoto bodu a zároveň předávám řízení schůze svému kolegovi Janu Skopeczkovi.

Místopředseda PSP Jan Skopeczek: Dobré poledne, kolegyně a kolegové. Budeme pokračovat bodem

42.

Vládní návrh zákona o omezení dopadu vybraných plastových výrobků na životní prostředí /sněmovní tisk 55/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministryně životního prostředí Anna Hubáčková. Paní ministryně, prosím, ujměte se slova.

Ministryně životního prostředí ČR Anna Hubáčková: Děkuji, vážený pane předsedající. Ještě jednou, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji vám představit návrh zákona o omezení dopadu vybraných plastových výrobků na životní prostředí.

Navrhovaný zákon je prvním ze dvou současně předkládaných zákonů regulujících environmentální dopad některých jednorázových plastových výrobků. Protože proces schvalování návrhů zákonů nestihl být dokončen před uplynutím 8. volebního období Poslanecké sněmovny, jsou k projednávání oba tisky předkládány opětovně a já si jenom dovoluji upozornit, že transpoziční lhůta uplynula 3. července 2021.

Cílem předkládaného návrhu zákona je transpozice ustanovení směrnice Evropského parlamentu a Rady EU 2019/904 z 5. června 2019 o omezení dopadu některých plastových výrobků na životní prostředí do českého právního řádu. Směrnice 2019/904 byla přijata za účelem omezení plastového odpadu v mořích a oceánech, který ohrožuje ekosystémy, biodiverzitu a lidské zdraví. Předmětem úpravy je přijetí opatření zajišťujících plnou transpozici směrnice 2019/904 a jedná se o tato opatření: zákaz uvádění některých vybraných plastových výrobků na trh a do oběhu, jako plastové přístroje, talíře, brčka, vatové tyčinky, tyčky

k uchycení a podpěře balonků, nádob a nápojových kelímků z expandovaného polystyrénu a také výrobků z oxorozložitelného plastu.

Další opatření: označování výrobků za účelem informování konečného uživatele o přítomnosti plastů ve vybraném plastovém výrobku a vhodných postupech nakládání s vybraným plastovým výrobkem, který se stal odpadem. Zavedení systému rozšířené odpovědnosti výrobce pro určité druhy vybraných plastových výrobků a s nimi spojené povinnosti. Výrobci budou povinni prostřednictvím takzvaných kolektivních systémů plnit určité povinnosti, především půjde o úhradu nákladů obcím na úklid odpadu.

A další opatření: provádění zvláštní osvětové činnosti, informovat konečné uživatele – například o dopadu nevhodných způsobů zbavování se odpadu z vybraných plastových výrobků na kanalizační síť.

Navrhovaný zákon tak prosazuje principy oběhového hospodářství, které před výrobky na jedno použití upřednostňuje opětovně použitelné výrobky a cílí na omezení množství vzniklých odpadů. Kontrolu bude vykonávat Česká inspekce životního prostředí, Česká obchodní inspekce, Státní zemědělská a potravinářská inspekce a krajské hygienické stanice.

Další opatření jsou pak připravena v další zákonné normě a tu dneska budeme mít jako sněmovní tisk 56.

Dovoluji si vás tímto požádat o projednání návrhu zákona v prvním čtení a jeho přikázání výboru pro životní prostředí jako garančnímu výboru. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji, paní ministryně, za vaše úvodní slovo. Prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro prvé čtení tohoto návrhu, paní poslankyně Berenika Peštová. Paní poslankyně, máte slovo.

A ještě předtím poprosím všechny, kdo se chtějí věnovat něčemu jinému než zákonu, který je dnes představován, aby prosím odešli do foyer nebo aby se ztišili. Děkuji pěkně.

Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Berenika Peštová: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážení členové vlády, omlouvám se, skoro nikdo tady není, vážené kolegyně, vážení kolegové. Jak už řekla paní ministryně, máme před sebou zákon, kterým se má transponovat evropská legislativa v oblasti omezení dopadů plastů na životní prostředí. Tento a související tisk byly Sněmovně předloženy už v minulém období, k jejich projednání se však nedostalo. I proto už v minulém kalendářním roce uplynula lhůta pro transpozici, konkrétně od 3. července 2021 je Česká republika vystavena riziku zahájení infringementu.

Nebudu opakovat výčet, kterým paní ministryně přdestřela obsahové okruhy návrhu. Řečené, myslím, vystihuje v kostce jeho obsah. Spíše bych pro lepší pochopení ráda poukázala na některá základní specifika návrhu.

Přesně se zde regulují jen některé vybrané plastové výrobky, nejedná se o všeobíhající protiplastovou legislativu, ale snahu je redukovat, zejména jednorázově používané plasty. Budeme zde regulovat jak plastové obaly, například nádoby na potraviny, nápojové kelímky, tak i takzvané plastové neobaly, jakými jsou plastové příbory, vatové tyčinky, vlhčené ubrousky, tabákové výrobky s filtry a podobně. Neřešíme zde prosím ani roušky, ani ochranné rukavice a ani ochranné obleky proti covidu. To jen na okraj, neboť to bývají ta mediálně nejvděčnější témata.

Dále je zde podstatné zmínit, že předložené nejde nad rámec požadavků stanovených evropskými předpisy. Kromě označování výrobků a osvěty tak máme před sebou v tomto sněmovním tisku dvě podstatné novinky. Zákaz určitých výrobků už jsem zmínila. Pak tu máme

navrženy takzvané kolektivní systémy rozšířené odpovědnosti pro určité druhy vybraných plastových výrobků.

A o co jde? Pro obalové výrobky jsou tyto systémy již zavedeny dle zákona o obalech. Představují možnost sdruženého plnění prostřednictvím autorizované obalové společnosti. Pro neobalové plastové výrobky budou výrobci nuceni vytvořit kolektivní systémy pro dané druhy vybraných plastových výrobků s ohledem na určité specifické povinnosti. Vzhledem k charakteru povinností je v praxi problematické tyto povinnosti plnit individuálně. Představme si například povinnost hradit obcím náklady vynaložené na úklid odpadu z daných vybraných plastových výrobků, jehož se koneční uživatelé protiprávně zbavují mimo místa určená k jeho nakládání, či náklady na soustředování odpadu v rámci obecního systému odpadového hospodářství a přepravu a likvidaci. Model fungování kolektivních systémů je v zásadě totožný se zákonem o výrobcích s ukončenou životností a předložený návrh zákona se také na ustanovení zákona o výrobcích s ukončenou životností co do úpravy kolektivních systémů často odkazuje.

To je z mého pohledu to nejpodstatnější a vzhledem k tomu, že jsem se na tvorbě zákona intenzivně podílela, tak avizuji, že budu mít v rozpravě několik, řekněme, osobních poznámek ke směřování protiplastové legislativy. Pane předsedající, ráda bych se následně přihlásila do rozpravy. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuju, paní poslankyně. Děkuju vám jako zpravodajce. Do obecné rozpravy se samozřejmě můžete přihlásit. Tímto tedy obecnou rozpravu otevírám. Do obecné rozpravy se přihlásil pan poslanec Kobza. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Kobza: Děkuju, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, vážené kolegyně, vážení kolegové, dobrý den, dobré poledne.

Otázka plastů a jejich nadměrné konzumace a nadměrného objemu odpadu nás samozřejmě do určité míry trápí také. Bohužel nás trápí i to, jakým způsobem vlastně my sami dokážeme přispět k rozšíření těchto odpadů, například změnou vinařského zákona, kdy se přestaly používat vratné nerezové sudy a celý obchod s točeným vínem přešel do takzvaných Bag-In-Boxů, tím bylo vytvořeno několik vlaků plastokartonového odpadu, který tady předtím nebyl, protože ty sudy stačilo vypláchnout a docházelo k jejich plné návratnosti.

Když se podíváme na obchodní řetězce s potravinami nebo rychloobrátkové zboží, zjišťujeme, jakým způsobem vlastně dochází k tomu, že se zmenšuje objem té potraviny v plastu, klasický případ jogurty, a zůstává stejný objem. V některých případech dokonce dochází k tomu, že výrobci posouvají jenom dno nádoby nahoru a zvětšují jenom takový ten lem, které zůstává dole, ale najednou zjistíte, že místo dvěstěgramového jogurtu už tam píší, že je to jenom sto sedmdesát pět gramů a podobně, ale ten plastový obal zůstává stejný. Zrovna tak otázka mléka, které je prodáváno v plastových nádobách, které nejsou vratné, není možné je recyklovat, není možné je znova použít. My si myslíme, že máme obrovskou rezervu právě v tom, abychom vyvinuli tlak na vratné nádoby, vratné objemy, ať už jsou to tašky, ať už jsou to lahve, ať už jsou to prostě veškeré obaly, protože toho plastu, který kupujeme, když jdeme pro potraviny, je tolik, že ten plastový odpad, který z toho potom vzniká, je skutečně rozsáhlý a myslím si, že to je záležitost, která je ryze komerční, protože vlastně s tou potravinou dochází i k nucenému prodeji toho plastu, který s tím kupujeme a který samozřejmě nepotřebujeme a který potom znečišťuje naše prostředí.

Takže myslím, že je dost velký prostor pro to, abychom udělali něco pro naši zemi tím, že se vrátíme k vratným obalům, vrátíme se k recyklovatelným materiálům a přestaneme tolerovat triky, které na nás zkouší různé řetězce právě formou těch plastových obalů. To je to, co se týká nás tady u nás. Samozřejmě z globálního hlediska znečištění, které vidíme zejména

v oceánech, protože tam dochází k obrovské kumulaci plastových odpadů, dochází k rozšíření mikroplastů, to je druhý konec tohoto řetězce, který začíná u nás v obchodě, když si jdeme něco koupit. Takže musíme nějakým způsobem využít možnosti, že máme možnost zasáhnout na začátku toho řetězce nikoliv potravního, ale odpadního, co se týče plastů, a můžeme tlačit na dodavatele, na výrobce, aby používali za prvé plasty, které jsou biologicky degradovatelné, a za druhé, aby používali materiály, které jsou vratné, které je možné recyklovat. Jak už jsem říkal ten příklad s tím vínem, je sám o sobě dost děsivý o to, že v té době, když pan ministr Jurečka tento zákon prosazoval, veškerí ochránci životního prostředí byli naprosto inertní, naprosto nereagovali, přitom bylo jasné, že se jedná o zbytečné vytvoření opravdu tun a tun odpadu, který tady předtím nebyl a ani nebyl nutný.

Myslím si, že ta celková situace je poměrně alarmující a jako přírodovědec snáším velmi těžce, když vidím ty hromady plastů všdycky, když nesu tříděný odpad a vidím, co vlastně zbytečného jsme koupili a zase zahazujeme, protože to vlastně nemá žádný užitek s výjimkou toho, že na tom vydělává ten dodavatel. Takže ten konec je potom o to tragičtější, že přes vodu, přes moře, přes ryby, přes mikroplasty se to zase vrací k nám, ale už se nám to vrací do organismů jako takových, a to už potom jsou důsledky, které jsou daleko závažnější.

Takže já bych vás touto cestou chtěl poprosit všechny napříč politickým spektrem, abychom spolupracovali a změnili jsme zákony tak, abychom skutečně toho plastu dostávali do oběhu co nejmíň. Máme na to možnosti, technicky je to snadno proveditelné. Samozřejmě musíme počítat s tím, že dodavatelé spustí křik, ale to spustí všdycky, když jim sáhneme nějakým způsobem na zavedené technologie nebo na zavedené materiály, ale je to proveditelné. Vratné obaly, biologicky degradovatelné obaly, minimum plastů a použití, když to není možné vrátit, inertních materiálů, které neškodí prostředí, například sklo nebo podobné materiály, keramika a podobně. To všechno se dá využít, ale chce to prostě chtít a chce to projevit společnou vůli. A já si myslím, že se to týká nás všech. My všichni máme děti a nemělo by nám být lhostejné, co tedy s námi bude, co budou jíst, jak budou žít, kde budou žít, v jakém prostředí budou žít.

Takže bych chtěl na vás přednést tuto prosbu, tento apel, toto volání. Udělejme s tím něco, protože je to na nás. Když to neuděláme my, tak to za nás nikdo neudělá. Děkuju vám.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuju. To byl pan poslanec Kobza. Já se zeptám paní zpravodajky, jestli chce vystoupit hned, protože coby zpravodaj má podle § 58 odst. 3 právo vystoupit kdykoliv během té diskuse, takže paní poslankyně toho využila. Máte slovo.

Poslankyně Berenika Peštová: Já jsem ve svém úvodním slovu avizovala, že bych ráda prohovořila, protože – jak jsem již zmínila – jsem se na tomto zákoně podílela. Nechci zde dělat žádné velké obstrukce, jenom bych ráda, abychom si uvědomili, jak vlastně k těmto zákazům došlo, respektive co vedlo Evropskou unii k tomu, aby přistoupila k těmto zákazům.

Musíme se podívat hlouběji do roku 2017. V roce 2017 se stal v Anglii, v Londýně, takový případ, že v kanalizaci byl objeven olejový špunt. Jistě víte, co udělá olej, když ho nalijete do nějaké kanalizace nebo do vody – on vám ztuhne. Takže byl zjištěn v kanalizacích olejový špunt, který v sobě obsahoval vlhčené ubrousky, tampony, kondomy a další a další věci. Ten špunt vážil... zhruba váha sedmnácti autobusů. Ve své podstatě tím se odšpuntovalo to, že Evropská unie začala přemýšlet nad tím, co by se dalo s tímto problémem dělat. Tento problém byl podle mě nelogicky řešen tím, že šli cestou zákazů místo toho, aby šli cestou edukace a řekli si, co všechno se má a nemá do kanalizace dávat – tak ve své podstatě se dospělo k tomu, že se to raději zakázalo. Samozřejmě potom se přidala moře, kde jsme měli ty želvičky, které měly propíchnutá očička brčky, které mají ty klouby, a další a další. A potom přišla tato směrnice, která se měla transponovat do jednotlivých států, byť když si řekneme – my, Česká republika,

jsme jedni z nejlepších třídících, jsme třetí nejlepší v Evropské unii, dalo by se říct, že děláme pro to maximum, tak vlastně jdeme cestou zákazů.

Osobně s tímto zákonem jsem měla a budu mít vždycky vnitřní problém, protože půlka naší rodiny jsou chemici, kteří celý život pracovali ve vyšších manažerských funkcích na polypropylenu, polyetyleny, etylenových jednotkách, a samozřejmě, když energii do něčeho dávám, tak tu energii si potom z toho logicky vezmu. Ne – my jdeme cestou zákazů. Samozřejmě ta transpozice, bavíme se o roce 2019, ta transpozice měla dva roky s tím, že od loňského roku už tento zákon měl být v účinnosti. Samozřejmě nám do toho vletěl covid, kdy my říkáme lidem: Nejezte v restauracích, noste si jídlo domů, dávejte si to do těch nádob, které vám teď zakážeme. Proto mám vnitřní problém s tím – a měla jsem s tím vždycky vnitřní problém, byť jsem dřív byla státní úředník a musela jsem samozřejmě plnit to, co nám bylo přeposíláno, a transponovat do českého práva, ale teď konečně jako poslanec mohu říct svůj vlastní názor – a mám s tím vnitřní problém. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji za pozornost paní zpravodajce a přichystá se pan poslanec Zlínský.

Mezitím jenom, než mu dám slovo, přečtu další omluvy. Pan ministr Martin Baxa se omlouvá dnes ve středu mezi 13. a 14. hodinou z pracovních důvodů, pan poslanec Horák se omlouvá z dnešní schůze od 12 do 13 hodin z pracovních důvodů a pan poslanec Jaroslav Dvořák z dnešního dne od 11 hodin do konce jednacího dne ze zdravotních důvodů.

To byly omluvenky a slovo uděluji panu poslanci Zlínskému, s faktickou poznámkou se hlásí pan poslanec Nacher. Pan poslanec Nacher se vzdává své faktické poznámky, takže, pane poslanče Zlínský, máte slovo.

Poslanec Vladimír Zlínský: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Vážené dámy a pánové, já se přiznám, že zastupuji paní poslankyni Karlu Maříkovou, která je nemocná a nemohla se dostavit na toto jednání. Je pravda, že jsem si tam doplnil některé věci k tomu svému vystoupení, a velká část toho vystoupení jsou její myšlenky, takže já je tady budu prezentovat.

Návrh směrnice předložila Evropská komise již v květnu 2018 za účelem omezení plastového odpadu v mořích a oceánech, který ohrožuje ekosystémy, biodiverzitu a lidské zdraví. Ten se v mořích a oceánech hromadí a plastová rezidua byla nalezena v mnoha druzích mořských živočichů. Návrhem zákona předně dochází k zákazu uvádění některých vybraných plastových výrobků na trh a do oběhu. Oceány se začínají nebezpečně plnit odpadky, které ubližují všem jejich obyvatelům i nám lidem. Situace začíná být vážná. Kolik je přesně ve světových oceánech plastů, nevíme, odborníci ale odhadují, že jde o stovky milionů tun. Navíc sem neustále proudí další a další odpadky. Už dnes přitom platí za lidský nepořádek životem více než milion ptáků a stovky tisíc savců, jako jsou nám blízcí delfini, velryby či tuleni, a to každý rok. V severní části Tichého oceánu najdeme plovoucí skládky. O znepokojivé prognóze hovoří tisková zpráva, která vyšla u příležitosti zasedání environmentálního shromáždění OSN. Každý rok se na světě vyrobí asi 367 milionů tun plastového odpadu, v oceánech končí mnoho plastů, tašky, pytlíky, plastové nápojové obaly, přístroje, tácky, nafukovací balonky a jiné.

Existují cesty, jak pronikání plastů do oceánů a moří zabránit. Jednou z nich je snížit jejich výrobu a spotřebu, což je cílem této novely. Jakmile se totiž plasty dostanou do oceánů, neexistuje žádný snadný způsob, jak je odstranit. Plasty se zde nerozloží a dostanou se do potravinového řetězce mořských živočichů – mluvil tady o tom pan kolega Kobza – a nakonec i do našich těl prostřednictvím mikroplastů. Vliv těchto mikroplastů na zdraví člověka se v současné době zjišťuje. Probíhá mnoho studií, které to studují, a bohužel se dochází k závěru, že velice nepříznivým způsobem ovlivňují naše zdraví. Pravděpodobně je to prostřednictvím snižování funkce imunitního systému. Samozřejmě logické je, že se ty mikroplasty, což jsou

vlastně malé úštěpky původních plastů, dostávají nebo se vstřebávají přes sliznici tenkého střeva do krve, dostávají se do jater a případně do dalších orgánů. Pokud budete pít čaj, tak se zaměřte na to, z čeho ten pytlík je vyroben, protože zrovna z těchto plastových pytlíků zjistili, že se uvolňuje velké množství těchto mikroplastů, a mohou velmi nepříznivě ovlivnit vaše zdraví. Samozřejmě, nechci vás strašit, ale přece jenom opatrnosti nikdy není na škodu.

Naše západní civilizace by měla směřovat svou pozornost k vývoji plastických hmot, které budou schopny samovolné neškodné degradace v přírodním prostředí. Bez toho bude i nadále pokračovat nepříznivá současná situace, i když možná pomaleji. I přesto SPD, náš klub, podpoří oba sněmovní tisky 55 i 56, které spolu souvisejí. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji, pane poslanče. Další do diskuse je přihlášen pan poslanec Babka a připraví se pan poslanec Král. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ondřej Babka: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, máme tady předložen zákon, který už jsme tu měli i v minulém volebním období, bohužel jsme se k němu nedostali. Tento zákon, jak už tady paní ministryně stručně uvedla, se týká zákazu uvádění na trh některých plastových výrobků. Já se k tomu později ve své řeči dostanu, abychom si uvědomili, čeho a jakých konkrétních plastových výrobků se tento zákaz dotkne, na jaké výrobky dopadne a co to bude znamenat pro naši společnost a pro trh.

Tento zákon stanovuje práva a povinnosti pro, jak už jsem řekl, celou řadu plastových výrobků, a především jednorázových plastových výrobků, které nejsou vyrobeny, navrženy či uváděny na trh tak, aby mohly být během svého životního cyklu vícekrát využity nebo mohly projít několika cykly tím, že budou vráceny výrobcí k opětovnému naplnění, nebo opětovně použity ke stejnému účelu, ke kterému byly určeny. Plastovými výrobky, pro které navrhovaný zákon stanovuje nová pravidla k omezení jejich dopadů na životní prostředí, jsou jak neobalové plastové výrobky, tedy tady konkrétně mluvíme o vatových tyčinkách, přiborech, vlhčených ubrouscích, tabákových výrobcích s filtry a podobně, tak také obalové výrobky – jak už zde bylo řečeno, nádoby na potraviny, nápojové kelímky a tak dále.

Cílem předkládaného návrhu zákona je transpozice ustanovení směrnice Evropského parlamentu a Rady Evropské unie z roku 2019 ze dne 5. června 2019. Tady je zajímavé to datum a už to tady i v rozpravě padlo. Asi by bylo zajímavé, kdyby Evropská unie nebo Evropská komise s tímto nařízením chtěla přijít až v tuto chvíli, tedy v době covidu, kdy kolem sebe dennodenně vidíme, kolik plastových jednorázových výrobků jsme nuceni používat, ať už jsou to rukavice, ať už jsou to covidové testy, tyčinky na výtěry a tak dále. Já se rozhodně – a protože jsem zástupcem mladé generace v této Sněmovně – s tímto návrhem zákona naprosto ztotožňuju a souhlasím s ním, ale zároveň se zamyslím nad tím, jakým způsobem to může jít dál a jaký Ministerstvo životního prostředí třeba v tuhle chvíli má plán, jakým způsobem bude řešit i tyhle jednorázové plasty, které třeba nejsou obsaženy konkrétně v tomto návrhu zákona. A my jsme tady i v minulém volebním období navrhovali některé změny, které tedy bohužel nebyly přijaty, ať se to týče právě třeba těchhle hygienických věcí, anebo mikrotenových sáčků, ale k tomu se taky ještě dostanu.

Navrhovaný zákon nám tedy stanovuje příslušná práva a povinnosti výrobců tak, aby došlo k naplnění cílů směrnice, a vztahuje se na celou řadu plastových výrobků. Návrh směrnice předložila Evropská komise již v květnu 2018 za účelem omezení plastového odpadu v mořích a oceánech, který ohrožuje ekosystém, biodiverzitu a lidské zdraví. Předložený návrh směrnice byl taktéž dalším krokem k podpoře cirkulární ekonomiky po směrnici Evropského parlamentu a Rady Evropské unie 2015/720 ze dne 29. dubna 2015, kterou se mění směrnice 94/62/ES, pokud jde o omezení spotřeby lehkých plastových nákupních tašek, a těsně předcházelo přijetí takzvaného balíčku k oběhovému hospodářství EU 10. Směrnice 2019/904 je také součástí

takzvané Evropské strategie pro plasty v oběhovém hospodářství, jejímž cílem je mimo jiné chránit životní prostředí před znečištěním plastovým odpadem.

Samozřejmě víme, že nejefektivnějším způsobem snížení spotřeby odpadu obecně je předcházet jeho produkci, avšak úplně bez plastových obalů se pravděpodobně neobejdeme, a vidíme to dennodenně, a často jejich používání ani nějakým způsobem nelze ovlivnit. Zároveň také víme – a víme to z našeho každodenního jednání a z toho, co vidíme na pultech obchodů – že samozřejmě se na to nějakým způsobem připravují a jdou třeba i dopředu, že nečekají na to, až my tady ty zákony přijmeme, implementujeme. Ti výrobci už samozřejmě tu dobu předbíhají, protože nějakou základní environmentální problematiku vnímáme všichni, a ti výrobci, ať už jsou to velké společnosti, tomu jdou samozřejmě naproti a nečekají jen na to, co my tady ve Sněmovně schválíme.

Jak jsem říkal, existuje mnoho alternativ, kterými se dají plastové výrobky na jedno použití nahradit. I tento zákon – a je to velice obsáhlý zákon, jestli jste ho měli čas prostudovat – uvádí právě, na které konkrétní plastové výrobky dopadne zákaz uvádění na trh v České republice. Jsou to například cigaretové filtry, kde jako alternativu lze použít celulózové filtry z rostlin, jako je typ biologicky rozložitelného tenkého RA-filtru. U těchto filtrů však není prokázána stejná kvalita jako u běžných plastových filtrů, lze však očekávat jejich inovace a zlepšení. Dále jsou to nápojové lahve, kdy pro omezení spotřeby nápojových lahví mohou být vybudována pítka ve městě či v oblasti s vysokým turistickým ruchem, doplněná informačními kampaněmi. Stávající hustota sítě pítek totiž neodpovídá četnosti spotřebitelů a jejich potřebě rychle najít zdroj pitné vody. Samozřejmě s tímhle souhlasím a budu to navrhopvat, protože tak jak jsem mimo jiné zde v Parlamentu členem komise pro práci Sněmovny, a i v minulém období se nám tady nějakým způsobem podařilo třeba zřídit – mohli jste si toho všimnout tady v předsálí – lis na plasty, kde už samozřejmě i my musíme jít příkladem. Myslím, že kolega Elfmark se o to v minulém volebním období zasadil právě na komisi, že tady to vzniklo. No a samozřejmě když jsme u těch pítek, tak tady kolikrát přemýšlím o tom samém, že bychom se mohli zamyslet a mohli bychom tady mít vybudované nějaké automaty na vodu, abychom třeba neměli tolik plastových lahví tady na lavicích. Myslím si, že by to byl způsob, jakým bychom i my mohli jít v tomto baráku příkladem.

Dále jsou to vatové tyčinky do uší. Jak víme, existují společnosti, které vyrábí opakovaně použitelné tyčinky pro čištění uší, které jsou podle dodavatele efektivnější a bezpečnější než tyčinky vatové. Další dostupnou alternativou jsou jednorázové papírové tyčinky či náhražky ze dřeva, avšak ve skutečnosti mnoho lékařů nedoporučuje vatové tyčinky používat.

Dále jsou to vlhčené ubrousky, na které dopadne tento zákaz. Ty se samozřejmě používají k odstraňování mejkapu a také pro ně existují alternativní náhrady. Jsou to také hygienické vložky. V návrhu zákona se tedy píše, že neplastové alternativy hygienických vložek nejsou v současné době dobře známy a že řada výrobců již má k dispozici opakovaně použitelné hygienické vložky. My jsme se o tom bavili i v předsálí, ale asi bych se do této debaty nepouštěl.

A další, co zákon zakazuje, jsou plastové přístroje... Tady mi kolega... Samozřejmě, můžeme se pouštět do diskuse o alternativách k hygienickým vložkám, ale asi to není účelem této dnešní debaty. Takže jak jsem říkal, jsou to plastové přístroje, kde jsou alternativou přístroje kovové. A v neposlední řadě jsou to plastová brčka, která tímto zákonem budou zakázána. U mnoha nápojů nejsou brčka a míchátko vůbec potřeba, nemusela by být k nápojům podávána, a jako alternativu lze použít opakovaně použitelná brčka a míchátko ze skla nebo kovu. Nyní rozšířenou jednorázovou variantou jsou dřevěná míchátko a papírová či bambusová brčka. Samozřejmě chápu, že pro člověka, který se se zákazem toho plastového brčka potká dennodenně... Samozřejmě, pro mě to taky nebylo, já si vždycky vzpomenu na ten pocit, když musím místo plastového brčka pít z toho bambusového nebo dřevěného, tak si vždycky vzpomenu, když jsem chodil jako malý k dětskému lékaři, jak mi strkal tu dřevěnou špachtli do úst... Samozřejmě taky mám radši ta plastová brčka, ale v některých věcech jsem schopný se omezit.

Zajímavým zdrojem informací je tabulka, která je také přílohou navrhovaného zákona, a je to odhad množství plastových odpadů v mořích bez regulace a jeho snížení po zavedení regulace právě tímto zákonem, které budou implementovány v celé Evropské unii. Je tady odhadované množství mořského odpadu v roce 2030. A jen tak pro zajímavost, třeba u cigaretových filtrů bez zavedení regulace by množství odpadu cigaretových filtrů se rovnalo čtyřem miliardám sedm set sedmdesáti osmi (4 778 000 000?) kusům cigaretových filtrů v mořích.

Pokud se nám povede tuto regulaci zavést, tak odhad, který bude v roce 2030, je o 50 % snížení, snížení o 50 %, tedy snížení v řádu 2,5 milionu kusů. Například u vlhčených ubrousků tento pokles bude o něco nižší, bude to řádově 14 %. U brček to bude 100 %, protože k jejich zákazu dojde kompletně. U vatových tyčinek tento pokles bude 65 %, u lahví na pití 86 %, u hygienických vložek 14 %, u nápojových kelímků včetně víček 77 %, u obalů od brambůrků 55 %, u nádob na potraviny 78 % a u příborů a u míchátek, kde k tomu zákazu dojde stoprocentně, je to snížení v roce 2030 až o 100 %.

Další záležitostí – a to bych možná, protože v tomto případě si nejsem jist, zda toto nařízení Evropské komise, které podle mého názoru vyšlo ve vyhlášce, jestli je součástí tohoto zákona, a ve chvíli, kdy by nebylo, tak bych se zeptal paní ministryně, jestli by uvažovala o tom, že bychom to na výboru nebo ve druhém čtení do zákona doplnili – a to je to celoevropské označení těchto jednorázových plastů tou ikonkou želvičky. Samozřejmě vidíme, že výrobci nečekali na to, až tento zákon vyjde v platnost v České republice, a již můžeme vidět, že tyto – já jsem si bohužel nevzal tu fotku s sebou – ale vidíme to, že na cigaretách, na plastových kelímcích už někteří výrobci toto označení dávají. Je to taková ta želvička, která plave v moři, a je pod tím napsáno, ve výrobku je obsažen plast. Mně se tohleto líbí, já jsem to už tady, tedy v trošku jiné formě, prosazoval v minulém volebním období. A poprosil bych paní ministryni, opravdu si nejsem jist, jestli to je v zákoně obsažena povinnost výrobců tady tu značku na výrobky dávat. Povinnost označování by se měla týkat právě hygienických vložek, tamponů, aplikátorů tamponů, vlhčených ubrousků pro péči o domácnost a osobní hygienu, tabákové výrobky s filtry a filtry uváděné na trh pro použití v kombinaci s tabákovými výrobky a na nápojových kelímcích. Protože v tomto případě, pokud by to bylo možné, a protože tento zákon se nevěnuje mikrotenovým sáčkům, tak jestli by nebylo vhodné uvažovat o rozšíření i na mikrotenové sáčky. Já jsem tady byl společně s dalšími kolegy v minulém volebním období autorem pozměňovacího návrhu, který se týkal právě nikoli zákazu – my jsme nešli tímto směrem, my jsme chtěli nějakým způsobem, edukativním způsobem, který by působil na zákazníky, aby si uvědomili, že použití mikrotenových sáčků, to jsou ty malé, ty úplně nejmenší mikrotenové sáčky, které se používají při nákupu ovoce, rohlíků a tak dále – aby si zákazníci, spotřebitelé uvědomili, že není potřeba na každý jeden banán si brát jeden mikrotenový sáček, že se můžeme inspirovat a nosit tašky a sáčky, které jsou na více použití. Tak jestli bychom se zamysleli, jestli do tohoto zákona, protože nám se to nepodařilo dostat do zákona o odpadech, který tady byl už v minulém volebním období, tak jestli ještě nepřistoupit k nějakým regulacím. Neříkám k zákazu, protože samozřejmě mikrotenové sáčky těžko nahradíme nějakou jinou alternativou, jinou variantou. A samozřejmě je to o tom, jak Ministerstvo životního prostředí bude se snažit edukovat spotřebitele o tom, že jednorázové plasty včetně mikrotenových sáčků nejsou úplně... že by neměly být lidem lhostejné.

A pak možná na závěr otázka, která s tímto samozřejmě také souvisí, a už to tady padlo. Co se týče třídění odpadů, tak víme, že jsme na špici v Evropské unii, že plastové materiály třídíme, třídí asi 96 % lidí příležitostně, že jsme dobří ve třídění papíru a skla, v elektronickém odpadu. A zajímalo by mě, protože jsme ještě neměli možnost s paní ministryní o tom hovořit ani na výboru, ani soukromě, jakým způsobem se ona staví, nebo nová vládní koalice staví k možnosti zálohování PET láhví? Je to určitě otázka, která padne v tomto volebním období vícekrát.

To je asi tak všechno, co bych v tuto chvíli k tomuto zákonu měl, děkuji vám za pozornost.

A paní ministryně, pokud byste byla ochotna některé otázky, které zde padly, zodpovědět, budu rád, ať už to bude zde, nebo potom na výboru. Děkuju.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuju pěkně. To byl pan poslanec.

Mám tu dvě faktické poznámky, které vaše vystoupení vyvolalo. K první faktické poznámce je přihlášen pan poslanec Nacher, k další faktické poznámce se přihlásil pan poslanec Pražák, pak dám slovo paní ministryni s přednostním právem. (Poslanec Pražák se nehlásí, jen si jako zpravodaj předchozího bodu zapomněl svou kartu přihlášenou ve stolku zpravodajů. Místo něj se na faktickou poznámku hlásí od zpravodajského stolku zpravodajka aktuálního bodu poslankyně Peštová.) Pane poslanče Nachere, máte slovo, vaše dvě minuty.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji. Dámy a pánové, pěkné odpoledne. Já jsem původně k tomuhle opravdu nechtěl vystupovat, ale dělal jsem si poznámky. Některé z nich jsem si potom modrou vlnovkou podtrhl. Mě to zaujalo. K hygienickým vložkám pana kolegy se tedy vracet nebude. Co mně trochu připomíná souboje s papírovými brčky, tak mi to připomíná ten film Pelíšky. Jestli máte s tím tu zkušenost, tak se vám to rozteče, ono se vám to rozloží často přímo před vámi, před obličejem.

Zaujaly mě tady některé paradoxy. Nevím, jestli to stihnu v jedné faktické, tak se přihlásím znovu. Vidím tady takový trochu paradox ze strany Evropské unie, byť vím, že tahleta norma byla přijata v roce 2018, jak bylo řečeno. My tady bojujeme na jedné straně proti plastům, právě proti těm brčkům a podobným věcem, a na straně druhé, pokud jde o covid, tak prostředí je zahlceno různými rouškami, tyčinkami, rukavicemi a samozřejmě logicky i krabicemi a různými prostředky, které teď používáme na to, abychom si ty potraviny donesli někam jinam, protože je trend, abychom měli co nejmenší sociální kontakt, nemluvě o tom, že neočkovaní nemají vůbec šanci si do restaurací dojít, takže ti to takhle budou využívat.

Takže bych docela rád slyšel, a teď to mám napříč, tady to mám fakt padni komu padni, protože jsem tenhle rozpor slyšel od své ctěné kolegyně, tak jestli by mi na to daly nějakou odpověď, a je mi jedno, jestli to bude paní ministryně životního prostředí, nebo její předchůdkyně v pozici náměstkyně, jak se s tímhle paradoxem popasovat, protože na ty lidi to působí úplně bláznivě.

A pak se vrátím ještě k něčemu, abych to neměl přerušované. Děkuju.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji pěkně, to byla faktická poznámka pana poslance Nachera. K další faktické poznámce je přihlášen pan poslanec Pražák... Jestli pan poslanec Pražák není přihlášen, tak ho odmažu, a další k faktické poznámce je přihlášená paní zpravodajka Peštová. Prosím, paní poslankyně, vaše dvě minuty.

Poslankyně Berenika Peštová: Samozřejmě bych ještě ráda dodala: Ministerstvo životního prostředí samozřejmě se snažilo, ještě když jsem tedy byla v té funkci, o to, a prosili jsme nebo posílali jsme i na Komisi a žádali jsme o odkladný účinek, nebo respektive o odložení účinku této směrnice právě proto, že tady přišla covidová doba, a naopak jsme apelovali na lidi, aby víc používali jednorázové plasty, a bohužel nám nebylo vyhověno. To za prvé.

A samozřejmě vstup pana poslance Babky mě evokoval k tomu: zkuste si doma udělat takový krásný pokus, kdy si napustíte vanu, dáte si tam jedno brčko, vlezte do vany, dejte si ruce pod sebe a zkuste si to brčko narvat do nosu. Prostě Archimedův zákon funguje nádherně. Takže nevím, jak těm želvičkám to udělali, v každém případě vznikla tady nějaká vlna a ta vlna právě říkám začala v Londýně a postupně se do dostávalo dál a dál. A je to takový paradox, že Anglie už v Evropské unii není, a my v tom pokračujeme skvěle dál. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji. To byla faktická poznámka paní poslankyně Peřtové. K další faktické poznámce se přihlásil pan poslanec Kubíček. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Roman Kubíček: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já mám takový dotaz, asi na lékařský personál, který tady sedí. Já si to trochu neumím představit právě v nemocnicích, protože tam se používají jednorázové rukavice, jednorázové obleky, které mají na sobě lékaři, používají se tam různé kanyly a podobné záležitosti, kde skutečně jednorázovost je velmi nezbytná pro hygienu a podobné záležitosti. A s tím se trochu... úplně nepočítalo.

Já si to umím představit například v obalech na pití, tomu asi rozumím, to asi není už žádný problém. Dokonce si to dokážu představit v balení masa, protože dříve se to dávalo do toho mastného papíru, který se rozloží. Ale přesně v nemocnicích a právě v záležitosti s covidem nepochybně muselo dojít k velmi masivnímu zvýšení používání těchto látek obsahujících mikroplasty. Tak by mě docela zajímalo, jak se na to budou tvářit lékaři, a jestli existuje nějaká alternativa, jak to nahradit. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji. To byl pan poslanec Kubíček, další faktická poznámka, pan poslanec Kasal. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec David Kasal: Děkuji za slovo, pane předsedající. No, já odpovím. Ono se to netýká covidu, na to jsou předpisy, kdy jakékoliv infekční onemocnění na všech infekcích anebo na odděleních – strava se musí dodávat v jednorázových plastových věcech. Takže na to jsou předpisy a ty jsou jasně dané, a jestliže tohle zakážeme, tak já nevím, v čem to budeme dělat.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji. Tím jsme vyčerpali faktické poznámky, vrátíme se... Nevyčerpali, pan kolega Nacher. Pane poslanče, máte slovo a dvě minuty.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji. Já to řeknu ještě jinak, z jiného úhlu pohledu. Já tady vidím dva paradoxy. Jeden je ten zdravotní, o tom koneckonců teď mluvili kolegové, takže my na jedné straně tedy omezujeme a budeme omezovat, proti tomu tady nikdo snad nic nemá, plasty, a na druhé straně tady jsou opatření, která ty plasty vysloveně magnetizují k používání. Já už nevím, jak to říct jednodušeji s tím používáním jednorázových věcí různého typu, asi lékaři budou vědět víc, ale i tím, jak je omezen pohyb mezi lidmi. (Ministryně Černochová mimo mikrofon: I respirátory.) Ano, i respirátory a všechno. To znamená, to jde proti sobě, buď platí jedno, nebo druhé. Tak mě by docela zajímala ta pozice a já tady to říkám opravdu padni komu padni, znáte můj takový euroskeptický pohled na ty věci, takže jsem v tomhle konzistentní.

Stejně tak jako jsem si napsal poznámku – kovové přístroje, to říkal kolega Babka, jako alternativa. Tak to mě zase napadá – bezpečnostní paradox, protože vím, že třeba někde na letištích naopak z hlediska bezpečnosti nejsou povoleny kovové přístroje. A to znamená, že tady v některých momentech opravdu naráží ty věci na úplně elementární logiku. To znamená, že tady nikdo nemá nic proti tomu boji proti plastům, ale pojďme to přizpůsobit životu. Tak zároveň neříkejme, že každý den tedy a všude budeme nosit roušky, respirátory, budeme se každé dva dny šťourat v nose, všichni budeme mít plastové rukavice, doktoři to budou měnit jako o závod, to prostě není možné. Já tam cítím rozpor a ti lidé se na to venku ptají, protože to nejde do hlavy. Takže my odstraníme brčka a vytvoříme tady miliony tun něčeho úplně jiného? Prostě situace se změnila, tak by se měl změnit i pohled to, co říkala tady moje ctěná kolegyně, i pohled Evropské unie.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji pěkně. Další k faktické poznámce se přihlásil pan poslanec Jakob, připraví se pan poslanec Babka k faktické poznámce. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Jakob: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já si dovoluji přednést opravdovou faktickou poznámku, protože tady jsme v prvním čtení návrhu zákona, který předložila vláda ANO, ministr ANO, diskutují tady mezi sebou poslanci ANO. Prosím, pojďme tedy společně ten zákon přikázat do výborů, kde právě ty otázky, které tady mezi sebou vy teď diskutujete, budou důkladně probrány. Přidejme to i na zdravotní výbor, protože vnímám, že tady je celá řada otázek i tímto směrem, navíc vy budete mít i spoustu času v rámci vašeho klubu si to prodiskutovat. Takže prosím fakticky, pojďme to tedy přikázat do těch výborů, kde spousta těch vašich podnětů, které mají samozřejmě ratio, hlavu a patu, které tak může být prodiskutováno, a váš návrh zákona nakonec i upraven. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji a k faktické poznámce máme přihlášeny čtyři poslance, respektive i poslankyně. Já přečtu pořadí: pan poslanec Babka, paní poslankyně Peštová, pan poslanec Králíček a pan poslanec Nacher. Pane poslanče Babko, máte slovo a dvě minuty.

Poslanec Ondřej Babka: Děkuji za slovo. Ještě na kolegu Jakoba – samozřejmě s tím souhlasím, nicméně my tady ne bavíme se úplně o nějakých konkrétnostech, ale o obecných věcech, které jistě zrovna se zákonem o zákazu jednorázových plastů souvisí, a mělo by se o nich mluvit i tady na plénu, aby i veřejnost věděla, o co konkrétně se jedná. A my bychom rádi diskutovali i s vámi, i s paní ministryní, která určitě vystoupí, protože si poznámky dělá. Takže se chceme dozvědět váš názor a názor paní ministryně na tuto problematiku.

Nicméně ještě ke kolegovi Nacherovi. Jasně, jsou to příbory, ale jsou to právě i jednorázová brčka a hygiena s tím související, protože dneska samozřejmě i řada podniků zavádí, má třeba skleněná brčka a mně to úplně není příjemné, když si dáte někde nějakou colu nebo něco a dostanete tam skleněné brčko, které nevíte, kdo před vámi z něj pil, a tak dále, tady u těch...

Ale bohužel tímto směrem se posouváme, tento zákon tímhle stylem jde. Já to podporuji, určitě budu hlasovat pro ten zákon, budu tam hledat ještě další alternativy, jak to třeba ještě, jak jsem tady zmiňoval, třeba zpřísnit z pohledu těch mikrotenových sáčků a tak dále, ale dnešní společnost se tímto směrem prostě ubírá a my musíme být součástí.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji. Další v pořadí k faktické poznámce paní poslankyně Peštová. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Berenika Peštová: Já bych chtěla zareagovat na pana poslance Jákoba, prostřednictvím pana předsedajícího... (Předsedající: Jakoba.) Jakoba. Jakoba? Jakoba. Já se omlouvám. Vy jste tady řekl hezky, že to je vládní návrh ANO. Víte, on to není vládní návrh, nebo respektive když si to rozklíčujete, ten návrh je transpozice směrnice Evropské unie.

A to, že ANO to předložilo... ano, to máte pravdu, teď to předkládáte vy, ale já jsem – jestli jste mě bedlivě poslouchal – já jsem říkala, že jsem s tím vnitřně měla problém. Dokonce to i vygradovalo tak, že byli dva zaměstnanci, kteří radši odešli z ministerstva, než aby transponovali něco, s čím vnitřně nesouhlasí. Rozumíte, teď jsme to tady otevřeli, dostalo se to sem podruhé a já vám říkám, s čím jsem vnitřně bojovala. Ano, byla jsem státní úředník a musela jsem to udělat, protože je to transpozice směrnice Evropské unie, ale já s tím mám

vnitřně problém. Proč edukativně nevysvětlit lidem: Do kanalizace to nepatří. A místo toho to zakážeme! Co to je za řešení, tohleto? Tak jako si myslím, že v základní škole se učíte, že si musíte pokaždé, když jdete na záchod, umýt ruce, tak se taky naučíme my všichni, že do kanalizace patří to, co tam patří, a to, co tam nepatří, jako jsou vlhčené ubrousky, uchošťoury...

Já jsem ta starší generace. Byla jsem ráda, že přišel osmdesátý devátý rok, a byla jsem ráda, že přišly novinky a už nemusím na sirky dávat tu vatu a čistit si ucho! No a mně to teď zakážou! Mně to zakážou! Takže ten uchošťour – zase se vrátím zpátky k té sirce a zas budu tu vatu dávat na sirku. Je to logické? To přece není logické! Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Paní poslankyně, čas. Děkuju, že jste dodržela dvě minuty. Další se k faktické poznámce přihlásil pan poslanec Králíček. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Robert Králíček: Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, já bych chtěl také reagovat na pana Jakoba. Co bude dál? Co bude dál, pane poslanče Jakobe, prostřednictvím pana předsedajícího? Co nám ještě zakážete? Jak s námi ještě budete zacházet? Nejste schopni se s námi na ničem dohodnout, omezujete nás ve všem, a ještě nemůžeme mluvit v prvním čtení? Tak kdy máme hovořit? První čtení je přece o tom, aby se argumenty daly na stůl, aby se o tom debatovalo! A vám to vadí? Vzpomeňte si na svoje vystoupení! Takže si prosím pérujte svoje poslance a neříkejte nám, co máme dělat! My to víme. (Potlesk z lavic ANO.)

Místopředseda PSP Jan Skopec: Děkuji. Další k faktické poznámce pan poslanec Nacher. Další faktické poznámky v pořadí paní poslankyně Fialová a pan poslanec Heller. Pane poslanče Nachere, máte slovo.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji, pane předsedající, za slovo. Já jsem také chtěl reagovat na kolegu Jakoba, vašim prostřednictvím. On nás tady napadl, pak zase vyběhl na chodbu, já ho tady nevidím. A znovu: Kdy jindy se má o tomhle jednat než v prvním čtení? Když to bude ve druhém a my se budeme ptát na něco jiného, než je přihlašování se k pozměňovacím návrhům, tak vystoupí kolega Jakob a řekne, že si to máme nechat až na třetí čtení. A když to bude na třetí čtení, tak řekne: Už jste si to měli všechno vykecat v prvním čtení, ve druhém čtení a na výborech. Ne! Takhle to nefunguje. Je prostě první čtení a ukažte mi jediný výstup někoho z nás, co by se netýkal přímo té věci, jediný! Ani jeden, ani jeden!

A já bych kolegovi Jakobovi připomněl, když tady byl dva dny nebo tři dny sotva, jako nový poslanec, tak si tuším k bodu Zpráva České televize o hospodaření vzal hodinový projev a tím to úplně zabil, takže my jsme ten bod vůbec neprojednali. Byl tady dva dny a četl tady něco. Nikdo z nás tady ani nic neče. On to četl a měl z toho velkou srandu, že se mu podařilo ten bod ukončit, protože byla jedna hodina a skončilo to.

Prosím, zameřte si před vlastním prahem. Ukažte mi jediný výstup, kde někdo z nás nemluvil k věci v prvním čtení, a my se přihlásíme. A stal se přesně pravý opak toho, co chtěl kolega Jakob. On vystoupí a jsou tam najednou čtyři faktické. On to tím svým vystoupením prodloužil o čtyřikrát dva, osm minut. Tak se nad tím zamyslete. (Potlesk poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Jan Skopec: Další v pořadí k faktické poznámce paní poslankyně Fialová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Eva Fialová: Děkuji za slovo a také bych ráda reagovala na pana poslance Jakoba, vašim prostřednictvím. Tento zákon zde byl předložen v minulém období a osobně jsem asi třikrát navrhovala předřazení tady toho zákona. Vždycky z řad strany, která je

v současné době ve vedení, bylo to zamítnuto, nepředřazeno, neprojednáno! A teď nás tu bude poučovat, abychom chvátali, protože utíká transpozice? A to, co se tu děje, že všichni o tom diskutujeme? O tomhle zákonu už jsme diskutovali v minulém období, v zákulisí, protože vyvolává kontroverze, protože jsme v covidové době, a ty otázky tady padají správně. Lidi se na nás dívají jako na bláznů, že chceme něco zakazovat, přitom je nutíme nosit roušky všude. Najednou se objevují ptáci, kteří mají na krcích pověšené naše roušky. A to je v pořádku? My zakážeme brčka a další výrobky – a o hygienických prostředcích ani tady nebudu mluvit, protože se vracíme do doby kamenné. A opravdu si zameťte před svým prahem, protože už dávno tenhle zákon mohl být projednaný v minulém období! (Potlesk z lavic ANO.)

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji. To byla paní poslankyně Fialová, další faktická poznámka, pan poslanec Heller. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Šimon Heller: Děkuji. Pane předsedající, vašim prostřednictvím, páni poslanci, já tomu nerozumím, z hnutí ANO. Jeden tady vystupuje a říká, že by chtěl opakovaně použitelné vložky, druhý poslanec hnutí ANO tady potom vystoupí, že se mu to celé nelíbí, a pak tady vystoupí třetí a říká, že hnutí ANO má jasno. No, zjevně jasno nemá, tak si udělejte jasno, co chcete, protože to, co tady znělo v projevu pana kolegy poslance Babky, jestli jste poslouchali, tak to je vhodný adept možná na 168 hodin. A to, co tady zaznívalo v těch jednotlivých věcech, tak zjevně jasno nemáte. Tak až si uděláte jasno, tak potom třeba ve druhém čtení ta diskuse bude probíhat lepším způsobem.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Vaše vystoupení vyvolalo dvě faktické poznámky. První pan poslanec Králíček, připraví se paní Ožanová Zuzana. Pane poslanče, máte dvě minuty.

Poslanec Robert Králíček: Tak, pane Hellere, prostřednictvím pana předsedajícího, opět: Neurážejte naše poslance! To za prvé. Za druhé, tady je důkaz toho, že prostě máme v hnutí rozdílné názory, nejsme ovce. Já jsem Králíček, pan Babka má jiný názor, prostě nejsme ovce, tak si to jednou uvědomte! (Potlesk a smích v sále.) A můžeme vystupovat, opravdu v prvním čtení můžeme vystupovat, a nebudeme si to diskutovat někde sami, abychom vás tu náhodou nezdržovali! První čtení je od toho, aby se návrh tady diskutoval. Tak si ten jednací řád přečtěte, protože Patrik to řekl dobře: Ve druhém čtení nás budete poučovat, že jsme to měli říkat v prvním čtení, a ve třetím, že už máme být ticho, protože se to má hlasovat! Takže my budeme mluvit, když my budeme chtít! (Potlesk poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Jan Skopeček: To byl pan poslanec Králíček a poprosím paní poslankyni Ožanovou, která je poslední přihlášenou k faktické poznámce. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, já mám jednu otázku: Opravdu je tady zákaz vyslovovat vlastní názory? Aspoň podle vystoupení kolegů po mé pravici tomu tak je. (Potlesk některých poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Jan Skopeček: V tuto chvíli nemám žádnou další přihlášku k faktické poznámce, tak se vrátíme do obecné rozpravy. Nicméně první se hlásila s přednostním právem paní předsedkyně klubu hnutí ANO Schillerová. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. No, já bych se ráda zeptala možná paní ministryně, vašim prostřednictvím – teď už ani nevím, kdy musím říkat vašim prostřednictvím, a kdy ne – proč vlastně ten návrh, který sem poslala naše vláda, tato vláda stáhla? Vždyť ten návrh mohl být na pořadu jednání této Sněmovny už dávno. Byl stažen, aby ho sem tato vláda poslala znovu. Takže možná, jestli paní ministryně, vašim prostřednictvím, bude tak laskava, a vysvětlí, proč to takto bylo. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Děkuji paní předsedkyni a další... Paní ministryně se hlásí s přednostním právem. Paní ministryně.

Ministryně životního prostředí ČR Anna Hubáčková: Dobré poledne všem. Zodpovím pár otázek, které padly, a i na tu poslední tedy. Nejdříve jestli zákon řeší osvětovou činnost, vzdělávání. Ano, řeší, řeší i značení.

Co se týká zdravotnických odpadů, ty mají výjimky. Pokud se nakonec tam nějaký plastový odpad i dostane, tak bývá hodnocen jako zdravotně nebezpečný.

Proč jsem předložila tento zákon? Je to proto, že jde o transpozici směrnice Evropské unie a já musím mít podklad pro Evropskou unii, pro zahájení infringementu, co jsme pro to udělali. To je moje vysvětlení. Proč to nebylo v minulém období, za to se omlouvám – nevím.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Děkuji paní ministryni. S přednostním právem se hlásí ještě jednu paní předsedkyně Schillerová. Paní předsedkyně, máte slovo.

Ještě než vám dám slovo, přečtu další omluvu. Pan poslanec Lacina se omlouvá od 13. do 14. hodiny v rámci dnešního jednacího dne. Paní předsedkyně, prosím.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji paní ministryni, nicméně jsem nedostala odpověď na svou otázku. Já vás v žádném případě neviním z toho, že to nebylo projednáno v minulém volebním období, to nebyl váš problém. Nicméně naše vláda všechny ty tisky, které se nestihly projednat, právě z toho důvodu, že hrozil infringement, že už jsme byli za implementační lhůtou, mluvilo se tady o tom, poslala rychle do této nové Sněmovny znovu, aby se rychle projednávaly. A vaše vláda nelogicky – já jsem na to několikrát upozorňovala i na grémiu, říkala jsem: Pozor, to jsou věci, kde hrozí infringement – je stáhla zpět, aby je sem poslala znovu.

Ztratil se drahocenný čas. Na to byl můj dotaz. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Děkuji, paní předsedkyně. Máme tu faktickou poznámku pana poslance Babky. Pane poslanče, dvě minuty.

Poslanec Ondřej Babka: Děkuji za slovo. Ke kolegovi Hellerovi, vašim prostřednictvím. Pane kolego, ano, vystoupil jsem tady s tím, že jsem mluvil o tom zákonu, mluvil jsem o tom, že ho podporuji, mluvil jsem o tom, že jsem zástupcem mladé generace a že tento problém jednorázových plastů vnímám, mluvil jsem o tom, že jsem ho vnímal i v minulém volebním období. Ano, zmínil jsem tady hygienické vložky a zmínil jsem je právě z toho důvodu, stejně jako další – plastové příbory, brčka a tak dále – právě z toho důvodu, že tento zákon je zakazuje. Zároveň jsem řekl, že to tady nechci dále rozebírat ve svém příspěvku, protože v podkladech, které k tomu máme, je napsáno, že neplastové alternativy hygienických vložek nejsou v současné době známy, řada výrobců však již má k dispozici opakovaně použitelné hygienické vložky. Tyto produkty jsou omyvatelné, znovu použitelné a obvykle jsou vyrobeny výhradně z bavlny nebo ze směsi bavlny či bambusového vlákna s nepromokavou polyuretanovou

vrstvou. To jsem citoval z podkladů, které jsou k tomu zákonu. Já jsem řekl, že si myslím, že ty alternativy existují, ale že tady o nich nebudeme diskutovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Děkuji. To byla faktická poznámka pana poslance Babky.

Vracíme se do obecné rozpravy. Měl trpělivost a vydržel pan poslanec Král, který má slovo v rámci obecné rozpravy.

Poslanec Václav Král: Děkuji. Dobrý den, dámy a pánové. Já skutečně jako rozený gentleman – a řekl bych v tom předobědovém čase – jsem dalek toho, abych tady komentoval opatření, která zachrání londýnské metro před olejovými špunty, a skutečně tady nechci zejména dámy uvádět do rozpaků, jestli najdeme alternativy k hygienickým vložkám, nebo pány, jestli najdeme nějaké alternativy ke kondomům a podobně. Budu se snažit být maximálně stručný a konstruktivní.

I když mi to není úplně vlastní, tím spíše na tomto místě, tak musím říct, že ta oběhová směrnice Evropské unie, o které už jsme tady několikrát slyšeli, jde správným směrem. Prostě se snaží posouvat lineární odpadové hospodářství směrem k cirkulární ekonomice.

Musím poděkovat Ministerstvu životního prostředí a minulé Sněmovně za to, že se podařilo po velkých diskusích prosadit nový zákon o odpadech. O tom, že s plasty máme problém, se tady asi nemusíme přesvědčovat, to je jasné, nicméně to, co tady dnes slyšíme, že máme krásně fungující kolektivní systémy a to, že obce mají příjmy z likvidace odpadů a podobně, to je pravda, ale na druhou stranu si musíme uvědomit, jaká je faktická situace. Všichni víme, že jsme skládkařskou velmocí, že nám nefunguje transpozice oběhového balíčku jako celku.

Mně, i když jsem vládní poslanec, prostě vadí ta salámová metoda, kterou se postupně dle mého názoru můžeme dostat do neřešitelných situací, protože jednotlivé dílčí právní akty a normy, které tady byť v dobré víře připravujeme, nás mohou dostat do situace, kdy na konci nebudou kompatibilní.

Z toho důvodu si myslím, že projednávat tento zákon v této chvíli není úplně šťastné i vzhledem k tomu, že nemáme dokončený republikový plán odpadového hospodářství, máme otevřený zákon o obalech, chybí nám prováděcí vyhlášky, nemáme nastavený střednědobý výhled Státního fondu životního prostředí a podobně. Spíše volám po skutečně koncepční debatě a obávám se toho, že pokud v dobré víře – jak to zatím vypadá – ten zákon pošleme dál, tak na výborech – i za svůj výbor můžu slíbit – přes to, že tomu budeme dávat maximální péči, se nám prostě nepodaří jednotlivé právní akty připravit tak, aby spolu fungovaly. To je to, co se mi osobně nelíbí.

Nicméně chápu, že je to podstatné a že je potřeba ten zákon poslat dál, přestože tady z úst autorky nebo minulé spoluautorky na Ministerstvu životního prostředí slyšíme, že ona s tím má nějaký problém. Slyšíme tady, že i ostatní kolegové z hnutí ANO sice říkají: Ano, chceme tento zákon, ale máme významné otázky, takže si myslím, že toto mělo být řešeno skutečně dopředu na Ministerstvu životního prostředí. Byl jsem u meziresortního připomínkového řízení nad tímto zákonem, které samozřejmě proběhlo korektně, vše bylo vypořádáno, bylo citováno částečně, ale přesto všichni vidíme, že tady jsou tyto otázky, a obávám se toho, že to tady nepochytáme tak, aby ve finále systém cirkulární ekonomiky fungoval ku prospěchu občanů a životního prostředí. Obávám se toho, že to ve finále, pokud půjdeme českou cestou a salámovou metodou, tak že to pocítí jak peněženky, tak i zdraví našich spoluobčanů, respektive životní prostředí, protože prostě ty jednotlivé akty spolu nebudou hrát a nebudou souviset.

Nicméně chápu, že Ministerstvo životního prostředí to projednávat chce, a vzhledem k vážnosti tematiky a rozsáhlosti diskuse, která nás nepochybně čeká, budiž toho důkazem i dnešní diskuse, bych si dovolil navrhnout prodloužení lhůt na projednání ve výborech na 80 dní. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji pěkně. Vaše vystoupení vzbudilo dvě faktické poznámky. K první se přihlásila zpravodajka, paní poslankyně Peštová. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Berenika Peštová: Já bych chtěla poděkovat panu poslanci Královi prostřednictvím pana předsedajícího, že ocenil tu práci. Vůbec se to nevyklučuje s tím, co jsem říkala. Zaměstnanci Ministerstva životního prostředí udělali neskutečný kus práce, ať je to odpadá legislativa, ať je to oběhové hospodářství.

Co se týče plánů odpadového hospodářství, ty jsou platné do roku 2024 s tím, že se samozřejmě bude provádět aktualizace plánů, která čekala na novou legislativu, která prošla a vešla v účinnost.

Co se týče té salámové metody, s tím bych s vámi souhlasila, ale je tu dokonce jiný problém než salámová metoda. Tady je problém, že Evropská unie klade neskutečné cíle, a ty cíle se samozřejmě musí nějak plnit.

A když si vezmete odpadové hospodářství, odpadu máte 100 %, a když se potom bavíte s chemiky, kteří by rádi dělali chemickou recyklaci, bavíte se s plastaři, kteří by zase zpátky dělali recyklaci jinou, třeba materiálového využití, když se bavíte s třídícími linkami, které s tím mají také jiný záměr, pak jsou tady samozřejmě ti, co by to chtěli využívat jako TAP a další a další, tak najednou zjistíte, že těch 100 % toho materiálu vám nestačí.

Nejhorší na tom ale je, že Evropská unie to ještě pojistí tím cílem, který musí všichni splnit. A když to potom rozpočítáte, najednou zjistíte, že toho materiálu máte 100 %, a na to, aby všichni splnili ty cíle, tak by toho materiálu muselo být dvakrát tolik. Takže říkám, ono by to chtělo i revize směrnic – ne jenom revize směrnic, ale i revize těch cílů, jestli vůbec... Já neříkám, že nesouhlasím s těmi směry, ale musí mi někdo říct, co je prioritou. Co je prioritou? Je to chemická recyklace? Je to spalování, energetické využití? Co je prioritou? (Předsedající: Paní poslankyně, čas.)

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji. Další se k faktické poznámce přihlásil pan poslanec Vomáčka. Pane poslanče, máte slovo, dvě minuty.

Poslanec Vít Vomáčka: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, nejdřív na odlehčení, abychom ty emoce uklidnili. Paní zpravodajka před chvílí říkala, že patří k té starší generaci. To jste si hodně ukřivdila. Myslím si, že minimálně ke střední generaci patříte, určitě ne ke starší.

Ale jinak budu reagovat na svého kolegu Krále, prostřednictvím předsedajícího, který chválil minulou Sněmovnu za zákon o odpadech. Považuji to jako dlouholetý starosta za neskutečný paskvil. V současné době se s tím snažíme jako malá obec vypořádat a znám celou řadu obcí, které nabírají pracovníky, aby vyhovely nesmyslům, které tam jsou. To je všechno.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji. Další faktická poznámka je pan poslanec Babka. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ondřej Babka: Děkuji za slovo. Já se zase vrátím k tomu, jak jsem tady byl napaden kolegou Hellerem, vaším prostřednictvím, pane předsedající, a zároveň tady vystoupil kolega Jakob s tím, jak si máme u nás v hnutí udělat pořádek a máme se domluvit, co tedy chceme nebo nechceme. Tak pak tady v rozpravě vystoupí koaliční poslanec kolega Král a oproti tomu, co tady říkala paní ministryně, navrhne prodloužení lhůty na projednání ve výborech na 80 dní. Tak možná si ten pořádek udělejte v koalici SPOLU vy. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji. Další faktická poznámka, paní poslankyně Peštová.

Poslankyně Berenika Peštová: Já jsem chtěla zareagovat na svého předřečníka, ale zřejmě už mně, prostřednictvím pana předsedajícího, někam utekl. Nepovažuji zákon o odpadech jako paskvil. Ten zákon o odpadech byl diskutován dost dlouho, dalo by se říct, minimálně čtyři a až šest let s tím, že samozřejmě byl předkládán dvakrát. Poprvé se s tímto zákonem ministerstvo dostalo až na Legislativní radu vlády, a protože se zase blížily volby a protože bylo jednoznačně patrné, že tento zákon nemá šanci projít přes Poslaneckou sněmovnu a Senát, tak byl stažen, a myslím, že druhé kolo bylo úspěšné. Ano, byla velká diskuse kolem toho.

Co se týče těch seminářů, a nejenom seminářů: žádný zákon nebyl tak diskutován – možná kromě stavebního zákona – tak, jako byl zákon o odpadech. Takže z mého pohledu si myslím, že ten zákon byl řádně vydiskutovaný. Jinak by taky neměl shodu Svazu měst a obcí, jinak by neměl shodu Hospodářské komory a Svazu průmyslu. Takže si naopak myslím – a děkuji ještě jednou, prostřednictvím pana předsedajícího, panu poslanci Královi – že byť je z druhého pole, tak uznal, že tam opravdu bylo odvedeno kus práce. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji pěkně. K další faktické poznámce se přihlásil pan poslanec Nacher. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji, já stručně jenom. Chtěl bych na tom krásně ilustrovat rozdíl, jaký je mezi námi. Tady bylo – my jsme byli obviněni, že nemáme stejný názor, ať si to vyjasníme. Na druhou stranu, kdybychom měli všichni stejný názor a vystupovali bychom, tak bychom dostali zase nálepku, že jsme všichni ovce, že máme jeden názor. Ale tady právě z jednoho klubu byl slyšet od kolegy Krále úplně jiný pohled, než jaký má ministryně, a úplně jiný pohled, jak jsem pochopil, i na některé jiné normy, než má jeho kolega Vomáčka. A nás by nenapadlo to tady komentovat, že máte na to jiný pohled. To prostě k tomu patří a každý z těch poslanců si to tady řekne na mikrofon. Já třeba návrh kolegy Krále na prodloužení určitě podpořím, a někdo jiný ne, kolega Babka třeba ne. A naopak kolega Vomáčka má úplně opačný názor, než má jeho vlastní kolega Král. Ale nikoho z nás by nenapadlo to komentovat, že máte různé názory, ať si to vyjasníte v klubu. Od toho je právě tady Poslanecká sněmovna. Jinak tady pak může vystupovat předseda klubu a my všichni můžeme jít někam ven, budeme hlasovat nakonec na dálku a tak si to můžeme úplně ulehčit. Díky.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji, to byla faktická poznámka pana poslance Nachera. K faktické poznámce se hlásí pan poslanec Král.

Poslanec Václav Král: Jenom na dovysvětlení. Tady došlo k nepochopení i kolegy z vlastní strany. Samozřejmě vnímám faktické dopady nového zákona o odpadech do praxe a ty jsou skutečně katastrofální, s tím naprosto souhlasím, a proto varuji před salámovou metodou a vytrháváním jednotlivých právních aktů z kontextu. To jsme si nerozuměli, a na základě tady toho dnešního zákona, který tady pustíme, nebo nepustíme – uvidíme dál po hlasování – se

může stát například to, že to není jenom o alternativách brček a kelímků a podobně, ale je to například i o třídění, respektive dotřídňování směšného komunálního odpadu.

Tady se někdo zaklíná rozpočty obcí a příjmy obcí z likvidace a ukládání komunálního odpadu, ale my se tady můžeme dostat k tomu – a skoro bych řekl, že se dostaneme – k tomu, že i jako velmoc ve třídění, tak jak tady zaznělo správně, fakticky vlastně nerecyklujeme, a to je výsledek naší práce. To znamená, téma, které tady například kolega Babka otevřel, například zálohování PET lahví a podobně, není možné odehrávat podle mého názoru pouze v zákonu o obalech, ale je potřeba se nad tím zamyslet i v rámci tady toho zákona.

Takže je to skutečně o koncepčním přemýšlení, a pokud to neudělá Ministerstvo životního prostředí, tak holt se o to budeme muset pokusit my ve výborech, a ještě jednou za podvýbor pro technickou ochranu životního prostředí slibuji, že se tomu budeme maximálně věnovat. Akorát mám obavu, že nemáme ten aparát, jako má Ministerstvo životního prostředí. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji. K další faktické poznámce se přihlásila paní poslankyně Fialová. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Eva Fialová: Moc děkuji. Já jsem tady chtěla veřejně poděkovat panu kolegovi Královi, prostřednictvím pana předsedajícího, za to, že někdo má rozumný názor a je ochotný na logické bázi a s výsledky z praxe opravdu diskutovat, vést adekvátní diskusi a bavit se o tom, ať už ve výboru, nebo tady na plénu – a já mu fakt veřejně děkuji, že je někdo z ODS, kdo je ochotný se bavit, a ne nás jenom peskovat za to, jak tady k tomu přistupujeme. Děkuji mu moc za to ještě jednou.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji. K další faktické poznámce je přihlášena zpravodajka, paní poslankyně Peštová. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Berenika Peštová: Já bych chtěla na pana poslance Krále, prostřednictvím pana předsedajícího. Vy jste říkal, že to je v zákoně o obalech, ale i tento zákon pamatuje právě na recyklaci. To, co jste říkal ohledně recyklace PET, ten zákon na to pamatuje, takže do roku 2025 musí právě ti velcí nápojáři dát 25 % recyklátu zpátky do výroby, nebo respektive do výrobku, a postupně ta procenta stoupají až na 30 %. Proto se rozvířila ta krásná akce – pojďme zálohovat PET, protože se k tomu PETu nemůžou dostat, protože automobilový průmysl je přeplatí.

Takže místo toho, aby se domluvili, nebo místo toho, aby zaplatili za ten rPET víc, radši přijdou s akcí: Pojďme zálohovat. To je prostě jednoduchý. A což si myslím, že je také špatně. Ta otázka by tady měla být otevřená a myslím si, že bychom se k tomu měli postavit, protože říkám: Já jsem si to kdysi užila, ty semináře jsem prošla, takže ty různé reakce jsem slyšela od jednotlivých nápojářů. Ve své podstatě nadnárodní velké společnosti se potřebují k rPETu dostat, a nemají možnost se k tomu dostat. Je zbytečné, abychom to dávali jako povinnost a platili to jako stát. Tu možnost už teď mají, tak jestli chtějí zálohovat, tak ať si zálohují, ale za své, ale ne aby jim to platil stát, celou tu síť. O tom to celé je, o ničem jiném.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji pěkně. To byla poslední faktická poznámka. S přednostním právem se hlásí paní ministryně. Paní ministryně, máte slovo.

Ministryně životního prostředí ČR Anna Hubáčková: Děkuji. Já se omlouvám paní předsedkyni Schillerové, já jsem asi neporozuměla té otázce. Ale teď zpřesním svoji odpověď. Tento zákon, tato materie byla předložena vládě 24. 11. Jenom upozorňuji, že jsme ji nikdy

nestáhli, naopak, já jsem apelovala na to, že je to problém, který musíme řešit, chceme řešit, a tak to vnímám i z diskuse, která tu je, že zájem na tom, to řešit, je. Samozřejmě je otázka, jakým ještě způsobem, co se může změnit, a to já bedlivě teď poslouchám, abych se připravila na další čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji, paní ministryně. Další do obecné rozpravy je přihlášená paní poslankyně Balaščíková a připraví se paní poslankyně Dostálová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Margita Balaščíková: Dobrý den, kolegyně a kolegové. Já začnu z trochu jiného soudku. Kritizuji vždycky takové nekoncepční kroky a mně vadí, že Evropská komise nám mnohdy nařizuje, prikazuje, zakazuje, ale nemá úplně koncepční řešení, mnohdy ta nařízení jdou proti sobě, a hlavně nám likvidují praxi a jsou kolikrát v praxi nerealizovatelná. A co mi vadí nejvíc, je nepružnost jejich rozhodnutí.

Současná doba, kterou já nazývám covidová, nám ukázala, že je to doba plastová. A lékaři jsou ti, kteří potřebovali plasty, a zaplat' pánbůh, protože oni dlí nad zdravím občanů a dneska by oni bez těch plastů, a i my, vůbec nebyli schopni být. Takže si musíme položit otázku, že nebudeme moct úplně vyloučit všechny jednorázové plasty, tak jak do budoucna je plánováno, ze života, protože nemáme alternativu, co za to.

A teď se vrátím k tomu, co je vždycky mé téma, to je zemědělství, potravinářství. Já jsem v minulém období pořádala několik... nebo dvě konference, Plastové obaly v potravinářském průmyslu a Jednorázové plasty. Kolegové, kteří tady mluvili přede mnou, mají pravdu. Ano, my musíme s tím něco udělat, měli bychom se tím zabývat, a já myslím, že potravináři jsou na to i připraveni a hledají alternativy. Ale oni je nemají. A já, když jsem se zabývala, zda výzkum pracuje na tom, abychom měli do čeho ty věci balit, abychom mohli tedy přistoupit k tomu, tak vlastně nikdo ve světě nic nenabízí. A když potom začneme postupovat, paní ministryně, dále, prostřednictvím pana předsedajícího, tak já se ptám, když to zakážeme, tak ale vždycky nám musíte dát, co uděláme dalšího, do čeho to dáme. Kam s tím půjdeme? A určitě bych chtěla, aby tady mělo Ministerstvo zdravotnictví a lékaři výjimku, aby byli i oni ti, kteří mají nejvyšší právo rozhodovat o tom, co to je, protože oni dlí nad lidským životem, a to bych byla ráda, aby byl tento resort vyslyšen, protože jsem je přizvala i k té konferenci a oni byli velmi rádi, protože říkají: S námi se úplně nemluví, přitom bychom měli být ti, kteří do toho hovoří nejvíce.

Samozřejmě říkám, že cirkulární ekonomika je správně, recyklace je správně, musí tady to všechno být. Ale musím se také jako trochu ekonom zeptat: investovali jsme nemalé finanční prostředky do vývoje plastů, do různých inovativních materiálů, strojů, a teď to na mě působí, že to je vlastně zmařená investice, že někdo v minulosti velmi špatně rozhodl, protože teď tohleto všechno budeme likvidovat a tím, že dáme nějaká nařízení i potravinářům, tak budeme mařit i jejich investice, co se týká v oblasti balení potravin. A já se musím ptát, kdo to zase všechno zaplatí, a zase se vrháme do další oblasti, která nebude stát malé prostředky. Neříkám, že nejsou správně vynaložené, ale budou to velké prostředky, a ti lidé samozřejmě mají obavy a ptají se: Kdo nám to zaplatí? Protože tyhle ty lidi už prostě nebaví neustále investovat do dalších nařízení, když nemají jistotu, že ještě neumoří splátky na nějaké zařízení, a už přichází nové, které jim vlastně způsobem znehodnotí investici, a ta ještě ani není hospodářsky vypořádána.

A já si myslím, jestli by, paní ministryně, prostřednictvím pana předsedajícího, nebylo možné zamyslet se i nad tím, že bychom vašimi ústy promluvili k jiným zemím v EU, abyste se zabývali, proč máme vlastně ty problémy s plasty. Ono je to především o nezodpovědném chování spotřebitelů, kteří po využití jednorázového plastového výrobku nerespektují způsob jeho likvidace a neodkládají ho do komunálního odpadu, tím samozřejmě způsobují velké, opravdu velké problémy a velkou měrou ohrožují samozřejmě životní prostředí, a tím i životy

zvířat a lidí. Slyšeli jsme tady mé předřečníky, jak je znečištěno moře jednorázovými plasty, a není to o ničem jiném, jak o nezodpovědném chování lidí. Zda by opravdu některé prostředky neměly jít do edukace a neměli bychom se zabývat tím, že vychováme zodpovědné chování, protože já si myslím, že pořád jenom zákaz, trest, pokuta, nařízení, že to úplně není správný nástroj. A vidím i to, jak tady ty organizace bojují, a je to zase nátlak na zbytek veřejnosti a je to manipulace s tím, ale hlavně si nikdo neuvědomuje, že to, prosím pěkně, stojí peníze a jsou to veřejné peníze, jsou to peníze nás všech. Myslím si, že tady by se měla Evropská komise zamyslet, i europoslanci, hovořit o tom, aby ta nařízení šla v souladu i s ekonomikou.

Slyšela jsem tady samozřejmě potom kolegu starostu, který řekl, že je to problém v realizační praxi. Já si myslím, že je správné dávat si vysoké cíle, ambiciózní cíle, ale nesmí to být cíle nereálné, a hlavně nesmí to být cíle, které jsou v praxi nerealizovatelné, protože opravdu mnohdy my v zápalu jakési záchrany čehosi nemyslíme na ty, na které to potom prosím dopadá, a v podstatě že oni by chtěli samozřejmě vyhovět tomu nařízení, ale ono to ani nejde, takže dochází k nějakým porušováním, a pak se ani nedivíme, že jsme předmětem – politici – že jsme předmětem kritiky ze strany těch, kterých se to týká, protože v politickém boji chceme vyhrát, chceme ten zákon schválit, ale zapomeneme, že musíme především mluvit vždycky s těmi, kterých se to nejvíce týká, a to jsou ti, kteří uvádějí tyhle výrobky na trh, kteří je i potřebují, aby jakýmsi způsobem k nám třeba tu potravinu, hygienicky zabalenu, zdravotně bezpečnou a pak i nezávadnou dopravili, ale abychom občanům i řekli, jak musí s tímhle obalem potom naložit a co se dál musí stát, aby ti, kteří potom pracují s komunálním odpadem, s tím neměli víc problémů než užítku. Je krásné, že jsme třetí zemí, která má největší třídění, ale už se možná ani neptáme, jak se s tím perou zástupci v komunální politice a jestli je to vůbec pro ně ještě únosné.

Kolegyně tady hovořila o problému, který vznikl v kanalizační síti v Londýně. Londýn už se třikrát potýkal s takovým problémem, že skutečně nerozpustné tuky ucpaly kanalizační síť a do toho tukového špuntu se dostaly nerozložitelné plasty, které potom způsobily neprůchodnost kanalizačního systému. Možná Londýn, protože ta ucpávka byla obrovská, byla velká jako autobus, tak se o tom psalo.

Ale já vám mohu říct, že s tuky a s tím, že naši občané zkrátka do kanalizační sítě vypouští věci, které tam nepatří a které způsobují potom právě tyhle věci, pak zase bojují starostové, protože většinou jsou oni správci kanalizační sítě, a já musím myslet i na ty obce, které mají malé rozpočty, protože oni s velkou hrůzou udělají nějakou čovku a pak jim takovéto nelidské chování jejich vlastních občanů způsobí problémy. Samozřejmě, vinik se nikdy potom nenajde, protože kdo byl ten, kdo nakonec způsobil, že se to opravdu ucpalo? A já musím říct, že jsem se s tím potýkala, protože jsem byla radní pro životní prostředí na kraji, takže se ti starostové na mě obraceli, a když potom tyhle věci řešili, největší problém byl vyvážení nerozložitelných látek z kanalizační sítě.

Takže já bych vás jenom v závěru svého vystoupení chtěla, paní ministryně, požádat, prostřednictvím pana předsedajícího, zda byste na Radě ministrů pro životní prostředí prosím promluvila i o té otázce, jak tahleta nařízení dopadají do komunální politiky, jestli se skutečně myslí na to, zda závazky, ke kterým jsme potom nuceni přistoupit, jsou realizovatelné v praxi a zda se opravdu dělají studie na celé území, do kterého tato nařízení dopadají.

Protože samozřejmě ano, já neříkám, že tímto nezačneme chránit životní prostředí, ale moje poslední žádost k vám je, abychom si uvědomili, že Evropa je ten nejmenší znečišťovatel ve světě. A Evropa, pokud nezačne vyjednávat s ostatními, kteří ještě ani nezačali – nezlobte se na mě, ale když jsem se třeba dostala do zahraničí, tak jsem trochu postižená, dívám se, jak to tam oni řeší, jak to tam oni mají – my opravdu ten svět nespasíme. Evropa chce zachránit svět, ale myslím si, že Evropa by měla především zachránit sebe. Děkuji vám. (Potlesk.)

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuju paní poslankyni. Další je do obecné rozpravy přihlášená paní poslankyně Dostálová. Paní poslankyně, máte slovo. Zatím jste poslední přihlášená do obecné rozpravy.

Poslankyně Klára Dostálová: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, musím říci, že jsem si dneska docela se zájmem poslechla celou tu debatu. Já jsem možná opravdu otevřela příslušnou evropskou směrnici a ono je možná dobré se podívat nejenom na samotnou směrnici jako takovou, ale na preambule, to znamená odstavce, které vedly Evropskou komisi k tomu, přijmout tato opatření.

První, co bych chtěla říci a co považuju za velmi důležité, je, že se podívejte, kdy byla ta směrnice schválena – dne 5. června 2019, to jest doba necovidová. Je logické, že k tomu přistoupily všechny státy, protože to je určitě krok správným směrem. Ale moje polemika je dneska skutečně o tom, zda máme v tomto pokračovat, když víme, že nám to bude dělat v České republice obrovské problémy. Já jsem se tady podívala například na článek 12, který definuje... nebo odstavec 12, který definuje, co to vůbec je plastový výrobek na jedno použití. Zaujala mě věta, čtu doslova: "Vlhčené ubrousky pro osobní hygienu a použití v domácnosti by měly rovněž spadat do oblasti působnosti této směrnice, zatímco vlhčené ubrousky pro průmyslové účely by z ní měly být vyňaty." Takže co tedy? Takže vlastně celá ta směrnice je o tom, že já jako osoba nebudu moct skoro nic, a v podstatě v době hygienických, velmi tvrdých hygienických předpisů se na mě budou vztahovat tato velmi přísná opatření a zákazy, al průmyslu se to nedotkne? A není ten průmysl vlastně daleko větším znečišťovatelem, než je občan sám jako takový?

Znovu tady musím připomenout –protože my se tady bavíme o tom, že jedno z nejpostiženějších odvětví celé pandemie je cestovní ruch a pohostinství – a tady bych chtěla znovu připomenout: za plastové výrobky na jedno použití se považují například nádoby na potraviny používané pro rychlé občerstvení nebo krabice na jídlo, sendviče, wrapy a saláty se studeným nebo teplým jídlem či potravinové nádoby obsahující čerstvé nebo zpracované potraviny, které nepotřebují další přípravu, jako je ovoce, zelenina či dezerty. Naopak mezi nádoby na potraviny, které se nemají pro účel této směrnice považovat za plastové výrobky na jedno použití, jsou nádoby na potraviny se sušenými potravinami nebo potravinami prodávanými za studena, které vyžadují další přípravu. Já se ptám, a řekla to tady velmi správně moje předřečnice, kolegyně Balaščíková, co to bude to pohostinství stát. Nejsme náhodou v situaci, že bychom jim měli maximálně finančně ulehčit, pomoci a tak dále? Je opravdu nutné se teď, v této době, bavit o těchto věcech? Podle mě je potřeba se podívat na tu směrnici z toho úhlu pohledu, že není dořešeno hospodářské odvětví, jako je například pohostinství, cestovní ruch nebo zdravotnictví. Dovedete si představit, že lidé na těch odděleních, kteří se starají o pacienta, a nemusí to být jenom covidoví pacienti, jakýkoliv pacienti, jim budou dávat pít čaj z papírového brčka? Dovedete si to vůbec v reálu představit? Já si to představit nedovedu, a proto si myslím, že bychom se mohli opravdu všichni podívat na směrnici jako takovou, protože ta směrnice má v preambuli článek 34 a článek 34 říká: Je vhodné umožnit členským státům, aby se rozhodly, že určitá ustanovení této směrnice provedou prostřednictvím dohod mezi příslušnými orgány a dotčenými hospodářskými odvětvími, budou-li splněné některé požadavky.

Chápu tedy správně, že bychom buď měli tento zákon teď neprojednávat a samozřejmě vyslat signál Evropské komisi, že to není vhodná doba na projednání tohoto zákona, anebo maximálním způsobem natáhnout lhůty projednávání ve výborech, abychom se dostali za nejkritičtější dobu a nedostali jsme se do nějaké rychlé implementace, ke které nás samozřejmě Evropská komise potáhne.

Rozhodně nechci nějak zdržovat, ale pokud se tady bavíme, a to jsem vlastně vyjmenovala jenom ty další věci, ještě mě v té směrnici zaujalo, že se hovoří o znečištění pláží Unie. No tak dobře, samozřejmě, znečištění pláží a moří je určitě významný impulz k tomu,

abychom s tím něco dělali, ale znova říkám: Pojďme stát nohama na zemi. My teď musíme maximálně zabezpečit všechna opatření, která samozřejmě stanovuje i vláda vůči občanům, vůči podnikatelům a tak dále, a vyslat teď signál ze Sněmovny, že prostě jdeme cestou, že jim všechny tyto hygienické standardy zrušíme, nebo je budeme nahrazovat nějakými recyklovatelnými věcmi, které samozřejmě ve finále budou stát daleko více peněz.

Tak si myslím, že toto není krok správným směrem, a proto bych chtěla moc paní ministryni požádat o to, zda by skutečně byla vůle k tomu, abychom to projednávání buď přerušili, anebo skutečně lhůty ve výborech maximálně natáhli. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji paní poslankyni Dostálové. Je poslední přihlášená do obecné rozpravy. Chci se zeptat, jestli má ještě někdo zájem se do obecné rozpravy přihlásit? Nikoho nevidím, že by tuto ambici měl, proto obecnou rozpravu končím.

A poprosím o závěrečná slova, je-li o ně zájem. Paní ministryně, máte zájem o závěrečné slovo? Paní zpravodajka má zájem o závěrečné slovo? Není tomu tak.

V obecné rozpravě nezazněl návrh na vrácení nebo zamítnutí zákona. Paní zpravodajka mi to určitě potvrdí, že tyto návrhy nepadly, čili se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání.

Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro životní prostředí jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Pan poslanec Nacher? Ne, nehlásí se.

Zaznamenal jsem žádost o vaše odhlášení, tak vás všechny odhlásím a poprosím vás, abyste se svými identifikačními kartami znovu přihlásili.

Počkáme ještě chvíli, než přijdou kolegové z předsálí. Počet poslanců se ustálil, a přistoupíme tedy k hlasování.

Znovu zopakuji, že budeme rozhodovat o přikázání garančnímu výboru a že organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro životní prostředí jako garančnímu výboru. Nezaznamenal jsem jiný návrh na garanční výbor, tedy přistoupíme k hlasování.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro? Aby stiskl tlačítko a zvedl ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 72 bylo přihlášeno 145 poslanců, pro hlasovalo 144, proti žádný. Návrh byl přijat a jako garanční výbor jsme určili výbor pro životní prostředí u tohoto tisku.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh jinému, dalšímu výboru. Hlásí se někdo, kdo chce navrhnout další výbor k projednání? Pan poslanec Králíček.

Poslanec Robert Králíček: Já bych navrhoval další výbor hospodářský, k projednání hospodářskému výboru.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Ano. Vidím další přihlášky. Pane poslanče, prosím?

Poslanec David Kasal: Děkuji za slovo. Já bych navrhl zdravotní výbor.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Zdravotní výbor, ano. Je tu ještě jeden návrh na doplnění výboru k projednání. Pane poslanče, prosím.

Poslanec Karel Tureček: Ano, já vzhledem k tomu, že se to dotýká oblasti vodovodů a kanalizací a dále oblasti potravinářského průmyslu, navrhuji zemědělský výbor.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Zemědělský výbor zazněl jako další. Ještě se hlásí někdo, aby navrhl alternativní výbor k projednání? Nikoliv. Já to shrnu. Máme návrhy na hospodářský výbor, zdravotní výbor a zemědělský výbor. O všech těchto návrzích budeme hlasovat.

Dám hlasovat o návrhu na projednání předloženého tisku v hospodářském výboru.

Zahajuji hlasování a mám tady... Zahájil jsem už hlasování, hlasování (73) považuji za zmatečné. Ukončuji hlasování. Je tady faktická poznámka pana místopředsedy Bartoška. Ne, tak to byl omyl. (Pobavení.) Další faktická poznámka je tu, pan poslanec Flek. Také se pravděpodobně spletl při hlasování.

Takže budeme hlasovat znovu o přikázání k projednání v hospodářském výboru.

Zahajuji tedy hlasování a ptám se, kdo je pro, aby byl předložený návrh projednán v hospodářském výboru? Ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 74 bylo přihlášeno 148 poslanců, pro hlasovalo 72, proti 7. Návrh byl zamítnut, čili hospodářský výbor nebude projednávat tento návrh zákona.

Další budeme hlasovat o projednání ve zdravotním výboru.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro to, aby předložený návrh projednal zdravotní výbor? Ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 75 bylo přihlášeno 148 poslanců, pro bylo 72, proti 6. Návrh byl zamítnut, čili ani zdravotní výbor nebude předložený tisk projednávat.

A poslední návrh byl na projednání předloženého tisku v zemědělském výboru.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro, aby předložený návrh projednal výbor zemědělský? Ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 76 bylo přihlášeno 148 poslanců, pro hlasovalo 73, proti 8. Návrh byl zamítnut.

Žádný další návrh na výbory jsme neměli, čili konstatuji, že jsme tisk, respektive návrh zákona, poslali jenom garančnímu výboru, a to sice výboru pro životní prostředí. Dál konstatuji, že v obecné rozpravě byl předložen návrh na prodloužení lhůt, a sice o 20 dnů na 80 dní. Nicméně hlásí se paní zpravodajka, tak jí dávám slovo.

Poslankyně Berenika Peřtová: Já bych ještě ráda zareagovala na to, jak se to rozřazovalo do jednotlivých výborů. Bedlivě jsem poslouchala celou debatu a slyšela jsem tady apel na to, že bude přikázáno výborům a diskuse tam proběhne. Teď jste ukázali úplně něco jiného, takže nerozumím tomu, proč jste se k tomu takto vyjadřovali! (Potlesk poslanců hnutí ANO 2011.)

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji za vaše vystoupení.

A jak jsem říkal, budeme rozhodovat ještě o jedné věci, a sice o prodloužení lhůty na projednání ve výboru, a sice tu padl návrh na prodloužení o 20 dní na 80.

Čili já zahájím hlasování a ptám se, kdo je pro? Ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 77 bylo přihlášeno 152 poslanců, pro hlasovalo 135, proti 1. Návrh byl přijat a já konstatuji, že jsme prodloužili lhůtu na projednání výboru o 20 dní na 80.

Zeptám se paní zpravodajky, jestli jsme se vypořádali se vším v prvním čtení v rámci předloženého návrhu. Ano, čili končím projednávání bodu číslo 42.

Máme čtyři minuty do druhé hodiny. Jako další bod programu je bod číslo

43.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony
v souvislosti s přijetím zákona o omezení dopadu
vybraných plastových výrobků na životní prostředí
/sněmovní tisk 56/ – první čtení**

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministryně životního prostředí Anna Hubáčková. Paní ministryně, prosím, ujměte se slova. Jenom připomínám, že dnes jednáme do druhé hodiny.

Ministryně životního prostředí ČR Anna Hubáčková: Děkuji. Velmi rychle proletím tuto novelu nebo tento návrh, vážený pane předsedající. Je to v podstatě transpozice stejné evropské směrnice, která sdílí stejný osud jako sněmovní tisk 55, a já už jenom shrnu – dovoluji si požádat o projednání navrhovaného zákona v prvním čtení a jeho přikázání (výboru) pro životní prostředí jako garančnímu výboru.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji, paní ministryně. Prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro první čtení, paní poslankyně Berenika Peštová. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Berenika Peštová: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, jak již řekla paní ministryně, připravila jsem si úvodní slovo, protože jsem čekala, že bude tento návrh víc předložen. Máme před sebou druhý ze dvou zákonů, kterým se má transponovat evropská legislativa v oblasti omezení dopadů plastů na životní prostředí. Tento a související tisk byly Sněmovně předloženy už v minulém období, k jejich projednávání se však nedostalo. Lhůta pro transpozici stejně jako u sněmovního tisku 55 uplynula už 3. července 2021.

Tento návrh je tedy změnový zákon k tisku 55. Obsahuje novely souvisejících zákonů, především zákona o obalech, dále pak živnostenského zákona, zákona o daních z příjmů, zákona o státní zemědělské a potravinářské inspekci a zákona o výrobcích s ukončenou životností. Předmětem návrhu je stanovení příslušných práv a povinností osob uvádějících obaly na trh nebo do oběhu. Vedle toho návrh provádí i nezbytné legislativně technické úpravy.

Podle mě je nejpodstatnější stanovení povinného obsahu recyklátu v PET láhvích postupně z 25 % v roce 2025 až na 30 %. Mediálně nejděčnější bude jistě povinnost již při výrobě pevně spojovat plastová víčka s PET láhvemi. Dále pak je stanoven cíl třídění PET láhví postupně až na 90 % hmotnosti uvedené do oběhu daný rok.

Častou otázkou je také systém zálohování PET láhví. O tom již byla diskuse u minulého tisku.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Paní zpravodajko, je mi to líto, ale jsou dvě hodiny, měli bychom přerušit bod. Děkuji vám za vaše vystoupení. Já tento bod přerušuji. Omlouvám se vám.

Končím dnešní jednací den. Sejdeme se zítra v 9 hodin ráno, kdy začneme projednávat pevně zařazené body. Děkuji za pozornost. Přeji vám hezký zbytek dne a zítra ráno na shledanou.

(Jednání skončilo ve 14.00 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
27. ledna 2022
Přítomno: 147 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Místopředseda PSP Jan Skopec: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji další jednací den 6. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Aby byla zaznamenána naše účast, nejprve vás odhlásím a prosím, abyste se přihlásili identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání karty náhradní. S kartou číslo 26 bude dneska hlasovat paní předsedkyně Pekarová Adamová, s kartou číslo 23 budu hlasovat já osobně.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tito poslanci: Adámková Věra – zdravotní důvody, Balaš Vladimír – zdravotní důvody, Bělobrádek Pavel – zdravotní důvody, Blaha Stanislav – zdravotní důvody, Brabec Richard – zahraniční cesta, Bureš Jan – zdravotní důvody, Černý Oldřich – zdravotní důvody, Dufek Aleš do 18 hodin – pracovní důvody, Farský Jan – bez udání důvodu, Feranec Milan – zdravotní důvody, Fifka Petr – zdravotní důvody, Flek Josef – pracovní důvody, Hendrych Igor – zdravotní důvody, Hofmann Jan – pracovní důvody, Jílková Marie mezi 13. hodinou a 17. hodinou – pracovní důvody, Klíma Pavel – pracovní důvody, Kohajda Michael – pracovní důvody, Kolovratník Martin od 11 do 12.30 – pracovní důvody, Kovářová Věra – zdravotní důvody, Letocha Petr – zdravotní důvody, Mašek Jiří – zdravotní důvody, Navrátil Jiří od 10 hodin – pracovní důvody, Nováková Nina – zdravotní důvody, Opltová Michaela do 17 hodin – zdravotní důvody, Richterová Olga – zdravotní důvody, Růžička Pavel – zahraniční cesta, Slavík Jiří do 18 hodin – zdravotní důvody, Strýček Jiří od 9 do 11 a od 13 do 23.45 – zdravotní důvody, Štolpa David – zdravotní důvody, Vlček Lukáš – zdravotní důvody, Vondrák Ivo od 14 hodin do 18 hodin – pracovní důvody, Vrána Petr do 18 hodin – pracovní důvody, Wenzl Milan – zdravotní důvody.

Z členů vlády se omlouvá: Bartoš Ivan do 11.30 – pracovní důvody, Bek Mikuláš od 9 hodin do 11 a od 11.45 – pracovní důvody, Blažek Pavel – pracovní důvody, Gazdík Petr do 13 hodin – pracovní důvody, Jurečka Marian – pracovní důvody, Langšádlová Helena od 9 hodin do 11 a od půl osmé – pracovní důvody, Nekula Zdeněk od 16 hodin do 18 hodin – pracovní důvody, Šalomoun Michal – pracovní důvody. Dále se omlouvají paní poslankyně Maříková do 18 hodin a pan poslanec Vladimír Zlínský do 18 hodin.

Pan poslanec Strýček ruší svoji dnešní omluvu.

Pan poslanec Smetana Karel bude hlasovat s náhradní kartou číslo 35.

Připomínám, že dnešní jednání bychom měli zahájit projednáváním bodů dle schváleného pořadu schůze, a připomínám, že v 11 hodin máme pevně zařazené body, a to bod 81, sněmovní tisk 98-E, o zřízení Agentury EU pro základní práva, bod číslo 57, sněmovní tisk 91 – Protokol o výsadách a imunitách Evropské telekomunikační družicové organizace EUTELSAT, a bod číslo 58, sněmovní tisk 92 – Akta Světové poštovní unie, první čtení, smlouva.

Ve 14.30 bychom se měli věnovat bodu 77, což jsou ústní interpelace. Upozorňuji, že nejpozději do 11 hodin je možno podávat přihlášky k ústním interpelacím a poté proběhne jejich losování. Připomínám, jak již bylo sděleno v úterý na základě výsledku jednání grémia, že dnes bude Poslanecká sněmovna v 18 hodin, to znamená po skončení ústních interpelací, pokračovat v projednávání bodů dle schváleného pořadu.

Tak a teď je prostor pro vystoupení poslanců na změnu schváleného programu 6. schůze.

Pan poslanec Stržínek bude hlasovat s náhradní kartou číslo 27.

První se přihlásil k návrhu na změnu schváleného programu pan poslanec Nacher. (Nemá zájem vystoupit.)

Pan poslanec Marek Výborný s přednostním právem. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, pane premiére, vážená vládo, kolegyně, kolegové, samozřejmě bych klidně ctěného kolegu Nachera pustil před sebe, ale to není důležité.

Chci navrhnout jednu jedinou úpravu. Prosím o podporu zařazení a doprojednání sněmovního tisku, který jsme nestihli včera, a to je sněmovní tisk 56, bod 43 programu – Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o omezení dopadu vybraných plastových výrobků na životní prostředí, který máme rozjednaný. Paní ministryně zde je přítomna, tak prosím o pevné zařazení jako prvního bodu dnešního dopoledního jednání. Děkuji pěkně.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Ano, eviduji návrh na pevné zařazení jako prvního bodu dnešního jednání. Hlásí se ještě někdo s přednostním právem k programu? Pan předseda Okamura. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Já bych navrhl některé další body pro projednání na schůzi Sněmovny, protože bych rád využil toho, že je tady pan Bartoš, ministr pro místní rozvoj, a zároveň pan premiér Petr Fiala, že tady je za mnou, ten teď odchází.

Předseda Pirátů Ivan Bartoš si nedá říct a nadále natvrdo podvádí voliče a v rozporu s kodexem Pirátů kumuluje dokonce tři funkce najednou – je poslancem, ministrem a místopředsedou vlády. Přitom Piráti mají jasně v jejich kodexu, Piráti mají jasně v jejich kodexu, který slíbili občanům dodržovat, zakázanou kumulaci funkcí člena vlády a poslance. A teď bylo dobré, že právě ze strany poslanců vládní koalice se ozýval smích. Asi je to pohrdání těmito předvolebními sliby.

Takže Ivan Bartoš by měl podle našeho názoru okamžitě položit funkci poslance nebo ministra a místopředsedy vlády a přestat podvádět lidi. Ivan Bartoš to ale v rozporu s předvolebními sliby udělat nechce, protože se Pirátům zalíbily funkce a teplá korýtka a sosají z veřejných peněz plnými doušky. Takže já bych chtěl tady vyzvat – a pan ministr Ivan Bartoš, předseda Pirátů, za mnou sedí – aby prostě vysvětlil, proč v rozporu s kodexem Pirátů, který slíbili voličům, kumuluje tři funkce. Pane ministře... (K ministru Bartošovi.) ... kumulujete funkci místopředsedy vlády, ministra a poslance. Váš poslanec – kdybyste se náhodou vymlouval, a chtěl jste na ten mikrofon jít, váš poslanec Michálek k tomu přistoupil, potvrdil správnost mých slov a nechtěl kumulovat. Ale vy kumulujete. Prostě čím víc funkcí, tím lépe. Porušil jste všechno, co jste slíbili vy vašim voličům.

Takže my jako první bod bychom dali bod s názvem Kumulace funkcí Ivana Bartoše, aby to mohl vysvětlit. Protože my už jsme se na to ptali vícerokrát a vy to prostě... A co vysvětlit? Vy byste měl prostě z jedné z těch funkcí odstoupit, buď z vládní funkce a zůstat jenom poslancem, nebo být jenom poslancem a zůstat ve vládní funkci. Problém je samozřejmě ten, protože Piráti hrají ve vládě páté kolo od vozu a jejich hlasy nejsou potřeba pro vládní většinu – jenom připomenu, že vláda má 108 poslanců a Piráti mají 4 poslance, proto vaše hlasy nejsou potřeba, tak se bojíte, že v okamžiku, kdy budou vládní problémy eskalovat – a ony už postupně eskalují a důvěra vládě, jak víme, klesá. Už tady byl i první veřejný průzkum, bylo to na TN.cz, což je televize Nova, kdy vládě poklesla důvěra na 26 %, vzorek byl 16 000 nebo 18 000 lidí a lidé na to, jestli věří vládě, odpověděli pouze 26 %, že jí věří, takže to je rekordní pokles. A samozřejmě nervozita bude stoupat, takže pan ministr Bartoš moc dobře ví, proč se drží

těchto několika korýtek, jak může, protože samozřejmě Piráti mohou být jednou z prvních obětí a jedni z prvních, na které ukáže vláda, že můžou za problémy. A tím pádem by se ocitl bez práce, protože kdyby přišel o pozici ministra, samozřejmě už by pak nebyl ani poslanec a musel by si jít hledat práci, a to je ten důvod. To je ten důvod, že na rozdíl od běžných lidí, kteří jsou běžně zvyklí si hledat práci a je to pro ně normální, tak Piráti, pan předseda a ministr Ivan Bartoš nechce, bojí se toho.

To znamená, já bych rád tedy probral tuto záležitost. A i kdyby tady pan ministr Ivan Bartoš citoval, jak je to správně, tak jste ale v rozporu s vaším poslancem Michálkem, který naopak veřejně potvrdil, že to správně není, že se kumulovat funkce nemá podle pirátského kodexu a podle dalších vašich významných členů Pirátské strany. Takže o to jde, abychom tady probrali tu kumulaci funkcí, kterou předvádí dokonce předseda Pirátů, a je tady řada poslanců, kteří jsou starosty, kteří jsou poslanci a podobně. Ale na rozdíl od vás, a to je ta pointa, vy jste měli v předvolebním kodexu, že nebudete kumulovat funkce členů vlády a poslance. O to tady jde. Takže nemá smysl teď tady ani ukazovat na ostatní, kdyby se měl náhodou chut' tady pan ministr Bartoš vymlouvat. Je to o vás a o vašem konkrétním předvolebním slibu, co se týče vašeho kodexu. To je bod číslo jedna.

Druhá věc, kterou je potřeba probrat, je netransparentní financování hnutí STAN, a já vám řeknu proč – protože ten problém přece nekončí. Pan předseda hnutí STAN Vít Rakušan a ministr vnitra se rozhodl po obrovském mediálním tlaku, který tady vytvořilo mimochodem svoláním mimořádné schůze i SPD, a po velkém tlaku veřejnosti i mediálním tlaku, že vrátí část peněz, pouze část a menší část peněz, od sponzorů z firem, které mají propojení na daňové ráje na Kypru, ale jsou tam i firmy propojené do Lucemburska a tak dále. A myslí si, že tím tu kauzu ukončil, ale ta kauza není ukončena, ta kauza pokračuje, protože stále není zodpovězeno na základní dvě otázky, kdo jsou koncoví majitelé firem, které sponzorovaly volební kampaň hnutí STAN a Pirátů – a jsme zpátky u této koalice – STAN a Piráti – kdo jsou všichni ti koncoví majitelé, protože jak vyplývá z mého vystoupení před čtrnácti dny na mimořádné schůzi, tak nejsou známi všichni koncoví majitelé, fyzické osoby, které vlastní ty firmy, vlastní řetězce těch firem, a ty firmy, které sponzorovaly hnutí STAN. Druhá otázka není zodpovězena, z jakých peněz, přesně z jakých aktivit ty peníze pocházejí, to znamená, kdo a z jakých peněz, z jakých aktivit sponzoroval hnutí STAN, potažmo kampaň Pirátů samozřejmě, protože ta kampaň byla společná.

A teď se zpětně vracím k Pirátům – že se už ani nedivím, že se korýtka zalíbila, ale přece oni by se měli ptát svého koaličního partnera. Oni se zeptali jakoby formálně, a teď už jim to stačí, že se část daru vrátila. Přitom v médiích bylo, že z firem propojených na daňový ráj na Kypru, včetně firem kolem pana Věslava Michalika, šlo Pirátům a STAN přes 20 milionů korun. Přes 20 milionů korun, ne 3 miliony korun! To byla až ta poslední kauza, ale předtím firmy kolem pana Věslava Michalika, který je náměstkem středočeské hejtmanky, taky za STAN a byl vaším nominantem na ministra průmyslu, tak tady přece v médiích proběhlo, a pamatuji si na to, že dal STANu přes 20 milionů korun přes různé firmy. Pak se přiznal, že je to ze solárního byznysu, respektive mimo jiné že podniká v solárním byznysu. Takže tady je opravdu velmi důležité vědět, z jakých peněz pocházejí a z jakých aktivit pocházejí sponzorské dary pro hnutí STAN, i když malý zlomek jste teď vrátili a myslíte si, že je to hotové. Protože jelikož hnutí STAN a Piráti, ta koalice, jsou ve vládě, tak přece je jasné, že potom veřejnost by ráda věděla, komu jdete na ruku, čí zájmy budete prosazovat, protože ten, kdo vás sponzoruje, samozřejmě bude chtít nějaké výhody.

Ale to už víme, protože když se tady v červnu hlasovalo o ponížení plateb solárním baronům, tak tady pro to hlasovaly jediné dvě strany, byli to poslanci ANO a SPD. Našimi hlasy se prohlašovalo a byli tam ještě dva poslanci jiných stran, dva nebo tři, proto to těsně prošlo, ale nejsou to strany, které jsou teď ve Sněmovně. Celá tahle nová vládní pětikoalice tady hlasovala proti. Celá vládní pětikoalice, která je dnes ve vládě, to znamená vláda Petra Fialy, hlasovala proti ponížení plateb solárním baronům. Samozřejmě, teď po volbách už začalo být

jasné, odkud vítr vane. Proto samozřejmě nová vládní pětikoalice byla proti loni v červnu, když tady ten zákon byl, a i díky hlasům SPD se dostane do rozpočtu více peněz, ponížily se aspoň o něco platby solárním baronům. Protože pak se zjistilo, že samozřejmě sponzorem hnutí STAN jsou lidé napojení na solární byznys.

Takže to je potřeba vědět, odkud ty peníze jsou, z jakých aktivit konkrétně, a kdo jsou koncoví majitelé těch firem, konkrétní fyzické osoby. To je bod dvě, který bych chtěl navrhnout, a tomu bodu bych dal název Netransparentní financování hnutí STAN, respektive vysvětlení – chceme vysvětlit, takže Vysvětlení netransparentního financování hnutí STAN.

A tady se přesně ukáže, jak k tomu přistupuje vládní koalice, protože jestli tady chcete vysvětlit ty věci a chcete říci, jak to ve skutečnosti je, tak ty body schválíme teď, budeme o nich diskutovat a uděláme usnesení. Například v případě bodu 1, kdy předseda Pirátů Ivan Bartoš tady kumuluje tři funkce najednou v rozporu s kodexem Pirátů, si představujeme usnesení: "Poslanecká sněmovna doporučuje předsedovi Pirátů Ivanu Bartošovi, aby rezignoval na funkci poslance nebo ministra a místopředsedy vlády a přestal podvádět lidi." Anebo je tady taky možnost druhého usnesení, že "Poslanecká sněmovna vyzývá premiéra Petra Fialu, aby navrhl odvolání Ivana Bartoše z funkce ministra a místopředsedy vlády".

To si myslím, že jsou usnesení, která jsou adekvátní vzhledem ke kodexu Pirátů. Vůbec nechápu, proč si ministr a předseda Pirátů Ivan Bartoš odsedává najednou, aby nebyl v záběru televizních kamer. Jo, tak už jdete zpátky, tak to je dobře. Ono se to tady stává trochu takovým zvykem, že? Stejně on ten záběr je tady, víte? (Otáčí se. – Ministr Bartoš mimo mikrofon: Tady sedí premiér.) Takže ono je dobré vidět ty reakce taky, jo, protože, pane ministře, vás můžu oslovovat přímo, podle jednacího řádu, i mně to není... já bych se tady o tom nechtěl bavit, ale my jsme se vás na ten dotaz už ptali několikrát.

A já si vzpomínám na Piráty v minulém volebním období, jak vy jste tady chodili neustále peskovat ostatní, tedy ne nás, protože... nebo i nás jste se snažili, ale tak to nezabralo. To u volebního výsledku vidíme, že máme pětkrát víc poslanců než vy, ale přesto máte místopředsedu Sněmovny se čtyřmi poslanci, například, ale chtěl jsem říct, že vy jste tady neustále peskovali ostatní, jak mají být transparentní, jak mají všechno dodržovat a jak mají všechno dělat a podobně. A teď jste ve vládě a nemůžu se od vás... stejně jako vy jste pořád na někoho podávali interpelace a pořád jste říkali, jak vám neodpovídá, tak já už jsem se ptal několikrát a vy odpověď na tyto otázky, co se týče vás, nechcete dát. Proto to tady říkáme.

Takže toto jsou samozřejmě tyto dva body. Já za sebe musím říct, že vůbec celkově mně velmi už začíná vadit působení této nové vládní pětikoalice, jako že jsme v souladu s demokratickými principy. Tady prostě je 108, máte tady většinu, ale vždyť už je skoro čtyři měsíce po volbách a vy jste doteď nenavrhli ani jeden, v podstatě v principu ani jeden zákon, který by zvýšil většímu množství občanů životy. No, ani jeden. Nestačím zírat, že vy, kteří jste říkali, že jste rok připraveni vládnout jak personálně, tak programově, tak tady není ani jeden zákon, který jsme tady projednali, přestože máte většinu, který by odešel z této Poslanecké sněmovny, který by přinášel lidem, většímu množství lidí plošněji více peněz, bezpečí nebo spravedlnosti, tyto tři body, které prosazuje SPD – pro slušné lidi více peněz, bezpečí, spravedlnosti.

Je to přesně naopak. Vy tady trávíte v podstatě desítky až stovky hodin času. Já vám řeknu, jaké návrhy jste zatím předložili. Předložili jste korespondenční volbu, která se vůbec netýká drtivé většiny občanů České republiky, co se týče toho aktu samotného. Ano, pak se týká samozřejmě ovšem všech občanů České republiky, protože je možnost manipulovat volby, v první řadě prezidentské. To je ostatně v tom zákonu přímo napsáno, že to chcete na prezidentské volby. To znamená, vy přijdete s korespondenčními volbami, pak přijdete s pandemickým zákonem. Celá vládní koalice, těchto pět stran – ODS, KDU-ČSL, TOP 09, Piráti a STAN – přišly s takzvaným pandemickým zákonem, to znamená s omezováním ústavních svobod a práv občanů.

Takže tady není žádný návrh nějaký, třeba něco ohledně důchodů, není tady žádný návrh z vládní koalice třeba ohledně zvýšení příspěvků na péči pro invalidy. Není tady žádný návrh, který by řešil například statisíce lidí, co mají problémy s exekucemi. Není tady žádný návrh, který by například řešil podporu živnostníků. Není tady žádný návrh, který by řešil větší bezpečnost občanů. Není tady žádný návrh, který by podpořil například pracující rodiny s dětmi. Ani jeden návrh tato pětikoalice, která má většinu, Fialova vláda, není schopna tady do Sněmovny předložit. Respektive předložit – ani jeden tady projednat a prosadit. Nic jsme tady neviděli. Nic jsme tady neviděli a teď budou říkat – my jsme chvilku ve vládě. No, to není pravda. Kdybyste ty zákony měli připravené, tak už jste měli v prosinci většinu, kdyby se tam nastrkaly – SPD už předložilo 21 zákonů – tak už to tady dávno mohlo být projednáno. Takže to není pravda.

Vy ty zákony prostě připravené nemáte, u vás ve vládní koalici je to chaos na chaos. Ztrácíte čas a občané s vámi ztrácí čas tím, že se jenom hádáte, přehadujete se, Piráti vyzývají STAN – verbálně tady jenom, o tom už jsem hovořil – k tomu, aby vysvětlili financování, jo, teď zase už k tomu nevyzývají, přestože to financování není vysvětleno, prostě přehadujete se.

Pan Farský. Poslanec Jan Farský ze STAN podvedl voliče, celý STAN podvedl voliče, protože moc dobře všichni věděli, jak Vít Rakušan, a přiznali to, dokonce i premiér Petr Fiala to věděl a další exponenti, hnutí STAN, pan Gazdík, dneska ministr školství, už před volbami věděli, že pan Farský má odjet na osm měsíců do USA. Přesto to neřekli a v rozporu s koaliční smlouvou Pirátů a STAN, která byla před volbami, v rozporu s tou koaliční smlouvou, kterou slíbili voličů, podvedli voliče a pan Farský pořád je poslancem. A včera se dočítáme – už měl rezignovat dávno, měl rezignovat už před několika týdny, pak se o tom mluvilo před čtrnácti dny, pak před týdnem – a teď se dozvídáme, že má přiletět v polovině února. On jako nemá na letenku, aby přiletěl na tuto schůzi? A buď má být tady v práci, vždyť je to poslanec Jan Farský za STAN, tak proč tady tento týden není v práci? Proč se nevěnuje poslancekým povinnostem tady tento týden? Je tady o jednoho poslance vládní koalice méně, protože podvedl voliče a nesložil stále funkci poslance. Znovu říkám, on si neumí koupit letenku, aby tady byl na této schůzi? Nebo proč mu to STAN tady nezaplatí?

To znamená, tady prostě, i na této schůzi, teď, v tomto okamžiku, je tady vládní poslanec, respektive tady není, který tady má být, a zneužívá pozici v rozporu s předvolebními sliby. Takže prý máme čekat, prý máme čekat. Prý máme čekat do poloviny února. Paní poslankyně tady na mě houkala z vládní koalice, kde je Andrej Babiš – ale to jste si spletla, my jsme SPD, my nemáme s Andrejem Babišem vůbec nic společného. Já vím, že jste nová, ale bylo by dobré odlišovat, že já jsem předseda SPD. Ale tak ono možná k té orientaci ještě dojde později. Takže to jsou otázky, které je potřeba směřovat na někoho úplně jiného a úplně jinou stranu. A neodvádějme pozornost. Teď já mluvím o Janu Farském, takže jestli chcete poukazovat, vážená paní poslankyně, na někoho jiného, tak podle jednacního řádu se hovoří na mikrofon, máte prostor. Nechci vás tady hlásit u předsedajícího, že se hlásíte, ale to můžete si sdělit kdykoliv tady, že jo. Ale já teď mluvím o jiném tématu. Nevím, jestli tady někdo je nebo není, ale teď mluvím o panu Farském, který tady prokazatelně není mandátem, tedy respektive je tady mandátem, ale už ho měl dávno složit. To znamená, to je přece něco jiného. Takže tohle je také záležitost, která mi připadá, že je úplně skandální, a už se to zase táhne.

A hlavně mě to překvapuje u Pirátů, protože Piráti, kteří si hráli na ty transparentní – ale víme, že už si dohráli na ně, o tom už jsem hovořil, to už je dávno pryč, to už vidí i veřejnost, jo, že je to blamáž – ale opět, oni by měli přece sami vyzývat svého koaličního partnera, kterým je hnutí STAN, aby toho nechali, nebo z té koalice by měli Piráti v tom případě odstoupit a ukázat, že jim nejde o korýtka, ukázat, že jim nejde o nějaké teplé trafiky, ale že skutečně chtěli být nějakou změnou – což nejsou, to víme – ale měli by z té vlády tím pádem odstoupit, to by bylo férové řešení, anebo vyzvat k odstoupení jejich koaličního partnera, což je hnutí STAN.

Co se týče dalšího tématu, které jsem chtěl zmínit, je to bezesporu téma Ukrajina, a to si myslím, že by bylo vhodné, abychom to projednali jako třetí bod. Já se omlouvám, protože já tady mám různé poznámky, takže já si to jenom tady vyjedu malinko... už to mám.

A jde o to, že vláda rozhodla včera o vyslání... o daru munice na Ukrajinu, a zároveň – což samozřejmě z našeho pohledu vláda Petra Fialy se snaží – vtáhnout Českou republiku do války Ukrajiny a NATO proti Rusku. Hnutí SPD odmítá stupňování napětí a účast České republiky na tomto konfliktu. Hnutí SPD není ani proruské, nejsme prokremelští, nejsme ani proashingtonští, ani probruselští, to jsou takové ty řeči, to jsou takové zástupné argumenty, že tady hájíme zájmy někoho z východu. Ale hnutí SPD nemělo ani halíř, není ani financováno někde z Ruska. To jsou ty lži a nesmysly politických podvodníků, kteří nemají žádné argumenty, kteří se snaží odvést pozornost od financování STANu a dalších politických stran. Ale prostě my nechceme, aby Česká republika byla ve válce, to je jednoduché. My nechceme válku, my nechceme, aby Česká republika byla zatažená do války, do které nás zatahuje ministr zahraničí Jan Lipavský a do které nás zatahuje ministryně obrany Jana Černochová. A teď její vyjádření ještě eskalovalo dalším způsobem, kdy ministryně obrany Černochová, a to je tedy opravdu už úplně skandální, nevyloučila, že vláda vyšle české vojáky na Ukrajinu. No to si snad dělá legraci! To si snad vláda Petra Fialy dělá legraci! Normálně nás otevřeně zatáhnou do konfliktu, do války na Ukrajině? Hnutí SPD odmítá, aby se Česká republika ocitla kvůli vládě pětikoalice, kvůli vládě Petra Fialy ve válce proti Rusku, a to není – doufám, že každému je jasné – že není žádný důvod toho, jestli někdo má Rusko rád, nebo nemá. Přece to může chtít jenom blázen, zatáhnout nás do války. A já to upřesním, co řekla ministryně obrana Jana Černochová. Ona totiž řekla, že pokud by ze strany Ukrajiny přišla žádost o vyslání českých vojáků, vláda by ji zvážila a brala by ji velmi vážně. To snad není vůbec možné! Já bych rád upozornil, že Ukrajina navíc ani není členem NATO, takže my vůči ní nemáme ani žádné závazky, a hnutí SPD odmítá, aby se Česká republika kvůli některým kolaborantským – a už to musím říct – vládním představitelům dostala do války proti Rusku. A to je jedno, do války proti komu, ale hlavně do války. My odmítáme odnést náklady za imperiální politiku velmocí a za neschopnost ukrajinské vlády a odmítáme i dodávání české munice ukrajinské armádě. (Hluk v jednacím sále přetrvává.)

Je to další věc, kterou jsem tady chtěl říci, a je to další důkaz toho, že nemáte vůbec žádný zákon, který by plošně nebo aspoň větším skupinám lidí zlepšoval životy, a místo toho navrhuje pandemický zákon, k tomu se ještě dostanu, korespondenční volby, zatáhnout Českou republiku do války. No, vy jste se normálně zbláznili! To snad není možné vůbec, tahle vláda Petra Fialy. To je úplně neuvěřitelná situace, co se tady děje. A opravdu bych byl rád, aby nás tady nikdo neobviňoval z nějaké prokremelské politiky.

Včera jsme k tomu natočili moc hezké video s našim poslancem Jaroslavem Baštou, který je tady největším odborníkem na tuto problematiku, a paní Jana Černochová by se trošku mohla učit, ministryně obrany, protože náš poslanec Jaroslav Bašta, poslanec SPD, je nejen signatářem Charty 77 a je jediným politickým vězňem v této Sněmovně, který byl za minulého režimu za názory ve vězení, ale je také bývalým českým velvyslancem na Ukrajině a také bývalým českým velvyslancem v Rusku. To znamená samozřejmě, jakékoliv obviňování z nějakých nesmyslů je úplně mimo mísu. To může říkat jenom ten, kdo se v tom právě odborně nevyzná, proto se snaží tady jenom osočovat. My jsme k tomu natočili včera moc hezké video – taková opravdu kompletní analýza toho, proč se to na Ukrajině stalo, co jsou ty důvody, jak to tam ve skutečnosti je, jaké jsou nové informace. Není to ani proruské, ani proamerické, je to velmi vyvážená analýza pro občany, co se tam vlastně děje, a z toho jasně vyplývá, že bychom se neměli nechat zatáhnout vojensky do tohoto konfliktu. To je důležité si říci. Takže my ty informace máme perfektní v SPD a máme je samozřejmě dlouhodobě analyzované, protože máme v našich řadách skutečné odborníky, nikoliv nějaké politické válečné štváče, jako jsou ve vládní pětikoalici.

A tady bych rád také zdůraznil, že to, co předvádí ministryně obrany Jana Černochová, která na rozdíl od Německa, na rozdíl od Francie, od jiných demokratických zemí, které na Ukrajinu zbraně vyvážet v této době nechtějí, chtějí si zachovat mezi Ukrajinou a Ruskou federací neutrální stanovisko a nepoškodit si vzájemně dobré vztahy, Česká republika situaci za každou cenu eskaluje. Česká republika... tato vláda, Česká republika ne. Takže tady se typicky lidovci pořád odvolávají na Německo – KDU-ČSL, no tak jasně, jezdíte tam na srazy Sudetoněmeckého landsmanšaftu. (Nesouhlasné bušení do lavic v pravé části jednacího sálu.) Ostatně ano, je to pravda. Zase se podívejte, vždyť jsou to fotografie. Vy tady, pan poslanec, jehož jméno neznám, omlouvám se, protože jste tady nový – to není něco, že bych to myslel špatně, samozřejmě se určitě seznámíme jmenovitě – ale vždyť to přece oni přiznali, a jsou to i veřejné fotografie. Vy se vůbec neorientujete. Já vím, že jste tady nový, tak se ještě neorientujete, ale to je trošku chyba, když jste poslanec. Stačí si zadat Sudetoněmecký landsmanšaft do Googlu – já vám poradím, zadejte tam Bělobrádek a Herman a vyjede vám spousta fotografií s Berndem Posseltem, jak se účastní srazy Sudetoněmeckého landsmanšaftu. Tak už teď kýváte, takže jsem rád, že jsme si to vysvětlili. Ale nechápu, proč jste předtím bouchal, tedy zřejmě souhlasně, do toho stolu, že souhlasíte? Jasně, jako. Tak a teď ještě by bylo dobré si říci, že s Berndem Posseltem se fotil, spolupracoval s ním a možná ještě spolupracuje i premiér Petr Fiala. Ale Bernd Posselt je přímo člověk, který je proti českým zájmům, to přece víme, je nepřátelský vůči České republice. A jak víme, tak lidé ze Sudetoněmeckého landsmanšaftu zpochybňují poválečné uspořádání České republiky a Benešovy dekrety.

Ale pojďme zpátky k tématu. Mluvil jsem o Ukrajině a o tom, že chci navrhnout bod, třetí bod v pořadí, a to je bod, abychom tady... Diskuse o vládních postojích k situaci na Ukrajině. Takže to je třetí bod, který bych chtěl navrhnout na dnešek. A tady bych rád řekl, že to, že ministryně obrany Jana Černochová z ODS a ministr zahraničí Jan Lipavský z Pirátů tady prosazují – a vláda rozhoduje, rozhodla o tom, že bude vysílat vojenskou pomoc. To je prostě jasná podpora a eskalace hrozby válečného konfliktu v Evropě, do kterého hodlá Českou republiku tato vláda Petra Fialy zatáhnout. A musím říct, že řada voličů mi ohledně toho píše. Zajímavé je, že jsou to často i dřívější anebo minimálně nespokojení voliči ODS, protože od ODS čekali – samozřejmě čekali marně, proto mi píšou, proto nám píšou – čekali jiný postoj, čekali zdrženlivější postoj k této věci. Ale je vidět a znovu se to potvrzuje, že ODS je prostě tvrdě probruselská globalistická strana, a tímto způsobem proto také postupuje. ODS a vláda Petra Fialy vlastně hájí stanovisko, které v současnosti prosazuje Británie a Spojené státy, co se týče Ukrajiny, ale je to jiné stanovisko, než prosazuje Francie a Německo, mimo jiné. Ale to je také zajímavé si říct, na čí stranu se kdo přiklání v této situaci na Ukrajině, protože samozřejmě střeoevropskému Německu je jasné, že nechce být zataženo do válečného konfliktu, Francii je to jasné také, ale prostě zcela hloupě a naivně a opravdu aktivisticky ministryně obrany Jana Černochová a ministr zahraničí Jan Lipavský z Pirátů se staví na stranu států v tomto konfliktu názorů, který v podstatě na naší evropské pevnině, když to řeknu tedy trošku nadneseně z hlediska Británie, ani tady s námi nežijí, protože mají nějaký odstup určitý. A to samozřejmě Británii mám jinak rád. Co se týče tohoto přístupu, prostě váleční štváči Černochová, Lipavský ve své ideologické zaujatosti nás zatahují skutečně do hrozby války, válečného konfliktu, Českou republiku do toho zatahují.

A tady bych zmínil ještě jeden problém v souvislosti s Ukrajinou. Nevím, kdo z vás na Ukrajině byl, mnozí z vás asi ano. Já také jsem se tam byl podívat. Samozřejmě, ta země na první pohled, kdo jede po ukrajinském venkově – já jsem byl na Zakarpatské Ukrajině na pozvání Rusínů, což je mimochodem také menšina, která tam nemůže mít školy, nemůžou používat oficiálně jazyk, prostě toto je dnešní Ukrajina, toto je dnešní ukrajinská vláda, kterou podporuje Evropská unie, která šikanuje národnostní menšiny, ale to asi tady těm v uvozovkách demokratům vyhovuje – tam na první pohled vidíte, jak ta země je v dezolátním stavu. Je to země zkorumpovaná, je to země, která má nedůvěryhodný, nedůvěryhodný systém ve smyslu zkorumpovanosti a nestability. To znamená, do takové země vyvážet vojenský materiál

a účastnit se tam války, to považují za absolutní šílenost. A jak jsem říkal, země jako Francie a Německo jsou zdrženlivé a sledují situaci. Ale ta situace se samozřejmě každým dnem mění a posouvá, ale z tohoto pohledu ne.

Samozřejmě to, co bychom chtěli a občané očekávají, aby ministryně obrany Černochová a ministr zahraničí Lipavský občanům oznámili, jaké diplomatické a ekonomické důsledky pro Českou republiku budou následovat, protože ekonomové, i renomovaní ekonomové, čeští ekonomové, hovoří o tom, že v případě, že skutečně by vznikla válka na Ukrajině, skokově okamžitě vystoupá cena benzínu na 45 korun za litr a v blízké fázi na 50 korun za litr. Takže dávám příklad toho, co bychom tady rádi slyšeli od paní Černochové, ministryně obrany, od ministra zahraničí Lipavského, od premiéra Petra Fialy. Oni se aktivisticky snaží zatáhnout Českou republiku do války na Ukrajině, do války proti Rusku, a znovu říkám: nejsem žádným obhájcem Ruska. V Rusku jsem byl naposledy v roce 1992 jednu noc na tranzitu na Šeremetěvu cestou za svou japonskou babičkou. Já s tím nemám vůbec nic společného, jo? To se tady vždycky někdo snaží lhát, jak nemají argumenty, ta pětikoalice, Kreml, Kreml, nemají žádný argument. SPD nemá s tím nic společného.

Asi mysleli na východ jako do Japonska. No, to je ale zrovna země, se kterou bychom měli spolupracovat. Životní úroveň v Japonsku je prokazatelně opravdu jedna z nejvyšších na světě. A to je naopak dobrý příklad, kam bychom měli směřovat z hlediska demokracie i z hlediska hospodářské vyspělosti. Takže na východ ano, ale určitě nechceme být tady v područí Ruska, ani Washingtonu, ani Bruselu, ani nechceme být součástí nějakého východního kremelského bloku a podobně. My chceme být Česká republika, my chceme suverénní samostatnou Českou republiku, my chceme, aby naši občané žili spokojeně a měli více bezpečí, peněz a spravedlnosti. Takže tyhle argumenty, tyhle lži, co vždycky říkají někteří, někteří politici z ostatních stran... Vidíte, to je dobrá příležitost na úvod volebního období, abych vás vyzval k tomu, abyste těch lží nechali, protože to bude jenom důvod toho, že nemáte argumenty.

Chtěl bych v této souvislosti ještě zdůraznit, že my v SPD v zahraniční politice, ale i ve Sněmovně zastáváme pozici vzájemného dialogu a odmítáme tento způsob stupňování napětí v této oblasti a zatahování České republiky do případného cizího konfliktu.

Ještě se vrátím k tomu, že vláda skutečně nenavrhla za celou dobu, co tady je – ještě bych rád zdůraznil, že jsme stále v rozpočtovém provizoriu. Zdůraznil bych rád, že jsme stále v rozpočtovém provizoriu! Ono je sice super, že vás média stále šetří, ale tohle se stát komukoliv jinému, tak už tady lidé budou žádat, jak média, tak mnozí komentátoři, demisi celé vlády, a to jste tam pár dní nebo pár týdnů, nebo vlastně skoro čtyři měsíce už máte tu většinu.

Vy jste tady celý rok minulý – já se na to pamatuji, já jsem tady byl, a jak víte, já mám jednu z nejvyšších docházek ve Sněmovně, takže já velice pečlivě naslouchám, co se tady děje a co kdo říkal – vy jste říkali, že jste programově a personálně připraveni, už jsem to dneska říkal ve svém vystoupení. A kdy tedy bude předložený státní rozpočet? Kdy? Vždyť je konec ledna. Vy jste ho měli předložit, ten státní rozpočet. Státní rozpočet jste měli předložit do prosince a už měl projít. Každá standardní vláda, která tu byla dosud, já se na to pamatuju, tak jsme třeba hlasovali o státním rozpočtu i mezi Vánoce i mezi Silvestrem. Ale vy ani po měs... Ted' máme konec ledna, a vy jste doteď nebyli schopni předložit ani státní rozpočet. Vždyť to je takové fiasko, že to snad není vůbec možné. To znamená, my jsme v rozpočtovém provizoriu, zbrzdili jste finanční chod České republiky teď, když je krize, a nejste schopni normálně předložit ani státní rozpočet pro letošní rok. Takže vy jste obelhali voliče. Vy jste vůbec nebyli připraveni na nic, žádný státní rozpočet tady není. Tady ve Sněmovně není, není nikde. Možná někde v papírech, někde na nějakém ministerstvu, není tady k dispozici.

Ale pravda, to, co už jste stačili udělat – na rozpočet čas nemáte, na to, abyste připravili zákony pro slušné lidi, také nemáte čas, ale na co jste měli čas, je, že jste vytvořili tři ministry navíc, z patnácti na osmnáct. Dokonce i ty historické lavice, které tady jsou, tak dokonce ani

historicky s tím nikdo nepočítal, s tím, co předvede tato vláda Petra Fialy, a dokonce ministři musí sedět ve dvou řadách. Dokonce ani naši předci s tím už nepočítali, tady s tím, že někdy přijde taková roztahovačná vláda, doslova roztahovačná, která už nejde ani roztáhnout do těch lavic určených pro vládu, takže tady například ministr pro legislativu Šalomoun – pamatuji si to jméno, tak ministr Šalomoun, protože jsme tady na sebe mluvili na některé z minulých schůzí – tak už sedí v druhé řadě, protože se nevejde, že těch korýtek už je tolik, že dokonce ani Sněmovna tomu není uzpůsobená. To je neuvěřitelná situace. Takže sami sobě jste přidali tři ministry, a teď, proč o tom mluvím: Protože tohle to už všichni víme. Ale připomenu slib – připomenu to, co jste říkali hned po volbách, kdy se vás média ptala, zdali ti tři ministři budou nějaké náklady navíc na administrativě. A moc dobře si pamatuji, jak médii proběhlo: Ne, to nebudou žádné peníze navíc. Pamatujeme si na to, to jste řekli, to řekli vrcholní zástupci vaší vládní pětikoalice. No a jaká je realita, což už taky proběhlo všemi médii? Vytváříte pro tyto tři nově zřízené funkce ministrů bez portfeje – protože je pětikoalice, tak aby všichni měli ministry, kteří jsou v každé straně, že je museli upíchnout – tak se vytvořilo sedmdesát míst navíc, dokonce přes sedmdesát, 74 pracovních míst navíc pro sekretariáty těch ministrů za více než 40 milionů korun ročně. A to nepočítám samozřejmě ještě náklady na ty tři nové ministry. Takže to je prostě neuvěřitelné, jakým způsobem ta vaše vláda postupuje. A znovu zdůrazňuji: Pro lidi nic.

Ale zpátky k rozpočtu. Myslím, že by bylo dobré – rád bych navrhl další bod, bod číslo 4, a to bod Informace vlády o státním rozpočtu na rok 2022, protože kdy to tedy předložíte? To je přece úplně neuvěřitelná situace. To jsem tady nikdy nezažil, to jsem tedy nezažil nikdy, nikdy jsem to tady nezažil, že nějaká vláda, nějaká pětikoalice říkala, že rok jsou připraveni vládnout, a teď, když jsou u vlády a mají většinu ve Sněmovně téměř čtyři měsíce, tak nepředloží ani státní rozpočet. To je šílený, to je šílený, opravdu!

Ale proč o tom mluvím, ještě tu kombinaci, ještě abych to zasadil do kontextu. Takže vy sice nemáte připravený rozpočet, vykašlali jste se na to, obelhali jste lidi, obelhali jste je úplně v předvolební kampani – já jsem v těch předvolebních debatách byl s Petrem Fialou, s Andrejem Babišem, s Ivanem Bartošem, prostě my, co jsme předsedové stran – tak jsem absolvoval značnou část těchto debat v přímých přenosech hlavních médií, takže já si přesně pamatuji, co tam bylo všechno možné řečeno, a ty sliby si taky pamatuju.

Takže vy jste na jednu stranu od 1. ledna okradli o již slíbené peníze hasiče, policisty, vojáky, pracovníky v sociálních službách jste okradli o již slíbené peníze, i pracovníky úřadů práce, pracovníky finančních úřadů a tak podobně a další potřebné profese, kterým ještě zrovna, těmto dvěma pracovním skupinám, na pracovníky úřadů práce a finančních úřadů, jste naopak ještě naložili další práci, jak víme. Ale zároveň jste nepředložili žádné úspory zbytných výdajů. A tady vidím ten problém. Hnutí SPD naopak stojí na straně hasičů, my podporujeme hasiče, podporujeme vojáky, hnutí SPD stojí za policisty, protože jak víme, policisté si nemohou přivydělat jiným způsobem ke svému platu – ano, nějakou přednáškou na odborné téma, ale to se týká opravdu zlomku z nich, je jich 40 000, vojáků je cirká 21 000. A už se vracím na úvod, co jsem říkal. Vy na jednu stranu odmítáte snížit peníze solárním baronům, ano, protože je to projekt EU a vy jste servilní k EU na úkor českých občanů. Ano, je to tak! Takže vy jste si vybrali EU a solární barony na úkor policistů, hasičů a dalších. Ano, je to tak! Vy jste okradli o již slíbené peníze od 1. 1., to je jedno, že je slíbila předešlá vláda, ale vy jste to mohli udržet, anebo vy jste mohli předložit i státní rozpočet, kde by byly poníženy peníze například solárním baronům.

Je tady taky návrh zákona SPD – tady Lucie Šafránková ho zpracovala – na ukončení zneužívání dávek nepřizpůsobivými, dobře úspora půl miliardy. Ten jste nám právě, strany vaší vládní koalice, konkrétně Piráti, ČSSD to bylo ještě k nim a poslanec Čížinský z KDU-ČSL, ten už tady není, zablokovali v minulém volebním období. Ale byli to hlavně Piráti, zablokovali návrh zákona SPD o ukončení zneužívání dávek nepřizpůsobivými. Takže nepřizpůsobiví ano, solární baroni ano, ale policistům, vojákům, hasičům a dalším jste peníze vzali.

Já se nedivím třeba poslancům ODS, protože jejich asociální chování je samozřejmě dlouhodobě známé, to si pamatujeme všichni, a pamatujeme na vládu ODS a TOP 09, která tady byla před těmi osmi až dvanácti lety. Pamatujeme přece na Kalouskův druhý důchodový pilíř, kdy se snažil vyvést – povinně, ze zákona – peníze z kapes občanů do soukromých fondů. Ještě že jsme to tady zrušili, protože pan Kalousek, když jsem se tady osobně ptal, jestli řekne, jestli je nějaká garance státu, co se stane, když ty penzijní fondy zkrachují, ty soukromé fondy, s penězi našich občanů, které by tam povinně museli platit – tak na to neuměl odpovědět a nedokázal říct, jaká je garance státu. A dozvěděli jsme se, že žádná! To je prostě tunel na veřejné peníze, úplně neskutečný, co předváděla vláda ODS a TOP 09 – no děs! To už tady opravdu nechceme, to úplně poškodili – takovýhle megaprojekt, megavytunelovat peníze z kapes občanů zákonnou formou, a ještě jim to (nesrozumitelné) posvětit. No, na jednu stranu je to v uvozovkách geniální, je to přesně to kalouskovské, ale na druhou stranu pro občany je to úplně katastrofa.

Mimochodem – slyšel jsem, a respektive už jste to potvrdili, že pan Miroslav Kalousek bude zastupovat vládní pětikoalici ve Správní radě VZP. Tak to mi tedy připadá, že děláte kozla zahradníkem. A opravdu, tam skutečně pouštíte kunu do kurníku. (Ohlas z levé části sálu.) Musím říci, že to je taky takové signifikantní. Že Miroslav Kalousek, který říkal, že odchází, tak jsem si říkal: Na co ho bude mít vládní koalice schovaného? Určitě na nějakou aktivitu, kde je rozpočet v miliardách korun ročně! (Smích a potlesk z levé poloviny sálu.) No a je to tady! (Smích zleva.) Takže pan Kalousek bude nově zastupovat vládu ve Správní radě Všeobecné zdravotní pojišťovny. No to je prostě úplně otřesné. A ještě to dělá tak fikaně, že je to jako vládní nominant, že to není sněmovní nominant, aby to šlo hladce přes vaši vládní pětikoalici, aby se to pokud možno tady nediskutovalo ve Sněmovně. Takže to není nominant za Sněmovnu, ale je to nominant za vládu, takže ještě abyste to udělali hladce. Ale já o tom tady mluvím, mě neobalamutíte, já vím, jak to funguje, proč to děláte. Máte to promyšlené přesně tak, abyste se jakoby poschovávali před veřejností, ale my to sledujeme a budeme to sledovat. Takže pan Kalousek, pan Miroslav Kalousek, bude zástupcem vládní pětikoalice ve Správní radě Všeobecné zdravotní pojišťovny! To je potřeba si opakovat a budeme to opakovat celé volební období. Celé volební období! A tady je to celkem jednoduché, protože to už nemusíme komentovat dál. Veřejnost si udělá obrázek o vládě Petra Fialy a vaší pětikoalici sama, takže to jste nám samozřejmě usnadnili, tuhleto záležitost.

Ale zpátky k rozpočtu, k tomu bodu, který já tady navrhuji. Samozřejmě, vy jste nepředložili státní rozpočet na rok 2022, protože ho prostě nemáte připravený. Obelhali jste voliče, média, veřejnost. Obelhali jste celou republiku a ponížili jste peníze potřebným profesím. To, co jsem chtěl dodat, je, že se divím především poslancům za hnutí STAN, protože já jsem si dal práci a nechal jsem si připravit to, z jakých jste obcí, z jakých jste měst, protože mě zaráží tahleto politika. A skutečně, v řadách poslanců hnutí STAN je řada poslanců, kteří jsou za velmi malé obce. Jsou to obce 800 lidí, 600 lidí, 900 lidí, neboli když jdete po ulici na té malé vesnici, na té obci, tak vás skutečně ti lidé poznávají. A já se chci zeptat: Jak můžete jít proti hasičům? A my to budeme tady opakovat celou dobu, celou dobu až do komunálních voleb. Jak můžou jít současní poslanci z řad starostů za STAN proti hasičům? Já si myslím, že je to strašný podraz, protože já hasiče mám rád a vždycky jsem je podporoval. Když jsem vstoupil do politiky, tak to byl malý, v podstatě venkovský obvod – nebo malý, on má každý stejný počet obyvatel – ale měl jsem tam 84 měst a obcí a vyhrál jsem volby do Senátu na Zlínsku. Byla to opravdu spousta malých vesniček, byly to Otrokovice, Bojkovice, Uherský Brod, Brumov-Bylnice, byla to spousta malých, krásných, malebných vesniček u nás ve Zlínském kraji, odkud pochází moje rodina z mamičiny strany. A znovu a znovu jsem si uvědomoval, jak jsou hasiči důležití, jak je to důležitá aktivita, jak hasiči jsou důležitá i společenská aktivita. A já nechápu, jak starostové za STAN, zvláště ti z malých obcí, kde to není anonymní, mohli přistoupit na to, že tato vaše vládní pětikoalice okradla o již slíbené peníze hasiče. To je opravdu neuvěřitelné!

Také druhá věc, že jste vůbec nevystoupili proti tomu, jak vaše vláda prosazovala vyhlášku o povinném covid očkování, které se týkalo i dobrovolných hasičů, v té vyhlášce. Nechápu, jak poslanci za STAN, ti, kteří jsou starostové malých obcí, jak tady ve Sněmovně úplně zapomněli na občany, jak úplně se dostali do toho akvária Poslanecké sněmovny, do kterého se tady někteří dostávají i z jiných stran, a jdou proti hasičům. Ano, vy jdete proti hasičům, protože jste souhlasili s tím, že je vláda okradla o již slíbené peníze. Nikdo z poslanců STAN, kteří jsou starosty, tady nevystoupil na mikrofon, že by se proti tomu ohradil. Nikdo, ani jeden, ani jeden! Já si na to moc dobře pamatuji. Ani jeden! Vy prostě ve jménu toho, že jste u vládních korýtek, tak – ano, když máte většinu, je to legitimní, toto zrovna je legitimní. To já neříkám, zrovna tuto větu, co jsem řekl, tak to neříkám nijak pejorativně, to je legitimní fakt na základě voleb. Ale výměnou za to, že držíte vládu této pětikoalice, jste hodili přes palubu i hasiče, které máte u vás na obci. Vy máte na těch malých obcích třeba dobrovolné, ale samozřejmě potřebujete pomoc i těch profesionálních – takže kdyby někdo chtěl chodit na mikrofon, že dobrovolné – profesionální, to já samozřejmě vím, to mě nikdo poučovat nemusí – ale ty profesionální potřebujete u složitějších záležitostech také. Takže když jste proti hasičům a pro snižování platů profesionálních hasičů, tak samozřejmě jste proti hasičům jako takovým a já myslím, že to není zájem těch obcí. Je potřeba, aby se vás občané také na to ptali u vás na obcích, proč to děláte.

No a zpátky k rozpočtu. Na jednu stranu jste vzali potřebným profesím, dále jste tady nenavrhli za čtyři měsíce ani jeden zákon, který by plošněji pomáhal lidem, a navrhuje tady jenom zákony typu pandemický zákon, korespondenční hlasování, ano, připravili jste o peníze hasiče, což nebyl zákon, to jste si rozhodli sami, to se týká vlády, a podobně, takže to opravdu není způsob politiky, který se nám v SPD líbí. A ono je to ještě horší reálně z vaší strany, protože my jsme tady navrhli 21 zákonů, a vy nejenom že sami nenavrhujete zákony pro lidi, vy totiž zároveň blokuje zákony SPD, které lidem a občanům chtějí pomoci. Sami návrh nemáte, ale blokuje návrhy jiných, takže ono je to ještě horší, co předvádí ta vaše nová vládní pětikoalice. Pan premiér Petr Fiala mi připomíná pštrosa, který si myslí – ten pštros – že když strčí hlavu do písku, že ho nikdo nevidí. Ale to je přece úplně neuvěřitelné. Pan premiér Petr Fiala by měl přece vyzvat Víta Rakušana k tomu, aby vysvětlil, kdo je majitelem firem, kteří sponzorují STAN a sponzorovali jim také kampaň, kdo jsou ti koncoví majitelé. Měl by vyzvat Víta Rakušana k tomu, aby řekl, z jakých peněz to pochází. Vždyť si hrál v uvozovkách na pana Čistého a skutek utek, už zase. Jenom aby byl premiér, tak už mlčí k těmto netransparentním záležitostem.

Co se týče SPD, my jsme tady předložili zákony a já se k tomu vrátím. K těm zákonům vysvětlím, co jsme předložili, a ten důvod je jediný. Já to tady nechci protahovat, ale vy nám nechcete umožnit to tady projednat na schůzi. Už to mohlo být v prosinci tady. A teď nám tady dáte opoziční okýnko na tři zákony dneska od 18 do 21 hodin. Tři zákony pro nás, tři zákony pro ANO, šest, ani na těch šest dohromady nedojde, a vy pak budete někde říkat: Dali jsme jim opoziční okýnko. V šest večer, kdy už to ani média pořádně nesledují, protože pochopitelně většina novinářů jde domů. Vy to máte zase schválně promyšlené, zase schválně je to podrazácky promyšlené, aby se o našich návrzích zákonů, o zákonech opozice, tady nemluvilo pokud možno přes den, kdy to má větší sledovanost, a aby se o tom mluvilo, až když občané se vrátí z práce, mají večer, jsou doma a pak jdou spát. Jako nechte už těchhle podrazů, nedemokratických, totalitních. Nechte toho, ono se vám to taky vrátí. Vrátí se vám to. A už vidíme, protože máte tyhle ty manýry, už klesá i důvěra té vaší vládě.

My jsme tady například navrhli – a to si myslím, že jsou dobré zákony – zákon o referendu, takže doufám, že na něj dneska dojde, protože náš předseda poslaneckého klubu Radim Fiala půjde navrhnout, aby to bylo dneska na programu za SPD. Zákon o referendu je zákon, kvůli kterému poslanci vládní pětikoalice a s nimi spřažení novináři označují SPD, že SPD je nedemokratické. Takže ten, kdo chce referendum, což je vrchol demokracie – jak už nemají argumenty proti SPD, jenom nějaké nesmysly plácají, třeba pan Balda, říkají vždycky,

přítom já vůbec neznám pana Baldu, ani nebyl členem SPD, nic. Nemají už žádný argument proti SPD. Máme přes půl milionu voličů. Já bych tady mohl vyjmenovávat x exponentů ODS, třeba ROP Severozápad, teď probíhá soud v Ústeckém kraji, kde politikům ODS hrozí až šestnáct let vězení za rozkrádání miliardových dotací v ROP Severozápad, dotace unijní. Ano, to bychom si tady mohli jmenovat jmenovitě, i další lidi a tak dále. Ale v každém případě to jsou přímo členové ODS, to jsou lidi, kteří jsou přímo přicuclí k ODS, a další tihle kmotří a podobně. Takže tyhle zástupné argumenty, to tady vždycky někdo vykřikuje na SPD, a přitom je to úplně mimo. Takže zákon o referendu. Zákon o referendu, my ho v tomto volebním období už podali a už ho podáváme do Sněmovny potřetí. Příznačné je pro tuto vládu, která je proti demokracii – vaše vláda je proti demokracii – je, že ve vašem vládním prohlášení zákon o referendu není. On tam vypadl. On vypadl z vládního prohlášení minulé vlády. Dobře, ta to nesplnila, ta se na to vykašlala ve finále, ve finále se ukázalo, že jsou proti referendu, že to tam dali jen tak a pak samozřejmě skutek utek, to byla vláda Andreje Babiše. Ale vy jste zákon o referendu do vládního prohlášení nedali pro jistotu vůbec. A tady bych rád upozornil, že jsme pouze jednou ze dvou zemí Evropské unie, která nemá zákon o referendu. Je to Česká republika a Kypr. No zrovna ten Kypr mimochodem. Takže ti, kdo jsou proti zákonu o referendu, vy jste ti nedemokratičtí v takovém případě, vy jste ti nestandardní, protože standard je mít zákon o referendu. Ano, dalším krokem jsou ty parametry, pochopitelně, protože v mnoha zemích jsou parametry upravené tak, aby reálně v podstatě téměř žádné referendum nemohlo proběhnout nebo aby reálně nebylo téměř žádné referendum platné, viz Slovensko třeba. Ale mají ho tam, zákon o referendu, mají ho tam a už můžeme diskutovat o těch parametrech.

Takže vy, abyste zabránili demokracii, abyste mohli vládnout, abyste měli vládu elit, těch elit, které opovrhují hlasy občanů a vyhovují vám občané, jenom aby vás jednou za čtyři roky vás šli zvolit do Poslanecké sněmovny nebo jinam, pak ale už občané podle vašeho názoru nemají mít žádný hlas – tak právě ten zákon o referendu my tady máme a jsem zvědavý, jak se k tomu postavíte. Budeme to vědět doufám během krátké doby, ale budeme to vědět během krátké doby, protože když to budete odmítat zařadit a podobně – a to je taky politický postoj, to znamená, je to "ne" z vaší strany. Takže zákon o referendu.

Dále jsme navrhli zákon o přímé volbě a odvolatelnosti politiků, na úvod starostů a hejtmanů. Opět mechanismus – na Slovensku, Polsko, Japonsko, Spojené státy přímo volí třeba guvernéry. Ostatně nejznámější případ je, kdy na základě odvolání předešlého guvernéra se stal guvernérem Kalifornie Arnold Schwarzenegger, to je mediálně asi jeden z nejznámějších případů odvolání nějakého politika a je to nejznámější z toho důvodu, že tím nástupcem byl právě světoznámý herec Arnold Schwarzenegger. V demokratických zemích to takhle funguje. Vy nechcete demokracii, vy se bojíte. To, jakým způsobem by se měli politici odvolávat, to už jsem vysvětloval v médiích x-krát a rád to tady dovysvětlím, kdyby náhodou někdo říkal, že to nejde. No jasně, k tomu je ale potřeba přímá volba, aby byl politik odvolatelný. V Senátu by to šlo, u prezidenta, což my také prosazujeme, protože nehledě na to, kdo je prezidentem, institut odvolatelnosti by tam samozřejmě měl být, aby to byla přímá demokracie, nikoliv tou formou řekl bych až ústavního puče, mi to připadalo, to, co předvedl předseda Senátu Vystrčil, to skutečně zavánělo až přípravou ústavního puče. To bylo neuvěřitelné, kdy už viděli pana prezidenta na smrtelné posteli, a ono se ukázalo, že to je úplně jinak. To bylo úplně neuvěřitelné chování. Normálně lidský hyeny, co tady předvedl předseda Senátu Vystrčil za ODS. A taky se teď pořád snaží z toho vyvíňovat a někde se v televizi omlouvat za to, jako že to tak prý nemyslel. No, myslel, a viděla to celá Česká republika. No hrozné, hrozné úplně, hrozné chování. Z lidského hlediska hrozné chování, o tom lidském rozměru hovořím. Každý má přece právo, když je mu sedmdesát, sedmdesát osm – měli jsme babičky, dědečky, staré rodiče – že je nemocný, že je nějakou dobu indisponovaný. Ale hned vyhlašovat, že už je málem mrtvý, to byl tedy opravdu hodně hnusný přístup, mluvím z toho lidského hlediska, vůbec nemusíme mluvit o konkrétním, že prezidentem je ten či onen. To teď není vůbec to téma, o kterém teď hovořím. Další zákon, takže přímá volba, odvolatelnost starostů, hejtmanů a samozřejmě

politiků, to si myslím, že by bylo ideální. Podmínkou samozřejmě pro odvolatelnost je přímá volba, protože pak je odvolání v podstatě na základě místního referenda.

Další návrh, co tady máme, je zestátnění exekutorů. To má u nás na starosti poslanec Hrnčíř, Jan Hrnčíř, a to si myslím, že je opravdu důležité téma. V Německu jsou taky exekutoři státní, není to opět žádný výmysl Okamury. My se díváme naopak na vyspělý Západ, nikoliv do Ruska, tam my se nedíváme, my se díváme na Západ do vyspělých zemí a snažíme si vyzobávat ty nejlepší, nejfunkčnější věci, které jdou aplikovat na českou politickou realitu a na situaci, která tady je. To znamená, zestátnění exekutorů tady prosazujeme už dlouhodobě, ale odmítají to tady ostatní strany, takže to budeme prosazovat dál.

Dále je to úleva na zdaňování malých firem, u nás taky poslanec Hrnčíř.

Zdanění dividend. Ano, to bude dneska v opozičním okénku, to navrhujeme jako bod dvě, abychom zabránili, respektive narovnali podmínky ohledně vyvádění, zdaňování zisků. Ty zisky, pakliže jsou realizované v České republice, tak aby jak české firmy, tak nadnárodní korporace měly srovnané podmínky, protože dneska jsou zvýhodněny zahraniční nadnárodní korporace, které tady působí, jsou zvýhodněny oproti českým firmám, je to na základě daňové výjimky, kterou odsouhlasila vláda Vladimíra Špidly – ČSSD – zcela protinárodně a proti zájmům českých firem a jejich zaměstnanců. Šli na ruku Evropské unii a odsouhlasili výjimku, takže se odtud vyvádí nezdaněné zisky, zatímco české firmy, čeští majitelé tady musí zisky danit všechny. Tak právě tyhle firmy à la Kypr, který mají matky v daňově výhodnějších zemích i Evropské unie, to účelově využívají. Takže my jsme na straně českých firem, chceme, aby se v České republice narovnaly podmínky, aby zisk, který se zde realizuje, byl zdaňován zde, aby hlavně nebyli v uvozovkách zvýhodňování nějakí vykukové na základě pravidel Evropské unie. Samozřejmě že my jsme ten návrh už navrhovali v minulém volebním období a Babišova vláda nám k tomu dala negativní stanovisko z toho důvodu, že to prý nepovoluje Evropská unie. Ale to nás fakt nezajímá, protože to, že Evropská unie povoluje zvýhodňovat nadnárodní korporace na úkor českých, tak to je úplně fatální, to je úplně šílená věc. Samozřejmě my to víme, ale přesto to budeme navrhovat, abychom nastavili zrcadlo, jak poškozují Evropská unie naše firmy, naše podnikatele, naše zaměstnance ve jménu nadnárodních korporací.

Další tady máme například teritorialitu exekutorů. To je to, že chceme zavést místní příslušnost exekutorů. Mimochodem, v tomto jsou dál například Slováci, ti už to zavedli taky. Mimochodem, teritorialita exekutorů, místní příslušnost, platí ve většině zemí Evropské unie, takže opět to není návrh, se kterým by tady SPD přicházela nějak od boku. Chceme zabránit obchodování s dluhy, s těmi balíky dluhů, čímž se samozřejmě potom prodražuje celý systém, samozřejmě na to doplácí ten systém a samozřejmě na to doplácí dlužník. Je potřeba narovnat tu situaci tak, aby dlužník splácel dluhy. Dluhy se splácet mají, ale systém nemůže být nastaven tak, že potom padají rodiny s dlužníky do sociální pasti, a pak to platíme my všichni, celá Česká republika, a napakuje se v podstatě třeba jenom advokát či případně exekutor.

Další návrhy, když to vezmu namátkově, protože jich tady mám dost, tak samozřejmě v neposlední řadě je to náš návrh zákona na zmrazení platů politiků na celé volební období. Vy jste nás tady přednedávnem přehlasovali, vládní koalice, vládní pětikoalice, protože kvůli vám se zvýšily platy politiků od 1. 1. o 6 %, kvůli vládní pětikoalici, kvůli vládě Petra Fialy i kvůli těm starostům za hnutí STAN, kteří jsou z těch malých obcí, kvůli vám všem se zvýšily platy politiků. Vy jste dovolili od 1. ledna zvýšit platy politiků o 6 %. Pardon. (Smrká.) A my prostě trváme na tom, a tady byl ten náš pozměněný návrh, který vy jste zamítli, pozměňovací návrh SPD, aby to platilo na celé volební období. Samozřejmě, my jsme to měli vloženo už loni v listopadu jako samostatný zákon, takže vy jste to tady mohli projednat, vůbec k tomu zvýšení platů politiků nemuselo dojít, kdybyste se nehádali v té vaší vládní pětikoalici a kdybychom tady už v prosinci, ve druhé polovině prosince to splňovalo i lhůty, mohli projednat návrh zákona SPD na zamrazení platů politiků na celé volební období. Ale to vy nechcete, vy nechcete! Fialova vláda nepřinesla ani jeden návrh na řešení zdražování energií v České republice. Ani jeden, všem lidem se zdražují energie... (Reakce ze sálu.) Já se ještě k tomu vašemu jednomu

návrhu dostanu, to se tady nikdo nemusí bát, kdyby si někdo myslel, že jste přišli s něčím pořádným. Já si pamatuju dobře, co jste tady navrhli, to jsou doplatky na bydlení, k tomu se dostaneme. To je úplně k smíchu, že toto je systémové řešení z vaší strany. To je další blamáž na blamáž. Ale pojďme zpátky k těm návrhům. To znamená, vy jste v podstatě nenavrhli vůbec nic, co se týče zamrazení platů politiků na celé volební období. My jsme to tady navrhli, vy jste to odmítli. A my ten zákon chceme, taky ho tady máme v pořadí na celé volební období. A vy, když jste zjistili, vaše vláda, že jste se dostali pod veřejný tlak, tak jste přišli najednou s vaším zákonem opožděně, proto se kvůli vám už od 1. 1. platy politiků zvýšily, přišli jste s křížkem po funuse, a teď jste to navrhli zamrazit na pár měsíců, na jedenáct měsíců, na deset měsíců, no prostě do konce roku. A zase tady budeme – protože lavírujete, nechcete si ty platy snížit, respektive zamrazit ty platy, takže teď lavírujete – a my to chceme zamrazit na celé volební období, protože platy politiků jsou nadprůměrné, a já si myslím, že by to bylo férové gesto vůči občanům.

Další zákon, co tady máme, je například můj dům, můj hrad. To je zákon, který už je tady třetí volební období, my ho tady předkládáme, a vždycky nám ho tady ostatní strany odmítají. Je to zákon, který by řada občanů uvítala, píše nám ohledně toho velké množství občanů, protože dneska je situace taková, viz příklad přepadení u Plzně z loňského roku, že pána s manželkou v noci přepadl v domku na Plzeňsku právě propuštěný recidivista z vězení, právě propuštěný vrah to byl. A pán v noci, když byl doma přepaden, byli přepadeni v rodinném domku, vytáhl legálně drženou pistoli a toho recidivistu a vraha zastřelil, bylo to v noci. Pán samozřejmě byl popotahován a je popotahován, zdali je to nutná obrana, není nutná obrana a tak podobně. A jak to má asi v noci občan poznat, který je přepaden doma v bytě anebo v domku? Ten útočník, ten kriminálník prokazatelně překoná násilím nějakou překážku, to znamená vylomí zámek, rozbije okno, vypáčí zámek, vykopne dveře, tak přece v takovém případě navrhuje, aby přepadený občan, napadený občan a jeho rodina, byli vždycky v právu. Dnes to tak není. Podle názoru – mimochodem i Babišovy vlády, která byla taky proti tomu našemu zákonu – se tady podle názoru vládnoucích politiků má zřejmě v noci rozespálý občan ještě snad toho kriminálního a toho pachatele zeptat, jestli má zbraň, nebo co, nebo jestli není náhodou mistrem světa v karate, jestli ho náhodou ten pachatel, aniž má zbraň, neumí skolit jedním úderem. To přece není možné, tenhle stav. My chceme návrh zákona – máme ho tady podaný, u nás to má na starosti poslanec Koteň, Radek Koteň – můj dům, můj hrad. To znamená, my chceme změnit trestní zákoník tak, aby v případě, že násilím překoná někdo překážku, to znamená, jak už jsem tady dával ty příklady, k vám domů, tak aby ten napadený, potažmo jeho rodina, byli vždy v právu, když se brání. A my jsme ten návrh zákona navrhli promyšleně, protože jsme vůbec nešli až na americký model, protože americký model je ještě více na straně toho majitele nebo lidí, co jsou v nemovitosti, takže my jsme šli právě něco mezi, aby to bylo přijatelné. Aby to bylo přijatelné i pro – doufal jsem – politiky třeba ostatních politických stran, ale evidentně oni nejsou na straně občanů.

A tady někdo tvrdil vždycky, jak jsme bezpečná země. Tak se chci zeptat těch, co tvrdí, že jsme bezpečná země, což určitě nejsme tedy Ukrajina, to uznávám – nebo nemáme úroveň bezpečnosti jako v některých rozvojových zemích, to určitě, já jsem v mnohých těch zemích byl – ale já se chci zeptat: Ten, kdo by tady říkal – a to tady říkal s oblibou i premiér Andrej Babiš – jak jsme bezpečná země, tak bych se ho chtěl zeptat, jestli nemá doma bezpečnostní zámek, jestli nemá doma alarm, jestli nemá v autě bezpečnostní zámek. Tak proč ho tam tedy mají? Proč ho tam tedy máte, když je tak bezpečno? Nebo se chci zeptat, jestli si neplatíte pojistku, třeba proti vykradení doma, pojištění domácnosti. Když je tedy tak bezpečno, tak ji asi nepotřebujete! Takže to přece není pravda! Takže by bylo dobré skončit s tím pokrytectvím a postavit se k tomu čelem ve prospěch občanů a ten náš zákon můj dům, můj hrad bychom tady měli přijmout, protože prostě je potřeba stát na straně slušných lidí, kteří si poctivě vydělali peníze – nebo invalidé, kteří poctivě žijí, samozřejmě nemůžou za zdravotní postižení, ale prostě mají obavu o svoji bezpečnost, a je potřeba, aby ti kriminálníci věděli, na čí straně je

právo, aby si rozmysleli vůbec někoho přepadávat doma a vloupat se někam. Takže o to tady jde.

Máme tady i další návrhy zákonů, například máme zákon, aby neziskové organizace, a cílíme na ty politické neziskové organizace, v případě darů ze zahraničí musely mít povinně ze zákona transparentní účet. Taková drobnost, a ono to překvapivě takto nefunguje. To znamená, bylo by přece... Já nevím, proč se stydí ty neziskové organizace říct, že je financuje třeba Open Fund Society, to je ten George Soros (vysloveno George Soroš), nebo George Soros (vysloveno Džorž Soroš). On je z Maďarska, tak teď nevím, jestli to mám číst anglicky, nebo jestli to mám číst maďarsky. Proč se stydí za to, že je financují norské fondy, za kterými už ovšem není zřejmé, kdo financuje ty norské fondy. Nic proti Norsku, Norsko je krásná země. To jsou ty fondy. Stydí se za to, že je financují různé zahraniční a další různé politické neziskové organizace, a tyto organizace tady potom vyvíjejí politickou činnost. Takže my chceme, aby to bylo transparentní. Oni přece volají po – to je i Rekonstrukce státu například, se to jmenuje. Také, co mám informace, jsou financováni ze zahraničí. A oni tady chtějí... A právě s Rekonstrukcí státu vytváří vláda Petra Fialy zákon o korespondenční volbě, jak jsme se dočetli. Jak příznačné, jak příznačné! Takže vláda sama nevytvoří ani – sice s tím zákonem samozřejmě zásadně nesouhlasíme, ale to tady ještě bude jako bod určitě, to je ta priorita této vlády – korespondenční volby, nikoliv zvyšování důchodů, zvyšování příjmů rodin s dětmi, invalidních spoluobčanů, podpora živnostníků a tak dále a dalších věcí. Ne, ne! Priorita této vlády jsou korespondenční volby. To je úplně neuvěřitelné v kontextu zdražování, co se tady děje. Tak samozřejmě dokonce tady politické neziskovky vytváří zákony pro tuto vládu, protože ona sama to ani není schopna vytvořit. To je také úplně tedy neuvěřitelná neschopnost a úplně neuvěřitelná záležitost! Kdo vám vlastně diktuje, jak vám tady diktují? Oni vás snad vodí jako loutky ještě zezadu. Konkrétně u tohoto zákona jsme o tom přímo četli přece i v médiích, že vám to vytváří tato politická nezisková organizace, která je financována podle mých informací ze zahraničí. Takže my chceme, aby ti, co dostávají přes 5 000 eur ročně, aby si museli zřizovat transparentní účet. Samozřejmě dáváme tam zároveň, že se to nevztahuje na členské příspěvky a tak dále, abychom neomezili žádné fotbalové kluby, žádná zájmová sdružení a tak dále.

A dále chceme pomoci živnostníkům. Tady to má na starosti... je to autorský zákon a my chceme zrušit poplatky OSA a tak dále pro živnostenské provozovny, pro které není hudba primárním výdělkem. To znamená, že dneska samozřejmě má řadu... My chceme podporovat živnostníky. SPD podporuje živnostníky, a dneska je situace taková: my chceme pomoci kadeřnictvím, obchodům, prostě jsou to všechny obchody, ať jsou to oděvy a podobně, všechny možné provozovny, které dneska platí poplatky, musí platit poplatky OSA, přestože tam mají hudbu jenom jako podkres. A my chceme, aby poplatky OSA, aby ta povinnost zůstala pouze těm živnostenským provozovnám, těm provozovnám respektive, drobným provozovnám – je to pro drobné provozovny, pro ty živnostenské – aby to platily OSA jenom ty provozovny, pro které je hudba primárním výdělkem, aby to zůstalo jenom u těch. To znamená, to jsou třeba diskotéky, můžou to být hudební kluby a podobně. Ale těch 99 % provozoven, pro které to není primární výdělek, tak aby od toho byly osvobozeny.

Mimochodem, řada lidí si mi stěžuje na to, jak funguje OSA a tak podobně. Říkají, že vůbec neví, i umělci mi to říkají, že neví, kdo tam má jaké platy vlastně, jak je to financované, jak probíhají peníze. Je to vlastně... vůbec by bylo dobré se podívat na tuto organizaci, protože je to vlastně daň, ty poplatky OSA jsou dneska vlastně daň. Je to jako koncesionářský poplatek České televizi. To je vlastně daň v podstatě, jinak pojmenovaná. A je opravdu zajímavé, když mi někteří známí umělci říkají – já je znám léta, samozřejmě, ještě z doby, kdy jsem nebyl v politice a vystupovali jsme spolu s mnohými i v televizních pořadech – tak říkají, že třeba sami sobě organizují koncert, takže oni jsou i autory či spoluautory té písničky, jsou autory té písničky a oni sami musejí OSA zaplatit za svůj koncert, pak jim to zkrouhnou a nějaké drobné jim potom za ten jejich vlastní koncert, přestože oni sami jsou autoři, jim vrátí. Prostě to jsou opravdu zajímavé věci, včetně toho ne úplně zřejmého financování, jak tam probíhají finanční

toky v té OSA. Myslím, že by bylo dobré to otevřít. Já už jsem se to snažil otevřít jako senátor, ale nikdo se ke mně nepřidal. Tady o to téma není vůbec zájem, a přitom si myslím, že by to bylo dobré téma.

Co se týče zdražování energií, abych se k tomu vrátil. Takže vláda Petra Fialy slíbila, že do konce loňského roku, to znamená do konce prosince, předloží návrh řešení zdražování energií. Proběhlo to všemi médii, všichni jsme to slyšeli, že vláda Petra Fialy předloží do konce loňského roku návrh na řešení zdražování energií, a nepředložili jste nic. No nic. Předložili jste tady jeden návrh, kde zvyšujete doplatky na bydlení, malinko jste rozšířili tu skupinu, což určitě SPD podporuje a prosazuje, abychom pomáhali skutečně potřebným skupinám občanů, ale vy jste díky tomu zákonu, protože to byl paskvil, protože tady se ukázal váš amatérismus – my jsme pro to hlasovali, protože chceme, aby alespoň se zvýšilo té malé skupině, protože naše návrhy jste odmítli – tak jste zvýšili dávky nepřizpůsobivým. I nepřizpůsobivým. To je neuvěřitelné. A hlavně, tohle je systémové řešení zdražování energií, co jste předvedli? To je to slibované řešení? Nejenom že jste to předložili pozdě, protože jste říkali do konce prosince, ale navíc vy jste žádné řešení nepředložili, kdy všem občanům se tady zdraží energie, tím se zdraží potraviny i další věci, a vy jste drtivě většině občanů s ničím nepomohli! Ano, malinko jste rozšířili možnost doplatku na bydlení, ano, pro určité ohrožené skupiny, ale mimochodem, i nepřizpůsobiví dostanou navíc. Ale kdybyste přijali náš zákon na ukončení zneužívání dávek nepřizpůsobivými, co tady SPD předkládá, tak to by bylo pak v pořádku, protože to by pak bylo zadresnění, a pak by na ty dávky dosáhli skutečně jen ti potřební. Ale vy zase politikaříte, nemáte vlastní návrhy, proto tady navrhuje takovéhle návrhy, a ve výsledku je to tak, že většina lidí nedostane nic, žádnou podporu, žádné řešení zdražování energií, a ještě si ze svých draze placených složek platí navíc teď kvůli vám i nepřizpůsobivé. I říkám, i, protože malinko jste tam rozšířili ten okruh těch lidí, kteří na to můžou dosáhnout, i o ty slušné lidi. Takže to je další věc.

Dále tady máme návrhy zákonů na zvýšení daňových zvýhodnění dětí, samozřejmě z pracujících rodin, o tom hovoříme, protože kdo neplatí daně, logicky nemůže mít ani daňovou výhodu, že jo, takže tady nemluvíme o nepřizpůsobivých, kdyby to někomu nebylo jasné. Máme tady zvýšení daňových slev na poplatníka. Myslím, že slušní lidé i ti pracující si zasluhují podporu. A hlavně mi pak neříkejte v médiích – vy se mě tady ptát ani nebudete podle mě, protože já bych hned vám to vysvětlil, a vždycky to slyším někde v médiích za mými zády, že pomlouvají SPD a říkají: Kde na to chtějí vzít? No, kde? Vždyť vám to říkám, škrtněte peníze solárním baronům, dávky nepřizpůsobivým, politické neziskovky a tak dále. To tady říkáme, takže doufám, že to nikdo nebude opakovat, kde na to vzít. Jenže vy to nechcete udělat, protože jste servilní vůči Bruselu a vůči Evropské unii, tam jste naslibovali hory doly a samozřejmě teď se dostáváte do slepé uličky svými vlastními sliby, protože rozpočet je prostě jenom jeden, peníze jsou jenom jedny a není to nafukovací. Takže vy jste přesně před tou volbou – ale vy už jste si zvolili – jestli si zvolíte slušné lidi a pro ty budete pracovat, aby měli více peněz v bezpečí a spravedlnosti, nebo si zvolíte projekty Evropské unie a to, co vám tady diktují z Bruselu. A my v SPD máme jasno. My jsme si zvolili ty slušné lidi.

Dále tady máme také důležitý návrh zákona – ano, tady Lucie Šafránková – zvýšení příspěvku na péči o zdravotně postižené. A to je určitě důležitá věc, protože to zvýšení, jestli se teď nemýlím, ale myslím, že moc ne, tak už se nezvyšoval tuším čtyři roky, možná ještě déle, méně určitě ne, ale déle. Teď nevím, jestli to není náhodou déle než čtyři roky. Samozřejmě všechno se zdražuje, a hlavně invalidní spoluobčané, ti jsou samozřejmě v nevýhodné pozici, takže my chceme, aby se jim zvýšil příspěvek na péči zdravotně postiženým.

A proč tady mluvím o všech těch zákonech? Aby občané slyšeli, co všechno vy blokuje, co všechno blokuje nová vládní pětikoalice, co občané už mohli mít, kdyby tady – například na úterý je svolaná mimořádná schůze, pandemický zákon, k tomu se ještě dostanu, místo toho, abychom úterý trávil zvýšením příspěvku na péči pro zdravotně postižené například, jo?

Stejně tak korespondenční volba. Pořád tlačíte tu korespondenční volbu, což je ohrožení demokracie v České republice a dává to prostor k manipulacím, místo aby se tady projednávalo například ukončení zneužívání a nepřizpůsobiví. To je přesně to, o čem tady hovořím. Nebo místo aby se projednal návrh SPD můj dům, můj hrad. To jsou přesně priority pětikoalice versus priority SPD.

Pak tady máme zákon na uzákonění minimálního důstojného důchodu. To je zákon, který platí v řadě vyspělých zemí, protože v řadě vyspělých zemí si uvědomili, že za důchody – a už to aplikuji na situaci v České republice, takže za důchody deset tisíc, v našem případě třeba devět, deset, jedenáct tisíc, se prostě nedá vyžít. Nedá se vyžít za ně. Proto v mnoha vyspělých zemí přistoupili k uzákonění minimálního důstojného důchodu a my navrhuje, aby to bylo na hranici minimální mzdy. Ono to plus minus kopíruje i tu takzvanou hranici chudoby, kterou určuje Evropský statistický úřad. Je to plus minus podobná částka, je to cirká patnáct tisíc. A samozřejmě to navrhuje, aby zase tady někdo nevyskakoval, že chceme dát nepřizpůsobivým důchody – to by bylo samozřejmě laciné, to by jenom svědčilo o tom, že si ten zákon takový poslanec nepřčetl – za splnění zákonných podmínek to navrhuje. To znamená, buď jsou odpracované roky, nebo je tam ta invalidita, a od této částky výše zásluhově, takže zásluhovost by zůstala. Protože skutečně za důchody, když má někdo osm, deset tisíc třeba nebo jedenáct... dobře, když jsou ještě dva partneři, jenže samozřejmě dojde vždycky k té smutné události, že jeden z partnerů zemře dříve, a pak se senior, často ve velmi vysokém věku, ocitne sám a logicky nedokáže ufinancovat často ani svoje bydlení. Takže tady prostě minimální důstojný důchod je potřeba celkově a my chceme podpořit invalidní a starobní důchodce, hlavně ty nejnižší důchody, to jen problém, problém jsou ty nejnižší důchody v první řadě. Já vím, že kvůli dosavadním vládám jsme nebyli součástí žádné vlády, tak je rozpočet zadlužený, ale znovu. My konkrétně navrhuje, kde škrtnout a kde tyto uspořené peníze přesunout.

Dále tady máme některé takové zákony, které tady navrhuje dlouhodobě, ale já jsem to vzal v pořadí těch, které bychom chtěli, aby se projednaly prioritně. Je to například zákaz propagace islámské ideologie. To tady už nám leží z minulého volebního období, protože my si myslíme, že bychom měli v České republice ze zákona zakázat propagaci nenávistných ideologií. Tam je to o těch nenávistných ideologiích. Protože já nevím, jestli to víte, ale dneska je zakázáno v zákoně pouze propagace takových hnutí, ale nikoliv takových ideologií. Vycházíme právě z rozsudku soudu z minulého volebního období, kdy byl souzen představitel muslimské obce v České republice za to, že tady vydával knížku, která je mimochodem v Německu zakázána, jmenuje se Základy tauhídu. Je to prostě wahhábstická kniha, kde propaguje extrémní islám, to je to usekávání rukou a řeknu nadřazenost mužů nad ženami a podobně, což je nepřijatelné samozřejmě pro SPD, tak v České republice. Tento člověk tu knihu šířil a soud ho osvobodil se zdůvodněním, že v České republice je trestná propagace takového hnutí, ale nikoliv ideologie. A jelikož to nebylo hnutí, tak ho osvobodili. A to bylo přímo zdůvodnění toho rozsudku. Takže tady je mezera v zákoně a my bychom chtěli, aby se právě tam vložilo – spočívá ta novela – jenom dvě slova: a ideologie. Já si myslím, že opravdu tyhle názory, které prosazuje islám, nemají prostě v České republice co dělat, jako třeba shazování homosexuálů ze střechy. To je přece šílené, to je přece úplně šílené. Nadřazenost mužů nad ženami a tak dále. To jsou věci, které já tady nechci, my tady nechceme tyhle věci. My si myslíme, že je to v rozporu s ústavou, že je to v rozporu s demokracií, a to, že si někdo říká, že takovéto věci jsou právo na svobodu vyznání, no, nezlobte se na mě, právě proto je tady zakázána například propagace fašismu. Já myslím, že je to tak správně, co má být zakázáno. To tady přece už máme a to bychom se vraceli někam, co už dávno je řešeno v České republice nebo taková právní úprava už tady dávno je, jenom jde o to, ji ještě zkonkretizovat nebo aby byla aplikovatelná i na ideologie.

Pak tady máme samozřejmě také zákon na zákaz islámského zahalování na veřejnosti. A opět to není nijaký ideologický výmysl Okamury. To je zákon, který nedávno začal platit v Dánsku, v Rakousku a mimochodem v různých modifikacích platí ve Francii a tak podobně,

takže naopak jsme si vzali příklad z Rakouska a z Dánska, to jsou ty poslední příklady, kde to začalo platit. Asi se všichni shodneme, že jsou to vyspělé země a mají tam s tím problémy velké. Takže zase ty argumenty, které tady vždycky slychávám: Vždyť tady žádná migrace není, vždyť tady ty problémy nemáme. Takže vy si budete kupovat bezpečnostní zámek domů, až když vás vykradou? Vy si koupíte cestovní pojištění, až když se vám něco v zahraničí stane? To je logika některých poslanců jiných stran. To si snad dělají legraci. Nejenom že by vám to pojištění už nikdo ani neumožnil v takovém případě, až by se vám stalo něco v zahraničí, nebo až by vás někdo vykradl doma, tak také vám pojišťovna neumožní, tak si to doplatíte zpětně, to pojištění. To jsou přece nesmysly. Jak tohleto někdo může tvrdit? Já to tady vždycky slychávám, hlavně ideologicky jsou v tomhleto vždycky experti Piráti, protože oni jsou samozřejmě na straně islámu a podobně. Ale já si říkám, ať si ve své zemi každý dělá, co chce. My chceme, aby se tady lidé přizpůsobovali, my nechceme nepřizpůsobivé lidi. A jinak ať si doma každý dělá, co chce. To přece nikomu nikdo zakazovat nechce, to je v pořádku. Na ulici také, když vám někdo bude vyřvávat pod okny celou noc, tak také neřeknete, ať si dělá, co chce. To přece není pravda. Takže to je po vzoru skutečně Rakouska, Dánska. Takové ty nesmyslné argumenty, které jsem slyšel v minulém volebním období, jaké to bude, když bude někomu zima, že má zahalený obličej – prosím vás, to je tam všechno ošetřené, aby při sportovních výkonech, při divadelních výkonech, při zdravotních důvodech – to jsou všechno výjimky z toho zákona. Mimochodem, tento zákon byl konzultován i s legislativním odborem ve Sněmovně, všechno bylo podrobně prodiskutováno. Takže tyto výtky padají samozřejmě a jenom hlupák může říkat takové výtky. Jenom by se usvědčil z toho, že to ani nečetl. To jsem tady zažil v minulém volebním období, musím říct, že lidé tady komentují zákony z pera SPD a ani si je nepřečetli, jenom aby něco plácli, což tedy bylo úplně neuvěřitelné.

Už půjdu pomalu do závěru. Musím říct, že se mi tedy taky vůbec nelíbí, jak vláda porušuje předvolební sliby. Vy jste říkali, že nebudete zvyšovat daně, ale přece opak je pravdou, opak je pravdou! Vždyť hnutí SPD odmítá zvyšování daní, které prosazuje vláda, ale vláda, což je koalice SPOLU – to je ODS, KDU-ČSL, TOP 09, Piráti a STAN – vy jste tady minulý týden zveřejnili, že budete zvyšovat daně. Takže vy normálně jste u vlády pár týdnů a podvedete opakovaně úplně všechny, protože ministr práce a sociálních věcí Marian Jurečka z KDU-ČSL oznámil, že hodlá zvyšovat spotřební daně. No, on tomu říká zase valorizovat, aby obelhal lidi, ale to už by snad neobelhal ani žáka první třídy, protože valorizovat je zvyšovat, pochopitelně, to snad chápe úplně každý. Takže vy chcete zvyšovat daně, a přitom jste říkali, že nebudete zvyšovat daně. Tak to je tedy podraz na voliče úplně par excellence. (Potlesk poslanců hnutí SPD.)

A místo abyste proti inflaci a rostoucím cenám energií přijímali řešení... Když se zastavím krátce u dočasných řešení, jako například Polsko a Maďarsko – tam jsou vlastenecké vlády – a jak k tomu přistoupily. Polská vláda například od 1. února na půl roku plánuje zavést nulovou daňovou sazbu DPH pro základní potraviny, kam patří chléb, maso, výrobky z mléka nebo nealkoholické nápoje, a to z dosavadních pěti procent na nulu. Nulovou daňovou sazbu budou mít v Polsku navíc od února do července i umělá hnojiva pro zemědělce, jejichž cena má přímý vliv na ceny potravin.

V Maďarsku byly zase dočasně zmrazeny úrokové sazby u hypoték a byly stanoveny maximální ceny pohonných hmot a ceny některých základních potravin. Tak teď se podívejte, co dělá maďarská a polská vláda a co předvádí vláda Petra Fialy, pětikoalice. Nula nic, žádný návrh není. To je neuvěřitelné ve srovnání se sousedními zeměmi, které jsou ve středoevropském regionu, ve V4, tím pádem mají podobné průměrné platy. Proto o tom hovořím, nemá cenu se tady srovnávat například s Německem. Ti občané mají podobné problémy – taky se zdražováním energií a tak dále, s inflací – a podívejte se, co připravila maďarská a polská vláda.

Fialova vláda pětikoalice nic, nula, žádný návrh pro občany. Vždyť to je na okamžitou demisi, tohle. Vždyť vy jste tak neschopní, že ve srovnání se sousedními vládami z podobného

regionu jste nepředložili ani jeden návrh pro občany. Já jsem vám tady přečetl návrhy, co předkládají Poláci a Maďaři. A všimněte si, že si tady schválně dávám pozor, aby nikdo z vás nemohl říkat, že Okamura něco. Všude dávám příklady ze zahraničí, srovnání vám říkám, abyste to všechno slyšeli tak, jak to je. SPD samozřejmě neustále, naši experti a analytici analyzují zákony a situaci v zahraničí, abychom pořád měli informace a mohli jsme z toho vycházet při naší poslanecké práci.

Takže ta krátkodobá řešení, když se mě někdo ptal – a dokonce se mě tady kuloárně ptali i zástupci tady vládní pětikoalice – no a co teď hned a co navrhuje. No, vždyť vám to říkám! Samozřejmě odpuštění DPH na energie by bylo také ideální, ale teď tady říkám – vám úplně ujíždí vlak. Ale nejhorší je, že občané pořád ty drahé složenky platí kvůli vaší neschopnosti, kvůli neschopnosti vaší vlády s čímkoliv přijít. Maďarská a polská vláda, vlastenecké vlády, které nejsou servilní vůči Bruselu, chrlí jeden nápad za druhým a už to jdou realizovat, aby pomohly občanům.

Jenom připomenu, že i v minulém volebním období maďarská a polská vláda – onehdy, je to tuším asi tři, čtyři roky, zastropovaly ceny energií na cenách předešlého roku. A Evropská unie kvičela samozřejmě, kvičela, ale oni byli prostě na straně občanů. Ale vy nejste schopni udělat vůbec nic, to je neuvěřitelný. Samozřejmě to celkové, to plošné nebo to systémové řešení je odstoupit od Zeleného údělu EU, to je ten Green Deal. Tady jsem rád, že v tomto podobný názor vyjádřil následně i prezident Zeman. To by samozřejmě vyřešilo tu situaci také – odstoupit od Zeleného údělu EU a mít čistě vlastní energetickou politiku.

Tady bych rád připomněl, že i z hlediska Evropské unie energetická politika stále zůstává v gesci národních zemí, a samozřejmě, odstoupit od systému obchodování s emisními povolenkami, to je také EU. Samozřejmě nám to úplně šíleně zdražuje energie. Naši levně vyrobenou energii nám zdraží a pak si ji naši občané musí draze kupovat? A ten argument, že přijdeme o nějaké – to je argument, který jsem slyšel – my přijdeme o spoustu peněz z EU... Prosím vás, k čemu jsou obyčejným lidem peníze z EU, když nemají na energie a nemají na potraviny? To je neuvěřitelný argument. (Potlesk poslanců SPD.) Takže to je, co se týče těch energií.

V kostce řečeno, musím říci, že vláda Petra Fialy – proto tady navrhuji ty tři body v diskusi, o kterých jsem hovořil – v podstatě pro lidi nic, ale zvyšování daní a nějaké nesmysly, na to mají času dost. Samozřejmě v neposlední řadě je potřeba zmínit, že vláda přišla ještě s dalším zdražením, a to je zvýšení koncesionářských poplatků České televizi a Českému rozhlasu. Ano, vy máte čas na zákony, ale pouze zvýšení daní, zvyšování koncesionářských poplatků – chcete zvýšit jak Český rozhlas, tak Českou televizi. My s tím nesouhlasíme, protože Česká televize není podle mého názoru ve všech pořadech vyvážená. Budu konkrétní, budu mluvit o jednom jediném pořadu. To, co tady řeknu, jsou to Otázky Václava Moravce, kde jsem již sedm let nebyl pozván. To znamená, že jsem byl pozván a odmítl jsem. Oni mě nepozvali, takže jsem ani neměl co odmítnout. To znamená, to je cenzura, to je politická manipulace úplně neuvěřitelná. Sedm let mě nepozvali do Otázek Václava Moravce, sedm let jsem nebyl pozván. Je to neskutečná manipulace, protože nás volí, v podstatě v minulých i předminulých volbách SPD volí přes půl milionu voličů. To znamená, že z těch lidí, co přišli k volbám, v průměru 10 % koncesionářů jsou voliči SPD, a oni za své poplatky nemůžou vidět předsedu strany, kterou volí, v hlavním diskusním pořadu České televize, a ještě ze svých koncesionářských poplatků platí propagaci předsedům jiných stran. No to je neuvěřitelná manipulace. Konkrétně mluvím o tom pořadu Otázky Václava Moravce.

Musím říct, že v ČT 24 se to zlepšilo. Myslím, že jsme tam začali být adekvátně zastoupeni, začali jsme být adekvátně zastoupeni našemu volebnímu výsledku, to je v pořádku. Ale tento konkrétní pořad Otázky Václava Moravce, ten prostě nedodrжуje zákon o České televizi, který káže vyváženost. Vyváženost, to je to slovo. My nechceme mít víc než ostatní, my chceme mít stejné podmínky, jako máme mít dle zákona. O to nám tady jde, dle zákona. My nechceme nijak, aby bylo zvýhodňováno SPD. My jenom chceme mít stejné podmínky

v souladu se zákonem jako ostatní a sedm let jsem nebyl pozván do Otázek Václava Moravce, sedm let mě nepozvali. To je normální manipulace, je to podvodné jednání podle mého názoru, a proto my prostě nebudeme pro to zvýšení, dokud se to nenastaví. A myslím, že k tomu bude dlouhá debata, to už teď avizují předem. Bude k tomu dlouhá debata. Nepůjďte to tak jednoduše, abyste si tady protlačovali takové věci, se kterými volič SPD nesouhlasí.

A je to tak stejné v Českém rozhlasu. Ano, Radiožurnál se teď trochu pochlapil po volbách, občas zavolají. Ale Český rozhlas Plus... vždyť to je úplně flagrantní, jakým způsobem jsou oni nevyvážení. Opět, to je prostě nějaká redakce tady snad Evropské unie nebo co, nebo demobloku, mi to tak připadá, když jsem viděl ty grafy v počtu vystoupení, v počtu zmínek o SPD a jiných stranách. To se probíralo i na Radě Českého rozhlasu. Každý se na ten graf může podívat. Bylo to i na Radě Českého rozhlasu, ta obrovská nevyváženost. To znamená, z těchto důvodů s tím prostě nesouhlasíme – ne že bychom neměli rádi rozhlas a Českou televizi, já tam vystupuji dvacet let, ještě samozřejmě x-krát, stokrát, možná i víckrát z doby, kdy jsem vůbec nebyl v politice, takže já k tomu mám naopak vztah. Ale některé konkrétní pořady, některé konkrétní redakce, kdo to tam vede... Naopak je mým zájmem, aby lidé měli Českou televizi, Český rozhlas, aby to poslouchalo co nejvíc lidí, aby se na to dívali, ale k tomu je potřeba ta vyváženost. A dnes to tak není, protože jsou tam různé manipulace.

Samozřejmě, my jsme tak jako tak už i v minulosti navrhovali, že řešením by mohlo být právě například to, aby Česká televize, Český rozhlas byly placeny ze státního rozpočtu, to znamená zrušení koncesionářských poplatků, a aby bylo to hospodaření pod dozorem Nejvyššího kontrolního úřadu, nikoli pod dozorem politiků, ale pod kontrolou Nejvyššího kontrolního úřadu. To si myslím, že by asi tu věc zprůhlednilo, i to hospodaření, kde dneska s tou kontrolou jsou samozřejmě problémy.

Takže vláda tady opět navrhuje další zákon, zase jenom zvýšit daně lidem. A já se chci zeptat, kdy tedy navrhnou něco, kdy se lidé budou mít líp, kdy se lidem bude líp žít, kdy budou mít víc peněz? Zatím je to úplně naopak, úplně naopak. Všechny argumenty už jsem tady víceméně řekl.

Poprosil bych vás, vážený pane předsedající... (Otáčí, aby viděl, kdo řídí schůzi.) Ano, už jste se mezitím vyměnili. Vážená paní předsedající, navrhl jsem ty tři body, čtyři body. Rád bych to navrhl jako bod 1, 2, 3, 4 na pořad dnešní schůze. Poslanci se... teď bych to rád hovořil, aby to bylo dneska dopoledne, protože od 18 hodin je opoziční okénko, tak aby nedošlo zase k záměně. Opoziční okénko zase představí náš poslanec Radim Fiala, půjde navrhnout body do našeho opozičního okénka, což opět opravdu považují za velmi neadekvátní, že nám tady dáte tři hodiny na opoziční okénko, a samozřejmě, jak už jsem říkal, v čase, schválně v odsunutém čase, jenom abyste nás upozadili, abyste tady zase něco válcovali.

Chtěl jsem vám říct jednu věc. Ještě jsem chtěl říct jednu věc. Vy jste se někteří z vás snížili dokonce i k takovým lžím, a zaznamenal jsem to, co se stalo minulý pátek tady, jak opozice přehlasovala koalici u stavebního zákona. Ano, SPD chce, abychom se konečně dostali z toho stopadesátého, stošedesátého místa na úrovni Bangladéše a aby se zrychlilo stavební řízení v České republice, protože teď prostě nelze stavět ani byty. Ceny eskalují. Kdo z vás stavěl, a já tu zkušenost mám, tak to je prostě opravdu neskutečně na dlouho. My jsme kolem stopadesátého místa na světě, co se týče délky stavebního řízení, mezi rozvojovými zeměmi. A teď se to vládní pětikoalice snaží zase zdržovat tak, abychom na tom stopadesátém místě zůstali. To je jedna věc.

Ale hlavně jsem se chtěl vrátit k tomu hlasování. Někteří vládní poslanci lhali, že prý SPD nedodrželo nějaké dohody. Ne, vy všichni víte, že s SPD žádná dohoda nebyla. Vy jste za námi totiž ani nepřišli. Takže dobře, vy jste politici vládní pětikoalice, která tady má stoosmičkovou většinu, a vy se s námi nechcete bavit. Vy se s námi nebavíte. Dobře, tak tím pádem my máme v souladu s jednacím řádem dost prostoru bavit se tady na mikrofon. A to je férové. Vy se s námi nebavíte, vy se s námi nechcete bavit, v pořádku, tak my se tady budeme

bavit na mikrofon. A těším se na to, až se vás za půl roku nebo za rok zeptají média, co jste prosadili ve Sněmovně. A těším se na to, jestli budete mít tu sílu říct, že kvůli vaší vlastní totální neschopnosti dělat politiku jste neprosadili nic kvůli dvěma opozičním stranám. To by bylo na okamžitou demisi a odchod, protože takhle neschopní politici, kteří nejsou schopni si sednout ke stolu, nejsou schopni se normálně pobavit, najít nějaký politický kompromis, normálně se bavit v zájmu občanů, jak to tady ve Sněmovně uděláme, jak budeme spolupracovat a jak budeme ty věci posouvat, abychom si každý řekli, co tady vzhledem ke svým programům chceme prosazovat, a jeli na základě nějaké politické dohody, politických jednání, aby to tady fungovalo – vy jste se rozhodli to tady válcovat na sílu natvrdo. Ale my ne, my tady děláme standardní práci, my jenom bojujeme za náš program. Vy to válčujete, vy máte většinu. Tak hlavně tady neříkejte, že někdo dělá nějaké obstrukce. My neděláme obstrukce, my přesně v souladu s jednacím řádem mluvím konkrétně, nečtu tady žádnou knížku. To může přijít například u jiného bodu, ale knížka bude k věci. A přesně říkám, co chceme prosazovat, protože vy s námi nechcete jednat, vy nemáte čas na jednání s námi, tak to tady musím vysvětlovat na mikrofon, co SPD prosazuje, abychom se slyšeli. A takhle to bude i nadále.

A co se týče úvodu ve Sněmovně, tak vy jste samozřejmě hodili do koše víc než půl milionu hlasů voličů SPD a to se samozřejmě našim voličům nelíbí. Našim voličům se nelíbí, protože vy jste řekli tím, jak jste k tomu přistoupili mimo jiné, že hlas voličů Pirátů má pětinasobně větší váhu než hlas voličů SPD, a to je pro nás nepřijatelná diskriminace. Není to tak, před ústavou má hlas každého voliče stejnou váhu. A my vám to tady prostě budeme vysvětlovat, protože já budu bojovat za voliče SPD do posledního dechu, a oni to vědí. Do posledního dechu budu bojovat za voliče SPD, i kdybych zůstal sám, i kdybych zůstal sám proti té vaší stoosmičkové koalici. Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců SPD.)

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Také děkuji. V tuto chvíli musím, protože se mi tady nahromadila řada omluv, tak v tuto chvíli musím přečíst omluvy. Mám tady omluvu paní Ivany Mádlové z dnešního jednání od 10 do 18 hodin z pracovních důvodů, dále omluvu pana poslance Ivo Vondráka, a to dnes mezi 18. až 21. hodinou do konce jednacního dne z pracovních důvodů. Paní poslankyně Jana Pastuchová se omlouvá od 9.50 do 11 hodin z pracovních důvodů dnešní den. Dále zde mám omluvu paní Lenky Knechtové, a to mezi 9.45 a 18. hodinou z důvodů pracovních. Dále zde mám omluvu paní předsedkyně Poslanecké sněmovny paní Markéty Pekarové Adamové, a to od 9.45 do 11 hodin z pracovních důvodů. Dále zde mám omluvu pana ministra doprava Martina Kupky, a to ve čtvrtek 27. ledna i v pátek 28. ledna ze zdravotních důvodů. Dále zde mám omluvu pana ministra zdravotnictví pana Vlastimila Válka, a to na dnešní den od 10.30 z pracovních důvodů. A poslední omluva je paní poslankyně Heleny Válkové, a to od 9 do 11 hodin z pracovních důvodů. V tuto chvíli to byly všechny omluvy.

Než dám slovo panu předsedovi poslaneckého klubu TOP 09, tak bych chtěla upozornit, že máme na 11. hodinu zařazené pevné body. (Reakce v sále.) Bod 81, já bych to ale chtěla konstatovat, bod 57 a 58. A je zjevné, že se nebudeme moci těmto bodům věnovat, protože je tady ještě spousta přihlášených poslanců k pořadu schůze. A než rozhodneme o pořadu schůze, tak v tuto chvíli je možnost sejít se s předsedy klubů, popřípadě dávám prostor pro návrh, třeba modifikace programu. Chtěla jsem to říct, považovala jsem to za nutné.

A v tuto chvíli bych si dovolila předat slovo předsedovi poslaneckého klubu TOP 09, panu Janovi Jakobovi. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jan Jakob: Děkuji, paní předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, ve stručnosti musím reagovat i na to, čeho jsme byli před chvílí svědky. Já už jsem si zvykl na to, že se tady nedivíme ničemu, ale pořád musím žasnout. Já si nejsem jist, že to bylo, co se týká schvalování programu, podnětů, úplně v souladu s jednacím řádem popisovat tady již zařazené tisky, jejich obsah, to přece přísluší až při jejich konkrétním projednávání. Nicméně respektuji

to, že pan předseda Tomio Okamura má přednostní právo, ale myslím si, že tohle už je na hraně zneužívání toho přednostního práva. (Poslanci SPD vyjadřují nesouhlas.)

Díky tomu jsme se ovšem dostali do situace, kterou tady popsala paní místopředsedkyně Sněmovny, a proto si dovolím dát za koaliční kluby následující návrh, který se týká programu. Kolega Výborný navrhl jako první bod dnešního jednání tisk 56, což potvrzují, ale teď na 11. hodinu měly být zařazeny další tři tisky, a proto si dovolím navrhnout, aby původní bod 81, což je tisk 98-E, Agentura pro základní práva, aby byl zařazen jako druhý bod tohoto jednání. Další bod 57, který měl být teď v 11 zařazen, tisk 91, EUTELSAT, aby byl třetím bodem dnešního jednání, a v neposlední řadě bod 58, tisk 92, Akta Světové poštovní unie, aby byl čtvrtým bodem dnešního jednání.

Prosím tedy, tím by se nám podařilo vypořádat s tou situací, do které jsme se díky panu předsedovi Okamurovi dostali. Pevně věřím, že v dalším projednávání dneska tady to, co proběhlo před chvílí, neohrozí potom projednávání takzvaného opozičního okénka, jak tady bylo předesláno, protože musíme tyto body, pokud je zařadíme, což předpokládám, projednat. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji za ten návrh a já bych si v tuto chvíli dovolila vyhlásit pětiminutovou přestávku na poradu předsedů klubů, aby došlo ke shodě na postupu, který tady byl v tuto chvíli přednesen, a poprosila bych, aby všichni předsedové poslaneckých klubů přišli prosím teď v tuto chvíli ke mně, a děkuji vám.

(Jednání přerušeno od 11.03 do 11.05 hodin.)

Já bych poděkovala za poradu předsedů poslaneckých klubů. V tuto chvíli jsme pořád u pořadu schůze, kdy ještě tady avizují faktickou poznámku, která v tuto chvíli není možná, a nevidím tady Patrika Nachera, takže odmazávám – stejně by to nebylo možné, ale chtěla jsem to konstatovat. (Hluk v sále.)

Pokračujeme přihláškou k návrhu na změnu schváleného pořadu a je zde přihlášen Radek Koten k zařazení nového bodu, a to Informace vlády k řešení cen energií a jejich zamrazení. Takže poprosím pana poslance, nebo v tuto chvíli s přednostním právem chce předseda poslaneckého klubu SPD Radim Fiala? Poprosím o klid v jednacím sále. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji, paní předsedající. Vážené kolegyně, kolegové, jako předseda klubu, poslaneckého klubu SPD, bych si dovolil načíst zde tři návrhy, které by se měly projednávat dnes večer od 18 hodin v takzvaném opozičním okénku, pokud nám koalice umožní ty návrhy projednávat od 18 hodin. Je to věc na koalici. Dohoda byla, že bude opoziční okénko, kdy i naše návrhy zákonů, tedy z pera SPD či ANO, budeme moci projednávat ve čtvrtek po 18. hodině. Dovolte, abych ty návrhy také trochu okomentoval, byť je trochu okomentoval už pan předseda Okamura, ale já bych si dovolil je okomentovat ještě z jiného úhlu pohledu.

Takže prvním návrhem, který navrhujeme, paní předsedající, na opoziční okénko je bod číslo 15, sněmovní tisk 8, a je to návrh na vydání ústavního zákona o celostátním referendu. Je to podle našeho názoru jeden z nejdůležitějších bodů, který by Česká republika měla mít. Lidé by měli mít právo rozhodovat v referendu. Měli by mít právo rozhodovat téměř o čemkoliv v referendu, když ho samozřejmě Česká republika vypíše. Totiž referendum je skutečná vláda lidu a nikoliv politiků, kteří můžou mít své zájmy. Referendum mají všechny země Evropy kromě dvou, my jsme jedna z nich. Referendum je totiž skutečná demokracie. Skutečná demokracie a nejenom demokracie v uvozovkách, kterou se tady pětikoalice snaží prezentovat, takzvanou zastupitelskou formou. Zastupitelská forma znamená: hod'te mi ve volbách lístek do

urny a my už to za vás ty čtyři roky vyřešíme. A čtyři roky do toho lidé nemají co kecat. A to je špatně. Lidé by měli rozhodovat v referendu.

Já vám řeknu, zvláště pro ty, kteří tady v minulém volebním období nebyli, jaká je historie referenda, co já si pamatuji, hlavně od roku 2017. (Hluk v jednacím sále přetrvává.) V roce 2017 ve volbách do Poslanecké sněmovny kandidovalo mnoho stran, mnoho stran, které ve svém volebním programu měly referendum, protože referendum je základem demokracie. A myslím, že je to...

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Pane předsedo, já vás přeruším. Omluvím se a poprosím všechny, kteří si potřebují vyjasnit nebo okomunikovat některé záležitosti, aby tak učinili v předsáli. Děkuji mnohokrát a omlouvám se za přerušení.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji, paní předsedající. Takže většina stran, a já si myslím, že mezi nimi jsou třeba Piráti, kteří říkali, že referendum, sociální demokraté, kteří už tady nejsou, ANO a další. Referendum je opravdu základ demokracie. A jak to dopadlo?

No, první varianta byla ta, že referendum se přijme, aby existoval zákon, ale vykostí se tak, že se vlastně bude moct rozhodovat v referendu pouze například o barvě kravaty pana předsedy klubu Pirátů pana Michálka, ale žádné důležitější referendum se konat nebude moci. To byla první varianta, protože elity, nejenom v České republice, ale elity Evropské unie, se začaly bát, že by se mohlo stát to, co se stalo ve Velké Británii, že by náhodou mohlo dojít k dohodě mezi hnutím ANO a SPD a vládou a mohlo se stát, že se prohlašuje referendum, ve kterém se bude moci hlasovat i o důležitějších věcech, například o tom, jestli budeme členy některých institucí, například o tom, jak vysoké budou daně, nebo o odvolání některých politiků, o migraci a o podobných věcech, což je pro Evropskou unii a některé české elity absolutně nepřijatelné. Absolutně nepřijatelné, že by si lidé sami rozhodovali o těchto věcech. No, to jsme se tady asi zbláznili! Takže nakonec se rozhodlo tak, že se referendum bude posouvat v programu, aby se o něm vůbec nehlasovalo, protože riziko, že by se schválilo, bylo příliš veliké. To znamená, je to zákon, který prostě nikdo nechce, kromě SPD – možná ANO, to nevím – ale nikdo ho nechce. Nechce ho Evropská unie, nechťejí ho různí jiní spojenci, nechťejí ho elity v České republice a to je důvod, proč referendum pravděpodobně v České republice, pokud tady bude tato vláda, která má většinu 107 poslanců, zatím 108 poslanců, ne 107, ale zatím 108, tak nebude nikdy schváleno. Ale hnutí SPD na to bude tlačit. My chceme, aby lidé mohli rozhodovat v referendu o různých věcech, aby to nebylo jenom na politikách a politických stranách, a proto ho jako první navrhneme do opozičního okénka, jako první návrh zákona. Paní předsedající, ještě jednou zopakují: je to bod 15, sněmovní tisk 8, Návrh na vydání ústavního zákona o celostátním referendu.

Jako druhý tisk, který navrhneme, je bod 11, sněmovní tisk 4, Návrh na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů. O co jde. Jsou to ty nezdaněné zisky a dividendy, které odcházejí z České republiky každý rok od nadnárodních korporací do jiných zemí. Já bych se u tohoto bodu zastavil, protože podle mě je to velmi vážná věc. Poslední dva roky, poslední dva roky hospodaříme s deficitem kolem půl bilionu korun, které jsou způsobeny pandemií covidu i špatným hospodařením vlády hnutí ANO, to bezpochyby. Takové deficity můžou způsobit to, že během následujících let prostě dojde k problémům cash flow státního rozpočtu s tím, že nebude na důchody. Ty deficity se musí zastavit. Potřebujeme snížit výdaje státu, především provozní výdaje, nikoliv šetření na lidech, tak jak to dělá vládní koalice, která při 10% inflaci snižuje to, co už bylo schváleno, na 1,5 %. To znamená, že reálné příjmy v letošním roce zaměstnanců, státních zaměstnanců klesnou zhruba o 8 %. O 8 % klesnou reálné příjmy na platech státních zaměstnanců díky této vládě.

Z České republiky každoročně odcházejí dva typy obrovských částek do zahraničí díky nadnárodním korporacím. První jsou takzvané optimalizace. To znamená, každá firma, která

zde podniká, je to nadnárodní koncern, má matku někde v zahraničí, v Rakousku, v Německu, ve Francii, v Belgii, dělá takzvané optimalizace, to znamená, zvyšuje si náklady tak, aby nemusela vykazovat tak obrovské zisky. Dokonce jsou zde nadnárodní korporace, které dělají v České republice obrát 58 miliard, a neplatí ani korunu daní. Ani korunu! Ty optimalizace dělají zhruba 200 milionů a já jsem přesvědčen, že Finanční správa by se na to měla podívat. To přece není možné! Pardon, 200 miliard, 200 miliard dělají nadnárodní korporace optimalizace. A další sumy, které od nás odcházejí, jsou ve výši 300 miliard, to jsou zisky, dividendy a další nezdaněné věci. To znamená, každý rok odchází z České republiky půl bilionu, půl bilionu korun do jiných států, do jiných zemí, a my jsme přesvědčeni, že je potřeba to zdanit. Proč mají mít výhody díky Špidlově vládě, která velmi servilně slíbila Evropské unii, že tyto zisky, dividendy nezdaní, velmi servilně? Protože nadnárodní korporace s těmi zeměmi spolupracují, platí daně tam, že jo, takže pro ty velké země, jako je Německo, Francie, Rakousko, je to prostě velmi výhodné. Ale my na tom trpíme (tratíme?). Představte si, že bychom měli ve státním rozpočtu zhruba o 400 miliard víc každoročně, každoročně, tak bychom museli být v přebytku, pokud by zrovna nebyl covid nebo pandemie nebo něco, tak bychom byli v přebytku. Představte si, že ty peníze bychom dali do infrastruktury, do zdravotnictví, seniorům, tělesně postiženým. Prostě je tolik věcí, kde bychom ty peníze mohli uplatnit, a my prostě je necháme odcházet z České republiky. Je potřeba se na to podívat, je potřeba ty peníze zdanit, aby aspoň část z nich zůstala tady. Proč čeští občané tady platí daně a zahraniční nadnárodní korporace ne? Prostě co to je? Já bych si rád vzpomněl na Aloise Rašína, který po roce 1918 říkal: Chcete tady podnikat? Tak tady budete mít sídlo a budete tady platit daně. A já jsem přesvědčen, že to je důležitá věc i v současné době, protože jinak se z nás stává, z České republiky, opravdu ekonomická kolonie a dostáváme se do velkých finančních problémů. Takže, paní předsedající, druhý návrh zákona, který navrhuji, je bod 11, sněmovní tisk 4, podalo ho SPD, je to Návrh na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů.

A posledním třetím zákonem, který navrhujeme do opozičního okénka, je bod číslo 19, sněmovní tisk 12, návrh na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník. Je to také zákon, který je z pera SPD. Ten návrh zákona má takový neoficiální název "můj dům, můj hrad". Dovolte, abych vás částečně seznámil a odůvodnil hlavní principy tohoto zákona včetně dopadů tohoto zákona.

Hlavním principem posílení nutné obrany je poskytnout občanům vyšší míru jistoty a bezpečnosti. Jak už tady řekl pan předseda Okamura, není přece možné, aby u vás někdo překonal překážku, rozbil vám dveře, vlezl vám do baráku; a když se potom něco stane, abyste ještě vy byli popotahováni za to, že jste mu něco udělali, tomu člověku, aby se zkoumala nutná obrana, jestli jste opravdu použili zbraň v nutné obraně, když ten člověk překonal překážku, vlezl vám o půlnoci do baráku a chtěl vás tam třeba zastřelit, a ještě navíc to byl trestaný recidivistický puštěný z vazby. Tak to jsou prostě neskutečné věci a lidé mají oprávněné pochybnosti, že zákon není na jejich straně. Myslím si, že takových lidí máme v České republice hodně, kteří o tom mohou dlouze a dlouze vyprávět, co si zkusili s českými soudy a vyšetřováním. Aby se nemuseli obávat použití adekvátního nástroje a prostředku, když někdo poruší jejich domovní svobodu, bude se snažit vniknout do jejich obydlí a vyvolá v nich pocit, že pachatel může ohrozit jejich zdraví, nebo dokonce život. Nová úprava zakotvuje zásadu "můj dům, můj hrad," která je součástí některých zahraničních úprav. Posiluje postavení a sebevědomí občana, který je napaden ve svém domě, a hodlá se bránit, aby se nemusel obávat následného stíhání ze strany státních orgánů, když použil přiměřené nástroje proti pachateli, který bývá často ozbrojen. V takovém případě útočník na sebe bere riziko, že vyvolá-li odůvodněnou obavu z ohrožení majetku, zdraví či života oprávněné osoby, bude se napadený bránit, a to účinně, avšak bez případné sankce ze strany státu. Změna zákona má sloužit k uznání takové obrany jako obrany nutné za situace, kdy v nechráněném prostoru by se o nutnou obranu jednat nemuselo, a současně zpřesňuje požadavek zákona, že se musí jednat o přímo hrozící nebo trvajících útok, neboť podle stávající úpravy musí obránce například ve svém

domě nejdříve čekat, než bude útočníkem přímo napaden, nechce-li riskovat trestní stíhání. Já tu větu přečtu ještě jednou, to je něco neskutečného, neboť podle stávající úpravy musí obránce například ve svém domě nejdříve čekat, než bude útočníkem přímo napaden, nechce-li riskovat trestní stíhání. Za vhodný příklad lze použít i například střelbu skrze vnitřní dveře na útočníka, který již do chráněného prostoru pronikl. Nová úprava současně pokrývá situaci, kdy je útok veden proti jiné přítomné osobě a obránce zasahuje v její prospěch. Meze použití nutné obrany jsou nastaveny takzvanou oprávněnou obavou, která potlačuje možnost případného zneužití, oprávněnou obavou obránce nemůže být například vedení obrany na velmi vysokou vzdálenost nebo proti prchajícímu útočnickovi, to už není nutná obrana, to je evidentní.

Závěr o naplnění či nenaplnění podmínek nutné obrany při ochraně obydlí bude mít soud. Nicméně podstatné je, že při vyhodnocení adekvátnosti nutné obrany se bude vycházet z toho, jak se okolnosti napadení jevíly obránci, nikoliv útočnickovi. Předložená úprava následuje současný vývoj judikatury, který směřuje ke stále vyššímu respektování a posílení chování a i oprávnění poškozeného v neočekávané životní situaci, na kterou je nutné okamžitě, bezprostředně a spontánně reagovat. Navrhovaná právní úprava nemá bezprostřední ani následné dopady na rovnost mužů a žen a nevede k diskriminaci jednoho pohlaví, neboť nijak nerozlišuje ani nezvýhodňuje jedno z pohlaví a nestanoví pro něj odlišné podmínky. A tak bych mohl pokračovat dál. Ale myslím, že je evidentní, čeho chceme dosáhnout: aby, když jste doma, někdo překoná překážku, abyste se nemuseli bát se bránit a aby v této věci stál stát a státní orgány a instituce vždy na straně obránce.

Paní předsedkyně, to je všechno. Ještě zopakuji ten poslední návrh. Je to bod 19, sněmovní tisk 12, návrh na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník. A o jsou tři zákony, o které jsem vás chtěl požádat, abyste nám schválili do opozičního okénka, které za nás jsou důležité a které bychom chtěli projednávat. Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Pane předsedo, také vám děkuji. Pokud byste to měl v písemné formě, abych si to ještě zkontrolovala, hlavně ten třetí bod, tak vám za to budu velmi vděčná, pokud byste mohl pak za mnou během vyvolání dalších poslanců přijít.

V tuto chvíli, než předám slovo dalšímu poslanci, dovolila bych si přečíst omluvy. Mám tady omluvu poslance Petra Sadovského, a to z dnešního dne mezi 9.30 až 18. hodinou z pracovních důvodů, dále se mi omlouvala v tuto chvíli předsedkyně poslaneckého klubu hnutí ANO paní Alena Schillerová na půl hodiny, to znamená do 12 hodin. Dále zde mám omluvu poslance Lubomíra Brože, a to dnes mezi 11. až 18. hodinou, a to z pracovních důvodů, a poslední omluva je ministra zahraničních věcí pana Lipavského z dnešního jednání, a to z důvodu zahraniční cesty. Takže to byly všechny omluvy.

A v tuto chvíli zde mám přihlášky k návrhu na změnu schváleného pořadu schůze, kde tedy podle jednacího řádu je již časový limit pěti minut. Prosím všechny, aby tento limit dodrželi. První, koho k řečnickému pultu pozvu, je poslanec Radek Koteň. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Radek Koteň: Dobrý den, dámy a pánové, vážená paní předsedající. Doufám, že to dneska udýchám. Dal bych zařadit další bod za ty body, které už jsou zařazeny, a to s názvem Informace vlády o připravovaných opatřeních, která budou řešit zdražování energií v České republice pro občany České republiky. Jak již tady bylo řečeno, tato vláda zatím nemá připraveno žádné řešení této situace. Vzhledem k tomu, že občanům už chodí nové účty za elektřinu, za plyn a podobně, i za teplo včetně vody, protože to zdražení energií se promítá naprosto všude, dokonce i do distribuce potravin, a začíná za toho být poměrně dost velký problém, takže to řešení, si myslím, by měly mít zákony tohoto typu. Pan premiér měl touto formou informovat občany, co pro ně v tomto směru udělá.

Místo toho tady jsou zařazovány podle mého téměř nepotřebné zákony jako například korespondenční volba, protože korespondenční volba nepomáhá českým občanům, ta pomáhá... kteří tedy žijí v České republice, abych byl přesný, protože ona by měla ulehčit jaksi v uvozovkách volbu lidem, kteří dlouhodobě nežijí v České republice, většinou tady neplatí ani daně. A právě vláda a poslanci by měli hájit zájmy především občanů, kteří zde v České republice žijí a platí daně, protože vláda a Parlament je vlastně jakýmsi správcem vybraných daní a měl by s nimi hospodařit hospodárně. Takže z mého pohledu je tento zákon pro ty lidi, kterým se nyní zdrazují platby za energie, za vodu, za potraviny a podobně, tak pro ně je nepotřebný.

Zrovna tak jako volba národního ptáka, to je jeden z programových bodů prohlášení této vlády, a já si tedy myslím, že my už nějakého národního ptáka máme, což je sokol, protože i podle toho se jmenuje organizace, která organizovala mládež kdysi dávno. A myslím si, že právě takovéto věci nám místo toho, aby se neobchodovalo s emisními povolenkami na burze, aby to neskupovaly americké důchodové fondy a aby z toho neměl prospěch někdo jiný, a v tom finále to tedy platí spotřebitelé v České republice. A této vládě zatím... aspoň podle toho, jak vidím ty body, které jsou zařazovány na pléna Poslanecké sněmovny, tak pro ně je lepší třeba pandemický zákon, protože potom by tady mohli – podobně jako norimberské zákony – tak pak by tady mohli tři lidi v republice rozhodovat o tom, jestli půjdete na návštěvu k rodině na druhou stranu obce, či nikoliv, nebo jestli půjdete do práce, nebo jestli půjdete nakoupit. Pro mě to je naprosto nepřijatelné a já si myslím, že bychom tady měli právě řešit tyto věci, které ovlivňují přímo občany a firmy v České republice, a že bychom tedy měli vědět, jaké je připraveno řešení zdrazování energií.

Z mého pohledu ty energie jsou takovýmto způsobem zdrazovány hned z několika důvodů, a to je tedy ten, že musíme obchodovat, nebo naši výrobci energií, a ta energie je vyrobená v elektrárnách, které byly postaveny ještě před rokem 1989, snad vyjma Dlouhých strání a Temelína. Ale vzhledem k tomu, že vyvážíme 53 % energie, tak nechápu, proč ten zbytek energie, kterou tady spotřebujeme, obchodujeme přes burzu a necháme tím zdrazovat energii pro občany v České republice. To je jedna z věcí, které nepochopím. Ale samozřejmě je to díky Evropské unii, protože ona si to vymínila, že takovýmto způsobem my budeme obchodovat s energiemi. Takže bych byl rád, kdyby tento bod byl zařazen a kdybychom se o tom mohli pobavit, abychom věděli, jaká opatření má vláda nachystána. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Pane poslanče, děkuji za dodržení času. Mám zaevidován tento bod, Informace vlády k řešení cen energií, jejich zmrazení.

V tuto chvíli musím avizovat další omluvu, a to předsedy poslaneckého klubu SPD Radima Fialy, a to na jednu hodinu, to znamená do 12.30 hodin z pracovních důvodů.

Dále tady mám další přihlášku k návrhu na změnu schváleného pořadu a poprosila bych, aby k řečnickému pultu přišel pan poslanec Jaroslav Foldyna, který také předkládá zařazení nového bodu, a to Podrobná informace o důvodu daru munice na Ukrajinu. Pane poslanče, máte slovo a máte pětiminutový limit. Děkuji.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Paní místopředsedkyně, děkuji za slovo. Dámy a pánové, vážené kolegyně a kolegové, představitelé vlády, já jsem se rozhodl přihlásit a navrhnout, aby náš ctěný parlament projednal bod, který jsem nazval jako Podrobnou informaci o situaci na Ukrajině a detailní zdůvodnění daru dělostřelecké munice, kterou jako solidární záležitost posíláme na Ukrajinu. Musím se zastavit u mnoha věcí, které mě k tomu vedly.

Tak za prvé v podrobné informaci, jestli třeba česká vláda, když tam posílá ty věci, ví, že celá řada těch lidí na Ukrajině, kteří jsou tam velmi významní jak v byznyse, tak v politice, má izraelský pas? A jeden z těch lidí, který má izraelský pas, jakýsi pan Kolomojskij, má zákaz

vstupu do Izraele, protože podporuje batalion Azov, který má ty insignie divize Das Reich, tedy nacistické divize. Jestli jsme při uvažování o té podpoře tyto věci věděli? Jestli, a myslím si, že to je součást zahraniční politiky, jestli to je tedy ta nová zahraniční politika, jak jsem si četl v prohlášení vlády, že se vrátíme k té havlovské zahraniční politice?

Tak jsem nad tím přemýšlel a zamýšlel se, co to havlovská zahraniční politika je. Je to ta politika humanitárního bombardování? My jsme ji teď trošičku přejmenovali na solidaritu, protože ze solidarity pošleme na Ukrajinu munici. Jsou to náboje do kanonů, 152 milimetrů. Je to taková zvláštní solidarita, jako byla zvláštní ta humanita předchozí. Ale chápu, že v té absurditě se můžeme vrátit k tomu, že to budeme tak nazývat, že to je návrat k politice havlovské, jak jsem si to přečetl v prohlášení vlády. Mně tak, protože jsem z okresu Děčín, a víte, u nás je Šluknovský výběžek, tam žije 55 000 obyvatel v poměrně složitých podmínkách. Nám tam pořád něco chybí, a zejména třeba nám tam chybí infrastruktura zdravotnictví, dokonalé zdravotnictví a dostupné zdravotnictví. Máme tam nemocnici v Rumburku, která je ve velmi zoufalém stavu. A myslím si, že když posíláme něco někam, a my jsme to vznešeně nazvali, že to je dar solidarity – jsou to granáty, které budou trhat lidem nohy. To je asi jako to humanitární bombardování, které také zabíjelo. Tuším tehdy, bylo to 17 dubna 1999 při tom humanitárním bombardování, jedna z bomb, která spadla na Batajnicu, to je městys vedle Bělehradu, zabila tehdy tříletou Milicu Rakić. Byla to kazetová bomba, taková bomba, která je zakázaná ve světě, nicméně tehdy se používala při tom humanitárním bombardování. A to bombardování tehdy také bylo vedeno v rozporu s mezinárodním právem, to znamená, bylo to bez požehnání Rady bezpečnosti. To znamená, je-li tento návrat k té zahraniční politice, tak to pánbůh s námi. Tak jsem se chtěl zeptat, aby nám to představitelé vlády nějak dost detailně vysvětlili. Co nás vedlo k tomu, že posíláme na Ukrajinu náboje 152 milimetrů? A jestli by opravdu nebylo lepší tam poslat něco podobného, jako tam poslali Němci? Oni s tím mají velkou zkušenost, s tím východem. Oni vědí, že válka na východě není nic moc příjemného, tak tam aspoň poslali pět tisíc helem. To je furt lepší než tam poslat munici, která bude trhat nohy lidem. Němci aspoň tam po zkušenostech, které mají určitě velmi pestré z minulosti, tak tam posílají ty helmy.

Já bych chtěl, kdyby tedy z úst vládních představitelů tady zaznělo podrobné vysvětlení. (Předsedající: Poprosím čas, pane poslanče.) A moc děkuji za trpělivost a děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: A jestli byste mi mohl ještě jednou říct prosím na mikrofon přesný název daného bodu. Děkuji.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Podrobná informace o situaci na Ukrajině a detailní zdůvodnění daru na Ukrajinu. Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji mnohokrát. V tuto chvíli mám tady zrušení jedné omluvy, a to pana ministra pro evropské záležitosti, pana Mikuláše Beka, který tedy ruší omluvu na dnešní den.

A v tuto chvíli bych pozvala k řečnickému pultu k návrhu na změnu schváleného pořadu pana poslance Jaroslava Baštu – poprosila bych, aby přišel k řečnickému pultu – který také žádá zařazení nového bodu. Pane poslanče, vašich pět minut, máte v tuto chvíli slovo.

Poslanec Jaroslav Bašta: Děkuji. Vážená paní předsedající, vážené dámy, vážení pánové, před dvěma měsíci začala výnosem prezidenta Ukrajiny Volodymyra Zelenského, zákonem, který poslal do parlamentu, jedna z největších bezpečnostních krizí posledních desetiletí, která se dá srovnat s karibskou krizí před téměř šedesáti lety. Ten zákon se jmenoval zákon o přechodném období a popisoval, co se stane, až Ukrajina získá zpět suverenitu nad dvěma povstaleckými republikami a Krymem. Ruská federace to považovala za porušení minských

dohod a podobně jako Ukrajina, která stáhla k té hranici přibližně 120 000 vojáků, Rusové odpovídali stažením 100 000 vojáků a následovala obviňování z obou stran. Pak se to rozeběhlo a dnes dva měsíce slýcháme o přípravách na vtržení na Ukrajinu.

Ke změně v tomto ohledu došlo před dvěma dny, a to právě ze strany právě Ukrajiny. První, kdo zareagoval, byl prezident Zelenskyj, který stáhl svůj návrh zákona z parlamentu. Druhý, kdo reagoval, byl ukrajinský ministr zahraničí Dmytro Kuleba, který se nechal slyšet, že útok Ruské federace, ruských vojsk na Ukrajinu nehrozí, protože ruská vojska nejsou dost blízko ukrajinské hranici – jsou ve Voroněži, 250 kilometrů daleko. Následovalo to, co by mělo situaci vrátit zpátky, to je v Paříži se sešli zástupci takzvané normandské čtyřky, což je Ruská federace, Ukrajina, Francie a Německo, a jednali právě o tom, že by se měli vrátit zpátky k minským dohodám. Minské dohody je záležitost, která v roce 2015, téměř roce války a 14 000 mrtvých konflikt z toho žhavého zamrazila.

No a v této situaci se česká vláda rozhodla, přesně v ten den, kdy dochází k zmírnění napětí, tak se česká vláda rozhodla, že tam bude posílat munici. Do země, která je zmítaná občanskou válkou! Munici, kterou pošlou na Ukrajinu, jejíž ozbrojené síly nepředstavuje jenom ukrajinská armáda, ale také dobrovolnické jednotky, což jsou buď soukromé armády jednotlivých oligarchů, anebo dokonce jednotlivých politických stran. A o tom, jací lidé v těch dobrovolnických jednotkách jsou, svědčí třeba to, že terorista, který na Novém Zélandu vystřílel mešitu, tak si předtím cvičil střelbu právě v jednotkách Pravého sektoru, dokonce měl jejich znak na těch zbraních.

Takže má otázka v tomto případě zní zcela jasně. Česká vláda by měla vysvětlit, proč v případě, kdy dochází ke zmírňování napětí, tak místo aby pomohla diplomatickým jednáním, do země zmítané občanskou válkou posílá munici. A jestli vzali v úvahu to, že přesně v momentě, kdy o tom rozhodovali, se už začalo jednat úplně o něčem jiném. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji, pane poslanče, za dodržení času. Ten bod je nazván Informace vlády k poslednímu vývoji krize na Ukrajině. Děkuji.

A v tuto chvíli tady máme další přihlášku k návrhu na změnu schváleného pořadu schůze, kdy je přihlášen pan poslanec Radek Vondráček. Poprosím ho, aby přišel k řečnickému pultu.

Poslanec Radek Vondráček: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Já tady držím v ruce tisk číslo 1, je to tisk, který byl jako první nahrán do systému Poslanecké sněmovny, je to Návrh zákona o lobbingu. A s ním souvisí návrh číslo 2, což je zákon provádějící, zákon související. Samozřejmě vzhledem k tomu, že už se jedná o 6. schůzi a máme konec ledna, tak si myslím, že by si tento návrh zasloužil svoje projednání.

Bylo nám nabídnuto opoziční okénko od 18 hodin dnes. K tomu mám jenom krátkou připomínku. Jednací řád hovoří jasně o tom v § 53, že jednací den je od 9 do 21 hodin. V pondělí není jednací den, ve čtvrtek je podle § 112 a 111 dopoledne vyhrazeno písemným interpelacím, odpoledne ústním interpelacím, takže ten jediný nejproduktivnější den, který máme, je středa, kdy zasedáme od rána do večera. A ten tato současná koalice zkrátila za účelem zasedání vlády. Z mého pohledu je to omezení parlamentní diskuse z toho pohledu, že Poslanecká sněmovna je hlavní arénou k vystupování opozičních politiků. My nemáme tiskovky, jako mají ministři, jako má vládní koalice. My se vyjadřujeme zde na tento mikrofon a v podstatě je nám to právo omezováno. Ta nabídka, které využiji, od 18 hodin do 21 hodin, tady existuje, ale z mého pohledu není dostatečně korektní a nepředstavuje respekt ke svým politickým protivníkům v Poslanecké sněmovně.

Já proto vzhledem k tomu navrhuji tyto body, tisk 1 a 2, zařadit dnes jako první body bezprostředně po schválení změn programu. Nebude-li tomuto návrhu vyhověno, tak

v alternativě navrhuji, aby v rámci opozičního okénka od 18 hodin dnešního dne byly tyto body, tisk 1 a tisk 2, zařazeny jako bod 1 a jako bod 2.

Lobbing samotný už je velkým evergreenem této Poslanecké sněmovny. Věnovali jsme se mu téměř celé předchozí volební období. Tisk dospěl až do třetího čtení a díky obstrukčnímu vystupování tehdejší opozice nebyl úspěšný, nebyl přijat ve třetím čtení. Považuji za téměř skandální a nepřijatelné, že lobbing se neobjevil ani na jednom místě programového prohlášení vlády, přitom mezinárodní organizace typu OECD, která projednávala lobbing a doporučovala ho do národních legislativ, teď to říkám z hlavy, ale myslím, že už v roce 2013, jestliže je to dlouhodobě na seznamu požadavků skupiny států GRECO, jestliže je to v podstatě součástí našich mezinárodních závazků, tak je velkou ostudou, že právní úpravu v této oblasti doposud nemáme.

Kdybych měl stručně lobbování definovat, tak lobbování neboli prosazování zájmů představuje legitimní součást demokratického procesu ve vyspělých zemích. Je zde vnímáno jako pozitivní a legitimní aktivita. Cílem navrhované regulace je stanovení pravidel pro lobbování a jeho vymezení coby standardní aktivity v rámci legislativního a rozhodovacího procesu na centrální úrovni. Jedná se o legislativní lobbing. Základními kritérii pro podobu řešení regulace lobbování jsou zvýšení transparentnosti lobbistické činnosti ve vazbě na přiměřenost zvoleného řešení jak z hlediska legislativního, tak celkové nákladovosti a dále posílení transparentnosti legislativního a rozhodovacího procesu a veřejné kontroly v této oblasti. Díky těmto opatřením by mělo dojít především k omezení nežádoucích jevů s lobbováním často spojených, jako je korupce, střet zájmů nebo klientelismus. Pro úplnost dodávám, že tento návrh, který jsem předložil, je výsledkem odborných debat, politických debat na půdě Poslanecké sněmovny a je přesným výsledkem kompromisního komplexního pozměňovacího návrhu tak, jak ho přijal ústavně-právní výbor v předchozím volebním období.

Neexistence podmínek zaručujících transparentnost lobbingu v České republice a z toho vyplývající nemožnost kontroly veřejnosti na jedné straně snižuje legitimitu role lobbistů a na straně druhé umožňuje ohrožení veřejného zájmu, snížení legitimacy veřejných rozhodnutí a upřednostnění zájmů osobních, skrytých či parciálních. K tomu, abychom přijali příslušnou právní úpravu, nás dlouhodobě...

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Pane poslanče, čas.

Poslanec Radek Vondráček: ... vyzývají i nestátní neziskové organizace. Děkuji za to, že jste mi věnovali pozornost a vyhovíte tomuto návrhu.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Pane poslanče, děkuji za přednesení tohoto návrhu. Pouze musím konstatovat, že pan předseda poslaneckého klubu hnutí SPD také žádal o zařazení těchto bodů v opozičním okénku jako bodů číslo 1, 2 a 3 a o jeho návrhu se bude hlasovat jako o prvním návrhu.

Poslanec Radek Vondráček: Já trvám na tom, aby byl hlasován jako první. V případě, že bude první přijat návrh pana předsedy Fialy, pak tedy navrhuji, aby se přece jenom hlasovalo o tom mém jako o prvním.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Dobře, vypořádáme se tedy poté hlasováním. Děkuji za upřesnění.

V tuto chvíli zde mám dalšího přihlášeného k návrhu na změnu schváleného pořadu, a to je paní poslankyně Marie Pošarová. Poprosím paní poslankyni, aby přišla k řečnickému pultu. Je zde paní poslankyně? Není, dobře. V tuto chvíli zde mám přihlášeného pana poslance Jiřího

Kobzu, takže ho požádám, aby přišel k řečnickému pultu. Pane poslanče, máte slovo, vašich pět minut.

Poslanec Jiří Kobza: Děkuji za slovo, paní předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení členové vlády, dobrý den. Chci navrhnout zařazení nového bodu s názvem Diskuse o vojenské pomoci České republiky Ukrajině.

V programu vlády v oblasti zahraniční politiky byl bod Návrat k Havlově zahraniční politice a jeden další bod byl Revize vztahů s Ruskem. Když jsem to četl, tak mě nemohla nenapadnout vzpomínka na to, co se dělo v Jugoslávii, na slavné humanitární bombardování a na to, jakým způsobem celá tehdejší Evropská unie dodávala do Jugoslávie zbraně. Osobně si myslím, že dodávat zbraně do země, ve které zuří občanská válka, je zločin. A máme zde ještě i další precedens, a to je otázka českých samopalů, kulometů a munice, které bývalý ministr Stropnický věnoval takzvané umírněné kurdské opozici k boji proti Bašáru Asadovi a kterou tam měli dopravit Američané. A co čert nechtěl, tyto zbraně byly identifikovány a nalezeny v rukou bojovníků Islámského státu. Na Ukrajině můžeme předpokládat hodně podobný vývoj, protože věnovat dělostřeleckou municí státu, kde bojují různé armády s různým velením, považují za vysoký hazard, protože nám nikdo nezaručí, že tato munice nebude použita proti civilním cílům v Luhansku a Doněcku. Rozhodně nesmíme připustit, aby jakékoliv riziko, že tato munice bude využita na ostřelování civilních cílů, že přinese civilní oběti, aby toto riziko nebylo nějakým způsobem zohledněno. Je otázkou, jestli si opravdu koledujeme a chceme podporovat vznik další Jugoslávie za našimi humny. Je otázkou, proč jsme se nepoučili z Afghánistánu, kde bosí pastevcí s kalašnikovými dokázali dvacet let vzdorovat armádám NATO a nakonec tyto armády postupně utekly. Ale nyní jsme v jiné lize, nemůžeme srovnávat afghánské pastevice s armádami, které jsou plně vyzbrojené moderními zbraněmi, ať už jsou na obou stranách, na jedné straně americké zbraně, na druhé ruské. Nesmíme připustit, aby se z Ukrajiny stal testovací polygon účinností těchto zbraní, protože v momentě, kdy začneme, nebo kdy oni začnou, tak potom je samozřejmě otázka, kam až bude naše vláda ochotná zajít. Bude tam posílat vojáky? Bude tam posílat další specialisty? Teď se bavíme o granátech, ale kdy dojde na účinnější zbraně? Musíme velmi pečlivě zvažovat, co tedy vlastně chceme, jestli chceme vyzbrojit armády, které jsou mimo jakékoliv centrální velení a v určitých směrech mohou být i mimo kontrolu. Koneckonců včera večer jeden branec v Ukrajině zastřelil pět domobranců, v podstatě ta situace tam skutečně může být velmi divoká a může se kompletně vymknout kontrole.

Takže náš názor je takový, že rozhodně nesouhlasíme, aby se Česká republika jakkoliv míchala do tohoto konfliktu. A pak je samozřejmě otázka, jestli ten konflikt vypukne, co budeme dělat s těmi desetitisíci uprchlíků, kteří se budou valit přes naše hranice. (Předsedající: Pane poslanče, váš čas.) Děkuji za pozornost. Děkuji, paní předsedající.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Také děkuji. Avizuji zařazení nového bodu Diskuse o dodávce vojenského materiálu Ukrajině.

Děkuji. Zároveň zde mám další omluvu, a to paní ministryně obrany Jany Černochové, která žádá o omluvu od 9 do 14.30 hodin, a to z pracovních důvodů. V tuto chvíli vidím, že se s přednostním právem hlásí pan místopředseda Sněmovny Jan Bartošek.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji za slovo. Kolegyně a kolegové, začátek schůze má podle jednacího řádu sloužit k tomu, aby se dávaly návrhy na doplnění nebo upravení programu jednacího dne. Příspěvky, které jsou pouhým konstatováním, mají zaznít v obecné diskusi, nikoliv na začátku schůze. Diskuse s přednostním právem a diskutující s přednostním právem, jako byl například předseda SPD a další, vnímám jako zneužití jednacího řádu, protože v rámci první půlhodiny mají zaznít pouze návrhy na úpravu programu, vše ostatní má být

v diskusi. Je to z vaší strany regulérní obstrukční jednání, které brání projednání navržených zákonů. To znamená, v první půlhodině mají vystoupit pouze poslankyně a poslanci, kteří dají návrh na úpravu programu. Vše ostatní je podle mě v rozporu s jednacím řádem. (Potlesk zprava.)

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: To byl s přednostním právem pan místopředseda Jan Bartošek a v tuto chvíli tady mám další přihlášku k návrhům na změnu schváleného pořadu, kdy je přihlášen pan poslanec Jan Síla. Poprosím, aby přišel k řečnickému pultu a sdělil nám, jaký bod chce zařadit. Pane poslanče, vašich pět minut, máte slovo.

Poslanec Jan Síla: Děkuji. Vážená předsedající, vládo, kolegyně, kolegové, rád bych se taky připojil k návrhu nového bodu, který má projednávat zvyšování spoluúčasti seniorů ve stomatologické péči.

Od 1. ledna, jak mnozí z vás pravděpodobně vůbec nevíte, vstoupila v platnost a účinnost nová právní úprava stomatologických výrobků hrazených plně či částečně ze zdravotního pojištění. Jde o změnu a zcela novou úpravu přílohy číslo 4 zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění, upravující stomatologické a ortodontické výrobky. Novela přináší kromě nového legislativně technického pojetí úpravy také řadu zcela zásadních věcných změn týkajících se jak toho, které výrobky jsou hrazeny, tak i rozsahu a dalších podmínek úhrady. Abyste věděli, já mám totiž pocit, že o tom se nikde nemluví, nikde to nebylo v masmédiích zmíněno, nicméně od 1. ledna to skutečně vstoupilo v platnost.

Jenom pro ilustraci vám řeknu, o co se vlastně jedná. Toto zjednodušení lze shrnout: u korunek z kompozitního plastu došlo k prodloužení limitu ze dvou na čtyři roky, u ostatních fixních prací z pěti na osm let, u snímatelných náhrad ze tří na čtyři roky a tak dále. Jedná se tudíž o výrazné zdražení všech těchto výrobků a konečným důsledkem této úpravy bude zvýšení plateb, to znamená spoluúčasti pacientů vyžadujících stomatologické a ortodontické výrobky. Pochopitelně s přibývajícím věkem jsou tyto služby nejpotřebnější u nejstarších obyvatel, to znamená důchodců, a právě senioři tuto novelu odnesou nejvíce. Jde o další salámové kolečko odkrojené ze solidárního zdravotního pojištění směřující ke komercializaci zdravotnictví. A ta moje otázka nebo ten bod zní: Projednání zvyšování spoluúčasti seniorů ve stomatologické péči. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji v tuto chvíli za přednesení návrhu a konstatuji, že máme tady další přihlášku k návrhu na změnu schváleného pořadu schůze, a poprosila bych, aby přišel pan poslanec Zdeněk Kettner, který se hlásí také k zařazení nového bodu. Poprosím, aby přišel k řečnickému pultu. Pane poslanče, vašich pět minut.

Poslanec Zdeněk Kettner: Děkuji, paní předsedající. Dobrý den, kolegyně a kolegové. Když jsme přijímali změnu zákona ohledně ředitelského volna a distanční výuky, tak jsem s povděkem přijal kladnou reakci pana ministra školství, kterého tu nevidím, každopádně jestli si pamatuji dobře, s povděkem přijal i to rozšíření pravomocí ředitelů škol. Za mě já bych toho chtěl využít, aby to vešlo ve všeobecnou známost, že je tady prostě politická shoda tuto problematiku řešit, aby to potom nebylo zameteno pod stůl, že to navrhuje někdo nevhodný, a chci, aby veřejnosti byla deklarována snaha napříč politickým spektrem pravomocí ředitelů skutečně zvýšit, a to nejenom v době pandemické pohotovosti, v době nějakých mimořádných situací, ale aby ty pravomoci byly zvětšeny, zvýšeny a aby ředitelé měli klid na svou práci i v rámci běžného dění ve státě. Samozřejmě se nejedná o pravomoce jako takové, ale jak už jsem tady zmínil, je velký problém s administrativou, které je čím dál více – neustálé vyplňování různých tabulek, hlášení, které na přímou vyučovací činnost mají prakticky nulový

vliv. Co prakticky – tam je nulový vliv, když jsem každý rok pořád dokolečka musel vyplňovat pět listů různých tabulek, kolik máme notebooků, kolik máme pevných počítačů, kolik z nich je k dispozici dětem, kolik veřejnosti, kolik učitelům, kdy je to kombinované, co má připojení na wifi, co nemá připojení na wifi, co je připojené na pevnou linku, kolik máme wifi, v jakých prostorech, jaký je k tomu přístup. A takhle bych mohl možná deset minut vyjmenovávat, co všechno v té tabulce musím vyplnit, včetně kolik počítačů je starších deseti let, co jsme kupovali mladší dvou let atd.

A já si tak říkám, o tom, jestli je potřeba ty nové počítače opatřit, přece ví zase ten ředitel. Tak k čemu tato administrativa, kdy já místo toho, abych se připravoval na výuku, tak prostě svůj volný čas věnuji vyplňování podobných tabulek. Výsledkem potom bude, že předpokládám, že z toho bude nějaký krásný graf, nějaký úředník si odškrtně, že mám prostě splněno, a to je vlastně všechno, k čemu ta tabulka byla vyplněna. Takže i tímhle bychom se měli zabývat.

Dalším problémem je, kdy není jasně stanoveno, co zřizovatel může po řediteli chtít, nebo nechít a dost často samozřejmě musím říct, že u nás ve městě naopak klobouk dolů, v našem městě je obrovská podpora od zřizovatele školám, ale není tomu tak všude. Někteří zřizovatelé zahlcují různými dotazy, vyžadují potvrzení a schválení některých věcí, které jim vyloženě nepřísluší ze zákona, ale ani jim to nezakazuje. To je všechno, co potom ti ředitelé škol obrovským způsobem zatěžuje a ztěžuje jim tu práci.

Já tedy navrhuji bod jednání diskuze na téma rozšíření pravomocí ředitelů vzdělávacích zařízení i mimo pandemické situace, to znamená za běžného provozu. Předpokládám, že v rámci politického spektra každá politická strana má ve svých řadách odborníky, pedagogy, ředitele základních škol, středních škol, vysokoškolské profesory, takže si myslím, že tato diskuze by měla určitě odbornou úroveň, a byl by to jasný signál nejenom pedagogické veřejnosti a ředitelům, kterých se to týká, ale i rodičům žáků, kteří tyto školy navštěvují a pro které je rozhodně v zájmu, aby žáci dostali odpovídající vzdělání na kvalitní úrovni díky tomu, že ten ředitel a učitelé se budou připravovat přímo na výuku jako takovou a nebudou řešit obrovské množství papírů, které s tou přímou vyučovací činností vůbec nesouvisí. Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců SPD.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za přednesený návrh. Hezké poledne, dámy a pánové. Následně je přihlášena k návrhu na změnu schváleného pořadu paní poslankyně Marie Pošarová, připraví se paní předsedkyně Alena Schillerová, což jsou poslední dva, resp. dvě přihlášené písemně. Prosím, paní poslankyně, vašich pět minut.

Poslankyně Marie Pošarová: Děkuji. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, směřuji ke změně v zemědělském sektoru a k redistribuční platbě. Čas na změnu má tato vláda do konce tohoto ledna, než jí oznámí do Evropské unie, v jaké výši vlastně si zvolí Česká republika tuto redistribuční sazbu.

Dovoluji si mluvit a apelovat na vás o zásadních změnách v zemědělském sektoru. Hovořím hlavně za zemědělce a zemědělská družstva, která produkují 80 % potravin pro nasycení české populace pro potravinovou bezpečnost. Vláda, jež se nazývá demokratickou, by měla jednat se zákonem stanovenými profesními organizacemi a ona raději mluví s neziskovými organizacemi, třeba hnutí DUHA. To, co předkládá vládní koalice, je v podstatě diktát. Evropská unie nám pro lepší pochopení opět mění názvy jednotlivých dotačních titulů. Z bývalého Green Dealu, což je 72 eur na hektar, se stane ekoplatba 69,39 eura na hektar. Tady problém není. Co se týče SAPSu, tedy platby na hektary, na plochy, ty činily 131 euro na hektar. Tato platba bude rozdělena na tzv. BIS 71 euro, kterou dostanou všichni na veškeré hektary, a druhá tzv. KRIS 152 euro, kterou dostanou rovněž všichni, ale jen na prvních 150 hektarů. Na zbytek nic. To je důsledek rozhodnutí týkající se redistribuční platby, která byla dosud 10 %.

To se odebíralo velkým, v sousedním Německu je 12 %. Komora navrhovala navýšení na 15 %, koalice 30 %. Při jednání vlády zřejmě byl vypočítán prostý průměr, jinak si nedovedu vysvětlit, jak přišli na 23 % – nejvíce z celé Evropské unie. Z uvedeného vyplývá, že farmy výměry do 150 hektarů budou zvýhodněny 100 eury na hektar, do 300-320 hektarů budou takřikajíc na svém a ostatní budou dostávat o zhruba 1 300 korun za hektar nad tuto výměru méně.

Chcete, aby vesnice žily, a přitom je likvidujete. Bez práce většinou odejdou lidé do měst. Proč by měli lidé zůstat v menších obcích, když jim tam likvidujete i jejich obživu? Jde o to, že aby někteří měli snad bezpracně statisíce či miliony na zatravněné plochy, anebo o produkci potravin? Doufám, že teď mluvím za všechny, že zvýhodnění by měli být čeští producenti zemědělství a hospodářství, kteří produkují, pěstují, chovají, a je nutné zde mít i firmy na zpracovatelský potravinářský průmysl. Bez nich vše povede k úpadku. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Také děkuji za přednesení návrhu. A další je v pořadí přihlášená písemným návrhem na změnu schváleného pořadu paní předsedkyně Alena Schillerová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Dovolte mi, abych načetla, požádala o zařazení sněmovního tisku 34 – poslanecký návrh, zákon o finančním arbitrovi, první čtení, kde se navrhuje rozšíření působnosti finančního arbitra jako orgánu mimosoudního řešení spotřebitelských sporů na finančním trhu, o řešení sporu z neživotního pojištění, penzijního připojištění se státním příspěvkem a doplňkového penzijního spoření.

Současně se navrhuje rozšířit působnost finančního arbitra o další okruh vztahů souvisejících se spotřebitelským úvěrem, který jako takový již v působnosti finančního arbitra je. O případy, kdy například vedle spotřebitele, příjemce úvěru, vystupuje i ručitel, nebo pokud je dluh zajištěn zástavním právem, nebo pokud spotřebitel dluh uznal. O zařazení žádám na dnešek, čtvrtek 27. ledna od 18 hodin. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Také děkuji za dodržení času. Nyní tedy jsme se vypořádali se všemi písemnými přihláškami k návrhu pořadu schůze. A vidím dalšího přihlášeného s přednostním právem, předsedu klubu KDU-ČSL Marka Výborného. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Vládo, kolegyně, kolegové, kromě konstatování pro ty, kteří nedej bože snad sledují naše jednání někde na nějakých záznamech, tak aby bylo jasné, že to, že Poslanecká sněmovna není v tuto chvíli schopna – a je de facto zablokována – schopna projednat nic z toho, co jsme dnes zde měli na programu, a jsou to věci důležité pro občany České republiky, tak to je záležitostí opozice, která to zde úspěšně blokuje.

Nicméně to, co chci konstatovat jménem poslaneckých klubů ODS, KDU-ČSL, STAN, TOP 09 a Piráti, dávám veto na všechny čtyři body, které zde navrhl zařadit do programu schůze pan poslanec Tomio Okamura. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Také si zaznamenávám tedy váš návrh, respektive veto, je to zcela jasné. Následně se hlásil s přednostním právem pan předseda klubu TOP 09 a pak následně pan předseda SPD. Takže pane předsedo Jakobe, máte slovo.

Poslanec Jan Jakob: Děkuji, vážená paní předsedkyně. Vážené dámy, vážení pánové, já se omlouvám, ale mám pocit, že kolegové z SPD by si měli přečíst znovu jednací řád – to, co

jsme tady viděli před chvílí, tak nepatří do tohoto bodu, ale do interpelací, a nakonec i to, co tady zmiňovali, tak jsem viděl, že už ve vylosovaných interpelacích je.

Nejenom proto si dovoluji jménem všech pěti koaličních klubů zavetovat všechny návrhy na zařazení nových bodů, a to všech, které tady předložili kolegové Koten, Foldyna, Bašta, Kobza, Síla, Kettner i kolegyně Pošarová. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Takže o těchto návrzích, protože jsou zavetovány, již nebudeme hlasovat. Nyní je přednostní právo pana předsedy SPD Tomia Okamury. Prosím.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, na rozdíl od tady pana Marka Výborného z KDU-ČSL, který zastupuje pětikoalici, tak on říkal, že doufá, že veřejnost nevidí toto jednání. Já naopak doufám, že to vidí veřejnost, protože právě před chvílí vládní pětikoalice zablokovala řadu zákonů, které by pomohly lidem.

Vy tady blokuje vlastně za a) diskusi o Ukrajině, o tom, že ministryně obrany Jana Černochová zvažuje vyslání českých vojáků na Ukrajinu – s tím my nesouhlasíme. Vy nás tady zatahujete do války a právě jste zablokovali tu diskusi. Je to tak závažný bod, že si myslím, že jste tu diskusi měli umožnit, protože snažit se, že vláda Petra Fialy se snaží zatáhnout Českou republiku do války proti Rusku na Ukrajině a není to vůbec... my nejsme žádní proruští a tak podobně, ale přece jen, zatahovat do války, to je jedno s kýmkoliv, to už jsem tady říkal. Tak to, že jste zablokovali tento bod, tak to tedy je opravdu absolutně protidemokratické. Vy se tady snažíte nastolit totalitu. Já bych vás chtěl důrazně upozornit, že vaše vládní koalice nemá většinu hlasů občanů, protože když započítáme milion hlasů, které propadly ve volbách těch občanů, kteří volili strany, které měly pod 5 %, tak vaše vláda nedostala ani většinu hlasů občanů, kteří přišli k volbám. Přesto vy jste teď zablokovali diskusi. Ano, pan Marek Výborný z KDU-ČSL za lidovce, zablokoval diskusi i spolu s poslanci pětikoalice o tom, abychom tady diskutovali takto závažnou věc. To, že vy posíláte vojenský materiál, ale hlavně zvažujete vyslání českých vojáků na Ukrajinu, která není ani člen NATO, takže to je potřeba si říct, co jste teď zablokovali.

Dále poslanec Marek Výborný jménem pětikoalice, to znamená je potřeba si to znova opakovat, kdo je ta pětikoalice – jsou to Piráti, ODS, TOP 09, STAN a KDU-ČSL – tak jste zablokovali bod, aby se tady pan Ivan Bartoš, abyste mu umožnili se vyjádřit, ministři pro místní rozvoj a předsedovi Pirátů a zároveň i místopředsedovi vlády a poslanci Ivanovi Bartošovi, aby tady vysvětlil, umožnili jste mu dát ten prostor, aby řekl veřejnosti konečně, proč v rozporu s pirátským kodexem kumuluje funkce člena vlády a poslance. Takže to je ten bod, který jste tady teď zamítli, tu diskusi, protože to prostě vaše vládní koalice vysvětlit nechce, protože pro vás tímto, co řekl poslanec Marek Výborný z KDU-ČSL, je vidět prostě to arogantní jednání a že vám asi vyhovují ty podvody na voličích, protože pirátský kodex hovořil jasně. A teď by bylo dobré, aby teď ještě tady bylo takové sraβάcké jednání, jiné slovo pro to nemám, že místo aby se tedy vyjádřil poslanec Ivan Bartoš k tomu, tak ten už tady radši ani není, už radši odešel, asi se bojí, a místo něj šel poslanec Marek Výborný říct, že nechtějí diskutovat o panu Ivanovi Bartošovi, proč kumuluje funkce v rozporu s pirátským kodexem. Takže on to dokonce ani ten Ivan Bartoš sem tady nešel říct, vy jste mu to ani neumožnili dokonce! To by bylo přece fěrové, aby naopak Ivan Bartoš sem přišel a řekl: Ne, já navrhuji to veto, protože nechci se bavit o tom, proč kumulují funkce v rozporu s pirátským kodexem na rozdíl od svého kolegy poslance Michálka, který řekl, že v pirátském kodexu se kumulovat nemá, proto pan poslanec Jakub Michálek za Piráty řekl, že nebude ministrem pro legislativu – jsme to četli v médiích – a nechá si radši jenom poslance. Co kdyby vyhodili Piráty z vlády, tak aby měl aspoň toho poslance. Chápu to, je to ale – řekl to na rovinu – dobře. Takže to je ten bod, který jste zamítli.

A potom ještě pan poslanec Marek Výborný dal jménem pětikoalice veto na diskusi, protože vy jste to vzal tak šmahem, že to všechno vetujete, tak já to potřebuji upřesnit, aby bylo jasné, na co jste dával veto, a to my bychom chtěli, aby hnutí STAN, ale je to koalice Pirátů, STAN, aby vyjasnilo, kdo jsou koncoví majitelé firem, fyzické osoby, těch firem s propojením na daňové ráje na Kypr, které sponzorovaly volební kampaň Pirátů a STAN. Zároveň jsme chtěli přece vědět, z čeho ty peníze pochází, aby nám to řekli, pan Vít Rakušan nebo zástupce STAN. A to jste také zavetovali, takže to se opět nedozvíme. Zavetovali jsme nám vyšetřovací komisi, respektive to jste odmítli, abychom se něco dozvěděli. Slyšeli jsme, že to šetří policie, ale policie spadá pod Víta Rakušana, pod ministra vnitra, takže to je střet zájmů jak blázen.

Na základě interního pohovoru Víta Rakušana ještě předtím, než se stal ministrem, těsně předtím, než byl jmenován ministrem, odstupuje policejní prezident Jan Švejdar. A teď, když se tedy ptáme, jak to tedy bude, tak nám na to dáte veto. Takže zase se to veřejnost, ani naši voliči, ani my, co jsme v opozici, se to prostě nemáme šanci dozvědět. Takže vy, kteří jste volali po transparentnosti před volbami, teď sami bráníte tomu, aby se veřejnost tyto informace dozvěděla.

Takže vy dáváte v podstatě veto na tyto body a zároveň – zmínil jsem to ve svém projevu – jsme chtěli diskutovat také ten moment – a právě tady se divím Pirátům, že s tímhle můžou souhlasit – my jsme chtěli také diskutovat situaci v rámci těchto bodů, proč Miroslava Kalouska navrhuje, a jak je zřejmé, tak také prosadíte, do správní rady VZP. Teď jsem četl před chvílí na internetu, že Piráti vyzývají k tomu, aby Miroslav Kalousek nebyl za vládní koalici ve správní radě VZP. Tomu teď nerozumím, když Piráti jsou ve vládní koalici, tak teď tady souhlasí se zavetováním těchto diskusních bodů. A na internetu zase, jak je jejich zvykem, jenom tak plácnou, že něco chtějí slyšet. Vždyť Piráti říkali i předminulý týden, že vyzývali STAN, aby vyjasnilo to financování. Tady máme poslance Pirátů, vidím tady Jakuba Michálka, tak už to nechcete vědět? Vždyť vám na to neodpověděl STAN. Vždyť STAN vám neodpověděl na to, kdo jsou koncoví majitelé. Vždyť vy sám to úsloví "koncový majitel firmy" jste tady používal v minulém volebním období opakovaně, a najednou nechcete vědět, kdo je koncovým majitelem firem, které vám sponzorovaly volební kampaň? Jasně, byli to sponzoři STANu, nikoliv vaši, ale vy jste kandidovali v koalici. Takže opravdu, vždyť vy porušujete úplně všechno, co jste slíbili před volbami! Vy byste tady měli přece teď vystoupit a to, co jsem teď četl na Seznamu, že Piráti říkají, že nechtějí Miroslava Kalouska ve Všeobecné zdravotní pojišťovně ve správní radě, tak přece umožněte tento bod! Tak proč to zase jenom plácnete do médií a teď, když se to tady má projednat ve Sněmovně, najednou už se to nehodí? Tak to neříkejte, nehrajte tu komedii. Pojd'te tady projednat, proč Miroslav Kalousek je navržen vládní koalici do správní rady VZP, kde bude mít vliv na miliardy korun z veřejného pojištění. Tak se k tomu nestavte zády, anebo pan poslanec Jakub Michálek, který tady vidím je jediný za Piráty, tak pojd'te to vysvětlit k té kumulaci funkcí, proč váš šéf si zároveň nechává tři funkce – místopředseda vlády, poslanec a ministr pro místní rozvoj. Tři funkce kumuluje v rozporu s pirátským kodexem.

Takže to je to, co vy jste teď tady zamítli, ty diskusní body. To je potřeba si říct, co vy tady zamítáte. A my na tom trváme, aby se tady tyto věci projednaly, a hlavně trváme na tom, abyste se k tomu postavili čelem. To přece není možné takovýmto způsobem to tady válcovat. Takže to jsem chtěl k tomuto dodat.

Dokonce jsem interně zaznamenal, že vládní poslanec přišel k nám a začal nám tady říkat – tak prý nebude opoziční okénko! Oni nám tady ještě vyhrožují – prý nebude opoziční okénko. No, vy máte normálně totalitní manýry! Co to má znamenat? Takže to, že my chceme vědět, kdo vám financuje volební kampaň, proč porušujete předvolební sliby, proč chcete Českou republiku zatáhnout do války na Ukrajině, proč jste nepředložili doposud státní rozpočet, tak vy nám vyhrožujete, protože se ptáte, tak vám neuděláme od 18 hodin vaše opoziční okénko na vaše návrhy zákonů? Kde jste to vzali, tyhle totalitní manýry, tyhle diktátorské manýry?

Nás volilo přes půl milionů občanů. Poslanecký klub SPD má víc poslanců než TOP 09 i než Piráti. Jak si to vůbec dovoluujete takhle nás tady vydírat? My chceme prosazovat naše zákony, budeme konstruktivní, nabízíme jednání všem tady, protože chceme s vámi jednat. A vy to tady válčujete natvrdo a myslíte si, že tady budete diktovat celé České republice.

Podívejte se na ten pandemický zákon, co předkládáte. Vždyť vy jste tady úplně převzali diktaturu ve své aroganci a ve svém aktivismu, vy jste překloupili do takzvaného pandemického zákona z 95 % ustanovení nouzového stavu, nouzového stavu. To znamená, vy chcete tady omezovat normálně běžným zákonem ústavní práva a svobody občanů. Mimochodem, právo na podnikání je v ústavě a vy to dáváte do pandemického zákona. A teď, když jsme vás na to upozornili – a SPD zavetovalo projednávání pandemického zákona – tak zatímco ostatní země rozvolňují a zvažují rozvolnění, tak vy tady prosazujete totalitní pandemický zákon.

Chcete se vyhnout, aby se náhodou neřeklo: Ano, my vládní koalice, pětikoalice, chceme prosazovat nouzový stav a omezovat práva občanů, tak jste to schovali pod novým názvem pandemický zákon. A pod novým názvem pandemický zákon chcete omezovat práva a svobody občanů, překloupíte tam ustanovení nouzového stavu. Ale od toho je tady přece nouzový stav. Pakliže by takový stav skutečně nastal – což tady není, je to ústavní zákon – aby nějaký diktátor nebo někdo, kdo chce dělat nějakou zvěli vůči občanům, aby to právě neměl tak jednoduché.

A vy teď na to ještě svoláte mimořádnou schůzi na úterý. To znamená, říkáte, abychom od podzimu byli připraveni. No, teď je ale leden a vůbec není důvod tady omezovat práva a svobody občanů nějakým pandemickým zákonem. To znamená, v to úterý – a to už tady slyším: Natvrdo to chceme prosadit, pandemický zákon. Vládní pětikoalice – ODS, TOP 09, KDU-ČSL, STAN a Piráti – natvrdo chtějí prosadit pandemický zákon, aby to tak nevypadalo, že chtějí nouzový stav, tak aby mohli omezovat práva a svobody občanů. To jsou vaše návrhy zákonů, které vy tady prosazujete.

A tady ještě posléze Marek Výborný, prostřednictvím paní předsedající, ještě říká, že tady blokuje zákony pro lidi. Ano, my nechceme pandemický zákon. Fakt ne, to opravdu není pro lidi. Já myslím, že občané nesouhlasí s tím, abyste v této situaci, kdy se už rozvolňují opatření, abyste tady měli k dispozici nějaké totalitní nástroje. Co se to stalo s ódéskou, co se to stalo s touhle stranou? Vždyť vy jste takzvaně úplně probruselsky sluníčkářský. Co se to stalo s touhle stranou? No nic, já vás tady znám. Vy jste normálně probruselská strana, která nehájí už zájmy českých občanů. Vy hájíte vládu elit a to je úplně jasné.

Takže s tím pandemickým zákonem, jestli toto tedy pan poslanec Výborný, prostřednictvím paní předsedající – to je ten zákon pro lidi, kterému tedy bráníme, jo? Nebo... vždyť už jsem tady říkal ve svém projevu. Další, co se tady navrhuje, je korespondenční hlasování. Takže to je to pro lidi, aby mohly být manipulovány volby? V Rakousku se opakovalo druhé kolo voleb na prezidenta kvůli korespondenčním volbám. V České republice, když bylo sčítání lidu vloni na jaře, Český statistický úřad měl problémy, a jak víte, ten server spadl hned zkraje. Takže v téhle době, kdy nemáme jistotu ani u sčítání lidu, vy chcete ovlivnit a manipulovat prezidentskou volbu? Vždyť tady jiný důvod nemůže být. Takže to je tedy ten zákon pro lidi, který vy navrhuje? Vždyť vy jste tady žádný zákon pro lidi zatím pořádně ani nenavrhl. Naopak zákony pro lidi, které tady má SPD, odmítáte. My tady chceme daňové zvýhodnění pracujících rodin s dětmi. Chceme "můj dům, můj hrad", aby se občané mohli cítit doma bezpečněji. Chceme zvýšení příspěvku na péči o zdravotně postižené. Chceme minimální důstojný důchod na hranici minimální mzdy. Chceme ukončení zneužívání dávek nepřizpůsobivými. Chceme referendum. Chceme přímou volbu a odvolatelnost politiků. Chceme pomoci živnostníkům. Chceme zestátnění exekutorů. Chceme zrušit autorské poplatky pro živnostenské provozovny, pro které není hudba primárním výdělkem. To jsou přece zákony pro lidi, ale vy jste tady žádný zákon pro lidi nenavrhl. Tak já vůbec nevím, o čem mluvíte.

Tohle je náš postoj k tomuhletomu a opravdu přestaňte si už tady vymýšlet a začněte opravdu pracovat pro lidi. Zatím jste si rozdělili jenom koryta navíc.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Další se hlásí s přednostním právem pan předseda poslaneckého klubu Pirátů Michálek. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, vážení občané, kteří toto sledujete, my jsme tu dnes svědky poměrně děsivého koktejlu očerňování a nenávisti, aby si to pan Okamura mohl dát na Facebook, na YouTube. Šíří tady nenávist a strach, přičemž cílem je samozřejmě budovat vydírací potenciál, aby za to něco dostal, když nebude obstruovat projednání návrhů zákonů této vlády. Zazněla tady celá řada různých nesmyslů a my samozřejmě se k tomu snažíme nevystupovat dlouze, protože tu máme schválený program. A teď máme 12.30, a když se mají projednávat změny programu, tak tady posloucháme dlouhé projevy. To skutečně k tomu není určeno a jsou to obstrukce. Tři hodiny tady blokuje standardní program schůze a jsou tady jenom vystoupení s přednostními právy od pana Okamury z SPD.

Chci razantně odmítnout ta obvinění, to očerňování, které tady ze strany SPD zaznělo. Za prvé, koalice Pirátů a Starostů nedostala žádné peníze od neprůhledných vlastníků ze zahraničí, takže nás s tím laskavě nespojujte. A jestli pro vás jsou tady... Jestli mluvíte o nějakých funkcích ve vládě nebo nevím kde, jako o korytech, tak si myslím, že to o vás vypovídá opravdu nehezké věci. (Zahučení z lavic SPD.) Když tady má někdo vystupovat o financích politických stran, tak by to neměl být pan předseda Okamura, který svého času byl spojen s vyváděním peněz z Úsvitu přímé demokracie, a všechny ty peníze šly do firmy, která sídlila v chatrči a bydleli v ní bezdomovci. (Potlesk zprava.) Tak to prosím, prostřednictvím paní předsedající, předložte, to účetnictví Úsvitu, kam šly ty peníze, 6 000 korun za hodinu se tam účtovalo. Tak to je víc, než se platí luxusním společním. (Reakce v sále z různých stran. Náhlý velký hluk.)

Takže jestli tady někdo podvádí lidi tím, že tady šíří očerňování, opakuje nesmysly, tak ať si každý udělá sám svůj úsudek. Zloděj křičí: Chyťte zloděje. Nikdy v této Sněmovně nebude pan Okamura arbitrem toho, jestli Piráti plní program, nebo neplní. Na to naši voliči nikdy nepřistoupí. My si tady nenecháme podsouvat nějaké falešné sliby. Náš pan místopředseda vlády Ivan Bartoš je ve vládě, protože získal preferenční hlasy. Voliči si zvolili, koalice se sestavila, koalice získala většinu mandátů ve Sněmovně a určitě ho nikdo nebude tlačit k tomu, aby rezignoval na svůj mandát. Žádný takový slib jsme nikdy nedali, takže prosím, abyste nám to nepodsouvali, protože to jenom vypadá, že se snažíte zbavit svého konkurenta, aby neměl mandát, který získal od voličů ve volbách díky preferenčním hlasům. To je základní pouto mezi politikem a voličem. Samozřejmě, každý politik cítí odpovědnost vůči svým voličům a Ivan Bartoš má tady docházku 97 %. Bere jeden plat. Je to jedna uvolněná funkce. Nejsou to žádné dvě uvolněné funkce a není to porušením žádného kodexu. Takže prosím vás, nedělejte, prostřednictvím paní předsedající, nebo neprospědnictvím, z lidí blbce.

Další věc – Kalousek. Tak se vraťme k panu Kalouskovi, pane Okamuro. Tak kde jste byli, když tam byla ta nominace? Ne, byli jste to vy, opozice, kdo tam pana Kalouska chtěl nejvíc, abyste měli na koho útočit, protože v době, kdy ta nominace byla známá, tak vy jste měli křičet. Ale ne, vy jste byli zticha, vy jste se k tomu nijak nevyjádřili. Vy jste se k tomu v tichu, a někteří dokonce i nahlas, modlili, aby tam pan Kalousek nastoupil, abyste měli laciný terč, do kterého budete střílet. Takže pan Kalousek je tam díky vám, hlavně díky vám. (Ohlasy v celé levé části sálu. Potlesk několika poslanců ANO.) Gratuluji, to vy jste ho stvořili.

A teď bych reagoval na seznam zákonů, o kterých tady mluvil pan Okamura. No, my si to pamatujeme předchozí volební období. To bylo legislativních zmetků od SPD. Jeden z nich jsme museli úplně celý přepsat a pak se s ním pochlubilo SPD ve svém časopise. Ale zákony se takhle dělat nedají, opravdu ne. Je tady hodnocení dopadů regulace RIA. Hnutí ANO, které bylo ve vládě, tak už to zná. Ty zákony se musejí zpracovat důkladně, v meziresortním připomínkovém řízení, musí to projít komisí pro hodnocení dopadů regulace, Legislativní radou vlády a tak dále. To je řádný způsob, ke kterému se vláda Petra Fialy zavázala ve svém

programovém prohlášení, a ten se budeme snažit neobcházet. Samozřejmě někdy není zbylí, znáte to. Ale v drtivé většině případů by ty zákony měly skutečně procházet standardním procesem.

Prosím, nevytýkejte vládní koalici, že tu nejsou zákony, když je tady standardní proces pro přípravu zákonů na vládě. A to, co už bylo připraveno za minulé vlády hnutím ANO, tady neprojednáváme kvůli tomu, že to tady dneska obstruujete.

A poslední věc, která mě tady ale neuvěřitelně vytočila. Prostřednictvím paní předsedající, reaguji na pana Okamuru, vy jste tady obvinil vládu, že nás chce zatáhnout do války. To je naprosto neuvěřitelné, nepřijatelné, odporné. Všichni lidé, jak tady jsou, vládní koalice, a myslím si, že koalice, opozice, pokud chceme udělat něco dobrého pro tuto zemi, tak bychom si v takto zásadních věcech, kde pracujeme pro celý český národ, opravdu bychom měli táhnout za jeden provaz. Já toto považuji, toto obvinění já považuji za hanebnost. A ptám se, komu to slouží? (Potlesk z lavic SPD a ANO.) Komu to slouží, že někdo hází vinu za připravovanou agresi jiného autoritářského státu, že ji hází na svoji zemi, na svoji vládu? Opravdu, pane Okamuro, vy jste se teď dopracoval do role užitečného pomocníka, užitečného pomocníka agresorů. A je to právě ta vaše rétorika, která naopak prohlubuje napětí, prohlubuje nedůvěru a zhoršuje schopnost naší země jednotně obstát proti tomu tlaku, který tady je. Takže já vás žádám, abyste takovýmto hanebným způsobem vládu a kohokoli jiného v této Poslanecké sněmovně, abyste nikoho neobviňoval z toho, že chce tuto zemi vtáhnout do války. To je naprosto nepřijatelné. Děkuji za pozornost. (Potlesk v pravé části sálu.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Než dám slovo dalšímu přihlášenému s přednostním právem, to jest zatím posledního, panu předsedovi Fialovi, tak mám ještě jednu změnu omluvy u paní ministryně Jany Černochové, kdy stahuje z celého dne, ale omlouvá se jenom do dnešních 18 hodin z pracovních důvodů. A nyní prosím s přednostním právem pan předseda klubu SPD Radim Fiala.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně a kolegové, vašim prostřednictvím, paní předsedající, k panu kolegovi Michálkovi. Já si myslím, pane předsedo, že byste měl vystupovat častěji. (Potlesk z lavic SPD a ANO.) Protože to bylo opravdu edukativní, inspirativní vystoupení, všichni už víme, kolik stojí luxusní společnosti. (Opětovný potlesk z lavic SPD a ANO.) A myslím, že kdybyste vystupoval dál, tak bychom se dozvěděli spoustu dalších zajímavých informací.

K panu Okamurovi, který vyváděl prostředky z Úsvitu. Můžu vám říct, že vy jste podle neziskové organizace Pirát a syn hlavní dezinformátor, kterého jsem tady dneska viděl, protože pan Okamura byl podrobně prošetřen Policií České republiky, státním zastupitelstvím. Byly mu prošetřeny všechny účty i účetnictví hnutí Úsvit. A trestní oznámení, které na něho a na hnutí Úsvit bylo, bylo Policií České republiky odloženo. Dozorový státní zástupce s tím souhlasil, protože nenašli vůbec nic. Takže já se ptám, kde jsou ti hlídací psi? Kde jsou různé neziskové organizace, které dbají na to, abychom si říkali jenom pravdu a nic než pravdu, nic než tu jejich pravdu? Takže jenom abyste věděl, věděli všichni, jak to ve skutečnosti je.

Co se týče dnešního dne, určitě nám nemůžete upřít právo, abychom navrhovali svoje body. Tak to vždycky bylo i v minulých volebních obdobích. Koneckonců, jednacím řádem připravovaly politické strany a schvalovaly politické strany jako ODS, jako lidovci, jako sociální demokraté. Třicet let to tady vyhovovalo, vždycky to tak bylo, mluvili jsme o tom. A jenom připomenu, že v minulém volebním období, když jste nechtěli volit, protože tady byla jiná většina v určitém bodu, například při volbě Rady České televize, tak jste to nazvali diktátem většiny, ne demokracií, ale diktátem většiny, a vzali jste si dvanáct hodin přestávky. Dvanáct hodin! A udělali jste to několikrát. (Potlesk z lavic SPD a ANO.)

My žádné přestávky v takovém objemu jako vy nechceme, v objemu dnů a jednacích dnů nechceme, ale taky si nemyslíme, že to, co třeba tady navrhoval pan poslanec Výborný, prostřednictvím paní předsedající, já už si to ani nepamatuji, Světová poštovní organizace pro něco, zákon, je pro nás důležité. My si myslíme, že musíme mluvit o jiných věcech – o referendu, o nutné obraně pro občany, o tom, že se tady vyvádějí miliardy korun pro nadnárodní korporace do jiných zemí, to jsou věci, o cenách energií, o tom, že přijde potravinová krize a že se na ní musíme připravit, a ne o tom, co vy máte v tom vašem programu, abychom to schvalovali. To jsou pro nás nepodstatné věci. My si prostě myslíme, že je to jinak. A to je přece legitimní, na tom nic není, umožňuje nám to jednacím řád a představujeme tady lidem, co si myslíme my. A to je prostě politika. To je politika, to je neoddiskutovatelná věc. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Vaše vystoupení vyvolalo dalšího přihlášeného, a to je pan místopředseda Bartošek, zatím poslední přednostní právo. Prosím.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, říká se, že všechno zlé je pro něco dobré. A tedy vy, co jste zde první volební období, to, co se zde odehrává... (Řečník se odmlčí. Pobavení v sále.) To, co se zde odehrává, není úplně standardní a právě tohle, jakým způsobem se chová SPD, přesně to jsou ty věci, které poškozují pověst Poslanecké sněmovny a poslanců jako takových. (Ruch v sále.) Ano, někteří by měli mluvit víc, vám by zase slušelo v SPD, kdybyste mluvili míň a k věci. (Poslanci SPD nesouhlasně vykřikují z lavic.)

Jestliže začíná Poslanecká sněmovna a chcete zařadit bod, tak v duchu jednacím řádu přednesete bod a řádně ho zdůvodníte. A v případě, že bod je zařazen, otevře se diskuse, umožní se diskutovat všem a v případě, že je vůle většiny, tak ten bod zařazen není. To není žádná diktatura, to je vůle většiny. A na rozdíl od předchozího volebního období my tu většinu máme. Zatímco při předchozím volebním období hnutí ANO různě a různými způsoby shánělo podporu pro své zákony, to je legitimní, podporu nemělo a hnutí SPD bylo v podstatě součástí koalice, kterou v minulém volebním období podporovalo.

My zde v současné době máme 108 hlasů, máme většinu, a jestliže prosazujeme vůli většiny a náš volební program, to není žádný diktát. Když není váš bod zařazen na program schůze, máte možnost se pokusit ten bod zařadit na výborech, tam ho projednat a výbor nechť to doporučí na jednání pléna. To znamená, nejste zbaveni svého práva body projednávat. To, co předvádíte zde na plénu, je pro mě skutečně zneužití jednacím řádu a vašich přednostních práv.

Co se týká blokování Rady České televize, ano, máte pravdu, ale je také potřeba říct, že při zápasu o svobodu veřejnoprávních médií tenkrát při nás stála i sociální demokracie, která si uvědomovala, jak důležitý je zápas o to, aby veřejnoprávní média byla zcela svobodná. A k tomuto je potřeba říct ještě jednu věc – a mnozí už zapomněli, a myslím si, že to je škoda a je to třeba připomenout, zvláště v dnešní den, kdy si připomínáme oběti holokaustu: byla to vaše strana, jejíž tajemník byl odsouzen za xenofobní názory. Jsou to vaši poslanci nebo váš poslanec, který je vyšetřován pro znevažování holokaustu, takže nejprve si zameťte před vlastním prahem, než nás tady budete o něčem poučovat.

Vaše dnešní rétorické cvičení není vedeno ničím jiným než strachem – strachem z toho, že se dostane na projednávání volební zákon, který umožní našim voličům volit. Vy v současné době konáte proti zájmu občanů České republiky. Vám jsou lidi úplně jedno, vy potřebujete svůj čas v televizi, vy potřebujete svůj čas, abyste si to nastříhali na Facebook, na lidi kašlete. Jednejte v souladu s jednacím řádem, umožněte projednávání našich bodů a o těch bodech veďme diskusi.

Máte možnost své zákony projednávat dnes odpoledne. Nikdo vám nebere právo, abyste realizovali svůj program. Takže nechte i koalici, abychom i my měli možnost prosazovat naše

body. V minulém volebním období se opozice, což jsme byli my z KDU-ČSL, nedostala, takže nedostala k tomu, abychom prosazovali svoje body. V porovnání s minulým volebním obdobím se k vám chováme slušně... (Poslanci křičí z lavic: Ne!) Máte pravdu. V minulém volební období SPD bylo umožněno projednávat jejich body, protože šli na ruku hnutí ANO. Ano, to tak je.

Každopádně, pane předsedo, nepokřikujte na mě. My jsme vám umožnili, aby každý čtvrtek odpoledne byly projednávány opoziční návrhy. Říkám to dobře? Ta dohoda tady je. To znamená, máte možnost projednávat své návrhy. Nechte tedy i vládní koalici projednávat naše vládní návrhy a realizovat náš volební program. To, co dnes předvádíte, je, že poškozujete zájmy České republiky a znevažujete parlament jako takový.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Obecně vnímám další přihlášky s přednostními právy, ale obecně požádám, aby poslanci na sebe nepokřikovali.

Dále ještě oznámím jednu novou omluvu. Ze zdravotních důvodů se omlouvá pan poslanec Haas, a to od dnešních 11.15 až do pondělí 31. 1. Nyní jsou dvě přednostní práva, první z nich je pan Radim Fiala, dobře, dává přednost panu předsedovi Okamurovi. Máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Zareaguji jenom krátce, protože jinak to byla ze strany pana Bartoška samozřejmě zoufalost bez argumentů. Ale tady bych rád připomněl, že v době Národní fronty byla popravena Milada Horáková. Členy Národní fronty byli právě lidovci. Tak to je jedna věc. To je opravdu problém. Rád bych připomněl, že taky předseda lidovců pan Bartončík byl usvědčeným agentem StB, takže vy jste kolaborovali přímo s minulým režimem. A v neposlední řadě se účastníte sjezdu Sudetoněmeckého landsmanšaftu, který prokazatelně – a to všichni víme – založili kovaní nacisti a fašisti. Takže to je opravdu velká zřůdnost a velké chuce a já k tomu už nemám co dodat.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Další přihlášený s přednostním právem je pan místopředseda Bartošek. Faktická se v rámci tady toho nedá uplatnit, nejsme ještě přímo v programu. Prosím.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji panu předsedovi Fialovi, že mohu vystoupit. Národní fronta vždycky přijde v okamžiku, když dojdou argumenty. Když nevíte, kudy kam a jste nahnaní do kouta, tak buď tam Národní frontu, což svědčí o vaší argumentační prázdnotě. Znáte historii KDU-ČSL, znáte historii lidovců? Víte, kolik našich lidí zemřelo v lágrech, kolik lidí bylo perzekvováno, kolik lidí bylo přinuceno v řadách KDU-ČSL emigrovat? (Důrazně:) Víte, jakým způsobem byla zdestruována lidová strana, a ti, co ji tehdy spravovali, byli kolaboranti? Tak to bylo! Co jste vy přinesli pro tento národ kromě jediného člověka, pana Baldy, odsouzeného za terorismus, který vám fandil? My jsme přinesli oběti! Vaše politika je pouze svár, nenávist a polarizace této společnosti! Hanba vám! (Potlesk v sále.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní s přednostním právem pan předseda klubu SPD Radim Fiala.

Poslanec Radim Fiala: Nebudu tak emotivní jako pan kolega Bartošek. Já si myslím, že je potřeba situaci uklidnit. Prostě, pane kolego, prostřednictvím paní předsedající, budete si muset zvyknout, že my budeme taky lidem chtít říct, co bychom dělali my, kdybychom byli ve vládě, jaké zákony jsou pro nás prioritou, a pak, jak jste správně uvedl, si to nastříháme a dáme na Facebook. Ne proto, že by nám na lidech nezáleželo, ale proto, že chceme, aby věděli, co si o tom myslíme, o situaci, a jak bychom ji chtěli řešit my v současné době.

My místo Světové poštovní organizace a místo panevropského penzijního produktu a další neziskovky, kterou v současné době nepotřebujeme, která byla zařazena na dnešních 11 hodin, bychom rádi řešili energetickou chudobu, neustálé zvyšování cen energií, které prostě neskončí. A jestli někdo si tady myslí, jako že to klesne, jak jsem viděl v některých titulcích, že už nám to klesá, cena energie, a už bude dobře, no nebude, protože se zavírají další elektrárny, a když je něčeho nedostatek, tak samozřejmě poptávka bude větší, než je nabídka. A to je základní ekonomický zákon, který říká, že ceny energií se budou zvyšovat. Po energetické krizi se k tomu přidá ještě krize potravinová. Vy k tomu nepřispíváte. A já mám dneska interpelaci na pana premiéra, máme interpelace na pana ministra zemědělství – ani jeden tady myslím zrovna není – a chceme se ho na to zeptat: Proč destruuje zemědělství? To jsou podle nás další – české zemědělství – že nám sem budou vozit levné potraviny z Indie a z Jižní Ameriky, které se nebudou ani kontrolovat, budou plné pesticidů, různých salmonel a nevím čeho.

Tak to jsou pro nás důležité věci, a ne vaše neziskovky a světové poštovní organizace nebo argumenty o nějakém Baldovi, který nebyl naším členem. To, že nám někdo fandil, no, za to já nemůžu. Vy jste se také fotili kdoví s kým, ani jste o tom nevěděli. To jsou věci, které prostě jdou mimo politiku a mimo nás. A vy to teď používáte jako nějaký argument. Pojdme se bavit o energetice, o cenách energií, o cenách potravin. To přece lidi zajímá! Co pro to můžeme udělat, proč nemáme dlouhodobé kontrakty na plyn, proč necháme – proč pro to nic neděláme a jenom vytváříme novou sociální dávku, kterou někdo bude muset zaplatit. Buď zvednete daně, anebo si na to půjčíte, ale to přece není řešení. To tady nechceme, aspoň my ne. (Potlesk z levé části jednacího sálu.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Opět přednostní právo ještě, další přihlášený, a to je pan místopředseda Bartošek. Prosím, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pan předsedo Fialo, oceňuji váš věcný přístup. To jsou skutečné problémy této země, to jsou skutečné problémy těchto rodin, ať už ceny energie, inflace, případně státní rozpočet. Ano, to jsou věcná témata, o kterých jsme připraveni diskutovat, jenom na ně potřebujeme čas. Dnes máme za sebou čtyři hodiny, kdy jsme neudělali vůbec nic, z čehož dvě hodiny patří vám, pak jsme diskutovali i my. Jestli tohleto je ten způsob, který jsme potřebovali k tomu, abychom odstartovali konstruktivní dialog, O. K., čtyři hodiny jsou přijatelná cena. Kdyby se tento způsob chování měl opakovat, asi by to bylo na vážnou diskusi, co s tím. (Smích v levé části jednacího sálu.) Každopádně budeme diskutovat věcně, tak díky za ten přístup.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní nevidím nikoho dalšího přihlášeného. Můžeme se tedy dostat k prohlasování jednotlivých návrhů. Přivolám kolegy a kolegyně z předsálí a budeme se věnovat jednotlivým návrhům na změnu pořadu již schváleného pořadu schůze. (Žádosti z pléna o odhlášení.) Ano, slyším zájem o odhlášení. Všechny vás tedy odhlásím a prosím, abyste se znovu přihlásili svými identifikačními kartami.

Jako první zazněl návrh pan předsedy Výborného, abychom bod číslo 43, což je sněmovní tisk 56, pevně zařadili jako první bod dnešního jednání. Prosím tedy vzhledem k tomu, že už se ustálil počet přítomných, abychom o tomto návrhu hlasovali.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro pevné zařazení bodu číslo 43? Ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 78 bylo přihlášeno 143 poslankyň a poslanců, z nichž 125 hlasovalo pro návrh. Tento bod jsme tedy zařadili jako první bod dnešního jednání.

Následovaly čtyři návrhy nových bodů, které byly vetovány. Byly to návrhy pana předsedy Okamury.

Další návrh přednesl předseda poslaneckého klubu TOP 09 Jan Jakob a týkají se tři bodů.

Budeme hlasovat tedy nejdříve o bodu 81, který jsme dnes měli původně na 11. hodinu pevně zařazen, jako druhý bod dnešního jednání.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu a ptám se, kdo je pro? Ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 79 je přihlášeno 145 poslanců, z nichž hlasovalo 128 pro tento návrh. Byl tedy přijat.

Další návrh pan předsedy Jakoba byl bod 57 jako třetí bod dnešního jednání.

Já tedy zahajuji hlasování o předneseném návrhu změny programu schůze a ptám se, kdo je pro? Ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 80 bylo přihlášeno 145 poslanců a poslankyň, z nichž 128 bylo pro tento návrh. Ten byl tedy přijat.

Další přednesený návrh panem předsedou Jakobem je bod 58 jako čtvrtý bod dnešního jednání. Jedná se o sněmovní tisk 92.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu a ptám se, kdo je pro? Ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 81 bylo přihlášeno 145 poslanců a pro hlasovalo 127 z nich. Návrh byl přijat.

Další návrhy přednesl pan předseda poslaneckého klubu SPD Radim Fiala. Jedná se konkrétně o první návrh, bod číslo 15, sněmovní tisk 8, tedy návrh na vydání ústavního zákona o celostátním referendu, jeho pevné zařazení. Nemám tady dnes tedy napsané – je to v rámci opozičního okénka jako první krok, takže to znamená jako první bod v 18 hodin. Doufám, že víme všichni, o čem hlasujeme.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro pevné zařazení bodu číslo 15? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 82 bylo přihlášeno 145 poslanců a poslankyň, pro 23, proti 69. Návrh nebyl přijat.

Hlásí se k hlasování pan poslanec Vondráček. Prosím.

Poslanec Radek Vondráček: Já jenom technicky, protože za chvíli se dostaneme k mému návrhu. Já jsem navrhoval pevně na 18 hodin dva body o lobbingu. Já jsem napřed navrhoval, aby to bylo ihned po schválení programu, tak už je zbytečné hlasovat, to už беру zpět, to už nemá ani cenu. Ale pak jsem navrhoval pevně na 18 hodin lobbing a související, kdežto Radim Fiala to navrhoval jako první bod odpoledního jednání. Já jsem navrhoval konkrétní čas. Nevím, jak se to teď spojí s tím, co bylo navrženo koalicí, protože chcete ty první body teď odpoledne vy, jestli jsem to pochopil. Já mám navrženo na 18 hodin, pevně na 18. Je to možné zkontrolovat na stenozáznamu. Tak já tedy беру zpět tu žádost, aby to bylo ihned po programu, protože to je zbytečné, ale jestli byste mi tedy připustili, abych reagoval na novou situaci a že by to bylo tedy po těch... (Radim Fiala mimo mikrofon: Radku, mně to neprošlo, tak můžete...) Takže v tom případě navrhuji první bod v 18 hodin, a když mi to neprojde, tak po bodech, které navrhli předsedové koaličních klubů. Není problém s tím, takhle hlasovat?

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Ano, pardon, jenom zopakují, jak jste tedy přesně formuloval ten svůj návrh původně, protože paní místopředsedkyně, která v tu chvíli řídila schůzi, to tady takto zaznamenala. Navrhoval jste tento bod jako pevné zařazení v rámci opozičního okénka jako bod číslo 1, což by znamenalo v 18 hodin. Teď tedy neprošel návrh pana předsedy Fialy, to znamená, že stále je tento návrh hlasovatelný.

Poslanec Radek Vondráček: Jsem přesvědčen, že na stenoáznamu bude těch 18.00. Ale já se nechci přít, hledám řešení.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Také nedokážu posoudit, nebyla jsem přítomna.

Poslanec Radek Vondráček: Necht' je tedy hlasováno zařazení na 18.00. Zřejmě nebudu úspěšný, a potom prosím mi umožněte alternativní návrh po těch čtyřech bodech, že by lobbying byl jako první, tedy pátý bod odpoledního jednání a šestý.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Budeme vstřícnost sama, určitě ano. Je to možné takto hlasovat, protože neprošel návrh pana předsedy Fialy.

Tudíž se dostáváme k druhému návrhu pana předsedy Fialy, který navrhoval bod číslo 11, sněmovní tisk 4, tedy návrh na vydání zákona, kterým se mění zákon o dani z příjmu, jako druhý bod, Ale tím, že nebyl prohlasován první bod, tak aby to byl první bod v opozičním okénku. Všichni víme, o čem hlasujeme. Je to návrh na pevné zařazení bodu.

Zahajuji hlasování. Jedná se o bod číslo 11. Ptám se, kdo je proti?

Hlasování číslo 83, bylo přihlášeno 144 poslanců a poslankyň. Návrh nebyl přijat, protože nezískal dostatečnou podporu. (Na tabuli: pro 17 poslanců, proti 20.)

Máme vypořádan druhý návrh pana předsedy Fialy. Ještě přednesl jeden návrh a to byl bod číslo 19, sněmovní tisk 12, návrh na vydání zákona, kterým se mění trestní zákoník. Opět jako pevně zařazený bod, bylo by to v tom opozičním bloku od 18 hodin jako první bod, protože žádný zatím pevně zařazen nebyl.

Zahajuji hlasování o posledním návrhu k předřazení, který přednesl pan předseda Fiala. Ptám se, kdo je pro? Ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 84, byli přihlášeni 144 přítomní poslanci a poslankyně. Návrh nebyl přijat. (Na tabuli: pro 17 poslanců, proti 38.)

Další body přednášel poslanec Radek Koten, na ně bylo vzneseno veto pěti poslaneckých klubů. Další návrh přednášel poslanec Foldyna, opět veto poslaneckých klubů vládní koalice. Další návrh přednášel poslanec Bašta, opět veto pěti poslaneckých klubů.

A dostáváme se k návrhu poslance Radka Vondráčka, který chtěl tisk číslo 1, návrh zákona o lobbingu a související, jako první bod dnes v 18 hodin. Je to jednička a dvojka, tak je to... Pardon, jenom se tady domluvíme... (Porada mimo mikrofon s místopředsedkyní Mračkovou Vildumetzovou.) Takže tisk 1 i 2, dnešní 18. hodina jako pevné zařazení. Všichni víme, o čem hlasujeme.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 85, bylo přihlášeno 145 poslanců a poslankyň. Pro bylo jenom 47, tudíž návrh nebyl přijat.

Další alternativa návrhu pevných zařazení tisků 1 a 2 poslance Vondráčka jako pátý bod dnes po již pevně zařazených bodech: pátý, a tím pádem šestý. Ano, pátý a šestý.

Opět zahajuji hlasování o předneseném návrhu předřazení těchto bodů a pevném zařazení. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 86, bylo přihlášeno 145 poslanců a poslankyň, pro bylo 121 z nich. To znamená, zařadili jsme tisk 1 a 2 jako pevně zařazený pátý a šestý bod dnešního večerního jednání.

Pak následovalo veto na návrh poslance Kobzy, veto na návrh poslance Síly, stejně jako poslance Kettnera a poslankyně Pošarové.

Hlasováním se musíme vypořádat ještě s jedním návrhem, který přednesla paní předsedkyně Schillerová. Je to sněmovní tisk 34, bod číslo 32, zákon o finančním arbitrovi, který navrhuje dnes, tedy ve čtvrtek, jako první bod v 18 hodin, pevně zařazený bod. Takto to znělo. Ještě se k tomu chcete vyjádřit přesně, paní předsedkyně? Tak prosím o upřesnění návrhu.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Já bych chtěla ten návrh modifikovat, protože teď je nereálné, aby ten bod mohl být, aby to bylo průchodné, v 18 hodin, když jsme se posunuli. Takže dala bych ho jako... tuším teď je to sedmý bod, sedmý bod dnešního jednání, je to bod číslo 32, sněmovní tisk 34, poslanecký návrh zákona o finančním arbitrovi, první čtení. Jako sedmý bod dnešní schůze.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za modifikaci návrhu, který je už hlasovatelný. Jedná se tedy o sněmovní tisk 34, bod číslo 32 a pevně zařazení jako sedmý bod dnes.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro přednesený návrh? Ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 87, bylo přihlášeno 144 poslanců a poslankyň, pro bylo 47, návrh byl zamítnut.

Pokud se nepletu, ale raději se ještě ujistuji, tak jsme se vypořádali opravdu se všemi přednesenými návrhy. Velká část z nich byla vetována, tudíž všechny, které byly hlasovatelné. Nyní tedy máme schváleny změny programu schůze.

A vzhledem k tomu, že nyní už přetahujeme pět minut standardní čas pauzy, tak vám jenom sdělím, že od 18 hodin bude probíhat jednání, které jsme teď právě i z hlediska pevného zařazení modifikovali, to znamená, bodem číslo 43 začínáme. Odpoledne ve 14.30 hodin začínají ústní interpelace, nejdříve na pana předsedu vlády, pak následují interpelace na členy vlády. Přeji vám dobrou chuť k obědu.

(Jednání přerušeno ve 13.06 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.30 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Vážený pane premiére, vážení členové vlády, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, je 14.30 hodin a dalším bodem našeho programu schůze jsou

77. Ústní interpelace

které jsou určeny předsedovi vlády České republiky, vládě České republiky a ostatním členům vlády. Dnes bylo za účasti ověřovatelů vylosováno pořadí poslanců, v němž budou vystupovat a podávat ústní interpelace nejprve na předsedu vlády Petra Fialu či na vládu České republiky, a to v čase od 14.30 do 16 hodin, na ostatní členy vlády pak od 16 do 18 hodin.

Seznamy poslanců podle vylosovaného pořadí vám byly rozdány do lavic. Upozorňuji všechny poslance a interpelované členy vlády, že pokud budou vyčerpány interpelace na předsedu vlády Petra Fialu, bude ihned zahájen blok interpelací na ostatní členy vlády.

Nyní bychom přešli k daným interpelacím a dovolila bych si předat slovo panu poslanci Radku Kotenovi, který byl vylosován na prvním místě, aby přednesl ústní interpelaci na předsedu vlády České republiky Petra Fialu.

Poslanec Radek Koten: Děkuji, paní předsedající. Vážený pane premiére, jak již plyne z bodu mé interpelace nebo z toho názvu, tak bychom měli velice promptně řešit problém se skokovým zvýšením poplatků za energie v České republice českému občanovi.

Já si myslím, že vláda zatím tedy žádá řešení kromě komunikace nepředvedla, a myslím si, že je poměrně už málo času na to, aby se dalo zareagovat na skokový růst ceny od 1. ledna. V minulém roce jste nepřijali alespoň nějaké parciální řešení v podobě snížení DPH na energie. Nicméně vzhledem k tomu, že vaše vláda chce podporovat takzvaný Zelený úděl, tak myslím si, že se propadneme ještě daleko hůř s cenami energií. Takže já bych tady měl několik návrhů, jak by se to dalo řešit.

Jedním z návrhů, jak to řešit, je vystoupit ze systému emisních povolenek, protože ty tady slouží pouze tomu, aby nadnárodní společnosti je skupovaly, například penzijní americké fondy, vylepšovaly cash-flow pro americké důchodce, ale rozhodně to Evropě nebo čistému životnímu prostředí nijak nepřispívá.

Dále vystoupit z obchodování energií, která byla vyrobena v elektrárnách zaplacených českým daňovým poplatníkem, obchodování na burze v Lipsku v Německu, protože v případě, že energie vyrobená v České republice by se prodávala přímo občanům, tím pádem by ta energie byla za úplně jiné peníze. Přímým prodejem by se toho tedy vyřešilo poměrně hodně a Evropská unie bohužel tady tím, že se to prodává na burze, spíše škodí než pomáhá.

Takže pokud tedy není energetická záležitost v tom smyslu, že máme dovážet uhlí z Austrálie, anebo pohonné hmoty někde z druhé strany světa (Předsedající: Pane poslanče, čas.), tak bych velice rád na to obdržel odpověď. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji. Nyní má slovo pan předseda vlády pan Petr Fiala. Pane předsedo, máte slovo.

Předseda vlády ČR Petr Fiala: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, nejprve mi dovoluji jenom jednu poznámku. Já jsem se samozřejmě interpelací v posledních osmi letech účastnil velmi často a sám jsem některé otázky v rámci interpelací kladl, ale zde poprvé stojím jako předseda vlády a budu se snažit samozřejmě na všechny položené dotazy co nejlépe odpovědět. Prosím i o určitou shovívavost, naše vláda je u moci teprve nějakých pět týdnů, takže určitě ne všechno budu vědět dokonale, ale postupně se to bude vylepšovat tak, abychom tady vedli interpelace a tím způsobem aby se občané něco dozvěděli.

Děkuji panu poslanci Kotenovi za otázku týkající se jednoho z nejdůležitějších problémů, kterým teď čelíme, a to jsou ceny energií. Ceny energií jsou problémem samozřejmě nejenom v České republice, ale v celé Evropě. V České republice je to o to horší, že zde někteří dodavatelé energií ukončili svou činnost a ten náraz na řadu rodin, domácností byl mnohem silnější než třeba jinde. My jsme se tou otázkou zabývali vlastně hned od samého počátku fungování naší vlády a určitě nemáte pravdu, když říkáte, že jsme nic neudělali, to by bylo špatné. My jsme schválili pomoc lidem, kteří jsou zasaženi nárůstem energií, novelizovali jsme zákon o státní sociální podpoře, příspěvek na bydlení, a zlepšili jsme možnost využít i formu mimořádné okamžité pomoci. Zákon o státní sociální podpoře, který má řešit problémy s vysokými cenami energií, je velmi důležitý, protože to umožňuje v případech, kdy si domácnost vzhledem ke své ekonomické situaci nedokáže s prognózovaným nárůstem nákladů na bydlení pomoci, tak se jí dostane výpomoc formou této podpory. Novela byla, jak si určitě

vzpomenete, předložena v legislativní nouzi, prošla Poslaneckou sněmovnou, schválil ji Senát, platí. A toto legislativní opatření bylo – a to vám také rád připomenu a říkám to i těm, kteří nás sledují, aby věděli, že je o ně, pokud se dostali do energetické chudoby, ze strany naší vlády postaráno a tu pomoc mají.

Vedle té novely, té legislativní cesty, byl vydán i metodický pokyn Ministerstva práce a sociálních věcí, který souběžně zpřístupní pro větší okruh domácností i další dávku, a to je mimořádná okamžitá pomoc.

My jsme, jak vidíte, využili nástroje, které už existují, ale ty jsme upravili. Nejdeme cestou žádných experimentů, ale jdeme cestou, která skutečně pomůže konkrétně těm domácnostem, těm lidem, kteří jsou energetickou chudobou ohroženi. Neděláme to formou plošných opatření jako předcházející vláda, například změnou sazby nebo zrušení sazby daně z přidané hodnoty na energie. Náš způsob je výhodnější a pro občany jednoznačně lepší, protože je adresný. Pomáhá těm, kteří se opravdu dostali do nouzové situace, ale plošně nezasahuje ty, kteří pomoc v tuto chvíli od státu nepotřebují, protože si třeba zafixovali ceny na začátku loňského roku, nebo ještě z dřívějšího, kdy ceny byly nízké. To si myslím, že je správná cesta: adresná pomoc konkrétním lidem, kteří se v důsledku krachu dodavatele nebo růstu cen dostávají do energetické chudoby nebo na její okraj, a my jsme přijali konkrétní opatření, jak těmto lidem pomoci. Netýká se to ale jenom jednotlivců a domácností, my jsme také pro podnikatele rozšířili program Záruka, kdy si podnikatelé a firmy budou moci na úhrady zvýšených nákladů požádat o úvěr se státní zárukou až do výše 2 milionů korun, přičemž záruka bude poskytnuta až do výše 80 % v rámci rozšíření programu Záruka 2015–2023, který je poskytován Národní rozvojovou bankou. Čili z toho, co jsem říkal (Předsedající: Pane předsedo, čas.), je jasně vidět, že jsme konkrétní kroky udělali a občanům i firmám se snažíme pomoci.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji předsedovi vlády za odpověď a táži se nyní pana poslance, chce-li položit předsedovi vlády doplňující otázku. Vidím, že ano, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Radek Koten: Vážený pane premiére, děkuji. Nicméně ještě bych položil několik dalších otázek, protože například Maďarsko si dohodlo na základě bilaterální smlouvy dodávky plynu za 270 dolarů za 1 000 krychlových metrů plynu. To si myslím, že je cena poměrně férová. Mají tu smlouvu na několik let dopředu. Nicméně my nic takového neplánujeme, a co se týká nákupu plynu našimi energetickými společnostmi, tak je nakupujeme za 1 700 dolarů za 1 000 kubíků plynu, což je pětinasobná cena, takže samozřejmě tyto almužny, na které budou stát lidé ve frontě někde na správě sociálního zabezpečení, to tak úplně nevyřeší.

A co se týká dovozu dalších komodit, jako například plynu nebo uhlí z Austrálie do Ostravy, to si myslím, že skutečně není tak úplně dobrý příklad, jakým způsobem dělat ekologickou politiku. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji za doplňující otázku a požádám předsedu vlády Petra Fialu o odpověď.

Předseda vlády ČR Petr Fiala: Škoda že tady, pane poslanče, nemáme prostor na delší diskusi. Já bych se rád s vámi o té věci bavil, protože samozřejmě – a to určitě víte – ta záležitost má aspekt krátkodobý, na ten jsem vám odpověděl, jak jsme pomohli českým občanům a co děláme pro to, aby si s energetickou chudobou poradili, pak je tu samozřejmě ten aspekt dlouhodobý a to je to, co dělá Česká republika pro to, aby ceny energie byly dlouhodobě rozumné a nezpůsobovaly problém jak českým firmám, tak českým občanům.

Doufám, že náš záměr, náš cíl, že chceme přijatelné ceny energií, že na tom se tady shodneme. Nicméně návrhy, s kterými přicházíte, jak jsem je pochopil v tom vašem prvním krátkém vystoupení, to by nic nevyřešilo. Když vystoupíme z burzy, tak se nedostaneme k elektrické energii v případě, že jí Česká republika nebude vyrábět dostatek. Právě propojený trh s energiemi zaručuje dostatek energie v momentech, kdy nejsme soběstační.

Samozřejmě že emisní povolenky jsou součástí problému, v tom s vámi souhlasím, a proto také naše vláda, a musím říct po pravdě, že i předcházející vláda, se snažila s emisními povolenkami na evropském systému něco dělat, ale vystoupit z toho systému je nereálné. Navíc to nepomůže k poklesu cen, protože ta cena je způsobována celou řadou faktorů, ale to vy určitě víte. Samozřejmě budeme tlačit na pružnější reakci Evropské unie v této věci. My jsme se aktivně zapojili do debaty o taxonomii, protože pro Českou republiku je životně důležité, aby jádro bylo považováno za čistý podporovaný zdroj a stejně tak plyn byl uznáván jako přechodný zdroj. Budoucnost české energetiky je určitě v jádru. Musíme urychlit dostavbu jaderných bloků v Dukovanech, zvážit Temelín a dělat další a další kroky, abychom byli opravdu energeticky soběstační a cena energie pro české občany i firmy byla rozumná.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji. Než předám slovo dalšímu poslanci k interpelaci, dovolím si přečíst dvě omluvy. Omlouvá se paní poslankyně Helena Válková, a to dnes od 14.30 do 18 hodin z pracovních důvodů, a dále je zde omluven pan ministr Bek, a to od 14.30 do 18 hodin z pracovních důvodů.

Nyní s další interpelací vystoupí pan poslanec Jan Síla, který byl vylosován na druhém místě, a připraví se pan poslanec Radim Fiala. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Síla: Vážená předsedající, vážená vládo, pane premiére, dovoluji, abych vás i já mohl interpelovat. Bude se to týkat zdravotnictví. Z vágně formulovaného vládního programového prohlášení nevybočuje také kapitola zdravotnictví. Z několika hesel, která se mohou vykládat různými způsoby, jsem nenašel zmínku o hlavních problémech našeho zdravotnictví, jako je katastrofální nedostatek zdravotníků nebo nedostupnost zdravotní péče v některých regionech, obzvláště v těch příhraničních. Jedná se hlavně o obory stomatologie, ortopedie a jiné, kde je samozřejmě velký problém s počtem specialistů, kteří odchází do důchodu, a s vysokým věkovým průměrem. Ale co mě zvláště zaujalo, je ještě důležitější než šalamounská formulace věty programového prohlášení, cituji: "Zahájíme diskusi o potřebě a vhodnosti cenové konkurence zdravotních pojišťoven." Za tímto eufemistickým konstatováním se bohužel může skrývat otevírání dveří pro komercializaci zdravotnictví. Že by šlo o pokračování snahy pravicových vlád zosobněných panem Julínkem a pane bakalářem Šnajdrem?

Před položením vlastní otázky vysvětlím, proč si to myslím. Cenová konkurence zdravotních pojišťoven totiž může fungovat jen při zákonem definovaném takzvaném "standardu zdravotní péče". Hovořím o zdravotních službách, ne o hotelových službách nebo estetické stomatologické péči. Pokud budete chtít definovat standard, pak musíte také definovat nadstandardní zdravotní služby. Moje otázka zní: (Předsedající: Pane poslanče, čas.) Připravujete privatizaci zdravotních pojišťoven jako prvního kroku ke zřízení řízené péče a individuálních účtů u zdravotních pojišťoven, jak měli v plánu vaši předchůdci z ODS? Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji, pane poslanče, za přednesení interpelace. Nyní má slovo předseda vlády Petr Fiala. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Předseda vlády ČR Petr Fiala: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, děkuji za otázku. Zdravotnictví je mimořádně důležité téma. Je to jedna z oblastí, které se budeme muset v následujících letech věnovat.

Koronavirová krize ukázala na jedné straně neuvěřitelnou sílu, silné stránky českého zdravotnictví. To jsou zejména lékaři, zdravotní sestry i ostatní zdravotnický personál, který pracoval mimořádně profesionálně, na hraně vlastního sebeobětování, a mimořádným způsobem pomáhal nemocným spoluobčanům. Za to jim všem patří naše velké poděkování.

Zároveň ale pandemie také ukázala určité rezervy nebo slabiny tohoto systému. Znovu se ukázalo, že bez dodatečných finančních injekcí si systém se zvládním větších krizí neporadí, a musíme se i těmito otázkami zabývat.

Vy jste se dotkl i dlouhotrvajících problémů českého zdravotnictví, a to je nedostatek zdravotnického personálu. Nakonec i na to narážel náš úspěšně fungující systém právě v době koronavirové krize, kdy se často ukazovalo, že ty nedostatky nejsou v materiálovém vybavení, nejsou v počtu lůžek a lůžek akutní péče, ale často jsou způsobeny právě tím, že není dost lékařů a není hlavně dost zdravotních sester.

O tom tady mluvíme v České republice dlouho. Je potřeba udělat takové kroky a takové změny ať už třeba nejenom v oblasti motivací, ale i třeba v oblasti vzdělávání a postgraduálního vzdělávání, abychom tuto situaci změnil. Je to také úkol pro zdravotní pojišťovny, aby distribuci kvalitní zdravotní péče po celém území České republiky nám pomáhaly vytvořit. To jsou věci, které určitě nejsou řešitelné ze dne na den. Víme o nich dlouho, měly je řešit už předcházející vlády. Budeme se tím samozřejmě intenzivně zabývat.

Ale abych vyvrátil vaše obavy a odpověděl na ty věty z našeho programového prohlášení, které jste zmiňoval, tedy že zahájíme diskusi o potřebě a vhodnosti konkurence zdravotních pojišťoven a o zavedení možnosti dobrovolného pojištění na zdravotní služby, které nejsou hrazeny z veřejného zdravotního pojištění. K tomu toto: veškeré tyto změny samozřejmě, pane poslanče, budou činěny formou zákonů. Bude možnost se do debaty o konkrétní podobě zlepšení českého zdravotnictví přímo zapojit. Ty diskuse jsou na začátku, chceme vést debatu o co nejlepší variantě. Cílem tady není prosazení tady těsnou většinou nějakého rozhodnutí, které nebude fungovat. Ty zkušenosti tady nakonec v České republice jsou. Chceme dosáhnout nějakého rozumného optimálního kompromisu, který pomůže zajistit pacientům zvýšení kvality a dostupnosti zdravotní péče a pomůže i celému zdravotnímu systému. Takže vás mohu ujistit, že Ministerstvo zdravotnictví bude diskutovat s veřejností laickou, odbornou i s opozicí tak, abychom dosáhli dobrého výsledku.

To, že když tady mluvíme o využívání soukromých prostředků ve financování zdravotnictví, tak chci říct: žádná z těch úvah nemůže vést a nepovede v žádném případě ke snižování standardu zdravotních služeb hrazených z veřejného zdravotního pojištění v současnosti. To je naprosto jasné a zdravotní péče – a, dámy a pánové, kteří nás sledujete mimo tento sál, nenechte se strašit – zdravotní péče bude i nadále bezplatná, tak jak je to uvedeno v ústavě a jak nám to ukládá zákon.

Přestože zdravotní systém České republiky je na vysoké úrovni, je schopen zajistit dostupnou kvalitní péči bez rozdílu všem pacientům, a to je velká výhoda a jsme rádi všichni, že to tak je, tak je potřeba se dívat i do blízké budoucnosti. Součástí programového prohlášení vlády je v oblasti zdravotnictví právě i důraz na posílení soukromých prostředků, v jejichž využití, a to si také přiznejme, jsme úplně na chvostu zemí OECD. A to je věc, kterou chceme a můžeme změnit po vzájemné diskusi a po nalezení co nejvhodnějšího řešení, které, jak doufám, se bude těšit širšímu politickému konsenzu.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji předsedovi vlády a nyní se táži pana poslance, chce-li položit předsedovi vlády doplňující otázku? Ano, chce položit doplňující otázku. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Síla: Já bych chtěl jenom podotknout, jakým způsobem chcete dosáhnout té cenové konkurence zdravotních pojišťoven, pokud nestanovíte zákonným způsobem standard zdravotní péče a nadstandard zdravotní péče, protože žádným jiným způsobem nelze uskutečnit cenovou konkurenci mezi zdravotními pojišťovnami, a stanovení standardu a nadstandardu prakticky vlastně stanoví dvojkolejnost zdravotnictví pro bohaté a pro chudé.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji, pane poslanče, za doplňující otázku a poprosím pana předsedu vlády o odpověď. Pane předsedo, máte slovo.

Předseda vlády ČR Petr Fiala: Ta doplňující otázka se týkala té druhé teze. Doufám, že tu první, pokud jde o dobrovolné pojištění, jsem odpověděl panu poslanci k úplné spokojenosti.

Pokud jde o cenovou konkurenci zdravotních pojišťoven, diskusi chceme teprve zahájit, to je jasně napsáno. Vlastně děkuji i vám, že ji i touto formou otvíráte. Hlavním cílem vlády v této věci je kvalitní a dostupná zdravotní péče pro všechny bez regionálních rozdílů, a právě dostupnost je klíčovým slovem. To znamená, aby všichni nemocní se dostali k té co nejlepší péči, aby nebyli znevýhodněni kvůli finanční, ale ani kvůli sociální situaci nebo místu bydliště. Chceme posílit efektivitu a transparentnost toho systému a chceme, aby ty změny pocítili pacienti v maximálně možné míře pozitivně. Cenová konkurence by měla vést k efektivitě stávajícího systému zdravotních pojišťoven.

Asi se shodneme, pane poslanče, že systém zdravotních pojišťoven má nyní, přestože rámcově funguje, svoje problémy, i řekněme strukturální. Je tu jedna velká Všeobecná zdravotní pojišťovna, jsou tu další menší pojišťovny, každá z těch pojišťoven má jinou strukturu pojištěnců, a my chceme jenom dosáhnout toho – a bavme se o tom, jakým způsobem a jaká míra konkurence těch pojišťoven k tomuto cíli povede – aby toto nemělo vliv na pacienty, aby to nemělo vliv na dostupnost zdravotní péče, aby to nemělo dlouhodobý vliv na její kvalitu. Jak jsem říkal, děkuji, vy jste se vlastně už do té debaty zapojil, a určitě ji povedeme na půdě... (Předsedající: Pane předsedo, čas.) ... zdravotního výboru této Sněmovny i jinde.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji předsedovi vlády za odpověď. Vypořádali jsme se s interpelací pod pořadovým číslem 2 a s další interpelací vystoupí pan poslanec Radim Fiala, který byl vylosován s pořadovým číslem 3, a připraví se paní poslankyně Alena Schillerová. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, vážený pane premiére, možná se zeptáte, proč se na vás obracím se zemědělskou problematikou a neobracím se přímo na ministra zemědělství v této věci. Ale já jsem přesvědčen o tom, a chci, aby vy sám jste jako premiér této země věděl, co se chystá v zemědělství, a mně jako občanovi této země není jedno, co tady za několik let budeme jíst a kolik za to budeme platit. Současná vláda rozhodla, to znamená vaše vláda, pane premiére, že z přímých plateb bude 23 % vyplaceno na prvních 150 hektarů zemědělcům. Česká republika je jediná země Evropské unie, která tak vysokou částku poskytne na redistributivní platbu. Ostatní země jako Německo a podobně s výjimkou Litvy to mají kolem 10, 12 %.

Teď mě jenom krátce nechte říct, prosím, co podle mého názoru tady ta vaše změna dotačních pravidel způsobí. Jednak se vytvoří pro české zemědělce nekonkurenceschopné prostředí, protože se tímto zcela odliší systém dotací od zbytku Evropské unie. Za druhé naopak

větší farmy, které mají vyváženou rostlinnou a živočišnou výrobu, budou přicházet o podpory. Za třetí dojde k zdražení potravin.

Nejviditelnější dopad pro občany bude prudký růst cen potravin, a my už jsme si řekli, že po krizi energetické nás čeká potravinová krize, a vy k tomu ještě tímto přispíváte. Dále to bude snížení potravinové soběstačnosti. Od roku 1989 jdeme neustále dolů s potravinovou soběstačností, takže my už to nazýváme potravinovou bezpečností. Tu také porušujete. Kdo nakrmí národ v případě pandemie? Je tady spousta dalších otázek. Zhorší se naše životní prostředí. Budeme všechno dovážet z Jižní Ameriky. Sníží se počet pracovních míst, zvýší se nezaměstnanost. (Předsedající: Pane poslanče, čas.) A tak bych mohl pokračovat dál.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji, pane poslanče, za přednesení interpelace a nyní předávám slovo předsedovi vlády panu Petru Fialovi.

Předseda vlády ČR Petr Fiala: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, vážený pane předsedo, děkuji za tu otázku. Dotýkáte se dalšího důležitého tématu, zemědělství a schopnosti českého zemědělství plnit všechny funkce, být konkurenceschopné a poskytovat kvalitní produkty a kvalitní potraviny českým občanům. To je určitě důležité a věřím, že to je náš společný cíl.

Když jste ale zmínil tu zemědělskou politiku a změny, které vláda v této oblasti dělá, chci vysvětlit jednu věc. Já si nejsem jist, jestli všichni vědí, co to znamená ta redistribuce neboli platba na první hektary. To je speciální podpora, která se vyplácí na prvních 150 hektarů obhospodařené půdy a vyplácí se všem bez rozdílu, tedy malým, středním i těm velkým, všem bez rozdílu. Ale jejím cílem je samozřejmě podpořit především ty menší, kteří nemají úspory z rozsahu a soustředí se na náročnější plodiny, jako je třeba ovoce nebo zelenina. A 150 hektarů, to už je samo o sobě velká farma v kontextu zemědělských podniků, ne v České republice, ale v Evropské unii. Já si tady dovoluji připomenout, a to je také důležité veřejnosti říkat k těm číslům, co jste uvedl vy, že zatímco v České republice je průměrná velikost farmy asi 130 hektarů, průměrná velikost farmy v Evropské unii je 16 hektarů. A toto zvětšování farem se v České republice nezastavuje, za předchozích vlád se nezastavilo a naopak rostlo. Za posledních dvacet let vzrostla průměrná velikost farmy v České republice o 30 hektarů a občas slyšíme: No, tak to je celosvětový trend, pomáhá to konkurenceschopnosti našeho zemědělství, a současně slyšíme, jak jsou naši zemědělci vlastně nekonkurenceschopní, a tak dál a tak dál. To nejde dohromady. Koncentrace farem není jenom výhodná, představuje i určitá rizika. Nákupem jedné tak obrovské farmy může získat někdo přístup k desítkám tisíc hektarů zemědělské půdy a nikdo nezaručí, abych přijal vaši rétoriku, nikdo nezaručí, že potraviny na této ploše vypěstované nebudou vyváženy do Asie nebo někam jinam a v Česku jich bude v kritické chvíli nedostatek. Naopak při větším počtu menších farem se toto riziko výrazně snižuje. A to si myslím, že je v zájmu všech, je to v zájmu českých občanů.

A teď ještě pár slov k tomu strategickému plánu, který jste zmínil a na který naše vláda... a k těm úpravám, na které naše vláda přistoupila. Naším hlavním cílem je narovnat podmínky – to je důležité – narovnat podmínky mezi velkými agrokonzerny, které byly za minulého období zvýhodňovány před menšími a středními zemědělci a výrobci potravin. Ty podmínky nebyly rovné a my je potřebujeme narovnat. Jenom pro představu, a to je také důležité pro veřejnost: o 2 000 korun na hektar nižší, než kolik získávaly farmy nad 2 000 hektarů (nad 100 hektarů?). A to mluvím jenom o platbách z prvního pilíře, nikoliv o investičních dotacích z druhého pilíře, které čerpají převážně velké farmy. Tak toto není přece úplně dobrý stav. Znovu opakuji: o 2 000 na hektar nižší farma do 100 hektarů než farma, která má nad 2 000 hektarů (nad 100 hektarů?). A toto je přece potřeba narovnat a vytvořit podmínky pro to, abychom tady mohli mít i menší a střední farmy, které produkují kvalitní potraviny, které jsou české, které slouží českým občanům.

Takže výsledná podoba spočívající ve 23 % redistribuce, to je určitý kompromis a je to rozumný kompromis. Zástupci soukromých zemědělců a rodinných farem požadovali 30% zastropování a zástupci velkých agrokonzernů chtěli 10 % a žádné zastropování. Nakonec ve výsledku museli ustoupit všichni a dosáhli jsme rozumného kompromisu. Redistribuce je větší než dosud, není zastropování přímých plateb, je zastropování investičních dotací, aby jedna firma nemohla získat více než desítky a stovky milionů korun ročně. To mi připadá jako dobré rozhodnutí.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji předsedovi vlády. A nyní se zeptám poslance Radima Fialy, chce-li položit doplňující otázku? Vidím, že už přichází k řečnickému pultu.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Vážený pane premiére, to, že průměrná farma v Evropské unii je 16 hektarů, je sice pravda, ale dovoluji vám upozornit, že vy jste premiérem České republiky, že nejste premiérem Evropské unie a musíte brát v úvahu specifika, která Česká republika má, a je k tomu podle mě potřeba takhle přistupovat.

Ale my jsme si asi nerozuměli v parametrech, protože myslím, že jste mi neodpověděl na spoustu těch věcí. Pošlu vám prosím písemnou interpelaci, kde to důkladně zdůvodním, napíšu vám konkrétní data, a budu rád, když mi na písemnou interpelaci odpovíte. Ale děkuji vám za vaši odpověď.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji, pane poslanče, za doplňující otázku. V tuto chvíli požádám předsedu vlády Petra Fialu o odpověď.

Předseda vlády ČR Petr Fiala: Já jsem ta čísla a srovnání velikosti farem uváděl záměrně, protože to je důležité. My se nepohybujeme ve vzduchoprázdnu, nejsme izolovaní a ani naše zemědělská politika taková není. Nehrajeme si na to. Každý, kdo se pohybuje v zemědělství, tak ví, jak to je a jak ty věci jsou provázané. My se právě snažíme o to, a to je důležité, a to je moje odpovědnost jako předsedy vlády České republiky, aby naši zemědělci byli konkurenceschopní, abychom tu měli i kvalitní život na venkově, abychom tu měli dobré potraviny, aby ty potraviny byly cenově dostupné, a tak dále a tak dále. A toho dosáhneme tím, že nebudeme likvidovat malé a střední zemědělce, ale že jim vytvoříme takové podmínky, aby mohli přežít. A já na rozdíl od vás, pane předsedo, nevidím žádný smysl v tom, že budou mít větší výhody a malí budou znevýhodňováni. Jak tím pomůžete českému venkovu a českým zemědělcům? Podle mě nijak. Tím jenom nahráváte nějakým jiným zájmem. Takto to není.

A pokud jde o ta čísla, včera vydalo Ministerstvo zemědělství elektronickou kalkulačku, kde si každý zemědělec může spočítat, na jakou podporu bude mít v následujících letech nárok. Takže se nenechte strašit, podívejte se na to, přesně dopodrobna zjistíte na základě parametrů vlastní farmy, podle plodin, jaké pěstujete, zvířata, která chováte, podle režimu, v němž hospodaříte, na kolik budete mít nárok, nebo naopak o co byste mohl jako zemědělec usilovat, pokud byste změnil třeba režim hospodaření ve více šetrný k životnímu prostředí. Myslím, že ta kalkulačka situaci velmi pomůže, rozptýlí pochybnosti, různé fámy, různé strašení a upřesní čísla, která v prostoru kolovala. A myslím, že většina podniků bude překvapena, že na změně vydělají, a že tohle rozhodnutí je mnohem lepší forma zemědělské politiky, než jakou dělala vláda Andreje Babiše.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji předsedovi vlády za odpověď. Tím jsme se vypořádali s interpelací pod pořadovým číslem 3 a s další interpelací vystoupí poslankyně Alena Schillerová, která byla vylosována na čtvrtém místě. Připraví se poslanec Patrik Nacher. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji, paní místopředsedkyně. Vážený pane premiére, naše země je stále v rozpočtovém provizoriu. Od vašeho ministra financí pana Stanjury, ale i od vás jsme byli opakovaně ujišťováni, že rozpočtové provizorium nebude mít v podstatě žádné dopady. Z vašich slov to vypadalo, že tento stav vlastně nikdo ani nezaznamená. Já jsem opakovaně upozorňovala, že s rozpočtovým provizoriem nastanou obrovské problémy, a teď se má slova potvrzují. Každý den se na mě obracejí lidé, ale i nejrůznější instituce, na které má rozpočtové provizorium zásadní dopad, a neustále se objevují nové a nové informace, co v rozpočtovém provizoriu není možné, kde se marně čeká na slíbené či schválené finance. Jednou je to zaplacení zálohy léku na covid, který by mohl zachraňovat životy, jindy je to omezení vyplácení dotací směřujících do renovací památek, ale problém, jak jistě víte, bude i s čerpáním dalších a dalších dotačních titulů. Konkrétně obrovský problém jsou covidové programy.

Odpustím si věty o tom, jaký to byl nezodpovědný krok, před kterým jsem vás varovala, a nabízela jsem i pro vás lepší řešení, ale mě nyní zajímá to B: Jak dlouho bude rozpočtové provizorium trvat? Slyšeli jsme, že to bude konec března, ale bude skutečně do té doby rozpočet schválen, nebo návrh rozpočtu schválen? A především, co všechno bude během rozpočtového provizoria omezené? Můžete sdělit oblasti, o kterých už dnes konkrétně víte, že je tam problém s financováním? Myslím si, že by to bylo i férové vůči těm, kterých se takováto situace týká. Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji paní poslankyni Aleně Schillerové za přednesení interpelace. Nyní má slovo předseda vlády Petr Fiala.

Předseda vlády ČR Petr Fiala: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, vážená paní předsedkyně. No, vy jste neuvedla jediný případ těch problémů, které údajně občané nebo instituce, které se na vás obracejí, mají s rozpočtovým provizoriem. Já bych těm, kteří snad nějaký problém pocítují, a možná je to problém jenom informační, doporučoval, ať se obrátí na ministra financí a Ministerstvo financí, protože záhy zjistí, že prakticky žádné problémy s vyplácením těch řádných věcí v době rozpočtového provizoria nejsou.

Jenom připomenu, nestrašme se rozpočtovým provizoriem, byly přiděleny prostředky na měsíc leden ve výši jedné dvanáctiny rozpočtu loňského roku. Všichni s tím mohou hospodařit, mohou se vyplácet všechny plánované věci, takže tady žádné signály o zásadnějších problémech nemáme.

Ale proč tady máme rozpočtové provizorium? To je důležité si říci: protože tady byl připraven rozpočet předcházející vládou, paní ministryní financí Alenou Schillerovou a vládou Andreje Babiše, který je pro Českou republiku z hlediska zájmů jejich občanů nebezpečný a nepřijatelný. Čeští občané, české firmy čelí historicky vysoké inflaci, na občany dopadá dražota. Ekonomové se shodují v tom, že inflace je z velké části, nebo zhruba z poloviny, abych nepřeháněl, způsobena nezodpovědným hospodařením minulé vlády, tím, že se rozhazovaly peníze, které jsme si museli půjčit. A pokud chceme tuto dražotu zkrotit, pokud chceme pomoci lidem neznehodnocovat jejich peníze, vláda s tím musí něco udělat a musí začít šetřit. My jsme zdědili návrh rozpočtu s dalším obrovským schodkem a já nechci, abychom tady měli – a nemůžeme si dovolit, abychom tady měli – rozpočet se schodkem 377 miliard korun nebo jak to bylo. My musíme ten schodek dostat pod 300 miliard korun, abychom dokázali zkrotit inflaci. A to je důvod, proč tu máme rozpočtové provizorium. Minulý rok schodek 420 miliard korun, a teď máme jít do takového deficitu? No, to nemůžeme, protože bychom občanům znehodnotili peníze, zdražovalo by se dál, a tohle prostě nechceme. Ten rozpočet je špatný jak pro občany, tak pro Českou republiku jako celek. Jenom za tyto tři roky by se zvětšil, kdybychom v tom pokračovali, dluh každého občana včetně dětí a seniorů o 100 000 korun. A kdo to bude platit? No, to budou platit lidé! Budou to platit ze svých daní, budou to platit ze své budoucnosti, a to

je prostě něco, na čem se dál v tomto rozsahu prostě nemůžeme podílet. Cílem státu má být, aby vybral jenom to nejnútnejší, co potřebuje na svůj chod, a ne aby rozhazoval tímto způsobem peníze. To není role státu a my tady v tomto případě musíme něco udělat.

Abych odpověděl i na vaši podotázku nebo druhou otázku, která tam zazněla: rozpočtové provizorium, které vlastně nemá dopad na ty výplaty, je lepší řešení, než abychom narychlo schválili špatný rozpočet, který tady byl připraven. Rozpočtové provizorium běží do konce března, aktuálně probíhají jednání o novém rozpočtu. Ta jednání vedeme velmi intenzivně a jsme připraveni projednat rozpočet ve vládě začátkem února, někdy v první polovině února, takže bychom ho následně mohli předložit Poslanecké sněmovně, a pořád platí náš cíl, že nový rozpočet by měl začít platit od 1. dubna nejpozději. To jsme řekli opakovaně, tři měsíce rozpočtového provizoria jsou únosné.

Nemáme z toho nikdo radost. Raději bychom byli, kdybychom tady hospodařili v normálních podmínkách, s normálním schváleným rozpočtem, ale prostě převzít rozpočet, který jste nám tady připravili, to by bylo naprosto neodpovědné, neodpovědné vůči občanům, protože bychom jenom podporovali další zvyšování inflace a neudělali bychom nic pro to, abychom inflaci zkontrolovali, a tím i zkontrolovali drahotu. (Předsedající: Pane předsedo, čas!) A takové nezodpovědnosti se my nedopustíme.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji předsedovi vlády a zeptám se paní předsedkyně poslaneckého klubu Aleny Schillerové, chce-li položit doplňující otázku.

Poslankyně Alena Schillerová: Ano, určitě chci. Děkuji, pane premiére, byť jsem se nic nového nedozvěděla než to, co už jsem slyšela mockrát a co bylo řečeno několikrát z vašich úst i z úst vašeho ministra financí, tak položím konkrétnější otázku: Kdy se dočkají podnikatelé covidových programů? Neříkejte, že nevíte o jejich stížnostech, že nevíte o té řadě výstupů v mediálním prostoru, že jsou postiženi podnikatelé, že nevíte o tom, že by v centru Prahy třeba, když půjdete někdy po centru Prahy výjimečně, že nevidíte poloprázdné restaurace, že mají problémy kultura, divadla – tak já se ptám, kdy budou, když není žádný problém rozpočtové provizorium? Ptám se, proč je pozastavený Antivirus typu B, na který byly peníze uvolněny naší vládou a byly připraveny?

To jsou moje konkrétní otázky. Takže zkuste, prosím – o té inflaci vás budu interpelovat příště, na rozpočtu tady povedeme určitě hodinové debaty, až ho předložíte. (Předsedající: Paní předsedkyně, čas!) Tak zkuste mi odpovědět na tyto konkrétní otázky. Děkuji vám předem.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji za přednesení doplňující otázky a požádám o odpověď a reakci pana předsedu vlády Petra Fialu.

Předseda vlády ČR Petr Fiala: Já jsem odpovídal, paní předsedkyně, na to, na co jste se mě ptala, to znamená, jak dlouho bude trvat rozpočtové provizorium. To jsem vám jasně řekl s jasnými daty, a dokonce s jakýmsi harmonogramem schvalování ze strany vlády. Pak jste se mě ptala na to, jestli – myslím, že to všichni slyšeli – existují nějaké problémy s vyplácením nějakých věcí pro jednotlivce i firmy v rozpočtovém provizoriu. Neřekla jste nic konkrétního. Já jsem vám řekl, že ty problémy obecně neexistují. Řekl jsem vám částku, kterou jsme uvolnili. Řekl jsem vám, jakým způsobem se dá postupovat. Řekl jsem vám, proč jsme nemohli schválit ten rozpočet. Takže já jsem vám odpověděl na všechno a myslím, že jsem odpověděl naprosto jasně.

Pokud jde o kompenzace, některé programy běží. My jsme celý Antivirus nezastavili, to přece dobře víte, ale přerušili jsme, pozdrželi jsme nebo pozastavili jsme Antivirus B právě

z důvodu otázky, která se vůbec netýká rozpočtu a rozpočtového provizoria, ale efektivity těch dotací a potřebnosti těch dotací, a to jsme řekli, to jsme projednali i se sociálními partnery. Neříkám, že všichni reprezentanti podnikatelských svazů byli nadšeni. Někteří skutečně chtěli pokračování tohoto programu. Ale Antivirus A, toho se to vůbec netýká. A samozřejmě debatujeme o tom, jakou formou účinně pomoci těm, kteří byli postiženi některými rozhodnutími, na která si jistě pamatujete, to jsou třeba zakazy vánočních trhů. A ti, kteří to prostě spolu se starosty nepřejmenovali na nějaký adventní nebo jiný trh, tak ti podnikatelé se opravdu dostali do obrovských problémů, protože se dlouhodobě připravovali na to, že ty tržby udělají, a teď finanční prostředky pro svou obživu získají právě na těch vánočních trzích. A když ty vánoční trhy byly zakázány, tak to jsou lidé – to je typický příklad podnikatele, kterému je potřeba pomoci... (Předsedající: Pane premiére, vypršel čas na vaši odpověď.) ... protože stát tady něco zakázal, s čím ti lidé počítali. Tento program připravujeme a na příští nebo přepříští vládě pomoc těmto lidem schválíme.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji. Děkuji předsedovi vlády. Tím jsme se vypořádali s interpelací pod pořadovým číslem 4 a s další interpelací vystoupí pan poslanec Patrik Nacher, který byl vylosován na pátém místě, a připraví se paní poslankyně Berenika Peštová. Pan poslanče, máte slovo.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji za slovo. Vážený pane premiére, víte, odkud jsem teď přijel? Já jsem přijel ze zastupitelstva hlavního města Prahy, kde zatím největší konflikt byl mezi zastupiteli ODS a Piráty, přímo panem primátorem. A já to tady říkám proto, že my se tady dostáváme do kontrastu, kde naopak na centrální úrovni vy jste dneska rozhodnutím ve volební komisi podpořili za mě netransparentní budoucí volbu do Správní rady VZP. Já bych se vás na to chtěl zeptat. Dneska volební komise revokovala svůj návrh na volbu členů a náhradníků Správní a Dozorčí rady VZP. Pro lidi zvenku, aby tomu rozuměli: do Správní rady VZP nominuje vláda 10 členů a Sněmovna 20 podle poměrného systému. Ten poměrný systém je taková tabulka, jak jsem tady ukazoval, když jsme volili předsedu a místopředsedu, no a tam si později teprve Pirátská strana všimla, že nemá žádného nominanta, protože při počtu 20, to znamená hnutí ANO 8, ODS 4, STAN 3, KDU 2, SPD 2, TOP 09 1 a Piráti žádný, takže najednou si to uvědomili, tak se vytvoří ty koalice. Už tedy ne jednotlivé strany, ale koalice, a pak už to začíná vycházet u ODS, KDU, SPD, TOP 09 stejný počet, u PirSTAN 4, takže předpokládám, že STAN se o to jedno místo rozdělí a dá ho Pirátům. Kdyby tam byly všechny ostatní koalice, tak to vychází 7 – 7 – 4 – 2.

Můj dotaz tedy směřuje k tomu, jestli tohle je, a netýká se to přímo vás a ani ODS, ale vašeho koaličního partnera, jestli tohle tedy je ta nová politická kultura, kde údajně nejde o funkce, jde o transparentnost a jde o předvídatelnost. A tady v tomto případě mi to tak tedy nepřijde, to ať se na mě nikdo nezlobí. Děkuji za prostor a děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji za dodržení času. To bylo přednesení ústní interpelace Patrikem Nacherem a poprosím pana předsedu vlády Petra Fialu o odpověď. Pane předsedo, máte slovo.

Předseda vlády ČR Petr Fiala: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, vážený pane poslanče, já se pokusím nějak reagovat na vaši interpelaci, která se týká Všeobecné zdravotní pojišťovny, ale musím se přiznat, že nevím, co se dnes nebo včera dělo na výboru, tyto informace nemám a nestihl jsem o tom být v žádném směru informován, takže já si ty informace zjistím a pak budu schopen vám kompetentně odpovědět i na tuto otázku. Předpokládám, že to je věc především poslaneckých klubů.

Jenom ale využijí té příležitosti a vaší otázky, abych řekl, co jste naznačil, že podle zákona o Všeobecné zdravotní pojišťovně je jmenováno 10 členů Správní rady Všeobecné zdravotní pojišťovny vládou, tedy je to v kompetenci vlády na návrh ministra zdravotnictví, a těch dalších 20, o kterých vy mluvíte, jsou voleni Poslaneckou sněmovnou na základě poměrného principu. Poměrný princip je určitě dobré dodržovat, protože je nepochybně správné, aby ve Správní radě Všeobecné zdravotní pojišťovny byli zastoupeni i zástupci opozice, a to odpovídajícím způsobem. Samozřejmě u té části, kterou jmenuje vláda, respektive zvykově i logicky ministr zdravotnictví, tam jsou to většinou lidé, kteří mají nějakou zkušenost s organizací zdravotní péče, poskytováním zdravotních služeb nebo financováním zdravotnictví. Dohromady by ta správní rada měla tvořit odborný orgán, který ale je schopen vytvářet i určitou formu politické kontroly.

Já bych byl rád – a já se ještě podívám na to, co se tedy odehrálo na výboru, o čem vy jste se tady zmínil - já bych byl opravdu rád, aby zástupci vlády, ale i zástupci Poslanecké sněmovny vykonávali svou činnost ve správní radě odpovědně, se zájmem o rozvoj Všeobecné zdravotní pojišťovny a s přihlédnutím hlavně k zájmům jejích pojištěnců. Proto ta správní rada existuje. A když se podívám do minulosti na zásahy minulé vlády, konkrétně ministra zdravotnictví, který tlačil Všeobecnou zdravotní pojišťovnu třeba do vydání brožury s fotkou tehdejšího premiéra Andreje Babiše a zaslání všem pojištěncům v průběhu volebního období, nepovažuji takovéto kroky a takovéto řízení a takovýto tlak na Všeobecnou zdravotní pojišťovnu za něco, co je hodné politické kultury České republiky a co bychom měli tolerovat.

Musíme si uvědomit, že Všeobecná zdravotní pojišťovna nakládá s prostředky občanů, tedy pojištěnců, a to prostředky nemalými. Přes VZP proteče během roku více než přes většinu ministerstev. A myslím si, že ten příklad, který jsem uvedl – ale mohl bych uvádět i další příklady – nám jasně ukazuje, jak je důležité, aby ti lidé, kteří jsou nominováni do Správní rady Všeobecné zdravotní pojišťovny, si byli vědomi odpovědnosti vůči občanům, vůči pojištěncům, vůči českému zdravotnictví a podle toho se chovali a bránili jakémukoli tlaku ve prospěch jakýchkoli soukromých nebo jiných zájmů. To je správná cesta, ať už bude Poslaneckou sněmovnou do Správní rady Všeobecné zdravotní pojišťovny zvolen kdokoliv, tak doufám, že vyslyší té mé výzvy, která je směřována ke všem novým členům, ať už jsou zvoleni Poslaneckou sněmovnou, nebo byli jmenováni vládou, ke všem členům Všeobecné zdravotní pojišťovny, aby toto měli na paměti a takto vykonávali svoji službu vůči pojištěncům, vůči občanům, vůči všem, kteří čerpají služby Všeobecné zdravotní pojišťovny, která ale nakládá s prostředky českých občanů.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji, pane předsedo vlády, za dodržení času. Zeptám se v tuto chvíli poslance Patrika Nachera, chce-li položit doplňující otázku. Vidím, že jde k řečnickému pultu. Vaše slovo, pane poslanče.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji za slovo. Já to ještě doplním, totiž druhá část toho usnesení je, že volební komise vyhláší novou lhůtu pro podávání návrhů. Jinými slovy, v této chvíli tím rozhodnutím to znamená, že ty orgány naplněny nejsou a vedení VZP není zvoleno, to znamená, teď je jakoby bezvládní. To jenom na přetřes za prvé.

Za druhé je třeba si udělat nějaký právní rozbor, protože do Správní rady VZP jsou nominováni poslaneckými kluby v poměrném systému, nikoliv koalicemi. To, že se vytvářejí koalice v rámci voleb v Poslanecké sněmovně, to je možné, u VZP je to, aspoň co jsem zatím zjišťoval, novum.

Ale co mi tam vadí úplně nejvíc, je, že tady už jednou ta nominace proběhla, to je ten problém. Já jsem se už smířil s tím, že v pondělí vystupujete jako kluby, v úterý jako koalice, ale tady už jednou ta volba proběhla, a tady to revokujete a vrací se to zpátky... (Předsedající: Pane poslanče, čas!) ... protože to někdo na začátku špatně sečetl. To je ten problém.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji panu poslanci Patrikovi Nacherovi za přednesení doplňující otázky a požádám pana předsedu vlády Petra Fialu o odpověď. Pane předsedo, máte slovo.

Předseda vlády ČR Petr Fiala: Já se teď nebudu pouštět do výkladu o těch koalicích a poslaneckých klubech. Já myslím, že je to poměrně jednoduché, byť chápu, že... nebo nechápu, ale vnímám, že poslankyně a poslanci opozice s tím mají opakovaně problémy. Ale ono je to legislativně i po všech jiných stránkách logické a v pořádku.

Ale pane poslanče, opravdu nevím, co se odehrálo na tom volebním výboru. Beru vaši informaci vážně. Podívám se na to, promluví s našimi zástupci a určitě máme zájem na tom, aby tady nevznikly jakékoli pochybnosti, že ta volba proběhne řádně. Zájmem nás všech, já myslím vašim i našim, to vás mohu ujistit, je, abychom tam respektovali poměrný systém, aby tam byli zástupci opozice, aby všichni dělali, co mají, v tom smyslu, jak jsem práci členů Správní rady Všeobecné zdravotní pojišťovny vymezil.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji za doplňující odpověď a nyní s další interpelací vystoupí paní poslankyně Berenika Peštová, která byla vylosována na šestém místě, a připraví se paní poslankyně Vladimíra Lesenská. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Berenika Peštová: Vážený pane premiére, v úterý přinesla Česká televize v pořadu Reportéři skandální reportáž týkající se vašeho poslance na ožebračení velké části důvěřivých lidí, kteří své finance svěřili litoměřickým fondům maskovaným za názvem Český holding. V opozici jste osm let měl největší starost o to, jak si pan Babiš pomohl k 50 milionům na Čapí hnízdo. Váš pan poslanec svítí u vytunelování 2 miliard, sám svou odpověď v pořadu uznal. Tak bych ráda věděla, jestli za odhalování těchto řádově jiných přešlapů půjdete se stejnou razancí. Upřímně, tento člověk, jestliže je členem výboru pro obranu, docela se obávám o další osud budoucích vojenských zakázek. Nehovořil jste s panem poslancem o možnosti složení mandátu? Jak budete, pane premiére, danou věc řešit? Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji paní poslankyni Berenice Peštové za přednesení interpelace a požádám o odpověď a reakci předsedu vlády Petra Fialu. Pane předsedo, máte slovo.

Předseda vlády ČR Petr Fiala: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci a vážená paní poslankyně Peštová, já se přiznám, že tu vámi zmiňovanou reportáž jsem neviděl, protože jsem se musel věnovat jiným problémům, třeba těm, které naše vláda zdědila po vládě Andreje Babiše, ať už je to drahota, inflace, koronavirus, rozložené státní finance a další a další věci. Naše vláda také zápasí s nepružnou státní správou, ve které bývalá vládní koalice zabetonovala kvůli špatnému služebnímu zákonu spoustu svých lidí, kteří nesloužili zájmům státu, ale sloužili zájmům a prospěchu jedné společnosti.

A současné problémy České republiky, a to občané vidí, protože to každý den pocítují, jsou závažné a je potřeba, aby se jimi vláda prioritně zabývala, a to naše vláda dělá. Přišli jsme s konkrétními kroky na řešení drahé energie. Řešíme koronavirovou krizi ne chaosem, ne zmatenými rozhodnutími, ale konstruktivně, rozumně, srozumitelně. Předěláváme rozpočet, který jsme zdědili v katastrofálním stavu, a tak dál a tak dál. To jsou důvody, proč se nemohu věnovat všemu, čemu bych se chtěl věnovat a na co bych se třeba i jinak podíval. Tolik obecná odpověď.

A ještě nemohu nezmínit jednu věc, která mi připadá trochu úsměvná, když mě tady teď interpelujete. V minulých letech byla česká politika zatížena problémy, které měl bývalý premiér, váš pan předseda Andrej Babiš, mluvilo se tady o tom, střet zájmů, čerpání dotací, Čapí hnízdo. Nevšiml jsem si, že by poslanci hnutí ANO chtěli po panu premiérovi odpovědi na otázky týkající se těchto kauz. Bylo to přesně naopak, bránili jste ho, přestože ty kauzy poškozovaly zájmy České republiky a zájmy občanů.

A teď jenom na okraj ke Karlu Krejzovi. Já jsem s ním neměl možnost důkladně mluvit, ale krátce jsem se ho zeptal. Karla Krejzu znám řadu let, znám ho jako úspěšného místostarostu Litoměřic, které pod jeho vedením a vedením jeho týmu, jeho kolegů, vzkvétají. A měl jsem se o tom možnost sám přesvědčit při svých cestách po České republice. Chci také říct, že Karel Krejza prošel řadou voleb, byl opakovaně zvolen jak na komunální, tak celostátní úrovni. V posledních parlamentních volbách získal takřka pět tisíc preferenčních hlasů a byl zvolen poslancem.

Ta kauza, o které vy mluvíte a kterou tady zmiňujete, je myslím více než deset let stará. Pokud mám dobré informace, Karel Krejza působil ve firmě Český holding od roku 2003 do roku 2012, již deset let v ní není aktivní. Já ale žádné detailnější informace o jeho působení tam nemám. Podle jeho slov, jak jsem s ním měl možnost krátce mluvit, je pravda, že jeden z významných projektů, které firma za jeho působení v této společnosti připravovala, nedopadl úspěšně a měl negativní dopad na ekonomiku celé firmy. Za nezdarem toho projektu podle slov Karla Krejzy stála hypoteční a ekonomická krize, která tvrdě dopadla na developerské projekty tohoto typu. Je určitě známo všem, kteří podnikají, že prostě ne všechny podnikatelské záměry vyjdou. To se stalo i této firmě. To Karel Krejza přiznává, nijak se té zodpovědnosti nezříká, ale je potřeba taky říct, že významné podnikatelské projekty vždy schvaluje valná hromada, tedy akcionáři, jejichž vůli vedení společnosti následně realizuje, a propojení nákupu nemovitostí několik let po odchodu Karla Krejzy z té firmy s neúspěšným podnikatelským záměrem by prostě nemělo být spojeno s nějakými minulými aktivitami.

Tolik to, co o tom vím a jak jsem měl možnost o tom krátce s panem poslancem Krejzou mluvit. Až budu mít čas, tak se podívám určitě i na tu reportáž, ale po pravdě říkám, že tuto příležitost jsem ještě neměl.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Pane předsedo, čas. Děkuji předsedovi vlády za odpověď a zeptám se paní poslankyně Bereniky Peštové, zda chce položit doplňující otázku? Vidím, že jde k řečnickému pultu. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Berenika Peštová: Vážený pane premiére, já vám děkuji za vyčerpávající odpověď, která samozřejmě vůbec nesměřovala k tomu tématu. Ze začátku jste mi vysvětlil, co všechno jste museli napravovat nebo musíte napravovat.

Ta reportáž je zajímavá, protože pan poslanec Krejza se tam sám přiznal, že to nezpochybňuje. Ale když si opravdu vezmu, říkám, že jsem tu nová, těch mimořádných schůzí, které tady byly v minulém volebním období svolány vždycky kvůli nějaké aféře, tak proto jsem se ptala, jak se k tomu postavíte vy, protože vy jste byli ti, kteří vyzývali. Ano, vždycky to je ta opozice, nebudou to samozřejmě ti spolupracovníci, aby vyzývali svého vlastního předsedu, aby nějakým způsobem abdikoval nebo aby se k tomu stavěl tak, jak jste ho vyzývali vy. Ale mě to zajímá, protože vy jste se pasoval do té role, kdy říkáte, že chcete, aby všechno bylo řádně prověřeno. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Paní poslankyně, čas. Požádám v tuto chvíli o reakci předsedu vlády Petra Fialu.

Předseda vlády ČR Petr Fiala: A to je právě ten rozdíl, paní poslankyně. Já jsem tady zmiňoval minulé kauzy právě proto, že si myslím, že se všem má měřit stejným metrem a že se prostě máme ptát i vlastních kolegů, jestli se dopustili něčeho, co je špatné, nebo nedopustili. Já jsem to udělal, pana poslance jsem se zeptal, jeho ujištění jsem dostal. Musím taky říct, že pan poslanec nijak netají to, že ten podnikatelský záměr nevyšel, že nedopadl dobře, k tomu se podle mě jasně postavil. Ale já si nejsem v tuto chvíli vědom toho, a ty signály nemám, že by se Karel Krejza dopustil něčeho, co by mělo zpochybňovat jeho další politické působení.

A říkám to, co jsem vždycky říkal a platí to: pokud se politik dopustil něčeho nezákonného, nekalého, nemá v politice co dělat. My podle toho jednáme, a je jedno, jestli je to politik z ODS nebo z hnutí ANO, a já věřím, že stejný metr, stejnou přísnost budete uplatňovat na všechny, i na vaše stranické kolegy. Já to dělám a budu to tak dělat i nadále.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji předsedovi vlády za odpověď na doplňující otázku. S další interpelací v tuto chvíli vystoupí paní poslankyně Vladimíra Lesenská, která byla vylosována na sedmém místě, a připraví se Tomio Okamura. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Vladimíra Lesenská: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, vážený pane premiére, vážené dámy, vážení pánové, mám trošku výhodu, protože pan kolega Patrik Nacher byl vylosován před mým dotazem, takže mně udělal celý úvod k tomu, co vlastně zajímá mě.

Sdružování klubů – ano, pan premiér tady konstatoval, že Poslanecká sněmovna – kluby je jedna věc, vláda druhá. Ale pokud vím, tak i on, i většina dalších členů vlády jsou součástí těchto klubů, a mě by zajímalo v rámci nominace a v rámci průběhu volby do Správní a Dozorčí rady VZP, proč najednou ta změna. Nominace proběhly, pokud vím, na základě dohody klubů, v poměrném zastoupení klubů a najednou, ejhle, je všechno jinak! Takže dneska jedním hlasem zvítězila revokace původního usnesení volební komise a budeme nominovat jinak a podle nových pravidel. Proč? Komu co vadí? A hlavně se ptám, jak budou fungovat příští volby? Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji paní poslankyni Vladimíře Lesenské za přednesení ústní interpelace a v tuto chvíli požádám předsedu vlády Petra Fialu o odpověď na tuto ústní interpelaci. Pane předsedo, máte slovo.

Předseda vlády ČR Petr Fiala: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení pání poslanci, vážená paní poslankyně, vy jste tu interpelaci, a já vám to nevyčítám, označila jako sdružování. Já jsem si myslel, že třeba sdružování občanů nebo něco podobného, že chcete řešit tyhle otázky, a kdybyste to trošku konkretizovala, tak bych se na to připravil, takže bych se třeba zeptal, co se dělo při té volbě, jak se ta pravidla měnila, a byl bych vám schopen kompetentně odpovědět. Já to teď fakt nemyslím jako výčítku, ale myslím to tak, že i pro interpelujícího poslance, v některých zemích je to zvykem, že se velmi konkretizuje, k čemu ten dotaz bude směřovat, a ten, kdo je interpelován, se na to může připravit a opatřit si všechny informace, nikdo nevíme všechno, ani já. Takže sdružování mě vedlo celkem jiným směrem i v mých představách a úvahách a nedovedl jsem si představit, že se budete ptát na toto. Odpovím vám stejně jako panu poslanci Nacherovi. Podívám se na to, zjistím, co se odehrálo, budu o tom mluvit s kolegy.

Obecně chci ale říct, v Poslanecké sněmovně na začátku na základě jednacího řádu se mohou kluby sdružit do jednoho klubu. Podle toho se ustavuje Poslanecká sněmovna a její orgány. To nám říká jednací řád, není to nic neobvyklého. Dá se podle toho postupovat, nepostupovalo se podle toho poprvé při utváření této Sněmovny a je to něco, co je naprosto

dobře možné. Politické strany vytvářejí politické kluby a ty politické kluby při ustanovování, ustavení orgánů Poslanecké sněmovny mají možnost se sdružovat do jednoho klubu, který potom takto vystupuje, což má nějaký vliv na utváření orgánů Poslanecké sněmovny.

Já vím, že těm, co nás sledují mimo Poslaneckou sněmovnu, to zní trochu divně, ale jsou to pravidla, která v Poslanecké sněmovně máme a která docela dobře fungují. Není ani nic zvláštního, že politické strany, které kandidují v rámci koalice ve volbách, v rámci volební koalice, potom vytvářejí samostatné poslanecké kluby. I to je v souladu s legislativou, i to je v souladu se zvyklostmi, a nakonec když nějaká politická strana se rozhodne s jinou politickou stranou kandidovat v rámci volební koalice, tak to nedělá bez rizika, nedělá to jen tak. Existují tam určitá omezení, existují tam vyšší vstupní klauzule i po zásahu soudu do volebního zákona, a to všechno jenom ukazuje, že se i s tímto počítá, že s tím počítal zákonodárce, že s tím prostě počítali tvůrci v uvozovkách politického systému, že toto funguje jako standardní věc. Tak z toho nedělejme nic zvláštního. Já vím, že se to třeba někomu v nějaké chvíli nemusí hodit nebo líbit, ale je to něco, co je normální, co odpovídá naší tradici, odpovídá to plně pravidlům hry a zákonům.

Pokud existují pochybnosti, ale to chci říct jasně, pokud existují pochybnosti o postupu v té věci, o které jsme tady mluvili, tak se na to podívejme, sejděme se na to například na úrovni předsedů klubů a posuňme tu věc dál tak, ať ty pochybnosti odstraníme.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji předsedovi vlády za odpověď a zeptám se paní poslankyně Vladimíry Lesenské, zda chce dát doplňující otázku. Vidím, že ano. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Vladimíra Lesenská: Děkuji. Já děkuji i za vysvětlení, které jsem podotýkala, že s ním nemám problém. Sdružení klubů, ano, funguje a fungovat bude, to jste mi tady znovu vysvětlil. Ale já jsem se ptala: původní nominaci podaly jednotlivé kluby. Respektovali jsme to všechno, volební komise má svoje usnesení, a to jsme dneska na základě něčeho revokovali. Já jsem se ptala, kde nastala změna. Nic víc, nic méně. Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji, paní poslankyně, za doplňující otázku. Poprosím pana předsedu vlády o odpověď a reakci. Pane předsedo, máte slovo.

Předseda vlády ČR Petr Fiala: A já jenom zopakuji, a udělám to i vzhledem k tomu, že paní poslankyně vystoupila ještě s tím doplňujícím dotazem, že o té dnešní změně nejsem informován, věnoval jsem se jiným záležitostem. Samozřejmě si vyslechnu kolegy, jak to bylo provedeno, a znovu opakuji, pokud existují pochybnosti, na úrovni předsedů klubů je možné je nepochybně vyjasnit a dospět výsledku, který bude pro všechny akceptovatelný.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: To byla odpověď na doplňující otázku předsedy vlády a nyní s další interpelací vystoupí pan poslanec a předseda hnutí SPD Tomio Okamura, který byl vylosován pod číslem 8, a připraví se paní poslankyně Margita Balaščíková. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Vážený pane premiére, na odpověď máte pět minut, proto dám jednoduchých šest krátkých otázek, na které stačí stručné odpovědi.

Za prvé. Vaše koaliční hnutí STAN a první vicepremiér vaší vlády Vít Rakušan dodnes neodpověděl na otázky, kdo jsou koncoví majitelé firem, které jim sponzorovaly volební kampaň. Nelze to dohledat, o tom už jsme tady hovořili. On to nechce přiznat. A hlavně –

a druhou věcí je, z jakých peněz pochází tedy ty sponzorské dary, když ani nevíme koncové majitele firem, a zdali vám to nevadí? Proč se na to Víta Rakušana nezeptáte, aby to vyjasnil? Vždyť to je zásadní věc. Říkal jste, že budete pro transparentnost, a skutek utek! To je můj první dotaz.

Druhý dotaz. Kdy vyzvete předsedu Pirátů Ivana Bartoše, který v rozporu s pirátským kodexem kumuluje tři funkce najednou, místopředseda vlády, ministr pro místní rozvoj a poslanec? To přece také není správné. Proč k tomu mlčíte?

Za třetí. Ministr Rakušan se nám už mstí a v aktuální zprávě Ministerstva vnitra, kterou vydal dneska, označuje SPD jako dezinformátory. Samozřejmě zneužívá Ministerstvo vnitra s cílem manipulovat veřejné mínění, a tím oslabit politickou konkurenci. Tak ať ho přestane zneužívat, jestli ho k tomu vyzvete.

Čtvrtý. Proč je ve správní radě Miroslav Kalousek? Proč ho nominujete do Správní rady VZP? VZP má rozpočet 261 miliard korun ročně. Posíláte kunu do kurníku! To je ta změna, kterou jste avizovali? To je ten nový vítr?

Za páté. Proč zvyšujete daně, když jste slíbili, že nebudete zvyšovat daně? Váš ministr práce a sociálních věcí Marian Jurečka řekl, že hodláte zvyšovat spotřební daně. Proč porušujete předvolební slib?

A za šesté, kdy vyřešíte zdražování? Říkal jste, že do konce loňského roku představíte řešení. Nepředstavili jste nic a energetická politika je v rukou národních vlád, proto se nemusíte vymlouvat na Evropskou unii. Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji za dodržení času. To bylo přednesení interpelace předsedou hnutí SPD Tomiem Okamurou. V tuto chvíli požádám o odpověď předsedu vlády Petra Fialu. Pane předsedo, máte slovo.

Předseda vlády ČR Petr Fiala: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, vážený pane předsedo, pokusím se na vaše otázky odpovědět. Ale pokud jste byl přítomen tady u předcházejících interpelací, tak na jednu jsem už odpověděl. To, co dělá naše vláda proti zdražování, to přece zaznělo, moje odpověď nebo jeden z těch klíčových kroků, to přece zaznělo v odpovědi, která se týkala rozpočtového provizoria, rozpočtu. To, co můžeme udělat proti inflaci, proti tomu, aby se lidem znehodnocovaly peníze, aby se zastavila inflace, aby se zastavila drahota, kterou tady způsobila i svou špatnou hospodářskou politikou předcházející vláda, tak přece to, co musí vláda udělat, na tom se shodují všichni ekonomové, je jednoznačně dát signál, že stát bude hospodařit lépe, že vláda bude šetřit, že vláda bude šetřit na výdajové straně, že bude šetřit na provozu státu a že přestane roztáčet inflační spirálu. To je přece jasné řešení a na tom naše vláda intenzivně pracuje.

A ještě jsem tady mluvil i o tom, co jsme udělali pro lidi, kteří se dostávají do energetické chudoby, protože předcházející řešení pomáhají kde komu, i těm, se kterými přišla předcházející vláda, jako je třeba odpuštění DPH, ta dočasně pomáhají všem, i těm, co to nepotřebují. Stojí to velké peníze, ale žádné řešení to není. Takže konkrétní kroky jsem tady jasně řekl.

Pokud jde o daně, přečtěte si náš koaliční program opravdu pořádně! My jsme slíbili lidem, že nebudeme zvyšovat celkově daně. Dokonce jsme se zavázali, že přineseme daňovou brzdu, to znamená, legislativně zakotvíme to, že když celkově daně dosáhnou určité výše, složená daňová kvóta, tak že už vláda nebude moci zvýšit nějakou daň, aniž by jinou nesnížila. To je náš závazek a to taky v průběhu volebního období uděláme a připravíme. Takže daně v žádném případě zvyšovat nebudeme, a nestrašte lidi.

Ale to, na co vy narážíte, to jsou slova Mariana Jurečky, která odpovídají volebnímu programu. My jsme řekli, že je možné upravit spotřební daně na základě škodlivosti a že je také možné upravit daně zase na druhé straně, třeba pokud se to týká věcí, které jsou ekologicky přijatelné. To máme v našem programovém prohlášení vlády, ale to není dohromady zvyšování daní. Myslím, že toto je zcela jasné, je to tam jasně napsáno. A neznámá to, že se nedá pohnout s nějakou položkou v rámci spotřební daně, nic takového jsme nikdy neřekli. Ale občanům můžeme garantovat, že daně a celková daňová zátěž se zvyšovat za naší vlády nebude a že problémy deficitu budeme vždycky řešit úsporami na výdajové stránce rozpočtu, a ne zvyšováním daní. Takže tady je to všechno jasné a žádný rozpor tu není.

Není pravda, že jsem se nezeptal hnutí STAN, jak je to s jeho financováním, a nemám důvod nevěřit panu prvnímu místopředsedovi vlády Vítu Rakušanovi, který řekl, že financování STANu není v rozporu se zákonem. Oceňuji i to, že hnutí Starostové a nezávislí se rozhodlo vrátit všechny dary od právnických osob, které dostalo od loňských sněmovních voleb, celkem ve výši 3,42 milionu korun. To si myslím, že je jasné gesto. I tam, kde nebyly pochybnosti, všechny dary od právnických osob vrátili. STAN vyjádřil také ochotu uplatňovat přísnější pravidla na financování, než jsou stanoveny zákonem a než mají třeba jiné politické strany, právě proto, aby odstranili všechny pochybnosti. A to si myslím, že jsou jasná slova, a nejenom jasná slova, jsou to i jasné činy. Hnutí STAN vrátilo 3,42 milionu korun, aby vyvrátilo všechny pochybnosti. To se mi zdá jako odpovědné řešení stávající situace. A jenom věřím, že podobně ke svému financování přistoupí i další politické strany, pokud se tam objeví problémy s jejich financováním. Určitě i vaše SPD půjde v této věci příkladem.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji předsedovi vlády za odpověď a zeptám se, zda pan předseda Tomio Okamura chce položit... Vidím, že chce položit doplňující otázku. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Pane premiére, zapomněl jste odpovědět na pana Bartoše, ale určitě ještě doodpovíte.

Co se týče zdražování, všichni vidí, i občané na svých peněženkách, že jste nic konkrétního nenavrhli. Výsledek není a ani nebude, protože vy to nevyřešíte, protože to byste se museli postavit Zelenému údělu, takzvanému Green Dealu Evropské unie a také byste museli odmítnout systém obchodování s emisními povolenkami EU, který zdražuje občanům energie. To vy ale neuděláte, protože jste servilní vůči Bruselu a nebudete hájit zájmy občanů České republiky.

Mluvil jste o snížení daní, zatím jste nic nenavrhli. Jediné, co jste snížili, byly slevy na dopravu pro seniory a studenty. Všem se zdražují náklady a vy jste jim ještě vzali peníze. Říkali jste, že budete dělat úspory, tak to už jste předvedli. Vzali jste peníze hasičům, policistům, vojákům a tak podobně, místo abyste škrtili peníze solárním baronům. Ale to opět nemůžete udělat, protože je to projekt EU.

A STAN vrátili část peněz. Oni dostali přes ty firmy à la Kyrp přes 20 milionů. Ale důležité je, kdo a proč je sponzoroval, protože potom vidíme, čí zájmy hájí. A to vy nechcete slyšet a to je problém.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji za položení doplňující otázky. V tuto chvíli opět požádám předsedu vlády Petra Fialu o odpověď na doplňující přednesenou otázku. Pane předsedo, máte slovo.

Předseda vlády ČR Petr Fiala: To máte pravdu, pane předsedo Okamuro. Já jsem opravdu neodpověděl na vaši otázku týkající se dodržování pirátského kodexu. Mě totiž to, co

je v pirátském kodexu, fakt tak netrápí. Já se zajímám o to, aby dobře fungovala vláda, aby fungovala naše pětikoalice. Myslel jsem si, že o pirátský kodex se starají především členové Pirátské strany. Vidím, že se o to staráte i vy, což mě překvapuje, protože vás nepodezírám z toho, že byste se tajně stal členem Pirátské strany.

Jinak pokud jde o dotazy, které se týkají lidí a toho, co na ně dopadá, myslím, že jsem tady jasně ukázal, co všechno řešíme. Řešíme ceny energií a pomohli jsme těm, na které ty ceny energií dopadly. Pomohli jsme adresně, konkrétně, a lidé to pocítují a vědí o tom. A ještě děláme k tomu i informační kampaň, aby všichni ti, kteří mají nárok na sociální dávku v důsledku cen energií, aby o tom věděli, mohli to využít a dostali se z problémů. Řešíme problémy, které lidé mají se zdražováním prakticky všeho a které mají také s tím, že se jim znehodnocují úspory. To je inflace. A první signál, který můžeme dát – a my jsme u vlády pět týdnů, tak nemůžeme vyřešit všechno, co se tu za poslední roky zanedbalo – ale první signál, který vláda může dát, a ten je jasný – je, že chce s inflací něco dělat. A to dělá tím, že lépe hospodaří, že šetří na výdajové straně, že šetří na provozu státu. To přece občané pocítí, protože se zbrzdí inflace a zbrzdí se znehodnocování peněz, které občany samozřejmě trápí. To, že je tu spousta dalších věcí, které se neřešily, od důchodové reformy po ceny bydlení, špatnou perspektivu pro mladé rodiny, kvalita vzdělávání a další věci, to všechno je pravda. Všim tím se bude naše vláda zabývat. Já jsem to i slíbil i před touto Poslaneckou sněmovnou. (Předsedající: Pane předsedo, čas.) A ty sliby také dodržíme.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji za odpověď předsedovi vlády na doplňující otázku. Nyní s další interpelací vystoupí paní poslankyně Margita Balaščíková. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Margita Balaščíková: Dobrý den, kolegyně, kolegové. Vážený pane premiére, dle vyjádření zástupců zemědělské veřejnosti, což je Agrární komora a Zemědělský svaz, jste se na opakované výzvy odmítl setkat a jednat se zástupci těchto profesních zemědělských organizací, přestože vás o to žádala Agrární komora České republiky prostřednictvím svého prezidenta, inženýra Jana Doležala. Já bych vás ráda, pane premiére, upozornila, že Agrární komora České republiky je profesní organizace sdružující zemědělce a zemědělské profesní organizace a je ustanovena dle zákona České republiky. Chci se vás zeptat, zda je to tak skutečně a zda média uvedla pravdu, v nichž jste oznámil, že se nebudete setkávat s nátlakovými skupinami? Protože já se domnívám, že organizace, která je zde ustanovena zákonem, určitě není nátlakovou skupinou.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji paní poslankyni Margit Balaščíkové za přednesení ústní interpelace. A poprosím o odpověď předsedu vlády Petra Fialu. Pane předsedo, máte slovo.

Předseda vlády ČR Petr Fiala: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, vážená paní poslankyně, děkuji za tu otázku, protože pokud někdo poslouchá opravdu pozorně názory ostatních i názory vlivných zájmových skupin, ať už jsou to zástupci zaměstnanců, zaměstnavatelů, profesní skupiny, reprezentanti podnikatelů, tak pokud to někdo je, tak jsem to já a naše vláda. My to neděláme jenom teď. My jsme se s profesními organizacemi vždy setkávali, i když jsme byli v opozici. Pracovali jsme s nimi při přípravě našeho volebního programu a debaty jsme vedli včetně Agrární komory, Zemědělského svazu nebo Asociace soukromých zemědělců. Já si vážím práce profesních skupin, ale i nevládních a neziskových organizací a dalších, kteří něco dělají pro společnost a reprezentují jejich segment.

Udělalí jsme i něco, co nebývalo zvykem při přípravě programového prohlášení vlády, a to je, že jsme jednali se zástupci zájmových skupin, reprezentanty jednotlivých svazů, oslovili

jsme je, nechali jsme je napsat připomínky, ty připomínky jsme s nimi vypořádali. Budeme samozřejmě v této politice diskuse a dialogu s vlivnými zájmovými skupinami postupovat. Zájmové skupiny samozřejmě mohou vyvíjet i nátlak. Tím neříkám, že to jsou nátlakové skupiny. To dokážu dobře rozlišit, i když zájmové skupiny jsou někdy i v odborné literatuře označovány jako nátlakové skupiny a nemyslí se tím nic negativního. Ale jde o to, v jaké situaci ta jednání probíhají a jakým způsobem jsou vedena, a já jsem se neodmítl setkat se zástupci Agrární komory a Zemědělského svazu, ale odmítl jsem pozvání na jednání, na jedno konkrétní jednání ve chvíli, kdy to pozvání přišlo spolu s oznámením demonstrace těchto organizací před Úřadem vlády.

Přesto chci říct – a to je důležité – že jsme hlas těchto vlivných zájmových skupin v oblasti zemědělství slyšeli a že jsme do toho kompromisu, o kterém jsme tady mluvili, vtělili i jejich požadavky tak, abychom přinesli dobrý kompromis a dobré rozhodnutí pro české zemědělství a české zemědělce. Takže se nemohou cítit opominuti, určitě další jednání budou pokračovat, ale v té konkrétní situaci jsem raději zvolil to, že jsem jednání s těmito zájmovými skupinami odložil, protože jednat pod tímto nátlakem by nepřineslo žádný pozitivní výsledek. Ale pozitivního výsledku jsme dosáhli a zájmy všech jsou v tom rozhodnutí o zemědělské politice zohledněny.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji. Protože v tuto chvíli uplynul čas na ústní interpelace na předsedu vlády Petra Fialu, nyní tyto ústní interpelace končí a začínají ústní interpelace na členy vlády. Já v tuto chvíli předávám řízení schůze Janu Bartoškovi. Děkuji vám všem. (Probíhá výměna předsedajících.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, pěkné odpoledne. Zahajujeme ústní interpelace na členy vlády. Nyní tedy vyzývám pana poslance Davida Pražáka, aby přednesl interpelaci na ministra zemědělství Zdeňka Nekulu a zahájil tak blok odpovědí členů vlády na interpelace poslanců. Připraví se poslanec Aleš Juchelka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec David Pražák: Děkuji, pane předsedající. Přeji krásné odpoledne. Vážený pane premiére, páni ministři, kolegyně, kolegové, já bych chtěla poprosit pana ministra, pokud by byl tak laskavý a podal nám informaci ohledně afrického moru prasat. Já jsem z Libereckého kraje a našim krajem je napříč oblast pásma s intenzivním odlovem černé zvěře, a proto prosím o informaci, kdy budou uvolněné finanční prostředky z Ministerstva zemědělství pro Státní veterinární správu, a to hlavně za účelem vyplacení zástřelného, protože v současné chvíli se takto neděje, a pokud chceme nadále patřit mezi země, které se umí poprat s africkým morem prasat, tak základem je motivace myslivců k intenzivnímu odlovu. Napříč Českou republikou, pokud vím, v některých krajích, se jedná o nevyplacené částky v řádech milionů, někdy to jsou statisíce, jako třeba náš Liberecký. A chtěl bych od pana ministra slyšet, kdy ty peníze budou, a také důvod, proč nejsou uvolněny a vyplaceny. Možná to bude zajímat i pana premiéra, pokud tady ještě chvíli vydrží. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji a nyní tedy požádám ministra zemědělství o jeho odpověď. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zemědělství ČR Zdeněk Nekula: Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, vážený pane poslanče, úvodem děkuji za zájem o tuto problematiku. Je třeba připomenout, že africký mor prasat je celoevropský problém. V České republice byl poprvé potvrzen na konci roku 2017. Jak ukazují zkušenosti z tehdejšího úspěšného zvládnutí nákazy, má na její průběh naprosto zásadní vliv radikální snížení počtu divokých prasat v celé republice

spolu s operativně přijímanými veterinárními opatřeními. Je totiž prokázáno, že riziko zavlečení a následné perzistence afrického moru prasat výrazně stoupá v oblastech s vysokou populační hustotou prasat divokých. Na základě celorepublikového monitoringu nákazy není k dnešnímu dni v České republice evidován její záchyt, nicméně přílišný optimismus není namístě. V současné době je nejbližší výskyt afrického moru prasat hlášen v Polsku, a to cirká 8 až 10 kilometrů od hranic s Českou republikou. V Německu je pak takový nejbližší výskyt hlášen asi 14 kilometrů od našich hranic.

Z hlediska České republiky jsou proto nejrizikovější oblasti Libereckého a Ústeckého kraje a další oblasti podél česko-polské hranice na východ, zasahující příhraniční oblasti Královéhradeckého, Pardubického, Olomouckého a Moravskoslezského kraje. Všechny tyto oblasti byly vyhlášeny jako oblasti s intenzivním odlovem prasat divokých. Jak jsem již uvedl, podle našich zkušeností má na úspěšné zvládnutí nakažové situace zásadní vliv snižování početních stavů divokých prasat. K tomu je nezbytné myslivce motivovat, což je podle platné legislativy, nařízení vlády č. 30/2014 Sb., o pravidlech poskytování finančních příspěvků na hospodaření v lesích a na vybrané myslivecké činnosti, v platném znění, a realizuje se formou poskytování finančního příspěvku na snižování početních stavů prasete divokého, tedy takzvaného zástřelného. To je poskytováno Ministerstvem zemědělství plošně na celém území České republiky ve výši 2 000 korun, a to za každý ulovený kus nad pětiletý průměrný lov. Vedle toho plošného zástřelného se z prostředků Státní veterinární správy vyplácí v oblastech s intenzivním odlovem náhrada – myslím, že jako odměna – za zajištění vzorku z uloveného prasete divokého ve výši 2 000 korun a z nalezeného ve výši 3 000 korun jako takzvané vzorkovné/zástřelné.

Na váš konkrétní dotaz, tedy otázku, kdy budou uvolněny finanční prostředky na Ministerstvu zemědělství pro Státní veterinární správu tak, aby bylo zástřelné vypláceno, však nelze dát přesnou a jednoznačnou odpověď. V současné době je Česká republika v takzvaném období rozpočtového provizoria, tedy v situaci, kdy není Poslaneckou sněmovnou schválen zákon o státním rozpočtu. Organizační služby státu, tedy i Ministerstvo zemědělství, a Státní veterinární správa hospodaří podle ukazatelů rozpočtového provizoria zpracovávaných na jednotlivé měsíce. Jejich nejvyšší možná celková výše je 1/12 celkových výdajů státního rozpočtu stanovených posledním schváleným zákonem o státním rozpočtu, tedy výdajů státního rozpočtu na rok 2021. Obecně řečeno v období rozpočtového provizoria je tak rozdělení státních peněz až do řádného schválení nového rozpočtu řízeno na základě předešlého roku, kdy se na každý měsíc provizoria uvolní 1/12 loňských výdajů, kdy jednotlivé kapitoly musí primárně hradit výdaje mandatorní povahy. Výdaje na takzvané zástřelné však takovým mandatorním výdajem nejsou. Předpokládám, že v návaznosti na schválení státního rozpočtu na rok 2022 budeme ve výplatách zástřelného samozřejmě s ohledem na výši disponibilních finančních prostředků pokračovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane ministře, včetně dodržení času. Chce se pan poslanec zeptat doplňující otázkou? Prosím, máte slovo.

Poslanec David Pražák: Děkuji, pane ministře, za odpověď. Opravdu to myslím vážně. Trošku jsem se bál po tom exkurzu na začátku, že se k tomu ani nedostaneme, ale děkuji. Vlastně víceméně vy jste odpověděl to, co tady pan premiér prve řekl, že neexistuje žádný příklad, kdy je dopad rozpočtového provizoria. Tak, pane premiére, na dálku: toto je konkrétní případ, kdy rozpočtové provizorium znamená, že například u nás v Libereckém kraji a napříč republikou myslivci nedostanou peníze jako zástřelné při odlovu divokých prasat, protože Ministerstvo zemědělství nemůže tyto peníze uvolnit díky rozpočtovému provizoriu.

Takže já vám, pane ministře, děkuji za odpověď a takto zdravím pana premiéra a posílám mu tento jediný příklad. Možná to je v těch miliardách pro něj nepodstatné, ale pokud sem ten

africký mor prasat přijde, a máme ho od Hrádku nad Nisou nějakých možná 10, možná 8 kilometrů, tak jsem zvědavý, jak se s tím potom popasujeme. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Také děkuji. Chce pan ministr reagovat? Ne, dobře, děkuji vám.

Nyní tedy vystoupí se svou interpelací pan poslanec Aleš Juchelka. Interpeluje ministra práce a sociálních věcí pana Mariana Jurečku. Ten není přítomen, je omluven z pracovních důvodů, tak já vás, pane poslanče, poprosím, jestli přečtete interpelaci, bude vám odpovězeno ústně (písemně?). A připraví se pan poslanec Martin Exner. Prosim, máte slovo.

Poslanec Aleš Juchelka: Děkuji moc. Proto budu případně reagovat samozřejmě na odpověď od pana ministra Jurečky, kterého chci interpelovat právě ohledně vyhlášky 505, to je úhradová vyhláška na sociální služby.

Je samozřejmě známo, že úhradová vyhláška nebyla navyšována osm let, že je potřeba, aby například stravné v rámci pobytových služeb i cena za pobytové služby navýšena byla. Nicméně co je opravdu jakoby velmi nebezpečné pro všechny ty, kteří jsou v domácí terénní péči, je návrh na navýšení právě pečovatelské a asistenční služby u péče terénní. Minulá Sněmovna po dlouhých letech navýšila příspěvek na péči ve III. a IV. stupni příspěvku na péči, poněvadž se nezvyšoval několik let a tento příspěvek byl velmi nízký. Mnoho lidí tak skončilo v ústavní péči, poněvadž tu terénní zkrátka neufinancovali. Na to reagovala Sněmovna a Senát enormním navýšením příspěvku na péči, aby se tento rozdíl co nejvíce snížil, a pečujícím rodinám se tak odlehčilo.

V tuto chvíli je na stole ale navýšení úhradové vyhlášky, a to už od března tohoto roku. I kvůli tomu, že pan ministr nekomunikoval s handicapovanými, se konala demonstrace před Ministerstvem práce a sociálních věcí a alespoň se podařilo snížit navýšení z 20 na 10 %. Při navýšení úhradové vyhlášky přijde podle důvodové zprávy od všech klientů navíc 1 miliarda korun a já se ptám, jestli je to opravdu potřeba. I přesto, že navýšení zhruba o 10 % se může zdát malicherné, ale pro ty, kteří jsou odkázáni na péči druhých, kterým se zdraží v tuto chvíli energie, potraviny, nájmy, kteří jsou skutečně ti nejzranitelnější, může jít o fatální problém.

Ještě minulá vláda od roku 2014 navyšovala pravidelně dotace v rámci sociálních služeb. V roce 2014 to bylo ze státního rozpočtu necelých 8 miliard korun (Předsedající: Váš čas, pane poslanče.), a v roce 2021 už skoro 22,5 miliardy. Takže se chci zeptat, jakým způsobem to pan ministr myslí a zdali skutečně bude navyšovat úhradovou vyhlášku v sociálních službách i pro služby terénní. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní vystoupí pan poslanec Martin Exner, který interpeluje pana ministra vnitra Víta Rakušana, a připraví se pan poslanec Karel Havlíček.

Poslanec Martin Exner: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dobrý den, vážení členové vlády, vážené kolegyně a kolegové, v posledních měsících jsme všichni v tomto sále vystaveni velkému množství dotazů a připomínek od našich občanů, zejména ohledně pandemie a třeba i okolo volebního zákona. To je samozřejmě naprosto v pořádku, od toho jsme tady, ale nelze si nepovšimnout, že jisté vzorce a podněty, opakující se v těch e-mailech, které se k nám dostávají, jsou úspěšným výsledkem působení dezinformačních webů a řetězových e-mailů a podobných záležitostí. Jsme přímými svědky toho, jak nám Rusko a různí trollové se snaží destabilizovat naši zemi a mást naše občany. Já bych se proto rád zeptal pana ministra vnitra Rakušana, jaké kroky plánujete, pane ministře, podniknout pro zachování bezpečnosti naší země, pro ochranu našich občanů před živou propagandou a dezinformacemi a jakým způsobem chcete komunikovat jednotlivé kroky boje s dezinformací v médiích. A v neposlední

řadě, zaručíte zároveň občanům z celého politického spektra, že boj proti dezinformacím a hybridním hrozbám neohrozí svobodu slova?

Věřím, že nová vláda se této důležité agendě bude věnovat mnohem více a lépe, než vláda minulá. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám, pane poslanče, děkuji, i za dodržení času. A prosím, aby se slova ujal pan ministr vnitra. Prosím.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Vít Rakušan: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, členky a členové vlády, kolegyně, kolegové, vážený pane poslanče, moje odpověď bude mít několik rovin. Za prvé budu odkazovat na oficiální materiály, které už v této věci existují, a tady zcela otevřeně řeknu, že mnohé z nich vznikaly i za vlády minulé. V roce 2016 vznikl Audit národní bezpečnosti, kde se rozhodně a jasně hovoří o nebezpečí hybridních hrozeb a dezinformací. Stejně tak v roce 2021 vznikla Národní strategie čelení hybridnímu působení.

Na druhou stranu zůstalo tak trochu u slov. Ten materiál z roku 2021 popisuje potřebu strategické komunikace státu, takové komunikace, která bude profesionální a bude schopna podchytit, klasifikovat, čelit, třídít nejrůznější typy dezinformací a hybridního nebezpečí a ty potom předávat odborným týmům k tomu, aby byly schopny připravit jasnou strategii pro doslova a do písmene boj s dezinformacemi a hybridním nebezpečím. Doporučení existovala, systémově je ovšem popravdě potřeba říci, že nemáme koncepční, organizační, personální, procesní, právní dostatečné nástroje, aby bylo možné v české prostředí hybridním hrozbám a dezinformacím čelit.

V programovém prohlášení naší vlády je závazek vybudování strategické komunikace při Úřadu vlády a zároveň vytvoření pozice poradce pro národní bezpečnost, rovněž při Úřadu vlády ČR. Mohlo by se zdát, že tady vzniká nějaká nová pozice, která je snad zbytečná, a je to nějaký nárůst úřednických míst, jak teď tak často od naší opozice slyšíme. Ale tohle je pozice, tohle je místo, které je doporučováno všemi odborníky právě proto, aby na vládní úrovni existovala osoba, která bude mít zákonem dané kompetence pro to, aby koordinovala činnosti například i tajných služeb a aby schopna jménem našeho státu řídit i strategickou komunikaci v oblasti bezpečnosti.

V současné době chybí v dané oblasti koordinace, chybí dostatečné mechanismy a chybí i spolupráce mezi jednotlivými subjekty bezpečnostní politiky. K tomu právě bude zřízena pozice poradce pro národní bezpečnost. Zároveň brzy představím vládě materiál, jehož pracovní název je Analýza připravenosti České republiky čelit závažné dezinformační vlně. V tomto materiálu připravíme konkrétní doporučení a představíme i celou platformu a strukturu toho, jak chce nová vláda dezinformacím jako takovým čelit. Zároveň si ale uvědomujeme, že je to situace aktuální a pozice poradce pro národní bezpečnost nevznikne dříve než za rok. Vyžaduje to legislativní proces, který jistě ve Sněmovně ani v Senátu nebude úplně jednoduchý. Optimistická predikce je, že od 1. 1. příštího roku tuto pozici máme. Nejzazší termín, který jsme si stanovili, je polovina příštího roku.

Do té doby vznikla pracovní skupina při Ministerstvu vnitra, která obsahuje analytiky z více rezortů, ad hoc zveme ty, kterých se třeba nějaká konkrétní dezinformační kampaň týká. V té skupině jsou zastoupeni i profesionální komunikátoři, jsou tam lidé, kteří ovládají PR takovým způsobem, aby byli schopni vytvářet i krátkodobé či dlouhodobé kampaně, které by byly schopny ty největší dezinformace uvádět na pravou míru a účinně jim čelit a bojovat s nimi, nikoliv pouze popisovat, ale přicházet z té defenzivy do ofenzivy. A na to se ta skupina jako taková teď intenzivně připravuje. Je trochu škoda, že jsme zaspali, protože v té pandemické covidové vlně by se nám určitě účinná strategie boje s dezinformacemi hodila.

Covid tady stále ještě je. My se pokusíme alespoň v té poslední vlně postihnout ty nejzásadnější dezinformace, které co se covidu týče – doslova a do písmene mohou stát lidské životy. Tedy vláda se připravuje a doufám, že nejdéle na konci našeho volebního období bude jasné, že toto považujeme za zásadní bezpečnostní riziko České republiky.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane ministře. Ptám se pana poslance, zda chce doplnit nějakou otázkou? Ne, jste spokojen s odpovědí, děkuji.

Nyní tedy požádám pana poslance Karla Havlíčka, který interpeluje ministra průmyslu a obchodu Josefa Síkelu. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Karel Havlíček: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, dovolím si interpelaci na pana ministra průmyslu a obchodu stran covidové podpory podnikatelů.

Naše vláda pod velkým tlakem podnikatelů, ale v zásadě logicky i opozice připravila podnikatelskou covidovou podporu pro 700 000 subjektů s jediným cílem, aby podpora byla rychlá, aby byla pro všechny postižené, to znamená omezené subjekty a aby byla v maximální možné výši. Zpočátku to bylo pomalejší, myslím si, že v posledních měsících už to bylo podle představ. I proto jsme připravili finální podporu pro poslední dva měsíce, za listopad a za prosinec, přesně dle vzoru z jara. Připravili jsme ji po dohodě se všemi svazy, asociacemi, komorami a tak dále, a to na přelomu listopadu a prosince. Pro novou vládu jsme připravili předavízo těchto programů Nepokryté náklady 2020, 2021 tak, aby se dotkly podnikatelů s poklesem tržeb od 30 % výše v různých kategoriích ve dvou programech.

Vláda převzala odpovědnost 17. prosince a od té doby uběhlo téměř pět týdnů, přičemž nenastala žádná podpora. Můj dotaz je takový: Proč podpora těchto programů nefunguje? Přičemž respektujeme to, že může být v různé míře. Mohlo se učinit to, že se vzala podpora, která byla připravena, programy se pouze mohly vypsat, což byla otázka jednotek dnů. Mohlo se udělat to, že se podpora mohla zredukovat, mohla se udělat pouze v jednom programu, mohla se snížit různě v procentuálních částkách, mohla se navýšit, a mohlo se dokonce říci i to, že podpora nebude vůbec žádná. Je to nepochybně právo každé vlády, i když bychom proti tomu protestovali nejenom my, ale i podnikatelé. Nicméně pět týdnů uběhlo a stran Ministerstva průmyslu není žádná informace. Prosím tedy o sdělení, jak bude ta podpora vypadat. Děkuji mockrát.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji a poprosím pana ministra o odpověď. Prosím, máte slovo.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jozef Síkel: Děkuji, vážený pane předsedající. Vážený pane poslanče, vážené paní poslankyně a páni poslanci, já bych rád reagoval na dotaz pana poslance Havlíčka v souvislosti z jeho pohledu nedostatečnou podporou z mé strany, pokud jde o covidové programy. Chápu vaše právo na to, považovat tu podporu za nedostatečnou, a asi chápete, že mám trochu jiný pohled na tu věc, protože já za součást podpory podnikatelského prostředí považuji to, že podnikání může probíhat, to, že bojujeme s inflací, a to, že podporujeme podnikání ve všech možných formách.

Chtěl bych upozornit na to, že to byla právě naše vláda, která zrušila nebo neprodloužila nouzový stav, který byl zaveden vaší vládou od 26. listopadu do 25. prosince, a který celou řadu subjektů vystavil určitému problému. My jsme přesto všechno, že spousta lidí tvrdila, že nastane armagedon, my jsme nouzový stav neprodloužili a umožnili jsme, že podnikání zase začalo probíhat, byť ne v úplně volné míře, ale v podstatné míře. To je první věc, kterou jsem chtěl zmínit.

Druhá věc je, že bych velmi rád reagoval i na to, čemu vy říkáte připravenost covidových programů. Jsem rád, že jste zmínil to číslo, která tady zaznělo, komu všemu

a jakou formou jste chtěl pomoci. Já jsem na ministerstvo nastoupil 17. 12. a ke svému překvapení jsem zjistil, že vlastně týden předtím, tedy 10. 12., jste, pane poslanče Havlíčku, vypsal takzvané avízo výzev ke dvěma plošným a rozsáhlým covidovým programům COVID 2021 a COVID – Nepokryté náklady. Podle informací, které jste měl i vy sám k dispozici – podle toho, co mi řekli moji současní a vaši bývalí podřízení, jste věděl, že tyto programy by měly vyjít státní rozpočet na 12 miliard korun. Když jsem se vašich podřízených ptal, co si o vypsání toho avíza mysleli, řekli, že všichni byli proti – jsou připraveni to všichni potvrdit – a prý to udělali na základě vašeho politického zadání, pane poslanče.

Mě opravdu překvapilo, když říkáte, že tyto programy byly připravené. Já jsem si dokonce vyhledal i vaši informaci pro vládu. Vy jste s tím byl na vládě. Vaše vláda to vzala na vědomí, ale zapoměla na jednu podstatnou věc – zapoměla tam doplnit to známé, že pověřuje ministryni financí, aby na tyto programy připravila krytí. Nechci teď vést diskusi o tom, na kolik by dalších 12 miliard do systému touto plošnou formou bylo proinflačních, jako že by proinflační byly, ale prostě vy jste z mého pohledu tak trochu vypisoval nekryté šeky.

Já jsem si udělal analýzu těch 32 miliard korun na covidové programy, které se utratily v roce 2020. Mně ten způsob připadl jako velmi neférový vůči malým a středním podnikatelům. Víím, že těch subjektů bylo víc než 60 000, ale téměř 10 % všech peněz vyplacených v rámci těchto programů si mezi sebe rozdělilo 20 firem, což je 0,04 %, z nichž některá byla ta známá kasina, asi šest z nich je v rámci ekonomicky sepjatých skupin českých miliardářů. Tento způsob vyplácení peněz, jak už jsem uvedl, považuji za velmi nesystémový a proinflační.

Nejsem příznivcem, jak už jsem uvedl, plošných opatření a stále hledám adresné a méně nákladné řešení pro životaschopné podniky. V tuto chvíli o konečné podobě programu probíhá diskuse s ostatními kolegy ve vládě. My jsme nejbliž nějakému řešení pro segment, který byl vlastně nejvíce postižen, protože byl de facto úplně zakázán ze dne na den vašim vládním opatřením, to jsou ti stánkaři a organizátoři adventních trhů. Ta forma, která je asi nejbližší a která se nabízí, je ta varianta de minimis, která má... (Předsedající upozorňuje na čas.) ... ano, já jenom dokončím větu, která má velkou výhodu v tom, že nebudeme čekat na notifikaci Evropské komise a budeme moci peníze, pokud se tak na vládě dohodneme, vyplatit velmi rychle.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Pan poslanec se chystá dát vám doplňující otázku, prosím.

Poslanec Karel Havlíček: Děkuji. Co se týká plošné podpory, to byl váš požadavek, to byl požadavek zde opozice a my jsme ho respektovali. Mohl bych vám ukázat zápisy ze speciální vládní komise, která jasně řekla, že se má platit všem, kteří budou mít pokles tržeb 40 % a výše – my jsme měli 50 %. Předseda komise pan Stanjura řekl, že podpora byla nízká a měla by být ještě větší. Tlačili jste na to, aby podpora byla plošná, aby byla pro všechny postižené subjekty, což ale dávalo logiku. Mimo jiné to vyžadovala i Evropská komise.

O řád jste se, pane ministře, spletl ve smyslu podpory. Nebylo to 60 000 subjektů, ale 700 000 subjektů. Samozřejmě tam musíme zařadit i subjekty z Ministerstva financí a místního rozvoje, případně práce a sociálních věcí. Takto jsme si to rozdělili na vládě. Ministerstvo průmyslu a obchodu dělalo firmy střední a případně i větší a zase Ministerstvo financí dělalo živnostníky a menší subjekty. Všechny programy byly nejenom notifikovány, ale odsouhlaseny všemi svazy a asociacemi, které měly logické požadavky v tomto slova smyslu. (Předsedající upozorňuje na čas.) Co se týká rozpočtu, toto jsme museli řešit s každým rozpočtem. Samozřejmě by to šlo z rozpočtové rezervy. Takto jsme rozdělili 360 miliard korun a taky jsme to neměli v našich rozpočtech. Museli jsme se s tím naučit pracovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pan ministr vypadá, že vám odpoví. Prosím.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jozef Síkela: Já jsem se, pane ministře, nespletl. Já se málokdy pletu v číslech. Zaznamenal jsem vašich 700 000, ale já jsem mluvil o těch programech, které byly vyplaceny v rámci těch dvou programů. Já jsem do toho nezahrnul... Takže částka těch 32 miliard byla ta částka, která se týkala těch více než 60 000 subjektů. To je první poznámka.

Chtěl jsem jen říct, respektive doplnit, že k tomu, co už jsem uvedl k té variantě de minimis, tak i nyní si může každý podnikatel, který prokáže pokles obratu nejméně 30 % v důsledku vládních covid protiepidemických opatření, čerpat kompenzační bonus Ministerstva financí pro OSVČ a malé s. r. o., a budoucí kompenzace, které vláda České republiky projedná a schválí, budou přednostně zaměřeny na podnikatele, kteří si bez takové pomoci těžko poradí a prokážou životaschopný podnikatelský model, který bude aspoň částečně uzpůsobený aktuálním podmínkám trhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane ministře.

Nyní vystoupí se svou interpelací paní poslankyně Michaela Šebelová, která interpeluje ministra školství pana Petra Gazdíka, a připraví se pan poslanec Jaroslav Bžoch. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Michaela Šebelová: Vážení členové vlády, vážený pane ministře, můj dotaz je poměrně jednoduchý a praktický a směřuje k režimu testování studentů vyšších odborných škol. Chtěla bych se zeptat, proč je režim testování těchto studentů jiný než studentů základních a středních škol. Samozřejmě vím, že vyšší odborné školy jsou vlastně svým režimem bližší vysokým školám, nicméně v praxi často sídlí v budovách základních škol, středních škol, a tak se vlastně v praxi může stát, že potom v budově jsou studenti podléhající jiným režimům.

Druhá moje otázka směřuje k tomu: obrátila se na mě jako na členku školského výboru členka naší mládežnické organizace mSTAN s tím, jestli vlastně uvažujete nebo jestli se váš resort zabývá testováním studentů vysokých škol, protože se nám blíží konec zkuškového období. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji a požádám pana ministra o odpověď. Prosím, máte slovo.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Petr Gazdík: Vážený pane předsedající, vážená paní poslankyně, kolegyně, kolegové, ano, skutečně vyšší odborné školy jsou školy, které jsou trochu mimo systém. Ony jsou sice – většina z nich je – funkčně v budovách nebo společně se středními školami obdobného zaměření, na druhou stranu z hlediska zákona jsou brány jinak, jsou brány jako vysokoškolské studium nebo jiné studium než střední školy, a to činí potíže i v covidu. Zatímco vysoké školy mají absolutní samostatnost a vlastní autonomii, vyšší odborné školy ne. Ty jsou zřizovány konkrétními zřizovateli z řad samospráv, a tudíž to funguje jinak. Na mě se také obracela v poslední době celá řada ředitelů a ředitelek škol, protože u vyšších odborných škol do 1. února je zkuškové období, a ve zkuškovém období samozřejmě nebyla nutnost testování jako u škol základních či středních. Chci vám oznámit, že jsme na toto mysleli, a vzhledem k aktuální epidemiologické situaci, která je, včera na návrh Ministerstva školství Ministerstvo zdravotnictví připravilo mimořádné opatření, které včera schválila naše vláda, a od 1. února budou testováni také žáci vyšších odborných škol. Celkem se v republice jedná o 13 000, pardon, ne žáků, ale studentů, abych byl přesný. Protože

samozejmě by bylo velmi nelogické, aby na školách, které jsou v jedněch budovách se středními školami, byli testováni žáci nebo studenti středních škol, byli testováni zaměstnanci, a studenti vyšších odborných škol testováni nebyli. Takže od příštího pondělka budou testováni i oni. Dostali to vědět zavčasu, už v úterý odešla do všech datových schránek všech těchto škol v České republice zpráva o tom, jak bude vypadat režim od pondělí. Testy jim budou šířeny stejně, jak je tomu u základních a středních škol.

Pokud se ptáte dále na vysoké školy, ano, v těchto chvílích právě probíhá jednání s Ministerstvem zdravotnictví, jak bude vypadat režim testování ve školách obecně po 15. únoru, v polovině února. Sami samozřejmě nevíme, jak se bude v tu chvíli vyvíjet epidemie, ale máme určité prognózy, takže se snažíme na to připravit. Pan ministr zdravotnictví, jak tady vidím, kývá. Snažíme se na to připravit jak nákupem testů, tak tím, aby byli zavčasu informováni ředitelé škol, jaká opatření mohou být přijata, a také tím, abychom včas informovali veřejnost. U vysokých škol končí právě 15. února zkouškové období. V případě, že by se epidemiologická situace dále zhoršovala, tak bychom zřejmě přistoupili k nějaké formě testování. V případě, že se objeví prognózy, i nadále to bude na jednotlivých vysokých školách a jejich autonomii, jaká opatření zvolí.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane ministře, a ptám se, zda paní poslankyně chce dodat doplňující dotaz. Není tomu tak, dobře. Děkuji za odpověď.

Nyní tedy vystoupí pan poslanec Jaroslav Bžoch, interpeluje ministra zahraničních věcí Jana Lipavského, ten je omluven. Tak prosím, načtete interpelaci, bude vám odpovězeno písemně, a připraví se pan poslanec Zdeněk Kettner. Prosím.

Poslanec Jaroslav Bžoch: Děkuji za slovo. Víím, že pan ministr je omluven kvůli jeho cestě do NATO, takže budu rád za písemnou odpověď. Já jsem tento dotaz vznášel už při hlasování o důvěře vládě a jedná se o to, co je napsáno v Programovém prohlášení vlády, a to je revize vztahu s Ruskem a s Čínou. Já se teď nebudu ptát na Rusko, protože asi všichni víme, jaká situace je, ale zajímala by mě právě revize vztahu s Čínskou lidovou republikou. Jedná se mi o to, že bych chtěl slyšet od pana ministra nebo si přečíst, v jakém stavu jsou dnes ty vztahy s Čínou podle vlády, na jakém levelu jsou, kde se dneska tedy ocitáme, když máme před sebou nějakou revizi, a chtěl bych také vědět, co tou revizí je zamýšleno, jakým směrem se naše vztahy s Čínskou lidovou republikou mají vyvíjet, zda budeme mít nějaký pragmatický přístup, zda se budeme soustředit na obchodní politiku nebo budeme více klást důraz na lidská práva. Co by mělo být tím výsledkem a jakým směrem a jak by ty naše vztahy s tou Čínskou lidovou republikou měly v budoucnu vypadat? Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám moc děkuji i za dodržení času. Nyní vystoupí pan poslanec Zdeněk Kettner, který interpeluje pana ministra Martina Baxu. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Kettner: Děkuji. Mám následující dotaz. Já jsem objevil název green filming. Když znám už Green Deal, teď se tady objevil green filming. Objevil jsem na internetových stránkách stejného znění 18stránkový manuál, kde filmařům je doporučováno, aby používali sypaný čaj místo pytlíkového, aby ztlumili topení při natáčení ve studiu a podobně. Je tam dokonce zmiňováno, že na Západě jsou až tak pokrokoví, že mají něco na způsob uhlíkového politruka, který při natáčení dohlíží, zda je všechno splněno. Přišlo mi to úsměvné, dokud jsem nepřečetl následující sdělení předsedkyně Rady Státního fondu kinematografie Heleny Bendové: "Ve výzvách na podporu výroby filmů jsme nedávno zavedli povinnou rubriku, aby se producenti mohli vyjádřit, zda a jakým způsobem budou aplikovat postupy udržitelného natáčení. Je to následně jedna z věcí, ke které přihlížíme, když na radě o daném filmu debatujeme." To mě trošičku šokovalo. To znamená, že my už – docela se divím,

že už to neobjevili volnomyšlenkáři umělci, že už se dost neozvali – to už tady jednou bylo za minulého režimu, že hlavní bylo ideologické hledisko, aby tam byl dostatečný počet soustružníků a údernic a plnily se tam plány. My opravdu – máme tady fond, který pracuje s jednou miliardou peněz daňových poplatníků, takže my skutečně budeme dohlížet na kvalitu filmu, ne co se týká umělecké kvality, ale ideologie?

Takže můj dotaz na pana ministra zní, zda ví o tom, že fond kinematografie má tohleto jedno z hledisek. Pokud ano, jestli by dokázal říct, jestli mu to přijde normální, a pokud o tom neví, tak jaký na to má názor, případně jak bude v této věci dále postupovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče, a pan ministr je připraven vám odpovědět. Prosím, máte slovo.

Ministr kultury ČR Martin Baxa: Dobré odpoledne. Vážený pane místopředsedo, milé kolegyně, milí kolegové, vážený pane poslanče, prostřednictvím pana místopředsedy, samozřejmě chápu váš zájem o tuto problematiku a bezpochyby jsem připraven jako ministr kultury na vaše otázky odpovídat. Ale možná není úplně jako marné si na začátku vlastně vysvětlit, co ty pojmy znamenají. A já vím, že když vy se podíváte na to, že je někde napsáno green filming, tak v logice vaší strany vás hned napadne, že je to nějaké zelené šílenství a že je to nějaká povinná kvóta environmentálních témat ve filmování. Ale jak říkám, je zapotřebí se podívat na to, co to vlastně ve skutečnosti znamená. Ale jak říkám, neupírám vám právo tyto otázky klást.

Dámy a pánové, tady vám ukážu takzvaný manuál zeleného natáčení. To je totiž ten green filming, pane kolego, to není žádná povinná kvóta zelených témat ve filmech, ale je to zcela normální praktický návod. Tak jako my doma běžně, předpokládám, že vy též doma, třídíme, tak green filming není nic jiného než nějaký ucelený soubor toho, jakým způsobem se chovat environmentálně odpovědně při filmových produkcích v kontextu toho, že každé filmové odvětví může přispět právě k tomu, aby nedocházelo ke zhoršení stavu životního prostředí. A já tady tuhleto publikaci ukazuji proto, že ten manuál zeleného natáčení vydala naše Asociace producentů v audiovizí, a jsou tam prostě úplně běžné věci, jakým způsobem zacházet s odpady, jak rozumně využívat dopravu, jak rozumně využívat stavby rekvizit, dekorací a tak dále. Jedná se vlastně o zcela běžný projekt, který se týká udržitelnosti.

Co považuji za závažné, je to, že vy tady bez jakýchkoliv důkazů mluvíte o tom, že je to nějaké hodnotící kritérium pro hodnocení Státního fondu kinematografie. Pane kolego, doporučuji si přečíst zákon, který popisuje činnost Státního fondu kinematografie. Tak i přesto, že ten green filming neznamená to, co vy si myslíte, že ve skutečnosti je, tak přesto chci vás i všechny kolegy ve Sněmovně i veřejnost ujistit o tom, že green filming není žádným hodnotícím kritériem Státního fondu kinematografie, prostě proto, že i ta hodnotící kritéria jsou dána zákonem o audiovizí, a jediné, co je, že v žádostech na Státní fond kinematografie žadatelé uvádějí, že normálně využívají to takzvané rozumné, udržitelné filmování, ale rozhodně to v žádném případě nemůže omezit to, jakým způsobem jsou jejich projekty hodnoceny.

Neboli shrnuto, podtrženo, pan poslanec Kettner bohužel neví, co je to green filming. Tak já jenom zopakuju, že to není žádná ideologická mantra na to, jaký má být environmentální obsah ve filmu, ale že je to nástroj, který se využívá v současné době, kdy filmování je globálním byznysem, k tomu, aby se filmaři v příslušných zemích i při vlastním natáčení chovali udržitelně, tak jako se chová většina z nás zcela běžně doma, a že v tom velkém rozsahu se z toho stává nějaký soubor opatření, která my už v tuto chvíli máme i v České republice prostřednictvím manuálu zeleného natáčení, které vydala Asociace producentů v audiovizí. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane ministře. Chci se zeptat, zda pan poslanec... Ano, pan poslanec se hlásí o doplňující otázku. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Kettner: Děkuji, pane předsedající. Koukám, že se tady stává normou dehonestování a posměšky jenom na základě příslušnosti k nějaké politické straně. Vy mě přesvědčujete o tom, že nevím, jaká zelená je správně zelená, že jsem pochopil úplně jinou zelenou a tak dále. Já velice dobře vím, co je green filming, já jsem si to minule přečetl. Mně... ať si každý natáčí ekologicky, neekologicky, je to jeho morální zodpovědnost. To, že nejsou informace, ta citace tady je předsedkyně Rady kinematografie. Tak nevím, kdo teď lže. Řekla to paní Bendová, nebo neřekla? A neodpověděl jste mi na otázku: Je to tedy součástí těch hodnoticích kritérií, jak o tom hovoří paní Bendová, nebo není? Když mi řeknete, že není, budu naprosto spokojen a nemusíte mě nadále peskovat jako nějakého malého žáčka, kterého nemáte úplně v lásce. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr kultury ČR Martin Baxa: Pane poslanče, prostřednictvím pana místopředsedy, já to nemyslím ani tak, že bych vás nějak peskoval. Nejsme ve škole, kde vy jste jako učitel. Nevím, jestli vy peskujete svoje žáky, já rozhodně nemám potřebu peskovat jakýmkoliv způsobem vás. Jenom prostě hovořím o faktech, která by si měl ten, kdo se na něco ptá, ověřit. Green filming není žádná ideologie, green filming je nástroj, který se používá k udržitelnému natáčení v době, kdy se natáčení stává globálním byznysem, kdy dochází k tomu, že se produkce přesouvají po celé planetě, kdy dochází k tomu, že se jedná o velké množství materiálu, energie a tak dále. To není žádné kritérium ničeho, je to prostě jenom soubor opatření, která slouží k tomu, aby se jakýmkoliv způsobem – je to možné – omezovaly dopady těchto velkých produkcí na životní prostředí v kontextu s tím. Takže to není ani dehonestace, ani jakékoliv peskování. Jenom jsem slyšel opakovaně na půdě Poslanecké sněmovny, jak zástupci vaší politické strany hovoří k tomuto tématu, tak v tom kontextu jsem na to reagoval.

A ptáme-li se na hodnoticí kritéria, jenom zopakují, že hodnoticí kritéria v rámci výběru jsou dána zákonem o audiovizí, a green filming, tedy banální dodržování zásad rozumného, šetrného postupu při všech fázích filmové výroby, není kritériem, které by ovlivňovalo to, jakým způsobem jsou hodnoceny odborně – zdůrazňuji, odborně hodnoceny – filmy v rámci všech procedur, které aplikuje Státní fond kinematografie. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane ministře.

Nyní vystoupí poslankyně Lucie Šafránková s interpelací na ministra Josefa Síkelu. Připraví se poslankyně Jana Hanzlíková. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Lucie Šafránková: Děkuji vám za slovo. Pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážený pane ministře, oslovují mě zoufalí občané, živnostníci, a to nejen z našeho Jihomoravského kraje, ale z celé republiky, s otázkou, kdy jim v situaci, kdy je podnikání zejména ve službách nadále omezeno, stát pomůže. Proto se na vás a za ně nyní obracím s jednoduchou otázkou: Kdy konečně vaše ministerstvo spustí poslední dva funkční programy na pomoc firmám, jejichž výdělečnou činnost výrazně omezila protiepidemická opatření? Konkrétně se jedná o výzvu 3 v rámci programu COVID – Nepokryté náklady a o výzvu 2 v rámci programu COVID 2021. Vyhlášení obou těchto výzev bylo avizováno již v polovině prosince loňského roku a dosud se v tomto směru nic dalšího neděje. Živnostníci a jejich zastřešující organizace si hromadně stěžují i na nekomunikaci vašeho úřadu, především na to, že na jejich četné dotazy, kdy budou aktuální fáze těchto podpůrných programů, na nichž doslova stojí přežití jejich podnikání včetně návazné zaměstnanosti v regionech, odstartovány.

Vážený pane ministře, můžete mi prosím konkrétně odpovědět, kdy tedy budou vyhlášeny aktuální výzvy v programech COVID – Nepokryté náklady a COVID 2021? Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Také vám děkuji, paní poslankyně, a poprosím pana ministra o odpověď. Máte slovo.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jozef Síkela: Vážený pane předsedo, vážená paní poslankyně, vážení poslanci, vážené paní poslankyně, hrozně nerad bych se opakoval, protože to je podobný dotaz, který na mě vznesl poslanec Havlíček. Už jsem uvedl, že nejsem zastáncem plošných kompenzací, uvedl jsem, že je považuji za velmi proinflační. Uvedl jsem, že to, co připravujeme, je pomoc těm, kteří byli nouzovým stavem a vládním opatřením mezi koncem listopadu a Vánocemi přímo zasaženi, to znamená vánoční trhovci. Dále jsem uvedl, že je tady pořád program pro podnikatele, když prokážou pokles obrátu nejméně 30 %, a to je právě ten segment, o kterém jste mluvila, takzvaný kompenzační bonus pro OSVČ a malá eseróčka, to jsou ti... kompenzační bonus, pardon, kompenzační bonus. A uvedl jsem, že budu podporovat takové programy, které se budou týkat těch, kteří si s nastalou situací těžko poradí, ale zároveň – a to je důležité, protože potřebujeme ty peníze investovat, ne je utratit a spotřebovat – prokážou životaschopný podnikatelský model, který ukáže, že se adaptovali na nové podmínky trhu, protože situace, přestože třeba doufám přijde brzo nějaké rozvolnění, se v mnohých ohledech nezmění.

Já bych se chtěl totiž zaměřit do budoucna. Připravujeme celou řadu balíčků a programů, které mají pomoci podnikům se modernizovat, chceme na ně alokovat poměrně velké částky, například z investiční dotace z Národního plánu obnovy zhruba 10 miliard, kde chceme investovat do digitalizace provozů a podniků, kde se chceme zaměřit na výstavbu fotovoltaických elektráren s akumulací. Chceme podpořit elektromobilitu v podnikání, připravujeme podporu certifikací, strategických technologií, které pomohou podnikům při získávání certifikátu managementu jakosti a produktových certifikátů. Chceme se zaměřit na internacionalizaci začínajících podniků, prostě umět kvalifikovaně podpořit firmy, které v Čechách vyrostou v takzvané scaleupy a stanou se rychle rostoucími podniky, které chtějí expandovat i do zahraničí. Máme připraveny technologické inkubace, připravujeme podporu venkovských koloniálů v rámci programu Obchůdek 2021+ a připravujeme i nový podnikatelský balíček s celou řadou klíčových opatření.

Já teď vedu velmi zajímavou diskusi se svým resortním kolegou na Slovensku, kdy oni se zaměřili na podobné věci, připravují několik desítek zákonů a změn zákonů, které mají odbourat byrokracii a mají pomoci podnikům ulehčit podnikání. On se zase živě zajímá o to, co připravujeme my. Takže je celá řada věcí, které do budoucna připravujeme.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám moc děkuji. Paní poslankyně položí doplňující otázku, prosím.

Poslankyně Lucie Šafránková: Já vám děkuji za odpověď, pane ministře. Vy jste tady mluvil o kompenzačním bonusu, který má ale 31. ledna končit. Tak bych se chtěla zeptat, protože jsem zaznamenala od pana ministra financí, pana Stanjury, že k prodloužení už by dojít nemělo, takže dle informací od vás k tomu prodloužení dojde u kompenzačního bonusu do dalšího období?

A pak mám ještě další otázku: Jak konkrétně hodláte pomoci českým živnostníkům a malým českým firmám zasaženým astronomickým růstem ceny elektřiny a plynu? Jestli pro ně připravujete nějaký konkrétní program? Protože jde o to, že pokud je odběr elektřiny či plynu veden v režimu místa podnikání, nikoli soukromého místa k bydlení, nelze využít možnost požádat o příspěvek na bydlení. Zásadní je také skutečnost, že ceny energetických komodit jsou

u odběrných míst určených k podnikání mnohem vyšší než v nemovitostech určených k bydlení a jejich růst je pro mnohé podnikatele už skutečně likvidační. Takže ještě děkuji za odpovědi na tyto mé otázky.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, paní poslankyně, i za dodržení času. Pan ministr se vám chystá odpovědět. Prosím.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jozef Síkela: Já jsem neřekl, že kompenzační bonus bude pokračovat. To samozřejmě budeme s panem ministrem financí diskutovat. Ale vy jste se ptala, jak pomohu podnikatelům zasaženým covidem. V tuto chvíli je ten stav v ekonomice takový, že v podstatě normální podnikání je možné. Pokud jde o ceny energií, podnikatelé a firmy, malé a střední podniky budou moci na úhrady svých nákladů na energii požádat o úvěr se státní zárukou až do výše 2 milionů korun, přičemž záruka bude poskytnuta až do výše 80 %. Umožní to rozšíření programu Záruka 2015 až 2023 poskytovaného národní rozvojovou bankou. A my tam ještě máme neuzavřené určité technické věci, jak to uděláme tak, aby to pro ty podniky bylo co nejvýhodnější, jestli to budeme dělat přes komerční sektor, nebo jestli to budeme dělat přímo přes národní rozvojovou banku. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane ministře. Nyní vystoupí se svou interpelací paní poslankyně Jana Hanzlíková, bude interpelovat pana ministra Mariana Jurečku, a připraví se paní poslankyně Eliška Olšáková. Prosím.

Poslankyně Jana Hanzlíková: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážený pane nepřítomný ministře, nyní v době energetické chudoby a zvyšování cen téměř všeho se na mě obrací mnoho občanů, kteří se v důsledku dlouhých vyřizovacích lhůt ze strany lékařské posudkové služby dostávají do značných finančních problémů. Nedostatek posudkových lékařů vede totiž k tomu, že se nepřiměřeně prodlužují řízení především v oblasti nepojistného systému. Ta trvají mnohdy několik měsíců a to samozřejmě velmi negativně dopadá na kvalitu života osob, které o tyto dávky žádají. A musíme si říct, o jaké osoby se jedná. Jsou to zejména osoby se zdravotním postižením, s vážným onemocněním a o jejich rodiny a pečující.

Minulá vláda se touto problematikou intenzivně zabývala, přijala mnoho opatření a považovala ji za velmi důležitou. Proto se ptám pana ministra: Jaký je aktuální stav lékařské posudkové služby, zda je tato služba v současné době personálně stabilizovaná, v jakých lhůtách se dnes o dávkách rozhoduje? Ale především, jaká konkrétní opatření Ministerstvo práce a sociálních věcí přijme, aby nedocházelo k dlouhým vyřizovacím lhůtám, které dostávají občany do nepříznivých životních situací? Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, paní poslankyně. Na vaši interpelaci vám bude odpovězeno písemně.

Nyní vystoupí paní poslankyně Eliška Olšáková, která interpeluje pana ministra Víta Rakušana. Připraví se paní poslankyně Monika Oborná. Prosím.

Poslankyně Eliška Olšáková: Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážený pane ministře, já bych vás ráda interpelovala v souvislosti se zákonem č. 324/2021, který řeší odškodnění subjektů dotčených mimořádnou událostí v areálu muničních skladů Vlachovice-Vrbětice. V těchto skladech došlo v říjnu a v prosinci roku 2014 k výbuchům dvou muničních skladů. Jako předsedkyně krizového štábu ORP Valašské Klobouky jsem se osobně zúčastnila evakuace tamních obyvatel a řešila jsem

tehdejší situaci prostřednictvím krizového štábu ORP Valašské Klobouky. Proto jsem velmi kvitovala, že se tento zákon přijal.

A právě v souvislosti s tímto přijetím bych se vás, pane ministře, ráda zeptala, jak v současné době probíhá přijímání žádostí, kterých by mělo být v průběhu tohoto půlroku asi 8 000, kolik jich bylo podáno, kolik jich bylo doposud vyřízeno nebo odmítnuto. A v neposlední řadě bych se vás taky chtěla zeptat, jak se Ministerstvo vnitra vypořádá se žádostmi občanů, kteří fakticky bydlí tady v těch obcích, ale trvalé bydliště tam nemají, což nám vlastně ukazuje neřešený dlouholetý problém s faktickým a trvalým bydlištěm.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, paní poslankyně, a požádám pana ministra o odpověď. Prosím, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Vít Rakušan: Děkuji, pane místopředsedo. Paní poslankyně, dámy a pánové, pokusím se být stručnější. Po tom, co jsme tady loni zažívali kauzu, která měla mnohé politické přesahy v souvislosti s Vrběticemi, nicméně v rámci dobré činnosti našich bezpečnostních složek se povedlo poukázat na to, kdo za těmito výbuchy stál, tak potom i český stát a předchozí vláda, celá předchozí Poslanecká sněmovna přistoupila k tomu, že nárok na odškodnění postižených osob v tomto regionu existuje. Už si nepamatuji přesně, jak to hlasování probíhalo, kdo byl proti, tak někteří obecně zpochybňovali tu vrbětickou kauzu z principu a bylo jim jedno, jak se lidem žije nebo nežije. Ale myslím si, že tady byl velmi výrazný konsenzus o tom, že podpora tady je nutná.

Já bych chtěl využít i této příležitosti, abych vzkázal ještě jednou do postižených obcí, že písemnou žádost o odškodnění je možné podat u Ministerstva vnitra od 1. ledna 2022 do 30. června 2022. Tedy kdo tak neučinil, nechť tak prosím učiní co nejdříve. My se samozřejmě snažíme i skrze Sdružení místních samospráv, SMO ČR, informovat regiony o tom, že tento program je na půl roku otevřený.

Ke včerejšku evidujeme na Ministerstvu vnitra 6 430 žádostí a k dnešnímu dni bylo posouzeno 1 637 žádostí. Chtěl bych velmi ocenit práci úřednic a úředníků, aniž bychom jednoho jediného přijali navíc, tak tu agendu a nával žádostí zvládají velmi dobře. Výplata přiznané částky jednotlivým žadatelům v souladu se zákonem je poukazována do 30 dnů ode dne rozhodnutí a k dnešnímu dni už Ministerstvo vnitra vyplatilo oprávněným žadatelům celkovou částku 13 646 876 korun.

Chtěl bych tady vyvrátit ještě jednu fámu, kterou jsem taky slyšel, že důsledkem nějakých rozpočtových škrtů nebudou vypláceny náhrady škody za Vrbětice. To je samozřejmě nesmysl, protože to je vázáno i usnesením Poslanecké sněmovny, a tato částka samozřejmě i v připravovaném rozpočtu současné vlády bude. Je samozřejmě i dobré to, že Ministerstvo vnitra přímo terénně pracovalo a pokoušelo se i starostkám a starostům, občanům vysvětlovat v této oblasti metodiku, jak žádat o náhradu škody.

K otázce trvalého pobytu bohužel nemám tak dobrou zprávu, protože tady je to definováno zcela jasně. Zákon o tom jednorázovém odškodnění do slova a do písmene v § 3 odst. 3 upravuje jediné kritérium pro určení osoby oprávněné žádat o jednorázové odškodnění právě přihlášením k trvalému pobytu v obci. V případě, že daný člověk není hlášen k trvalému pobytu, žádá o odškodnění, tak tady bohužel ministerstvo podle platné zákonné úpravy musí vyhodnotit danou žádost jako neoprávněnou a danou žádost zamítnout. To je samozřejmě na širší diskusi i se Svazem měst a obcí, Sdružením místních samospráv, jak do budoucna systémově tento problém v zákoně vyřešit. Nicméně vyplácení odškodnění za Vrbětice rozhodně zastaveno nebude a do 30. července je možné podávat všechny žádosti. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane ministře. Táži se, zda paní poslankyně chce dát doplňující otázku? Není tomu tak, dobře, děkuji.

Nyní tedy vystoupí paní poslankyně Monika Oborná, která interpeluje pana ministra Zdeňka Nekulu, a připraví se pan poslanec Radek Vondráček. Prosím.

Poslankyně Monika Oborná: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážený pane ministře, já vás interpeluji ohledně kapacit záchranných center CITES, jelikož zákon č. 501, kterým se novelizuje zákon na ochranu zvířat proti týrání, vymezil mimo jiné podmínky ochrany vybraných druhů šelem a lidoopů. Jedná se především o podmínky pro chov zvířat, vybavení a velikost prostor pro zvířata. Obecné požadavky na péči, prostory a vybavení pro chov druhů zvířat vyžadujících zvláštní péči pak byly s účinností od letošního roku 1. ledna 2022 stanoveny prováděcí vyhláškou Ministerstva zemědělství č. 451/2021. V případě, že obecní úřad obce s rozšířenou působností rozhodne o zabrání zvířete, pokud zvíře chová osoba, které byl pravomocným rozhodnutím uložen zákaz, má být zvíře umístěno do záchranných center CITES. Podle některých chovatelů však v těchto centrech nejsou volné kapacity, kam by bylo možné tato zvířata umístit, a o tato zvířata nejeví rovněž zájem ani zoologické zahrady.

Vážený pane ministře, chci se tedy zeptat, co je pravda na těchto informacích, zda jsou v záchranných centrech dostatečné kapacity pro umístění vybraných druhů zvířat v případech, že dojde k jejich zabrání, a zda skutečně nehrozí jejich utracení, jak se někteří chovatelé obávají.

Já jsem během dne byla informována, že záchranná centra CITES spadají do gesce Ministerstva životního prostředí. Já jsem tedy vycházela v rámci této interpelace z toho, že je to problematika, kterou se zabývá právě zákon proti týrání zvířat, který je v gesci Ministerstva zemědělství. Takže bych vás, pane ministře, chtěla poprosit, pokud byste se mohl k tomu vyjádřit alespoň v rámci možností vašeho resortu, protože je to interpelace, která vzešla od chovatelů, a pokud jsou jejich obavy o to, že... (Předsedající: Váš čas.) Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám moc. Pane ministře, požádám vás o odpověď na interpelaci. (K řečnickému pultu jde poslanec Vondráček.) Pan ministr bude odpovídat na interpelaci. (Veselo v sále.) Prosím, máte slovo.

Ministr zemědělství ČR Zdeněk Nekula: Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, vážená paní poslankyně, zákon č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů, spolu s prováděcími vyhláškami je sice v gesci Ministerstva zemědělství, nicméně zřizování základních center CITES a jejich provozování včetně stanovení jejich kapacity však spadá do gesce Ministerstva životního prostředí. Váš dotaz ohledně dostatečných kapacit záchranných center CITES musíte směřovat na paní ministryni životního prostředí. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane ministře. Táži se, zda paní poslankyně...? Nemá doplňující otázku, dobře.

Nyní tedy pan poslanec Radek Vondráček, který interpeluje pana ministra Pavla Blažka, který je nepřítomen, bude odpovězeno písemně. Připraví se paní poslankyně Jana Pastuchová. Prosím, máte slovo.

Poslanec Radek Vondráček: Děkuji za slovo. Právě proto, že je nepřítomen pan ministr spravedlnosti, tak jsem přehlédl pana ministra zemědělství.

Vážený pane nepřítomný ministře spravedlnosti, zažívám tady mírné déjà vu, protože když jsme diskutovali a hlasovali o důvěře vládě, situace byla úplně stejná: pokládal jsem řadu dotazů, které mi do dneška odpovězeny nebyly, a vy jste nebyl přítomen v sále. Asi už nespočítám, kolikrát jsem byl dotazován novináři a kritizována naše strana za to, že se ministři neúčastní interpelací, tak jsem čekal, že v novém volebním období budou ty lavice zaplněné, a že budeme tedy diskutovat. Nerad hovořím do zdi, protože smyslem ústních interpelací je skutečně ta bezprostřední interakce, střet opozice a koalice, aby si veřejnost mohla udělat obrázek, například který z těch dvou je větší ignorant v které debatě. V anglosaských kulturách dokonce někdy taková dobře trefená interpelace znamená, že ministr rezignuje na svůj post. Měl jsem možnost takovou debatu sledovat například v kanadském parlamentu.

Mám velice jednoduchou otázku na vás. Na straně 51 programového prohlášení vlády se píše: "Zasadíme se o zvýšení odměn nejustičních pracovníků v oblasti soudnictví a státního zastupitelství." Já jsem se chtěl zeptat, co tedy znamená slovíčko "zasadíme", protože téměř zaměstnancům jste 29. prosince 2021 vzali přislíbených 1 400 korun jejich platu. A tak by mě zajímalo, co znamená tedy to "zasadíme", kdy a jak jim ty peníze vrátíte, a jak jim tedy přidáte, protože ve svém programovém prohlášení slibujete, že těmto zaměstnancům, těm zapisovatelkám a dalším zaměstnancům nesoudního personálu, přidáte na mzdách. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní tedy paní poslankyně Jana Pastuchová, která interpeluje pana ministra Vlastimila Válka, a připraví se pan poslanec Jan Síla. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji. Vážený pane ministře, vážené kolegyně, kolegové, budu stručná. Dám otázky. Začnu ale krátkou statistikou. K včerejšímu dni podle monitoringu, který chodí mně i panu ministrovi, bylo nově 54 685 diagnostikovaných. Proočkovanost populace České republiky je zhruba 63 %. Na začátku ledna se denně průměrně očkovalo 75 000 lidí, na konci ledna už jen 50 000 vakcín denně. Dle dnešního monitoringu celkové počty hospitalizovaných rostou, denní příjmy jsou celkově dohlašovány ve výši asi 250 v průměru, ale bohužel pozorujeme i zastavení poklesu počtu pacientů vyžadujících intenzivní péči. Mezi nově nakaženými potenciálně zranitelnými pacienty je bohužel stále relativně mnoho neočkovaných a nijak nechráněných a to může mít opravdu další následky v nemocniční péči.

Já se chci zeptat, pane ministře: naši vládu jste kritizovali stále za to, že neočkované a nijak nechráněné pacienty neumíme motivovat, neděláme dobrou osvětu, neděláme dobrou kampaň. Já se vás chci zeptat, podle médií budete od 1. 2. očkovat... nebo nabídnete novou vakcínu Novavax. Myslíte si, že ti lidé, kteří jsou neočkovaní ani jednou, že je přesvědčíte? Já se chci zeptat, co jste udělali do této doby mimo našich opatření, naší minulé vlády, k tomu, aby se vám zvedla proočkovanost pacientů, kteří nejsou očkovaní ani jednou dávkou.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, paní poslankyně, i za dodržení času a poprosím pana ministra o odpověď. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr zdravotnictví ČR Vlastimil Válek: Vážený pane předsedající, vážená paní poslankyně, vážení páni poslanci a poslankyně, velmi děkuji za ten dotaz a jsem rád, že je napříč Poslaneckou sněmovnou alespoň ve většině shoda na tom, že očkování je klíčová záležitost. Využívám tuto příležitost a děkuji paní poslankyni, že mně ji dala, a žádám tím a prosím všechny ty, kteří posloucháte dnešní interpelace, nemáte třetí dávku, prosím, přijďte si pro posilující dávku. Všichni ti, kteří eventuálně budete vidět dnešní interpelace, běžte na očkování.

Naprosto souhlasím s paní poslankyní, že očkování je naprosto klíčová věc. Úspěšně pokračuje očkování proti covidu. Ke včerejšímu večeru bylo naočkováno minimálně jednou dávkou 6 915 483 osob, 3 631 742 z nich pak má i životně důležitou, a já bych zdůraznil v případě omikronu, posilující dávku. To znamená, že máme u populace naočkovanosť 64,6 %, respektive 75,1 % u dospělé populace – 75,1 % u dospělé populace. To je to měřítko, které porovnává Evropská unie. A já jsem velmi rád, že v závěrečné fázi, kdy přestaly řeckně rychlé změny na Ministerstvu zdravotnictví a kdy bývalý pan premiér, prostřednictvím pana předsedajícího, nyní pan poslanec Babiš, vyzval opozici, abychom spolupracovali, tak já děkuji, že ta možnost se zdravotnictvím byla a že AntiCovid tým mohl se zdravotnictvím spolupracovat. Jsem velmi rád, že očkovací kampaň začala, že očkování pokračovalo, my jsme na to navázali a myslím si, že velmi úspěšně, čísla pro to svědčí.

Nejohroženější věková skupina 65+, a na tom se shodneme, máme alespoň základním očkováním naočkováno 86 % populace. Připomínám mantru 75 %, která se změnila na mantru 85 %. Dneska víme, že kolektivní imunita v tomto případě není možná, ale snaha dosáhnout 100 % je nereálná všude na světě. Chtěl bych upozornit, že posilující dávku z nich má 82 %, a to je zásadní věc, protože posilující dávka je to, co stoprocentně dneska chrání pacienty před závažným průběhem a před hospitalizací na ECMO.

Je pravda, že očkování zpomaluje, ano, to je fakt, a ono musí zpomalovat, protože vždy při vrcholící vlně je zájem o očkování podstatně nižší. Těch důvodů je celá řada, část těch lidí je v karanténě, část těch lidí má prodělanou nemoc, jsou v izolaci, dostanou certifikát, který má půlroční platnost, a to jsou všechno důvody, proč v této fázi musí, logicky musí – a ještě bude několik týdnů, jeden, dva, tři – nejpozději tedy za tři týdny doufám, že tato vlna bude za námi, a data, která máme, tomu odpovídají, možná dříve – musí tedy oslabovat zájem o očkování.

Jakkoliv si všichni přejeme, aby pandemie skončila, a doufáme, že omikron je poslední mutace, tak tušíme, že s tím nemůžeme stoprocentně počítat a je možné, že budou nutná další přeočkování. Ovšem dneska víme naprosto jasně, že se musí provádět systematicky tak, aby hladina protilátek byla nejvyšší v těch chvílích, kdy ta vlna nastupuje, a vrcholila v době, kdy je ta vlna silná. Musíme se zaměřit nejenom na rizikové věkové skupiny a rizikové pacienty primárně, a tam je snad shoda v celé Poslanecké sněmovně, ale i na věkové skupiny 16 až 40. A já rozumím tomu, co říká paní poslankyně, a znovu za tu možnost děkuji, že mohu odpovídat, protože toto je ekonomicky nejaktivnější skupina.

Co jsme udělali? Od minulého týdne je spuštěno očkování posilovací dávkou u mladistvých od 12+. Byla na tom shoda celé Vakcinologické společnosti – epidemiologického týmu. Od 1. února bude možná předregistrace na vakcínu firmy Novavax, která je částečně vyráběna v České republice. Je to vakcína, která není mRNA vakcína, je to oslabený, atenuovaný vir, tedy vakcína, která je klasická. A ano, předběžný zájem je vysoký, řádově ve statisících, proto chceme umožnit předregistraci, abychom podle toho eventuálně ještě posílili množství vakcíny v České republice.

Všechny dostupné vakcíny jsou dodávány jak do očkovacích míst, tak do ordinací praktických lékařů, pediatrů i ambulantních specialistů. Co je důležité? Musíme si uvědomit, že obě firmy, Pfizer i Moderna, pracují na modifikovaných variantách právě pro omikron, a to je ta vakcína, kterou bychom pak měli využívat k přeočkování. Jenom doufám, že tlak na obě dvě ty firmy bude dostatečný, aby vakcína byla k dispozici co nejdříve. Během jara se hodláme zaměřit na přípravu očkovací strategie, kterou představím v Poslanecké sněmovně i na vládě, pro další roky, ale především pro podzim tohoto roku. Z očkování se musí stát standardní způsob ochrany našich pacientů tak, jak to je u všech očkování. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Paní poslankyně se chystá položit doplňující otázku. Prosím.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuju. Pane ministře, já ta data znám, já si ty monitoringy čtu každé ráno u kávy, takže ta čísla znám. Já vím, že mezi nově nakaženými zranitelnými pacienty je bohužel stále málo těch neočkovaných. A já jsem vám dala dotaz, protože teď ze zhruba sta vakcín je jenom šest těch prvních, protože ti naočkovaní lidé nepřibývají, jaké kroky budete dělat, nebo děláte. Vy mluvíte furt o posilující dávce. Ta je super, to všichni víme, ale já se pořád a stále ptám na ty lidi, kteří nejsou vůbec naočkovaní, a stále jste nám vyčítali, že je neumíme individuálně oslovit, že máme špatnou kampaň. A já se pořád snažím někde tu vaši kampaň nebo to vaše individuální oslovování zaznamenat a já jsem ho nezaznamenala. Já se ptám na neočkované ani jednou dávkou. Co pro to budete dělat?

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Požádám pana ministra o odpověď. Prosím, pane ministře.

Místopředseda vlády a ministr zdravotnictví ČR Vlastimil Válek: Vážený pane předsedající, vážená paní poslankyně, kolegové a kolegyně, já se velmi omlouvám, že jsem úplně nepochopil.

Z logiky věci vy, stejně jako já, jsme naočkovaní, proto jste tu kampaň nemohla zachytit, tu individuální. My máme dneska vytipované všechny, kteří naočkovaní nejsou, dostávají pravidelně esemesky, dostávají zvací dopisy a ty dostávají jejich praktičtí lékaři. My jsme tady toto schéma spustili, a tady to přiznám, a rád to přiznám, ve spolupráci s panem ministrem Vojtěchem v době, kdy se střídaly vlády a kdy AntiCovid tým začal spolupracovat s touto vládou. My jsme v něm pokračovali individuálním zvaním esemeskami. A právě jeden z důvodů, proč jsme odsunuli o 14 dní platnost toho certifikátu, který od 1. února platí v celé republice, je ten, abychom měli ještě jednou možnost pozvat individuální esemeskou, individuální zvací kampaní, dopisem ošetřujícímu lékaři – dneska máme oba dva systémy provázané a spolupracují na tom pojišťovny – všechny ty, kterým jednak propadá certifikát, protože dostali druhou dávku před 7. květnem, plus ty neočkované. Odhad těch, co se zapojí do Novavaxu, je někde kolem 400 až 500 tisíc, protože to je to množství, které monitorujeme, kteří jsou ochotni se očkovat, ale odmítají mRNA vakcínu. Já mám mRNA vakcínu, mám tři dávky, předpokládám, že většina z nás, je to vynikající vakcína, ale ano, pacient by měl mít právo volby a v tomto případě mu to právo volby děláme. A zase to vzniklo v návaznosti na spolupráci z posledních týdnů s Ministerstvem zdravotnictví.

To znamená, jediný možný spor, který je... já jsem přesvědčený, že kampaň podobně, jako je to v Portugalsku – a my jsme se od nich poučili a tímto způsobem tu individuální zvací kampaň děláme, podobně jako třeba na mamografický screening – povede k tomu, abychom navýšili do jarních měsíců ty pacienty, kteří dostali první, druhou dávku, ale především musíme nachystat systém třetí dávky, posilující dávky před podzimní vlnou. To považuji za velmi klíčové ve spolupráci především s praktickými lékaři. Děkuju.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji, pane ministře. Nyní vystoupí se svou interpelací pan poslanec Jan Síla, který také bude interpelovat pana ministra Vlastimila Válka, a připraví se paní poslankyně Jaroslava Pokorná Jermanová. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Síla: Vážený pane předsedající, vážená vládo, dámy a pánové, se současným šířením varianty omikronu přestávají být účinné monoklonální protilátky. Je nutné jejich nahrazení novými látkami – sotrovimabem v podobných indikacích. Já jsem se chtěl zeptat, kdy bude dostupný v České republice, nebo zda už je.

Účinek molnupinaviru, Paxlovidu a Remdesiviru není nijak ovlivněn mutacemi S-proteinu, čili tím se může dále léčit. Terapie antivirotiky a imunomodulanciemi v nastupující variantě omikron pravděpodobně nebude odlišná od dosavadní terapie předchozího viru.

Sotrovimab již byl schválen EMA. Dále je účinný lék Evusheld schválený FDA, indikovaný u imunokompromitovaných pacientů.

Táži se: Máte informace, kdy tyto účinné nové léky budou v České republice k dispozici? Jak jistě všichni víme, pokud tělu chybí látky nezbytné pro správný chod imunitních reakcí, nemůže reagovat správně ani na vakcinaci, ani léčbu. Mimo dodržování obecných zásad posilování imunity je potřeba upřít zvláštní pozornost třeba k preventivní aplikaci vitamínu D3, zinku, vitamínu C a omega-3 mastných kyselin, což doložilo už mnoho studií. Jejich nízká saturace v naší populaci je jedním z důvodů vysoké mortality na covid-19 u nás, ale nejen u nás, i v okolních státech.

Druhá moje otázka zní: Navrhnete motivovat občany k posilování nespecifické imunity pomocí kampaní organizovaných státem a zdravotními pojišťovnami včetně veřejných médií s doporučením preventivního užívání zmíněných léků, které budou dotovány státem pro ohrožené skupiny obyvatel? Děkuji za pozornost a za odpověď.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji za vaši interpelaci a požádám pana ministra, aby odpověděl. Máte slovo, pane ministře.

Místopředseda vlády a ministr zdravotnictví ČR Vlastimil Válek: Vážený pane předsedající, vážený pane poslanče, dámy a pánové, za ten dotaz velmi děkuji, protože to, aby se pacientům v případě mutace omikron dostala léčba včas, je naprosto klíčové. Doba, kdy musíme k pacientovi od prvních příznaků dostat lék, se pohybuje řádově ve dvou třech dnech, protože celé to musí proběhnout řekněme do tří dnů. A tady je potřeba upozornit, že každý, kdo má pozitivní PCR test, by měl vyhledat praktického lékaře, i když nemá příznaky. Je potřeba každý, především senior a rizikové skupiny, ale senior především, pokud má potíže, pokud má problémy, by měl vyhledat praktického lékaře, neotálet, nepřecházet případné příznaky, ale včas a raději zbytečně toho lékaře vyhledat, protože pak můžeme nasadit včas efektivní léčbu.

Ano, monoklonální protilátky nezabírají, některé nezabírají proti mutaci omikron, nicméně my jsme nachystali, a je potřeba poděkovat paní náměstkyni profesorce Vašákové a celému klinickému týmu včetně předsedy Společnosti infekčního lékařství panu primáři Dlouhému. My jsme nastavili tři, respektive čtyři protokoly. Aby bylo vše jednoduché, ty protokoly jsme poslali jasně, srozumitelně všem praktickým lékařům cestou společnosti praktického lékařství, a tady bych si zase dovilil poděkovat panu předsedovi této společnosti, kolegu Šonkovi. Takže oni mají jasná schémata, jak postupovat. Navíc u těch, u kterých provádíme diskriminaci, jasně a jednoduše uvádíme, o kterou mutaci se jedná, aby mohli volit optimální léčebný protokol. V podstatě všechna antivirotika, která jsou dneska na trhu, jsou schválená a jsou dobrá, jsou dneska v České republice k dispozici, stejně jako monoklonální protilátky. O posledním preparátu jedná nyní Evropská unie s firmou Pfizer a to jednání je velmi komplikované, o čemž by mohl můj předchůdce na Ministerstvu zdravotnictví mluvit, kdyby obě ty smlouvy nepodléhaly obchodnímu tajemství.

Takže mohu ujistit všechny občany, že léčba je dostupná, máme všechny potřebné léky, protokoly jsou dobře nastaveny, praktičtí lékaři jsou informováni. Máme jasně a srozumitelně definováno, která mutace to je, a podle toho volíme optimální léčebný protokol. A jediná věc, o kterou prosím a znovu ji opakuji: Pojďme, pojd'te, pokud máte potíže, pokud máte PCR+ nebo máte příznaky, pojd'te včas k lékaři, aby byla včas nasazena léčba. To je naprosto klíčové.

Jiná věc je podpora imunity, zdravého způsobu života a obecně lepší kondice, asi oba víme, zvýšení jakéhosi obecného zdraví, potenciálu člověka. V této době neexistují žádná doporučená data, respektive neexistují žádné studie, ani prospektivní, ani randomizované, které by podporovaly to, že suplementace populace vitamínem D či dalšími mikronutrienty může vést k nějakému zlepšení mortality či morbidit u nemocných s covid-19. Nejsou žádná data, která podporují tvrzení, že vysoké dávky vitamínu D, například podávané ve vysokodávkovém

schématu, podobně jako vitamin C, nebo v infuzní léčbě, jak byly pokusy u některých onkologických pacientů, jsou přínosné pro prevenci či léčbu onemocnění covid-19, nicméně bezesporu vitaminy zvyšují ochranu organismu. Ale základním předpokladem pro dobrou imunitní odpověď při infekčních stavech, včetně covidu-19, je bezesporu zdravý organismus. A já velmi děkuji panu poslanci, že na tento problém upozorňuje. Občanům lze doporučit aplikovat obecná doporučení o zdravém životním stylu včetně výživy, přiměřené expozice slunečního záření, snahy o udržení fyzického a duševního zdraví. Suplementace vitamínu D je ale vhodná zejména v případech prokazatelného deficitu tohoto vitamínu. Kdy to je? Je to u osob s rizikovými faktory pro deficit vitamínu D. Například jsou to pacienti s osteoporózou, obezitou, malabsorpcí, hospitalizovaní, a ti všichni vitamin D dostávají a je to hrazeno pojišťovnou. Je pak vhodné suplementace vitamínu D zvážit po poradě s lékařem, protože tak, jak jsou avitaminózy, existují hypervitaminózy.

Takže já bych si závěrem dovolil shrnout: Jsem velmi rád, že už za minulé vlády jsme nastartovali spolu se zemědělstvím a školstvím projekt zdravé výživy, a rád bych, aby to byl jeden z pilířů preventivní péče o naši populaci. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Chci se zeptat, pane poslanče, zda budete mít doplňující otázku? Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Síla: Ani ne otázku, jako spíše radu. Děkuji za slovo. Tato moje interpelace vyplynula z intervence řady obvodních lékařů, praktických lékařů, kteří požadovali, ať se na to zeptáme, proč toto Ministerstvo zdravotnictví nezařídí. Já jsem si vědom těch vědeckých studií, které jsou sporné v mnoha případech u těchto léků, nicméně oni požadují – nebo žádali mě – že by bylo vhodné tyto léky, jako je ten vitamin D a já nevím, jak jsem je tam jmenoval, další – jim nasadit, těm lidem.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Pan ministr ještě na to bude krátce reagovat. Prosím.

Místopředseda vlády a ministr zdravotnictví ČR Vlastimil Válek: Vážený pane předsedající, vážený pane poslanče, dámy a pánové, ano, máte naprosto pravdu a děkuji. Od toho jsme Poslanecká sněmovna, od toho jste člen Poslanecké sněmovny, a já vás prosím, udělejme seminář spolu se Společností praktických lékařů. Bavme se o efektivním využívání vitaminů a ano, já si dovolím jmenovat moji kolegyni z Fakultní nemocnice Brno, doktorku Gimunovou, anestezioložku, která velmi na tomto tématu pracuje. Nicméně evidence-based, a to oba víme, je něco jiného než z osobní zkušenosti. Rozhodně je potřeba, aby se Poslanecká sněmovna postavila čelem k problému zdravé výživy. Není to jenom problém týkající se lékařů, je to problém týkající se zemědělství, školství a já věřím tomu – věřím tomu, že kvůli zdravé výživě nejenom dětí, ale celé české populace tady najdeme konsenzus napříč politickým spektrem, byť naše názory k různým problémům mohou být rozdílné, tak tu shodu na kvalitě výživy, zdravé výživě a zdraví české populace musíme najít. A já vám velmi děkuji, že k tomu vyzýváte.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane ministře. Nyní tedy vystoupí paní poslankyně Pokorná Jermanová s interpelací na pana ministra Martina Baxu a připraví se pan poslanec Jiří Hájek. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jaroslava Pokorná Jermanová: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážený pane ministře, filmové pobídky se nepřetržitě vypisují od roku 2013, nepřetržitě. Jejich výše se pohybuje v počáteční částce 500 milionů, potom postupně

800 a ta nejvyšší částka, která byla poskytnuta, byla 1,3 miliardy korun. Proč zmiňují ty částky? Chtěla bych, abychom si uvědomili, že například částka 1,3 miliardy korun generuje příjem do státní kasy 9 miliard korun, 800 milionů korun potom 5 miliard korun.

Vedle finančního efektu mají filmové pobídky ještě další přidanou hodnotu, a to je stoupající renomé České republiky, českých filmařů, českých řemeslníků a služeb. To vše potvrzuje, že filmové pobídky mají pozitivní vliv na hospodářský růst, investice a zaměstnanost. Díky vaší vládě, která má v plánu čtvrtinu roku hospodařit v rozpočtovém provizoriu, jsou zatím filmové pobídky takzvané u ledu. Nikdo neví, kdy budou vypsány, zda vůbec budou a v jaké výši. Díky stávající absenci filmových pobídek z Česka odcházejí velké zahraniční produkce do Polska, Maďarska nebo Rumunska a s nimi i stovky milionů korun.

Vzhledem k tomu, že podporu filmových pobídek má tato vláda v programovém prohlášení, táži se vás, pane ministře, kdy budou filmové pobídky vyhlášené a za jak velký objem peněz pro filmové pobídky budete bojovat? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, paní poslankyně, a požádám pana ministra, aby odpověděl. Prosím, pane ministře.

Ministr kultury ČR Martin Baxa: Děkuji za slovo. Pane předsedající, kolegyně, kolegové, jsem velice rád za příležitost pohovořit tady právě na téma filmových pobídek. Je to téma, které se nyní poměrně často zmiňuje, a myslím si, že je velmi důležité, abychom se mu mohli věnovat. Vzhledem k tomu, že tyto interpelace bezpochyby sleduje i veřejnost, myslím, že je to příležitost vlastně objasnit, co znamená systém filmových pobídek v České republice, a tedy že název interpelace paní poslankyně Pokorné Jermanové Konec filmových pobídek v Česku vůbec neodpovídá skutečnosti.

Systém filmových pobídek je ustanoven zákonem, to je velmi důležitá věc. Pokud tady zaznívá jakýmkoli způsobem tvrzení o tom, že by měly být zrušeny filmové pobídky, zastaveny filmové pobídky, tak zrušení filmových pobídek by bylo možné pouze tím, pokud by byl zrušen zákon, respektive příslušná část zákona o audiovizí, a to mám na mysli v tom smyslu, pokud by někdo uvažoval o tom, ten nástroj vlastně úplně odstranit. Filmová pobídka vzniká v českém prostředí třístupňovým způsobem, kdy prvním krokem je takzvaná registrace. Registraci provádí Státní fond kinematografie, který je ze zákona institucí, která toto provozuje nebo která má na starosti filmové pobídky. V tomto okamžiku žadatel předkládá fondu scénář a takzvaný kulturní test, kdy se hodnotí, zda jeho projekt – film, seriál – splňuje kulturní a produkční kritéria. Pokud tímto projde, dojde k osvědčení o registraci. Jediné, k čemu, dámy a pánové, v letošním roce došlo, je, že byly pozastaveny tyto registrace, ne že byly zrušeny filmové pobídky, zastaveny filmové pobídky. Proces hodnocení filmových pobídek normálně běží, prochází účtováním částí, o kterých budu hovořit vzápětí. Ten systém prostě normálně funguje.

Druhou částí je takzvaná evidence, která se týká těch uchazečů, kteří již osvědčení o registraci mají, kteří tedy prošli tím úvodním krokem, mají osvědčení o registraci, je tedy zjevné, že jejich projekt je splněn. V této druhé fázi dochází ke kontrole výrobního rozpočtu tohoto projektu, a je tedy zjevná predikce výše budoucí filmové pobídky. Fond žadateli vydá osvědčení o evidenci a teprve od tohoto momentu utrácí žadatel vlastní finanční prostředky v české ekonomice, rovná se tedy, že dochází k natáčení. Celý ten proces normálně funguje.

Teprve když je projekt u konce, to znamená, natáčení je ukončeno, všechny náklady jsou uhrazeny, teprve poté žadatel dodává Státnímu fondu kinematografie vyúčtování a audit uznatelných nákladů. Fond provádí hodnocení těchto pomyslných účtů, to znamená všech výkazů, které od žadatele obdržel, a na jejich základě se filmová pobídka vyplácí. V tuto chvíli fond zcela standardně administruje žádosti, které byly obdrženy na základě evidence, to znamená uskutečňovaných projektů v České republice, které běží a které jsou naplněny tím způsobem, o kterých já tady hovořím.

Přínos filmových pobídek je samozřejmě zcela zjevný. Chci zdůraznit roli ekonomickou, ale také roli z pohledu České republiky jako místa, které se prezentuje, jako místa, kde se odehrávají významné kulturní aktivity, utrácí se peníze. Je v našem zájmu se tímto zabývat. Ale co je důležité, naše vláda má ambici se filmovými pobídkami zabývat systémově. Paní poslankyně hovořila o 800 milionech, ke kterým se v některém roce čas od času přihodily nějaké peníze, a vzniká tak jako tak nepřehledné prostředí. My tedy máme ambici zasadit filmové pobídky do nějakého konkrétního rámce a vést k tomu, aby filmové pobídky byly způsobem, který bude do budoucna udržitelný, předvídatelný a který povede k tomu, že Česko bude moci tuto věc dlouhodobě využít.

Je zjevné, a to chci podotknout, že to prostředí se velmi významně proměňuje. Mimochodem, stále se hovoří v dikci zákona o filmových pobídkách. Dnes ale samozřejmě vedle tradičních filmů je Česko především zemí velkých seriálových produkcí velkých společností, jejichž jména jsou zjevná, a to vytváří úplně jiné prostředí než v době, kdy filmové pobídky jako nástroj vznikaly. Děkuju.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Paní poslankyně položí doplňující otázku, prosím.

Poslankyně Jaroslava Pokorná Jermanová: Vážený pane ministře, děkuji vám za školení. Ale možná vás překvapím. V roce 2013 – víte, kdo prosadil filmové pobídky? Byl to pan ministr financí Andrej Babiš. Pak to převzala bývalá paní ministryně Schillerová. A podnět, aby filmové pobídky vůbec byly vypsány, jsem přinesla já. Takže já velmi děkuji za vaše školení, ale já samozřejmě všechno tohle vím.

Nicméně moje otázky byly jasné. Kdy vypíšete filmové pobídky a v jaké výši? Víím, že už jste odpovídal v několika rozhovorech a vždycky takto neurčitě, tak já od vás chci datum a částku. Děkuju.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Pan ministr se chystá odpovědět.

Ministr kultury ČR Martin Baxa: Děkuju. Myslím, že se, paní poslankyně, prostřednictvím pana místopředsedy, filmové pobídky řešily už dříve než zákon o audiovizí. Určitě se nedá říct, že to bylo prosazeno za působení pana ministra financí. Ale respektuji váš názor zdůraznit, co zrovna v tom aktuálním čase bylo. Ten zákon se připravoval už podstatně dříve a hlavní novela byla přijata v roce 2012, tedy nikoli za vaší vlády. Ale to není ta podstatná věc.

Odpověď na vaši otázku musí být nejdříve uvozena tím, že nemůžeme hovořit o nějakém zastavení nebo znovuvypisování filmových pobídek. Ten systém filmových pobídek běží. Vy tady hovoříte o stavu, jako by příslušná část Státního fondu kinematografie přestala fungovat. Jedná se o kontinuální proces, kdy v čase dochází k tomu, že se registruje, eviduje, účtuje, kdy se vyplácejí ty finanční prostředky. Fond zastavil začátkem letošního roku pouze registraci, to znamená předběžný příjem jednotlivých projektů a jejich testování. Samozřejmě víme, že zájem o filmové produkce u nás je veliký, to je bez diskuse. Chci vás ujistit, návrh rozpočtu vláda Poslanecké sněmovně předloží, ale chci vás ujistit všechny o tom, že se s filmovými pobídkami počítá. Nikde se neobjevila žádná zpráva o tom, že by naše administrativa filmové pobídky chtěla zredukovat, zrušit, změnit zákon a tak podobně.

Podle mě je příležitost této interpelace k tomu, abychom veřejně, nejenom vám, paní poslankyně, ale všem divákům i poslancům, lidem, kteří se o to zajímají, zdůraznili, že my ve filmových pobídkách nejenom že chceme pokračovat, protože víme, proč jsou důležité,

a chceme zdůraznit, že filmové pobídky běží, ale chceme jim dát i rámec, který bude dlouhodobě, trvale udržitelný.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji, pane ministře. Nyní vystoupí pan poslanec Jiří Hájek, který bude interpelovat pana ministra Víta Rakušana, a připraví se paní poslankyně Hana Naiclerová. Prosím.

Poslanec Jiří Hájek: Vážený pane předsedající, vážená vládo, dámy a pánové, kolegyně a kolegové, já bych se rád zeptal pana ministra vnitra. Vážený pane ministře, v programovém prohlášení vlády je v sekci Bezpečnost mimo jiné uvedeno: Snížíme nadbytečnou byrokracii u Policie České republiky. Já se vás tedy ptám, jaká další konkrétní opatření mimo uvedený příklad o zavedení nahrávání zákroků a zjednodušení spisové služby v této oblasti hodláte realizovat? Jde mi zejména o to, zda jsou v rámci samostatného Ministerstva vnitra připravována nebo rozvíjena opatření, která v této záležitosti pomohou zejména vyšetřovatelům závažné hospodářské trestné činnosti tak, aby se mohli primárně věnovat své policejní práci. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji a požádám pana poslance Víta Rakušana, aby odpověděl na vaši interpelaci. Prosím, pane ministře.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Vít Rakušan: Děkuji, pane místopředsedo. Pane poslanče, dámy a pánové, dvě věci k tomu. I v té vaší otázce se bavíte o spisové službě. Víím, že tam přímo nemířila vaše otázka, ale dovoluji mně jednu krátkou poznámku. To, v jakém formátu jsme zdědili od našich předchůdců na Ministerstvu vnitra návrh o archivnictví, spisové službě a její atestaci, bylo tak tristní, že jsme včera jako vláda museli přistoupit k velmi radikálnímu kroku, a to, že hledáme všechny možné prostředky, aby účinnost, fungování atestace spisové služby bylo odloženo až na příští rok. Byl to doslova a do písmene šlendrián, který by mohl vést k nebezpečí pro bezpečnost České republiky v případě ozbrojených sborů a mohlo by to vést případně i k různým arbitrážím, soudům, které by se vztahovaly na Českou republiku. Tedy ta spisová služba jako taková je zásadní, ale tady mám drobné zklamání, protože to urychlení, atest těch kvalitních spisovek, prostě bude muset počkat a snažíme se tady pracovat co nejrychleji a napravit to, co jsme zdědili.

Zmínil jste nahrávání zákroků, já bych zmínil řadu dalších technických vymožeností, které jsou možné – o jejich implementaci se samozřejmě snažíme – a které budeme chtít i po novém policejním prezidentovi, aby zahrnul do koncepce rozvoje Policie České republiky tak, jak nám určitě bude představována na bezpečnostním výboru. Pokud se ptáte přímo na specializovaná pracoviště, kde pracují ti nejlepší vyšetřovatelé z nejlepších, tak tam jde především o to, abychom je odbřemenili od řady nepolicejních činností, které musí v současné době vykonávat. A tady existuje jedno speciální oddělení, které bylo definováno akčním plánem boje proti organizovanému zločinu, a toto oddělení, toto pracoviště se specializuje na správu zajištěného majetku policie Policií České republiky. Ty aktivity jednoznačně směřují právě k realizaci cíle postupného odbřemenění vyšetřovatelů nejzávažnějších trestních kauz od běžné nepolicejní operativy.

Mimochodem, tady v tom případě je Ministerstvo vnitra i vzorem pro další státy a instituce a je to každopádně prioritou pro nejbližší období. Tedy v tom plánu rozvoje policie pro příští léta toto bude podrobně popsáno a už jsem popsal několik roků, které běží. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já děkuji, pane ministře. Doplnující otázka nebude. Nyní tedy vystoupí paní poslankyně Hana Naiclerová, která bude interpelovat pana ministra Zbyňka Stanjuru, a připraví se pan poslanec Martin Hájek. Paní poslankyni nevidím...

(Poslankyně Naiclerová stojí za pultíkem připravena k projevu.) Pardon. Prosím, máte slovo. (Pobavení v sále.) Já jsem myslel, že půjdete. Prosím, máte slovo, omlouvám se. Omlouvám se, máte slovo, prosím.

Poslankyně Hana Naiclerová: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, můj dotaz směřuje na pana ministra Stanjuru a je to na téma postup Finanční správy při vyřizování žádosti o kompenzační bonus. Naším asi společným přáním a hlavním účelem kompenzačního bonusu bylo, aby ta pomoc byla rychlá a jednoduchá a pomohla podnikatelům postiženým touto táhlou covidovou pandemií.

Podle mých informací ovšem Finanční správa přistupuje k žádostem o kompenzační bonus velmi restriktivním způsobem. Podle platného zákona, který jsme schválili, byly stanoveny jakési dvě základní podmínky, a to, byl pokles tržeb o 30 % ve vztahu ke srovnávacímu období a tyto příjmy, které poklesly, měly být významně (významově?) z dotčených činností. Žádné ale takovéto vyjmenované taxativně nebo demonstrativně určené činnosti náš zákon neuvádí. Je to ale vlastně hlavní argument Finanční správy pro to, aby tuto žádost zamítl.

Žadatelé v podstatě jsou konfrontováni s finančním úřadem jakoby neoficiálně, pouze telefonicky nebo mailem, a pokud žadatel nepřesvědčí pracovníka určitého finančního úřadu, tak je žádost zamítnuta, je vydáno jakési rozhodnutí o zastavení řízení o podané žádosti. To si myslím, že není úplně správně, a byla bych moc ráda, kdyby pan ministr Stanjura prověřil tento stav, a pokud možno, aby se přístup finančních úřadů změnil, protože si myslím, že právě ti drobní podnikatelé, kteří jsou vystaveni problémům už velmi značnou dobu, na ty peníze velmi nedočkavě čekají. To je vše. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, paní poslankyně. Pan ministr se chystá odpovědět. Prosím, pane ministře.

Ministr financí ČR Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, po letech je to moje premiéra na ústních interpelacích. Docela jsem se těšil, tak snad odpovím ke spokojenosti paní poslankyně. Nejdřív dobrá zpráva a pak ty ostatní. Nechal jsem si zpracovat statistiku k dnešnímu dni. K dnešnímu dni bylo zpracováno přibližně 22 400 žádostí o kompenzační bonus za zhruba 741 milionů korun. A ta dobrá zpráva je, že takhle bylo vyřízeno bezproblémově 99,8 % žádostí.

Obecně platí, že kompenzační bonus, který jsme tady opakovaně schválili, z tehdejších vlastních i z tehdejších opozičních lavic, dneska se to vyměnilo, to znamená velkou politickou shodou jsme princip kompenzačního bonusu schválili, pak jsme ten zákon několikrát novelizovali a i komise, která hodnotila efektivitu a úspěšnost covidových programů jednomyslně, a byli tam zástupci všech politických stran z minulé Sněmovny, konstatovala, že tento program byl úspěšný, že byl snad nejméně byrokraticky náročný a že sloužil k účelu, pro který jej Parlament, tedy Poslanecká sněmovna a Senát, zřídil.

Co je horší zpráva, že tam nejsme skoro u těch 100 %. Já ty zprávy mám zhruba od minulého týdne. Musím říct nejprve, že jsem pověřil pana náměstka Koubu, který to má na starosti, aby vyžádal, aby chtěl u Finanční správy, aby prověřila každý individuální případ, kde má žadatel pocit, že Finanční správa neposlala správně, aby mě pak informoval o výsledcích toho šetření. Polemika se vede o tom, zda může, či nemůže Finanční správa vést neformální komunikaci s žadatelem, ať už telefonicky, nebo e-mailem. Můj osobní názor (je), že může, ale vždy má postupovat ve prospěch žadatele. Pokud žadatel nereaguje nebo nepřesvědčí, má jít ten kompenzační bonus vyplatit, v případě kontrolní činnosti případně vyžadovat zpátky a doměřit sankce. Co opravdu Finanční správa dělat nemůže a nesmí, přesvědčovat živnostníky,

OSVČ o tom, aby dobrovolně stáhli svoji žádost. To si myslím, že Finanční správě naprosto nepřísluší.

Ale i z toho procenta, které jsem uvedl, je jasné, že v naprosté většině se postupuje správně. To ale neznamená, že se těm ostatním případům nemáme věnovat. Já bych se chtěl za prvé těm, kteří se domnívají, že jim ze strany státu bylo způsobeno v tomto případě nějaké příkoří, omluvit s tím, že ty případy prověříme a že Finanční správa bude postupovat i v jejich případech – jako v té naprosté většině ostatních případů – zákonným způsobem.

Dovolte mi ještě obecnou poznámku, mám ještě chvilku času. Když jsem na tiskové konferenci po uvedení do funkce mluvil o svých osobních prioritách na dotaz, který jsem dostal, tak jedna ze čtyř, které jsem zmínil, byla změna přístupu Finanční správy k daňovým poplatníkům. Myslím to vážně. Myslím si, že ten přístup má být klientský a partnerský, že nemá být obava poplatníků ze zaklekávání a jiných metod, a takovým způsobem se budu snažit, aby Finanční správa postupovala.

Jenom pro vyjasnění, já si myslím, že v této místnosti to všichni vědí, ale pro vyjasnění. Žádný ministr financí neřídí Finanční správu, ani má předchůdkyně, ani já, ani budoucí ministr financí neřídí, nicméně má politickou odpovědnost. Proto se tím problémem zabývám, proto jsem dal ty pokyny a věřím, že se to opravdu spraví a že nikdo z daňových poplatníků nepřijde k újmě. Pokud mají pocit na to, že nejsou v právu, mají opravné prostředky a já jim doporučuji, aby ty opravné prostředky využili. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane ministře. Táži se paní poslankyně, zda bude doplňující otázka? Není tomu tak, děkuji.

Nyní tedy vystoupí se svou interpelací pan poslanec Martin Hájek, bude interpelovat pana ministra Petra Gazdika, a připraví se paní poslankyně Milada Voborská. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Martin Hájek: Vážený pane předsedající, vážené členky a členové vlády, vážené kolegyně a kolegové. Můj dotaz směřuje na pana ministra školství Petra Gazdika. Vážený pane ministře, v programovém prohlášení vlády se píše, cituji: "Zaměříme se na snížení celkového objemu učiva a podpoříme kvalitu porozumění před kvantitou memorování." Konec citace.

Téma souvisí s revizí takzvaných rámcových vzdělávacích programů. Chci se vás zeptat, i jako učitele základní školy, jaké jsou vaše představy o redukci učiva, čeho by se tato redukce měla týkat a kdy by to měly školy pocítit. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče, a požádám pana ministra o odpověď.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Petr Gazdík: Vážený pane předsedající, vážený pane poslanče, milé kolegyně, milí kolegové. Redukce rámcových vzdělávacích programů a hlavně jejich změna je součástí Strategie 2030, ve které se snažím navazovat na svého předchůdce. Jedním z velkých problémů Ministerstva školství a školství obecně v posledních třiceti letech je nekontinuita. Průměrný ministr školství vydržel 21 měsíců, mnozí některé rozumné věci začali, ale nedokončili, jejich následovníci v nich nepokračovali a výsledkem je školství, které své změny nikdy nedotáhlo setrvale do konce. Strategie 2030 je něco, na čem se shodli jak školští odborníci a odborná veřejnost, tak politická veřejnost, a je to něco, co jasně definuje, že musí dojít ke změně rámcového vzdělávacího programu. Ta změna se děje, děje se velmi aktivně. K té strategii jsou jasně definované rámce, kdo, kdy a co udělá, a kromě ministerstva a dalších komisí jsou definovány i časy, kdy se tak stane. Nejvíce se toho v této oblasti má stát tento a příští rok.

Kromě toho, že Strategie 2030 pracuje s odbornou veřejností, s jednotlivými předmětovými komisemi a asociacemi, také ministr školství má svoji expertní skupinu, která má být jakýsi supervizor změn ve vzdělávání. V minulosti se mnohokrát stalo, že jsme se snažili o redukci učiva, ale bohužel vždycky, když jednotlivé společnosti zasedly, výsledek byl, že vlastně toho učiva, které po žácích či studentech chceme, bylo víc. Proto ta expertní skupina ministra, která se má na to dívat s nadhledem, ne z pozice jednotlivých odborných komisí a asociací.

Víte, my tady diskutujeme i v Poslanecké sněmovně, co na dnešní děti působí a co by se mělo změnit. Určitě se shodneme na tom, že dnešní děti málo sportují a málo se hýbou, a stálo by za to další hodinu tělesné výchovy či pohybových aktivit. Určitě se shodneme na tom, že je potřeba podporovat výchovu vlastenectví, mediální výchovu, výchovu informatiky a ICT. Mohli bychom se bavit o kritickém myšlení, mohli bychom se bavit o technických dovednostech, mohli bychom se bavit o člověku a světu práce, protože dnešní děti ztrácí manuální zručnost, a o mnoha dalších věcech. Ale v okamžiku, kdy bychom toto všechno napasovali do školních vzdělávacích programů či rámcového vzdělávacího programu, tak by děti nemohly chodit do školy pouze 25 až 30 hodin, tak jak dnes říkají jednotlivé učební plány pro jednotlivé ročníky, ale děti by chodily asi 40 hodin, čímž bychom jim zkazili dětství či mládí.

To je něco, co prostě není možné, a proto bude úkolem Ministerstva školství, i nás všech, milé kolegyně a milí kolegové, působit zejména na rodiče, protože každý z nás chodil do školy, většina z nás na to má velmi pozitivní vzpomínky, a pro své děti chceme přece to nejlepší, a tudíž si myslíme, že tak, jak jsme se učili my, se musí učit i oni. A mohli bychom mít dojem, že když už ten Archimédův zákon nebudeme umět – nebo naše děti nebudou umět – z paměti, tak se učí hůře. Bude úkolem Ministerstva školství i nás všech jako politiků vysvětlit, že důležitější je spíše schopnost dávat věci do souvislostí a v moderním světě se orientovat úplně jinak, než jsme se tomu učili my, nebo naši prarodiče. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane ministře. Chci se zeptat, zda bude doplňující dotaz? Není tomu tak. Nyní tedy vystoupí paní poslankyně Milada Voborská, také s interpelací na ministra Petra Gazdika.

Upozorňuji, že konec... tak v tom případě, omlouvám se, tato interpelace již nemůže padnout, protože poslední interpelace může být načtena pět minut před koncem interpelací.

Z toho důvodu přerušuji jednání Poslanecké sněmovny na tři minuty do 18.00 hodin, kdy budeme pokračovat dále schváleným programem. Děkuji.

(Jednání přerušeno v 17.57 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 18.00 hodin.)

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Dobrý podvečer, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, milí členové vlády. Budeme pokračovat v programu naší schůze.

Jenom si dovolím upozornit, že budu hlasovat osobně s náhradní kartou číslo 28.

Měli bychom pokračovat bodem číslo 43, Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o omezení dopadu vybraných plastových výrobků na životní prostředí, sněmovní tisk 56.

Nicméně mám tady přihlášku do diskuse s přednostním právem. Hlásí se pan předseda Fiala a já mu tímto dávám slovo. Pane předsedo, prosím. (Silný hluk v sále, někteří poslanci nesedí na svých místech.)

Jinak vás, vážené kolegyně, kolegové, poprosím, abyste se usadili, ztišili a umožnili panu předsedovi Fialovi mluvit.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji vám za slovo, vážený pane předsedající. Vážené kolegyně, kolegové, protože dnes je takový zvláštní den, že jsme měli mít opoziční okénko teď od 18 do 21 hodin, bohužel se žádný zákon, který jsme navrhovali, do toho opozičního okénka nevezl, tak podle mého názoru nefungují dohody, které jsme udělali. Podle mě, abychom tady seděli, je naprosto zbytečné. Podle mého názoru je důležité připravit se na zítřejší jednací den. Proto vás všechny žádám o přestávku na jednání klubu poslanců SPD v délce 60 minut. Děkuji vám. (Někteří poslanci opozice se loučí a odcházejí.)

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Tak to byla žádost o hodinovou přestávku. Já se jenom zeptám, jestli nebyla dneska dohoda pokračovat až do 21. hodiny, čili potkáme se v 19 hodin. (Protesty v sále.)

Protože v tom není jasno, tak jenom poprosím o třiminutovou přestávku a požádám předsedy klubu, ať se dostaví ke mně k předsednickému pultu, protože já mám informaci, že byla dohoda, že se dneska pokračuje do 21 hodin. (Předsedové klubů i členové vlády se shromažďují u předsednického pultu a domlouvají se.)

(Jednání přerušeno od 18.03 do 18.07 hodin.)

Vážené kolegyně, kolegové, klub SPD požádal o hodinovou přestávku, která by přesáhla 19. hodinu, a protože jsme nehlasovali o tom, že bychom po této době mohli hlasovat a pokračovat v jednání, nezbyvá než dnešní jednací den ukončit. Sejdeme se zítra v 9 hodin. Děkuji a přeji hezký večer.

(Jednání skončilo v 18.08 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
28. ledna 2022
Přítomno: 150 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji další jednací den 6. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Aby byla zaznamenána naše účast, tak vás nejprve všechny odhlásím a prosím, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty. Já vás tedy odhlásím a požádám vás, abyste se opětovně přihlásili. Zatím eviduji dva poslance s náhradní kartou, s kartou číslo 27 dnes bude hlasovat pan poslanec Robert Stržínek a s kartou 35 pan poslanec Karel Smetana.

Dále sděluji, že o omluvení své neúčasti na jednání požádali tito poslanci: poslankyně Věra Adámková ze zdravotních důvodů, Andrej Babiš z pracovních důvodů, Vladimír Balaš ze zdravotních důvodů, Margita Balaščíková z pracovních důvodů, Jan Bauer z pracovních důvodů, Josef Bělíca z pracovních důvodů, Pavel Bělobrádek ze zdravotních důvodů, Stanislav Blaha ze zdravotních důvodů, Richard Brabec ze zdravotních důvodů, Jan Bureš ze zdravotních důvodů, Oldřich Černý ze zdravotních důvodů, Jan Farský – bez udání důvodu, Milan Feranec ze zdravotních důvodů, Josef Flek z pracovních důvodů, Stanislav Fridrich z pracovních důvodů, Golasowská Pavla od 13.30 z pracovních důvodů. (V sále je silný hluk.)

Kolegyně, kolegové, já vás prosím částečně o ztišení, aby bylo rozumět, co říkám.

Dále se omlouvá pan poslanec Karel Haas ze zdravotních důvodů, Šimon Heller z rodinných důvodů, Igor Hendrych ze zdravotních důvodů, Jan Hofmann z pracovních důvodů, Jílková Marie ze zdravotních důvodů, Klára Kocmanová ze zdravotních důvodů, Josef Kott od 9.30 do 11.30 ze zdravotních důvodů, Věra Kovářová ze zdravotních důvodů, Jan Kubík ze zdravotních důvodů, Petr Letocha ze zdravotních důvodů, Taťána Malá z pracovních důvodů, Jiří Mašek ze zdravotních důvodů, Jiří Navrátil z pracovních důvodů, Zdenka Němečková Crkvenjaš ze zdravotních důvodů, Nina Nováková ze zdravotních důvodů, Zuzana Ožanová od 13.30 do 14 hodin z rodinných důvodů, dále paní poslankyně Jana Pastuchová z rodinných důvodů, Olga Richterová ze zdravotních důvodů, Pavel Růžička z důvodu zahraniční cesty, Jiří Strýček ze zdravotních důvodů, Julius Špičák z pracovních důvodů, David Štolpa ze zdravotních důvodů, Karel Tureček z rodinných důvodů, Helena Válková z pracovních důvodů, Lukáš Vlček ze zdravotních důvodů, Ivo Vondrák z pracovních důvodů, Milan Wenzl ze zdravotních důvodů.

Dále se dnes omlouvají tito členové vlády: Martin Baxa ze zdravotních důvodů, Mikuláš Bek z pracovních důvodů, Pavel Blažek z pracovních důvodů, Jana Černochová z pracovních důvodů, Anna Hubáčková ze zdravotních důvodů, Martin Kupka ze zdravotních důvodů, Helena Langšádlová z pracovních důvodů, Jan Lipavský z pracovních důvodů, Zdeněk Nekula z pracovních důvodů, Zbyněk Stanjura z pracovních důvodů, Michal Šalomoun z pracovních důvodů a Válek Vlastimil, taktéž z pracovních důvodů.

Dnešní jednání bychom měli zahájit projednáváním bodů podle schváleného pořadu schůze. Každopádně eviduji nyní tři přihlášky k pořadu schůze, a to v pořadí: nejprve paní poslankyně Alena Schillerová, potom pan poslanec Jan Jakob a potom pan poslanec Karel Havlíček. Požádám tedy paní předsedkyni Alenu Schillerovou o vystoupení k pořadu schůze.

A vás, kolegyně a kolegové, než udělím slovo paní poslankyni, požádám, abyste ti z vás, kteří chcete diskutovat, šli diskutovat do předsálí, aby bylo dobře rozumět, co paní poslankyně říká. Prosim, máte slovo.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dovolte, abych na základě usnesení výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, které schválil na své 2. schůzi – přijal usnesení, že zvolil předsedkyni výboru, poslankyni Ing. Kláru Dostálovou – požádala na zařazení do pořadu 6. schůze bod Návrh na potvrzení předsedkyně výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, jako bod číslo 1, pokud je to tak správně.

A dále mi dovoluji, abych na základě usnesení výboru pro obranu, který si zvolil za svého předsedu pana poslance Luboše Metnara, požádala o zařazení bodu Návrh na potvrzení předsedy výboru pro obranu Poslaneckou sněmovnou, a to jako bod číslo 2. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Také děkuji. Jenom se chci, paní předsedkyně, zeptat: my tento bod máme připravený na dnešek s tím, zda budete souhlasit, že bychom to vzali jako jeden bod, to znamená potvrzení předsedů obou výborů, nebude-li rozpor s návrhem tohoto postupu, tak bych to vzal jako jeden bod potvrzení obou předsedů. Vzhledem k tomu, že nevidím rozpor s tímto návrhem, tak to vezmu jako jeden bod potvrzení těchto předsedů. Děkuji vám.

Nyní vystoupí k pořadu pan předseda Jan Jakob.

Poslanec Jan Jakob: Děkuji, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, já se vám musím takhle poránu k něčemu přiznat. (Rozruch z levé části sálu.) Mně letos bude čtyřicet let, a jak jsem starej – pardon, teď nevím, co jsem slyšel, nesuďte podle sebe mě – jak jsem starej, tak se nestačím divit. To, co se tady dělo včera, si asi zapíšu do deníčku, protože od rána tady opozice, zejména SPD, obstruovala, obstruovala tak dlouho, až když my jako vládní koalice jsme tady nabídli něco, co nebylo zvykem, obrovskou vstřícnost vůči opozici... (Rozruch z řad SPD, výkřiky.), že tady bude pravidelně bývat opoziční okénko takzvané, tak opozice tak dlouho obstruovala, až vyobstruovala sama sebe. Já nemám deníček, tak já si to tam nezapíšu, ale možná by politologové si měli zapsat do svých slovníků nový termín, já nevím třeba Okamurova – omlouvám se kolegovi Hayatovi Okamurovi, ten za to nemůže – Okamurova klička, jak obstruovat, obstruovat až vyobstruují sám sebe.

A čeho jste dosáhli? Proč jste obstruovali? My nejsme hloupí, my to víme, že obstruujete proto, že nechcete dopustit korespondenční volbu krajanů ze zahraničí. A čeho jste dosáhli? Že korespondenční volba je dnes prvním bodem. Gratuluji, Okamurova klička. Takže na to jsem chtěl upozornit při schvalování úpravy programu, že jste dosáhli toho, že ten bod, původně 7, senátní novela o volbách, je bodem prvním.

Nicméně my respektujeme návrh kolegyně Schillerové. Je jasné, že kolegové, kteří byli v minulé vládě, nemohli být voleni jako předsedové výborů, takže to plně respektujeme. Podpoříme to, abychom je potvrdili v pozicích předsedů výborů, pevně věřím, že k tomu dojde, že opozice nepoužije tuhle kličku a nezačne opět v tuhle chvíli obstruovat.

Já se upřímně těším na diskusi o korespondenční volbě, kde si i řekneme, proč takto obstruujete, a je to zcela jednoznačné. (Potlesk z pravé strany sálu.) Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pane předsedo, než udělím slovo s přednostním právem Radimu Fialovi, jenom pro pořádek. Říkal jsem to včera, říkám to i dnes a říkám to všem předsedům poslaneckých klubů bez ohledu na to, jestli jsou z koalice, nebo z opozice: tento čas je určen k tomu, aby zaznívaly návrhy pro úpravy a změny pořadu schůze. Žádám o to jak vás, tak všechny ostatní. Nezneužívejte přednostního práva a v této první půlhodině mají

skutečně zaznívat návrhy k úpravě pořadu schůze. Vše ostatní přesuňte do diskuse. Platí to pro všechny, děkuji. (Potlesk zleva.)

Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Dobré ráno, vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, jenom bych chtěl reagovat na slova pana Jakoba. Oni to samozřejmě úplně obracejí v tom, že jsme vyobstruovali sami sebe. Není to pravda, vy jste nám všechno zavetovali, a když v 18 hodin přijdeme na opoziční okénko a víme, že tam nemáme ani jeden zákon, tak přece není logické, abychom tu dále byli, abychom schvalovali vaše zákony o penzijní světové unii a další nesmysly a nějaké neziskovky, které tam máme. Takže není to Okamurova klička, je to koaliční klička, ale je to, jako kdybyste redaktorovi v České televizi řekli: Pane redaktore, tak tady máte pořad, ale vy tam nebudete. Je to totéž. Takže proč bychom tady byli?

My jsme se připravili na dnešek, věděli jsme, že bude korespondenční volba. Já tady na rovinu říkám, že hnutí SPD má zájem obstruovat dva vaše zákony, které jsou pro tuto zemi a pro společnost škodlivé. Za prvé je to pandemický zákon, který budeme obstruovat, který je bezprecedentním útokem na svobodu lidí v této zemi, a pak je to korespondenční volba, která zavdává obrovské možnosti k manipulaci s volbami a snižuje důvěryhodnost (důvěru?) občanů k volbám a ke zvoleným lidem. Můžu to dokladovat na spoustě států, na Spojených státech amerických, máme příklady při volbě prezidenta, na Rakousku při volbě prezidenta, kde to dokonce Ústavní soud zrušil – tady by se to nestalo, to chápu – nebo ve Francii, kde prostě korespondenční volbu museli úplně zrušit. Úplně ji museli zrušit, protože to byly takové podvody, že to svět ani koalice neviděly.

Děkuji, pane Jakobe, za tu vaši divadelní vložku. My jsme připraveni.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: S veškerým respektem k vašim přednostním právům, přesně toto jsou příspěvky, které patří k otevřeným bodům a do diskuse o korespondenční volbě. V tom případě, jestli chce kolega Jakob reagovat... ale skutečně, toto je půlhodina pro návrhy na změnu pořadu schůze. Prosím.

Poslanec Jan Jakob: Vážený pane předsedající, moc se omlouvám. Naprosto rozumím tomu, co říkáte, ale musím jenom velmi stručně reagovat. Pan předseda tady řekl, že korespondenční volba je škodlivý návrh. Já si opravdu nemyslím, že volební právo našich krajanů v zahraničí je něco škodlivého. Na rozdíl od SPD já si jejich názorů a hlasů vážím. (Velký hluk a výkřiky zleva.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Budu velmi rád, kolegyně a kolegové, když budete respektovat jednací řád. Já jsem na to upozorňoval, já vám nemůžu vzít právo vystupovat s přednostním právem, ale znovu upozorňuji na to, že se má vystupovat k pořadu schůze.

Přečtu omluvu. Z dnešního jednání se omlouvá pan poslanec Miloslav Janulík. Nyní požádám o vystoupení pana poslance Karla Havlíčka. Připraví se pan poslanec Patrik Nacher k pořadu schůze. Prosím, máte slovo.

Poslanec Karel Havlíček: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovolím si navrhnout bod, který by měl název Covidová podpora podnikatelů. Prosím, nechci to brát ani konfliktně ani konfrontačně. Mám tady na to pět minut, nechci nic zdržovat, a pokud se do toho bodu pustíme, je to otázka možná několika desítek minut, abychom si vyjasnili, jestli tedy podnikatelé dostanou podporu, nebo nedostanou. Myslíme tím samozřejmě covidovou. V podnikatelském sektoru to vře, já tomu rozumím. Já jsem rozuměl tomu, když jsme jako vláda byli pod tlakem opozice, aby se covidová podpora dávala rychle,

aby se dávala všem, kteří jsou omezeni, a aby se dávala v maximálně možné výši, diskutovali jsme třeba i 100 %. Poslední covidová podpora za listopad a za prosinec byla připravena ještě naší vládou. Předali jsme covidové podpory COVID 2021 a Nepokryté náklady na Ministerstvo průmyslu a obchodu a znovu říkám, neberu to teď konfrontačně: Prosim pěkně, řekněme už podnikatelům, jestli nějaká podpora bude, jestli bude nulová, jak to bude dále s kompenzačním bonusem, řekněme jim, jestli se to třeba z těch dvou programů zredukuje na jeden nebo jestli se sníží míra té podpory, ale je třeba jim už něco říct. Rozumím tomu, že se bude diskutovat korespondenční volba, ale prioritou dnes je někde jinde. Ti podnikatelé jsou od prosince bez jakékoliv podpory a očekávají ji, tím spíše, že jednotliví členové vlády na to mají zcela zjevně různé názory. Já tomu rozumím, je to pětikoalice, každý se na to dívá z jiného úhlu pohledu. Pan ministr Síkela tvrdí, že by bylo lepší, kdyby podpora byla už účelová, aby šla na konkrétní segmenty, pan ministr Kupka na to reaguje tím, že by chtěl uspokojit všechny, kteří v minulosti nebyli uspokojeni – podle mého názoru by měli být ti, kteří jsou tady omezeni, ale rozumím tomu, velmi rozumně mluvil pan vicepremiér Bartoš tento týden, který na svém twitterovém účtu zdůraznil, že podpora COVID 2021 a Nepokryté náklady by měla být v určité verzi, že se připravuje. Tvrdili jsme, nebo tvrdila vláda, že by to mohlo být v tomto týdnu, netrpělivě jsme čekali na vládní tiskovou konferenci, kde vystoupil pan premiér Fiala s tím, že potřebují ještě jeden až dva týdny. Takže jsme v situaci, kdy podnikatelé už tři měsíce jsou bez podpory. Jestli to bude za dva týdny, poté nejbližší možná podpora bude – a to je reálný čas – někdy na konci března, to je pět měsíců poté, co byli omezeni.

Dejme si pár desítek minut na to, abychom si to vydiskutovali, a prosím pěkně, představte nám už uceleně, k čemu ta podpora bude směřovat, jestli vůbec nějaká bude, v jaké bude výši a na co se mají podnikatelé připravit. V určité chvíli je lepší si stoupnout před firmy a říct: Nebude nic. Rozuměl bych tomu, protože to může být požadavek Ministerstva financí. Méně tomu rozumím, kdyby tento požadavek hájilo Ministerstvo průmyslu, které má hájit zájmy podnikatelů. Obvykle to bývá tak, že vždycky je to nějaký kompromis, ale je lepší říct: Nedostanete od nás vůbec nic, protože budeme šetřit, než to neustále posouvat a říkat: Možná něco bude, možná ne. Podnikatelé s tím musí začít pracovat. Děkuji mockrát.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pane poslanče, jenom abych tomu rozuměl, žádáte zařazení nového bodu, a ptám se, zda chcete i nějaké pevné zařazení, nebo pouze zařazení nového bodu?

Poslanec Karel Havlíček: Poprosil bych ho za ty body, co zde byly v tuto chvíli představeny, to znamená hned na začátku.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Po pevně zařazených bodech.

Poslanec Karel Havlíček: Po tom bodu vlastně, co říkala paní předsedkyně Schillerové.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Po té volbě – dobře – potvrzení předsedů. Dobře, děkuji.

Nyní vystoupí pan poslanec Patrik Nacher k zařazení nového bodu a poté další jeho druhá přihláška k zařazení bodu 41. Nejprve první přihláška. Prosim.

Poslanec Patrik Nacher: Dámy a pánové, vážený pane předsedající, vážená vládo, není to zařazení nového bodu, ten bod je v programu, já bych ho chtěl ale předřadit. Jde o tisk 34, zákon č. 222/2002 Sb., o finančním arbitrovi.

Tato vláda říká, že bude prospotřebitelská, že bude podporovat tuto legislativu. Tady přichází návrh, který si myslím, že můžeme relativně rychle tím projít. Je to rozšiřování možností, které má řešit finanční arbitr jako mimosoudní řešení spotřebitelských sporů. To rozšíření se týká neživotního pojištění, protože dneska může řešit jenom životní pojištění, neživotní pojištění, a penzijní připojištění se státním příspěvkem a doplňkové penzijní spoření. Pak jsou tam nějaké další věci ve vztahu k tomu – já jsem tu legislativní práci dělal s Ministerstvem financí, s jejich legislativními úředníky, předpokládám, že tam je nějaká kontinuita, takže vláda tu legislativní kvalitu, byť je to poslanecký návrh, zpochybňovat nebude. Koneckonců vláda na to dala, současná vláda, neutrální stanovisko, takže bych tady chtěl koaliční poslance – nebudu to číst celé, to si nechám pak na to čtení, pokud to zařadíte – ale přečtu vám jenom základní jeden odstavec z toho stanoviska vlády, abyste pochopili, že vláda s tím v zásadě má souhlas, i když oficiálně neutrální stanovisko: "Vláda si je vědoma problémů, které přináší stávající roztržitá úprava mimosoudního řešení spotřebitelských sporů na finančním trhu, kdy příslušnost řešení těchto sporů je svěřena několika subjektům" – to je přece to, co my všichni chceme sjednotit, aby to spadalo logicky pod ty orgány, kam to patří, to jest pod finančního arbitra – "a způsob řešení sporů je u jednotlivých subjektů odlišný." Ano, jinak to řeší finanční arbitr, jinak to řeší ombudsman České asociace pojišťoven. "Zvlášť markantně se tato roztržitost projevuje zejména u sporů z pojištění, kdy k jejich řešení jsou v případě, že v rámci jedné pojistné smlouvy je sjednáno životní i neživotní pojištění, příslušné dva různé orgány." Dva různé orgány! My jsme právě v této situaci a já doufám, že jak opozice, tak koalice chce v tomhle případě pomoci spotřebitelům. "Tento stav rozhodně nepřispívá k jednoznačnému pochopení spotřebitelem, jak má při řešení svých sporů s poskytovateli služeb na finančním trhu postupovat, jakož ani k právní jistotě v této oblasti ochrany spotřebitele. Navržené řešení stávajícího stavu považuje vláda..." Prosím o klid! "Navržené řešení stávajícího stavu považuje vláda za systémové a pro danou oblast všeobecně prospěšné." Za to jsem rád, za toto stanovisko vlády, byť celkově stanovisko vlády je neutrální.

Dále jsou tam další čtyři podněty ze strany vlády, které se týkají i rozšíření na spotřebitelské úvěry v momentě, kdy tam vystupuje nějaký ručitel. To klidně můžeme vyřešit v rámci druhého čtení nějakým pozměňovacím návrhem, protože moje původní představa byla skutečně to rozšířit o věci, které tam teď nejsou, ale není důvod takovouto věc oddalovat a odkládat.

Takže já bych si to dovolil zařadit dneska jako bod po těch bodech, které jsou domluvené, to znamená po potvrzení předsedů výborů, jestli jsem to správně pochopil, variantně před tím, co nahlásil Karel Havlíček, po něm a variantně i po té korespondenční volbě. Tolik tedy tento návrh.

Ještě mám třicet vteřin, já bych tady kolegovi Jakobovi, zároveň bych toho chtěl využít, abych mu přečetl, co jsem si včera přečetl na WhatsAppu, takže to není moje myšlenka, ale myslím si, že to je úplně precizní.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pane poslanče, já jsem byl ze začátku řízení mírný, já fakt nechci, aby se tady z toho stávala diskuse. Upozorňuji: dokončete tu řeč, ale příště budu odebírat slovo, nebude-li se mluvit k pořadu schůze.

Poslanec Patrik Nacher: To je k pořadu schůze.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pouze pro pořádek. Bude se to týkat všech bez ohledu na to, kdo je z koalice nebo z opozice. Dokončete to.

Poslanec Patrik Nacher: Když byla TOP 09 v opozici, tak byla v obstrukcích naprostý mistr. Prý tím bránila demokracii. Když je TOP 09 ve vládě a opozice dělá obstrukce, je to prý ohrožení demokracie. Takhle to vnímají vaši voliči. (Potlesk v levé části sálu.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Nyní s přednostním právem paní poslankyně místopředsedkyně Mračková Vildumetzová k pořadu schůze. Prosím, máte slovo.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážení členové vlády, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já bych si dovolila navrhnout, protože včera došlo k té přestávce, kdy už jsme nemohli pokračovat v daném jednání – vím, že v tuto chvíli paní ministryně životního prostředí je dnes omluvena, z toho důvodu bych si dovolila navrhnout předřadit na dnešní den, po potvrzení předsedů výborů, popřípadě po návrhu Patrika Nachera, chtěla bych požádat, aby o každém návrhu bylo hlasováno zvlášť, a chtěla bych tam zařadit body ministra průmyslu a obchodu, a to bod 57 a 58. U bodu 57 je to sněmovní tisk 91, bod 58 je sněmovní tisk 92. Poté bych si dovolila navrhnout ještě zařazení nebo popřípadě hlasování o bodu 81, což je ten bod, o kterém jsme hovořili na grémiu pod tiskem 98e.

Myslím si, že jsem to řekla dostatečně srozumitelně pro pana místopředsedu, a myslím si, že tyto sněmovní tisky bychom dneska řádně mohli projednat. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Nyní s přednostním právem k pořadu schůze se hlásí pan poslanec Radek Rozvoral, který nyní zastupuje pana předsedu klubu Radima Fialu, protože ten je nepřítomen. Prosím, máte slovo.

Poslanec Radek Rozvoral: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená vládo, dovolte mi navrhnout mimořádný bod na dnešní jednání Sněmovny, a to s názvem Informace vlády o ukončení restrikcí a dělení společnosti na dvě kategorie.

Řekl bych k tomu pár slov, která vyplývají z otázky, kdy už konečně vláda přestane dělat z neočkovaných, ale přitom zdravých lidí občany druhé kategorie, kteří nesmí do restaurací, kin, divadel, zakazovat jim vstup do sportovních hal, bazénů a podobně.

Nejprve se vrátím k počátkům, kdy se vláda začala zabývat zvýhodňováním očkovaných osob v souvislosti s nemocí covid-19. Všechny tyto aktivity porušující základní práva občanů a svobody, vyplývající z našeho ústavního pořádku, definované v ústavním zákoně č. 1/1993 Sb., Ústavě České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a dále z usnesení č. 2/1993 Sb., Listiny základních práv a svobod, ve znění pozdějších předpisů, se začaly prosazovat v době, kdy Evropu zasáhla hysterie spojená s pandemií covid-19 a jednotlivé vlády pod taktovkou Evropské unie začaly prosazovat zavedení covid pasů. Tím se oficiálně přihlásily k tomu, že se lidé začali dělit na dvě skupiny. První skupinu tvoří občané, kteří se dali poslušně očkovat proti nemoci covid-19, a těm byly navíc nabídnuty různé benefity, umožněno jim bylo bezproblémové cestování, vstup na sportovní a kulturní akce a celá řada dalších výhod. Druhá skupina z pohledu zastánců tohoto dělení je ta špatná, která se nechce podrobit, a tak jim je činěno co nejvíce překážek v rámci každodenního života, například zákaz cestovat bez příslušných covid pasů, chodit na pivo do hospody, navštěvovat sportoviště a podobně. Jednoduše řečeno, těmto takzvaným druhořadým občanům omezuje vláda svými restrikcemi a povinnými opatřeními významným a zřejmě i trvalým způsobem jejich život. Tímto svým nezákonným jednáním vláda významně přispívá k rozdělení naší společnosti, čímž došlo k zhoršení dobrých vztahů mezi lidmi v rámci jejich zaměstnání, výkonu volnočasových aktivit, jejich života v obcích a městech, čili v celé společnosti.

V hnutí SPD odmítáme zvýhodňování jedné skupiny nad druhou, ať už z jakýchkoli důvodů. V souvislosti se zvýhodňováním očkovaných osob už v několika případech Nejvyšší správní soud dal svým rozhodnutím jasně najevo, že dvojitému standardu nepřeje. Důležitá je totiž bezinfekčnost. To samé, co pro očkované, platí i pro testované či ty, kdo nemoc prodělali. Samotné absolvování očkovací dávky nemůže být jedinou podmínkou. Nejvyšší správní soud například minulý rok zrušil opatření resortu zdravotnictví z důvodu, že Vojtěchův úřad v květnu 2021 nezařadil do nabídky možností, jak dokázat bezinfekčnost pro vstup do vnitřních prostor, výsledky testů na protilátky. Ty si tělo vytváří po prodělání onemocnění a jejich dostatečná hladina brání propuknutí nemoci. Soudci konstatovali, že rozhodnutí ministerstva nebylo v mezích zákona. Tím navazují na názor řady právníků, že jakékoliv opatření, které by poskytovalo výhody pouze očkovaným osobám, by bylo diskriminační a v kontextu dosavadní judikatury by bylo pravděpodobně shledáno jako nezákonné.

Hnutí SPD prosazuje dobrovolné očkování bez diskriminace neočkovaných. Kdo se chce očkovat, ať se očkuje, kdo nechce, ať není v žádném případě diskriminován. Též prosazujeme, aby se uznávaly protilátky, kdy by občané také měli mít možnost si nechat bezplatně udělat test na protilátky. Odmítáme dělení společnosti na očkované a neočkované, jelikož řada občanů se nechce očkovat například ze zdravotních důvodů nebo z důvodu, že mají protilátky. Ministerstvo zdravotnictví by mělo legislativně upravit opatření v rámci uznávání protilátek proti onemocnění covid-19 jako dokladu bezinfekčnosti a nenutit občany všech věkových kategorií včetně dětí od 12 let k očkování. Pro širokou veřejnost hladina protilátek v současné době stále definována není a současná právní úprava tyto skupiny občanů trvale diskriminuje. Přitom se jedná o statisíce občanů, kteří mají dostatek protilátek, protože již covid-19 buďto prodělali, anebo jsou očkovaní. Navíc podle odborníků těmto osobám by další vakcinace mohla ublížit. Stát by zároveň měl tedy tyto testy na protilátky nejen plně hradit, ale také uznávat.

Naším cílem je návrat všech občanů do normálního života. V souvislosti s koronavirovou pandemií musíme zabezpečit ohroženým skupinám, seniorům, zdravotně postiženým a podobně veškerou možnou dostupnou zdravotní péči. Ostatním občanům umožníme návrat do běžného předcovidového života. Českou společnost lze charakterizovat velkým počtem různých názorových proudů. Pokud chceme v praxi kvalitně řídit a rozhodovat, je dobré zohlednit všechny aspekty s rozhodnutím související. Podmínkou je ale umět dobře pracovat s různými názorovými proudy. Umění politiků je vydat takové rozhodnutí, které bude vyhovovat všem, respektive většině zastoupených stran.

Jiná, složitější situace je v období krize nebo pandemie. Politici vydávají rozhodnutí primárně s cílem eliminace rizik, s cílem odvrácení hrozby pandemie. V krizových situacích může hrozba poškodit kohokoli, a proto by měla být rozhodující jednotná a jasná. Tímto se dostáváme k podstatě problému, a to jsou rozhodnutí vlády v souvislosti s pandemií covid-19, která rozděluje občany na dvě kategorie, a to očkovaní a neočkovaní. Pandemie covid-19 zasáhla po dobu svého působení do všech sfér našeho života: zdraví, školství, ekonomiky i mezilidských vztahů. Pandemie trvá již dlouho. Hodně lidí je z této situace unavených, frustrovaných, nešťastných a zklamaných. Mnohokrát pozorujeme, že společnost je jako natlakovaný papiňák. Stačí malá jiskra a neštěstí je na světě. Proto je neseriózní přikládat v této situaci na oheň a vydávat rozhodnutí, která stav společnosti – frustraci – ještě více prohlubují. Proto vyžadujeme, aby se vláda při vydávání pravidel v souvislosti s pandemií koronaviru držela jednoduchých pravidel, jednotných pro všechny, jasných a srozumitelných, správných, to je řešících daný problém.

Demokracie má různé podoby. To, jak funguje demokracie v tom kterém státě, posuzujeme podle toho, jak jsou demokratické hodnoty uplatňovány v každodenním životě lidí a zda správa státu funguje v souladu s demokratickými procesy. Návrhy na povinné očkování, respektive vydávání opatření, která rozděluje společnost na skupiny očkovaní–neočkovaní jenom vyostřují dosavadní konflikty mezi lidmi a zcela zbytečně vytváří napětí ve společnosti. Politici ale musejí umět také lidi přesvědčit, získat na svou stranu. Přesvědčovat lidi bychom

měli na základě relevantních informací, argumentů, vysvětlit podstatu problému a uvést logické argumenty. Nepenalizujeme lidi pro jejich jiné přesvědčení. Svůj názor si vytvořili z informací, které měli k dispozici, vycházeli z vlastních dosavadních zkušeností. Není to jejich problém, že vidí věci jinak. Je to problém politiků – nedokázali lidi přesvědčit, neuměli jim předložit takové argumenty, na jejichž základě by svůj postoj změnili. Poukazovat na to, že máme společnost fragmentovanou na dvě skupiny, očkovaní a neočkovaní, je vlastně ukazatel kvality informací předkládaných společnosti. Sami ale nevíme, která z těchto skupin má vlastně pravdu. I názory na očkování se v různých zemích na světě odlišují. Některé země stanovují povinnost očkování pro starší občany, pracovníky veřejného sektoru, zdravotníky, policisty, zaměstnance v dopravě. Některé země přistoupily na tvrdší opatření, například na povinné očkování pro všechny osoby nad 18 let, jinde od 14 let. Různé přehledové tabulky lze snadno dohledat na internetu.

V řadě zemí už dochází k rozvolnění opatření v souvislosti s koronavirovou pandemií a návratu k normálnímu životu. Tento názor zastáváme i my v hnutí SPD. Některé informační zdroje poukazují na to, že problém rozdělení naší společnosti spočívá v tom, že lidé nemají dostatek informací ve srovnání například s Velkou Británií. Britská zkušenost naznačuje, že když budou mít lidé dostatek informací, mnohem lépe se zorientují, jestli očkování, nebo ne, očkování ano, nebo ne, nakolik to chrání, jaké mohou být nežádoucí účinky. Na to poukazuje i skupina neočkovaných, že byla svědkem rozsáhlé kampaně pro očkování bez jakýchkoli informací o nežádoucích účincích, způsobu výroby, působení vakcín a podobně. Neočkovaní považují mediální kampaně za informačně nevyvážené a cílené propagaci nechat se očkovat.

Vraťme se tedy ve svém rozhodování o tom, jak budeme postupovat s pandemií, k této myšlence. Hledejme řešení, které bude platné pro všechny. Neděleme zbytečně společnost v krizových situacích na různé skupiny. Postupujme jednotně tak, aby se nikdo rozhodnutím necítil být diskriminovaný jenom proto, že má svůj svobodný názor.

Tedy bych si ještě dovolil vás seznámit s otevřeným dopisem studentů lékařských fakult k současné situaci. Je adresován ministru zdravotnictví a je určitě dobré vědět, jak mladí lidé a studenti na tuto problematiku nahlíží, studenti lékařských fakult, v Praze dne 24. 1. 2022, otevřený dopis studentů k současné situaci:

"Vážený pane ministře, jako studenti lékařských fakult se na vás obracíme se dvěma závažnými tématy, která jsou v současné době velkou obavou značné části obyvatel České republiky. Jedním z nich je diskriminace jedné skupiny občanů na základě jejich dobrovolného rozhodnutí nepodstupovat vakcinaci proti covid-19. Druhým z nich je novela zákona č. 94/2021 Sb., o mimořádných opatřeních při epidemii onemocnění covid-19, dále jen pandemický zákon, o kterém by měl v brzké době rozhodovat Parlament České republiky.

Rádi bychom se nejprve vyjádřili k novele pandemického zákona a také k pandemickému zákonu jako takovému. Zde chceme odkázat na otevřenou výzvu poslancům Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky a senátorům Senátu Parlamentu České republiky, ve které se právníci z institutu Pro Libertate vyjádřili k celé výše zmiňované problematice. My jako studenti věříme, že s onemocněním covid-19 lze bojovat i v souladu s Listinou základních práv a svobod. Pokud totiž jednou začneme obcházet naše nejvyšší pravidla, tedy naši ústavu, je to konec společnosti, jakou jsme znali doposud. Proto vás, pane ministře, žádáme, abyste jakožto člen koaličního uskupení SPOLU, které ještě před volbami deklarovalo, že svoboda a práva občanů jsou na první místě, hlasoval proti přijetí této novely. Také vás žádáme, abyste v tomto smyslu apeloval i na ostatní členy vlády.

Dalším tématem, ke kterému bychom se chtěli vyjádřit, je diskriminace neočkovaných a těch s neplatným covid certifikátem. V první řadě chceme zdůraznit, že nezpochybňujeme význam vakcinace obecně jakožto nedílné součásti prevence mnoha onemocnění, avšak požadujeme, aby vakcinace proti covid-19 zůstala plně dobrovolnou záležitostí, a to z následujících důvodů:

1. Vysoké riziko závažného onemocnění a úmrtí na covid-19 je v naprosté většině u vyšších věkových kategorií a pacientů s komorbiditami. V České republice je průměrný věk zemřelých na toto onemocnění 79 let. Americká CDC do 2. 1. 2022 navíc poukazuje na to, že úmrtí, u nichž byl příčinou covid-19, připadají v průměru ještě čtyři další jiné příčiny nebo komorbidity, které vedly ke smrti. Pouze u 5 % pacientů bylo onemocnění covid-19 uvedeno jako jediná příčina úmrtí. Pro tyto pacienty představuje onemocnění covid-19 významné riziko a benefity vakcíny převažují nad jejími riziky. Věková kategorie, do které spadají studenti vysokých a středních škol, ale není z epidemiologického hlediska hrozbou pro zahlcení zdravotního systému. Na kategorii 15 až 24 let připadá 1 % procento hospitalizací s diagnózou covid-19, navíc se jedná z velké části o jedince zdravotně rizikové. Zemřelo v ní zatím 8 jedinců s pozitivním PCR testem, což představuje 0,03 % všech úmrtí na covid-19. Každé úmrtí člověka je tragédií, ovšem na základě těchto dat se domníváme, že pro převážnou část populace představuje covid-19 minimální riziko. Stejně tak očkování posilující dávkou pro všechny starší 12 let postrádá dle našeho názoru racionalitu a není podloženo empirickými daty dle standardů medicíny založené na důkazech. Hlavní vědecká pracovnice WHO v úterý 18. 1. 2022 uvedla: ‚V současné době neexistují žádné důkazy o tom, že by zdravé děti nebo mladiství potřebovali posilovací dávku.‘ Vůbec žádné důkazy. Netušíme, jaké důvody vás vedly ke schválení očkování posilující dávkou dětí starších 12 let.

2. Dle dostupných dat snižuje vakcinace riziko závažného průběhu onemocnění, nezabraňuje však nákaze. Vakcinace v prvních měsících po aplikaci riziko nákazy sice snižuje, ale po šesti měsících ochrana proti infekci významně klesá. Pokud dojde u očkovaného k průlomové infekci delta variantou SARS-CoV-2, pak je vrcholová virová nálož u očkovaného i neočkovaného stejná. U očkovaného však dochází k rychlejšímu poklesu virové nálože a může tak být infekční kratší dobu. Varianta omikron obchází postvakcinační imunitu ještě zřetelněji než varianta delta. Vakcinace bohužel neposkytuje slibovanou bezinfekčnost, a tak nemůže být považována za efektivní nástroj prevence přenosu onemocnění mezi osobami.

3. Postrádáme fakty podložená odůvodnění, proč není na stejnou úroveň jako očkování pokládáno prodělané onemocnění nebo přítomnost protilátek. V současnosti je publikováno více než 140 studií v renomovaných časopisech po celém světě, ze kterých vyplývá, že postinfekční imunita je superiorní nebo srovnatelná s tou postvakcinační. Jedinci, kteří onemocnění prodělali, se na jednotkách intenzivní péče téměř nevyskytují, a to jak ve skupině neočkované, tak i očkované. V období od 24. 12. 2021 do 6. 1. 2022 bylo na JIP hospitalizováno v přepočtu na 100 000 obyvatel 218 neočkovaných neprodělavších, 46 očkovaných neprodělavších, 2,1 neočkovaných prodělavších a 2,2 očkovaných prodělavších. Bohužel, ÚZIS takto zpracovaná data neposkytuje, a vycházíme tak z přepočtů vypracovaných JUDr. Ondřejem Dostálem, Ph.D. Analýza dat o sdružení mikrobiologů, imunologů a statistiků poskytuje podobné závěry. Z těchto dat vyplývá, že očkování přináší benefit pro určité skupiny populace, ale téměř žádný pro jedince, kteří onemocněním prošli. Nacházíme se tedy v situaci, že i přesto, že lidé mají vysoké hladiny protilátek, nemůžou se společensky realizovat. Je tak známo, že očkovat se bez předchozího zjištění hladiny protilátek může být i nebezpečné.

4. Taktéž vyjadřujeme nejistotu ohledně údajně vysoké bezpečnosti vakcín proti onemocnění covid-19. Dle americké databáze VAERS bylo ke dni 31. 12. 2021 hlášeno 1 016 999 000 nežádoucích účinků vakcín a 21 382 úmrtí. V databázi VAERS je také hlášeno velké množství myo/perikarditid. V porovnání s chřipkovou vakcínou je výskyt těchto nežádoucích událostí ve věkové kategorii 12 až 65 let téměř 290krát vyšší. Víme, že je to pouze farmakovigilanční systém, jehož účelem je hledání signálu o bezpečnosti, a nepoukazuje na kauzalitu. Avšak tento signál je velmi silný a nelze jej dle našeho názoru ignorovat.

Také bychom rádi poukázali na data z oficiálních dokumentů společnosti Pfizer, která byla získána ze soudního příkazu FOIA. Dokument se jmenuje Kumulativní analýza postautorizačních vedlejších účinků vakcíny. Ukazuje pasivně sbíraná data společnosti Pfizer

z období od 1. 12. 2020 do 28. 2. 2021. Uvádí přes 1 200 úmrtí a 42 085 hlášení o nežádoucích účincích o podání vakcíny společnosti Pfizer a BioNTech. Již v tomto dokumentu je možno pozorovat výskyt nežádoucích účinků. Americká FDA tento nežádoucí účinek uznala až v červnu 2021. S podivem je, že společnosti Pfizer a BioNTech na tyto nežádoucí účinky nepřišly během klinických studií. Možný důvod tohoto opomenutí je podezření na špatné metodologické praktiky při třetí fázi klinické studie. British Medical Journal 2. 11. 2021 publikoval zprávu, že v klinické studii Prizeru byla falzifikována data, studie nebyla řádně zaslepena a nebyly dostatečně hlášeny nežádoucí účinky.

Ještě zmíníme některé znepokojující studie zabývající se výskytem myo/perikarditit po očkování covid-19. Doc. RNDr. Marek Petráš, Ph.D., uvádí, že po prodělaném onemocnění druhá dávka vakcíny zhoršuje imunitní odpověď a představuje zbytečné riziko komplikací. Evropská léková agentura varuje před opakovanými boostery, které mohou unavit imunitní systém. Jsme přesvědčeni, že očkovat v probíhajícím šetření varianty omikron vakcínou navrženou pro původní wuchanskou variantu může být potenciálně nebezpečné, viz imunologické fenomény ADE. Rovněž je nutno zmínit, že nejsou známa data vylučující dlouhodobé nežádoucí účinky. Z uvedeného vyplývá naše oprávněná obava, že rizika vakcinace naší věkové kategorie převažují nad jejími benefity. Z naší vlastní zkušenosti je nám známo, že se celá řada nežádoucích účinků nehlásí.

Chceme také uvést, že v případě schvalování nových léčiv platí princip předběžné opatrnosti. Nelze zde aplikovat presumpci nevinu. Naším úkolem jakožto studentů není prokázat nebezpečnost vakcín, ale úkolem farmaceutických firem a agentur určených k jejich regulaci je prokázat jejich bezpečnost. Již nyní však existuje celá řada studií, které deklarovanou bezpečnost těchto vakcín vyvrací.

5. Při výuce na lékařských fakultách jsme vedeni k tomu, abychom všechny laboratorní nálezy posuzovali v souvislosti s celkovým klinickým stavem pacienta. V rámci plošného testování je ovšem tento princip zcela ignorován.

6. Pozastavujeme se také nad tím, že hromadná očkování jsou prováděna v naprosto nevhodných prostředích – nádražní budovy nebo obchodní střediska. Očkování by měl ideálně provádět ve své ordinaci praktický lékař, který nejlépe zná anamnézu a aktuální stav očkovaného. Dále bychom také připomněli jeden ze základních epidemiologických principů, a sice zásadu, že očkování se neprovádí v období probíhající epidemie.

7. Rada Evropy vydala 27. ledna 2021 rezoluci číslo 2361, kde klade důraz na členské státy, které mají zajistit, aby občané byli informováni o tom, že očkování není povinné a že na nikoho není vyvíjen politický, společenský nebo jiný nátlak, aby se nechal očkovat, pokud si to nepřeje, zajistit, aby nikdo nebyl diskriminován za to, že nebyl očkován z důvodu možných zdravotních rizik nebo že se očkovat nechce. Pacient by neměl být pod nátlakem a výhrůžkami nucen podstupovat medicínský zákrok, jak je uvedeno ve druhé kapitole čl. 5 Úmluvy o lidských právech a biomedicíně. Jakýkoli zákrok v oblasti péče o zdraví je možno provést pouze za podmínky, že k němu dotčená osoba poskytla svobodný a informovaný souhlas. Tato osoba musí být předem řádně informována o účelu a povaze zákroku, jakož i o jeho důsledcích a rizicích. Dotčená osoba může kdykoli svobodně svůj souhlas odvolat. Úmluva o lidských právech a biomedicíně jako ratifikovaná mezinárodní smlouva má dle čl. 10 Ústavy České republiky přednost při aplikaci před běžnými zákony země. Pokud je český zákon v rozporu s Úmluvou, zákon se neaplikuje a použije se Úmluva. Česká republika tuto smlouvu ratifikovala v červnu 2001 a publikovala ji pod č. 96/2001 ve sbírce mezinárodních smluv. Pokud bychom se nechali očkovat, náš souhlas s tímto zákrokem by nemohl být ani svobodný, ani informovaný a jednali bychom výhradně pod společenským nátlakem.

My sami jsme se v rámci výuky lékařské etiky na našich fakultách učili o principech nonmaleficence, beneficence a respektování autonomie běžného jedince. Bylo nám vždy kladeno na srdce, abychom ke každému pacientovi přistupovali individuálně s upuštěním od

paternalistického přístupu. Bohužel vidíme, jak jsou výše uvedené etické principy pošlapávány. Tyto připomínky vám může pomoci řešit váš poradce, pan doktor Marek Orko Vácha.

8. Pochybnosti k očkování pod nátlakem vyjadřuje mnoho expertů. Vzniklo několik deklarácí, pod které se podepsaly tisíce lidí. Deklaraci lékařů podepsalo 1 961 lékařů s celkovými 83 969 podpisy, deklaraci právníků podepsalo 351 právníků a 15 896 podporovatelů, deklaraci sester 7 489 zdravotníků, deklaraci studentů 1 026 studentů a deklaraci členů integrovaného záchranného systému a ozbrojených sil České republiky 6 296 členů a 20 799 podporovatelů. Mezinárodní deklaraci lékařů podepsalo již více než 17 000 lékařů a vědců z oblasti medicíny.

9. Jsme přesvědčeni, že svobodná a otevřená akademická diskuse je nezbytná pro pravdivé vědecké poznání. Každý den jsme svědky toho, jak jsou hlasy odborníků v odborné veřejnosti v médiích a na sociálních sítích umlčovány jen proto, že si dovolí vyslovit jiný názor než ten oficiální. Z toho důvodu jsme přesvědčeni, že předkládaná oficiální stanoviska nemohou být výsledkem adekvátní odborné diskuse.

10. Pro společnost je velmi nezdravé, pokud se rozděluje na dvě skupiny. V současné době je to rozdělení na očkované a neočkované. Tribalismus pouze upevňuje již existující předsudky, názory a postoje a přispívá tak k černobílému pohledu na problematiku. Vznikají tak vzájemné antipatie vůči opačné skupině a jakýkoli názor z druhého tábora bývá považován automaticky za nepřijatelný bez jeho nezaujatého pověření. To opět vyvolává obtíže při hledání pravdivého vědeckého poznání.

11. Podstatná část populace podstoupila vakcinaci nikoliv z důvodů zdravotních, ale spíše ze sociálních a existenčních. Mnoho našich spolužáků se nechalo očkovat již v lednu a únoru minulého roku v době, kdy pomáhali na covidových odděleních. Nyní jsou nuceni podstoupit dokonce třetí dávku očkování, aby mohli alespoň základním způsobem fungovat ve společnosti. Neočkovaní lidé nebo ti, kterým vypršel očkovací certifikát, stále nemohou navštívit restaurace, sportovní zařízení, jít si zalyžovat, poslechnout si koncert či se nechat ostříhat. To je pro nás zcela nepřijatelné a vyzýváme vás k urychlenému zrušení diskriminace občanů na základě jejich svobodného rozhodnutí nepodstoupit medicínský zákrok podmíněně schválenou vakcínou. Chybí nám také jakékoli racionální vysvětlení, proč jedinec s negativním PCR testem nemůže navštívit výše zmíněná místa. Domníváme se tedy, že toto aktuálně platné opatření jako jedno z mnoha je pouhým nástrojem, jak donutit občany podstoupit vakcinaci. Zároveň jsme ovšem přesvědčeni, že by vstup do těchto míst neměl být podmiňován ani testem, ani očkováním při prodělaném onemocnění.

12. Chceme vás jakožto ministra zdravotnictví vyzvat k důkladnému přezkoumání vašich výroků, že vakcinace je tou jedinou cestou k zamezení úmrtí na onemocnění covid-19. V současné době jsou vypracované léčebné postupy umožňující velice efektivní léčbu covid-19, a to i bez použití nákladných preparátů typu monoklonálních protilátek, molnupiraviru či Paxlovidu. Lze registrovat, že od jara 2020, kdy byla stanovena hlavní strategie v boji s pandemií pomocí protiepidemických opatření a vakcinace, se rezignovalo na nalézání léčebných postupů například již registrovanými bezpečnými léky. Jako jeden příklad z mnoha desítek léčebných látek uvedeme aplikaci naředěného roztoku dezinfekce Betadine do dutiny nosní a ústní. Principem je snížení virové nálože, čímž dochází k redukci mortality až o 88 %.

Sám jste ve svém facebookovém příspěvku navrhol, že ‚lékaři mají Ministerstvo zdravotnictví informovat o tom, jak vypadá nejmodernější péče, a úkolem ministerstva je zajistit potřebné prostředky pro její uvedení do praxe‘. Proto se s vámi rádi sejdeme a předáme vám naše návrhy k prevenci a léčbě covid-19, které vychází z řady důvěryhodných studií. Je podle nás velice důležité, aby existovala adekvátní doporučení pro včasnou primární léčbu a již nedocházelo ke zbytečným ztrátám lidských životů.

13. S onemocněním covid-19 bojujeme již přes dva roky a stále se jako jediné řešení doporučuje a propaguje pouze očkování, spojené s drakonickými diskriminačními opatřeními.

Přítom ale existuje celá řada možností, jak se covidu-19 efektivně bránit. Jednou z nich je prostá prevence, na kterou se z našeho pohledu úplně zapomnělo. V počátku pandemie jsme mohli slýchat argumenty, že na prevenci není čas, avšak ani po dvou letech se v tomto ohledu nic nezměnilo. Možná by bylo vhodnější kromě kampaně na očkování upozornit také na možnosti, jakými lze zvyšovat odolnost imunitního systému – například spánek, pohyb, vyvážená strava, vitamin D, adaptogeny. Co se týče plošných opatření, zde je odkaz na více než 400 studií uvádějících minimální, žádný nebo negativní efekt plošných protiepidemických opatření.

Rádi bychom vás jako mladí, kriticky smýšlející lidé, toužící po pravdivém poznání, požádali o otevřenou diskusi. Také vás žádáme, abyste se vyjádřil k jednotlivým bodům tohoto dopisu. Jsme otevření novým informacím a ochotni změnit názor na základě věcných argumentů a jasných dat. Snažíme se uplatňovat znalosti tak, jak nás to učí na lékařských fakultách.

Na závěr bychom také připomněli, že primárním cílem nás studentů je především příprava na naše budoucí povolání. V důsledku nynější situace jsme ovšem nuceni místo studia apelovat na vás jakožto ministra zdravotnictví o navrácení se k původní myšlence medicíny, a tou je *primum non nocere*, protože kdo jiný než ministr zdravotnictví by měl mít tuto myšlenku obzvláště na paměti.

Děkujeme vám předem za možnost přehodnocení vašich stanovisek a umožnění vzájemné diskuse. S úctou a pozdravem níže podepsaní: Michael Kopecký – student 6. ročníku, Pavlína Kopecká – studentka 2. ročníku, Viktorie Tomancová – studentka 5. ročníku, Olga Ringelová – studentka 3. ročníku, Ján Dacho – student 1. ročníku, Natálie Jindrová – studentka 2. ročníku, Denisa Matláková – studentka 3. ročníku, Karolína Marklová – studentka 2. ročníku, Anna Straková – studentka 2. ročníku, Viktorie Žídková – studentka 3. ročníku, Anna Martincová – studentka 6. ročníku, Patricie Moravcová – studentka 2. ročníku."

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pane poslanče, myslíte, že je nutné číst všechny podepsané? (Poslanec Rozvorál: Je to nutné.) Je to nutné, je to nutné pro zdůvodnění tohoto bodu. Dobře, pokračujte.

Poslanec Radek Rozvorál: Ano, je to nutné, je to nutné. "Jakub Diviš – student 2. ročníku, Andrea Poljaková – studentka 4. ročníku, Barbara Filipová – studentka 4. ročníku, Emma Šlopková – studentka 5. ročníku, Magdaléna Šáchová – studentka 1. ročníku, Marek Špaček – student 2. ročníku, Marie Švecová – studentka 5. ročníku, Michal Harazin – student 4. ročníku, Tereza Doleželová – studentka 3. ročníku, Simona Kowalíková – studentka 1. ročníku, Alžběta Bláhová – studentka 1. ročníku, Eliška Lienertová – studentka 2. ročníku, Lucie Krátká – studentka 2. ročníku, Pavla Bukvová – studentka 1. ročníku, Anna Kolečkářová – studentka 2. ročníku, Karolína Bezečná – studentka 3. ročníku."

Pak jsou tady ještě zdroje, ze kterých studenti vycházeli.

Závěrem mi ještě dovoluňte tlumočit výzvu hnutí SPD ukončit restriktce a dělení společnosti na dvě kategorie Ukončeme restriktce a dělení společnosti na dvě kategorie v souvislosti s koronavirovou pandemií.

A prosím o zařazení tohoto bodu s názvem Informace vlády o ukončení restriktcí a dělení společnosti na dvě kategorie na dnes po již pevně zařazených bodech. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. Další řádně přihlášený s návrhem na úpravu schůze je pan poslanec Patrik Nacher.

Obdržel jsem řadu dotazů, proč pan poslanec mohl mluvit tak dlouho. Tak jenom pro pořádek – z toho důvodu, že zastupuje předsedu klubu a má přednostní právo – na vysvětlenou. Prosím, mluvte.

Poslanec Patrik Nacher: Dámy a pánové, mám tady druhý bod. Ten první se týkal ochrany spotřebitele, takže to má souvislost s mojí odborností, a ten druhý se týká, že tady vystupuji teď jako pražský poslanec, protože vás chci požádat o předřazení návrhu Zastupitelstva hlavního města Prahy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání, takzvaný živnostenský zákon. Najdete to jako sněmovní tisk 41.

Poprosil bych zejména koaliční poslance, jestli by mohli dávat pozor, protože tohleto by měl spíš navrhnout koaliční poslanec z Prahy. Teď to myslím opravdu vážně. Tohleto je návrh zastupitelstva hlavního města Prahy řešící Airbnb – krátkodobé ubytování – a problém, který máme v centru hlavního města Prahy. Já jsem tam v opozici, jsem v opozici i tady, i přesto to navrhuji já, i když bych měl mít teoreticky zájem na tom, aby se v tom máchala současná koalice v Praze. Ale neudělám to, já si myslím, že to je pro dobro věci. Takže bych poprosil poslance hnutí STAN, TOP 09, KDU-ČSL, kteří jsou v koalici v Praze, jestli by tento bod mohli podpořit.

O co jde? Jde o to, že ten návrh zmocňuje jednotlivé obce k vydání nařízení a k omezení krátkodobého ubytování, jak to známe z některých jiných metropolí v Evropě. Extrém je tuším Berlín, kde to je asi na 30 dnů v roce, ale je to na rozhodnutí těch obcí. Abyste věděli, že jsem konzistentní, že to tady nedělám jenom proto, že podle mého názoru a podle mých informací stanovisko koaličních poslanců a z téže strany koaličních zastupitelů je poněkud rozdílný, tak jsem to tady navrhoval i v minulém volebním období, na to navazuji. A jde o to, že obec bude moct, když to bude považovat za potřebné, omezit krátkodobé ubytování na určitý časový úsek, bude moct stanovit podmínky, za kterých bude možné takovou službu, zejména v bytových domech, poskytnout. Tahleto tematika se týká zejména hlavně města Prahy, v menší míře Karlových Varů, možná jsem něco slyšel v Brně a možná Český Krumlov.

Rád bych to zařadil jako bod po finančním arbitrovi, ale aby v tom neměl pan předsedající zmatek, já jsem tam měl tři různé varianty, tak bych poprosil o všechny tři varianty: buď jestli bude vůle, protože tady není co, tady to můžeme pustit do druhého čtení a tam si to pak můžeme vypovídat, a když nebude vůle, tak to zařadit i za tu korespondenční volbu, to znamená za finančního arbitra, který bude za korespondenční volbou, tedy za tyhleto dvě varianty vás poprosím.

A znovu opakuji, je to návrh, na kterém se shodlo Zastupitelstvo hlavního města Prahy, kde primátor – jo, pardon, já jsem předtím zapomněl ještě říci ještě Pirátskou stranu, tu bych o tu podporu požádal, to znamená STAN, KDU-ČSL, TOP 09 a Piráti, Piráti tam mají primátora. Je to návrh zastupitelstva pod vedením pirátského primátora, a doufám, že to, kolegové, podpoříte, protože já o tom budu informovat na příštím zastupitelstvu, jak se poslanci koaličních subjektů postavili k zákonu řešící Airbnb. Rozumím tomu, že mimo Prahu to ty lidi a poslance třeba tak nezajímá, ale pražské poslance napříč politickým spektrem by to zajímat mělo.

Znovu opakuji, je to číslo 41. Děkuji za vaši podporu.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji za přečtení návrhu. Nyní vystoupí k pořadu schůze pan poslanec Radek Vondráček, připraví se Berenika Peštová. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Radek Vondráček: Děkuji, pane předsedající, za slovo. Ani jsem nedoufal, že to bude tak rychle.

Přicházím se svým evergreenem, se zákonem o lobbování – tisk číslo 1 a související zákon, tisk číslo 2. Včera na něj málem došlo. Myslím si, že se stal takovou vedlejší nechtěnou obětí toho, co se tady včera ve Sněmovně dělo. Myslím si, že to byl výjimečně proces nechtěný, tak doufám, že když ten tisk měl šanci včera, tak by mohl mít šanci i dnes.

Navrhuji ho tedy jako úplně první bod dnešního jednání. Nebude-li takto prohlasován, tak ho navrhuji jako první bod po pevně zařazených bodech, které budou zařazeny hlasováním přede mnou. Legislativní snahy o zařazení lobbingu do našeho právního řádu se objevují opakovaně, nicméně doposud nevyústily v žádné komplexní řešení, které by mělo ambici zvýšit transparentnost lobbistické činnosti a legitimizovat lobbing jako činnost prospívající politickému systému.

Jak bylo ve věcném záměru zákona o lobbingu, schváleném usnesením vlády ze dne 21. února 2018 číslo 114 konstatováno, ke splnění cílů by bylo možné použít i nelegislativní prostředky, jako jsou etické kodexy, veřejné diáře politiků a podobně, ale i přes několik pokusů v minulosti nebyla nalezena dostatečná politická vůle k jejich realizaci. Tady připomínám, že jsme tento tisk nebo návrh zákona projednávali v minulém volebním období, ten zákon zůstal viset těsně před hlasováním ve třetím čtení. Bylo to i díky obstrukčním projevům tehdejší opozice. Bylo to i díky tomu, že nějakým způsobem se zdrželo usnesení ústavně-právního výboru o jeden den, takže jsme neměli splněnou lhůtu a nemohli už před koncem volebního období hlasovat o lobbingu. Byly to takové drobné obstrukční naschvály a já to беру sportovně. My jsme to vždycky brali sportovně a myslím, že v této Sněmovně by se někteří konečně měli naučit i rány přijímat, když už je chtějí rozdávat. To jenom ještě taková připomínka k včerejšku.

Já říkám, nemyslím si, že to byl nějaký naschvál, že včera nedošlo na lobbing. Byl zařazen do opozičního okénka jako pátý bod. A jenom tady v krátké reakci na kolegu Jakoba: někdy mi musíte popovídat, či to byl tedy chytrý nápad do opozičního okénka opoziční straně nezařadit ani jeden bod. Pak se já nemůžu divit, že nepříjde řada ani na můj lobbing.

Co se týče etického kodexu, který by třeba mohl nahradit zčásti zákon o lobbování a který bychom si přijali usnesením, tak ten jsem také navrhoval v předchozím volebním období a nějakým záhadným způsobem nebyl projednán. Vlastně pořádně jako navrhovatel ani nevím, kde skončil, on někde propadl roštem na organizačním výboru a už se dále o etickém kodexu poslanec nejednal.

Takže myslím si, že je opravdu nepřijatelné, že tato vláda vůbec nemá lobbing ve svém programovém prohlášení, že o lobbingu zcela mlčí. Jsem přesvědčený o tom, že samoregulační mechanismy nestačí, že tady musí být regulace lobbování provedena na úrovni zákonné úpravy, a působení na představitele veřejné moci s cílem ovlivnit jejich rozhodování neprobíhá vždycky transparentně tady v této Sněmovně a podle jasných pravidel. To samozřejmě přináší riziko ohrožení veřejného zájmu ve prospěch skrytých parciálních zájmů. Lobbing tak může mít i negativní konsekvence, jako jsou nepřipustné ovlivňování, nekalá soutěž, politická korupce ve formě takzvaného zajetí regulátora, které nepříznivě dopadají na veřejný zájem, veřejné politiky, a tedy i ekonomiku. I proto v očích veřejnosti bývá lobbování často spojeno s korupcí, lobbista je vnímán jako negativní označení, ačkoliv to může být prospěšná instituce, a další příčinou negativního vnímání může být například i velmi tenká hranice mezi lobbováním a trestnými činy, jako například nepřímého úplatkářství.

Nestátní neziskové organizace, které dlouhodobě usilují o regulaci lobbování v České republice, ji považují za důležitý prvek v rámci boje s korupcí. Setrvání ve stávajícím stavu by také vedlo k tomu, že nebudou zohledněna mezinárodní doporučení a návrhy, (pakty?) v této oblasti, které byly České republice adresovány. (Předsedající: Čas.) Rovněž přijímané právní regulace lobbování v posledních letech v jednotlivých zemích v Evropě svědčí o aktuálnosti a naléhavosti této problematiky. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji za přednesení bodu. Nyní s přednostním právem pan předseda Michálek, prosím.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, já opravdu se pokusím být velmi stručný a věcný k těm návrhům, které předložili kolegové z hnutí ANO. Musím říct, že obsahově ten trend stoprocentně podporuji, to je věc, na které jsme společně pracovali hodně v minulém volebním období. Současně bych chtěl připomenout, že vláda se ve svém programovém prohlášení zavázala, že zvýší kvalitu legislativy, že každou novou regulaci důkladně zváží na základě analýzy očekávaných dopadů a že legislativní návrhy potřebné k plnění programového prohlášení budou předkládány standardní legislativní cestou a před jejich předložením do vlády se k nim vyjádří odborníci v rámci Legislativní rady vlády.

Pokud jde o Airbnb, vláda se v programovém prohlášení zavázala ke změnám v oblasti sdíleného ubytování, takže tuto problematiku bude potřeba řešit, a vzhledem k tomu, že zatím asi není úplně shoda, tak si nejsem jist, jestli se nám to podaří projednat tady na půdě Poslanecké sněmovny, nicméně Ministerstvo pro místní rozvoj určitě bude usilovně pracovat na tom, aby se tato část programového prohlášení zrealizovala. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní vystoupení k programu paní poslankyně Berenika Peštová a připraví se pan poslanec Robert Králíček. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Berenika Peštová: Vážený pane předsedající, vážená vládo, vážené kolegyně a vážení kolegové, ráda bych předradila bod 43, sněmovní tisk 56, což je změnový zákon, který, jak již bylo řečeno, měl být probírán včera. Bohužel na něj nedošlo a chtěla bych ho zařadit jako první bod. Uvědomuji si, že paní ministryně není přítomna, ale jistě všichni víme, že ministři mohou delegovat a jiný ministr může předložit za nepřítomného ministra.

A teď, co mě k tomu vede? Tento změnový zákon obsahuje novely souvisejících zákonů, především zákona o obalech, dále pak živnostenského zákona, zákona o daních z příjmů, zákona o Státní a zemědělské potravinářské inspekci a zákona o výrobcích s ukončenou životností, samozřejmě ještě další legislativně technické úpravy. Všichni víme, že takovýto zákon je vynikajícím nosičem. Nemusím říkat, co je to nosič – je to prostě zákon, na který se dobře dávají přílepy.

Už dnes v kuloárech rezonuje zase opětovné zavedení zálohování. Sama jsem si připravila rozsáhlou argumentaci, kterou bych ráda odprezentovala v této Poslanecké sněmovně, samozřejmě i s tímto tiskem, protože jsem zpravodaj. Ráda bych vypíchlá negativa i pozitiva, která to může nebo nemusí přinést, a samozřejmě ráda bych i slyšela vaši argumentaci, zda jste na stejné lodi, jestli zálohování ano nebo zálohování ne, protože z mého pohledu, jestliže se to do tohoto zákona dostane, tak je to obyčejný přílepek, a zálohování jako takové by si zasloužilo samostatnou novelu a velkou, opravdu velkou diskusi, a ne to dát do tohoto změnového zákona jako přílepek. Takže já vám děkuji za pozornost a věřím, že tento bod bude zařazen jako bod číslo 1.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, paní poslankyně. Pouze pro pořádek dodávám, že ano, ministr může být zastoupen na základě toho, že je pověřen premiérem, případně je pověřen vicepremiér tím, aby je zastupoval, nebo člen vlády. Bude-li toto doloženo, samozřejmě projednávat ten bod můžeme.

A nyní s přihlášil k pořadu schůze pan poslanec Robert Králíček. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Robert Králíček: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych chtěl na tuto schůzi zařadit nový bod, protože se domnívám, že je velmi důležitý a že bychom jej měli projednat možná dříve než některé další zákony, a to je boj proti dezinformacím. V posledních dnech se v médiích objevily články o tom, že se boji s dezinformacemi nevěnuje dostatečná pozornost, a byly tam také útoky na vládu premiéra Andreje Babiše, že se tomuto tématu vůbec nevěnovala. Já si dovoluji říct, že to není pravda a že tomu tématu byla věnována velká pozornost. Jak si jistě vzpomínáte, i v minulém volebním období jsme napříč politickým spektrem založili komisi pro hybridní hrozby a myslím, že i kolegové, kteří tady jsou z koalice, mi mohou potvrdit, že tomuto tématu byla věnována velká pozornost nejen na půdě Poslanecké sněmovny, ale na půdě Úřadu vlády i na půdě Ministerstva zdravotnictví a dalších ministerstev.

Byla zde i příkladná spolupráce se soukromým sektorem, protože často je státní správě vytýkáno, že si nemůže dovolit odborníky, a proto byli na spolupráci s tehdejší vládou, s tehdejším ministerstvem i Poslaneckou sněmovnou přizváni i odborníci ze soukromého sektoru. Výsledkem toho byla řada doporučení, která jsme připravili i my, členové této hybridní komise, komise pro hybridní hrozby, a ve vzácné shodě, stoprocentní všech členů, až tedy na člena KSČM, pro tehdejší vládu. A já věřím, protože v té komisi byli členové současné koalice, že tato doporučení má i vláda Petra Fialy.

Já bych byl rád, protože i současná ministryně pro vědu, vzdělávání, vývoj a výzkum kritizovala komunikaci předchozí vlády a byla iniciátorkou a průkopnicí, aby byla vytvořena strategická komunikace, respektive lepší komunikace, než bylo vyčítáno vládě Andreje Babiše. Tak bych chtěl tento bod zařadit, aby nám premiér řekl, jaké kroky jeho vláda podnikla, jaké kroky v boji proti dezinformacím podnikne, jaké informace z těch doporučení, která vypracovali i členové komise, kteří jsou členové současné koalice, jaké si z toho vzala informace a jak se to bude dále vyvíjet, protože i v médiích bylo zmíněno, že se tomu nikdo nevěnuje.

Dokonce i na Ministerstvu vnitra existuje expertní tým. Je to centrum, a teď se omlouvám, neznám přesně ten název, terorismu a hybridních hrozeb, které se tomu věnuje ze sta procent. Je tam spousta kvalitních odborníků, kteří denně analyzují různé dezinformace a připravují doporučení. Ten tým je kvalitní, jsou to odborníci. A já doufám a pevně věřím, že současný ministr vnitra tento tým bude rozvíjet a naším cílem bylo, aby tyto týmy vznikly i na jiných ministerstvech. A já věřím, že se to podaří.

A proto bych rád zařadil tento bod jako druhý bod, aby nám premiér Petr Fiala řekl strategii v tomto boji proti dezinformacím, protože jak jistě víte, pandemie ještě nekončí a minimálně v této oblasti pandemie a covidu dezinformace stále bují. Takže vás poprosím o podporu tohoto bodu a zařazení na program schůze jako druhý bod. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji za přednesení návrhu k programu schůze, čímž jsme vyčerpali všechny návrhy. Přivolám kolegy a kolegyně z předsálí k hlasování.

A ještě se hlásí kolega Jakob s přednostním právem. Pane předsedo, chci říct jednu věc: nyní můžete vystoupit s přednostním právem, ale už ne k pořadu schůze, protože přihláška musela padnout do půl desáté. Prosím.

Poslanec Jan Jakob: Děkuju. Já jsem si značil ty jednotlivé návrhy, je jich poměrně hodně. Prosím pět minut pauzu na poradu klubu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Z toho důvodu, že předseda TOP 09 žádá pět minut na poradu klubu, vyhlašuji přestávku do 10.28 hodin.

(Jednání přerušeno od 10.23 do 10.28 hodin.)

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, zavolám kolegyně a kolegy do sálu k hlasování. Čas na přestávku vypršel. Ještě vás všechny odhlásím, eviduji žádost o opětovné přihlášení, požádám vás, abyste se svými kartami opět přihlásili.

Přečtu omluvu, respektive její zrušení. Pan poslanec Petr Letocha ruší svoji dnešní omluvu.

Půjdeme tedy bod po bodu tak, jak byly načteny, a dám o nich hlasovat.

Nejprve budeme hlasovat o zařazení prvního bodu dnešního jednacího dne, a to je potvrzení předsedů jak výboru pro regionální rozvoj, tak výboru pro obranu jako jeden bod. To je nejprve zařazení na program a poté zařazení jako první bod dnešního jednání.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro návrh tohoto bodu? Ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 88, přihlášeno je 143 poslankyň a poslanců, pro návrh 142, s tímto návrhem byl vysloven souhlas.

A nyní budeme hlasovat o tom, že tento bod bude zařazen dnes jako první.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro návrh, že tento bod bude zařazen jako první bod dnešního jednání? Ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 89, přihlášeno je 146 poslankyň a poslanců, pro návrh 146. Bylo schváleno, že tento bod budeme projednávat dnes jako první.

Dále mám zde návrh od pana poslance Karla Havlíčka, který přichází s návrhem na zařazení nového bodu, a to je Covidová podpora podnikatelům.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro zařazení tohoto bodu na program schůze? Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 90, přihlášeno je 146 poslankyň a poslanců, pro 65, proti 1. S tímto návrhem nebyl vysloven souhlas.

Nyní tedy budeme hlasovat o návrhu pana poslance Patrika Nachera. Je to sněmovní tisk 34, Finanční audit. Mám zde dva návrhy: před bod pana poslance Havlíčka, nebo po něm, což padá, a poté ho chce zařadit po korespondenční volbě. (O slovo se hlásí poslankyně Schillerová.) Prosím, máte slovo, paní předsedkyně.

Poslankyně Alena Schillerová: Jenom maličkost, pane místopředsedo. Není to finanční audit, ale finanční arbitr. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Ano, děkuji za upřesnění. Takže sněmovní tisk 34, po korespondenční volbě dnes.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro návrh? Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 91, přihlášeno je 146 poslankyň a poslanců, pro návrh 65, proti 22. Tento návrh nebyl přijat.

Nyní je návrh paní místopředsedkyně Mračkové Vildumetzové na tři body, to znamená bod 57, 58 a 81. Vzhledem k tomu, že neprošel bod pana poslance Nachera, tak jako druhý, třetí a čtvrtý bod dnešního jednání, přičemž je návrh každý bod hlasovat samostatně.

Nejprve hlasujeme o bodu 57 jako druhém bodu dnešního jednání.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro návrh? Ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 92, přihlášeno je 145 poslankyň a poslanců, pro návrh 145. Tento návrh byl přijat.

Jako třetí bod dnešního jednání by to měl být bod 58.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh? Ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 93, přihlášeno je 146 poslankyň a poslanců, pro návrh 145. Tento návrh byl přijat.

A další v pořadí dnes by měl být bod 81, tak zní návrh.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro? Ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 94, přihlášeno je 146 poslankyň a poslanců, pro návrh 46, proti 20. S tímto návrhem nebyl vysloven souhlas.

Nyní je zde návrh na zařazení nového bodu, který přednesl pan poslanec Rozvoral, a to je Informace vlády o ukončení restrikcí a dělení společnosti na dvě kategorie. Je to nový bod.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro zařazení tohoto nového bodu na program schůze? Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 95, přihlášeno je 144 poslankyň a poslanců, pro návrh 63, proti 16. Tento návrh nebyl akceptován.

Dále je zde návrh pana poslance Nachera, sněmovní tisk 41 – živnostenský zákon, zařadit po bodu Finanční audit... (Z pléna: Arbitr!) ... arbitr, Finanční arbitr, ale vzhledem k tomu, že nebyl zařazen ani bod finančního arbitra, ani bod pana poslance Havlíčka, tak jsem přesvědčen, že tento bod není hlasovatelný. Nebo ho chcete zařadit po dnes pevně zařazených bodech? (Ano.) Dobře, v tom případě modifikace návrhu, aby tento bod byl zařazen po dnes pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro návrh? Ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 96, přihlášeno je 145 poslankyň a poslanců, pro návrh 75, proti 6. S tímto návrhem byl vysloven souhlas. Nikdo nerozporuje hlasování, v tom případě budu pokračovat.

Dále zde máme návrh pana poslance Vondráčka ohledně zákonů o lobbování, který přichází s návrhem, že chce, aby sněmovní tisk 1 a 2 byl dnes zařazen jako dnes první, a poté případně o pevně zařazených bodech.

Vidím zde kontrolu hlasování – ještě pan předseda Benda, prosím. (Probíhá kontrola hlasování. Následně výsledek nikdo nerozporuje.) Dobře, děkuji. V tom případě můžeme pokračovat.

Pan poslanec Vondráček, jak jsem řekl, přednesl svůj návrh, aby sněmovní tisky 1 a 2, zákony o lobbování, byly dnes zařazené jako první, případně po pevně zařazených bodech. Nejprve tedy dám hlasovat, že by to měl být první bod dnes.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro zařazení těchto dvou bodů jako prvních dvou bodů dnes? Kdo je pro, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 97, přihlášeno je 145 poslankyň a poslanců, pro návrh 64, proti 25. S tímto návrhem nebyl vysloven souhlas.

A dále je zde návrh, aby tyto dva body byly zařazené dnes po pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro návrh? Ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 98, přihlášeno je 145 poslankyň a poslanců, pro návrh 45, proti 8. S tímto návrhem nebyl vysloven souhlas.

Dále je zde návrh paní poslankyně Peštové, abychom sněmovní tisk 56, bod 43, změnový zákon, zařadili jako první bod dnes.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro návrh? Ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 99, přihlášeno je 145 poslankyň a poslanců, pro návrh 62, proti 27. Tento návrh nebyl přijat.

A dále zde máme poslední návrh, a to je od poslance Roberta Králíčka, abychom zařadili nový bod, který nazval Boj proti dezinformacím.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro zařazení tohoto nového bodu? Ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 100, přihlášeno je 145 poslankyň a poslanců, pro návrh 44, proti 30. S tímto návrhem nebyl vysloven souhlas, a z toho důvodu nebudeme hlasovat o jeho pevném zařazení.

Tím jsme se, předpokládám, vypořádali se všemi návrhy na úpravu dnešního pořadu schůze – nejsou žádné námítky.

Ještě pan poslanec Nacher. Prosím, máte slovo.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji. Jenom pro stenozáznam, já jsem hlasoval teď pro, už mi to podruhé tam nešlo, nezpochybnuji hlasování. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pouze pro stenozáznam, děkuji vám. Já vám děkuji za odsouhlasení programu dnešní schůze a předávám řízení schůze.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Dobré dopoledne, dámy a pánové, i ode mě. Měli bychom pokračovat podle schváleného programu návrhem na potvrzení předsedů výborů Poslanecké sněmovny, nicméně vidím přihlášenou paní předsedkyni hnutí ANO s přednostním právem a dávám jí tedy slovo.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já bych jenom chtěla – samozřejmě беру jako realitu, jak byl program schválen, ale dovoluji mi pár slov k tomu, že byl zamítnut návrh pana poslance Karla Havlíčka na to, aby se tu řeklo – nechtěl to nějak zdržovat, on chtěl skutečně, měl tam pár jednoduchých dotazů a chtěl na ně reakce – a to jsou covidové kompenzační programy.

Já jsem včera interpelovala pana premiéra, interpelovala jsem ho s dotazem na rozpočtové provizorium a problémy z toho vyplývající. Pan premiér mi dal odpověď, že nejsou žádné problémy, že pokud někdo je má, tak ať se obrátí, abych nestránila, aby se obrátil na ministra financí, na Ministerstvo financí. A když jsem se večer vrátila domů, pustila si pořad České televize Devadesátka, kde v tom kontinuálu vystupovala generální ředitelka Asociace malých a středních podnikatelů, paní tuším Svobodová, pak tam vystupoval ředitel Divadla Broadway pan Lichtenberg, vystupoval tam ředitel Divadla Bez zábradlí pan Heřmánek a mluvili tam o obrovských problémech, které v současné době mají, o tom, že nemají v tuto chvíli žádné informace o kompenzacích, že nevědí vlastně, co bude, že nevědí, jaké budou kompenzace, kdy ty kompenzace budou, že snad je jim přislíbeno, že do čtrnácti dnů by se něco mělo rozhodnout. Každopádně paní generální ředitelka Svobodová tam velmi správně řekla, ona řekla: Pokud by se to i do těch čtrnácti dnů rozhodlo, a pánbůh zaplať, tak nejdříve dosáhnou podnikatelé na

nějaké kompenzace na přelomu března, dubna, spíš později, protože se jedná na MPO o dotační programy a ty samozřejmě musí být nějak zpracovány, musí být vyhlášeny, musí být posouzeny podle rozpočtových pravidel, není to tak jednoduché, jak by se mohlo zdát. Také tam mluvili o tom – a já čerpám a odkazuji vás, já jsem to dala i na své síti, odkazuji vás na to vystoupení ve veřejném prostoru, samozřejmě těch vystoupení je více – já jsem zaznamenala vystoupení pana Kastnera, který sdružuje stravovací služby, a dalších. Ale toto bylo včera naprosto čerstvé po interpelacích. Mluvili tam o tom, jak jim pomohly – ti ředitelé divadel – jak jim pomohly kompenzační programy, jak vlastně díky nim přežili. Mluvili o tom, ano, nejsou takové restriktce, jako byly za naší vlády, ale omezení vedou k tomu, že byť je tam třeba limit tisíce sedadel nebo tisíce návštěvníků, stejně jich tam chodí polovina, dokonce Divadlo Bez zábradlí – mluvil pan ředitel Heřmánek – ho zavřel, protože to bylo neekonomické, aby při této návštěvnosti toto divadlo provozoval.

Mluvili také o tom, že byl vypnut Antivirus B. A pane premiére, Antivirus A, ano, vy jste o tom včera mluvil, ano, ten funguje, ale to je prosím pár korun, to se týká karantén, skutečně to není příliš velký zásah. Antivirus B se týkal toho, když došlo k poklesu a zaměstnanci nemohli nebo nebyli z důvodů nejen epidemických a souvisejících s tím, protože samozřejmě nemáte lidi jenom v karanténě, ale máte to i v důsledku celkové situace ekonomické. Antivirus B, který posuzujete teď, tak ten – oni tam mluvili jasně a byly to jejich informace z praxe – jim pomáhal.

Čili já se na to odkazuji, absolutně to bylo v rozporu s tím, co jste mi tady řekl, protože já jsem přesvědčená jako bývalá ministryně financí, že právě rozpočtové provizorium je tím problémem, pro které nemohou být kompenzační programy, které byly připraveny bývalým ministrem průmyslu a obchodu, nachystány. Tam kdyby tomu nebránily tyto okolnosti, tak by dávno mohly být procesovány.

Zaznamenala jsem také, myslím, že v tomto týdnu v pořadu Události, komentáře, kde byl pan ministr kultury Baxa a hovořil tam o tom, že podnikatelé v kultuře mají kompenzační bonus. Ano, mají. Mají kompenzační bonus, pokud splňují podmínky, jsou živnostníci, jsou malá eseróčka nebo jsou dohodáři, tak mají kompenzační bonus, který prosadila ještě naše vláda, a ten naštěstí mají, protože to je zákon, tudíž mandatorní výdaje, takže ten je ze zákona vyplácen. Nicméně jsem zaznamenala – a už mě s tím konfrontovala i Česká televize – že se neví, jestli kompenzační bonus bude pokračovat. První kompenzační období bylo od 22. listopadu do 31. prosince. Druhé je od 1. ledna do 31. ledna a pak se to může prodlužovat v souladu se zákonem nařízením vlády. Ministr financí se vyjádřil, že on ještě neví, jestli to prodlouží, takže vlastně – pan ministr kultury tady není – takže vlastně ani už bych se na ten kompenzační neodvolávala.

Takže kompenzační programy nejsou, Antivirus se posuzuje a kompenzační bonus se neví, jestli bude pokračovat. Toto je realita a ta realita je ve veřejném prostoru, takže není možné, že by to pan premiér nevěděl. Včera odkazuji na úplně čerstvou zprávu, ale samozřejmě těch informací je více. To, že píší lidé mně, taxikáři a další, tak to samozřejmě je věc další. Věřím, že píší i vám. Já si to pamatuji, když nám psávali, když jsme byli ve vládě. Takže určitě o těch informacích víte, a to chtěl pan poslanec Karel Havlíček. On chtěl pár slov, jak to tedy bude, co bude.

Nám nezbyvá než vás zase interpelovat a vyjadřovat se ve veřejném prostoru, ale apeluji (akceptuji?) to, o toto není, tady nejde o politický boj. Tady jde o to, že na tom konci jsou lidé, kteří dnes jsou omezeni, kteří mají obrovské problémy a vláda před tím zavírá oči. To je celé, to jsem k tomu chtěla říct. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji pěkně. To bylo vystoupení paní předsedkyně Schillerové s přednostním právem.

Jenom přečtu dvě omluvy. Z dnešního jednání od 11 do 12.30 se z pracovních důvodů omlouvá pan místopředseda Bartošek a další omluva je pana poslance Ženíška od 13.30 hodin do konce dnešního jednání dne z pracovních důvodů. Tak to byly omluvy.

A nyní se můžeme dostat k prvnímu bodu našeho dnešního jednání, a to je

82.

Návrh na potvrzení předsedů výborů Poslanecké sněmovny

Podle § 50 odst. 1 písm. s) našeho jednacího řádu potvrzuje předsedy výborů v jejich funkci Poslanecká sněmovna. Chci vás informovat, že výbor pro obranu a výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj zvolily na svých schůzích ve dnech 26. a 27. ledna tohoto roku nové předsedy, a to takto: předsedou výboru pro obranu byl zvolen poslanec Lubomír Metnar a předsedkyní výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj byla zvolena poslankyně Klára Dostálová.

Zahajuji rozpravu.

Končím rozpravu a nyní přistoupíme k hlasování.

Doporučuji hlasovat o každém předsedovi zvlášť. Je k tomu nějaká připomínka?

Ano, zaznamenal jsem návrh na odhlášení. Všechny vás odhlásím a prosím, abyste se nově přihlásili. Počet poslanců se ustálil.

Nejprve tedy budeme hlasovat o potvrzení předsedy výboru pro obranu. Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna potvrzuje poslance Lubomíra Metnara ve funkci předsedy výboru pro obranu."

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 101 bylo přihlášeno 133 poslanců, pro návrh bylo 127, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že jsme potvrdili předsedu výboru pro obranu Poslanecké sněmovny, a to pana poslance Lubomíra Metnara. Gratuluji.

Nyní budeme hlasovat o potvrzení předsedkyně výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Přednesu rovněž návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna potvrzuje poslankyni Kláru Dostálovou ve funkci předsedkyně výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj."

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 102 bylo přihlášeno 136 poslanců, pro návrh hlasovalo 136, proti nebyl nikdo. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že jsme potvrdili předsedkyni výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj Poslanecké sněmovny, paní poslankyni Kláru Dostálovou. Rovněž gratuluji.

Tím končím projednávání bodu číslo 82.

Dalším bodem našeho dnešního jednání je bod

57.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s přístupem České republiky Protokol o výsadách
a imunitách Evropské telekomunikační družicové organizace EUTELSAT
a Dohoda, kterou se mění Protokol o výsadách a imunitách
Evropské telekomunikační družicové organizace (EUTELSAT)
ve znění opravy č. 1 ze dne 16. ledna 2006 a s ratifikací Úmluva zakládající**

**Evropskou telekomunikační družicovou organizaci „EUTELSAT“ z roku 1982,
její změny z roku 1983 a 1999
/sněmovní tisk 91/ – první čtení**

Jsme v prvním čtení. Předložený návrh uvede ministr průmyslu a obchodu Jozef Síkela. Pane ministře, prosím, ujměte se slova.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jozef Síkela: Děkuji. Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení poslanci, Parlamentu České republiky byla opětovně předložena Úmluva zakládající Evropskou telekomunikační družicovou organizaci EUTELSAT k vyslovení souhlasu s její ratifikací, Protokol o výsadách a imunitách organizace EUTELSAT a Dohoda, kterou se mění tento Protokol ve znění opravy č. 1 ze dne 16. ledna 2006 k vyslovení souhlasu s přístupem České republiky k nim.

EUTELSAT byl založen v roce 1977 k provozování družicové soustavy poskytující telekomunikační služby pro přenos televizního a rádiového vysílání, telefonních hovorů a dat v rámci Evropy. Česká republika přistoupila k Úmluvě o založení EUTELSAT na základě usnesení vlády ze dne 25. srpna 1993 číslo 475, ke změnám Úmluvy pak usnesením vlády ze dne 14. června 2000 číslo 614 a v souladu s tehdejšími předpisy. Nepřistoupila k Protokolu o výsadách a imunitách z roku 1987 a k Dohodě o jeho změnách z roku 2002.

Výsady a imunity EUTELSAT odpovídají úkolům organizace a výsadám a imunitám jiných odborných mezinárodních vládních organizací. EUTELSAT má sídlo ve Francii, kde zejména dochází k uplatnění práv a imunit organizace. Za této situace přichází v úvahu uplatnění Protokolu v případě služební cesty zástupců smluvních stran a úředníků do České republiky. Dokumenty upravující výsady a imunity organizace patří k základním dokumentům organizace a předpokládá se, že smluvní strany EUTELSAT budou vázány rovněž úpravou o výsadách a imunitách. Proto se navrhuje, aby Česká republika přistoupila k Protokolu a k Dohodě o jeho změnách.

Zároveň bude Úmluva o založení EUTELSAT převedena z úrovně vládní na prezidentskou, aby odpovídala současným ústavněprávním požadavkům. Následně by měly být prezidentem republiky texty Úmluvy ratifikovány a listiny o přístupu k Protokolu a k Dohodě podepsány.

V EUTELSAT se neplatí žádné členské příspěvky, ani přístupem k Protokolu a k Dohodě nevzniknou České republice žádné finanční závazky. Bude tedy bez dopadu na státní rozpočet.

Předchozí vláda předkládaný materiál projednala dne 9. prosince 2019 a usnesením číslo 886 vyslovila souhlas s přístupem České republiky k Protokolu a k Dohodě. Vyslovila rovněž souhlas s ratifikací Úmluvy a její změny. Materiál byl následně předložen oběma komorám Parlamentu v roce 2020. Senát Parlamentu České republiky po projednání ve výborech dal souhlas k přístupu České republiky k Protokolu a k Dohodě a dále k ratifikaci Úmluvy zakládající Evropskou telekomunikační družicovou organizaci EUTELSAT svým usnesením číslo 372 na 21. schůzi konané dne 29. dubna 2020.

Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky návrh v minulém funkčním období neprojednala. Návrh je proto oběma komorám předkládán znovu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Děkuji, pane ministře. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení, pan poslanec Ondřej Lochman.

Poslanec Ondřej Lochman: Děkuji. Vážený pane předsedo, vážení kolegové, pan ministr již detailně představil tento bod. Pouze zopakují to základní, že vláda již v prosinci 2019

tento bod projednala, Senát také. Protože už většina byla řečena a finanční důsledky na náš stát to nemá, tak pouze potvrzuji, nebudu dále zdržovat a doporučuji dále k projednání a odsouhlasení.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji, pane poslanče. Otevírám obecnou rozpravu k tomuto bodu. Pan poslanec Kobza se hlásí. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Kobza: Děkuji, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, vážení pánové ministři, vážené kolegyně, vážení kolegové, dobré dopoledne. Já zde možná některé údaje zopakují, ale ono to nikdy není od věci.

System EUTELSAT byl založen v roce 1977 na základě dohody mezi evropskými státy a následně na mezivládní konferenci v Paříži v roce 1982 byly přijaty úmluvy, které zakládají Evropskou telekomunikační družicovou organizaci právě pod názvem EUTELSAT, která vstoupila v platnost 1. září 1985. Přijata byla následně rovněž provozní dohoda o Evropské telekomunikační družicové organizaci EUTELSAT v roce 1987 a také Protokol o výsadách a imunitách Evropské telekomunikační družicové organizaci, který vstoupil v platnost 17. srpna 1988. Tyto organizace poskytovaly mezinárodní a národní pevné satelitní služby, především telefonické a datové přenosy, obchodní komunikaci, přenosy televizních a rozhlasových programů.

Změny původní Úmluvy z roku 1983 byly schváleny shromážděním stran EUTELSAT v květnu 1999. Byly uplatňovány od 2. července 2001 v souladu s rezolucí, kterou za tímto účelem přijalo shromáždění stran EUTELSAT v květnu 1999. Na základě zmíněné změny Úmluvy z roku 1999 pak došlo v roce 2001 k privatizaci organizace a k její transformaci na komerční společnost EUTELSAT, akciová společnost. Tyto změny vstoupily v platnost 28. listopadu 2002. Změnou Úmluvy a zrušením provozní dohody tak přešla všechna práva k využívání kosmického segmentu na privatizovanou společnost EUTELSAT, akciová společnost. Činnost EUTELSAT je ale i nadále upravena Úmluvou a Protokolem a jako mezivládní organizace je pověřena dohledem nad soukromou společností EUTELSAT, a. s.

Česká republika je stranou Úmluvy od 15. prosince 1993 na základě usnesení vlády číslo 475 ze dne 25. srpna 1993. Vláda České republiky úmluvu ve znění změn přijatých v květnu 1999 shromážděním stran EUTELSAT odsouhlasila usnesením ze dne 14. června 2000 číslo 614, nepřistoupila však k výše zmíněnému Protokolu a k Dohodě platné od 6. září 2002. Dokumenty upravující výsady a imunity organizace patří k základním dokumentům organizace a z těchto důvodů se nyní navrhuje, aby k nim Česká republika přistoupila.

Protokol a Dohoda upravují právní subjektivitu, výsady a imunity EUTELSAT. Archivy EUTELSAT jsou nedotknutelné. EUTELSAT jako právnická osoba je vyňata ze soudní jurisdikce smluvních stran. Zástupci smluvních stran požívají výsad a imunit při výkonu svých úředních funkcí a v průběhu cest na místo výkonu těchto funkcí mají imunitu vůči zatčení, zabavení zavazadel, nepodléhají pravomoci soudů. Úředníci organizace jsou osvobozeni spolu s členy rodin od národní služby včetně vojenské. Výsady a imunity EUTELSAT jsou finanční, jsou vázané na činnost EUTELSAT a výkon služby v rámci EUTELSATu. Odpovídají úkolům organizace a výsadám a imunitám jiných odborných mezinárodních vládních organizací.

Plnění závazků vyplývajících z Protokolu a z Dohody je zajištěno v rámci platných právních předpisů České republiky, zejména pak příslušnými ustanoveními finančně právních předpisů o vynětí ze zdanění. Z pohledu právního řádu České republiky je EUTELSAT samostatná mezinárodní organizace, na kterou se vztahuje zákon 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, upravující rovněž osvobození od daně z přidané hodnoty pro mezinárodní organizace a vrácení zaplacené daně. Obdobná úprava je obsažena v § 11 a 15 zákona č. 253/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů.

Přístup České republiky k Protokolu a Dohodě je podle všech expertiz v souladu s ústavním pořádkem a ostatními součástmi právního řádu České republiky, se závazky vyplývajícími z členství České republiky v Evropské unii, jakož i se závazky převzatými v rámci jiných platných smluv s obecně uznávanými zásadami mezinárodního práva. Dlužno také podotknout, že v organizaci EUTELSAT se neplatí žádné členské příspěvky a přístupem k Protokolu a k Dohodě České republiky ani žádné finanční závazky nevzniknou. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji, pane poslanče. Ještě někdo se hlásí do rozpravy? Pan poslanec Bžoch. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Bžoch: Děkuji za slovo, pane předsedající. Budu o poznání kratší a stručnější. Já bych byl rád, pokud bychom podpořili tento návrh, pokud bychom ho přikázali zahraničnímu výboru k projednání, tak jak je u nás ve Sněmovně zvykem. Přísluší to tomu výboru, aby se tím zabýval.

Já jen v krátkosti, ono to tady zaznělo, nicméně proč chci ten zahraniční výbor, proč (nesrozumitelné): protože ten Protokol a ta Dohoda patří klasické prezidentské smlouvě v rámci našeho práva, to znamená, že vláda to správně předložila oběma komorám Parlamentu. Bohužel to, co se tady stávalo v minulém období, kdy jsme předkládali smlouvy, tak se na ně z různých důvodů nedostávalo, ať už to byly politické důvody, nebo jakékoli jiné. Já bych samozřejmě byl rád, pokud bychom v tomto období s těmi úmluvami nakládali jinak, protože i tato smlouva nebo tato Dohoda u nás leží podstatně delší dobu, než si zaslouží. Senát většinou k těm smlouvám přistupuje mnohem proaktivněji než naše Sněmovna a schvaluje je na svých nejbližších jednáních. My bohužel některé smlouvy před sebou tlačíme už několikáté volební období. Já bych například byl rád, kdybychom se dostali ke smlouvě, která se týká Kosova, a věřím tomu, že tentokrát k tomu politickou odvalu tato Sněmovna nalezne.

Děkuji za pozornost a ještě jednou bych rád poprosil o přikázání zahraničnímu výboru.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji pěkně. Ptám se, jestli se ještě někdo hlásí do rozpravy? Ano, pan poslanec Havlíček. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Havlíček: Děkuji, ještě jednou dobrý den. Velmi krátce, a děkuji panu ministrovi, že ten zákon přišel teď na pořad dne. Připravovali jsme ho ještě v dobách minulých, je tam zpoždění, to je třeba uznat, a proto je důležité, aby se to dnes schválilo. Na první pohled to možná vypadá jako méně podstatné, ale EUTELSAT vůbec není nepodstatná záležitost, a je dobré, abychom měli vypořádány všechny účty i vůči našim partnerům tak, aby to bylo v pořádku. Tak že doporučuji všem, aby to bylo takto schváleno, a děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji pěkně. Ještě někdo se hlásí do rozpravy k tomuto bodu? Pan předseda Fiala. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji vám, pane předsedající. Já si myslím, že je důležité si to rozebrat, protože Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky dává souhlas s tímto zákonem, dává souhlas přístupu České republiky k Protokolu o výsadách a imunitách Evropské telekomunikační družicové organizace EUTELSAT a k Dohodě, kterou se mění Protokol o výsadách a imunitách Evropské telekomunikační družicové organizace, a za druhé, k ratifikaci Úmluvy zakládající Evropskou telekomunikační družicovou organizaci EUTELSAT z roku 1982 a její změny z roku 1983 a 1999.

Já si myslím, že je důležité si říct, co vlastně z té smlouvy plyne, z toho souhlasu plyne pro Českou republiku a na čem se Česká republika v budoucnu bude podílet. Ten materiál se jmenuje Přístup České republiky k Protokolu o výsadách a imunitách EUTELSAT, k Dohodě o jeho změnách a návrh na ratifikaci Úmluvy zakládající Evropskou telekomunikační družicovou organizaci EUTELSAT z roku 1982.

System EUTELSAT byl založen v roce 1977 na základě dohody mezi evropskými státy. Následně byly na mezivládní konferenci konané v roce 1982 v Paříži přijaty Úmluva zakládající Evropskou telekomunikační družicovou organizaci, dále jen Úmluva, která vstoupila v platnost 1. září 1985 včetně dodatku, a Provozní dohoda o Evropské telekomunikační družicové organizaci EUTELSAT. Dále byl v roce 1987 přijat Protokol o výsadách a imunitách Evropské telekomunikační družicové organizace, který vstoupil v platnost dne 17. srpna v roce 1988.

Organizace poskytovala mezinárodní a národní pevné satelitní služby, především telefonické a datové přenosy, obchodní komunikaci, přenosy televizních a rozhlasových programů. Změny původní Úmluvy z roku 1983 byly schváleny shromážděním stran EUTELSAT v květnu 1999. Byly uplatňovány předběžně od 2. července 2001 v souladu s rezolucí, kterou za tím účelem přijato shromáždění stran EUTELSAT v květnu 1999.

Na základě změny úmluvy roku 1999 došlo v roce 2001 k privatizaci organizace a k transformaci na komerční EUTELSAT, akciová společnost. Změny Úmluvy z roku 1999 vstoupily v platnost 28. listopadu 2002. Změnou Úmluvy o zrušení provozní dohody přešla od 2. července 2001 na prozatímní bázi a od 28. listopadu 2002 na definitivní bázi všechna práva k využívání kosmického segmentu na privatizovanou společnost EUTELSAT, akciová společnost. Činnost EUTELSAT je i nadále upravena Úmluvou a Protokolem. Jako mezivládní organizace je pověřena dohledem nad soukromou společností EUTELSAT, akciová společnost. Mezivládní organizace v současné době sestává ze 49 členských států včetně České republiky. Potřebám členských států slouží několikačlenný sekretariát vedený výkonným tajemníkem. Mezivládní organizace EUTELSAT dohlíží, aby družicová soustava společnosti EUTELSAT, akciová společnost, byla provozována v souladu se základními zásadami, které musejí být respektovány v nové struktuře organizace a jimiž podle článku 3 Úmluvy ve znění z května jsou: za prvé je to poskytování veřejně prospěšných služeb, za druhé poskytování služeb bez diskriminace, za třetí dodržování rovných podmínek hospodářské soutěže a za čtvrté celoevropská působnost družicové soustavy EUTELSAT.

A teď se podívejme na to, proč je vlastně tento materiál Poslanecké sněmovně českého Parlamentu předkládán. Česká republika je stranou Úmluvy od 15. prosince 1993 na základě usnesení vlády ze srpna 1993. Listina o přístupu České republiky byla uložena u depozitáře Úmluvy v roce 1993. Vláda České republiky Úmluvu ve znění změn přijatých v květnu 1999 shromážděním stran EUTELSAT odsouhlasila usnesením ze dne 14. června 2000, nepřistoupila však k výše zmíněnému Protokolu a k Dohodě platné ze 6. září 2002. Uvedená skutečnost byla potvrzena při příležitosti konání shromáždění stran EUTELSAT ve dnech 22. až 23. dubna 2015 sekretariátem této mezivládní organizace. Sekretariát rovněž poskytl texty dokumentů, k nimž by Česká republika měla přistoupit. Jedná se o tyto dokumenty: a) Protokol, b) Dohoda, kterou se mění Protokol o výsadách a imunitách Evropské telekomunikační družicové organizace ve znění opravy č. 1 z roku 2006. Dokumenty upravující výsady a imunity organizace patří k základním dokumentům organizace. Z těchto důvodů se navrhuje, aby Česká republika přistoupila k výše uvedeným dokumentům.

Přístup České republiky k Protokolu o Dohodě: Protokol a Dohoda patří z hlediska českého práva mezi smlouvy prezidentské kategorie, neboť se dotýkají práv a povinností osob a týkají se věcí, jejichž úprava je vyhrazena zákonu, čl. 49 odst. a) Ústavy České republiky. Z toho důvodu budou Protokol a Dohoda po svém schválení vládou předloženy Parlamentu České republiky. Po schválení přístupu k těmto mezinárodním smlouvám Parlamentem České republiky budou listiny o přístupu k Protokolu a k Dohodě podepsány prezidentem republiky.

To znamená, že od českého Parlamentu potřebuje prezident souhlas, aby Dohodu a Protokol mohl podepsat. Pro Českou republiku se stane přístup České republiky k Protokolu a k Dohodě platným třicátým dnem ode dne uložení listin o přístupu u výkonného tajemníka EUTELSAT. Protokol a Dohoda upravují právní subjektivitu, výsady a imunity EUTELSAT. Archivy EUTELSAT jsou nedotknutelné. EUTELSAT jako právnická osoba je vyňata ze soudní jurisdikce smluvních stran. Majetek a příjem je osvobozen od přímých daní.

Zástupci smluvních stran požívají výsad a imunit při výkonu svých úředních funkcí a v průběhu cest na místo výkonu těchto funkcí. Úředníci organizace jsou osvobozeni spolu s členy rodiny od národní služby včetně vojenské. Mohou při prvním nástupu do funkce na území cizího státu bezcelně přivést věci osobní potřeby a vyvézt je při ukončení výkonu dané funkce. Jsou osvobozeni od poplatků do systému sociálního zabezpečení a daně z příjmů. No, to je velmi zajímavé – řekl bych, že požívají tito úředníci daleko větších výhod než diplomaté, to nejenom při překračování hranic, ale například u toho sociálního pojištění a podobně. To tedy si nejsem úplně jistý, proč by úředníci této organizace neměli platit sociální pojištění a neměli si přispívat na svůj důchod.

Výsady a imunity EUTELSAT jsou funkční a jsou vázané na činnost EUTELSAT a na výkon služby v rámci EUTELSAT. Odpovídají úkolům organizace a výsadám a imunitám jiných odborných mezinárodních vládních organizací. EUTELSAT má sídlo ve Francii, kde zejména dochází k uplatnění práv a imunit organizace. Za této situace přichází v úvahu uplatnění Protokolu v případě služební cesty zástupců smluvních stran a úředníků do České republiky. Plnění závazků vyplývajících z Protokolu a Dohody je zajištěno v rámci platných právních předpisů České republiky, zejména pak příslušnými ustanovením finančně právních předpisů o vynětí ze zdanění. To je další problém. Myslím si, že všichni se tady bavíme o tom, že budeme rušit výjimky, které máme v různých systémech, a jejich víc než tři sta, možná skoro pět set, těch výjimek, hlavně co se týká různých finančních věcí. A tady máme další výjimku, že jsou zase vyjmuti z nějakého zdaňování a podobně. Nechápu, proč by úředník, byť z nějaké kosmické organizace, měl být vyjmutý, jeho peníze, ze zdanění.

Plnění závazků vyplývajících z Protokolu a Dohody je zajištěno v rámci platných právních předpisů České republiky, zejména pak příslušnými ustanoveními finančněprávních předpisů o vynětí ze zdanění. Z pohledu právního řádu České republiky je EUTELSAT samostatná mezinárodní organizace, na kterou se vztahuje zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, upravující rovněž osvobození od DPH pro mezinárodní organizace a vrácení zaplacené daně. Obdobná úprava je obsažena v § 11 a 15 zákona 353 o spotřebních daních ve znění pozdějších předpisů.

Přístup České republiky k Protokolu a k Dohodě je v souladu s ústavním pořádkem a ostatními součástmi právního řádu České republiky, se závazky vyplývajících z členství České republiky v Evropské unii, jakož i se závazky převzatými v rámci jiných platných smluv a s obecně uznávanými zásadami mezinárodního práva. V EUTELSAT se neplatí žádné členské příspěvky, ani přístupem k protokolu a k dohodě České republiky žádné finanční závazky nevzniknou. Bude tedy bez dopadu na státní rozpočet České republiky.

Ratifikace úmluvy zakládající evropskou telekomunikační družicovou organizaci EUTELSAT ve znění z roku 1982 a její změny z roku 1983 a 1999: Úmluva z roku 1982 a její změna z roku 1983 již byly schváleny, a to usnesením vlády v roce 1993. Změna Úmluvy z roku 1999 byla schválena usnesením vlády z roku 2000. Ke sjednání Úmluvy Českou republikou došlo před novelizací Ústavy České republiky v roce 1993 ve znění pozdějších předpisů ústavním zákonem č. 395/2001 Sb. a byly sjednány jako smlouvy vládní. Uvedenou novelou byly jednoznačněji upraveny požadavky na sjednávání mezinárodních smluv z hlediska kritérií pro určení, u jakých mezinárodních smluv podléhá jejich ratifikace souhlasu Parlamentu České republiky. Podle uvedených kritérií tedy úmluva spadá do kategorie prezidentských smluv.

V zájmu formálně právního sladění procesu přístupu České republiky k základním dokumentům EUTELSAT a jejich změnám se současnými ústavněprávními požadavky se předkládá k vyjádření souhlasu s ratifikací text úmluvy z roku 1982 a její změny z roku 1983 a 1999. Dále se předkládají k vyjádření souhlasu s přístupem Protokol a Dohoda. Vláda předkládaný materiál projednala dne 9. prosince 2019 a svým usnesením vyslovila souhlas s přístupem České republiky k Protokolu a k Dohodě a s ratifikací úmluvy a její změny. Vláda České republiky návrh na vyslovení souhlasu materiál předložila oběma komorám Parlamentu v roce 2020. Senát Parlamentu České republiky po projednání ve výborech dal souhlas k přístupu České republiky k Protokolu o výsadách a imunitách Evropské telekomunikační družicové organizace EUTELSAT, k Dohodě, kterou se mění Protokol o výsadách a imunitách Evropské telekomunikační družicové organizace EUTELSAT a dále k ratifikaci Úmluvy zakládající Evropskou telekomunikační družicovou organizaci z roku 1982 a její změny z roku 1983 a 1999. Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky i přes to, že byl tento bod několikrát zařazen na program jednání, návrh v minulém funkčním období neprojednala. Návrh je proto oběma komorám předkládán znovu.

Takže to jsme se podívali na to, jak vypadá a proč máme zařazený tento zákon. Hnutí SPD s tímto návrhem zákona o této organizaci, přístupu k Dohodě a Protokolu nemá problém. Budeme hlasovat samozřejmě pro přistoupení k této Dohodě a pro tuto ratifikaci a hnutí SPD s tím dává a bude svým hlasováním dávat souhlas. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji, pane předsedo. Hlásí se s faktickou poznámkou pan poslanec Adamec. Já bych jenom chtěl říct, aby nebyly nějaké nepřesnosti: nejde o zákon, pane předsedo, ale o mezinárodní smlouvu. Tak jenom pro ujasnění. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane ministře, kolegyně, kolegové, já bych chtěl poděkovat pánům z SPD, speciálně panu předsedovi Fialovi, za edukaci toho materiálu, protože nám to výrazně usnadní práci v hospodářském výboru. Já už si ji pamatuji skoro nazpaměť a myslím si, že mě dneska bude asi strašit ještě ze spaní. Ale "opakování matka moudrosti" se říká. Já za to děkuji, protože opravdu mi to usnadní práci.

Chtěl jsem jenom reagovat na ty podmínky, které panují pro zaměstnance této společnosti. Tak to bylo nastaveno v té firmě a my nejsme ti, kteří bychom to mohli změnit. Můžeme samozřejmě některé věci kritizovat, ale musíme si uvědomit také, jaké postavení té organizace v té Evropě nebo ve světě je. Takže moc děkuji a těším se na projednání v hospodářském výboru, které bude dle mého soudu velmi krátké.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji pěkně. Ptám se, jestli se ještě někdo hlásí? Pan zpravodaj. Tomu dám každopádně slovo, třeba při závěrečném slově. Hlásí se ještě někdo do obecné rozpravy k tomuto tisku? Paní místopředsedkyně se hlásí. Paní místopředsedkyně, máte slovo.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Vážené poslankyně a poslanci, jenom reakci na pana poslance Adamce. Pokud se nepletu, tak byť je to zákon, tak je to i pod smlouvou, a předpokládám, že tento návrh půjde pouze do zahraničního výboru. Ale možná se pletu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji pěkně. K tomu se dostaneme vzápětí, po ukončení obecné rozpravy samozřejmě budeme hlasovat o příkázání jednotlivým výborům. Já se zeptám, jestli je ještě někdo přihlášen do obecné rozpravy? Nikoho nevidím, obecnou rozpravu tedy končím.

Prosím o případná závěrečná slova. Zeptám se pana navrhovatele, pana ministra, jestli má zájem o závěrečné slovo? Nemá zájem, pan zpravodaj avizoval, že ano. Pane zpravodaji, prosím.

Poslanec Ondřej Lochman: Vážený pane předsedo, vážený pane ministře, vážení kolegové, děkuji všem za opakování všech podstatných faktů. Některá fakta jsme slyšeli třikrát nebo čtyřikrát, nicméně tím pádem věřím, že tu smlouvu detailně znáte. Nedostali jsme se bohužel i k dodatkům, ale věřím, že nechcete, abychom předčítali celou smlouvu a dodatky.

Každopádně chtěl bych jenom říct k té poznámce ohledně zaměstnanců – ta společnost, to znamená ta centrála, je situována ve Francii, vycházíme tedy z podmínek, které tam jsou dané, a přicházíme zde pouze k ratifikaci celkové smlouvy. Já vám děkuji za všechna vystoupení, děkuji za souhlasná stanoviska všech klubů.

Žádám tedy o přikázání do výborů a navazuji dnes na pana kolegu Bžocha a věřím, že tato smlouva bude tímto Parlamentem ratifikována tak, aby ji mohl pan prezident odsouhlasit. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji panu zpravodaji. Já jsem v obecné rozpravě nezaznamenal žádné přednesené návrhy, o kterých byl se dalo hlasovat. Zeptám se pana zpravodaje, který sledoval diskusi, jestli to tak je? Žádné návrhy v obecné rozpravě nebyly formulovány.

Budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Ptám se, jestli má někdo jiný návrh než určit zahraniční výbor jako výbor garanční?

Ano, eviduji žádost o odhlášení, takže vás všechny odhlásím. Zároveň zagonguji, aby měli šanci přijít i kolegové z předsálí. Prosím, abyste se svými kartami zaregistrovali. Počet poslanců se ustálil.

Jenom zopakuji, o čem budeme hlasovat. Budeme hlasovat o tom, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru jako výboru garančnímu.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro takový návrh? Ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 103 bylo přihlášeno 127 poslanců, pro hlasovalo 127, proti nikdo. Návrh byl přijat. Potvrdili jsme zahraniční výbor jako výbor garanční.

Ptám se kolegů a kolegyně, jestli je návrh na další výbor, který by předmětný tisk měl projednat? Pan předseda Fiala.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji. Já jsem vyzýval tady kontaktem pana předsedu hospodářského výboru, který sám avizoval, že se tím na hospodářském výboru budeme zabývat. Tak bych navrhl ještě hospodářský výbor, aby se tím zabýval, protože tam to vždycky bylo, a myslím, že ta smlouva tam patří.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Ano, děkuji. Dám hlasovat o hospodářském výboru a zároveň se opravuji: u mezinárodních smluv nemáme garanční výbor, čili odhlasovali jsme zahraniční výbor jako jeden z výborů, který se tou smlouvou bude zabývat.

Dobrá, je tu návrh na další výbor, a sice výbor hospodářský.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro, aby se tímto tiskem zabýval i hospodářský výbor? Ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 104 bylo přihlášeno 134 poslanců, pro hlasovalo 132, zdrželi se dva. Návrh byl přijat, tiskem 91 se bude zabývat i hospodářský výbor.

Je ještě další návrh na případný alternativní výbor, který by se předmětným tiskem měl zabývat? Neeviduji.

A tím jsme se vypořádali v rámci prvního čtení v rámci tohoto tisku se vším. Děkuji panu zpravodaji, děkuji panu navrhovateli a končím projednávání bodu číslo 57.

Dalším bodem našeho dnešního programu je bod

58.

**Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Akta Světové poštovní unie podepsaná na mimořádném Kongresu Světové poštovní unie, který se konal ve dnech 3. až 7. září 2018 v Addis Abebě, a na mimořádném Kongresu Světové poštovní unie, který se konal ve dnech 24. až 26. září 2019 v Ženevě
/sněmovní tisk 92/ – první čtení**

A opětovně požádám pana ministra průmyslu a obchodu Jozefa Síkelu, aby se ujal slova. Pane ministře, prosím.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jozef Síkel: Děkuji, vážený pane předsedo. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky je v rámci ratifikačního procesu předkládán již podruhé standardní materiál, jehož cílem je vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny s ratifikací Akt Světové poštovní unie – SPU, přijatých na mimořádných kongresech SPU v Addis Abebě v roce 2018 a v Ženevě 2019. V uplynulém funkčním období Poslanecká sněmovna projednávání tohoto materiálu předloženého vládou v srpnu 2020 nezačala.

Akta SPU jsou multilaterální mezinárodní smlouvy upravující fungování této mezivládní mezinárodní organizace zařazené do systému OSN, která má 192 členských zemí. Zejména pak stanoví pravidla pro poštovní styk mezi poštovními správami členských zemí, to jest upravují podmínky pro výměnu listovních zásilek, balíků, poštovních poukázek, odpovědnost v případě ztrát a poškození zásilek a tak dále. Akta SPU jsou pravidelně revidována, a to nejvyšším orgánem, kterým je kongres SPU, scházející se zpravidla každé čtyři roky. Poměrně složitý vývoj v SPU v poslední době však vedl ke svolání dvou mimořádných kongresů, a to v letech 2018 a 2019. Výstupem obou těchto kongresů jsou změny a doplňky jednotlivých smluv, které jsou nyní předkládány Parlamentu České republiky. Za nejdůležitější změny, které projednává a schvaluje v podstatě každý kongres, lze označit změny poplatků, které si poštovní správy hradí za zajištění vzájemné výměny poštovních zásilek. Jejich spravedlivé nastavení je velice komplikované a může vést až ke krokům, kterými bylo v roce 2018 avizované vystoupení Spojených států amerických z SPU. Na kongresu v roce 2019 v Ženevě se v reakci na tuto hrozbu podařilo najít kompromisní řešení umožňující setrvání USA, ale i dalších zemí v SPU.

Akta SPU byla na obou mimořádných kongresech podepsána Českou republikou s výhradou jejich ratifikace. S obsahem Akt vyslovila vláda souhlas svým usnesením ze dne 27. června 2020 číslo 802 a následně je předložila oběma komorám Parlamentu České republiky. Senát souhlas s ratifikací vyslovil již v prosinci 2020. Praktickým naplňováním obsahu Akt je v České republice pověřena Česká pošta, státní podnik, a to na základě zákona o poštovních službách, který ukládá držitelům poštovní licence mimo jiné zajišťovat i mezinárodní poštovní služby v souladu s Akty SPU.

Texty Akt SPU, které jsou přílohou dnes projednávaného sněmovního tisku, nepřináší pro Českou republiku žádné komplikace, nevyvolávají rovněž žádné nároky na státní rozpočet.

Chci vás proto požádat, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, o propuštění materiálu k dalšímu projednávání. V jeho rámci je Ministerstvo průmyslu a obchodu připraveno s vámi ve výborech podrobně diskutovat o předkládaných Aktech SPU. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji panu ministrovi. Teď by se měl ujmout slova zpravodaj pro prvé čtení, pan poslanec Jan Kubík. Mně bylo avizováno, že není přítomen, tudíž potřebujeme změnit zpravodaje pro první čtení. Mám tady návrh na pana poslance Bžocha, že by se ujal zpravodajování tohoto tisku. Protože jsme v prvním čtení, je nutné, abychom o změně zpravodaje hlasovali. Chci se tedy zeptat, jestli je nějaký jiný návrh než na kolegu Bžocha, aby se ujal zpravodajování tohoto tisku? Nevidím.

Proto vás prosím, abychom změnu zpravodaje odhlasovali.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro změnu zpravodaje? Aby stiskl tlačítko a zvedl ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 105 bylo přihlášeno 131 poslanců, pro hlasovalo 107, proti nebyl nikdo. Návrh byl přijat

A já tedy poprosím pana zpravodaje Bžocha, aby se ujal slova... A k hlasování pan poslanec Lochman. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ondřej Lochman: Jenom chci upozornit, že jsem se zapomněl tady odhlásit a nešlo mi tam hlasovat, takže jsem nemohl hlasovat. Nicméně hlasování nezpochybňuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Hlasování nezpochybňujete, jenom pro stenozáznam. Děkuji. A teď už prosím nového zpravodaje, pana poslance Bžocha, aby se ujal zpravodajování.

Poslanec Jaroslav Bžoch: Děkuji za slovo, pane předsedající. Světová poštovní unie byla založena 9. října 1874 v Bernu, čímž je jedna z nejstarších mezinárodních organizací, která doposud funguje. Od roku 1947 je jednou z odborných organizací OSN. Patří mezi vládní organizace s téměř univerzálním členstvím a v současné době má 192 členů.

Podle Ústavy SPU je jejím posláním prostřednictvím řádně vykonávaných poštovních služeb přispívat k dosažení cílů mezinárodní spolupráce v oblasti kulturní, sociální a hospodářské. Z praktického hlediska jde především o zajištění a trvalý rozvoj univerzální poštovní služby se všemi jejími parametry, spočívajícími zejména v dostupnosti, kvalitě a bezpečnosti, a to na základě stanovení jednotných závazných pravidel pro mezinárodní poštovní styk a koordinace vývoje poštovních služeb v jednotlivých zemích a regionech.

SPU vykonává svoji činnost zejména v souladu s následujícími dokumenty, souhrnně označovanými Akta SPU, které jsou svým charakterem multilaterálními mezinárodními smlouvami uzavíranými mezi členskými zeměmi SPU. Jedná se o Ústavu SPU a její dodatkové protokoly, Generální řád SPU a jeho dodatkové protokoly, Světovou poštovní úmluvu a její dodatkové protokoly, Ujednání o poštovních peněžních službách.

Nejvyšším orgánem SPU je kongres, který se schází zpravidla každé čtyři roky s cílem revidovat Akta SPU na základě návrhů stálých orgánů a členských zemí SPU. Kromě tohoto rozsáhlého projednávání a schvalování změn a doplňků Akt volí kongres také generálního ředitele Mezinárodního úřadu SPU, jeho náměstka a členské země do stálých orgánů SPU. Poslední řádný, to jest 26. kongres se konal v roce 2016 v Istanbulu. Na tomto kongresu se však nepodařilo nalézt řešení všech složitých finančních otázek spojených zejména s financováním činnosti SPU prostřednictvím členských příspěvků a s udržitelností důchodového systému SPU ani kompromis v navržených organizačních změnách orgánů SPU. Vzhledem k tomu rozhodl

tento kongres o konání mimořádného kongresu, a to už říkal pan ministr, bylo to v roce 2018 v Etiopii.

Jaký byl největší spor a proč pak byl další mimořádný kongres v Ženevě, bylo hlavně o těch příspěvcích. V jednoduchosti: každá země, která posílá zásilky, využívá poštovních služeb, tak země, která ty zásilky přebírá, je součástí této dohody, tak přebírá určité náklady. S tímto nesouhlasily hlavně Spojené státy díky tomu, že mají velký objem zásilek například z Číny. Všichni to znáte, čínské obchody, které k nám také posílají tisíce zásilek. A proto se dostávaly do velké ztráty, a tím pádem rozporovaly toto ujednání a hrozily výstupem z této unie, což by samozřejmě znamenalo, že by nebyla schopná dalšího života, protože by neměla ty příspěvky.

Jednání mimořádného kongresu v Ženevě se delegace ČR zúčastnila na základě usnesení vlády České republiky ze dne 26. srpna 2019 číslo 615. Uvedenými usneseními vláda mimo jiné vyslovila souhlas s obesláním mimořádného kongresu a se sjednáním změn Akt SPU, a to rovněž s výhradou jejich ratifikace. Jediným bodem programu kongresu byly varianty úprav stávajícího systému terminálních výdajů, a to pouze u zásilek objemného, takzvaného E formátu. Po mimořádně složitých a dlouhých jednáních, ve kterých klíčovou roli hrála právě delegace Spojených států, se nakonec podařilo nalézt kompromisní řešení označené jako varianta V, která umožnila setrvání USA a dalších zemí, jako byla Kanada, Norsko, které rovněž avizovaly možné vystoupení.

Vláda České republiky návrh na vyslovení souhlasu s ratifikací Akt SPU předložila oběma komorám Parlamentu ČR v srpnu 2020. Senát Parlamentu ČR po projednání ve výborech dal souhlas s ratifikací svým usnesením číslo 67 na 3. schůzi, konané dne 16. prosince 2020. Poslanecká sněmovna ČR i přes to, že byl tento bod několikrát zařazen na program jednání, návrh v minulém funkčním období neprojednala. Návrh je proto oběma komorám předkládán znovu. Je to opět to, co jsem říkal v minulém bodu. Opět jsme tuto smlouvu nestihli, a proto se nám předkládá znovu i s tím, že se samozřejmě musí předat Senátu. Proto ještě jednou apeluji na to, abychom se těmito smlouvami opravdu zabývali.

Děkuji za pozornost a opět tady u toho žádám, aby byl tento tisk přiřazen zahraničnímu výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji panu zpravodaji, prosím, aby zaujal místo u stolku zpravodajů.

Otevírám obecnou rozpravu, do které se přihlásil pan poslanec Koten. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Radek Koten: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážení poslanci, dámy a pánové, jak jsme si tady vyslechli zpravodajskou zprávu, tak samozřejmě dá se říct, že tento zákon je poměrně důležitý. Bylo by dobré ho projednat v dnešní den, aby se to tedy posunulo zase dál k Senátu. Vypíchl bych tady jenom několik dalších podrobností k Poštovní unii, abychom byli schopni tento sněmovní tisk dnes projednat.

Jednalo se tady i o nějaké ústavní a základních dokumentech SPU. Ten stanoví nové cíle a úkoly, pravomoci a podmínky získání členství a její organizační strukturu. Upravuje též financování SPU. Definiuje akta, postupy při projednání jejich změn a formy jejich schválení, takzvané ratifikace. Tento generální řád podrobně upravuje složení, kompetence a obsah činnosti stálých orgánů SPU, jejich hospodaření, procedurální záležitosti spojené s volbami členů stálých orgánů a vedoucích představitelů SPU, takzvané příspěvkové třídy a podobně.

Světová poštovní úmluva stanoví zejména všeobecná pravidla pro výměnu listovních zásilek a balíků, povinnost členských zemí zajišťovat univerzální poštovní službu, specifikuje zásadu svobody provozu a upravuje výši terminálních poplatků a rozsah odpovědnosti

poštovních zpráv. Ujednání o poštovních a peněžních službách, které se zabývá především službou mezinárodních poštovních poukázek, má fakultativní charakter a je závazné jen pro členské země, které k němu přistoupily. Česká republika je účastníkem tohoto ujednání, které obsahuje zejména zásady provozu, technická a technologická ustanovení, vymezení odpovědnosti a principy odúčtování mezi určenými provozovateli těchto služeb.

Nejvyšším orgánem SPU je kongres, který se schází zpravidla každé čtyři roky s cílem revidovat Akta SPU na základě návrhů stálých orgánů a členských zemí SPU. Kromě tohoto rozsáhlého projednání a schvalování změn a doplňků akt volí kongres také generálního ředitele mezinárodního úřadu SPU, jeho náměstka a členské země do stálých orgánů SPU. Poslední řádný, to je 26. kongres se konal v roce 2016 v Istanbulu. Na tomto kongresu se však nepodařilo nalézt řešení všech složitých finančních otázek spojených zejména s financováním činností SPU prostřednictvím členských příspěvků a s udržitelností důchodového systému SPU ani kompromis v navržených organizačních změnách orgánů SPU, to je Administrativní rady a Rady poštovního provozu. Vzhledem k tomu rozhodl tento kongres o konání mimořádného kongresu SPU, a to v roce 2018 v Etiopii. Ve více než 140leté historii SPU se jednalo o teprve druhý mimořádný kongres. Na základě usnesení vlády České republiky ze dne 22. srpna 2018 číslo 542 se zmíněného zasedání mimořádného kongresu SPU, který se konal ve dnech 3. až 7. září 2018 v Addis Abebě, zúčastnila právě i delegace České republiky, která velmi aktivně participovala na všech jednáních kongresu.

Kongresem přijatá akta obsahují zejména následující změny: 9. dodatkový protokol k Ústavě SPU přináší ve třech člancích, a to 1, 8 a 18, víceméně jen úpravy upřesňujícího a redakčního charakteru. 2. dodatkový protokol ke Generálnímu řádu SPU upravuje dokonce 22 článků, z nichž za nejdůležitější lze označit zvýšení počtu členů jednoho z orgánů SPU, a to je Rada poštovního provozu, ze stávajících 40 na 48 členských zemí – je to tedy článek 112, kdyby si to někdo chtěl dohledávat – přičemž ze současných pěti se zvyšuje na šest počet míst vyhrazených regionu východní Evropy a severní Asie, do kterého území patří i Česká republika. Významný je rovněž vznik koordinačního výboru stálých orgánů unie, to je nový článek 117, a změny v článku 150 příspěvkové třídy, který zavádí ke stávajícím třinácti deset nových příspěvkových tříd, kde mezi třídy s vyšším počtem příspěvkových jednotek byly vloženy nové třídy, které snižují rozpětí mezi jednotlivými třídami. Současně byla také na základě praktických problémů s placením členských příspěvků v duchu solidarity vytvořena nová příspěvková třída ve výši 0,1 jednotky, určená výhradně pro země uznané OSN jako malé ostrovní rozvojové státy, jejichž populace je nižší než 200 000 obyvatel. Na základě praktických problémů při ověřování plných mocí delegátů pro jednání kongresu a podpis Akt SPU pak byl upraven článek 3 jednacího řádu kongresu, který je přílohou Generálního řádu.

Dodatkový protokol ke Světové poštovní úmluvě na základě kongresem schválené aktualizace takzvaného Integrovaného produktového plánu byly do článku 17, to je základní služba, doplněny do listovních zásilek obsahujících zboží dvě nové kategorie, a to slepecké zásilky do 7 kg a takzvané tiskovinové pytle N, a to jsou zásilky obsahující noviny, periodika a podobně. Rovněž v souvislosti se schválením integrovaného produktového plánu byla z článku 18, a to jsou doplňkové služby, vypuštěna služba křehkých balíků, protože docházelo poměrně dost k poškozování jejich obsahu. Mimořádný kongres nepřijal žádné změny týkající se ujednání o poštovních peněžních službách.

Kongresem byl schválen rovněž integrovaný plán odměn a jedná se o systém plateb, které si poštovní operátoři vzájemně hradí za výměnu poštovních zásilek. Jsou to takzvané terminální poplatky a balíkové podíly. Tento dokument definoval cestovní mapu, na jejímž základě by měly být k řádnému, to je 27. kongresu v roce 2020 předloženy návrhy, které by upravovaly tyto platby tak, aby odrážely skutečné náklady. Krátce po skončení kongresu v Addis Abebě se však ukázalo, že některým zemím výrazně nevyhovuje schválený integrovaný plán odměn, který v podstatě řešení problémů odsunul na rok 2020. Nejaktivněji v tomto směru vystoupily Spojené státy americké, a to prohlášením prezidenta Spojených států amerických z října 2018,

keré uvádělo, že současný systém terminálních poplatků Spojených států považují za nespravedlivý. Poštovní správě Spojených států přináší obrovské ztráty, protože neuhradí ani jejich vnitrostátní náklady. Nejvýznamnější ztráty přitom plynou z enormního objemu zásilek posílaných do Spojených států na základě objednávek z čínských e-shopů, to už tady bylo zmíněno panem zpravodajem. V této souvislosti tedy Spojené státy deklarovaly, že nebude-li tento systém do roka změněn, tak už v říjnu 2019 vystoupí z SPU.

Nejen v kontextu této deklarace připravovaly orgány SPU návrh nového systému terminálních poplatků, který měl být projednán na řádném kongresu SPU, který se bude konat (měl konat?) v roce 2020 v Pobřeží slonoviny. Nicméně při zohlednění možného odstoupení anebo vystoupení USA a jeho dopadů, to jsou samozřejmě ty problémy se zajištěním vzájemného poštovního styku se Spojenými státy a ztráta vysokých příspěvků od Spojených států do rozpočtu SPU, to odpovídá zhruba 6 % z celkového rozpočtu, tak bylo rozhodnuto, že podle stanovených pravidel budou členské země osloveny, aby se vyjádřily k možnosti svolání mimořádného kongresu, a to již v roce 2019. Potřebná většina členských zemí ve stanoveném termínu hlasovala pro svolání mimořádného kongresu SPU a rovněž i Česká republika i na základě doporučení Ministerstva zahraničních věcí vyjádřila pro konání kongresu souhlas. Na základě těchto skutečností bylo generálním ředitelem mezinárodního úřadu SPU svoláno jednání dalšího mimořádného kongresu SPU do Ženevy, a to na dny 24. až 26. září 2019 s jediným předpokládaným bodem pro projednání, kterým bylo právě posouzení a hlasování o variantách změn systému terminálních poplatků.

Jednání mimořádného kongresu SPU v Ženevě se delegace České republiky zúčastnila, a to i na základě usnesení vlády České republiky ze dne 26. srpna 2019, toto usnesení mělo číslo 615. Uvedenými usneseními vláda mimo jiné vyslovila souhlas s obesláním mimořádného kongresu, se sjednáním změn Akt SPU a rovněž s výhradou jejich ratifikace. Jediným bodem programu kongresu byly varianty úprav stávajícího systému terminálních výdajů, a to pouze u zásilek objemného, takzvaného E formátu.

Po mimořádně složitých a dlouhých jednáních, ve kterých klíčovou roli hrála právě delegace Spojených států, se nakonec podařilo nalézt kompromisní řešení označené jako varianta V, tedy victory – vítězství, která umožnila setrvání Spojených států i dalších zemí, jako byla Kanada, Norsko, a rovněž avizovaly možné vystoupení z SPU právě kvůli výši poplatků.

Konkrétní změny systému terminálních výdajů se promítly do úpravy šesti článků Světové poštovní úmluvy a jsou obsahem druhého dodatkového protokolu ke Světové poštovní úmluvě. Přijatá varianta nově upravuje sazby terminálních výdajů u zásilek E formátu pro jednotlivé roky, a to až do roku 2025, a současně umožňuje členským zemím, které dostávají více než 75 tun zásilek ročně, stanovit si vlastní sazby, které budou vycházet z jejich nákladů, a to již od 1. července 2020. Toto byl tedy hlavní cíl, kterého chtěly dosáhnout Spojené státy, ale další členské země, které mají vysoké náklady, které jim stávající systém nepokryl.

Pokud jde o Českou republiku, nebude mít nový systém na Českou poštu, státní podnik, která podle zákona o poštovních službách plní povinnosti vyplývající z členství v SPU, zásadní dopad. Já bych tady k tomu jenom dodal, že určitě jste si všimli, že od roku 2020 a i v průběhu roku 2021, a to díky krizi s koronavirem, tady nepoměrně vzrostl počet zásilek, které tedy musela Česká pošta přepravit a odbavit, a samozřejmě poměr těch zásilek, které šly například z Číny, byl opravdu enormní, protože lidé se naučili nakupovat víceméně přes internet, protože do normálních kamenných obchodů nemohli, a tím pádem se vlastně objem zásilek enormně navýšil. Samozřejmě že to mělo i nějaké dopady na Českou poštu, takže Česká pošta je již několikátý rok bohužel ve ztrátě. Mezi evropskými zeměmi totiž funguje oddělený systém terminálních výdajů, který je založen na skutečných nákladech, a se žádnou další zemí nepřevyšuje objem zásilek 75 tun ručně. V duchu závěrů pracovní skupiny Rady Evropské unie pro poštovní služby a v souladu s předchozí praxí podepsala Česká republika, stejně jako všechny ostatní členské země Evropské unie, takzvané prohlášení při podpisu Akt a v tomto prohlášení je uveden následující text: "Delegace členských zemí Evropské unie prohlašují, že

jejich země budou aplikovat Akta přijatá tímto kongresem v souladu se svými povinnostmi podle Smlouvy o Evropské unii a Smlouvy o fungování Evropské unie a Všeobecné dohody o obchodu službami Světové obchodní organizace." Totéž prohlášení bude zopakováno jménem České republiky při ratifikaci Akt SPU. V souladu s udělenou plnou mocí podepsal na závěr jednání vedoucí delegace České republiky, zástupce ředitele odboru poštovních služeb a služeb informační společnosti Ministerstva průmyslu a obchodu pan Jiří Řehola mimořádnými kongresy projednaná a schválená Akta SPU, a to s výhradou jejich ratifikace.

Akta přijatá na kongresu v Addis Abebě nabyly účinnosti 1. července 2019 a Akta přijatá v Ženevě 1. ledna 2020. Texty nových Akt SPU, která vláda České republiky schválila svým usnesením ze dne 27. července 2020, je to tedy usnesení, které má číslo 802, jsou uvedeny v příloze předkládané zprávy. Ratifikace Akt SPU není v rozporu se závazky převzatými Českou republikou z platných mezinárodních smluv, jimiž je vázána, a neměla by vyvolávat zvýšené nároky pro státní rozpočet, což bohužel se potom v následujících letech, protože ta zpráva už je poměrně stará, tak se to jaksi bohužel projeví v negativním dopadu na vyrovnaný rozpočet České pošty tím, že se dostala i do ztráty.

Ústava SPU a její proměny nebo změny promítnuté v dodatkových protokolech vyžadují v souladu s jejím článkem 25 ratifikaci, tedy schválení ostatních dokumentů, a řídí se ústavními předpisy každého státu. Vzhledem k ratifikačním a schvalovacím postupům v jednotlivých členských zemích a vzhledem k termínu poskytnutí oficiálních textů Akt ve francouzštině je převažující praxí, že ve většině z nich není ratifikační proces ukončen ke dni nabytí účinnosti Akt.

V zájmu zajištění mezinárodního poštovního provozu jsou však nová Akta v praxi všemi členskými zeměmi předběžně prováděna. Pro Českou republiku Akta vstoupí v platnost až poté, co bude uložena ratifikační listina do jejího depozitáře, kterým je generální ředitel mezinárodního úřadu SPU. Současně s uložení ratifikační listiny bude jménem České republiky zopakováno prohlášení, které bylo učiněno při podpisu Akt SPU. Ratifikace Akt SPU vyžaduje souhlas parlamentu, neboť podle článku 49 písm. a) ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústavy České republiky, a to v platném znění, se jedná o mezinárodní smlouvy obsahující závazky, které upravují práva a povinnost osob. Z hlediska právního řádu České republiky mají tedy Akta SPU charakter mezinárodních prezidentských smluv.

Vzhledem k výše uvedenému je Parlament České republiky žádán o vyslovení souhlasu s Akty SPU přijatými na mimořádném kongresu SPU v roce 2019 v Addis Abebě a v roce 2019 v Ženevě. Vláda České republiky návrh na vyslovení souhlasu s ratifikací Akt SPU předložila oběma komorám Parlamentu České republiky v srpnu 2020. Senát Parlamentu České republiky po projednání ve výběrech dal souhlas s ratifikacím svým usnesením číslo 67 na 3. schůzi konané dne 16. prosince 2020. Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky i přesto, že byl tento bod několikrát zařazen na program jednání, návrh v minulém funkčním období neprojednala. Návrh je proto oběma komorám předkládán znovu a znovu.

Já bych tady ještě nerad citoval nějaké ty články, kde docházelo k nějakým změnám, abychom si ještě mohli říct, co se tam vlastně měnilo, ale možná bych tady vypíchl alespoň dva články, nicméně je nějak nemůžu najít.

Asi nejdůležitější jsou tedy ty změny, a to si myslím, že je dobře, že se tam zavedla další kategorie, což byly slepecké zásilky do 7 kilogramů, a ty jsou specifikované v řádu. Další byly zvláštní pytle obsahující noviny, periodika, knihy a podobné tištěné dokumenty pro stejného adresáta ve stejném místě určení, nazývané tiskovinové pytle typu M. Ty mohou mít váhu do 30 kilogramů a jejich specifikace je specifikována v řádu.

Dalším z bodů doplňkových služeb je bod číslo 2 článku 2. Je to změněný článek 18 a je to bod 2, že členské země mohou zajišťovat poskytování následujících nepovinných doplňkových služeb ve styku mezi určenými provozovateli, kteří se na poskytování těchto služeb dohodli. Jedná se tedy o službu zásilek s udanou cenou u listovních zásilek a balíků, dále

službu zásilek na dobírku u listovních zásilek a balíků, službu sledování dodání u listovních zásilek – ta je velmi důležitá, protože v případě, že čekáte nějakou zásilku a nemáte možnost si ověřit, kde se ta zásilka nachází, tak samozřejmě tohle je posun dobrým směrem a myslím si, že to tam patří, dále službu dodání do vlastních rukou u doporučených nebo cenných listovních zásilek, službu zásilek dodávaných bez sazeb a poplatků u listovních zásilek a balíků a službu neskladných balíků. Dále služba konsignace u sdružených zásilek od jednoho odesílatele určených do zahraničí, a potom tedy i kvůli e-shopům tam musí být služba vrácení zboží, která spočívá ve vrácení zboží adresátem původnímu odesílateli, tedy prodávajícímu, a to s jeho souhlasem.

To si myslím, že jsou poměrně důležité změny, které tam tedy proběhly. Potom jsou tady ty další změny, jsou tady vypsány bodově, ale tím bych vás skutečně nezatěžoval. V podstatě je tady ještě jedna důležitá změna, a to je článek 1, změněný článek původního číslování 103. Je to funkce kongresu a je tam trošku změněná volba, kdy volí členské země do Administrativní rady a Rady poštovního provozu, mimo jiné v souladu s volebními postupy stanovenými kongresovými rezolucemi týkajícími se této věci, tedy voleb do orgánů.

Já si myslím, že jsme si to tady už vysvětlili celkem dobře. Já vám děkuji za pozornost a budeme doufat, že si to tady odsouhlasíme. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji. Krásné poledne, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, ujala jsem se řízení schůze.

V tuto chvíli jsme v obecné rozpravě sněmovního tisku 92, první čtení. Do obecné rozpravy hovořil Radek Koten.

V tuto chvíli přečtu omluvy. Mám zde omluvu pana ministra vnitra Víta Rakušana, a to z dnešního jednání od 12 hodin z pracovních důvodů. A zároveň bych ráda konstatovala, že Jan Skopeček, můj kolega, bude hlasovat s náhradní kartou 24.

Jsem v obecné rozpravě. Zeptám se v tuto chvíli, protože není nikdo další přihlášen, hlásí se ještě někdo do obecné rozpravy? Nikoho nevidím, takže končím obecnou rozpravu.

Zeptám se, zda chce pan ministr průmyslu a obchodu závěrečné slovo? Dále se zeptám pana zpravodaje, pana poslance Jaroslava Bžocha? Také nechce závěrečné slovo.

Nyní zagonguji a budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Ještě jednou zagonguji. Je tady návrh na odhlášení, takže vás v tuto chvíli všechny odhlásím, požádám vás, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Je zde v tuto chvíli návrh, aby organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Zeptám se - má někdo jiný návrh? Nikoho nevidím, takže o tomto návrhu budeme hlasovat.

Zahajují hlasování. Kdo je pro tento návrh? Ať zvedne ruku a stiskne tlačítko. Kdo je proti? Děkuji.

V hlasování pořadové číslo 106 přihlášeno 138 poslanců, pro 137, proti nikdo. Návrh byl přijat.

V tuto chvíli musím konstatovat, že jsem zapoměla hlasovat, takže pouze pro stenozáznam. (Veselost v sále.) Na sjetině mám "zdržela jsem se", takže jsem chtěla hlasovat pro. Nezpochybňuji hlasování a tímto se omlouvám.

V tuto chvíli jsme přikázali zahraničnímu výboru a chtěla bych se zeptat, jestli je tady ještě návrh na přikázání jinému výboru? V tuto chvíli budu konstatovat, že tedy bylo přikázáno pouze zahraničnímu výboru.

A zeptám se - má ještě někdo něco k projednávání tohoto sněmovního tisku? Není tomu tak, takže končím projednávání tohoto sněmovního tisku.

36.

**Návrh Zastupitelstva hlavního města Prahy na vydání zákona,
kterým se mění zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání
(živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 41/ – první čtení**

Stanovisko vlády bylo doručeno jako sněmovní tisk 41/1. Z pověření zastupitelstva předložený návrh zákona uvede radní hlavního města Prahy Hana Kordová Marvanová, kterou tady mezi námi vítám, a zároveň požádám i zpravodaje Vojtěcha Munzara, aby zaujal místo pro zpravodaje.

Poprosím paní radní hlavního města Prahy, paní Hanu Kordovou Marvanovou, kterou tady mezi námi vítám, aby se ujala úvodního slova k tomuto sněmovnímu tisku. Paní radní, máte slovo.

Členka rady hl. m. Prahy Hana Kordová Marvanová: Dobrý den. Vážená paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji mi, abych za Zastupitelstvo hlavního města Prahy, a tedy za Prahu jako takovou, předložila stručný návrh novely zákona o živnostenském podnikání. (Hluk v sále.)

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Paní radní, já vás přeruším. Já bych poprosila Sněmovnu a všechny poslance a poslankyně o klid a znovu bych vás chtěla požádat, že pokud si něco potřebujete vyřídit, abyste šli do předsálí jednacího sálu. Ještě chvíli počkám. Paní radní, omlouvám se a máte slovo.

Členka rady hl. m. Prahy Hana Kordová Marvanová: Hlavní město Praha se rozhodlo využít svou zákonodárnou iniciativu z toho důvodu, že dlouhodobě, již řadu let v Praze, a nejen v Praze – řeší to celá Evropa a evropské metropole – řešíme problém s využíváním bytů a ubytovacích jednotek pro poskytování krátkodobých ubytovacích služeb. Tento problém bychom rádi řešili na základě mnoha stížností občanů i majitelů nemovitostí ve městě, ale bohužel nemáme pravomoci podle zákona. Proto předkládáme návrh zákona, kterým nenavrhujeme celoplošnou, celostátní regulaci problematiky krátkodobých ubytovacích služeb prostřednictvím platform typu Airbnb, ale navrhujeme jen a pouze stručnou novelu živnostenského zákona, který v jiných případech dává pravomoc obcím regulovat na svém území podnikání podle živnostenského zákona. Ráda bych upozornila na to, že třeba takto zákon z roku 1991, živnostenský zákon, který tady platí třicet let, umožňuje obcím regulovat podnikání formou tržního řádu. Takže my navrhujeme pouze doplnění zmocnění pro obce, aby mohly regulovat i ten typ podnikání, tedy poskytování krátkodobých ubytovacích služeb. Krátkodobé ubytovací služby jsou definovány jednak na základě živnostenského zákona a jednak podle nařízení vlády, takže jde o poskytování ubytování v ubytovacích zařízeních, bytech, bytových domech, rodinných domech, a my pouze navrhujeme, jen a pouze, jak jsem zdůraznila, abychom měli my jako Praha – ale víme, že se ten problém týká i jiných velkých měst anebo atraktivních měst typu Český Krumlov – pravomoc to řešit místní úpravou. Já se domnívám, že tento princip je správný, protože regulací by nemělo být přehnaně moc, ale tam, kde jsou zapotřebí, tak by měly být individuální, cílené na to území.

Upozorňujeme na to, a upozorňují na to odborníci, že takzvaná sdílená ekonomika, která v bytech probíhá, tak i ve světě už zdaleka přesáhla rámec sdílené ekonomiky a plíživě se mění, a proto to řeší všude ve světě, se mění byty na hotely či penziony, aniž ty stavby jsou kolaudovány jako ubytovací zařízení. To má mnoho negativních důsledků, pokud to město

neřeší. Mezi nejvýznamnější negativní důsledky patří to, že je za prvé snížena dostupnost bydlení pro občany. Je prokázáno daty, máme velmi rozsáhlá data například Institutu plánování a rozvoje hlavního města Prahy, že za situace, pokud v bytech se neprovozuje toto krátkodobé ubytování, klesají ceny nájmu, ale ve chvíli, kdy v centrech měst byty slouží jako ubytovny, pak lze z nich vybírat mnohem větší platby, tyto byty jsou odnímány své bytové funkci, zkrátka mizí bydlení v centru a zvyšuje se tlak na růst cen bytů, přičemž víme, že bytová krize, nouze, nedostupnost bydlení pro občany je jeden z největších problémů, které v současnosti rodiny řeší.

Druhý aspekt, který je velmi negativní a na který si stěžují asociace podnikatelů v oblasti cestovního ruchu, například Asociace hotelů a restaurací nebo Asociace cestovního ruchu, tak upozorňují na nerovné podmínky či nekalou soutěž ve vztahu k hotelovému průmyslu. Je to totiž tak, že hotelový průmysl, hotely, penziony musí splňovat náročné podmínky – oni je také plní. Ty podmínky jsou stanoveny zákony, vyhláškami, tyto podmínky samozřejmě jsou pro ně zatěžující a jsou vymáhány, ale je absurdní, že pak je vedle nich segment trhu, který je také podnikáním, také de facto poskytováním hotelových služeb, a přitom jsou tady podnikatelé, kteří nemusí a neplní tyto podmínky, protože se na ně ta legislativa... (Selhává hlas.) ... já si musím vzít vodu, omlouvám se... protože se na ně ta legislativa nevztahuje. Je to vlastně určitá šedá zóna, respektive opomenutá oblast, která skutečně všude ve světě už byla zaplněna, tyto mezery.

Když se podíváte do světových metropolí, úplně všude mají právní úpravu buď celostátní, anebo především dávají pravomoc obcím, aby to mohly řešit. Dělají to všechny vyspělé světové metropole, a to jak v Evropě, tak třeba ve Spojených státech amerických. Jenom Česká republika je tady nějakým řeckým bych liberálním ostrůvkem, který se domnívá, že to vůbec nemusí řešit. Takže proto to předkládáme, protože opravdu máme srovnávací analýzu, že Česká republika úplně zaspala, a že vlastně nám jde jenom o to, se dostat na úroveň světových metropolí.

Ještě další negativní důsledek, který to má, jsou bezpečnostní rizika. Lidé, kteří bydlí v domech, kde jsou tyto byty poskytovány prostřednictvím třeba platformy Airbnb, se necítí bezpeční. V domech se vyskytují tisíce lidí naprosto v anonymitě, takže toto se děje na úkor obyvatel v domě a vlastníků bytů. Dostáváme stížnosti nejen nájemců, to se totiž týká především vlastníků bytů v domech, kteří si byty v centru pořídili, aby v nich bydleli, a nemohou tam bydlet. Proto my říkáme, tento princip, zakotvení této regulace pomáhá také chránit vlastnictví druhých, protože jak se říká, svoboda jednoho končí tam, kde začíná svoboda druhého.

A v neposlední řadě chci zmínit negativní důsledek. Pokud bychom to neřešili, dojde k tomu, co vidíme v některých metropolích: k vylištění centra, zániku obytných zón, s tím vymizelé služby, místní obyvatelstvo, a tento proces, pokud by nastal, je nevratný. Zatím to v Praze nenastalo úplně, ale předpokládáme, že s ukončením pandemie se vrátí v plné síle turisté, a proto jsme jako Praha předložili návrh – a já chci říct, že ten návrh tady není poprvé, který to pomáhá řešit. Vlastně jsem vás přišla poprosit o pomoc, parlament, aby pomohl tomu, že Praha to může řešit. Věřte mi, že obyvatele moc nezajímá, v čí je to pravomocí. Oni chtějí, abychom problém vyřešili, takže když nám dáte možnost, abychom ho řešili, zákonné zmocnění, my ho budeme řešit.

Jinak k této problematice: návrh byl zpracováván za účasti vládní legislativy, konkrétně i odborníka Legislativní rady vlády na správní právo, dále v součinnosti s legislativou Ministerstva pro místní rozvoj. Původní návrh byl předkládán už předchozím volebním období hlavního města Prahy nebo v předpředchozím. Poté, co jsme v roce 2018 přišli na radnici po komunálních volbách, jsme právě nechali přepracovat návrh za pomoci vládní legislativy, aby tam nebyly výhrady, a za součinnosti Ministerstva pro místní rozvoj. Návrh ze byl předložen před dvěma lety ve Sněmovně a už se schylovalo k projednávání, bohužel, Sněmovna byla zahlcena jinými problémy, takže na ten návrh nedošlo. Návrh byl odhlasován jednomyslně Zastupitelstvem hlavního města Prahy napříč politickým spektrem, tedy zástupci všech

politických stran, které tady ve Sněmovně jsou buď v koalici, nebo v opozici, takže má naprostou podporu a obyvatelé čekají na to, že Praha to tedy konečně začne řešit.

Jsem z toho důvodu zmocněna zastupitelstvem, abych ten návrh znovu předložila. Proto jsme ho v nezměněné podobě, jak byl odhlasován zastupitelstvem, ihned po volbách poslali znovu. Byla bych ráda, kdyby návrh prošel prvním čtením, a pokud jsou pochybnosti – tady se hovoří třeba o potřebě notifikace u Evropské komise, ale my jsme si toho vědomi - a diskuse o míře omezení, která by mohla být nastavena, tak to přesně by pak mohlo být předmětem projednávání ve druhém čtení ve výborech. Takže, prosím, jestli byste ten návrh v prvním čtení podpořili, abychom opravdu mohli začít ten problém řešit. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Také děkuji paní radní hlavního města Prahy, paní Haně Kordové Marvanové, za uvedení tohoto sněmovního tisku a nyní se ujme slova zpravodaj pro prvé čtení, pan poslanec Vojtěch Munzar. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, paní předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dámy a pánové, vážená paní radní. Na začátku je třeba říci, že diskuse o regulacích Airbnb nás skutečně provázaly i to minulé období a myslím si, že všichni bez ohledu na politickou příslušnost vnímáme problematiku krátkodobých pronájmů za důležitou. Vnímáme i ohlasy ostatních bydlících v domě a víme, že v některých pražských domech skutečně chování některých turistů, ale jistě ne všech, způsobovalo problém a nerušený výkon vlastnicích práv ostatních.

Ostatně i vláda ve svém programovém prohlášení říká, že předloží vlastní návrh zákona, který to bude řešit, a to považuji za velmi důležité a klíčové při řešení jednotlivých problémů a rizik, které tento návrh přináší, aby to byl skutečně vládní návrh zákona, který prochází klasickým připomínkovým řízením, které by mělo vyřešit sporné otázky, které kolem právě konkrétně tohoto návrhu panují. Věřím, že sama vláda dokáže navrhnout skutečně funkční nástroje, jak stanovit pravidla, protože je to o stanovení pravidel, možnosti dovolání se těch sousedů, a zejména otázky, jak tato pravidla vymáhat. To obsahuje také zejména funkční identifikaci, mělo by to obsahovat zejména funkční identifikaci, protože jestliže chceme stanovit nějaké podmínky, skutečně potřebujeme nástroje, jak většinu pronajímaných bytů dostat ze šedé ekonomiky do legálního stavu, abychom je následně mohli nějak regulovat.

Jenom zdůrazním, co hlavní město Praha vlastně navrhuje: a) Navrhuje, aby města mohla prostřednictvím nařízení obce stanovit období, ve kterém je poskytování ubytovacích služeb v bytových domech, rodinných domech nebo ve stavbách pro rodinnou rekreaci zakázáno, a za b) podmínky, za jakých je možné poskytování ubytovacích služeb v bytových domech, rodinných domech nebo ve stavbách pro rodinnou rekreaci, a to maximální počet současně ubytovaných osob nebo maximální počet přenocování v jednom kalendářním roce v jedné bytové jednotce, v rodinném domě nebo stavbě pro rodinnou rekreaci.

Paní předkladatelka tady zmínila, že návrh je totožný s tím, co už předkládali v minulém období. Já bych chtěl zdůraznit, že návrh je totožný s pozměňovacím návrhem, který předložil v minulém období Patrik Nacher, který po velmi rozsáhlé diskusi 18. prosince 2019 získal 31 z tehdy přítomných 175 poslanců. Z mého pohledu se předkladatelé při předkládání úplně stejného návrhu nevypořádali s tehdy uvedenými připomínkami, které tehdy zazněly v diskusi. A já si je dovolím shrnout do tří základních bodů: první základní bod jsou pochybnosti o ústavnosti vyplývající z otázky přiměřenosti a míry takové regulace osobního vlastnictví, druhý základní bod jsou pochybnosti o vymahatelnosti a třetí bod o dopadech, respektive zda takový základ skutečně dopadne na problémové vlastníky, když je stát těžko umí identifikovat a většina těchto pronájmů se pohybuje v šedé zóně.

Takže my jsme v minulé Sněmovně hlasovali naprosto totožný návrh, který byl předložen jako pozměňovací k jiné novele živnostenského zákona, a tehdy jej Poslanecká sněmovna odmítla. Následně nám poslalo hlavní město Praha v minulém volebním období nový návrh, který je vlastně věcně totožný, který tehdy se nechtěl doprojednat – to říkala tady radní – nicméně bylo k němu vypracováno stanovisko Parlamentního institutu, kde si dovolím odcitovat jeho závěr: "Navržená úprava v současné podobě vzbuzuje pochybnosti o slučitelnosti s právem EU, jakož i s ústavním pořádkem České republiky."

K oběma návrhům, tedy k tomu tisku předchozímu, v minulém období 946, tak který projednáváme dnes, je to skutečně stejný návrh, vypracovala vláda ještě Andreje Babiše stanovisko, které podle mě z nějakých politických důvodů bylo nakonec neutrální, ale ve svém písemném odůvodnění sama vláda tehdejší vyjádřila pochybnosti o ústavní komfortnosti a článkem 26 Listiny základních práv a svobod, a to vlastně kvůli tomu, že nejsou stanoveny mantinely takové regulace. Upozornila na problém šedé ekonomiky, kterou návrh řeší, a upozornila na problém přiměřenosti a možných rozporů se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES. Mě velmi mrzí jako zpravodaje, že předkladatelé bohužel nereflektovali tyto závažné připomínky, ani ty připomínky, co přišly od jednotlivých resortů, jako je Ministerstvo financí nebo Ministerstva obchodu a průmyslu.

Dámy a pánové, na tento návrh se z mého pohledu nemůžeme dívat pouze optikou hlavního města, ale pohledem všech lokalit v České republice, protože hlavní město Praha nám navrhuje, abychom všem obcím v České republice dali pravomoc, aby svým nařízením mohly kdykoliv zakázat poskytování ubytovacích služeb v bytových domech, rodinných domech nebo ve stavbách pro rodinnou rekreaci, anebo maximální počet přenocování v jednom kalendářním roce v jedné bytové jednotce, v rodinném domě nebo stavbě pro rodinnou rekreaci, či počet osob, které tam mohou být. Tento zákon by neplatil pouze na území hlavního města Prahy, ale po celé republice. A teď si všichni představme na chvíli, opusťme představu pražského bytového domu Airbnb, a představme si nějakou obec na horách v Krkonoších, na Šumavě, kde je třeba několik chat, penzion a hotel, a tam by obec měla také takovou pravomoc. A protože se domnívám, že ve všech odvětvích zuří konkurenční boj, tak si představte, že se majitel takového hotelu dohodne se starostou a obec nařízením v plné sezoně zakáže ubytování v penzionu, v soukromých chatách a podobně. Anebo třeba starousedlíci budou trvat na tom, že v nějakém období jim tam návštěvníci dělají nepořádek, a budou chtít, ať to obec zakáže. Já tím vůbec nechci zlehčovat problémy sousedů v nějakém bytovém domě v Praze, ale musím upozornit na možné plné důsledky přijetí tohoto zákona. Opravdu mám pochybnosti o přiměřenosti takové pravomoci, o tom, jak velký je to zásah do vlastnických práv, aby někdo toto mohl zakázat, protože toto riziko tento návrh přináší. A my bychom měli opravdu vážit na lékárnických vahách, jakým způsobem umožníme veřejné moci vstupovat do soukromých vztahů a do soukromého vlastnictví. V takovém případě navrhovatelé mají zřejmě důvěru, že vždycky všichni za všech okolností, všichni radní ve všech obcích a všichni zastupitelé, v budoucnu zvolení, budou velice uvážliví při prosazování tohoto nařízení. Jenomže je otázkou, jestli někdo nebude mít třeba zábrany pro to, jakým způsobem vstupovat do soukromého vlastnictví, a každá nová pravomoc je zneužitelná.

Tím nijak nezpochybňuji nutnost stanovit takové efektivní podmínky, které situaci budou skutečně řešit, kdy bude vlastník skutečně odpovědný za své vlastnictví a bude dovolání sousedů v jednotlivých bytových domech, aby se mohli domoci svých práv. Ale takové podmínky musí být v souladu s ústavou a dalšími hlavními předpisy a musí být vymahatelné.

Já se obávám, že takto opakovaně předkládaný stejný návrh, který nereflektuje veřejnou diskusi a nereflektuje ani diskusi na půdě Poslanecké sněmovny, nemůže vést k jednoznačné dohodě a smysluplnému řešení. Já se skutečně domnívám, že to musí předložit, tuto regulaci, vláda České republiky v souladu se svým programovým prohlášením a musí to učinit po připomínkovém řízení.

Jenom chci upozornit paní předkladatelku, která zde říkala, že jsme velmi liberální a že se vůbec nic neřeší, tak jí chci jenom připomenout, že jsme i v minulém období několik regulací přijali, třeba nutnost hlásit tuto záležitost na živnostenské úřady, poplatkovou povinnost a podobně. Minimálně třikrát v různých předpisech jsme tuto záležitost řešili. A tím bych, dámy a pánové, skončil možná trochu delší zpravodajskou zprávou, ale považoval jsem za nutné, abyste znali i historii projednávání těchto tisků v této Poslanecké sněmovně. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Já děkuji panu zpravodaji, panu poslanci Vojtěchovi Munzarovi, za uvedení zpravodajské zprávy k tomuto sněmovnímu tisku.

V tuto chvíli otevírám obecnou rozpravu a konstatuji, že s přednostním právem je přihlášen předseda poslaneckého klubu České pirátské strany Jakub Michálek, takže v tuto chvíli, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Vážená paní místopředsedkyně, vážená paní radní, vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych nejprve rád poděkoval zástupcům hlavního města Prahy, jmenovitě paní doktorce Marvanové, panu doktoru Hříbovi i panu kolegovi Nacherovi tady před námi, že se věnují tomuto důležitému tématu. Jako pražský poslanec se tomuto tématu věnuji od roku 2016, kdy jsem tehdy předložil první návrh regulace Airbnb paní primátorce Krnáčové, a od té doby se nám nepodařilo – a je potřeba si to říci otevřeně – tuto problematiku vyřešit. Podařilo se prosadit pouze dílčí změny v roce 2019, pokud se týká společenství vlastníků jednotek a povinnosti oznámit předem správci společenství vlastníků jednotek, že byt bude používán ke sdílenému ubytování, a změna výchozího nastavení rozúčtování.

Nicméně si myslím, že je důležité připomenout, že už jsme se jednou snažili tuto problematiku uchopit, a to v zákoně č. 189/2020 Sb., který i s naší podporou byl schválen v době nouzového stavu a ve kterém jsme schválili, že platformy pro ubytování musí hlásit příslušným živnostenským úřadům, kdo využívá jejich služeb, kdo na nich podniká, tak, aby živnostenské úřady získaly údaje, které jsou nezbytné pro výkon jejich pravomoci. Bohužel, musíme si říct, že i v rámci hodnocení efektivity této regulace se ukazuje, že do dnešního dne ani jedna ta výzva nebyla vyslyšena, čili ten systém, jak jsme ho tady tehdy nastavili, kdy se to dělalo v podstatě velmi překotně v době nouzového stavu, se neosvědčil, nefunguje. Je nezbytné ho upravit a vylepšit tak, aby fungoval v praxi.

Proto si myslím, že tyto záležitosti je žádoucí řešit v řádném legislativním procesu, protože je potřeba, aby to skutečně fungovalo – zohlednit evropské právo, je potřeba vzít v úvahu, aby bylo zmocnění vymezeno náležitě v souladu s ústavou, a zejména aby vymahatelnost nebyla vázána pouze na zákon č. 189/2020 Sb., ale tak, abychom zajistili, že skutečně zákony České republiky budou vymahatelné i vůči platformám, které podnikají na území České republiky. Současná právní úprava to žádným způsobem neupravuje, je neefektivní, a cokoli dalšího schválíme nad rámec současné úpravy, zmocníme obce, tak obce nebudou mít reálné možnosti, jak tu úpravu vymáhat, pokud zákony nebudou dotaženy do konce a nebudou platit i pro tyto platformy, jako je společnost Airbnb.

My jsme se v programovém prohlášení vlády konečně – vlastně je to první programové prohlášení, které se této oblasti věnuje a naznačuje jasný způsob, jak se v dané oblasti bude postupovat – zavázali, že oddělíme pronájem pokojů, který je příležitostný, od toho, když někdo pronajímá své prostory v podstatě jako hotelové pokoje nebo hotelové apartmány, tak, aby byla nastavena jasná a spravedlivá pravidla pro všechny, a ne že hotely budou v režimu regulace a někdo jiný nebude muset dodržovat žádná pravidla, to dosud nastaveno není, a samozřejmě na prvním místě je třeba chránit právo občanů České republiky na bydlení, do kterého může různými způsoby zasahovat právě tato podnikatelská činnost. Takže ta pravidla pro podnikání

je skutečně potřeba nastavit. Myslím si, že to je věc, na které se shodneme, ale dodnes se to nepodařilo upravit.

V souvislosti s tím bych chtěl říci, že i já plně podporuji tu myšlenku – a také jsem pro to hlasoval v minulém volebním období – aby samosprávy měly zmocnění, na základě kterého mohou regulovat tuto problematiku na svém území v mezích, které jsou vymezeny a které musí být podle Listiny práv a svobod určeny.

Podstatné je, že vláda se zavázala z důvodu kvality legislativy, že tyto zákony budou procházet standardní cestou Legislativní radou vlády, hodnocením dopadu regulace a všech těchto dalších instrumentů, ledaže se dohodnou všechny poslanecké kluby v koalici na tom, že bude zvolen odchýlný přístup. Byť já bych podporoval, aby se to projednalo zde, tak shoda v tento okamžik tady není, a proto je nezbytné, aby zákon prošel řádným legislativním procesem. Musíme samozřejmě v tomto ohledu respektovat koaliční smlouvu.

Já bych chtěl říci, že skutečně 80 % z pokojů nebo apartmánů, které jsou nabízeny přes platformy, jako je Airbnb, pro sdílené ubytování, jsou pokoje, které jsou výlučně určeny k poskytování ubytovacích služeb. Není to ta sdílená forma, ve které se kombinuje bydlení a využití třeba v době dovolených nebo když někdo odjíždí na zahrádku přes prázdniny, tak to poskytne. Sdílená forma skutečně tvoří pouhých 20 %, takže toto velmi odůvodňuje, proč je potřeba tuto problematiku řešit.

Já bych zde rád řekl i za kolegy ve vládě, kteří se té problematice věnují, že naším cílem bude připravit tuto novelu s maximální možnou rychlostí a se zapojením samospráv a dalších dotčených subjektů tak, aby byla předložena opravdu prioritně v tomto roce, ideálně po prázdninách, aby byla skutečně v praxi účinná, protože teď už si nemůžeme dovolit, že schválíme další zákon, který v praxi nebude fungovat a bude to jenom šidítka pro lidi, abychom předstírali, že na něčem pracujeme. Zákon musí fungovat v praxi efektivně, musí být vymahatelný vůči těm platformám, a to tam dnes není.

Já jsem to řešil několikrát i na Ministerstvu financí, a tehdy na Ministerstvu financí, když jsme to řešili s příslušnými náměstkyněmi, jsem se dočkal konstatování, že nejsme schopni ty zákony vůči digitálním platformám prosadit. Já to považuji za nepřijatelné poraženectví. Chápu, že to je složité, že to je významná výzva a velký úkol, ale nemůžeme do toho jít bez toho, aniž by ty zákony ve finále nebyly vůči digitálním platformám vymahatelné. A to je věc, kterou musíme odpracovat i na úrovni vlády. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Také děkuji předsedovi poslaneckého klubu české Pirátské strany. Teď je tady v tuto chvíli klid, ale když tady pan předseda hovořil, opět hluk v sále byl. Znovu vás prosím, pokud si něco potřebujete vyřídit, běžte do předsálí. Myslím si, že i vy, kteří půjdete k řečnickému pultu, také budete chtít, aby vás nikdo ve vašem projevu nerušil.

Nyní jsme v obecné rozpravě. Mám tady v tuto chvíli do obecné rozpravy přihlášeného pana poslance Patrika Nachera, takže ho poprosím, aby přišel k řečnickému pultu. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Patrik Nacher: Vážená paní předsedkyně, členové vlády – členové vlády tady nejsou, jsou, aha, a ten nejdůležitější zrovna, protože na toho jsem také chtěl směřovat – dámy a pánové, no, nejdřív ten kontext, abychom si řekli, o čem se tady bavíme. Jenom připomenu, že to není návrh můj nebo hnutí ANO, to je návrh Zastupitelstva hlavního města Prahy, kde je primátorem politik za Pirátskou stranu. Jenom abychom si rozuměli, to znamená, že váš nejvyšší činitel, než jste vstoupili do vlády, je garantem toho návrhu za hlavní město Praha. Jsem rád, že jste to podpořili, že to tady vůbec můžeme řešit, a pak tady vystoupí kolega Michálek, který se mnou byl čtyři roky v zastupitelstvu, a vlastně řekne, že se to musí tedy

udělat celé znovu. Já teď tomu fakt nerozumím. Já jsem tady byl vlastně jenom jako takový pošťák, já jsem to tady... to není můj návrh, to je návrh Zastupitelstva hlavního města Prahy pod vedením pirátského primátora a koalice, jak jsem tady řekl, STAN, KDU, TOP 09, Piráti. Férově musím říct, že ODS je tam v opozici, to musím tedy férově říct, jako my, nicméně připomenu, že to podpořilo celé zastupitelstvo. Já jsem se tady znovu ujíšťoval u kolegyně Kordové Marvanové – celé pražské zastupitelstvo. To znamená – pro kolegu Vojtěcha Munzara – i členové ODS.

Ale asi na to máme různé názory. Já tam vidím přihlášeného Marka Nováka od nás, který mi rovnou říkal, že s tím také nesouhlasí. Zřejmě to takhle bude, ale je potřeba si to tady takhle říct na rovinu. Vojtěch Munzar řekl, že ten návrh je totožný, a zároveň – já jsem si dělal poznámky – Jakub Michálek řekl, že je potřeba řádný legislativní proces. No, kolegové, není totožný, protože minule jste mi vynadali, když jsem to tady dal, že to je přílepek ke změně živnostenského zákona, k těm průvodcům. A teď to přílepek není, teď je to už jenom samostatná věc, takže to totožné opravdu není. Není to přílepek a je to ten řádný legislativní proces, po kterém volá Jakub Michálek. To tak je. Je tady návrh, projednala to vláda. Koneckonců, jak řekla Hana Kordová Marvanová – doufám, že se k tomu třeba ještě vrátí a řekne detail – tak to dělali legislativci na ministerstvech. Možná se k tomu vyjádří současný ministr pro místní rozvoj anebo bývalá ministryně Klára Dostálová.

Teď jaký je politický řekl bych zájem, když už jsme u toho kontextu. No, tak čistě teoreticky – a já to tady říkám fakt otevřeně, vy, co mě znáte – tak nám by problémy v centru města, které jsou spojené s tím Airbnb, které jsou teď menší kvůli covidu, ale zase se to vrací do normálu, tak nám by s kolegy z ODS říkám to mohlo být jedno, protože jsou teď na podzim volby, takže čím hůř tím lépe, čistě teoreticky. To je ten politický zájem, to je ten kontext. Ale mně to jedno fakt není, protože my to tady slibujeme lidem a řešíme to furt. Teď je tady druhá verze, teď Jakub Michálek řekl, že by udělali třetí verzi. Tak to řekněte lidem v centru města, stejně jako to zmocnění, že to je zmocnění pro obce. Tam taky politický zájem z mé strany by byl opačný, protože primátorem je Pirát a já vlastně tímhle budu hlasovat pro zmocnění pro radu pod vedením pirátského primátora. Ale já to udělám, protože to mám v tomhle v té chvíli padni komu padni. Kdyby tam byl primátor za ODS nebo řekněme Adriana Krnáčová za ANO, tak bych se zachoval stejně, protože si myslím, že už je to potřeba nějakým způsobem řešit.

Za druhé, princip subsidiarity – my jsme se tady o tom minule bavili. Pro nové poslance, vždycky sem s něčím přijdeme z Prahy a otravujeme tím celý ten zbytek. No jo, ale my vás tady, kolegové – a Hanka Kordová Marvanová to řekla přesně – my vás žádáme o zmocnění, abyste to právě už řešit nemuseli, aby si to vyřešila Praha, a já jsem to při odůvodňování řekl. Ano, asi se to bude týkat Prahy, Karlových Varů, Českého Krumlova pravděpodobně. Je možné, že někdo – a já si pamatuji ty reakce, to byl Leo Luzar z KSČM, který říkal, že by to mohly zneužívat některé menší obce nebo obce na horách – tamhle koukám na kolegu, který mi to také připomněl. Pojdme se o tom bavit, tak to pojdme pustit do druhého čtení. Princip subsidiarity je, aby si to řešilo město, obec, kde se tak děje, protože jinak sem za vámi budeme furt s něčím chodit. Tak to tady odhlasujme a bude.

Třetí kontext je čas, proč jsme tady. Tak za prvé, my jsme měli včera zastupitelstvo, já jsem si dovilil odejít v půl třetí ráno, oni skončili, ten zbytek, ve čtyři ráno, a my jsme se tam právě o tom bavili. Tam jsme se o tom bavili s panem primátorem, že to tady předložím co nejdřív, a ten důvod je jasný. Teď, kvůli pandemii, kvůli covidu, je ten tlak a množství turistů v centru neskonalé menší. To znamená, že to můžeme udělat méně bolestně, když to tak řeknu, než kdybychom to dělali v plné sezoně, kdy centrum města je skutečně plné turistů, kteří jsou v rámci Airbnb ubytování v centru města, a v centru města v některých momentech některé ulice jsou doslova paralyzované, to mi věřte. Já klidně někoho z vás můžu provést a uvidíte to. To znamená, že tady je skutečně ten čas, tak to pojdme využít. My jsme podpořili jako opozice stejně tak, že se kultivuje centrum města proti vizuálnímu smogu, právě v této chvíli, kdy jindy?

Protože tady není tolik turistů a můžou se udělat ty změny, které by se asi za normálního chodu dělaly těžko. To znamená, že ten čas je zrovna v tomhle důležitý.

No a teď, o co tady vlastně jde, a to je reakce na Vojtěcha Munzara. Tady na sebe naráží – a my už jsme v tom měli spor minule, konzistentně, já to neberu osobně, já ho pak pozvu na citronádu – dvě práva, právo vlastnit a nakládat s tím majetkem a právo vlastnit a užívat. Užívat, to znamená, ano, mám byt a můžu ho pronajímat, komu chci, zjednodušeně řečeno. S tím souhlasím, dokud to nenarazí na právo někoho, kdo ho chce užívat, a nechce, aby ztrácel na hodnotě. Běžte se podívat do některých domů, kde jsou dva tři starousedlíci a zbytek je pronajímán přes různé ty aplikace, jakým způsobem to tam funguje: zvýšení nákladů na služby, bezpečnost, rozbité dveře, výtah rozbitý, nepořádek a tak dále a tak dále. V ideálním světě – v ideálním světě! – existuje dohoda mezi těmi, kteří mají byt a pronajímají ho a mají ten byt a bydlí tam. A já, abyste věděli, férově řeknu, že existuje tady dům, možná už jich je víc, je to Bílkova 13 – já jsem to říkal i na zastupitelstvu – kde došlo k této dohodě, takže to je takový mikroideální svět, kde se domluvili, podepsali memorandum, že si viditelně označí odlišné uliční zvonky u svých bytů, aby bylo poznat, kdo to má v pronájmu a kdo tam bydlí, na vstupní dveře od bytů umístí označení bytů v pronájmu včetně identifikačního čísla, pod kterým jsou pronájmy realizovány, telefonního, e-mailového kontaktu, na fasádu domu bude po konzultaci se SVJ ohledně vhodného umístění dána tabulka s údaji pronajímatelů. V prostoru u schodů zřídí pronajímatelé nástěnku s přehledem pronajímaných prostor se všemi kontakty, domovním řádem v českém a anglickém jazyce. Pozor! SVJ zajistí dodatečnou popelnici na komunální odpad, to znamená extra, protože to všechno samozřejmě přitahuje tyto další služby. V bytech bude na viditelném místě umístěn hasicí přístroj s platnou revizní zkouškou a požární poplachová směrnice v češtině a v angličtině. To naráží na to, že to není byt, kde se bydlí, ale je to v zásadě prostor, který, dalo by se říct, že je hotelový pokoj, kde se ti lidé střídají, kde je větší riziko bezpečnosti – to, o čem mluvila Hana Kordová Marvanová. Uzavřou se speciální pojistné smlouvy tak, aby podmínky odpovídaly účelu užívání toho bytu. Nainstalují ve svých bytech požární hlásiče, detektory. A teď pozor, to je taková zajímavost: nainstalují ve svých bytech hlukoměry a zajistí, aby při překročení 75 decibelů v době mezi jednou hodinou ranní a šestou došlo ke kontaktování pronajímatele s upozorněním na rušení nočního klidu. Tady v takovém memorandu – já to nebudu číst celé, abych nezdržoval – jsou vlastně odpovědi na všechno, co my hledáme, ale to je ten ideální svět, to je jenom Bílkova 13, Bílkova 15, koukám, že to jsou dva domy vedle sebe. Ale v tom zbytku to tak není. V tom zbytku to opravdu tak není, věřte mi, a naráží tam na sebe obě dvě ta práva, to znamená vlastnit a nakládat a vlastnit a v pohodě užívat, vyspat se, jít ráno do práce a tak dále a tak dále.

Samozřejmě na počátku myšlenka sdíleného ubytování nebyla komerční, bylo to úplně na jiném principu, to si tady asi připomínat nemusíme. Ono se to potom přeměnilo právě na byznys, kde samozřejmě někdo to dneska dělá oficiálně, to já neříkám, ale někdo to takhle dělá načerno a on tím poškozuje ty, kteří to dělají oficiálně, ale poškozuje tím ty, kteří tam bydlí, chtějí tam bydlet a nechtějí mít z domu hotel.

Když se podíváte, co z toho sdíleného ubytování v Praze, ano, jaké jsou problémy, které vznikají? A my tady furt dokola se bavíme o tom, jak to napravíme. Vojtěch Munzar to tady shrnul. Tak už kolik – třetí rok, čtvrtý rok se tady o tom bavíme? Ano, tenkrát to podpořilo 31 poslanců. Tak co mám dělat? Tady aspoň vidíte, že to tady navrhuji konzistentně. Jestli jsem koaliční poslanec nebo opoziční, je to jedno, nedělám tady nějaké divadlo. Ale třeba budu mít těch poslanců v této chvíli víc, protože jak říkám, opakuji, na podzim jsou volby a je to velká zodpovědnost současného vedení Prahy, aby se k tomu postavilo, nějakým způsobem to vysvětlilo svým poslancům, byť respektují, že mimo Prahu se ten problém netýká – a tím jsme se zase zacyklili, že když nám to zmocnění nedáte, tak se nám to tady bude vracet jako bumerang.

Jaké jsou ty problémy. Snížení dostupnosti bydlení pro občany. To bylo krásně vidět, že když skončil (začal?) covid, tak se najednou uvolnily tisíce bytů v centru města a kleslo

nájemné, výše nájemného. Když se to bude vracet, tak ono to má samozřejmě tyhle další negativní externality – vysoká cena bydlení, nájemného a tak dál a tak dál. To znamená, to je úplně očividné.

Dopady na obecní a státní pokladnu. Na obecní pokladnu – to by asi mohla říct radní, která je ve vedení města, jakým způsobem se oni popasují s výběrem místních poplatků a jaký to má vliv na městskou pokladnu. Ale když už jsme tady u pravicového pohledu, to teď mířím na Vojtěcha Munzara, bude mít u mě druhou citronádu, že jde o nerovné podmínky, skoro bych řekl v některých momentech nekalou soutěž s hotelovými službami, které musí splnit celou řadu podmínek, hygienické – já jsem vám tady četl to memorandum, že? – co všechno by měl mít, hasičský přístroj a podobně. Tak se podívejte, co všechno musí splnit hotel, penzion, kolik různých nařízení, ale v tomto případě ten krátkodobý pronajímatel to splnit nemusí, a tady vzniká najednou velká konkurenční výhoda. Tak bych se zeptal Vojtěcha Munzara, prostřednictvím paní předsedající, jestli alespoň v tomto on nevidí ten pravicový pohled, jak to vysvětlit majitelům hotelů, penzionů, kterým tím rostou náklady, protože musí splnit celou řadu věcí a celou řadu povinností, celou řadu předpisů, můžou tudíž dostat, když to nesplní, různé pokuty. Všechno se to prodražuje.

Samozřejmě se tím mění charakter obytných zón v centru hlavního města, o tom asi není třeba debatovat. Skutečně, kdybyste mi nevěřili, kolegové, zejména mimopražští – pražští asi věří, předpokládám, koukám tady na Marka Bendu – ti mimopražští, tak vás tady rád tím provedu, že to skutečně mění ráz města. Jakkoliv teď je určitá pauza pro to, kdy my to můžeme řešit, ta situace je teď lepší – není ideální, ale je lepší. Je rozhodně lepší, než když tady byl ten boom, kdy skutečně byly ulice, kde v zásadě už skoro nebydlel, nikdo původní jako obyvatel, ale všechno to byly pronajímané byty.

A samozřejmě poslední – i když je to otázka, jestli poslední – je bezpečnostní riziko z hlediska páchání trestné činnosti, neevidování těch jmen. Když se bavíme o covidu, tak teď už je to asi i u omikronu, myslím si, jedno, ale předtím, když se trasovalo, tak je to z tohoto úhlu pohledu úplně nemožné. Vy v hotelu víte, kdo je kdy ubytovaný, kdy tam udělal check-in, check-out a podobně. Tady v tomto případě jste úplně mimo systém, to znamená, že bezpečnostní riziko – a teď tady nebudu říkat, že jsme bezpečná země z hlediska terorismu, ale třeba bezpečnostní riziko z hlediska zdravotního pohledu. Takže to jsou všechno rizika.

Já se nebráním těm úpravám a rozumím tomu, co mi říkají kolegové tady, dokonce z vlastního klubu. Ale pojďme to, prosím pěkně, propustit jednou dál a ukázat občanům, že to nějakým způsobem řešit chceme. Přiznám se, já jsem pravicově smýšlející, nechci zasahovat do vlastnictví, ale zase aby to bylo úplně bez pravidel, to mi nepřijde fér vůči těm, kteří ten byt mají a užívají ho.

Znovu říkám, návrh zmocňuje obce k vydání nařízení tak, aby mohly v případě, když to budou považovat za potřebné, omezit krátkodobé ubytování na určitý časový úsek, i když tady bylo řečeno, že celá řada měst to tak má. A jsou extrémny, kde to je omezeno velmi – to bych nepodporoval, to říkám dopředu, aby to bylo omezeno třeba na třicet dnů, to mi přijde přepálené, ale jsou takové země na západ od našich hranic. Jenom abychom tady věděli, smyslem není celoplošné omezení poskytování té služby, ale to zacílení. Jestli tam, kolegové, vymyslíte nějaké věci, aby nenastala ta rizika, o kterých se tady bavíme, že to začnou starostové některých menších obcí zneužívat, nebo rady, tak sem s tím. Já s tím problémem nemám.

Ale jenom vás poprosím: pojďme jednou to dojet, dokončit, vylepšit, nevracet to zpátky, protože to stejně dostanou stejní nebo podobní úředníci, kteří se podíleli na této normě. Toto je typická věc, která za mě je evidentně nadstranická, takže se k tomu tak i stavme. Děláme to pro lidi. Nepřepalme tu regulaci, to já určitě podporovat nebudu, ale zase to nehodíme do koše, protože až se sem zase turisté vrátí, tak já jim to v centru města vysvětlovat nebudu.

Děkuji vám za pozornost. Pro všechny, kteří mají pocit – jak vidíte, tak jsem se na vás díval, nic jsem nečetl – měl jsem tady jenom nějaké poznámky, pak jsem něco četl z toho

memoranda. Kdo bude chtít poslat to memorandum jako best practice, jak to někde může fungovat, tak mu ho rád pošlu. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji, pane poslanče. Vaše vystoupení vyvolalo dvě faktické poznámky, takže prvního s faktickou poznámkou poprosím poslance Vojtěcha Munzara a připraví se Robert Králíček. Pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji. Já si myslím, že se pan kolega Nacher, vaším prostřednictvím, v jednom zmýlil. On se mnou polemizoval tak, jako bych tady neřekl hned na začátku, že si všichni uvědomujeme potřebu regulace. Nepolemizoval jsem s tím, že je potřeba nějaká regulace sdíleného ubytování, aby ostatní lidé v domě mohli mít nerušený výkon vlastnických práv.

Polemizoval jsem konkrétně s tímto návrhem, který předkládá Zastupitelstvo hlavního města Prahy opakovaně, poprvé prostřednictvím pana kolegy Nachera, vaším prostřednictvím. Mám k tomu, co tady řekl, dvě poznámky. On tady řekl, že ten návrh není totožný, protože byl podán jiným způsobem. Nicméně věcně se jedná o stejnou věc. A mě tedy mrzí, že ta diskuse, že jste ty dva roky nevyužili k tomu, abyste upravili podle diskuse, která tady probíhala, probíhala, tento návrh, koukám se na paní radní, protože jsme mohli být o něco dále.

Druhá věc je, co jsem tady říkal, že věřím, že vláda co nejdříve podle svého programového prohlášení, pro které jsem hlasoval, předloží vlastní návrh, který to bude řešit, ale který projde klasickým připomínkovým řízením, aby skutečně ty pochybnosti byly odstraněny, aby mohlo skutečně dojít k nějaké smysluplné a efektivní opravě. Takže já polemizuji a moje úvodní slovo polemizovalo s konkrétním řešením, s konkrétním návrhem tak, jak byl předložen. Citoval jsem vám tady, že ty pochybnosti nejsou mé osobní, ale jsou to pochybnosti z různých zdrojů. Citoval jsem tady stanovisko Parlamentního institutu i písemné zdůvodnění stanoviska dřívější vlády.

Já jsem potřeboval reagovat na ty věci, takže my se nelišíme v tom, že skutečně... (Předsedající: Pane poslanče, čas.) ... všichni vnímáme, že je potřeba nějaká úprava. Lišíme se v náhledu na tento konkrétní návrh.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji a nyní s faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Robert Králíček. Pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Robert Králíček: Dobré odpoledne. Já jsem původně chtěl reagovat na pana poslance Michálka, ale dovolím si taktéž reagovat na pana kolegu Munzara. Já si nemyslím, že bychom měli tento zákon přepracovávat znova. Myslím si, že se pan Michálek zmýlil, když to říkal. Myslím si, že jsme měli dostatek času a byla na něm shoda i v minulém volebním období. Já si pamatuji, s panem Čížinským počítám, že jsme měli jedinou shodu na tomto zákonu a myslím si, že, a zmínil to Patrik Nacher, když se podíváme do zahraničí, a já tu analýzu mám připravenou potom v rozpravě, vždyť se můžeme inspirovat, a tam je to jasné. Tady narážím i na kolegu Munzara, kde ze zahraničí si ty věci regulují vesměs města sama. Stát tam potom zasahuje až v druhém kole, ale ta základní regulace, určitá omezení, je u největších měst nebo světových metropolí. Tak proč bychom měli vymýšlet kolo, když už je na jednu stranu vymyšleno? A to zahraničí, ty největší metropole to jasně ukazují. Ty si to regulují samy a je to individuální.

Tady souhlasím, ano, netrápí to zatím celou Českou republiku, ale máme analýzu, kterou udělalo Ministerstvo pro místní rozvoj, že to za chvíli začne trápit třeba Brno, a další města to může trápit, pokud se vrátí turistický ruch, Český Krumlov a tak dál a tak dál. A ta města, a říká to tady i koaliční starosta pan Adamec, ta města si to chtějí regulovat sama. Ona nejlépe vědí –

tady s ním teď budu souhlasit – ta města vědí nejlépe, jak to regulovat. Tak to té Praze dovolme! Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Také děkuji. Přeji vám hezké odpoledne, dámy a pánové.

Nyní mám přihlášené s další faktickou poznámkou paní poslankyni Janu Hanzlíkovou, pak se hlásí paní předkladatelka a s přednostním právem se taktéž hlásil pan předseda klubu hnutí STAN. Takže shrnuji jenom aktuálně přihlášené do rozpravy a dávám slovo paní poslankyni Hanzlíkové. Prosím.

Poslankyně Jana Hanzlíková: Já děkuji za slovo, vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové. Nedá mi to, abych nevystoupila a nepřinesla vám pohled exnáměstkyně pro bydlení a sociální začleňování Ministerstva pro místní rozvoj, a to z toho důvodu, že chci potvrdit to, co říkal Patrik, že skutečně úředníci včetně mě jsme spolupracovali jak s paní radní na tomto návrhu, takže předpokládám, že ti stejní úředníci by opravdu dělali ty úpravy, o kterých tady mluvili předřečníci, ale chtěla bych vám přinést pohled toho, že jsem měla na svém stole obrovské štosy dopisů od lidí, kteří v takových domech žijí, dlouhodobě žijí. Jako náměstkyně pro bydlení jsem samozřejmě zastávala názor, že dlouhodobé bydlení musí být kvalitní a ti lidé tam nemohou žít s takovými problémy, o kterých tady mluvil Patrik, takže to nebudu opakovat. Ale jenom bych strašně ráda, abyste si uvědomili, co to je za lidi, kteří tam žijí. Ke mně chodily rodiny s malými dětmi nebo se školáky – ti rodiče byli nešťastní z toho, že ty děti se ani pořádně nevyspaly. A tohle jsou problémy těch lidí, kteří žijí v těch bytech. Takže já jenom krátce, ale jenom jsem chtěla, abyste si uvědomili i tyto problémy, které s tím souvisí. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Také děkuji. S faktickou poznámkou se ještě přihlásil pan předseda Cogan – ale faktické mají přednost... (Poslanec ze sálu: Stahuji.) Prosím? Stahujete ji. Další přihlášená s faktickou poznámkou je paní poslankyně Válková, takže poprosím... Byl to nějaký omyl? Tak ji odmazávám, tím pádem je vypořádáno a už tady mám další faktickou pana předsedy Cogana. Prosím, pane předsedo, vaše faktická na dvě minuty.

Poslanec Josef Cogan: Takže já tady vidím, že diskuse faktických poznámek se celkem rozvíjí, a myslím si, že máme tady zákon, který se může projednat i o něco později, vidíme, že je to tady ještě trošku rozjitřené. Takže já si dovolím jménem pěti klubů navrhnout přerušování jednání tohoto bodu, protože máme následující bod voleb do Parlamentu. Myslím, že volební právo je jedno z nejvýznamnějších politických práv, která občan má. Všichni tak trošku brečíme nad tím, že je malá volební účast při mnoha volbách, a zákon, který máme tady na řadě, je možnost, jak lépe zapojit naše občany, jak jim to lépe zpřístupnit, aby se volební účast zvýšila, což je zájem určitě nás všech, takže si dovolím teď návrh přerušit tento bod jednání do příští schůze.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Dobře, to znamená do příští řádné schůze Poslanecké sněmovny, která bude v únoru. S přednostním právem se sice hlásí paní předsedkyně, ale jedná se o návrh, který se hlasuje bez rozpravy, to znamená, musím nejdříve dát hlasovat a potom vám mohu dát teprve slovo, byť máte přednostní právo.

Privolám poslance a poslankyně, kteří byli v předsálí. Všechny vás taktéž odhlásím, prosím, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami.

Zopakují návrh, který zde zazněl. Jedná se o procedurální návrh na přerušení projednávaného bodu, tedy živnostenského zákona, konkrétně do příští řádné schůze Poslanecké sněmovny. Vypadá to, že počet poslanců ještě není plný, ještě přicházejí další, nicméně počet se už ustaluje.

Zahajují hlasování o procedurálním návrhu na přerušení projednávaného bodu do příští schůze a ptám se, kdo je pro? Ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 107 bylo přihlášeno 136 poslankyň a poslanců, pro 77 z nich. Návrh byl přijat a my jsme tímto přerušili bod.

Stále máte zájem o přednostní právo, paní předsedkyně? Takže paní předsedkyně Schillerová s přednostním právem.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Upřímně řeknu: Nerozumím tomu. Tento bod byl zařazen na jednání Sněmovny, bylo hlasováno o jeho předřazení, paní radní Marvanová sem vážila cestu. Já jsem se domnívala, že to je velmi důležitý bod, já jsem také chtěla vystoupit k tomu. Týká se občanů Prahy, Brna. Myslím, že to tady řešíme už hodně dlouho, a vzpomene si pan předseda klubu Pirátů, že jsme tady řešili zákon společně, zákon o místních poplatcích, kde to byla jedna z cest, abychom aspoň identifikovali lidi, kteří pronajímají byty Airbnb. Pak jsme řešili problematiku živnostenského zákona, dospěli jsme k něčemu, co bylo neřešitelné – to jsme skutečně tehdy potvrdili jako neřešitelné, že by se museli povinně registrovat podle živnostenského zákona. Byla o tom velká debata, nešli jsme do toho, MPO. Teď se našla nějaká cesta, vnímám, že je to podpora, a najednou slyším, že se to má přerušit. Proč se tedy hlasovalo o zařazení, o předřazení návrhu našeho poslance? Paní radní přijela. Proč nenecháte doběhnout debatu, která se tady rozběhla? Jsou tam čtyři přihlášení. Ať aspoň skončí rozprava, ta rozprava se nějakým způsobem ukončí a pak se o tomto mohlo hlasovat. Prostě nerozumím tomu. Proč tento zákon není pro vás důležitý? Proč není důležitý pro občany této země?

Nezlobte se, já to chápu jako jakousi z vaší strany podivnou – nechci použít slovo obstrukci – ale prostě podivnou praktiku, které nerozumím, a já žádám o přestávku na jednání klubu hnutí ANO do 14 hodin. Děkuji vám.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Zazněl tady tedy požadavek klubu hnutí ANO na přestávku v délce trvání 52 minut do 14 hodin. Nicméně musím podotknout, že poté bychom se tady skutečně, i když bývá zvykem ve 14 hodin končit, sejít měli, protože nemáme vyřazené body z dnešní schůze, která končí tímto jednacím dnem, takže potřebujeme ještě hlasování absolvovat. Vzhledem k této přestávce poprosím, abyste se dostavili do sálu ve 14 hodin znovu. (Šum v sále.) Chcete se v tomhle směru ještě... Pan předseda na mikrofon, prosím.

Poslanec Marek Výborný: Vážená paní předsedkyně, na základě dohody všech předsedů klubů žádám, abychom o tom vyřazení hlasovali nyní. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Dobře, děkuji. Jsem ráda, že v tomto směru došlo k takto rychlé koordinaci.

Proto musím navrhnout vyřazení zbývajících, tedy neprojednaných bodů ze schváleného pořadu 6. schůze Poslanecké sněmovny.

Zahajují hlasování o vyřazení všech těchto bodů a ptám se, kdo je pro? Ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 108 bylo přihlášeno 138 poslankyň a poslanců a 121 z nich bylo pro, proto jsme vyřadili všechny zbývající body této schůze.

Dámy a pánové, tímto jsme vyčerpali schválený program 6. schůze Poslanecké sněmovny. Tuto schůzi končím a připomínám, že příští týden v úterý v 10 hodin zahajujeme mimořádnou schůzi, tudíž se s vámi pro dnešek loučím, přeji vám hezký zbytek dne a víkend.

(Schůze skončila ve 13.10 hodin.)